

Holy Bible

Aionian Edition®

תנ"ך עברי מודרני
Modern Hebrew Bible

AionianBible.org
התרגם ההפוך הראשון בעולם
הוא זמין להעתיק ולהדפיס
קראו לו גם "התניך הסגול"

Holy Bible Aionian Edition ®

תנך עברית מודרני

Modern Hebrew Bible

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 7/30/2024

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 8/1/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

ההיסטוריה at AionianBible.org/History

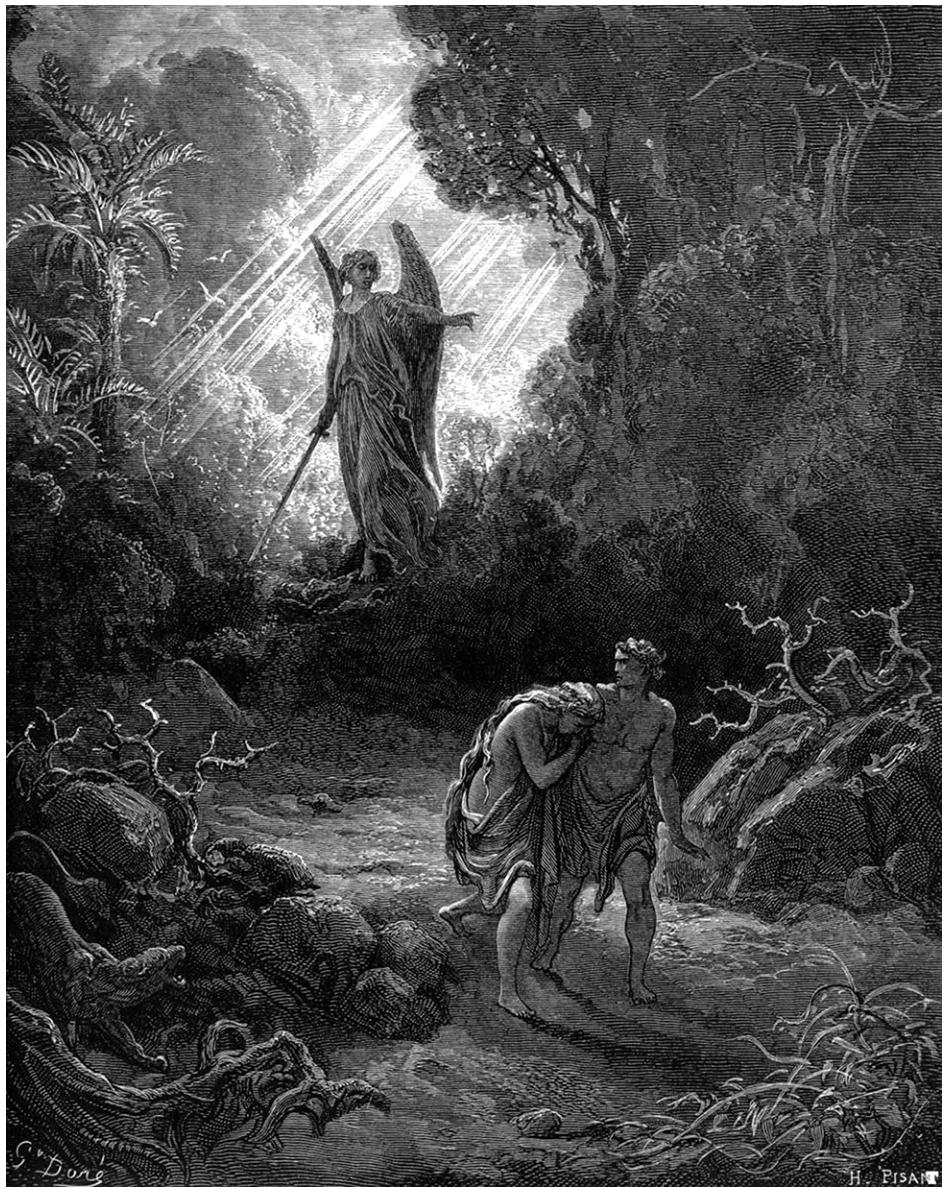
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 162 languages.
- 07/28/24 - 375 translations now available in 163 languages.

תוכן העניינים

עדות חדשה

הברית החדשה

611	מatio	בראשית
638	מארק	שמות
655	ליקס	ויקרא
683	נון	במדבר
706	מעשי השליחים	דברים
735	אל-חרוזמים	יהושע
747	הראשונה אל-תקוננותים	שופטים
759	השנית אל-תקורנותים	שמואל א
767	אל-תגלטים	שמואל ב
771	אל-האפסים	מלכים א
775	אל-הפלחים	מלכים ב
778	אל-תקולפים	ישעה
781	1 סלוניים	ירמיה
784	2 סלוניים	יהזקאל
786	1 טימוטי	תישע
790	2 טימוטי	יואל
793	אל-טיטוס	עמוס
795	אל-פלימון	עבריה
796	אל-הברים	יונת
804	יעקב	מיכה
807	הראשונה לפטרוס	נחום
810	השנית לפטרוס	חבקוק
812	הראשונה ליווחנן	צפניה
815	השנית ליווחנן	הgio
816	השלישית ליווחנן	זכירה
817	יהוּדָה	מלאכי
818	חוזן יוחנן	תהילים
		איוב
		משלי
		רות
		שיר השירים
		קהלת
		איכה
		אסתר
		דניאל
		עזרא
		נהמיה
		דברי הימים א
		דברי הימים ב
		נספח
		מודרך הקורא
		מילון
		מפות
		עצה
		Doré

וינרש את האדם ויישכן מקרם לנו עדן את הקרים ואת להט החורב המותהפהת לשומר את דרך עז החיים:
(בראשית 3:24)

עופ כנף למיןתו וירא אלהים כי טוב: 22 ויברך אתם אלהים לאמր פרו ורבו וملאו את המים בימים: והעופ ירב בארץ: 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: 24 ויאמר אלהים תוציא הארץ נפש חיה למיןה בהמה ורמש וחיתו ארץ למיןה ויהי כן: 25 ויעש אלהים את חיות הארץ למיןה ואת התבומה למיןה ואת כל רמש הארץ למיןהו וירא אלהים כי טוב: 26 ויאמר אלהים געשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדנת הים ובכעופ השמים ובבמה ו בכל הארץ ובכל הארץ ובכעופ השמים הרמש על הארץ: 27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם הארץ: ויברא אלהים את הארץ ברא אתם: 28 ויברך אלהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אתם: 29 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו וملאו את הארץ וכבשה ורדו בדנת הים ובכעופ השמים ובכל הארץ הרמשת על הארץ: 30 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע ורע אשר על פני כל הארץ ואת כל העז אשר בו פרי עץ זרע זרע אשר על פני הארץ דשא עשב מזריע ורע עץ פרי עשה פרי למיןנו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: 31 ותוצאה הארץ דשא אשר מזריע זרע למיןתו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למיןתו וירא אלהים כי טוב: 32 ויהי ערב ויהי ימי השמי: 33 ויברא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב

מאר ויהי ערב ויהי בקר יום השמי:

2 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה ווישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשותות: 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמיים: 5 וכל שיח השדה טרם יהוה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: 6 ואדי עלה מן הארץ והשקה את כל פני הארץ: 7 ויציר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמה חיים ויהי האדם לנפש חייה: 8 ווישע יהוה אלהים נן בעדן מקרם

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: 2 והארץ הייתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרוחפת על פני המים: 3 ויאמר אלהים יהו אור ויהי אור: 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא ללילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: 6 ויאמר אלהים יהי רקייע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: 7 ויעש אלהים את הרקייע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקייע ובין המים אשר מעל לרקייע ויהי כן: 8 ויקרא אלהים לרקייע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: 9 ויאמר אלהים יקו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקו הימים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: 11 ויאמר אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזריע ורע עץ פרי עשה פרי למיןנו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: 12 ותוצאה הארץ דשא עשב מזריע זרע למיןתו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למיןתו וירא אלהים כי טוב: 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: 14 ויאמר אלהים יהי מארה בركיע השמים להבדיל בין הימים ובין הלילה והיו לאות ולמועדדים ולימים ושנים: 15 ויהיו למאורת בركיע השמים להאריך על הארץ ויהי כן: 16 ויעש אלהים את שני המארות הנדרלים את המאור הגדל למשלת הימים ואת המאור הקטן למשלת הלילה ואת הכוכבים: 17 ויתן אתם אלהים בركיע השמים להאריך על הארץ: 18 ולמשל ביום ובليلת ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרצ נפש היה ועופף על הארץ על פני רקייע השמים: 21 ויברא אלהים את התנים הנדרלים ואת כל נפש החיה הרמשת את התנים הנדרלים נטמת חיים ויהי בראשית אשר שרצו המים למיןיהם ואת כל

4 ויאמר הנח� אל האשה לא מות תמתון: 5 כי ידע אליהם כי ביום אכלכם ממנה ונפקחו עיניכם והייתם כאלהיים ידע טוב ורע: 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל כי תאה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותתקח מפרייו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: 7 ותפקחנה עניינו שנייהם וידעו כי עירםם הם ויתפרו עליה תאנגה ויעשו להם חנרת: 8 וישמעו את קול יהוה אליהם מתחלך בן לרוות היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הנן: 9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: 10 ויאמר את קלך שמעתי בנך ואירא כי עירם אני ואחבא: 11 ויאמר מי הניד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אל ממנה אכלת: 12 ויאמר האדם האשה אשר נתה עמדך הוא נתנה לי מן העץ ואכל: 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חיות השדה על נחנק תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: 15 ואיבה אשית בין ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשפנו עקב: 16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצובנו והרין בעצב תלדי בנים ולא איש תשוקתך והוא ימשל לך: 17 ולאדם אמר כי שמעת לkol אלהים ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנה ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: 18 וקוץ ורדדר הצמיה לך ואכלת את עשב השדה: 19 בזעת אפיק תאכל להם עד שובך אל האדמה כי ממנה לך תחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב: 20 ויקרא האדם שם אשתו הוה כי הוא היהת אם כל חי: 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור يولבשם: 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנה לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח נם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: 23 וישראל הוה אלהים ממן וישלחו יהוה אלהים ממן ולא תנעו בו פן תמתון:

וישם שם את האדם אשר יצר: 9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד לمرאה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הנן ועץ הדעת טוב ורע: 10 ונזהר יצא מעדן להשכלה את הנן ושם יפרד והיה לארכבה ראשים: 11 שם האחד פישון והוא הסבב את כל ארץ הארץ אשר שם הזהב: 12 וזהב הארץ טוב שם הבדלה ואבן השם: 13 ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש: 14 ושם הנהר השלישי הוא חדרקל והוא ההלך קדמת אשור והנהר הירביעי הוא פרת: 15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחתו בנן עדן לעבדה ולשמירה: 16 ויציו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הנן אכל תאכל: 17 ומגע הדעת טוב ורע לא תאכל ממנה כי ביום אכלך ממנה מות תמות: 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היהת האדם לבודו אעשה לו עוזר כננדו: 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חיות השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרה לו וככל אשר יקרה לו האדם נפש היה הוא שמו: 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חיות השדה ולאדם לא מצא עוז ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשער תחתנה: 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשריו לזאת יקרה אשה כי מאיש לקחה זאת: 24 על כן יעצב איש את אביו ואת אמו ורבק באשתו והוא לבשר אחד: 25 ויהיו שנייהם ערוםם האדם ואשתו ולא יתבשו:

3 והנחש היה ערום מכל חיות השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הנן: 2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הנן נאכל: 3 ומפרי העץ אשר בתוך הנן אמר אלהים לא תאכלו ממנה ולא תנעו בו פן תמתון:

ועונב: 22 וצילה נם הוא ילדה את טובל קין לטש כל חרש נחשת וברזול ואחות טובל קין נעמה: 23 ויאמר למלך לנסיו עדה וצילה שמען קולי נשי למלך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעיו וילד לחברתי: 24 כי שבעתים יקם קין ולמלך שבעים ושבעה: 25 וידיע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אליהם זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: 26 ולשתם נם הוא ילד בן ויקרא את שמו אнос אוז הוחל לקרא בשם יהוה:

5 זה ספר תולדת אדם ביום בראשם אליהם אדם בדמות אליהם עשה אותו: 2 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמו אדם ביום הבראם: 3 ויהי אדם שלשים ומאת שנה וילוד בדמותו צלמו ויקרא את שמו שת: 4 ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאה שנה וילוד בנים ובנות: 5 ויהיו כל ימי מאה שנה ותמש שניים ומאת שנה וילוד את אנוש: 6 ויהי שת חמיש שנים ומאת שנה וילוד את אנוש: 7 ויהי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאה שנה וילוד בנים ובנות: 8 ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת: 9 ויהי אנוש התשעים שנה וילוד את קין: 10 ויהי אנוש אחרי הולידו את קין חמיש עשרה שנה ושמנה מאה שנה וילוד בנים ובנות: 11 ויהיו כל ימי אנוש חמיש שנים ותשע מאות שנה וימת: 12 ויהי קין שבעים שנה וילוד את מהלאל: 13 ויהי קין אחרי הולידו את מהלאל ארבעים שנה ושמנה מאה שנה וילוד בנים ובנות: 14 ויהיו כל ימי קין עשר שנים ותשע מאות שנה וימת: 15 ויהי מהלאל חמיש שנים ושמים שנה וילוד את ירד: 16 ויהי מהלאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאה שנה וילוד בנים ובנות: 17 ויהיו כל ימי מהלאל חמיש ותשעים שנה ושמנה מאה שנה וימת: 18 ויהי ירד שתים ושמים שנה ומאות שנה וילוד את מקנה: 21 ושם אחים יובל הוא היה אבי כל הפש כנור

עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם: 24 ויגרש את האדם וישכן מקדם לנו עדן את הכרבים ואת להט החרב המותהפהת לשמר את דרך עץ החיים:

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש יהוה: 2 ותספ לולדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה: 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנהה ליהוה: 4 ותבל הביא נם הוא מבכורות צאנו ומחלבון וישע יהוה אל הבל ואל מנהתו: 5 ואל קין ואל מנהתו לא שעה ויחר לקין מאר ויפלו פניו: 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניו: 7 הלווא אם תיטיב שת ואם לא תיטיב לפתח חטאך רבץ ואליך השוקתו אתה תמשל בו: 8 ויאמר קין אל הבל אחיו ויהרנתו: 9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעת השמר אחוי אנכי: 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אליו מן האדמה: 11 ועתה אrror אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לкопחת את דמי אתה לך ננד תהיה בארץ: 12 כי תעבר את האדמה לא תספ תחתך מירך: 13 כי תרעד את הארץ כי קון אל יהוה גדול עוני מנסה: 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפנייך אסתר והייתי ננד בארץ והיה כל מצאי יהרני: 15 ויאמר לו יהוה לך כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לךין אותו לבתו חכotta אותו כל מצאו: 16 וויצא קין מ לפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן: 17 וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: 18 וילוד לחנוך את עירד ועירד ילד את מהויאל ומהויאל ילד את מותשאיל ומתושאיל ילד את למלך: 19 ויקח לו למלך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צילה: 20 ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אهل ומקנה: 21 ושם אחים יובל הוא היה אבי כל הפש כנור

נָחַ אִישׁ צָדִיק תְּמִימָם הָיָה בְּדֶרֶתְּיוֹ אֶת־הָאֱלֹהִים הַתְּהִלָּךְ
נָחַ: 10 וַיּוֹלֶד נָחַ שֶׁלֶשׁ בָּנִים אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יִפְתָּח:
11 וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וְתִמְלָא הָאָרֶץ חָמָס:
12 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהַנְּהָנָה שְׁחָתָה כִּי־שְׁחָתָה כָּל
בָּשָׂר אֶת־דֶּרֶכְךָ עַל־הָאָרֶץ: 13 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנָחַ קָצֵן
כָּל־בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי כִּי־מָלָא הָאָרֶץ חָמָס מִפְנִימָה וְהַנְּנִי
מִשְׁחוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ: 14 עָשָׂה לְךָ תְּבַת עַצְיָן גְּנָפָר קְנִים
תְּעַשָּׂה אֶת־הַתְּבַת וְכַפְרָת אֶת־מִבֵּית וּמִחוֹץ בְּכֶפֶר: 15
וְזֹה אֲשֶׁר־תְּעַשָּׂה תְּעַשָּׂה אַתָּה שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֶרְךְ־הַתְּבַת
חָמָסִים אַמָּה רְחָבָה וְשֶׁלְשִׁים אַמָּה קָומָתָה: 16 צָהָר
תְּעַשָּׂה לַתְּבַת וְאֶל־אַמָּה תְּכִלָּה מִלְמָעָל וּפְתַח־הַתְּבַת
בְּצָדָה תְּשִׁים תְּחִתָּם תְּחִתָּם שְׁנִים וְשֶׁלְשִׁים־הַעֲשָׂה: 17 וְאַנְּנִי
הַנְּנִי מַבְיאָ אֶת־הַמִּבּוֹל מִים עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחַת כָּל־בָּשָׂר
אֲשֶׁר־בָּו רֹוח־חַיִם מִתְּחַת־הַשְּׁמִים כָּל־אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ־יָנוּעַ:
18 וְהַקְמָתִי אֶת־בְּרִיתִי אֶתְךָ וּבְאֶתְךָ אֶל־הַתְּבַת אֲתָה
וּבְנִיךְ וְאַשְׁתָּךְ וְנִשְׁיָן־בְּנִיךְ אֶתְךָ: 19 וּמִכֶּל־הַחַי מִכֶּל־בָּשָׂר
שְׁנִים מִכֶּל־תְּבִיא אֶל־הַתְּבַת לְהַחֲיוֹת אֶתְךָ זָכָר וּנְקָבָה
יְהִיוּ: 20 מַהְעָוֹף לְמִינְהוּ וּמִן־הַבְּהָמָה לְמִינְהָ מִכֶּל־רַמְשָׁ
הַאֲדָמָה לְמִינְהוּ שְׁנִים מִכֶּל־יְבָאוּ אֶלְךָ לְהַחֲיוֹת: 21
וְאַתָּה קָח לְךָ מִכֶּל־מִכֶּל אֲשֶׁר־יָאֵל וְאַסְפֵּת אֶלְיךָ
וְהִיָּה לְךָ וְלָהֶם לְאַכְלָה: 22 וַיַּעֲשֵׂנָה כָּל־אֲשֶׁר־צָוָה
אֱלֹהִים כֹּן עָשָׂה:

7 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנָחַ בָּא אֶתְךָ וְכָל־בֵּיתְךָ אֶל־הַתְּבַת
כִּי־אֶתְךָ רְאִיתִי צָדִיק לִפְנֵי בְּדָרוֹ הָזֶה: 2 מִכֶּל־הַבְּהָמָה
הַתְּהוֹרָה תַּקְהַל לְךָ שֶׁבַע שְׁבָעָה אַיִשׁ וְאַשְׁתָּוּ וּמִן
הַבְּהָמָה אֲשֶׁר־לֹא־תָהַרְתָּ הַוָּא שְׁנִים אַיִשׁ וְאַשְׁתָּוּ: 3 נִמְמָ
מַעֲוֹף־הַשְּׁמִים שְׁבַע שְׁבָעָה זָכָר וּנְקָבָה לְחוֹזֶת וּדְרֹעַ עַל
פָּנֵי־הָאָרֶץ: 4 כִּי־לִימִים־עַד שְׁבַע אַנְכִי מִמְטָוֵר
עַל־הָאָרֶץ אַרְכָּבִים יְוָם וְאַרְכָּבִים לִילָּה וּמַחְיוֹתִי אֲחַכְלָ
הַיּוֹם אֲשֶׁר־עַשְׂתִּי מַעַל־פָּנֵי־הָאֱדָמָה: 5 וַיַּעֲשֵׂנָה כָּכָל
אֲשֶׁר־צָוָה יְהָוָה: 6 וַיָּחַזְקֵנָה שְׁנִים־מִצְאָה חָמָס
עַד־רַמְשָׁה עַד־רַמְשָׁה עַד־עַוְפָה עַד־עַוְפָה עַד־עַוְפָה עַד־עַוְפָה
עַשְׁתִּים: 8 וַיָּחַזְקֵנָה בְּעַנְיֵי־יְהָוָה: 9 אֶלְהָה תַּוְלִידָתָה נָה

הָנָקָד: 19 וַיַּחַזְקֵנָה הַוְלִידָוֹ אֶת־חָנָקָד שְׁמָנָה מֵאוֹת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנָות: 20 וַיַּהַי כָּל־יְמִי־יְרַד שְׁתִים
וּשְׁשִׁים שָׁנָה וְתִשְׁעַמְאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: 21 וַיַּחַזְקֵנָה חָמָס
וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מַתְשָׁלָח: 22 וַיַּתְהַלֵּךְ חָנָקָד
אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרִי־הַוְלִידָוֹ אֶת־מַתְשָׁלָח שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנָות: 23 וַיַּהַי כָּל־יְמִי־חָנָקָד
וּשְׁשִׁים שָׁנָה וְשֶׁלֶשׁ מֵאוֹת שָׁנָה: 24 וַיַּתְהַלֵּךְ חָנָקָד אֶת
הָאֱלֹהִים וְאַיִלְנוּ כִּי־לְקָח אֶת־אֲלֹהִים: 25 וַיַּהַי מַתְשָׁלָח
שְׁבַע וּשְׁמַנְיָם שָׁנָה וְמֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־לִמְךָ: 26 וַיַּהַי
מַתְשָׁלָח אַחֲרִי־הַוְלִידָוֹ אֶת־לִמְךָ שְׁתִים וּשְׁמַנְיָם שָׁנָה
וְשֶׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנָות: 27 וַיַּהַי כָּל־יְמִי^{וְ}
מַתְשָׁלָח שְׁשִׁים שָׁנָה וְתִשְׁעַמְאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: 28 וַיַּהַי
וְיִחְיֵי לִמְךָ שְׁתִים וּשְׁמַנְיָם שָׁנָה וְמֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּן:^{וְ} 29
וַיַּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נָחַ לְאָמֵר זֶה־יְגִחְמָנוּ מִמְעָשָׂנוּ וּמִעָצְבָּנוּ
יְדִינוּ מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר־אָרְדָה־יְהָוָה: 30 וַיַּחַזְקֵנָה
הַוְלִידָוֹ אֶת־חָמָס וְתִשְׁעַמְאוֹת שָׁנָה וְחָמָס מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנָות: 31 וַיַּהַי כָּל־יְמִי־לִמְךָ שְׁבַע וּשְׁבַע
שָׁנָה וְשֶׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: 32 וַיַּהַי נָחַ בְּחָמָס
שָׁנָה וַיּוֹלֶד נָחַ אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יִפְתָּח:

6 וַיַּהַי כִּי־תָּחַל הָאָדָם לְרַב־עַל־פָּנֵי־הָאָדָמָה וּבָנָות
יְלִדוֹ לָהֶם: 2 וַיַּרְא אֶת־בְּנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֹת־הָאָדָם כִּי
טְבַת־הָנָה וַיַּקְרָא לָהֶם וְיִקְרָא לָהֶם נְשִׁים מִכֶּל־אֲשֶׁר־בָּהֶם
יְהָוָה לֹא־יָדַונְיָה בָּאָדָם לְעָלָם־בְּשָׁמָן הָוּא־בָּשָׂר וְהָיוּ
יְמִיו־מֵאוֹת וְעַשְׁרִים שָׁנָה: 4 הַנְּפָלִים הָיוּ בָּאָרֶץ בִּימִים
הָהִם וְגַם־אַחֲרֵי־כֵן אֲשֶׁר־יָבָא אֶת־בְּנֵי־הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנֹת
הָאָדָם וְיִלְדוּ לָהֶם הַמִּתְהָרָה הַגְּבָרִים אֲשֶׁר־מְעוּלָם־אֲנָשִׁים
הַשָּׁם: 5 וַיַּרְא יְהָוָה כִּי־רַבָּה רַעַת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל־
יְצָרָמָה־לְבּוֹ רַקְ רַעַת־לְבּוֹ: 6 וַיַּנְחַם יְהָוָה כִּי
עָשָׂה־הָאָדָם בָּאָרֶץ וְיַחְצַב־אַל־לְבּוֹ: 7 וַיֹּאמֶר יְהָוָה
אָמְחָה־אֶת־הָאָדָם בָּרָא־תִּי מַעַל־פָּנֵי־הָאָדָמָה מַאֲדָם
עַד־בָּהָמָה עַד־רַמְשָׁה עַד־רַמְשָׁה עַד־עַוְפָה עַד־עַוְפָה עַד־עַוְפָה
עַשְׁתִּים: 8 וַיָּחַזְקֵנָה בְּעַנְיֵי־יְהָוָה: 9 אֶלְהָה תַּוְלִידָתָה נָה

אל התבה מפני מי המבול: 8 מן הbhמה הטהורה ומן הbhמה אשר אינה טהרה ומן העוף וכל אשר יומ: 4 ותנה התבה בחדש השבעי בשבועה עשר יום לחדר על הרי אררט: 5 והמים היו הלו וחסור עד החדש העשרי בעשרי באחד לחדר נראה ראשי הרים: 6 ויהי מוקן ארבעים יום ופתח נח את חלון התבה אשר עשה: 7 וישלח את הערב ויצא יצוא מצאה הиона מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקח ויבא אתה אליו אל התבה: 8 ויהל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את הiona מן התבה: 9 ותבא אליו הiona לעת ערב והנה עלה זית טرف בפיו וידע נח כי קלו המים מעלה הארץ: 10 ויהל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את הiona ולא יספה שוב אליו עוד: 11 ויהי באחת ושת מאות שנה בראשון באחד לחדר חרבו המים מעלה הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והגה חרבו לפני האדמה: 12 ובחדש השני בשבועה ועשרים יום לחדר יבשה הארץ: 13 וידבר אלהים אל נח לאמר: 14 צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בנים אתך: 15 כל החיים אשר אתך מכל בשר בעוף ובבבמה ובכל הרמש על הארץ הוצאה אתך ושרציך בארץ ופרקו ורבו על הארץ: 16 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בנים אותו: 17 כל החיים כל הרמש על הארץ בעוף ובבבמה ובביה ובכל השער השער על הארץ וכל האדים: 18 כל החיים כל הרמש היקום אשר על פני האדמה מארם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח אשר אותו בתבה: 19 וינגרו המים על הארץ חמשים ומאת יום:

8 ויכר אלהים את נח ואת כל החיים ואת כל הbhמה אשר אותו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: 2 ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הנשム מן השמים: 3 וישבו המים מעלה

9 ויכסו את עורות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם
לא ראו: 24 ויקץ נח מינו וירע את אשר עשה לו בנו
הקטן: 25 ויאמר אדורו כגען עבר עברים יהיה לאחיו:
26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כגען עבר למו:
27 יפתח אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כגען עבר
למו: 28 ויהי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים
שנה: 29 ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה
וימת:

10 ואלה חולדת בני נח שם יפתח ווילדו להם
בניהם אחר המבול: 2 בני יפת גמר ומגנו ומדוי ווין
ותבל ומשך ותירס: 3 בני נמר אשכנז וריפתותנימה:
4 ובני יון אליש ותריש כתים וודדים: 5 מלאה
ופרדו איז הגוים בארץם איש לשלו למשפחתם
בגוייהם: 6 בני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: 7 ובני
כוש סבא וחיליה וסבתה ורעמה וסבתא ובני רעמה
שבא ודרון: 8 וכosh ילד את נמרד הוא החל להיות
גבר בארץ: 9 והוא היה נבר ציד לפני יהוה על כן
יאמר לנמרד נבר ציד לפני יהוה: 10 ותהי הראשית
קשת נתתי בענן והיתה לאות ברית בני ובין הארץ:
11 והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: 12
וזכרתי את בריתך אשר בין וביניכם ובין כל נפש
חיה בכלبشر ולא יהיה עוד הימים לUMBOL לשחת
כלبشر: 13 והיתה הקשת בענן וראיתה לזכר ברית
על הארץ: 14 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית
את צידן בכרו ואת חת: 15 ואת היבוסי ואת האמרי
 ואת הנרנשי: 16 ואת התחוי ואת הערקי ואת הסיני:
17 ואת הארוידי ואת הבמרי ואת החנומי ואחר נפצו
18 משפחות הכנעני: 19 ויהי גובל הכנעני מצידן באכה
נוריה עד עזה באכה סדרמה ועמרה ואדמנה וצבים עד
לשע: 20 אלה בני חם למשפחתם לשלנתם בארץם
בגוייהם: 21 וולשם ילד נם הוא אבי כל בני עבר אחיו
יפת הנדול: 22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד

ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו
ורבו ומלאו את הארץ: 2 ומוראכם וחתכם יהיה על
כל חיית הארץ ועל כל עופ השמיים בכל אשר תרמש
האדמה ובכל רני הים בידכם נתנו: 3 כל רmesh אשר
הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק שעש נתתי לכם את
כל: 4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו: 5 ואך את
דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חייה אדרשנו ומיד
האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: 6 שפך

דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה
את הארץ: 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: 8
ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אטו לאמר: 9 ואני הנני
מקים את בריתך אתם וזרעכם אחריםיכם: 10 ואת
כל נפש החיה אשר אתם בעופ בבהמה ובכל חית
הארץ אתכם מכל יצאי התבהה לכל חית הארץ: 11
והקמתי את בריתך אתם ולא יכרת כלبشر עוד ממי
הUMBOL ולא יהיה עוד מUMBOL לשחת הארץ: 12 ויאמר
אליהם זאת אות הברית אשר אני נתן בין וביניכם
ובין כל נפש הזה אשר אתם לדרת עולם: 13 את
קשת נתתי בענן והיתה לאות ברית בני ובין הארץ:
14 והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: 15
וזכרתי את בריתך אשר בין וביניכם ובין כל נפש
חיה בכלبشر ולא יהיה עוד הימים לUMBOL לשחת
כלبشر: 16 והיתה הקשת בענן וראיתה לזכר ברית
על הארץ: 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית
את צידן בכרו ואת חת: 18 ואת היבוסי ואת האמרי
 ואת הנרנשי: 19 שלשה אלה בני נח ומאללה נפיצה כל
הארץ: 20 ויהל נח איש הארץ ויטע כרם: 21 ווישת מן
היוון וישכר ויתגלו בתחום אחהלה: 22 וירא חם אבי כגען
את ערות אביו ויד לשני אחיו בחוץ: 23 ויקח שם ויפת
את השמלת ווישמו על שם שנייהם וילכו אחרנית

ואربع מאות שנה ווילד בניים ובנות: ¹⁶ ויהי עבר ארבע ושלשים שנה ווילד את פלג: ¹⁷ ויהי עבר אחריו הוליד את פלג שלשים שנה ואربع מאות שנה ווילד בניים ובנות: ¹⁸ ויהי פלג שלשים שנה ווילד את רעו: ¹⁹ ויהי פלג אחריו הוליד את רעו תשע שנים ומאתיים שנה ווילד בניים ובנות: ²⁰ ויהי רעו שטים ושלשים שנה ווילד את שרגו: ²¹ ויהי אחריו הוליד את שרגו שבע שנים ומאתיים שנה ווילד בניים ובנות: ²² ויהי שרגו שלשים שנה ווילד את נחורה: ²³ ויהי שרגו אחריו הוליד את נחורה מאתיים שנה ווילד בניים ובנות: ²⁴ ויהי נחורה תשע ועשרים שנה ווילד את הרח: ²⁵

ויהי נחורה אחריו הוליד את תרח תשע עשרה שנה ומאתיים שנה ווילד בניים ובנות: ²⁶ ויהי תרח שבעים שנה ווילד את אברהם את נחורה ואת הרן: ²⁷ ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברהם את נחורה ואת הרן והרן הוליד את לוט: ²⁸ וימת הרן על פניו תרח אברהם בארי מולדתו באור כשרדים: ²⁹ ויהי אברהם ונחורה לדם נשים שם אשת אברהם שרי ושם אשת נחורה מלכה בת הרן אבי מלכה ואביו יסכה: ³⁰ ותהי שרי עקרה אין לה ولד: ³¹ ויקח תרח את אברהם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי קלתו אשת אברהם בנו ויצאו אתם מאור כשרדים ללבת ארץ כנען ויבאו עד הרן וישבו שם: ³² ויהי ימי תרח חמיש שנים ומאתיים שנה וימת תרח בחרן:

12 ויאמר יהוה אל אברהם לך לך מארץ וממולךך וمبיתך אל הארץ אשר ארך: ² ואעשה לך גודל ואברך ואגדלה שמך והיה ברכה: ³ ואברכה מברכך ומקלך אאר ונברכו לך כל משפחות האדמה: ⁴ וילך אברהם כאשר דבר אליו יהוה וילך אותו לוט ואברהם בן חמיש שנים ושביעים שנה בצאתו מחרן: ⁵ ויהי אברהם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש עבר: ⁶ ויהי שלח אחיו הוליד את עבר שלש שנים

וארים: ²³ ובני ארם עוז וחול וגתר ומש: ²⁴ וארכeschILD את שלח ושלח ילד את עבר: ²⁵ ולעבר ילד שני בניים שם האחד פלג כי ביוםיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקタン: ²⁶ ויקtan ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרימות ואת ירחה: ²⁷ ואת הדורות ואת אוזול ואת דקללה: ²⁸ ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא: ²⁹ ואת אופר ואת חווילה ואת יובב כל אלה בני יקタン: ³⁰ ויהי מושבם ממש באכה ספרה הר הקדים: ³¹ אלה בני שם למשפחתם לשנתם בארציהם לנוייהם: ³² אלה משפחת בני נח לтолדתם בנייהם ומאללה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול:

11 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ² ויהי בנסעם מקדם יימצאו בקעה בארץ שער וישבו שם: ³ ויאמרו איש אל רעהו הבה לבנה לבנים ונשרפה לשרפאה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר: ⁴ ויאמרו הבה לבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמיים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ: ⁵ וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדים: ⁶ ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשותה ועה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשותה: ⁷ הבה נרדה ונבללה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפט רעהו: ⁸ ויפוץ יהוה אתם שם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר: ⁹ על כן קרא שמה בבל כי שם בבל יהוה שפט כל הארץ ושם הפיצם יהוה על פני כל הארץ: ¹⁰ אלה תולדת שם שם בן מאה שנה ווילד את ארך את ארפכשד שנתיים אחר המבול: ¹¹ ויהי שם אחיו הוליד את ארפכשד חמיש מאות שנה ווילד בניים ובנות: ¹² וארכeschILD חי חמיש ושלשים שנה ווילד את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה אחיו הוליד את שלח ושלשים שנה ווילד את ווילד בניים ובנות: ¹³ ושלח חי שלשים שנה ווילד את עבר: ¹⁴ ושלח חי שלשים שנה ווילד את

ריב בין רعي מקנה אברם ובין רعي מקנה לוט והכנעני כנען: 6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אז לוט מהריה והכנעני אז בארץ: 7 וירא יהוה אל אברם תהרי מריביה בני ובניך ובין רعي ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו: 8 הלא כל הארץ **לפניך** הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשMAILה: 9 ווישא לוט את עניינו וירא את כל ככר הירדן כי כליה משקה לפניה שחת יהוה את סדם ואת עמרה כנען יהוה הארץ מצרים באכה צער: 10 וויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ונסוע הנגביה: 11 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצירימה לנור שם כי כבד הרעב בארץ: 12 ויהי אברם ישב בארץ כנען ולוט יש בערי היכר ויאתל אשר הקריב לבוא מצירימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעת כי אשה יפת מראה את: 13 והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרנו אתי ואתך יהיו: 14 אמר נא אחתי את למן ייטב לי בעבורך והיתה נפשי בגנילך: 15 ויהי כבוא אברם מצירימה הארץ אשר אל אברם אחריו הפרד לוט מעמו שא נא ענייך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה וננבה וקדמה וימה: 16 כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתנה ולזרעך עד עולם: 17 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למן את עפר הארץ נם זרעך ימנה: 18 ויאתל אברם ויבא וישב באלי כי לך אהנה: 19 מרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה: 20 וינגע יהוה את פרעה נגעים נדלים ואת ביתו על דבר

14 ויהי ביום אמר פל מלך שנער אריווך מלך אלסר כדראלעמר מלך עילם ותදעל מלך נוים: 2 עשו מלחה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמלה שנאכ מלך ארמה ושמאבר מלך צבאים ומלך בלע היא צער: 3 כל אלה חבירו אל עמק השדים הוא ים המלח: 4 שתים עשרה שנה עבדו את כדראלעמר ושלש עשרה שנה מרדו: 5 ובארבע עשרה שנה בא כדראלעמר והמלכים אשר אותו ויקו את רפאים בשחרת קרנים ואת חזוים בהם ואת האימאים בשוה קריתים: 6 ואת החורי בהרים שער עד אייל פארן אשר על המדבר: 7 ווישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדר ויקו את כל שדה העמלי וnom את האמרי היישב בחצצן תמר: 8 וויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך

אשר עשו בחזרן ויצאו לכלת ארץ כנען ויבאו ארץ כנען: 9 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אז לוט מהריה והכנעני אז בארץ: 10 וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך את הארץ הזאת ויבן שם מזבח להוה הנראה אליו: 11 ועתק שם ההרה מוקדם לבית אל וויט אהלה בית אל מים והען מוקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: 12 וויש אברם הלוך ונסוע הנגביה: 13 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצירימה לנור שם כי כבד הרעב בארץ: 14 ויהי אברם ישב בארץ כנען ולוט יש בערי היכר ויאתל אשר הקריב לבוא מצירימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעת כי אשה יפת מראה את: 15 והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרנו אתי ואתך יהיו: 16 אמר נא אחתי את פרעה ותכח האש אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותכח האש בית פרעה: 17 ולאברם הייטיב בעבורך ויהו לו צאן ובקר וחמורים ועבדים ושפתות ואנתת ונמלים: 18 וינגע יהוה את פרעה נגעים נדלים ואת ביתו על דבר שרי אשתו אברם: 19 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הנדרת לי כי אשתק הוא: 20 למה אמרת אחתי הוא ואכח אתה ל לאשה ועתה הנה אשתק קח לך: 21 וויצו עליו פרעה אנשים וישלוו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו:

13 ויעל אברם מצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגביה: 2 ואברם כבד מיאד במקנה בכיסף ובזהוב: 3 וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המוקם אשר היה שם אהלה בתקלה בין בית אל ובין העי: 4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה: 5 ווים לLOT הילך את אברם היה צאן ובקר ואהלים: 6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יהודו כי היה רכושם רב ולא יכול לשבת יהודו: 7 ויהי

אדמה וממלך צבאים וממלך בלו' הוא צער ויירכו אתם מלכמתה בעמק השדים: ⁹ את כדרכם מלך עילם ותדעל מלך נוים ואמרפל מלך שנער ואדריך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה: ¹⁰ ועמוק השדים בארת חמר ויינטו מלך סדם ועمرה ויפלו שמה והנשאים הרה נסו: ¹¹ וויקחו את כל רכש סדם ועمرה ואת כל אכלם וילכו: ¹² וויקחו את לוט ואת רכשו בן אחוי אברהם וילכו והוא ישב בסדם: ¹³ ויבא הפליט ויגד לאברהם העברי והוא שוכן באני מمرا האמרי אחוי אשכל ואחיו עניר והם בעלי ברית אברהם: ¹⁴ ווישמע אברהם כי נשבה אחיו וירק את הנכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן: ¹⁵ ויהלך עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפן עד חובה אשר משמאלי לדמשק: ¹⁶ ווישב את כל הרכש ונם את לוט אחיו ורכשו השיב ונם את הנשים ואת העם: ¹⁷ וויצא מלך סדם לקראותו אחרי שוכן מוכחות את כדר לעמר ואת המלכים אשר אותו אל עמק שוה והוא עמק המלך: ¹⁸ ומלאכי צדק מלך שלם הוציא ללחם ויין והוא כהן לאל עליון: ¹⁹ ויברכתו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קנה שמים וארץ: ²⁰ וברוך אל עליון אשר מן צדיק בידך ויתן לו מעשר מכל: ²¹ ויאמר מלך סדם לאברהם תן לי הנפש והרכש קח לך: ²² ויאמר אברהם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ: ²³ אם מהות ועד שורך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשתי את אברהם: ²⁴ בלב עdry רק אך אכלו הנערם וחולק האנשים אשר הילכו אליו עניר אשכל ומمراם הם יקחו חלקים:

16 ושרי אשת אברהם לא ילדה לו וללה שפחה מציריה ושםה הנר: ² ותאמר שרי אל אברהם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפתתי אויל' אבנה ממנה וישמע אברהם לקהל שרי: ³ ותכח שרי אשת אברהם את הנר המציריה שפחה מקץ עשר שנים תשך הרבה מאר: ² ויאמר אברהם אדני יהוה מה לשבת אברהם בארץ כנען ותתן אתה לאברהם אישת

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברהם במחזה אמר אל תירא אברהם אנכי ממן לך שברך הרבה מאר: ² ויאמר אברהם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך עיררי ובן משק ביתו הוא דמשק

לו לאשה: 4 וויאמר אל הנגר ותתך ותרא כי הרצה ותקל נברתה בעינה: 5 וויאמר שרי אל אברהם חמי עלייךAncient שפחתך בחיקך ותרא כי הרצה ואכל בעינה ישפט יהוה בינוי ובינוי: 6 וויאמר אברהם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה: 7 וימצאך מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור: 8 וויאמר הנגר שפחת שרי איז מוה באת ואני תלבכי ותאמר מפני שרי נברתך והתענין תחת ידיה: 9 וויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולאספר מרוב: 10 וויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך: 11 ווהוא יהיה פרא אדם ידו בכל יוד כל בו וועל פניו כל אחיו ישכן: 12 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחריך ראי: 13 על כן קרא לבאר באר לחי ויאמר אליהם אבל שרה אשתק ילדת לך בן וקראת שם את שמו יצחק והקמתי את בריתך אותו לברית עולם לזרעו אחריו: 14 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אותך והפריתיך אתו והרביתיך אתו במאייד מאיד שנים עשר נשאים יולד ונתתיו לנו נדול: 15 ואת בריתך אקים את יצחק אשר תلد לך שרה למועד הזה בשנה לאחרת: 16 ויכל לדבר אותו ויעל אליהם מעל אברהם: 17 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת כל מקنته כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל אתبشر ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אותו אליהם: 18 ואברהם בן תשעים ותשע שנים בהמלו בשער ערלתו: 19 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשער ערלתו: 20 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: 21 וכל אנשי ביתו ליד ביתו ומקنته כסף מאות בן נמול אותו:

וילכו סדרמה ואברהם עordonו עמד לפני יהוה: 23
 ויגש אברהם ויאמר האף חספה צדיק עם רשות: 24
 אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף חספה ולא
 תשא למקום למען חמשים הצדיקם אשר בקרבה: 25
 חללה לך מעשה בדבר זהה להמויות הצדיק עם רשות
 והיהצדיק כרשו חללה לך השפט כל הארץ לא
 יעשה משפט: 26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדרם חמשים
 צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המיקום בעברם: 27
 ויען אברהם ויאמר הנה נא הוואלו לדבר אל אדני
 ואנכי עפר ואפר: 28 אולי יחסרו חמשים הצדיקם
 חמישה התשויות בחמשה את כל העיר ויאמר לא
 אשוחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה: 29 ויסוף
 עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאוון שם ארבעים
 ויאמר לא אעשה בעבר הארבעים: 30 ויאמר אל נא
 לא אעשה אם אמצא שם שלשים: 31 ויאמר אל נא
 הוואלו לדבר אל אדני ואברהה אולי ימצאוון שם שלשים ויאמר
 ויאמר לא אשוחות בעבר העשרים: 32 ויאמר אל
 נא ייחר לאדני ואברהה אך הפעם אולי ימצאוון שם
 שרה ויאמר לא אשוחות בעבר העשרה: 33 וילך
 יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב
 למקוםו:

19 ויבאו שני המלכים סדרמה בערב ולוט ישב
 בשער סדרם וירא לוט ויקם לקראותם וישתחו אף
 ארצה: 2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם
 ולינו ורחציו רגילים והשכמתם והלכתם לדרככם
 ויאמרו לא כי ברחווב נליין: 3 וופצץ בם מאד ויסרו
 אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומוצאות אפה
 ויאכלו: 4 טרם ישבבו ואנשי העיר אנשי סדרם נסבו
 על הבית מנער ועד זkon כל העם מקצה: 5 ויקראו אל
 לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה
 והוציאם אליו ונדעה אתם: 6 וויצא אליהם לוט הפתחה

וירא אליו יהוה באלי מمرا והוא ישב פתח
 האهل כהן היום: 2 וישא עניינו וירא והנה שלשה
 אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראותם מפתח האهل
 וישתחוו ארצתה: 3 ויאמר אדני אם נא מצאתה חן בעניין
 אל נא עבר מעל עבדך: 4 יקח נא מעט מים ורחציו
 רגילים והשענו תחת העץ: 5 וואקחה פת לחם וסעדו
 לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם
 ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: 6 וויהר אברהם
 האهل אל שרה ויאמר מהרי שלש סיימים כמה סלת
 לושי ועשוי עגנות: 7 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן
 בקר רך וטובי ויתנו אל הנער וימחר לעשותה אתו: 8
 ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם
 והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: 9 ויאמרו אליו
 איה שרה אשתק ויאמר הנה באهل: 10 ויאמר שוב
 אשוב אליך CUT חיה והנה בן לשרה אשתק ושרה
 שמעת פתח האهل והוא אחריו: 11 וואברהם ושרה
 זקנים באים ביום חදל להיות לשרה ארוח כנסים:
 12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בליך היהת לי
 עדנה ואדני ז肯: 13 ויאמר יהוה אל אברהם ומה זה
 צחקה שרה לאמר האף אמן אלד ואני ז肯תי: 14
 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך CUT חיה
 ולשרה בן: 15 ותכחש שרה לאמר לא צחקי כי
 יראה ויאמר לא כי צחקה: 16 ויקמו משם האנשים
 וישקפו על פני סדרם ואברהם הילך עם לשלהם: 17
 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: 18
 ואברהם היו יהוה לנו נדול ועצום ונברכו בו כל נוי
 הארץ: 19 כי יעדתו למן אשר יצוה את בניו ואת
 ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט
 למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: 20
 ויאמר יהוה זעקה סדרם ועמרא כי רבה וחטאיהם כי
 כבירה מאד: 21 ארדה נא ואראה הצעקהה הבאה
 אליו עשו כליה ואם לא אדרעה: 22 וויפנו משם האנשים

והדרלה סגנ' אחריו: **ויאמר אל נא אחיך תרעעו: 8** הנה נא ל' שדי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתחן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל העשו דבר כי על כן באו בצל קרתוי: **9** ויאמרו נש הלאה ויאמרו האחד בא לנור וישפט שופט עתה נרע לך ממה ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: **10** ווישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סנרו: **11** ואת האנשים אשר פתח הביתaco בסנורים מקטן ועד נדול וילאו למצו האפתח: **12** ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך מה החתן ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצאה מן המוקם: **13** כי מshallתים אנחנו את המוקם הזה כי נדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: **14** ויצא לוט וידבר אל חתנוו לחייב בנותיו ויאמר קומו כמצחך עני חתני: **15** ובמו השחר עליה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתק ואת שטי בנותיך הנמצאת פן תספה בעזע העיר: **16** ווירגמה מה נוחוקו האנשים בידיו וביד אשתו וביד שטי בנותיו בחמלת יהוה עלייו ויצאהו ונחיה מהזע לעיר: **17** ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריך ולא תעמד בכל היכר ההרה המלט פן תספה: **18** ויאמר לוט אלהם אל נא אדני: **19** הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותנדל חסךך אשר עשית עמדיך להחיה את נפשך ואכבי לא אוכל להמלט ההרה פן תרב肯ני הרעה ומתי: **20** הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אלמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותהי נפשי: **21** ויאמר אליו הנה נשאתי פניך נם לדבר הזה לבליך הפסci את העיר אשר דברת: **22** מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער: **23** המשמש יצא על הארץ ולוט בא צערה: **24** ויהוה המטיר על סדרם ועל עקרה נפרית ואש מאת יהוה מן השמים: **25** ויהפוך את הערים האל ואת כל היכר ואת כל ישבו הערים וצמה האדמה: **26** ותבט אתו מאתריו והה נציב מלך: **27** ווישם אברהם בברך אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה: **28** ווישקף על פניו סדרם ועקרה ועל כל פניו ארץ היכר וירא והנה עליה קיטר הארץ כי קיטר הכבשן: **29** ויהי בשחת אלהים את ערי היכר ויזכר אלהים את אברהם ווישלח את לוט מה תוך ההפכה בהפוך את הערים אשר ישב בהן לוט: **30** ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשחת בצעור וישב במערה הוא ושתיה בנותיו: **31** ותאמר הבכירה אל הצערה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ: **32** לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: **33** ותשקין את אביהן יין בליל הוה ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובוקמה: **34** ויהי מחרחת נשכנו יין נס הילילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע: **35** ותשקין נס בליל הוה את אביהן יין ותקם הצערה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובוקמה: **36** ותחרין שטי בנות לוט מאביהן: **37** ותולד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: **38** והצערה נס הוה ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוה אבי בני עמו עד היום:

20 ויעש שם אברהם ארצת הנגב וישב בין קדש ובין שור וינר בנרד: **2** ויאמר אברהם אל שרה אשרת אחתי הוה וישלח אחיבמלך מלך גדר ויקח את שרה: **3** ויבא אלהים אל אבימלך בחולם הלילה ויאמר לו הנך מה על האשאה אשר לקחת והוא בעלה בעל: **4** ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדרני הני נס צדיק תחרג: **5** הלא הוה אמר לי אחתי הוה והוא נס הוה אמרה אחיך הוה בתם לבבי ובנקון כפי עשייתך זאת:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּחִילָם נִמְצָא יְדֻעַתִּי כִּי
 בַּתְּמַבְּבִּיךְ עָשָׂת זֹאת וְאַחֲשֵׂךְ נִמְצָא אַתָּה מַחְטוֹ
 לְאַבְרָהָם הַיִּנְוִיכָה בְּנֵים שְׁרָה כִּי לִדְתִּי בֶן לְזֹקְנֵי: 8
 וַיַּגְּדֵל הַיּוֹלֵד וַיַּגְּמַל וַיַּעֲשֵׂה אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גְּדוּלָה בַּיּוֹם
 הַגְּמַל אֶת יִצְחָק: 9 וַתַּרְא שְׁרָה אֶת בֶן הַגָּרֶר הַמִּצְרִי
 אֲשֶׁר יָלַדְתָּ לְאַבְרָהָם מִצְחָק: 10 וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם
 נֶרֶשׁ הַאַמָּה הַזֹּאת וְאֶת בְּנָה כִּי לֹא יִרְשֶׁ בֶן הַאַמָּה
 הַזֹּאת עִם בְּנֵי עַמְּךָ: 11 וַיַּרְא הַדָּבָר מִאָד בְּעִנִּי
 אַבְרָהָם עַל אָדָת בְּנֵי: 12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲלֵא אַבְרָהָם
 אֶל יְרֹעַ בְּעִינֵיךְ עַל הַגָּנֵר וְעַל אַמְתָּךְ כִּי לֹא שָׁרָה
 אָלֵיךְ שְׁרָה שָׁמֵעַ בְּקָלָה כִּי בַּיִצְחָק יִקְרָא לְךָ וְרֹעֵ: 13
 וְגַם אֶת בֶן הַאַמָּה לְגַ�י אֲשִׁימָנוּ כִּי זָרָעַ הוּא: 14
 וַיַּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבְּקָר וַיַּקְחֵחַ לְחֵם וְחַמֶּת מִים וַיַּתְּחַעַ
 הַגָּר שֶׁמֶן עַל שְׁכָמָה וְאֶת הַיּוֹלֵד וַיַּשְׁלַחַת וְתָלַךְ וְתַהַעַ
 בַּמִּדְבָּר בָּאָר שְׁבָע: 15 וַיַּכְלֵל הַמִּים מִן הַחַמֶּת וְתַשְׁלַךְ
 אֶת הַיּוֹלֵד תְּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים: 16 וְתָלַךְ וְתַשְׁבֵּת לָהּ
 מִנְגָּד הַרְחָק כִּמְתוּחוֹ קַשְׁתָּי אֶמְרָה אֶל אַרְאָה בְּמֹתָה
 הַיּוֹלֵד וְתַשְׁבֵּת מִנְגָּד וְתַשְׁאָא אֶת קָלָה וְתַבְּךָ: 17 וַיַּשְׁמַע
 אֱלֹהִים אֶת קָול הַגָּנֵר וַיַּקְרָא מֶלֶךְ אֱלֹהִים אֶל הַגָּר
 מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מָה לְךָ הַגָּר אֶל תִּירְאֵי כִּי שָׁמֵעַ
 אֱלֹהִים אֶל קָול הַגָּנֵר בְּאֶשְׁר הוּא שָׁם: 18 קָוָמִי שָׁאִית
 הַגָּנֵר וְחַזְוִיקִי אֶת יְדֶךָ בּוֹ כִּי לְגַ�י גְּדוּלָה אֲשִׁימָנוּ: 19
 וַיַּפְקַח אֱלֹהִים אֶת עִנִּיה וַתַּרְא בָּאָר מִים וְתָלַךְ וְתַמְלַא
 אֶת הַחַמֶּת מִים וְתַשְׁקֵת הַגָּנֵר: 20 וַיֹּהֵי אֱלֹהִים אֶת
 הַגָּנֵר וַיַּגְּדֵל וַיַּשְׁבֵּת בַּמִּדְבָּר וַיַּהַי רַבָּה קַשְׁתָּ: 21
 בַּמִּדְבָּר פָּרָן וַתַּקְחֵת לוֹ אַמְוֹא אֶשָּׁה מִארֶץ מִצְרָיִם: 22
 וַיַּהַי בַּעַת הַהּוּא וַיֹּאמֶר אֱבִימֶלֶךְ וַיִּפְיכֵל שֶׁר צָבָאוֹ אֶל
 אַבְרָהָם לְאָמֵר אֱלֹהִים עַמְקָה בְּכָל אֲשֶׁר אַתָּה עָשָׂה: 23
 וַתַּהַהְעַת הַשְׁבָּעָה לִי בְּאֱלֹהִים הַנָּה אֶם תַּשְׁקֵר לִי וְלַנְנֵי
 וְלַנְכִּדְיָ כְּחֵסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עַמְקָה תַּעֲשֵׂה עַמְדָה וְעַם
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָרְתָה בָּהּ: 24 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַנְכִּי אֲשִׁבעָ:
 וְהַוְּחַדְתָּ אַבְרָהָם אֶת אֱבִימֶלֶךְ עַל אֶדְوت בָּאָר הַמִּים
 אֲשֶׁר נִזְלָוּ עַבְדֵי אֱבִימֶלֶךְ: 25 וַיֹּאמֶר אֱבִימֶלֶךְ לֹא
 לִי אֶלְהִים כָּל הַשְׁמֹעַ יִצְחָק לִי: 7 וַתֹּאמֶר מֵי מַלְלָ

לִי עַל כֵּן לֹא נִתְחַזֵּק לְגַנְעַנְיָא לְהִיא: 8 וַעֲתָה הַשְׁבָּא
 הָאִישׁ כִּי נִבְיא הָוָא וַיַּחַפְלֵל בְּעֶדֶךְ וְחַיה וְאַיְנָקָ
 מִשְׁבָּדָע כִּי מוֹתָתָה אַתָּה וְכָל אֲשֶׁר לְךָ: 9 וַיָּשְׁכַּם
 אֱבִימֶלֶךְ בַּבְּקָר וַיַּקְרָא לְכָל עַבְדֵי וַיַּדְבֵּר אֶת כָּל
 הַדָּבָרִים הָאָלָה בָּאוֹנִיהם וַיַּרְא אֶת הָאַנְשִׁים מִאָד: 9
 וַיֹּאמֶר אֱבִימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מָה עָשָׂת לְנוּ וְמָה
 חָתָא לְךָ כִּי הַבָּא עַלְיוֹ וְעַל מִמְלְכָתִי חַטָּאת גְּדוֹלָה
 מְעַשִּׂים אֲשֶׁר לֹא יִשְׁעַו עֲשִׂית עַמְדִי: 10 וַיֹּאמֶר אֱבִימֶלֶךְ
 אֶל אַבְרָהָם מָה רָאָתָה כִּי עָשָׂת אֶת הַדָּבָר הַזֶּה: 11
 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי אִמְרָתִי רָאָתָה אֶת אֲבָרָהָם בְּמִקְומָ
 הַזֶּה וְהַרְגָּנוּ עַל דָּבָר אַשְׁתִּי: 12 וְגַם אִמְמָה אָחָתִי בְּתָ
 אָבִיו הוּא אֶךְ לְאֶתְמָה וְתַהְיוּ לְאֶתְמָה: 13 וַיֹּהֵי כַּאֲשֶׁר
 הָתַעַת אֶת אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִיו וַיֹּאמֶר לְהָזֶה חָסֶד אֲשֶׁר
 תַּעֲשֵׂי עַמְדִי אֶל כָּל הַמִּקְומָ אֲשֶׁר נִבְוא שָׁמָה אִמְרָ
 לִי אֲחֵי הוּא: 14 וַיֹּקַח אֱבִימֶלֶךְ צָאן וַיַּכְרֵב וַיַּעֲבֹד
 וְשִׁפְחָת וְיוֹתָן לְאַבְרָהָם וַיִּשְׁבַּע לְזֶה שְׁרָה אֲשֶׁר: 15
 וַיֹּאמֶר אֱבִימֶלֶךְ הַנָּה אֶרְצִי לְפִנֵּיךְ בְּטוּב בְּעִינֵיךְ שֶׁבָּ:
 16 וְלַשְׁרָה אָמַר הַנָּה נִתְחַזֵּק אֶלְפָ כִּסְף לְאַחֲרֵי הַנָּה
 הוּא לְךָ כְּסָוֹת עַיִנִים לְכָל אֲשֶׁר אַתָּךְ וְאֶת כָּל וְנִכְחַתָּ:
 17 וַיַּחַפְלֵל אַבְרָהָם אֶל אֱלֹהִים וַיַּרְפֵּא אֱלֹהִים אֶת
 אֱבִימֶלֶךְ וְאֶת אַשְׁתָּו וְאֶת הַמִּתְוָיו וְיַלְדוֹ: 18 כִּי עַצְר עַצְר
 יְהוָה בְּעַד כָּל רְחֵם לְבִתְּ אֱבִימֶלֶךְ עַל דָּבָר שְׁרָה
 אַשְׁתָּו אַבְרָהָם:

21 וַיֹּהֵה פְּקֵד אֶת שְׁרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה
 לְשְׁרָה כַּאֲשֶׁר דָּבָר: 2 וְתַהְרֵת וְתָלַךְ שְׁרָה לְאַבְרָהָם
 בֶּן לְזֹקְנֵי לְמוֹעֵד אֲשֶׁר דָּבָר אֶתְהוּ אֱלֹהִים: 3 וַיֹּאמֶר
 אַבְרָהָם אֶת שֵׁם בָּנוֹ הַגְּנוּלָד לֹא אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ שְׁרָה
 יְצָחָק: 4 וַיִּמְלֹא אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק בָּנוֹ בְּשֶׁמֶת יְמִים
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֶתְהוּ אֱלֹהִים: 5 וְאַבְרָהָם בֶּן מֵאָתָ שָׁנָה
 בְּהַוְּלֵד לוֹ אֶת יִצְחָק בָּנוֹ: 6 וַיֹּאמֶר שְׁרָה יִצְחָק עָשָׂה

ירדתי מי עשה את הדבר הזה ונם אתה לא הגנת
לי ונם אני לא שמעתי בלילה הום: 27 ויאמר אברהם
צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: 28
ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדנה: 29 ויאמר
אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר
הצבת לבדנה: 30 ויאמר כי את שבע כבשת תקח
מידי בעבור תהיה לי לעדך כי חפרתי את הבאר
הוזאת: 31 על כן קרא למקום ההוא באאר שבע כי שם
נשבעו שניהם: 32 ויכרתו ברית בבאאר שבע ויקם
אבימלך ופיקל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים:
33 וויטע אשל בבאאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל
עלום: 34 ווינר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

22 יהי אחר הדברים האלה והאללים נסה את
אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הני: 2 ויאמר קה
נא את בך את ייחיך אשר אהבת את יצחק ולך לך
אל ארץ המריה והעללו שם לעלה על אחד ההרים
אשר אמר לך: 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את
חמור ויקח את שני נעריו אותו ואת יצחק בנו ויבקע עזיז
עללה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלים: 4
ביום השלישי וישא אברהם את עינוי וררא את המקום
מרוחק: 5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם מה עם
החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה
אליכם: 6 ויקח אברהם את עזיז העלה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את האש ואת המأكلת וילכו שניהם
יחדו: 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה
לעללה: 8 ויאמר אברהם אליהם יראה לו השה לעלה
בני וילכו שניהם יחו: 9 ויבאו אל המקום אשר אמר
לו האלים ויבן שם אברהם את המזבח ויערכ את
העצים ויקח את יצחק בנו וישם אותו על המזבח
ممעל לעצים: 10 ווישלח אברהם את ידו ויקח את
המאכלת לשחת את בנו: 11 ויקרא אליו מלך יהוה

נס הוא את טבה ואת נחם ואת תהש ואת מעכה:
23 יהיו חyi שרה מהה שנה ועשרים שנה ושבע
שנים שני חyi שרה: 2 ותמת שרה בקורת ארבע
הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה
ולכתחה: 3 ויקם אברהם מעל פניו מתו וידבר אל
בניחת לאמר: 4 גור ותושב אגבי עמכם תננו לי אחות
كبך עמכם ואברהה מהי מלפני: 5 ויענו בניחת את
אברהם לאמר לו: 6 שמענו אדני נשיא אליהם אתה
בתוכנו במבחר קברינו קבר את מותך איש ממננו את
קברנו לא יכלה מפרק מפרק מתק: 7 ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבניחת: 8 וידבר אתם לאמר אם

mbi'at abbi v'ma'arit moladti v'asher der li v'asher n'shu li
li la'mer lo'ru'k aton at ha'arot hozat ho y'shle
mal'aco le'pni'k v'lak'hat asha le'bni' m'sh: 8 v'om la
ha'aba ha'asha le'l'ca a'hrik v'nk'ot m'sh'utzi zat r'k
at bni' la' t'sh' m'sh: 9 v'ish ha'ub'd at y'do t'hath
y'dr'k abraham ad'nu v'shu' lu u'l' ha'der' h'zot: 10 v'ik'h
ha'ub'd u'sh'ra g'milim m'g'mili ad'nu v'yl'k v'k'l' t'ob ad'nu
b'ido v'ik'm v'l'd' al' ar'm n'h'rim al' u'ir n'h'or: 11
v'ib'r'k ha'g'milim m'ch'z'n l'uir al' b'ad ha'm'ot l'ut' u'rb
l'ut' z'at ha'shab't: 12 v'iamr y'ho' al'hi ad'nu abraham
ha'kr'ha na' l'pni' h'zot v'shu' ha'sh'd um ad'nu abraham: 13
ha'na an'ci n'z'v' ul' u'in ha'm'ot v'b'n'ot an'shi ha'ir y'z'at
l'shab' m'ot: 14 v'oh'ya ha'ne'ur asher amr' al'ha' h'ti na
c'dr' v'ash'ha v'am'ra' sh'ta v'g'm g'mal'k asha'ka at'ha
ha'ch'ha l'ub'dr' l'iz'ch'k v'ba' ad'u ci' u'shi' ha'sh'd um
ad'nu: 15 v'oh'ya ha'ot r'm c'lla l'der' v'ha'ne' r'v'ka y'z'at
asher y'ld'ha l'ch'to'al b'n' m'l'ca' a'sh't n'h'or a'hi abraham
v'ch'ha ul' sh'cm'ha: 16 v'ha'ne'ur t'bat m'r'ah m'ad b'hol'la
v'ay'sh la' y'd'uh' v't'red ha'u'na v't'm'la' c'dra' v't'ul': 17
v'ir'z' ha'ub'd l'kr'at'ha v'iamr' ha'g'mi'ani na' mu't m'ot
m'c'dr': 18 v'ot'amr' sh'ta ad'nu v't'm'hr' v't'red c'dra' ul'
y'rd'ha v't'sh'k'ho: 19 v'ot'c'l' l'ha'sh'k'ho v'ot'amr' g'm l'g'mal'k
ash'ab ud' am' c'lu l'sh't: 20 v't'm'hr' v't'red c'dra'
al' ha'sh'k'ha v't'rez' ud' al' ha'bar l'shab' v't'shab' l'c'l
g'm'li': 21 v'ha'ay'sh m'sh't'ah' la' m'hr'ish l'd'ut' ha'z'li'ah
y'ho'ha d'r'c' am' la': 22 v'oh'ya ca'sher c'lu ha'g'milim l'sh't'ot
v'ik'h a'i'sh n'z'v' z'v' ha'k' m'sh'k'lu v'sh'ni z'm'ridim ul'
y'rd'ha u'sh'ra v'ch' m'sh'k'lm: 23 v'iamr' bat mi' at' ha'nd'i
na' li hi'sh' b'it' a'bi'k m'k'om l'nu l'li'ni: 24 v'ot'amr' al'io
b't'ch'to'al an'ci b'n' m'l'ca' asher y'ld'ha l'n'h'or: 25
v'ot'amr' al'io n'm t'bn' n'm m'sp'oa r'v' u'm'nu g'm m'k'om
l'li'ni: 26 v'ik'd ha'i'sh v'sh't'ho l'yo'ha: 27 v'iamr' b'r'ok

ish at n'p'sh'cm l'k'br' at m'ti m'l'p'ni sh'mu'ni v'f'nu li
b'up'ron' b'n' z'ch'r: 9 v'ot'z'n li' at m'ur'at ha'm'p'la' asher
lo' asher b'k'z'ha sh'd'ho b'c'sf' m'l'ia y't'h'na li' b'toc'cm
l'ach'ot k'br': 10 v'up'ron' b'n' ch't l'c'l b'i' sh'ur u'ro
l'amr': 11 l'a' ad'nu sh'mu'ni ha'sh'da n'th'li l'k' v'm'ur'ah
asher bo l'k' n'th'li l'uy'ni b'n' umi n'th'li l'k' k'br'
m'tk': 12 v'is't'h'cho abraham l'p'ni u'm' ar'z': 13 v'od'br'
al' up'ron' b'ao'ni um' ar'z' l'amr' ar'k am' at'ha lo
sh'mu'ni n'th'li c'sf' ha'sh'da k'ch m'm'ni v'ak'br'ha at' m'ti
sh'ma': 14 v'uy'ni up'ron' at' abraham l'amr' lo: 15 ad'nu
sh'mu'ni ar'z' ar'b'u m'ot' sh'k'l c'sf' b'ni v'bi'nk' m'a
h'oa v'at' m'tk' k'br': 16 v'is'mu' abraham al' up'ron'
v'ish'k'l al' abraham l'up'ron' at' c'sf' asher der' b'ao'ni
b'n' ch't ar'b'u m'ot' sh'k'l c'sf' u'br' l'sh'or': 17 v'ik'm
sh'da up'ron' asher b'm'p'la' asher l'p'ni m'm'ra' ha'sh'da
v'm'ur'ah asher bo v'c'l h'uz' asher b'sh'da asher b'c'l
g'v'li' s'v'ib': 18 l'abraham l'm'k'na l'uy'ni b'n' ch't b'c'l
b'i' sh'ur u'ro: 19 v'ach'ri c'n k'br' abraham at' sh'ra
ash'to al' m'ur'at sh'da ha'm'p'la' ul' p'ni m'm'ra' h'oa
ch'br'on' b'ar'z' c'n'nu': 20 v'ik'm ha'sh'da v'm'ur'ah asher bo
l'abraham l'ach'ot k'br' m'at b'n' ch't:

24 v'abraham z'k'nu b'a b'ym'ot v'yo'ha b'r'k' at' abraham
b'c'l: 2 v'iamr' abraham al' u'br' v'z'k' b'it'uo ha'm'sh'l
b'c'l asher lo' sh'm' na' y'dr' t'hath y'rc'i: 3 v'ash'bi'ud
b'yo'ha al'hi sh'm'ot v'al'hi ar'z' asher l'a' t'k'ha asha
l'b'n' m'b'n'ot ha'c'nu' asher an'ci v'sh' b'kr'bo: 4 ci' al
ar'z'i v'al' moladti t'hl'k v'lak'hat asha l'b'n' l'iz'ch'k:
5 v'iamr' al'io ha'ub'd a'oli' l'a' ha'aba ha'asha le'l'ca
ach'ri al' ar'z' h'ozat ha'sh'b asib' at' b'n'k' al' ar'z'
asher y'z'at m'sh': 6 v'iamr' al'io abraham sh'm'ar l'k' p'ni
t'shib' at' b'n' sh'ma': 7 y'ho' al'hi sh'm'ot asher l'k'ch'ni

יהוה אלהי אדני אברם אשר לא עזב חסדו ואמתו נמליך אשקה ואשת נוגם הנמלים השקתה: ⁴⁷ ואשאַל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחורה אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה: ⁴⁸ ואקרך ואשתחווה ליהוה ואברך את יהוה אל העין: ⁴⁹ ואלך ואברם אשר הנחני בדרךך אמרת לך את בת אחיך אדני לבנו: ⁴⁹ ועתה אם ישכם עשים חסד ואמתות את אדני הנגידו לי ואם לא הנגידו לי ואפנעה על ימינו או על שמאל: ⁵⁰ ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב: ⁵¹ הנה רבקה לפניה קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה: ⁵² ויוידו כאשר שמע עבד אברם את דבריהם וישתחוו הארץ ליהוה: ⁵³ ויויצא העבד לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתיך דבריו ויאמר דבר: ³⁴ ויאמר עבד אברם א נכי: ³⁵ ויהוה ברך את אדני מאד וינגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפתה ונמלים וחמורים: ³⁶ ותולד שרה את אדני בן לאדני אחרי זקננה ויתן לו את כל אשר לו: ³⁷ וישבעני אדני לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר א נכי ישב בארץ: ³⁸ אם לא אל בית אביו תולד ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: ³⁹ ויאמר אל אדני אליל לא תולד האשה אחרי: ⁴⁰ ויאמר אליו יהוה אשר התחלכתי לפניו ישלה מלאכו אתך והצליחך מalto כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיות נקי מalto: ⁴² ואבא היום אל העין ואמר יהוה אליה אדני אברם אם ישך נא מצליח דרכך אשר א נכי הילך עליה: ⁴³ הנה א נכי נצוב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתו אליה השקני נא מעט מים מכך: ⁴⁴ ואמרה אליו נם אתה שתה ונם לנמלך אשאב הוא האשה אשר היכח יהוה לבן אדני: ⁴⁵ אני טרם אכלת לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותדר העינה ותשאב ואמר אליה השקני הנא: ⁴⁶ ותמהר ותורך כדה מעלה ותאמר שתה ונם הדברים אשר עשה: ⁶⁷ ויבאה יצחק האהלה שרה

22 ויתרוצנו הבנים בקרבה והאמור אם כן למה זה
אנכי ותלך לדרש את יהוה: 23 ויאמר יהוה לה שני
נימ בבטן ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאמ
אמץ ורב עבר ציר: 24 וימלאו ימיה לולדת והנה
תונם בבטנה: 25 ויצא הראשון אדרונו כלו כאדרת
שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחריו כן יצא אחיו וידו
אחות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים
שנה בלבדתם: 27 וינדרלו הנערים והוא עשו איש
ירע ציד איש שדה ויעקב איש חם ישב אחים: 28
ויאhab יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את
יעקב: 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא
עיף: 30 ויאמר עשו אל יעקב הלויטני נא מן האדם
האדם הזה כי עיר אנכי על כן קרא שמו אדום: 31
ויאמר יעקב מכירה כיום את בכרתך לי: 32 ויאמר
עשה הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: 33
ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את
בכרתו ליעקב: 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים
ויאכל ווישת ויקם וילך ויבו עשו את הבכורה:

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך
פלשתים נררה: 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד
מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: 3 גור בארץ
הזאת ואיה ענק ואברך כי לך ולודעך אתן את
כל הארץ האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי
לאברהם אביך: 4 והרבתי את זרע ככוכבי השמיים
ונתני לזרעך את כל הארץ האל והתברכו בורעך
כל גני הארץ: 5 יעקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר
משמרתי מצותי חקוטי ותורתי: 6 וישב יצחק בוגר: 7
וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי
ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה
כי טובת מראה היא: 8 ויהי כי ארכו לו שם הימים
וישקיף אבימלך מלך פלשתים بعد החלון וירא והנה
אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ווינח
יצחק אחורי אמו:

25 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: 2 ותلد
לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק
וاث שוח: 3 ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו
אשרם ולטושים ולאמים: 4 ובני מדין עיפה ועפר
וחנק ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: 5 ויתן
אברהם את כל אשר לו ליצחק: 6 ולבני הפליגנים
אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק
בנו בעודנו זו קדמה אל ארץ קדם: 7 ואלה ימי שני
חי אברהם אשר חי מאות שנה ושבעים שנה וחמש
שנים: 8 ויגוע וימת אברהם בשינה טוביה זקן ושבע
ויאסף אל עמיו: 9 ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו אל
מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר
על פניו ממרא: 10 השדה אשר קנה אברהם מאות בני
חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: 11 ויהי אחורי מות
 אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם
באר לחוי ראי: 12 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם
אשר ילדה הנר המצרים שפת שרה לאברהם: 13
ואלה שמות בניו וישמעאל בשנותם להולדתם בכר
ישמעאל נביה וקרד ואדבאיל ומבש: 14 ומשמע
ודומה ומשא: 15 חדד ותימא יטור נפייש וקדמה:
16 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמות בחצריהם
ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם: 17 ואלה שני
חי ישמעאל מאות שנה ושלשים שנה ובעשנים וינווע
וימת ויאסף אל עמיו: 18 וישכנו מחוליה עד שור אשר
על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל:
19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד
את יצחק: 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת בתו של הארמי מפדן ארם אחות לבן
הארמי לו לאשה: 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו
כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו:

ברית עמק: 29 אם תשעה עמנו רעה כאשר לא נגענו
וכאשר עשינו עמק רק טוב ונשליך בשלום אתה
עתה ברוך יהוה: 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו:
31 וישכימו בברק וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק
וילכו מאותו בשלום: 32 ויהי ביום ההוא ויבאו עברי
 יצחק וינדו לו על אדות הברא אשר חפרו ויאמרו לו
מצאנו מים: 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר
באר שבע עד היום הזה: 34 ויהו עשו בן ארבעים שנה
ויקח אשה את יהודית בת אריה החתי ואת בתם בת
אלין החתי: 35 ותהיין מרת רוח ל יצחק ולרבקה:

27 ויהי כי יזקן יצחק ותכחין עיניו מראת ויקרא
את עשו בנו הנDEL ויאמר אליו בני ויאמר אליו הני: 2
ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי يوم מותי: 3 ועתה שא
נא כליך תליך וקשתך יצא השדה וצורה לי צידה: 4
ועשה לי מטעמים כאשר אהבתה והביאה לי ואכלת
בעבור תברך נפשי בטרם אמות: 5 ורבקה שמעת
ברבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצור ציד
להביא: 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה
שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: 7
הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלת ואברככה
לפניהם יהוה לפניו מותי: 8 ועתה בני שמע בקלי לאשר
אני מצוה אתה: 9 לך נא אל הצאן וקח לי שם שני
נדוי עזום טבים ואעשה אתכם מטעמים לאביך כאשר
אהב: 10 ותבא את לאביך ואכל בעבור אשר יברך
לפניהם מותו: 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחוי
איש שער ואנכי איש חילך: 12 אולי ימשני אבי והייתי
בעינויו ממתעתח והבאתי עלי קללה ולא ברכה: 13
ותאמר לו אמו עלי קלתך בני לך שמע בקלי ולך
קח לי: 14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו: 15 ותתקח רבקה את נdry עשו בנה
הndl החמדת אשר אתה בכיה ותלבש את יעקב
בנה הקטן: 16 ואת ערת נdry העזום הלבישה על

יצחק מצחיק את רבקה אשתו: 9 ויקרא אבימלך
ליצחק ויאמר לך הנה אשתק הוה ואיך אמרת אהתי
הוה ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עלייה: 10
ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד
העם את אשתק והבאתי עליינו אשם: 11 וויצו אבימלך
את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות
יומות: 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא
מאה שערים ויברכחו יהוה: 13 וינDEL האיש וילך
הליך גDEL עד כי נDEL מאד: 14 ויהי לו מקנה צאן
ומקנה בקר ועבירה רבה ויקנאו אותו פלשתים: 15 וככל
הבראה אשר חפרו עברי אביו בימי אברהם אביו
סתומים פלשתים וימלאו עפר: 16 ויאמר אבימלך
אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממוני מאד: 17 וילך
משם יצחק וייחן בנחל גדר וישב שם: 18 וישב יצחק
ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו
ויסתומים פלשתים אחריו מות אברהם ויקרא להן
שמות כשות אשר קרא להן אביו: 19 ויחפרו עברי
יצחק בנחל וימצא שם באר מים חיים: 20 וויריבו רע
גרר עם רע יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הברא
ונרך כי התהשקו עמו: 21 ויחפרו באר אחר ויריבו
נמ' עלייה ויקרא שם שטנה: 22 וויעתק שם ויחפר
באר אחרית ולא רבו עלייה ויקרא שם רחבות ויאמר
כי עטה הרחוב יהוה לנו וופרינו הארץ: 23 וויעל שם
בר שבע: 24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר
אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתה כי אנכי
וברכתיך והרבכתי את זרעך בעבור אברהם עברי:
ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו
ויכרו שם עברי יצחק באר: 26 ואבימלך הילך אליו
מגדר ואחות מרעהו ופיקל שר צבאו: 27 ויאמר אלהם
 יצחק מודיע באתם אליו ואתם שנאתם אתי ותשלחוני
מאתכם: 28 ויאמרו ראו ראיינו כי היה יהוה עמק
ונאמר היה נא אלה בינוינו בינו ובין נכרתת

יצחק ויאמר לעשו הן גבר שמתהו לך ואת כל אחיו נתתי לך לעבדים ודרן ותירש סמכתיו ולכה אפוא מה עשה בני: ³⁸ ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבוי ברכני נס אני אבוי וישא עשו קלו ויבך: ³⁹ ויען יצחק אבוי ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומTEL השמיים מעל: ⁴⁰ ועל חרבך תהיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת על מעל צוארך: ⁴¹ ווישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אבוי ויאמר עשו לבבו יקרבו ימי אבל אבוי ואחרנה את יעקב אחוי: ⁴² וינדר לרבקה את דבריו עשו בנה הגדל והשלח ותקרה ליעקב בנה הקטן והאמור אליו הנה עשו אחיך מנהכם לך להרגך: ⁴³ ועתה בני שמע בקלי ווקם ברוח לך אל לבן אחוי חרנה: ⁴⁴ וישבת עמו ימים אחרים עד אשר תשוב חמת אחיך: עד שוב אף אחיך ממק ושבח את אשר עשית לו ⁴⁵ ושלהתיך ולקחתייך משם מה אשכל גם שניכם יום אחד: ⁴⁶ ותאמור רבקה אל יצחק קצתי בחמי מפני בנות חת אם לך יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

28 ויקריא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוחו ויאמר לו לא תחקacha מבנות כנען: ² קום לך פרדנה ארם ביתה בתואל אבי אמאך וקח לך שם אשה מבנות לבן אחוי אמאך: ³ וואל שדי יברך אתה ויפרך וירבך והיות לך קהיל עמים: ⁴ ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתק את ארץ מוגריד אשר נתן אלהים לארם לבן בן בחואל הארמי אחוי רבקה אם פרדנה ארם אל לבן בן בחואל הארמי אחוי רבקה אם יעקב ועשו: ⁶ וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אותו פרדנה ארם לקחת לו שם אשה ברכו אותו ויצו עליו לאמור לא תחקacha מבנות כנען: ⁷ ווישמע יעקב אל אבוי ואל אמו וילך פרדנה ארם: ⁸ וירא עשו כי רעות בנות כנען בעני יצחק אבוי: ⁹ וילך עשו אל

ירוי ועל חלקה צואריו: ¹⁷ ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: ¹⁸ ויבא אל אבוי ויאמר אבוי ויאמר הנני מי אתהبني: ¹⁹ ויאמר יעקב אל אבוי אנסי עשו בכרכך עשיתי כאשר דברת אליו: ²⁰ קום נא שבה ואכלת מה מצידי בעבור תברכני נפשך: ²¹ וייאמר יצחק אל יעקב כי הראה לך נשה נא ואמישך בני אתה זה בני עשו אם לא: ²² ויגש יעקב אל יצחק אבוי וימשחו ויאמר הקל קול יעקב והודים ידי עשו: ²³ ולא הכירו כי היו ידי כידיו עשו אחיו שערת ויברכו: ²⁴ ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: ²⁵ ויאמר הנשה לי ואכלת מציד בני למען תברך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין ווישת: ²⁶ ויאמר אליו יצחק אבוי נשא נא ושקה לי בני: ²⁷ ויגש לוי וירח את ריח בנדיו ויברכו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה: ²⁸ ויתן לך האלהים מTEL השמיים ומשמני הארץ ורב דן ותירש: ²⁹ יעבדך עמים ווישתחו לך לאמים הוה נגיד לאחיך ווישתחו לך בני אמר אדריך אדור וمبرיך ברוך: ³⁰ ויהיו כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי לך יצא יעקב מאת פניהם יצחק אבוי ועשו אחוי בא מצידך: ³¹ ווישע נם הוא מטעמים ויבא לאבוי ויאמר לאבוי יקס אבוי ויאכל מציד בני בעבור תברכני נפשך: ³² ויאמר לו יצחק אבוי מי אתה ויאמר אני בנק בכרכך עשו: ³³ ויחרד יצחק חרדה נדלה עד מאר ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל אליהם תבוא ואברכו נם ברוך יהוה: ³⁴ כשמי בכל בתרם תבוא ואברכו נם ברוך יהוה עד עשו את דברי אבוי ויצעק צקה נדלה ומרה עד מאר ויאמר לאבוי ברכני נס אני אבוי: ³⁵ ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: ³⁶ ויאמר ה כי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לך והנה עתת לך ברכתי ויאמור הלא אצלת לי ברכה: ³⁷ ויען

ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אהות נביות על נשוי לו לאשה: ¹⁰ ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ¹¹ ויפגע במקום וילן שם כי בא המשם ויקח מאבני המקום וישם מראתו וראשו במקום ההוא: ¹² ויחלם והנה סלם מצב ארץחורה וראשו מניע השמיימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: ¹³ והנה יהוה נצב עלייו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתנה ולזרעך: ¹⁴ וזהו זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגה ונברכו לך כל משפחת הארץ והזרעך: ¹⁵ והנה אנכי עמוק ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל הארץ הזאת כי לא עזובך עד אשר אם עשית את אשר דברתי לך: ¹⁶ וויקץ יעקב משגתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואני לא ידעתו: ¹⁷ ווירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה יעקב בברך ואני שער השמים: ¹⁸ ווישם יעקב כי אם בית אלהים וזה שער השמים ההוא בית אל ואולם לו שם העיר לראשה: ¹⁹ וויקרא את שם המקום מצבה ויצק שם על דרשה: ²⁰ וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אני הולך ונתן לי לחם לאכל ובנד לבך: ²¹ ושבתי בשולם אל בית אבי והוא יהוה לאלים: ²² והאבן הזאת אשר שמה מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תנתן לי עשר עשינו לך:

29 וישא יעקב רגליו וילך ארץחורה בני קדם: ² ווירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רכבים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן נדלה על פי הבאר: ³ ונאספו שמה כל העדרים ונלוות האבן מעל פי הבאר והשקו את הצען והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: ⁴ ויאמר להם יעקב אחי מאי אתם ויאמרו מהרן אנחנו: ⁵ ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: ⁶ ויאמר

לهم השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצען: ⁷ ויאמר הן עוד היום נדול לא עת האסף המקנה השקו הצען ולכון רעו: ⁸ ויאמר לו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים ונלוות את האבן מעל פי הבאר והשקו הצען: ⁹ עודנו מדבר עם ורחל באה עם הצען אשר לאביה כי רעה הוא: ¹⁰ ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחיו אמו ואת צאן לבן אחיו אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הbeer וישק את צאן לבן אחיו אמו: ¹¹ וישק יעקב לרחל וישא את קלתו ויבך: ¹² ויגד יעקב לרחל כי אחיו אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ לקראותו כשמי לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראותו ויחבק לו ונישק לו ויביאו אל ביתו ויספר לבן את כל הדברים האלה: ¹⁴ ויאמר לו לבן לך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: ¹⁵ ויאמר לבן ליעקב cocci אחיך אתה ועבדתני חنم הנירה לי מה משכrichtך: ¹⁶ וללבן שתי בנות שם הנדרלה לאה ושם הקטנה רחל: ¹⁷ וועני לאה רכבות לרחל יהוה יפת תאר ויפת מראה: ¹⁸ ויאhab יעקב את רחל ויאמר عبدالך שבע שנים ברחל בתק הקטנה: ¹⁹ ויאמר לבן טוב תהי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדיו: ²⁰ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים והוא בעינוי כימים אחדרים באחבותו אתה: ²¹ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלא ימי ואבואה אלה: ²² ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויישם משתה: ²³ ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אותה אליו ויבא אליה: ²⁴ ויתן לבן לה את ולפה שפחתו לאלת בתו שפהה: ²⁵ יהיו בברך והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתני עמוק ולמה רמיוני: ²⁶ ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לחת הצעירה לפני הבכירה: ²⁷ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעברה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: ²⁸

ויש עיקב כן וימלא שבע זהה ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: ²⁹ ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפהחו לה לשפהח: ³⁰ ויבא נם אל רחל ויאב נם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: ³¹ וירא יהוה כי שנואה לאה ופתחת את רחמה ורחל עקרה: ³² ותחר לאה ותולד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעני כי עתהiah הבני איש: ³³ ותחר עוד ותולד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אני ויתן לים את זה ותקרא שמו שמעון: ³⁴ ותחר עוד ותולד בן ותאמר עתה הפעם ילויה איש אליו כי ילדתי לשלשה בניים על בן קרא שמו לוי: ³⁵ ותחר עוד ותולד בן ותאמר הפעם אורה את יהוה על בן קרא שמו יהודה ותעمر מולדת:

30 והרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בני ואם אין מתח אני: ² וויהר אף יעקב בರחל ויאמר התחת אליהם אני אשר מנע מניך פרי בطن: ³ ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותולד על ברבי ואבנה נם אני ממנה: ⁴ ותתן לו את בלהה שפהח לאשה ויבא אליו יעקב: ⁵ ותחר בלהה ותולד ליעקב בן: ⁶ ותאמר רחל דני אליהם נם שמע בקלי ויתן לי בן על בן קרא שמו דן: ⁷ ותחר עוד ותולד בלהה שפהח רחל בן שני ליעקב: ⁸ ותאמר רחל נפתחי אליהם נפתחתי עם אחתי נם יכולתי ותקרא שמו נפתלי: ⁹ ותרא לאה כי ענדה מולדת ותקח את זלפה שפהח והתן אתה ליעקב לאשה: ¹⁰ ותולד זלפה שפהח לאה ליעקב בן: ¹¹ ותאמר לאה בנד ותקרא את שמו גדר: ¹² ותולד זלפה שפהח לאה בן שני ליעקב: ¹³ ותאמר לאה באשר כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר: ¹⁴ וילך באשר כי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תנוי נא למדודאי בנק: ¹⁵ ותאמר לה המעת קחתך את אישי

בכשבים ויתן ביד בנו: ³⁶ ווישם דרך שלשת ימים בין ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת: ³⁷ ויהich לו יעקב מקל לבנה לח ולזו וערמן ויפצל בהן פצלות לבנות מהשף הלבן אשר על המקלה: ³⁸ ויצן את המקלה אשר פצל ברכתיים בשקות הימים אשר תבאון הצאן לשותות לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשותות: ³⁹ ויהמו הצאן אל המקלה ותלן הצאן עקדים נקדמים וטלאים: ⁴⁰ והכשבים הפריד יעקב ויתן פניו הצאן אל עקר וכל חום בצאן לבן ווישת לו עדרים לבדו ולא שתחם על צאן לבן: ⁴¹ והיה בכל יהם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלה לעני הצאן ברכתיים לייחמנה במקלה: ⁴² ובהעטיף הצאן לא ישים והיה העטפים לבן והקשרים לעקב: ⁴³ ויפרץ האיש מאר מאר ויהי לו צאן רבות ושבחות ועבדים ונמלים וחמדים:

31 וישמע את דבריبني לבן לאמר לך יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבד זהה: ² וירא יעקב את פניו לבן ותנה איננו עמו כהמול שלשים: ³ ויאמר יהוה אל יעקב שב אל ארץ אבותיך ולמולדך ואיה עמד: ⁴ וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו: ⁵ ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אליו כתמל שלשם ואלהי אביה היה עmedi: ⁶ ואתנה ידעתן כי בכל כהו עבדתי את אביכן: ⁷ ואביכן התל כי ויחליף את משכrichtי עשרה מנין ולא נתנו אליהם להרעד עmedi: ⁸ אם כי יאמר נקדמים יהיה שכך וילדו כל הצאן נקדמים ואם כי יאמר אליהם את מקנה אביכם ויתן לי: ¹⁰ ויהי בעת יחם הצאן ואשא עינוי וארא בחלום ותנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדמים וברדים: ¹¹ ויאמר אליו מלאך האלים בחלום יעקב ואמר הני: ¹² ויאמר שאנא ענייך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים

הgal הזה ועדת המצבה אם אני לא עבר אליו את המצבה הזאת לא תעביר אליו את הgal הזה ואת המצבה הזאת לרעה: ⁵³ אלהי אברם ואלהי נחורה שפטו בינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק: ⁵⁴ ויזביח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר: ⁵⁵ וישכם לבן בברק וינשך לבניו ולבנותיו ויברך אתם יילך וישב לבן במקום:

32 ויעקב הילך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: ² ויאמר יעקב כאשר ראם מhana אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מהנים: ³ וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שער שדה אדום: ⁴ ויציו לפניו אל עשו אחיו ארץ שער שדה אדום אמר יעקב אתם לאמור מה אמרון לאדני לעשות מה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: ⁵ ויהיו לי שור וחמור צאן ועדר ושפהה ואשלחה להניד לאדני למצא חן בעניין: ⁶ וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הילך לקראתך וארבע מאות איש עמו: ⁷ וירא יעקב מאד ויצר לו ויחז את העם אשר אטו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מהנות: ⁸ ויאמר אם יבוא עשו אל המhana האחת והכחיה והיה המhana הנשאר לפלייטה: ⁹ ויאמר יעקב אלהי אבי אברם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אליו שוב לארץ ולמולדך ואיתובה עמק: ¹⁰ קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מהנות: ¹¹ הצלני נא מיד אחוי מיד עשו כי ירא אני אותו פן יבוא והכני אם על בנים: ¹² ועתה אמרת הייטב אישיב עמק ושמתי את זרועך בחול הים אשר לא יספר מרבי: ¹³ וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידיו מנהה לעשו אחיו: ¹⁴ עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילם עשרים: ¹⁵ גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתה

כירחן נגבתם: ³³ ויבא לבן באهل יעקב ובأهل לאה ובأهل שני האמהות ולא מצא ויצא מהל לאה ויבא באهل רחל: ³⁴ ורחל לקחה את התרפים ותשם בכר הנמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האهل ולא מצא: ³⁵ ותאמר אל אביה אל ייחר בעני אדני כי לא אוכל למקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים: ³⁶ ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר לבן מה פשי מה חטאתי כי דלקת אחרי: ³⁷ כי משחת את כל כל מה מצאת מכל כל ביתך שם כה ננד אחוי ואחיך וויכוחו בין שניינו: ³⁸ זה עשרים שנה אני עמק רחליך ועוזיך לא שכלו ואלי צאנך לא אכלתי: ³⁹ טרפה לא הבאת אליך אני אהטנה מידי תבשנה נבנתי יום ונבנתי לילה: ⁴⁰ היותי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדר שני עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף מעני: ⁴¹ זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכrichtו עשרה שנים: ⁴² לoli אלהי אבי אלהי אברם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עניי ואת יני כפי ראה אלהים וויכוח אםש: ⁴³ ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנות בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה עשה לאלה היום או לבניהם אשר ילדו: ⁴⁴ ועתה לכנה נכרתת ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: ⁴⁵ ויקח יעקב אבן וירימה מצבח: ⁴⁶ ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבני ויקחו אבני ויעשו גל ויאכלו שם על הgal: ⁴⁷ ויקרא לו לבן ניר שהדרותא ויעקב קרא לו נלעד: ⁴⁸ ויאמר לבן gal הזה עד ביני וביניך היום על כן קרא שמו נלעד: ⁴⁹ והמצבה אשר אמר יצחק יהוה ביני ובינך כי נסתור איש מרעהו: ⁵⁰ אם תענה את בנותי ואמ תקח נשים על בנותי אין איש עמו ראה אליהם עד ביני ובינך: ⁵¹ ויאמר לבן ליעקב הנה gal הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך: ⁵² עד

שבע פעמים עד נשתו עד אחיו: 4 וירץ עשו לקרהתו לבדו ויאמר אל עבריו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: 5 ויצו את הראשון לאמר כי יפנש עשו אחיו ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: 6 ואמרת ליעקב מנהה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה נם הוא אחדרינו: 7 ויצו נם את השני נם את השלישי נם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הוה תדברון אל עשו במצאים אתו: 8 ואמרת גם הנה עבדך יעקב אחדרינו כי אמר אכפרה ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחדרינו כי אמר אכפרה חז בעיניך ולקחת מנהתי מידי כי על כן ראיות פניך פניו: 9 ותעביר המנהה על פניו והוא בן בלילה ישא פניו: 10 ויאמר לך כי חנני אליהם וכי יש לך כל ויפצר בו כראת פנוי אליהם ותרצני: 11 בקח נא את ברכתי אשר הבאתי לך כי חנני אליהם וכי יש לך כל ויפצר בו ויקח: 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לננדך: 13 ויאמר עלי ודקוקם יום אחד ומתו כל הצאן: 14 י עבר נא אדני עלות השחר: 15 וירא כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות לו: 16 וויתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד תקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: 17 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלהך כי אם ברכתני: 18 ויאמר אליו מה שמק ויאמר יעקב: 19 ויאמר לא יעקב ויאמר אליו מה שמק ויאמר יעקב כי שרת עם אלהים ועם אנשים ותוכל: 20 וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמק ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם: 21 וירא יעקב שם המקום פניאל כי ראיות אלהים פנים וירא יעקב שם המקום פניאל כי ראיות אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: 22 על כן לא יאכלו בני את פניאל והוא צלע על ירכו: 23 על כן יברך עדר ישראל את ניד הנשה אשר על כף הירך עד היום ישראל: 24 והצא דינה בת לאה אשר ילה יעקב לראות בכנות הארץ: 25 וירא אתה שם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח את הילדים על לאה ועל רחל ברינה בת יעקב ויאחיב את הנער וידבר על לב ראשנה ואת לאה וילדייה אחרים ואת רחל ואת הנער: 26 ויאמר שם אל חמור אבי לאמר קח לי את יוסף אחדרנים: 27 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצת הילדה הזאת לאשה: 28 ויעקב שמע כי טמא את דינה

34 והצא דינה בת לאה אשר ילה יעקב לראות

33 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: 2 וישם את השפחות ואת ילדיין ברינה בת יעקב ויאחיב את הנער וידבר על לב ראשנה ואת לאה וילדייה אחרים ואת רחל ואת הנער: 4 ויאמר שם אל חמור אבי לאמר קח לי את יוסף אחדרנים: 5 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצת הילדה הזאת לאשה: 6 ויעקב שמע כי טמא את דינה

בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד 26 ואת חמור ואת שכם בנו הרגנו לפני חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו: 27 בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמא אחותם: 28 את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בר עיר ואת אשר בשדה לקחו: 29 ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בכיתה: 30 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עבדתם אתני להבאיוני בישב הארץ בכנעני ובפרוזיאני מתי מסטר נאנספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: 31 ויאמרו הכוונה יעשה את אחותנו:

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אלך בברך מפני עשו אחותך: 2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתיכם והטהרו והחליפו שמלותיכם: 3 ונקומה ונעלת בית אל ועשה שם מזבח לאל הענה אתני ביום צרתוי ויהי עמידי בדרכך אשר הлечתי: 4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזומים אשר באוניהם ויטמן חחת אלהים על הערים אשר סביבתיהם ולא רדפו אחריו בני יעקב: 6 ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו: 7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו אלהים בברחו מפני אחותו: 8 ותמת דברה מינקת האלהים בברחו מפני אחותו: 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו שמו אלון בכוות: 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אותו: 10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שマー ויקרא את שמו ישראאל: 11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה נוי וקיה גוים יהיה מך ומכלים מחלץיך יצאו: 12 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתנה ולזרעך אחריך אתן את הארץ:

בתחו ובנו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם: 6 ויצא חמור אביו שכם אל יעקב לדבר אליו: 7 ובני יעקב באו מן השדה כשםם ויתעצבו האנשים וייחר להם מאר כי נבלעה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: 8 וידבר חמור אותם לאמר שכם בני חשקה נפשו בכתכם תננו נא אתה לו לאשה: 9 והתחתנו אנתנו בנתיכם תננו לנו ואת בנותינו תקחו לכם: 10 ואנתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחוותה בה: 11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה נמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אליו אתן: 12 הרבו עלי מאר מהר ומתרן ואנתה כאשר אמרו אליו ותנו לי את הנער לאשה: 13 וויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחותם: 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לחת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפיה הוא לנו: 15 אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמננו להמל לכם כל זכר: 16 ונתנו את בנותינו לכם ואת בנתיכם נkeh לו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: 17 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו ותלכנו: 18 וויטבו דבריהם בעני חמור ובעני שכם בן חמור: 19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בכת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: 20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער ערים וידברו אל אנשי ערים לאמר: 21 האנשים האלה שמלמים הם אנתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבה ידיים לפניהם את בנותם נkeh לנו ונשים ואת בנותינו נתן להם: 22 אך בזאת יאחו לנו הנשים לשבת אתנו להיות לכם אחד בחמול לנו כל האנשים אשר הם נמלים: 23 מקנהם וקניהם וכל בחתם הלויא לנו הם אך נאותה להם וישבו אנתנו: 24 ווישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו: 25 ויהי ביום השלישי בהיותם כאביהם ויקחו שני בני יעקב שמעון וליו אחות

13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אותו: 14 ויצב יעקב מצבח במקום אשר דבר אותו מצבח אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אותו שם אלהים בית אל: 16 ויסעו מבית אל ויהו עוד כברת הארץ לבוא אפרהה ותلد רחל ותקש בילדתה: 17 ויהו בהקשתה בילדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי נם זה לך בן: 18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בניין: 19 והמתת רחל ותקבר בדרך אפרהה הוא בית לחם: 20 ויצב יעקב מצבח על קברתה הוא מצבח קברת רחל עד היום: 21 וסע ישראל ויט אלה מהלה לאמר אלוק עדן ער: 22 ויהי בשכן ישראלי בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראלי ויהיו בני יעקב שנים עשר: 23 בני אלה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה וישכבר וובלון: 24 בני רחל יוסף ובנימן: 25 ובני בלהה שפתה רחל דן ונפתלי: 26 ובני זלפה שפתה לאה נד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קריית הארבע הוא חברון אשר נר שם אברהם ויצחק: 28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושנים שנים: 29 וינוע יצחק וימת ויאסף אל עמי זקן ושבע שנים ויקברו אותו עשו ויacob בנו:

36 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 2 עשו לך את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהיליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 3 ואת בשתה בת שפו ואונם: 4 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר בדעתו את החמורים לצבעון אביו: 5 ואלה בני ענה דשן ואהיליבמה בת ענה: 6 ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרכן: 7 אלה בני אצזר בלחן וועון ועקן: 8 אלה בני דישן עוז ואREN: 9 אלה אלופי החרוי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 10 אלוף דשן אלוף אצזר אלוף דישן אלה אלופי החרוי לאלפייהם בארץ שער: 11 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ לפניהם מלך מפני יעקב אחיו: 12 כי היה רכושם רב מושבת יהודה

מלך לבני ישראל: ³² וימלך באדום בלוּבָן בעור
שם עירו דנהבה: ³³ וימת בלע וימלך תחתיו יובב
בן זורח מבצרה: ³⁴ וימת יובב וימלך תחתיו חם
מארץ התימני: ³⁵ וימת חם בשדה מואב ושם עירו עוית:
ברדר המכיה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: ³⁶
וימת הדר וימלך תחתיו שלמה מஸרכקה: ³⁷ וימת
שלמה וימלך תחתיו שאל מרחבות הנהר: ³⁸ וימת
שאל וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבר: ³⁹ וימת
בעל חנן בן עכבר וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו
שם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: ⁴⁰ ואלה
שנות אלופי עשו למשפחים למקומם בשמהם אלף
המנע אלף עלוה אלף יתת: ⁴¹ אלף אלהיבמה
אלוף אלה אלף פין: ⁴² אלף קנו אלף תימן אלף
מבצר: ⁴³ אלף מגידיאל אלף עירם אלה אלף
אדום למשבתם בארץ אחותם הוא עשו אבי אדום:

37 וישב יעקב בארץ מגורי אבי בארץ כנען:
אללה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה
דרעה את אחיו בזאן והוא נער את בני בלהה ואת בני
ולפה נשי אבי ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם:
וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בין זקנים הוא
לו ועשה לו כחתת פסים: ⁴⁴ ויראו אחיו כי אותו אהב
אביהם מכל אחיו וישנאו אותו ולא יכלו דבר לו לשלים:
ויחלם יוסף חלם ווינד לאחיו וויספו עוד שנה אותו:
ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: ⁷
והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה
אלמות ונצבה ודנה תסבינה אלמותיכם ותשתחווין
לאלמתי: ⁸ ויאמרלו לו אחיו המלך תמלך עלנו אם
מושל תמשל לנו וויספו עוד שנה אותו על חלמתי ועל
דבריו: ⁹ ויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו
ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח
ואחד עשר כוכבים משתחווים לי: ¹⁰ ויספר אל אבי
ואל אחיו וינגרר בו אבי ויאמר לו מה החלום הזה

הו ותאמר מה תתן לי כי תבוא אליו: ¹⁷ ויאמר אני
אשלח נדי עזים מן הארץ ותאמר אם תתן ערבון עד
שלוחך: ¹⁸ ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר
חtmp ופתילך ומתק שאר בידך ויתן לך ויבא אליה
ותהר לו: ¹⁹ ותקם ותלך ותסר צעיפה מעלה ותלבש
בגדי אלמנותה: ²⁰ וישלח יהודה את נדי העזים ביד
רעשו העדרלמי לחתת הערבון מיד האשה ולא מצאה:
וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא
בעיניהם על הדרכך ויאמרו לא היהת בזה קדשה: ²²
וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתה ונם אנשי המקום
אמרו לא היהת בזה קדשה: ²³ ויאמר יהודה תקח
לה פן נהוה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואותה לא
מצאהה: ²⁴ ויהיו כמשל חדש וינדר ליהודה לאמר
ונתת תמר כלתך ונם הנה הרה לזוננים ויאמר יהודה
ווציאוה ותשרפ: ²⁵ הוא מוצאתה והיא שלחה אל
חמייה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר
הכר נא למי החתמת והפתילים והמתה האלה: ²⁶
ויבר יהודה ויאמר צדקה ממנ כי על כן לא ננתה
שלחה בני ולא יסף עוד לדעתה: ²⁷ ויהיו בעת לדעתה
ונתת תואומים בכתנה: ²⁸ ויהיו בלהתיה ויתן יד ותקח
המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה:
ויהיו כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת
עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: ³⁰ ואחר יצא אחיו אשר
על ידו השני ויקרא שמו זרח:

39 וויסף הורד מצרים ויקנהו פוטיפר סריס
פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד היושמעאים אשר
הורדחו שמה: ² ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מציליח
ויהי בבית אדני המצרי: ³ וירא אדני כי יהוה אתו
וכל אשר הוא עשה יהוה מציליח בידו: ⁴ וימצא יוסף
חן בעינויו וירושת אתו ויפקדחו על ביתו וכלי יש לו
נתן בידו: ⁵ ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל
הדרך ויאמר הבה נא אבוא לך כי לא ידע כי כלתו

אני בא: ³¹ ויקח את כהנת יוסף וישחטו שעיר עזים
ויטבלו את הכתנת בדם: ³² וישלחו את כהנת הפסים
ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת
בנך הוא אם לא: ³³ וככירה ויאמר כהנת בני היה רעה
אכלתחו טרפ טרפ יוסף: ³⁴ ויקרע יעקב שמלתו
וישם שק במתניו ויחבל על בנו ימים רבים: ³⁵ ויקמו
כל בניו וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי
ארד אל בני אbel שאלה ויבך אותו אביו: ³⁶ (Sheol h7585)
והמנדים מכרו אותו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים:

38 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויטעד
איש עדלמי ושמו חירה: ² וירא שם יהודה בת איש
כנען ושמו שוע ויקח ויבא אליו: ³ ותהר ותולד בן
ויקרא את שמו ער: ⁴ ותהר עוד ותולד בן ותקרה את
שמו אונן: ⁵ ותספס עוד ותולד בן ותקרה את שמו שללה
והיה בכזיב בולדתתא: ⁶ ויקח יהודה אשה לעדר
בכורו ושםה תמר: ⁷ ויהי עדר בכור יהודה רע בעני
יהוה וימתחו יהוה: ⁸ ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת
אחיך ויבם אתה ותקם זרע לאחיך: ⁹ וירד אונן כי
לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושהת
ארצחה לבליה נתן זרע לאחיך: ¹⁰ וירע בעני יהוה
אשר עשה וימת נם אתו: ¹¹ ויאמר יהודה לתמר כלתו
שבו אלמנה בית אביך עד יndl שללה בני כי אמר פן
ימות נם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה: ¹²
וירבו הימים ותמתה בת שוע אשת יהודה וויהם יהודה
ויעל על נזוי צאנו הוא וחורה רעהו העדרלמי תמנתה:
וינדר לתמר לאמר הנה חמיך עללה תמנתה לנו
צאנו: ¹³ ותסר בגדי אלמנותה מעלה ותכס בצעיף
וחתעלף ותשב בפתח ענים אשר על דרך תמנתה כי
ראתה כי נדל שללה והוא לא נתנה לו לאשה: ¹⁵ ויראה
יהודה ויחשכה לזונה כי כסחה פניה: ¹⁶ ווית אליה אל
הדרך ויאמר הבה נא אבוא לך כי לא ידע כי כלתו

40 ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך מצרים והאפה לאדריהם למלך מצרים: ² ויקצת פרעה על שני סריסיו על שער המשקים ועל שער האופים: ³ ויתן אתם במשמר בית שער הטבחים אל בית הסחר מקום אשר יוסף אסרור שם: ⁴ ויפקד שער הטבחים את יוסף ואת שרתם והוא ימיים במשמר: ⁵ ויחלמו חלום שנייהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלומו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסחר: ⁶ ויבא אליהם יוסף בברך וירא אתם והם זעפים: ⁷ ווישאל את סריסי פרעה אשר אותו במשמר בית אדני לא אמר מודיע פניכם רעים היום: ⁸ ויאמרו אליו חלום חלמוני ופתה אין אותו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים שתறנים ספרו נא לי: ⁹ ויספר שער המשקים את חלומו לישוף ויאמר לו בחלומי והנה נפן לפני: ¹⁰ ובנפנ שלשה שרים והוא כפחתה עלתה נצחה הבשילו אשכלה היה ענבי: ¹¹ וכוס פרעה בידיו וakah את הענבים ואשחתם אתם אל כוס פרעה וatan את הcores על כף פרעה: ¹² ויאמר לו יוסף זה שתறנו שלשת השרנים שלשת ימים הם: ¹³ בעוד שלשת ימים ישא כהריימי קולי ואקריא ויעזב בנדו אצל ינס ויצא החוצה: ¹⁴ ותנה בנדו אצל עד בוא אדני אל ביתו: ¹⁵ ותדבר אליו בדברים האלה לאמר בא אליו העבר הערבי אשר הבא לנו לzechק ב': ¹⁶ ויהי כהריימי קולי ואקריא ויעזב בנדו אצל ינס ויצא החוצה: ¹⁷ ותדבר אליו בדברים האלה לאמר בא זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשה נא עמדי חסד והזכירתי אתך כאשר ייטב לך ועשה נא עמדי חסד ויהי זכרתני אל פרעה והוציאתני מן הבית הזה: ¹⁵ כי נבנבי מארץ העברים ונם פה לא עשתי מואמה כי שמו אותו בכור: ¹⁶ וירא אשר האפים כי טוב פתר על ראי: ¹⁷ ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראי: ¹⁸ ויען יוסף ויאמר זה שתறנו שלשת הסלעים שלשת ימים הם: ¹⁹ בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראש מעלהיך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעלהיך: ²⁰ מצליה: ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: ⁶ ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אותו מואמה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה האר ויפה מראה: ⁷ ויהי אחר הדברים האלה והשא את אדני את עניבת אל יוסף והתאמר שכבה עמי: ⁸ וימאן ויאמר אל אשת אדני הן אדני לא ידע אני מה בבית וכל ואיך עשה הרעה הנדרה הזאת וחטאתי לאלהים: ⁹ איננו גדול בבית הזה ממוני אשר יש לו נתן בידיו: ¹⁰ ויהי גדול בבית הזה ממוני ולא חסך ממוני מואמה כי אם אתה באשר את אשתו ואיך עשה הרעה הנדרה הזאת וחטאתי לאלהים: ¹¹ ויהי דברה אל יוסף יום ולא שמע אליה לשכוב אצל להוות עמה: ¹² ויהיו כהוים הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם עזב בנדו בידיה וינס ויצא החוצה: ¹³ ויהי כראותה כי עזב בנדו בידיה וינס החוצה: ¹⁴ ותקרה לאנשי ביתה וה Amar להם לאמר ראו הביא לנו איש עברו לzechק בנו בא אליו לשכוב עמי ואקרא בקהל גדול: ¹⁵ ויהי כשמי צי הרים קולי ואקריא ויעזב בנדו אצל ינס ויצא החוצה: ¹⁶ ותנה בנדו אצל עד בוא אדני אל העבר הערבי אשר הבא לנו לzechק ב': ¹⁷ ויהי כהריימי קולי ואקריא ויעזב בנדו אצל ינס ויצא החוצה: ¹⁸ ותדבר אליו בדברים האלה לאמר בא זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשה נא עמדי חסד והזכירתי אתך כאשר ייטב לך ועשה נא עמדי חסד ויהי זכרתני אל פרעה והוציאתני מן הבית הזה: ¹⁹ כי אמם אשר אסורי המלך אסורים והוא שם בבית הסחר מוקם ויהי יהוה את יוסף וויתנוו אל בית הסחר מוקם נבנבי מארץ העברים ונם פה לא עשתי מואמה כי שמו אותו בכור: ²⁰ ויתן שר בית הסחר ביד יוסף את כל אשר אסורי המלך אסורים והוא שם בבית הסחר: ²¹ והוא יהוה את יוסף וויתן חסיד וויתן חנו בעני שר בית הסחר: ²² וויתן שר בית הסחר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסחר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה: ²³ אין שר בית הסחר ראה את כל מואמה בידיו באשר יהוה אותו ואשר הוא עשה יהוה מצליה:

שלם פרעה: ¹⁷ וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הני עמד על שפת הiar: ¹⁸ והנה מן הiar עלת שבע פרות בריאותبشر ויפת תאר ותרעינה באחו: ¹⁹ והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאור ור��ות בשר לא ראיית כהנה בכל ארץ מצרים לרע: ²⁰ ותאכלנה הפרות הרקמות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות: ²¹ ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראייהן רע כאשר בתילה ואיקץ: ²² וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות: ²³ והנה שבע שבלים צננות דקות שדרפות קרים צמחות אחריהם: ²⁴ ותבלען השבלים הדקמת את שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מניד לי: ²⁵ ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלים עשה ושבע השבלים הטבה שבע שנים הנה חלום אחד הוא: ²⁶ ושבע פרת הטבה שבע שנים הנה הניד לפרקעה: ²⁷ ושבע שנים הנה והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקמות שדרפות והקרים יהיו שבע שני רעב: ²⁸ הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלים עשה הראה את פרעה: ²⁹ הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: ³⁰ וכן שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב הארץ: ³¹ ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כן כי כבד הוא מאור: ³² ועל השנotta החלום אל פרעה פעמים כי נכוון הדבר עם האלים וממהר האלים לעשתו: ³³ ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתו על ארץ מצרים: ³⁴ יעשה פרעה ויפקד פקרים על הארץ וחמש את ארץ מצרים שבע שני השבע: ³⁵ ויקבצו את כל הארץ השנotta הטבה הכתה האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: ³⁶ והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיו בארץ מצרים ויהי ביום השלישי יום הלדה את פרעה וייש משתה לכל עבדיו וישא את ראש המשקים ואת ראש אשר האפים בתוך עבדיו: ²¹ ווישב את שר המשקים על משקחו ויתן הocus על כף פרעה: ²² ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: ²³ ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחו:

41 ויהי מקץ שנתיים ימים ופרקעה חלם והנה עמד על הiar: ² והנה מן הiar עלת שבע הפרות יפות מראה ובריאותبشر ותרעינה באחו: ³ והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן הiar רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת הiar: ⁴ ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקה הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה: ⁵ ושישן ויחלים שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: ⁶ והנה שבע שבלים דקות ודרפות קרים צמחות אחריהן: ⁷ ותבלען השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: ⁸ ויהי בAKER ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל החרטמי מצרים ואת כל חכמיה ומספר פרעה להם את חלומו ואין פוחר אוחם לפרקעה: ⁹ וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטא אני מזוכר שירום: ¹⁰ פרעה קצף על עבדיו ויתן אליו במשמר בית שר הטבחים אליו ואת שר האפים: ¹¹ ונהלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתIRON חלמו חלמנו: ¹² ושם אנתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמינו איש כחלהנו פתר: ¹³ ויהי כאשר פתר לנו כן היה אליו השיב על כנו ואתו תלה: ¹⁴ וישלח פרעה ויקרא את יוסף וירצחו מן הבור וינלח ויחלף שמלותו ויבא אל פרעה: ¹⁵ ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אותו ואני שמעתי עלייך לאמר השמע חלום לפתר אותו: ¹⁶ ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את

וילא תכרת הארץ במדבר: ³⁷ וויתיב הדרבר בעני פרעה ובעני כל עבדיו: ³⁸ ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כוה איש אשר רוח אליהם בו: ³⁹ ויאמר פרעה אל יוסף אחריו הודיעו אלהים אותך את כל זאת אין לנו וcohם ממוֹך: ⁴⁰ אתה תהיה על بيתי ועל פיך ישים כל עמי ריק הכסא אנדל ממד: ⁴¹ ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי לך על כל הארץ מצרים: ⁴² ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילשב אותו בnder יש וישם רבד הזוב על צוארו: ⁴³ וירכב אותו במרכבות המשנה אשר לו ויקרא לפנוי אברך ונחון אותו על כל הארץ מצרים: ⁴⁴ ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובילדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל הארץ מצרים: ⁴⁵ ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנה בת פוטי פרע כהן אין לאשה ויצא יוסף על הארץ מצרים: ⁴⁶ ויקרא בן שלשים שנה בעמדתו לפניו פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל הארץ מצרים: ⁴⁷ ותعش הארץ בשבע שני השבע למלכים: ⁴⁸ ויקבע את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: ⁴⁹ ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאר עד כי חREL בספר כי אין מספר: ⁵⁰ וילויסוף ילד שני בנים בטרם תבוא שעת המדבר אשר ילדה לו אסנה בת פוטי פרע כהן און: ⁵¹ ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אב: ⁵² ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אליהם בארץ עני: ⁵³ ותחלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: ⁵⁴ ותחלינה שבע שני המדבר לבוא כאשר אמר יוסף ויהו רעב בכל הארץ ובסכל הארץ מצרים היה ללחם: ⁵⁵ ותרעב כל הארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר אמר לכם העשנו: ⁵⁶ והמדבר היה על כל פנוי הארץ ויפתח

אsson בדרכ אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי בינו

שאולה: (Sheol h7585)

43 והרعب כבד בארץ: 2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעטأكل: 3 ויאמר אליו יהודה לאמר העדר העדר בני האיש לאמר לא תראו פני בלתך אחיכם אחיכם: 4 אם ישך משלחה את אחינו אתנו נרדה ונשברה לךأكل: 5 ואם איןך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתך אחיכם אחיכם: 6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להניד לאיש העוד لكم Ach: 7 ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולתנו לאמר העוד אחיכם חי הייש לכם אח וננד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם: 8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונוקמה ונלכה ונחיה ולא נמות נם אנחנו נם אתה נם טפנו: 9 אני ערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתינו אליך והצנתינו לפניך וחטאתי לך כל הימים: 10 כי לו לא התחממהנו כי עתה שבנו זה פעים: 11 ויאמר אלהים ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזורת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנהה מעט צרי ומעט דבש נכתא ולט בטנים ושקדמים: 12 וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמרתיכם תשיבו בידכם אולי משנה הוא: 13 ואות אחיכם קחו וקומו שובו אל הארץ: 14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בניימין ואני כאשר שכחו שכחו: 15 ויקחו האנשים את המנהה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם את בנימן ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: 16 וירא יוסף שאתם את בניימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אני יאכלו האנשים בצררים: 17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: 18 ויראו האנשים

ויאמרו איש אל אחיו אבל אשימים אנחנו על אחינו אשר ראנינו צרת נפשו בהתחנו לנו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: 22 ויען רואן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל החטא בילד ולא שמעתם ונם דמו הנה נדרש: 23 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליך בינהם: 24 ויסב מעלייהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אותו לעניהם: 25 ויציו יוסף וימלאו אה כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו וחתת להם צדה לדרכ ויעש להם כן: 26 וישאו את שברם על חמרייהם וילכו משם: 27 ויפתח האחד את שקו לחתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: 28 ויאמר אל אחיו הושב כספי ונם הנה באמתחתי ויצא לכם ויהרדו איש אל אחיו לאמר מה זהה עשה אליהם לנו: 29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגרו לו את כל הקרתאתם לאמר: 30 דבר האיש אדרני הארץ אמרתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ: 31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא דיבינו מרגלים: 32 שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד אינו וחתן היום אמר אבינו בארץ כנען: 33 ויאמר אלינו האיש אדרני הארץ בזאת ארע כי כנים אתם אחיכם האחד הניתן אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו: 34 והביאו את אחיכם הקטן אליו ואדרעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: 35 ויהי הם מרים קשים והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צרחות כספיהם המה ואביהם ויראו: 36 ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלהם יוסף אינו ושמעון איןנו ואת בנימן תקחו עלי הוו כלנה: 37 ויאמר רואן אל אביו לאמר את שני בני תמיות אם לא איביאנו אליך תננה אותו על ידי ואני אשיבנו לך: 38 ויאמר לא ריד בני עמכם כי אחינו מת והוא לבדו נשאר וקראהו

הקטן ואת כספם שברו ויעש בדבר יוסף אשר דבר: 3 והבקר אוד והאנשים שלחו המה וחמריהם: 4 הם יצאו את העיר לא הרוחקו ווישוף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחריו האנשים והשנתם ואמרה אלהם למה שלמתם רעה תחת טוביה: 5 הלווא זה אשר ישת אדרני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: 6 ווישם וידבר אלהם את הדברים האלה: 7 וויאמר אליו למה ידבר אדרני בדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות דבריו זהה: 8 הן כספם אשר מצינו בפי אמתתינו השיבנו לך מארץ כנען ואיך נגע מבית אדרני כספם או זהב: 9 אשר ימצא אותו מעבדיך ומה ונם אנחנו נהיה לאדרני לעבדים: 10 וויאמר נם עתה בדברים כן הוא אשר ימצא אותו יהודיה לי עבד ואתם תהיו נקיים: 11 ווימחרו ווירדו איש אמתתינו ארץה ויפתחו איש אמתתינו: 12 וויחפש בנדול החול ובקטן כליה וימצא הנבייע באמתת בנימן: 13 וויקרעו שלמתם ויעמס איש על חמו ווישבו העירה: 14 וויבא יהודיה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפני הארץ: 15 וויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיהם הלווא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמוני: 16 וויאמר יהודיה מה נאמר לאדרני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדרני נם אנחנו נם אשר נמצא הנבייע בידיו: 17 וויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הנבייע בידו הוא יהודיה לי עבד ואתם בעבדך כי כמוך כפרעה: 18 ואדרני שאל את עבדיו לאמר הייש לכם אב או אח: 20 ונאמר אל אדרני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מטה וויתר הוא בלבד לאמו ואביו אהבו: 21 וויאמר אל עבדיך הורדרדו אליו ואשינה עני עליו: 22 ונאמר אל אדרני לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועזוב את אביו ומטה: 23 וויאמר כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף שה באמתתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל علينا ולהתגפל علينا ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: 24 וינשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פחה הבית: 25 וויאמרו כי אדרני ירד ויידנו בתחלה לשבר כל: 26 וויהי כי באננו אל המלון ונפתחה את אמתתינו והנה כספ איש בפי אמתתינו כספנו במשקלנו ונשב אותו בידנו: 27 וכספך אחר הורדרדו בידנו לשבר כל לא יידענו מי שם כספנו באמתתינו: 28 וויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתתיכם כספכם בא אליו וויצו אלהם את שמעון: 29 וויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים ווירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: 30 וויכינו את המנהה עד בו יוסף בצדדים כי שמעו כי שם יאכלו להם: 31 וויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנהה אשר בידם הביתה ווישתחו לו ארצתה: 32 וויאמר שלום אביכם חזקן אשר וישאל להם לשולם וויאמר השלום אביכם חזקן אשר אמרתם העודנו כי וויקדו ווישתחו: 33 ווישא עניינו וירא את בניין עודנו כי וויקדו ווישתחו: 34 וויאמר ההוה אחיכם הקטן אשר אמרתם אחיו בן אמו וויאמר ההוה אחיכם הקטן אשר אמרתם אחיו ואמר אליהם יחנק בני: 35 ווימחר יוסף כי נכמרו רחמייו אל אחיו ויבקש לבכחות ויבא החדרה ויבך שמה: 36 ווירחץ פניו וויצא וויתפרק וויאמר שמיו לחם: 37 ווישמו לו לבדו ולהם לבדים ולמצרים האכלים אותו לבדים כי לא יוכלו המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים: 38 ווישבו לפני הbccר בכרכחו והצעיר צערתו וויתהו האנשים איש אל רעהו: 39 ווישא משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בניין משאות כלם חמש יdotות ווישתו ווישכו עמו:

44 וויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתת האנשים אכל כאשר יוכלו שאת ושים כספ איש בפי אמתתתו: 2 וואת נבייע נבייע הכסף תשים בפי אמתת

מהדרו ועלו אל אביו ואמרתם אליו כה אמר בן יוסף
שמענו אליהם לאדרון לכל מצרים רדה אליו אל תעמד:
10 וישבת בארץ גשן והיות קרוב אליו אתה ובניך ובנו
בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: 11 וככלכלתי אתך
שם כי עוד חמיש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל
אשר לך: 12 והנה ענייכם ראות וענין אחיך בנימין כי
במדבר אליכם: 13 והנרתם לאביך את כל כבודך
במצרים ואת כל אשר ראותם ומהרתם והורדתם
את אביך הנה: 14 ויפל על צוاري בנימין אחיך ויבך
ובנימין בכח על צוארו: 15 ונישק לכל אחיך ויבך
עליהם ואחריו כן דברו אחיך אותו: 16 ותקל נשמע
ביה פרעה לאמר באו אחיך יוסף וויתב עניי פרעה
ובעני עבדיו: 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל
אחיך ואת עשו טענו את בתייכם ובאו אליו ואתנה
ככען: 18 ווקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אליו ואתנה
לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ:
19 ואתה צויה זהה ואת עשו קחו לכם מארץ מצרים
עגלוות לטרפכם ולנשיכם ונשאותם את אביכם ובאתם:
20 ועניכם אל חס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים
לכם הוא: 21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף
עגלוות על פי פרעה ויתן להם צדקה לדרך: 22 לכלם
נתן לאיש חליפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף
וחמש חליפות שמלות: 23 ולאביו שלח כזאת עשרה
חמרים נשאים מטופת מצרים ועשר אתנה נשאת בר
וילחם ומזון לאביו לדרך: 24 וישלח את אחיך וילכו
ויאמר אליהם אל תרגנו בדרך: 25 ויעלו ממצרים
ובאו ארץ כנען אל יעקב אביהם: 26 וינדו לו לאמר
עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפן לבו
כי לא האמין להם: 27 וידברו אליו את כל דברי יוסף
אשר דבר אלהם וירא את העגלוות אשר שלח יוסף
לשאת אותו ותהי רוח יעקב אביהם: 28 ויאמר ישראל
רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרכם אמות:

אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון
לראות פני: 24 ויהי כי עליינו אל עבדך אבי וננד לו
את דברי אדני: 25 ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעת
אכל: 26 ונאמר לא נוכל לרדה אם יש אחינו הקטן
אתנו וירדנו כי לא נוכל לראה פני האיש ואחינו
הקטן איננו אנתנו: 27 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם
ידעתם כי שנים ילדה לי אישתי: 28 ויצא האחד מatoi
ואמר אך טרפ טרפ ולא ראייתו עד הנה: 29 ולקחתם
נס את זה עם פני וקרדו אסון והורדתם את שיבתי
ברעה שאללה: (Sheol h7585) 30 ועתה כבאי אל עבדך
אבי והנער איננו אנתנו ונפשו קשורה בנפשו: 31 ויהי
כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדך את שיבת
עבדך אבינו ביגון שאללה: (Sheol h7585) 32 כי עבדך
ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אבינו אליך
וחטאתי לאבי כל הימים: 33 ועתה ישב נא עבדך
תחת הנער עבר לאדני והנער יעל עם אחיו: 34 כי
איך עליה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע
אשר ימצא אם אבי:

45 ולא יכל יוסף להתפקיד בכל הנסטים עליו
ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אחר
בהתודע יוסף אל אחיו: 2 ויתן את קלו בבכי וישמעו
מצרים וישמע בית פרעה: 3 ויאמר יוסף אל אחיו
אני יוסף חשוב אביכי והוא ייכל אחותו לענות אותו כי
נבהלו מפניו: 4 ויאמר יוסף אל אחיו נשו נא אליו וינשׁו
ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם את מצרים:
5 ועתה אל תעצבו ולא יחר בעיניכם כי מכרתם
אתה הנה כי למחיה שלחני אליהם לפניכם: 6 כי זה
שנתים הרעב בקרבת הארץ ועוד חמיש שנים אשר אין
חריש וקצר: 7 וישלחני אליהם לפניכם לשום לכם
שארית בארץ ולהחיות לכם לפילטה נדלה: 8 ועתה
לא אתם שלחמתם את הנה כי האלים וישמעו לאב
לפרעה ולאדון כל ביתו ומשל כל ארץ מצרים: 9

ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארץ שבעה: ²⁶ לרחל בתו ותולד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: ²⁶ כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים וSSH: ²⁷ ובוני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שניים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים: ²⁸ ואת יהודה שלח לפני אל יוסף להורת לפניו ונשנה ויבאו ארץ נשן: ²⁹ ויאסר איליו ויפל על צוארו ויבך על צוארו עוד: ³⁰ ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחורי ראות את פnick כי עודך חי: ³¹ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו עלה ואגדה לפרעה ואמרה אילו אחיו ובית אביו אשר בארץ כנען באו אליו: ³² והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היינו צאנם ובקרים וכל אשר להם הביאו: ³³ והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ³⁴ ואמרתם אנשי מקנה היינו עבדיך מנעורינו ועד עתה נם אנחנו גם אבותינו בעבר תשבו בארץ נשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן:

47 ויבא יוסף וינור לפרעה ויאמר אבי ואחיו וצאנם ובקרים וכל אשר להם באו מארץ כנען והנמ בארץ נשן: ² ומקצתה אחיו לתקח חמישה אנשים ויטנים לפני פרעה: ³ ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך נם אנחנו גם אבותינו: ⁴ ויאמרו אל פרעה לנור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ נשן: ⁵ ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אחיך ואחיך באו אליו: ⁶ ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אחיך ואת אחיך ישבו בארץ נשן ואמ ידעת וישם אנשי חיל ושמותם שרי מקנה על אשר לי: ⁷ ויבא יוסף את יעקב אבי ויעמדתו לבני פרעה ויברך יעקב את פרעה: ⁸ ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיק: ⁹ ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מנורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היינו ימי שני נוני ויצר ושלם: ²⁵ אלה בני בלחה אשר נתן לבן

ויבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ² ויאמר אלהים לישראל במראות היללה ויאמר יעקב ויאמר הנני: ³ ויאמר אני האל אליו אביך אל תירא מרדת מצרימה כי לנו גודל אשיך שם: ⁴ אני אריך עמק מצרימה ואני עעלך נם עלה וווסף ישית ידו על עיניך: ⁵ ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אותו: ⁶ ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אותו: ⁷ בנוו ובני בניו אותו בנהיו ובנותו בנוו וכל זרעו הביא אותו מצרימה: ⁸ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובנוו בכיר יעקב ראובן: ⁹ ובנו ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי: ¹⁰ ובנו שמעון ימואל וימין ואחד ויכין וצחר ושאלן בן הכנעניות: ¹¹ ובני לוי גרשון קהת ומזרי: ¹² ובני יהודה ער ואונן ושלחה ופרץ זורחה וימת ער ואונן בארץ כנען ויהו בני פרץ חצרון וחרמון: ¹³ ובנו יששכר חולע ופהו יוב ושרמן: ¹⁴ ובנו זבולון סדר ואלון ויחלאל: ¹⁵ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפרקן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש: ¹⁶ ובני נד צפין וחני שני ואצבן ערי וארדוי ואראלי: ¹⁷ ובני אשר ימנה וישראל ובריעה ושרח אחיהם ובני ברעה חבר ומילכיאל: ¹⁸ אלה בני ולפה אשר נתן לבן ללה בתו ותולד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: ¹⁹ בני רחל אששת יעקב יוסף ובנימן: ²⁰ ווילדי לוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אין את מנשה ואת אפרים: ²¹ ובנו בנימן בלע ובכדר ואשבל גרא ונעמן אחיו וראש מפים וחפים וארד: ²² אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ²³ ובני דן חשים: ²⁴ ובני נפתלי יחצאל נוני ויצר ושלם: ²⁵ אלה בני בלחה אשר נתן לבן

חיי ולא השינו את ימי שני חייו אבתי בימי מגוריהם: **לטפסם:** ²⁵ ויאמרו החיתנו נמצא חן בעני Ardni והיינו עבדים לפרעה: ²⁶ וישם אתה יוסף לך עדר חיים הזה על אדמות מצרים לפרעה לחמשך רק אדמת הכהנים לבדים לא היה להפרעה: ²⁷ וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: ²⁸ ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה והוא ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ²⁹ ויקרבו ימי ישראל למות וירא לבנו לויוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ירך תחת ירכיו וישית עמדיך ואמת אל נא תקברני במצרים: ³⁰ ושבתי עם אבتي ונשאנו נמצרים וקברתי בקבריהם ויאמר עמי אעשה הדברך: ³¹ ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחוו ישראל על ראש המתה:

48 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים: ² ויגד ליעקב ויאמר הנה בנו יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המתה: ³ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אליו בלו בארץ כנען ויברך אותו: ⁴ ויאמר אליו הני מפרק והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתיך הארץ הזאת לזרעך אחריך אחות עולם: ⁵ וועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בא אליך מצידימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהו לי: ⁶ ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיה על שם אחיהם יקראו בנהלם: ⁷ ואני בא מפדן מטה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: ⁸ וירא ישראל את בני יוסף ויאמר ממי אלה: ⁹ ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזיה ויאמר קחם נא אליו ואברכם: ¹⁰ וענין ישראל כבדו מזון לא יוכל לראותו ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ¹¹ ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פלلتוי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך: ¹² ויברך יעקב את פרעה ויצא לפני פרעה: ¹³ וושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במשב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ¹⁴ ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפה הטה: ¹⁵ ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב: ¹⁶ וילקח יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה: ¹⁷ ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות ננדך כי אפס כסף: ¹⁸ ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף: ¹⁹ ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחרמים וינחלם בלחם בכל מקניהם בسنة ההוא: ²⁰ ותחם השנה ההוא ויבאו אליו בسنة השניה ויאמרו לו לא נכח מאידי כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם נויתנו ואדמתנו: ²¹ למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אנתנו ואת אדמתנו בלחם ונחיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה והן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: ²² ויקן יוסף את כל אדמות מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חוק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: ²³ ואות העם העבר או לערים מוקצת נבול מצרים ועד קצחו: ²⁴ רק אדמת הכהנים לא קנה כי חוק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: ²⁵ ויאמר יוסף אל העם חן קנייתו אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הוא לכם זרע וזרעתם את האדמה: ²⁶ והיה בתבואה ונתחם חמימות לפרעה וארבע הידת היה לכם לזרע השדה ולأكلכם ולאשר בbatisכם ולאכל

ויזא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצזה: לך בני אביך: ⁹ גור אריה יהודה מטרף בני עליות כרע רבעץ כאירה וכלביא מי יקמוני: ¹⁰ לא יסור שבת מיהודה ומחקק מבין רגלו ערד כי יבא שללה ولو קחתה עמים: ¹¹ אסרי לנפנ עיריה ולשרקה בני אנתנו כבש בין לבשו ובגד עבטים סותה: ¹² חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב: ¹³ זבולון לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן: ¹⁴ ישכר חמר גרם רבעץ בין המשפטים: ¹⁵ וירא מנהה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסלול ויהיו למס עבד: ¹⁶ דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: ¹⁷ יהי דן נחש עלי דרך שפיטן עלי אריה הנשע עקבי סוס וויפל רכבו אחר: ¹⁸ לישועתך קיויתי יהוה: ¹⁹ נד נדור יונדנו והוא יגדר עקב: ²⁰ מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדרני מלך: ²¹ נפתחי אליה שלחה הנתן אמריו שפר: ²² בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: ²³ וימרתו ורבו ווישטמו בעל חצים: ²⁴ ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביך יעקב שם רעה אבן ישראל: ²⁵ מאל אביך ויעזרך ואת שדי יברך ברכת שמיים מעל ברכת תהום רבעצת תחת ברכת שדים ורחם: ²⁶ ברכת אביך נברעו על ברכת הורי עד תאות נבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקרך ניר אחים: ²⁷ בנימין זאב יטרף בברך יאכל עד ולערב יחלק שלל: ²⁸ כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם יברך אותם איש אשר בררכתו ברך אתם: ²⁹ יוציאו אותם ויאמר אליהם אני נאסר אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: ³⁰ במערה אשר בשדה המכפללה אשר על פני מمراה בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מата עפרון החתי לאחות קבר: ³¹ שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושם קברתו את לאה: ³² מקנה השדה וויצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצזה: ¹³ ויקח יוסף את שניהם את אפרדים בימינו משמאלי ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ווינש אליו: ¹⁴ ווישלח ישראל את ימינו וויש על ראש אפרדים והוא מנשה הבכור: ¹⁵ ויברך את יוסף ויאמר האללים אשר התהלו אבתי לפניו אברהם ויצחק האללים הרעה ATI מעדוי עד היום זהה: ¹⁶ המלאך הנאל ATI מכל רע יברך את הנערם ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידנו לרבות בקרב הארץ: ¹⁷ וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרדים וירע בעינויו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרדים על ראש מנשה: ¹⁸ ויאמר יוסף אל אביו לא CAN אבוי כי זה הבכר שם ימינך על ראשו: ¹⁹ וימאן הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנה וזרעו יהיה מלא הננים: ²⁰ ויברכם ביום ההוא לאמרך בך יברך ישראל לאמר ישמד אלדים כאפרדים וכמנשה ווישם את אפרדים לפני מנשה: ²¹ ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנחנו מות והיה אלהים עמכם והшиб אתכם אל ארץ אבותיכם: ²² ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לך תמייד האמרי בחרבי ובקשי: ⁴⁹

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את אשר יקרה אתכם באחרית הימים: ² הקבצנו ושמו בני יעקב ושמו אל ישראל אל אביכם: ³ דאובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאות ויתר עז: ⁴ פחו כמים אל חותר כי עליית משבבי אביך או חללה יצועע עליה: ⁵ שמעון ולוי אחים כלוי חמס מכרתייהם: ⁶ בסדום אל תבא ונפש בקהלם אל חדר כבדי כי באפם הרנו איש וברצנים עקרו שור: ⁷ אדרור אפס כי עז וברתם כי קשתה אחلكם ביעקב ואפיקם בישראל: ⁸ יהודה אתה יודוך אחיך ידק בערף אביך ישתחוו

לעבדים: ¹⁹ ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: ²⁰ ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה כיום הזה להחית עם רב: ²¹ ועתה אל תיראו אני אלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לכם: ²² וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: ²³ וירא יוסף לאפרים בני שלשים נם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: ²⁴ ויאמר יוסף אל אחיו אני מות ואלהים פקד יפקד אתכם והעללה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: ²⁵ וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה: ²⁶ וימות יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אותו ווישם בארון במצרים:

והמערכה אשר בו מאות בני חת: ²³ ויכל יעקב למצוות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ונגוע ויאסף אל עמו: **50** ויפל יוסף על פניו אביו ויבך עליו וישק לו: 2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחתט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל: 3 וימלאו לו ארבעים יום כי אין ימלאו ימי החניטים ויבכו אותו מצרים שבעם יום: 4 ויעברו ימי ביכתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: 5 אבוי השביעני לאמר הנה אני מטה בקבריו אשר כרתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה עלה נא ואקברה את אבוי ואשובה: 6 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך: 7 ויעל יוסף לקביר את אביו ויעלו אותו כל עבדי פרעה זקנינו ביתו וכל זקנינו ארץ מצרים: 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אבוי רק טפם וצאנם וכקרים עזבו בארץ נשן: 9 ויעל עמו גם רכב נס פרשים ויהי המחנה כבד מאד: 10 ויבאו עד גREN האדר אשר עבר הירדן ויספדו שם מסped נдол וכבד מאד ויעש לאבוי אבל שבעת ימים: 11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בנREN האדר ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר עבר הירדן: 12 ויעשו בניו לו כן אשר צום: 13 וישאו אותו בניו ארצחה כנען ויקברו אותו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחות קבר מאת עפרן החתי על פניו ממרא: 14 וישב יוסף מצרים הוא ואחיו יוסף כי מות אביהם ויאמרו לו ישטמננו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אותו: 16 ויצו אל יוסף לאמר אבל צוה לפני מותך לאמר: 17 כה תאמרו ל יוסף أنا שא נא פשע אחיך וחטאיהם כי רעה גמליך ועתה שא נא לפשע עבדיך אלהי אביך ויבך יוסף בדרכם אליו: 18 וילכו נס אחיו ויפלו לפני פניו ויאמרו לנו לך

וְאֶלְהָ שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאים מִצְרָמָה אֶת
יַעֲקֹב אִישׁ וּבִתּוֹ בָּאָוֹ: 2 רָאוּבֵן שָׁמְעוֹן לְוִי וַיּוֹהֹדָה:
3 יִשְׁכַּר זְבוֹלֹן וּבְנִימָן: 4 דָּן וּנְפְתָלִי נָד וּאַשְׁר: 5
וַיְהִי כָּל נֶפֶשׁ יִצְחָק יַעֲקֹב שְׁבָעִים נֶפֶשׁ וַיּוֹסֵף הִיה
בְּמִצְרָיִם: 6 וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל אֲחֵיו וְכָל הַדּוֹר הַחֹתָא: 7
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וּשְׁרָצּוּ וּרְבּוּ וּעֵצָמוּ בָמָאָד מָאָד
וְתִמְלָא הָאָרֶץ אֶתְּנָאָתָם: 8 וַיַּקְרֵב מֶלֶךְ חָדְשׁ עַל מִצְרָיִם
אֲשֶׁר לֹא יִדְעַ אֶת יוֹסֵף: 9 וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ הַנָּה עַם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רָב וּעֲצָום מִמְּנָנוּ: 10 הַבָּהַ נִתְחַכֵּם לֹא פָן
יַרְבָּה וְהִיה כִּי תִקְרָא נָהָרָה מִלְחָמָה וּנוֹסֵף גַּם הוּא עַל
שְׁנָאִינוּ וּנְלָחֵם בָּנוּ וּעַלְהָ מִן הָאָרֶץ: 11 וַיִּשְׁמֹן עַלְיוֹ
שְׁדֵי מִסְים לְמַעַן עַנְחָה בְּסֶבֶלְתָּם וַיַּבְנֵן עַרְיוֹ מִסְכָּנוֹת
לְפִרְעָה אֶת פָּתָם וְאֶת רַעֲמָס: 12 וְכָאָשָׁר יַעֲנוּ אֶתְּנָאָתָן
יַרְבָּה וְכָן יִפְרַץ וַיַּקְצֹוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 13 וַיַּעֲבֹדוּ
מִצְרָיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפֶרַךְ: 14 וַיִּמְرְדוּ אֶת חַיְּהָם
בַּעֲבָרָה קָשָׁה בְּחַמֵּר וּבְלַבְנִים וּבְכָל עַבְדָה בְּשָׁדָה אֶת
כָּל עַבְדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהָם בְּפֶרַךְ: 15 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
מִצְרָיִם לְמִילְדַת הָעָבֵרִית אֲשֶׁר שָׁם הָאָחָת שְׁפָרָה וּשְׁמָ
הַשְׁנִית פּוּעָה: 16 וַיֹּאמֶר בַּלְדֵיכְן אֶת הָעָבֵרִות וּרְאִוֹתָן
עַל הַאֲבָנִים אֶם בָּן הוּא וּהַמְתַן אֶתְּנָאָתָן וְאֶם בָּת הִיא וְחַיָּה:
17 וַיַּתְרַאֲן הַמִּילְדַת אֶת הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשָׂו כַּאֲשֶׁר דָבַר
אֲלֵיכֶן מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְתַחֲיֵנָא אֶת הַיְלָדִים: 18 וַיַּקְרֵא
מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְמִילְדַת וַיֹּאמֶר לְהַן מִדּוֹעַ עֲשִׂיתָן הַדָּבָר
הַזֶּה וְתַחֲיֵנָא אֶת הַיְלָדִים: 19 וְהַאֲמִרָן הַמִּילְדַת אֶל
פִּרְעָה כִּי לֹא כְנָשִׁים הַמִּצְרָיִת הָעָבֵרִית כִּי חַיָּות הַנָּה
בְּתָרְם חֶבְוא אֶלְהָן הַמִּילְדַת וְיַלְדוֹ: 20 וַיַּיְתַּבְּ אֶלְדִּים
לְמִילְדַת וּרְבּוּ הָעָם וּעֵצָמוּ מָאָד: 21 וַיְהִי כִּי יָרָא
הַמִּילְדַת אֶת הָאֱלֹהִים וַיַּעֲשֵׂה לְהָם בְּתִים: 22 וַיַּצְוֹ פִרְעָה
לְכָל עַמּוֹ לְאָמֵר כָּל הַבָּן הַיְלָוד הַיָּאָרָה תְּשִׁלְיכָהוּ
וְכָל רְבָת הַחֹיוֹן:

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לו: 2 ותתיר
האשה ותולד בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו
שלשה ירחים: 3 ולא יכלה עוד הצפינו ותחק לו תבת
גמא ותחמרה בחמר ובופת ותשם בה את הילך ותשם
בסופו על שפת הואר: 4 ותתצבב אחוריו מרחק לדעה
מה יעשה לו: 5 ותחרד בת פרעה לרוח על היאר
ונערתיה הילכת על יד היאר ותרא את התבבה בתוך
ההסוף ותשלח אותה ותחקה: 6 ותפתח ותראהו
את הילך והנה נער בכיה ותחמל עליו ותאמר מיידי
העבריתים זה: 7 ותאמר אחוריו אל בת פרעה האלך
ויקראתי לך אשה מיניקת מן העברית ותינק לך את
הילך: 8 ותאמר לה בת פרעה לכוי ותלך העלמה
וותקרא את אם הילך: 9 ותאמר לה בת פרעה הילכי
את הילך זהה והינקחו לי ואני אתן את שכרך ותחק
האשה הילך ותניקהו: 10 ויגדל הילך ותבאחו לבת
פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן
הימים משיתהו: 11 ויהי ביוםיהם ההם וינדל משה ויצא
אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכח איש
ערבי מהיו: 12 ויפן כה וכוה וירא כי אין איש ויד את
המצרי ויטמןתו בחול: 13 וויצא ביום השני והנה שני
נשים עברים נצחים ויאמר לרשות למה תבה רעך: 14
ויאמר מי שמק לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה
אמר כאשר הרנת את המצרי וירא משה ויאמר אכן
ונודע הדבר: 15 וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש
להרגן את משה ויברח משה מבני פרעה וישב בארץ
מדין וישב על הבדар: 16 ולבדן מדין שבע בנות
ותובנה ותדלנה ותמלאננה את הרחטים להשקות צאן
אביהה: 17 ויבאו הרעים וינגרשו ויקם משה ויושען
וישק את צאן: 18 ותובנה אל רעואל אביהה ויאמר
מדוע מהרתן בא היום: 19 ותאמרן איש מצרי הצלינו
מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן: 20
ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבון את האיש קראן

לו ויאכל להם: 21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפירה בתו למשה: 22 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר נר היתי בארץ נכירה: 23 ויהי ביום הרביעים הים וימת מלך מצרים ויאחיו בני ישראל מן העבר והזעקו ותעל שועטם אל האלים מן העברה: 24 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: 25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים:

3 ומשה הוה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלים הרביה: 2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוק הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איןנו אכל: 3 ויאמר משה אסורה נא ואראה את המראה הנדל הוה מודיע לא עבר הסנה: 4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוק הסנה ויאמר משה משה יתרכז כי המקום אשר אתה עומדים עליו אדמת קדרש רגליך כי תקרב הלם של נעליך מעל ויאמר הנני: 5 ויאמר אל תקרב הלהם של נעליך מעל יתרכז כי אביך אלהי אברהם אליה יתרכז ואלך יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל הוא: 6 ויאמר אגמי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלך יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלים: 7 ויאמר יהוה ראה ראיית את עמי אשר במצרים ואות צעקתם שמעתי מפני נגשו כי ידעתי את מכابיו: 8 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלו ממן הארץ הוה אל ארץ טובה ורוחבה אל ארץ יבת חלב ודבש אל מקום הכנען והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי: 9 ועתה הנה צעקה בני ישראל באה אליו וنم ראיית את הלחץ אשר מצרים לחציהם אתם: 10 ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוציא את עמי בני ישראל ממצרים: 11 ויאמר משה אל האלים מי אגמי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים: 12 ויאמר כי אהיה עמך וזה לך אותן כי אגמי שלחתי בהוציאך את העם מצרים תעבדון את האלים על ההר הוה: 13 ויאמר משה אל האלים הנה אגמי

4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו بكلוי כי יאמרו לא נראת אליך יהוה: 2 ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה: 3 ויאמר השיליכו ארצתו וישליכו ארצתה ויהו לנחש ווינס משה מפניו: 4 ויאמר יהוה אל משה שלח יך ואות בונבו וישלח ידו ויהזק בו ויהי למטה בכפו: 5 למן יאמינו כי נראת אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלך יעקב: 6 ויאמר יהוה לו עוד הבא נא יך בחיקך ויבא ידו בחיקו וויצאה והנה ידו מצרעת על ההר הוה: 14 ויאמר משה אל האלים הנה אגמי

כשלהג: 7 ויאמר השב ידרך אל חיקך וישב ידו אל חיקו וויצו מה חיקו והנה שבה כבשו: 8 והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לך הארץ הראשתן והאמינו לך הארץ האחרון: 9 והיה אם לא יאמינו נם לשני הארץ הלאה ולא ישמעו לך לך הארץ הראשתן והאמינו לך הארץ האחרון: 10 ויאמר משה אל יהוה בירא שפכת חיבשך והיו הימים אשר תקח מן הארץ והיו לך לדם ביבשת: 11 ויאמר משה אל יהוה בירא לא איש דברים אגצי נם מתמול נם משלשים נם מאדו דברך אל עברך כי כבד פה וככבד לשון אגצי: 12 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אגצי יהוה: 13 ועתה לך ואגצי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר: 14 ויאמר בירא שלח נא ביד תשלח: 15 ויחיר אגף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלווי ידעת כי דבר ידבר הוא ונם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושם בלבבו: 16 ודברת אליו ושםת את הדברים בפיו ואגצי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתו אחכם את אשר תעשון: 17 ודבר הוא לך אל העם והיה הלא יהוה לך לפה ואתה תהייה לו לאלהים: 18 וילך משה וישב אל יתר חתנו תשעה בו את הארץ: 19 וילך משה ותשובה אל אחיו אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשлом: 20 ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מזו כל האנשימים המבוקשים את נפשך: 21 ויקח משה את אשתו ואת בנו וירכbam על החמר וישב ארץ מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידיו: 22 ויאמר יהוה אל משה בלכתח לשוב מצרים ראה כל המפתחים אשר שמתי בידך ועשיהם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: 23 ואמր אליך שלח את אמר יהוה בני בכורי ישראל: 24 ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמן לשלחו הנה אגצי הרג את בנק בכך: 25 ויהי בדרכך במלון ויפנשך יהוה ויבקש

5 ואחר באו משה ו אהרן ויאמרו אל פרעה מה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחנו לי במדבר: 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקהלו שלחה את ישראל לא ידעת את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: 3 ויאמרו אלהי העברים נקרע עליינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונובחה ליהוה אלהינו פן יפננו בדבר או בחרב: 4 ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ו אהרן תפריעו את העם ממעשיינו לכו לסלובתיכם: 5 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבחם אתם מסבלתם: 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנשים בעם ואת שטריו לאמר: 7 לא תאספו לחתה תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקשו להם תבן: 8 ואת מחכנתה הלבנים אשר הם עושים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגנעו ממוני כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נובחה לאלהינו: 9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר: 10 ויצא גנש העם וشرطיו ויאמרו אל העם לאמר מה אתה פרעה אני נתן לכם תבן: 11 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר המצאו כי אין ננדע מעברתכם דבר: 12 ויפוץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן: 13 והנשים אציהם לאמר כלם מעשיכם דבר יום ביום כאשר בחיות התבן: 14 ויכו

שערי בני ישראל אשר שמו עליהם נensi פרעה לאמר מודיע לא כליהם הכם לבן כהמול שלשם נם תmol נם היום : 15 ויבאו שטרוי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר מה העשה כה לעבדך : 16 תבן אין נתן לעבדיך ולבני אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכם וחטאך עמק : 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה : 18 ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו : 19 ויראו שטרוי בני ישראל אמר ברע לאמר לא תנרוואו מלבנייכם דבר יום ביום : 20 ויפנוו את משה ואת אהרן נצבים לקראותם בזאתם מאת פרעה : 21 ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשם את ריחנו בעני פרעה ובעני עבדיו לחת חרב בידם להרגנו : 22 ישב משה אל יהוה ויאמר ארני למה הרעתה לעם הוה למה זה שלחתי : 23 ומוא באתי אל פרעה לדבר בשםך הרע לעם זהה והצלל לא חילת את עמק :

6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר עשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יונרשם הארץ : 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה : 3 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם : 4 ונום הקומיות ברייתם תחת להם את ארץ כנען את ארץ מניריהם אשר גרו בה : 5 ונום אני שמעתי את נאקה בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואוצר את בריתם : 6 لكن אמר לבני ישראל אני יהוה והוציאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם ונאלתי אתם בזורע נטויה ובשפטים גדלים : 7 ולקחתי אתכם ליעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהים המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים : 8 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לחת אתה ל Abrham ליצחק וליעקב וננתתי אתה לכם מורשה אני יהוה : 9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא

כח מטך ונטה ירד על מימי מצרים על נהרתם על אריהם ועל אגמייהם ועל כל מקוה מימייהם ויהיו דם והוא דם בכל ארץ מצרים ובבצים ובאבניים:²⁰ ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויק' את המים אשר ביאר לעני פרעה ולענין עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם:²¹ ויהרגה אשר ביאר מטה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשותם מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים:²² ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויהזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה:²³ וויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו נם לזאת:²⁴ ויהפכו כל מצרים סביבת היאר מים לשותם כי לא יכלו לשות מימי היאר:²⁵ וימלא שבעת ימים אחריו הכות יהוה את היאר:

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני:² ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי ננפ' את כל גבולך בצפרדעים:³ ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביך ובחדר משכברך ועל מטהך ובביה עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך:⁴ ובכח ובעומך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים:⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נתה את ירדך במטך על הנהרת על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים:⁶ וויט אהרן את ידו על מימי מצרים והעל הצפרדיע ותכס את ארץ מצרים:⁷ ויעשו כן חרטמיים בלטיהם ויקרא ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים:⁸ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממוני וממי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה:⁹ ויאמר משה לפרק מה התהפר עלי למתי עתירך ולעבדיך ולעמך להכrichtה הצפרדעים ממק' ומבתיך רק ביאר תשארנה:¹⁰ ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיוה אלהינו: ווסרו הצפרדעים ממק' ומבתיך ומעבדיך ומעמך

משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אליו פרעה:
7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיק אלהים לפרק מה אהרן אחיך יהוה נביך:² אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו:³ ואני אקשה את לב פרעה והרבתי את אהתי ואת מופתך בארץ מצרים:⁴ ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוציאתי את צבאי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים:⁵ וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוציאתי את בני ישראל מתחום:⁶ ווישמש אהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו:⁷ ומשה בן שמנום שנה ואהרן בן שלש ושמנום שנה בדברם אל פרעה:⁸ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:⁹ כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתניין:¹⁰ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשכו כן כאשר צוה יהוה וישליך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי להגין: נו ויקרא נם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו נם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן:¹¹ וישליכו איש מטהו ויהיו לתניין ויבלע מטה אהרן את מטה:¹² ויהזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה:¹³ ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם:¹⁴ לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבה לקראותו על שפת היאר והמתה אשר נהפק לנחש תקח בידך:¹⁵ ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר ותנה לא שמעת עד כה:¹⁶ כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכח במטה אשר בידי על המים אשר ביאר ונחפכו לדם:¹⁸ ויהרגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשותם מים מן היאר:¹⁹ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן

העתירו בעדי: 29 ויאמר משה הנה אנכי יוציא מעמד
והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
מהחר רק אל יוסף פרעה הتل לבתו שלח את העם
לזבח ליהוה: 30 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל
יהוה: 31 וויש יהוה לדבר משה ויסר הערב מפרעה
מעבדיו ומעמו לאנשאך אחד: 32 ויכבד פרעה את
לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם:

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו:
כזה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני:
2 כי אם מאן אתה לשלוח ועודך מוחזק בם: 3 הגנה
יד יהוה הוויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמורים
בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאר: 4 והפללה
יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות
מכל לבני ישראל דבר: 5 ווישם יהוה מועד לאמר
מהחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: 6 ויעש יהוה את
הדבר הזה ממחירתו וימת כל מקנה מצרים וממקנה
בני ישראל לא מות אחד: 7 ווישלח פרעה והנה לא
מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא
שלח את העם: 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו
לכם מלא חפניכם فيه כבשן וזרקו משה השמיימה
לעלני פרעה: 9 והוה לאבק על כל ארץ מצרים והיה
על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעה בכל
ארץ מצרים: 10 ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני
פרעה ויזרק אותו משה השמיימה והיה שחין אבעבעה
פרח באדם ובבהמה: 11 ווילא יכולו החרטומים לעמוד
לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטומים
ובכל מצרים: 12 וויהזק יהוה את לב פרעה ולא שמע
אליהם אשר דבר יהוה אל משה: 13 ויאמר יהוה
אל משה השכם בבקר והתייצב לפני פרעה ואמרת
אליו כי אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי
ויעבדני: 14 כי בפעם הזאת אני שלח את כל מנפתיו
אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדרע כי אין מנפי

רַק בֵּין תְּשָׁאָרָנָה: 12 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִעֵם פְּרֻעָה וַיַּעֲצֹק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה עַל דְּבָר הַצְּפְרָדָעִים אֲשֶׁר שָׁם לְפָרֻעָה: 13 וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה כְּדָבָר מֹשֶׁה וַיִּתְהַגֵּד הַצְּפְרָדָעִים מִן הַבָּתִים מִן הַחֶזְרָתָה וּמִן הַשְׁדָּת: 14 וַיַּצְבְּרוּ אֲתֶם חֲמֹרִים חֲמֹרִים וְתַבְשֵׁשׁ הָאָרֶץ: 15 וַיַּרְא פְּרֻעָה כִּי הָיָה הַרְוֹחָה וְהַכְּבֵד אֲתִיכְוּ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אַהֲרֹן נְתַת אֶת מַטְּךָ וְהַךְ אֶת עַפְרָה הָאָרֶץ וְהִיָּה לְכָנָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם: 17 וַיַּעֲשֵׂו כֹּן וַיַּטְבִּל אַהֲרֹן אֶת יְדָיו וַיְדַבֵּר אֶת עַפְרָה הָאָרֶץ כִּי הָיָה כָּנָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם: 18 וַיַּעֲשֵׂו כֹּן הַחֲרְטָמִים בְּלֹטְתֵיכֶם לְהֹצִיא אֶת הַכְּנִים וְלֹא יָכֹל וְתַהֲיוּ הַכְּנִים בְּאֶדְם וּבְכָבָהָה כָּל עַפְרָה אֲצֹבָע אֱלֹהִים הוּא וַיַּחַזֵּק לְבַד פְּרֻעָה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הַשְׁכָּם בְּבָקָר וְהַתִּיצְבֶּלֶב לְפָנֵי פְּרֻעָה הַנָּהָר וַיָּצֹא הַמִּימָה וְאָמְרָת אֶלְיוֹ כִּי אָמַר יְהוָה שָׁלָח עַמִּי וַיַּעֲבֹדָנִי: 21 כִּי אִם אַינְךְ מַשְׁלָח אֶת עַמִּי הַנִּנִּי מַשְׁלִיח בְּךָ וַיַּעֲבֹדְךָ וּבְעַמְּךָ וּבְבְתִּיךְ אֶת הָעָרָב וּמַלְאָוֹת בְּתִי מִצְרָיִם אֲתָה הַהוּא אֶת אֶרְץ נָשָׁן אֲשֶׁר עַמִּי עַמְּד עַלְיהָ לְבָלָתִי הַיּוֹת שֵׁם עַרְבָּם לְמַעַן תְּדַע כִּי אַנְיִי יְהוָה בְּקָרְבַּתְּאֶרְץ: 23 וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה כֹּן וַיָּבֹא עַרְבָּם כְּבָד בִּיתָה פְּרֻעָה וּבֵית שְׁמָתִי פְּדָת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ לְמַחְרֵב יְהוָה הַאֲתָה הוּא: 24 וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה כֹּן וַיָּבֹא עַרְבָּם כְּבָד בִּיתָה פְּרֻעָה וּבֵית עַבְדָיו וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם תַּשְׁחַת הָאָרֶץ מִפְנֵי הָעָרָב: 25 וַיַּקְרֵא פְרֻעָה אֶל מֹשֶׁה וְלֹא הָרַן וַיֹּאמֶר לְכֶם זְבֹחוּ לְאֱלֹהֵיכֶם בָּאָרֶץ: 26 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נְכוֹן לְעַשֹּׂת כֵּן כִּי תַּועַתֵּת מִצְרָיִם נָבוֹח לְיִהּוָה אֱלֹהֵינוּ הַנָּנוּ בָּאָתָה תַּועַתֵּת מִצְרָיִם לְעַנִּיהם וְלֹא יִסְכְּלֻנוּ: 27 דָּרָךְ שְׁלַשָּׁת יָמִים נָלַךְ בַּמִּדְבָּר וּזְבַחַנוּ לְיִהּוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אַלְיאֹנוּ: 28 וַיֹּאמֶר פְּרֻעָה אֲנִי אֲשֶׁלֶת אֶתְכֶם וּזְבַחַת לְיִהּוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר רַק הַרְחִיקוּ לְכָתָת

בכל הארץ: ¹⁵ כי עתה שלחתי את ידי ואך אוטך
ואת עמק במדבר ותכחח מן הארץ: ¹⁶ ואולם בעבור
זאת העמדתיך בעבור הראתק את חי ולמען ספר
שמי בכל הארץ: ¹⁷ עודך מסתולל בעמי לבליך
שלחם: ¹⁸ הנה ממטריך כעת מחר ברד כבד מאד
אשר לא היה כמוהו במצרים למן היום הוסדה ועד
עתה: ¹⁹ ועתה שלח העז את מקניך ואת כל אשר לך
בשדה כל האדם והבבמה אשר ימצא בשדה ולא
יאסף הביתה וירעד עליהם הברד ומתו: ²⁰ הירא את
דבר יהוה מעבدي פרעוה הניס את עבדיו ואת מקניהם
אל התבטים: ²¹ ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב
את עבדיו ואת מקניהם בשדה: ²² ויאמר יהוה אל משה
נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים
על האדם ועל הבבמה ועל כל עשב השדה בארץ
מצרים: ²³ ווית משה את מטהו על השמים ויהוה נתן
את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את
את העז הצמח לכם מן השדה: ²⁴ ומלאו בתיך ובתי
כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך
ואבות אבותיך מיום היוותם על הארץ עד היום הזה
ויפן ויצא מעם פרעוה: ²⁵ ויאמר עבدي פרעוה אליו עד
מתי יהיה זה לנו למועד שלח את האנשים ויעבדו
את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: ²⁶
וישוב את משה ואת אהרן אל פרעוה ויאמר אלהם
לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי הгалכים: ²⁷ ויאמר
משה בנערינו ובזקינו נלך בבניינו ובבנותנו בצאנו
ובבקרים נלך כי חן יהוה לנו: ²⁸ ויאמר אלהם יהי
כן יהוה עמכם כאשר אשלה אתכם ואת טפכם ראו
כי רעה ננד פניכם: ²⁹ לא כן לכו נא הנברים ועבדו
את יהוה כי אתה אהם מבקשים וירש אתם מאת פנו
פרעה: ³⁰ ויאמר יהוה אל משה נתה ידך על ארץ
מצרים בארכבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל
שב הארץ את כל אשר השאיר הברד: ³¹ ווית משה
את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ
כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים

נשא את הארץ: ¹⁴ ויעל הארץ על כל הארץ מצרים וכלי זהב: ³ ויתן יהוה את חן העם בעני מצרים וניח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן נס האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעני עבדי פרעה ובעני העם: ⁴ ויאמר משה כה אמר יהוה הארץ כהזה הלילה אני יצא בתוך מצרים: ⁵ ומata כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה היישב על כסאו עד כהזה השפה אשר אחר הרחמים וכל בכור בהמה: ⁶ ויהי בזעקה גדרה בכל ארץ מצרים אשר כהזה לא היה זהה וכמותו לא חספ: ⁷ וילכל בני ישראל לא יחרז כלב לשנו למאיש ועד בהמה למן תדעון אשר פלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: ⁸ וירדו כל עבדיך אלה אליו והשתחו ליל אמר צא אתה וכל העם אשר ברגנלייך ואחריו כן יצא ויצא מעם פרעה בחורי אף: ⁹ ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למן רבות מופתיך בארץ מצרים: ¹⁰ ומשה ו אהרן עשו את כל המפתחים האלה לפני פרעה ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו:

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לא אמר: ² החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדרי השנה: ³ דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדר הזה ויקחו להם איש שהבית אבתה לבית: ⁴ ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרבן ביתו במכסה נפשת איש לפני אכלו תכסו על השה: ⁵שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים וממן העזים תקחו: ⁶ ותודה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדר הזה ושהתו אותו כל קהל עדת ישראל בין העربים: ⁷ ולקחו מן הדם ונתנו על שני המזוזות ועל המשקוף על הכתים אשר יאכלו אותו בהם: ⁸ ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומזוזה על מדרים יאכלו: ⁹ אל האכלו ממן נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרכבו: ¹⁰ ולא תותירו ממן עד בקר והנתן ממן עד בקר באש תשרפו: ¹¹ וככה תאכלו אותו

ושא את הארץ: ¹⁴ ויעל הארץ על כל הארץ מצרים ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן: ¹⁵ ויכס את עין כל הארץ ותחש הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרעה העז אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירך בעז ובשב השדה בכל הארץ: ¹⁶ וימחר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: ¹⁷ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: ¹⁸ ויצא מעם פרעה ויutr אל יהוה: ¹⁹ ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארץ ויתקעתוימה סוף לא נשא ארבה אחד בכל גבול מצרים: ²⁰ ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: ²¹ ויאמר יהוה אל משה נתה ירך על השמים ויהיו של השמים ויהיו חש אפלת בכל הארץ מצרים שלשת ימים: ²² לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתי שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבותם: ²⁴ ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקריכם יց נם טפכם ילק' עמכם: ²⁵ ויאמר משה נם אתה תנתן בידינו זבחים וועלות ועשינו ליהוה אלהינו: ²⁶ וגם מקננו ילק' עמנו לא תשרף פרסה כי ממנו נח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה: ²⁷ ויהזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלהם: ²⁸ ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל חספ ראות פנוי כי ביום ראתך פנוי תמות: ²⁹ ויאמר משה כן דרבת לא אסף עוד ראות פניך:

11 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחריו כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה נרש יגרש אתכם מזה: ² דבר נא באוני העם וישאלו איש מאה רעהו ואשה מאה רעהה כל כי כספ

מוגנים הנרים נעליכם ברגלייכם ומקליכם בידיכם כי יאמרו אליכם בנים מה העבדה הזאת לכם :²⁷ ואכלתם אותו בחפזון פסח הוא ליהוה :²⁸ ועברתי ישראל במצרים בNEGFO את מצרים ואת בתי נבי ישראל מצרים מארם ועד בהמה ובכל אלהו מצרים עשה שפטים אני יהוה :²⁹ ויהי הדרם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראותי את הדרם ופסחתי עליכם ולא יהיה לכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים :³⁰ ויהי היום הזה לכבודו ליל הון ויהי הדרם חקת עולם תחנהו :³¹ שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשכיתו שאר מטבחיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראישן עד יום השבעי :³² וביום הראישן מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבודו יעשה לכם :³³ ושמרתם את המצוות כי בעצם היום הזה הוצאתם את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם :³⁴ בראישן בארכבה עשר יום לחדר בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדר בערב :³⁵ שבעת ימים שאר לא ימצא בטבחיכם כי כל אכל ממחמת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בנר ובאזור הארץ :³⁶ כל ממחמת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות :³⁷ ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחיכם ושהתו הפסח :³⁸ ו עבר יהוד אגדת אוזב וטבלתם בדם אשר בסוף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזות מן הדרם אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר :³⁹ ו עבר יהוד לנגף את מצרים וראה את הדרם על המשקוף ועל שתי המזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתייכם לנגף :⁴⁰ ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם :⁴¹ והיה כי תבוא אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבירה הזאת :⁴² ויהיה איש מקנה כסף ומלהה אותו או יאכל בו :⁴³ ויהי הפסח כל בן נכר לא יאכל בו :⁴⁴ וכל עבד לכם כאשר דבר ושמרתם את העבירה הזאת :⁴⁵ ויהיה

ושכיר לא יאכל בו: ⁴⁶ בביהת אחד יאכל לא התזיאו מן הבית מן הבשר חוצה וצム לארת השברנו בו: ⁴⁷ כל עדרת ישראל יעשו אותו: ⁴⁸ וכוי גדור אתק נר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר והוא קרב לעתשו והיה כארוח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: ⁴⁹ תורה אחת יהיה לאורה ולגנור הנגר בתוככם: ⁵⁰ ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: ⁵¹ ויהיו בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם:

13 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובכבhma לישראאל לאמר פקד יפקך אלהים אתכם והעליהם את עצמות מזה אתכם: ²⁰ ויעשו מסכת ויחנו באתם בקצתה המדבר: ²¹ ויהוה הילך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך וליליה בעמוד אש להאריך להם לילכת יומם וליליה: ²² לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש ליליה לפני העם:

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפניו כי החירות בין מנדל ובין הים לפני צפון נכוו תחנו על הים: ³ ואמר פרעה לבני ישראל נכדים הם בארץ סגד עליהם המדבר: ⁴ וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכברדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: ⁵ ויגניד למלך מצרים כי ברוח העם ויהפוך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ⁶ ויאסר את רכבי ואת עמו לחק עמו: ⁷ ויקח שיש מאות רכוב בחור וכרכב מצרים ושלשム על כלו: ⁸ ויהזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחריו בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: ⁹ וירדפו מצרים אחריהם וישנו אותם חנים על הים כל סוס רכוב פרעה ופרשו וחילו על פי החירות לפניו בעל צפון: ¹⁰ ופרעה הקריב וישנו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם יהוה ממצרים מבית עבדים: ¹¹ ויהי כי הקשה פרעה

לשלהנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים ממכבר מן הבית מן הבשר חוצה וצム לא תשברו בו: ¹² והעברת כל עדרת ישראל לא תשברו בו: ¹³ וכוי גדור אתק נר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר והוא קרב לעתשו והיה כארוח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: ¹⁴ תורה אחת יהיה לאורה ולגנור הנגר בתוככם: ¹⁵ ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: ¹⁶ ויהיו בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם:

13 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובכבhma לישראאל לאמר משה אל העם וкорאת היום הזה אשר הוא: ³ ויאמר משה אל העם וקוראת היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: ⁴ היום אתם יצאים יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: ⁵ וזה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנען בחידש האביב: וזה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנען והחתוי והאמרי והחווי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לחתת לך ארץ זבת חלב ורבדש ועבדת את העבדה הזאת בחידש הזה: ⁶ שבעת ימים תאכל מצת ובכום השבעי חן ליהוה: ⁷ מצות יאכל את שבעת הימים ולארה לך חמץ ולא יראה לך שאר הכל נבלך: ⁸ והגדת לבنك ביום ההוא לאמר בעבר זה עשה יהוה לך בצאת ממצרים: ⁹ והיה לך לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורה יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים: ¹⁰ ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימייה: וזה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנען כאשר נשבע לך ולאבתיך יהוה לא תשברו לך: ¹¹ והעברת כל פטר רחם ליהוה וככל פטר נתנה לך: ¹² והעברת כל פטר רחם ליהוה וככל פטר שגר בהמה אשר יהוה לך הוציאים ליהוה: ¹³ וככל פטר חמר תפירה בשעה ואם לא תפירה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפירה: ¹⁴ וזה כי ישאלך בנק מהר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: ¹⁵ ויהי כי הקשה פרעה

ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה: 28 וישבו לקראותו וינער יהוה את מצרים בתוך הים: 28 וישבו אל משה המוביל אין קברים במצרים לקחתיו למות הימים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם ביום לא נשאר בהם עד אחד: 29 ובבני ישראל הלו כיבשה בתוך הים והמים להם חמה מימיינים ומשמאלים: 30 ויוושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיר מצרים וירא ישראל את מצרים מטה על שפת הים: 31 וירא ישראל את היד הנגדה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמושה עברו:

15 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי נאה נאה סוס ורכבו רמה בים: 2 עז וזרמת יה ויה לישועה זה אליו, ואנו הנו אלהי אבי וארכמננו: 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו: 4 מרכבת פרעה וחילו ירדה בים ומחדר לשושו טבעו בים סוף: 5 תחמתם יכטימו ירדתו במצולות כמו אבן: 6 ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב: 7 וברב נאונך תhrsס קמייך תשלח חרנד יאכלמו כקס: 8 וברוחך אפיק נערמו מים נצבו כמנוד נולדים קפאו תחמתם בלב: 9 אמר אויב ארדף אשיג אחلك שלל חמלאו נפשי איריק חרבי תוריישמו ירי: 10 נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדרירים: 11 מי כמכה באלים יהוה מי כמכה נادر בקדש נורא תhalbת עשה פלא: 12 נתית ימינך תבלעמו ארץ: 13 נחית בחסךך עם זו נאלת נחלה בזעך אל נוה קדשך: 14 שמעו עמים ירנוון חילacho ישבי פלשת: 15 או נבחלו אלופי אדום איל מואב יאחזמו רעד נמננו כל ישבי כנען: 16 תפל עליהם אימתה ופחד בנדל זרוע ידמו כאבן עד יعبر עמק יהוה עד יعبر עם זו קנית: 17 תבאמו ותתעמו בהר נחלהך מכון לשบทך פעלת יהוה מקדש אדרני כוננו יריד: 18 יהוה מלך לעלם ועד: 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו ביום וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלו כיבש

אל משה המוביל אין קברים במצרים לקחתיו למות במדבר מה זאת עשית לנו להציאנו ממצרים: 12 הלא זה הדבר אשר דברנו אליו במצרים לאמר חדל ממננו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: 13 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר עשה לכם היום כי אשר ראתם את מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עולם: 14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישו: 15 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אליו דבר אל בני ישראל ויסעו: 16 ואתה הרים את מטה נתה את ייך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: 17 ואני הני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: 18 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: 19 ויעס מלך האלים ההלך לפני מהנה ישראל וילך מאחריהם ויעס עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: 20 ויבא בין מהנה מצרים ובין מהנה ישראל ויהי הענן והחשה ויאת את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: 21 וית משה את ידו על הים ווילך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה ווישם את הים לחרבה ויבקעו המים: 22 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימיינים ומשמאלים: 23 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה ברכבו ובפרשיו אל תוך הים: 24 ויהי באשمرة הבקר וישקף יהוה אל מהנה מצרים בעמוד אש וענן ויחם את מהנה מצרים: 25 ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנושה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: 26 ויאמר יהוה אל משה נתה את ייך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשו: 27 ווית משה את ידו על הים וישב הים לפניו בקר לאיתנו ומצרים נסTEM

ביבשה בתוך הים: ²⁰ ותקח מרירים הנכיהה אחותו אהרן את התרף בידיה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות: ²¹ ותען להם מרירים שירו ליהוה כי גאה נאה סוס ורכבו רמה בים: ²² ווישע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: ²³ ויבאו מرتה ולא יכלו לששת ימים ממורה כי מרירים הם על כן קרא שמה מריה: ²⁴ וילנו העם על משה לאמר מה נשתה: ²⁵ ויצעק אל יהוה וירוחו יהוה עז וישלך אל הימים וימתקו הימים שם שם לו חוק ומשפט ושם נסחו: ²⁶ ויאמר אם שמווע תשמע לccoli יהוה אלהיך והישר בעינוי תעשה והאזנת למצוותיו ושמרת כל חוקיו כל המחללה אשר שמתי במצרים לא אשימים עלך כי אני יהוה רפאך: ²⁷ ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושביעים תמרים ויחנו שם על המים:

16 ויסעו מAILS ויבאו כל עדה בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר ימים לחידש השנה ל萃אתם מארץ מצרים: ² וילנו כל עדה בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: ³ ויאמר אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוציאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב: ⁴ ויאמר יהוה אל משה הני ממיטיר לכם לחם מן השמיים ויצא העם וילקטו דבר יום ביוומו למען אננו הילך בתורתך אם לא: ⁵ והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו ביום יום: ⁶ ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ⁷ ובקר וראים את כבוד יהוה בשמי את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלונו علينا: ⁸ ויאמר משה בחתה יהוה לכם בערב בשאר לאכל וללחם בבקר לשבע בשמי יהוה את תלנתיכם אשר

ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אחרון ותור עלו ראש הנבעה: ²⁹ וזה היה כאשר ירים משה ידו ונבר ישראל וכאשר יניח ידו ונבר מלך: ³⁰ ויהי משה כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עליה ואחרון ותור המכובידיו מזה אחד ומזה אחד והוא ידיו אמונה עד בא השם: ³¹ ויהלש יהושע את מלך ואת עמו לפני חרב: ³² ויאמר יהוה אל משה כתוב זאת זכרון בספר ושים באוני יהושע כי מהה אמזה את זכר מלך מתחת השמים: ³³ ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נס: ³⁴ ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדריך:

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אליהם למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים: ³⁵ ויקח יתרו חתן משה את צפירה אשת משה אחר שלוחיה: ³⁶ וזאת בניה אשר שם האחד נרשם כי אמר נר היטרי בארץ נכריה: ³⁷ ושם האחד אליו עוזר כי אלהי אבי בעזורי ויצלני מחרב פרעה: ³⁸ ויבא יתרו חתן משה ובנוו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הירא האלים: ³⁹ ויאמר משה אני חתנק יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ⁴⁰ ויצא משה לקראות חתנו וישתחו ויישק לו ושאלו איש לרעהו לשולם ויבאו האלהה: ⁴¹ וספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרט ולחדרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאם בדרך ויצלם יהוה: ⁴² ויהיד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מידי מצרים: ⁴³ ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הצליל אתכם מידי מצרים ומיד פרעה אשר הצליל את העם מתחתי יד מצרים: ⁴⁴ עתה ידעת כי נדול יהוה מכל האלים כי בדבר אשר זרו עליום: ⁴⁵ ויקח יתרו חתן משה עליה ובחותם לאלהים ויבא אהרן וכל זקניהם ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפניו האלים: ⁴⁶ ויהיו מחרת וישב

ויאמר יהוה אל משה עד אתה מאנתם לשמר מצותי ותורתיכי: ⁴⁷ ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומיים שבו איש תחתיו אל יצא איש מקומו ביום השבי: ⁴⁸ וישבתו העם ביום השבי: ⁴⁹ ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כורע נד לבן וטומו צפיחת בדבש: ⁵⁰ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העمر ממנה לשמרת לדרכיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר הוהוציא אתכם מארץ מצרים: ⁵¹ ויאמר משה אל אהרן קח צננת אתת ותן שמה מלא העمر מון ותנה אותו לפני יהוה לשמרת לדרכיכם: ⁵² כאשר צוה יהוה אל משה ויניחו אהרן לפני העדת לשמרת: ⁵³ ובני ישראל אליכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אליכלו עד באם אל כצה ארץ כנען: ⁵⁴ והעمر עשרית האיפה הוא:

17 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשחת העם: ⁵⁵ וירוב העם עם משה ויאמרו לנו מים ונשתח ויאמר להם משה מה תריבון עמד מה תנסן את יהוה: ⁵⁶ ויזכמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העלייתנו ממצרים להמות אתי ואת בני ואת מקני בצמא: ⁵⁷ ויצעק משה אל יהוה לאמר מה עשה לנו הוה עוד מעט וסקני: ⁵⁸ ויאמר יהוה אל פניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנה מים ושתה העם ויעש כן משה לעני זקניהם ישראל: ⁵⁹ ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסחם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבו אם אין: ⁶⁰ ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם: ⁶¹ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מהר אנכי נצב על ראש הנבעה ומטה האלים בידי:

ישראל: 4 אתם ראייתם אשר עשיתו למצרים ואשא אתכם על כנפי נשדים ואבא אתכם אליו: 5 וועתה אם שמווע תשמעו בקלי ושמורתם את בריתו והייתם לי סגלה מכל העמים כי ל' כל הארץ: 6 ואתם תהיו לי מלכ'ת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: 7 וויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה: 8 ויענו כל העם יתדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה: 9 וויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עניך ונם בר' יאמינו לעולם ונור משה את דברי העם אל יהוה: 10 וויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וככسو שמולתם: 11 והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעני כל העם על הר סיני: 12 והגבלת את העם סביב לאמור השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצחו כל הנגע בהר מות יומת: 13 לא תנגע בו יד כי סקול יסקל או יהה ייראה אם בהמה אם איש לא יהיה במשך היובל המה יعلו בהר: 14 וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויככسو שמולתם: 15 וויאמר אל העם היו נכנים לששלה ימים אל תנשו אל אשה: 16 ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאר ויחרד כל העם אשר במחנה: 17 וויצא משה את העם לקראת האלים מן המחנה ויתיצבו תחתית ההר: 18 ויהר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כען הכבשן ויחרד כל ההר מאד: 19 ויהי קול השופר הוילך וחזק מאר משה ידבר והאלים יענו בקול: 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: 21 וויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות נפל מנו רב: 22 יוגם הכהנים הנשים אל יהוה יתקדשו פן משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב: 24 ווירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מודיע אתה יוישב לברך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב: 25 וויאמר משה לחתנו כי יבא אליו העם לדרש אלהים: 26 כי יהיה להם דבר בא אליו ושפטו בין איש ובין רעהו והודעתו את חקי האלים ואת תורתו: 27 וויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: 28 ונבל חבל גם אתה נם העם הזה אשר עמד כי כבד מפרק הדבר לא תוכל עשו לברך: 29 עתה שמע בקלי איעץך ויהו אלהים עמד היה אתה לעם מול האלים והבאת אתה את הדברים אתה להר וhortata אתם את הדריך ילכו בה ואת המעשה אל האלים: 30 והhortata אתם את החקים ואת התורת והורעתם להם את הדריך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשן: 31 ואתה תחזו מכל העם אנשי חיל יראי אליהם אנשי אמת שנאי בצע ושם עליהם שרי אלףים שריהם מאות שריהם חמשים ושריהם עשרת: 32 ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יבאו אליו וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעלה ונשאו אתך: 33 אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלה עמד גומם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום: 34 וישמע משה לכול חתנו ויעש כל אשר אמר: 35 וויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שריהם מאות שריהם חמשים ושריהם עשרת: 36 ושפטו אלףים שריהם מאות שריהם חמשים ושריהם עשרת: 37 את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאוון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם: 38 ווישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:

19 בחדר השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הוה בא מדבר סיני: 2 ווישעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויהנו במדבר ויחן שם ישראל ננד ההר: 3 ומשה עלה אל האלים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני

תהייה יראתו על פניכם לבתוי תחתאו: ²¹ ויעמד העם מרוחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלים: ²² ויאמר יהוה אל משה כי תאמר אל בני ישראל אתם ראייתם כי מן השםם דברתי עמכם: ²³ לא תעשון אותו אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: ²⁴ מזבח אדמה תעשה לי וובחת עליו את עלהיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך: ²⁵ ואמ מזבח אבני תעשה לי לא תבנה אתה נזית כיחרב הנפת עלייה ותחללה: ²⁶ ולא תעלה במעלת על מזבחו אשר לא תגלה ערותך עליו:

21 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: ² כי תקנה עבר עברי שיש שנים יעבד ושבועת יצא לחפש חנים: ³ אם בנפו יבא בנפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: ⁴ אם אדרני יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדה תהיה לאדניתה והוא יצא בנפו: ⁵ וואם אמר יאמר העבר אהבתו את אדרני את אשתי ואת בני לא יצא חפשי: ⁶ והניסיונו אדרני אדרני את אזנו במרצע ועבדו לעלם: ⁷ וכי ימכר איש את בתו לאמה לא יצא מצאת העברים: ⁸ אם רעה בעני אדרניתה אשר לא יעדנה והפרה לעם נכריו לא ימשל למכרה בבערו בה: ⁹ וואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: ¹⁰ אם אחרית יקח לו שארה כסותה וענתה לא גנער: ¹¹ וואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנים אין כסף: ¹² מכח איש מוות ימות: ¹³ ואשר לא צדה והאללים אמרה לירדו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: ¹⁴ וכי יוד איש על רעהו להרנו בערמה מעם מזבחו תקחנו למות: ¹⁵ ומכה אביו ואמו מות ימות: ¹⁶ וונגב איש ומכרו ונמצא בידיו מות ימות: ¹⁷ ומקלל אביו ואמו מות ימות: ¹⁸ וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרוף ולא ימות ונפל

יפרץ בהם יהוה: ²³ ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הדר סני כי אתה העדתה בנו לא אמר הנבל את ההר וקדשו: ²⁴ ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמק והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם: ²⁵ ויריד משה אל העם ויאמר אלהם:

20 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: ² אנכי יהוה אלהיך אשר הוציאיך מארץ מצרים מבית עבדים: ³ לא יהיה לך אליהם אחרים על פני: ⁴ לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמיים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר בימים מתחת לארץ: ⁵ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבה על בנים על שלשים ועל רביעים לשנאי: ⁶ ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותיו: ⁷ לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: ⁸ זכור את יום השבת לקדשו: ⁹ ששת ימים תעבד ועשה כל מלאכתך: ¹⁰ ווים השבעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנק ובתך עבדך ואמתך ובהמתך ונרכ אשר בשעריך: ¹¹ כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הימים ואת כל אשר בס ינח ביום השבעי על כן ברך יהוה את יום השבת וקידשו: ¹² כבד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ¹³ לא תרצח: ¹⁴ לא תגנף: ¹⁵ לא תגנב: ¹⁶ לא תענה ברעך עד שקר: ¹⁷ לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו ותתרמו וכל אשר לרעך: ¹⁸ וכל העם ראים את הקולות ואת הלופדים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: ¹⁹ ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אליהם פן נמות: ²⁰ ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעור נסות אתכם בא האלים ובבעור

למשככ: ¹⁹ אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכח רק שבתו יתן ורפא ירפא: ²⁰ וכי יכה איש את מיטב שדרחו ומיטב כרמו ישלם: ⁶ כי תצא ומצאה קצחים ונאכל גדריש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבURAה: ⁷ כי תן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגב מבית החיש אם ימצא הנגב ישלם שנים: ⁸ אם לא ימצא הנגב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאתך רעהו: ⁹ על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבראה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שנייהם אשר ירשען אליהם ישלם שנים לרעשו: ¹⁰ וכי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וככל בהמה לשמר ומטה או נשבר או נשבה ארין ראה: ¹¹ שבעת יהוה תהיה בין שנייהם אם לא שלח ידו במלאתך רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: ¹² ואם נגב יגנב מעמו ישלם לבעליו: ¹³ אם טרפ יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם: ¹⁴ וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מה בעליו אין עמו שלם ישלם: ¹⁵ אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכו: ¹⁶ וכי יפתח איש בתוליה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: ¹⁷ אם מאן ימאן אביה לתחיה לו כסף ישקל כמהר הבתולות: ¹⁸ מכשפה לא תחיה: ¹⁹ כל שכב עם בהמה מות יומת: ²⁰ זבח לאלהים יחרם בלחתי להוה לבדו: ²¹ ונגר לא תוננה ולא תלחצנו כי גרים היותם בארץ מצרים: ²² כל אלמנה ויתום לא תענונ: ²³ אם ענה הענה אותו כי אם צעק יצעק אליו שמע אשמע צעקתו: ²⁴ וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: ²⁵ אם כסף תלואה את עמי את העני עמוק לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: ²⁶ אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא המשמש תשיבנו לו: ²⁷ וכי הוא כסותה לבריה הוא שמלתו לערו במא ישבב והיה כי צעק אליו ושמעתה כי חנן אני: ²⁸ אלהים לא תקלל ונשיה בעמק לא שדרה או כרם ושלח אותה בעירה ובעיר בשדה אחר עברו או את אמתו בשבט ומטה תחת ידו נקם ינקם: ²¹ אך אם יום או יומיים יעמוד לא יקם כי כספו הוא: ²² וכי ינצחו אנשים ונמנפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהוה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה נתן בפללים: ²³ ואם אסון יהיה וננתה נשף תחת נשף: ²⁴ עין תחת עין שנ תחת שנ יד תחת יד רגל תחת רגל: ²⁵ כיוה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: ²⁶ וכי יכה איש עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחרפי ישלחנו תחת עינו: ²⁷ ואם שנ עבדו או שנ אמתו יפהיל לחרפי ישלחנו תחת שנו: ²⁸ וכי יגה שור את איש או את אשה ומטה סקל יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ²⁹ ואם שור נהה הוא מתמל שלם והווער בבעליו ולא ישמרנו והmittה יונת עליו וננתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו: ³⁰ או בן יגיה או בת יגיה כמשפט זהה יעשה לו: ³¹ אם עבד יונת השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדרנו ונכח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדרנו והשור יסקל: ³² וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכנסו ונפל שמה שור או חמור: ³³ בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו: ³⁴ וכי יגף שור איש את שור רעהו ומכוון את השור החוי והצוו את כספו ונום את המת ייחצון: ³⁵ או נודע כי שור נהה הוא מתמול שלם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו:

22 כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכוון המשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: ² אם במחתרת ימצא הנגב והכה ומט אין לו דמים: ³ אם ורחה המשמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמcker בונבתו: ⁴ אם המצא תמצא בידו הנגב מהשור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: ⁵ וכי יבר איש

תאר: ²⁹ מלאתך ודמיך לא אחר בכור בנויך תתן ל': ³⁰ כן תעשה לשך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תנתנו ל': ³¹ ואנשי קדרת ההיון ל' ובשר בשדה טרפה לא האכלו לכלב תשלבון אותו: **23** לא תשא שמע שוא אל תשית ייך עם רשות ליהת עד חמס: ² לא תהיה אחריו רבים לרעת ולא תעננה על רב לנטה אחריו רבים להטת: ³ וдол לא תהדר ברייבו: ⁴ כי תפגע שור איביך או חמורו תעעה השב תשיבנו לו: ⁵ כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחרلت מעזב לו עזב תעוז עמו: ⁶ לא תהה משפט אביך ברייבו: ⁷ מדבר שקר תרחק ונקי ובדיק אל תחרן כי לא אצדייך רשות: ⁸ וושׁחך לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: ⁹ ווור לא תלחץ אתם ידעתם את נפש הנגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ¹⁰ וSSH שניים תזרע את ארץך ואספה את תבואה: ¹¹ וזה השבעת השמונתנו ונשתה ואכלו אביני עמק ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרםך ליזות: ¹² ששת ימים תעשה מעשיך וביום השבעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמרך והנגר: ¹³ ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך: ¹⁴ שלש רגלים תחג ל' בשנה: ¹⁵ את חג המצאות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת מצרים ולא יראו פני ריקם: ¹⁶ והג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספה את מעשיך מן השדה: ¹⁷ שלש פעמים בשנה יראה כל זוכרך אל פני האדון יהוה: ¹⁸ לא טובך על חמץ דם זבחו ולא ילין חלב חני עד בקר: ¹⁹ ראשית בכורי אדרתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל נדי בחלב אמו: ²⁰ הנה אנכי שלח מלאך לפני לשمرך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: ²¹ השמר מפנוי ושמע בקהלו אל תמר בו כי אלהיהם כי יהוה לך למקום:

24 ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נרב ואביהוא ושביעים מזקנין ישראלי והשזהותם מרחק: ² ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא עלו עמו: ³ זיבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה: ⁴ וויכתב משה את כל דבריו יהוה ווישכם בבריך ובין מזבח תחת החר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: ⁵ ווישלח את ליהוה פרים: ⁶ ויקח משה חצי הדם ווישם באנטה וחצי הדם זרך על המזבח: ⁷ ויקח ספר הברית ויקרא באוני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע:

8 וויקח משה את הדרם ויזרק על העם ויאמר הנה צלעו השנויות: ¹³ ועשית בדי עצי שטים וצפתה אתם זהב: ¹⁴ והובאת את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון בהם: ¹⁵ בטבעת הארון יהיו הבדים לא ישרו ממנה: ¹⁶ וונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך: ¹⁷ ועשיות כפרת זהב טהור אמרתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ¹⁸ ועשיות שניים כרכבים זהב מקשה העשה אתם משני קצוות הכפרת: ¹⁹ ועשה כרוב אחד מקוצה מזה וכרוב אחד מקוצה מזה מן הכפרת תעשו את הרכבים על שני קצוותיו: ²⁰ והיו הרכבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פניו הרכבים: ²¹ וונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תנתן את העדות אשר אתן אליך: ²² ונוועדתי לך שם ודברתני אתך מעל הכפרת מבין שני הרכבים אשר על ארן העדה את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: ²³ ועשית שלחן עצי שטים אמרתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ²⁴ וצפתה אתה זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: ²⁵ ועשית לו מסגרת טפה סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב: ²⁶ ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפתא אשר לארבע רגליו: ²⁷ לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים בלבד לשאת את השלחן: ²⁸ ועשית את הבדים עצי שטים וצפתה אתם זהב ונשא בם את השלחן: ²⁹ ועשיות קערתו וכפתיו וקשותיו ומנקתו יסך בהן זהב טהור העשה אתם: ³⁰ ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד: ³¹ ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכח וקנה נבייה כפתירה ופרחיה ממנה יהיו: ³² ושהה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדיה האחד ושלשה קני מנורה מצדיה השני: ³³ שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה: ³⁴ דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: ⁹ ויעל משה ואהרן נדב ואביהו ושביעים מזקנין ישראל: ¹⁰ ויראו את אלהי ישראל וחתת רגליו כמעשה לבנת הספר וכעצם השם לטהר: ¹¹ וואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלים ויאכלו ווישתו: ¹² ויאמר יהוה אל משה עלה אליו ההר והיה שם ונתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוות אשר כתבתי להורתם: ¹³ ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלים: ¹⁴ ואל הוקנים אמר שבו לנו בזה עדר אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחוור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם: ¹⁵ ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר: ¹⁶ וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסחו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ¹⁷ ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ¹⁸ וויאבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהו משה בהר ארבעים ימים וארבעים ליליה:

25 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ירבני לבו תקחו את תרומתי: ³ וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וככסף ונחשת: ⁴ ותחכלה וארגמן ותולעת שני ושבועים: ⁵ ווערת אלים מאדמים וערת תהשים ועצי שטים: ⁶ שמן למאר בשמות לשמין המשחה ולקטרת הסמים: ⁷ אבני שחם ואבני מלאים לאפר ולחנן: ⁸ ועשו לי מקדש ושכנותי בתוכם: ⁹ ככל אשר אני מראה אותך את תבניות המשכן ואת התבניות כל כליו וכן תעשה: ¹⁰ ועשו ארון עצי שטים אמרתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ¹¹ וצפתה אתה זהב טהור מבית ומוחץ הצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ¹² ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתת על ארבע פעמותיו ושתה טבעת על צלעו האחת ושתה טבעת על

ובמנרה ארבעה נבעים משקדים כפתוריה ופרוחיה: המשכן: ¹³ והאמוה מזה והאמוה מזה בעדר בארך יರיעת האهل ¹⁴ היה סרווח על צדי המשכן מזה ומזה לכسطו: ¹⁵ ועשית מכסה לאهل ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: ¹⁶ עשר אמות ארך הקרש למשכן עצי שטים עמדים: ¹⁷ עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחוב הקרש אחד: ¹⁸ שני ידוט ל夸ש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרש המשכן: ¹⁹ ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרשוי קרש: ²⁰ ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נבנה תימנה: ²¹ וארבעים אדרני כסף תעשה תחת עשרים קרש שני אדרנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו ו纷ני אדרנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו: ²² וצלע המשכן השניה לפאת צפון עשרים קרש: ²³ וארבעים אדרנים כסף שני אדרנים תחת הקרש האחד ושני אדרנים תחת הקרש האחד: ²⁴ וליירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: ²⁵ ושני קרשים תעשה למקצת המשכן בירכתיים: ²⁶ ויהיו תאמים מלמטה ויהיו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניים לשני המקצתה יהיו: ²⁷ והיו שמנה קרשים ואדרנים כסף ששה עשר אדרנים שני אדרנים תחת הקרש האחד ושני אדרנים תחת הקרש האחד: ²⁸ ועשית בריחם עצי שטים חמשה ל夸ש צלע המשכן האחד: ²⁹ וחמשה בריחם ל夸ש צלע המשכן השניה וחמשה בריחם ל夸ש צלע המשכן לירכתיים ימה: ³⁰ והבריח התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצתה אל הקצתה: ³¹ ואת הקרשים הצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לביריחם וצפיה את הבריחים זהב: ³² ווקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ³³ ועשית פרכת חכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב יעשה אתה כרבים: ³⁴ ונתחת אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדרני כסף: ³⁵ ונתחת אתה הפרכת תחת הקרשים והבאת שמה מבית לפרכת ביריעת האهل חצי היריעת העדרת תסרכה על אחריו

35 וכפתור תחת שני הנקנים ממנה וכפתור תחת שני הנקנים ממנה וכפתור תחת שני הנקנים ממנה לששת הנקנים היוצאים מן המנרה: ³⁶ כפתוריהם וקנותם ממנה יהיו כליה מקשה אחת זהב טהור: ³⁷ ועשיות את נרתיה שבעה והעללה את נרתיה והאר על עבר פניה: ³⁸ ומלקחה ומחתתיה זהב טהור: ³⁹ ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה: ⁴⁰ וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר:

26 ואת המשכן תעשה עשר יריעת שיש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: ² ארך היריעת האחת שמנה ועשרים באמה ורחוב ארבע באמה היריעת האחת מדרה אחת לכל היריעות: ³ חמיש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה ומשיריעת חברת אשה אל אחתה: ⁴ ועשית לאלת תכלת על שפת היריעת האחת מקצתה בחברת וכן תעשה בשפת היריעת הקיצונה במחברת השניה: ⁵ חמישים לאלת תעשה ביריעת האחת וחמשים לאלת תעשה בקצתה היריעת אשר במחברת השניה מקבילה הלאה אשה אל אחתה: ⁶ ועשית חמישים קרסוי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרים והיה המשכן אחד: ⁷ ועשית יריעת עוזם לאهل על המשכן עשרי שורה יריעת תעשה אתם: ⁸ ארך היריעת האחת שלשים באמה ורחוב ארבע באמה היריעת האחת מדרה אחת לעשתי עשרה יריעת יריעת: ⁹ וחברת את חמיש היריעת בלבד ואת שש היריעת בלבד וכפלה את היריעת הששית אל מול פני האهل: ¹⁰ ועשית חמישים לאלת שפת היריעת האחת הקיצונה במחברת וחמשים לאלת על שפת היריעת האחת הקיצונה במחברת השניה: ¹¹ ועשית קרסי נחשת חמישים והבאת את הקרשים כלאת וחברת את האهل והיה אחד: ¹² וסדרה העדר ביריעת האهل חצי היריעת העדרת תסרכה על אחריו

16 ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני וש משור מעשה רקס עמידיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: 17 כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחתת: 18 ארך החצר מאה באמה ורחב חמישים בחמשים וקומה חמיש אמות שמשור ואדניהם נחתת: 19 לכל כל המשכן בכל עבדתו וכל יתדרתו וכל יתדרת החצר נחתת: 20 ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך מן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד: 21 באאל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדרת יערך את אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה הקת עולם לדרתם מאת בני ישראל:

28 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מותך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהו אלעזר ויהונם בני אהרן: 2 ועשית בגדיך קרש לאהרן אחיך לכבוד ולהתפארת: 3 ואתה תדבר אל כל חכמיך לב אשר מלאתו רוח חכמה ועשה את בגדיך אהרן לקדשו לכהנו לי: 4 ואלה הבנדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבען מצנפת ואבנט ועשה את בגדיך קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: 5 והם יקחו את הזוב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש: 6 ועשה את האפר זוב תכלת וארגמן ואת השש: 7 ושתי כתפת תולעת שני וש משור מעשה חשב: 8 ווחשב אפדרתו חברת יהיה לו אל שני קצוטיו וחבר: 9 ווחשב אפדרתו אשר עליו במעשהיהם ממן יהוה זוב תכלת וארגמן ותולעת שני וש משור: 10 ולקחת את שני אבנייהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: 11 מעשה חרש אבן פתוחי התרם השנית כתולדרם: 12 מעשה חרש אבן פתוחי התרם תפתח את שני האבניים על שמות בני ישראל מסכת משבצות זוב תעשה אתם: 13 ושם את שני האבניים עמידיהם שלשה ואדניהם שלשה: 14 ותמשعش עשרה אמה קלעים לכתף החמשים אמה: 15 ורחב החצר לפאות קדרמה מזורה ואדניהם שלשה ואדניהם שלשה: 16 ולכף השנית חמיש עשרה קלעים עמידיהם שלשה ואדניהם שלשה: 17 לבני ישראל ונשא אהרן

את ארון העדרות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: 34 ונחתת את הכפרת על אהרן העדרת בקדש הקדשים: 35 ושם את השלחן מחוון לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תחת על צלע צפון: 36 ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני וש משור מעשה רקס: 37 ועשית למסך חמשה עמודי שטים צפיפות אתם זוב וויהם זוב ויצקת להם חמשה אדני נחתת:

27 ועשית את המזבח עצי שטים חמיש אמות ארך וחמש אמות רחוב רבוע יהוה המזבח ושלוש אמות קמתו: 2 ועשית קרנתיו על ארבע פנותיו ממנה תהיין קרנתיו וצפיפות אותו נחתת: 3 ועשית סיירתו לדשנו ויעיו ומזרקתו ומולנתיו ומחתתו לכל כליו תעשה נחתת: 4 ועשית לו מכבבר מעשה רשות נחתת על ארבע קצוותיו: 5 ונחתת אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשות עד חצי המזבח: 6 ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפיפות אתם נחתת: 7 וחווא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שני צלעות המזבח בשאת אותו: 8 נובוב לחת תעשה אותו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו: 9 ועשית את חצר המשכן לפאות נגב תימנה קלעים לחצר ש משור מאה באמה ארך לפאה האהת: 10 ועמידיו עשרים ואדניהם עשרים נחתת ווי העמידים וחשקיהם כסף: 11 וכןן לפאות צפון באך קלעים מאה ארך ועמידו עשרים ואדניהם עשרים נחתת ווי העמידים וחשקיהם כסף: 12 ורחב החצר לפאות ים קלעים חמישים אמה עמידיהם עשרה החצר לפאות ים קלעים חמישים אמה ארך קדרמה עשרה ואדניהם עשרה: 13 ורחב החצר לפאות קדרמה מזורה חמישים אמה: 14 ותמשعش עשרה אמה קלעים לכתף עמידיהם שלשה ואדניהם שלשה: 15 ולכף השנית חמיש עשרה קלעים עמידיהם שלשה ואדניהם שלשה:

יהיה לו לא יקרע: ³³ ועשית על שוליו רמנת תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופערני זהב בתוכם סביב: ³⁴ פערן זהב ורמן פערן זהב ורמן על שוליו המעיל סביב: ³⁵ והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדר לפניהם וזהב ובצאתו ולא ימאות: ³⁶ ועשית ציצית זהב טהורה ופתחת עליו פתוחה חותם קדר ליהוה: ³⁷ ושם אתו על פטיל תכלת וזהב על המיצנפת אל מול פניהם המיצנפת יהוה: ³⁸ והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדושים אשר יקדרישו בני ישראל לכל מנתת קדשיהם והוא על מצחו תמיד לרצון להם לפניהם יהוה: ³⁹ ושבצת הכתנת שוש ועשית מיצנפת שוש ואבנט תעשה מעשה רקס: ⁴⁰ ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה תעשה חותם והלבשת את אהרן להם לכבוד ולהפארת: ⁴¹ והלבשת את אהרן אחיך ואת בניו אותו ומשחתם את ידם וקדשתם אותם וכנהו ל': ⁴² ועשה להם מכנסי בד לכוסותبشر ערוה ממתנים ועד ירכיכים יהוו: ⁴³ ויהיו על אהרן ועל בניו בבאים אל אהל מועד או בנסתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקתו עולם לו ולזרעו אחריו:

29 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לפקח פר אהר בן בקר ואילם שנים תמיים: ² ולחם מצות וחללה מצת בלולות בשמן ורקיוקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם: ³ ונתת אותם על סל אחד והקרבתם אותם בסל ואת הפר ואת שני האילים: ⁴ ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחתת אותם במים: ⁵ ולקחת את הבנדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפוד ואת האפוד ואת החשן ואפרה לוח חשב האפוד: ⁶ ושם את המיצנפת על ראשו ונתת את נור הקדר על המיצנפת: ⁷ ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו: ⁸ ואת בניו תקריב והלבשתם כתנתם: ⁹ וחנרת אותם

את שמותם לפני יהוה על שני כהפיו לזכרון: ¹³ ועשית משבצת זהב: ¹⁴ ושתי שרשותה זהב טהורה מגבלת תעשה אתם מעשה עבתaN ונתתת את שרשותה העבתaN על המשבצת: ¹⁵ ועשית חשן משפט מעשה שכם מעשה אפרה תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור תעשה אתו: ¹⁶ רבוע יהוה כפול זרת ארכו וזרת רחבו: ¹⁷ ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטירה ובברכת הטור האחד: ¹⁸ והטור השני נפק ספיר ויהלם: ¹⁹ והטור השלישי תרשיש ושהם לשם שבו ואחלמה: ²⁰ והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבציהם זהב יהיו במלואיהם: ²¹ והאבנים תהין על שמת בני ישראל שתים עשרה על שמם פתוחי חותם איש על שמו תהין לשני עשר שבט: ²² ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבתaN זהב טהורה: ²³ ועשית על החשן שני טבעות זהב ונתת את שני הטעבות על שני קצחות החשן: ²⁴ ונתתת את שני עבתaN הזהב על שני הטבעות אל קצחות החשן: ²⁵ ואת שני קצחות שני הטעבות תחן על שני המשבצות ונתתת על כתפות האפוד אל מול פניו: ²⁶ ועשית שני טבעות זהב ושם אתם על שני קצחות החשן על שפטו אשר אל עבר האפוד ביתה: ²⁷ ועשית שני טבעות זהב ונתתת אתם על שני כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעממת מחברתו ממעל לחשב האפוד: ²⁸ וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפוד בפתח תכלת להיות על חשב האפוד ולא יוזח החשן מעל האפוד: ²⁹ ונשא אהרן את שמות בני ישראל לפני יהוה בבחון המשפט על לבו בבאו אל הקדר לזכרון לפני יהוה תמיד: ³⁰ ונתת אל החשן המשפט את האורים ואת התמים והוא על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את המשפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד: ³¹ ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת: ³² והיה פי ראש בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארוג כפי תחרא

ובגנפת אותו תנופה לפני יהוה והוא היה לך למנה: ²⁷ אכנת אהרן ובנוו וחבשת להם מנבעת והיתה להם כהנה לחתת עולם ומלאת יד אהרן ייד בניו: ¹⁰ וקידשת את זהה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונך וקרבת את הפר לפני אهل מועד וסמק אהרן ובנוו את ידיהם על ראש הפר: ¹¹ וושחתת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: ¹² ולקחת מודם הפר ונתחת ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהוה מאת בני ישראל מזובחי של מיהם תרומותם ליהוה: ²⁹ ובנדי הקדש על קרנית המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח: ¹³ ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה: ¹⁴ ואתبشر הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף באש מהוז למחנה חתאת הוא: ¹⁵ ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובנוו את ידיהם על ראש האיל: ¹⁶ ושהחתת את האיל ולקחת את דמו וזרקה על המזבח סביב: ¹⁷ ואת האיל תנתח לנתחיו ורחתית קרבו וככעריו ונתחת על נתחיו ועל ראשו: ¹⁸ והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשר ליהוה הוא: ¹⁹ ולקחת את האיל השני וסמק אהרן ובנוו את ידיהם על ראש האיל השני ולקחת מודם ונתחת על תנוק און אהרן ועל תנוק און בניו הימנית ועל בהן ידים הימנית ועל בהן רגלים הימנית וזרקה את הדם על המזבח סביב: ²¹ ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזות על אהרן ועל בנדי ובנוו ועל בנדי בניו אתו וקדש הוא ובנדי ובנוו ובנדי בניו אותו: ²² ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא: ²³ וככר לחם אחת וחלת לחם מן אחד ורקיוק אחד מסל המזבח אשר לפני יהוה: ²⁴ ושמטה הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפתם תנופה לפני יהוה: ²⁵ ולקחת מהם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשר לאלה ליהוה: ²⁶ ולקחת את החזה מאייל המלאים אשר לאהרן

בבאמ אל אهل מועד ירחציו מים ולא ימתו או בנשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה: 21 ורחציו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם: 22 וידבר יהוה אל משה לאמר: 23 אתה קח לך בשים ראשים ומאתים וקנה בשם חמשים בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים: 24 וקדחה חמץ מאות בשקל הקדרש ושמן זית וחין: 25 ועשית אותו שמן משחת קדרש רקח מركחת מעשה רקח שמן משחת קדרש יהוה: 26 ומשחת בו את אهل מועד ואת ארון העדרת: 27 ואת השלוח ואת כל כליו ואת המנורה ואת כליה ואת מזבח הקטורת: 28 ואת מזבח העלה ואת כליו ואת הכير ואת כנו: 29 וקדשת אתם והוא קדרש קדשים כל הנגע בהם יקדש: 30 ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אותם לכהן לי: 31 ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדרש יהוה זה לי לדרתיכם: 32 על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמוה קדרש הוא קדרש יהוה לכם: 33 איש אשר ירקח כמוה ואשר יתן ממנה על זר ונכרת מעמו: 34 ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בר בבד יהוה: 35 ועשית אתה קטורת רקח מעשה רוקח מליח טהור קדרש: 36 ושבחתת ממנה הדק וננתה ממנה לפני העדרת באهل מועד אשר אoud לך שמה קדרש קדשים תהיה לכם: 37 והקטורת אשר העשה במתכנתה לא תעשו לכם קדרש תהיה לך ליהוה: 38 איש אשר יעשה כמוה להריה בה ונכרתת מעמו:

31 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: 3 ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה ובחבונה ובדעת ובכל מלאכה: 4 לחשב מחשבת לעשות בזחוב ובכסף ובנחות: 5 ובחזרת אבן למלאת ובחזרת עץ לעשות בכל מלאכה: 6 ואני הנה נתניarti את אهل יאב בן

לאלהים: 46 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם: **30** ועשית מזבח מקטר קטורת עצי שטים תעשה אותו: 2 אמה ארכו ואמה רחבו רבע יהוה ואמהים קמתו ממנה קרנתיו: 3 וצפיתה אותו זהב טהור את גנו ואת קירתו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: 4 ושתוי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים בלבד לשאת אותו בהמה: 5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפיתה אותם זהב: 6 וננתהה אותו לפני הפרכת אשר אוד ארן העדרת לפני הכפרת אשר על העדרת אשר אהרן לך שם: 7 ותקטיר עליו אהרן קטורת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרתת יקטרינה: 8 ובהעלת אהרן את הנרתת בין העربים יקטרינה קטורתה תמיד לפני יהוה לדרתיכם: 9 ולא תעלו עליו קטורת זורה ועליה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: 10 וכופר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מרם חטא הכהרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדרש קדשים הוא ליהוה: 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 כי תsha את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נפש בפקד אתם: 13 זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדרש עשרים נרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: 14 כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומה יהוה: 15 העשיר לא יירבה והידל לא ימעיט מחצית השקל לחתת את תרומות יהוה לכפר על נפשתיכם: 16 ולקחתת את כספי הכהרים מאת בני ישראל ונתת אותו על עברת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם: 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 ועשית כירור נחתת וכנו נחתת לרחצתה נתת אותו בין אهل מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: 19 ורחציו אהרן ובניו ממנה את ידיהם ואת רגליהם: 20

אחיסמרק למטה דין ובלב כל חכם לב נתתי חכמה
ושתו ויקמו לצחיק: ז וידבר יהוה אל משה לך רד
יעת ואת כל אשר צויתך: 7 את אהל מועד ואת הארן
כי שחת עמק אשר העלית מארץ מצרים: 8 סרו
מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה
וישתחו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל
אשר העלך מארץ מצרים: 9 ויאמר יהוה אל משה
ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערך הוא: 10 ועתה
הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם וauseה אויתך לנו
נדול: ג ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה
יהוה יחרה אפק בעמק אשר הוצאת מארץ מצרים
בכך גדול וביר חזקה: 11 למה יאמרו מצרים לאמר
ברעה הוציאם להרגן אותם בהרים ולכללם מעל פני
הארמה שוב מחרון אפק והנחם על הרעה לעמק: 13
זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת
לهم ברך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי^{הנפש ההוא מקרב עמיה: 15}
השמיים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם
ונחלו לעלם: 14 וינחם יהוה על הרעה אשר דבר
לעשות לעמו: 15 ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת
העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה
הם כתבים: 16 והלחת מעשה אלהים המה והמכתב
מכתב אלהים הוא חרוט על הלחת: 17 וישמע יהושע
את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה
במחנה: 18 ויאמר אין קול ענות נבורה ואין קול
ענות חלושה קול ענותanca שמע: 19 ויהי כאשר
קרב אל המנה וירא את העגל ומחלת ויתר אף
משה יישלך מידיו את הלחת וישבר אתם תחת החר: 20
ויקח את העגל אשר עשו וישרפ באש ויטחן עד
אשר דק ויזור על פני המים וישק את בני ישראל:
בבאת עליו חטאה נדלה: 22 ויאמר אהרן אל יחר אף
אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: 23 ויאמרו לי
עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש
אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: 24

ושמו את כל חכם לב נתתי חכמה
לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כל האהל: 8
ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל
כליו ואת הכיפור ואת כנו: 10 ואת מזבח העלה ואת כל
בנדי הקדש לאהרן הכהן ואת בנדי בניו לכהן: 11
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר
צויתך יעשו: 12 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 13 ואותה
דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתי תשמרו כי
אות הוא בני ובניכם לדרתיכם לדעת כי קדש הוא לכם
מקדשכם: 14 ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם
מחיליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרת
בניהם השבעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה
הנפש ההוא מקרב עמיה: 15 ששת ימים יעשה מלאכה
וביום השבעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה
מלאכה ביום השבת מות יומת: 16 ושמרו בני ישראל
את השבת לעשות את השבת לדרתיכם ברית עולם: 17
בנין ובין בני ישראל את דואן עלם כי ששת ימים
עשה יהוה את השמיים ואת הארץ וביום השבעי שבת
ונפש: 18 ויתן אל משה ככלתו לדבר אותו בהר סיני
שני לחת העדרת לחת אבן כתבים באכבע אלהים:

32 וירא העם כי בשש משה לדרת מן ההר ויקhal
העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו: 2 ויאמר אלהם אהרן
פרקונומי הוזב אשר באוני נשיםם בניים ובניטיכם
והביאו אליו: 3 ויחפרקו כל העם את נומי הוזב אשר
באוניהם ויביאו אל אהרן: 4 ויקח מידם ויצר אותו
בחורת ויעשוו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל
אשר העלך מארץ מצרים: 5 וירא אהרן ויבן מזבח
לפניו ויקרא אהרן ויאמר תן ליהוה מהר: 6 וישכימו
ממחרת ויעלו עלת וינשו שלמים וישב העם לאכל

ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכחו באש
ויצא העNEL הזה: ²⁵ וירא משה את העם כי פרע הוא
מועד והוא כל מבקש יהוה יצא אל האهل מועד אשר
מחוץ למיחנה: ⁸ ויהיה יצאת משה אל האهل יקומו
כל העם ונצבע איש פתח האهل והביטו אחריו משה
עד באו האהלה: ⁹ ויהיה כבא משה האהלה ירד
עמוד הענן ועמד פתח האهل ודבר עם משה: ¹⁰
וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האهل וקם
כל העם והשתחו איש פתח האهل: ¹¹ ודבר יהוה
אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו
ושב אל המיחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש
מרתוק האهل: ¹² ואמיר משה אל יהוה ראה אתה אמר
אל העל את העם הזה ואתה לא הודיעתני את אשר
השליח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם נום מצאת חן
בעיני: ¹³ ועתה אם נא מצאת חן בעיניך הודיעני נא
את דרכך ואדריך למן אמצע חן בעיניך וראה כי
עמך הנוי הזה: ¹⁴ ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ¹⁵
ויאמר אליו אם אין פניך הלים אל תעלנו מזה: ¹⁶
ובמה יודע אפוא כי מצאת חן בעיניך אני עמד הלויא
בלכתך עמו ונפלינו אני ועמד מכל העם אשר על פניו
הארדמה: ¹⁷ ויאמר יהוה אל משה נם את הדבר הזה
אשר דברת עשה כי מצאת חן בעיני ואדריך בשם:
אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתו
לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתנה: ²
ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי
והחתי והפרזי החוי והיבוסי: ³ אל ארץ זבת הלב
ורבש כי לא עללה בקרבך כי עם קשה ערף אתה
פן אכלך בדרכך: ⁴ וישמע העם את הדבר הרע הזה
ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: ⁵ ויאמר יהוה
אל משה אמר אל בני ישראל אתה עך קשה ערף
רגע אחד עללה בקרבך וכליותיך ועתה הורד עדיך
מעליך ואדרעה מה עשה לך: ⁶ ויתנצלו בני ישראל
את עדים מהר חורב: ⁷ ומשה יקח את האهل ונטה
במיחנה והרנו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את
קרבו: ²⁸ ויעשו בני לוי לדבר משה ויפל מן העם
ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ותת עליכם
היום ברכה: ³⁰ ויהיו ממחרת ויאמר משה אל העם
אתם חטאتم חטא נדלה ועתה עללה אל יהוה ואלי
אכפירה בהוד חטאכם: ³¹ וישב משה אל יהוה ויאמר
אנא חטא העם הזה חטא נדלה וייעשו להם אל לחי
זהב: ³² ועתה אם תשא חטאיהם ואם אין מהני נא
מספרך אשר כתבת: ³³ ויאמר יהוה אל משה מי אשר
חטא לי אמרנו מספריו: ³⁴ ועתה לך נחה את העם אל
אשר דברת לך הנה מלאכי לך לפניך ובימים פקידי
ופקדתי עליהם חטאיהם: ³⁵ וינפיח יהוה את העם על
אשר עשו את העNEL אשר עשה אחריו:

33 וידבר יהוה אל משה לך עליה מזה אתה והעם
אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתו
לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתנה: ²
ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי
והחתי והפרזי החוי והיבוסי: ³ אל ארץ זבת הלב
ורבש כי לא עללה בקרבך כי עם קשה ערף אתה
פן אכלך בדרכך: ⁴ וישמע העם את הדבר הרע הזה
ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: ⁵ ויאמר יהוה
אל משה אמר אל בני ישראל אתה עך קשה ערף
רגע אחד עללה בקרבך וכליותיך ועתה הורד עדיך
מעליך ואדרעה מה עשה לך: ⁶ ויתנצלו בני ישראל
את עדים מהר חורב: ⁷ ומשה יקח את האهل ונטה
שםות

ובקצ'יר תשובה: 22 והן שבעת תעשה לך בכווי קצ'יר חטיםthon ותנו האסיף תקופת השנה: 23 שלוש פעמים בשנה יראה כל זוכרך את פנוי האדון יהוה אלהי ישראל: 24 כי אורייש גוים מפניך והרחבת את גבולך ולא יחמד איש את הארץ בעלתך לראות את פנוי יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: 25 לא תשחח על חמיין דם זבחיו ולא ילין לבקר ובוחן הפסח: 26 ראשית בכווי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל נדי בחלב אמו: 27 ויאמר יהוה אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי את ברית ואת לילה להם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית הברית עשרה הדברים: 28 ויהי ברדת משה מהר סיני ושמי לחת העדרת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרון עור פניו בדברו אותו: 29 וירא אהרן וככל בני ישראל את משה והנה קרון עור אליו אהרן וככל הנשים בעדרה וידבר משה אליהם: 30 ואחריו כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אותו בהר סיני: 31 ויקרא אליהם משה ויבש פניו ויראו מונשת אליו: 32 פן תכרת ברית לישוב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך: 33 כי את מזבחת תחצוץ ואת מזבחת תשרון ואת אשורי תכרתון: 34 כי לא תשתחווה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: 35 פן תכרת ברית לישוב הארץ זוננו אחרי אליהם ובחו לאלהיהם וקרוא לך ואכלת מזבחו: 36 וולחת מבתו לבנייך וזוננו בנותיו אחרי אלהיהם והזנו את בניתך אחרי אלהיהם: 37 אלהי מסכה לא תשעה לך: 38 את חן המצוות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחודש האביב יצאת ממצרים: 39 כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכור פטר שור ושה: 40 ופטר חמור תפדרה בשה ואם לא תפדרה וערפתו כל בדור בדור ולא יראו פני ריקם: 41 ששת ימים תעביר וביום השביעי תשבת בחריש

35 ויקhal משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם: 2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: 3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: 4 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל

ההר: 3 ואיש לא יעלה עמק וגם איש אל ירא בכל ההר נם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: 4 ויפסל שני לוחות אבניים בראשנים וישכם משה בבקר לחת אבניים: 5 ויריד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: 6 ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום ותנוון ארך אפים ורב חסד ואמת: 7 נצץ חסד לאלפיים נשא עון ופשע וחטאה ונכח לא ינקה פקר עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רביעים: 8 וימחר משה ויקד ארץ ווישתחו: 9 ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני לך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערך הוא וסלחת לעוננו ולחטאנו ונחלתנו: 10 ויאמר הנה אנכי כרת ברית ננד כל עמק אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגנים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמק: 11 שמר לך את אשר אני מזכיר הימים הנקני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחצוי והברזי והחוי והיבוסי: 12 השמר לך פן תכרת ברית לישוב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך: 13 כי את מזבחת תחצוץ ואת מזבחת תשרון ואת אשורי תכרתון: 14 כי לא תשתחווה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: 15 פן תכרת ברית לישוב הארץ זוננו אחרי אליהם ובחו לאלהיהם וקרוא לך ואכלת מזבחו: 16 וולחת מבתו לבנייך וזוננו בנותיו אחרי אלהיהם והזנו את בניתך אחרי אלהיהם: 17 אלהי מסכה לא תשעה לך: 18 את חן המצוות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחודש האביב יצאת ממצרים: 19 כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכור פטר שור ושה: 20 ופטר חמור תפדרה בשה ואם לא תפדרה וערפתו כל בדור בדור ולא יראו פני ריקם: 21 ששת ימים תעביר וביום השביעי תשבת בחריש

נדיב ללבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחתת: ²⁷ והנשאמם הביאו את אבני השם ואת אבני המלאים לאפור ולחשן: ²⁸ ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקתרת הסמים: ²⁹ כל איש ואשה אשר נרב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: ³⁰ ויאמר משה אל בני ישראל רוא קרא נדבה ליהוה: יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: ³¹ וימלאו אותו רוח אלוהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ³² וליחסב מהשחת לעשת בזחוב ובכسف ובנחתת: ³³ ובחרשת אבן למלאת ובחירותת העז לעשות בכל מלאכת מהשחת: ³⁴ וללהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דין: ³⁵ מלאם חכם ללב לעשות כל מלאכת חרש וחשב וركם בחכלה ובארגמן בתולעת השני ובשוש וארוג עשי כל מלאכה וחשי מהשחת:

36 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבודת הקדש לכל אשר צוה יהוה: ² ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם ללב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרביה אל המלאכה לעשת אתה: ³ ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עברת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: ⁴ ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש מלאכתו אשר המה עשים: ⁵ ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מידי העברה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה: ⁶ ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומה את הקדש ויכלע העם מהביא: ⁷ והמלאכה היהת דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: ⁸ ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר ירידעת שמשור

נדי בלבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחתת: ⁹ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושוש ועוזים: ¹⁰ וערת אלים מאדרמים וערת תחשים ועצי שטים: ¹¹ ושמן למاءר ובשים לשמן המשחה ולקתרת הסמים: ¹² וכל חכם ואבני מלאים לאפור ולחשן: ¹³ וכל ארן ואת המשכן את אהלו ואת מכשחו את קרסיו ואת קרשו את בריחו את עמידיו ואת אדרנו: ¹⁴ את הארן ואת בדריו את הכפרת ואת פרכת המשך: ¹⁵ את השלחן ואת בדריו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: ¹⁶ ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: ¹⁷ ואת מזבח הקתרת ואת בדריו ואת שמן המשחה ואת קתרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: ¹⁸ את המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: ¹⁹ את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתדריהם: ²⁰ ובנדי השרד לשרת בקדש את בנדי הקדש לאחנן הכהן ואת בנדי בניו לכהן: ²¹ ויבאו כל שעדר בני ישראל מלפני משה: ²² ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אותו הביאו את תרומת יהוה למלאכת האל מועד ולכל עברתו ובנדי הקדש: ²³ ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב ללב הביאו חח ונום וטבעת וכומו כל כליה זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: ²⁴ וכל איש אשר נמצא תכלת וארגמן ותולעת שני ושוש ועוזים וערת אלים מאדרמים וערת תחשים את המשכן: ²⁵ וכל איש חכמה ללב בידיה טו ויביאו מטויה את תרומה כסף ונחתת הביאו את תרומת יהוה וכל איש נמצא את עצי שטים לכל מלאכת העברה הביאו: ²⁶ וכל איש חכמה ללב בידיה טו ויביאו מטויה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: ²⁷ וכל הנשים אשר נשאו לבן אתנה בחכמה טו את

וחכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: ²⁹ ואך היריעת האחת שמנה ושרים באמה ורחב ארבע באמה היריעת האחת מדה אחת לכל היריעת: ³⁰ ויחבר את המש היריעת אחת אל אחת לשני המקצת: ³¹ והיו שמנה קרשים ואדרנים כספ' ששה עשר אדרנים שני אדרנים שני אדרנים תחת הקרש האחד: ³² וויעש ביריחו עצי שיטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: ³³ ווחמשה ביריחם לקרשי צלע המשכן השנית ווחמשה ביריחם לקרשי המשכן לירכתיים ימה: ³⁴ וויעש את הבריה התיכון לברח בתוך הקרשים מן הקצת אל הקצת: ³⁵ ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחם ויצף את הבריחם זהב: ³⁶ וויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושמשור מעשה חשב עשה אתה כרבים: ³⁷ וויעש לה ארבעה עמודיו שיטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדרני כספ': ³⁸ וויעש מסך לפתח האה' תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקס: ³⁹ ואת עמודיו חמשה ואת וויהם צפה ראשיהם וחשיקיהם זהב ואדרנים חמשה נחשת:

37 וויעש בצלאל את הארן עצי שיטים אמיתיים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ² וויצפחו זהב טהור מבית ומחרץ וויעש לו זר זהב סביב: ³ ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמותיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנייה: ⁴ וויעש בדיו עצי שיטים ויצף אתם זהב: ⁵ וויבא את הבדים בטבעת על צלעתה הארן לשאת את הארן: ⁶ וויעש כפרת זהב טהור אמיתיים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ⁷ וויעש שני כרבים זהב מוקשה עשה אחם משני קצחות הכפרת: ⁸ כרוב אחד מקצת מזה וכרוב אחד מקצת מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני קצחותו: ⁹ וויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פנ' הכרבים: ¹⁰ וויעש את השלחן עצי שיטים אמיתיים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ¹¹

המשכן בירכתיים: ²⁹ והיו תואם מלמטה ויתרו יהיו אתם: ⁹ ואך היריעת האחת שמנה ושרים באמה ורחב ארבע באמה היריעת האחת מדה אחת לכל היריעת: ¹⁰ ויחבר את המש היריעת אחת אל אחת וויעש לאלאת תכלת על שפת היריעת האחת מקצת במחברת כן עשה בשפת היריעת הקיזונה במחברת השנית: ¹² המשים לאלאת עשה ביריעת האחת וחמשים לאלאת עשה בקצת היריעת אשר במחברת השנית מקבילה הלאה את אחת אל אחת: ¹³ וויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את הירעת את אחת אל אחת בקרים ויהו המשכן אחד: ¹⁴ וויעש ירידת עזים לאה' על המשכן עשתי עשרה ירידת עשה אתם: ¹⁵ ואך היריעת האחת שלשים באמה וארבע אמות רחוב היריעת האחת מדה אחת לעשטו עשרה ירידת: ¹⁶ ויחבר את המש היריעת לבד ואת שיש היריעת לבד: ¹⁷ וויעש לאלאת חמשים על שפת היריעת הקיזונה במחברת וחמשים לאלאת עשה על שפת היריעת החברת השנית: ¹⁸ וויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האה' להיות אחד: ¹⁹ וויעש מכסה לאה' ערלה אלים מגדמים ומכסה ערלה תחשים מלמעלה: ²⁰ וויעש את הקרשים למשכן עצי שיטים עמדים: ²¹ עשר אמה ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחוב הקרש האחד: ²² שטי' יידת לקרש האחד משלבת את אחד כן עשה לכל קרשי המשכן: ²³ וויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה: ²⁴ וארבעים אדרני כספ' עשה תחת עשרים הקרשים שני אדרנים תחת הקרש האחד לשתי יידתו ושני אדרנים תחת הקרש האחד לשתי יידתו: ²⁵ ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: ²⁶ וארבעים אדרנים כספ' שני אדרנים תחת הקרש האחד ושני אדרנים תחת הקרש האחד לשתי יידתו: ²⁷ ולירכתי המשכן ימה עשה שש קרשים: ²⁸ ושני קרשים עשה למקצת

ויצף אותו זהב טהור ויעש לו זור זהב סכיב: ¹² ויעש לו מסגרת טפח סכיב ויעש זור זהב למסגרתו סכיב: ¹³ ויצק לו ארבע טבעת זהב וייתן את הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו: ¹⁴ לעמלה המסגרת היו הטבעות בתים לבדים לשאת את השלחן: ¹⁵ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת: ¹⁶ ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתו ואת כפתיו ואת מנקיתו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור: ¹⁷ ויעש את המנרה זהב טהור מוקשה עשה את המנרה ירכה וקנה נביעה כפתירה ופרחיה מנגה מצדיה האחד ושלשה קני מנגה מצדיה השני: ¹⁸ ושלשה קנים יוצאים מצדיה שלשה קני מנגה מצדיה השני ושלשה קני מנגה מצדיה השני: ¹⁹ ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה: ²⁰ ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתירה ופרחיה: ²¹ וכفتת תהה שני הקנים ממנה וכفتת תהה שני הקנים ממנה וכفتת תהה שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה: ²² כפתריהם וקניהם ממנה היו כליה מוקשה אהת זהב טהור: ²³ ויעש את נרתיה שבעה ומלקיה ומחתתיה זהב טהור: ²⁴ ככר זהב טהור עשה אתה ומושקקים כסף כל עמודי החצר: ²⁵ ויעש את מזבח הקטורת עצי שטים ואת כל כליה: ²⁶ ויצף אותו זהב טהור את גנו ואת קירתיו סכיב ואת קרנתיו וייעש לו זור זהב סכיב: ²⁷ ושתיו טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שני צלעותיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אותו בהם: ²⁸ ויעש את שמן הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב: ²⁹ ויעש את שמן המשחה קדר ואת קטורת הסמים טהור מעשה רקה: **38** ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמיש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו: ² ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנה היו קרנתיו ויצף

ושש משור : 9 רבוּע הַיּוֹת כְּפֻל עֲשֹׂו אֶת הַחַשֵּׁן זֶה
 ארכו וזרת רחבו כפול : 10 וימלאו בו ארבעה טורי
 ابن טור אדם פטירה ובברכת הטור الآخر : 11 והטור
 השני נפק ספר ויהלם : 12 והטור השלישי לשם שבו
 ואחלהמה : 13 והטור הרביעי תרישם שם וישראל
 מוסכת משבצות והב במלאותם : 14 והאבנים על שמת
 בני ישראל הנה שתים עשרה על שמתם פתוחי חתם
 איש על שמו לשנים עשר שבט : 15 ויעשו על החשן
 שרשרת נבלת מעשה עבת זהב טהור : 16 ויעשו שתי
 משבצות והב ושתי טבעות זהב ויתנו את שתי הטעבות
 על שני קצוות החשן : 17 ויתנו שתי העבותה הזהב
 על שתי הטעבות על קצוות החשן : 18 ואת שתי קצוות
 שתי העבותה נתנו על שתי המשבצות ויתנו על כחתפת
 האפר אל מול פניו : 19 ויעשו שתי טבעות זהב ויישמו
 על שני קצוות החשן על שפתו אשר אל עבר האפר
 ביתה : 20 ויעשו שתי טבעות זהב ויתנו על שתי כחתפות
 האפר מלמטה מול פניו לעמלה מחברתו ממעל
 לחשב האפר : 21 וירבסו את החשן מטבעתו אל
 טבעת האפר בפתח תכלת ליהו על חשב האפר
 ולא ייה החשן מעל האפר כאשר צוה יהוה את משה:
 22 ויעש את מעיל האפר מעשה ארוג קליל תכלת : 23
 וכי המUIL בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא
 קרע : 24 ויעשו על שלו המUIL רמוני תכלת וארגן
 ותולעת שני משור : 25 ויעשו פעמוני זהב טהור ויתנו
 את הפעמוניים בתוך הרמנים על שלו המUIL סביב
 בתוך הרמנים : 26 פעמן ורמן פעמן ורמן על שלו
 המUIL סביב לשרת אשר צוה יהוה את משה : 27
 ויעשו את הכתנת ש מעשה ארוג לאהרן ולבניו : 28
 ואת המצנפת שׁ שׁ וְאֶת פָּאֵר הַמְּגֻבָּעָת שׁ שׁ וְאֶת מְכֻנָּסִי
 הבד שׁ משור : 29 וְאֶת הַאֲבָנָת שׁ שׁ מְשׂוּר וְחַכְלָת
 וְאֶרְגָּמָן וְתּוּלָעָת שׁ שׁ מְעַשָּׂה רַקֵּם כַּאֲשֶׁר צוה יהוה
 את משה : 30 וְיִעַשׂ אֶת צַיֵּן נָזֵר הַקָּדֵשׁ זהב טהור
 ובש : 24 כל הזהב העשו למלאכה בכל מלאכת
 הקדר ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע
 מאות ושלשים שקל במשקל הקדר : 25 וכסף פקודי
 העדרה מאות ככר אלף ושבע מאות וחמשה ושבעים
 שקל במשקל הקדר : 26 בקע לגלגת מחצית השקל
 בשקל הקדר לכל העבר על הפקדים מבן עשרים
 שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלף וחמש
 מאות וחמשים : 27 ויהי מאות ככר הכסף לצתקה את
 אדרני הקדר ואת אדרני הפרקת מאות אדרנים למאית
 הכסר ככר לאדון : 28 ואת אלף ושבע המאות וחמשה
 ושבעים עשה ווים לUMBODIM וצפה ראשיהם וחשק
 אתם : 29 ונחשת התנופה שביעים ככר אלף וארבע
 מאות שקל : 30 ויעש בה את אדרני פתח אהל מועד ואת
 מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל
 כלוי המזבח : 31 ואת אדרני החצץ סביב ואת אדרני שער
 החצץ ואת כל יתרת המשכן ואת כל יתרת החצץ
 סביב:

39 ומן הتكلفة והארגון ותולעת השני עשו
 בנדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בנדי הקדר אשר
 לאהרן כאשר צוה יהוה את משה : 2 ויעש את האפר
 זהב תכלת וארגן ותולעת שני משור : 3 וירקעו
 את פחיה הזהב וקצין פתילים לעשوت בתוך הتكلفة
 ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש
 מעשה חשב : 4 כחתפת עשו לו חברת על שני קצוותו
 חבר : 5 והשבד אפרתו אשר עליו ממנו הוא כמעשו
 זהב תכלת וארגן ותולעת שני משור כאשר צוה
 יהוה את משה : 6 ויעשו את אבני השם מסכת משבצת
 זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל : 7
 וישם אתם על כחתפת האפר אבני זכרון לבני ישראל
 כאשר צוה יהוה את משה : 8 ויעש את החשן מעשה
 חשב כמעשה אפר זהב תכלת וארגן ותולעת שני

ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה: ³¹ וויתנו עליו פתיל תכלת לחת על המזנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ³² ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויישו בני ישראל בכל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: ³³ ויביאו את המשכן אל משה את אהל מועד ורחצתם אותם במים: ³⁴ וחלבשת את אהרן את קדש קדשים: ³⁵ וומשחת את הכהן ואת בנו וקידשת קדש קדשים: ³⁶ ותקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל אהו: ³⁷ ותחלבשת את אהרן ואת בנו אל מועד ורחצתם אותם במים: ³⁸ ותחלבשת את אהרן את מועד ורחצתם אותם במים: ³⁹ ותתני את בגדיו וקידשת את אהו וכחן ל': ⁴⁰ ואת בגדיו הקדש ומשחתם אותו וקידשת את אהו וכחן ל': ⁴¹ ואת בגדיו הקדש ומשחתם אותם כתנת: ⁴² ומשחתם אותם במים: ⁴³ ואשר משבת את אהביהם וכחנו לוי וויתה להיות להם משחתם לכתנת עולם לדרתם: ⁴⁴ ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אותו כן עשה: ⁴⁵ וויהי בחידש הראשון ב שנה השניה באחד לחידש הוקם המשכן: ⁴⁶ ויקם משה את המשכן ויתן את אהנו וישם את קדשו ויתן משה את המשכן וישם את מכסה אהל על את בריחיו ויקם את עמודיו: ⁴⁷ וויפרש את אהל על המשכן וישם את מכסה אהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ⁴⁸ ויקח ויתן את העדת אל אהרן וישם את הבדים על אהרן ויתן את הכפרה על אהרן מלמעלה: ⁴⁹ ויבא את אהרן אל המשכן וישם את פרכת המסק ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה: ⁵⁰ ויתן את השלחן באهل מועד על ירך המשכן צפנה מוחוץ לפרכות: ⁵¹ ווירך עליו ערך המשכן לפניו יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ⁵² וישם את המנרה באهل מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה: ⁵³ ויעל הנרתת לפניו יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ⁵⁴ וישם את מזבח הזבח באهل מועד לפני הפרכת: ⁵⁵ ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה: ⁵⁶ וישם את מסק הפתח למשכן: ⁵⁷ ואות מזבח העללה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את מזבח הולב נכח המשכן: ⁵⁸ וויתה את מזבח העללה ואת המנרה כאשר צוה יהוה את משה: ⁵⁹ וישם את הכהן בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה: ⁶⁰ ורחציו ממננו משה ואהרן ובניהם את ידיהם ואת רגלייהם: ⁶¹ בבאמ אל אהל מועד ובקרבתם אל סביב וויתה את מסק שער החצר: ⁶² וולקחת את שמן המזבח עורה האילים המאדים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסק: ⁶³ את ארן העדת ואת בדיו ואת הכפרה: ⁶⁴ את השלחן את כל כל קלוי ואת מזבח הטהרה את נרתיה נרתת המערה ואת כל כליה ואת שמן המאור: ⁶⁵ ואת מזבח הוהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח אהל: ⁶⁶ את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכהן ואת כנו: ⁶⁷ את קלעי החצר את עמדיה ויתרתיה ואת אדניה ואת המסק לשער החצר את מיתריו ויתרתיה ואת כל כל עבדת המשכן לאهل מועד: ⁶⁸ את בגדיו השדר לשרת בקדש את בגדיו הקדש לאהרן הכהן ואת בגדיו בנוי לכחן: ⁶⁹ ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה: ⁷⁰ וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתה משה:

40 וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹ ביום החדש הראשון באחד לחידש תקים את משכן אהל מועד: ² ושםת שם את ארון העדות וסכת על אהרן את הפרכת: ³ וhabat את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה: ⁴ וונתתת את מזבח הזבח לפני ארון העדת ושםת את מסך הפתח למשכן: ⁵ וונתתת את מזבח העללה לפני פתח משכן אהל מועד: ⁶ וונתת את הכהן בין אהל מועד ובין המזבח וויתה שם מים: ⁷ ושםת את החצר סביב וויתה את מסק שער החצר: ⁸ וולקחת את שמן

המזבח ירחצו כאשר צויה יהוה את משה: ³³ ויקם
את החצר סכיב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער
החצר ויכל משה את המלאכה: ³⁴ ויכס הענן את
אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: ³⁵ ולא יוכל
משה לביוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד
יהוה מלא את המשכן: ³⁶ ובעהלות הענן מעל המשכן
יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ³⁷ ואם לא עלה הענן
ולא יסעו עד יום העלהתו: ³⁸ כי ענן יהוה על המשכן
יונם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל
מסעיהם:

2 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה

קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: 2 והביהה אל בני אהרן הכהנים וקמץ שם מלא קמץ מسلطה ומשמנה על כל לבנהה והקثير הכהן את אוצרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: 3 ונתורתה מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: 4 וכי תקריב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלילת קרבן מנחה על כל לבנהה בשמן: 5 ואם מנחה על בשמן ורקייקי מצות משותם בשמן: 6 ואם מנחה על המחבות קרבן סלת בלוליה בשמן מצח תהיה: 6 פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: 7 ואם מנחה מרוחשת קרבן סלת בשמן תעשה: 8 והבאת את המנחה אשר יעשה מלאה ליהוה והקריבת אל הכהן והגינה אל המזבח: 9 והרים הכהן מן המנחה את אוצרתה והקثير המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: 10 ונתורתה מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: 11 וכל המנחה אשר תקריבו אהם ליהוה לא העשה חמץ כי כל שאר וככל דבש לא תקثيرו ממנה אשא ליהוה: 12 קרבן ראשית תקריבו או מה ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח: 13 וככל קרבן מנהתק במלח התמלח ולא תשכית מלח ברתית אלהיך מעל מנהת בכורים ליהוה אביך קליי באש נרש כרמל תקריב את מנהת בכוריך: 15 וננתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנהה הוא: 16 והקثير הכהן את אוצרתה מגדשה ומשמנה על כל לבנהה אשה ליהוה:

3 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבו לפני יהוה: 2 וסמק ידו על ראש קרבנו ושהחו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: 3 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 4 ואת שתי הצליות ואת החלב אשר עלhn אשר על הכסלים ואת

1 ויקרא אל משה וירבר יהוה אליו מהל מועד לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבבמה מן הבקר מן הצאן תקריבו את קרבנכם: 3 אם עלה קרבן מן הבקר זכר תמים יקריבו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני יהוה: 4 וסמק ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: 5 ושותת את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: 6 והפשיט את העלה וננתת אתה לנתחיה: 7 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עציים על האש: 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפהדר על העציים אשר על האש אשר על המזבח: 9 וקרבו וכרכינו ירחץ במים והקثير הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחח ליהוה: 10 ואם מן הצאן קרבנו מן הcalculim או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבו: 11 ושותת אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: 12 וננתת אתה לנתחיו ואת ראש ואת פדרו וערך הכהן אתם על העציים אשר על האש אשר על המזבח: 13 והקרב והכרעים ירחץ במים והקثير הכהן את הכל והקثير המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: 14 ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו: 15 והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו והקثير המזבח ונמצה דמו על קויר המזבח: 16 והסיר את מראתו בנצח והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: 17 וושׂע אתו בכנסיו לא יבדיל והקثير אתו הכהן המזבחה על העציים אשר על האש על הוא אשה ריח ניחח ליהוה:

היתרת על הכבד על הכלויות יסירה: ווְהַקְטִירוּ אֶת־
 בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר
 על האש אשר ריח ניחח ליהוה: ⁶ ואמן הצאן קרבנו
 לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו: ⁷
 אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אותו לפני
 יהוה: ⁸ וסמן את ידו על ראש קרבנו ושהת אותו לפני
 אהל מזבח וורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב:
⁹ והקריב מזבח השלמים אשר ליהוה חלבו האליה
 תמיינה לעמת העצה יסירה ואת הצלב המכסה את
 הצלב ואת כל הצלב אשר על הצלב המכסה את
 הצלב ואת כל הצלב אשר על הצלב המכסה את
 הצלב על הכלויות יסירה: ¹⁰ כאשר יורם משור זבח
 עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעו וקרבו
 ופרשו: ¹¹ והוציא את כל הפר אל מחוץ למhana אל
 מקום טהור אל שפק חדש ושרף אותו על עציים באש
 על שפק החדש ישראף: ¹² ואמן כל עדת ישראל ישנו
 ונעלם דבר מעני הכהן ועשוי אחת מכל מצות יהוה
 אשר לא תעשינה ואשמו: ¹³ ונודעה החטא אשר
 חטאו עליה והקריבו הכהן פר בן בקר לחטא
 והביאו אותו לפני אהל מזבח: ¹⁴ וסמכו זקני העדה
 את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושהת את הפר
 לפני יהוה: ¹⁵ והביא הכהן המשיח מודם הפר אל
 אהל מזבח: ¹⁶ וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה
 שבע פעמים לפני יהוה את פניו הפרכת: ¹⁷ ומן הדם
 יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באهل
 מזבח ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר
 פתח אהל מזבח: ¹⁸ ואת כל הלוויים ממננו ותקשר
 המזבחה: ¹⁹ ועשה לפר כאשר עשה לפר החטא כן
 עשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלה להם: ²⁰ והוציא
 את הפר אל מחוץ למhana ושרף אותו כאשר שרף
 את הפר הראשון חטא הכהן הוא: ²¹ אשר נשיא
 יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהו אשר לא
 תעשינה בשגנה ואשם: ²² או הודיע אליו חטאונו אשר
 חטא בה והביא את קרבנו שער עזים זכר תמים: ²³
 וסמן ידו על ראש השער ושהת אותו במקום אשר
 שחת את העלה לפני יהוה חטא הוא: ²⁴ ולקח
 את העלה לפני פרכת הקדש: ²⁵ ונתן הכהן מן

4 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני
 ישראל לאמר נפש כי החטא בשגנה מכל מצות יהוה
 אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: ³ אם הכהן
 המשיח יחטא לאשמות העם והקריב על חטאונו אשר
 חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטא: ⁴ והביא את
 הפר אל פתח אהל מזבח לפני יהוה וסמן את ידו על
 ראש הפר ושהת את הפר לפני יהוה: ⁵ ולקח הכהן
 המשיח מודם הפר והביא אותו אל אהל מזבח: ⁶ וטבל
 הכהן את אצבעו בדם והוא מן הדם שבע פעמים
 לפני יהוה את פניו פרכת הקדש: ⁷ ונתן הכהן מן

או שעירה עזים לחתאת וכפר עליו הכהן מהטאתו: 7 ואם לא תגיע ידו דיו שה והביא את אשמו אשר חטא שני תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחתאת אחד לעלה: 8 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחתאת ראשונה ומלך את ראשו ממול ערכו ולא יבדיל: 9 וזהו מדם החטא על קיר המזבח והנשאר בדם ימיצה אל יסוד המזבח חטא הוא: 10 ואת השני יעשה עליה כמשפט וכפר עליו הכהן מהטאתו אשר חטא ונסלח לו: 11 ואם לא תגין ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשרת האפה סלת לחתאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטא היא: 12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלא קמצו את אזכורה ותקثير המזבחה על אשיה יהוה חטא הוא: 13 וכפר עליו הכהן על חטא הוא אשר חטא מאהה ונסלח לו והיתה לכהן כמנה: 14 וירבד יהוה אל משה אמר: 15 נפש כי תמעל מעלה וחתאה בשניהם מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערך כסף שקליםים בשקל הקדש לאשם: 16 ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמיישתו יסוף עליו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: 17 ואם נפש כי חטא ועתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא העשינה ולא ידע ואשם ונשא ענו: 18 והביא איל תמים מן הצאן בערך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שנתו אשר שנג והוא לא ידע ונסלח לו: 19 אשם הוא אשם אשם ליהוה:

6 וירבד יהוה אל משה אמר: 2 נפש כי חטא ומעלה מעלה ביהוה וכחש בעמיהו בפקדון או בתשומת יד או בנוול או עשך את עמייתו: 3 או מצא אברה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בנהנה: 4 והיה כי יחטא ואשם והשיב את הנוללה אשר גול או את העשך אשר עשך או את הפקדון אשר

הכהן מדם החטא באצבעו ונתן על קרנית מזבח העלה ואת דמו שפרק אל יסוד מזבח העלה: 26 ואת כל חלבו יקثير המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מהטאתו ונסלח לו: 27 ואם נפש אחת תחטא בשניהם עם הארץ בעשרה אחת ממצות יהוה אשר לא העשינה ואשם: 28 או הודיע אליו חטא הוא אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמיינה נקבה על חטא הוא אשר חטא: 29 וסמרק את ידו על ראש החטא וחתת את החטא במקום העלה: 30 ולקח הכהן מדרמה באצבעו ונתן על קרנית מזבח העלה ואת כל דמה ישפרק אל יסוד המזבח: 31 ואת כל חלבו יסיר כאשר הוסר הלב מעל זבח השלמים והקثير הכהן המזבחה לדריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו: 32 ואם כבש יביא קרבנו לחטא נקבה וחתת את החטא במקום אשר ידו על ראש החטא תמיינה יביאנה: 33 וסמרק את ידו על ראש החטא וחתת את החטא במקום העלה: 34 ולקח הכהן מדם החטא באצבעו ונתן על קרנית מזבח העלה ואת כל דמה ישפרק אל יסוד המזבח: 35 ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר הלב הכספי מזבח השלמים והקثير הכהן אתם המזבחה על אשיה יהוה וכפר עליו הכהן על חטא הוא אשר חטא ונסלח לו:

5 ונפש כי חטא ושםעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא ענו: 2 או נפש אשר תנע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שرز טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: 3 או כי יגע בטעמאות אדם לכל טמאו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפטים להרע או להיטיב לכל אשר יטמא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מלאלה: 5 והיה כי יאשם לאחת מלאלה והתודה אשר חטא עליה: 6 והביא את אשמו ליהוה על חטא הוא אשר נקבה מן הצאן כשבה

יהוה אל משה לאמר: ²⁵ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטא במקום אשר תשחט העלה תשחט החטא לפני יהוה קדשים הוא: ²⁶ הכהן המחטא אתה יאלנה במקום קדש האכל בחצר אהל מועד: ²⁷ כל אשר יגע בבשרה יקרש ואשר יזה מדמה על הבנד אשר יזה עליה תכbs במקום קדש: ²⁸ וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלני נחשת בשללה ומרק ושטף במים: ²⁹ כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: ³⁰ וכל חטא אתה אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשוף:

7 זאת תורת האשם קדש קדשים הוא: ² במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יורך על המזבח סביב: ³ ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב: ⁴ ואת שני הכלויות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היותה על הכבד על הכלויות יסידנה: ⁵ ותקטיר אתם הכהן המזבחה אשר ליהוה אשם הוא: ⁶ כל זכר בכהנים יאלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים והוא חטא תאש תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהוה: ⁸ והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקרב לכהן לו יהוה: ⁹ וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מהבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: ¹⁰ וכל מנחה בלויה בשמן וחרבנה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: ¹¹ זאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: ¹² אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלויה בשמן ורקיין מצות מלחים בשמן וסלת מרובת חלה בלויה בשמן: ¹³ על חלה לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמי: ¹⁴ והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הורק את דם השלמים לו יהוה: ¹⁵ ובשער זבח תודת שלמי ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: ¹⁶ ואם נדר הפקד אותו או את האבדה אשר מצא: ⁵ או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אותו בראשו וחמשתו יסף עליו לאשר הוא לו יתגנו ביום אשתו: ⁶ ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הארץ בערכך לאשם אל הכהן: ⁷ וככפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: ⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר: ⁹ צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורה העלה הוא העלה על מזבחה על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקד בו: ¹⁰ ולבש הכהן מרו בגד ומכנסי בגד ילבש על בשרו והרים את הדרשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח ונופשط את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדרשן אל מזבח למחנה אל מקום טהור: ¹² ווואש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עלייה הכהן עצים בבקר בבקר וערק עלייה העלה והקטיר עלייה חלביו השלמים: ¹³ אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: ¹⁴ זאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אלפני המזבח: ¹⁵ ווהרים ממנו בקמץ מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אוכרת להוה: ¹⁶ והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכליה: ¹⁷ לא האפה חמץ חלבם נתתי אתה מashi קדש קדשים הוא חטא ואשם: ¹⁸ כל זכר בבני אהרן יאלנה חק עולם לדרתיכם מashi יהוה כל אשר יגע בהם יקריב: ¹⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ²⁰ זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו יהוה כל מזבחה בלבב ומছיתה בערב: ²¹ על מהבת תמיד מছיתה בלבב ומছיתה בערב: ²² על מהבת בשמן תעשה מרובת תביאנה תפנוי מנהת פתים תקריב ריח ניחח להוה: ²² והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: ²³ וכל מנהת כהן כליל תהיה לא תאכל: ²⁴ וידבר

או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאלל התורה לעלה למנחה ולחתאת ולאשם ולמלואים וליבח השלמים: ³⁷ אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צוחו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

8 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבנדים ואת שמן המשחה ואת פר החטא ואת שני האילים ואת סל המצות: ³ וואת כל העדה הכהן אל פתח האהל מועד: ⁴ ויעש משה כאשר צוה יהוה אליו ותקהל העדה אל פתח האهل מועד: ⁵ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: ⁶ ויקריב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אותם במים: ⁷ ויתן עליו את הכהנות ויחנור אותו באבוט וילבש אותו את המעיל ויתן עליו את האפר ויחנור אותו בחשב האפר ויאפר לו בו: ⁸ ווישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים: ⁹ ווישם את המצנפת על ראשו ווישם על המצנפת אל מול פניו את ציצ'י הזבח נור הקדרש כאשר צוה יהוה את משה: ¹⁰ ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדרש אתם: ¹¹ וויזמנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכير ואת סננו לקדשם: ¹² וויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו: ¹³ ויקריב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחנור אתם אבנט ויחבש להם מנבעות כאשר צוה יהוה את משה: ¹⁴ ווינש את פר החטא ויסמך אהרן ובניו את ידיום על ראש פר החטא: ¹⁵ וישחט ויקח מטה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשו לכפר עליו: ¹⁶ ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבן ויקטטר משה המזבחה: ¹⁷ ואת הפר והאת ערו ואת בשרו ואת פרשו שרפ' באש מהוזע

או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאלל ומחרת והנותר ממנו יאלל: ¹⁷ וזהנו ר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרפ': ¹⁸ ואם האכל יאלל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא ייחסב לו פנויל יהוה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ¹⁹ וזהבשר אשר יגע בכל טמא לא יאלל באש ישרפ' והבשר כל טהור יאלל בשר: ²⁰ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ²¹ ונופש כי תנע בכל טמא בטמא אדם או בבחמה טמאה או בכל שקו טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ²² וידבר יהוה אל משה לאמר: ²³ דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב עז לא תאכלו: ²⁴ וחלב נבללה וחלב טרפה יעשה לכל מלאה ואכל לא תאכלו: ²⁵ כי כל אל חלב דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ²⁶ וכל דם לא תאכלו בכל מושביהם לעוף ולבהמה: ²⁷ וכל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ²⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר: ²⁹ דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו: ³⁰ ידיו תביאינה את אשיה יהוה את החלב על החזה ויביאנו את החזה להניף אותו תנופה לפני יהוה: ³¹ והקשיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: ³² ואת שוק הימין תמן תרומה לכהן מזבחו שלמיים: ³³ המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהי שוק הימין למנה: ³⁴ כי את חזזה התנופה ואת שוק התרומה לקתמי מאת בני ישראל מזבחו שלמיים ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל: ³⁵ זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה: ³⁶ אשר צוה יהוה לחתת להם ביום משחו

שבוע ימים ימלא את ידיכם : 34 כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליהם : 35 ופתח אהל מועד תשבו יום ולילה שבעת ימים ושמורתם את משמרת יהוה ולא תמושתו כי כן צויתי : 36 ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה :

9 ויהי ביום השmini קרא משה לאהרן ולבניו ולזקנין ישראל : 2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמים והקרב לפני יהוה : 3 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שער עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמים לעלה : 4 ושור ואיל לשלמים לזכח לפני יהוה ומנחה בלווה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם : 5 ויקחו את אשר צוה משה אל פניו אهل מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה : 6 ויאמר משה וה הדבר אשר צוה יהוה תעשו יירא אליכם כבוד יהוה : 7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאrk ואת עתך וכפר בעדרך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדרם כאשר צוה יהוה : 8 ויקרב אהרן אל המזבח ווישחט את עגל החטאת אשר לו : 9 ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם וויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח : 10 ואת החלב ואת הכליה המזבח ווינפחו תגופה לפני יהוה : 11 וויתר את הבדר ואת העור אשר צוה יהוה את משה : 12 וויאת הבדר ואת העור שرف באש מחוץ למחנה : 13 ווישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ווירקחו על המזבח סביב : 14 ואת העלה המזיאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקט על המזבח : 15 וויקרב את קרבן העם ויקח את על הعلלה המזבחה : 16 ווירחץ את הקרבב ואת הכרעים ויקט מזבח אל אהרן ואל בניו בשלו או את הבשר פתח אהל מועד ושם האכלו אותו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלו : 17 וויקרב את המנחה ווימלא כפוי ממנה ויקט על המזבח מלבד עלת הבקר : 18 ווישחט את השור ואת האיל זבח למחנה כאשר צוה יהוה את משה : 18 וויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל : 19 ווישחט ווירק משה את הדם על המזבח סביב : 20 ואת האיל נתח לנתחיו ויקט משה את הראש ואת הנתחים ואת הפה : 21 ואת הקרבב ואת הכרעים רחץ במים וויקט משה את כל האיל המזבחה עליה הוא לריח ניחח אשר הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה : 22 וויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל : 23 ווישחט ויקח משה מדרמו וויתן על תנוק און אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית : 24 וויקרב את בני אהרן וויתן משה מן הדם על תנוק און הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלו הימנית ווירק משה את הדם על המזבח סביב : 25 וויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרבב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבן ואת שוק הימין : 26 וומסל המצחות אשר לפני יהוה ללחת מצחה את חולת לחם שמן אחת ורקייק אחד ווישם על החלבים ועל שוק הימין : 27 וויתן את החלב על כפי אהרן ועל כפי בניו ווינפחו תגופה לפני יהוה : 28 וויקח משה אתם מעל כפיהם ויקט המזבחה על העלה מלאים הים לריח ניחח אשר הוא ליהוה : 29 וויקח משה את הלהות ווינפחו תגופה לפני יהוה מיאל המלאים למשה הוה למנה כאשר צוה יהוה את משה : 30 וויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח וויעל אהרן על בנדיו ועל בניו ועל בניו אותו וויקדש את אהרן את בנדיו ואת בניו ואת בנדיו בניו אותו : 31 וויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו או את הבשר פתח אהל מועד ושם האכלו אותו ואת הלחם אשר בסל המלאים כבשר ובלחם באש תשרפו : 32 וויתר בוגר ואהרן ובניו יאכלו : 33 וויפתח אهل מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי

השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדרם אליו מזבחו על המזבח סכיב: ¹⁹ ואות החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכללית ויתרת הכבב: ²⁰ וישמו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה: ²¹ ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: ²² וויאת אהרן על הדרם כהאר צוה יהוה: ²³ וויאת שער החטאה דרש עולם כאשר צוה יהוה: ²⁴ ואת שער החטאה דרש משה והנה שرف ויקצף על אלעוז ועל איתמר העלם כהאר צוה יהוה: ²⁵ וויאת שער החטאה דרש משה והנה שرف ויקצף על אלעוז ועל איתמר בני אהרן הנוגדים לאמר: ²⁶ מודע לאأكلתם את החטאה במקום הדרש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: ²⁷ הן לא הובא את דמה אל הדרש פנימה אכלת האכלו אתה בקדש כאשר צוהי: ²⁸ וידבר אהרן אל משה חן היום הקריבו את חטאיהם ואת עליהם לפני יהוה ותקרנה אתי אלה ואכלתי חטא היום הייטב בעני יהוה: ²⁹ ווישמע משה וויתיב בעניין:

11 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אליהם: דברו אל בני ישראל לאמר ואת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ: ³ כל מפרשת פרסה ושעת שפע פרסת מעתה נריה בבהמה אתה תאכלו: ⁴ אך זאת זה לא תאכלו ממעלי הנריה וממפריסי הפרסה את הנמל כי מעלה נריה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם: ⁵ וויאת השפן כי מעלה נריה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: ⁶ וויאת הארנבת כי מעלה נריה הוא ופרסה לא הפרישה טמא הוא ⁷ וויאת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושפע שפע לכם: ⁸ וויאת השפן כי מעלה נריה הוא לכם: ⁹ לא תאכלו ובנבלתם לא תנעו טמאים הם לכם: ¹⁰ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשחת במים בימיים ובנהלים אתם תאכלו: ¹¹ וידבר משה אל אהרן ואל אלעוז ואל איתמר בניו

אשר אין לו סנפיר וקشكשת בימים ובנהלים מכל שערן המים ומכל נפש החיים אשר בימים שערן הם לכם: ¹¹ ושקץ יהיה לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתיהם תשקצו: ¹² כל אשר אין לו סנפיר וקشكשת במים שערן הוא לכם: ¹³ ואות אלה תשקצו מן העוף לא תאכלו שערן הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה: ¹⁴ ואת הדאה ואת האיה למיניהם: ¹⁵ את כל ערב למיניהם: ¹⁶ ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת התנץ למיניהם: ¹⁷ ואת הכוו ואות השילך ואת הינשוף: ¹⁸ ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם: ¹⁹ ואת החסידה האנפה למיניהם ואת הדוכיפת ואת העטלף: ²⁰ כל שערן העוף החולך על ארבע שערן הווא לכם: ²¹ אך את זה תאכלו מכל שערן העוף החולך על ארבע עדר אשר לא כרעים ממעל לרגלו לנתר בהן על הארץ: ²² את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניהם ואת הסלעם למיניהם ואת החרגל למיניהם ואת החגב למיניהם: ²³ וכל שערן העוף אשר לו ארבע רגלים שערן הווא לכם: ²⁴ וללאה תטמאו כל הנגע בנבלתיהם יטמא עד הארץ: ²⁵ וכל הנשא מנבלתים יכbs בנדייו וטמא עד הארץ: ²⁶ לכל הבהמה אשר הוא מפרשת פרסה וושע איננה שסעת ונרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא: ²⁷ וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתיהם יטמא עד הארץ: ²⁸ והנשא את נבלתיהם יכbs בנדייו וטמא עד הארץ טמאים מהה لكم: ²⁹ וזה לכם הטמא בשערן השערן על הארץ החולך והעכבר והצב למיניהם: ³⁰ והאנקה והחכח והלטאה והחמת והתנשמת: ³¹ אלה הטמאים لكم בכל השערן כל הנגע בהם במתם יטמא עד הארץ: ³² וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בנד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם בימים יובא וטמא עד הארץ וטהר: ³³ וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל חוכו כל אשר בתוכו

12 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאת שבעת ימים כימי נדחת דותה הטמא: ³ וביום השmini ימול בשער ערלו: ⁴ ושלשים יום ושלשת ימים חשב בדמי טהרה בכל קדש לא תנע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ⁵ ואם נקבה תلد וטמא שבעים כנרתת ושים יום ושתית ימים תשב על דמי טהרה: ⁶ ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא

כבר בזמנו הוללה ובן יונה או תר לחטא אל פתח
והנה נהפך הנגע לבן וטהר הכהן את הנגע טהור
הוא: ¹⁸ וובשר כי יהיה בו עברו שחין ונרפא: ¹⁹ והיה
במקום השחין שאות לבנה או בהרת לבנה אדרמתה
ונראה אל הכהן: ²⁰ וראה הכהן והנה מראה שפל
מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צדעת
היא בשחין פרחה: ²¹ ואם יראה הכהן והנה אין בה
שער לבן ושפלה אינה מן העור והיא כהה וחסנירו
הכהן שבעת ימים: ²² ואם פשה תשפחה בעור וטמאו
הכהן אותו נגע הוא: ²³ ואם תחתייה תעמוד הבהרת לא
פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן: ²⁴ או בשאר
כי יהוה בערו מכות אש והיתה מוחית המכוה בהרת
לבנה אדרמתה או לבנה: ²⁵ וראה אתה הכהן והנה
נהפכ שער לבן בבהרת ומראה עמוק מן העור צדעת
הוא במכוה פרחה וטמא אותו הכהן נגע צדעת הוא: ²⁶
ואם יראה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה
אינה מן העור והוא כהה וחסנירו הכהן שבעת ימים:
ווראה הכהן ביום השבעה אם פשה תשפחה בעור
טמא הכהן אותו נגע צדעת הוא: ²⁸ ואם תחתייה תעמוד
הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא
וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא: ²⁹ ואיש או אשה
כי יהיה בו נגע בראש או בזקן: ³⁰ וראה הכהן את
הגע והנה מראהו עמוק מן העור ובו שער צהוב דק
טמא אותו הכהן נתק הוא צדעת הראש או הזקן הוא:
וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו
עומק מן העור ושער שחר אין בו וחסניר הכהן את
גע הנתק שבעת ימים: ³² וראה הכהן את הנגע ביום
השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהוב
ומראה הנתק אין עומק מן העור: ³³ וזה גלגול ואות הנתק
לא גלח וחסניר הכהן את הנתק שבעת ימים שנייה:
וראה הכהן את הנתק ביום השבעה והנה לא פשה
הנתק בעור ומראהו איןנו עומק מן העור וטהר אותו

כבר בזמנו הוללה ובן יונה או תר לחטא אל פתח
אהל מודע אל הכהן: ⁷ והקריבו לפני יהוה וכפר
עליה וטהרה מזקער דמייה זאת תורה הילדה לזכור
או לנקבה: ⁸ ואם לא תמציא ידה דיה שהולקה שתי
תרים או שני בני נינה אחד לעלה ואחד לחטא וכפר
עליה הכהן וטהרה:

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ² אדם
כיהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה
בעור בשרו לנגע צדעת ותובא אל אהרן הכהן און אל
אחד מבניו הכהנים: ³ וראה הכהן את הנגע בעור
הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמוק מעור
בשרו לנגע צדעת הוא וראהו הכהן וטמא אותו: ⁴ ואם
בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן
העור ושערה לא הפך לבן וחסניר הכהן את הנגע
שבעת ימים: ⁵ וראה הכהן אותו ביום השבעי והנה הנגע
עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור וחסנירו הכהן שבעת
ימים שנייה: ⁶ וראה הכהן אותו ביום השבעי שנייה
ויהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן
הمسפחת בעור אחרי הראותו אל הכהן לטהרתו
ונראה שנית אל הכהן: ⁸ וראה הכהן ותבהה פשתה
המספחת בעור וטמאו הכהן צדעת הוא: ⁹ נגע צדעת
כי תהיה באדם ותובא אל הכהן: ¹⁰ וראה הכהן
והנה שתת לבנה בעור ויהיא הפכה שער לבן ומוחית
בשר חוי בשאת: ¹¹ צדעת נושנת הוא בעור בשרו
וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא: ¹² ואם פרוח
תפרח הצדעת בעור וכסתה הצדעת את כל עור הנגע
מראשו ועד רגליו לכל מראה עני הכהן: ¹³ וראה
הכהן והנה כסתה הצדעת את כל בשרו וטהר את
הגע כלו הפך לבן טהור הוא: ¹⁴ וביום הראות בו
בשר חוי טמא: ¹⁵ וראה הכהן את הבשר החוי וטמאו
הבשר חוי טמא הוא צדעת הוא: ¹⁶ או כי ישוב הבשר

הכהן וככbs בנדיו וטהר : 35 ואמ פשה יפשה הנתק בעור אהרי טהרטו : 36 וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצבב טמא הוא : 37 ואמ בעינו עמד הנתק ושער שרחר צמה בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן : 38 ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת : 39 וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרה בעור טהור הוא : 40 ואיש כי ימרת ראשו קרחה הוא טהור הוא : 41 ואמ מפאת פניו ימרת ראשו נבח הוא טהור הוא : 42 וכי יהיה בקרחת או נבחת נגע לבן אדרמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או נבחתו : 43 וראה אותו הכהן והנה שאות הנגע לבנה אדרמדמת בקרחתו או נבחתו כמראה צרעת עור בשר : 44 איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאו הכהן בראשו נגעו : 45 והצרוע אשר בו הנגע בנדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקריא : 46 כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מוחץ למחנה מושב : 47 ווהבנד כי יהיה בו נגע צרעת בבנד צמר או בבנד פשתים : 48 או בשתי או בערב לפשתים יקרק או אדרמדם בבנד או בעור או בשתי או בערב או בכל כל עור נגע צרעת עור : 49 ויהיה הנגע ולצמר או בעור או בכל מלאת עור : 50 וראה הכהן את הנגע ביום השבעי כי פשה הנגע בבנד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאת צרעת ממארת הנגע טמא הוא : 52 ושרף את הבנד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כל עור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף : 53 ואמ יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבנד או בשתי או בערב או בכל כל עור : 54 וצוה הכהן וככbs את אשר בו הנגע והסנוו שבעת ימים שנית : 55 וראה הכהן אחריו הכבש את

14 וידבר יהוה אל משה לאמר : 2 זאת תהיה תורת המצער ביום טהרטו והובא אל הכהן : 3 ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרווע : 4 וצוה הכהן ולקח למתהר שתי צפירים חותם טהרות ועץ ארו ושני תולעת ואזוב : 5 וצוה הכהן ושהת את הצפיר האחת אל כל הדרש על מים חיים : 6 את הצפיר החיה יקח אתה ואת עץ הארו ואת שני התולעת ואת האזוב וטבל אותם ואת הצפיר החיה ביום הצפיר השחטה על המים החיים : 7 והוה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלחה את הצפיר החיה על פניו השדה : 8 וככbs המטהר את בנדי וגולח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מוחוץ לאלהו שבעת ימים : 9 והיה ביום השבעי יגולח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת נבת עיניו ואת כל שערו יגולח וככbs את בנדיו ורחץ את בשרו במים וטהר : 10 וביום השמני יקח שני כבשים תמיימים וככbsה אחת בת שנתה תמיימה ושלשה עשרנים סלת מנהה בלוליה בשמן ולג אחד שמן : 11 והעמיד הכהן מטהר את האיש המטהר ואתם לפניו יהוה פתח אהל מועד : 12 ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפניו יהוה : 13 ושהת את הכבש

במיום אשר ישחת את החטאota ואת העלה במקום
הקדש כי חטאota האשם הוא לכהן קדשים
הוא: ¹⁴ ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנך
אזור המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
rangleו הימנית: ¹⁵ ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף
הכהן השמאלית: ¹⁶ וטבל הכהן את אצבעו הימנית
מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן
באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ¹⁷ ומיתר השמן
אשר על כפו יתן הכהן על תנך אזור המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהןrangleו הימנית על דם
האשם: ¹⁸ והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על
ראש המטהר וכפער עליו הכהן לפני יהוה: ¹⁹ ועשה
הכהן את החטאota וכפער על המטהר מטמאתו ואחר
ישחת את העלה: ²⁰ והעלה הכהן את העלה ואת
המנחה המזובחה וכפער עליו הכהן וטהר: ²¹ ואם דל
הוא ואין ידו משגנת ולקח כבש אחד אשר להנופה
לכפער עליו ועשرون סלת אחד בולב בשמן למנחה
ולג שמן: ²² ושתרי תרים או שני בני יונה אשר תשיג
ידיו והיה אחד חטאota והאחד עללה: ²³ והביאו אתם
ביום השmini לטהרטו אל הכהן אל פטה אהל מועד
לפני יהוה: ²⁴ ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג
השמן ותניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: ²⁵ ושהת
את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על
תנך אזור המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
rangleו הימנית: ²⁶ ומן השמן יצק הכהן על כף
הכהן השמאלית: ²⁷ וזה הכהן באצבעו הימנית
מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני
יהוה: ²⁸ ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנך
אזור המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
rangleו הימנית על מקום דם האשם: ²⁹ והנותר מן
השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפער
עליו לפני יהוה: ³⁰ ועשה את האחד מן התרים או מן
עלים חיים: ³¹ ולקח את עץ האורו ואת האזב ואת
תולעת ואוב: ³² ושהת את הצפר האחת כל kali חרש
על מים חיים: ³³ ולקח את עץ האורו ואת האזב ואת
בנוי היונה מאשר תשיג ידו: ³⁴ את אשר תשיג ידו את
האחד חטאota ואת האחד עללה על המנהה וכפער הכהן
על המטהר לפני יהוה: ³⁵ זאת תורה אשר בו נגע
צערת אשר לא תשיג ידו בטהרטו: ³⁶ וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן אמר: ³⁷ כי תבאו אל ארץ כנען
אשר אני נתן לכם לאחוזה ונתתי נגע צערת בבית ארץ
אחוזהכם: ³⁸ ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר
כנע נראה לי בביתי: ³⁹ וצוה הכהן ופנו את הבית
בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר
בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית: ⁴⁰ וראה
את הנגע והנה הנגע בקורת הבית שקדורות רירקמת
או אדרמת ומראייה שפל מן הקיר: ⁴¹ ויצא הכהן
מן הבית אל פתח הבית והסיגר את הבית שבעת
ימים: ⁴² ושב הכהן ביום השבעה וראה והנה פשה
הגע בקורת הבית: ⁴³ וצוה הכהן וחלצטו את האבנים
אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל
מקום טמא: ⁴⁴ ואת הבית יקצז מבית סביב ושפכו את
העפר אשר הקצז אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ⁴⁵
ולקחו אבנים אחריות והביאו אל תחת האבנים ועפר
אחר יקח וטה את הבית: ⁴⁶ ואמ ישב הנגע ופרח
בבית אחר חלץ את האבנים ואחריו הקצז את הבית
ואחרי הטעות: ⁴⁷ ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע
בבית צערת ממאורת הוא בבית טמא הוא: ⁴⁸ ונתין את
הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא
אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ⁴⁹ והבא אל הבית
כלימי הסיגר אותו ישמא עד הערב: ⁵⁰ ווהשכט בבית
יכבש את בנדוי והאכל בבית יכבש את בנדוי: ⁵¹ ואם
בא יבא הכהן והנה לא פשה הנגע בבית אחריו
הטע את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע:
ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארו ושני
תולעת ואוב: ⁵² ושהת את הצפר האחת כל kali חרש
על לפניהם: ⁵³ ולקח את עץ האורו ואת האזב ואת
rangleו הימנית על מקום דם האשם: ⁵⁴ והנותר מן

תורת הצדעת:

בשרו וטמא עד הערב: ¹⁷ וכל בנד וכל עור אשר יהיה עלייו שכבה זרע וככש במים וטמא עד הערב: ¹⁸ ואשה אשר ישכב איש אתה שכבה זרע ורחתו במים וטמא עד הערב: ¹⁹ ואשה כי תהיה זבה דם והוא זבה בברשה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב: ²⁰ וכל אשר תשכב עליו בנדתך יטמא וכל אשר תשב עלייו יטמא: ²¹ וכל הנגע במשכבה יכbs בנדיו ורחתן במים וטמא עד הערב: ²² וכל הנגע בכל כל אשר תשב עלייו יכbs בנדיו ורחתן במים וטמא עד הערב: ²³ ואם על המשכב הוא או על הכללי אשר הוא ישבת עלייו בנגע בו יטמא עד הערב: ²⁴ ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתך עלייו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עלייו יטמא: ²⁵ ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלבד עת נדתך או כי תזוב על נדתך כל ימי זוב טמאתך כיימי נדתך תהיה טמאתך הו: ²⁶ כל המשכב אשר תשכב עליו כל נמי זוכה כמשכב נדתך היה לה וכל המשכב עליו הזוב יכbs בנדיו ורחתן במים וטמא עד הערב: ²⁷ הכללי אשר תשב עלייו טמא ידיה בטמאת נדתך: ²⁸ וכל הנגע בס יטמא וככש בנדיו ורחתן במים וטמא עד הערב: ²⁹ ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר טהרה: ³⁰ וביום השמיני תקח לה שני תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד: ³¹ ועשה הכהן את האחד חטא את האחד עליה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתך: ³² ומזהורתם את בני ישראל מטמאתם ולא יתנו בטעמאותם בטעמאותם את משכני אשר בחותם: ³³ זאת תורה הזוב ואשר יצא ממן שכבת זרע לטמאתך בה: ³⁴ והדוחה בנדתך והזוב את זובו לזכור ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמא:

16 וידבר יהוה אל משה אחורי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו: ² ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש

שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחורה ובמים החיים והוא אל הבית שבע פעמים: ³⁵ וחטא את הבית בדם הצפר ובמים החיים ובצפר החיה ובצעץ הארץ ובזבוב ובשני התולעת: ³⁶ ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר: ³⁷ זאת התורה לכל נגע הצדעת ולנתך: ³⁸ ולצערת הבנד ולבית: ³⁹ וולשאת ולספחת ולבתרת: ⁴⁰ להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורה הצדעת:

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ² דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש כי יהוה זב מברשו זובו טמא הו: ³ זו זאת תהיה טמאתו בזבו רר בשרו את זבו או החטים בשרו מזבו טמאתו הו: ⁴ כל המשכב אשר ישכב עלייו הזוב יטמא וכל הכללי אשר ישב עלייו יטמא: ⁵ ואיש אשר יגע במשכבו יכbs בנדיו ורחתן במים וטמא עד הערב: ⁶ והוישב על הכללי אשר ישב עלייו הזוב יכbs בנדיו ורחתן במים וטמא עד הערב: ⁷ וזהו יריך הזוב בטהור וככש בנדיו וטמא עד הערב: ⁸ וכי יריך הזוב בטהור וככש בנדיו ורחתן במים וטמא עד הערב: ⁹ וכל המרכיב אשר ירכב עלייו הזוב יטמא: ¹⁰ וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם יכbs בנדיו ורחתן במים וטמא עד הערב: ¹¹ וכי יריך הזוב בו הזוב ורחתן במים וטמא עד הערב: ¹² וכי חרש אשר יגע בו הזוב ישבר וכל כלי עץ ישוף במים: ¹³ וכי יטהר הזוב מזובו ורחתן במים חיים וטהר: ¹⁴ וביום השמיני יקח לו שני תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אهل מועד ונתנם אל הכהן: ¹⁵ ועשה אתם הכהן אחד חטא את האחד עליה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזובו: ¹⁶ ואיש כי יצא ממן שכבת זרע ורחתן במים את כל

מבית לפרטך אל פנֵי הכפרת אשר על הארץ ולא
ימות כי בענן אראה על הכפרת: 3 בזאת יבא אהרן
אל הךש בפר בן בקר לחטא ואיל לעלה: 4 כחנה
בר קדר שילבש ומכנסי בר יהיו על בשרו ובאבנט בר
יחנור ובמאנפה בר יצנפ' בנדיק דרש הם ורוחן במים
את בשרו ולבשם: 5 ומאת עדת בני ישראל יקח שני
שעורי עזים לחטא ואיל אחד לעלה: 6 וחקירב
אהרן את פר החטא אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו:
ולקח את שני השערם והעמיד אותם לפני יהוה פתח
אהל מועד: 8 ונתן אהרן על שני השערם נורלות
נורל אחד ליהוה ונורל אחד לעוזול: 9 וחקירב
אהרן את השער אשר עליה עליו הנורל ליהוה ועשה
חטא: 10 והשער אשר עליה עליו הנורל לעוזול
עמד כי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אותו לעוזול
המונית: 11 וחקירב אהרן את פר החטא אשר לו
וכפר בעדו ובעד ביתו וחתט את פר החטא אשר
לו: 12 ולקח מלא המחתה נחל' איש מעל המזבח
מלפני יהוה ומלא המחתה נחל' איש מעל המזבח
מבית לפרטך: 13 ונתן את הקטרת על האש לפני
יהוה וכשה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדרות
ולא ימות: 14 ולקח מדים הפר והוה באצבע על פני
הכפרת קדרה ולפני הכפרת יהה שבע פעמים מן
הדים באצבעו: 15 ושהחט את שער החטא אשר לעם
והביא את דמו אל מבית לפרטך ועשה את דמו כאשר
עשה לדם הפר והוה אותו על הכפרת ולפני הכפרת:
16 וכפר על הךש מטמאת בני ישראל ומפשיעיהם
אלל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל
טמאתם: 17 וכל אדם לא יהוה באهل מועד בבאו
לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד
כל קהיל ישראל: 18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה
וכפר עליו ולקח מדים הפר ומדם השער ונתן על
קרנות המזבח סביב: 19 ויהוה עליו מן הדים באצבעו

כאשר צוה יהוה את משה:

17 יידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר

אשר צוה יהוה לאמר: 3 איש איש מבית ישראל אשר ישחת שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחת מהזון למלחה: 4 ואל פתח אهل מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפניו משכן יהוה דם ייחס לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: 5elman אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והבאים ליהוה אל פתח אهل מועד אל הכהן זבחו זבחיו שלמים ליהוה אתם: 6 וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אهل מועד והקשיר החלב לריח ניחח ליהוה: 7 ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשערם אשר הם זנים אחרים חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם: 8 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הנר אשר ינור בתוכם אשר עליה עלה או זבח: 9 ואל פתח אهل מועד לא יביאנו לעשות אותו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמי: 10 ואיש מבית ישראל ומן הנר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם נתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה: 11 וכי נפש הבשר בדם הוא ואני נתנו לך על המזבח לכפר על נפשותיכם כי הדם הוא בנפש יכפר: 12 על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוככם לא יאכל דם: 13 ואיש מבני ישראל ומן הנר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסחו בעפר: 14 כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת: 15 וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באורח ובגדי וככש בגדיו ורוחץ במים וטמא עד הערב וטהר: 16 ואם לא יכבס ובשרו לא ירחין ונשא עונו:

18 יידבר יהוה אל משה לאמר: 1 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אליכם: 2 כמוUSA ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה הארץ כנען אשר אני מביא אתכם שם לא תעשו ובחקתיהם

לפניכם: ²⁹ כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשtas מקרוב עם: ³⁰ ושמורתם את משמרתי לבلت עשות מחקות התועבת אשר נעשה לפניים ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

19 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: ³ איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: ⁴ אל תפנו אל האלילים ואלמי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: ⁵ וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם טובחים: ⁶ ביום זבחכם יאכל ומחרת והנותר עד יום השלישי באש ישך: ⁷ ואמם האכל יאכל ביום השלישי פנוול הו לא ירצה: ⁸ ואכליו ענו ישא כי את קדש יהוה חלול ונכרתת הנפש ההוא מעמיה: ⁹ ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלח פאת שך לקצר ולקט קצירך לא תלקט: ¹⁰ וכרמך לא תעלל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגנש תעוז אתם אני יהוה אלהיכם: ¹¹ ולא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיהו: ¹² ולא תשבעו בשמי לשקר ותחלת את שם אלהיך אני יהוה: ¹³ לא תעסוק אתך רעך ולא תגוזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: ¹⁴ לא תקלל חרש ולפניך עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: ¹⁵ לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פנוי גודול בצדך השפט עמיהך: ¹⁶ לא תליך רכיבך בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: ¹⁷ לא תשנא את אחיך בלבך הוכח תוכיה את עמיהך ולא תsha עליו חטא: ¹⁸ לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמיוך אני יהוה: ¹⁹ את קחתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שך לא תזרע כלאים ובנד כלאים שעטנו לא יעלה עליך: ²⁰ ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפהה נחרפת לאיש והפדרה לא נפרדה או חפשה לא נתן

20 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הנר הנר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות ימות עם הארץ ורונמהו באבן: ³ ואני אתן את פני באיש החוא והכרתי אותו מקרוב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקרשי ולחלל את שם קדשי: ⁴ ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתחום מזרעו

מלך לבלתו המות אתו: 5 וושםתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחהו והכרתי אותו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחריו המלך מקרוב עמו: 6 והונפש אשר תפנה אל האב ואל הידענים לזנות אחרים ונתה את פני בנפש ההוא והכרתי אותו מקרוב עמו: 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם: 8 ושמרתם את תרמש הארץ אשר הבדלתי לכם לטמא: 26 והייתם לוי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי: 27 ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידען מות יומתו באבן ירגמו אתכם דמייהם בם:

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: 2 כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: 3 ולאותו הבתולה הקרובה אליו אשר לא הותה לאייש לה טמא: 4 לא יטמא בעל בעמיו להחלו: 5 לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקם לא יגלחו ובבשרם לא ישטרו שרטות: 6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשיה יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: 7 אשה זנה ותללה לא יקחו ואשה גנושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: 8 וקדשו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקרבכם: 9 ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף: 10 והכהן הנדול מהאי אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובנדיו לא יפרם: 11 וועל כל נפש מה לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: 12 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיך כי נזיר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: 13 והוא אשה בתוליה יקח: 14 אלמנה ונורשה וחוללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתוליה מעמיו יקח אשה: 15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר:

מלך לבלתו המות אתו: 5 וושםתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחהו והכרתי אותו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחריו המלך מקרוב עמו: 6 והונפש אשר תפנה אל האב ואל הידענים לזנות אחרים ונתה את פני בנפש ההוא והכרתי אותו מקרוב עמו: 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה מקרבכם: 8 כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות אביו ואמו קל דמיו בו: 10 ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת: 11 וואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניים דמייהם בם: 12 וואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניים תבל עשו דמייהם בם: 13 וואיש אשר ישכב את זכר משכבי איש תועבה עשו שניים מות יומתו דמייהם בם: 14 וואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זונה הוא באיש ישrepo אותו ואתהן ולא תהייה זונה בתוככם: 15 וואיש אשר יתן שכבותו בתוליה מות יומת ואת הבתולה תהרגו: 16 ואשה אשר תקרב אל כל בתה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבתולה מות יומתו דמייהם בם: 17 וואיש אשר יקח את אהתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעני בני עמי ערות אהתו גלה עונו ישא: 18 וואיש אשר ישכב את אשה דורה גלה את ערותה את מקירה הערעה והיא גלה את מוקוד דמייה ונכרתו שניים מקרב עמו: 19 וערות אהות אמר ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערעה גלה חטאים ישאו עירירים ימתו: 20 וואיש אשר יקח את אהתו גדה הוא ערות אהתו גלה עירירים יהו: אשת אהיו גדה הוא ערות אהתו גלה עירירים יהו: 22 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטיו ועשיהם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: 23 ולא תלבכו בחקמת הגוי אשר אני

17 דבר אל אהרן לאמר איש מזורע לדרתם אשר היה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: ¹⁸ כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסה או חרם או שרווע: ¹⁹ או איש אשר יהיה בו שבר רגלי או שבר יד: ²⁰ או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: ²¹ כל איש אשר בו מום מזורע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אש יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: ²² לחם אלהיו מקדשי הקרים ומון הקרים יאכל: ²³ אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם: ²⁴ וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל:

22 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל אהרן ואל בניו וונרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: ³ אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקרים אשר יקדים בני ישראל ליהוה וטמאו עליו וכורתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: ⁴ איש איש מזורע אהרן והוא צרווע או זב בקרים לא יאכל עד אשר יטהר והגען בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנה שכבת זרע: ⁵ או איש אשר יגע בכל שער אשר יטמא לו או אדם אשר יטמא לו בכל טמאו: ⁶ נפש אשר תנע בו וטמא עד הערב ולא יאכל מן הקרים כי אם רחץ בשרו בימים: ⁷ ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקרים כי לחמו הוא: ⁸ נבללה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: ⁹ ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוו אני יהוה מקרים: ¹⁰ וכל זר לא יאכל קדרת השוב כהן ושכיר לא יאכל קדרת: ¹¹ וככהן כי יקונה נפש קניון כספו הוא יאכל בו וילד ביתו הם יאכלו בלחמו: ¹² נובכת כהן כי תהיה איש זר הוא בתרומות הקרים לא תאכל: ¹³ ובת כהן כי תהיה אלמנה ונגרושה וזרע אין לה ושבה

ויקרא

23 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו:

אתם מקראי קדש אלה הם מועדיו: ³ ששה ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש ייְהוָה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם: ²² ובקצתכם את קציר ארצכם לא חכלה פאת שך בקציך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגנּר תעוז אתם אני ייְהוָה אליהם: ²³ וידבר ייְהוָה אל משה לאמר: ²⁴ דבר אל בני ישראל לאמר בחודש השביעי באחד לחדר ייְהוָה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: ²⁵ כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוָה: ²⁶ וידבר ייְהוָה אל משה לאמר: ²⁷ אך בעשור לחדר השביעי זהה יום הכהנים והקרבתם אשה ליהוָה: ²⁸ וכל מלאכת נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוָה: ²⁹ כי כל הנפש אשר לא לעליכם לפני ייְהוָה אליהם: ³⁰ כי כל הנפש הענה בעצם היום הזה ונכרצה מעמיה: ³¹ וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאברתי את הנפש ההוא מקרב עמה: ³² כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם: ³³ שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדר בערב מערב עד ערב השבתו שבתכם: ³⁴ וידבר ייְהוָה אל משה לאמר: ³⁵ דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה ששה יום לחדר השביעי הזה חנ הסכות שבעת ימים ליהוָה: ³⁶ ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: ³⁷ שבת ימים תקריבו אשה ליהוָה ביום השמני מקרא קדש ייְהוָה לכם והקרבתם אשה ליהוָה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו: ³⁸ אלה מועד ייְהוָה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוָה עליה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביום: ³⁹ מלבד שבתת ייְהוָה ומלאך מתנותיכם ועתיהם שער עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני ליהוָה: ⁴⁰ אך בחמשה עשר יום לחדר השביעי שנה לזבח שלמים: ⁴¹ והניף הכהן את חנ ייְהוָה שבת באספכם את תבואת הארץ תחנו את חנ ייְהוָה שבת העשרה מלבני השבוי שבחתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוָה בכל מושבתיכם: ⁴² אלה מועד ייְהוָה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם: ⁴³ בחדר הראשון בארכעה עשר לחדר בין הערכבים פסח ליהוָה: ⁴⁴ ובבחמשה עשר יום לחדר הזה חנ המצוות ליהוָה שבעת ימים מצות האכלו: ⁴⁵ ביום הראשון מקרא קדש ייְהוָה לכל מלאכת עבדה עברה לא תעשו: ⁴⁶ והקרבתם אשה ליהוָה שבעת ימים ביום השביעי מקראי קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: ⁴⁷ וידבר ייְהוָה אל משה לאמר: ⁴⁸ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבא אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצתכם את קצירה והבאתם את עמר רاشית קצירכם אל הכהן: ⁴⁹ והניף את העמר לפני ייְהוָה לרצנכם ממחרת השבת ינפנו הכהן: ⁵⁰ ועתיהם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוָה: ⁵¹ ומנחתו שני עשרנים סלת בלילה בשמן אשה ליהוָה ריח ניחוח ונסכה יין ריבעת ההין: ⁵² ולחם וקלוי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אליהם חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם: ⁵³ אשר תבאו עשרים שבע שבתות תמיית תהינה: ⁵⁴ עד ממחרת ההנופה שבשבעתות הפסרו חמשים יום והקרבתם מנחה השבת השביעית הפסרו חמשים יום והקרבתם מנחה הרדשה ליהוָה: ⁵⁵ ממושבתיכם תבאו לחם הנופה שתים שני עשרנים סלת תהינה חמצ אפינה בכורים ליהוָה: ⁵⁶ והקרבתם על הלחם שבעת כבשים חמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שניים יהיו עליה ליהוָה ומנחתם ונסכים אשה ריח ניחח ליהוָה: ⁵⁷ הבכורים הנופה לפני ייְהוָה על שני כבשים בני

ימים ביום הראשון שבתון וביום השmini שבתון: 40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבה וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: 41 וחתם אתו חניליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדר השבעת תחנו אתו: 42 בסכת תשבו שבעת ימים כל הארץ בישראל ישבו בסכת: 43 למען ידעו דרכיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאו אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 44 וידבר משה את מудרי יהוה אל בני ישראל:

ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה:

25 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: 3 שנים תורע שך וושש שנים תזומר כרמן ואספה את התבואה: 4 ובשנה השביעת שבת שבתון יהוה לארץ שבת ליהוה שך לא תזרע וכרמן לא תזומר: 5 את ספיה קצירך לא תקצור ואת ענבי נירך לא תבצרא שנות שבתון יהוה לארץ: 6 והיה שבת הארץ לכם לאכללה לך ולעבדך ולא מתך ולשכירך ולחשבך הנרגם עמק: 7 ולבחמתך ולהיה אשר בארץ תהיה כל התבואה לאכל: 8 וספרת לך שבע שבת שנים שבת שבע שנים שבע פעמים והוא לך ימי שבע שבת שנים תשע וארבעים שנה: 9 והעברת שופר תרועה בחדר השבעי בעשור לחדרם ביום הכפרים העבירו שופר בכל הארץ: 10 וקדשתם את שנות החמשים שנה וקראותם דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא היה לכם ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשבו: 11 יובל הוא שנות החמשים שנה תהיה לכם לא תזרע ולא תקצרו את ספיה ולא תבצרו את נריה: 12 כי יובל הוא קדרת תהיה לכם מן השדה תאכלו את התבואה: 13 בשנת הובל זאת תשבו איש אחוזתו: 14 וכי תמכרו ממך לעמיהך או קנה מיד איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 15 ונתקב שם יהוה

עמיתך אל תנו איש את אחיו: ³⁶ במספר שנים אחר הויובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבאות ימכר לך: ³⁷ לפי רב הימים תרבה מנקתו ולפי מעט הימים תמעיט מנקתו כי מספר תבאות הוא מכר לך: ³⁸ ואני יהוה אליהם אשית הוציאי אתכם מארץ מצרים לחת לכם את ארץ כנען להיוות לכם לאלהים: ³⁹ וכי ימוך אחיך עמק ונמכר לך לא תעבד בו עבדך עבד: ⁴⁰ שכיר כתושב יהיה עמק עד שנת היבל יעבד עמק: ⁴¹ ויצא עמק הוא ובנוו עמו ושב אל משפחתו ואל אחות אבתיו ישב: ⁴² כי עבדך הם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לא ימכרו ממכורת עבד: ⁴³ לא תרדה בו בפרק ויראת מאלהיך: ⁴⁴ ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הימים אשר סכיבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: ⁴⁵ ונם מבני התושבים הנוראים עמכם מהם תקנו ומשפחחים אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: ⁴⁶ והתנהלתם אתם לבנייכם אחריכם לרשות אהזה לעלם בהם העבדו ובאהיכם בני ישראל ותשוב עמק ונמכר אחיך עמו ונמכר לך תושב עמק או לעקר משפחתו נר: ⁴⁸ אחריו נמכר נאלת הוהilo או אחד מאחיו יגאלנו: ⁴⁹ או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו משפחתו יגאלנו או השינה ידו וננאל: ⁵⁰ וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכורו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: ⁵¹ אם עוד רבות שנים לפיהן ישיב נאלת המכף מנקתו: ⁵² ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב נקנתה: ⁵³ כי כפי שני ישיב את נאלתו: ⁵⁴ כי שכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרק לענייך: ⁵⁵ ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובנוו עמו: ⁵⁶ כי לי בני ישראל עבדים עבדך הם אשר הוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה אליהם:

26 לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תנתנו בארצכם להשתחות עליה

הויבל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבאות ימכר הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטה עלייה: ²⁰ וכי האמרו מה נאל בשה השביעת הן לא נורע ולא נאסר את תבאותנו: ²¹ וציוית את ברכתי לכם בשנה הששית ועשית את התבואה לשלש הימים: ²² וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא התבואה תאכלו ישן: ²³ והארץ לא תמכר לצמתה כי לארץ כי נרים ותושבים אתם ימוך אחיך ומכר מהזתו ובא נאלת הקרב אליו ונאלת את ממכר אחיו: ²⁶ ואיש כי לא יהיה לו נאל והשינה ידו ומצא כדי נאלתו: ²⁷ ווחשב את שני ממכורו והשיב את העדר לאיש אשר מכר לו ושב לאחזהו: ²⁸ ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכורו ביד הקנה אתו עד שנת הויובל ויצא ביבל ושב לאחזהו: ²⁹ ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה נאלתו עד תם שנת ממכורו ימים תהיה נאלתו: ³⁰ ואם לא יגאל עד מלאת לשנה תמיימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא מהה לצמיהת לקנה אותו לדרכיו לא יצא ביבל: ³¹ ובתי החצרים אשר אין להם חמה סכיב על שדה הארץ יחשב נאלת תהיה לו וביבל יצא: ³² ועררי הלויים בת ערי אחוזם נאלת עולם תהיה ללוים: ³³ ואשר יגאל מן הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביבל כי בת ערי הלוים הוא אחוזם בתוך בני ישראל: ³⁴ ושדה מגרש עיריהם לא ימכר כי אחוזות עולם הוא להם: ³⁵ וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמק והחזקת בו

16 ואם משדה אחזתו יקדריש איש ליהוה והיה ערכך לפוי זרעו וזרע חמור שערם בחמשים שקל כסף: 17 אם משנת היבל יקדריש שרצו כערכך יקום: 18 ואם אחר היבל יקדריש שרצו והשׁב לו הכהן את הכסף על פי הימים הנוגרת עד שנת היבל ונגער מערכך: 19 ואם נאל יגאל את השדרה המקדיש אותו ויסוף חמשית כסף ערכך עלייו וקם לו: 20 ואם לא יגאל את השדרה ואם מכר את השדרה לאיש אחר לא יגאל עוד: 21 והיה השדרה בצאתו ביבל קדר ליהוה כשרה החרם לכחן תהיה אחזתו: 22 ואם את שדרה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדריש ליהוה: 23 וחשׁב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדר ליהוה: 24 בשנת הווובל ישוב השדרה לאשר קנהו מאותו לאשר לו אחזות הארץ: 25 וככל ערכך יהיה בשקל הקדר עשרים עשרה נרה היה השקל: 26 אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדריש איש אותו אם שור אם שה ליהוה הוא: 27 ואם בבהמה השטמאה ופדה בערכך ויסוף חמשתו עלייו ואם לא יגאל ונמכר בערכך: 28 אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מארם ובבהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדר קדרים הוא ליהוה: 29 כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת: 30 וכל מעשר הארץ מזורע הארץ מפורי העץ ליהוה הוא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה תחת השבט העשורי יהוה קדר ליהוה: 33 לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמודתו יהוה קדר לא יגאל: 34 אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני:

שבתתיה בהשמה מיהם והם ירצו את עונם יען וביען במשפטיו מאסו ואת חקתי נעללה נפשם: 44 ואף נם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתיהם ולא נעלמים כלתם להפר בריתו אתם כי אני יהוה אלהיהם: 45 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוציאתי אתם מארץ מצרים לעני הנוגם להיות להם לאלהים אני יהוה: 46 אלה החוקים והמשפחים והتورת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה:

27 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה: 3 וזה ערכך הוכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמישים שקל כסף ושקל הקדר: 4 ואם נקבה חמיש שנים ועד בן עשרים שנה והיה שקל: 5 ואם מבן עשרים שקלים ולנקבה עשרה שקלים: ערכך הוכר שעשרים שקלים ולנקבה עשרה שקלים: 6 ואם מבן חדש ועד בן חמיש שנים והיה ערכך הוכר חמישה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים: 7 ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה כסף: 8 ערכך חמישה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: 8 ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פיו אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: 9 ואם בבהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנה ליהוה יהוה קדר: 10 לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן: 12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע בערכך הכהן כן יקומו: 13 ואם כי יקדר נאל יגאל ויסוף חמשתו על ערכך: 14 ואיש כי יקדר את בירתו קדר ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן כן יקומו: 15 ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסוף חמשית כסף ערכך עלייו והיה לו:

אלף ושש מאות וחמשים: ²⁶ לבני יהודה תולדתם למשפחתם לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²⁷ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושביעים אלף ושש מאות: ²⁸ לבני יששכר תולדתם למשפחתם לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²⁹ פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: ³⁰ לבני זבולון תולדתם למשפחתם לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³¹ פקדיהם למטה זבולון שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: ³² לבני יוסף תולדתם למשפחתם לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³³ פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: ³⁴ לבני מנשה תולדתם למשפחתם לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³⁵ פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף צבא: ³⁶ לבני בנימין תולדתם למשפחתם לביות ומאותים: ³⁷ לבני דן תולדתם למשפחתם לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³⁸ לבני רון תולדתם למשפחתם לביות וארבע מאות: ³⁹ פקדיהם למטה רון שנים ושלשים אלף יצא צבא: ⁴⁰ לבני אשר תולדתם למשפחתם לביות ושבע מאות: ⁴¹ פקדיהם למטה אשר אחד ארבעים אלף יצא צבא: ⁴² בני נפתלי תולדתם למשפחתם לביות וחמש מאות: ⁴³ פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף יצא צבא: ⁴⁴ אלה הפקדים אשר פקד משה ו אהרן ונשיין ישראל שנים עשר איש אחד לביות אהתו היו: ⁴⁵ ויהיו כל פקודי בני ישראל לביות אבותם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: ⁴⁶ ויהיו כל יצא צבא:

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השניה לנצחם הארץ מצרים לאמור: ² שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לביות אבותם במספר שמות כל זכר לגלליהם: ³ מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל הפקדו אתם לצבאותם אתה ואהרן: ⁴ ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לביות אהתו הוא: ⁵ ואלה שמות האנשים אשר יעדדו אתכם לראובן אל-יצור בן שדיאור: ⁶ לשמעון שלמייאל בן צוריידי: ⁷ ליהודה נחשותון בן עמיינדב: ⁸ ליששכר נתנאל בן צווער: ⁹ לזבולון אליאב בן חילון: ¹⁰ לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמייחוד למנשה גמליאל בן פרהצורך: ¹¹ לבנימין אבידן בן נדענין: ¹² לדן אחיעזר בן עמישדי: ¹³ לאשר פגעייאל בן עכרן: ¹⁴ לנגד אלסף בן דעאל: ¹⁵ לנפתלי אחירע בן עיןן: ¹⁶ אלה קרייא העדה נשיאי מטוה אבותם ראש אלפי ישראל הם: ¹⁷ ויקח משה ו אהרן את האנשים האלה אשר נקבעו בשמות: ¹⁸ וזאת כל העדה הקהילו באחד לחדש שני ויתילדו על משפחתם לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלליהם: ¹⁹ כאשר צוה יהוה את משה ופקדם במדבר סיני: ²⁰ ויהיו בני ראובן בכיר ישראל תולדתם למשפחתם לביות אבותם במספר שמות לגלליהם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²¹ פקדיהם למטה ראובן ששׁה וארבע מאות: ²² לבני שמעון תולדתם למשפחתם לביות אבותם פקדיו במספר שמות לגלליהם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²³ פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: ²⁴ לבני נד תולדתם למשפחתם לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:

ב**ית אבתי**: 16 כל הפקדים שש מאות אלף ושלוש אלפים וחמש וחמשים : 16 כל הפקדים שש מאות אלף ושלוש אלפים וחמשים לאח' וארבע מאות וחמשים לצבאותם ותיכם : 17 ונשע אהל מועד מהנה הליים בתוך אחד וחמשים אלף ורביע מאות וחמשים מאה : 18 והמשת כאשר יהנו כן יסעו איש על ידו לדגלייהם : 18 דגל מהנה אפרים לצבאותם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמייהוד : 19 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות : 20 ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור : 21 וצבאו ופקדיהם שניים ושלשים אלף ומאותם : 22 ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן רענני : 23 וצבאו ופקדיהם חמישה ושלשים אלף וארבע מאות : 24 כל הפקדים ל מהנה אפרים מאות אלף ושמונה אלףים ומאה לצבאותם ושלשים יסעו : 25 דגל מהנה דן צפנה לצבאותם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמיישדי : 26 וצבאו ופקדיהם שניים ושלשים אלף ושבע מאות : 27 והחנים עלו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגניאל בן עכרן : 28 וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות : 29 ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עיןן : 30 וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות : 31 כל הפקדים ל מהנה דן מאות אלף ושבעה וחמשים אלף וש מאות לאחרינה יסעו לדגלייהם : 32 אלה פקודי בני ישראל ונשע אהל מועד יהודא כאשר צוה יהוה את משה : 33 והלויים לבית אביהם כל פקודי המהנה לצבאותם שיש מאות אלף ושלוש אלפים וחמש מאות וחמשים : 33 ולא התפקדו בתוך בני ישראל כל אשר צוה יהוה את משה : 34 וייעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגלייהם וכן נסעו איש למשפחתו על ראשנה יסעו : 10 דגל מהנה רואבן תימנה לצבאותם כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלףים וחמש מטה וחמשים : 47 והלויים למטה אביהם לא התפקדו בתוכם : 48 וידבר יהוה אל משה לא אמר : 49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תsha בתוך בני ישראל : 50 ואתה הפקד את הליים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לוי המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתחו וסביר למשכן יהנו : 51 ובנסע המשכן יורידו אתו הליים ובchanת המשכן יקומו אתו הליים והזר הקרב יומת : 52 וחנו בני ישראל אתו הליים ואיש על דגלו לצבאותם : 53 והלויים יחנו סביר למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הליים את משמרת המשכן העדות : 54 וייעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן שעשו :

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : 2 איש על דגלו באחת לבית אביהם יהנו בני ישראל מננד סביר לאהל מועד יהנו : 3 והחנים קדרה מזרחה דגל מהנה יהודה לצבאותם ונשיא לבני יהודה נחנון בן עמנידב : 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף וש מאות : 5 והחנים עלו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נהנאל בן צויר : 6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות : 7 מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אל-אב בן חלן : 8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף ורביע מאות : 9 כל הפקדים ל מהנה יהודה מאות אלף וש מאות אלף ושבעה וחמשים מאה : 10 דגל מהנה רואבן תימנה לצבאותם ראשנה יסעו :

3 אלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: **2** אלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהו אלעזר ואיתמר: **3** אלה שמות בני אהרן הכהנים המשוחים אשר מלא ידיים לכחן: **4** וימת נדב ואביהו לפני יהוה בהקרבים אש ורוה לפני יהוה **15** וצבאו ופקידתם חמשה וארבכיהם אלף וחמש מאות: **12** והחנום עליז מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: **13** וצבאו ופקידיהם תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: **14** ומטה נד ונשיא לבני נד אליסף בן דעואל:

במדבר סיני ובנים לא היו להם ויבנֵן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם: 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: אלפים ושת מאות שמרי משמרת הקדש: 6 משפחתי בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: 7 ונשיא ביתו ושרתו אותו: 8 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: 9 ושמרו את כל כל עדה לפני אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: 10 ונתחה את הלוים ישראל לעבד את עבדת המשכן: 11 ונתחה את הלוים לאחנן ولבניו נתונם המה לו מאות בני ישראל: 12 ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והור כרב יומת: 13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 14 ואני הנה לקחתי את הלוים מתחם בני ישראל התחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והוא לי הלוים: 15 כי לי כל בכור ביום הכתיה כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מادرם עד בהמה לי יהיו אני יהוה: 16 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: 17 פקד את בני לוי ליבית אבתם למשחתם בני ישראל והור כרב יומת: 18 כל פקדוי הלוים משה על פי יהוה כאשר צוה: 19 ויהיו אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי: 20 ובני קהת למשחתם עמרם ויצחר חברון ועזיאל: 21 ובני מדרי למשחתם מחלי ומושי אלה הם משחתה הלכני ומשחתה השמעי אלה הם גרשון משחתת הלכני ומשחתת השמעי אלה הם משחתת הגרשני: 22 פקדיהם במספר כל זכר מבן ישראל: 23 ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן קהת ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: 24 ונשיא משפחתי הגרשני אחריו המשכן יחנו ימה: 25 ומשמרת בני בית אב לנשני אליסף בן לאל: 26 ומשמרת בני גרשון באחלה מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: 27 וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: 28 ולקחת משפחתי העמרמי ומשפחתי יצהרית חמשת שקלים לנטולת בשקל הקדש תקח עשרים ומשפחתי החברני ומשפחתי העזיאלי אלה הם משפחתי

גרה השקלה: 48 ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פרדיי העדרפים בהם: 49 ויקח משה את כסף הפדרפים מאת העדרפים על פרדיי הלוים: 50 מאת בכור בני ישראל לך את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקרש: 51 ויתן משה את כסף הפדרים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה:

4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבותם: 3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהיל מועד: 4 זאת עבדת בני קהת באהיל מועד קדרש הקדשים: 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדרו את פרכתה המסך וכוסו בה את אהרן העדה: 6 ונחנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בנד כליל חכלת מלמעלה ושמו ברדייו: 7 ועל שלוחן הפנים יפרשו בנד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנוקיות ואת קשות הנסך ולחם החמיד עליו יהיה: 8 ופרשו עליהם בנד תולעת שני וכוסו אותו במכסה עור תחש ושמו את ברדייו: 9 ולקחו בנד תכלת וכוסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקיה ואת מהתיה ואת כל כליא ובננה אשר ישרתו לה בהם: 10 ונחנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונחנו על המוט: 11 ועל מזבח הוהב יפרשו בנד תכלת וכוסו אותו במכסה עור תחש ושמו את ברדייו: 12 ולקחו את כל כלוי השרת אשר ישרתו בם בקדש ונחנו אל בנד תכלת וכוסו אותם במכסה עור תחש ונחנו על המוט: 13 וודשנו את המזבח ופרשו עליו בנד ארנמן: 14 ונחנו עליו את כל כלוי אשר ישרתו עליו בהם את מהתת את המולנת ואת הייעים ואת המזרקה כל כלוי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיאו: 15 וככל אהרן ובניו לכסת את הקדרש ואת כל כלוי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבוא בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדרש

הנפש ההוא: ⁷ והתודו את חטאיהם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמשתו יסף עליו ונתן לאשר אם לו: ⁸ ואם אין לאיש גאל להשיב החטאם אליו החטא המושב ליהוה לכהן מלבד ארל הכהנים אשר יכפר בו עליו: ⁹ וכל תרומה לכל קדש בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהוה: ¹⁰ ואיש את קדשו לו יהוה איש אשר יתן לכהן לו יהוה: ¹¹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשתחו אשתו ומעלתך בו מעל: ¹³ ושבך איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישתך ונסתירה והיא נתמאה ונעד אין בה והוא לא נתפשה: ¹⁴ ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נתמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא לא נתמאה: ¹⁵ והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשרה האיפה כמה שערדים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנהת קנאת הוא מנהת זכרון מזורת עון: ¹⁶ ותקרב איתה הכהן והעמדת לפניה יהוה: ¹⁷ ולקח הכהן מים קדשים בכל חרש וממן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: ¹⁸ והעמיד הכהן את האשה לפניה יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנהת הזכרון מנהת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאדרים: ¹⁹ והשביע אותה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתה ואם לא שטויות טמאה התחת אישך הנקו ממי המרים המאדרים האלה: ²⁰ ואות כי שטויות התחת אישך וכי נתמאת ייתן איש בר את שכבותו מבלעדי איש: ²¹ ווהשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמור הכהן לאשה ייתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוקע עמק בתה יהוה את ירך נפלת ואת בטנק צבה: ²² ובאו המים המאדרים האלה במעיך לצבות בטן ולנפליך ירך ואמרה האשה Amen Amen: ²³ וכותב את האלה הכהן בספר ומה אל מי המרים: ²⁴ והשקה את האשה את מי הקהוי למשפחתם ולביה אבתם: ²⁵ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהיל מועד: ²⁶ ויהיו פקדיהם למשפחתם אלף שבע מאות וחמשים: ²⁷ אלה פקדוי משפחת הקהוי כל העבר באהיל מועד אשר פקד משה ואהרן על פיה יהוה ביד משה: ²⁸ ופקודיו בני נרשותם למשפחותם ולביה אבתם: ²⁹ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהיל מועד: ³⁰ ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבותם אלף ושלשים: ³¹ אלה פקדוי משפחת בני נרשותם מאות ושלשים: ³² אלה פקדוי משפחת בני נרשותם מאות ושלשים: ³³ אלה פקדוי משפחת בני מרדכי למשפחתם לבית יהוה: ³⁴ ופקודיו משפחת בני מרדכי למשפחתם לבית אבותם: ³⁵ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהיל מועד: ³⁶ ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלף ומאות: ³⁷ אלה פקדוי משפחת בני מרדכי אשר פקד משה ואהרן על פיה יהוה ביד משה: ³⁸ כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיהו ישראל את הלוים למשפחתם ולביה אבותם: ³⁹ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל הבא לעבר עבדה ועבדת משא באהיל מועד: ⁴⁰ ויהיו פקדיהם שמנת אלף וחמש מאות ושלמים: ⁴¹ אלה פקדוי משפחת בני מרדכי למשפחתם לבית יהוה: ⁴² ופקודיו משפחת בני מרדכי למשפחתם לבית אבותם: ⁴³ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהיל מועד: ⁴⁴ ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלף ומאות: ⁴⁵ אלה פקדוי משפחת בני מרדכי אשר פקד משה ואהרן על פיה יהוה ביד משה: ⁴⁶ כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיהו ישראל את הלוים למשפחתם ולביה אבותם: ⁴⁷ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל הבא לעבר עבדה ועבדת משא באהיל מועד: ⁴⁸ ויהיו פקדיהם שמנת אלף וחמש מאות ושלמים: ⁴⁹ על פיה יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקודיו אשר צוה יהוה את משה: ⁵⁰

5 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² צו את בני ישראל וישלחו מן המהנה כל צרווע וככל זב וככל טמא לנפש: ³ מזוכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחו ולא יטמאו את מהניהם אשר אני שוכן בתוכם: ⁴ ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה תשלחו דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: ⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר: ⁶ דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטא האדם למעל מעל ביהוה ואשמה

המורים המארארים ובאו בה המים המארארים למרים: טמא נזרו: ¹³ וזו את תורה הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אותו אל פתח האהל מועד: ¹⁴ והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שניתו תמים אחד לעלה וככבהacha אחת בחתונה תמים להטאת ואיל אחד תמים לשלמים: ¹⁵ וסל מצות סלת הלה בלוות בשמן ורקיוק מצות משחיהם בשמן ומנחתם ונסכיהם: ¹⁶ והקריב הכהן לפניו יהוה ועשה את חטאתו ואת עלהתו: ¹⁷ ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצאות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו: ¹⁸ וגולח הנזיר פתח האهل מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: ¹⁹ ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיוק מצה אחד וננתן על כפי הנזיר אחר התגלוחו את נזרו: ²⁰ ותגנוף אותם הכהן תנופה לפניו יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: ²¹ זאת תורה הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורה נזרו: ²² וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ועל בניו לאמר כה תברכו את ²³ בני ישראל אמרו להם: ²⁴ יברך יהוה וישמרך: ²⁵ יאר יהוה פניו אליך ויהנק: ²⁶ ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ²⁷ ושמו את שמי על בני ישראל ואני עוננה:

6 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה: ³ מיין ושכר זיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וכל ימי נזרו מכל שענבים לחים ויבשים לא יאכל: ⁴ כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד גז לא יאכל: ⁵ כל ימי נדר נזרו תער לא יعبر על ראשו עד מלאת הימים אשר זיר ליהוה קדש יהה נדל פרע שער ראשו: ⁶ כל ימי הזרו ליהוה על נשמת לא יבא: ⁷ לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נזר אל הלו על ראשו: ⁸ כל ימי נזר קדש הוא ליהוה: ⁹ וכי ימותה מטה עליו בפתע בהתאם וטמא ראש נזרו ונולח ראשו ביום טהרתו ביום השבעי יגולחנו: ¹⁰ וביום השמני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח האهل מועד: ¹¹ וועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפער עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: ¹² והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שניתו לאשם והימים הראשונים יפלו כי

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: ² ויקריבו נשייאי ישראל ראשי בית אבותם הם נשייאי המטה הם העמדים על הפקדים: ³ ויביאו את קרבנם לפניו יהוה שענלת צב ושני עשר בקר ענלה על שני הונשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: ⁴ ויאמר יהוה אל משה לך מאתם והיו לעבד את עברת האهل מועד לאמר: ⁵ קח מאתם והיו לעבד את עברת האهل מועד ונתחה אותם אל הלוים איש כפי עבדתו: ⁶ ויקח והביא כבש בן שניתו לאשם והימים הראשונים יפלו כי

ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים ²⁹ המשא את העגלת ואת הבקר ויתן אותו אל הלוים: ⁷ המשא כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אל-יאב בן חלן: ³⁰ ביום הרבעיע נשיא לבני ראובן אל-יצור בן שדיור: ³¹ קרבנו קערת כספ' אחת שלשים ומאה משקלה מזוקך אחד כספ' שבעים שקל בשקל הקדש שניים מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ³² כספ' אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ³³ פר אחד בן בקר אחד לחתאת: ³⁴ שער עזים איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ³⁵ שער עזים אחד ליום יקריבו את קרבנם להנחת המזבח: ³⁶ ויהי אחד ליום יקריבו את קרבנם להנחת המזבח: ³⁷ ויהי המשא עתדים כבשים בני שנה חמשה וזה קרבן למתה יהודה: ³⁸ וקרבנו קערת כספ' אחת שלשים ומאה משקלה מזוקך אחד כספ' שבעים שקל בשקל הקדש שניים מלאים סלת בלולה בשמן כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ³⁹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ⁴⁰ שער עזים אחד לחתאת: ⁴¹ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה וזה קרבן נחshawן בן עמנידב: ⁴² ביום השני הקריב והנאל בן צווער נשיא ישכבר: ⁴³ והקרב את קרבנו קערת כספ' אחת שלשים ומאה משקלה מזוקך אחד נשיא לבני נד אל-יסף בן דעואל: ⁴⁴ כספ' קערת כספ' אחת שלשים ומאה משקלה מזוקך אחד כספ' שבעים שקל בשקל הקדש שניים מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ⁴⁵ כספ' אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ⁴⁶ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ⁴⁷ שער עזים אחד לחתאת: ⁴⁸ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה וזה קרבן אל-יסף בן דעואל: ⁴⁹ ביום השביעי נשיא לבני אפרים אל-ישמעע בן עמיהוד: ⁵⁰ קרבנו קערת כספ' אחת שלשים ומאה משקלה מזוקך אחד כספ' שבעים שקל בשקל הקדש שניים מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ⁵¹ כספ' אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ⁵² פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ⁵³ שער עזים אחד לחתאת:

שנתו לעלה: 52 שעיר עזים אחד לחטא: 53 ולזבח אחד בן בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה שעיר עזים אחד לחטא: 54 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה שנים אילם חמשה וזה קרבן פגעה בקר בן ערךן: 55 קרבנו אלישמע בן עמיודה: 56 בימים השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פרחצור: 57 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמן למנחה: 58 כסף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 59 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 60 שעיר עזים אחד לחטא: 61 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה וזה קרבן אבידן בן גדרני: 62 בימים ההשייע נשיא לבני בנימן אבידן פרחצור: 63 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמן למנחה: 64 שעיר עזים אחד לחטא: 65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה זה קרבן גמליאל בן חמשה כבשים בני שנה חמשה וזה קרבן גמליאל בן פרחצור: 66 בימים העשורי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדרני: 67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה עמיישי: 68 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמן למנחה: 69 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 70 שעיר עזים אחד לחטא: 71 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה וזה קרבן ירדה אליהם:

8 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן אמרת אליו בהעלתך את הנרתא מל מול פני המנורה אמרו שבעת הנרות: 3 ווועש בן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה: 4 וזה מעשה המנורה מיקשה זהב עד ירכיה עד פרחה

שנתו לעלה: 52 בימים עשתי עשר ים נשיא אהיעזר בן עמיישי: 53 בימים העשורי נשיא לבני פגעה בקר בן ערךן: 54 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמן למנחה: 55 כסף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 56 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 57 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמן למנחה: 58 כסף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 59 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 60 שעיר עזים אחד לחטא: 61 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה וזה קרבן גמליאל בן פרחצור: 62 בימים ההשייע נשיא לבני בנימן אבידן בן גדרני: 63 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמן למנחה: 64 שעיר עזים אחד לחטא: 65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה זה קרבן אבידן בן גדרני: 66 בימים העשורי נשיא לבני דן אהיעזר בן גדרני: 67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה עמיישי: 68 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלת בלוליה בשמן למנחה: 69 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 70 שעיר עזים אחד לחטא: 71 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה וזה קרבן ירדה אליהם:

מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן הלויים כן עשו להם: ²³ וידבר יהוה אל משה לאמר: ²⁴ זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת האל מועד: ²⁵ ו מבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעד עוד: ²⁶ ו שרת את אחיו באهل מועד לשמר משמרות ועבדה לא יעד ככה תעשה ללוים במשמרותם:

9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בسنة החשניה לצאיהם מארץ מצרים בחרדש הראשון לאמר: ² ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: ³ באביבה עשר יומם בחדרש הזה בין העربים תעשו אותו במועדו ככל חקתו וככל משפטיו תעשו אותו: ⁴ וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: ⁵ ויעשו את הפסח בראישן באביבה עשר יומם לחדש בין העربים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: ⁶ ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכולו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ⁷ ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגער לבתי הקרב את קרבן יהוה במעדו בתוק בני ישראל: ⁸ ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁰ דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהוה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה: ¹¹ בחדרש השנה באביבה עשר יומם בין העARBים יעשו אותו על מצות ומרירים יאכלחו: ¹² לא ישארו ממנה עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אותו: ¹³ והאיש אשר הוא טהור ובדרכ לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקרב במעדו חטא איש החטא: ¹⁴ וכי יגורו אתם ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהוה לכם ולנור ואורה הארץ: ¹⁵ ובוים הקיים את המשכן כסה הענן את המשכן לאهل העדה עשה את המנרה: ⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר: ⁷ וכח את הלויים מותך בני ישראל וטהרת אתם: ⁸ ו עשה להם לטהרתם הוה עליהם מי חטא והעבירות עדר על כל בשרם וככוסו בנדיהם וטהרתו: ⁹ ולקחו פר בן בקר ומנתתו סלה בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטא: ¹⁰ והקרבת את הלויים לפני האל מועד והקחלה את כל עדת בני ישראל: ¹¹ והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים: ¹² והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: ¹³ וhalbויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטא ואת האחד עללה ליהוה לכפר על הלויים: ¹⁴ והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה: ¹⁵ והבדלת את הלויים מותך בני ישראל והיו לי הלוים: ¹⁶ ואחריו כן יבואו הלויים לעבד את האל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: ¹⁷ כי תנאים נתנים המה לי מותך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל בני ישראל لكחתי אתכם לי: ¹⁸ כי לי כל בכור בני ישראל באדם ובבבמה ביום הכתி כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתכם לי: ¹⁹ ואקח את הלויים תחת כל בכור בני ישראל: ²⁰ ואתנה את הלויים נתנים לאהרן וישראל נnf בנסת בני ישראל אל הקדש: ²¹ ויעש ישראל נnf בנסת בני ישראל ולא יהיה בני באهل מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בני ישראל מושה ואחרון וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל: ²² ויתחטא הלוים ויכבסו בנדיהם וינפ אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרתם: ²³ ואחריו כן בא הלוים לעבד את עבדתם באهل מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה לאهل העדה על משה על

ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר: ¹⁶ כן יהיה תמיד הענן יכשון ומראה אש לילה: ¹⁷ ולפי העלת הענן מעל האהל ואחריו כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן יחנו בני ישראל: ¹⁸ על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי צווער: ¹⁹ ועל צבא מטה בני יששכר נתגאל בן עמיינדב: ²⁰ ועל צבא מטה בני ישעיהו אליאב בן חלון: ²¹ והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מרדי נשאי המשכן: ²² ונסע דגל מhana ראובן לצבאתם ועל צבא אליצור בן שדיאור: ²³ ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: ²⁴ ונסע דגל מhana בני והקימו את המשכן עד באם: ²⁵ ונסע דגל מhana בני אפרים לצבאתם ועל צבא אלישמע בן עמיירוד: ²⁶ ועל צבא מטה בני מנשה נמליאל בן פרחצור: ²⁷ ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדרוני: ²⁸ ונסע דגל מhana בני דן מאסף לכל המהנה לצבאתם ועל צבא אוחזור בן עמיישיד: ²⁹ ועל צבא מטה בני אשר פניעאל בן עכרן: ³⁰ ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עין: ³¹ אלה מסעיו בני ישראל לצבאתם ויסעו: ³² ויאמר משה לחכוב בן רעואל המדייני חתן משה נסעים אנחנו אל המקומות אשר אמר יהוהatto אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל: ³³ ויאמר ALSO לא לך כי אם אל ארצי ואל מולדתי לך: ³⁴ ויאמר אל נא תזוב אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיתה לנו לעוניים: ³⁵ והיה כי תליך עמו והיה הטוב הוה אשר ייטב יהוה עמו והטבנו לך: ³⁶ ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה ונסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: ³⁷ וענן יהוה עלייהם יומם בנסעם מן המהנה: ³⁸ ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: ³⁹ ובנה אמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: ⁴⁰ למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר הארץ: ⁴¹

על פי יהוה ביד משה:

10 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² עשה לך שני חצירות כסף מקשה תשעה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המהנות: ³ ותקעו בהן ונעודו אליך כל העדה אל פתח האל מועד: ⁴ וואם באחת יתקעו ונעודו לך הנשים ראשיי ישראל: ⁵ ותקעתם תרואה ונסעו המהנות החנים תימה תרואה תרואה שניית ונסעו המהנות החנים קדמה: ⁶ ותקעתם יתקעו למשיעיהם: ⁷ ובתקהיל את הכהל תתקעו ולא תריעו: ⁸ ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצירות והיו לכם לחקת עולם לדרכיהם: ⁹ וכי תבואו מלחמה בארכיכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצירות וניכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: ¹⁰ ובימים שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצירות על עלהיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם זכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: ¹¹ ויהי בسنة השניה בחדש השני בעשרים בחדר נעללה הענן מעל משכן העדה: ¹² ויסעו בני ישראל

ויהי העם כמת庵נים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויהר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצת ימים ולא שבעים יום: 20 עד חדש ימים עד אשר יצא מהוננה: 21 ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: 22 ויקרא שם המקום ההוא הבערה כי בערה בם אש יהוה: 23 וואפסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו נם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו אשר בקרבכם ותבכו לפני לאמור למה זה יצאנו ממצרים: 24 ויאמר משה שיש מאות אלף רגלי העם אשר א נכי בקרבו אתה אמרתبشر אתן להם ואכלו חדש ימים: 22 הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דני הים יאסף להם ומצא להם: 23 ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקך דברי אם לא: 24 ויצא משה וירבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקни העם ויעמד אתם סביבת האهل: 25 וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: 26 וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אליך ושם השני מידך ותגנ עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האלהה ויתנבאו במחנה: 27 וירץ הנער ונגד למשה ויאמר אליך ומידך מתנבאים במחנה: 28 ויען יהושע בן אליך ומידך מתנבאים במחנה: 29 ויאמר משה כלאם: נון משות משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם: יהוה וינו שלוים מן הים וויטש על המהנה כדרך ים כה וכדרך ים כה סביבות המהנה וכאמותים על פני הארץ: 30 ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו הממעיט אסף שבעה חמרים ויטחו להם שטוח סביבות המהנה: 33 הבשור עודנו בין שנייהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויק יהוה בעם מכיה רביה מאד: 34 ויקרא את שם המקום והוא קברות התאוה נסעו העם חזרות ויהיו בחזרות: 35 מקברות התאוה נסעו העם חזרות ויהיו בחזרות: אשר בקרבכם ותבכו לפני לאמור למה זה יצאנו בשר ואכלתם: 36 לא יום במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: 37 לא יום

ולמטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי: ¹² למטה דין עמיאל בן גמלוי: ¹³ למטה אשר סטור בן מיכאל: ¹⁴ למטה נפתלי נחבי בן ופסי: ¹⁵ למטה נד נאואל בן מכוי: ¹⁶ אלה שמות האנשימים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע: ¹⁷ יוישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם על זה בungan ועלייתם את ההר: ¹⁸ ווראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הדישב עליה החזק הוא ישב בה הטובה הוא אם רב: ¹⁹ ומה הארץ אשר הוא ישב בתנה הבמיהנים אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בתנה הבמיהנים אם במכברים: ²⁰ ומה הארץ השמנה הוא אם רזה הייש בה עז אם אין והתחזוקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים מי בכורי ענבים: ²¹ ויעלו ויתרו את הארץ מדבר צען עד רחוב לבא חמת: ²² ויעלו בungan ויבא עד חברון ושם אחימן שוי ותלמי ילדי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: ²³ ויבאו עד נחל אשכל ויכרתו שם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במושת בשנים ומן הרמנים ומן התנאים: ²⁴ למקום ההוא קרא נחל אשכל על אדות האשכול אשר כרתו שם בני ישראל: ²⁵ וישבו מtower הארץ מקץ ארבעים יום: ²⁶ וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פרן קדשה וישיבו אותם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ: ²⁷ ויספרו לו ויאמרוaban אל הארץ אשר שלחנו נום זבת חלב ודבש הוא יהה פריה: ²⁸ אף כי עז העם היישב בארץ והערים בצרות נדלת מאד ונום ילדי הענק ראיינו שם: ²⁹ מלך יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנען ישב על הים ועל יד הירדן: ³⁰ ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עליה נעלחה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה: ³¹ והאנשימים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: ³² ויויציאו דבת הארץ אשר והדבר מרומים ואחרן במשה על אדות האשנה הcessית אשר לקח כי אשה כשית לקח: ² ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא נם בנו דבר וישמע יהוה: ³ וזה איש משה ענו מאר מל' האדם אשר על פני הארץ: ⁴ ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרומים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם: ⁵ וירד יהוה בעמוד ענן ויעד פתח האהיל ויקרא אהרן ומרומים ויצאו שנייהם: ⁶ ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביכם יהוה במראה אליו אתודע בחלים אדרבר בו: ⁷ לא כן עבדי משה בכל ביתך נאמן הוא: ⁸ פה אל פה אדרבר בו ומראה ולא בחידת והמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבר במשה: ⁹ ויחיר אף יהוה בם וילך: ¹⁰ והען סר מעל האהיל והנה מרומים מצרעת בשלג וויפן אהרן אל מרומים והנה מצרעת: ¹¹ ויאמר אהרן אל משה כי אדרני אל נא תשת עליינו חטאך אשר נואלנו ואשר חטאנו: ¹² אל נא תהי כמות אשר בצתתו מרחם amo ויאכל חצי בשרו: ¹³ ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה ואביה יرك יرك בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסנרג שבעת ימים מוחץ למחנה ואחר התאسف: ¹⁵ ותסנרג מרומים מוחץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרומים: ¹⁶ ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פרן:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ² שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם: ³ וישלח אתכם משה מדבר פרן על פי יהוה כלם אנשים ראשין בני ישראל המה: ⁴ ואלה שמותם למטה ראובן שמוען בן זכור: ⁵ למטה שמעון שפט בן חורי: ⁶ למטה יהודה כלב בן יפנה: ⁷ למטה יששכר גנאל בן יוסף: ⁸ למטה אפרים חושע בן נון: ⁹ למטה בנימין פלטי בן רפוא: ¹⁰ למטה זבולון נדיאל בן סודי: ¹¹

זהו אל הארץ אשר נשבע להם ויוחTEM במדבר :¹⁷ ועתה יndl נא כח אדרי כאשר דברת לאמר :¹⁸ יהוה ארך אפים ורב חסר נשא עון ופשע ונקה לא נקה פך עון אבות על בניים על שלשים ועל רבעים :¹⁹ סלח נא לעון העם הזה כndl חסרך וכאשר נשאתה לעם הזה מצרים ועד הנה :²⁰ ויאמר יהוה סלחתי כדברך :²¹ ואולם חוי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ :²² כי כל האנשים הראים את כבדך ואת אתמי אשר עשית במצרים ובמדבר וינסו אתך זה עשר פעמים ולא שמו בקולי :²³ אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנצחי לא רואוה :²⁴ ועבידי כלב עקב היהת רוח אחרת עמו וימלא אחרדי והביאתי אל הארץ אשר בא שמה וזרעו וירשנה :²⁵ והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו لكم המדבר דרך ים סוף :²⁶ וירבד יהוה אל משה ואל אהרן לאמר :²⁷ עד מותי לעדרה הרעה הזאת אשר המה מלנים עלי עד מאר :²⁸ אם תלוות בני ישראל אשר המה מלנים עלי שמעתי : אמר אליהם חוי אני אם יהוה אם לא כאשר דברתם באוני כן עשה לכם :²⁹ במדבר היה יפלו פנרים וככל פקדים לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלייתם עלי :³⁰ אם אתם תבואו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון :³¹ וטפכם אשר אמרתם לבי יהוה והביאתי אתכם וידעו את הארץ אשר מסתם בה :³² ובניכם יהיו פנרים אתם יפלו במדבר היה :³³ ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פנרים במדבר :³⁴ במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנוatti :³⁵ אני יהוה דברתיך אם לא זאת עשה לכל העדרה הרעה הזאת הנודדים עלי במדבר היה יתמו ושם יתמו :³⁶ והאנשים אשר שלח משה לטור את הארץ ישבו

תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לטור אתה ארץ אכלת ושביה הוא וכל העם אשר ראיינו בתוכה אנשי מדות :³³ ושם ראיינו את הנפלים בני ענק מן הנפלים ונחי בענינו כחגבים וכן הינו בעניהם :

14 ותשא כל העדרה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא :² וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדרה לו מותנו בארץ מצרים או במדבר היה לו מותנו :³ וולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבו הלו טוב לנו שוב מצרים מה :⁴ ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרים מה :⁵ וויפל משה ואהרן על פניהם לפוי כל קחל עדת בני ישראל :⁶ ויהושע בן נון וככלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרוו בנדיהם :⁷ ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לטור אתה טובת הארץ מאר מאר :⁸ אם חפץ בני יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבחת חלב ודבש :⁹ אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תוראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעלהם ויהוה אתנו אל תיראם :¹⁰ ויאמרו כל העדרה לרגונם אתם באבניהם וכבוד יהוה נראת באهل מועד אל כל בני ישראל :¹¹ ויאמר יהוה אל משה עד أنها ינאצני העם הזה ועד أنها לא יאמינו כי בכל האות אשר עשית בקרבו :¹² אכנו במדבר ואורשנו ואעשה את נגוי גдол ועצום ממן :¹³ ויאמר משה אל יהוה ושמי מצרים כי העלית בכח את העם הזה מקרבו :¹⁴ ויאמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בעניך עמד עליהם ובעמד ענן אתה נראת אתך יהוה ועניך עמד ענן אשר עין בעין הילך לפניהם יומם ובעמד אש לילה :¹⁵ זה מה תה את העם הזה כאיש אחד ואמרנו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר :¹⁶ מבלתי יכלת יהוה להביא את העם

ניחח ליהוה: ¹⁴ וכי גור אתכם גור או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תשע כן יעשה: ¹⁵ הקהל חקה אחת לכם ולגר הנר חקה עולם לדרתיכם ככם כנור יהוה לפני יהוה: ¹⁶ תורה אחת ומשפט אחד יהוה לכם ולגר הנר אתכם: ¹⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁸ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בבאים אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: ¹⁹ והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה: ²⁰ ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומות נרן כן תרימו אתה: ²¹ מראשית ערסתיכם תנתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: ²² וכי תשנו ולא תעשו את כל המצוות האלה אשר דבר יהוה אל משה: ²³ את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם: ²⁴ והיה אם מעוני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנתחו נסכו כמשפט ושער עזום אחד לחטא: ²⁵ וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שנה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאיהם לפני יהוה על שנותם: ²⁶ ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הנר בתוכם כי לכל העם בשגגה: ²⁷ ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטא: ²⁸ וכפר הכהן על הנפש השגנת החטא בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו: ²⁹ האורה בבני ישראל ולגר הנר בתוכם תורה אחת יהוה לכם לעשה בשגגה: ³⁰ והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האורה ומן הנר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש החוא מקרב עמה: ³¹ כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת חכמת הנפש החוא עונה בה: ³² ויהיו בני ישראל במדבר יימצא איש מקשע עצים ביום השבת: ³³ ויקריבו אותו המזאים אותו מקשע עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: ³⁴ ויגיחו אותו במשמר כי לא פרש מה יעשה

וילנו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ: ³⁷ ומיתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במנפה לפני יהוה: ³⁸ ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חי מון האנשים ההם ההלכים לחרור את הארץ: ³⁹ וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאר: ⁴⁰ וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו: ⁴¹ ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצליח: ⁴² אל תעלו כי אין יהוה בקרבתכם ולא תנפנו לפני איביכם: ⁴³ כי העמלי והכנען שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם נאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: ⁴⁴ ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא מושׁו מקרב המנהה: ⁴⁵ וירד העמלי והכנען היישב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה:

15 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: ³ ועשיתם אשה ליהוה עליה או זבח לפלא נדר או בנדבה או בمعدיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן: ⁴ וחקיריב המקיריב קרבנו ליהוה מנהה סלת עשרון בלוול ברכעית ההין שמן: ⁵ ווין לנסך רבעית ההין תעשה על העלה או לבח לכבש האחד: ⁶ או לאיל תעשה מנהה סלת שני עשנים בלוול בשמן שלשית ההין: ⁷ ווין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה: ⁸ וכי תעשה שני עשנים בלוול בשמן שלשית ההין: ⁹ או לאיל תעשה מלחמים ליהוה: ¹⁰ ובקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה בלוול בשמן חצי ההין: ¹¹ ווין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה: ¹² ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשא בכבשים או בעזים: ¹³ כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: ¹⁴ כל האורה יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח

לו: 35 ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רנו אתו באנבים כל העדה מוחוץ למחנה: 36 ויציאו אותו כל העדה אל מוחוץ למחנה וירגנו אותו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה: 37 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 38 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פרטיל תכלת: 39 והיה לכם לציצית וראיתם אותו וכרכתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתרטו אחריו לבבכם ואחריו ענייכם אשר אתם זנים אחרים: 40 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותיהם ואחריהם: 41 אני יהוה אלהיכם אשר והייתם קדושים לאלהיכם: 42 אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לחיות לכם לאלהיכם אני יהוה אלהיכם:

16 ויקח קרח בן יצחר בן קחת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן: 2 ויקמו לפניו משה ואנשימים מבני ישראל אל המשים ומאתים נשאי העדה קראי מועד אנשי שם: 3 ויקחלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהים רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשו על קהל יהוה: 4 וישמע משה ויפל על פניו: 5 וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואתה הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו קריב אליו: 6 ואתה עשו קחו לכם מחותות קרח וככל עדתו: 7 ותנו בהן אש ושים עלייהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: 8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: 9 המשט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרham: 10 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם נם כהנה: 11 לכן אתה וכל עדתך הנודים על יהוה ואחרון מה הוא כי תלונו עלי: 12 ווישלח משה לקריא לדתן ואבירם

עליהם לא יהוה שלחני: 30 ואם בריה יברא יהוה ופצחה הארץ את פיה ובכעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וירדתם כי נאזו האנשים האלה את יהוה: 31 ויהי ככלתו לדבר את

Sheol h7585 (Sheol h7585)

כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם:
32 ווישב אהרן אל משה אל פתח האهل
מועד והמנפה נעצרה:

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל וכח מאות מטה מטה לבית אב מאה כל נשיאם לבית אבותם שנים עשר מנות איש את שמו חכתב על מטהו: 3 ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם: 4 והנחתם באهل מועד לפני העדות אשר אoud לכם שם: 5 והיה האיש אשר אבחור בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מליינם עלייכם: 6 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבותם שנים עשר מנות ומטה אהרן בתוכ מטותם: 7 ווינה משה את המטה לפני יהוה באהל העדות: 8 ויהי ממחחת ויבא משה אל אهل העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים: 9 וויצא משה את כל המטה מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו: 10 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו: 11 ווועש משה כאשר צויה יהוה אותו כן עשה: 12 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן נוענו אבדנו כלנו אבדנו: 13 כל הקרבן הקרבן אל משכון יהוה ימות האם תמננו לניע:

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנוכם: 2 וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרבן אתך וילו עלייך וישראל ואתה ובניך אתך לפני אهل העדות: 3 ושמרו משמרותך ומשמרת כל האهل אך אל כל הכהן ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם: 4 ונלו עלייך ושמרו את משמרות אל מועד לכל עבדת האهل וזה לא יקרב אליכם: 5 ושמרתם את משמרות הקדש ואת משמרות

ויאבד מותו הקהיל: 34 Sheol h7585 וככל ישראל אשר סכיבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ: 35 ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקרבי הקטרת: 36 וידבר יהוה אל משה לאמר: 37 אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתה מבין השרפה ואת האש זורה הלה כי קדרשו: 38 את מהחות החתאים האלה בנפשם ועשו אתם רקי עזים צפוי למזבח כי הקריבם לשרפם וירקעום צפוי מהחותה אשר הקריבו לשרפם וירקעום צפוי למזבח: 40 זכרון לבני ישראל למן אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: 41 וילנו כל עדת בני ישראל ממחחת על משה ועל אהרן לאמר אתם מרתם את עם יהוה: 42 ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אهل מועד והנה כסחו הענן וירא כבוד יהוה: 43 ויבא משה ואהרן אל לפני אهل מועד: 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 45 הרמו מזוק העדה הזאת ואכליה אתם כרגע ויפלו על פניהם: 46 ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרחה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: 47 ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוכן הכהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם: 48 ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: 49 ויהיו המתים במנפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על

בישראל לנחלת חלוף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד: ²² ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות: ²³ ועביד הלווי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקק עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלת: ²⁴ כי את מעשר בני ישראל אשר ידרמו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלת על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלת: ²⁵ וידבר יהוה אל משה לא אמר: ²⁶ ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאית בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרממתם ממנה תרומות יהוה מעשר מן המעשר: ²⁷ ונחשב לכם תרומותכם כדברן מן הנגרן וכמלאה מן היקב: ²⁸ כן תרימו גם אתם תרומות יהוה מכל מעשrichtיכם אשר תקחו מאית בני ישראל ונחתם ממנה את תרומות יהוה לאהרן הכהן: ²⁹ מכל מהנתיכם תרימו את כל תרומות יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנה: ³⁰ ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו וממנה ונחשב ללוים כחובאות נזק וכחובאות יקב: ³¹ ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלוף עבדתכם באهل מועד: ³² ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנה ואת קדרשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו:

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ² זאת חקמת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדרמה תמיימה אשר אין בה מום אשר לא עליה עלייה על: ³ ונתחתם אתה אל אלעזר הכהן והחטיא אתה אל מוחוץ למחנה ושחת אתה לפניו: ⁴ ולקח אלעזר הכהן מדרמה באצבעו וזהו אל נכח פניו אהל מועד מדרמה שבע פעמים: ⁵ ושהרף את הפרה לעניינו את ערלה ואת בשורה ואת דרמה על פרשה ישרף: ⁶ ולקח הכהן עז ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: ⁷ וככש בנדיו

המושב ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל: ⁸ ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים מותך בני ישראל לכל מותנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד: ⁹ אתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמబית לפרכות ועבדתם עבדת מותנה אתן את כהנתכם והזור הקרב יומת: ¹⁰ וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומותיו לכל קדרשי בני ישראל לך נתחים למשחה ולבניך לחק עולם: ¹¹ זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנהחם ולכל חטאתם ולכל אשם אשר ישיבו לי קדרש קדרשים לך הוא ולבניך: ¹² בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו קדרש יהוה לך: וזה לך תרומות מותנה לכל תנופות בני ישראל לך נתחים ולבניך ולבנתייך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אותו: ¹³ כל חלב יצחרר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתחים: ¹⁴ בכורי כל אשר בארץם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו: ¹⁵ כל חרם בישראל לך יהיה: ¹⁶ כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו להוה באדם ובכלה מה יהוה לך אך פרה תפירה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפירה: ¹⁷ ופדריו מבן חדש תפירה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדרש עשרים נרה הוא: ¹⁸ אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפירה קדרש הם את דםם תזרק על המזבח ואת חלבם תקשיר אשה לריח ניחח להוה: ¹⁹ ובשרם יהוה לך כחזה התנופה וכשוך היימין לך יהיה: ²⁰ כל תרומות הקדרשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתייך אתך בחק עולם ברית מלך עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך: ²¹ ויאמר יהוה אל אהרן בארץם לא תנחל וחולק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: ²² ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר

הכהן ורוחן בשרו במים ואחר יבוא אל המהנה וטמא שם: 2 ולא היה מים לעדרה ויקהלו על משה ועל אהרן: 3 וירוב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו געננו בגע אחינו לפני יהוה: 4 ולמה הבאתם את קהיל יהוה אל המדבר זהה למות שם אנחנו ובעירנו: 5 ולמה העליינו ממצרים להביאו אתנו אל המקומ הרע הזה לא מקום זרע ותאנא וגפן ורמון ומים אין לשותה: 6 ויבא משה ואהרן מפני הכהל אל פתח האהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: 7 וידבר יהוה אל משה לאמר: 8 קח את המטה והכהל את העדרה אתה ואהרן אחיך ורברתם אל הסלע לענייהם נתן מימייו וודחצאת להם מים מן הסלע והשקיות את העדרה ואת עירם: 9 ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: 10 ויקהלו משה ואהרן את הכהל אל פניהם ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע זהה נוציא לכם מים: 11 וירם משה את ידו ויד את הסלע במתחו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדרה ובעירם: 12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן עין לא האמנים בו לחקרני לעני בני ישראל לאן לא תביאו את הכהל הזה אל הארץ אשר נתנו להם: 13 מה מי מריביה אשר רבו בני ישראל את יהוה וקידש בם: 14 וישלח משה מלאים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו: 15 וירדו אבותינו מצרים ונשב במצרים ותנה אנחנו בקדש עיר קצה נבולך: 16 ונצעק מים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו: 17 ונצעק אל יהוה וישמעו קלנו וישלח מלך ויצאנו מצרים ותנה אנחנו בקדש עיר קצה נבולך: 18 נעברה נא בארץ לא עבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באך דרך המלך נלך לא נתה ימין ושמאול עד אשר עבר נבולך: 19 ויאמר אליו אדום לא ת עבר כי פן בחרב יצא לקראתך: 20 ויאמרו אליו בני ישראל בمسئלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומKENI ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי עברה: 21 ויאמר לא ח עבר ויצא רחנון וישב העם בקדש ותמה שם מרים ותקבר

הכהן ורוחן בשרו במים ואחר יבוא אל המהנה וטמא אהרן עד הערב: 8 והשרף אתה יכbs בנדיו במים ורוחן בשרו במים וטמא עד הערב: 9 ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מהוזן למחנה במקום טהור והיתה לעדרת בני ישראל למשמרת למי נירה חטאה הוא: 10 וככbs האסף את אפר הפרה את בנדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגנרג הניג בתוכם לחתת עולם: 11 הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: 12 הוא יתחטא בו ביום השלישי ובוים השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי ובוים השביעי לאו טהרה: 13 כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכני יהוה טמא ונכרת הנפש ההוא מישראל כי מי נירה לא רדק עלייו טמא יהיה עוד טמאתו בו: 14 זאת התורה אדם כי ימות באהיל כל הבא אל האהיל וכל אשר באהיל יטמא שבעת ימים: 15 וככל פתחו אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: 16 וככל אשר יגע על פניו השדה בחיל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: 17 ולקחו לטמא מUPER שרפת החטא ונתן עלייו מים חיים אל כל: 18 ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהיל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחיל או במת או בקבר: 19 והוא הטהר על הטמא ביום השלישי ובוים השביעי וחטאו ביום השלישי וככbs בנדיו ורוחן במים וטהור בערב: 20 ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרת הנפש ההוא מתוק הכהל כי את מקדש יהוה טמא מי נירה לא רדק עלייו טמא הוא: 21 והיתה להם לחתת עולם ומה מי נירה יכbs בנדיו והגע במי נירה יטמא עד הערב: 22 וככל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת טמא עד הערב:

20 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדר הראשון וישב העם בקדש ותמה שם מרים ותקבר

וישעו מואב ויהנו בעי העברים במדבר אשר על פניהם אדום לקרהתו בעם כבד וביד חזקה: 21 וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגלו ויטישראל מעליו: 22 וישעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדרה הר ההר: 23 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול הארץ אמר לאמר: 24 איסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריהם את פי למי מריבה: 25 קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: 26 והפשט את אהרן את בנדייו והלבשתם את אלעזר בנו ואחרן איסף ומות שם: 27 ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעני כל העדרה: 28 וופשط משה את אהרן את בנדייו וילבש אתם את אלעזר בנו ומות אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר: 29 ויראו כל העדרה כי נוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל: 30

וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמור לאמר: 31 עברה בארכץ לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באード בריך המלך מלך עד אשר עבר נבלך: 32 ולא נתן סיחן את ישראל עבר בגלו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקרהת ישראל המדברה ויבא יהצח כל יהודים בישראל: 33 ויכחו ישראל לפיה חרב וירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז נבלם בני עמון: 34 ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמור בחשבונו ובכל בנתיה: 35 כי חשבונו עיר סיחן מלך האמור הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן: 36 על כן יאמרו המשלים באו החשבונו תבנה ותכונן עיר סיחון: 37 כי אש יצאה מחשבונו להבה מקרית סיחן אכליה ערד מואב בעלי במות ארנן: 38 אווי לך מואב אבדה עם כמוש נתן בנו פליטם ובנתיו בשכית למלך אמור סיחון: 39 ונירם אבד החשבונו עד דיבונן ונשים עד נפח אשר עד מידבא: 40 וישב ישראל בארץ האמור: 41 וישלח משה לרוגל את יער יילכדו בנתיה וירש את האמור אשר שם: 42 וויפנו

אדום לקרהתו בעם כבד וביד חזקה: 21 ווימאן אדום נתן את ישראל עבר בגלו ויטישראל מעליו: 22 וישעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדרה הר ההר: 23 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריהם את פי מי מריבה: 25 קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: 26 והפשט את אהרן את בנדייו והלבשתם את אלעזר בנו ואחרן איסף ומות שם: 27 ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעני כל העדרה: 28 וופשט משה את אהרן את בנדייו וילבש אתם את אלעזר בנו ומות אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר: 29 ויראו כל העדרה כי נוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל: 30

21 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממן שב: 2 וירד ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תנתן את העם הזה בידיו והחרמתי את עריהם: 3 וישמע יהוה בקהל ישראל ויתן את הכנעני וייחרם אתם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה: 4 וישעו מהר ההר דרך ים סוף לשבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: 5 וירדבר העם באלהיהם ובמשה למטה העלייתנו ממצרים למות במדבר כי אין להם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: 6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם ומותם עם רב מישראל: 7 ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך החפכל אל יהוה ויסר מעליינו את הנחש ויתפצל משה בעד העם: 8 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרפ ושים אותו על נס והיה כל הנחש וראה אותו והו: 9 ויעש משה נחש נחש וישמו את הנחש ויתפצל משה בעד העם: 8 ויאמר יהוה על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והabit אל נחש הנחש ויה: 10 וישעו בני ישראל ויהנו באבתה: 11

ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך
אליו: ¹⁷ כי כבד אכבד מאד וכל אשר תאמר אליו
עשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: ¹⁸ וויען בלבעם
ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף
וזהב לא אוכל לערבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה
או גדולה: ¹⁹ ועתה שבו נא בזה גם אתם היללה
ואדרעה מה יסף יהוה דבר עמי: ²⁰ ויבא אליהם אל
בלעם ליליה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים
קום לך אתם ואך את הדרבר אשר אדרבר אליך אותו
תעשה: ²¹ ויקם בלבעם בכקר ויחבש את אתנו וילך
עם שרי מואב: ²² ויהר אף אליהם כי הולך הוא
ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על
אתנו ושני נעריו עמו: ²³ ותרא האتون את מלאך יהוה
נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ותט האتون מן הדרך
ותלך בשדה ויך בלבעם את האتون להטטה הדרך:
ויעמד מלאך יהוה במשעול הקרים נדר מזה
ונדר מזה: ²⁵ ותרא האتون את מלאך יהוה ותלחץ אל
הקיר ותלחץ את רגלו בלבעם אל הקיר יסף להבטה:
ויסוף מלאך יהוה עברו ויעמד במקום צר אשר
אין דרך לננות ימין ושמאול: ²⁷ ותרא האتون את
מלאך יהוה ותרבץ תחת בלבעם ויהר אף בלבעם ויך
את האتون במקל: ²⁸ ויפתח יהוה את פי האتون ותאמר
לבלעם מה עשית לך כי היכתני זה שלש רגליים:
ויאמר בלבעם לאتون כי התחעלת بي לו ישחרב
בידי כי עתה הרוגתיק: ³⁰ ותאמר האتون אל בלבעם
הלו אנכי אתנק אשר רכבה על מועדך עד היום
זהה ההספון הסכני לעשות לך כה ויאמר לא: ³¹
ויגל יהוה את עני בלבעם וירא את מלאך יהוה נצב
בדרכ וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחוו לאפיו: ³²
ויאמר אליו מלאך יהוה על מה היכית את אתנק זה
שלוש רגליים הנה אנכי יצאתו לשטן כי ירת הדרך
לנגידו: ³³ ותראני האتون ותט לפניו זה שלש רגליים
ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראות הוא
וכל עמו למלחמה אדרעי: ³⁴ ויאמר יהוה אל משה
אל תירא אותו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת
ארציו ועשית לו כאשר עשית לסיכון מלך האמרי אשר
יושב בחשbon: ³⁵ ויכו אותו ואת בניו ואת כל עמו עד
בלתי השair לו שריד ווירשו את ארציו:

22 ויסעו בני ישראל ויהנו בערבות מואב מעבר
ליידן יrhoו: ² וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה
ישראל לאמריו: ³ ויגר מואב מפני העם מאד כי רב
הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ⁴ ויאמר מואב אל
זקן מדין עתה ילחו הקהל את כל סכיבתינו כלחך
השור את ירכ השדה ובלק בן צפור מלך לМОואב
בעת ההוא: ⁵ וישלח מלאכים אל בלבעם בן בעור
פטורה אשר על הנهر ארץ בני עמו לקרא לו לאמר
הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא
ישב מליל: ⁶ ועתה לך נא ארה לי את העם הזה
כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואנרשנו מן
הארץ כי ידעת את אשר תברך מברך ואשר תאר
זקן מואב וזקן מדין וקסמים בידם
יוואר: ⁷ וילכו זקן מואב וזקן מדין וקסמים בידם
ויבאו אל בלבעם וידברו אליו דבריו בלק: ⁸ ויאמר
אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר אשר
ידבר יהוה אליו וישבו שרי מואב עם בלבעם: ⁹ ויבא
אליהם אל בלבעם ויאמר מי האנשים האלה עמק: ¹⁰
ויאמר בלבעם אל האלים בלק בן צפור מלך מואב
שלח אליו: ¹¹ הנה העם היוצא ממצרים ויכס את עין
הארץ עתה לך קבה לי אותו אולי אוכל להלחם בו
ונרשותו: ¹² ויאמר אליהם אל בלבעם לא תלהך עמהם
לא תאר את העם כי ברוך הוא: ¹³ ויקם בלבעם בכקר
ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מען יהוה
לחתך להלך עמכם: ¹⁴ ויקומו שרי מואב ויבאו אל
בלק ויאמרו מאן בלבעם הילך עמנו: ¹⁵ ויסוף עוד בלק
שלח שרים רבים ונכבדים מאללה: ¹⁶ ויבאו אל בלבעם

בכלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיך ותנה ברכת
ברך : 12 ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי
אתו אשמר לדבר : 13 ויאמר אליו בלק לך נא את
אל מקום אחר אשר תרANO שם אפס קצחו תראה
וכלו לא תראה וקבנו לי שם : 14 ויקחוה שדה צפים
אל ראש הפסנה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל
במזבח : 15 ויאמר אל בלק התיצב כה על עתך
ואנכי אקרה כה : 16 ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר
ובפי ויאמר שוב אל בלק וכח דבר : 17 ויבא אליו
והנו נצב על עתך ושדי מואב אתו ויאמר לו בלק
מה דבר יהוה : 18 ווישא משלו ויאמר קום בלק ושמע
האזינה עדי בנו צפר : 19 לא איש אל יוכב ובן אדם
ויתנהם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה : 20
הנה ברך לקחתיך וברך ולא אשיבנה : 21 לא הבית
אוון בייקב ולא ראה עמל בישראל אל יהוה אלהו עמו
ותורעת מלך בו : 22 אל מוצאים ממצרים כתועפת
ראם לו : 23 כי לא נחש בייקב ולא קסם בישראל
כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פועל אל : 24 חן עם
כלביה יקום וכארוי יתנסה לא ישכב עד יاقل טרכ
ודם חללים ישתח : 25 ויאמר בלק אל בלעם נם קב
לא תקבנו נם ברך לא תברכנו : 26 ויען בלעם ויאמר
אל בלק הלא דברתוי אליך לאמור כל בלעם לכח
יהוה אתו עשה : 27 ויאמר בלק אל בלעם לכח
נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעני האלדים
וקבתו לי שם : 28 ויקח בלק את בלעם ראש הפעור
הנש��ף על פני היישמן : 29 ויאמר בלעם אל בלק
בנה לי בזה שבעה מזבחת והחן לי בזה שבעה פרים
ושבעה אילים : 30 ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל
פרק ואיל בזבחה :

וירא בלבעם כי טוב בעיני יהוה לברך את
ישראל ולא הילך כפעם בפעם לקראת נחשים ווישת
אלל המדבר פניו: ² ווישת בלבעם את עניינו וירא את
24

אולי נטהה מפני כי עתה נם אתחה הרגתי ואותה
החייטי: ³⁴ ויאמר בלוּם אל מלְאָך יהוָה חטאתי כי
לא ידעת כי אתה נצב לקרأتي בדרך ועתה אם רע
בעניך אשובה לֵי: ³⁵ ויאמר מלְאָך יהוָה אל בלוּם
לְך עם האנשים ואפס את הדרבר אשר אדרב אליך
אתו תדבר וילך בלוּם עם שרי בלק: ³⁶ ווישמע בלק
כי בא בלוּם ויצא לקראותו אל עיר מואב אשר על
גבול ארנון אשר בקצתה הגובל: ³⁷ ויאמר בלק אל
בלוּם הלא שלח שלחתך אליך לקרה לך למה לא
חלהת אליו האמנם לא אוכל כבדך: ³⁸ ויאמר בלוּם
אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר
מאומה הדרבר אשר ישם אלהים בפי אותו דבר:
וילך בלוּם עם בלק ויבאו קריות חצות: ⁴⁰ וויזבח
בלק בקר וצאן וישלח לבלוּם ולשרים אשר אותו: ⁴¹
ויהי בבקר ויקח בלק את בלוּם ויעלהו במוות בעל
וירא משם קצתה העם:

23 ויאמר בלוּם אל בָּלָק בְּנָה לִי בְזָה שְׁבָעָה
מִזְבְּחָת וְהַכֵּן לִי בְזָה שְׁבָעָה פְּרִים וְשְׁבָעָה אַיִלִים:
2 וַיַּעֲשֵׂה בָלָק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּלֹעֵם וַיַּעֲלֵל בָּלָק וְבְלֹעֵם
פְּרִים וְאַיִל בְּמִזְבֵּחַ: 3 וַיֹּאמֶר בְּלֹעֵם לְבָלָק הַתִּצְבֵּעַ
עַלְתָּךְ וְאַלְכָה אָוְלִי יִקְרָה יְהוָה לְקַרְאָתִי וְדִבֶּר מֵה
יִרְאָנִי וְהַגְּדָתִי לְךָ וַיֹּאמֶר שְׁפִי: 4 וַיֹּקַר אֲלֹהִים אֶל בְּלֹעֵם
וַיֹּאמֶר אֲלֹיו אֶת שְׁבָעָת הַמִּזְבְּחָת עַרְכָּתִי וְאַעֲלֵל פְּרִים
וְאַיִל בְּמִזְבֵּחַ: 5 וַיַּשְׁמַע יְהוָה דִּבֶּר בְּפִי בְּלֹעֵם וַיֹּאמֶר
שׁוּב אֶל בָּלָק וְכָה תְּדַבֵּר: 6 וַיַּשְׁבַּט אֲלֹיו וְהַנֵּה נַצֵּב עַל
עַלְתָּו הָא וְכָל שָׁרֵי מוֹאָב: 7 וַיָּשָׁא מִשְׁלָוִי וַיֹּאמֶר מִן
אָרֶם יִנְהַנֵּי בָלָק מֶלֶךְ מוֹאָב מִהְרָדוּ קָרְם לְכָה אֲרָה לִי
יַעֲקֹב וְלִכְחָה זַעַמָּה יִשְׂרָאֵל: 8 מַהְאָקֵב לְאַקְבָּה אֶל וּמָה
אָזַעַם לְאֶזְעָם יְהוָה: 9 כִּי מִרְאַשׁ צְדִים אֲרָאָנוּ וּמִנְבָּעוֹת
אֲשֻׁורָנוּ הָן עַם לְבִדְדֵל יִשְׁכַּן וּבְנוּיִם לֹא יִחְשַׁב: 10 מַיְהָ
מִזְבְּחָה שָׁפֵר וְשָׁבֵר וּמִסְפֵּר אֲשֶׁר בָּרָע יִשְׁבָּאֵל סְמָמָה וּפְשִׁׁיעָה

ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אליהם: ²⁵ ווישא משלו ויאמר נאם בלום בנו בעיר נאם הנבר שتم העין: ⁴ נאם שמע אמרי אל אשר מוחה שדי יהוה נפל גולוי עינים: ⁵ מה טבו אהליך יעקב משכנייך ישראל: ⁶ כנחים נטיו כננת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים: ⁷ זיל מים מדליו זורעו במים רבים וירם מאגנו מלכו ותנשא מלכתו: ⁸ אל מוציאו מצרים כתועפת ראם לוי יאכל גוים צריו ועצמיהם יגרכם וחציו ימחץ: ⁹ כרע שכב אاري וכלביא מי יקימנו מברכיך בריך וארכיך אדור: ¹⁰ ויחר אף בליך אל בלום וספק את כפיו ויאמר בליך אל בליך לקב איבי קראתו וגהה ברכת ברך זה שלוש פעמים: וועתה ברוח לך אל מוקמוד אמרתו כבד אכברך והנה מנעד יהוה מכבוד: ¹¹ ויאמר בליך אל בליך הלא נם אל מלכיך אשר שלחת אליו דברתוי לאמר: ¹² אם יתן לי בליך מלא ביתו כספי זהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אותו אדרבר: ¹³ וועתה הני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: ¹⁴ ווישא משלו ויאמר נאם בלום בנו בעיר נאם הנבר שتم העין: ¹⁵ נאם שמע אמרי אל וידע דעתה עליון מוחה שדי יהוה נפל גולוי עינים: ¹⁶ אראנו שבת מישראל ומוחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: ¹⁷ והיה אדום ירש והיה ירש שעיר איביו וישראל עשה חיל: ¹⁸ וירד מיעקב והאביד שריד מער: ¹⁹ וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית נוים עמלק ואחריתו עדי אבד: ²⁰ וירא את הקני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנד: ²¹ כי אם יהיה בעיר קין עד מה אשור תשבר: ²² ווישא משלו ויאמר אווי מי יהיה משמו אל: ²³ וצימ מיד כתים וענו אשר דבר פעור:

26 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: ² שאו את ראש כל

עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אביהם כל יצא צבא בישראל: ²⁶ וירדבר משה ואלעזר הכהן למשפחתם לסדר משפחתי הסרדי לאלוון משפחתי האלני ליחלאל משפחתי הייחלאלי: ²⁷ אלה משפחתי היזובי לפקידיהם ששים אלף וחמש מאות: ²⁸ בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: ²⁹ בני מנשה למקיר משפחתי המכירוי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחתי הגלעדי: ³⁰ אלה בני גלעד איעזר משפחתי האיעורי לחלק משפחתי החלקי: ³¹ ואשריאל משפחתי האשראל ושםם משפחתי השכמי: ³² ושמידיע משפחתי השמידיע וחפר משפחתי החפרי: ³³ וצלאפרה בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלאפרה מחללה ונעה חנלה מלכה ותרצה: ³⁴ אלה משפחתי מנשה ופקידיהם שניים וחמשים אלף ושבע מאות: ³⁵ אלה בני אפרים למשפחתם לשותלה משפחתי השתלי ח' לבכר משפחתי הבכרי לתחן משפחתי התחני: ³⁶ ואלה בני שותלה לערן משפחתי הערני: ³⁷ אלה משפחתי בניו יוסף למשפחתם: ³⁸ בני בניין וחמש מאות אלה בניו יוסף למשפחתם: ³⁹ לשופטם האשבל' לאהירם משפחתי האחיםמי: ⁴⁰ ויהיו משפחתי השופמי לחופם משפחתי החופמי: ⁴¹ בני בלו ארד ונעמן משפחתי הארד' לנעמן משפחתי הנעמי: ⁴² אלה בני בניין למשפחתם ופקידיהם חמשה וארבעים אלף ושבע מאות: ⁴³ אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחתי השוחמי אלה משפחתי דן למשפחתם: ⁴⁴ כל משפחתי השוחמי לפקידיהם ארבעה וששים אלף וארבעה מאות: ⁴⁵ בני בריעה לחבר משפחתי החברי משפחתי היינה לישוי משפחתי היישוי לבריעה משפחתי הזרחי: ⁴⁶ לבני בריעה לחבר משפחתי החברי למלכיאל משפחתי המלכיאלי: ⁴⁷ אלה משפחתי בני אשר לפקידיהם שלשה שרה: ⁴⁸ אלה משפחתי בני אשר לפקידיהם שלשה משפחתי הפשוני: ⁴⁹ אלה משפחתי ישכר לפקידיהם וחמשים אלף וארבעה מאות: ⁵⁰ בני נפתלי למשפחתם משפחתי השמרני: ⁵¹ אלה משפחתי ישכר לפקידיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות: ⁵² בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחתי הנמואל' למיון משפחתי הדמיין ליכין משפחתי היוכני: ⁵³ לזרח משפחתי הזרחי לשאול משפחתי השאול': ⁵⁴ אלה משפחתי השמעני שניים ועשרים אלף ומאתים: ⁵⁵ בני נד למשפחתם לצפונ' משפחתי הצפוני לחני משפחתי החני לשוני משפחתי השוני: ⁵⁶ לאוני משפחתי האוני לערוי משפחתי הערוי: ⁵⁷ לאירוד משפחתי האירוד' לאראלי משפחתי האראלי: ⁵⁸ אלה משפחתי בני נד לפקידיהם ארבעים אלף וחמש מאות: ⁵⁹ בני יהודה עיר ואונן וימת עיר ואונן בארץ כנען: ⁶⁰ ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחתי השלני לפרק' משפחתי הפרצ'י לזרח משפחתי הזרחי: ⁶¹ ויהיו בני פרץ לחרן' משפחתי החזרני לחמול' משפחתי החמול': ⁶² אלה משפחתי יהודה לפרק'ם שהה שביעים אלף וחמש מאות: ⁶³ בני יששכר למשפחתם תולע' משפחתי התולע' לפוה משפחתי הפשוני: ⁶⁴ לישוב' משפחתי היישובי לשרמן' משפחתי השמרני: ⁶⁵ אלה משפחתי ישכר לפקידיהם שלשה וארבעים אלף וארבעה מאות: ⁶⁶ בני נפתלי למשפחתם

והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטא מות ובנים לא היו לו: 4 למה יגרע שם אבינו מותך משפטו כי אין לו בן תנה לנו אחותה בתוך אחינו: 5 ויקרב משה את משפטן לבני יהוה: 6 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 7 כן בנות צלפחד דברת נתן להם אחות נחלה בתוך אחינו אביהם והעברת את נחלה אביהם להן: 8 ואל בני ישראל תדבר לאיש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: 9 ואם אין לו בת ונתם את נחלתו לאחיו: 10 ואם אין לו אחים ונתם את נחלתו לאחיו: 11 ואם אין אחיהם לאביו ונתם את נחלתו לאחיו: 12 ויהה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: 13 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הרים העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: 14 וראתה אותה ונאספת אל עמיך נם אתה כאשר נאסר אהרן אחיך: 15 כאשר מרים פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעניותם הם מיריבת קדש מדבר צן: 16 וידבר משה אליו יהוה לאמר: 17 אשר יהוה אלהי הרוחת לכלبشر איש על העדה: 18 אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה עצמן אשר אין להם רעה: 19 ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עלי: 20 והעמדת אותו לפנוי אלעזר הכהן ולפנוי כל העדה וציותה אותו לעניותם: 21 ונתה מהודך עלי למען ישמעו כל עדת בני ישראל: 22 ולפנוי אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפניו יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבוא הוא וכל בני ישראל אותו וכל העדה: 23 ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו ויקח את יהושע ויעמדתו לפניו אלעזר הכהן ולפנוי כל העדה: 24 ויסמך את דרכיו עליו יוציאו כאשר דבר יהוה ביד משה:

לייחצאל משפחת הייחצאל לגוני משפחת הגוני: 49 ליצר משפחתי הייצרי לשלם משפחתי השלמי: 50 אלה משפחנת נפתלי למשפחתם ופקידיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: 51 אלה פקדוי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים: 52 וידבר יהוה אל משה לאמר: 53 לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמota: 54 לרבע תרבה נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: 55 אך בגורל יחלק הארץ לשמות מותם אבתם יחלו: 56 על פי הנורל תחלק נחלתו בין רב למעט: 57 ואלה פקדוי הלו למשפחתם לורשון משפחת הנרשני לקחת משפחת הקחתית למורי משפחת המורי: 58 אלה משפחת לוי משפחת הלכני משפחת החברני משפחת המחלל משפחת המושי משפחת הקרחי וקחת הولد את עמרם: 59 ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללו במצרים ותולד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחיהם: 60 ווילוד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 61 ווימת נדב ואביהוא בהקריבם אש ורזה לפני יהוה: 62 ויהיו נדב ואביהוא בהקריבם אש ורזה לפני יהוה: 63 אלה פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: 64 אלה פקדוי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו: 65 ובאללה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני: 66 כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהודש בן נון:

27 ותקרבה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמota בתינו מחלה נעה ותחללה ומלכה ותרצתה: 2 והעמדנה לפניו משה ולפנוי אלעזר הכהן ולפנוי הנשאים וכל העדה פתח אهل מועד לאמר: 3 אבינו מות במדבר

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לאשוי לארשי ריח ניחוח תשמרו להקריב לוי במועדו: 3 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמים שניים ליום עלה תמיד: 4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין העربים: 5 ועשרהית האיפה סלת למנה לילוה בשמן כתית רביעת ההין: 6 עלת תמיד העשה בהר סיני לריח ניחוח האשה ליהוה: 7 ונasco נסכו רביעת ההין לכבר האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: 8 ואת הכבש השני תעשה בין העARBים כמנחת הבקר וכנכוכו תעשה האשה ריח ניחח ליהוה: 9 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמים ושני עשרנים סלת מנה לילוה בשמן ונasco: 10 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונasco: 11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שניים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמים: 12 ושלשה עשרנים סלת מנה לילוה בשמן לפרט האחד ושני עשרנים סלת מנה לילוה בשמן לאיל האחד: 13 ועשרון עשרון סלת מנה לילוה בשמן לכבר האחד עללה ריח ניחח האשה ליהוה: 14 ונascoים חצי ההין יהיה לפרט ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבר יין ואת עלת חדש בחדרשו לחדרshi השנה: 15 ושער עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונasco: 16 ובחדש הראשון עשר ימים לארבעה עשר יום לחדר פסח ליהוה: 17 ובחמשה עשר יום לחדר זהה חג שבעת ימים מצות יאכל: 18 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: 19 ותקרבתם אשה כבשים בני שנה תמים יהיו לכם: 20 ומנחתם סלת בילולה בשמן שלשה עשרנים לפרט שני עשרנים לאיל האחד: 21 עשרון עשרון לכבר האחד לחטאת הכהנים: 22 שער עזים אחד לחטאת לילךם: 23

29 ובחדש השביעי באחד לחדר מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו يوم תרועה יהוה לכם: 2 ועשיותם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל כבשים בני שני שבעה תמים: 3 ומנחתם סלת בילולה בשמן שלשה עשרנים לפרט שני עשרנים לאיל: 4 ועשרון אחד לכבר האחד לשבעת הכהנים: 5 ושער עזים אחד חטאota לפרט שבעת הכהנים: 6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד עליכם: 7 ומנהתת ונascoיהם כמשפטם לריח ניחח האשה ליהוה: 8 ובשעור לחדר השביעי זהה מקרא קדש יהוה לכם ועניהם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו: 9 ותקרבתם עללה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד ותקרבתם סלת בילולה בשמן שלשה עשרנים לפרט שני עשרנים לאיל האחד: 10 עשרון עשרון לכבר האחד לחטאת הכהנים: 11 שער עזים אחד חטאota מלבד לשבעת הכהנים: 12 שער עזים אחד חטאota לילךם: 13 ובחמשה עשר יום לחדר פסח ליהוה: 14 ובחדש הראשון עשר ימים לארבעה עשר יום לחדר זהה חג שבעת ימים מצות יאכל: 15 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: 16 ותקרבתם אשה עללה ליהוה פרים בני בקר שניים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמים יהיו לכם: 17 ומנחתם סלת בילולה בשמן שלשה עשרנים לפרט שני עשרנים לאיל האחד: 18 עשרון עשרון תעשה לכבר האחד לשבעת הכהנים: 19 ושער עזים אחד לחטאת לילךם: 20

שבעת ימים: ¹³ והקרבתם עליה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים יהו: ¹⁴ ומנחתם סלת בללה בשםן שלשה עשרנים לפרט האחד לשלה עשר פרים שני עשרנים לאל האחד לשני אילם: ¹⁵ ועשרון עשרון לככש האחד לארכעה עשר כבשים: ¹⁶ וושער עזים אחד חטאota מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ¹⁷ וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים: ¹⁸ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמספרם: ¹⁹ וושער עזים אחד חטאota מלבד עלת התמיד וממנחתה ונסכיהם: ²⁰ וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תנאים: ²¹ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמספרם: ²² וושער חטאota אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ²³ וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תנאים: ²⁴ מנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמספרם: ²⁵ וושער עזים אחד חטאota מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ²⁶ וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תנאים: ²⁷ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמספרם: ²⁸ וושער חטאota אחד מלבד עלת התמיד וממנחתה ונסכה: ²⁹ וביום השישי פרים שמונה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תנאים: ³⁰ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמספרם: ³¹ וושער חטאota אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ³² וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תנאים: ³³ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמספרם: ³⁴ וושער חטאota אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ³⁵ ביום השמיני עצרת

30 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: ² איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יהל דברו ככל היוצא מפיו יעשה: ³ ואשה כי ידר נדר ליהוה ואסירה אסר בבית אביה בנעריה: ⁴ ושמע אביה את נדרה ואסירה אשר אסירה על נפשה והחריש אביה וכל נדריה וכל אסר אשר אסירה על נפשה יקום: ⁵ ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסירה אשר אסירה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה: ⁶ ואם היו תהיה לאיש נדרה שפתייה אשר אסירה על נפשה יאשׁר אסירה על נפשה יסלה או מבטא שפתייה אשר אסירה על נפשה: ⁷ ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסירה אשר אסירה על נפשה יקמו: ⁸ ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עלייה ואת מבטא שפתייה אשר אסירה על נפשה ויהוה יסלח לה: ⁹ ונדר אלמנה ונורשה כל אשר אסירה על נפשה יקום עליה: ¹⁰ ואם בית אישה נדרה או אסירה אסר על נפשה בשבעה: ¹¹ ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסירה על נפשה יקום: ¹² ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתייה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה: ¹³ כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקומו ואישה יפרנו: ¹⁴ ואם החריש

בנשים אשר לא יידעו משבב זכר החיו לכם: ¹⁹ וואתם חנו מוחין למחנה שבעת ימים כל הרגנןש וכל גנע בחלל תחתיתאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: ²⁰ וכל בנד וכל כל עור וכל מעשה עזום וכל כל עץ תחתיתאו: ²¹ ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: ²² אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת: ²³ כל דבר אשר יבא באש העבIRO באש וטהר אך במזננה יתחטא וכל אשר לא יבא באש העבIRO במים: ²⁴ וכבסתם בוגדיםם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המלחנה: ²⁵ ויאמר יהוה אל משה לאמר: ²⁶ שא את ראש מלךוח השבי באדם ובכבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: ²⁷ וחצית את המלכווח הכהן וראשי אבות הכהן תרומות יהוה: ²⁸ וחציתת המלחמה הייצאים לצבא ובין כל העדה: ²⁹ והרמות מכם ליהוה מאת אנשי המלחמה הייצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר וכן מן החמורים ומן הצען: ³⁰ ממחציתם תקחו וננתה לאלעזר הכהן תרומות יהוה: ³¹ וממחצית בני ישראל תקח אחד אחו מן החמורים מן הבקר מן החמורים ומן הצען מכל הבהמה וננתה אתם ללוים שמרי משמרות משכון יהוה: ³² ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ³³ ויהיו המלכווח יתר הבו אשר בזוועם הצבא צאן שיש מאות אלף ושביעים אלף וחמשת אלפים: ³⁴ וובקר שניים ושביעים אלף ווחמרים אחד וששים אלף: ³⁵ ונפש אדם מן הנשים אשר לא יידעו משבב זכר כל נפש שניים ושלשים אלף: ³⁶ ותהי המחצית חלק הייצאים בצבא מספר הצען שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: ³⁷ ויהי המכס ליהוה מן הצען שיש מאות חמיש שבעים: ³⁸ והבקר ששה ושלשים אלף ומוכסם ליהוה שנים ושביעים: ³⁹ ווחמרים שלשים אלף וחמש מאות

יחריש לה אישת מים אל יום ותקיים את כל נדריה או את כל אסירה אשר עליה הקים אתם את כל נדריה או ביום שמעו: ⁴⁰ ואם היפר יפר אתם אחורי שמעו ונשא את עונה: ⁴¹ אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה:

31 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² נקם נקמת בני ישראל מאת המדיניות אחר תאוסף אל עמיך: ³ וידבר משה אל העם לאמר החלציו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לחת נקמת יהוה במדין: ⁴ אלף למטה אלף למטה לכל מوطה ישראל תלשחו לצבא: ⁵ וויסטרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא: ⁶ וישלח אתכם משה אלף למטה לצבא אתכם ואה פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדר וחצירות התרועה בידיו: ⁷ וויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרנו כל זכר: ⁸ ואת מלכי מדין הרנו על חללייהם את אווי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רביע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרנו בחרב: ⁹ ווישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמות ואת כל מנקהם ואת כל חילם בזווע: ¹⁰ ואת כל ערים במושבותם ואת כל טירתם שרפו באש: ¹¹ וויקחו את כל השלל ואת כל המלכווח באדם ובכבהמה: ¹² וויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלכווח ואת השלל אל המלחנה אל ערבת מוואב אשר על ירדן ירחו: ¹³ וויצאו משה ואלעזר הכהן וככל נשי אי הדרה לקראותם אל מוחין למלחנה: ¹⁴ וויקצץ משה על פקודי ההייל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: ¹⁵ ויאמר אליהם משה ההיילם כל נקבה: ¹⁶ הן גנה הוי לבני ישראל בדבר כלעם למסר מעל ביהוה על דבר פער ותהי המנפה בעדרת יהוה: ¹⁷ ועתה הרנו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרנו: ¹⁸ וכל הטע

ומכסם ליהוה אחד וששים: 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש: 41 ויתן משה את מכס תרומות יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 42 וממחצית בני ישראל אל' אשר חזה משה מן האנשים הצבאים: 43 ותהי מוחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפיים וחמש מאות: 44 ובקר ששה ושלשים אלף: 45 וחמורים שלשים אלף וחמש מאות: 46 ונפש אדם ששה עשר אלף: 47 ויקח משה ממחצית בני ישראל את האחו אחד מן החמשים מן האדם ומון הבבמה ויתן אתם לליום שמרי משמורת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: 48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרוי האלפים ושרוי המאות: 49 ויאמרו אל משה עבריך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידינו ולא נפקד מمنו איש: 50 ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כל' זהב עצה וצמיד טבעת עניל וכמוו לכפר על נפשתו לפניהם יהוה: 51 ויקח משה ואלעזר הכהן את זהב מאותם כל' מעשה: 52 ויהי כל' והב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרוי האלפים ומאת שרוי המאות: 53 אנשי הצבא בזו איש לו: 54 ויקח משה ואלעזר הכהן את זהב מאת שרוי האלפים והמאות יבואו אותו אל אهل מועד זכרון לבני ישראל לפניהם יהוה:

32 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני נד עצום מאד ויראו את ארץ יי'ור ואת ארץ גלעד והנה המוקם מקום מקנה: 2 ויבא בני נד ובני ראובן ואמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר: 3 עטרות ודריבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו ובען: 4 הארץ אשר הכה יהוה לפניהם ערת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבידך מקנה: 5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחוזה אל

יעשו כאשר אדרני מצوها : 26 טפנו נשינו מקניו וכל בהמתנו יהו שם עברדי הגלעד : 27 ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדרני דבר : 28 ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשיא אבות המטוות לבני ישראל : 29 ויאמר משה אליהם אם יעברו בני נד ובני ראוון אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבהה הארץ לפניכם ונתחם להם את ארץ הגלעד לאחוזה : 30 ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונתחו בחככם בארץ כנען : 31 ויענו בני נד ובני ראוון לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה : 32 נהנו נ עבר הלויצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחות נחלתו מ עבר לירדן : 33 ויתן להם משה לבני נד ולבני ראוון ולהציז שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיכון מלך האמרי ואת ממלכת עוז מלך הבשן הארץ לעריה בנבלת ערי הארץ סביב : 34 ויבנו בני נד את דיבין ואת עתרת ואת ערדע : 35 ואת עתרת שופן ואת יעד ווינבהה : 36 ואת בית נמרה ואת בית דרין ערי מבצד ונדרת צאן : 37 ובני ראוון בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קרייטים : 38 ואת נבו את שמות הערים אשר בנו : 39 וילכו בני מכיר בן מנשה נלעדה וילכדה ווירוש את האמרי אשר בה : 40 ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה : 41 ויאיר בן מנשה הילך וילכד את חותיהם ויקרא אתחן חות איר : 42 ונכח הילך וילכד את קנת ואת בניה ויקרא לה נכח בשמי :

33 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאותם ביד משה ואחרן : 2 ויכתב משה את מוצאיםם למשעים על פי יהוה ואלה משעים למושאים : 3 ויסעו מרעמסס בחדרש הראzon בחמשה עשר יום לחדרש הראzon ממחירת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעני כל מצרים : 4 ומצרים מקברים את אשר

ונבול זה יהיה לכם נבול ים: וזה יהיה לכם נבול צפון מן הים הנדרתתא לכם היר ההר: ⁸ מהר ההר תחאו לבא חמת והיו תוצאתו הנבל צדרה: ⁹ ויצא הנבל זפרנה והיו תוצאתו חצר עין זה יהיה לכם נבול צפון: ¹⁰ והתאויתם לכם לנובל קרמה מהצר עין שפמה: ¹¹ וירד הנבל משפט הרבללה מקדם לעין וירד הנבל ומה עלי כתף ים נרתת קדרה: ¹² וירד הנבל הירדן והיו תוצאתו ים המלח זאת היהת לכם הארץ לנבלתיה סביב: ¹³ ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנהלו אתה בנורל אשר צוה יהוה להת לחשעת המות והציה המטה: ¹⁴ כי לcko מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגרדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לcko נחלתם: ¹⁵ שני המות וחצי המטה לcko נחלתם מעבר לירדן יrho קדרה מזרחה: ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁷ אלה שמות האנשים אשר ינהלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון: ¹⁸ ונשיא אחד נשיא אחד מטה הרקחו לנחל את הארץ: ¹⁹ ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: ²⁰ ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהו: ²¹ למטה בניין אליריד בן כסלו: ²² ולמטה בני דן נשיא בקי בן גiley: ²³ לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפס: ²⁴ ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן: ²⁵ ולמטה בני זבולן נשיא אלצפן בן פרנד: ²⁶ ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עז: ²⁷ ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי: ²⁸ ולמטה בני נפתלי נשיא פרהאל בן עמייהוד: ²⁹ אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען:

35 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן יrho לאמר: ² צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנהלת אחים ערדים לשבת ומגרש לערים סביבתייהם תחנו ללוים: ³ והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו

ערד והוא ישב בנגב הארץ כנען בבא בני ישראל: ⁴ ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: ⁴² ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן: ⁴³ ויסעו מפונן ויחנו באבת: ⁴⁴ ויסעו מאבת ויחנו בעי העברים בנובל מואב: ⁴⁵ ויסעו מעיים ויחנו ביריבן נד: ⁴⁶ ויסעו מיריבן נד ויחנו בעלמן דבלתימה: ⁴⁷ ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו מבית היישמה עד אבל השטים בערבת מואב: ⁵⁰ וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן יrho מבית היישמה עד אבל השטים בערבת מואב על ירדן יrho לאמר: ⁵¹ אדבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען: ⁵² והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכitemם ואת כל צלמי מסכitemם תאבדו ואת כל במתם תשמידו: ⁵³ והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשות אתה: ⁵⁴ והתנהלום את הארץ בנורל למשפחתיים לריב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שם הנורל ליהיה למטהות אבותיכם תנהלו: ⁵⁵ ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תורישו מהם לשכים בעינייכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם ישבים בה: ⁵⁶ והיה כאשר דמיית לעשות להם עשה לכם:

34 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלת הארץ כנען זונע נגב מדבר צן על ידי אדום והוא לכם הנבל נגב מקצת ים המלח קדרה: ⁴ ונסכ לכם הנבל מנגב למעלה עקרבים ועבר צונה והיה תוצאתו מנגב לקרש ברנע ויצא חצר אדר ו עבר עצמנה: ⁵ ונסכ הנבל מעצמן נחלת מצרים והוא תוצאתו הימה: ⁶ ונובל ים והוא לכם הים הנדרול

לבמהות ולרכשם ולכל חיותם: 4 ומגרשי הערים אשר תנתנו לলוים מקריך העיר וחותכה אלף אמה סכיב: 5 ומגדתם מחוץ לעיר את פאת קדרמה אלףים באמה ואת פאת נגב אלףים באמה ואת פאת ים אלףים באמה ואת פאת צפון אלףים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: 6 ואთ הערים אשר תנתנו ללוים את שיש ערי המקלט אשר תנתנו לנש שמה הרצתה ועליהם תנתנו ארבעים ושתיים עיר אתתנן ואת מגרשיהן: 7 כל הערים אשר תנתנו ללוים ארבעים ושמנה עיר אתתנן ואת מגרשיהן: 8 והערים אשר תנתנו מאוזות בני ישראל מלאת הרב הרבה ומאתה המעת המעתו איש כפין נחלתו אשר נחלתו ינתן מעריו ללוים: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצחה כגען: 11 ווהקריות لكم ערים ערי מקלט תהיננה لكم ונש שמה רצתה מכח נפש בשגנה: 12 והו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצתה עד עמדו לפני העדה למשפט: 13 והערים אשר תנתנו שיש ערי מקלט תהיננה לכם: 14 את שלוש הערים תנתנו מעבר לירדן ואת שלוש הערים תנתנו בארץ כגען ערי מקלט תהיננה: 15 לבני ישראל ולנמר ולהושב בתוכם תהיננה שיש הערים האלה למקלט לנש שמה כל מכח נפש בשגנה: 16 ואם בכלי ברזול הכהנו ימות רצתה הוא מות ימות הרצתה: 17 ואם באבן יד אשר ימות בה הכהנו ימות רצתה הוא מות ימות הרצתה: 18 או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהנו ימות רצתה הוא מות ימות הרצתה: 19 נאל הדם הוא ימיהת את הרצתה בפנשו בו הוא ימיהתנו: 20 ואם בשנה יהדרנו או השליך עלייו בצדיה ימות: 21 או באיבה הכהנו בידו ימות מות ימות המכיה רצתה הוא נאל הדם ימיהת את הרצתה בפנשו בו: 22 ואם בפתח ולא איבכה הדפו או השליך עלייו כל kali בלא צדיה: 23 או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות יופל עלייו ימות והוא לא אויב לו ולא מבקש

36 וירכו ראשי האבות למשפחה בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחה בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשים ראשי אבות לבני ישראל: 2 ויאמרו את אדני צוה יהוה לחתת הארץ בנהלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לחתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו: 3 והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנהלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיננה להם ומגרל נחלתו ינרע: 4 ואם יהוה היבל לבני ישראל ונוסף נחלתן על נחלת המטה אשר תהיננה להם ומנהלת מטה אבותינו ינרע נחלתן: 5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים: 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בענייהם תהיננה

לנשים אך למשפחה מטה אביהם תהיה לנשים: 7 ולא חסב נחלה לבני ישראל מטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אביו ידבקו בני ישראל: 8 וכל בת ירשות נחלה ממנות בני ישראל לאחד משפחת מטה אביה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלה אביו: 9 ולא חסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו ממנות בני ישראל: 10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד: 11 ותהיינה מחללה תרצה וחנלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דודיהם והיו נחלתן על מטה משפחת אביהם: 12 אלה הנצאות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

18 ואצוה אתם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשהן: ¹⁹ ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הנדרול וההנורא ההוא אשר ראיים דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: ²⁰ ואמר אלכם באם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ²¹ ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עליה ריש כאשר דבר יהוה אלהיך לך אל תירא ואל תחת: ²² ותקרבון אליו כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפניינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדריך אשר נעה בה ואת הערים אשר נבא אליהם: ²³ וויתב בעני הדריך וחק מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: ²⁴ ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד בחל אשבל וירגלו אתה: ²⁵ ויקחו בידם מפרי הארץ ייורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ ותתרמו את פי יהוה אלהיכם: ²⁷ ותרגנו באهلיכם לחתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: ²⁸ أنها אנחנו עליים אנחנו המשו את לבבנו לאמר עם גדויל ורם ממןינו ערים גדרת ובצורת בשמי וنم בני ענק ראיינו שם: ²⁹ ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם: ³⁰ יהוה אלהיכם ההלך לפניכם והוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתם במצרים לעיניכם: ³¹ ובמדבר אשר דראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בני בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה: ³² ובמדבר הזה איןכם מאמינים ביהוה אלהיכם: ³³ ההליך לפניכם בדרך לטור لكم מקום לחתנכם באש לילה לראתיכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם: ³⁴ וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לך אמר: ³⁵ אם יראה איש אנשים האלה הדרור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לחתת לאתיכם: ³⁶ זולתי כלב בן פנה הוא יראנה ولو את הארץ

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין
תפל ולובן וחצרת ודי זהב: **2** אחד עשר יום מחרב
דרך הרים שער עד קדרש ברנע: **3** ויהיו באربעים שנה
בעשתי עשר חדש באחד לחדרש דבר משה אל בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה אליו אליהם: **4** אחריו הכתו
את סיכון מלך האמרי אשר יושב בחשכון ואת עוג
מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי: **5** בעבר
הירדן בארץ מואב הויאיל משה באר את התורה
זהות אמר: **6** יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר
רב לכם שבת בהר הזה: **7** פנו וסעו לכם ובאו הרים
האמרי ואל כל שכנו בערבה בהר ובשפלת ובנגב
ובחווף הים ארץ הכנעני והלבנוני עד הנהר הנדל נהר
פרת: **8** ראה נתתי לפניכם את הארץ בא ורשו את
הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק
וליעקב לחת להם ולזרעם אחדריהם: **9** ואמר אליכם
בעת ההוא לאמר לא אוכל בלבד שאת אתכם: **10**
יהוה אלהיכם הרבה אתכם והגכם היום ככוכבי
השמיים לרבות: **11** יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם
ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:
12 איך אשה לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם: **13**
הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידיעים לשפטיכם
ואשים בראשיכם: **14** ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר
אשר דברת לעשות: **15** ואקח את ראשי שפטיכם
גברים חכמים וידיעים ואתן אתם ראשי עלייכם שרי
אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושתרים
לשפטיכם: **16** ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר
שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו
ובין נרו: **17** לא תכירו פנים במשפט כקטן לנDEL
תשמעון לא תנורו מפני איש כי המשפט לאלהים
הוא והדבר באשר קישה מכם תקרבון אליו ושמעתו:

אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: 37 נתתי את עדר ירשה: 38 האמם לפנים ישבו בה עם נדול ורב ורם כענקים: 39 רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אמם: 40 ובשער ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשם וישמידם מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשותו אשר נתן יהוה להם: 41 עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד: 42 והימים אשר הילכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרוב המלחנה כאשר נשבע יהוה להם: 43 וגם יד יהוה הייתה בם להם מקרוב המלחנה עד תם: 44 ויהיו כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרוב העם: 45 וידבר יהוה אליו אמר: 46 אתה עבר היום את גבול מואב את ערד: 47 וקרבת מול בני עמו אל תצרים ואל תתנרג בם כי לא אתן מארץ בני עמו לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה: 48 ארץ רפאים תהשך אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והענינים יקראו להם ומומים: 49 עם גדייל ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם וירשם וישבו תחתם: 50 כאשר עשה לבני עשו היישבים בשער ישבו אשר השמיד את החרי מפניהם וירשם וישבו תחתם עד היום הזה: 51 והענינים היישבים בחצריהם עד עזה כפתורים הייצאים מכתור השמידם וישבו תחתם: 52 כמו סעו ועברו את נחל ארנון ראה נתתי בידך את סיכון מלך השבעון האמרי ואת ארציו החל דש והתנרג בו מלחמה: 53 היום הזה אחל תחת פחרך ויראתק על פני העמים תחת כל השמיים אשר ישמעון שמעך ורנוו וחלו מפניך: 54 ואשלח מלאכים מדבר קדמאות אל סיכון מלך השבעון דבריו שלום לאמור: 55 אעbara בארכך בדרכך אלך לא אסור ימון ושמאול: 56 וכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיותי רק אעbara ברגלי: 57 כאשר עשו לי בני עשו אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: 37 נס כי התאנף יהוה בגולכם לאמר נס אתה לא תבא שם: 38 יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אותו חוק כי הוא ינהלנה את ישראל: 39 וטפכם אשר אמרתם לבני יהוה ובניכם אשר לא יידעו היום טוב ורעה מה יבוא שמה ולهم אתנה והם יירשו: 40 ואתם פנו לכם וסעו המדבירה דרך ים סוף: 41 ותענו ותאמרו אליו חטנו ליהוה אנחנו נעלמה ונלחמנו בכל אשר צנו יהוה אלהינו ותחררו איש את כל מלחמותו ותהיינו לעלת ההרה: 42 ויאמר יהוה אליו אמר להם לא תעללו ולא תלחמו כי אונני בקרבכם ולא תגנבו לפני איביכם: 43 ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעללו ההרה: 44 ויצא האמרי היישב בהר ההוא לקראותכם וירדפו אתכם כאשר תשעינה הדרבים ויכתו אתכם בשער עד חרמה: 45 ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקהלם ולא האזין אליכם: 46 ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבה:

2 ונפנ' ונגע המדבירה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אליו ונסב את הר שער ימים רבים: 2 ויאמר יהוה אליו לאמור: 3 רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה: 4 ואת העם צו לאמר אתם עברים בנבול אחיכם בני עשו היישבים בשער ויראו מכם ונשמרתם מאד: 5 אל תתנרגו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שער: 6 אבל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם: 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשהיך ידע לך את המדבר הרגל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמק לא חסרת דבר: 8 ונעבר מאת אחינו בני עשו היישבים בשער מדרך הערבה מאילה ומעצין נבר ונגע ונעבר דרך מדבר מואב: 9 ויאמר יהוה אליו אל תצער את מואב ואל תתנרג בם

הישובים בשער והמוסאים היישובים בעיר עד אשר עבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ³⁰ ולא אבה סיכון מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמצץ את לבבו למען תתו בירך כוים הזה: ³¹ וואת הארץ הזאת ירשנו בעת תחת לפניך את סיכון ואת ארציו החלך רשות את תחת לפניך את סיכון יהוה אלהיך רוחה והצטי נך אותו ואת בנו ארצו: ³² ויצא סיכון ל夸ראתנו והוא וכל עמו למלחמה יהצה: ³³ ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אותו ואת בנו ואת כל עמו: ³⁴ ונולדת את כל ערו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מות והנשים והטף לא השארנו שיריד: ³⁵ רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכרנו: ³⁶ מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הנלעד לא היה קרייה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: ³⁷ רק אל ארץ בני עמו לא קרבת כל ד' נחל יבק ועריך ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו:

3 ונפנ' ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן ל夸ראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ² ויאמר יהוה אל' תירא אותו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשה לו כאשר עשית לסיכון מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ³ ויתין יהוה אלהינו בידנו נם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו עד בלתי השαιיר לו שיריד: ⁴ ונולדת את כל ערו בעת ההוא לא היה קרייה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארנגב ממלכת עוג בבשן: ⁵ כל אלה הערים בצרות חומה נבחה דלתות ובריח לבך מעריך הפריז הרבה מאד: ⁶ ונחרם אתם כאשר עשינו לסיכון מלך חשבון החרם כל עיר מות הנשים והטף: ⁷ וכל הבהמה ושלל הערים בזונו לנו: ⁸ ונכח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנהל ארנן עד הר חרמון: ⁹ צידנים יקראו להרמן שרים והמרי יקראו לו שניר: ¹⁰ כל ערי

אלֵי ויאמר יהוה אלֵי רב לך אל תוסף דבר אליו עוד בדבר הזה: ²⁷ עללה ראש הפסגה ושה ענייך ימה אשר צוה אתכם לעשות עשרה הדברים ויכתבם על שני לוחות אבניים: ²⁸ ואותי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חוקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשותה: ²⁹ ונשמרתם מادر לנפשתיכם כי לא ראותם כל תמורה ביום דבר יהוה אליכם בחורב מותך האש: ³⁰ פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמורה כל סמל תבנית זכר או נקבה: ³¹ תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תועף בשמיים: ³² תבנית כל רמש באדמה התבנית כל דגה אשר במים מתחת הארץ: ³³ פן השא ענייך השמייה וראית את השימוש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבאם השמיים ונדרת והשתווות להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמיים: ³⁴ ואתכם לקח יהוה וויצא אתכם מדור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כוים הזה: ³⁵ יהוה התאנף כי על דבריכם וישבע לבalto עברי את הירדן ולבלטו בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: ³⁶ כי אנחנו מות בארץ הזה את עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת: ³⁷ השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אליכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמורה כל אשר צוק יהוה אלהיך: ³⁸ כי יהוה אלהיך אש אכללה הוא אל קנא: ³⁹ כי תולד בנים ובני בנים ווישתם הארץ בעני יהוה אלהיך להכעיסו: ⁴⁰ העידתי ועשיתם הרע בעני יהוה אלהיך לאבד תאבדו בכם היום את השמיים ואת הארץ כי אבד תאבדו מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשותה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון: ⁴¹ והפץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בנים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: ⁴² ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עז ובן אשר לא יראון ולא ישמעו

אשר תראה: ⁴³ ונשב בניה מול בית פעור:

4 ועתה ישראל שמע אל החוקים ואל המשפטים אשר אנחנו מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: ² לא תספו על הדבר אשר אנחנו מצוה אתכם ולא תגרשנו לשמור את מצות יהוה אלהיכם אשר אנחנו מצוה אתכם: ³ ענייכם הראת את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלק אחורי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרך: ⁴ ואתם הרכבים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: ⁵ ראה למדתוי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשותה: ⁶ ושמרתם ועשיתם כי הוא חכםתכם וביתתכם לעני העמים אשר ישמעון את כל החוקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוינו הנדול הזה: ⁷ כי מני גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: ⁸ ומני גדי גדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקם מכל התורה הזאת אשר אנחנו נתן לפניכם הרכבים אשר ראו ענייך ופן יסورو מלבקך כל מי עיריך והודעתם לבני ולבני ננייך: ¹⁰ יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחורב באמר יהוה אליו הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה את כל החיים אשר הם חיים על האדמה ואת ביהם למדון: ¹¹ ותקרבעו ותעמדון תחת החר והחר בער באש עד לב השמיים חשך ענן וערפל: ¹² וידבר יהוה אליכם מותך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה

ולא יאכלו ולא יריחו: ²⁹ ובקשתם משם את יהוה אללהיך ומצתת כי תדרשו בכל לבך ובכל נפשך: ⁴⁶ ב עבר הירדן ב ניא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ו בני ישראל בצחם מצרים: ⁴⁷ וירשו את הארץ ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר עבר הירדן מורה שם: ⁴⁸ מערער אשר על שפת נחל ארנון ועד הדר שיאן הוא חרמון: ⁴⁹ וככל הערבה תחת אשדת הפסנה: הירדן מורה והעד ים הערבה תחת אשדת הפסנה:

5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באוניכם היום ולמדתם אותם ושמרתם לעשיהם: ² יהוה אלהינו כרת עמו ברית בחרב: ³ לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: ⁴ פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מותוק האש: ⁵ אנכי עמד בין יהוה ובנייכם בעת ההוא להניד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עלייהם בהר לאמר: ⁶ אנכי יהוה אלהיך אשר הוציאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: ⁷ לא יהיה ולא אליהם אחרים על פנוי: ⁸ לא תעשה לך פסל לך אליהם אחרים אשר בשמי ממעל ואשר בארץ מתחת כל תמורה אשר בשמי ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת הארץ: ⁹ לא תשתחוה להם ולא העבדים כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בניים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי: ¹⁰ ועשה חסד לאלפיים לאחבי ולשמרי מצותיו: ¹¹ לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ניקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: ¹² שמור את יום השבת לקדרו כאשר צוק יהוה אלהיך: ¹³ ששת ימים העבד ועשית כל מלאכתך: ¹⁴ ויום השבעה שבת ליהוה אלהיך לא העשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל מהותך ונרכך אשר בשעריך למען נועה עבדך ואמתך כמוך: ¹⁵ וזכרת כי עבר היהת בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: ²⁹ ובקשתם משם את יהוה רחום יהוה אלהיך לא ירפק ולא ישחיתך ולא ישכח את בריתך אשר נשבע להם: ³² כי שאל נא למים ראשנים אשר היו לפניך מן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקרה השם ועד קצח השמים הנהיה בדבר הנadol הזה או הנשמע כמוות: ³³ השמע עם קול אלהים מדבר מותוק האש כאשר שמעת אתה ויהי: ³⁴ או הנסה אלהים לבוא ל Koh לה נוי מקרב נוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזורע נטויה ובמוראים נדים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לענייך: ³⁵ אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: ³⁶ מן השמים השמייך את קלו ליטך ועל הארץ הראך את אשו הנдолה ודבריו שמעת מותוק האש: ³⁷ ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בורשו אחוריו ויצאך בפנוי בכהו הנDEL מצרים: ³⁸ להוריש נois נדים נחלה כי אבא את אבותיך ליהיביך לחתת לך את ארצם יהוה הוא אלהים בשמי ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ⁴⁰ ושמרת את חוקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוק היום אשר ייטב לך ולבניך אחיך ולמען האריך ימים על הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים: ⁴¹ אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מושך משם לנס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלוי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשים ונס אל אחת מן הערים האלה ותו: ⁴³ את בצר במדבר הארץ המישר לראובני ואת ראמת גנאל גנדי ואת גולן בבשן למנשי: ⁴⁴ וזאת התורה אשר שם משה לפניו בני ישראל: ⁴⁵ אלה העדת והחקים והמשפטים

6 זזאת המציאות החוקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עבריםisma לרשתה: 2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חוקתו ומצוותו אשר אני מצוק אתה ובןך ובןך כל ימי חייך ולמען יארקן ימיך: 3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבונן מאי אשר דבר יהוה אלהיך לך ארץ זבת חלב ורבע: 4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: 5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מادرך: 6 ותהי הדברים האלה אשר אני מצוק היום על לבך: 7 ושננתם לבנייך ודרבתם בשבתק בבייך ובליך בדרך ובשכך ובקומך: 8 וקשרתם לאות על יידך והיו לטשטפת בין עיניך: 9 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: 10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לחתך לך ערים נדלות וטבת אשר לא בנית: 11 ויבתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת החזובים אשר לא חצתה קרמים וויתרים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: 12 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצדים מבית עבדים: 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: 14 לא תלכון אחריו אלהים אחרים מלפני העמים אשר סביבותיכם: 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והشمיך מעל פניך האדרמה: 16 לא תנכו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במשה: 17 שמר תשמרן את מצות יהוה אלהיכם ועדתו וחקיו אשר צוק: 18 ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבותיך: 19 להדך את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה: 20 כי ישאלך בך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אחים: 21 ואמרת לבנייך הינו לפרעה ובזעם נטויה על כן צוק יהוה אלהיך לעשות את יום השבת: 16 ככד את אביך ואת אמך כאשר צוק יהוה אלהיך למען יארקן ימיך ולמען ייטב לך על האדרמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 17 לא תרצה: 18 ולא תגאך: 19 ולא תגנב: 20 ולא תעהה ברעך עד שוא: 21 ולא תחמוד אשת רעך ולא תתאהה בית רעך שדהו ועבדו ואמותו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: 22 את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול נדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבניהם ויתנים אליו: 23 ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההדר בער באש ותקרבון אליו כל ראשי שבטים וזקניכם: 24 ותאמרו חן חדאננו יהוה אלהינו אה כבדו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראיינו כי ידבר אלהים את האדם וחוי: 25 ועתה למה נמות כי האכלנו האש הנדלה הזאת אם יספיקו אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: 26 כי מי כלبشر אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש לנו ויהי: 27 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו אליו ושמעו את דברך אלהינו את כל אשר ידרב יהוה אלהינו ואת תדבר אלהינו את כל אשר ידרב יהוה אלהינו אליו ושמעו יהוה את קול דבריכם בדבריכם אליו ויאמר יהוה אליו שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו לך הייטבו כל אשר דברו: 29 מי יתן והיה לבכם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולכוניהם לעלם: 30 לך אמר להם שובו לכם לאלהיכם: 31 וזאת פה עמד עמדיו ואדברה לך את כל המציאות והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אני נתן להם לרשתה: 32 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתם לא חסרו ימין ושמאל: 33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתם תלכו למען תחנון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:

במצרים וויצוiano יהוה מצרים ביד חזקה: 22 וויתן יהוה אותה ומפתים גדים ורעים למצרים בפרעה ובכל ביתו לעניינו: 23 ואותנו הוציא שם למן הביא אתנו תחת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו: 24 ויצנו יהוה לעשות את כל החוקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיינו כהוים הוא: 25 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוות הזאת לפניו יהוה אלהינו כאשר צונו:

7 כי יבואר יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשיג נויים רבים מפניך החתי והגנוני והאמרי והכני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה נויים רבים ועצומים ממקץ: 2 ונתנו יהוה אלהיך לפניך והכitem החרם תחרים אתם לא חכרת להם ברית ולא תחנן: 3 ולא תחתן בם בתק לא תן לבנו ובתו לא תקח לבنك: 4 כי יסיר את בנק מאחריו ועבדיו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמדך מהר: 5 כי אם כה תעשו להם מזבחותם תתצוו ומצבתם תשברו ואシリיהם תנדרו ופסיליהם תשרפון באש: 6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סוליה מכל העמים אשר על פניו האדמה: 7 לא מרבעם מכל העמים השק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים: 8 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפרך מביתם מיד פרעה מלך מצרים: 9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהבו ולשמרי מצותו לאף דר: 10 וממשלם לשנאיו אל פניו להאבירו לא יאחר לשנאיו אל פניו ישם לו:

8 כל המצוות אשר אני מצוך הימים תשמרן לעשות למען תחיוו ורביים ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם: 2 וכורת את כל הדרך אשר היליך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען עתך לנתק לך לדעת את אשר בלבך התשמר מצותו יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע

אם לא: 3 וווענד ווירעיך ויאכלך את המן אשר לא 9 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לכאן ידעת ולא ידען אבטוח למען הודעך כי לא על לרשת נויים נדלים ועצמים מנק ערים נדלת ובצרת בשמיים: 2 עם נדול ורם בני ענק אשר אתה ידעת והלחם לברוד יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יהיה האדם: 4 שמלהך לא בלהה מעלהיך ורגליך לא בצקה זה ארבעים שנה: 5 וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בני יהוה אלהיך מיסיך: 6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללבך בברכו ולבך לא כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: 8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: 9 ארץ אשר לא במסכנתה האכל בה להם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזול ומהרדריה תחצב נחשת: 10 ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: 11 השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבalto שמר מצותיו ומשפטיו וחתתו אשר אנכי מצוך היום: 12 פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת: 13 ובקרך וצאנך ירבעין וכסף זהוב ורבה לך וכל אשר לך ירבה: 14 וודם לבבך ושכח את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 15 המוציאך במדבר הנדר והנרא נשח שרפ ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החולמי: 16 המאכלך מן במדבר אשר לא ידען אבטיח למען ענתך ולמען נסתך להיטבר באחריתך: 17 ואמרת בלבך כי הוא עצם יידי עשה לי את החיל הזה: 18 וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא נתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבטיח ביום הזה: 19 והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחריו אלהים אחרים ועבדתם מהר מזה מזה כי שחת עמק אשר הוצאת מצרים סרו והשתחווית להם העדרתי בכם היום כי אבד תאבדון: 20 כנויים אשר יהוה מאבד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם:

ולפניהם וארד מן ההר וההר בעיר באש ושני לחתה הברית על שני ידי: ¹⁶ וארא והנה חטאיהם ליהוה אליהם ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבניים בראשיהם ואעל ההר והשני הלחת בידי: ¹⁷ ויכתב על הלחת כמכח הרשון את עשרה הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מחוק האש ביום הקהיל ויתגנ יהוה אליו: ¹⁸ ואפנ וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי וייהו שם כאשר צוני יהוה: ¹⁹ ובני ישראל נסעו מבארה בני יען מוסריה שם מת אהרן ויקבר שם ויכחן אלעזר בנו תחתי: ²⁰ ממש נסעו הנדרגה ומן הנדרגה יטבטה ארץ נחלי מים: ²¹ בעת ההוא הבדיל יהוה את שבת הלו לשאות את אהרן ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשם עד היום הזה: ²² על כן לא היה ללו חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלהו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: ²³ ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים ארבעים ים וארבעים לילה וישמע יהוה אליו נבעם התחוא לא אבה יהוה השתייך: ²⁴ ויאמר יהוה אליו קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאחיהם לחת להם: ²⁵ ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל עמוק כי אם ליראה את יהוה אלהיך לילכת בכל דרכיו ולאבה אותו ולעבר את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך: ²⁶ לשמר את מצות יהוה ואת חקתו אשר אנכי מצוק היום לטוב לך: ²⁷ הנה בה: ²⁸ רק באתייך חשך יהוה לאבה אותם ויבחר בורעם אחריהם בכם מכל העמים ביום הזה: ²⁹ פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו מבליל יכלת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאותיהם הוציאם להמתם במדבר: ³⁰ והם עמר ונחלהך אשר הוצאת בכחך הנדל ובורעך הנטיה:

10 בעת ההוא אמר יהוה אליו פסל לך שני לחת אבניים בראשיהם ועליה אליו ההר ועשית לך ארון עץ: ³¹ ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על

הלחת הראשונים אשר שברת ושמתם בארון: ³² ואעט

ואכלת ושבעתה: ¹⁶ השמרו לכם פן יפתח לבככם וסרתם ועבדתם אללהים אחרים והשתחוותם להם: ¹⁷ וחורה אף יהוה בכם ועוצר את השמיים ולא יהודה מטר והאדמה לא תחן את יבוליה ואבדתם מהרעה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ¹⁸ וושםתם את דברי אלה על לבככם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטופחת בין עיניכם: ¹⁹ ולמדתם אתם את בנייכם לדברם בסבתק בביהך ובכלכתך בדרך ובשכבר ובקומך: ²⁰ וכתחתם על מזוותם ביהך ובשעריך: ²¹ למען ירבו ימיכם וימי בנייכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם تحت להם כי ממי השמיים על הארץ: ²² כי אם שמרתם השמרון את כל המצויה הזאת אשר אני מצוה אתכם לעשנה לאהבה את יהוה אלוהיכם ללבת בכל רציכיו ולדבקה בו: ²³ והויריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם נוים גנילים ועצמים מכם: ²⁴ כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהוה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד דים האחרון יהיה גובלכם: ²⁵ לא תיזכב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתון יהוה אלוהיכם על פני הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ²⁶ ראה אני נתן לפניכם היום ברכה וקללה: ²⁷ את הברכה אשר תשמעו אל מצוות יהוה אלוהיכם אשר אני מצוה אתכם בה כאשר הדרך אשר אני מצוה אתכם היום ללבת אחריו אליהם אחרים אשר לא ידעתם: ²⁸ והיה כי יביאך יהוה אללהך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה ונתחה את הברכה על הרים גרים ואת הקללה על הרים עיבל: ³⁰ הלא מה עבר הירדן אחרי דרך מבוא המשמש בארץ הכנען הישב בערבה מול הגליל אצל אלוני מריה: ³¹ כי אתם עברים את הירדן לבא לרשות את הארץ אשר יהוה אלוהיכם נתן לכם וירשתם אתה

ובו תדרכך ובשמו תשבע: ²¹ הוא תהלך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הנגדלת ואת הנוראה האלה אשר ראו עיניך: ²² בשבעים נש פירדו אבותיך מצרימה ועתה שמי יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרבותך:

11

ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתו ומשפטיו ומצוותיו כל הימים: ² ווידעתם היום כי לא את בנייכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את נדלו את ידו החזקה וזרעו הגטיה: ³ ואת אתתינו ואת מעשיו אשר עשה בהורק מצרים לפערעה מלך מצרים ולכל הארץ: ⁴ ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבבו אשר הציף את מי סוף על פניהם ברדוףם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: ⁵ ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ⁶ ואשר עשה לדתן ולאביךם בני אליאב בן רואבן אשר פצתה הארץ זאת פיה ותבלעם ואת בתייהם ואת אהלייהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: ⁷ כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הנDEL אשר עשה: ⁸ ושמרתם את כל המצויה אשר אני מצוקה היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ זאת אתם עברים שמה לרשותה: ⁹ ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לעתם להם ולזרעם הארץ זבת חלב ודבש: ¹⁰ כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה לא הארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תורע את זרעך והשקיית ברגליך כנן הירק: ¹¹ וזה הארץ אשר אתם עברים שמה לרשותה הארץ הרום ובקעתה למטר השמיים תשתה מים: ¹² ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עני יהוה אלהיך בה מרשות השנה ועוד אחרית שנה: ¹³ והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אני מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבככם ובכל נפשכם: ¹⁴ ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלךוש ואספת דניך ותירשך ויצחרך: ¹⁵ ונתתי עשב בשדרך לבהמתך

אליהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטעמאות והטההור אכללו צבוי וכאל: ¹⁶ רק הדם לא חאכלו על הארץ השפכו כמים: ¹⁷ לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגnek ותירשך ויצחרך ובכורת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר נדרבתויך ותרומות ידרך: ¹⁸ כי אם לפניו יהוה אלהיך האכללו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנק ובתקך ועבדך ואמתך ולהלו אשר בשעריך ושמחה לפניו יהוה אלהיך בכל משלחה ידרך: ¹⁹ השמר לך פן תזעב את הלוויי כל ימיך על אדרמתך: ²⁰ כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכללה בשער כי אהוא נפשך לאכל בשער בכל אותן נפשך תאכל בשער: ²¹ כי ירחק ממקם אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטייכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: ²² והבאתם שמה על חיליכם ובחיכם ואדרמתיכם ואת תרומות ידיכם ונדריכם ונרבחיכם ובכורת בקריכם וצאניכם: ²³ ואכלחם שם את הצבוי ואת האילן חאכלו הטעמאות והטההור ייחדו אכללו: ²⁴ רק חזק לבלו תאכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: ²⁵ לא תאכלו לנו מען ייטב על הארץ השפכו כמים: ²⁶ לא תאכלו לנו מען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה היישר בעני יהוה: ²⁷ רק קדריך אשר יהו לך ונדריך תשא ובאת אל המוקם אשר יבחר יהוה: ²⁸ ועשהית על תיריך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: ²⁹ שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר ארכי מזיך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעני יהוה אלהיך: ³⁰ כי יכritis יהוה אלהיך את הנזים אשר אחת בא שמה לרשות אתם מפניך וירושת אתם וישבת בארץם: ³¹ השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופנ תדרש לאלהיהם לאמר איך יעבדו הנזים האלה את אלהיהם ואעשה כן נם אני: ³² לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת רק בכל אותן נפשך תזבח ואכלת בשער כברכת יהוה

וישבתם בה: ³³ ושמרתם לעשות את כל החוקים ואת המשפטים אשר אנחנו נתן לפניכם היום:

12 אלה החוקים והמשפטים אשר נשמרו לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהיך לך לרשותה כל הימים אשר אתם חיים על הארץ: ² אבד תאבדו את כל המיקמות אשר עבדו שם הנזים אשר אתם ירשם אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הנבעות ותחת כל עץ רענן: ³ ונתצתם את מזבחם ושבורתם את מזבחם ואשריהם השרפון באש ופסילי אלהיהם תגדרוון ואבדתם את שם מן המוקם הזהו: ⁴ לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: ⁵ כי אם אל המוקם אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטייכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: ⁶ והבאתם שמה על חיליכם ובחיכם ואדרמתיכם ואת תרומות ידיכם ונדריכם ונרבחיכם ובכורת בקריכם וצאניכם: ⁷ ואכלחם שם לאשר אנדנו עשים פה היום איש כל היישר בעניינו: ⁸ כי לא תעשון בכל ובתיכם אשר ברך יהוה אלהיך: ⁹ כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ¹⁰ ועברתם את הירדן ושבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנהיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח: ¹¹ וזהו המוקם אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שם שמה תביאו את כל אשר אנחנו מצוה אתכם על חיליכם ובחיכם מערתתיכם ותרומות ידיכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה: ¹² ונתצתם לפניו יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלווי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: ¹³ השמר לך פן תעללה על תיריך בכל מקום אשר תראה: ¹⁴ כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטייך שם תעללה על תיריך ושם תעשה כל אשר אנחנו מצוק: ¹⁵ רק בכל אותן נפשך תזבח ואכלת בשער כברכת יהוה

התועבה הזאת בקרבך: ¹⁵ הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפי חרב החرم אתה והאת כל אשר בה ואתה בהמתה לפי חרב: ¹⁶ ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ¹⁷ ולא ידבק בידך מאומה מן החرم למן ישוב יהוה מחרון אף וננתן לך רחמים ורחמנך והרבך כאשר נשבע לאבותיך: ¹⁸ כי השמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוק היום לעשות היישר בעני יהוה אלהיך:

14 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתנדדו ולא תשים קרחה בין עיניכם למת: ² כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סלאה מכל העמים אשר על פני האדמה: ³ לא תאכל כל תועבה: ⁴ זאת הבהמה אשר האכלו שור שה כשבים ושה עזים: ⁵ איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וומר: ⁶ וכל בהמה מפרסת פרסה ושתעת שסע שטו פרסות מעלה גירה בבהמה אתה תאכלו: ⁷ אך אתה זה לא תאכלו מעלי הגירה וממפרסי הפרסה השסועה אתה הנמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גירה הימה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: ⁸ ואת החזיר כי מפריס הפרסה הוא ולא גירה טמא הוא לכם מברעם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: ⁹ זאת זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקشكשת תאכלו: ¹⁰ וכל אשר אין לו סנפיר וקشكשת לא תאכלו טמא הוא لكم: ¹¹ כל צפור טהרה תאכלו: ¹² וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: ¹³ וזה ראה ואתה היא והדריה למינה: ¹⁴ ואת כל ערב למינה: ¹⁵ ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו: ¹⁶ את הכווס ואת הינשוף והתנשמת: ¹⁷ וזה קאת ואת הרחמה ואתה השליך: ¹⁸ והחסידה והאנפה למינה והדרוכיפת והעטוף: ¹⁹ וכל שרצ העוף טמא הוא

יהוה אשר טנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: ³² את כל הדבר אשר אנכי מצוחה אתכם אותו תשמרו לעשות לא תספ עליו ולא תגרע ממנה:

13 כי יקום בקרבך נבייך או חלם חלום ונתן אליך אותן מופת: ² ובאות והמוות אשר דבר אליך לא אמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונعبدם: ³ לא תשמע על דברי הנביא הזה או אל חלום החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתם לדעת היישם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבכם ובכל נפשכם: ⁴ אהרי יהוה אלהיכם תלוו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובכלו תשמעו ואותו העברו וכו תרכזון: ⁵ והנביא הזה או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדר מבית עבדים להדריך מן הדרך אשר צוק יהוה אלהיך ללכת בה ובברת הרע מקרבך: ⁶ כי יסיך אחיך בן אמך או בנק או בתקך או אשת חיקך או רעך אשר כנשך בסתר לאמר נלכה ונعبدת אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ובאתיך: ⁷ מאליו העמים אשר סביבתיכם הקרים אליך או הרחקים מפרק מקצת הארץ ועד קצת הארץ: ⁸ לא תאהבה לו ולא תשמע אליו ולא חחש עינך עלי ולא תחמל ולא חכשה עליו: ⁹ כי הרג תהרנו ייך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרנה: ¹⁰ וסקלתו באבני ומות כי בקש להדריך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: ¹¹ וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות לדבר הרע הזה בקרבך: ¹² כי השמע באחת עיריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: ¹³ יצאו אנשים בני בlijל מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה ונعبدת אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ¹⁴ ודרשת וחקרת ושאלת היוטב והנה אמת נכוון הדבר נשתה

לכם לא יאכלו: ²⁰ כל עוף טהור תאכלו: ²¹ לא תאכלו כל נבללה לנדר אשר בשעריך תתמנה ואכללה את לבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האבינו: ²² לא או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אליהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: ²³ עשר תשער את כל תבואה ורעד היוצא השדה שנהונה: ²⁴ ואכלת לפני יהוה אליהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דניך תירשך ויזהרכך ובכורת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אליהיך כל הימים: ²⁵ וכי ירבה מעך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק מנקה המקומ אשר יבחר יהוה אליהיך לשום שמו שם כי יברך יהוה אליהיך: ²⁶ ונתחה בכיסי וצורת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אליהיך בו: ²⁷ ונתחה הכסף בכל אשר תאהו נפשך בברך ובצאן ובין ובשרך ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפניו יהוה אליהיך ושמחת אתה וביתך: ²⁸ והללו אשר בשעריך לא תצענו כי אין לו חלק ונחללה עמק: ²⁹ מקצתה שלוש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה הוהוא והנחת בשעריך: ³⁰ ובבא הלו כי אין לו חלק ונחללה עמק והנרג והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברך יהוה אליהיך בכל מעשה יך אשר תעשה:

15 מקץ שבע שנים העשה שמטה: ² וזה דבר השמטה שמוות כל בעל משה ידו אשר ישא ברעהו לא יגש את רעהו ואתה אחיו כי קרא שמטה ליהוה: ³ את הנכרי תנש ואשר יהוה לך את אחיך תשמט יך: ⁴ אף כי לא היה לך אבינו כי ברך יברך יהוה בארץ אשר יהוה אליהיך נתן לך נחלה לרשותה: ⁵ רק אם שמווע תשמע בקהל יהוה אליהיך לשמר לעשות את כל המצווה הזאת אשר אגמי מזוק היום: ⁶ כי יהוה אליהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטה נוים רבים אתה לא חעבט ומשלת בנוים רבים ובך לא ימשלו: ⁷ כי יהיה לך אבינו מאחד אחיך באחד

תאכלנו הטעמא והטהור יחו צבוי וכאל: ²³ רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים:

16 שומר את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אליהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אליהיך

ממצרים לילָה: 2 זובחת פֶּסַח לִיהוָה אֱלֹהִיךְ צָאן
ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: 3 לא
חכיר פנים ולא תקח שחר כי החדר יעור עני חכמים
ויסלֵף דברי צדיקם: 20 צדיק צדך תרדף למען תחיה
וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: 21 לא
תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר
תעשה לך: 22 ולא תקים לך מזבח אשר שנא יהוה
אליהיך:

17 לא טובח ליהוה אלהיך שור ושה אשר היה
בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: 2
כי ימצא בקרבך באחד שעיריך אשר יהוה אלהיך
נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעני יהוה
אליהיך לעבר בריתו: 3 וילך ויעבד אליהם אחרים
וישתחוו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים
אשר לא צויתי: 4 והגדר לך ושמעת ודרשת היטוב והנה
אמת נכוון הדבר נעשה התועבה הזאת בישראל:
5 והווצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר
עשה את הדבר הרע הזה אל שעירך את האיש או את
האשה וסקלתם באבני ומותו: 6 על פי שנים עדים או
שלשה עדים יומת המות לא יומת על פי עד אחד: 7
יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם
באחרונה ובערת הרע מקרך: 8 כי יפלא מנקך דבר
למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע
דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך בו: 9 וובאת אל הכהנים הלוים
ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגנו לך
את דבר המשפט: 10 ועשית על פי הדבר אשר יגידו
לק מון המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות
כל אשר יורוך: 11 על פי התורה אשר יורוך ועל
המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר
אשר יגידו לך ימין ושמאל: 12 והאיש אשר יעשה
בזדון לבליו אשר נתן לך: 13 שפטים ושטרדים נתן
יהוה אלהיך או אל המשפט ומטה האיש ההוא ובערת

2 זובחת פֶּסַח לִיהוָה אֱלֹהִיךְ צָאן
ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: 3 לא
תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עלייו מצות לחם
ענוי כי בחפazon יצאת מארץ מצרים למן חוכר את ים
צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: 4 ולא יראה לך
שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר
תובח בערב ביום הראשון לבקר: 5 לא תוכל לזבח
את הפסח באחד שעיריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: 6
כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו
שם תזבח את הפסח בערב כבאו המשמש מועד צאתך
ממצרים: 7 וובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה
אליהיך בו ופנית בבקר וחלכת לאלהיך: 8 ששת ימים
תאכל מצות ובכום השבעי עצרת ליהוה אלהיך לא
תעשה מלאכה: 9 שבעה שבעת תספר לך מה חיל
חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות: 10 ועשית
תג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תנתן
כאשר יברך יהוה אלהיך: 11 ושמחה לפני יהוה
אליהיך אתה ובנק ובתק ועבדך זאמתק ולהלי אשר
בשעריך והנרג והיותם והאלמנה אשר בקרבך במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 12 וזכרת כי
עבד היה במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה:
13 תג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספֶק מגנך
ומיקך: 14 ושמחה בחנק אתה ובנק ובתק ועבדך
זאמתק ולהלי והנרג והיותם והאלמנה אשר בשעריך:
15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
יהוה כי יברך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל
מעשה ידיך והיותך אך שם: 16 שלוש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פניו יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר בחג המצאות ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא
יראה את פניו יהוה ריקם: 17 איש מחתנה ידו כברכת
יהוה אלהיך אשר נתן לך: 18 שפטים ושטרדים נתן
לך בכל שעיריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשפטיך

וمنח� ומכחף: **11** וחבר חבר ושאל אוב וידענו ודרש
אל המתים: **12** כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגلال
התועבת אלה יהוה אלהיך מורש אותם מפניך: **13**
תמים תהיה עם יהוה אלהיך: **14** כי הגוים אלה אשר
אתה יורש אותם אל מענים ואל קסמים ישמעו אתה
לא נתן לך יהוה אלהיך: **15** נביא מקריב מאייך
כמוני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: **16** ככל
אשר שאלת עם יהוה אלהיך בחרב ביום הכהל
לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהוי ואת האש
הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: **17** ויאמר
יהוה אליו היטיבו אשר דברו: **18** נביא אקים להם
מקריב אהיהם כמוך ונתנו דברי בפיו ודבר אליהם
את כל אשר אצנו: **19** ויהי האיש אשר לא ישמע
אל דברי אשר ידבר בשם אני אדרש מעמו: **20**
אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשם אני אשר לא
ציויתו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומות
הנביא סבון: **21** וכי תאמיר בלבבך איבכה נבצ אמת

19 כי יכritis יהוה אלהיך את הגנים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם וובתיהם: 2 שלוש ערים תבריל לך בתוכך ארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה: 3 תכין לך הדרך ושלשת את נבול הארץ אשר יתחילך יהוה אלהיך והיה לנו שמה כל רצח: 4 זה דבר הרצה אשר ינוס שמה והוא אשר יכה את רעהו בבלדי דעת והוא לא שנא לו מוחמל שלהם: 5 ואשר יבא את רעהו בעיר לחטב עצים ונדרחה ידו בגרזון לכרת העץ ונשל הברזול מן העץ ומצא את רעהו ומת והוא ינוס אל אחת הערים האלהה והיה: 6 פן ירדף נאל הדם אחרי הרצח כי יחט ללבבו והשינו כי רכבה הדריך והכחיו נפש ולו אין

הרע מישראל : 13 וככל העם ישמעו ויראו ולא יזידון
עוד : 14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
וירושתה וישבתה בה ואמרת אשיםה עלי מלך כלל
הננים אשר סביבתי : 15 שום תשים עליך מלך אשר
יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך השם עלייך מלך
לא תוכל לחת עלייך איש נכרי אשר לא אחיך הוא : 16
רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה
למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא חספון לשוב
בדרך הזה עוד : 17 ולא ירבה לו נשים ולא יסור
לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד : 18 והיה כשבתו
על כסא מלכותו וכתב לו את משנה התורה הזאת
על ספר מלפני הכהנים הליים : 19 והיה עמו וקרא
בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו
לשמר את כל דבריו התורה הזאת ואת החקים האלה
לעשתם : 20 לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלוו סור מן
המצויה ימין ושמאול למען יאריך ימים על מלכתו
הוא ובנו בחרב ישראל :

18 לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חlek
ונחלה עם ישראל אש יהוה ונחלתו יאכלו: 2 ונחלה
לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר
לו: 3 זהה יהוה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחו
הזובח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרע והלחיים
והקבה: 4 ראשית דגnek תירשך ויצחרך וראשית נז
צאנק תתן לו: 5 כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך
לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים: 6 וכי
יבא הלי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הווא גדר
שם ובא בכל אותן נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה:
וישרת בשם יהוה אלהיך מכל אחיו הלוים העמדים
שם לפני יהוה: 8 חלק כחلك יאכלו לבר ממכריו על
האבות: 9 כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הנשים ההם: 10 לא
ימצא לך מעביר בנו ובתו באש כסם כסמים מעונן

משפט מות כי לא שנא הוא לו מטה מול שלשים: 7 על כן אני מזכיר לאמր שלש ערים חבדיל לך: 8 ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבותיך נתן לך את כל הארץ אשר דבר לתחת לאבותיך: 9 כי תשמר את כל הארץ הזאת לעשתה אשר אני מזכיר לך את כל הארץ הזאת אשר דבר לתחת לאבותיך: 10 והיום לא אהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספט לך עוד שלוש ערים על השלש האלה: 11 ולא ישפך דם נקי בקרב הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עלייך דמי: 12 וכי היה איש שני לרעהו וארב לו וקם עלייו והכחיו נשפּה ומות ונס אל אחת הערים האלה: 13 ושלחו זקנּו עירו ולקחו אותו שם ונחננו אותו ביד נאל הדרם ומתה: 14 לא תחוס עיניך עלייו ובערת דם נקי מישראל וטוב לך: 15 לא תסיג גבול רעך אשר נבלו הראשונים בנחלתך אשר תנהל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה: 16 לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטא בכל הארץ אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדדים יקום דבר: 17 וכי יקום עד חמס באיש לענות בו סדרה: 18 ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר היו ביום הדם: 19 והרשות השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: 20 והנשאדים ישמעו ויראו ולא יסבו לעשות מקרבך: 21 ולא תחוס עינך נשפּה עוד דבר הרע הזה בקרבך: 22 ולא תחוס עינך נשפּה בנפש עין בעין שנ בשן יד ביד רגל ברגל:

20 כי חצא למלחמה על איביך וראיות סוס ורכב עם רב מפקך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עורך המעלך מארץ מצרים: 23 וזהו כקרבכם אל המלחמה ונש הכהן ודבר אל העם: 3 ואמר אלהים שמע ישראל אתם קרבנים היום למלחמה על איביכם אל ירכך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תעריצו מפניהם: 4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם

21 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה נפל בשדה לא נודע מי הכהן: 2 וויצו

זקניך ושפטיך ומידדו אל הערים אשר סביבת החילל: בקהלנו זולל וסבא: ²¹ ורגנמהו כל אנשי עירו באכנים ומות ובערת הרע מקרבך וככל ישראל ישמעו ויראו: ²² וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלוית אותו על עז: ²³ לא תלין נבלתו על העז כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללה אלהים תלוי ולא חטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה:

22 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים ותתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך: ² ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמק עד דרש אחיך אותו והשיבו לו: ³ וכן תעשה לחמרך וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: ⁴ לא תראה את חמור אחיך או שורו ונפלים בדרך ותתעלמת מהם הקם תקים עמו: ⁵ לא יהיה כל נבר על אשה ולא ילبس נבר שמלה אשה כי תועבת יהוה אליך כל עשה אלה: ⁶ כי יקרה כן צפ/or לפניו בדרך בכל עז או על הארץ אפרהים או ביצים וream רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים: ⁷ שלח תשלה את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים: ⁸ כי תבנה ביתך על הנפל ממנה: ⁹ ולא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבאות הכרם: ¹⁰ לא תחרש בשור ובחמר יחדו: ¹¹ לא תלבש שעתנו צמר ופשתום ייחדו: ¹² גדרלים תשזה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: ¹³ כי יקח איש אשה ובא אליה וישנאה: ¹⁴ וושם לה עליית דברים והוציא עלייה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתה לה בתולים: ¹⁵ וולקח אבי הנער ואמה והוציאו אותה בתולי הנער אל זקניך העיר השערה: ¹⁶ ואמר אבי הנער אל הזקנים את בית נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה: ¹⁷ והנה הוא שם עליית דברים לאמר

זקניך ושפטיך ומידדו אל הערים אשר סביבת החילל: ¹⁸ וזהו הערך הקרבה אל החילל ולכך זקניך העיר ההוא ענלת בקר אשר לא עבר בה אשר לא משכה בעל: ⁴ ווהורדו זקניך העיר ההוא את הענלה אל נחל איתן אשר לא עבר בולאיירע וערפו שם את הענלה בנחל: ⁵ ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשratio ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וככל נגע: ⁶ וככל זקניך העיר ההוא הקרים אל החילל ירחצו את ידיםם על הענלה הענלה ירוחם לא עננו ואמרו ידינו לא שפכה את הרם הזה וענינו לא ראו: ⁸ כפר לעמק ישראל אשר פרדיה יהוה ואל תtan דם נקי בקרב עמק ישראל ונכפר להם הרם: ⁹ ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה היישר בעני יהוה: ¹⁰ כי תצא למלחמה על איביך וננתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו: ¹¹ ווראית בשבייה אשת יפת תאר וחשכת בה ולקחת לך לאשה: ¹² והבאתה אל תוך ביתך ונלחח את ראהה ועשה את צפראניה: ¹³ ותשירדה את שמלה שביה מעלה וישבה בכיתך ובכתחה את אביה ואת אמה ירחה ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלהה והיתה לך לאשה: ¹⁴ והיה אם לא הפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכיסף לא התעמר בה תחת אשר עניטה: ¹⁵ כי תהין לאיש שני נשים האחת אהובה והאחת שנאה וילדיו לו בניהם אהובה והשנאה והיה הבן הבכור לשניהם: ¹⁶ והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבקר את בן אהובה על פניו בן השנאה הבכור: ¹⁷ כי את הבכור בן השנאה יכיר מתחת לו פ' שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכורה: ¹⁸ כי יהיה לאייש בן סורר ומורה איננו שמע בקהל אביו ובקהל אמו ויסדרו אותו ולא ישמע אליהם: ¹⁹ ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקניך עירו ואל שער מקמו: ²⁰ ואמרו אל זקניך עירו בנו זה סורר ומרה איננו שמע

לא מצאי לבחן בתולים ואלה בתולו בתו ופרשו
המחלה לפני זקנין העיר: ¹⁸ ולקחו זקנין העיר ההוא
את איש ויסרו אותו: ¹⁹ וענשו אותו מאה כסף ונתנו
לאבוי הנערה כי הוציא שם רע על בתולות ישראל ולו
תהייה לאשה לא יוכל לשלהה כל ימיו: ²⁰ ואם אמרת
היה הדבר הזה לא נמצא בתולים לנו: ²¹ והוציאו
את הנער אל פתח בית אביה וסקלהו אנשי עירה
באבני ומתחה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית
אביה ובערת הרע מקרבך: ²² כי מצא איש שכוב עם
אשה בטלת בעל ומתו נם שניהם האיש השכב עם
האשה והאשה ובערת הרע מישראל: ²³ כי היה נער
בתולו מארשה לאיש ומצחאה איש בעיר ושבב עמה:
והוציאם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם
אתם באבני ומתו את הנער על דבר אשר לא צעה
בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו
ובערת המארשה והחויק בה האיש ושכב עמה ומתח
הנער המארשה והחויק בה האיש ושכב עמה ומתח
האיש אשר שכוב עמה לבדו: ²⁶ ולנער לא תעשה
דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו
ורצחו נפש בן הדבר הזה: ²⁷ כי בשדה מצאה צעקה
הנער המארשה ואין מושיע לה: ²⁸ כי מצא איש נער
בתולו אשר לא ארש ותפשה ושכב עמה ונמצאו: ²⁹
ונתן האיש השכב עמה לאבוי הנער חמשים כסף ולו
תהייה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל לשלהה כל ימיו:
לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: ³⁰

23 לא יבא פצוע דכא וכורות שפכה בקהל יהוה:
לא יבא ממזר בקהל יהוה נם דור עשירי לא יבא לו
בקהיל יהוה: ³ לא יבא עמוני ומואב בקהל יהוה נם
דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: ⁴
על דבר אשר לא קדרמו אתכם בלחם ובמים בדרכ

23

23 לא יבא פצוע דכא וכורות שפכה בקהל יהוה:
2 לא יבא מזoor בקהל יהוה נם דור עשירי לא יבא לו
בקהיל יהוה: 3 לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה נם
דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: 4
על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך
בצאתכם ממצרים ואשר שכר עלייך את בלעם בן
בעור מפתוח ארם נהרים לקללך: 5 ולוֹא אבה יהוה

כִּי יִקַּח אִישׁ אָשָׁה וְבָעֵלָה וְהִיא אִם לֹא תִמְצָא חַן
בְּעִינָיו כִּי מֵצָא בָּה עֲרוֹתָה דָּבָר וְכַתֵּב לְה סְפִרְכָּרִית
יִבְרֶכֶךְ יְהוָה אֱלֹהִיךְ בְּכָל מְעַשְּׁה יְדִיךְ: ²⁰ כִּי תַחֲבֹת
זִיתְךָ לֹא תִפְאֶר אַחֲרִיךְ לְגַنְגַּר לִיּוֹתָם וְלֹא לְמַנְהָה יְהִי:
כִּי תַבְצֵר כְּרָמֶךָ לֹא תַעֲולֵל אַחֲרִיךְ לְגַנְגַּר לִיּוֹתָם
וְלֹא לְמַנְהָה יְהִי: ²² וּכְרָתָת כִּי עַבְדָּה יְהִי בָּאָרֶץ מִצְרִים
עַל כֵּן אַנְכִי מַצּוֹּק לְעַשּׂוֹת אֶת הַדְּבָר הַזֶּה:

25 כִּי יְהִי רֵיב בֵּין אֲנָשִׁים וְנִנְשְׁוּ אֶל הַמִּשְׁפְּט
וְשִׁפְטוּם וְהַצְדִּיקוּ אֶת הַצְדִּיק וְהַרְשִׁיעוּ אֶת הַרְשָׁעָה: ²
וְהִי אָם בֵּן הַכּוֹת הַרְשָׁעָה וְהַפְּלִילוּ הַשְּׁפָט וְהַכְּהוּ לִפְנֵי
כָּדְרַעַתּוּ בְּמִסְפֵּר: ³ אַרְבָּעִים יְכַנּוּ לְאִיסְף פָּנִיסְיף
לְהַכְּחֹת עַל אֱלֹהָה מְכַה רַבָּה וּנְקַלָּה אַחֲיךְ לְעַיִנְיךְ: ⁴ לֹא
תַחַסֵּם שָׁוֹר בְּדִישָׁוּ: ⁵ כִּי יִשְׁבּוּ אֲחִים יְחִדוּ וְמַתָּחָדָר
מַהְם וּבְן אֵין לוֹ לֹא תַהֲיוּ אַשְׁתָּה הַמְּחֻזָּה לְאִישׁ
זֶה יְבָמָה יִבְאָעַלְיהָ וְלַקְחָה לוֹ לְאַשָּׁה וּבְמָה: ⁶ וְהִי
הַבּוֹכֵר אֲשֶׁר תַּלְדֵּי קָוּם עַל שֵׁם אֲחִיו הַמָּת וְלֹא יִמְחָה
שְׁמוּ מִיְשָׁרָאֵל: ⁷ וּמָמָא לְאִיחָפֵץ הָאִישׁ לְקַחְתָּא תְּבַמְּתוּ
וְעַלְתָּה יְבַמְּתוּ הַשְׁעָרָה אֶל הַזּוּנִים וְאָמָרָה מָאֵן יְבַמְּיָה
לְהַקְיָם לְאָחָיו שֵׁם בִּיְשָׁרָאֵל לְאָבָה יְבַמְּיָה: ⁸ וּקְרָאוּ
לֹו זְקִנֵּי עִירָוּ וְדִבְרָוּ אֶלְיוּ וְעַמְּדָר וְאָמָר לֹא חַפְצָתִי
לְקַחְתָּה: ⁹ וּנְגַשֵּׁה יְבַמְּתוּ אֶלְיוּ לְעַיִנְיךְ הַזּוּנִים וְחַלְצָתִי
נָעַלְוּ מַעַל רְגָלָוּ וְרִקְחָה בְּפָנָיו וְעַנְתָּה וְאָמָרָה כֹּהֵן
עַשְׂתָּה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אָחָיו: ¹⁰ וּנְקָרָא
שְׁמוּ בִּיְשָׁרָאֵל בֵּית חַלוֹן הַנּוּלָל: ¹¹ כִּי יִגְנְזּוּ אֲנָשִׁים יְחִדוּ
אִישׁ וְאָחָיו וְקָרְבָּה אֲשֶׁת הַאֲחָד לְהַצִּיל אֶת אִישָׁה מִיד
מִכְהוּ וְשְׁלַחָה יְהָה וְהַזְוִיקָה בְּמַבְשִׁוּ: ¹² וּקְצָתָה אֶת
כֶּפֶה לֹא תַחֲסָס עַיִנְיךָ: ¹³ לֹא יְהִי לְךָ בְּכִיסְךָ אָבָן וְאָבָן
נְרוּלָה וְקַטְנָה: ¹⁴ לֹא יְהִי לְךָ בְּבִיתְךָ אֹפֶה וְאַיִתָּה
נְרוּלָה וְקַטְנָה: ¹⁵ אָבָן שְׁלָמָה וְצְדָקָה יְהִי לְךָ אֹפֶה
שְׁלָמָה וְצְדָקָה יְהִי לְךָ לְמַעַן יְאַרְכֵו יְמִיךְ עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר יְהָה אֱלֹהִיךְ נָתַן לְךָ: ¹⁶ כִּי תַזְעַבְתָּ יְהָה אֱלֹהִיךְ
כָּל עַשָּׂה אֱלָהָה כָּל עַשָּׂה עַוְלָה: ¹⁷ זָכָר אֶת אֲשֶׁר עַשָּׂה
לְךָ עַמְּלָק בְּדַרְךָ בְּצָאָתְכֶם מִמִּצְרִים: ¹⁸ אֲשֶׁר קָרָךְ

לֹא תִשְׁׁוּב לְקַחְתָּו לְגַנְגַּר לִיּוֹתָם וְלֹא לְמַנְהָה יְהִי לְמַעַן
וְנִתְן בְּיָדָה וְשְׁלַחָה מִבְּיָתוֹ: ² וַיֵּצֵא מִבְּיָתוֹ וְהַלְכָה
וְהִיְתָה לְאִישׁ אֶחָר: ³ וּשְׁנָאָה אֲשֶׁר הָאָחָרְנוּ וְכַתֵּב
סְפִרְכָּרִית וְנִתְן בְּיָדָה וְשְׁלַחָה מִבְּיָתוֹ אוֹ כִּי יִמְוֹת
הָאִישׁ הָאָחָרְנוּ אֲשֶׁר לַקְחָה לוֹ לְאַשָּׁה: ⁴ לֹא יִכְלֶל
בְּעִלה הָרָאָשׁוֹן אֲשֶׁר שְׁלַחָה לְשׁוֹב לְקַחְתָּה לְהִוָּה
לֹו לְאַשָּׁה אַחֲרִי אֲשֶׁר הַטְמָאָה כִּי תַזְעַבְתָּ הָוָא לְפָנֵי
יְהָה וְלֹא תַחֲטִיא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהָה אֱלֹהִיךְ נָתַן
לְךָ נְחָלָה: ⁵ כִּי יִקַּח אִישׁ אָשָׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בְּצָבָא
וְלֹא יַעֲבֵר עַלְיוּ לְכָל דָּבָר נְקִי יְהָה לְבִוּתוֹ שָׁנָה אֶחָת
וְשִׁמְחָה אֲשֶׁר לְקַחְתָּה: ⁶ לֹא יִחְלֹל רְחוּם וּרְכָב
כִּי יִמְצָא אִישׁ גַּנְבָּה נְפָשָׁת מְאַחֲיו מַבְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהַתְּעִמָּר בּוּ וּמְכַרְוּ וְמַתָּגְבֵּר הַהְוָא וּבְעַרְתָּה
הָרָע מִקְרָבָךְ: ⁸ הַשְּׁמָר בְּגַנְעָה הַצְרָעָת לְשִׁמְרָר מִאָדָר
וְלַעֲשׂוֹת כָּל אֲשֶׁר יוֹרֵדוּ אֶתְכָּם הַכְּהָנִים הַלְוִיִּים כַּאֲשֶׁר
צִוָּתָם תִּשְׁמְרוּ לְעַשּׂוֹת: ⁹ זָכָר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהָה
אֱלֹהִיךְ לִמְרִים בְּדַרְךָ בְּצָאָתְכֶם מִמִּצְרִים: ¹⁰ כִּי תַשְּׁהַ
בְּרַעְךָ מִשְׁאָתָם מָאוֹמָה לֹא תַבָּא אֶל בֵּיתוּ לְעַבְט עַבְטָוּ:
בְּחֵזֶן תַעֲמֹד וְהַאִישׁ אֲשֶׁר נָשָׂה בּוּ וַיַּצִּיא אֶלְךָ
אֶת הַעֲבוּט הַחֲזָה: ¹² וְאִם אִישׁ עַנְיָה הָוָא לֹא תַשְׁכַּב
בְּעַבְטָוּ: ¹³ הַשְּׁב תַשִּׁיב לוֹ אֶת הַעֲבוּט כְּבָא הַשְּׁמָש
וְשַׁכֵּב בְּשַׁלְמָתוּ וּבְרַכָּךָ וְלֹא תַהֲיוּ חִדְקָה לְפָנֵי יְהָה
אֱלֹהִיךְ: ¹⁴ לֹא תַעֲשֵׂק שְׁכִיר עַנְיָה וְאַבְיוֹן מָאַחֲיךְ אוֹ
מְגַרְךָ אֲשֶׁר בָּאָרֶץ בְּשֻׁעְרִיךְ: ¹⁵ בַּיּוֹמָו תַּתְן שְׁכִיר וְלֹא
תִבְאָו עַלְיוּ הַשְּׁמָש כִּי עַנְיָה וְאֶלְיוּ הָוָא נָשָׂא אֶת נְפָשָׁוּ
וְלֹא יִקְרָא עַלְיוּ אֱלֹהִיךְ אֶל יְהָה וְהִתְהַטָּא: ¹⁶ לֹא יוֹמַתָּ
אֶבֶות עַל בְּנֵים וּבְנִים לֹא יוֹמַתָּ עַל אֶבֶות אִישׁ בְּחַטָּאוֹ
יוֹמָתוֹ: ¹⁷ לֹא תַשְּׁהַ מִשְׁפְּט גַּר יְתּוֹם וְלֹא תַחֲלֹל בְּגַד
אֶלְמָנָה: ¹⁸ וּכְרָתָת כִּי עַבְדָּה יְהִי בָּאָרֶץ בְּמִצְרִים וַיַּפְרַךְ יְהָה
אֱלֹהִיךְ מִשְׁמָעָלְךָ כִּי מַצּוֹּק לְעַשְׂתָּה אֶת הַדְּבָר
זֶה: ¹⁹ כִּי תִקְצֵר קַצְירָךְ בְּשַׁדְךָ וְשַׁכְחָת עָמָר בְּשָׁדָה

נתתי מمنו לモת שמעתי בקול יהוה אלהי עשוتي ככל אשר צויתני: ¹⁵ השקייה מממון קדשך מן השמיים וברך את עמק את ישראל ואת הארץ אשר נתתת לנו כאשר נשבעת לאבטחינו ארץ זבת הלב ודברש: ¹⁶ היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את התקיים האלהה ואת המשפטים ושמרת ועשית אורות בכל לבך ובכל נפשך: ¹⁷ את יהוה האמור היום להיות לך לאלים וללכט בדרכיו ולשמור חקייו ומצוותיו ומשפטיו ולשמע بكل: ¹⁸ ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמור כל מצותיו: ¹⁹ ותתך עליון על כל הנויים אשר עשה להלה וולשם ותתפארת ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך אשר דבר:

27 ויצו משה זוקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצויה אשר אני מצוה אתכם היום: ² והיה ביום אשר חעבירו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ותקמות לך אבני נדלות וסדרת אתם בשיד: ³ וכתחבת עליהם את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת הלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהיך אבותיך לך: ⁴ והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבניים האלה אשר אני מצוה אתכם היום בהר עיבל וסדרת אתם בשיד: ⁵ ובניתם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבניים לא תניף עליהם ברזול: ⁶ אבניים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: ⁷ וובחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: ⁸ וכתחבת על האבניים את כל דברי התורה הזאת באר היבט: ⁹ וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמעת ישראל היום הזה נהית לעם ליהוה אלהיך: ¹⁰ ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אני מצוך היום: ¹¹ ויצו משה את העם

בדרכך ויזובך בך כל הgehshlim אחריך אתה עיף ויגע ולא יראה אלהים: ¹² והיה בהניה יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלך מתחת השמיים לא תשכח:

26 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירושתת וישבת בה: ² ולקחת מראשית כל פרי הארץ אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמחת בטנה והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכנ שמו שם: ³ ובאת אל הכהן אשר היה בימים ההם ואמרה אליו הגדי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבטחינו לחתתו לנו: ⁴ ולקחת הכהן הטנו מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: ⁵ וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרים וינגר שם במתי מעת ויהיו שם לנו נדול עצום ורב: ⁶ וירעו אתנו המצרים ועננו ויתנו עליינו עברה קשה: ⁷ ונצעק אל יהוה אלהיך אבטיחנו וישמע יהוה את קלנו וירא את עניינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ⁸ ויויצו לנו יהוה מצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאות ובמפתים: ⁹ ויבאו אל המקום הזה ויתנו לנו את הארץ הזאת ארץ זבת הלב ודברש: ¹⁰ ועתה הנה הבאתך את ראשית פרי הארץ אשר נתת לך יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: ¹¹ ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביבך אתה והלו ותגנור אשר בקרבך: ¹² כי תכללה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשך ונתת ללו נגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ¹³ ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית ונם נתתי ללו ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי מצותיך ולא שחתתי: ¹⁴ לא אכלתי אני ממן ולא עברתי ממן בטמא ולא

ביום ההוא לאמר : 12 אלה יעמדו לברך את העם על הר גרים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה שם יהוה נקרא עלייך ויראו מכם : 13 וזה תריך יהוה לטובה בפְּרִי בְּטַנְק וּבְפְּרִי בְּהַמְּתָך וּבְפְּרִי אֲדָמָתָך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לחתך : 14 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השם לחתך מטר ארץך בעתו ולברך אתה כל מעשה ידך והלויה נוים רבים אתה לא תמליה : 15 ונתנק יהוה לראש ולא לונב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי השמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אני מצוך היום לשמר ולעשות : 16 ולא תסור מכל הדברים אשר אני מצוח אתכם היום ימונן ושמואל ללבת אהרי אלדים אחרים לעבדם : 17 וזה יהיה לך לא השמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתי אשר אני מצוח מצוך היום ובאו עלייך כל הקללות האלה והשיגוך : 18 אדרור אתה בעיר ואדרור אתה בשדה : 19 אדרור טנאך ומשארתך : 20 אדרור פרי בטנק ופרי אדמתך שנר אלף ועתרות צאנך : 21 אדרור אתה בבאך ואדרור אתה בצאתך : 22 ישלח יהוה בך את הדמאות את המהומה ואת המגערת בכל משלח יך אשר תעשה עד השמדך ועד אברך מהר מפני רע מעלייך אשר עזתני : 23 ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשותה : 24 יככה יהוה בשחתת ובקדחת ובדלקת ובחרחה ובחרב ובשדפון ובכירפון ודרפוך עד אברך : 25 שמייך אשר עלראש נחשת והארץ אשר תחתיך ברזול : 26 יתן יהוה את מטר ארץך אבק ועפר מן השמיים לירך עלייך עד השמדך : 27 יתנק יהוה נפש לפניו איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכיהם תנוס לפניו והיית לזועה לכל מלכות הארץ : 28 והיו תה נבלתך למאכל לכל עוף השמיים ולבהמת הארץ אין מחריד : 29 יככה יהוה בשחין מצרים ובעלפים ובנרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא : 30

אליהיך והלכת בדרכיו : 31 וראו כל עמי הארץ כי ישכר ו יוסף ובנימן : 32 ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן נד ואשר זבולון דן ונפתלי : 33 אדרור הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם : 34 אדרור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש שם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן : 35 אדרור מלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן : 36 אדרור מטה משפט מסיג נבול רעהו ואמר כל העם אמן : 37 אדרור מטה עור בדרכך ואמר כל העם אמן : 38 אדרור מטה משפט נר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן : 39 אדרור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן : 40 אדרור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן : 41 אדרור שכב עם אחיו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן : 42 אדרור מכיה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן : 43 אדרור לך שחד להכotta נפש דם נקי ואמר כל העם אמן : 44 אדרור אשר לא יקיים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן :

28 יהיה אם שמעו השמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אני מצוח נתי לך נוי הארץ : 25 ובאו עליך עליון על כל הארץ יתנק יהוה אלהיך כי השמע בקול עליך כל הברכות האלה והשיגוך כי השמע בקול יהוה אלהיך : 3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה : 4 ברוך פרי בטנק ופרי אדמתך ופרי בהמתך שנר אלף ועתרות צאנך : 5 ברוך טנאך ומשארתך : 6 ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך : 7 יתן יהוה את איביך הרים עלייך נפים לפניו בדרך אחד יצאו אליו ובשבעה דרכיהם ינוס לפניו : 8 יצו יהוה אתך את הברכה באסמייך ובכל משלח יך וברך הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : 9 יקימך יהוה לך לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה

יככה יהוה בשגנון ובὔורון ובתמהון לבב: ²⁹ והיתה ממש שבצחרים כאשר ימשש העור באפלה ולא פנים לזקן ונער לא יחן: ³⁰ גוּנוּ עז פנים אשר לא ישאר אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דן תירוש: ויחחר שנג' אלפיך ועתורת צאנך עד האבידותך: ³¹ שורך תבנה ולא חשב בו כרם תטוע ולא תחללנו: ³² טבוח לענייך ולא תאכל ממנה חמרק נול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע: ³³ פרי אדמתך וככל בניך ובניתיך נתנים לעם אחר ועניך ראות וככל אליהם כל היום ו אין לאליך: ³⁴ פרי רק עשיך ורצויך גיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשיך ורצויך כל הימים: ³⁵ יככה יהוה בשחין רע על הברכיהם ועל השקים אשר לא חוכל להרפה מכף רגליך ועד קדרך: ³⁶ يولך יהוה אתך ואת מלךך אשר תקים עלייך אל גוּנוּ אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עז ואבן: ³⁷ והיתה לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהך יהוה שמה: ³⁸ זרע רב תוציא השדה ומעט האספ כי יהסלו הדארבה: ³⁹ כרמים תטוע ועבדת ווין לא נשתה ולא תאנגר כי תאכלנו התלעת: ⁴⁰ זיתים יהיו לך בכל גובלך ושם לא תסוק כי ישל זיתך: ⁴¹ בניים ובנות תולדך ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: ⁴² כל עץ ופרי אדמתך יירש הצלצל: ⁴³ הנגר אשר בקרברך יעללה עלייך מעלה מעלה אתה תרד מטה מטה: ⁴⁴ הוא يولך ואתה לא תלנוו הוא יהיה לדראש ואתה תהיה לזנב: ⁴⁵ ובאו עלייך כל הקללות האלה ורדפוך והשונך עד השמדך כי לא שמעת בקהל יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחתתו אשר צוך: ⁴⁶ והוא ברך לאות ולמופת ובזורך עד עולם: ⁴⁷ תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמהה ובבטוב לבב מרב כל: ⁴⁸ ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה ברך ברעב ובצמא ובערים ובחסר כל נתן על ברזול על צוארך עד השמידו אתך: ⁴⁹ ישא יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת

שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתייך עז
וכאשר נשבע לאבתייך לאברהם ליצחק וליעקב:¹⁴
ולא אחכם לבכם א נכי כרת את הברית הזאת ואת
האללה הזאת:¹⁵ כי את אשר ישנו מה עמננו עמד היום
לפנוי יהוה אלהינו ואת אשר אינו מה עמננו היום:¹⁶
כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת
אשר עברנו בקרבת הגנים אשר עברתם:¹⁷ ותראו
את שקוציהם ואת גלליהם עז ואבן כסוף וזהב אשר
עמהם:¹⁸ פן יש בכם איש או אשה או משפחה או
שבט אשר לבבו פנה הום עם יהוה אלהינו לרכת
לעבד את אלהי הגנים הם פן יש בכם שרש פרה
ראש ולענה:¹⁹ ויהיה בשמעו את דבריו האלה הזאת
והתברך בלבבו לאמור שלום יהוה לי כי בשירות
לבוי אלך למען ספotta הרוחה את הצמאה:²⁰ לא יאבה
יהוה סלח לו כי או יעשן אף יהוה וקנאותו באיש ההוא
ורכבה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומזה יהוה
את שמו מתחת השמיים:²¹ וזה בידיו יהוה לרעה מכל
שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר
התורה הזה:²² ואמר הדור האחרון בנים אש
קומו מהחריכם והנכריו אשר יבא מארץ רחוקה וראו
את מכות הארץ ההורא ואת תחלאה אשר חלה יהוה
ביה:²³ גנפרית ומלח שרפיה כל ארצה לא תזרע ולא
צמח ולא יעלתה בה כל עשב כמחפה סדק ועمراה
אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמו:²⁴
ואמרו כל הגנים על מה עשה יהוה כהה לארץ הזאת
מה חרי האף הנדול הזה:²⁵ ואמרו על אשר עזבו
את ברית יהוה אלהי אבותם אשר כרת עם בהוציאו
אתם מארץ מצרים:²⁶ וילכו וויבדו אלהים אחרים
וישתחוו להם אלהים אשר לא ידועם ולא חילק להם:
ויחדר אף יהוה בארץ ההורא להביא עליה את כל
הקללה הכתובה בספר הזה:²⁸ ויחשם יהוה מעלה
אדמתם באף ובחמה ובקצף גדור ווישלם כל ארץ
אחרת כיום הזה:²⁹ הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת
היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך

ואבן:⁶⁵ ובנויים הם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לפך
rangle ננתן יהוה לך שם לב רנו וכליון עינים וראבון
נפש:⁶⁶ ויהיו חיך תלאים לך מנדר ופחרת לילה
ויום ולא תאמין בחיך:⁶⁷ בבקר תאמיר מי יתן
ערוב ובערוב תאמיר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר
פחד ומראה ענייך אשר תראה:⁶⁸ והשיבך יהוה
מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא חסיף עוד
לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות
ואין קנה:

29 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה
לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר
כרתם בחרב:² זוקרא משה אל כל ישראל ויאמר
אליהם אתם ראייתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם
בארץ מצרים לפרטה ולכל עבדיו ולכל ארציו:
3 המסות הנגדות אשר ראו ענייך האתת והמפתים
הגדריים הם:⁴ ולו ננתן יהוה לכם לב לדעת ועינים
לראות ואונים לשמע עד היום הזה:⁵ ואולך אתם
ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמותיכם מעלייכם
ונעלך לא בלהה מעלrangle:⁶ לחם לא אכלתם ווין
ושכר לא שתיהם למען תדרשו כי אני יהוה אלהיכם:⁷
וחבאו אל המקום הזה ויצא סיכון מלך חשבון ועוז
מלך הבשן לקראותנו למלחמה ונכם:⁸ ונקח את
ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולנדי ולהציז שבט
המנשי:⁹ ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם
אתם למען תשכלו את כל אשר תעשון:¹⁰ אתם
נצחם הימים כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם זקניכם ושתיריכם כל איש ישראל:¹¹ טפכם
נשיכם וגרך אשר בקרב מתין מחתב עזיך עד שאב
מייך:¹² לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר
יהוה אלהיך כרת עמק הים:¹³ למען הקים אתך
היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך

לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה ¹⁷ ואם הזאת:

…פנה לבבך ולא תשמע ונדרת והשתווות לאלהים אחרים ועבדתם: ¹⁸ והדרתי לכם היום כי אבד האבדון לא תאריכן ימים על האדמנה אשר אתה עבר את הירדן לבא שמה לרשתה: ¹⁹ העידתי לכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחורת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: ²⁰ והקללה אתה יהוה אלהיך לשמע בקהלו ולדבקה בו כי אתה תחיך וארך ימיך לשבת על האדמנה אשר נשבע יהוה לאבתק לאברהם ליצחק וליעקב לחת להם:

31 וילך משה וירדבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ² ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא יהוה אמר אליו לא תעבר את הירדן זהה: ³ יהוה אלהיך הוא עבר לפניך והוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: ⁴ ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיכון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: ⁵ ונתנים יהוה לפניכם ועישתם להם ככל המצויה אשר צויתו אתם: ⁶ חוקו ואמכו אל תיראו ואל תעריצו מפנים כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמוק לא ירפק ולא יעוזך: ⁷ ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעניינו כל ישראל חוק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לחת להם ואתה תנחילה אתם: ⁸ ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמוק לא ירפק ולא יעוזך לא תירא ולא תחת: ⁹ ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל: ¹⁰ ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים בمعد שנת השמטה בחוג הסוכות: ¹¹ בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת ננד כל ישראל באזוניהם: ¹² הקהל את העם האנשים והנשים והטף

… והיה כי יבא עלייך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הימים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: ¹³ ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהלו בכל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך: ¹⁴ ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקצת מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: ¹⁵ אם יהיה דרך בקצת השמים ממש יקצת יהוה אלהיך ומש יקחך: ¹⁶ והבאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירש אבתיק וירושתת והיטבק והרבך מאבתיק: ¹⁷ ומול יהוה אלהיך את לבבך ואת לבבך זרעך לאhabה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך: ¹⁸ ונתן יהוה אלהיך את כל האלוהים האלה על אייביך ועל שניך אשר רדפוך: ¹⁹ ואתה תשוב ושמעת בקהל יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: ²⁰ והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה יך בפרי בטנק ובפרי בהמותך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עלייך לטוב כאשרSSH על אביך: ²¹ כי תשמע בקהל יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחתקיו הכתובה בספר התורה זהה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: ²² כי המצווה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא מך ולא רחקה הוא: ²³ לא בשמי הוא לא אמר מי עלה לנו וישמענו לנו וישמענו אתה ונעשה: ²⁴ ולא מעבר לים הוא לאמר מי עבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה: ²⁵ כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו: ²⁶ וראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: ²⁷ אשר אנכי מצוך היום לאhabה את יהוה אלהיך לכלת בדרכיו ולשמר מצותיו וחתקיו ומשפטיו וחיית ורבייה וברך יהוה

ונרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אליהם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: ²⁷ ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אליהם כל הימים אשר אתם חיים על הארץ אשר אתם עברים את היורד שמה לרשותה: ²⁸ ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתייצבו באهل מועד ואצנו וילך משה ויהושע ויתיצבו באهل מועד: ²⁹ וירא יהוה באهل בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האهل: ³⁰ ויאמר יהוה אל משה הנה שכב עם אבתיך וכם העם הזה וננה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועובני והפר את בריתך אשר כרתتي אותך: ³¹ וחרה אפי בו ביום ההוא ועובטים והסתתרו פניהם והיה לאכלה ומצחאו רעות רבות וצורות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאנו הרעות האלה: ³² ואנכי הסתר אסתיר פניהם ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ³³ ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: ³⁴ כי אבינו אל הארץ אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודרשן ונפנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצנו והפר את בריתך: ³⁵ וזהה כי תמצאו אותו רעות רבות וצורות ועתה השירה הזאת לפני לעד כי לא תשכח מפני זרעו כי ידעת את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אבינו אל הארץ אשר נשבעתי: ³⁶ ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל: ³⁷ וכי צאו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואני אחיה עמך: ³⁸ ויהי יכולות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תם: ³⁹ ויזכו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: ⁴⁰ לך

32 האזינו השם ואדרבה ותשמע הארץ אמר פי: ¹ יערף כמטר לקחו תול כטול אמרתי כשבירם עלי דשא וכרכבים עלי עשב: ² כי שם יהוה אקרא הבו נדל לאלהנו: ³ האזר תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וושר הוא: ⁴ שהח לוי לא בניו מומם דור עקש ופתתל: ⁵ ה ליהוה תנמלו זאת עם נבל ולא חכם הלויא הוא אביך קנד הוא שעך ויכנוך: ⁶ זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך וינדק וקניך ויאמרו לך: ⁷ בנה נח על עליון נוים בהפרידו בני אדם יצב נבלת עמים למספר בני ישראל: ⁸ כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלהו: ⁹ ימצאנו הארץ מדבר ובתחו ליל ישמן יסבבנהו יבוננו יצרנהו כאישון עינו: ¹⁰ וכגש רעיר קנו על נוליוו ירחף יפרש כנפיו יקחחו ישאנו על אברתו: ¹¹ יהוה בדר ינחנו ואין עמו אל נכר: ¹² ירכבחו על במותי הארץ ויאכל הנבכת שדי וינקנו דבש מסלע ושמנו מחלמיש צור: ¹³ חמאת בקר וחלב צאן עם חלב קרם ואילים בני בשנו ועתודים עם חלב כלות חטה ודם ענב תשחה חמר: ¹⁴ ווישמן ישرون ויבעת שמנת עביה כשית וויטש אלה עשהו ינבל צור ישעתו: ¹⁵ קנאנו בזרים בתועבת יכעיסחו: ¹⁶ כי יובחו לשדים לא

43. הַרְנִינוּ גּוֹיִם עַמּוּ כִּי דָם עֲבָדָיו יָקּוּם וְנִקְם
יְשִׁיבָה לְצָרְיוֹן וְכָפֶר אֶדְמָתוֹ עַמּוֹ: 44 וַיַּאֲבָא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר
אֶת כָּל דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאֹזְנוֹ הַעַם הוּא וְהַשְׁעָר
בְּנֵנוֹ: 45 וַיַּכְלֵל מֹשֶׁה לְדִבֶּר אֶת כָּל הַדִּבְרִים הַאֱלֹהִים
אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל: 46 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁמוֹ לְבָבְכֶם לְכָל
הַדִּבְרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מַعַיד בְּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תַּצּוּם אֶת
בְּנֵיכֶם לְשִׁמְרָה לְעָשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
47 כִּי לֹא דִבֶּר רָק הוּא מִכֶּם כִּי הוּא חַיִיכֶם וּבְכֶר
הַזֹּה תָּאִרְיכוּ יָמִים עַל הָאֶדְמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֲבָרִים אֶת
הַיַּרְדֵּן שֶׁמֶה לְרֹשֶׁתָּה: 48 וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּעַצְם
הַיּוֹם הַזֹּה לְאָמֵר: 49 עַלְהָ אֶל הַר הַעֲבָרִים הַזֹּה הַר
נְבוּ אֲשֶׁר בָּאָרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיַּרְא אֶת
אָרֶץ כְּנָעָן אֲשֶׁר אַנְיָנֵת נָתַן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָזָה: 50 וּמָתָה
כְּבָהָר אֲשֶׁר אַתָּה עַלְהָ שֶׁמֶה וְהִאְסֵף אֶל עַמִּיךְ כַּאֲשֶׁר מָתָה
אַהֲרֹן אֲחִיךְ בְּהַר הַהְרָה וְיִאָסֵף אֶל עַמּוֹ: 51 עַל אֲשֶׁר
מַעֲלָתֶם בַּיּוֹתֶק בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַיִּם מִרְיבַּת קְדַשׁ מִדְבָּר
צָן עַל אֲשֶׁר לֹא קָרְדַּשְׁתֶּם אֹתוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 52
כִּי מִנְדָּר תְּرָא אֶת הָאָרֶץ וְשָׁמָה לֹא תִּבּוֹא אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַנְיָנֵת נָתַן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל:

33 זוֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בָּרָךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ: 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה מֶסֶןְיוּ בָּא
וּזְרַח מְשֻׁעֵיר לְמַוְתָּה הַוּפִיעַ מַהְרָה פָּאָרְן וְאַתָּה מִרְבְּבָת
קָדְשׁ מִימְינוֹ אֲשֶׁר דָתָ לְמַוְתָּה: 3 אֲפָחֵב עַמִּים כָּל קָדְשָׁיו
בִּידְךָ וְהַמְּתָכוּ לְגָנְלָךְ יִשְׂרָאֵל מִדְבָּרְתִּיךְ: 4 תּוֹרָה צֹהֶר
לְנוּ מֹשֶׁה מִוָּרֶשָׁה קְהַלָּת יַעֲקֹב: 5 וַיֹּהַי בִּשְׁרוֹן מֶלֶךְ
בְּהַחֲסִיף רָאשִׁי עַם יִהְדָה שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל: 6 יִחְיֵי רָאוּבֵן
וְאֶל יִמְתָּה וַיֹּהַי מַתִּיעַ מִסְפֵּר: 7 זוֹאת לִיְהֹודָה וַיֹּאמֶר
שְׁמַעַי יְהוָה קָול יִהְוָה וְאֶל עַמּוֹ תְּבִיאֵנוּ יְדֵינוּ רַב לֹעֵג
וּזְעֹר מַצְדִּינוּ תְּהִיה: 8 וְלֹלְלוּ אָמֵר תְּמִיךָ וְאוֹרֵיךְ לְאִישׁ
חַסִּידָךְ אֲשֶׁר נִסְתַּוֵּת בְּמִסְתָּה תְּרִיבָהוּ עַל מִי מִרְיבָה: 9
הַאמְרֵל לְאָבִיו וּלְאָמוֹ לֹא דָאִיתֵו וְאַתָּהוּ לֹא הַכֵּיר
וְאַתָּה בְּנוּ לֹא יְדַע כִּי שְׁמַרְוּ אָמְרָתָךְ וּבְרִיתְךָ יִנְצְרוּ: 10

אליה אליהם לא יידעום חדים מקרב באו לא שערום
אבותיכם : 18 צור ילך תשי ותשכח אל מחללך :
וירא יהוה וינאץ מכעס בנוו ובנתיו : 20 ויאמר
אסתרה פני מהם אראה מוה אחריתם כי דור תהफכת
המה בניים לא אמן בם : 21 הם קנאנו בלא אל כעסנו
בhabליהם ואני אקנאים בלאם בנוו נבל אכיעיסם :
22 כי אש קדרה באפי ותיקד עד שאל תחתית ותאכל
ארץ ויבלה ותלהת מוסדי הרים : (Sheol h7585) 23 אספה
עלימו רעות חצי אכללה בם : 24 מזוי רעב ולחמי רשות
וקטב מדריריו ושן בהמות אשלחה בם עם חמת זחל
עפר : 25 מוחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה נם בחור
נם בתוליה יונק עם איש שיבת : 26 אמרתיך אפאייהם
אשביתה מאנוש זכרם : 27 לולי כעס אויב אונור פן
ינכרו צדימו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל
זאת : 28 כי נוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה :
לו חכמו ישכלו זאת יבינו לאחריתם : 30 איךה
ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם
מכרם ויהוה הסנידם : 31 כי לא כצורנו צורם ואיבינו
פליליים : 32 כי מגנון סדרם גבנם ומושדותם עמלה ענבו
ענבי רוש אשכלה מרתת למו : 33 חמת תנינם יינם
ורראש פתנים אכזר : 34 הלא הוא כמס עמדוי חתם
באוצרתי : 35 לי נקם ושלם לעת תמות רגלים כי
קרוב יום אידם וחש עדתת למו : 36 כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אולת יד ואפס עזר
ועזוב : 37 ואמר אי אלהינו צור חסיו בו : 38 אשר
חלב זבחינו יאכלו ישתו יין ונסיכם יקומו ייעזרכם
יהו עלייכם סתרה : 39 ראו עתה כי אני אני הוא ואין
אליהם עמדוי אני אמתה ואחותה מחתיטה ואני ארפאו ואני
מידי מציל : 40 כי אשה אל שמיים ידי ואמרתי כי אנכי
לעלם : 41 אם שניתבי ברק חרבוי ותאחו במשפט ידי
אшиб נקם לצדי ולמשנאי אשלים : 42 אשכיר חצי מדם
וחרבוי תאכל בשד מדם חלל ושביה מרוש פרעות
וחרבוי תאכל בשד מדם חלל ושביה מרוש פרעות

יורו משפטיך ליעקב ותוורתך לישראל ישימו קטרורה באפק וככליל על מזבחך: ² וברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מבחן מותנים קמי ומשנאיו מן יקומו: ¹² לבניין אמר ידיך יהוה ישכן לבטה עליו הבפ' עליו כל היום ובין כתפיו שכן: ¹³ ולヨוסף אמר מברכת יהוה ארצנו ממנגד שמיים מטל ומתחום רבצתה תחת: ¹⁴ וממנגד תבואת שמיש וממנגד גרש ירחים: ¹⁵ ומראש הררי קדם וממנגד נבעות עולם: ¹⁶ וממנגד ארץ ומלאה ורצzon שכנו סנה התבאותה לראש יוסף ולקדקן ניר אהיו: ¹⁷ בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם ענימים ינעה יהודו אפסי ארץ והם רבעות אפרים והם אף מנסה: ¹⁸ ולז'ובילן אמר שמה זבולון בצתך וששכר באהליך: ¹⁹ עמים הר יקראו שם זיבחו זבחו צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול: ²⁰ ולגדר אמר ברוך מרחיב נד כלביה שכן וטרף זרוע אף קדרק: ²¹ וירא ראיית לו כי שם חלקת מתקק ספון ויתאראש עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל: ²² ולדן אמר דן נור אריה יונק מן הבשן: ²³ ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירצה: ²⁴ ולאלשיך אמר ברוך מרבנים אשר יהי רצוי אהיו וטבל בשמן רגלו: ²⁵ ברזיל ונחשת מגעליך וכימיך דבאק: ²⁶ אין כאיל ישرون רכב שמיים בעוזך ובנאותו שחיקם: ²⁷ מענה אלהי קדם ומתחות זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד: ²⁸ וישכן ישראל בטה ברד עין יעקב אל ארץ דן ותירוש אף שמי יערפו טל: ²⁹ אשריך ישראל מי כמוך עם נושא ביהוה מן עוזך ואשר חרב נאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במותיהם תדרך:

34 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסנה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן: ² ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים

مزורה המשמש: ¹⁶ וירענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ועל כל אשר תשלחנו נלך: ¹⁷ ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהוה יהוה אלהיך עמק כאשר היה עם משה: ¹⁸ כל איש אשר ירצה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצנו יומת רק חזק ואמץ:

2 וישלח יהושע בן נון מן השטחים שניים אנשים מרנגים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושם רחוב וישכבו שם: ² ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ: ³ וישלח מלך יריחו אל רחוב לאמר חציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו: ⁴ ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר בן באו אליו האנשים ולא ידעת מי אין מה: ⁵ ויהי השער לסנור בחשך והאנשים יצאו לא ידעת אני הלויכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגו: ⁶ והיה העלהם הגנה ותטמן בפשת הצע הערבות לה על הגן: ⁷ והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סנורו אחריו כאשר יצא הרדפים אחריהם: ⁸ והמה טרם ישכון והיא עלתה עליהם על הגן: ⁹ ותאמר אל האנשים ידעת כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלת אימתכם עליינו וכי נמננו כל ישביה הארץ מפניכם: ¹⁰ כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמורי אשר עבר הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמותם אותם: ¹¹ וונשמעו וים לבבון ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמיים ממעל ועל הארץ מתחת: ¹² ועתה השבענו נא ליהוה כי עשיתם עמכם חסד ועשיתם נם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אותן אמות: ¹³ והחיתם את אבי ואת אמי ואת אתי ואת אהותי ואת כל אשר להם

1 ויהי אחרי מות משה עבר יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר: ² משה עבר מטה ועתה קום עבר את הירדן זהה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: ³ כל מקום אשר תדרך כף גרגלים בו لكم נתנו כאשר דברת אל משה: ⁴ מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הנדול נهر פרת כל ארץ החטים ועד הים הנדרול מבוא המשם יהוה נבולכם: ⁵ לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר היית עם משה אהיה עמק לא ארפק ולא אעזבך: ⁶ חזק ואמץ כי אתה תנהיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבוחם לחתת להם: ⁷ רק חזק ואמץ מאר לשרם לעשו ככל התורה אשר צוק משה עבר אל הסור ממנו ימין ושמאל למן תשכיל בכל אשר תלך: ⁸ לא ימוש ספר התורה הזה מפרק והנית בו יומם ולילה למן לשמור לעשות ככל הכתוב בו כי או צליח את דרך ואו תשכיל: ⁹ הלווא צויתיך חזק ואמץ אל תעריך ואל תחת כי עמק יהוה אלהיך בכל אשר תלך: ¹⁰ ויציו יהושע את שטרו העם לאמר: ¹¹ עברו בקרוב המנה וצוו את הארץ לאמר חכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לארת הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה: ¹² וולדראובני ולגדי ולהציז שבט המנשה אמר יהושע לאמר: ¹³ זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבר יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ זאת: ¹⁴ נשים טפכם ומנקיכם ישבו באرض אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם העברו חמשים לפניהם כל גבורי החיל ועוזתם אותם: ¹⁵ עד אשר נינה יהוה לאחיכם ככם וירשו נם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבר יהוה בעבר הירדן יהושע

והצלתם את נפשתינו ממוות: ¹⁴ ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו נפלאות: ⁶ ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית וילכו לפני העם: ⁷ ויאמר יהושע אל יהושע היום הזה אהל נדליך בעיני כל ישראל אשר ידוע נבשנו תחתיים למות אם לא תניידו את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמדך חסר ואמת: ¹⁵ ותורדם בחבל بعد החלון כי ביתה בקירות החומה ובחוימה הריא ישבת: ¹⁶ ותאמר להם החרה לכל פן יפנו בכם הרדפים ונחכמתם שמה שלושת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדריכם: ¹⁷ ויאמרו אלה האנשים נקיים אנחנו משבעך הזה אשר השבעתנו: ¹⁸ הנה אנחנו באים בארץ את תקנות חותש השני הזה תקשיי בחalon אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך האספִי אלך הבית: ¹⁹ והיה כל אשר יצא ממדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ונקיים וכל אשר יהיה אתה בבית דמו בראשו אם יד תהיה בו: ²⁰ זאם תנידיו את דברנו זה והיינו נקיים משבעך אשר השבעתנו: ²¹ ותאמר לדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקנות השני בחalon: ²² וילכו ויבאו החרה וישבו שם שלושת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו: ²³ וישבו שני האנשים וירדו מהחרה ויעברו ויבאו אל הושע בן נון ויספרו לו את כל המצותאות אותן: ²⁴ ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ ונם נמננו כל ישבי הארץ מפנינו:

3 ויסכם יהושע בברך ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו: ² ויהיו מקצתה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרבת המנוחה: ³ ויצאו העם לאמר כראותכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אתם תסעו ממקוםכם ולהלכתם אחריו: ⁴ אך רחוק יהיה ביןיכם ובינו לבין אלפיים אמה במדחה אל חקרכו אליו למען אשר תדרשו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מותmol שלשים: ⁵ ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מהר יעשה יהוה בקרבכם

אל שנים העשר איש אשר הכהן מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט: ²¹ ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בנים מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה: ²² ותורעתם את בנים לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן זהה: ²³ אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: ²⁴ למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים:

5 **וַיְהִי** **כִּשְׁמַע** **כָל** **מֶלֶci** **הָאָמָרִי** **אֲשֶׁר** **בַּעֲבָר** **הַיְרָדֵן** **יְמָה** **וְכָל** **מֶלֶci** **הַכּוֹנְעִי** **אֲשֶׁר** **עַל** **הַיְם** **אֲתָּא** **אֲשֶׁר** **הָבִשָּׁ** **יְהֹוָה** **אֲתָּא** **מִןִּי** **הַיְרָדֵן** **מִפְנֵי** **בְּנֵי** **יִשְׂרָאֵל** **עַד** **עַבְרָנוּ** **וּמִסְבֵּטָה** **לְבָבָם** **וְלֹא** **הָיָה** **בָּם** **עַד** **רוֹחַ** **מִפְנֵי** **בְּנֵי** **יִשְׂרָאֵל**: ² **בָּעֵת** **הָיָה** **אָמָר** **יְהֹוָה** **אֶל** **יְהֹוֹשֻׁעַ** **עַשֵּׂה** **לְךָ** **חֲרֹבּוֹת** **צָרִים** **וְשׁׁוֹבָם** **מֶלֶא** **אֶת** **בְּנֵי** **יִשְׂרָאֵל** **שְׁנִיתָה**: ³ **וַיַּעֲשֵׂה** **לְוַיּוֹת** **יְהֹוֹשֻׁעַ** **צָרִים** **וְיִמְלָא** **אֶת** **בְּנֵי** **יִשְׂרָאֵל** **אֶל** **גְּבֻעָתָה** **עָרָלוֹת**: ⁴ **וְזֹה** **הַדָּבָר** **אֲשֶׁר** **מֶלֶא** **יְהֹוֹשֻׁעַ** **כָל** **הָעֵם** **הַיָּצָא** **מִמְצָרִים** **הַזָּרִים** **כָל** **אָנָשֵׁי** **הַמְּלָחָמָה** **מִתּוֹ** **בָּמְדָבָר** **בְּדֶרֶךְ** **בְּצָאתָם** **מִמְצָרִים**: ⁵ **כִּי** **מַלְיָם** **הָיָה** **כָל** **הָעֵם** **הַיָּצָא** **מִמְצָרִים** **לְאַמְלָה**: ⁶ **כִּי** **אֶרְבָּעִים** **שָׁנָה** **הַלְּכָו** **בְּנֵי** **יִשְׂרָאֵל** **בָּמְדָבָר** **עַד** **הַנּוֹי** **אֶנְשֵׁי** **הַמְּלָחָמָה** **הַיָּצָא** **מִמְצָרִים** **אֲשֶׁר** **לֹא** **שָׁמַעַו** **בְּקוּלָה** **יְהֹוָה** **אֲשֶׁר** **נִשְׁבַּע** **יְהֹוָה** **לְהַמְּלָא** **לְבָלְתֵי** **הָרָאֹתָם** **אֶת** **הָרָץ** **אֲשֶׁר** **נִשְׁבַּע** **יְהֹוָה** **לְאַבּוֹתָם** **לְתַתָּה** **לְנוּ** **אָרֶץ** **זֹבֵת** **חָלֵב** **וְדָבֵשׁ**: ⁷ **וְזֹאת** **בְּנִיהָם** **הַקִּים** **תְּחַם** **אֶת** **מַלְיָם** **יְהֹוֹשֻׁעַ** **כִּי** **עֶרְלִים** **הָיוּ** **כִּי** **לֹא** **מָלְוּ** **אֶתָּם** **בְּדֶרֶךְ**: ⁸ **וַיְהִי** **כִּאֲשֶׁר** **תָּמוּ** **כָל** **הַנּוֹי** **לְהַמְּלָא** **וַיִּשְׁבּוּ** **תְּחַם** **בְּמִחְנָה** **עַד** **חִוּותָם**: ⁹ **וַיֹּאמֶר** **יְהֹוָה** **אֶל** **יְהֹוֹשֻׁעַ** **הַיּוֹם** **גָּלוֹתִי** **אֶת** **חָרְפָת** **מִצְרָיִם** **מַעֲלִיכֶם** **וַיִּקְרָא** **שְׁמָם** **הַמִּקְוֹם** **הַהְוָא** **גָּלֵל** **עַד** **הַיּוֹם** **זֶה**: ¹⁰ **וַיַּחֲנוּ** **בְּנֵי** **יִשְׂרָאֵל** **בְּגָלֵל** **וַיַּעֲשׂוּ** **אֶת** **חֲפֵשָׁה** **בְּאֶרְבָּעָה** **עַשְׂרֵה** **יּוֹם** **לְחַדְשָׁה** **בְּעֶרֶב** **בְּעֶרֶב** **בְּמִחְנָה** **יְרִיחָוָה**: ¹¹ **וַיִּאָכְלּוּ** **מִעַבּוֹר**

אל שנים העשר איש אשר הכהן מבני ישראל איש אחד איש אחד איש אחד משבט: ⁵ ויאמר להם יהושע עברו לפניו ארון אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שמו למספר שבטי בני ישראל: ⁶ למען תהיה זאת אות בקרבתם כי ישאלון בנים מחר לאמר מה האבנים האלה לכם: ⁷ ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם: ⁸ ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עם המלון וינוחם שם: ⁹ ושתים עשרה אבנים היקום יהושע בתחום הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום זהה: ¹⁰ והכהנים נשאי הארון עמדים בתחום הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע וימחרו העם ויעברו: ככל אשר צוה משה את יהושע וימחרו העם ויעברו: בזיהוי כאשר הם כל העם לעברו ויעבר ארון יהוה והכהנים לפניו העם: ¹¹ ויעברו בני ראובן ובני נדח כי שבת המנשה לפניהם לבני ישראל כאשר דבר אליהם משה: ¹² כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפניו יהוה למלחמה אל ערבות יריחו: ¹³ ביום ההוא נדל יהוה את יהושע בעניי כל ישראל ויראו אותו אשר יראו את משה כל מי חייו: ¹⁴ ויאמר יהוה אליו יהושע לאמר: ¹⁵ צוה את הכהנים נשאי ארון העדות עלי מון הירדן: ¹⁶ ויצו יהושע את הכהנים לאמר ויעלו מן הירדן: ¹⁷ ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון אל החרבה וישבו מי הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים שלושם על כל גdotויו: ¹⁸ והעם עלי מון הירדן בעשור לחדרה הראשון ויחנו בוגלן בקצת מורה יריחו: ¹⁹ ואת שתים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן

הארץ ממחירת הפסח מצוות וקלווי בעצם היום זהה: ¹² העיר הקפּ פעם אחת ויבאו המנה וילינו במחנה: ¹³ וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה: ¹⁴ ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הלוּק והתקעו בשופרות והחלוּן הלֵך לפנייהם והמאסֵף הלֵך אחרי ארון יהוה הולך ותקוע בשופרות: ¹⁴ ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המנה כה עשו ששת ימים: ¹⁵ ויהי ביום השביעי וישכמו כעלוות השחר ויסבו את העיר ממשפט הוה שבע פעמיים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמיים: ¹⁶ ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר: ¹⁷ וזהיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחוב הזונה תהיה היא וכל אשר אתה בבטי כי החבאתה את המלאכים אשר שלחנו: ¹⁸ וرك אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמותם את המנה ישראל לחרם ועכרתם אותו: ¹⁹ וככל כסף זהוב וכלי נחשת וברזל קדרש דוא ליהוה אוצר יהוה יביא: ²⁰ וירע העם יותקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו ויליכדו את העיר: ²¹ ויהרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפני חרב: ²² ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע בא בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: ²³ ויבאו הנערמים המרגלים ויציאו את רחוב ואת אביה ואת אמה ואת אתייה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו וינויום מוחוץ למחנה יהרל: ²⁴ והעיר שרפּו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי נחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה: ²⁵ ואת רחוב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיים יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי ויעש יהושע כן:

6 ויריחו סנרת ומסנרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: ² ויאמר יהוה אל יהושע ראה נחתי בידך את יריחו ואת מלכה נבורי החיל: ³ וסכתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ⁴ ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היבלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמיים והכהנים יתקעו בשופרות: ⁵ והיה במשך בקרון היובל בשמעcum את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועל העם איש נגדו: ⁶ ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה: ⁷ ויאמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוּן עבר לפני ארון יהוה: ⁸ ויהי כאמור יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלֵך אחרייהם: ⁹ והחלוּן הלֵך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסֵף הלֵך אחרי הארון הולך ותקוע בשופרות: ¹⁰ ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמינו את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרו אליכם הריעו והריעתם: ¹⁰ ויסב ארון יהוה את

ישראל חרם בקרבך יسرائيل לא תוכל لكم לפני איביך עד הסירכם החרם מקרבכם :¹⁴ ונקרבתם בברך לשבטיםם והיה השבט אשר ילכדנו יהוה תקרב לקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה תקרב לגברים :¹⁵ והיה הנלכד בחרם ישך באש אותו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל :¹⁶ וישכם יהושע בברך ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה :¹⁷ ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הורחוי ויקרב את משפחת הורחוי לגברים וילכד זבדי :¹⁸ ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה :¹⁹ ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תורה והגד נא ליה מה עשית אל תכחדר ממי :²⁰ ויען עכן את יהושע ויאמר אמונה אני חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת עשית :²¹ ואראת יהושע אל ערכך ליהוה שער אחד טובה ומאותים שקלים כסף בשלול אדרת שנער אחת טובה ומאותים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמישים שקלים משקלו ואהמדים ואקחם והנם טמונהם בארץ בתוכה האהלי והכסף תחתיה :²² וישלח יהושע מלאכים וירצוו האלהה והגנה טמונה באהלו והכסף תחתיה :²³ ויקחום מתחם האהלה ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה :²⁴ ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזובב ואת בניו ואת בנותיו ואת שרו ואות חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וככל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור :²⁵ ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום זה וירגמו אותו כל ישראלaben וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים :²⁶ ויקימו עליון גל אבני גדול עד היום הזה יושב יהוה מהרון אף על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה :

החייבת את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו :²⁶ וישבע יהושע בעת ההיא לאמר אדור האיש לפניו יהוה אשר יקום ובני את העיר הזאת את יריחו בברכו יסדנה ובצעיריו יציב דלתיה :²⁷ ויהי יהוה את יהושע ויהי שמו בכל הארץ :

7 וימלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל :² וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי :³ וישבו אל יהושע ויאמרו אלו אל עיל כל העם אלפיים איש או שלושת אלפיים איש יעלו ויכו את העי אל חינע שמה את כל העם כי מעת המה :⁴ ויעלו מן העם שמה שלושת אלפיים איש וינסו לפניו אנשי העי :⁵ ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפניו השער עד השברים ויכום במוריד וימס לבב העם ויהי למים :⁶ ויקרע יהושע שמלותו ויפל על פניו ארצתה לפניו ארון יהוה עד הערב הוא זוקני ישראל ויעלו עפר על ראשם :⁷ ויאמר יהושע אלה אדני יהוה ומה העברת העביר את העם הזה את הירדן לחתה אתנו ביד האמרי להאבידנו ולוזהו לנו ונשב בעבר הירדן :⁸ כי אדני מה אמר אחורי אשר הפק ישראל ערכ לפניו איביו :⁹ וישמעו הכנעני וכל ישבו הארץ ונסבו עלינו והכרתו את שמו מן הארץ ומה תעשה לשמק הגדול :¹⁰ ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך :¹¹ חטא ישראל ונם עברו את בריתך אשר צויתך אויהם ונם לקחו מן החרם ונם גבבו ונם כחשו ונם שמו בכליהם :¹² ולא יכולו בני ישראל لكم לפניו איביהם ערכ לפניו איביהם כי היו לחרם לא אוסף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם :¹³ קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי

ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחריו עמק את כל עם המלחמה וקומו עליה העי ראה נתתי ישראל: ¹⁸ ויאמר יהוה אל יהושע נתה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתנה וית יהושע בכידון אשר ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובחמתה תביו לכם שם לך ארב לעיר מאחריה: ¹⁹ ויהא רבكم מהרה ממקומו וירצחו את כנשות ידו ויבאו העיר וילכדו וימחרו ויציתו את העיר באש: ²⁰ וויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל הנה והנה והעם הנס המדבר נחפק אל הרודף: ²¹ וישלחם ליליה: ²² וויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחריו העיר אל תרחיקו מן העיר מادر והייתם כלכם נכנים: ²³ ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקרתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: ²⁴ וויצו אהרינו עד התקינו אותך מן העיר כי אמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: ²⁵ ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה יהושע: ²⁶ וויהי ככלות ישראל להרג את כל ישביה העי בשדה במדבר אשר רדפים בו ויפלו כלם לפיה חרב עד תם וישבו כל ישראל אל העי ויכו אתה לפני חרב: ²⁷ וויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שניים עשר אלף כל אנשי העי: ²⁸ ויהושע לא השיב ידו אשר נתה בכידון עד אשר החרים את כל ישביה העי: ²⁹ רק הבהמה ושלל העיר היא בזום להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע: ³⁰ ווישרפ יהושע את העי וישימה תל עולם שטמה עד היום הזה: ³¹ ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וככובא השמש צוה יהושע וירדו את נבלתו מן העץ וישליך אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבני נдол עד היום הזה: ³² אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: ³³ כאשר צוה משה עבד יהוה את עיר לדרך המדבר: ³⁴ וויהי כראות מלך העי וימהרו ישיכמו ויצאו אנשי העיר לקרת ישראל למלחמה מצפן לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה את העם המלחמה אשר אותו עלו וינשו ויבאו ננד וכל העם המלחמה אשר אותו עלו וינשו ויבאו ננד העיר ויהנו מצפון לעי והנו בין ובין העי: ³⁵ וויהי כחמשת אלפיים איש ושם אותם ארבע בין בית אל ובין ההוא בתוכה העם: ³⁶ ווישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל אל לפני העם העי: ³⁷ וכל העם המלחמה אשר אותו עלו וינשו ויבאו ננד העיר ויהנו מצפון לעי והנו בין ובין העי: ³⁸ וויהי כחמשה מילדי יהושע בלילה מצפן לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוכה העם: ³⁹ וויהי כראות מלך העי וימהרו ישיכמו ויצאו אנשי העיר לקרת ישראל למלחמה מצפן לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי שלו מזבח יהושע מזבח משה עבד יהוה את עיר לדרך המדבר: ⁴⁰ ווינגעו יהושע וכל ישראל ארבע לו מאחריו העיר: ⁴¹ וויזעקו כל העם אשר לפניהם וינסו דרך המדבר: ⁴² וויזעקו כל העם אשר בעיר לדרכ אחים וירדפו אחריו יהושע וינתקו מן העיר: ⁴³ ולא נשאר איש בעי ובוית אל אשר לא יצא ואילך ישראל וזקנו ושדרים ושפטיו עמדים מזה ומזה

ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרבית הדרך מאד :¹⁴ ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שלו :¹⁵ ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשאי העדה :¹⁶ ויהי מקצת שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרביהם הם אליו ובקרבו הם ישבים :¹⁷ ויסעו בני ישראל ויבאו אל ערים ביום השלישי ועריהם נבעו והכפירה ובארות וקריות ערים :¹⁸ ולא חכם בני ישראל כי נשבעו להם נשאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשאים :¹⁹ ויאמרו כל הנשאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם :²⁰ זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהוה עליינו קצף על השבואה אשר נשבענו להם :²¹ ויאמרו אלהם הנשאים יתיו ויהיו חטבי עצים ושבוי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשאים :²² וירא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמייתם אותנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבו ישבם :²³ ועתה אזרחים אתם ולא כרת מכם עבר וחתבי עצים ושבוי מים לבית אלהי :²⁴ ויענו את יהושע ויאמרו כי הנג הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לחתת לכם את כל הארץ ולהשמד את כל ישביה הארץ מפנים נירא מאד לנפשינו מפנים ונעשה את הדבר הזה :²⁵ ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשותה לנו עשה :²⁶ ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום :²⁷ ויתנם יהושע ביום הוא חטבי עצים ושבוי מים לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המكان אשר יבחר :

10 ויהי כשם עדרני צדך מלך ירושלים כי לכה יהושע את העי ויתרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבוי נבעון את ישראל ויהיו בקרבם :² ויראו מאד כי עיר נדולה

לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית יהוה כנרת כאורה החיזו אל מול הר גרוים והחיזו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבר יהוה לברך את העם ישראל בראשנה :³⁴ ואחריו כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה מכל הכתוב בספר התורה :³⁵ לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהיל ישראל והנשים והטף והגָּר ההלך בקרבם :

9 ויהי כשם כל המלכים אשר עבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמריו המכני הפני החווי והובוס :² וויקנכו יהדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד :³ וישבי נבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולע :⁴ ויעשו נם המה בערמלה וילכו ויצתו ויקחו שקים כלים לחמוריהם ונארות יין בלים ומבקעים ומצררים :⁵ ונעלות בלוט ומטלאות ברגליהם ושלמות בלוט עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים :⁶ וילכו אל יהושע אל המנהה הגליל ויאמרו אליו ואל איש ישראל אל מארץ רחוכה באננו ועתה כרתו לנו ברית :⁷ ויאמרו איש ישראל אל החוי אויל בקרבי אתה יושב ואיך אכורות לך ברית :⁸ ויאמרו אל יהושע עבריך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאיון תבאו :⁹ ויאמרו אליו מארץ רחוכה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואתם כל אשר עשה במצררים :¹⁰ ואתם כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר עבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות :¹¹ ויאמרו אלינו זקינינו וכל ישבוי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרכם ולכו לקראותם ואמרתם אלהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית :¹² זה לחמנו חם הצדידנו אותו מabitינו ביום צאתנו לכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים :¹³ ואלה נארות היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקו

ובעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי
וכל אנשיה גבריהם: 3 ווישלח אדני צדק מלך ירושלים
אל הוהם מלך חברון ואל פרעם מלך ירמות ואל
יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגנון לאמר: 4 על
אל ועוזני ונכח את נבעון כי השlimה את יהושע
ואת בני ישראל: 5 וויאספו וויעלו חמשת מלכי האמרי
מלך ירושלים מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש
מלך עגנון הם וכל מחניהם ויחנו על נבעון ווילחמו
עליה: 6 ווישלחו אנשי נבעון אל יהושע אל המנה
הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך אלה אלינו
מהירה והושעה לנו ועוזנו כי נקבעו אלינו כל מלכי
האמורי ישבי החר: 7 וויעל יהושע מן הגלגלה הוא וככל
עם המלחמה עמו וככל נבורי החיל: 8 וויאמר יהוה אל
יהושע אל תירא מהם כי בידך נתחים לא יעמוד איש
מהם בפניך: 9 וויבא אליהם יהושע פתחם כל הלילה
עליה מן הגלגל: 10 וויהם יתוה לפניהם ישראל ויכם מכח
נדולה בנבעון ווירדפס דרך מעלה בית חורון ויכם
עד עזקה ועד מידה: 11 וויהי בנסם מפניהם אבני נדלות
במורד בית חורון וויהוה השליך עליהם אבני נדלות
מן השמיים עד עזקה וימתו רביים אשר מתו באבני
הברד אשר הרנו בני ישראל בחרב: 12 או ידבר
יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפניהם
ישראל וויאמר לעני ישראל שם בנבעון דום וירח
בעמק אילון: 13 ווידם המשמש וירח עמד עד יקם גני
איביו הלא היא כתובה על ספר היישר ויימד המשמש
בחצי השמיים ולא אץ לבוא כוים תמים: 14 ולא היה
כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקהל איש כי
יהוה נלחם לישראל: 15 ווישב יהושע וכל ישראל עמו
אל המנה הגלגלה: 16 ווינסו חמשת המלכים האלה
ויחבאו במערה במקדחה: 17 ווינד ליהושע לאמר
ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכיש ויחן
نمצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדחה:
18 וויאמר יהושע גלו אבני נדלות אל פי המערה

ידושע אל תורא מפניהם כי מחר כעת הזאתanca נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוטיהם תקrek ואת מרכבתיהם תשרכ באש: ⁷ ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מירום פתאם ויפלו בהם: ⁸ ויהונם יהוה ביד ישראל ויקום וירדפו עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השair ליהם שריד: ⁹ ווישם להם יהושע אשר אמר לו יהוה את סוטיהם עקר ואת מרכבתיהם שרכ באש: ¹⁰ ווישב יהושע בעת ההייא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפנים היא ראש כל הממלכות האלה: ¹¹ וויכו את כל הנפש אשר בה לפני הרב החרם לא נוהר כל נשמה ואת חצור תשרכ באש: ¹² ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם لقد יהושע ויכם לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבר יהוה: ¹³ רק כל הערים העמדות על תלם לא כל הארץ והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השair שריד ואת כל הנשמה החרים אשר צוה יהוה את אותם לא השairו כל נשמה: ¹⁴ וכך ירדו כל הארץ והבהמה בזויהם בנם משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמדם כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: ¹⁵ ווישב יהושע וכל ישראל עמו אל המנהה הגלגלה:

11 ויהי כשם יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מרדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: ² ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרוות ובשפלה ובנפות דור מים: ³ הכנעני ממזוח ומים והאמורי והחתי והפראי והוביסי בהר והחווי תהה חרמוון בארץ המצפה: ⁴ וויצו האם וכל מחניהם עםם עם רב כחול אשר על שפתם לרב וסוס ורכב רב מאד: ⁵ וויעודו כל המלכים האלה ויבאו יהונם יהושע וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה לבננה: ³³ אז עלה הרם מלך גור לזרע את לכיש ויכה יהושע ואת עמו עד בלתי השair לו שריד: ³⁴ וויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עוננה ויהונם עלייה וילחמו עליה: ³⁵ וילכדה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללבניש ביום ההוא אשר עשה לבניש: ³⁶ וויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה: ³⁷ וילכדה ויכה לפי חרב ואת מלכה ואת כל עדריה ואת כל הנפש אשר בה לא השair שריד ככל אשר עשה לעגלוון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה: ³⁸ ווישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחמו עליה: ³⁹ וילכדה ואת מלכה ואת כל עדריה ויכם לפי חרב ויחרמו את כל נפש אשר בה לא השair שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה לבננה ולמלכה: ⁴⁰ ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השair שריד ואת כל הנשמה החרים אשר צוה יהוה אלהי ישראל: ⁴¹ וויכם ידושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון: ⁴² ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: ⁴³ ווישב יהושע וכל ישראל עמו אל המנהה הגלגלה:

11

11 יהו כשמי יבין מלך הארץ וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים: 3 הכנעני ממזרחה ומים והאמורי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחורי תחת חרמוןן בארץ המצפה: 4 ויצאו הם וכל מהניהם עםם עם רב כחול אשר על שפת הים לרבותוס ורכב רב מאד: 5 ויוועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מירום להלחם עם ישראל: 6 ויאמר יהוה אל

בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דברך מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם ערים החרים יהושע: ²² לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנות ובאשוד נשארו: ²³ ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנהלה לישראל כמחלקותם לשבטייהם ²⁴ מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד:

13 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו

אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה: ² זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וככל הנושא: ³ מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לנכני תחשב חמשת סרני פלשתים העזיז והאשדורי האשקלוני הנטוי והעקרוני והעויום: ⁴ מתימן כל ארץ הנכני ומערבה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי: ⁵ והארץ הנבלית וכל הלבנון מורה השמש מבעל נד תחת הר חרמון ועד לבוא חמת: ⁶ כל ישבי ההר מן הלבנון עד משרפתם מים כל צידנים אנכי אורים מפני בני ישראל רק הפללה לישראל בנחלה כאשר צויתך: ⁷ ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה: ⁸ עמו הרואבני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מורה כאשר נתן להם משה עבד יהוה: ⁹ מעורער אשר בעבר הירדן ימה מבעל נד בקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירצה כמחלקותם: ⁸ בהר ובשפלת ובערבה ובאשdot ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכני הפלזי החוי והיבוסי: ⁹ מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד: ¹⁰ מלך ירושלים אחד מלך חברון אחד: ¹¹ מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד: ¹² מלך עגנון אחד מלך נור אחד: ¹³ מלך חבר אחד מלך גדר אחד: ¹⁴ מלך חרמיה אחד מלך ערד אחד: ¹⁵ מלך לבנה אחד מלך עדלים אחד: ¹⁶ מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד: ¹⁷ מלך תפוח אחד מלך חפר

והארץ שקתה ממלחמה: ¹² אלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מורה השמש מנהל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מורה: ² סייחון מלך נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הנילען ועד יבק הנחל גבול בו עמו: ³ והערבה עד ים כנרת מורה ועד ים הערבה ים המלח מורה דרך דרך נחל מיתר הרפאים היושב בעתרות ובادرעי: ⁴ ומובל בהר חרמון ובשלכה ובכל הבשן עד גבול הנושא והמעתקי וחצי הנילען גובל סייחון מלך השבון: ⁶ משה עבד יהוה ובני ישראל הכו ויתנה משה עבד יהוה ורשאה לראובני ולידי ולחצוי שבט המנשה: ⁷ אלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל עבר הירדן ימה מבעל נד בקעת הלבנון ועד ההר ירצה כמחלקותם: ⁸ בהר ובשפלת ובערבה ובאשdot ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכני הפלזי החוי והיבוסי: ⁹ מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד מלך ירושלים אחד מלך חברון אחד: ¹⁰ מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד: ¹¹ מלך עגנון אחד מלך נור אחד: ¹² מלך חבר אחד מלך גדר אחד: ¹³ מלך חרמיה אחד מלך ערד אחד: ¹⁴ מלך לבנה אחד מלך עדלים אחד: ¹⁵ מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד: ¹⁶ מלך תפוח אחד מלך חפר

למטה בני רואבן למשפחים: ¹⁶ ויהי להם הגבול מערודר אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתחום הנחל וכל המישר על מידבא: ¹⁷ חשבון וכל עריה אשר במשר דיבון ובמאות בעל ובית בעל מעון: ¹⁸ ויהצתה וקדמתה ומפעת: ¹⁹ וקריותם ושבמה וצרת השחר בהר העמק: ²⁰ ובית פעור ואשדות הפסגה ובית היישנות: ²¹ וכל ערי המישר וכל מלכותו סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אהו ואת נשיאי מדין אהוי ואת רם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ: ²² ואת בלעם בן בעור הקוסם הרנו בני ישראל בהר אל חלilihם: ²³ ויהי נבול בני רואבן הירדן ונבול זאת נחלת בני רואבן למשפחים הערים וחצריהם: ²⁴ ויתן משה למטה גדר לבני גדר למשפחים: ²⁵ ויהי עד ערודר אשר על פנוי רבה: ²⁶ ומחשבון עד רמתה המצפה ובטנים וממחנים עד נוביל לדבר: ²⁷ ובעמק בית חרם ובית נמרה וסוכות וצפון יתר מלכות סיחון מלך חשבון הירדן ונובל עד קציה ים כנרת עבר הירדן מזרחה: ²⁸ זאת נחלת בני גדר למשפחים הערים וחצריהם: ²⁹ ויתן משה לחציו שבט מנשה ויהו לחציו מטה בני מנשה למשפחותם: ³⁰ ויהי נבולם ממחנים כל הבשן כל מלכות עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן ששים עיר: ³¹ וחציו הנלעד ועתירות ואדרעי ערי מלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחציו בני מכיר למשפחותם: ³² אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן ירתו מזרחה: ³³ ולשבט הלו לארן משה נחלה יהוה אלהי ישראלי הוא נחלתם אשר דבר להם:

14 **15** ויהי הנורל למטה בני יהודה למשפחים נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות אל נבול אדום מדבר צן נגב מקצתה תימן: ² ויהי המטוות לבני ישראל: ² בנורל נחלתם כאשר צוה להם נבול נגב מקצתה ים המלח מן הלשון הפנה נגב:

ויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועליה תחתיות: ²⁰ זאת נחלה מטה בני יהודה למשפחותם: ²¹ ויהיו הערים מקצת למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגב קבצאל ועדן וינור: ²² וקינה ודמיונה: עדעדה: ²³ וקרדש וחצור ויתן: ²⁴ זיף וטלים ובעלות: ²⁵ וחצור חרתה וקריות חצון היא חצור: ²⁶ אם ושמוע ומולדה: ²⁷ וחצור גדה וחסמון ובית פלט: ²⁸ וחצור שועל ובאר שבע ובויתיה: ²⁹ בעלה ועיים ועצם: ³⁰ ואלהול וכסיל וחרמה: ³¹ וצקלג ומדמנה ונסנה: ³² ולבות ושלחים ועין ורמן כל ערים עשרים ותשע וחצירין: ³³ בשפלת אשთאול וצראעה ואשנה: ³⁴ וזונה ועין גנים תפוח והעינים: ³⁵ ירמות ועדרם שוכח ועזקה: ³⁶ ושורדים ועדיתים והגדרה וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצירין: ³⁷ צנן וחדשה ומגדל גדר: ³⁸ ודלען והמצפה ויקתאל: ³⁹ לכיש ובצקת וענליון: ⁴⁰ וככון ולחמס וכתליש: ⁴¹ וגדרות בית דגון ונעמה ומקדחה ערים שש עשרה וחצירין: ⁴² לבנה ועתר ועשן: ⁴³ ויפחה ואשנה ונכיב: ⁴⁴ וקעילה ואכוב ומראהה ערים תשע וחצירין: ⁴⁵ עקרון ובנויות וחצירין: ⁴⁶ מעקרון וימה כל אשר על יד אשדור וחצירין: ⁴⁷ אשדור בנויות וחצירין עזה בנויות וחצירין עד נחל מצרים והם הגובל ונובל: ⁴⁸ ובהר שמייר ויתיר ושוכה: ⁴⁹ ודרנה וקריות סנה היא דבר: ⁵⁰ וענבר ואשתמה וענים: ⁵¹ וונשן וחלון גוללה ערים אחת עשרה וחצירין: ⁵² ארבע ורומה ואשען: ⁵³ ווינים ובית תפוח ואפקה: ⁵⁴ וחמטה וקרית ארבע היא חברון וצעיר ערים תשע וחצירין: ⁵⁵ מעון כרמל זיף וויטה: ⁵⁶ ווירעאל ויקדעם וזונה: ⁵⁷ הakin נבעה ותמנה ערים עשר וחצירין: ⁵⁸ חלחול בית צור וגדרו: ⁵⁹ ומערת ובית ענות ואלתקן ערים בש וחצירין: ⁶⁰ קריית בעל היא קריית ערים והרבה ערים שתים וחצירין: ⁶¹ במדבר בית הערבה מדין לך: ⁶² ותאמר תננה לי ברכה כי ארץ הנגב נתני וככחה: ⁶³ והנבשן ועיר המלה ועין גדי ערים שיש נתנה לי גלת מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלתה וויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועליה מנגב לקדש ברכנו ועבר החזרון ועליה אדרה ונסב הקרקעה: ⁴ ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגובל ימה זה יהיה לכם גובל נגב: ⁵ וגבול קדרה ים המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצת הירדן: ⁶ ועליה הגובל בית חנלה ועבר מצפון לבית הערבה ועליה הגובל אבן בהן בן ראותן: ⁷ ועליה הגובל דברה עמוק עכור וצפונה פנה אל הגליל אשר נכח למעלה אדים אשר מנגב לנחל ועבר הגובל אל מיו עין שמש והיו תצאותיו אל עין רגל: ⁸ ועליה הגובל יי' בן הנם אל כתף היבוסי מנגב היא ירושלים ועליה הגובל אל ראש ההר אשר על פני ני הנם ימה אשר בקצתה עמוק צפנה: ⁹ ותאר הגובל מראש ההר אל מעין מי נפתחה ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הגובל בעלה היא קריות ערים: ¹⁰ ונסב הגובל מבעליה ימה אל הר שער ועבר אל כתף הר יערם מצפונה היא כסלון וירד בית שם ועבר תמן: ¹¹ וויצא הגובל אל כתף עקרון צפונה ותאר הגובל שכרונה ועבר הר הבעל ויצא יבנאל והיו תצאות הגובל ימה: ¹² וגבול ים הימה הנגדל ונובל זה נובל בני יהודה סביב למשפחותם: ¹³ וילכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קריית ארבע אבי הענק היא חברון: ¹⁴ וירוש שם כלב את שלושה בני הענק את שי ואת אחימן ואת תלמי ילדי הענק: ¹⁵ וועל שם אל ישבוי דבר ושם דבר לפנים קריית ספר: ¹⁶ ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה נתתי לו את עכסה בתוי לאשה: ¹⁷ וילכדה עתניאל בן קנו אחיו כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה: ¹⁸ ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה שדה ותצנה מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: ¹⁹ ותאמר תננה לי ברכה כי ארץ הנגב נתני וככחה לילת מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלתה

וחצריהן: ๖ וְאֵת הַיּוֹם יַשְׁבֵי יְרוּשָׁלָם לֹא יָכֹל
בְּנֵי יְהוּדָה לְהֹרְשִׁים וַיֵּשֶׁב הַיּוֹם אֶת בְּנֵי יְהוּדָה
בֵּרֶשֶׁת עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

16 וַיֵּצֵא הַגָּרֶל לְבָנֵי יוֹסֵף מִירְדָּן וַיַּחֲזֹק לִמְיוֹרִיחוֹ
מִזְרָחָה הַמִּדְבָּר עַלְתָּה מִירְדָּן בְּהֶרְכָּתָה אֶל: ๒ וַיֵּצֵא
מִבֵּית אֶל נְבוּל הַיְפָלָטִי עַד נְבוּל בֵּית חֹרֶן תְּחִתָּוֹ: ๓
וַיַּרְדֵּן יְמָה אֶל נְבוּל הַיְפָלָטִי עַד נְבוּל בֵּית חֹרֶן עַלְיָוֹן
וְעַד נָר וְהִי תְּצָאָתוֹ יְמָה: ๔ וַיַּהַלְלוּ בָנֵי יוֹסֵף מִנְשָׁה
וְאֶפְרַיִם: ๕ וַיַּהַלְלוּ בָנֵי אֶפְרַיִם לְמִשְׁפָחָתָם וַיַּהַלְלוּ נְבוּל
נְחִלָּתָם מִזְרָחָה עַטְרוֹת אֶדְר עַד בֵּית חֹרֶן עַלְיָוֹן:
וַיֵּצֵא הַגָּרֶל הַיּוֹם הַמִּכְמָתָה מִצְפָּן וַיָּסַב נְבוּל
מִזְרָחָה תְּאַנְתָּה שֶׁלָּה וַעֲבָר אֶת מִזְרָחָה יְנוּחָה: ๗ וַיַּרְדֵּן
מִינְחָה עַטְרוֹת וְנוּרָה וְפֶגַע בְּרִיחוֹ וַיֵּצֵא תִּירְדָּן: ๘
מִתְפֹּה יְלִךְ הַגָּרֶל יְמָה נְחַלְלָה קְנָה וְהִי תְּצָאָתוֹ הַיּוֹם
זֹאת נְחִלָּתָם בָּנֵי אֶפְרַיִם לְמִשְׁפָחָתָם: ๙ וְהַעֲרִים
הַמִּבְדּוֹלָה לְבָנֵי אֶפְרַיִם בְּתוֹךְ נְחִלָּתָם בָּנֵי מִנְשָׁה כָּל
הָעָרִים וְחַצְרִיהָן: ๑๐ וְלֹא הַוְרִישׁוּ אֶת הַכְּנָעָנִי הַיּוֹשֵׁב
בְּנָזְרָה וְיַשְׁבֵּת הַכְּנָעָנִי בְּקָרְבֵּן אֶפְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְיִהְיֶה
לָמֵס עַבְדָּה:

17 וַיֵּהַי הַגָּרֶל לְמִטָּה מִנְשָׁה כִּי הוּא בְּכָור יוֹסֵף
לְמִכִּיר בְּכָור מִנְשָׁה אָבִי הַגָּלֶעֶד כִּי הוּא הָיָה אִישׁ
מִלְחָמָה וַיְהִי לוֹ הַגָּלֶעֶד וְהַבְּשָׁן: ๒ וַיַּהַי לְבָנֵי מִנְשָׁה
הַנּוֹתְרִים לְמִשְׁפָחָתָם לְבָנֵי אֲבִיעָזֵר וְלְבָנֵי חַלְקָה וְלְבָנֵי
אֲשֶׁרְרִיאָל וְלְבָנֵי שְׁכָם וְלְבָנֵי חַפְרָה וְלְבָנֵי שְׁמִידָעָה
בָּנֵי מִנְשָׁה בָּנֵן יוֹסֵף הַוְרִידִים לְמִשְׁפָחָתָם: ๓ וְלְצַלְפָּחָד
בָּנֵן חַפְרָה בָּנֵן גָּלֶעֶד בָּנֵן מִכִּיר בָּנֵן מִנְשָׁה לֹא הִי לוֹ בְּנִים
כִּי אִם בְּנָוֹת וְאֶלְהָ שָׁמוֹת בְּנָתוֹי מִחְלָה וְנוֹעַח חַנְלָה
כִּי הַיּוֹם וְאֶלְהָ שָׁמוֹת בְּנָתוֹי מִחְלָה וְנוֹעַח חַנְלָה
מִלְכָה וְתָרֶצָה: ๔ וְתַקְרְבָּנָה לְפָנֵי אֱלֹהִים הַכֹּהן וְלִפְנֵי
יְהֹוָה בְּנֵן וְלִפְנֵי הַנְּשִׁיאִים לְאמֹר יְהֹוָה צֹוָה אֶת
מִשְׁתָּחָת לְנוֹ נְחָלָה בְּתוֹךְ אֲחִינוּ וַיְתַן לְהָם אֶל פִי
יְהֹוָה נְחָלָה בְּתוֹךְ אֲחִי אֲבִיהָן: ๕ וְיַפְלֹלְוּ חַבְלִי מִנְשָׁה
עַשְׂרָה לְבַד מֶרֶץ הַגָּלֶעֶד וְהַבְּשָׁן אֲשֶׁר מַעֲבֵר לִירְדָּן:

18 וַיַּקְהֵלְוּ כָל עֲדַת בָּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁלָּה וַיַּשְׁכִּינוּ שֵׁם
אֶת אֶהָל מוֹעֵד וְהַאֲרַץ נִכְבַּשָּׁה לְפָנֵיהם: ๒ וַיּוֹתַר בָּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא חָלְקָו אֶת נְחִלָּתָם שְׁבָעָה שְׁבָטִים: ๓
וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל בָּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲנָה אַתָּם מִתְּרִפִּים
לְבּוֹא לְרִשְׁתָה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לְכֶם יְהֹוָה אֱלֹהִי

וועבר הגובל אל כהך בית חנלה צפונה והיה התצאותו
הגובל אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן
נגביה וזה נבול נבב: 20 והירדן יגבל אותו לפאת קדרמה
21 זאת נחלת בני בנימין לנבולותיה סבב למשפחותם:
והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם יריחו
ובכית חנלה ועמק קציז: 22 ובית הערבה וצמרומים
ובית אל: 23 והעויים והפרה ועפרה: 24 וככפר העמוני
והעפני ונבע ערים שתים עשרה וחצריהם: 25 נבעון
והרמה ובארות: 26 והמצפה והכפירה והמצה: 27
ודרכם וירפאל ותראל: 28 וצלאע האלף והיבוס היא
ירושלים נבעת קריית ערים ארבע עשרה וחצריהם
29 זאת נחלת בני בנימן למשפחותם:

19 ויצא הנורל השני לשמעון למטה בני שמעון
למשפחותם ויהי נחלהם בtower נחלת בני יהודה:
2 ויהי להם בנחלתם באאר שבע ושבע ומולדת:
3 והצד שועל ובלה עצם: 4 ואלטולד ובתול וחרמה:
5 וצקלג ובית המרכבות והצד סוסה: 6 ובית לבאות
וירושון ערים שלש עשרה וחצריהם: 7 עין רמון וער
ועשן ערים ארבע וחצריהם: 8 וככל החצרים אשר
סביבות הערים האלה עד בעלה באאר ראמת נגב
חאת נחלת מטה בני שמעון למשפחותם: 9 מחבל בני
יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלקם בני יהודה רב
מהם וינחלו בני שמעון בtower נחלתם: 10 ויעל הנורל
השלישי לבני זבולון למשפחותם ויהי נבול נחלתם עד
שריד: 11 ועליה נבולם לימה ומרעלה ופנע בדבשת
ופנע אל הנחל אשר על פנוי יקנעם: 12 ושב משריד
קדימה מזרחה המשמש על נבול כסלה תבר ויצא אל
הדרברת ועליה יפייע: 13 ומשם עבר קדימה מזרחה נתה
חפר עתה קצין ויצא רמן המתאר הנעה: 14 ונסב
אתו הנבול מצפון חנתן והיו תצאייו ני יפתח אל: 15
ויקטה ונהל ושמرون וידאלה ובית לחם ערים שתים
עשירה וחצריהם: 16 זאת נחלת בני זבולון למשפחותם

אבותיכם: 4 הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחים
ויקמו וויתהלו בארץ ויכתו אותה לפי נחלתם ויבאו
אל: 5 וויתהלו אותה לשבעה חלקים יהודיה יעד
על גבולם מנגב ובית יוסף יעדו על גבולם מצפון:
6 ואתם הכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם
אליה הנה ויריתו לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: 7
כי אין חלק ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו
וגנד וראובן וחציו שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר
לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה: 8
ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את הHALCOM לכתב
את הארץ לאמר לך וויתהלו בארץ וכתבו אותה
ושובו אליו ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלחה: 9
וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבו לערים לשבעה
חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המhana שללה: 10
וישליך להם יהושע גורל בשללה לפני יהוה ויחלק שם
יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקים: וויעל
גורל מטה בני בנימין למשפחים ויצא גבול גורלים בין
בני יהודה ובין בני יוסף: 11 ויהי להם הגבול לפאת
צפונה מן הירדן ועליה הגבול אל כתף ויריחו מצפון
ועלה בהר ימה והיה הצעתו מדברה בית און: 12
ועבר משם הגבול לוזה אל כתף לוזה נגבה היא בית
אל וירד הגבול עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית
חרון תחתון: 13 ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן
ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה הצעתו אל
קרית בעל היא קריית יערם עיר בני יהודה זאת פאת
ים: 14 וופאת נגבה מקצתה קריית יערם ויצא הגבול
ימה ויצא אל מעין מי נפתחה: 15 וירד הגבול אל
קצתה ההר אשר על פני יי בן הנם אשר בעמק רפאים
צפונה וירד יי הנם אל כתף היבוסי נגבה וירד עין
רגל: 16 ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל נילות
אשר נכח מעה ארמים וירד אבן בהן בן רתובה: 17
ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבה: 18
אשר נכח מעה ארמים וירד אבן בהן בן רתובה: 19

יבטו: 47 וויצא נבוכל בני דן ממה ויעלו בני דן וילחמו עם שם וילכדו אותה ויכו אותה לפני חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו לשלם דן כשם דן אביהם: 48 זאת נחלה מטה בני דן למשפחות הערים האלה וחצריהם: 49 ויכלו לנחל את הארץ לנכולתה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם: 50 על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את חמנת סרח בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה: 51 אלה הנחלה אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למתות בני ישראל בנורל בשלה לפני יהוה פתח אهل מועד ויכלו מחלק את הארץ:

20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: 3 לנו שמה רוצח מכח נפש בשננה בבני דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם: 4 ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באוני זקי העיר היה את דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עם: 5 וכי ירדף נאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מותmol שלשים: 6 וישב בעיר היה עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הנדול אשר יהיה בימים ההם או ישב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם: 7 ויקדשו את קדש בנילו בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קריית ארבע היא חברון בהר יהודה: 8 ו מעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במיישר מטה ראנון ואת ראמות בנלעד ממתה נד ואת גלון בבשן ממתה מנשה: 9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולא ימותם בתוכם לנוס שמה כל מכח נפש בשננה ולא ימותם ביד נאל הדם עד עמדו לפני העדה:

הערים האלה וחצריהם: 17 ליששכר יצא הנורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם: 18 ויהי נבולם יזרעאל והכטולות ושונם: 19 ווחפרים ושיאן ואנחרת: 20 והרבית וקשיון ואבץ: 21 ורמת ועין גנים ועין חרדה ובית פצץ: 22 ופגע הנורל בתבור ושהצומה ובית שמש והוא תצאות נבולם הירדן ערים שש עשרה וחצריהם: 23 זאת נחלה מטה בני יששכר למשפחות הערים וחצריהם: 24 ויצא הנורל החמוש למטה בני אשר למשפחותם: 25 ויהי נבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף: 26 ואלמלך ועמד ומושאל ופגע בכרמל הימה ובשיהור לבנתה: 27 ושב מורה המשמש בית דן ופגע בזבולון ובני יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאלו: 28 ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה: 29 ושב הנורל הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הנורל חסה ויהיו תצאיו הימה מחבלי אכזיבה: 30 ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ותשעים וחצריהם: 31 זאת נחלה מטה בני אשר למשפחות הערים האלה וחצריהם: 32 לבני נפתלי יצא הנורל הששי לבני נפתלי למשפחותם: 33 ויהי נבולם מחלף מאלון בצענים ואדמי הנקב וייבנאל עד ליקום ויהי תצאיו הירדן: 34 ושב הנורל ימיה אונות תבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבולון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מורה המשמש: 35 ועררי מבצר הצדים צר וחתמת רקט וכורנות: 36 ואדמה והרמה וחצור: 37 וקדש ואדרעי ועין חצור: 38 ווריאן ומנדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהם: 39 זאת נחלה מטה בני נפתלי למשפחות הערים וחצריהם: 40 למטה בני דן למשפחותם יצא הנורל השבעי: 41 ויהי נבול נחלתם צדעה ואשתאול וער שמש: 42 וshallbin ואילון ויתלה: 43 ואילון ובני עקרון: 44 ואלהקה וגבתון ובعلת: 45 יהוד ובני ברק וגבתון רמן: 46 וכי הירקון והרkon עם הנורל מול

וינשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטה לבני ישראל: ² אפרים: ²¹ ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מנרשח בהר אפרים ואת נזר ואת מנרשח: ²² ואת קבצים ואת מנרשח ואת בית חורון ואת מנרשח ערים ארבע: ²³ וממטה דן את אלתקה ואת מנרשח את נבתון ואת מנרשח: ²⁴ את אילון ואת מנרשח את רמנון ואת מנרשח ערים ארבע: ²⁵ וממטה מטה רמנון ואת מנרשח ערבים ארבעים שטים: ²⁶ כל ערבים עשר ומגדריהם למשפחה בני קהת הנוטרים: ²⁷ ולבני גרשון משפחחת הלוים מחצית מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן ואת מנרשח ואת בעשתרה ואת מנרשח ערים שתים: ²⁸ וממטה יששכר את קשיש ואת מנרשח את דברת ואת מנרשח: ²⁹ את ירמות ואת מנרשח את עין גנים ואת מנרשח ערבים ארבע: ³⁰ וממטה אשר את משאל ואת מנרשח את עברון ואת מנרשח: ³¹ את חלקת ואת מנרשח ואת רחוב ואת מנרשח ערים ארבע: ³² וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדרש בנילו ואת מנרשח ואת חמת דאר ואת מנרשח קדרון ואת קרתן ואת מנרשח ערים שלש: ³³ כל ערי הנגרני למשפחתם שלש עשרה עיר ומגדריהם לבני יהודא ויתנו להם את קריית ארבע אבי הענק הייא חברון בהר יהודה ואת מנרשח סביבתיה: ³⁴ ומשפחות בני מרדכי הלוים הנוטרים מטה זבולון את יקנעם ואת מנרשח את קרתה ואת מנרשח: ³⁵ את דמנה ואת מנרשח את נהיל ואת מנרשח ערים ארבע: ³⁶ רואבן את בצר ואת מנרשח ואת ידצחה ואת מנרשח: ³⁷ את קדומות ואת מנרשח ואת מיפעת ואת מנרשח ערים ארבע: ³⁸ וממטה נד את עיר מקלט הרצח את רמה בנלעד ואת מנרשח ואת מהנים ואת מנרשח: ³⁹ את חשבון ואת מנרשח את יער ואת מנרשח כל ערבים ארבע: ⁴⁰ כל הערים לבני מרדכי למשפחתם הנוטרים משפחחות הלוים ויהו גורלם ערבים שתים עשרה: ⁴¹ כל ערי הלוים בתוך אחוזת בני ישראל שלש עשרה ערים ומגדריהם: ²⁰ ולמשפחות בני קהת וינשו ראשי אבות הלוים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטה לבני ישראל ² וידברו אליהם בשלה הארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לחת לנו ערים לשבות ומגדריהם לבהמתו: ³ וויתנו בני ישראל ללוים מנהלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מנרשחן: ⁴ ויצא הנורל למשפחה הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלוים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימין בנורל ערים שלש עשרה: ⁵ ולבני קהת הנוטרים משפחחת מטה אפרים ולבני גרשון משפחחות מטה יששכר וממטה אשר ולבני גרשון משפחות מטה מנשה בבשן בנורל ערים וממטה נפתלי וממץ מטה מנשה בבשן בנורל ערים שלש עשרה: ⁶ לבני מרדכי למשפחתם ממטה רואבן וממטה נד וממטה זבולון ערבים שתים עשרה: ⁸ ויתנו בני ישראל ללוים את הערים האלה ואת מנרשחן כאשר צוה יהוה ביד משה בנורל: ⁹ ויתנו ממטה בני יהודא וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אהנן בשם: ¹⁰ ויהי לבני אהרן משפחות הקהתי מבני לוי כי להם היה הנורל ראיונה: ¹¹ ויתנו להם את קריית ארבע אבי הענק הייא חברון העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחוזה: ¹³ ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מנרשח ואת לבנה ואת מנרשח: ¹⁴ ואות יתר ואת מנרשח ואת אשתמע ואת מנרשח: ¹⁵ ואות חלן ואת מנרשח ואת דבר ואת מנרשח: ¹⁶ ואות עין ואת מנרשח ואת יתח ואת מנרשח את בית שם ואת מנרשח ערים תשע מאות שני השבטים האלה: ¹⁷ וממטה בנימין את נבעון ואת מנרשח את נבע ואת מנרשח: ¹⁸ את ענתה ואת מנרשח ואת עלמון ואת מנרשח: ¹⁹ כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגדריהם: ²⁰ ולמשפחות בני קהת

למראה: ¹¹ וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני רואובן ובני נד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול הארץ: ¹² הארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל: ¹³ וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא: ¹⁴ וישלחו בני ישראל אל בני רואובן ואל בני נד ואל חצי שבט מנשה אל הארץ הגדעד את פינחס בן אלעזר הכהן: ¹⁵ ועשרה נשים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלי יהודא: ¹⁶ ויבאו אל בני רואובן ואל בני נד ואל חצי שבט מנשה אל הארץ הגדעד יידברו אתם לאמר: ¹⁷ כי אמרו כל עדת יהודא מה המעל הזה אשר מעתם באלהי ישראל לשוב היום מאחריו יהודא בנותכם לכם מזבח למדרכם היום ביהודה: ¹⁸ המעת לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממן עד היום הזה ויהי הנגע בעדרת יהודא: ¹⁹ ואתם תשבו היום מאחריו יהודא והיה אתם תמרדו היום ביהודה ומחר אל כל עדת ישראל יקץ: ²⁰ ואך אם טמא הארץ אחותכם עברו לכם אל הארץ אחות יהודא אשר שכן שם משכנ יהודא והאחו בתוכנו וביהודה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בנותכם لكم מזבח מבלעדי מזבח יהודא אלהינו: ²¹ הלווא ענן בן זרח מעל ברעם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא נוע בעונו: ²² ויענו בני רואובן ובני נד וחצי שבט המנשה יידברו את ראשיו אלפני ישראל: ²³ אל אלהים יהודא אל אלהים יהודא הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהודה אל תושענו היום הזה: ²⁴ לבנות לנו מזבח לשוב מאחריו יהודא ואם להעלות עליו עליה ומנחה ואם לעשות עליו זבחו שלמים יהודא יבקש: ²⁵ לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בנים לבניו לאמור מה לכם וליהודה אלהי ישראל: ²⁶ ונובל נתן יהודא בינו ובינו בני רואובן ובני נד את שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח נדול

ערום ארבעים ושמנה ומגשיהם: ²⁷ תהינה הערים האלה עיר ומנשיה סביבתיה כן לכל הערים האלה: ²⁸ ויתן יהודא לישראל את כל הארץ אשר נשבע לחת לאביהם וירשה וישבו בה: ²⁹ וניה יהודא להם מסביב לכל אשר נשבע לאביהם ולא עמד איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהודא בידם: ³⁰ לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהודא אל בית ישראל הכל בא:

22 אז יקרא יהושע לרואובני ולגדי ולחציו מטה מנשה: ² ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר כזו אתכם משה עבד יהודא ותשמעו בקيلي לכל אשר צויתי אתכם: ³ לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהודא אלהיכם: ⁴ ועתה הניה יהודא אלהיכם לאחיכם כאשר דברם ליהם ועתה פנו ולכו לכם לאחיכם אל הארץ אחותכם אשר נתן לכם משה עבד יהודא בעבר הירדן: ⁵ רק שמרו מאר לעשות את המשטרה ואת התורה אשר כזו אתכם משה עבד יהודא לאהבה את יהודא אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ⁶ ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אלהיהם: ⁷ ולחציו שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדןימה ונום כי שלחם יהושע אל אלהיהם ויברכם: ⁸ ויאמר אלהים לאמר בנכדים רבים שוכן אל אלהיכם ובמקנה רב מאר בכף ובזבוב ובנחתת ובברזול ובשלמות הרבה מאר חלקו שלל איביכם עם אחיכם: ⁹ וישבו וילכו בני רואובן ובני נד וחציו שבט המנשה מאת בני ישראל ממשלה אשר בארץ כנען ללבת הארץ הגדעד אל הארץ אחותם אשר נאחו בה על פיה ביד משה: ¹⁰ ויבאו אל גלילות הירדן אשר הארץ כנען ויבנו בני רואובן ובני נד וחציו שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח נדול

הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בנים את בנינו בנהלה לשכטיכם מן הירדן וכל הגנים אשר הכרתי והם הנדול מבוא המשם: 5 ויהוה אלהיכם הוא יחרט מפניכם והוריש אתכם מ לפנייכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: 6 וחזקתם מادر לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורה משה לבתיהם סור ממנה ימין ושמאול: 7 לבתיהם בוא בנים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכיר ולא תשביעו ולא תעבורם ולא תשתחוו להם: 8 כי אם ביהוה אלהיכם תדקקו כאשר עשitem עד היום הזה: 9 וירוש יהוה מפנייכם גוים נדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה: 10 איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: 11 ונשמרתם מادر לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם: 12 כי אם שוב תשובו ורבקתם ביתר הגנים האלה הנשארים האלה אתכם והתחננתם בהם ובאתם בהם וככם: 13 ידוע תדעו כי לא יוסף יהוה אלהיכם להוריש את הגנים האלה מ לפנייכם והיו לכם לפחה ולמוקש ולשפט בצדיכם ולצנונים בעיניכם עד אברכם מעל הארץ הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: 14 והנה אני הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדרבים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליהם הכל באו לכם לא נפל ממנה דבר אחד: 15 והיה כאשר בא עלייכם כן יביא יהוה עליהם את כל הדבר אלהיכם אליכם כי יהוה אלהיכם הוא אשר הדר עדר השמידיו ואתכם מעל האדמתה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: 16 בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוותם להם ותרה אף יהוה בכם ואברתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם:

בנהלה לשכטיכם מן הירדן וכל הגנים אשר הכרתי לבתיהם ירא את יהוה: 26 ונאמר עשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: 27 כי עד הוא בינו ובינו ובין דורותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניו בעלותינו ובובחינו ובשלמינו ולא יאמרו בנים מהר לבניינו אין לכם חלק ביהוה: 28 ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מהר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינו ובינו: 29 חיליה לנו ממן למד ביהוה ולשוב היום מאחריו יהוה לבנות מזבח לעלה לננהה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפניו משכנו: 30 וישמע פינחס הכהן ונשיי העדה וראשי אלף ישראל אשר את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני נד ובני מנשה וייטב בעיניהם: 31 ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני נד ואל בני מנשה היום יידענו כי בתוכנו יהוה והנשאים מאת בני ראובן ומאת בני נד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל ויבאו אורהם בני וייטב הדבר בעני בני ישראל ויברכו אלהים בני הארץ אשר בני ראובן ובני נד ישבים בה: 34 ויקראו בני ראובן ובני נד למזבח כי עד הוא בינוינו כי יהוה אלהים: 35

23 ויהיו מימים רבים אחרי אשר הנית יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע ז肯 בא בימים: 2 ויקרא יהושע לכל ישראל לזקנינו ולראשו ולשפטינו ולשטריו ויאמר אליהם אני זקנתי באתי ביום: 3 ואתם ראייתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגנים האלה מפנייכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: 4 ראו הפלתי לכם את הגנים הנשארים האלה

אליהם אשר עבדו אבותיכם אשר עבר הנهر ואם לוקני ישראל ולראשו ולשפטיו ולשטריו וויתיצבו לפניו האלים: 2 ויאמר יהושע אל כל העם כי אמר יהוה אלהי ישראל עבך הנهر ישבו אבותיכם מועלם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים: 3 ואכח את אביכם את אברהם מעבר הנهر ואולד אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו וatan לו את יצחק: 4 וatan לzechק את יעקב ואת עשו ואת atan לעשו את הדר שער לרשות אותו ויעקב ובנו ירדנו מצרים: 5 ואשלח את משה ואת אהרן ואנפ' את מצרים כאשר עשוו בקרבו ואחר הוצאתו אתם: 6 ואוציא את אבותיכם מצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אהרי אבותיכם ברכוב ובפרושים ים סוף: 7 ויצעקו אל יהוה ישים מאפל בינוים ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשו במצרים והשבו במדבר ימים רבים: 8 ואביה אהכם אל ארץ האמרי היושב מעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארץ ואשמידם מפנייכם: 9 ויקם בלק בן צפורה מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם: 10 ולא אביה לשמע לבלעם ויברך ברוך אביכם ואצל אתכם מידיו: 11 ותעבירו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנען והחתי והגרנשי החוי והיבוסי וatan אותם בידכם: 12 ואשלח לפניכם את הארץ ותגרש אותם מפנייכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך: 13 וatan לכם ארץ אשר לא יגעה בה וערם אשר לא בניהם ותשבו בהם כרמים וויתים אשר לא נטעתם אתם אכלים: 14 ועתה ייראו את יהוה ועבדו אותו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם מעבר הנهر ובמצרים ועבדו את יהוה: 15 ואמ רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדון אם את אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה

ליישראל : 32 ואות עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל
ממצרים קברו בשם בחלוקת השדה אשר קנה יעקב
מאת בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני
יוסף לנחלה : 33 ואלעזר בן אהרן מטה ויקברו אותו
בנכעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים :

גּוֹלָה וְאֶת עֲקָרִון וְאֶת גּוֹלָה: ¹⁹ וַיֹּהֵי יְהוָה אֶת יִהוּדָה וַיַּרְשֵׁת הַהֲרֵר כִּי לֹא לְהַזְרִישׁ אֶת יִשְׁבֵי הַעֲמֵק כִּי רַכְבֵּ ברזיל להם: ²⁰ וַיִּתְגַּנֵּן לְכָלֵב אֶת חֶבְרוֹן כַּאֲשֶׁר דָּבַר מֹשֶׁה וַיַּרְשֵׁת מְשֵׁם אֶת שְׁלֹשָׁה בְּנֵי הָעֵנָק: ²¹ וְאֶת הַבּוֹסִי יִשְׁבֵי יְרוּשָׁלָם לְאֶת הוֹרִישׁוּ בְּנֵי בְּנֵי מִןְוִין וַיִּשְׁבַּת הַבּוֹסִי אֶת בְּנֵי בְּנֵי מִןְוִין בְּיְרוּשָׁלָם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ²² וַיַּעֲלֹו בֵּית יוֹסֵף בְּבֵית נָם הַם בֵּית אֶל וַיֹּהֵי עָם: ²³ וַיִּתְיַרְוּ בֵּית יוֹסֵף בְּבֵית אֶל וְשֵׁם הַעִיר לְפָנָים לוֹ: ²⁴ וַיַּרְא הַשְׁמָרִים אִישׁ יוֹצֵא מִן הַעִיר וַיֹּאמְרוּ לוֹ הָרָאנוּ נָא אֶת מִבּוֹא הַעִיר וַעֲשֵׂנוּ עַמְקָחֶר: ²⁵ וַיַּרְא אֶת מִבּוֹא הַעִיר וַיַּכְרֵב אֶת הַעִיר לְפִי חֶרְבָּה וְאֶת הָאִישׁ וְיַבְנֵן עִיר וַיִּקְרֵא שְׁמָה לוֹ הָאִישׁ אֶרְץ הַחֲתִים וַיַּבְנֵן עִיר וַיִּקְרֵא שְׁמָה לוֹ הָאִישׁ שְׁמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ²⁷ וְלֹא הוֹרִישׁ מְנֻשָּׁה אֶת בֵּית שָׁאוֹן וְאֶת בְּנֹתָיהּ וְאֶת תַּעֲנָק וְאֶת בְּנֹתָיהּ וְאֶת יִשְׁבֵד דָּרָר וְאֶת בְּנֹתָיהּ וְאֶת יוֹשְׁבֵי בְּלָעֵם וְאֶת בְּנֹתָיהּ וְאֶת יוֹשְׁבֵי מַנְדוֹ וְאֶת בְּנֹתָיהּ וְיַוְאֵל הַכְּנָעָנִי לְשִׁבַּת בָּאָרֶץ הַזֹּאת: ²⁸ וַיֹּהֵי כִּי חֹק יִשְׁרָאֵל וַיִּשְׁמַע אֶת הַכְּנָעָנִי לְמָס וַיֹּוֹרִישׁ לְאֶת הַוְּרִישׁוֹ: ²⁹ וְאֶפְרַיִם לְאֶת הוֹרִישׁ אֶת הַכְּנָעָנִי הַיֹּוֹשֵׁב בְּנוֹ וַיִּשְׁבַּת הַכְּנָעָנִי בְּקֶרְבָּוֹ בְּגֹזֶר: ³⁰ זָבוֹלֵן לְאֶת הוֹרִישׁ אֶת יוֹשְׁבֵי קָטְרוֹן וְאֶת יוֹשְׁבֵי נַהֲלָל וַיִּשְׁבַּת הַכְּנָעָנִי בְּקֶרְבָּוֹ וַיַּהַיּוּ לְמָס: ³¹ אֲשֶׁר לְאֶת הוֹרִישׁ אֶת יִשְׁבֵד עַכְוָה וְאֶת יוֹשְׁבֵי צִידְוָן וְאֶת אֶחָלָב וְאֶת אֲכֹזְבָּה וְאֶת חַלְבָּה וְאֶת אֲפִיק וְאֶת רַחְבָּה: ³² וַיִּשְׁבַּת הַאֲשָׁרִי בְּקֶרְבָּה הַכְּנָעָנִי יִשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי לֹא הוֹרִישׁוּ: ³³ נַפְתָּלֵי לְאֶת הוֹרִישׁ אֶת יִשְׁבֵד בֵּית שְׁמֵשׁ וְאֶת יִשְׁבֵד בֵּית עַנְתָּה וַיִּשְׁבַּת בְּקֶרְבָּה הַכְּנָעָנִי יִשְׁבֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁבַּת בֵּית שְׁמֵשׁ וּבֵית עַנְתָּה הָיוּ לְהָם לְמָס: ³⁴ וַיַּלְחַצּוּ הַאֲמְרִי אֶת בְּנֵי דָן הַחֲרָה כִּי לֹא נַתְנוּ לַרְדָת לְעַמְקָם: ³⁵ וַיַּוְאֵל הַאֲמְרִי לְשִׁבַּת בְּהַר חֶרְסָה בְּאַיְלוֹן וּבְשֻׁלְבִּים וּתְכִבֵּד יְד בֵּית יוֹסֵף וַיֹּהֵוּ לְמָס: ³⁶ וְגּוֹלָה האֲמְרִי מִמְעָלָה עַקְרָבִים מִהְסָלָע וּמִמְעָלָה:

2 וַיַּעַל מֶלֶךְ יְהוָה מִן הַגְּלָגָל אֶל הַבּוֹכִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהֶיכָם אַעֲלָה אֶתְכָם מִמּצְדִּים וְאֶבְיאָה אֶתְכָם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר

לֹא מִי יַעֲלֵה לְנוּ אֶל הַכְּנָעָנִי בְּתַחַלָה לְהַלְלָם בְּבוֹ: ² וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוָה יַעֲלֵה הַנְּהָה נָתָתִי אֶת הָאָרֶץ בְּידָךְ: ³ וַיֹּאמֶר יְהוָה לְשִׁמְעָן אֲחֵי עַלְהָה אֲתִי בְּנוֹרָלִי וְנַחֲמָה בְּכְנָעָנִי וְהַלְכָתִי נָם אֲנִי אֲתִקְ בְּנוֹרָלִי וְילַךְ אֶתְכָה שִׁמְעָן: ⁴ וַיַּעַל יְהוָה וַיִּתְן יְהוָה אֶת הַכְּנָעָנִי וְהַפְּרוֹזִי בִּידָם וַיָּכֹם בְּבּוֹק עַשְׂרַת אֱלֹפִים אִישׁ: ⁵ וַיִּמְצָא אֶת אֲדָנִי בְּזַק בְּבּוֹק וַיַּחֲמֹם בּוֹ וַיַּכְרֵב אֶת הַכְּנָעָנִי וְהַפְּרוֹזִי: ⁶ וַיַּנְסֵן אֶת אֲדָנִי בְּזַק וַיַּרְדֵּפּוּ אֶחָרָיו וַיַּחֲזֹזֵוּ וַיַּקְצְצֹוּ אֶת בְּהֻנוֹת יִדְיָוּ וַיַּגְלִילְיוּ: ⁷ וַיֹּאמֶר אֶת אֲדָנִי בְּזַק שְׁבעִים מַלְכִים בְּהֻנוֹת יִדְיָהָם וְרִגְלֵיהֶם מַקְצִצִּים הֵיוּ מַלְכִים תְּחַת שְׁלֹשִׁי כִּי אֲשֶׁר עָשָׂיתִי כֵּן שָׁלֵם לִי אֱלֹהִים וַיַּכְאַהֲזֵוּ יְרֹשָׁלָם וַיִּמְתַּמֵּת שֵׁם: ⁸ וַיַּלְחַמְנוּ בְּנֵי יְהוָה בְּיְרוּשָׁלָם וַיַּלְכְּדוּ אֶת אֲדָנִי וַיַּכְוֹחַה לְפִי חֶרְבָּה וְאֶת הַר שְׁלֹחָה בְּאֶשְׁתָּוֹתָה: ⁹ וַיַּאֲחַר יַרְדֵּנוּ בְּנֵי יְהוָה אֶל הַכְּנָעָנִי הַיּוֹשֵׁב בְּחֶרְבָּה וְשֵׁם חֶרְבָּה כְּבָרְבָּוֹן לְפָנִים קְרִיטָה אַרְבָּע וַיַּכְרֵב שְׁשִׁי וְאֶת אֲחִימָן וְאֶת תָּלְמִי: ¹⁰ וַיַּלְכֵד מִשְׁמָאֵל יוֹשֵׁב דָבֵיד וְשֵׁם דָבֵיד לְפִנְים קְרִיטָה סְפָר: ¹¹ וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר יַכְהֵן אֶת קְרִיטָה סְפָר וְלַכְהֵדָה וְנַתְנֵה לוּ אֶת עַכְסָה בְּתִי לְאַשָּׁה: ¹² וַיַּלְכֵה עַתְּנִיאֵל בְּנֵי קְנָעָן אֲחֵי כָּלֵב הַקְּטָן מִמְנוּ וַיַּתְּנֵן לוּ אֶת עַכְסָה בְּתוֹ לְאַשָּׁה: ¹³ וַיַּלְכֵה עַתְּנִיאֵל בְּנֵי קְנָעָן לְאַשָּׁה כִּי אֲרָצָה כְּבָרָה וְתִסְתִּיתָה לְשֹׁאָל מַעַל הַחֲמָר וַיֹּאמֶר לְהָכֵב מִהָּ: ¹⁴ וַיֹּהֵי הַבָּה לִי בְּרַכָּה כִּי אֲרָצָה נָתָנָנִי וְנַתְנֵה לִי נְלָתָם מִים וַיַּתְּנֵן להָכֵב את נְלָתָם עַלְיָה וְאֶת נְלָתָם תְּחַתָּה: ¹⁵ וַיֹּאמֶר לְוּ וְדָבֵר יְהוָה אֲשֶׁר בְּנֵבֶר עַד וְילַךְ וַיַּשְׁבַּת אֶת הָעֵם: ¹⁶ וַיַּלְכֵד יְהוָה אֶת שִׁמְעָן אֲחֵי וַיַּכְרֵב אֶת הַכְּנָעָנִי יוֹשֵׁב צְפָת וְיַחֲרִמוּ אֶתְכָה וַיַּקְרֵא אֶת שֵׁם הַעִיר חֶרְמָה: ¹⁷ וַיַּלְכֵד יְהוָה אֶת עַזְוָה וְאֶת גּוֹלָה וְאֶת אַשְׁקָלָן וְאֶת

ושבעתי לאבתייכם ואמר לא אפר ברייתו אתכם לעלם: 2 ואתם לא חכרתו ברית לושבי הארץ הוזת מזבחותיהם תחצון ולא שמעתם بكل מה זאת עשיהם: 3 ו גם אמרת לא אנרש אותם מפניכם והיו לכם לצדדים ואלהיהם יהו לכם למקש: 4 ויהי דבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: 5 ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה: 6 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשות הארץ: 7 ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי חזקיה אשר האריכו ימים אחריו יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הנדרול אשר עשה לישראל: 8 וימת יהושע בן מאה ועשר שנים: 9 ויקברו אותו בנון عبد יהוה בן מאה ועשר שנים: 10 ונם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיהם ויקם דור אחר אחדיהם אשר לא ידעו את יהוה ונם את המעשה אשר עשה לישראל: 11 וויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים: 12 ויעזבו את יהוה אלהי אבותיהם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחריו אחדים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם ישתחוו להם ויכעסו את יהוה: 13 ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעתרות: 14 ויהר אף יהוה בישראל ויתנים ביד שדים וישסו אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמוד לפני אויביהם: 15 בכל אשר יצאו יד יהוה היתה בהם לרעה אשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: 16 ויקם יהוה שפטים ויושעום מיד שיטיהם: 17 ונם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן: 18 וכי הקים יהוה להם שפטים והיה יהוה עם השפט והושעום מיד איביהם כל ימי השופט כי יניהם יהוה מנתקתם מפני לחזיותם ורחקיהם: 19

3 ואלה הנימים אשר הנית יהוה לנשותם בם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמותם כנען: 2 רק למען דעת דורות בני ישראל ללם מלחמה רק אשר לפנים לא ידועם: 3 חמישת סרני פלשתים וכל המכעני והצידני והחורי ישב הר הלבנון מהר בעל הרמן עד לבוא חמת: 4 ויהיו לנשותם בם את ישראל לדעת היישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה: 5 ובני ישראל ישבו בקרבת המכעני החתי והאמורי והפרזי והחורי והיבוסי: 6 ויקחו את בנותיהם להם לנשיהם ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם: 7 וויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות: 8 ויהר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשותיהם מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשותיהם שמנה שנים: 9 וויעקנו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ווישעם את עתניאל בן קנו אחיו כלב הקטן ממנו: 10 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה יתן יהוה בידיו את כושן רשותיהם מלך ארם ותען ידו על כושן רשותיהם: 11 ותשקט הארץ ארבעים שנה רימת עתניאל בן קנו: 12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויהר את עגלון מלך מוואב על

ישראל על כי עשו את הרע בעני יהוה: ³¹ ואחריו היה שמנור בן ענת וירק את פלשתים שיש מאות איש במלמד את עיר התמירים: ³² ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמנוה עשרה שנה: ³³ ויעזקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה ביד יבון מלך כנען אשר מלך מטה: ³⁴ וימכרים יהוה ביד יבון מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבא סיסרא והוא יושב בחרשת הגנים: ³⁵ ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזיל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה: ³⁶ ורברורה אשה נביהה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא: ³⁷ והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בחר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: ³⁸ ותשלה ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי והאמר אליו צוה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמק עשרת אלפיים איש מבני נפתלי ובני זבולון: ³⁹ ומשכתי אלק אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיו בידך: ⁴⁰ ויאמר אלקיה בראם תלכי עמי ולהלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלק: ⁴¹ ותאמר לך אלק עמק אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ומכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה: ⁴² ויזעק ברק את זבולון ואת נפתלי קדשה ויעל ברגנלי עשרת אלפיים איש ותעל עמו דבורה: ⁴³ ווחבר הקינוי נפרד מקין מבני חביב חתן משה ויט אהלו עד אלון בצענים אשר את קדש: ⁴⁴ ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הדר תבור: ⁴⁵ ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזיל ואת כל העם אשר אותו מחרשת הגנים אל נחל קישון: ⁴⁶ ותאמר דבירה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור וعشרת אלפיים איש אחריו: ⁴⁷ ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המנהה לפני חרב לפני ברק וירד את עגלון מלך מואב שמנוה עשרה שנה: ⁴⁸ ויעזקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אחד בנו גרא בן הימני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידיו מנהה לעגלון מלך מואב: ⁴⁹ ויעיש לו אחד חרב וללה שני פיות גמד ארכה ויחניר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו: ⁵⁰ ויקרב את המנהה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד: ⁵¹ ויהי כאשר כללה להקריב את המנהה וישלח את העם נשאי המנהה: ⁵² והוא שב מן הפסילים אשר את הגליל ויאמר דבר סתר לי אלק המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו: ⁵³ ואחד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לברך ויאמר אחד את יד שמאליו ויקח ויקם מעל הכסא: ⁵⁴ וישלח אחד את יד שמאליו ויתקעה בבטנו: ⁵⁵ ויבא נם את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו: ⁵⁶ ויבא נם הנצב אחר הלהב ויסגר הלהב بعد הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשנה: ⁵⁷ ויצא אחד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל: ⁵⁸ והוא יצא ועבדיו בא ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המקרה: ⁵⁹ ויחילו עד בוש והנה איןנו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדרניות נפל הארץ מות: ⁶⁰ ואחד נמלט עד החמה מהם והוא עבר את הפסילים וימלט השערתה: ⁶¹ ויהי בבאו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניויהם ויאמר אליהם רדפו אחריו כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר: ⁶² ויכו את מואב בעת ההיא כעשרה אלפיים איש כל שמן וככל איש חיל ולא נמלט איש: ⁶³ ותכנס מואב ביום ההוא תחת יד

סיסרא מעל המרכבה ווינס ברגלוו: ¹⁶ וברק רדף אחריו הרכב ואחריו המהנה עד חרותת הגויים ויפל כל מהנה סיסרא לפני חרב לא נשאר עד אחד: ¹⁷ וסיסרא נס ברגלוו אל אהיל יעל אשת חבר הקני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקני: ¹⁸ ותחזא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אליו אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסחו בשמייה: ¹⁹ ויאמר אליה השקינו נא מעט מים כי צמatoi ותפתח את נאוד החלב והשקחו ותכסחו: ²⁰ ויאמר אליה עמד פתח האهل והיה אם איש יבווא ושאלך ואמר היישפה איש ואמרת איין: ²¹ ותתקה יעל אשת חבר את יתד האهل והשם את המקבת בידיה ותבוא אליו בלאט ותתקע את היד ברכתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת: ²² והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מות והיד ברכתו: ²³ ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך נגע לפני בני ישראל: ²⁴ ותלך יד בני ישראל הלהך וקשה על יבין מלך נגע עד אשר הכריתו את יבין מלך נגע:

5 והשר דברה וברק בן אבנעם ביום התוא לאמר: ² בפצע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: ³ שמעו מלכים האוינו רזינים א נכי ליהוה א נכי אשירה אומר ליהוה אלהי ישראל: ⁴ יהוה בצתך משעיר בצעך משירה אדרום ארץ רעשה גם שמיים נטפו גם עבטים נטפו מים: ⁵ הרים נזלו מפני יהוה זה סני מפני יהוה אלהי ישראל: ⁶ בימי שמרן בן ענת בימי יעל חדרלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: ⁷ חדרלו פרוזן בישראל חדרלו עד שקמתי דברה שקמתי אם בישראל: ⁸ יבחר אלהים חדשים או לחם שערים מגן אם יראה ורמוך בארכבים אלף בישראל: ⁹ לבי לחוקקי ישראל חתנרכבים בעם ברכו יהוה: ¹⁰ רכבי אתנות צחרות ישבו על מדין

שופטים

ואהביו כצאת השם בגבורתו ותשיקת הארץ ארבעים תשנה: **18** אל נא המש מזה עד בא אליך והצאתו את מנהתי והנחת לפניך ויאמר אני אש עד שובך: **19** וגדעון בא ויעש נדי עזים ואיפת קמה מחות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור וויצא אליו אל תחת האלה וויש: **20** ויאמר אליו מלאך האלים קח את הבשר ואת המחות והנה אל הסלע הלו ואת המرك שפוך ויעש כן: **21** וישלח מלאך יהוה את קציה המשענת אשר בידיו וינע בבשר ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המחות ומלאך יהוה חלך מעינוי: **22** וירא נגדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר נדען אהה אדני יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים: **23** ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות: **24** ויבן שם נגדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו בעפרת אבי העורי: **25** ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים וחרסת את מזבח הבבعل אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו חכרת: **26** ובנית מזבח ליהוה אליהך על ראש המעו הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת: **27** ויקח נגדעון עשרה אנשים מעבדייו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשיות יומם ויעש לילה: **28** וושכימו אנשים העיר בבקר והנה נתן מזבח הבבعل וה האשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבוני: **29** ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו נגדעון בן יוаш עשה הדבר הזה: **30** ויאמרו אנשי העיר אל יוаш הוצאה את בך וימת כי נתן את מזבח הבבעל וכי כרת האשרה אשר עליו: **31** ויאמר יוаш לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבבعل אם אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נתן את מזבחו: **32** ובעיניך ועשית לי אותן שאתה מדבר עמי: **18** אל נא מפני מרדין עשו להם בני ישראל את המנחות אשר בחרים ואת המערות ואת המצדות: **3** וזה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלך ובני קדם ועלו עליו: **4** ויתנו עליהם וישחו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישארו מחייה בישראל ושה ושור וחמור: **5** כי הם ומKENIM יעלו ואהלייהם יבואו כדי ארצה לרב ולهم ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: **6** וירד לישראל מאר מפני מרדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה: **7** ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדרות מדין: **8** וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אני העליון אתם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים: **9** ואצל אתכם ממצרים ומיד כל לחיציכם ואנدرس אותם מפניכם ואתה נא תארצם: **10** ואמרה لكم אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארץם ולא שמעתם בקהל: **11** ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליוואש אבי העורי ונגדעון בנו חבט חטים בנה להניש מפני מדין: **12** וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: **13** ויאמר אליו נגדעון כי אדני ויש יהוה עמו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמור הלא מצרים העלו יהוה ועתה נשנו יהוה ויתנו בכה מדין: **14** וויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכם מדין הלא שלחתיך: **15** ויאמר אליו כי אדני בנה אושיע את ישראל הנה אלפי הדר במנשה ואני הצעיר בבית אבי: **16** ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד: **17** ויאמר אליו אם נא מצאתי חן

ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתץ את מזבחו: ³³ וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יהדו ויעברו ויהנו בעמק יזרעאל: ³⁴ ורוח יהוה לבשה את נדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחורי: ³⁵ ומלאכים שלח בכל מנשה ויזעק נם הוא אחורי ומלאכים שלח באשר ובזבולון ובנפתלי ויעלו לקראותם: ³⁶ ויאמר גדרון אל האלים אם ישךמושיע בידיו את ישראל כאשר דברת: ³⁷ הנה אני מצין את אל המחנה: ³⁸ ושמעת מה ידברו ואחר תחזקנה יריד וירדת במחנה וירד הוא ופורה נערו אל קצחה החמשים אשר במחנה: ³⁹ ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרבות ולמנליהם אין מספר כחול שלל שפתם לרב: ⁴⁰ ויבא גדרון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול להם שערם מתחפה במחנה מדין ויבא עד האهل ויכחו ויפל ויהפכו למעלה ונפל האهل: ⁴¹ ויען רעהו ויאמר אין זאת בalthי אם רב גדרון בן יהושע ישראלי נתן האלים בידיו את מדין ואת כל המחנה: ⁴² ויהיו כשמע גדרון את מספר החלום ואת שברו ווישתו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין: ⁴³ ויהיו און כתם יתוהר בלבבם שלושה ראשי ויתן שופרות בידם וכדרים רקים ולפדרים בתוך הדרים: ⁴⁴ ויאמר אליהם ממי תראו וכן תעשו והנה אני בא בקצחה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשון: ⁴⁵ ותקעתי בשופר אנסי וככל אשרatri ותקעתם בשופרות נם אחים סכיבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדרון: ⁴⁶ ויבא גדרון ומאה איש אשר אותו בקצחה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הדרים אשר בידם: ⁴⁷ ויתקעו שלשת הראים בשופרות וישברו הדרים ויחזקו ביד שמאולם בפלדרים וביד ימנים השופרות לתקוע ויקראו רב ליהוה ולגדרון: ⁴⁸ ויעמדו איש תחתיו בשלש מאות האיש המלקיים אושיע אתכם ונתתי

7. וישכם ירבעל הוא גדרון וכל העם אשר אותו ויהנו על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מוגבעת המורה בעמק: ² ויאמר יהוה אל גדרון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר יידי הושעה לי: ³ ועתה קרא נא באוני העם לאמר מי ירא וחדר ישב וצפר מהר הנלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרים אלף נשארו: ⁴ ויאמר יהוה אל גדרון עוד רב הורד אותו אל הימים ואצדרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה לך אתך הוא לך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא לך עמק הוא לא לך: ⁵ וירוד את העם אל הימים ויאמר יהוה אל גדרון כל אשר לך בלשונו מן הימים כאשר לך הכלב תצינו אותו לבד וכל אשר

ירע על ברכיו לשותות: ⁶ ויהיו מספר המלקיים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרע על ברכיהם לשותות מים: ⁷ ויאמר יהוה אל גדרון

סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו וינסו: ²² ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צרرتה עד שפת אבל מחוליה על טבה: ²³ ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אהרי מדין: ²⁴ ומלאכים שלח נדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים ולכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן: ²⁵ וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את ערוב ביצור ערוב ואת זאב הרגו בקבב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב וזאב הביאו אל נדעון מעבר לירדן:

8 **ויאמר אליו איש אפרים** מה הדבר זהה עשית לנו לבתי קראות לנו כי הילכת להלחים במדין ויריבון אותו בחזקה: ² **ויאמר אלהם מה עשית עתה ככם הלא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר:** ³ בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכולתי עשות ככם או רפחה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה: ⁴ **ויבא נדעון הירדנה עבר הוא ושלש** מאות האיש אשר אותו עיפים ורדפים: ⁵ **ויאמר לאיש סכות הכהן זבח וצלמנע עתה בירך כי נתן לצבאך להם:** ⁶ **ויאמר אלהם נדעון לבן בתיה יהוה את זבח ואת צלמנע בידיו ודרשטי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים:** ⁸ **ויעל שם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות:** ⁹ **ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתך את המגדר הזה:** ¹⁰ **זבח וצלמנע בקרקר ומתחניהם עם כחמשת עשר אלף כל הנוגדים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב:** ¹¹ **ויעל גדעון דרכ השוכני באهلים מוקדם לנכח**

עלינו: ¹³ ותאמר להם הנפן החדרתי את תירושי המשמה אליהם ואנשיהם והלכתי לנוע על העצים: ¹⁴ ויאמרו כל העצים אל האדר לך אתה מלך עליינו: ¹⁵ ויאמר האדר אל העצים אם באמת אתם משחים אליו למלך עלייכם באו חסוב צלי ואם אין תצא אש מן האדר ותאכל את ארץ הלבנון: ¹⁶ ועתה אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כנמולידיו עשיתם לו: ¹⁷ אשר נלחם אבוי עלייכם וישליך את נפשו מנדר ויצל אתכם מיד מדין: ¹⁸ ואתם קמתם על בית אבוי היום וההרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעליהם לכם כי אחיכם הוא: ¹⁹ ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו הוזה שמהו באבימלך וישמה נם הוא בכם: ²⁰ ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי לכם ואת בית מלוא ותצא אש מבעליהם לכם ובבית מלוא ותאכל את אבימלך: ²¹ ווינס יותם ויברא וילך באראה וישב שם מפני אבימלך אחיו: ²² ויש אבימלך לעיל ישראל שלש שנים: ²³ ווישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי לכם ויבגרו בעלים באבימלך: ²⁴ לבודא חמס שבעים בני ירבעל ורדם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרנו אותם ועל בעלים אשר חזקו את ידיו להרגנו את אחיו: ²⁵ וישימו לו בעלים מארבים על ראשיהם וינגולו את כל אשר יعبر עליהם בדרך יינגד לאבימלך: ²⁶ ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטהו בו בעלים: ²⁷ ויצאו השדה ויבצרו את כרמייהם ויררכו ויעשו הלוילים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישטו ויקללו את אבימלך: ²⁸ ויאמר געל בן עבד מי אבימלך וממי שכם כי נעבדנו הלא בן ירבעל וובל פקידו עבדו את אנשי החמור אבוי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: ²⁹ וממי יתן את העם הזה בידי ואסירה את העצים: ³⁰ ויאמר העצים לנפן לכוי את מלוכיכם

שנה בימי נדעון: ²⁹ וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו: ³⁰ ולגדרון היו שבעים בנים יצאו ירכו כי נשים רבות היו לו: ³¹ וופילגשו אשר בשכם ילדה לו נם היא בן וישם את שמו אבימלך: ³² וימת נדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקרב יושב עפרה אבי העזרי: ³³ ויהי כאשר מות נדעון וישבו בני ישראל ווינו אחורי הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהים: ³⁴ ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציג אותם מיד כל איביהם מסביב: ³⁵ ולא עשו חסד עם בית ירבעל נדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל:

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחיו אמו וידבר אליום ואל כל משפחתי בית אבוי אמו לאמר: ² דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שביעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצםכם וברכם אני: ³ וידברו אלה ויט לכם אחורי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: ⁴ ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל שכם את כל הדברים בהם אבימלך אנשים ריקים ופחותים וילכו אחורי: ⁵ ויבא בית אבוי עפרטה ויהרג את אחיו בני ירבעל שביעים איש על אבן אחת וייתר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא: ⁶ ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו וימיליכו את אבימלך למלך עם אלף מצב אשר בשכם: ⁷ ויגndo ליותם וילך ויעמד בראש הור נזרום וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אליו בעלי שכם וישמע אליכם אלהים: ⁸ הלווק הילכו העצים למש עליהם מלך ויאמר לזות מלוכה עליינו: ⁹ ויאמר להם הייתה הדרת הדרתי את דשניא אשר ביביךדו אלהים והנשיות והלכתי לנוע על העצים: ¹⁰ ויאמרו העצים לתאה לכי את מלכי עליינו: ¹¹ ותאמר להם התאה הדרת הדרתי את מתקוי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנוע על העצים: ¹² ויאמרו העצים לנפן לכוי את מלוכיכם

הקרדומות בידו ויכרת שוכת עצים וישראל ושם על שכוו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראותם עשיית מהרו עשו כמווני:⁴⁹ ויכרתו גם כל העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישמו על הצריח ויצתו עליהם את הצריח באש וימתו נם כל אנשי מגדל שכם אלפי איש ואשה:⁵⁰ וילך אבימלך אל תבין וייחן בתבצ' וילכדה:⁵¹ ומגדל עז היה בתוכה העיר וינסו שם כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסנו בעדרם ויעלו על גג המגדל:⁵² ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו וינש עד פתח המגדל לשרפבו באש:⁵³ ותשך אשה אחת פלה רכב על ראש אבימלך ותרץ את גללהו:⁵⁴ ויקרא מורה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותני פן יאמרו לי אשה הרנתהו וירקחו נערו ינות:⁵⁵ ויראו איש ישראל כי מה אבימלך וילכו עשרו ינות:⁵⁶ וישב אלהים את רעת אבימלך אשר איש לנקמו:⁵⁷ וואת כל רעת לאביו להרנו את שבעים אחיו:⁵⁷ וואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללה יהם בן ירבעל:

10 ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא ישב בשמייר בהר אפרים:² ווישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמייר:³ ויקם אחרי יair הנגיד ווישפט את ישראל עשרים ושתיים שנה:⁴ ויהי לו שלשים בניים רכבים על שלשים ערים ושלשים ערים להם לחים קראו חות יair עד היום הזה אשר בארץ הנגיד:⁵ וימת יair ויקבר בקמון:⁶ ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה וויבחו את הבולמים ואת העשורתו ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מוואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו:⁷ וויתר אף יהוה בישראל וויכרם ביד פלשתים וביד בני עמון:⁸ ווירעزو וירצחו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל

אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה:³⁰ ושמע זבל שר העיר את דבריו נעל בן עבד ויחר אפו:³¹ ווישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה נעל בן עבד ואחיו באים שכמה והם צרים את העיר עליך:³² ווועת קומ לילה אתה והעם אשר אתה וארב בשדה:³³ וויהי בברק כזרח המשש השכים ופשטה על העיר והנה הוא והעם אשר אותו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ייך:³⁴ ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארכו על שכם ארבעה ראשי:³⁵ ויצא נעל בן עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אותו מן המארב:³⁶ וירא נעל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה אנשים:³⁷ ויסוף עוד נעל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים:³⁸ ויאמר אליו זבל איך אפוא פיך אשר התאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסחה בו צא נא עזה וחלם בו:³⁹ ויצא נעל לפני בעלי שם וילחם באבימלך:⁴⁰ וירדפו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער:⁴¹ וישב אבימלך באرومיה וינרש זבל את נעל ואת אחיו משבת בשכם:⁴² ויהי ממחרת ויצא העם השדה וינדו לאבימלך:⁴³ ויקח את העם ויחצם לשלה ראים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם יוכם:⁴⁴ ואבימלך וראים אשר עמו פשטו על כל העם פתח שער העיר ושני הראשונים פשטו על כל אשר בשדה יוכם:⁴⁵ ואבימלך נלחם בעיר כל הוה וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתן את העיר ויזרעה מלך:⁴⁶ וישמעו כל בעלי מגדל שם ויבאו אל צריה בית אל ברית:⁴⁷ ווינד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם:⁴⁸ וויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אותו ויה אבימלך את

יפתח אל זקנֵי גָּלְעָד אֶם מִשְׁבִּים אַתָּם אֹתוֹ לַחֲלָם
בְּנֵי עַמּוֹן וַתֵּן יְהוָה אֹתוֹ לִפְנֵי אֱנֹכִי אֲהָדָה לְכֶם
לְרֹאשׁ : ¹⁰ וַיֹּאמְרוּ זקנֵי גָּלְעָד אֶל יְפַתְּח יְהוָה יְהוָה
שָׁמַע בְּנֹתָינוּ אֶם לֹא כָּדְבָּרְכֶן נָשָׂה : בְּוּלֶךָ יְפַתְּח
עַם זקנֵי גָּלְעָד וַיְשִׁמוּ הָעָם אָתוֹ עַלְלֵהֶם לְרֹאשׁ וּלְקַצִּין
וַיֹּדְבֵּר יְפַתְּח אֶת כָּל דְּבָרָיו לִפְנֵי יְהוָה בְּמִצְפָּה : ¹¹
וַיִּשְׁלַח יְפַתְּח מְלָאכִים אֶל מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן לְאמֹר מָה
לִי וּלְךָ כִּי בָאתִי לַחֲלָם בְּאָרֶץ : ¹² וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
בְּנֵי עַמּוֹן אֶל מְלָאכִים יְפַתְּח כִּי לְקָח יִשְׂרָאֵל אֶת אָרֶץ
בְּעַלּוֹתָם מִמְצִירִים מִאֲרָנוֹן וְעַד הַיַּבְּקָה וְעַד הַיְּרָדֵן וְעַתָּה
הַשִּׁבְתָּה אֲתָה בְּשָׁלוֹם : ¹³ וַיֹּוסֶף עֹד יְפַתְּח וַיִּשְׁלַח
מְלָאכִים אֶל מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן : ¹⁴ וַיֹּאמֶר לוֹ כִּי
יְפַתְּח לֹא לְקָח יִשְׂרָאֵל אֶת אָרֶץ מוֹאָב וְאֶת אָרֶץ בְּנֵי
עַמּוֹן : ¹⁵ כִּי בְּעַלּוֹתָם מִמְצִירִים וַיֹּלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר
עַד יָם סֻוֹף וּבָאָקָדָשָׁה : ¹⁶ וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מְלָאכִים אֶל
מֶלֶךְ אֶרְדּוֹם לְאמֹר אַעֲבְרָהָנָא בְּאָרֶץ וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ
אֶרְדּוֹם וְנָם אֶל מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלֹח וְלֹא אֶבְהָר וַיִּשְׂרָאֵל
בְּקָדְשׁ : ¹⁷ וַיֹּלֶךְ בְּמִדְבָּר וַיִּסְבֹּב אֶת אָרֶץ אֶרְדּוֹם וְאֶת אָרֶץ
מוֹאָב וּבָאָקָדָשָׁה שֶׁמֶשׁ לְאָרֶץ מוֹאָב וַיַּהַנּוּ בְּעַבְרָה
אֲרָנוֹן וְלֹא בָאָו בְּגַבְּנָוְלָן מוֹאָב כִּי אֲרָנוֹן נַבְּלָן
וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מְלָאכִים אֶל סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאָמָרִי
מֶלֶךְ חַשְׁבּוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל נַעֲבָרָה נָא בְּאָרֶץ עַד
מָקוּמֵי : ¹⁸ וְלֹא הָאמִין סִיחוֹן אֶת יִשְׂרָאֵל עַבְרָבְּגַבְּנָוְלָן
וַיֹּאַסֵּף סִיחוֹן אֶת כָּל עַמּוֹ וַיַּהַנּוּ בִּיהְצָה וַיַּלְחַם עַם
יִשְׂרָאֵל : ¹⁹ וַיִּתְן יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל אֶת סִיחוֹן וְאֶת
כָּל עַמּוֹ בַּיָּד יִשְׂרָאֵל וְיָכוֹם וְיִירְשָׁה יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל אָרֶץ
הָאָמָרִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַהִיא : ²⁰ וַיִּירְשָׁו אֶת כָּל נַבְּלָן
הָאָמָרִי מִאֲרָנוֹן וְעַד הַיַּבְּקָה וְמִן הַמִּדְבָּר וְעַד הַיְּרָדֵן :
וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל הַוּרִיש אֶת הָאָמָרִי מִפְנֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֶת הַתִּירְשָׁנוּ : ²¹ חַלְא אֶת אָשֶׁר יוֹרִישָׁךְ
כִּמּוֹשֵׁא אֱלֹהִיךְ אֶת תִּירְשָׁה וְאֶת כָּל אֶת הַוּרִיש יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מִפְנֵינוּ אֶת תִּירְשָׁנוּ : ²² וְעַתָּה הַטּוֹב טּוֹב אָתָה
בְּנֵי עַמּוֹ וְהִיְתָה לָנוּ לְדָרָשׁ לְכָל יִשְׂבּוּ גָּלְעָד :

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בַּעֲבָר הַיְּرָדֵן בָּאֶרֶץ הָאָמָרִי אֲשֶׁר
בְּנֵי עַמּוֹ בְּנֵי עַמּוֹν אֲתָה הַיְּרָדֵן לַחֲלָם נָם
בְּיְהוָה וּבְבְנֵי מִןְיָן וּבְבֵית אָפְרִים וְחַצְרָה לִיְשָׂרָאֵל מָאָד :
וַיֹּזְעַקְוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה לְאמֹר חַטָּאתָנוּ לְךָ וְכֵן
עֲזַבְנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ וְנַעֲבֵד אֶת הַבָּעָלִים : ²³ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵלֹא מִמְצָרִים וּמִן הָאָמָרִי וּמִן בְּנֵי עַמּוֹן
וּמִן פְּלַשְׁתִּים : ²⁴ וּצְדִידִונִים וּעֲמַלְקִים וּמַעֲוָן לְחַצְזָוָתְכֶם
וְחַצְעָקוּ אֶלְיָאָזְנֵיכֶם אֶת כָּל דְּבָרָיו לִפְנֵי יְהוָה בְּמִצְפָּה :
וַיֹּדְבֵּר יְפַתְּח אֶת כָּל דְּבָרָיו לִפְנֵי יְהוָה בְּמִצְפָּה :
וַיִּשְׁלַח יְפַתְּח מְלָאכִים אֶל מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן לְאמֹר מָה
אָתָה וְתַעֲבְדוּ אֶלְהִים אֲחֶרֶם לְכָן לֹא אָוְסִיף לְהַשְׁעֵעָם
אֲתָה כִּי בָאתִי לַחֲלָם בְּאָרֶץ : ²⁵ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
הַמָּה וַיֹּשְׁבַּע לְכָתָם בְּעַת צְרָחָם : ²⁶ וַיֹּאמֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל יְהוָה חַטָּאתָנוּ עֲשָׂה אַתָּה לָנוּ כִּלְתָּם בְּעַנִּיךְ
אֶת הַצִּילָנוּ נָא הַיּוֹם הַזֶּה : ²⁷ וַיֹּסִירְוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֶּכֶר
מִקְרָבָם וַיַּעֲבְדוּ אֶת יְהוָה וְתַקְצֵר נֶפֶשׁ בְּעַמְלֵי יִשְׂרָאֵל :
וַיֹּצְעַקְוּ בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּהַנּוּ בְּנֵלָעֵד וַיַּאֲסִפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּהַנּוּ בְּמִצְפָּה : ²⁸ וַיֹּאמֶר הָעָם שָׁרֵי גָּלְעָד אֲיַשְׁ אֶל
רֹעֵה מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יַחַל לַחֲלָם בְּבֵנֵי עַמּוֹן יְהִי
לְדָרָשׁ לְכָל יִשְׂבּוּ גָּלְעָד :

11 וַיֹּפְתַּח הַגְּלָעָד הַיּוֹה נָבָר חִיל וּוֹהֵא בֶן אָשָׁה
וּזְוֹה וַיּוֹלֶד גָּלְעָד אֶת יְפַתְּח : ² וַתַּהַלֵּד אֶת גָּלְעָד לְזַוְּה
בְּנִים וַיִּגְדְּלּוּ בְּנֵי הָאָשָׁה וַיִּנְרְשׁוּ אֶת יְפַתְּח וַיֹּאמֶר לוֹ
לֹא תַנְחַל בְּבֵית אָבִינוּ כִּי בֶן אָשָׁה אַחֲרָת אָתָה : ³
וַיִּבְרַח יְפַתְּח מִפְנֵי אֲחֵיו וַיִּשְׁבַּב בָּאָרֶץ טּוֹב וַיַּתְלַקְּטוּ
אֶל יְפַתְּח אַנְשִׁים רִיקִים וַיַּצְאָו עָמוֹ : ⁴ וַיֹּהֵי מִיָּמִים
וַיַּחַמְמוּ בְּנֵי עַמּוֹן עִם יִשְׂרָאֵל : ⁵ וַיֹּהֵי כַּאֲשֶׁר נַחַמְמוּ בְּנֵי
עַמּוֹן עִם יִשְׂרָאֵל וַיַּלְכְּדוּ זקנֵי גָּלְעָד לְקַחְתָּה אֶת יְפַתְּח
מִאָרֶץ טּוֹב : ⁶ וַיֹּאמֶר לִפְתַּח לְכָה וְהִיְתָה לָנוּ לְקַצְיָן
וַנְּלַחֲמָה בְּבֵנֵי עַמּוֹן : ⁷ וַיֹּאמֶר יְפַתְּח לְזַקנֵּי גָּלְעָד הַלָּא
אַתָּם שְׁנוֹאָתֶם אֶת הָאָשָׁה וְתַגְּרַשׁוּ מִבֵּית אֲבִי וְמִדְּרַעְתֶּם בְּאֶתְמָתָה
אֲלֵיכֶם כַּאֲשֶׁר צָר לְכֶם : ⁸ וַיֹּאמֶר זקנֵי גָּלְעָד אֶל יְפַתְּח
יְפַתְּח לְכָן עַתָּה שְׁבַּנְוּ אֶלְיךָ וְהַלְכָתָה עָמָנוּ וַנְּלַחֲמָה
בְּבֵנֵי עַמּוֹן וְהִיְתָה לָנוּ לְדָרָשׁ לְכָל יִשְׂבּוּ גָּלְעָד : ⁹ וַיֹּאמֶר

12 ויצוּק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו לפתח מבלק בן צפור מלך מוואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם בם: ²⁶ בשבה ישראל בחשון ובכנותיה בערעור ובכנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון עמוק עברת להלחם בני עמון ולנו לא קראת לлечט עמק ביהיך נשרף עלייך באש: ² ויאמר יפתח אליהם איש ריב היהתי אני ועמי ובני עמון מאר ואזעך אחכם ולא הושעתם אותו מידם: ³ ואראה כי איןךמושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנים יהוה בידי ולמה עלייתם אליו היום הזה להלחם بي: ⁴ ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד ויהם את אפרים ויקו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה: ⁵ ויליכר גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא: ⁶ ויאמר לו אל אמר נא שבלה ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים ואלך: ⁷ ווישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח גלעדי ויקבר בעיר גלעד: ⁸ ווישפט אחריו את ישראל אבצן מביתם: ⁹ ויהי לו שלשים בניו ושלשים בניו מן החוץ ווישפט את ישראל שבע שנים: ¹⁰ וימת אבצן ויקבר בביתו והנה בתו יצאת לקראותו בתהים המצחפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראותו בתהים ובמחלות וرك היא יהודה אין לו ממנה בן או בת: ³⁵ ויהי כראותו אותה וירקע את בנדייו ויאמר אהה פציתה את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפה פי אל יהוה ולא אוכל לשוב: ³⁶ ותאמר אליו אבי פציתו הירע הכרעתיו ואת היהת בערורי ואנכי פציתו בתוי הירע הכרעתיו ואת היהת בערורי ואנכי פציתו אחריו אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמון: ³⁷ ותאמר אל אביה עשה לי הדבר הזה הרפה ממי שרים חדשים ואלכה וירקע על החרדים ואבכה על בתולי אני ורעדתי: ³⁸ ויאמר לך וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעדותיה ותבך על בתוליה על ההרים: ³⁹ ויהי מזמן שנים חדשים ותשב אל אביה וייש לה את נדרו אשר נדר והוא לא ידעה איש ותהיחק בישראל: ⁴⁰ מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח גלעדי ארבעת ימים בשנה:

13 ויספו בני ישראל לעשota הרע בעני יהוה ויתנים יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: ² ויהי איש אחד מצערה משפחתי הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: ³ וירא מלך יהוה אל האשה ויאמר אליה

הנה נא את עקרה ולא ילדת והריה וילדה בן: 4 ועתה השMRI נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכל כל טמא: 5 כי הנך הרה וילדה בן ומורה לא עלה על ראש כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יהל להושיע את ישראל מיד פלשתים: 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלים בא אליו ומראהו כمرאה מלאך האלים נורא מאד ולא שאלתיו איז מזה הוא ואת שמו לא הניד לי: 7 ויאמר לי הנך הרה וילדה בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכל כל טמא כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותנו: 8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר כי אדוני איש האלים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ווירנו מה נעשה לנער היולד: 9 וירשע מלאחים בקהל מנוח ויבא מלאך האלים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח האשה אין עמה: 10 ותמהר האשה ותרץ ותנד לאישה ואיש אלי הנה נראת האיש אשר בא בימים אליו: ויאמר אליו הנה עתה יבא דבריך מה יהיה משפט הנער וויקם וילך מנוח אחורי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לך האשה אשר דברת אל האשה ויאמר אני: 11 ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה יהיה משפט הנער ומעשה: 12 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר: 13 מכל אשר יצא מונפן היין לא תאכל יין ושכר אל תשת וכל טמא אל תאכל כל אשר צויתה תשמר: 14 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך נדי עזים: 15 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם העצבי לא תאכל בלחמך ואם תששה עליה ליהוה תعلנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: 16 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמק כי יבא דבריך וככדנו: 17 ויאמר לך מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: 18 ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הזרע ליהוה ומפלא לששות ומנוח אשתו ראים: 19 ויהי בعلות הלהב מעל המזבח השמיימה ויעל מלאך יהוה בלהב

בין צרעה ובין אשתאל:

14 וירד שמשון תמנתה וירא האשה בתמנתה מבנות פלשתים: 2 ויעל וינד לאביו ולאמו ויאמר האשה ראייתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה: 3 ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובככל עמי האשה כי אתה הולך ללקחת האשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישירה בעיני: 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאהנה הוא מבקש מפלשתים ובעתה התייא פלשתים משלים בישראל: 5 וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר ארויות שאג לקראותו: 6 ותצלח עליו רוח יהוה ווישעחו כשבע הגדי ומאמנה אין בידיו ולא הניד לאביו ולאמו את אשר עשה: 7 וירד וידבר לאשה ותישר בעני שמשון: 8 וישב מימיים לקחתה ויסר לדאות את מפלת האירה והנה עדת דברורים בנוית האירה ורבש: 9 וירדרדו אל כפיו וילך הלווק ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הניד להם כי מנויות האירה רדה הרבש: 10 וירד אביו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כין יעשו הבחרים: 11 ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: 12 ויאמר להם שמשון אהורה נא לכם חירה אם הגד תגידי אותה לי שבעת ימי המשתה ומצתתם ונתתיו לכם שלשים סדרונים ושלשים חלפת בגדים: 13 ואם לא תוכלו להניד לי ונתתם אתם לי

8 וירק אותם שוק על יירך מכיה גדרולה וירך וישב בסעיף סלע עיתם: 9 ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלתי: 10 ויאמרו איש יהודה למה עליתם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: ווירדו שלשת אלפים איש יהודה אל סעיף סלע עיתם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשית להם: 12 ויאמרו לו לאסרך יירדו לתחת ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן תפונען כי אתם: 13 ויאמרו לו לאמר לא כי אסרך נאסרך ונתנו בידם והמת לא נמייך ויאסרו שנים עתמים חדשים ויעלווה מן הסלע: 14 הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראותו ותצלח עלי רוח יהוה ותהיינה העתמים אשר על זרועותיו כפשתים אשר עברו באש וימסו אסורי מעלי ידיו: 15 וימצא לחם חמוץ טריה וישלח ידו ויקח וירק באף איש: 16 ויאמר שמשון בלחי החמור חמוץ חמורותם בלחי החמור היכתו אלף איש: 17 ויהיו ככללו לדבר וישליך הלו מידי ויקרא למקום ההוא רמת לחי: 18 ויזמאנ מאור ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתה ביד עבדך את התשועה הנדרלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים: 19 ויבקע אליהם את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנה מים ווישת ותשבר רוחו ויהי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: 20 יושפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה:

16 וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה: 2 לעזותם לאמיר בא שמשון הנה ויסבו ויארכו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבוקר והרגנהו: 3 וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחיו בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריח ווישם על כתפיו ווילם אל ראש החר אשר על פניו חברון: 4 אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אחדל:

שלשים סדינים ושלשים חליפות בנדים ויאמרו לו יהודה חידתך ונשמענה: 14 ויאמר להם מהأكل יצא מאכל ומעו יצא מותק ולא יכול לגניד החירה שלשת ימים: 15 ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך וינד לנו את החירה פן נשרפ' אתה ואת ביתך באיךakash הלירשנו קראתם לנו הלא: 16 ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רך שנאתני ולא אהבתני החירה חרת לבני עמי ולי לא הנדרת והיא אמר לה הנה לאבי ולامي לא הנדרתי ולך אניד: 17 ותבך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה והיה ביום השביעי וינד לה כי הציקתחו והנד החירה לבני עמה: 18 ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה מותק מדבר ומה עז מאריך ויאמר להם לו לא חרשתם בענلتוי לא מצאתם חידתי: 19 ותצלה עליו רוח יהוה וירק אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למנגידי החירה ויתר אפו ויעל בית אביהו: 20 ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו:

15 ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בנד עזם ויאמר אבא אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה ללבוא: 2 ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנא שנתה ואתננה למරעך הלא אתה הקטנה טוביה ממנה תהי נא לך תחתיה: 3 ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עם רעה: 4 וילך שמשון וילכד שלש מאות שעולים ויקח לפדים יופן זגב אל זגב ווישם לפיד אחד בין שני הזבונות בתוך: 5 ויברע אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויברע מנדריש ועד קמה ועד כרם זית: 6 ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמננו כי לקח את אשתו וויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש: 7 ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אחדל:

ויהי אחריו כן ויאhab אשה בנחל שرك ושםה דليلה: הכסף בידם: ¹⁹ ותישגנו על ברכיה ותקרה לאיש ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסנהו לענתו כחו מעליו: ²⁰ ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ ואנתנו נתן לך איש אלף ומה כהה: ²¹ ותאמר אליהם פלשתים עליך שמשון אמר לך שמשון אמר לך איש אלף ומה כהה כה שמשון הנידה נאלי במה כחך גדול ובמה תאסר אל שמשון פלשתים עליך שמשון אמר לך שמשון אמר לך איש אלף ומה כהה: ²² ותאמר דليلה לענותך: ²³ ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבועה יתרים לחיים אשר לא חרבו וחליתי והייתי כאחד אשר לא חרבו ותאסרנו בהם: ²⁴ ויהי לך דليلה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון יונתק את הותרים כאשר יונתק פתיל הנערת בהריהו אש ולא נודע כחו: ²⁵ ותאמר דليلה אל שמשון הנה התלת כי ותדבר אליו כובים עתה הנידה נאלי במה תאסר: ²⁶ ויאמר אליה אם אסור יאסרני בעבטים חדים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד אשר לא שמשון מבויות האסירים ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בינו לבין אוייבינו: ²⁷ ויראו אותו העם ויהללו את אליהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את אוייבינו ואת מחריב ארכצנו ואשר הרבה את חלליינו: ²⁸ ויהי כי טוב לכם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבויות האסירים ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים: ²⁹ ויאמר שמשון אל הנער המחויק בידו הניחה אותו והימשני את העמדים אשר הבית נכוון עליהם ואשען עליהם: ³⁰ והביה מלא האנשים והנשים ושםה כל סרני פלשתים ועל הגן בשלשת אלפיים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: ³¹ ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה וכברני נא וחזקני נא שמשון עד הנה התלת כי ותדבר אליו כובים הנידה ליב מה תאסר ויאמר אליה אם תארני את שבע מחלפות ראש עם המסתכט: ³² ותתקע ביתך והאמר אליו פלשתים עליך שמשון ויקץ משלתו ויסע את היתך הארג ואת המסתכט: ³³ ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת כי ולא הנידה לי במה כחך גדול: ³⁴ ויהי כי הזיקה לו בדרירה כל הימים ותאלצדו ותקצר נפשו למות: ³⁵ ווינגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראי כי נזיר אלהים אני מבטן אני אם גלחתי וסר מני כחי וחליתי והייתי ככל האדם: ³⁶ ותרא דليلה כי הניד לה את כל לבו ותשלח לאמו אלף ומה הכסף אשר לכה לך ואתי אלית נום אמרת באוני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר **17** ויהי איש מהר אפרדים ושמו מיכיהו: ² ויאמר לאמו אלף ומה הכסף אשר לכה לך ואתי אלית והוא שפט את ישראל עשרים שנה:

לهم הכהן לכלו לשлом נכח יהוה דרךכם אשר תלכו בה: 7 וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט צדנים שקט ובטח ואין מצלמים בדבר אין להם עם אדים: 8 ויבאו אל המה מצדנים ודבר אין להם עם אדים: 9 ויאמרו אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתה: 10 ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראיינו את הארץ ותנה טובה מאד ואתם מחשים אל תעצלו לлечת לבא לרשת הארץ: 11 כבאים תבוא אל עם בטח והארץ רחבה ידים כי נתנה אליהם בידכם מקום אשר אין שם מחשור כל דבר אשר בארץ: 12 ווישעו שם ממשחתת הארץ מצרעה ומاستאל ש מאות איש חנור kali מלחה: 13 ויעלו ויחנו בקרית יערם ביהודה על בן קראו למקום והוא מנה דן עד הימים הזה הנה אחורי קריית יערם: 14 ויענו חמשת האנשים אפרים ויבאו עד בית מיכה: 15 ווישעו שם ויבאו אל בית מיכה עתה דעו מה תעשו: 16 ווישעו שם ויבאו אל בית הנער הליי בית מיכה ויאלו לו לשлом: 17 ווישעו מאות איש חנורים kali מלחמות נצבים פתח השער אשר מבני דן: 18 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרנל את הארץ באו שם לקרו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ושש מאות איש החנור kali המלחמה: 19 ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתה עשים: 20 ויאמר לו החרש שים ידך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היוטך כהן לבית איש אחד או היוטך כהן לשפט ולמשפטה בישראל: 21 ווישבע לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם: 22 וויפנו וילכו ווישמו את הטע ואות ברוך בני ליהוה: 3 ווישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידרי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: 4 וישב את הכסף לאמו ותכח אמו מאותם כסף ותתנהו לצורף ויעשה פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו: 5 והאיש מיכה לו בית אליהם ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבנייו ויהי לו לכהן: 6 ביוםם ההם אין מלך בישראל איש הישר בעינוי יעשה: 7 ויהי נער מבית לחם יהודה ממשחתת יהודה והוא לוי והוא נר שם: 8 וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לדור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לשוטר דרכו: 9 ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי א נכי מבית לחם יהודה וא נכי הילך לנור באשר אמצע: 10 ויאמר לו מיכה שבה עמידה והיה לאי אב ולכהן וא נכי אתך לך עשרה כסף לימים וערך בנדים ומחיתך וילך הליי: 11 וויאול הליי לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבני: 12 וימלא מיכה את יד הליי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה: 13 ויאמר מיכה עתה ידעתו כי יוטיב יהוה לי כי היה לי הליי לכהן:

18 ביוםם ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבת הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא נפלת לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה: 2 ווישלחו בני דן ממשחתם המשא אנשים מקצחות אנשים בני חיל מצרעה ומاستאל לרנל את הארץ ולחקרה ויאמרו אליהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילנו שם: 3 מהה עם בית מיכה והמה חיכרו את קול הנער הליי ויסורו שם ויאמרו לו מי הביך הלם ומה אתה עשה בזיה ומה לך פה: 4 ויאמר אלהם כהה וכוה עשה לי מיכה וישברני ואהי לו לכהן: 5 ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדרה התצליח דרכנו אשר אנחנו הילכים עלייה: 6 ויאמר

המקנה ואת הכבודה **לפניהם**: 22 מה הדרחיקו מבית מיכה והางשים אשר בבחים אשר עם בית מיכה נזעקו וידביקו את בני דן: 23 ויקראו אליו בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעך: 24 ויאמר את אלהי אשר עשיתי לך חתם ואת הכהן ותלכו ומה לך עוד ומה זה תאמרו אליו מה לך: 25 ויאמרו אליו בני דן אל השם קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים מרני נפש ואספהה נפשך ונפש ביתהך: 26 וילכו בני דן לדרךם וירא מיכה כי חוקים מהם מיננו ויפן וישב אל ביתו: 27 והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטה ויכו אותם לפि חרב ואת העיר שרפו באש: 28 ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והוא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה: 29 ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשה: 30 ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן נדרשם בן מנשה הוא ובנייו היו כהנים לשפט הדני עד יום גלות הארץ: 31 וישמו להם את פסל מיכה אשר עשה כל מי הות בית האלים בשלה:

19 יהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי נר בירכת הדר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה: 2 ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתה אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים: 3 ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להшибו ונערו עמו וצמוד חמריהם ותביאו בית אביה ויראה אביה הנערה ושם לקראותו: 4 ויהוק בו חתנו אביה הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: 5 יהי ביום הרביעי וישכימו בפרק ויקם ללכתה ויאמר אביה הנערה אל חתנו סעד לך פת לחם ואחר תלכו: 6 וישבו ויאכלו שניהם יהדו וישתו ויאמר אביה הנערה אל האיש הואל נא ולינו ויטב לך: 7 ויקם

אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל אמי אל תרשו נא אחריו אשר בא האיש הזה אל ביתו אל תעשו את הנבלת הזאת: ²⁴ הנה בת הבטולה ופילגשו אוציהה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלת הזאת: ²⁵ ולא אבו האנשים לשמע לו ויהזק האיש בפינשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה וויתעללו בה כל הלילה עד הבוקר וישלחוה בעלות השחר: ²⁶ ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור: ²⁷ ויקם אדוניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללבת לדרךו ודגנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף: ²⁸ ויאמר אליה קומי ונלה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקום: ²⁹ ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויהזק בפינשו ונתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל נבול ישראל: ³⁰ והיה כל הראה ואמר לא נחיתה ולא נראתה כזאת לימים עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שמו לכם עליה עזו ודברו:

20 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועדadar שבע ואנץ הנלעד אל יהוה המצפה: ² וויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: ³ ווישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נחיתה הרעה הזאת: ⁴ ויען האיש הלווי איש האשה הנרצחה ויאמר הנבעתת אשר לבניימן באתי אני ופילגשי ללוון: ⁵ ויקמו עלי בעלי הנבעת ויסבו עלי את הבית לילה אותו דמו להרגן ואת פילגשי ענו ותמת: ⁶ ואחzo בפינשי ואנתח ואשלחה בכל שדה נחלה ישראל כי עשו זמה ונבלת בישראל: ⁷ הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם: ⁸ ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו: ⁹ ועתה זה הדבר

בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: ²⁷ ויאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלים ביום ההם: ²⁸ ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפני בנים היהם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בניין אחוי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אנחנו בידך: ²⁹ וישם ישראל ארבים אל הנבעה סביב: ³⁰ ויעלו בני ישראל אל בני בניין ביום השלישי ויערכו אל הנבעה כפעם בפעם: ³¹ ויצאו בני בניין לקראת העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם אשר עלה בה בית אל ואחת בעתה בשדרה כשלשים איש בישראל: ³² ויאמרו בני בניין ננים הם לפני כבראשנה ובני ישראל אמרו באש:

21 איש ישראל נשבע במצפה לאמר איש מmeno לא יתן בתו לבניין לאשה: ² ויבא העם ביום ההוא אל וישבו שם עד הערב לפני האלים וישאו קולם ויבכו בכינורו: ³ ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היה זה את בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד: ⁴ ויהי ממחרת וישכמו העם וייבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: ⁵ ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הנורולה היהת לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת: ⁶ וינחמו בני ישראל אל בניין אחיו ויאמרו ננדע היום שבט אחד מישראל: ⁷ מה נעשה להם לנוטרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבתי תהיהם מבנוינו לנשים: ⁸ ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מיביש גלעד אל הקהל: ⁹ ויתפרק העם והנה אין שם איש מושבי יבש גלעד: ¹⁰ וישלחו שם העדרה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויעצוו אותם לאמר לכו והכיחם את יושבי יבש גלעד לפני חרב והנשים והטף: ¹¹ וזה הדבר אשר תעשו כל

גנוזה ונתקנחו מן העיר אל המסלות: ³³ וכל איש ישראל כמו מקומו ויערכו בבעל תמר וארכ' ישראל מגויה ממקומו ממערה נבע: ³⁴ ויבאו מנדר לנבעה עשרה אלףים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבירה והם לא ידעו כי גנוזה עליהם הרעה: ³⁵ ווינה- יהוה את בניין לפני ישראל ושהיתו בני ישראל בבניין ביום ההוא עשדים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב: ³⁶ ויראו בני בניין כי גנפו ויתנו איש ישראל מקום לבניין כי בטהו אל הארכ' אשר שמו אל הנבעה: ³⁷ והארב החיש ויפשטו אל הנבעה וימשך הארכ' ויך את כל העיר לפני חרב: ³⁸ והמועד היה לאיש ישראל עם הארכ' הרב לחצולותם משאת העשן מן העיר: ³⁹ ויהפוך איש ישראל במלחמה ובבניין החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך גנוף נnf הוא לפני כבנינו במלחמה הראשנה: ⁴⁰ והמשאת החללה לעלות מן העיר עמוד עשן ויפנו בניין אחורי והנה עלה כליל העיר השמיימה: ⁴¹ ואיש ישראל הפק ויבח אל איש בניין כי גנעה עליון הרעה: ⁴² ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר

זכר וככל אשה ידעת משכוב זכר תחרימו: ¹² וימצאו מושבי יביש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעת איש לשכב זכר ויביאו אותם אל המחנה שלה אשר בארץ כנען: ¹³ וישלחו כל העדה וידברו אל בני בניין אשר בסלע רםון ויקראו להם שלום: ¹⁴ וישב בניין בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר היו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן: ¹⁵ והעם נחם לבניין כי עשה יהוה פרץ בשבתי ישראל: ¹⁶ ויאמרו בניי בניין מה נעשה לנוטרים לנשים כי נשמדה מבניין אשה: ¹⁷ ויאמרו ירשת פליטה לבניין ולא ימחה שבט ישראל: ¹⁸ ואנתנו לא נוכל לחת להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר אדור נתן אשה לבניין: ¹⁹ ויאמרו הנה חן יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה המשמש למסלה העלה מבית אל שכמה ומגניב לבונה: ²⁰ ויצו את בני בניין לאמר לכון וארכבתם בכרים: ²¹ וראותם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במלחמות ויצאתם מן הכרמים וחתפתם לכם איש אשתו מבנות שילוohlacthem arz benim: ²² והיה כי יבוא אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתם להם כתת האשמו: ²³ ויעשו כן בני בניין וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר נלו וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם: ²⁴ ויתהלו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחהו ויצאו משם איש לנחלתו: ²⁵ בימים ההם אין מלך בישראל איש היישר בעינוי יעשה:

וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמלה וידיעו אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה: ²⁰ ויהי לתקופת הימים ותהר חנה ותולד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתו: ²¹ ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו: ²² וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם: ²³ ויאמר לה אלקנה אישת עשי הטוב בענייך שביע עד נמלך אותו אך ייקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמללה אותו: ²⁴ ותעלחו עמה אשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמה ונבל יין ותבאחו בית יהוה שלו והנער נער: ²⁵ וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי: ²⁶ ותאמר כי אדרני חי נפשך אדרני אני האשה הנצבת עמכתה בזיה להחפלה אל יהוה: ²⁷ אל הנער זהה התפללו ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו: ²⁸ וגם א נכי השאלתך ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאל ליהוה וישתחו שם ליהוה:

2 ותתפלל חנה ותאמר עלי לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך: ² אין קדוש כיהוה כי אין בליך ואין צור אלהינו: ³ אל תרבו תרבבו נבזה נבזה יצא עתק מפיקם כי אל דעתות יהוה ולא נתכו עולות: ⁴ קשת גברים חתים ונכשלים אודו חיל: ⁵ שבעים בלחם נשכו ורעים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבה בניים אמללה: ⁶ יהוה מימות ומחייה מוריד שאול ויעל: ⁷ (Sheol h7585) יהוה מורייש ומ夷יר משפיל אף מרומים: ⁸ מקיים מעפר דל מאשפת ירים אבינו להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינהלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל: ⁹ רגלי חסידיו ישרם ורשעים בחשך ירדמו כי לא בכח יגבר איש: ¹⁰ יהוה יחתנו מריבו עלו בשמיים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרנו

1 ויהי איש אחד מן הרממים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחים בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי: ² ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השניה פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: ³ ועלה האיש ההוא מעיריו מימים ימימה להשתהות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ובניהם כהנים ליהוה: ⁴ ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות: ⁵ ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה: ⁶ וכעשתה צרצה נם כעס בעבר הרעמה כי סגר יהוה بعد רחמה: ⁷ וכון יעשה שנה מדרי עלתה בבית יהוה כן תכענסה ותבכחה ולא תأكل: ⁸ ויאמר לה אלקנה אישת חנה למה תבכי ולמה לא תأكلו ולמה ירע לבך הלו א נכי טוב לך מושרחה בנים: ⁹ ותוקם חנה אחריו אכללה בשלה ואחריו שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזות היכל יהוה: ¹⁰ והיה מרת נש ותתפלל על יהוה ובכחה תבכחה: ¹¹ ותדר נדר והאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתחה לאמתך ורעד אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו: ¹² ויהיה כי הרבתה להחפלה לפני יהוה ועלי שמר את פיה: ¹³ ותנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נועת וקולה לא ישמע ויחסבה עלי לשכרה: ¹⁴ ויאמר אליה עלי עד מותי תשתכרין הסירוי את יינך מעליך: ¹⁵ ותען חנה ותאמר לא אדרני אשא קשת רוח א נכי ווין ושכר לא שתתי ואשפך את נפשי לפני יהוה: ¹⁶ אל תתן את אמתך לפני בית בליעל כי מרוב שיחיו וכעסיך דברתיך עד הנה: ¹⁷ וויען עלי ויאמר כי לשולם ואלחי ישראל יtan את שליך אשר שאלת מעמו: ¹⁸ ותאמר תמצא שפהחך חן בענייך ותלך האשה לדרך ותأكل ופניה לא היו לה עוד: ¹⁹

משיחו: **כ** וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את פניו עלי הכהן: **ט** ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה: **ט** ומשפט הכהנים את העם כל איש זכה זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזולג שלש השנים בידיו: **ט** והכה בכיפור או בדור או בקלחת או בפדור כל אשר יעללה המזולג יקח הכהן בו ככה יעשן לכל ישראל הבאים שם בשלה: **ט** גם טרם יקטרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנאה בשר צלחות לכהן ולא יקח ממקץ בשר מבשל כי אם חי: **ט** ויאמר אליו האיש קטר יקטרון כוים החלב וקח לך כאשר האהה נפשך ואמר לך כי עתה תנתן ואם לא לך חותמי בחזקה: **ט** ותהי חטא את הנערם גדרולה מאר את פניו יהוה כי נאצנו האנשים את מנהת יהוה: **ט** ושמואל משרת את פניו יהוה נער הנור אפוד בד: **ט** ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלוותה את אישת זבח את זבח הימים: **ט** וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך ורעד מדן דasha הדואת תחת השאלה אשר שאל **ט** והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: **ט** ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יכול לראות: **ט** ונר אליהם טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלוהים: **ט** ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנסי: **ט** וירץ אל עלי ויאמר הנסי כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב: **ט** ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנסי כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב: **ט** ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם גילה אליו דבר יהוה: **ט** ויסף יהוה קרא שמואל בשלשיות ויקם וילך אל עלי ויאמר הנסי כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: **ט** ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא לך ויאמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך

ט לעלוות על מזבחו להקтир קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את כל אשוי בני ישראל: **ט** למה תבעטו בזבחו ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך ממי להבראים מראשית כל מנהת ישראל לעמי: **ט** ולכן נאם יהוה אלהי ישראל אמר אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלך לפני עד עולם ועתה נאם יתפקיד זקן בביתך: **ט** והבטחת צר מעון בכל אשר מהווית זקן בביתך: **ט** ויתטיב את ישראל ולא יהוה זקן בביתך כל הימים: **ט** ואיש לא אברית לך מעם מזבחו לכללות את עניינך ולא ריב את נפשך וכל מרביה ביתך ימותו אנשים: **ט** וזה לך הדאות אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו שניהם: **ט** והקימתי לך כהן אכן כאשר לבכבי ובנפשי יעשה ובניתו לו בית נאמן והתחלך לפני מישיחי כל הימים: **ט** והיה כל הנורדר בביתך יבוא להשתחוות לו לאנגורת כסף וככבר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכלי פת לחתם:

ויאמר פקד יהוה את חנה ותהר ליהוה והלכו למקוםו: **ט** כי פקד יהוה את חנה ותהר תולד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה: **ט** ועליז זקן מאר ושמע את כל אשר יעשן בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבותן את הנשים הצבאות פתח אהל מועד: **ט** ויאמר להם מה תעשון בדבריהם האליה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה: **ט** אל בני כי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה: **ט** אם יחתא איש לאיש ופללו אליהם ואמ ליהוה יחתא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקהל אביהם כי חפץ יהוה להמיתם: **ט** ותנער שמואל הילך ונגדל וטוב נם עם יהוה גם עם אנשים: **ט** ויבא איש אליהם אל עלי ויאמר אליו כי אמר יהוה הנגלה גנליות אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: **ט** ובחר אתו מכל שבטי ישראל ליה לכהן

שניאל ושבב במקומו: ¹⁰ ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל דבר כי שמע עברך: ¹¹ ויאמר יהוה אל שמואל הנה אני עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלינה שת זוניו: ¹² ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה: ¹³ והגדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם: ¹⁴ ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם: ¹⁵ וישב שמואל עד הבקר ופתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהnid את המראה אל עלי: ¹⁶ ויקרא על את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: ¹⁷ ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחיד ממוני כה יעשה לך אשר דבר יוסיף אם תכחיד ממוני דבר מכל הדבר אליהם וכיה יוסיף אם תכחיד ממוני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך: ¹⁸ וינדר לו שמואל את כל הדברים ולא כחיד ממוני ויאמר יהוה הוא הטוב בעינו יעשה: ¹⁹ ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצת: ²⁰ וידע כל ישראל מדין ועד באර שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה: ²¹ ויסוף יהוה להראה שלה כי גנלה יהוה אל שמואל בשל בדבר יהוה:

4 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העוז ופלשתים חנו באפק: ² ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינפץ ישראל לפני פלשתים ויכבו במלחמה כי זוקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה: ³ ויבא יוכננה את פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל הלקח ארון האלים ומת חמיה ואישה והכרע ותלד כי נהפכו עליה צדקה: ⁴ וכעת מותה ותדרנה הנכחות עליה אל תיראי כי בן ילחת ולא ענתה ולא שתה לבה: ⁵ ותקרא לנער ארי כבוד לאמר גנלה כבוד מישראל אל הלקח ארון האלים ואל חמיה וירען כל ישראל תרעה נדולה ותהם הארץ: ⁶

ריקם כי השב השיבו לו שם או תרפא נודע לכם למה לא תסור ידו מכם: ⁴ ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפליזות וחמשה עכברי זהב כי מנפה אחת לכלם ולסרניםם: ⁵ ועשתם צלמי עפלים וצלמי עכבריכם המשוחיתם את הארץ ונחתם לאלהי ישראל כבוד אולי יכול את ידו מעליים ומעל אליהם ומעל ארצכם: ⁶ ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלווא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו: ⁷ ועתה קחו ועשו ענלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואשרם את הפרות בענלה והשיבתם בניהם מארהיהם הביתה: ⁸ ולקחתם את ארון יהוה ונחתם אותו אל הענלה ואת כל הזהב אשר השבתם לו לשם תשים בארכו מצד ושלחתם אותו ותכלך: ⁹ ווראותם אם דרך נבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הנדוללה הזאת ואם לא יודענו כי לא ידו נעה בנו מקרה הוא היה לנו: ¹⁰ ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרו בענלה ואת בניהם כלו בבביה: ¹¹ ווישמו את ארון יהוה אל הענלה ואת הארכנו ואת עכברי הזהב ואת צלמי תחריהם: ¹² וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שם שמש במלחה אחת הילכו הילך ונגעו ולא סרו ימין ושמאול וסרני פלשתים היליכם אחריהם עד נבול בית שם: ¹³ ובית שמש קדרים קציר חטים בעמק וישאו את ענייהם ויראו את ארון יהוה וישמו לדראות: ¹⁴ וזהעלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם ابن נדולה ויבקעו את עצי הענלה ואת הפרות העלו עליה להזוה: ¹⁵ ותולמים חוריודו את ארון יהוה ואת הארכנו אשר אותו אשר בו כל זהב ווישמו אל האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה: ¹⁶ וחמשה סרני פלשתים רוא ווישבו עקרון ביום ההוא: ¹⁷ וואלה תחרי הזהב אשר השיבו פלשתים ואישה: ²² ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים:

5 **וּפְלִשְׁתִּים** לcko את ארון האלהים ויבאו מאבן העיר אשודוה: ² ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויביאו אותו בית דגון ויציגו אותו אצל דגון: ³ ווישכנו אשודרים ממחרת והנה דגון נפל לפני ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אותו למקומו: ⁴ ווישכנו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפני ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידו כרתות אל המפתח רק דגון נשאר עלייו: ⁵ על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתח דגון באשוד עד היום הזה: ⁶ ותכבד יד יהוה אל האשודים וישם ויר איהם בעפלים את אשוד ואת גבולה: ⁷ ויראו אנשי אשוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמו כי קשתה ידו עליינו ועל דגון אלהינו: ⁸ וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נשא לארון אלהי ישראל ויאמרו נת ישב ארון אלהי ישראל וויסבו את אשוד כי כן ווישם את אשוד ואלהי אשוד הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר מהומה נדולה מאד ויר את אנשי העיר מקטן ועד גדול ווישטרו להם עפלים: ¹⁰ ווישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבאו ארון האלהים עקרון וויעזקו העקרנים לאמר הסבו אליו את ארון אלהי ישראל להמרני ואת עמי: ¹¹ ווישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל ווישב למקומו ולא ימיאו אליו ואת עמי כי היהת מהומה מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם: ¹² וויאנשימים אשר לא מתו הכו בעפלים ותעל שועת העיר השמיים:

6 **וַיְהִי** ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים: ² ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הורענו במנה נשלחנו למקומו: ³ ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אותו

יהוה: **טו** ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול נדול ביום ההוא על פלשתים ויהם וינגפו לפני ישראל: **טט** ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת בית כר: **טז** ויהי שמואל אבן אחת הפרזיו ועד אבל הנדרולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדרה יהושע בית השמי: **טז** יהוה באנש בית שם כי ראו בארון יהוה וירק בעם שבעם איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם מכה נדולה: **טט** ויאמרו אנשי בית שם מי יוכל לעמוד לפני יהוה האלוהים הקדוש הזה ואל מי עליה מעלינו: **טט** וישלחו מלאכים אל יושבי קריית ערים לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אותו אליכם:

7 יהוא אנש קריית ערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אותו אל בית אבינדרב בנבעה ואת אלעזר בנו קדרו לשמר את ארון יהוה: **ז** ויהי מיום שבת הארון בקריות ערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחריו יהוה: **ט** ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבאים אל יהוה הסירו את אליהו הנכרי מתוככם והשתארו והכינו לבבכם אל יהוה ועבדו לברור ויצל אתכם מיד פלשתים: **ט** ויסירו בני ישראל אל הבעלים ואת העשרה ויעבדו את יהוה לברור: **ט** ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפה ואתפלל בעדכם אל יהוה: **ט** ויקבצו המצפה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצבה: **ט** וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים: **ט** ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנה מזעך אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים: **ט** ויהי שמואל טלה חלב אחד ויעלה עליה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה بعد ישראל ויענהו את כל דבריו יהוה אל העם השאלים מאותו מלך: **טט**

ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם איז אללהים מה
 איז מכם יקח ושם לו במרכבותו ובפרשו ודרזו לפני
 מרכבותו: ¹² וולשם לו שרי אלףים ושרי חמשים
 ולחרש חרישו ולקצץ קציצו ולעשות כל מלחתתו
 וכלי רכובו: ¹³ ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות
 ולAAFות: ¹⁴ ואת שדותיכם ואת כרמיכם וויתיכם
 הטובים יקח וננתן לעבדיו: ¹⁵ וזרעיכם וכרמיכם
 ישר ונתן לסריסיו ולעבדיו: ¹⁶ ואת עבדיכם ואת
 שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם
 יקח ועשה למלאתו: ¹⁷ צאנכם יעשר ואתם תהיו
 לעבדים: ¹⁸ וזעקהם ביום ההורא מלפני מלככם
 אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אחים ביום ההורא:
¹⁹ וימאננו העם לשמע בקול שמויאל ויאמרו לא כי
 אם מלך יהיה עליינו: ²⁰ והיינו גם אנחנו ככל הגנים
 ושפטנו מלכנו ויצא לפניינו ונלחם את מלחתנו: ²¹
 וישמע שמויאל את כל דברי העם וירברם באוני יהוה:
²² ויאמר יהוה אל שמויאל שמע בקולם והמלכת להם
 מלך ויאמר שמויאל אל אנשי ישראל לכז איש לעזרו:

9 *ויהי איש מבן ימיין ושמו קויש בן אביאל בן צדרור
 בן בכורת בן אפיה בן איש ימיין נבור חיל: 2 ולו
 היה בן ושמו שאול בדור וטווב ואין איש מבני ישראל
 טוב ממנו משכמו ומעלה נבה מכל העם: 3 ותאבדנה
 האתנות ל��וש אבי שאול ויאמר קריש אל שאול בנו קח
 נא אתך את אחד מהנהערים וקום לך בקש את האתנות:
 4 ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו
 ויעברו בארץ שעליים ואין ויעבר בארץ ימיין ולא
 מצאו: 5 מהה באו בארץ צוף ושאל אל שאל נערו
 אשר עמו לכה ונשובה פן יחרל אבי מן האתנות ודאג
 לנו: 6 ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת
 והאיש נכבד כל אשר ידבר באו יבוא עתה נלכה שם
 אויל י nied לנו את דרכנו אשר הילכו עלייה: 7 ויאמר
 שאל נערו והנה נלך ומה נביא לאיש לאיש כי הלחם*

23 ויאמר שמואל לטבח תננה את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי לך שם אתה עמך: 24 וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שואל ויאמר הנה הנשאר שים לפניו אכל כי למועד שמור לך לאמור העם קראתי ויאכל שואל עם שמואל ביום ההוא: 25 וירדו מהבמה העיר וידבר עם שואל על הנג: 26 וישכמו יהיו כעלוות השחר ויקרא שמואל אל שואל הגן לאמר קומה ואשליך ויקם שואל ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה: 27 מהה יורדים בקצת העיר ושמואל אמר אל שואל אמר לנער ויעבר לפניו ויעבר אתה עמד כיום ואשミニע את דבר אלהים:

10 ויהי שמואל את פך המשמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלו כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד: 2 בלבתך הימים מעמידו ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בנגב בנימן בצלצחו ואמרו אלה נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נשא אביך את דבריו האתנות וראג לכם לאמר מה עשה לבני: 3 וחלפת משם והלהה ובאת עד אלון תבור ומצואך שם שלשה אנשים עלים אל האלים בית אל אחד נשא שלשה נדיים ואחד נשא שלשה ככרות לחם ואחד נשא נבל יין: 4 ושאלו לך לשולם ונתנו לך שני לחיים ולקחת מידם: 5 אחר כן תבוא נבעת האלים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאק שם העיר ופונעת חבל נביים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותקף וחליל וכנור והמה מתנכבים: 6 וצלהה عليك רוח יהוה והתנכבות עם נהפכת לאיש אחר: 7 ותודה כי תבאהנה האתות האלה לך עשה לך אשר תמצא ייך כי האלים עמך: 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד לך לחשולות עלות לבה זבחו שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי לך ותודעתי לך את אשר תעשה: 9 והיה כהפנתנו אליך ותודה לך לך אשר תעשה: 10 ויהי כהפנתנו שכמו לлечת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר יובחו ולא הביאו לו מנהה ויהי כמחריש:

ומואל א' יבאו כל האתות האלה ביום ההוא: 10 ויבאו שם

הגבעתה והנה חבל נבאים לקראותו ותצליח עלי רוח אליהם ויתנבה בתוכם: 20 ויהי כל יודעו מאטמול שלשם ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעה מה זה היה לבן קיש הגם שאל נבאים: 21 ויען איש שם ויאמר ומי אביהם על כן היהת למשל הגם שאל נבאים: 22 ויכל מהתנבותו ויבא הבמה: 23 ויאמר דוד שאל אילו ואל נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל: 24 ויאמר דוד שאל הגירה נא לי מה אמר לכם שמואל: 25 ויאמר שאל אל דודו הניד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הניד לו אשר אמר שמואל: 26 ויעצק שמואל את העם אל יהוה המצפה: 27 ויאמר אל בני ישראל כי אמר יהוה אלהי ישראל אני הultiyi את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחציהם אתכם: 28 ואתם הימים מסתאמם את אלהיכם אשר הוא מושיע لكم מכל רעותיכם וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עליינו ועתה החיצבו לפני יהוה לשבעתיכם ולאלפייכם: 29 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילבד שבת בנימן: 30 ויקרב את שבת בנימן למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילבד שאל בן קיש ויבקשו ולא נמצא: 31 וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים: 32 וירצו ויקחטו שם ויתיצב בתרוק העם וינגה מכל העם משכמו ומעלה: 33 ויאמר שמואל אל כל העם הראים אשר בחר בו יהוה כי אין כמוהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו ייחי המלך: 34 וידבר שמואל אל העם את משפט המלוכה ויכתב בספר וינה לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו: 35 ונעם שאל הלה לביתו נבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אליהם בלבם: 36 ובני בלייל אמרו מה ישענו זה יובחו ולא הביאו לו מנהה ויהי כמחריש:

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי
בكلכם לכל אשר אמרתם לי ואמלך عليיכם מלך:
2 ועתה הנה המלך מתחלך לפנייכם ואני זקנתי ושבתי
ובני הנם אתכם ואני התחלכתי לפנייכם מנעריך עד
היום הזה: 3 והני ענו כי ננד יהוה וננד מشيخו את שור
מי לחתוי וחמור מי לחתוי ואל עשקי את מי
רצותו ומיד מי לחתוי כפר ועלים עני בו ואшиб
כלכם: 4 ויאמר לא עשקתו ולא רצונתו ולא לחתת
אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאל מה לעם כי יכו^{ויבאו המלאכים נבעת שאל וידברו הדברים באוני}
heid מיר איש מאומה: 5 ויאמר אליהם עד יהוה בכם
עד מشيخו היום הזה כי לא מצאתם בידיכם מאומה
ויאמר עד: 6 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה
את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ
מצרים: 7 ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה
את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם:
8 כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה
וישלח יהוה את משה ואת אהרן וויצו את אבותיכם
ממצרים וישבום במקום הזה: 9 ווישחו את יהוה
אליהם וימכרם ביד סираה שר צבא חצור
וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בהם: 10 ויזעקו
אל יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונعبد את
הבעלים ואת העשائرות ועתה חילנו מיד איבינו
בעיניכם: 11 ויהי מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב
אנשי יבש מחר תחיה לכם תשועה בחם המשם ויבאו
גנעד מהר תחיה לכם תשועה בחם המשם ויבאו
המלאכים וינו לאנשי יבש וישמחו: 12 ויאמר
שאל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף:
9 ויאמר למלכים הבאים כה תאמرون לאיש יבש
גנעד מהר תחיה לכם תשועה בחם המשם ויבאו
המלאכים וינו לאנשי יבש וישמחו: 10 ויאמר
אנשי יבש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב
בבניכם: 11 ויהי מחרת וישם שאל העם שלשה
ראשים ויבאו בתוכ המחנה באשمرة הבקר ויכו את
עמו עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו
בם שנים ייחד: 12 ויאמר העם אל שמואל מי האמר
שאל מלך עליינו לנו האנשים ונמיות: 13 ויאמר
שאל לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה
תשועה בישראל: 14 ויאמר שמואל אל העם לכו
ונלכה הגלגל ונחדר שם המלוכה: 15 וילכו כל העם
הגלגל וימלכו שם את שאל לפני יהוה בגלגל ויזבחו
שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמה שם שאל וכל
מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: 15 ואם לא תשמעו
בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם
وابתיכם: 16 גם עתה התיצבו וראו את הדבר

הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: **17** הלווא קצר
חטים הווים אקרים אל יהוה ויתן קלות ומטר ודרשו וראו
כידעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם
מלך: **18** ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר
ביום ההוא וירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל:
19 ויאמרו כל העם אל שמואל החתפלל بعد עבדיך
אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאינו
רעה לשאול לנו מלך: **20** ויאמר שמואל אל העם אל
תיראו אותם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל חסרו
מאתרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם: **21** ולא
תסورو כי אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי
תהו מה: **22** כי לא יטש יהוה את עמו בעבר שמו
הגדול כי הויל יהוה לעשות אתכם לו לעם: **23**
נס אנכי חיללה לי מחתא ליהוה מחדל להחתפלל
בערכם והורתי אתכם בדרך הטובה והישראל: **24**
אך יראו את יהוה ועבדתם אותו באמת בכל לבבכם
כי ראו את אשר הגדל עמכם: **25** ואם הרע תרעו נם
אתם נם מלככם הספו:

13 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על
ישראל: **2** וובהר לו שאול שלשת אלפיים מישראל
ויהיו עם שאול אלפיים במקמש ובהר בית אל אלף היו:
עם יונתן בנימין יותר העם שלח איש לאלהלי:
3 ויד יונתן את נציב פלשתים אשר בנגב וירושמו
פלשתים ושהול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו
העבריתים: **4** וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את
נצחיב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו
עם אחריו שאול הנגל: **5** ופלשתים נאספו להלחם
עם ישראל שלשים אלף רכב ושתה אלפיים פרשים
עם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויוחנו במקמש
קדמת בית און: **6** ואיש ישראל דוא כי צר לו כי
נש העם ויתחכאו העם במערות ובחוותם ובסלעים
ובצרחים ובכירות: **7** ועברים עברו את הירדן ארץ
מצו פלשתים אל מעבר מקמש:

14 יהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא
כליו לכה ונעבירה אל מצוב פלשתים אשר מעבר

הלו ולא בכו לא הניד: 2 ושאלול יושב בקצתה הנבעה תחת הרמן אשר במגרון והעם אשר עמו כשל מאות איש: 3 ואחיה בן אחטוב אחיו איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלק יונתן: 4 ובין המערבות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שנ הסלע מה עבר מזה ושן הסלע מה עבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: 5 והשן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול נגב: 6 ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה אליו יעשה יהוה לנו כי אין לדוחה מעצור להושיע ברב או במעט: 7 ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבבך נתה לך הני עמק כלבבך: 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלוינו אליהם: 9 אם כה יאמרו אלינו דמו עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלם אליהם: 10 ואם כה יאמרו עלו עליינו ועלינו כי נתנו יהוה בידינו וזה לנו האות: 11 ווינלו שנייהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר התהבאו שם: 12 ווינו אנשי המצבה את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו אלה אחרי כי נתנו יהוה ביד ישראל: 13 וויעל יונתן על ידיו ועל רגליו נשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחורי: 14 ותהי המכה הראשונה אשר הכה יהונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחציו מענה צמד שדה: 15 ותהי הרדה במחנה בשדה ובכל העם המצב והמשחית חרדו נם מהה ותרנו הארץ ותהי לחרדת אלהים: 16 ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמן נמוג וילך והלם: 17 ויאמר שאול לעם אשר אותו פקדנו נא וראו מי הלק מעמו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: 18 ויאמר שאול לאחיה הניתה ארון האלים כי היה ארון האלים ביום הוא ואבנוי ישראל: 19 וויהי עד שם: 20 ויבן שאול מזבח ליהוה אותו החל לבנות

15 ויאמר שמואל אל שאלותיו שליח יהוה למשח למלך על עמו על ישראל ועתה שמע למלך דבריו יהוה: 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתו את אשר עשה מלך לשראל אשר שם לו בדרך בעלה ממצרים: 3 עתה לך והכיתה את מלך והחרמות את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלה ועד יונק משור ועד שמן מלול ועד חמור: 4 וישמע שאל את העם ויפקדם בטלאים מאותים אלף רגלי ושרת אלפיים את איש יהודה: 5 ויבא שאל עדר עיר מלך וירב בנחל: 6 ויאמר שאל אל הקני לכו סרו רדו מהוך מלך פן אסף עמו ואתה עשית הсад עם כל בני ישראל בעלותם מצרים ויסר קני מותך מלך: 7 ויך שאל את מלך מחווילה בואר שור אשר על פני מצרים: 8 ויתפש את אנג מלך עמלק חיו ואת כל העם החרים לפיה רב: 9 ויחמל שאל והעם על אנג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הcarsים ועל כל הטוב ולא ابو החרים וכל המלוכה נמבה ונמס אתה החרים: 10 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר: 11 נחמותי כי המלכתי אתה שאל למלך כי שב מהחרי ואת דבריו לא הקים וייחר לשמואל ויזעך אל יהוה כל הלילה: 12 וישכם שמואל לקראת שאל בבקר ויינד לשמואל לאמר בא שאל הכרמלה והנה מציב לו ייד ויסב ויעבר וירד הנחל: 13 ויבא שמואל אל שאל ויאמר לו שאל ברוך אתה ליהוה הקימות את דבר יהוה: 14 ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באני וקול הבקר אשר אני שמע: 15 ויאמר שאל מלטקי הבים אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמוני: 16 ויאמר שמואל אל שאל הרף ואנידה לך את אשר דבר יהוה אליו הלילה ויאמרו לו דבר: 17 ויאמר שמואל הלו אם קטן אתה בענייך ראש שבט ישראל אתה ימושך יהוה למלך על ישראל: 18 וישלחך יהוה שאל כל איש נבור וכל בן חיל ויאספוו אליו:

mobach liyeho: 36 ויאמר שאל נרדה אחריו פלשתיםليلו ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בענייך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלים אל האלים: 37 וישאל שאלabalhem ha'ard אחרי פלשתים התרנס ביד ישראל ולא ענה ביום ההוא: 38 ויאמר שאל גשו הלים כל פנות העם וידעו וראו במה הייתה החטא הזאת היום: 39 כי חי יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו בינו לבין בני מוות ימות ואני ענה מכל העם: 40 ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו ל עבר אחד ואני וינוון בני נהיה ל עבר אחד ויאמרו העם אל שאל הטוב בענייך עשה: 41 ויאמר שאל אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילבד יונתן ושאל והעם יצאו: 42 ויאמר שאל הפללו בני ובין יונתן בני וילבד יונתן: 43 ויאמר שאל אל יונתן הגידה לי מה עשית ויגד לו יונתן ויאמר טעם טעם בקצת המטה אשר בידי מעט רבש הני אמות: 44 ויאמר שאל כה עשה אלהים וכה יוסף כי מוות תמות יונתן: 45 ויאמר העם אל שאל היונתן מוות אשר עשה היושעה הנדולה הזאת בישראל חיללה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצתה כי עם אלהים עשה היום הזה וויפדו העם את יונתן ולא מות: 46 ויעל שאל מהחרי פלשתים ופלשתים הלו למקומות: 47 ושאל לכדר המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל איביו במואב ובבנוי עמו ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה וירשע: 48 ויעש חיל וירא את מלך ויצל את ישראל מיד ששחו: 49 ויהיו בני שאל יונתן ושמי הקינה מיכל: 50 ושם אשת שאל אחיםם בת אחיהם ושם שר צבאו אבניר בן נר דוד שאל: 51 וקיים אבי שאל ונר אבי אבניר בן אבייאל: 52 ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאל וראה שאל כל איש נבור וכל בן חיל ויאספוו אליו:

שمن ולך אשליך אל ישי בית הלחמי כי ראוי בبنيו לי מלך: ² ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאל והרני ויאמר יהוה עגלה בקר תח תח בידך ואמרת לובח ליהוה באתי: ³ ווקראת לישי בזבח ואני אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר לך: ⁴ ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראותו ויאמר שלם בואך: ⁵ ויאמר שלום לובח ליהוה באתי התקדשו ובאתם את בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לובח: ⁶ ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר לך ננד יהוה מישיחו: ⁷ ויאמר יהוה אל שמואל אל הבט אל מראהו ואל גנבה קומתו כי מסתיחו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעיניהם יהוה ויראה ללבכ: ⁸ ויקרא ישי אל אבנידב ויעברחו לפני שמואל ויאמר גם בזזה לא בחר יהוה: ⁹ ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה: ¹⁰ ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערדים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה: ¹¹ וישלח ויביאו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קום משהחו כי זה הוא: ¹² ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אותו בקרב אהיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהוים ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה: ¹³ ורוח יהוה סרה מעם שאל ובעתחו רוח רעה מאה יהוה: ¹⁴ ויאמר עבדי שאל אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתק: ¹⁵ יאמר נא אדנו עבדך לפני יבקשו איש ידע מנגן בכנור והיה בהיות עליך רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: ¹⁶ ויאמר שאל אל עבدي ראו נא לי איש מיטיב לנגן והכיאותם אליו: ¹⁷ ויען אחד מהנערדים ויאמר הנה ראוי בן לישי בית הלחמי ידע לנו ונBOR חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר יהוה עמו: ¹⁸ וישלח

בדרך ויאמר לך והחרmeta את החטאיהם את עמלך ונלחמת בו עד כלוחם אתם: ¹⁹ ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלול והתש הרע בעני יהוה: ²⁰ ויאמר שאל אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואיך בדרכך אשר שלתני יהוה ואביא את אング מלך עמלך ואת עמלך הרמתה: ²¹ וויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החرم לובח ליהוה אלהיך באנגל: ²² ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעליות וובחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מוחלב אילים: ²³ כי חטאת קסם מרוי ואון ותרפים הפציר יען מאסת את דבר יהוה ומנאסק מלך: ²⁴ ויאמר שאל אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם: ²⁵ ועתה שאנא את חטאתי ושוב עמי ואשתחו ליהוה: ²⁶ ויאמר יהוה וימאסק מלך עלי ישראל: ²⁷ ויסב שמואל אל שאל לא אשוב עמק כי מאסת את דבר יהוה ומנאסק מלך עלי ישראל ויקרע יהוה את מלכות ישראל מעלה אליו שמואל לכת ויחזק בכונף מעילו ויקרע: ²⁸ ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את מלכות ישראל לא היום ונתנה לרעך הטוב מתק: ²⁹ וגם נצח ישראל לא ישרker ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחים: ³⁰ ויאמר חטאתי עתה כבדני נא ננד זקי עמי וננד ישראל ושוב עמי והשתחו ליהוה אלהיך: ³¹ כי שוב שמואל אחריו שאל ווישתחוו שאל ליהוה: ³² ויאמר שמואל הגישו אליו את אング מלך וילך אליו אング מדנתה ויאמר אング און סדר מרד המות: ³³ ויאמר שמואל כאשר שכלת נשים חרבך כן תשלל מנשיהם אמק ווישף שמואל את אング לפני יהוה באנגל: ³⁴ וילך שמואל הרמתה ושאל עללה אל ביתו נבעת שאל: ³⁵ ולא יסף שמואל לראות את שאל עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאל יהוה נחם כי המליך את שאל על ישראל:

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד مت אתה מתאבל אל שאל ואני מאסתיו מלך על ישראל מלא קרןך

שאול מלכיהם אל ישי ויאמר שלחה אליו את דוד בנה אשר בצאן: ²⁰ ויקח ישי חמור לחם ונאנד יין ונדי עזום אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאול: ²¹ ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאבביו מادر ויהיו לו נשא כלים: ²² וישלח שאול אליו ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעני: ²³ והיה בחיות רוח אליהם אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידיו ורוח לשאול וטוב לו ושרה מעליו רוח הרעה:

17 ויאספו פלשתים את מהניהם למלחמה ויאספו את האמן על שמר ויאו וילך כאשר צווחו ישי ויבא המענלה והחיל הוציא אל המערה והרעו במלחמה: ²¹ ותעריך ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה: ²² וויתש דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערה ויבא ויאשא לאחיו לשלום: ²³ והוא מדבר עם והנה איש הבנים עליה גלית הפלשתי שמו מנת מעדרות פלשתים וידבר בדברים האלה וישמע דוד: ²⁴ וככל איש ישראל בראותם את האיש וינסו מבינו ויראו מאד: ²⁵ ויאמר איש ישראל הראותם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עליה והוה האיש אשר יכנו יערנו המלך עשר נדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חופשי בישראל: ²⁶ ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכאה הפלשתי הללו והסיר חרפה מעלי ישראל כי מי הפלשתי העREL הזה כי חרף מערכות אלהים חיים: ²⁷ ויאמר לו העם בדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: ²⁸ וישמע אליאב אחיו הנדול בדבריו אל האנשים ויהוד אפי אליאב בדור ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצען ההנה במדבר אני ידעתי את זונך ואת רע לבעך כי למן ראות המלחמה ירדת: ²⁹ ויאמר דוד מה עשית עתה הלויא דבר הוא: ³⁰ ויסב מצללו אל מול אחר ויאמר דבר הזה וישבבו העם דבר דבר הראשון: ³¹ וישמעו הדברים אשר

שאול מלכיהם אל ישי ויאמר שלחה אליו את דוד בנה אשר בצאן: ²⁰ ויקח ישי חמור לחם ונאנד יין ונדי עזום אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאול: ²¹ ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאבביו מادر ויהיו לו נשא כלים: ²² וישלח שאול אליו ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעני: ²³ והיה בחיות רוח אליהם אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידיו ורוח לשאול וטוב לו ושרה מעליו רוח הרעה:

שכח אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמיום: ² ושאלול ואיש ישראל נאספי ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים: ³ ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והגיא בינויהם: ⁴ ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מנת נבחו שש אמות וזרת: ⁵ וכובע נחשת על ראשו ושריוון קשキים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת אלפיים שקלים נחשת: ⁶ ומצתת נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו: ⁷ וחץ חניתו כמנור ארנים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא הצנה הלק לפניו: ⁸ ווועמד ויקרא אל מערכת ישראל ויאמר להם למה תצאו לעריך מלחמה הלויא אנכי הפלשתי ואחרם עבדים לשאול ברו לכם איש וירד אליו: ⁹ אם יוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכתיו והייתה לנו לעבדים ועבדתם אתנו: ¹⁰ ויאמר הפלשתי אני חרפטוי את מערכות ישראל היום הזה תננו לי איש ונלחמה יחד: ¹¹ ווישמע שאלול ישראל את דבריו הפלשתי האלה ויהתו ויראו מאד: ¹² ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה בנים והאיש בימי שאלול זקן בא באנשים: ¹³ וילכו שלשת בני ישי הנדלים הלויא אחריו שאלול למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלויא במלחמה אליאב הbccור ומשנהו אביגדב והשלישי שמה: ¹⁴

ובתנית יהושיע יהוה כי ליהוה המלחמה נתן אתם בידנו: ⁴⁸ והיה כי כם הפלשתי וולד וקרב לקראת דוד וימחר דוד וירץ המערה לקראת הפלשתי: ⁴⁹ ושלח דוד את ידו אל הכלוי ויקח שםaben ויקלע ויקח את הפלשתי אל מצחו וחתבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה: ⁵⁰ ויהזק דוד מן הפלשתי בקהל ובא奔 ייך את הפלשתי וימיתחו וחרב אין ביד דוד: ⁵¹ וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערחה וימתתחו ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתים כי מת גברים וינסו: ⁵² ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד בואך ניא ועד שער עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד נת ועד עקרון: ⁵³ וישבו בני ישראל ממלך אחריו פלשתים וישסו את מלחניהם: ⁵⁴ ויהזק דוד את ראש הפלשתי ויבאחו ירושלם ואת כליו שם באחלו: ⁵⁵ וכראות שאל את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנر שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעת: ⁵⁶ ויאמר המלך של אל אתה בן מי זה העלם: ⁵⁷ וכשוב דוד מלחמות את הפלשתי ויקח אותו אבנר ויבאחו לפני שאל וראש הפלשתי בידיו: ⁵⁸ ויאמר אליו שאל בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישיבת הלחמי:

18 ויהיו ככלהו לדבר אל שאל ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאחכו יהונתן נפשו: ² ויקחיו שאל ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: ³ ויכרת יהונתן ודוד ברית באחבותו אותו נפשו: ⁴ ויתפרק יהונתן את המעל אשר עליו ווותנו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו: ⁵ ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאל ישכיל וישמחו שאל על אנשי המלחמה וויתבח בעניי כל העם גם בעניי עבדיו שאל: ⁶ ויהי בזום בשוב דוד מלחמות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור והמלחמות לקראת

דבר דוד וינדו לפני שאל ויקחיו: ³² ויאמר דוד אל שאל אל יפל לב אדם עליו עבדך לך ונלחם עם הפלשתי זהה: ³³ ויאמר שאל אל דוד לא תוכל לכת אל הפלשתי זהה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנעריו: ³⁴ ויאמר דוד אל שאל רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא מהעהדר: ³⁵ ויצאתי אחריו והכתיו והצלאו מפיו ויקם עלי והחוקתי בזקנו והכתיו והתייו: ³⁶ גם את הארי גם הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי העREL זהה כאחד מהם כי חרב מערכת אלחים חיים: ³⁷ ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי זהה ויאמר שאל אל דוד מדי לך ויהוה יהיה עמק: ³⁸ וילבש שאל את דוד מדי ונתקובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון: ³⁹ ויחנרג אמר דוד אל שאל לא אוכל לכת באלה כי לא דוד דוד את חרבו מעל למדיו ויאל לכת כי לא נסה נסיתו ויסרدم דוד מעליו: ⁴⁰ ויהזק מקלו בידו ויבחר לו חמישה חללי אבני מן הנהל וישם אותם בכלי הרעים אשר לו וביקמות וקלעו בידו וונש אל הפלשתי: ⁴¹ וילך הפלשתי הלהך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו: ⁴² ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזה כי היה נער ואדמוני עם יפה מראה: ⁴³ ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אני כי אתה בא אליו במקלות ויקיל הפלשתי את דוד באלהו: ⁴⁴ ויאמר הפלשתי אל דוד לך אליו ואתנה את בשך לעוף השמים ולבהתה השדה: ⁴⁵ ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אליו בחרב ובchnerת ובכידון ואני בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרבת: ⁴⁶ היום זהה יסגרך יהוה בידי והכיתך והסורי את ראש מעלהך ונתתי פנור מנהה פלשתים היום זהה לעוף השמים ולחית הארץ יידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל: ⁴⁷ וידעו כל הקהיל הזה כי לא בחרב

שאלול המלך בתהפים בשמחה ובשלשים : 7 ותענינה הנשים המשחחות ותאמרן הכה שאלול באלו ודוד ברבבותיו : 8 ויהר לשאול מאד וירע בעניינו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו אלפיים ועוד לו אך המלוכה : 9 ויהיו שאלען את דוד מהוים ההוא והלאה : 10 ויהיו ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאל ויתנכח בתוך הבית ודוד מנגן בידו כוים ביום והחנית ביר שאל : 11 וויטל שאל את החנית ויאמר אכה בדור ובקריר ויסב דוד מפנוי פעמים : 12 וירא שאל מלפני דוד כי היה עמו ומעם שאל מאד :

19 וידבר שאל אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאל חפץ בדור מאד : 2 יינד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאל אביו להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת : 3 ואני אצא ועמדתי ליד אביו בשדה אשר אתה שם ואני אדבר ברך אל אביו וראיתי מה והנדתי לך : 4 וידבר יהונתן בדור טוב אל שאל אביו ויאמר אליו אל יחתטא המלך בעבדו בדור כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד : 5 וישם את נשפו בכפו ויקח את הפלשתי וועש יהוה תשועה נדולה לכל ישראל ראיית ותשמה ולמה תחטא ברם נקי להמית את דוד חنم : 6 וישמע שאל בקהל יהונתן וישבע שאל כי היה אם יומת : 7 ויקרא יהונתן לדוד יינד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאל ויהי לפניו כאתמול שלשים : 8 ותוספ' המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויקח מהם מכחה נדולה רינסו מפנויו : 9 ותהי רוח יהוה רעה אל שאל והוא בביתו יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד : 10 ויבקש שאל להוכיח בחניתה בדור ובקריר ויפטר מפנוי שאל ויקח את החנית בקריר ודור נס וימלט בלילה הוא : 11 וישלח שאל מלאים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותג דוד מיכל אשתו לאמר אם אין ממלט

שאלול המלך בתהפים בשמחה ובשלשים : 13 וויסרדו שאל מעמו וישמו לו שר אלף ויצא יבא לפני העם : 14 ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו : 15 וירא שאל אשר הוא משכיל מאד ויגר מפנוי : 16 וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם : 17 ויאמר שאל אל דוד הנה בתו הנדולה מרוב אהבה לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מלוחמות יהוה ושאל אל דוד אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתים : 18 ויאמר דוד אל שאל מי אני ומי חי משפחתי אבי בישראל כי אהיה חתן למלך : 19 ויהי בעת תח את מרוב בת שאל לדוד והוא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה : 20 ותאהב מיכל בת שאל את דוד וינדו לשאול וישר הדבר בעניינו : 21 ויאמר שאל את מוקש ותהי בו יד פלשתים שאל אתנה לו ותהי לו למקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאל אל דוד בשתים תחתון כי הימים : 22 ויצו שאל את עבדו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בר המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה תחתון במלך : 23 וידבר עבדי שאל באוני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בענייכם תחתון במלך ואני איש רשות נקלת : 24 וינדו עבדי שאל לו לאמר בדברים האלה דבר דוד : 25 ויאמר שאל כי תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנוקם באבי המלך ושאל חשב להפיל את דוד ביר

ייתוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות: 4 ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך: 5 ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול ושלחתנו ונסתרתי בשדה עד הערב השלישית: 6 אם פקד יפקני אביך ואמרת נשאל נשאל מני דוד לרוץ בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה: 7 אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם תרצה יהרחה לו דעת כי כלתת הרעה מעמו: 8 ועשית חסד על עבדך כי בברית יהוה הבאת את עבדך עמך ואם יש כי עון המירני אתה ועד אביך למה זה הביאני: 9 ויאמר יהונתן חילילה לך כי אם ידע אדרע כי כלתת הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אניד לך: 10 ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענך אביך קשה: 11 ויאמר יהונתן אל דוד לך ונצא השדה ויצאו שניהם השדה: 12 ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראלי כי אחקר את אבי כעת מהר השלשית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך גנליות את אונך: 13 כי יעשה יהוה ליהונתן וכשה ישיפ כי ייטב אל אבי את הרעה عليك גנליות את אונך ושלחתיך והלכת לשולם וייה יהוה עמך כאשר היה הנה בנות ברמה: 14 ולא אם עודני חוי ולא תעשה עמדי חסד עם אבי: 15 ויאמר יהונתן לך תברת את חסךך מעם ביתך יהוה ולא אמות: 16 ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש פני האדמה: 17 ויכרת יהונתן עם יהוד ובקש יהוה מיד אביכי דוד: 18 ו يوسف יהונתן להשביע את דוד באhabתו אתו כי אהבת נפשו אהבו: 18 ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקרת כי יפקד מושבך: 19 ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האזל: 20 ואני שלשת החצים צדה אוריה לשלוח ליל מטרה: 21 והנה אשלה את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים מפרק והנה קתינו ובאה כי שלום בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חוי את נפשך הלילה מחר אתה מומת: 22 ותרד מיכל את דוד بعد החלון וילך ויברחה וימלט: 23 ותתק מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כבירות העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד: 24 וישלח שאל מלאכים לחתת את דוד ותאמר חלה הוא: 25 וישלח שאל את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אותו במיטה אליו להמתו: 26 ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וככבר העזים מראשתיו: 27 ויאמר שאל אל מיכל למה ככה רמיהני ותשלחו את איביך וימלט ותאמר מיכל אל שאל הוא אמר אליו שלחני למה אמריך: 28 ודורד ברוח וימלט ובא אל שמואל הרמתה ויד לו את כל אשר עשה לו שאל וילך הוא ושמואל וישבו בנותיו: 29 ווינגד לשאל לאמר הנה דוד בנות ברמה: 30 וישלח שאל מלאכים לחתת את דוד וירא את להקת הנכאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאל רוח אלהים ויתנבעו נס המה: 31 ווינגדו לשאל וישלח מלאכים אחרים ויתנבעו נס מהו ויסוף שאל וישלח מלאכים שלשים ויתנבעו נס המה: 32 וילך נס הוא הרמתה ובא עד בור הנдол אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנות ברמה: 33 וילך שם אל נוית ברמה ותהי עליו נס הוא רוח אלהים וילך הלוך ויתנבע עד באו בנות ברמה: 34 וופשط נס הוא בנדיו ויתנבע נס הוא לפניו שמואל וויפל עדרם כל היום ההוא וככל הלילה על כן יאמרו הנם שאל בנותיהם:

20 ויברחה דוד מנות ברמה ובא ויאמר לפני יהונתן מה עשית מה עני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי: 2 ויאמר לו חילילה לא תמות הנה לו עשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא גנלה את אונci ומדוע יסתיר אבי ממי את הדבר הזה אין זאת: 3 וישבע עדר דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתה חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חוי

ולך ואין דבר חי יהוה: 22 ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שליחך יהוה: 23 והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה בبني ובין עד עולם: 24 ויסתר דוד בשדה והוא החדר וישב המלך על הלחם לאכול: 25 וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאל ויפקד מקום דוד: 26 ולא דבר שאל מאמונה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור: 27 ויהי ממחרת החדר השני ויפקד מקום דוד ואיש אין אתך: 2 ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אליו איש אל זיע מאומה את הדבר אשר אנכי שליחך ואשר צויתך ואת הנערים יודעת אל מקום פלנו אלמוני: 3 ועתה מה יש תחת ירך חמשה לחתם הבירוי או הנמצא: 4 ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחתם חל אל תחת יידי כי אם לחתם קדר יש אם נשמרו הנערים אך מאשה: 5 ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצתתי ויהיו כל הנערים קדר והוא דרך חל ואף כי היום יקדש בכלו: 6 ויתן לו הכהן קדר כי לא יהיה שם לחתם כי אם לחתם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחתם חם ביום הילךחו: 7 ושם איש מעבדי שאל ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדרמי אביר הרים אשר לשאול: 8 ויאמר דוד לאחימלך כל לא לקחתי בידי כי היה דבר המלך נהוץ: 9 ויאמר הכהן הרבה נלית הפלשתי אשר הכתית בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלת אהרי האפור אם אתה תקח לך כי אין אחרת זולתה בוה ויאמר דוד אין כמותה תננה לי: 10 ויקם דוד ויברכה ביום ההוא מפני שאל ויבא אל אכיש מלך נת: 11 ויאמרו עבדי אכיש אליו הלווא זה דוד מלך הארץ הלווא ליה יענו במחלות לאמר הכה שאל באלו ודרוד ברכבתו: 12

ויען אחימלך את המלך ויאמרomi ומיבן כל עבדיך כדוד
אמן וחתן המלך וסר אל משמעך ונכבד בבייחיך: ¹⁵
היום החלתו לשאול לו באלהים חיללה לי אל ישם
המלך בעבורך דבר בכל בית אביך כי לא ידע עבדך
בכל זאת דבר קטן או גדול: ¹⁶ ויאמר המלך מות
תמות אחימלך אתה וכל בית אביך: ¹⁷ ויאמר המלך
לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם
ידם עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא נלו את אונו
ולאubo עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני
יהוה: ¹⁸ ויאמר המלך לדוגם סב אתה ופגע בכהנים
ויסב דוגם האדרמי ויפגע הוא בכהנים ומית ביום ההוא
שמנים וחמשה איש נשא אפוד בך: ¹⁹ ואת נב עיר
הכהנים הכהה לפני חרב מבאיש ועד אשה מעולל ועד
יונק ושור וחמור ושה לפני חרב: ²⁰ וימלט בן אחד
לאחימלך בן אחטוב ושמו אביתר ויבראח אחרי דוד:
וינגד אביתר לדוד כי הרג שאל את כהני יהוה: ²¹
ויאמר דוד לאביתר ידעתני ביום ההוא כי שם דוגם
האדמי כי הגד ייד לשאול אני סבתי בכל נפש בית
אביך: ²² שבה אתי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי
יבקש את נפשך כי משמרת אתה עmedi:

23 וינדרו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים
בקעהה והמה שסם את הגנותו: ² וישאל דוד ביהוה
לאמור האלך והכיתוי בפלשתים האלה ויאמר יהוה
אל דוד לך והכיתוי בפלשתים והושעת את קעילה: ³
ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים
ואף כי נלך קעילה אל מערכות פלשתים: ⁴ יוסף
עד דוד לשאל ביהוה ויענה יהוה ויאמר קום רד
קעילה כי אני נתן את פלשתים בידך: ⁵ וילך דוד
ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינגן את מקניהם ויק
בhem מכה גודלה ויעש דוד את ישבי קעילה: ⁶ ויהי
בברח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד
בידיו: ⁷ וינגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאל

וישם דוד את הדרברים האלה בלבבו וירא מאד מפני
אכיש מלך נת: ⁸ וישנו את טעמו בענייהם וויתהلال
בירם ויתו על דלתות השער וירוד רIRO אל זקנו: ¹⁴
ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה
תביאו אותו אליו: ¹⁵ חסר משגעים אני כי הבאתם את
זה להשתגע עלי זהה ויבוא אל ביתו:

22 וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלים וישמעו
אחוו וכל בית אביו וירדו אליו שמה: ² וויתקצתו אליו
כל איש מצוק וכל איש אשר לו נושא וכל איש מר נפש
ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש: ³
וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב
יצא נא אבוי ואמי אתכם עד אשר אדרעה מה יעשה לי
אליהם: ⁴ וינחם את פנו מלך מואב וישבו עמו כל ימי
היות דוד במצודה: ⁵ ויאמר נד הנביה אל דוד לא
תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד
ויבא יעד חרת: ⁶ ווישמע שאל כי נודע דוד ואנשי
אשר אותו ושאליו יושב בנבעה תחת האשל ברמה
וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו: ⁷ ויאמר שאל
לעבדיו התנצבים עליו שמעו נא בני ימי נם לכלכם
יתן בן יש שדות וכרמים לכלכם ישים שריא אלפיים
ושרי מאות: ⁸ כי קשורתם לכלכם עלי ואין גלה את
זוני בכרת בני עם בן ישוי ואין חלה מכם עלי גלה
את אוני כי הקים בני את עבדי עלי לארב כיום זהה:
ויען דאג האדרמי והוא נצב על עבדיו שאל ויאמר
ראיתי את בן ישוי בא נבה אל אחימלך בן אחטוב:
וישאל לו ביהוה וצדקה נתן לו ואת חרב גלית
הפלשתי נתנו לו: ⁹ ווישלח המלך לקרא את אחימלך
בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר
בבב ויבאו כלם אל המלך: ¹⁰ ויאמר שאל שמע נא
בן אחיטוב ויאמר הגני אדרני: ¹¹ ויאמר אלו שאל
למה קשורתם עלי אתה ובן ישוי בתקך לו ללחם וחרב
ושאל לו באלהים לקום אליו לארב כיום זהה: ¹²

נכר אותו אלהים בידיו כי נסגר לבוא בעיר דלתיהם לבקש וינדו לדוד וירד הסלע ויישב במדבר מעון ובריה: 8 וישמע שאל וירדף אחרי דוד מדבר מעון: 26 וילך שאל מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפה לכת מפני שאל ושאל ואנשיו עתרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם: 27 ומלאך בא אל שאל לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ: 28 וישב שאל מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות: 29 ויעל דוד ממש ויישב במצדות עין גדי:

24 ויהי כאשר שב שאל מאחרי פלשתים וינדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי: 2 ויקם שאל שלשת אלפיים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פיו צורי העליים: 3 ויבא אל נדרות הצאן על הדרך ושם מעירה ויבא שאל להסק את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים: 4 ויאמרדו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשית לו כאשר ישב בעיניך ויקם דוד וירכת את כנף המעליל אשר לשאול בלט: 5 ויהי אחרי כן וירק לב דוד אותו על אשר כרת את כנף אשר לשאול: 6 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא: 7 וישמע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנו להם אל שאל ושאלם קם מהמערה וילך בדרך: 8 ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה וירא אחרי שאל לאמר אדני המלך ויבט שאל אחרי וירק דוד אףים ארצה רישתחו: 9 ויאמר דוד לשאול למה השמע את דברי אדם לאמור הנה דוד מבקש רעתק: 10 הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנק יהוה היום בידי במערה ואמר להרתק ותחס עלייך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא: 11 ואבוי ראה גם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרנטיך

וברייה: 8 וישמע שאל את כל העם למלחמה לרדת קעילה לזר אל דוד ואל אנשיו: 9 וידע דוד כי עליו שאל מהריש הרעה ויאמר אל אביהם הכהן הגישה האפור: 10 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאל לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעברוי: 11 היסרני בעלי קעילה בידו הירד שאל כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הנד נא לעבדך ויאמר יהוה ירד: 12 ויאמר דוד היסרנו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאל ויאמר יהוה יסנרו: 13 ויקם דוד ואנשיו כssh מאות איש ויצאו מקהל ויתהלו באשר יתהלו ולשאול הנד כי נמלט דוד מקהל ויחד לצעת: 14 וישב דוד במדבר במצדות וישב בהר במדבר זוף ויבקשו שאל כל הימים ולא נתנו אלהים בידיו: 15 וירא דוד כי יצא שאל לבקש את נפשו ודוד במדבר יופ בחרשה: 16 ויקם יהונתן בן שאל וילך אל דוד חרש ויחזק את ידו באלהים: 17 ויאמר אליו תירא כי לא תמצאך יד שאל אבי ותהה תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה ונם שאל אבי ידע כן: 18 וירכתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הילך לביתו: 19 ויעלו זפים אל שאל הנכעתה לאמר הלו דוד מסתתר עמנו במצדות בחרשה בנבעת החכילה אשר מימיין היישמון: 20 ועתה לכל אותן נפשך המלך לרדת רד ולנו היסנרו ביד המלך: 21 ויאמר שאל ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: 22 לכו נא הכננו עוד ודענו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אליו ערום יערם הוא: 23 וראו וידעו מכל המחכמים אשר יתחבא שם ושבתם אליו אל נכוון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וփשטו אותו בכל אלפי יהודה: 24 ויקומו וילכו זופה לפני שאל ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין היישמון: 25 וילך שאל ואנשיו

דע וראה כי אין בידיו רעה ופשע ולא חטאתי לך
וاثה צדה את נפשי ל夸חתה: ¹² ישפט יהוה בינו
ובינך ונקמני יהוה מנקיך וידיו לא תהיה בר: ¹³ כאשר
יאמר משל הקדמוני מרשעים יצא רשות וידיו לא תהיה
בר: ¹⁴ אחריו מי יצא מלך ישראל אחריו מי אתה רדף
אחריו כלב מות אחורי פרעוש אחד: ¹⁵ והיה יהוה לדין
ושפט בינו ובינך וירא וירב את ריבי ויישפטני מידך:
¹⁶ ויהי ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל
שאלות ויאמר שאל הקלך וה בני דוד וישא שאל כלו
ויבך: ¹⁷ ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה
גמלני הטובה ואני גמלתיך הרעה: ¹⁸ ואת הנגד
היום את אשר עשית טובה את אשר סנני יהוה
בידך ולא הרגנתי: ¹⁹ וכי ימצא איש את איבבו ושלחו
בריך טובה וייה ישלםך טובה תחת היום הזה
אשר עשית לי: ²⁰ ועתה הנה ידעת כי מלך המלך
וקמה בידך מלכת ישראל: ²¹ ועתה השבעה לי
bihoo אם תכritis את זרעי אחורי ואם תשמיד את שמי
מבית אביכי: ²² וישבע דוד לשאול וילך שאל אל ביתו
ודוד ואנשיו עלו על המצדקה:

25 יימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו
ויקבררו בכיתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר
פארן: ²³ וואיש במעון ומעשחו בכרמל והאיש נדול
מאדר ולו צאן שלשת אלפיים ואלף עזום ויהי בנו
את צאנו בכרמל: ²⁴ ושם האיש נבל ושם אשתו
אבניל והאשה טובה שכלה וויפת תאר והאיש קשה ורע
מעללים והוא כלבו: ²⁵ וישמע דוד מרבדר כי גזע
నבל את צאנו: ²⁶ וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד
לנערים עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו
בשמי שלום: ²⁷ ואמרתם כה לחוי אתה שלום וביתך
שלום וכל אשר לך שלום: ²⁸ ועתה שמעתי כי גזים
לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא
נקך להם מאומה כל ימי היותם בכרמל: ²⁹ שאל

אמותך באזניך ושמעת את דברי אמתך : 25 אל נא ישים אדני את לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן הוא נבל שמו ונבלת עמו ואני אמתך לא ראיתי את נעריך אדני אשר שלחת : 26 ועתה אדני חי יהוה והי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע יך לך ועתה יהיו נבל איביך והם בקשים אל אדני רעה : 27 ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפתחך לאדני נתנה לנערים המתהילכים ברגליך אדני : 28 שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך מומייך : 29 ויקם אדם לרדף ולבקש את נפשך והויה נפש אדני צורה בצדור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע : 30 וזה כי עשה יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה عليك וצוק לנגיד על ישראל : 31 ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך רם חنم ולהושע אדני לו והויבט יהוה לאדני זכרת את אמתך : 32 ויאמר הוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לךראתי : 33 ובברוך טעם וברוכה את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע ידי לי : 34 ואולם כי יהוה אלהי ישראל אשר מנענו מהרע אתה כי לו לול מהרת ותבאתי לךראתי כי אם נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקריך : 35 ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשולם לביתך ראי שמעתי בקהלך ואשא פניך : 36 ותבא אביגיל אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד מארד ולא הנידה לו דבר קטן ונдол עד אור הבקר : 37 ויהי בבקר בצאת הין מנבל ותגדי לו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והויה היה לאבן : 38 ויהי כעשרה הימים וינפ יהוה את נבל וימת : 39 וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב חרפתך מיד נבל ואת עבדו חשך

26 ויבאו הופים אל שאל הנבעתה לאמר הלו
דוד מוסתר בגבעת החכילה על פני היישמן : 2
ויקם שאל וירד אל מדבר זיף ואותו שלשת אלפיים
איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף : 3
ויחן שאל בגבעת החכילה אשר על פני היישמן על
הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאל אהדריו
המרבבה : 4 וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאל
אל נכוון : 5 ויקם דוד ויבא אל המוקם אשר חנה שם
שאל וירא דוד את המוקם אשר שכב שם שאל
ואבניר בן נר שר צבאו ושאל שכב במעגל והעם
חנים סביבתו : 6 וויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי
ויאל אבישי בן צרואה אחיו יואב לאמר מי ירד אתי
אל שאל אל המוחנה ויאמר אבישי אני ארד עמק : 7
ויבא דוד ואבישי אל העם ליליה והנה שאל שכב יישן
במעגל וחניתו מעוכה בארץ מראשתו ואבניר והעם
שכבים סביבתו : 8 ויאמר אבישי אל דוד סגר אליהם
היום את אויביך בידך ועתה אכנו נא בחניתה ובארץ
פעם אחת ולא אשנה לו : 9 ויאמר דוד אל אבישי
אל תשחיתה כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקה : 10
ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה יגפנו או יומו יבו
ומת או במלחמה ירד ונספה : 11 חלילה לי מיהוה
משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החניתה אשר

27 ויאמר דוד אל כלבו עתה אספה יום אחד ביד שאל אין לוי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש מمنי שאל לבקשנו עוד בכל גבול ישראל ונמלתתי מידי: 2 ויקם דוד ויעבר הוא ושת מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעך מלך נת: 3 וישב דוד עם אכיש בנת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושת נשיו 4 אחינעם היורעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית: 5 וינד לשאול כי ברוח דוד נת ולא יוסף עוד לבקשו: 6 ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדרה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמק: 6 ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לבן היותה צקלג למלך יהודה עד היום הזה: 7 ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדרה פלשתים ימים וארבעה חדשים: 8 ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשוריו והגזריו והעמלקי כי תהנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים: 9 והכה דוד את הארץ ולא יהיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמורים ונמלים ובנדים ישב ויבא אל אכיש: 10 ויאמר אכיש אל פשתחם הום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקינוי: 10 וואיש ואשה לא יהיה דוד להביא נת לאמר פן יגדו עליינו לאמר מה עשה דוד וכמה משפטו כל הימים אשר ישב בשדרה פלשתים: 12 ויאמן אכיש בדור לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם:

28 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מהניהם לצבא ללחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי את יצא במחנה אתה ואנשיך: 2 ויאמר דוד אל אכיש לבן אתה תרע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לבן שמר לראשי אשימך כל הימים: 3 ושמואל מת ויסփדו לו כל ישראל ויקברתו ברמה ובעירו ושאל הסיר האבות ואת הידענים מהארץ: 4 ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאל מרראשתו ואת צפחת המים ונלכה לנו: 12 ויקח דוד את החניתה ואת צפחת המים מרראשתי שאל וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקין כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפללה עליהם: 13 ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרכק רב המקום בינויהם: 14 ויקרא דוד אל העם ואל אבנור בן נר לאמר הללו תענה אבנור ויען אבנור ויאמר מי אתה קראת אל המלך: 15 ויאמר דוד אל אבנור הלא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחר העם להשחית את המלך אדניך: 16 לא טוב הדבר הזה אשר עשית חוי יהוה כי בני מותם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חניתה המלך ואת צפחת המים אשר מרראשתו: 17 וויכר שאל את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: 18 ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתו ומה בידך רעה: 19 ועתה ישמע נא אדני המלך את דבריו עבדו אם יהוה הסיטך כי גרשוני היום מהסתפק בנחלה יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים: 20 ועתה אל בל דמי ארצתך מנדר פנוי יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעה אחד כאשר ירדף הקרא בהרים: 21 ויאמר שאל חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הנה הסכלתי ואשנה הרבה מאד: 22 ויען דוד ויאמר הנה החניתה המלך ויעבר אחד מהנעדרים ויקחה: 23 ויהוה ישיב לאיש את צדקותו ואת אמנתו אשר נתן לך יהוה היום ביד ולא אביוו לשלח יידי במשיח יהוה: 24 והנה כאשר נדלה נפשך היום הזה בעניי כן תנידל נפשי בעני יהוה ויצלני מכל צרה: 25 ויאמר שאל אל דוד ברוך אתה בני דוד נם עשה תשעה ונם יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאל שאל שב למקומו:

היה בו כי לא אכל ללחם כל היום וכל הלילה: ²¹ ותבו האשה אל שאל ותרא כי נבהל מאד והת אמר אליו הנה שמעה שפחתך בקהל ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אליו: ²² ועתה שמע נא נם אתה בקהל שפחתך ואשמה לפני פת ללחם ואכל ויהיו לך כה כי תלך בדרך: ²³ וימאן ויאמר לא אכל ויפרצו בו עבדיו ונם האשה ויישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה: ²⁴ ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ותזבחהו ותקה קמה ותלש ותפחו מצות: ²⁵ ותגש לפני שאל ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא:

29 ויקבצו פלשתים את כל מנהיהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל: ² וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודור ואנשיו עברים באחרנה עם איש: ³ ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלו ויה דוד עבד שאל מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה: ⁴ ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את איש ושב אל מקומו אשר הפקדו שם ולא ירד עמו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדרני הלו בראשי האנשים ההם: ⁵ הלו זה דוד אשר יגענו לו במחלות לאמר הכה שאל באלו ודור ברבבתו: ⁶ ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חוי יהוה כי ישר אתה וטוב בעני צאתק ובאך אתי במתנה כי לא מצאתי לך רעה מיום באך לך עד היום הזה ובעני הסרים לא טוב אתה: ⁷ ועתה שוב לך בשлом ולא תעשה רע בעני סרני פלשתים: ⁸ ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשית ומה מצאת בעבדך מיום אשר היה לך לפני עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדרני המלך: ⁹ ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעת כי טוב אתה בעני

את כל ישראל ויהנו בגלבע: ¹⁰ וירא שאל את מנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד: ¹¹ וישאל שאל ביהוה ולא ענה יהוה נם בחלמות נם באורים נם בנבאים: ¹² ויאמר שאל לעבדיו בקשולי אשת בעלה אוב ואלה אליה ואדרשה בה ויאמר עבדיו אליו הנה אשת בעלה אוב בעין דור: ¹³ ויתחפש שאל וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסומי נא לך באוב והעליל לי את אשר אמר אלק: ¹⁴ ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את ראי עלי כמי ראי ותאמר האשה אל שאל לאמר מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיותני: ¹⁵ וישבע לה שאל ביהוה לאמר חוי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה: ¹⁶ ותאמר האשה את מי עלה לך ויאמר את שמו אל העלי לי: ¹⁷ ותרא האשה את שמו אל והזעך בקהל גדול ותאמר האשה אל שאל לאמר מה רמייתני ואתה שאל: ¹⁸ ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראי ותאמר האשה אל שאל אלהים ראי עליים מן הארץ: ¹⁹ ויאמר לה מה הראו ותאמר איש וקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאל כי שמו אל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו: ²⁰ ויאמר שמו אל אל שאל למה הרונני להעלות אתי ויאמר שאל צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא עני עוד נם ביד הנבאים נם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה עשה: ²¹ ויאמר שמו אל ולמה תשאלני ויהוה סר מעלייך ויהי ערך: ²² ויעש יהוה לו כאשר דבר בידך ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה לך דוד: ²³ כאשר לא שמעת בקהל יהוה עשה לך עשית חרון אפו בעמלך על כן הדבר הזה עשה לך יהוה הים הזה: ²⁴ ויתן יהוה נם את ישראל עמד ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי נם את מנה ישראל יtan יהוה ביד פלשתים: ²⁵ וימחר שאל ויפל מלך קומתו ארצתה וירא מאד מדברי שמו אל נם כח לא

כملאך אליהם אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמו במלחמה: ¹⁶ ועתה השם בברך ועבורי אדניך אשר באו אתק והשכמתם בברך ואור לכם ולכון: ¹⁷ וישכם דוד הוא ואנשיו לлечת בברך לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עליו יזרעאל:

30 ויהי באך דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקו פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישראל אתה באש: ² וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד נדול לא המתו איש וננהו וילכו לדרכם: ³ ויבא דוד ויבא דוד לא המתו איש וננהו וילכו לדרכם: ⁴ וישא דוד והנה שרופה באש ונשיהם ובנותיהם נשבו: ⁵ וושתוי נשי דוד ויבכו עד אשר אין בהם כח ללבכות: ⁶ וושתוי נשי דוד ונשבו אהינום היירעלית ואבוייל אשת נבל הכרמלי: ⁷ ותצר לדוד מאר כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנותיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו: ⁸ וויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הגנישה נא לי האפר ווינש אביתר את האפר אל דוד: ⁹ וישאל דוד ביהוה לאמיר ארדק אחרי הנדור הזה האשננו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והצל הצל: ¹⁰ וילך דוד והואש מאות איש אשר פנרו מעבר את נחל הבשור והנותרים עמדו: ¹¹ ווירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאות איש אשר פנרו מעבר את נחל הבשור: ¹² ווימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אותו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל ווישקחו מים: ¹³ ויתנו לו פלח דבלחה ושני צמקיים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות: ¹⁴ ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אני עבד לאיש עמלקי ויעבוני אדני כי חליתי היום שלשה: ¹⁵ אנחנו פשטונו נגב הכרחי ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו ולאשר בעתק: ¹⁶ ולאשר בחברון ולכל המיקמות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו:

31 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבוע: ² וירבקו באש: ¹⁵ ויאמר אליו דוד התורدني אל הנדור הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמייננו ואם הסגנני

פלשטים את שאל ואת בניו יוכו פלשתים את יהונתן
וاث אבנידב ואת מלכי שוע בני שאל : 3 ותכבד
המלחמה אל שאל יימצאוו המורדים אנשים בקשת
ויחל מאר מהמורדים : 4 ויאמר שאל לנשא כליו שלף
חרבך ורקרני בה פן יבואו הערלים האלה ודקרני
וחתעללו כי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאר ויקח
שאל את החרב ויפל עלייה : 5 וירא נשא כליו כי מות
שאל ויפל נם הוא על חרבו וימת עמו : 6 וימת שאל
ושלשת בניו ונשא כליו נם כל אנשיו ביום ההוא ייחדו :
ויראו אנשי ישראל אשר עבר העמק ואשר עבר
הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מות שאל ובנוו ויעזבו
את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן : 8 ויהיו
ממהרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו
את שאל ואת שלשה בניו נפלים בהר הגלבע : 9
ויכרתו את ראשו וופשטו את כליו וישלחו בארץ
פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת העם : 10
וישמו את כליו בית עשתרות ואת נויתו תקעו בחומת
בית שנ : 11 וישמעו אליו ישבו ויביש גלעד את אשר
עשנו פלשתים לשאל : 12 ויקומו כל איש חיל וילכו
כל הלילה ויקחו את נוית שאל ואת נוית בניו מחומרת
בית שנ ויבאו יבשה וישרפו אתם שם : 13 ויקחו את
עצמותיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת

ימים :

שמואל ב

פָּנָ תַּעֲלוֹזָה בְּנֹתָ הָעָרָלִים: 21 הָרָי בְּגַלְבָּעָ אֶל טֶל וְאֶל
מַטָּר עַלְיכֶם וְשָׁדֵי תְּרָמָה כִּי שֶׁנֶּגֶעַ מַגְנָן גְּבוּרִים
מִنּוּ שָׁאָל בְּלִי מִשֵּׁחַ בְּשָׁמָן: 22 מִדְםָ חַלְלִים מִחְלָבָ
גְּבוּרִים קַשְׁתָּי הַיּוֹנָתָן לֹא נְשָׁגַן אַחֲרָ וְחַרְבָּ שָׁאָל לְאָ
תְּשׁׁוּבָ רִיקָם: 23 שָׁאָל וַיּוֹהֹנָתָן הַנְּאָהָבִים וְהַנְּעִימָם
בְּחַיָּהֶם וּבְמוֹתָהֶם לֹא נְפָרְדוּ מִנְשָׁרִים קָלָו מָאָרִוָת
גְּבוּרָו: 24 בְּנֹתָי יִשְׂרָאֵל אֶל שָׁאָל בְּכִינָה הַמְלָבָשָׂכָם
שְׁנֵי עַם עֲדָנִים הַמְעָלָה עֲדִי וְהַבָּעַל לְבֹשָׂכָן: 25 אַיְךְ
נְפָלִי גְּבוּרִים בְּתוֹךְ הַמְלָחָמָה יַהֹוֹנָתָן עַל בְּמוֹתִיךְ חָלָל:
26 צָרָ לִי עַלְיךְ אָחִי יַהֹוֹנָתָן נְעַמֶּת לִי מִאֶד נְפָלָתָה
אַהֲבָתְךָ לִי מִאֲהָבָתָנִים: 27 אַיְךְ נְפָלָו גְּבוּרִים וַיָּאֶבֶדּ
כָּלִי מִלְחָמָה:

2 וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיָּשָׁאַל דָוד בַּיהוָה לְאָמֵר הַעֲלָה
בָּאַחֲת עָרִי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶלָיו עַלְהָ וַיֹּאמֶר דָוד
אֲנָה אַעֲלָה וַיֹּאמֶר חֶבְרָה: 2 וַיַּעַל שֵׁם דָוד וְגַם שְׁתִי
נְשִׁיו אֲחִינָעָם הַיּוֹדָעָלִית וְאַבְגָּנִיל אֲשֶׁת נְבָל הַכְּרָמָלִי:
3 וְאַנְשֵׁיו אֲשֶׁר עָמוּ הַעֲלָה דָוד אִישׁ וְבִתָּו וְשִׁבְעָו בָּעָרִי
חֶבְרָה: 4 וַיָּבֹא אֲנָשֵׁי יְהוּדָה וַיָּמְשֹׁהוּ שֶׁאָתָה דָוד
לְמַלְךָ עַל בֵּית יְהוּדָה וַיָּגַד לְדָוד לְאָמֵר אֲנָשֵׁי יְבִשָּׁ
גָּלְעָד אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת שָׁאָל: 5 וַיַּשְׁלַח דָוד מְלָאכִים
אֶל אֲנָשֵׁי יְבִשָּׁה גָּלְעָד וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם בְּרָכִים אַתֶם
לִיהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה חָסָד הַזֶּה עַמְּדָנִים עַמְּדָנִים
וְתַקְבְּרוּ אֶתְנוּ: 6 וְעַתָּה יְשַׁעַת יְהוָה עַמְּכֶם חָסָד וְאִמָּתָה
וְנִמְּנִיחָה אֲנָכִי אֲשֶׁר אַתֶּם חָסָד הַזֶּה אֲשֶׁר עָשָׂה
הַדָּבָר הַזֶּה: 7 וְעַתָּה תְּחֻזֹּנָה יְדֵיכֶם וְהִי לְבָנֵי חִילְכִי
מִתְּאַדְנִיכֶם שָׁאָל וְגַם אֲתִי מִשְׁחוֹ בֵית יְהוּדָה לְמַלְךָ
עַלְיכֶם: 8 וְאַבְנֵר בֶן נְרָ שֵׁר צָבָא אֲשֶׁר לְשָׁאָל לְקָח
אֶת אִישׁ בְּשַׁתְּ בֵן שָׁאָל וַיַּעֲבְרֵהוּ מִחְנָנִים: 9 וַיִּמְלְכֵה
אֶת מִשֵּׁחַ יְהוָה: 10 וַיָּקְנֹן דָוד אֶת הַקִּינָה הַזֶּה עַל
שָׁאָל וְעַל יַהֹוֹנָתָן בָנו: 11 וַיֹּאמֶר לְלִמְדֵי בְּנֵי יְהוָה
בְּנִימָן וְעַל יִשְׂרָאֵל כֹּלָה: 12 בְּנֵי אֲרָבָים שָׁנָה אֲישׁ בְּשַׁתְּ
בְּמוֹתִיךְ חָלָל אַיְךְ נְפָלָו גְּבוּרִים: 13 אֶל גִּנְדֵּו בְּנֵת אֶל
תְּבִשְׁרוּ בְּחִוָּצָת אַשְׁקָלוֹן פָּנָ תְּשִׁמְחָנָה בְּנֹת פְּלִשְׁתִּים
יְהוּדָה הַיּוֹ אַחֲרֵי דָוד: 14 וַיֹּהֵי מִסְפֵּר הַיּוּמִים אֲשֶׁר הִי

1 וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת שָׁאָל וְדָוד שֶׁבַּמְחֹכָת הַעֲמָלָק
וַיִּשְׁבַּדְדֵר בְּצַקְלָג יָמִים שָׁנִים: 2 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי
וְהַנָּה אֲרִשׁ בָּא מִן הַמְחֹנָה מִמְשָׁאָל וּבְנְדִיוּ קְרָעִים
וְאַדְמָה עַל רָאֵשׁ וַיָּהִי בָּבָא אֶל דָוד וַיַּפְלֵל אַרְצָה
וַיִּשְׁתָּחַוו: 3 וַיֹּאמֶר לֹא דָוד אֵי מוֹת הַבָּא וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן
מִמְחֹנָה יִשְׂרָאֵל נְמַלְטָה: 4 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן דָוד מִה הִי
הַדָּבָר הַגָּד נָאֵל וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר נָעַם מִן הַמְלָחָמָה
וְנִמְּרָבָה נִפְלֵל מִן הַעַם וַיָּמָתוּ וְנִמְּשָׁאָל וַיַּהְוֵנָתָן בָנו
מִתּוֹת: 5 וַיֹּאמֶר דָוד אֶל הַנְּעָר הַמְנִיד לֹא אַיְךְ יִדְעָת
כִּי מַתּוֹ שָׁאָל וַיַּהְוֵנָתָן בָנו: 6 וַיֹּאמֶר הַנְּעָר הַמְנִיד לֹא
נִקְרַא נִקְרַא בְּהָרְגָבָה וְהַנָּה שָׁאָל נְשָׁעָן עַל חַנִּיתָו
וְהַנָּה הַרְכָּב וּבְעַל הַפְּרָשִׁים הַדְּבָקָה: 7 וַיִּפְנַן אַחֲרֵי
וַיַּרְאֵנִי וַיִּקְרַא אֶלְיוֹן וַיֹּאמֶר לֵי מי אַתָּה
וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן עַמְלָקִי אָנָכִי: 8 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן עַמְדָנָא עַל
וְמַתְהָנִי כִּי אַחֲנִי הַשְּׁבִיצָן כִּי כָל עַד נְפָשֵׁ בֵּי: 9 וַיַּעֲמֹד
עַלְיוֹ וְאַמְתַתָּה כִּי יִדְעָתִי כִּי לֹא יִהְיֶה אַחֲרֵי נְפָלָ
וְאַקְחֵה הַנְזָר אֲשֶׁר עַל רָאֵשׁ וְאַצְעָדָה אֲשֶׁר עַל זְרוּעָ
וְאַבְכִּים אֶל אֲדֹנִי הַנָּה: 10 וַיִּזְהֹקֵד דָוד בְּבָנָיו וַיִּקְרַא
וְנִמְּכָל כָּל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אָתָה: 11 וַיֹּאמֶר וַיָּסֶפֶדוּ וַיַּצְמַנוּ
עַד הַעֲרָב עַל שָׁאָל וְעַל יַהֹוֹנָתָן בָנו וְעַל עַם יְהוָה

28 ויהקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחריו ישראל ולא יספו עוד להלhma: 29 ואבנור ואנשיו הילכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מותנים: 30 ויהקע שב מאחריו אבנור ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבריו דוד תשעה עשר איש ועשהאל: 31 ועבדיו דוד הכו מבניינו ובאנשי אבנור שלש מאות וששים איש מתו: 32 וישאו את עשהאל ויקברתו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון:

3 ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הילך וחוק ובית שאול הילכים ודלים: 2 וילדו לדוד בנימ בחברון וייח בכוורו אמןון לאחינעם היוראלת: 3 ומשנהו כלאכ לאביגל אשת נבל הכרמלי והשלישי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור: 4 והרביעי אדרניה בן חנית וה חמישי שפטיה בן אביטל: 5 והשישי יתרעם לענלה אשת דוד אלה יلدו לדוד בחברון: 6 וייה בתיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנור היה מתחזק בכיוון שאול: 7 ולשאלול פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנור מדורע אתה אל פילגש אבי: 8 ויהר לאבנור מادر על דברי איש בשתי ויאמר הרראש כלב אני אשר להודה היום עשה חסד עם בית שאול אביך אל אחיו ואל מורהו ולא המציגך ביד דוד ותפקד עלי עון האשה היום: 9 וכיה עשה אלהים לאבנור וכיה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי כן עשה לו: 10 להעיר המלוכה מבית שאול ולהקם את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע: 11 ולא יוכל עוד להסביר את אבנור דבר מיראותו אטו: 12 ישלח אבנור מלאכים אל דוד תחתו לאמר למי ארץ לאמר כורתה בירתך אתי ותנה ידי עמך להסב אליך את כל ישראל: 13 ויאמר טוב אני אכרת אתך בריתך אך דבר אחד אני שאל מאתך לאמר לא תראה את

דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים ושהה חמשים: 14 ויצא אבנור בן נר ועבדיו איש בשת בן שאל ממחנים נבעונה: 15 ויהקע בן צרויה ועבדיו דוד יצאו ויפגשום על ברכת נבעון מזוה: 16 ויאמר אבנור אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפניו ויאמר יואב יקומו: 17 ויקומו ויעברו במספר שנים עשר לבניין ולאיש בשת בן שאל ושנים עשר מעבריו דוד: 18 ויהקע איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יהוד ויקרא למקום ההוא חלקת הצלרים אשר בנבעון: 19 והיה המלחמה קשה עד מאי ביום ההוא ווינני אבנור ואנשי ישראל לפני עבדיו דוד: 20 ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל כל ברגניי כאחד הצלבים אשר בשדה: 21 וירדף עשהאל אחריו אבנור ולא נתה לילכת על הימין ועל השמאול מאחריו אבנור ואבנור אחריו ויאמר אתה זה עשהאל ויאמר אני: 22 ויאמר לו אבנור נתה לך על ימינך או על שמאך ואחו לך אחד מנהערם וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל סור לך מאחריו: 23 ויסוף עוד אבנור לאמור אל עשהאל סור לך מאחריו למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך: 24 וימאן לسور ויכתו אבנור באחריו החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו ויפל שם וימת תחתו וייה כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: 25 וירדף יואב ואבישי אחריו אבנור והמשב באה והמה נבעון: 26 ויהקע צו בני בנימן אחריו אבנור ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש נבעה אחת: 27 ויקרא אבנור אל יואב ויאמר הלנץח תאכל חרב הלויא ירעטה כי מריה תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמיר לעם לשוב מהחרי אחים: 28 ויאמר יואב חי האלים כי לו לא דברת כי או מהבקר נעלם העם איש מאחרי אחיו:

ואל יכרת מביתו יואב זב ומצדע ומוחיק בפלך ונפל לראות את פניו: ¹⁴ וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בון שאל לאמיר תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים: ¹⁵ וישלח איש בשת ויקחה עם איש מעם פלטיאל בן לוש: ¹⁶ וילך אתה אישת הלויך ובכיה אחרתה עד בחרים ויאמר אליו אבנر לך שוב וישב: ¹⁷ ודבר אבנر היה עם זקני ישראל לאמיר נם תמול נם שלשם היהתם מבקשים את דוד למלך עליהם: ¹⁸ ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמיר אבנר אל אבנר היה לך לא אסרוות ורגליך לא לנחותים הנשוו אבנר: ¹⁹ יידך לא אסרוות ורגליך לא לנחותים הנשוו אבנר לפניהם בני עוליה נפלת ויספו כל העם לבכות כנפול לפניהם בני עוליה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו: ²⁰ וויבא כל העם להברות את דוד להם בעוד היום וישבע דוד לאמיר מה יעשה לי אלהים וכיה יסיף כי אם לפניהם בוא השם שאטעם לחם או כל מואומה: ²¹ יוכל העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד טוב בעיניהם ישראל ובכיעו כל בית בניין: ²² וויבא אבנר אל דוד חברון ואבנר בזוני בניין ואבנר לאמיר ולאנשים אשר אותו משותה: ²³ ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקצתה אל אדרני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית וממלכתם בכל אשר תאה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום: ²⁴ והנה עברדי דוד וויאב בא מהגנוד ושלל רב עם הביאו ואבנר איננו עם דוד חברון כי שלחו וילך בשלום: ²⁵ וויאב וכל הצבא אשר אותו בא וינגדו ליאב לאמיר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחו וילך בשלום: ²⁶ ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנר אליך מה והשלחתו וילך הלויך: ²⁷ ידעת את אבנר בן נר כי לפתחך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר אתה עשה: ²⁸ ויצא יואב מעם הסרה ודוד לא ידע: ²⁹ וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אותו בשלוי ויכחו שם החמש וימת בדם עשה אל אחיםיו: ³⁰ וישמע דוד מאחריו כן ויאמר נקי אנכי וממלכתו מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר: ³¹ יחלו על ראש יואב ואל כל בית אבוי

4 וישמע בן שאל כי מות אבנر בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו: ² וושני אנשים שרני נודדים היו בן שאל שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבהירתי מבני בניין כי גם בארות תהשך על בניין: ³ וירחסו הבהירתיים נתינה ויהיו שם נרים עד היום הזה: ⁴ ולייהונתן בן שאל בן נכה רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת שאל ויהונתן מיזרעאל ותשאחו אמנתו ותנס וייה בחפהה לנוס ויפל ויפסח ושם מפיבשת: ⁵ וילכו בני רמון הבהירתי רכב ובכעה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים: ⁶ ותנה באו עד תוך הבית לקחי חטים ויכחו אל החמש ורכב ובכעה אחיםו נמלטו: ⁷

ולכון יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית: ⁹ ווישב דוד במצודה ויקרא לה עיר דוד ובין דוד סביבה מון המלוֹא ובייתה: ¹⁰ וילך דוד הלוֹק וגדוֹל ויהוה אלהי צבאות עמו: ¹¹ ווישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד: ¹² וידע דוד כי הכנוי יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבר עמו ישראל: ¹³ ויקח דוד עוד פלנשימים ונשים מירושלים אחורי באו מחברון וילדו עוד לדוד בניהם ובנות: ¹⁴ ואלה שמות הילדים לו בירושלים שמווע ושובב וננתן ושלמה: ¹⁵ ויבחר ואלשווע ונגן ויפיע: ¹⁶ ואלישמע ואלידע ואליפלט: ¹⁷ וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצדודה: ¹⁸ ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: ¹⁹ וישאל דוד ביהוה לאמור האعلاה אל פלשתים התהנים בירדי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך: ²⁰ ויבא דוד בבעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים: ²¹ ויעזבו שם את עצביהם וישאמ דוד ואנשיו: ²² ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: ²³ וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעללה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים: ²⁴ ויהי בשמעך את קול צדקה בראשי הבכאים או תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: ²⁵ ויעש דוד כן כאשר צהו יהוה ויק את פלשתים מנבע עד באך נור:

6 ויסוף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף: ² ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבعلي יהודה להעלות שם את ארון האלים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכהנים עליו: ³ וירכבו את ארון האלים אל עגלה חדשה וישאחו מבית אבינדרב אשר בנבעה ויעז ואחיו בני אבינדרב נתנים את העגלה ויגע בצדור ואת הפסחים ואת העורדים שנאו נפש דוד

ויבאו הבית והוא שכב על מטהו בחדר משכבו ויכחו ימתחו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו ולכו דרך הערבה כל הלילה: ⁸ ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בנו שאל איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומוֹרָעָו: ⁹ ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמנון הבהירתי ויאמר להם חי יהוה אשר פראה את נפשי מכל צרה: ¹⁰ כי המניד לי לאמור הנה מות שאל והוא היה כمبرש בעינוי ואחזה בו ואחרגנו בצלגנו אשר לתחתי לו בשירה: ¹¹ אף כי אנשים רשעים הרנו את איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלו אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ: ¹² ויצו דוד את הנערדים יהרנו ויקצטו את ידיהם ואת רגלייהם ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנر בחברון:

5 ויבאו כל שבט ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמן ובשער אגנו: ² נם אתחמול נם שלשות בהיות שאל מלך עלנו אתה היה מוציא ואהמבי את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל: ³ ויבאו כל זקנין ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשוח את דוד למלך על ישראל: ⁴ בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: ⁵ בחברון מלך על יהודה שבע שנים ושתה חדשים ובירושלים מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה: ⁶ וילך המלך ואנשיו ירושם אל היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העודים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה: ⁷ וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: ⁸ ויאמר דוד ביום התהוא כל מכח יבסי ויגע בצדור ואת הפסחים ואת העורדים שנאו נפש דוד

הרשה: 4 וויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחור כי מאכיך ארון האללים ואחיו הlek לפני הארון: 5 ודוד וכל בית ישראל משחחים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובכנלים ובתפחים ובמנענים ובצללים: 6 ויבאו עד גן נכוון וישלח עזאל ארון האללים ויאחו בו כי שמו הבקר: 7 וויחר אף יהוה בעזה ויכחו שם האללים על השל וימת שם עם ארון האללים: 8 וויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: 9 וירא דוד את יהוה ביום התהוא ויאמר איך יבוא אליו ארון יהוה: 10 ולא אבה דוד להסידר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטחו דוד בית עבד אדורם הגתוי: 11 ווישב ארון יהוה בבית עבד אדם הנטה שלשה חדים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו: 12 ויגד למילך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבר ארון האללים וילך דוד ויעל את ארון האללים מבית עבד אדם עיר דוד בשמהה: 13 וויה כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא: 14 ודוד מכרך בכל עז לפני יהוה ותבו דוד חנור אפוד בד: 15 ודוד וכל בית ישראל מלעלים את ארון יהוה בתרועה ובקהל שופר: 16 וויה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל כי בית יעשה לך יהוה: 17 ויבאו את ארון יהוה והיצנו אותו במקומו בתוך האהל אשר נתה ארון יהוה וויצנו אותו במקומו בתוך האهل אשר נתה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: 18 ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות: 19 וויחלך לכל העם לכל המן ישראל למאייש ועד אשה לאיש חלה לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו: 20 ווישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שואל ל夸ראת דוד והאמר מה נכבד היום מלך ישראל אל ננה ננה היום לעני אמהות עבديו כהנלות נגליות אחד הרקיעים: 21

רחב מלך צובה בלבתו להшиб ידו בנהר: 4 וילכד עולם: 17 ככל הדברים האלה וככל החזון זהה כן דוד ממננו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש: דבר נתן אל דוד: 18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אגני אדני יהוהomi ביתך כי הביאתי עד הלם: 19 ותקתן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר נצבים באדם دمشق ותהי ארם לדוד לעבדים נושא מנהה וישע יהוה את דוד בכל אשר הlek: 20 ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עברי הדרוזר ויבאים ירושלים: 8 ומבטח ומברתי ערי הדרוזר לך המלך דוד נחשת הרבה מאך: 9 ווישמע תען מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרוזר: 10 וישלח העני את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשולם ולברכו על אשר נלחם בהדרוזר ויכהו כי איש מלחמות תען היה הדרוזר ובידו היו כל'י כסף וכלי זהב וכלי נחשת: 11 נס אתם הקדיש מכל הגויים אשר כבש: 12 מארם וממוואב אשר הקדיש מכל הגויים אשר כבש: 13 מארם וממוואב ומבני עמון ומפלשטים ומעמלק ומשלל הדרוזר בן רחוב מלך צובה: 14 ווישע דוד שם בשבו מהכוזא את ארם בנייא מלך שמונה עשר אלף: 14 ווישם באדם נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים נכוון לפני: 27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל נלייה את און עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפללה הזאת: 28 ועתה אדני יהוה אתה הוא האלים ורבך יהיו לכל עמו: 16 וויאב בן צרואה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזיכיר: 17 וצורך בן אהיתוב ואחימלך בן אביהר כהנים ושריה סופר: 18 ובניהם בן יהודע והכרתי והפלתי ובנו דוד כהנים היו: 29 אלהי יהוה דברת וمبرכתך יברך בית עבדך לעולם:

9 ויאמר דוד הכה יesh עוד אשר נותר לבית שאל ועשה עמו חסד בעבר יהונתן: 2 ולבית שאל עבד ויהי אחורי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויהי דוד את מתג האמה מיר פלשתים: 2 ויך את שמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו אתה ציבא ויאמר עבדך: 3 ויאמר המלך האפס מוואב וימדרם בחבל השכוב אותם ארצתה וימדר שני חבלים להmittת ומלא החבל להחיהות ותהי מוואב לדוד לעבדים נשאי מנהה: 30 ויך דוד את הדרוזר בן ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה גנלים: 4 ויאמר

ברוד וישלחו בני עמו וישכרו את ארם בירת רחוב בית מכיר בן עמיאל בלו דבר: 5 וישלח המלך דוד ויקחחו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: 6 ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שואל אל דוד ויפל על פניו וישתחוו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עברך: 7 ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמק חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שואל אליו פנוי המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל ויערך לקראת ארם: 10 ואת יתר העם נתן ביר אבש אחיו ויערך לקראת בני עמו: 11 ויאמר אם תחוק ארם מני והיתה לי לישועה ואם בני עמו יחזקו מני ויהלצתי להושיע לך: 12 חוק ונתחזק بعد עמו ובעוד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעניינו: 13 ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו: 14 ובני עמו ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמו ויבא ירושלים: 15 וירא ארם כי נס לפניו ישראל ויאספו יחד: 16 וישלח הדרוז ויצא את ארם אשר מעבר הגדה ויבאו חילם ושבך שד צבא הדרוז לפניהם: 17 וייד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו את ארם לקראת דוד וילחמו עמו: 18 וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שבח שד צבא הכה רימת שם: 19 ויראו כל המלכים עבדי הדרוז כי נגפו לפניו ישראל וישלמו את ישראל ויעבדו ויראו ארם להושיע עוד את בני עמו: 20

11 ויהי לחשותה השנה לעת צאת המלכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישתחוו את בני עמו ויצרו על רבבה ודוד יושב בירושלם: 21 ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו וויהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאר: 3 וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלווא עד יצמה זקנכם ושבתם: 6 ויראו בני עמו כי נבאשו זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי: 4 וישלח

לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר: 5 וישלח המלך דוד ויקחחו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: 6 ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שואל אל דוד ויפל על פניו וישתחוו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עברך: 7 ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמק חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שואל אליו פנוי המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל ויערך לקראת ארם: 10 ואת יתר העם נתן ביר אבש אחיו ויערך לקראת בני עמו: 11 ויאמר מה עברך כי פנוי אל הכלב המות אשר מבוני: 9 ויקרא המלך אל ציבא נער שואל ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך: 10 ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן אדניך יאלל תמים לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים: 11 ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוחה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך: 12 ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת: 13 ומפיבשת ישב בירושלים כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שני רגליך:

10 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמו וימליך חנן בן תחתיו: 2 ויאמר דוד עשה חסד עם חנן בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמו: 3 ויאמרו שרי בני עמו אל חנן אדניהם המכבר דוד את אביך בעניך כי שלח לך מנהימים הלוא בעבור חקור את העיר ולרגליה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך: 4 ויהי חנן את עבדי דוד ויגלה את חצי זקם ויכירה את מדריהם בחצי עד שתותיהם וישלחם: 5 ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאר ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמה זקנכם ושבתם: 6 ויראו בני עמו כי נבאשו

ודוד מלְאכִים ויקח ותבוֹא אֶלְיוֹ וישכב עמה ויהיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה: ⁵ ותהדר האשה והשלח ותגַּד לודוד ותאמיר הרה אַנְכִי: ⁶ וישלח דוד אל יואב שלח אליו את א/orיה החתוי ושלח יואב את א/orיה אל דוד: ⁷ ויבוא א/orיה אליו וישאל דוד לשולם יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: ⁸ ויאמר דוד לא/orיה רד לביתך ורחן רגליך ויצא א/orיה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך: ⁹ וישכב א/orיה פתח בית המלך את כל עבדיו אדני ולא ירד אל ביתו: ¹⁰ וינדו לודוד לאמר לא ירד א/orיה אל ביתו ויאמר דוד אל א/orיה הלוּ מדרך אתה בא מודיע לא ירדת אל ביתך: ¹¹ ויאמר א/orיה אל דוד הארון ושראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדיו אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתו לאכל ולשחות ולשכב עם אשתי חיך וחוי נפשך אם עשה את הדבר הזה: ¹² ויאמר דוד אל א/orיה שב בז נם היום ומחר אשלחך וישב א/orיה בירושלים ביום החוא ומחרת: ¹³ וויקרא לו דוד ויאכל לפניו ווישכרהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדיו אדני ואל ביתו לא ירד: ¹⁴ ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד א/orיה: ¹⁵ וויכתב בספר לאמר הבו את א/orיה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מהחריו ונכח ומות: ¹⁶ ויהיו בשמר יואב אל העיר ויתן את א/orיה אל המקום אשר ירע כי אנשי חיל שם: ¹⁷ ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ווילם מן העם מעברי דוד וימתם נס א/orיה החתוי: ¹⁸ וישלח יואב וינגד לדוד את כל דברי המלחמה: ¹⁹ וויצו את המלך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך: ²⁰ והיה אם תעללה חמת המלך ואמר לך מודיע נשותם אל העיר להלחם הלוּ מודיעתם את אשר ירו מעל החומה: ²¹ מי הכה את אכימלך בן ירבעת הלוּ אשה השליצה עליו פלח רכב מעל החומה

12 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני נשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: ² לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד: ³ וולדש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויהיה ותגנול עמו ועם בניו ייחדו מפתחו תאכל ומכסו תשטה ובחיקו השכב ותהי לו כבשת: ⁴ ויבא הילך לאיש העשיר ויחמל ללקחת מצאנו ומקדרו לעשותה לארא החבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: ⁵ וויהר אף דוד באישthead ויאמר אל נתן כי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת: ⁶ ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל: ⁷ ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל וכי משותך למלך על ישראל ואני הצלתיך מיד שאל: ⁸ ואתמנה לך את בית אדני ואת נשי אדני בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעת אספה לך כהנה וככהנה: ⁹ מודיע בזות את דבר יהוה לעשותה הרע בעיניו את א/orיה החתוי הכהית בחרב ואת אשתו ללקחת לך לאשה ואתה הרגת בחרב בני עמו: ¹⁰ וועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם עקב

והנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא
שמי עליה:²⁹ ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה
וילחם בה וילכדה:³⁰ ויקח את עטרת מלכים מעל
ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על הראש
דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד:³¹ ואות העם אשר
ביה הוציאו וישם במגירה ובחרציו הברזול ובמנורת
הברזול והעבירות אותם במלכו וכן יעשה לכל ערי בני
עמון וישב דוד וכל העם ירושלם:

13 ויהי אחריו כן לאבשלום בן דוד אחות יפה
ושמה תמר ויאהבה אמןון בן דוד:² ויצר לאמנון
להתחלה בעבור תמר אחותו כי בתולה היא ויפלא
בעיני אמןון לעשותה מהומה:³ ולאמנון רע ושמו
וינדב בן שמעה אחיו דוד ווינדב איש חכם מאד:⁴
ויאמר לו מודע אתה ככה דל בן המלך בבקר
בבקר הלוא תניד לי ויאמר לו אמןון את תמר אחות
אבשלום אחוי אני אהב:⁵ ויאמר לו יהונדב שכב על
משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו
תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעני את
הבריה למען אשר אראתה ואכלתני מידה:⁶ וישכב
אמנון ויתחל ויבא המלך לראתו ויאמר אמןון אל
המלך תבוא נא תמר אחותי ותלבב לעני שתי לבבות
ואברה מידה:⁷ ווישלח דוד אל תמר הביתה לאמר
לכי נא בית אמןון אחיך ועשה לו הבריה:⁸ ותלך
תמר בית אמןון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק
ותליש ותלבב לעניינו ותבשל את הלבבות:⁹ ותקח
את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמןון
הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו:¹⁰ ויאמר
אמנון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך
ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמןון
אחיה החדרה:¹¹ ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר
לה בואי שכבי עמי אחותי:¹² ותאמר לו אל אחוי
אל תענני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את

כיו בזמני ותקח את אשת אורה החתי ליהו לך
לאשה: ²⁹ וככה אמר יהוה הני מקום עליך רעה מביתך
ולקחתי את נשיך לעניך ונתתי לרעיך ושכב עם
נשיך לעני השם זה:¹² כי אתה עשית בסתר ואני
עשאה את הדבר הזה ננד כל ישראל וננד השם:¹³
ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל
דוד נס יהוה העביר חטאך לא תמות:¹⁴ אפס כי
נazi נאצת את איבי יהוה בדבר הרזה נס הבן הילוד
לך מות ימות:¹⁵ וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את
הילד אשר ילדה אשת אורה לדוד ויאש:¹⁶ ויבקש
דוד את האלהיםبعد הנער ויצם דוד צום ובא ולן
ושכב ארצה:¹⁷ ויקמו זקנינו ביתה עליו להקימו מן
הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם:¹⁸ ויהיו ביום
השביעי יימת הילד ויראו עברי דוד להגיד לו כי
מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו
ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מות הילד ועשה
דרעה:¹⁹ וירא דוד כי עברי מתחשים ויבן דוד כי
מת הילד ויאמר דוד אל עברי המת הילד ויאמרו
מת:²⁰ ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו
ובבא בית יהוה וישתחוו ויבא אל ביתו וישאל וישומו
לו לחם ויאכל:²¹ ויאמרו עברי אליו מה הדבר
זה אשר עשיתה בעבור הילד חי צמות ותך וכאשר
מת הילד קמות ותאכל לחם:²² ויאמר בעוד הילד
חי צמות ואבכה כי אמרתי מי יודע יהנני יהוה וחי
הילד:²³ ועתה מה ומה זה אני צם האוכל להשיבו
עד אני הילך אליו והוא לא ישב אליו:²⁴ ווינחם דוד
את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן
ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו:²⁵ ווישלח ביד נתן
הגביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה:²⁶ וילחם
יואב ברכבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה:²⁷
וישלח יואב מלכים אל דוד ויאמר לנלחמתו ברבה
نم לכבדי את עיר המים:²⁸ ועתה אסף את יתר העם

הגבלה הזאת: ³³ וואני אנה أولיך את חרפתי ואתה בני המלך וירכבו איש על פרדו וניסו: ³⁰ ויהי המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד: ³¹ ווקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצתו וכל עבדיו נצבים קרען בגדים: ³² ויען יונדב בן שמעה אחיו דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערם בני המלך הימיתו כי אמן לבדו מתי כי על פי אבשלום היה שמה מיום ענתו את תמר אחותו: ³³ ועתה אל ישם אדני המלך לבדו מות: ³⁴ ויברא אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב הילכים מדרך אחורי מצד ההר: ³⁵ ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו לדבר עבדך כן היה: ³⁶ ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו ונם המלך וכל עבדיו בכוכי גודל מאד: ³⁷ ואבשלום ברוח וילך גשור ויהי שם שלש שנים: ³⁸ ואבשלום ברוח וילך גשור ויהי שם שלש שנים: ³⁹ ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמן כי מות:

14 וידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום: ² וישלח יואב תקווה ויקח שם אשה חכמה ויאמר אליה התאבל נא ולבש נא בגדי אבל ואל הסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מות: ³ ובאת אל המלך ודברת אליו בדבר הזה וישם יואב את הדברים בפיה: ⁴ ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצתו ותשתחוו ותאמר הושעה המלך: ⁵ ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת איש: ⁶ ולשפחתך שני בניים וינצטו שניהם בשדה ואין מציל בינויהם ויכו האחד את האחד וימת אותו: ⁷ והנה כמה כל המשפהה על שפחתך ויאמרו לנו את מכח אחיו ונמתהו בנפש אחיו

נערו אניה أولיך את חרפתי ואתה גדולה השנאה אשר שנה נאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנה מהבה אשר אהבה ויאמר לה אמן קומי לי: ¹⁶ ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת מהחרת אשר עשית עמי לשחני ולא אהה לשמע לה: ¹⁷ ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה: ¹⁸ ועליה כתנת פסים כי כו תלבשן בנות המלך הבתולות מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה: ¹⁹ ותקח תמר אפר על ראהה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראהה ותלך הלווק וזעקה: ²⁰ ויאמר אליה אבשלום אחיך היה עמק ועתה אחותי החורי שמהם בית אבשלום אחיה: ²¹ והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויהר לו מאד: ²² ולא דבר אבשלום עם אמן למרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמן על דבר אשר ענה את תמר אחותו: ²³ ויהי לשניהם ימים ויהיו נזום לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך: ²⁴ ויבא אבשלום אל המלך ויאמר דנה נא נזום לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך: ²⁵ ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נלך כלנו ולא נכבך עלייך ויפרץ בו ולא אהה ללבת ויברכו: ²⁶ ויאמר אבשלום ולא ילך נא אנחנו אמן אחוי ויאמר לו המלך למה ילך עמק: ²⁷ ויפרץ בו אבשלום וישלח אותו את אמן ואת כל בני המלך: ²⁸ ויציו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כתוב לב אמן בין בין ואמרתו אליכם הכו את אמן והמתם אותו אל תיראו הלא כי אני צויתי לכם חזקו והיו לבני חיל: ²⁹ ויעשו

אשר הרג ונשמדה גם את היורש וככזו את נחלתי אשר נשארה לבלוו שום לאיש שמו ואריה על פני הארץ: ⁸ ויאמר המלך אל האשה לכיו לביתך ואני אצוות עלך: ⁹ ותאמיר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וככסאו נקי: ¹⁰ ויאמר המלך המדבר אליו והבאתו אליו ולא יסיף עוד לנעתך: ¹¹ ותאמיר זיכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרבת נאל הדר לשחת ולא ישמד את בני ויאמר חוי יהוה אם יפל משערת בנק ארץך: ¹² ותאמיר האשה תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר השיב המלך את נדחו: ¹³ כי מות נמות וכמים הנדרים עם אלהים ומדבר המלך הדר הוה כאשם לבלווים אשר לא יאפסו ולא ישא אלהים נפש ווחשב תמר היא היהת אשה יפת מראה: ¹⁴ כי מות נמות וכמים הנדרים מחשבות לבלוו ידה ממנה נדחה: ¹⁵ ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הוה כי יראני העם אלהים: ¹⁶ כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף האיש להשמד אתו ואת בני ייחד מנהלת למנוחה כי כמלך האלים כן אדני המלך לשמע הטוב והדר ויהוה אלהיך יהו עמך: ¹⁷ וויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחורי ממי דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמיר האשה ידר נא אדני המלך: ¹⁸ ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמיר חוי נפשך אדני המלך אם אש להמינו ולהשמייל מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה: ¹⁹ לבעבור סכוב את פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הוה ואדני חכם כחכמה מלך האלים לדעת את כל אשר באיןך: ²⁰ ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הוה ולך השב את הנער את אבשלום: ²¹ וויפל יואב אל פניו ארצחה ווישתחו ויברך בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדך: ²² ויקם יואב וילך נשורה ויבא את אבשלום ירושלים: ²³ ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה: ²⁴ וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל להלל מארך רגלו ועד קדרתו לא היה בו מום: ²⁵ ובגלוות את ראשו והיה מקץ ימים אשר יגולח כי כבד עליו גולחו וshall את שער ראשו מאותים שקליםם באבן המלך: ²⁶ ווילדו לאבשלום שלשה בנים ובת אחת ושםה תמר היא היהת אשה יפת מראה: ²⁷ ווישב אבשלום בירושלים שנתיים ימים ופני המלך לא ראה: ²⁸ ווישלח לבוא אליו יואב לשלח אותו אל המלך ולא אבה אבשלום אל יואב לשלח אותו אל המלך ולא אבה לבוא: ²⁹ ויאמר אל עבדיו רוא חלקת יואב אל ידי ולו שם שעירים אליו לכו והוציאה באש ויצתו עבדיו אבשלום את החלוקת באש: ³⁰ וויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למאו למאו מה יציתו עבדך את החלוקת אשר לי באש: ³¹ ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלוחתי לך לאמר באה הנה ואשלחה אותך אל המלך לאמר למה באתי מונשור טוב לי עד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם יש בי עון והמתני: ³² ויבא יואב אל המלך וינדר לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך ווישתחו לו על אפיו ארצחה לפני המלך ווישק המלך לאבשלום: ³³

15 יהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וסיטים וחמשים איש רצים לפניו: ³⁴ ווהשכים אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אוי מזוה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך: ³⁵ ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונוחים ושמע אין לך מאת המלך: ³⁶ ויאמר אבשלום אשר הרג ונשמדה גם את היורש וככזו את נחלתי אשר נשארה לבלוו שום לאיש שמו ואריה על פני הארץ: ³⁷ ותאמיר האשה התקועית אל המלך עלי אדוני המלך העון ועל בית אבי והמלך וככסאו נקי: ³⁸ ותאמיר המלך המדבר אליו והבאתו אליו ולא יסיף עוד לנעתך: ³⁹ ותאמיר זיכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרבת נאל הדר לשחת ולא ישמד את בני ויאמר חוי יהוה אם יפל משערת בנק ארץך: ⁴⁰ ותאמיר האשה תדבר נא שפחתך אל אדוני המלך דבר ויאמר השיב המלך את נדחו: ⁴¹ כי מות נמות וכמים הנדרים עם אלהים ומדבר המלך הדר הוה כאשם לבלווים אשר לא יאפסו ולא ישא אלהים נפש ווחשב תמר היא היהת אשה יפת מראה: ⁴² כי מות נמות וכמים הנדרים מחשבות לבלוו ידה ממנה נדחה: ⁴³ ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדוני את הדבר הוה כי יראני העם אלהים: ⁴⁴ כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף האיש להשמד אתו ואת בני ייחד מנהלת למנוחה כי כמלך האלים כן אדוני המלך לשמע הטוב והדר ויהוה אלהיך יהו עמך: ⁴⁵ וויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחורי ממי דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמיר האשה ידר נא אדוני המלך: ⁴⁶ ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמיר חוי נפשך אדוני המלך אם אש להמינו ולהשמייל מכל אשר דבר אדוני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה: ⁴⁷ לבעבור סכוב את פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הוה ואדוני חכם כחכמה מלך האלים לדעת את כל אשר באיןך: ⁴⁸ ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הוה ולך השב את הנער את

מי ישmini שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומפט והצדקהו: ⁵ והיה בקרב אש להשתנות לו שלח את ידו והחזק לו ונשך לו: ⁶ ויעש אבשלום דבר זה לכל ישראל אשר יבוא למשפט אל המלך וינגב אבשלום את לב אנשי ישראל: ⁷ ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון: ⁸ כי נדר נדר עבדך בשבתי בנשור בארכם לאמר אם ישיב ישיבני יהוה ירושלים ועבדתי את יהוה: ⁹ ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה: ¹⁰ וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשםיכם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון: ¹¹ ואת אבשלום הלו מalto מאתים איש מירושלים קראים והלכים לתוכם ולא ידעו כל דבר: ¹² וישלח אבשלום את אחיתפל הגולני יועץ דוד מעירו מנלה בזבחו את הזוחמים וייה הקשר אמץ והעם הולך ורב את אבשלום: ¹³ ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לך איש ישראל אחריו אבשלום: ¹⁴ ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אותו בירושלם קומו ובברחה כי לא תהיה לנו פלטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן ימהר והשנו והדיח עליינו את הרעה והכח העיר לפי חרב: ¹⁵ ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך: ¹⁶ ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלנשיות לשמר הבית: ¹⁷ ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק: ¹⁸ וכל עבדיו עברים על ידו וכל הכרתו וכל הפלתו וכל הנותים שש מאות איש אשר בא ברגלו מנה עברים על פניו המלך: ¹⁹ ויאמר המלך אלathi הנטוי מה תליך נם אתה אהנו שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה ונם גלה אתה למקומך: ²⁰ חמול בואך והיום אנווך עמננו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשכט את אחיך עמד חסר ואמת: ²¹ ויעןarti את חושך רעה דוד העיר ואבשלום יבא ירושלים:

וְדוֹד עַבְרָ מַעַט מִהָּרָא שׁוֹגָג צִבָּא נָעַר מִפִּי
בְּשַׁת לְקָרְאָתוֹ וְצִמְדָּר חֲמָרִים חַבְשִׁים וְעַלְיָהָם מַאתִים
לְחַם וּמַאתָּה צָמְקִים וּמַאתָּה קִיזָּן וּנְבֵל יִין: 2 וַיֹּאמֶר חֹשֶׁן
הַמֶּלֶךְ אֶל צִבָּא מָה אֶלְהָ לְךָ וַיֹּאמֶר צִבָּא הַחֲמָרִים
לְבֵית הַמֶּלֶךְ לְרַכְבָּם וְלְהַלְּחָם וְהַקִּיזָּן לְאֶכְלָל הַגְּנָעָרִים
וְהַיּוֹן לְשִׁתּוֹת הַיּוֹפֵךְ בְּמַדְבֵּר: 3 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וְאֵיתָה בְּנָן
אֲדֹנֵיךְ וַיֹּאמֶר צִבָּא אֶל הַמֶּלֶךְ הַנָּהָר יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלָם
כִּי אָמַר הַיּוֹם יִשְׁבּוּ לִי בֵית יִשְׂרָאֵל אֶת מַמְלָכָת
אֲבִיכְּ: 4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִבָּא הַנָּהָר לְךָ כָּל אֲשֶׁר לְמִפְּנֵי
בְּשַׁת וַיֹּאמֶר צִבָּא הַשְׁתָּחוֹתִי אִמְצָא חַן בְּעַנֵּיךְ אֲדֹנֵיךְ
הַמֶּלֶךְ: 5 וּבְאֶתְמָלֵךְ דָּוד עַד בְּחוּרִים וְדָנָה מַשְׁמָה אֲשֶׁר
יָצָא מִמְּשִׁפְחַת בֵּית שָׁאָל וּשְׁמוֹ שְׁמַעַי בֶּן נְרָא יָצָא
יָצָא וּמַקְלֵל: 6 וַיַּסְּקַל בְּאָבָנִים אֶת דָּוד וְאֶת כָּל עַבְדֵי
הַמֶּלֶךְ דָּוד וְכָל הַעַם וְכָל הַגְּבָרִים מִימִינָו וּמִשְׁמָאוֹלָו:
וְכֹה אָמַר שְׁמַעַי בְּקָלְלוֹ צָא צָא אִישׁ הַדְּמִים וְאִישׁ

17 וַיֹּאמֶר אֲחִיתָּפֵל אֶל אַבְשָׁלָם אַבְחָרָה נָא שְׁנִים
עַשְׁר אֶלְף אִישׁ וְאַקְוֹמָה וְאַרְדָּפָה אַחֲרִי דָּוד הַלִּילָה:
2 וְאַבּוֹא עַלְיוֹ וְהָוָא יִגְעַן וְרַפְּהָ יִדִּים וְהַחֲרַדְתִּי אֶתְךָ
וְנָס כָּל הַעַם אֲשֶׁר אֶתְךָ וְהַכִּיתִי אֶת הַמֶּלֶךְ לְבָרוֹ: 3
וְאַשְׁיבָה כָּל הַעַם אֶלְיךָ כְּשׁוֹב הַכֶּל הַאִישׁ אֲשֶׁר אָתָה
מַבְקֵשׁ כָּל הַעַם יִהְיֶה שְׁלָוֹם: 4 וַיַּשְׁרֵךְ הַדְּבָר בְּעַנֵּינוֹ
אַבְשָׁלָם וּבְעַנֵּינוֹ כָּל זְקוּי יִשְׂרָאֵל: 5 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלָם
קְרָא נָם לְחֹשֶׁן הָאַרְכִּי וְנִשְׁמַעַה מָה בְּפִוּנוּ נָם הָוָא: 6
וַיָּבֹא חֹשֶׁן אֶל אַבְשָׁלָם וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלָם אֶלְיוֹ לְאָמֵר
כָּדְבָר הַזֶּה דָּבָר אֲחִיתָּפֵל הַנּוֹשֶׁה אֲתָּה דָּבָרוֹ אִם אֵין
אַתָּה דָּבָר: 7 וַיֹּאמֶר חֹשֶׁן אֶל אַבְשָׁלָם לֹא טוֹבָה
הַעַצָּה אֲשֶׁר יִעַצְּבֵל אֲחִיתָּפֵל בְּפָעַם הַזֹּאת: 8 וַיֹּאמֶר חֹשֶׁן
אַתָּה יִדְעַת אֶת אֲבִיךְ וְאֶת אַנְשָׁיו כִּי גִּבְרִים הַמָּה וְמַרְיָה
נְפֵשׁ הַמָּה כְּדָבָר שְׁכֹל בְּשָׁדָה וְאֶבְיךְ אִשְׁאָשָׁלָה וְלֹא
יַלְּין אֶת הַעַם: 9 הַנָּהָר עַתָּה הָוָא נִחְבָּא בָּאֶחָת הַפְּתָחִים
או בָּאֶחָד הַמְּקוֹמָה וְהָיָה כְּנֶפֶל בָּהָם בְּתַחְלָה וְשְׁמַעַן
הַשְּׁמַע וְאָמַר דָּוִתָּה מְגַנְּבָה בְּעַם אֲשֶׁר אַחֲרִי אַבְשָׁלָם: 10
וְהָוָא נָם בָּן חִיל אֲשֶׁר לְבוֹ כָּל הָאֲרִיה הַמָּס יִמְסָכֵי
יַדְעַכְלְיִשְׂרָאֵל כִּי גִּבְרָא אֶבְיךְ וּבְנִי חִיל אֲשֶׁר אָתָה: 11

וְדוֹד עַבְרָ מַעַט מִהָּרָא וְהַגָּג צִבָּא נָעַר מִפִּי
בְּשַׁת לְקָרְאָתוֹ וְצִמְדָּר חֲמָרִים חַבְשִׁים וְעַלְיָהָם מַאתִים
לְחַם וּמַאתָּה צָמְקִים וּמַאתָּה קִיזָּן וּנְבֵל יִין: 2 וַיֹּאמֶר חֹשֶׁן
הַמֶּלֶךְ אֶל צִבָּא מָה אֶלְהָ לְךָ וַיֹּאמֶר צִבָּא הַחֲמָרִים
לְבֵית הַמֶּלֶךְ לְרַכְבָּם וְלְהַלְּחָם וְהַקִּיזָּן לְאֶכְלָל הַגְּנָעָרִים
וְהַיּוֹן לְשִׁתּוֹת הַיּוֹפֵךְ בְּמַדְבֵּר: 3 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וְאֵיתָה בְּנָן
אֲדֹנֵיךְ וַיֹּאמֶר צִבָּא אֶל הַמֶּלֶךְ הַנָּהָר יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלָם
כִּי אָמַר הַיּוֹם יִשְׁבּוּ לִי בֵית יִשְׂרָאֵל אֶת מַמְלָכָת
אֲבִיכְּ: 4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִבָּא הַנָּהָר לְךָ כָּל אֲשֶׁר לְמִפְּנֵי
בְּשַׁת וַיֹּאמֶר צִבָּא הַשְׁתָּחוֹתִי אִמְצָא חַן בְּעַנֵּיךְ אֲדֹנֵיךְ
הַמֶּלֶךְ: 5 וּבְאֶתְמָלֵךְ דָּוד עַד בְּחוּרִים וְדָנָה מַשְׁמָה אֲשֶׁר
יָצָא מִמְּשִׁפְחַת בֵּית שָׁאָל וּשְׁמוֹ שְׁמַעַי בֶּן נְרָא יָצָא
יָצָא וּמַקְלֵל: 6 וַיַּסְּקַל בְּאָבָנִים אֶת דָּוד וְאֶת כָּל עַבְדֵי
הַמֶּלֶךְ דָּוד וְכָל הַעַם וְכָל הַגְּבָרִים מִימִינָו וּמִשְׁמָאוֹלָו:
וְכֹה אָמַר שְׁמַעַי בְּקָלְלוֹ צָא צָא אִישׁ הַדְּמִים וְאִישׁ

עבר את הירדן הוא וככל איש ישראל עמו: 25 ואת
עמשא שם אבשלום תחת יואב על הצבא ועמשא בן
איש ושמו יתרא הישראל אשר בא אל אביגל בת
נחש אחות צרואה אם יואב: 26 ויהן ישראל ואבשלום
ארץ הגלעד: 27 והוא כבוא דוד מהנימה ושביבן נחש
מרבת בני עמו ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברולי
הגלעדי מרגלים: 28 משכב וספות וכלי יוצר וחטים
ושערם וקמה וקלוי ופול ועדשים וקלוי: 29 ודבש
וחמאה וצאן ושפות בקר הנישו לדוד ולעם אשר אתו

18 ויפקד דוד את העם אשר אותו וישם עליהם
שרוי אלפיים ושרי מאות: 2 וישלח דוד את העם
השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צרויה
אחיו יואב והשלשת ביד אתי הנטוי ויאמר המלך אל
העם יצא אצאנם נס עמי עמי: 3 ויאמר העם לא תצא
כי אם נס נס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא
ישימו אלינו לב כי עתה כמונו עשרה אלפיים ועתה
טוב כי תהיה לנו מעיר לעזיר: 4 ויאמר אליהם
המלך אשר יויטב בעיניכם עשה ויעמד המלך אל
יד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים: 5 ויצו
המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לאי
לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצוות המלך את
כל השרים על דבר אבשלום: 6 ויצא העם הרשה
לקראת ישראל ותהי המלחמה בעיר אפרים: 7 וינפו
שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה
נדוללה ביום ההוא עשרים אלף: 8 ותהי שם המלחמה
נдолלה ביום ההוא עשרים אלף: 9 ויקרא אבשלום
נפוצות על פני כל הארץ וירב העיר לאכל בעם
מאשר אכלה החרב ביום ההוא: 10 ויקרא אבשלום
לפני עבדי דוד לאבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד
תחת שובך האלה הנдолלה ויהזק ראשו באלה ויתן
בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר:
10 וירא איש אחד ויינט ליוואב ויאמר הנה ראיית את

כִּי יַעֲצֵת הַאֲסֵף עַלְיךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד אֶבֶר
שְׁבַע כְּחֻלָּא שֶׁאָשָׁר עַל הַיּוֹם לְרַב וּפְנֵיךְ הַלְּכִים בְּקֶרֶב:
וְבָאוּ אֶלָּיו בָּאֶחָת הַמִּקְומָת אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם וְנִהְנוּ
עַלְיוֹ כַּאֲשֶׁר יִפְלֶל הַטְּלָל עַל הָאָדָמָה וְלֹא נוֹתֵר בָּו וּבְכָל
הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר אָתָה נָם אֶחָד: 13 וְאַם אֶל עִיר יַאֲסֵף
וְהַשִּׁיאוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל הָעִיר הַהִיא חֶבְלִים וּסְחָבְנוּ
אָתָה עַד הַנֶּחֶל עַד אֲשֶׁר לֹא נִמְצָא שָׁם נָם צְדָרוֹ: 14
וַיֹּאמֶר אֶבְשָׁלוּם וּכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָה עַצְתָּ חָוָשִׁ
הָאָרָכִי מִעְצָת אֲחִתְפָּל וַיְהִי צֹוָה לְחַפֵּר אֶת עַצָּת
אֲחִתְפָּל הַטְּוֹבָה לְעַבְור הַבְּיאָה יְהוָה אֶל אֶבְשָׁלוּם
אֶת הַרְעָה: 15 וַיֹּאמֶר חָוָשִׁי אֶל צְדָוק וְאֶל אֲבִיטָר
הַכֹּהֲנִים כֹּזֶת וּכֹזֶת יַעֲצֵת אֲחִתְפָּל אֶת אֶבְשָׁלוּם וְאֶת
זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּכֹזֶת וּכֹזֶת יַעֲצֵת אֵנִי: 16 וְעַתָּה שְׁלַחוּ
מַהְרָה וְהַגִּדוּ לְדָוָר לְאָמֵר אֶל תָּלָן הַלִּילָה בְּעֶרֶבּוֹת
הַמְּדִבְרָה וְגַם עַבְור תַּעֲבֹר פָּנִים בְּלָעַל מֶלֶךְ וְלְכָל הָעָם
אֲשֶׁר אָתָו: 17 וַיְהִוָּנְתָן וְאֲחִימְעָץ עַמְּדִים בַּעַיְן רֶגֶל
וְהַלְּכָה הַשְּׁפָחָה וְהַגִּידָה לָהֶם וְהַם יָלְכוּ וְהַגִּידוּ לְמֶלֶךְ
דָוָר כִּי לֹא יוּכְלָוּ לְהַרְאֹת לְבָוא הָעִירָה: 18 וַיַּרְא אֶתְהָם
נָגֵר וַיַּנְדֵּל אֶבְשָׁלוּם וַיָּלְכוּ שְׁנָיהם מַהְרָה וַיָּבֹא אֶל בֵּית
אִישׁ בְּבָחוּרִים וּלְוּ אֶל בָּר בְּחַצְרוֹ וַיַּרְדוּ שָׁם: 19 וַתַּחַח
הָאָשָׁה וַתִּפְרַשׁ אֶת הַמַּסְךָ עַל פְּנֵי הַבָּאָר וַתִּשְׁטַח עַלְיוֹ
הַרְפּוֹת וְלֹא נִדְעָ דָבָר: 20 וַיָּבֹא עַבְדֵי אֶבְשָׁלוּם אֶל
הַאֲשָׁה הַבִּיתָה וַיֹּאמְרוּ אֵיה אֲחִימְעָץ וַיְהִוָּנְתָן וַתִּאמֶר
לְהַמָּאָה אֲשָׁה עַבְרוּ מִיכְלָה הַמִּים וַיַּבְקְשׁוּ וְלֹא מִצָּאוּ
וַיַּשְׁבּוּ יְרוּשָׁלָם: 21 וַיְהִי אַחֲרֵי לְכָתָם וַיַּעֲלָוּ מִהַּבָּאָר
וַיָּלְכוּ וַיַּגְדוּ לְמֶלֶךְ דָוָר וַיֹּאמְרוּ אֶל דָוָר קָנוּ וְעַבְרוּ
מַהְרָה אֶת הַמִּים כִּי כֹּה יַעֲצֵם אֲחִתְפָּל: 22 וַיַּקְם
דָוָר וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אָתָה וַיַּעֲבֹר אֶת הַיְרֹדֶן עַד אֹור
הַבָּקָר עַד אֶחָד לֹא נִعְדָּר אֲשֶׁר לֹא עַבְרָ אֶת הַיְרֹדֶן: 23
וְאֲחִתְפָּל רָאָה כִּי לֹא נִعְשָׂתָה עַצְתָּו וַיַּחֲבֵשׁ אֶת הַחִמּוֹר
וַיַּקְם וַיָּלֹךְ אֶל בֵּיתוֹ אֶל עִירוֹ וַיַּצְוֹ אֶל בֵּיתוֹ וַיַּחֲנֹק וַיִּמְתַּח
וַיַּקְרֹב בְּקֶרֶב אָבִיו: 24 וַדָּוָר בָּא מְחַנִּימה וְאֶבְשָׁלוּם

אבשלום תלי באללה: **טו** ויאמר יואב לאיש המניד לו לבדו ויאמר המלך נם זה מבשר: **ז** ויאמר הצפה אני ראה את מරוצת הראשו כמרצת אחימען בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא: **ט** ויקרא אחימען ויאמר אל המלך שלום ווישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סנד את האנשים אשר נשאו את ידם באדרני המלך: **טט** ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימען ראייתי החמון הנדרול לשלה את עבר המלך יואב ואת עברך ולא ידעת מה: **טטט** ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד: **טטטט** ותנה הכספי בא ויאמר הכספי יתבש אדרני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עלייך: **טטטטט** ויאמר המלך אל הכספי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכספי יהיו כנער איבי אדרני המלך וכל אשר קמו עלייך לרעה: **טטטטטט** וירגנו המלך ויעל על עליית השער ויבך וככה אמר בלבתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותاي אני תחתיך אבשלום בני בני:

19 **וינד** ליאוב הנה המלך בכה וירתאבל על אבשלום: **ז** ותהי החשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו: **ט** ויתנגב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתנגב העם הנכליים בנותם במלחמה: **טט** והמלך לאט את פניו ויזוק המלך קול נדרול בני אבשלום אבשלום בני: **טטט** ויאב יואב אל המלך הביטה ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממליטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובניך ונפש נשיך ונפש פלנשיך: **טטטט** לאהבה את שנאריך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעת היום כי לא אבשלום חוי וככלנו היום מתים כי או ישר בעיניך: **טטטטט** וועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי אין יוצא אם ילין אישatak הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עלייך מנעריך עד עתה: **טטטטטט** ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגינו לאמור הנה המלך יושב והנה ראיית ומדוע לא הזכיר שם ארצה ועלי לחת לך עשרה כסף וחנרה אחת: **טו** ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי אלי כסף לא אשלה ידי אל בן המלך כי באניינו צוה המלךatak אתה ואבישי ואתהathy לאמור שמרו מי בגעך באבשלום: **טט** או עשותי בנפשו שקר וכל דבר לא ייחד מן המלך אתה תתייצב מננד: **טטט** ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום וורנו חי בלב האלה: **טטטט** ויסבו עשרה נערם נשאי כל יואב ויכו את אבשלום ומיודה: **טטטטט** ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראלי כי חש יואב את העם: **טטטטטט** ויקחו את אבשלום וישליכו אותו בעיר אל הפתה הנדרול ויצבו עליו גל אבנים נדול מאר וכל ישראל נסו איש לאהלו: **טטטטטטט** ואבשלום לפקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבר הזכירשמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: **טטטטטטטט** ואחימען בן צדוק אמר ארצויה נא ואבשרה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו: **טטטטטטטטט** ויאמר לו יואב לא איש בשורה אתה היום זהה ובשרה ביום אחר והיום זהה לא תבש כי על בן המלך מה: **טטטטטטטטטט** ויאמר יואב לכושי לך הנד למלך אשר ראייה ווישתחו כושי ליאוב וירץ: **טטטטטטטטטטט** ויסוף עוד אחימען בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצח נא נס אני אחורי הכספי ויאמר יואב למזה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת: **טטטטטטטטטטטט** ויהי מה ארויך ויאמר לו רוץ וירץ אחימען דרך היכר ויעבר את הכספי: **טטטטטטטטטטטטט** ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גן השער אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו: **טטטטטטטטטטטטטט** ויקרא הצפה וינד למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הולך וקרב: **טטטטטטטטטטטטטטט** וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ

בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש אלהליו: ²⁴ ויהיו כל העם נדרון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצלנו מכם איבינו והוא מלטנו מכם פלשטים ועתה ברוח מן הארץ מעל אבשלום: ²⁵ ואבשלום אשר משחנו עליוו מטה מלחה ועתה למה אתם מהדרים להשיב את המלך: ²⁶ וזה מלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחנים להשיב את המלך אל ביתו ורבך כל ישראל בא אל המלך אל ביתו: ²⁷ אхи אתם עצמי וברבי אתם ולמה תהיו אחנים להשיב את המלך: ²⁸ וולענשא תמרו הללו עצמי וברבי אתה כה יעשה לי אלהים וככה יוסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב: ²⁹ וית את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך: ³⁰ וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגללה ללבת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן: ³¹ וימחר שמעי בן גרא בן דימני אשר מבחרורים וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד: ³² ואלף איש עמו מבנימן וציבא נער בית שאל וחמש עשר בנוו ועתרים עבדיו אותו וצלחו הירדן לפני המלך: ³³ ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעתות הטוב בעינו ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן: ³⁴ ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכיר את אשר העיה עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלים לשום המלך אל לבו: ³⁵ כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום בראשון לכל בית יוסוף לרדת לקראת אדני המלך: ³⁶ כי יונתן שמעי כי קלל את מישיה יהוה: ³⁷ ויאמר עבדך ואמתה בעריה עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב ואת לא יומת שמעי כי קלל את מישיה יהוה: ³⁸ ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה בענייך: ³⁹ ויאמר המלך עבדך עלי אעשה לך: לו את הטוב בענייך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך: ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך היום יומת איש בישראל כי הלו ידעת כי היום אני מלך על ישראל: ⁴⁰ ויאמר המלך אל שמעי לא לברזלי ויברכו וישב למקומו: ⁴¹ ויעבר המלך

הגלגולה וכמהן עבר עמו וככל עם יהודה ויעבירו את המלך ונגח חצי עם ישראל: 41 והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מודיע לנו באהינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וככל אנשי דוד עמו: 42 ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אליו ולמה זה חרחה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו: 43 ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידoot ל' במלך ונבדר אני ממק' ומודיע הקלתני ולא היה דבריו הראשונים לי להשא את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל:

וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיעֵל וְשֵׁמוֹ שְׁבָעْ בֶּן בְּכָרִי
אִישׁ יְמִינִי וַיַּתְקַע בְּשֶׁפֶר וַיֹּאמֶר אֵין לְנוּ חָלֵק בְּדוֹד
וְלֹא נְחַלֵּה לְנוּ בֶּן יְשִׁי אִישׁ לְאַהֲלֵי יִשְׂרָאֵל: 2 וַיַּעַל
כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל מַאֲחָרֵי דָוד אֲחָרֵי שְׁבָעْ בֶּן בְּכָרִי
וְאִישׁ יְהוּדָה דָבַקְוּ בְמֶלֶכְתֵם מִן הַיַּרְדֵן וְעַד יְרוּשָׁלָם:
3 וַיָּבֹא דָוד אֶל בֵּיתוֹ יְרוּשָׁלָם וַיַּקְהֵל הַמֶּלֶךְ אֶת עַשְׂרֵה
נְשִׁים פְּלִנְגָּשִׁים אֲשֶׁר הַנִּיחַ לְשִׁמְרָד הַבָּיִת וַיַּתְּנַחַם בַּיּוֹתֶר
מִשְׁמָרָת וַיַּכְלִילָם וְאֲלֵהֶם לֹא בָא וְתַהֲיָה צְדָרוֹת
עַד יוֹם מָתַן אַלְמָנוֹת חַיּוֹת: 4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל עַמְשָׁא
הַזָּעֵק לִי אֶת אִישׁ יְהוּדָה שֶׁלְשָׁת יְמִים וְאַתָּה פָה עַמְדָה:
5 וַיַּלְךְ עַמְשָׁא לְהַזָּעֵק אֶת יְהוּדָה וַיַּחֲרֵר מִן הַמּוֹעֵד
אֲשֶׁר יַעֲדוּ: 6 וַיֹּאמֶר דָוד אֶל אֲבִישִׁי עֲתָה יַרְעֵל לְנוּ
שְׁבָעْ בֶּן בְּכָרִי מִן אַבְשָׁלוֹם אֲתָה קָח אֶת עֲבָדִי אַדְנִיךְ
וַיַּרְדֵּךְ אַחֲרֵיו פָנֵן מֵצָא לְעָרִים בְּצָרוֹת וְהַצִּיל עַינָנוּ: 7
וַיֵּצְאָו אַחֲרֵיו אֲנָשִׁי יוֹאֵב וְהַכְּרָתוֹ וְהַפְּלָתוֹ וְכָל הַגְּבָרִים
וַיֵּצְאָו מִירוּשָׁלָם לְרַדְף אַחֲרֵי שְׁבָעْ בֶּן בְּכָרִי: 8 הִم
עַם הַאֲבָן הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בָּנְבָעָוּן וְעַמְשָׁא בָא לְפָנֵיהם
וַיַּוְאֵב חֲנוּר מְדוֹר בְּבָשָׁוּ וְעַל חֲנוּר חַרְבָּתְמִידָה עַל
מַהְנוּי בְּתַעֲרָה וְהָוָא יַצָּא וְתַפְלֵל: 9 וַיֹּאמֶר יוֹאֵב לְעַמְשָׁא
הַשְּׁלָום אֲתָה אֲחִי וְתַחֲזֵז יְדֵי מִינִי יוֹאֵב בְּזַקֵּן עַמְשָׁא לְנַשְּׁק
לֹו: 10 וְעַמְשָׁא לֹא נְשִׁמְרָד בְּחַרְבָּתְךָ אֲשֶׁר בַּידְךָ יוֹאֵב וְיִכְהֵן

אביו וייעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחריו כן: ¹⁵ ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל: וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד: ¹⁶ וישבו בנבא אשר בילדיו הרפה ומשכלה קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדש והוא אמר להכות את דוד: ¹⁷ ויעזר לו אבישי בן צרויה ויק את הפלשתי ואmittהו או נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא יצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל: ¹⁸ ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה בוגב עם פלשתים או הכה סבכى החשתית את סף אשר בילדיו הרפה: ¹⁹ ותהי עוד המלחמה בוגב עם פלשתים ויק אלחנן בן יערו ארנים בית הלחמי את נלית הנטוי וען חנתו כמנור ארנים: ²⁰ ותהי עוד מלחמה בוגב ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעות רגליו שׁ ושׁ עשרים וארבע מספר ונם הוא ילד להרפה: ²¹ ויחרף את ישראל ויכחו יהונתן בן שמעי אחיו דוד: ²² את ארבעת אלה ילדו להרפה בוגב ויפלו ביד דוד וביד עבדיו:

22 וידבר דוד ליהוה את דבריו השירה הזאת ביום הצליל יהוה אתו מקף כל איביו ומקף שאל: ² ויאמר יהוה סלע ומדתני ומפלטי לי: ³ אלה צורי אCHASE בם מגני וקרן ישע משבבי ומגנו משע מחמס תשענין: ⁴ מהלآل אקריא יהוה ומאיבי אושע: ⁵ כי אפפני משבריו מות נחלי בלילה יבגעני: ⁶ חבל שאל סבני קדמני מקשי מות: ⁷ בצר לי אקריא יהוה ואל אלהי אקריא וישמע מהיכלו קולי ושותה באזנו: ⁸ ותגנש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירנוו ותגנשנו כי חרחה ל: ⁹ עליה עשן באפו ואש מפיו תאכל נחלים בערו ממו: ¹⁰ ווית שמים וירד וערפל תחת רגליו: ¹¹ וירכב על כרוב ויעף וירא על בנפי רוח: ¹² ווישת חזק סיבתיו סכות חשות מים עבי שחקים: ¹³ ממנה ננדו בערו נחלי אש: ¹⁴ ירעם מן שמים יהוה ועלון יתן קולו: ¹⁵ וישלח חצים ויפיצם ברק ויהכם: ¹⁶

והי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחריו שנה ויבקש דוד את פניו יהוה ויאמר יהוה אל שאל ואל בית הרים על אשר המית את הנבענים: ² ויקרא המלך לנבענים ויאמר אליהם ובני ישראל נשבעו ישראל מה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאל להכחם בקנאותו לבני ישראל ויהודה: ³ ויאמר דוד אל הנבענים מה עשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה: ⁴ ויאמרו לו הנבענים אין לי כסף וזהב עם שאל ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים ואשר דמה לנו נשמרנו מהתיצב בכל גבל ישראל: ⁶ נתן לנו שבעה אנשים מבניינו והוקענו ליהוה בנבעת שאל בחירות יהוה ויאמר המלך אני אתן: ⁷ ויחמאל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאל על שבעת יהוה אשר בינו דוד ובין יהונתן בן שאל: ⁸ ויהי המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאל את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאל אשר ילדה לערדייל בן ברזיל המחלתי: ⁹ ויתנמנם ביד הנבענים ויקיימם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים יחד והם המתו בימי קציר בראשנים תחלת קציר שערים: ¹⁰ ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הוצר מתחלת קציר עד נזך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עופ השמים לנוח עליהם יומם ואת חותה השדה לילה: ¹¹ וינגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלנש שאל: ¹² וילך דוד ויקח את עצמות שאל ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעל ויבש גלעד אשר גבבו אתם מרחוב בית שנ אשר תלום שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את שאל גלבע: ¹³ ויעל משם את עצמות שאל ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים: ¹⁴ ויקברו את עצמות שאל ויהונתן בנו הארץ בנימן בצלע בקרב קיש

ויראו אפקים יגלו מסדרות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אף: ¹⁷ ישלח ממירום יקחני ימנני ממים רבים: ¹⁸ יצילני מאיבע עז מישני כי אמאו ממוני: ¹⁹ יקרני בימים אידי ויהיו יהוה משען לי: ²⁰ ויצא למרחב אתי יהלצני כי חפץ כי: ²¹ יגמלני יהוה צדקה כי כבר ידי ישיב לי: ²² כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשותי מאלהי: ²³ כי כל משפטו לנגיד וחקתו לא אסור יהוה לי צדקה כי כבורי לננד עינוי: ²⁴ עם חסיד ממנה: ²⁵ ואהיה תמים לו ואשתمرا מעוני: ²⁶ כי ישב יהוה לוי צדקה כי נבר תמים תחטם: ²⁷ עם נבר תתרב תתחדר עם נבר תמים תחטם: ²⁸ ואתם עני תושיע ועניך על ועניך חתפל: ²⁹ כי אתה ניר יהוה ויהוה יינה חשי: רמים תשפיל: ³⁰ כי בכה ארוץ נדור באלהי אדלאג שור: ³¹ האל כי מיא אל מבלעדי יהוה ומץ צור מבלעדי בו: ³² כי מיא אל מבלעדי יהוה ויתר תמים דרכו: ³³ האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו: ³⁴ משווה רגליו כאילות ועל במותיו יעמדי: ³⁵ מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה ורעת: ³⁶ ותנתן לי מנגן ישעך ועניך תרבוני: ³⁷ תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי: ³⁸ ארדרפה איבי ואשמידים ולא אשוב עד כלותם: ³⁹ ואכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי: ⁴⁰ ותזרני חיל למלחמה תכريع קמי תחתני: ⁴¹ ואיבי תחת לי ערף משנאי ואצמידם: ⁴² יישעו ואין כשיט חוצות אדקם אדקם: ⁴³ ואשחקם כעפר ארץ משיע אל יהוה ולא ענם: ⁴⁴ ותפלטני מobicי עמי תשمرני לראש נוים עם לא ידעתו יעבדני: ⁴⁵ בני נבר יתכחשו לי לשמעו און ישמעו לי: ⁴⁶ בני נבר יבלו ויהגרו ממסגרותם: ⁴⁷ חוי יהוה וברוך צוריו וירם אלהי צור ישע: ⁴⁸ האל הננתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני: ⁴⁹ וומוציאי מאיבי ומקי תרומני מאיש חמסים תצילני: ⁵⁰ על כן אודך יהוה בנויים ולשםך האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה אוזמר: ¹ מנדיל ישועות מלכו ועשה חסר למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

23 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישו ונאם הנבר הקם על מישiah אלהי יעקב ונעים ומרות ישראל: ² רוח יהוה דבר כי ומלתו על לשוני: ³ אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים: ⁴ וכאор בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנה מטטר דשא מארץ: ⁵ כי לא כן ביתוי עם אל כי ברית עולם שם לי ערכוה בכל ושמורה כי כל ישע וככל חפץ כי לא יצמיה: ⁶ ובכלייל כקוץ מנד כליהם כי לא ביד יקחו: ⁷ ואיש יגע בהם יملא ברזול ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת: ⁸ אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת החכמוני ראש השלישי הוא עדינו העצנו על שמנת מאות חלל בפעם אחד: ⁹ ואחריו אלעזר בן דידי בן אחוי בשלשה גברים עם דוד בחרוף בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל: ¹⁰ הוא קם ויד בפלשתים עד כי געה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה נדולה ביום ההוא והעם ישבו אחורייך לפסח: ¹¹ ואחריו שמא בן אגא הררי ויאספו פלשתים להחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים: ¹² וויתיצב בתוכה החלוקת ויצילה ויקח את פלשתים וייעש יהוה תשועה נדולה: ¹³ וירדו שלשים מהשלשים ראש ויבאו אל קציד אל דוד אל מערת עדלים וחותם פלשתים חנה בעמק רפאים: ¹⁴ ודוד או במצודה ומצב פלשתים או בית לחם: ¹⁵ וויראה דוד ויאמר מי יישקנו מים מבאר בית לחם אשר בשער: ¹⁶ וירקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים ויאשבו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשחותם ויסך אתם ליהוה: ¹⁷ ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה

עשו שלושת הגברים: ¹⁸ ואבישי אחיו יואב בן צרואה והוא ראש השלש והוא עורד את חניתו על שלוש מאות חלל וללו שם בשלשה: ¹⁹ מן השלשה הכה נכבד ויידי להם לשר ועד השלשה לא בא: ²⁰ ובניהם בן יהודע בן איש חי رب פעלים מכבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את הארץ בתוכה הבהיר ביום השלן: ²¹ והוא הכה את איש מצרי אשר מראה וביד המצרי חניתו ירד אליו בשפט וינול את החנית מיד המצרי וירגנוו בחניתו: ²² אלה עשה בניהו בן יהודע וללו שם בשלשה הגברים: ²³ מן השלשים נכבד ואל השלשה לא בא וישמו דוד אל משמעתו: ²⁴ עשה אל אחיו יואב בשלשים אלתנן בן דודו בית לחם: ²⁵ שמה החדרי אלקא החדרי: ²⁶ חלץ הפלטי עירא בן עקש התקועי: ²⁷ אביעזר הענתתי מבני בן בענה הנטפני אתי בן ריבי מוגבעת בניו בנימן: ²⁸ צלמון האחתי מהריה הנטפני: ²⁹ חלב בניהו פרעטני הדי מנהלי געש: ³⁰ אבי עלבן העברתי עזמות הברחמי: ³¹ אליחבא השעלבני בני ישן יהונתן: ³² שמה ההדרי אחיאם בן שרר הארץ: ³³ אליפלט בן אחסבי בן המעתיא אליעם בן אחיתפל דבר: ³⁴ חצרו הכרמלי פערוי הארץ: ³⁵ יגאל בן הגלני: ³⁶ יגאל בן צלק העמנוי נהרי הבהיר נתן מצבח בני הגדה: ³⁷ צלאק העמנוי נהרי הבהיר נשאי כלוי יואב בן צריה: ³⁸ עירא היתרי גרב היתרי: ³⁹ אוריה החתי כל שלשים ושבעה:

24 ויסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמור לך מנה את ישראל ואת יהודה: ² ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אותו שוטנא בכל שבטי ישראל מלך ועד באר שבע ופקדו את העם וידעת את מספר העם: ³ ויאמר יואב אל המלך ויסף יהוה אלהיך אל העם כהם וכחם מה פעם וענינו אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר זהה: ⁴ ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שריה החיל ויצא יואב

ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצתה : 21 ויאמר ארונה מודע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות עמוק את הגן לבנות מזבח ליהוה ותעוצר המגפה מעל העם : 22 ויאמר ארונה אל דוד יכח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעלה והמרנים וכלי הבקר לעצים : 23 הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצה : 24 ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחירות ולא עלה ליהוה אלהי עלות חנמ ויקנו דוד את הגן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים : 25 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעוצר המגפה מעל ישראל :

אדני המלך לא ידעתה: ¹⁹ ויזבח שור ומריא וצאן
לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן ולאיב
שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: ²⁰ ואתה אדני
המלך עניינו כל ישראל עלייך להגideal להם מי ישב
על כסא אדני המלך אחריו: ²¹ והיה שכב אדני
המלך עם אבתו והייתה אנו ובני שלמה חטאים: ²²
והנה עודנה מדברת עם המלך וננתן הנביא בא: ²³
וינידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך
וישתחוו למלך על אפיו ארצתה: ²⁴ ויאמר נתן אדני
המלך אתה אמרת אדנינו ימלך אחריו והוא ישב על
כסאי: ²⁵ כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרבות
ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן
והם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדנינו:
וילאי אני עבדך ולצדך הכהן ולבניו בן יהודע
ולשלמה עבדך לא קרא: ²⁷ אם מאת אדני המלך
נהיה הדרבר הזה ולא הורעת את עבדיך מי ישב על
כסא אדני המלך אחריו: ²⁸ ויען המלך דוד ויאמר
קראו לי לベת שבע ותבא לפני המלך ותעמדו לפני
המלך: ²⁹ וישבע המלך ויאמר יחי יהוה אשר פרה
את נפשי מכל צרה: ³⁰ כי כאשר נשבעתי לך ביהוה
אליהו ישראל לאמר כי שלמה בנו ימלך אחריו והוא
שב על כסאי תחתיו כי כן עשה היום זהה: ³¹ ותקד
ביה שבע אפים ארץ ותשתחוו למלך ותאמר יהוי אדני
המלך דוד לעלם: ³² ויאמר המלך דוד קראו לי
לצדך הכהן ולנתן הנביא ולבניו בן יהודע ייבאו
לפני המלך: ³³ ויאמר המלך להם קחו עמכם את
עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה
אשר לי והורחתם אותו אל נחון: ³⁴ ומשה אותו שם
צדוק הכהן וננתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם
בשופר ואמרתם יהוי המלך שלמה: ³⁵ ועליהם אחריו
ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתיו והוא צויתו
להיות נגיד על ישראל ועל יהודה: ³⁶ ויען בניו בן
והוא ישב על כסאי: ¹⁸ ועתה הנה אדניהם מלך ועתה

1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא
יחם לו: ² ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך
נערה בתוליה ועמדו לפני המלך ותהי לו סכנת
ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך: ³ ויבקשו נערה
יפה בכל נבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית
ויבאו אתה למלך: ⁴ והנערה יפה עד מأد ותהי
למלך סכנת ותשתחוו והמלך לא ידעתה: ⁵ ואדרנה בן
הנית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרש
וחמשים איש רצים לפניו: ⁶ ולא עצבו אביו מימי
לאמר מודיע כהה עשית וنم הוא טוב תאר מأد ואתו
ילדת אחרי אבשלום: ⁷ ויהיו דבריו עם יואב בן
צרייה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניהם: ⁸
וצדוק הכהן ובניו בן יהודע וננתן הנביא ושמעי
ורעוי והנבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהם: ⁹
ויזבח אדניהם צאן ובקר ומריא עם אבן הוחלת אשר
אצל עין רגל ויקרא את כל אחזיו בני המלך ולכל
אנשי יהודה עבدي המלך: ¹⁰ ונתן הנביא ובניו
את הנבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: ¹¹ ויאמר
מלך אדניהם בן חנית ואדנינו דוד לא ידעת: ¹² ועתה
לכי איעצך נא עצה ומלטוי אתה ונפשך אתה ונפש בנו
שלמה: ¹³ לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא
אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה
בבך ימלך אחריו והוא ישב על כסאי ומודיע מלך
אדניהם: ¹⁴ הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני
אבוא אהדריך ומלאתי את דבריך: ¹⁵ ותבא בת שבע
אל המלך החדרה והמלך זקן מأد ואבישג השונמית
משרת את המלך: ¹⁶ ותקד בת שבע ותשתחוו למלך
ויאמר המלך מה לך: ¹⁷ ותאמר לו אדני אתה נשבעת
ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בבך ימלך אחריו
והוא ישב על כסאי: ¹⁸ ועתה הנה אדניהם מלך ועתה

53 ווישלח המלך שלמה וירדחו מעל המזבח ויבא
וישתחוו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך:
2 ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר:
2 אגסי הילך בדרך כל הארץ וחוקת והיתה לאיש:
3 ושמירת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרךיכו
לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו כתוב בתורת
משה למען השכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר
הפנה שם: 4 למען יקם יהוה את דברו אשר דבר
עלי לאמר אם ישמרו בניםך את דרכם ללכת לפני
באמת בכל לבכם ובכל נפשם לאמר לא יכתר לך
איש מעל כסא ישראל: 5 ונם אתה ידעת את אשר
עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות
ישראל לאבנור בן נר ולעמשא בן יתר ויהרנו ושם
דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר
במתני ובגעלו אשר ברגלו: 6 וועשית כחכמתך ולא
תוריד שיבתו בשלם שאול: (Sheol h7585) 7 ולבני ברזלי
הגולדי תעשה חסד והוא באכלי שלחן כי כן קרבו
אליך בבריחי מפני אבשלום אחיך: 8 והנה ערך שמעי
בן נרא בן הימני מבחרים והוא קלני קללה נמרצת
ביום לכת מנהנים והוא ירד לקראי הירדן ואשבע
לו ביהות לאמר אם אמיתי בחרב: 9 ועתה אל תנתקו
כי איש חכם אתה ידעת את אשר תעשה לו והורדת
את שיבתו בדם שאול: (Sheol h7585) 10 וישכב דוד עם
אבתו ויקבר בעיר דוד: 11 והחמים אשר מלך דוד
על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים
וכירושלם מלך שלשים ושלש שנים: 12 ושלמה ישב
על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מأد: 13 ויבא אדנינו
בן חנית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך
ויאמר שלום: 14 ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר:
15 ויאמר את ידעת כי לי הייתה המלוכה ועלי שמו
כל ישראל פניהם למלך ותשב המלוכה ותהי לאחוי
כי מיהו היהת לו: 16 ועתה שאלה אחת אני שאל

יהוידע את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהיך
אדני המלך: 37 כאשר היה עם אדני המלך כן
יהי עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך
דור: 38 וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובנוו בן
יהוירע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת
המלך דוד וילכו אותו על נחון: 39 ויקח צדוק הכהן
את קרן השמן מן האهل וימשח את שלמה ויתקעו
בשופר ויאמרו כל העם יהוי המלך שלמה: 40 ויעלו
כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים
שמחה נדולה ותבקע הארץ בקולם: 41 ווישמע אדנינו
וכל הקרים אשר אותו והם כלו לאכל וישמע וואב
את קול השופר ויאמר מדויע קול הקירה הומה: 42
עודנו מדבר ותנה ונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר
אדנינו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר: 43 ויען
ונתן ויאמר לאדנינו אבל אדנינו המלך דוד המלך
את שלמה: 44 ווישלח אותו המלך את צדוק הכהן
ואת נתן הנביא ובנוו בן יהוירע והכרתי והפלתי
וירכבו אותו על פרדת המלך: 45 ווישמעו אותו צדוק
הכהן ונתן הנביא למלך בנהון ויעלו שם שמחים
ותהם הקירה הוא קול אשר שם עתם: 46 ונם ישב
שלמה על כסא המלוכה: 47 ונם בא עברי המלך
לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את
שם שלמה משמק ויגדל את כסאו מכסא אדנינו
המלך על המשכב: 48 ונם ככה אמר המלך ברוך
יהוה אלהי ישראל אל אשר נתן הימים ישב על כסאי עני
ראות: 49 וויחרדו ויקמו כל הקרים אשר לאדנינו
וילכו איש לדרכו: 50 ואדנינו ורא מפני שלמה ויקם
וילך ויהזק בקרנות המזבח: 51 ויגד לשלמה לאמר
תנה אדנינו ירא את המלך שלמה והנה אחו בקרנות
המזבח לאמר ישב לוי כיום המלך שלמה אם מית
את עבדו בחרב: 52 ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל
לא יפל משערתו ארצתה ואם רעה המציא בו מות:

מאתך אל תשבו את פני ותאמר אליו דבר : 17 ויאמר אמרנו נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך ותון أبي : 32 והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטבים מمنו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנור בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה : 33 ושבו דמייהם בראש יוֹאָב וכראש זרועו לעלם ולדור ולזרע ולכיתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה : 34 ויעל בנויהו בן יהודע ויפגע בו וימתחו ויקבר בביתו במדבר : 35 ויתן המלך את בנויה בן יהודע תחתו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר : 36 וישלח המלך ויקרא לשמעיו ויאמר לו בנה לך בית בירושלים וישבת שם ולא תצא משם אתה ואנה : 37 והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך : 38 ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלים ימים רבים : 39 ויהי מקץ שלש שנים ויברכו שני עבדים לשמעיו אל אכיש בן מעכה מלך נת וינידו לשמעיו לאמור הנה עבדיך בנות : 40 ויקם שמעיו ויחבש את חמריו וילך נתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מנת : 41 וינגד לשלמה כי הילך אמריך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אביו וכי התענית בכל אשר התענה אבי : 27 ווינגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה ומהות אדניתה : 25 וישלח המלך שלמה ביד בנויה בן יהודע ויפגע בו וימת : 26 ולא ביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדייך כי איש מות אתה וביום זהה לא אמריך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אביו יואב כי יואב נתה אחריו אדניתה ואחריו אבשלום לא נתה וינס יואב אל אהל יהוה ויהזק בקרנות המזבח : 44 ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה ומהות ותאמר אליו טוב הדבר שמעתי : 43 ומודיע לא אשר ידע לביך אשר עשית לדוד אביו והשיב יהוה את רעתק בראשך : 45 והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהוה נכוון לפני יהוה עד עולם : 46 וויציו המלך את בנויה בן יהודע ויצא ויפגע בו וימת והמלך נכוונה ביד שלמה :

והסורת דמי חנים אשר שפק יוֹאָב מעלי ומעל בית ל' את אבישג השונמית לאשה : 18 ותאמר בת שבע טוב אנכי אדרבר עליך אל המלך : 19 ותhabא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדרניתה ויקם המלך לך ראה ווישתחו לה ווישב על כסאו ויישם כסא לאם המלך ותשב לימיינו : 20 ותאמר שאלה אחת קטנה אגבי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלמי כי לא אשיב את פניך : 21 ותאמר יtan את אבישג השונמית לאדרניתה אחיך לאשה : 22 ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השונמית לאדרניתה כי הוא אחיו הנדול ממני ולו ולא ביתר הכהן וליוֹאָב בן צרויה : 23 וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר מה יעשה לי אלהים וככה יוסיף כי בנפשו דבר אדרניתה את הדבר הזה : 24 ועתה חי יהוה אשר הכנני ויושבני על כסא דוד אביו ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדרניתה : 25 וישלח המלך שלמה ביד בנויה בן יהודע ויפגע בו וימת : 26 ולא ביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדייך כי איש מות אתה וביום זהה לא אמריך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אביו יואב כי יואב נתה אחריו אדניתה ואחריו אבשלום לא נתה וינס יואב אל אהל יהוה ויהזק בקרנות המזבח : 29 וינגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח ווישלח שלמה את בנויה בן יהודע לאמר לך פגע בו : 30 ויבא בנויה אל אהל יהוה ויאמר אליו כי אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות ווישב בנויה את המלך דבר לא אמר כה דבר יואב וככה ענני : 31 ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ויפגע בו וקברתו

ויתחנן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלים סביב: 2 רק העם מזבחים בבמאות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: 3 ויאחаб שלמה את יהוה לילכת בחוקות דוד אביו רק בבמאות הוא מזבח ומקטר: 4 וילך המלך נבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יعلا שלמה על המזבח ההוא: 5 ונבענו רנאה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך: 6 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלק לפניו באמת ובצדקה ובישרת לבב עמק ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה: 7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואני נער קטן לא אדע צאת ובא: 8 ועבדך בתוך עמק אשר בחרת עם רב אשר לא ימינה ולא יספר מרוב: 9 ונחת לעבדך לב שמע לשבט את עמק להבין בין טוב לדע כי מי יוכל לשבט את עמק הכבד הזה: 10 וויתהן הדבר עני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: 11 ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר אלהים בקרבו לעשות משפט:

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל: 1 ואלה השרים אשר לו עזריוו בן צדוק הכהן: 2 אלחרף ואחיה בני שיאס ספרים יהושפט בן אחילוד המוכיר: 3 ובניהם בן יהודע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים: 4 ועזריוו בן נתן על הנצבים ובוד בן נתן כהן רעה 5 ועזריוו בן נתן על הנצבים ובוד בן נתן כהן רעה המלך: 6 ואחישר על הבית ואהנירם בן עבדא על המס: 7 ולשלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל וככללו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יהיה על אחד לככלל: 8 ואלה שמוטם בן חור בהר אפרים: 9 בן דקר במקץ ובשעלבבים ובית שמש ואילוון בית חנן: 10 בן חסד בארכות לו שכה וככל ארץ חפר: 11

את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלים סביב: 2 רק העם מזבחים בבמאות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: 3 ויאחаб שלמה את יהוה לילכת בחוקות דוד אביו רק בבמאות הוא מזבח ומקטר: 4 וילך המלך נבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יعلا שלמה על המזבח ההוא: 5 ונבענו רנאה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך: 6 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלק לפניו באמת ובצדקה ובישרת לבב עמק ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותנתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה: 7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואני נער קטן לא אדע צאת ובא: 8 ועבדך בתוך עמק אשר בחרת עם רב אשר לא ימינה ולא יספר מרוב: 9 ונחת לעבדך לב שמע לשבט את עמק להבין בין טוב לדע כי מי יוכל לשבט את עמק הכבד הזה: 10 וויתהן הדבר עני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: 11 ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר אלהים בקרבו לעשות משפט:

12 הנה עשיתו כדרביך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניו ואחריך לא יקום כמוך: 13 וגם אשר לא שאלת נתתי לך נס עשר נס כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיך: 14 ואם תALK בדרכיו לשמור חקי ומצוותי כאשר הלק דודיך אביך והארכתי את ימיך: 15 ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלים ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות שתים נשים ונوت אל המלך ותעמדנה לפני: 16 או תבאנה העש שלמים וויש מטהה לכל עבדיו: 16 או תבאנה האשה האחת כי אדני אני והאשה הזואת ישבת בבית

שםו בכל הגוים סביר: ³² וידבר שלושת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף: ³³ וידבר על העצים מן הארץ אשר לבנון ועד האזוב אשר יצא בקירות וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדרנים: ³⁴ ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמו:

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אותו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד כל הימים: ² וישלח שלמה אל חירם לאמר: ³ אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכול לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבביו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגלו: ⁴ ועתה נניא יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פועך: ⁵ והנו אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בך אשר אתן תחתייך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: ⁶ ועתה צוה ויכרתו לי אריזום מן הלבנון ועבדיו יהיה עם עבדיך ושכר עבדיך אתן לך כל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים כצדנים: ⁷ ויהי כשמע חירם את דבריו שלמה וישמח מادر ויאמר ברוך יהוה הוזה: ⁸ וישלח אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הוזה: ⁹ וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אליו אני עשה את כל חפץ בעצי אריזום ובעצים ברושים: ¹⁰ עבדיו ידרדו מן הלבנון ומה ואני אשימים דברות בים עד המקום אשר תשלח אליו נפצחים שם ואותה תשא ואתה תעשה את חפצי לחת ללחם ביתך: ¹¹ ויהי חירם נתן לשלהם עצי אריזום ועצים ברושים כל חפציהם: ¹² ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתיתכה יתן שלמה לחירם שנה בשנה: ¹³ ויהוה נתן חכמה לשלהם כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שנייהם: ¹⁴ ויעל המלך שלמה מ滥用 מלכי ישראל ויהי

בן אבינדר כל נפת דאר טפת בת שלמה הייתה לו לאשה: ¹⁵ בגען בן אחילוד תענך ומגנוו וכל בית שאן אשר אצל צרנתה מתחת לירושלים מבית שאן עד אבל מחוליה עד מעבר לקמעם: ¹⁶ בן נבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגולעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערדים גדלות חומה ובריה נחשת: ¹⁷ אבינדר בן עדא מהנימה: ¹⁸ אחימען בנהתלי נם הוא לך את שם בת שלמה לאשה: ¹⁹ יהושפט בן פרוח בגען בן חושי באשר ובعلות: ²⁰ שמיעי בן אלא בבניין: ²¹ נבר בן ארי ביששכר: ²² שמיעי בן אלא בבניין: ²³ נבר בן ארוי בארץ גלעד ארץ סיכון מלך האמרי וען מלך הבשן ונצייב אחד אשר בארץ: ²⁴ יהודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרבות אכלים ושתים ושמחים: ²⁵ ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מנשים מנהה ועבדים את שלמה כל ימי חייו: ²⁶ ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמה: ²⁷ עשרה בקר בראשים ועשרים בקר רשי ומאה צאן בלבד מאייל זכבי ויחמור וברברים אבוסים: ²⁸ כי הוא רדה בכל עבר להנהר מטאפה ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלמים היה לו מכל עברי מוסביב: ²⁹ וישב יהודה וישראל לבטה איש תחתי נפנו ותחת תאנתו מדין ועד באר שבע כל ימי שלמה: ³⁰ ויהי לשלהם ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף פרשים: ³¹ וככללו הגזבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדרשו לא יעדרו דבר: ³² והשרים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו: ³³ ויתן אלהים חכמה לשלהם ותבונה הרבה מادر ורחב לב כחול אשר על שפת הים: ³⁴ ותרב חכמה שלמה מהכמתה כל בני קדם ומכל חכמה מצרים: ³⁵ ויחכם מכל האדים מאיין האורחיו והימן וככלל ודרדע בני מחול ויהי

ישראל ולא אעזוב את עמי ישראל: ¹⁴ ויבן שלמה את הבית וככלחו: ¹⁵ ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות אדרזים מקרען הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצח את קרען הבית בצלעות אדרזים ¹⁶ ויבן את עשרים אמה מירוכותי הבית בצלעות אדרזים מן הקרען עד הקירות ויבן לו מבית לדבריו לקדש הקדרשים: ¹⁷ וארכבים באמה היה הבית והוא היכל לפניו: ¹⁸ וארכו אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צרים הכל ארץ אין אבן נראה: ¹⁹ ודבריר בתוך הבית מפנימה הכנין לחתן שם את ארון ברית יהוה: ²⁰ ולפני הדריב עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחוב ועשרים אמה קומתו ויצפחו זהב סנור ויצף מזבח ארץ: ²¹ ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סנור ויעבר ברתיקות זהב לפני הדריב ויצפחו זהב: ²² וואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדבר צפה זהב: ²³ ויעש בדבריר שני כרובים עצי שמן עשר אמות כנף הכרוב האחד כנרו האחת וחמש אמות קומתו: ²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב השני מדה אחית וקצת כנפיו: ²⁵ ועשר באמה הכרוב השני מדה אחית וקצת אחד לשני הכרבים: ²⁶ קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: ²⁷ ויתן את הכרבים בתוך הבית הפנימי ווירשו את כנפי הכרבים ותנע כנף האחיד בקיר וכן כנף הכרוב השני נגעה בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעה כנף אל כנף: ²⁸ ויצף את הכרבים זהב: ²⁹ וואת כל קירות הבית מסבך קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צרים מפנים ולחיצון: ³⁰ ואת קרען הבית צפה זהב לפנימה ולהיצון: ³¹ ואת פתח הדריב עשה דלתות עצי שמן האיל מזוזות חמישית: ³² וושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צרים וצפה זהב וירעד על הכרבים ועל התמרות את הזהב: ³³ וכן עשה לפתח היכל מזוזות עצי שמן מאת רביעית: אשר דברתי אל דוד אביך: ³⁴ ושכני בתוכה בני

המס שלשים אלף איש: ³⁴ ווישלחם לבנונה עשרה אלףים בחדר חליפות חדש והוא לבנון שנים חדשים בביתו ואדרנורים על המס: ³⁵ ויהי לשלהם שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בהר: ³⁶ בלבד משרי הנצבים לשלהם אשר על המלוכה שלושת אלף ושלש מאות הרדים בעם העשים במלוכה: ³⁷ וויצו המלך ויסעו אבני גדלות אבני קירות ליסד הבית אבני נוית: ³⁸ וופסלו בני שלמה ובני חירום והנבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית:

6 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדרש זו והוא החדר השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה: ² ווהבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה שם אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: ³ והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחוב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית: ⁴ וווע לבית חלוני שקפים אטמים: ⁵ ויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדבריר וווע צלעות סביב: ⁶ היצוע התתנה חמיש באמה רחבה והתיכינה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מוגרות נתן לבית סביב חוצה לבלי אחו בקירות הבית: ⁷ והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרון כל כלבי ברזל לא נשמע בית בהבנתו: ⁸ פתח הצלע התיכינה אל כתף הבית הימנית ובלולים יعلו על התיכינה וכן התיכינה אל השלשים: ⁹ ויבן את הבית ויכלחו וויספן את הבית נבים וסדרת בארזים: ¹⁰ ויבן את היצוע על כל הבית חמיש אמות קומתו ויאחו את הבית בעצי ארזים: ¹¹ ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר: ¹² הבית זה אשר אתה בנה אם תליך בחתמי ואת משפט תעשה ושמרת את כל מצותי לרכת בהם והקמתי את דבריו אתך אשר דברת אל דוד אביך: ¹³ ושכני בתוכה בני

ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנייה גלילים: ³⁵ וכלל כרובים ותמרות ופטרី צצים וצפה זהב מישר על המחקה: ³⁶ ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גוית וטור כרתת ארוזים: ³⁷ בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו: ³⁸ ובשנה האחת עשרה בירח בול ה הוא החדש השמני כלה הבית לכל דבריו וכלל משפטו ויבנהו שבע שנים:

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו: ² ויבן את בית עיר הלבנון מהה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים: ³ וספן בארץ ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטוור: ⁴ ושקפים שלשה טוריים ומהזה אל מהזה שלש פעמים: ⁵ וכל הפתחים והמזוזות רביעים שקי ומול מהזה אל מהזה שלש פעמים: ⁶ ואות אולם העמודים עשה חמישים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם וumedים ועב על פניהם: ⁷ ואולם הכסא אשר ישפט שם אלם המשפט עשה וספן בארץ מהקרע עד הקרע: ⁸ וביתו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאלם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לך שלמה כאולם הזה: ⁹ וכל אלה אבני יקרת כמדת גוית מגדירות במגדלה מבית ומחוץ וממסד עד הטעפות ומחוץ עד החצר הגודלה: ¹⁰ ומיסד אבני יקירות אבני נדלות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות: ¹¹ וממעלה אבני יקירות כמדות גוית וארץ: ¹² ובחצר הגודלה סביב שלשה טוריים גוית וטור כרתת ארזים ובחצר כוס פרח שווין אלף בת יכיל: ²⁷ ויעש את המכונות אשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה: ²⁸ וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים: ²⁹ ועל המסגרות אשר בין השלבים ארויות בקר וכרובים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות המסגרת והארונות ואת הדרעת לעשויות כל מלאכה

יהוה נחשת ממרט: 46 בככר הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן: 47 ווינה שלמה את כל הכלים מרוב מאד לא נחקר משקל הנחשת: 48 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: 49 ואთ המנרות חמץ מימין וחמש משמאלו לפני הדריך והב סנור והפרח והנרת והמלךים זהב: 50 והספונות והמנורות והמזרקות והכפות והמחותות והב סנור והפתוחה לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתה הבית להיכל זהב: ווותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באוצרות בית יהוה:

8 או יקהל שלמה את זקנו ישראל את כל הראש המתוות נשאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 2 ויק halo אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בתג הוא החדש השבעי: 3 וויבאו כל זקנו ישראל וישאו הכהנים את הארון: 4 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כל קדש אשר באחד ויעלו את הכהנים והלויים: 5 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לענין הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרוב: 6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 7 כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 8 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדבר וליאיראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: 9 אין בארון רק שני לוחות האבני אשר הנק שמש בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצדדים מארץ מצרים: 10 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והען מלָא את בית

מעשה מورد: 30 וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פערתיו כתפת להם מתחת לכיר הכתפת יצקות מעבר איש ליוות: 31 וופיהו מבית לבתרת ומעליה באמה ופה ענל מעשה כן אמה וחצי האמה גום על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא ענלוות: 32 וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במכונה וקומות האופן האחד אמה וחצי האמה: 33 ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה יdotom ונבייהם וחשקיהם וחויריהם הכל מוצק: 34 וארבע כתפות אל ארבע פנות המכונה האחת מן המכונה כתפה: 35 ובראש המכונה חצי האמה קומה ענל סבוב ועל ראש המכונה יורתה ומסגרתיה ממנה: 36 ויפתח על הלהת ידרתיה ועל מסגרתיה כרובים

אריות ותמרת כמער איש ולויות סביב: 37 כיואת עשה את עשר המכונות מוצק אחד מדיה אחת קצב אחד לכלהנה: 38 ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכול הכיפור האחד ארבע באמה הכיפור האחד כיפור אחד על המכונה האחת לעשר המכונות: 39 וויתן את המכונות חמץ על כתף הבית מימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדרמה ממול נגב: 40 ויעש חירותם את הכירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: 41 עמדים שניים וגלת הכתרתא אשר על ראש העמדים שתום ושבוכות שתום לכוסות את שני גלת הכתרת לשתי השבוכות שני טורים רמנים לשבכה האחת לכוסות את שני גלת הכתרתא אשר על פני העמדים: 43 ואת המכונות עשר ואת הכירות עשרה על המכונות: 44 ואת הים האחד ואת הבקר שניים עשר תחת הים: 45 ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים האהיל אשר עשה חירם למלך שלמה בית

יהוה: ²⁸ וולא יכול הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: ²⁹ אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: ³⁰ בנה בניתי בית זבל לך מכוון לשבחך עולם: ³¹ ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהיל ישראל וכל קהיל ישראל עמד: ³² ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אביו ובידו מלא לאמר: ³³ מן היום אשר הוציאו את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיו שמי שם ואבחר בדור להיות על עמי ישראל: ³⁴ ויהי עם לבב דוד אביו לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ³⁵ ויאמר יהוה אל דוד אביו עין אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך: ³⁶ רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנק היוצא מחלץיך הוא יבנה הבית לשמי: ³⁷ ויקם יהוה את דבריו אשר דבר ואקם לך תבנה הבית כי אם בנק היוצא מחלץיך הוא יבנה והיה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: ³⁸ ואשם שם מוקם לאדון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאו אחים מארץ מצרים: ³⁹ ווימד שלמה לפניו מזבח יהוה ננד כל קהיל ישראל ויפרש כפיו השמיים: ⁴⁰ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אליהם בשמיים ממועל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסדר לעבדך דוד אביו את דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת ימים זהה: ⁴¹ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אביו את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בנים את דרכם לילכת לפני כאשר הילכת לפניו: ⁴² ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד אביו: ⁴³ כי האמנם יש אלהים על הארץ הנה השמיים ושמי השמיים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי: ⁴⁴ ופנית אל חפלת עבדך ואל

ומשפטיו אשר צוה אバתינו: ⁵⁹ ויהיו דברי אלה אשר התהננתי לפני יהוה קרבנים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשותות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום בומו: ⁶⁰ למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלוהים אין עוד: ⁶¹ והיה לבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשمر מצוותיו כיום הזה: ⁶² והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה: ⁶³ ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר שרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויתנו את בית יהוה המלך וככל בני ישראל: ⁶⁴ ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים: ⁶⁵ ויעש שלמה בעת ההיא את הغان וכל ישראל עמו קהן גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: ⁶⁶ ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאלהיהם שמהים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

9 ויהי יכולות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חشك שלמה אשר חפן לעשות: ² וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בנביעון: ³ ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר התהננה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשם שמי שם עד עולם והוא עני ולבי שם כל הימים: ⁴ וואת אם תALK לפניפני כאשר הALK דוד אביך בתם לבב ובישר לעשותות ככל אשר צויתיך חוק ומשפט תשמר: ⁵ ותקמחי את כסא מלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לא אמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: ⁶ אם שוב תשبون אתם ובניכם מאחריו ולא תשמרו מצוותי חקתי

השימים מכון שבתק עשוית ככל אשר יקרא לך הנכרי למען יידען כל עמי הארץ את שמק ליראה אתך כעםך ישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית הזה אשר בניתו: ⁴⁴ כי יבא עמק למלחמה על איבו בדרך אשר תלחם והחפלו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבבית אשר בניתו לשמק: ⁴⁵ ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשיותם משפטם: ⁴⁶ כי יחטא לך כי אין אדם אשר לא יהטא ואנפתם ונתם לפני אויב ושבום שביהם אל ארץ האויב בהם ונתם לפני אויב ושבום שביהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה: ⁴⁷ והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתגנו אליך בארץ שביהם לא אמר חטאנו והעינו רשותנו: ⁴⁸ ושבו לך בכל לבם וכל נפשם בארץ איביהם אשר שבו אתם והחפלו אליך דרך ארצם אשר נתה לאבותם העיר אשר בחרת והבבית אשר בניתו לשמק: ⁴⁹ ושמעת השמים מכון שבתק את תפלתם ואת תחנתם ועשיותם משפטם: ⁵⁰ וסלחת לעמק אשר חטא לך ולכל פשעיםם אשר פשעו לך ונתם לדחמים לפני שביהם וرحمו: ⁵¹ כי עמק ונחלתו הם אשר הוצאה ממצרים מותך כור הבROL: ⁵² להיות ענייך פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמק ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך: ⁵³ כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עברך בהוציאך את אבותינו מצרים אדני יהוה: ⁵⁴ ויהי יכולות שלמה להחפלו אל יהוה את כל התפלתך והתגנה זו זאת קם מ לפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וככפיו פרשות השמים: ⁵⁵ ויעמד ויברך את כל קהן ישראל קול נдол לאמר: ⁵⁶ ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עברך: ⁵⁷ יהי יהוה אלהינו עמו נא אשר היה עם אבותינו אל ישבנו ואל יטשנו: ⁵⁸ להטוט לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשمر מצוותיו וחקתי

אשר נתתי לפניכם ותליכם ועברתם אליהם אחרים והשתחותם להם: 7 והכרתי את ישראל מעל פני הארץ אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקשתי לשמי אשלה מעל פנו והוא ישראל למשל ולשנינה בכל העמים: 8 והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ זואת ולבית הזה: 9 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהים אשר הוציא את אביהם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה זואת: 10 ויהי מקצת עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך: 11 וירם מלך צר נושא את שלמה בעצי ארזים ובעצים ברושים ובזהב לכל חפציו או יתן המלך שלמה לחורים עשרים עיר בארץ הנגיד: 12 ויצא חירם מצר לראות את הערים נתן לו שלמה ולא ישרו בעניינו: 13 ויאמר מה הערים אלה אשר נתה לי אחיו ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה: 14 וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר וחבב: 15 וזה דבר המש אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלים ואת חצר ואת מנדו ואת נור: 16 פרעה מלך מצרים עלה וילכד את נור וישראל באש ואת הכנען הישב בעיר הרן ויתנה שלחים לבחור אשת שלמה: 17 ובין שלמה את נור ואת בית חרן תחתון: 18 ואת בעלת ואת תמר במדבר הארץ: 19 ואת כל ערי המנסנות אשר היו לשלה ותבנה לבנות בירושלים ובבלבנון ואת חק שלמה אשר חקק לבנות בירושלים ובכל הארץ ממשלתו: 20 כל העם הנותר מן האמרי החתי הפלזי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה: 21 בנים אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחרים ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה: 22 ובני ישראל לא נתן שלמה עבר כי

10 מלכת שבא שמע את שם שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות: 2 ותבא ירושלים בחיל כבד מאד נמלים נשים בשמיים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה: 3 ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה: 4 ותרא מלכת שבא את כל חכמתה שלמה והביטה אשר בנה: 5 ומאלל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד מושתו ומלבושים ומשקו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עדר רוח: 6 ותאמר אל המלך אמתה היה הדבר אשר שמעתי בארץ עלי דביריך ועל חכמתך: 7 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עני והנה לא הנדר לי החצוי הוספה חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי: 8 אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך: 9 וכי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ לך לתחך על כסא ישראל באhabit יהוה את ישראל לעלם וישמך למלך לעשות משפט וצדקה: 10 וותן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובכשימים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרבי אשר נתנה מלכת שבא

מלך שלמה: **וְוּגֶם אֲנִי חִרֵם אֲשֶׁר נִשָּׁא זָהָב מְאֹופֵר** אשר בשפלה לרבות: ²⁸ **וּמָוֹצָא הַסּוּסִים אֲשֶׁר לְשָׁלָמָה** ממצרים ומוקה סחריו המלך יקחו מוקה במחיד: ²⁹ **וְתַעַלְהַ וְתַצְאַ מִרְכַּבָּה מִצְרָיִם** בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ולמלך ארם בידם יצאו:

11 **וְהַמֶּלֶךְ שֶׁלֶמֶה אֲהָב נְשִׁים נְכָרִיות רַבּוֹת וְאַת** בת פרעה מואבויות עמנויות אדרמיה צדנית חתית: ² **מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְאַתָּה בָּאוּ** בהם וهم לא יבואו בכם אכן יטו את לבבם אחריו **אַלְהֵיכֶם בָּהֶם דָּבָךְ שֶׁלֶמֶה לְאַהֲבָה:** ³ **וַיְהִי לְוּ נְשִׁים** שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשוי את לבו: ⁴ **וַיְהִי לְעֵת זָקְנַת שֶׁלֶמֶה נְשִׁיו הָטָו אֶת לְבָבוּ** אחריו אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהי צדנים ואחריו מלכים שקץ עמנים: ⁵ **וַיְעַשׂ שֶׁלֶמֶה** הרע בעני יהוה ולא מלא אחריו יהוה כדור אביו: ⁶ **אוֹ יִבְנֶה שֶׁלֶמֶה בָּמָה לְכַמּוֹשׁ שַׁקֵּץ מִזְמָבֵן** על פני ירושלים ולמלך שקץ בני עמנון: ⁸ **וְכַן עָשָׂה לְכָל** נשוי הנכריות מקטירות ו Mizbutoth לאליהו: ⁹ **וַיְתַאֲגֵּף** והוה בשלמה כי נתה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעים: ¹⁰ **וַצֹּוֹה אֶלְיוֹן עַל הַדְּבָר הַזֶּה** לבתיו לכת אחריו אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה: ¹¹ **וַיֹּאמֶר יְהוָה לְשֶׁלֶמֶה יְעַן אֲשֶׁר הִיְתָה** זאת ערך ולא שמרת בריתך וחתקי אשר צויתך عليك: ¹² **קָרְעָ אֶקְרָעָ אֶת הַמְּמָלָכָה מִעַלְיךָ וְנִתְהַווּ לְעַבְדָּךְ:** ¹³ **אֶךְ בִּימֵיךְ לֹא אָעַשְׂנָה לְמַעַן דָּוד אֲבִיךְ מִיד בְּנֵךְ** אקרענה: ¹⁴ **רַקְאֶת כָּל הַמְּמָלָכָה לֹא אֶקְרָע שְׁבַת** אחד אתן לבنك למען דוד עבدي ולמען ירושלם אשר בחרתיכי: ¹⁵ **וַיַּקְרֵם יְהוָה שָׁטָן לְשֶׁלֶמֶה אֶת הַדְּרָדָם** מזרע המלך הוא באדום: ¹⁶ **וַיְהִי בְּהִיּוֹת דָּוד אֶת** אדום בעלותו יואב שר הצבא לכביר את החללים ויקכל צור באדום: ¹⁷ **כִּי שָׁתְּחִדְשִׁים יִשְׁבֶּן יְהוָה וְכָל**

מלך שלמה: **וְוּגֶם אֲנִי חִרֵם אֲשֶׁר נִשָּׁא זָהָב מְאֹופֵר** הביא מאפיר עצי אלמנים הרבה מאד ואבן יקרה: ¹⁸ **וַיְעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת עַצְיוֹן הַאַלְמָנִים** מסעד לבית יהוה ולቤת המלך וככרות נובלים לשרים לא בא כן עצי אלמנים ולא נראה עד היום הזה: ¹⁹ **וְהַמֶּלֶךְ שֶׁלֶמֶה** נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלת מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה: ²⁰ **וַיְהִי מִשְׁקָל הַזָּהָב אֲשֶׁר בָּא לְשֶׁלֶמֶה** בשנה אחת שמאות ששים ושב ככר זהב: ²¹ **וְלֹבֶד** מאנשי התרים ומשחר הרכלים וכל מלכי הארץ ופחות הארץ: ²² **וַיְעַשׂ הַמֶּלֶךְ שֶׁלֶמֶה מִזְמָנִים צְנָה** זבב שחוות שמאות זהב יעללה על הצנה האחת: ²³ **וְהַשְׁחָוֹת מִזְמָנִים זָהָב** ושלש מאות מננים וזהב שחוות שלשת מננים וזהב יעללה על המן האחת ויתנים המלך בית יער הלבנון: ²⁴ **וַיְעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּסָא שֶׁן גָּדוֹל וַיַּצְפַּחַז זָהָב מַזְבֵּחַ:** ²⁵ **שֶׁשׁ מַעְלָות לְכָסָה וְרָאשׁ עַנְלָל לְכָסָה מַאֲחָרִיו וַיְדַת** מזה ומזה אל מקום השבת ושנים ארויות עמדים אצל הידות: ²⁶ **וְשְׁנַיִם עַשֶּׂר אֲרִיִּים עַמְּדִים שֶׁם עַל שֶׁ** המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל מלוכות: ²⁷ **וְכָל כָּלִי מִשְׁקָה** המלך שלמה וזהב וכל כלי בית יער הלבנון וזהב סנור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה: ²⁸ **כִּי אַנְּיִת רַתְשִׁישׁ לְמֶלֶךְ בִּים עַם אֲנִי חִרֵם** אחת לשולש שבואה אני תרשיש נשאת וזהב וכסף שנחבים וקפים ותכויים: ²⁹ **וְיִגְדֵּל הַמֶּלֶךְ שֶׁלֶמֶה מִכָּל** מלכי הארץ לעשר ולהחמה: ³⁰ **וְכָל הָאָרֶץ מִבְקָשִׁים** את פני שלמה לשמע את חכמוו אשר נתן אלהים בלבבו: ³¹ **וְהַמָּה מַבְאִים אִישׁ מִנְחָתוֹ כָּל סְפִּיר וְכָל** וזהב ושלמות ונשך ובשימים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה: ³² **וַיַּאֲסַף שֶׁלֶמֶה רַכְבָּם וְפֶרֶשִׁים וַיְהִי לֹא** אלף וארבע מאות רכוב ושנים עשר אלף פרשים וינחם בעיר הרכב עם המלך בירושלם: ³³ **וַיִּתְן הַמֶּלֶךְ אֶת** הכסף בירושלם לבניים ואת הארוזים נתן כשקמים

ישראל עד הכרית כל זכר באדרום: ¹⁷ ויברכה אדר הוא ואנשימים אדרמים מעבר אביו אותו לבוא מצרים והדר נער קטן: ¹⁸ ויקמו ממדין ויבאו פרעה מצרם אנסים עם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו: ¹⁹ וימצא הדר חן בעני פרעה מادر ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפניש הנבירה: ²⁰ ותולד לו אחות תחפניש את גנבת בנו ותגמלתו תחפניש בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה: ²¹ והדר שמע במצרים כי שכד דוד עם אבתו וכי מות יואב שהצבא ויאמר הדר אל פרעה שלחני ואיך אל ארצי: ²² ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והגך מבקש לлечת אל ארץך ויאמר לא כי שלח תשלחני: ²³ ויקם אלהים לו שטן את רזון בן אלידיע אשר ברח מאת הדרוד מלך צובה אדניו: ²⁴ ויקבץ עליו אנשים ויהי שר נדרוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: ²⁵ ויהי שטן לישראל וימליך על שלמה והחרעה אשר הדר ויקץ בישראל כל ימי ארים: ²⁶ וירכעם בן גנבת אפרתוי מן הצרדה ושם אמו צרעה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך: ²⁷ וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו: ²⁸ והאיש ירכעם נבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אותו לכל סבל בית יוסף: ²⁹ ויהי בעת ההיא ירכעם יצא מירושלים וימצא אותו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתחסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: ³⁰ ויתופש אחיה בשלמה חדשה אשר עליו ויקרעה שניים עשר קרעים: ³¹ ויאמר לירכעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: ³² והשבט האחד היה לו למען עברי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שלמה אביו בהיותו חוי לאמר איך אתם נועצים להסביר

12 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמלך אותו: ² ויהי כשמע ירכעם בן גנבת והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירכעם במצרים: ³ וישלחו ויקראו לו ויבאו ירכעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: ⁴ אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעברת אביך הקשה ועללו הכבב אשר נתן עליינו ונעבדך: ⁵ ויאמר אלהם לכו עד שלשה ימים ושובו אליו וילכו העם: ⁶ ווועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חוי לאמר איך אתם נועצים להסביר

את העם הזה דבר: ²¹ ויבאו רחבעם ירושלם ויקhal את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמנין אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה: ²² ויהי דבר האלים אל שמעיה איש האלים לאמר: ²³ אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין יותר העם לאמר: ²⁴ כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שבו איש לבתו כי מאי נהי הדרבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו לכת דבר יהוה: ²⁵ ויבן רבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא שם ויבן את פנאל: ²⁶ ויאמר רבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: ²⁷ אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בכבוד יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל ארניתם אל רחבעם מלך יהודה והרני ושבו אל רחבעם מלך יהודה: ²⁸ ויעזץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אל אשר העלו מארץ מצרים: ²⁹ וישם את אחד בבית אל ואת אחד בדן: ³⁰ ויהי הדרבר הזה לחטאתי וילכו העם לפני האחד עד דן: ³¹ ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצוע העם אשר לא היו מבני לוי: ³² ויעש רבעם חן בחודש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כחן אשר ביהודה ויעל על המזבח בן עשה בבית אל לזבח לענלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה: ³³ ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחודש השמיני בחודש אשר בדן מלבד ויעש חן לבני ישראל ויעל על המזבח להקטר:

13 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטר: ² ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו זבח עליך את כהני הבמות המקטרים עלייך ועכמתו אדם ישרפו

לבדו: ²¹ וידבר אליו לאמר אם היום תהיה עבד לך עם הזה ועבדתם עניותם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: ⁸ ויעזב את עצת הוקנים אשר יעצחו ויעזב את הילדים אשר נדלו אותו אשר העם הזה אמר דבריו אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מני העל אשר נתן אביך עליני: ¹⁰ וידברו אליו הילדים אשר נדלו אותו לאמר כה תאמירatum הזה אשר דברו אליו לאיך לאמר אביך הכהן את עלינו ואתה הקל מעליינו כה תדבר אליו קני עבה ממתני אביך: ¹¹ ועתה אבי יסר אתכם בשותים ואני איסר אתכם בעקרבים: ¹² ויבנו רבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שבו אליו ביום השלישי: ¹³ וויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הוקנים אשר יעצחו: ¹⁴ וידבר אליו קני עצת הילדים לאמר אבי הכהן את לכם ואני אסיך על לכם אבי יסר אתכם בשותים ואני איסר אתכם בעקרבים: ¹⁵ ולא שמע המלך אל העם כי היהת סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אליו ירבעם בן נבט: ¹⁶ וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם ושבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלך בדור ולא נחלה בבן יש לאלהיך ישראל עתה ראה ביתה דוד וילך ישראל לאלהייו: ¹⁷ וובני ישראל היישבים בעיר יהודה וימליך עלייהם רחבעם: ¹⁸ ווישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגנו כל ישראלabo אבן וימת והמלך רחבעם התחמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים: ¹⁹ ויפשטו ישראל בבית דוד עד היום הזה: ²⁰ ויהי שמע כל ישראל כי שב רבעם וישלחו ויקראו אותו אל העדה וימליכו אותו על כל ישראל לא יהיה אחורי בית דוד זולתי שבט יהודה

עליך: 3 וונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפק החדש אשר עליו: 4 ויהי כשמע המלך את דבר איש האלים אשר קרא על המזבח בבית אל ושלח ירבעם את ידו מעל המזבח לתפשה ותיבש ידו אשר שלח עלייו ולא יכול להשיבת אליו: 5 והמזבח נקרע ונשפק החדש מן המזבח כמופת אשר נתן אני איש האלים בדבר יהוה: 6 ויען המלך ויאמר אל איש האלים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אליו ויחל איש האלים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה: 7 וידבר המלך אל איש האלים באתי היביטה וסעדת ואתנה לך מותה: 8 ויאמר איש האלים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמד ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום זהה: 9 כי כן צוה אותו בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשא מים ולא תשוב בדרך אשר הילכת: 10 וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל: 11 ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלים היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרום לאביהם: 12 וידבר אליהם אביהם אי זה הדרך הילך ויראו בנו את הדרך אשר הילך איש האלים אשר בא מיהודה: 13 ויאמר אל בנו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו: 14 וילך אחרי איש האלים ומצאוה ישב תחת האלה ויאמר אליו אתה איש האלים אשר בא מיהודה ויאמר אני: 15 ויאמר אליו לך ATI היביטה ואכל לחם ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום זהה: 17 כי דבר לא תשוב לכלכת בדרך אשר הילכת בה: 18 ויאמר לו נם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה

והי כהני במוות: ³⁴ ויהי בדבר הזה לחתאת בית ריבעם ולהכחד ולהשמד מעל פני האדמה:

14 בעת ההיא חלה אביה בן ריבעם: ² ויאמר ריבעם לאשתו קומי נא והשנית ולא ידע כי אתי אשת ריבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה: ³ ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק רבש ובאת אלו הוא יגיד לך מה יהיה לנו: ⁴ ותעש כן אשת ריבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיה לא יכול לראות כי קמו עניינו מшибו: ⁵ ויהוה אמר אל אחיה הנה אשת ריבעם באה לדרש דבר מעיך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתגכחה: ⁶ ויהי כשמע אשיה את קול רגליה באה בפתח והוא אמר בא אשת ריבעם למה זה את מתגכחה ואני שלוח אליך קשה: ⁷ וכי אמרו לירבעם מה אמר יהוה אלהי ישראל עין אשר הרימתי מתוך העם ואתנק נגיד על עמי ישראל: ⁸ ואקרע את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא הייתה כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלק עחורי בכל לבבו לעשות רק הישר עני: ⁹ ותרעע לשות מכל אשר هو לפניו ותלך והעשה לך אלהים אחרים ומכוכות להכיסני ואתי השלכת אחרי נוק: ¹⁰ لكن הני מביא רעה אל בית ריבעם והכרתו לירבעם משתוין בקירות עזור ועוזב בישראל ובערתי אחרי בית ריבעם אשר עבר הנילע עד תמו: ¹¹ וזה לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: ¹² ואת קומי לכלי לביתךocabah רגליך העירה ומota הילך: ¹³ וספדו לו כל ישראל וקבריו אותו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר עין נמצוא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ריבעם: ¹⁴ ויהקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכricht את בית ריבעם וזה היום ומה נם עתה: ¹⁵ והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל

ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אביהם על יהודה: ² שלוש שנים מלך בירושלים ושם כל הארץ נפתחי: ²¹ ויהי כשמי בעשא ויחדל מבנות הארץ להרמה וישב בתרצחה: ²² והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי ויישאו את אبني הרמה ואת עצייה אשר בנה בעשא ויבן גם המלך אסא את נבע בנימן ירושלים: ²³ ויתר כל דברי אסא וככל גבורתו ואת המצפה: ²⁴ וככל אשר עשה והערם אשר בנה הלא מה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגלו: ²⁴ וישכב אסא עם אבתו ויקבר עמו אבתו בעיר דוד אביו ומלך יהושפט בנו תחתיו: ²⁵ ונדבר בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שיטים לאסא מלך יהודה ומלך על ישראל שנתיים: ²⁶ ויעש הרע בעני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאו אשר החטיא את ישראל: ²⁷ ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכחו בעשא בנחתו אשר לפלשתים ונדר וככל ישראל צרים על נבחון: ²⁸ וימתהו בעשא בשנות שלוש לאסא מלך יהודה ומלך תחיזו: ²⁹ ויהיו מלכו הכה את כל בית ירבעם לא השair כל נשמה לירבעם עד השמדתו בדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני: ³⁰ על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר הкусיס את יהוה אלהי ישראל: ³¹ ויתר דברי נדר וככל אשר יסירה מניברה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישראל בנהל קדרון: ¹⁴ והbamות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימי: ¹⁵ ויבא את קדרשי אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים: ¹⁶ ומלחמה היה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל מיהם: ¹⁷ ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבلتיה תה יצא ובא לאסא מלך יהודה: ¹⁸ ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרם באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך ויתגנם ביד עבדיו וישראל המלך אסא אל בן הדר בן טברמן בן חזון מלך ארם היישב בדמשק ¹⁹ לאמור: ברית בין ובין בין אביו ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: ²⁰ וישמע בן הדר אל המלך אסא וישראל

ישראל להכעיסני בחטאיהם: 3 הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביהך כבויו ירבעם בן עשה להחטיא את ישראל: 20 ויתר דבריו זמרי וקשרו נבט: 4 המת לבשא בעיר יأكلו הכלבים והמת לו בשדה יأكلו עופ השמיים: 5 ויתר דבריו בעשא ואשר עשה גבוריתו הלא הם כתובים על ספר דבריו הימים למלכי ישראל: 6 וישכב בעשא עם אבתו יקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו: 7 וגם ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבוי ירבעם ועל אשר הכה אותו: 8 בשת עשרים ושמונה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על ישראל בתרצה שנתיים: 9 ויקשר עליו עבדו זמרי שר ממחזית הרכוב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה: 10 ויבא זמרי ויכחו וימיתדו בשת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 11 ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השair לו מש庭ין בקירות גנליו ורעהו: 12 וישמד זמרי את כל בית בעשא בדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא: 13 אל כל חטאיהם בעשא וחטאיהם אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלה ישראל בתבליהם: 14 ויתר דבריו אלה וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דבריו הימים למלכי ישראל: 15 בשת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן עמרי והעם חנים על נכתון אשר לפלשתים: 16 וישמע העם החנים לאמר זמרי שבעת ימים בתרצה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה כל ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא במחנה: 17 ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגתון יצרו על תרצה: 18 והוא כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישרף עליו את בית מלך באש וימת: 19 על חטאיהם אשר חטא לעשות

ויאמר אלהו התחשי מותשי נלעד אל אהב מטהו: 20 ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הנם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה: 21 ויתמד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד זהה על קרבו: 22 וישמע יהוה בקול אלהיו ותשב נפש הילד על קרבו ויהיו: 23 ויקח אלהו את הילד וירדתו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אלהו ראי כי בנק: 24 ותאמר האשה אל אלהו עתה זה ידעת כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפרק אמתה:

18 ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אלהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אהב ונתנה מטר על פניך האדמה: 2 וילך אלהו להראות אל אהב והרعب חזק בשמرون: 3 ויקרא אהב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיו היה ירא את יהוה מادر: 4 ויהי בהכרית איזבל את נבאי יהוה ויקח עבדיו מה נבאים ויחביבם המשים איש במערה וככללים לחם ומים: 5 ויאמר אהב אל עבדיו לך בארץ אל כל מעני המים ואל כל הנהלים אויל נמצא חצר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה: 6 ויחלקו להם הארץ לעבר בה אהב הילך בדרך אחד לבדו ועבדיו הילך בדרך אחד לבו: 7 ויהי עבדיו בדרך והנה אלהו לקרהו ויבrho ויפול על פניו ויאמר אתה זה אדני אלהו: 8 ויאמר לו אני לך אמר לאדני הנה אלהו: 9 ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אהב להמיתני: 10 חי יהוה אלהיך אם יש גוי ומלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשׁ ואמרו אין והשכיע את הממלכה ואת הני כי לא ימצאכה: 11 ועתה אתה אמר לך אמר לאדני מהנה אלהו: 12 והיה אני אלך מארך ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאותו להניד לאחאב ולא ימצאך והרני ועבדך ירא את יהוה מגעריו: 13 הלא הגן לאדני את אשר עשית בהרגן איזבל את נבאי יהוה

חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפני אם יהיה השנים האלה טול ומטר כי אם לפיד דברי: 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 3 לך מזוה ופניהם לך קדמה ונסתה בנחל כרית אשר על פניך הירדן: 4 והיה מהנה נחל תשחה ואת הערכים צויתי לככלכלך שם: 5 וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על פניך הירדן: 6 והערכים מבאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנהל ישתה: 7 ויהי מקץ ימים ויבש הנהל כי לא היה נשם בארץ: 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 9 קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לככלכלך: 10 ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אלהו ויאמר קחי נא לי מעת מים בכלי ואשתה: 11 ותלך לקחת ויקרא אלהו ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך: 12 ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמיה בכם ומעט שמן בצפתה והנני מקששת שנים עצים ובאותו ועשיתו לי ולبني ואכלנו ומננו: 13 ויאמר אלהו אלהו אל תיראי בא עשי כדברך אך עשי לי שם ענה קטנה בראשנה והוציאת לי וילך ולבנק תעשי באחרונה: 14 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמיה לא תכללה וצפתה השמן לא תחסר עד יום תתן יהוה נשם על פניך האדמה: 15 ותלך ותעשה כדבר אלהו והאכל הוא והיא וביתה ימים: 16 כד הקמיה לא כללה וצפתה השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אלהו: 17 ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מעד עד אשר לא נותרה בו נשמה: 18 ותאמר אל אלהו מה לי וילך איש האלים באתי אליו להזכיר את עוני ולהמית את בני: 19 ויאמר אלהו תני לי את בנק ויקחחו מהיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם וישכבהו על

ויהי עבר הザרים ויתגנבו עד לעלות המנהה ואין
קול ואין ענה ואין קש: ³⁰ ויאמר אליוו לכל העם
גשו אליו ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה
ההרוס: ³¹ ויקח אליוו שטים עשרה אבנים כמספר
שבטי בנו יעקב אשר היה דבר יהוה אליוו לאמר
ישראל יהיה שמך: ³² ויבנה את האבנים מזבח בשם
יהוה ויעש תעללה כבביה סאותים ורעד סביב למזבח: ³³
ויערך את העצים ויינתח את הפר וישם על העצים:
ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה
ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלו: ³⁴
וילכו המים סביב למזבח ונם את התעללה מלא
מים: ³⁵ ויהי בעלות המנהה וויש אליה הנביא ויאמר
יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה
אלhim בישראל ואני עבדך ובדבריך עשית את כל
דברים האלה: ³⁶ ענני יהוה ענני וידעו העם זה כי
אתה יהוה האלים ואתה הסבת את לבם אחרנית:
ותפל אש יהוה והתכל את העלה ואת העצים ואת
האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעללה להכח:
וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא
האלים יהוה הוא האלים: ⁴⁰ ויאמר אליוו להם
תפשו את נביי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשים
וירדם אליוו אל נחל קישון וישחתם שם: ⁴¹ ויאמר
אליהם ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר: ²⁵ ויאמר
אליהם לנביי הבעל בחורי לכם הפר האחד ועשה
ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם אלhim ואש לא
תשמו: ²⁶ ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו וקראו
בשם הבעל מהבקר ועד הザרים לאמר הבעל עננו
ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה: ²⁷
ויהי בזהרים ויהתל בהם אליוו ויאמר קראו בקהל
גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו
עד כה ועד כה והשמות התקדרו עבים ורוח ויהי
שם נדול וירכב אהב וילך יזרעאל: ⁴⁶ ויד יהוה
ואהבא מנכאי יהוה מה איש חמשים חמשים איש
במערה ואכלכלם לחם ומים: ¹⁴ ועתה אתה אמר לך
אמר לאניך הנה אלהו והרני: ¹⁵ ויאמר אלהו דמי
יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום נראה אלהי
וילך עבדיו לך ראת אהב וינד לו וילך אהב
לקראת אליוו: ¹⁷ ויהי כראות אהב את אלהו
ויאמר אהב אלהי אתה זה עכבר ישראל: ¹⁸ ויאמר
לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעובכם
את מחות יהוה ותלך אחרי הבעלים: ¹⁹ ועתה שלח
קבץ אליו את כל ישראל אל הר הכרמל ואנת נבאי
הבעל ארבע מאות וחמשים ונבאי האשרה ארבע
מאות אלף שלון איזבל: ²⁰ וישלח אהב בכל בני
ישראל ויקבץ את הנבאים אל הר הכרמל: ²¹ ויגש
אליהם אלהי שלחן איזבל אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פשחים על
אליהם לא כל העם ויאמר לא כל העם זה כי אתה
שתי הטעים אם יהוה האלים לכל אחורי ואם הבעל
לכל אחורי ולא ענו העם אותו דבר: ²² ויאמר אלהו
אל העם אני נותרת נבאי ליהוה לבר וنبيי הבעל
ארבע מאות וחמשים איש: ²³ ויתנו לנו שני פרים
ויבחרו להם הפר האחד ונתחהו וישמו על העצים
ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד ונתני על
העצים ואש לא אישים: ²⁴ וקראותם בשם אלhim ואני
אקרא בשם יהוה והיה האלים אשר יענה באש הוא
האלים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר: ²⁵ ויאמר
אליהם לנביי הבעל בחורי לכם הפר האחד ועשה
ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם אלhim ואש לא
תשמו: ²⁶ ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו וקראו
בשם הבעל מהבקר ועד הザרים לאמר הבעל עננו
ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה: ²⁷
ויהי בזהרים ויהתל בהם אלהו ויאמר קראו בקהל
אולי ישן הוא ויקץ: ²⁸ ויקראו בקהל נדול ויתגדרו
כמשפטם בחרכות וברמניהם עד שפך דם עליהם: ²⁹

היתה אל אליו וישנס מותניו וירץ לפני אחאב עד בן נמי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחוליה תמשח לנבי תחתיק: ¹⁷ וזהו הנמלט מחרב חזאל ימי יהוא והנמלט מחרב יהוא ממי אלישע: ¹⁸ והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וככל הפה אשר לא נשק לו: ¹⁹ וילך שם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בא בשנים העשר יعبر אליו וילך אליו וישליך אדרתו אליו: ²⁰ ויעזב את הבקר וירץ אחריו אליו ויאמר אשה נא לאבי ולامي ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשית לך: ²¹ וושב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחו ובכל הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחריו אליו וישראלתו:

20 ובן הדר מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אותו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה: ² וישלח מלכים אל אחאב מלך ישראל העירה: ³ ויאמר לו כה אמר בן הדר כסוף זהה בליך הוא ונשיך ובניך הטוביים לי הם: ⁴ וווען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וככל אשר לי: ⁵ וישבו המלכים ויאמרו כה אמר בן הדר לאמר כי שלחתי אליך לאמר כסוף זהה בליך ונשיך ובניך לי תחן: ⁶ כי אם כעת מהר אשלה את עבדי אליך וփשו את ביתך ואת בתاي עבדיך והיה כל מהCMD ענייך ישימו בידם ולקחו: ⁷ ויקרא מלך ישראל לככל זקנינו הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אליו לנשיך לבני ולכספי ולזובי ולא מנעה ממננו: ⁸ ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל השמע ולוא תאבה: ⁹ ויאמר למלאכי בן הדר אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה עשה והדבר זהה לא אוכל לעשות ולילכו המלכים ישבתו דבר: ¹⁰ וישלח אליו בן הדר ויאמר כי יעשן לי אלהים וכיה יוספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם

היתה אל אליו וישנס מותניו וירץ לפני אחאב עד באכח יזרעאלה: **19** ויד Achab לאיובל את כל אשר עשה אליו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב: ² ותשלה איובל מלך אל אליו לאמר כי יעשן אלהים וכיה יוספו כי כעת מהר אשים את נפשך נפשך מהם: ³ וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באර שבע אשר ליהודה וינה את נערו שם: ⁴ והוא הילך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אבנמי: ⁵ וישכב ווישן תחת רתם אחד ונהנה זה מלך נגע בו ויאמר לו קום אcolon: ⁶ וויבט והנה מראשתי ענה רצפים וצפתה מים ויאכל ווישת ווישב ווישכב: ⁷

וישב מלך יהוה שנית וניג בעו ויאמר קום אכל כי רב מנק הדרך: ⁸ ויקם ויאכל ווישת וילך בכח האכילה היהיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלים הרב: ⁹ ויבא שם אל המערה וילן שם ונהנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליו: ¹⁰ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתך הרסו ואת נבייך הרגו בהרב ואחר אני לבדי ויבקשו את נפשי לחתה: ¹¹ ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח נדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רعش לא ברעש יהוה: ¹² ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: ¹³ וויהי כשמע אליו וילט פניו באדרתו ויצא ויעד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליו: ¹⁴ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתך הרסו ואת נבייך הרגו בחרב ואחר אני לבדי ויבקשו את נפשי לחתה: ¹⁵ ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרך מדברה דמשק ובאת משותת את חזאל למלך על ארם: ¹⁶ ואת יהוא

אשר ברגלי: **ט** וויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלך חנוך כمفחה: **ט** ויהיו כשמי את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שמו וישמו על העיר: **ט** ותנה נביא אחד נש אל אהב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה: **ט** ויאמר אהב בני ויאמר כה אמר יהוה בנעדי שרי המדינות ויאמר מי יאשר המלחמה ויאמר אתה: **ט** וופקד את נעריו שרי המדינות ויהיו מעתים שניים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלף: **ט** ויצאו בחרדים ובן הדר שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עוד אותו: **ט** ויצאו נעריו שרי המדינות בראשנה וישלח בן הדר וינגידו לו לאמר אנשים יצאו משמرون: **ט** ואלה יצאו מן העיר נעריו שרי המדינות והחיל אשר אחריהם: **ט** ויכו איש וינו אדים וירדפים ישראל וימלט בן הדר מלך אדים על כס ופרשיהם: **ט** ויצא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארכ מכה נדולה: **ט** וינש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק וראה את אשר תעשה כי לתשובה השנה מלך אדים עלך: **ט** ועבדי מלך אדים אמרו אליו אלהי הרום אלהיהם על מהם: **ט** ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש מקמו ושים פחות חתיהם: **ט** ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כרכב נלחמה אוחם במישור אם לא נחזק כן: **ט** ויהיו לתשובה השנה וופקד בן הדר את אדים ויעל אפקה למלחמה עם ישראל: **ט** ובני ישראל התפרקו וככללו וילכו לקראותם ויהנו בני ישראל נגדם כשי חשי עזם ואדים מלאו את הארץ: **ט** וינש איש האללים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יתוה יען אשר אמרו אלהי הרום יהוה ולא אלהי עמיים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה: **ט** ויהנו אלה נכח שבעת הנוטרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנוטרים ובן הדר נס ויבא אל העיר הדר בחרד: **ט** ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנו ותבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אליו יהוה את נפשך: **ט** ויהנו שקים במתנו ותבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדר אמר תחי נא נפשי ויאמר העודנו תוי אהי הווא: **ט** והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממן ויאמרו אחיך בן הדר ויאמר באוקהחו ויצא אליו בן הדר אחיך וילחו על המרכבה: **ט** ויאמר אליו הערים אשר לקח אבוי מאי אביך איש ובוחות חשים לך בדמשק כאשר שם אבוי בשמרון ואני בברית אשלהך ויכרת לו ברית וישלהו: **ט** ואיש אחד מבני הנבאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכני נא וימאן האיש להכתו: **ט** ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקיל יהוה הנך הולך מאי והכך האריה וילך מאצלו וימצא האריה ויכחו: **ט** וימצא איש אחר ויאמר הכני נא ויכחו האיש הכה ופצע: **ט** וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתהפש באפר על עיניו: **ט** ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרבת המלחמה והנה איש סר ויבא אליו איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או כבר כסף תCHOOL: **ט** ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איןנו ויאמר אליו מלך ישראל מן משפטך אתה חרצת: **ט** וימחר ויסר את האפר מעל עיניו ויכר אותו מלך

ישראל כי מותגאים הוא: 42 ויאמר אליו כי אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והוא תה נפשו ועمر תה עמו: 43 וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה:

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היורעאלי אשר ביוירעאלי אצל אחאב מלך שמרון: 2 וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לנין רק כי הוא קרוב אצל ביתו ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממן אם טוב בענייך אתנה לך כסף מוחר זה: 3 ויאמר נבות אל אחאב חיללה לי מיהוה מתמי את נחלה אבותי לך: 4 ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות היורעאלי ויאמר לא פניו ולא אכל להם: 5 ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל להם: 6 וידבר אליה כי אדרבר אל נבות היורעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי: 7 ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קומ אכל להם ויטב לך אני אתן לך את כרם נבות היורעאלי: 8 ותכתב ספרים בשם אחאב וחתם בחתמו ותשלח הספרים אל הוקנים ואל החרדים אשר בעירו היושבים את נבות: 9 ותכתב בספרים לאמר קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 10 והושיבו שני אנשים בני בליעל ננדו ויעדרו לאמר ברכת אלהים ומלך ותוציאו וסקלהו וימת: 11 ויעשו אנשי עירו הוקנים והחרדים אשר היושבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם: 12 קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 13 ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו ננדו ויעדרו אנשי הבליעל את נבות ננד העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויצאחו מחוין לעיר בימי בנו אביה הרעה על ביתו:

22 ישבו שלוש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: 2 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל: 3 ויאמר מלך ישראל אל

יעבריו הידעתם כי לנו רמת נלעד ואנחנו מוחשים מוקחת אתה מיר מלך ארם: 4 ויאמר אל יהושפט התליך אתי למלחמה רמת נלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמו כעמך כעמך כסוסי כסוסיק: 5 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כוים את דבר יהוה: 6 ויקבץ מלך ישראל את הנבאים כארבע מאות איש ויאמר אליהם האליך על רמת גלעד למלחמה אם איחדלו ייאמרו עליה ויתן אדני ביד המלך: 7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו: 8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאותו ואני שנאתו כי לא יתגנבה עלי טוב כי אם רע מיכיתו בן מלה והוא יהושפט אל יאמר המלך כן: 9 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיתו בן ימלה: 10 וממלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל הנבאים מתגאים לפניהם: 11 ויעש לו צדקה בון כנענה קרני עד כלתם: 12 וככל הנבאים נבאים כן לאמר על רמת גלעד והצלה נתן יהוה ביד המלך: 13 והמלך אשר הילך לקרא מיכיתו דבר אליו לאמר הנה נא דבריו הנבאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דבריך כדבר אחד מהם ודברת טוב: 14 ויאמר מיכיתו חי יהוה כי את אשר יאמר יהוה אליו אותו אדרבר: 15 ויבוא מלך ישראל ואמר המלך אליו מיכיתו הנילך אל רמתה שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחו את קطن ואת נדול כי אם את מלך ישראל לבדו: 16 ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ווועק יהושפט: 17 ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישבו מאהרו: 18 ואיש משך בקש לתמו ויכה את מלך ישראל מי שבעך אשר לא תדבר אליו רק אם פעמים אני משבעך אשר לא תדבר אליו רק אם נתן יהוה ביד המלך: 19 ויאמר אליו המלך עד כמה הפק ייך והוציאני מן המנה כי החלתי: 20 ותעללה המלחמה ביום ההורא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכחה אל חיק הרכב: 21 ויעבר הרנה במחנה כבא המשמש לאמר איש אל מלך ישראל אל יהושפט הלויא אמרתי אליך לא

עירו ואיש אל ארצו : ³⁷ וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון : ³⁸ וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והונות רחציו כדבר יהוה אשר דבר : ³⁹ ויתר דברי אהאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלאם הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל : ⁴⁰ וישכב אהאב עם אבתיו וימלך אחיזיו בנו תחתיו : ⁴¹ ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל : ⁴² יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלים ושם אמו עזובה בת שלחיו : ⁴³ וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר בענייה אהוב הארכבות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקטרים בבמות : ⁴⁴ וירושלים יהושפט עם מלך ישראל : ⁴⁵ ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלאם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה : ⁴⁶ ויתר הקדש אשר נשאר ביום אסא אביו בעיר מן הארץ : ⁴⁷ ומלך אין באדום נצב מלך : ⁴⁸ יהושפט עשר אניות תרשיש ללבת אופירה לזהוב ולא הלק כי נשברה אניות בעזיזון גבר : ⁴⁹ או אמר אחיזיו בן אהאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבריך באניות ולא אבה יהושפט : ⁵⁰ וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו : ⁵¹ אחיזיו בן אהאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על ישראל שנתיים : ⁵² ויעש הארץ בענייה יהוה וילך בדרך אביו וברך אמו וברך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל : ⁵³ ויעבד את הבעל וושתהוה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו :

אללה חמשים בענין: ¹⁴ הנה ירדה אש מן השמים ותأكل את שני שרי החמשים הראשונים ואת חמישה ועתה תיקר נפשי בענין: ¹⁵ וידבר מלאך יהוה אל אליו רד אותו אל תירא מפני ויקם וירד אותו אל המלך: ¹⁶ וידבר אליו כי אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זובוב אליו עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לבן המטה אשר עליית שם לא תרד ממנה כי מות תמות: ¹⁷ וימת דבר יהוה אשר דבר אליו יומלך יהורם תחתיו בשנת שיתים ליורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן: ¹⁸ ויתר דבריו אחותיו אשר עשה הלואה מה כתובים על ספר דבריו הימים למלכי ישראל:

2 יהי בהעלות יהוה את אליו בסערה השמים וילך אליו וויאשע מן הגלל: ² ויאמר אליו אל אלישע שב נפה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע כי יהוה וחיה נפשך אם אעזוב וירדו בית אל: ³ ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לך את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעת הчто: ⁴ ויאמר לו אליו אליהו אלישע שב נפה כי יהוה שלחני ירדו ויאמר חיה יהוה וחיה נפשך אם אעזוב ויבאו ירדו: ⁵ ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לך את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעת הчто: ⁶ ויאמר לו אליו שב נפה כי יהוה שלחני הירדן ויאמר חיה יהוה וחיה נפשך אם אעזוב וילכו שניהם: ⁷ וחמשים איש מבני הנביאים הלו ויעמדו מנגד מרוחק ושניהם עמדו על הירדן: ⁸ ויקח אליו את אדרתו ויגלם ויכה את הימים ויחציו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה: ⁹ ויהי בעברם ואליהם אמר אל אלישע שאל מה עשה לך בטרם אלקח מעיך ויאמר אלישע ויהי נא פי שניים ברוחך אליו: ¹⁰ ויאמר הקשיות לשאול אם תראה את

1 ויפשע מואך בישראל אחריו מות אחאב: ² ויפל אחזיה بعد השבכה בעלייתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אליהם לכוב בבעל זובוב אליו עקרון אם אתה מחייב זה: ³ ומלאך יהוה דבר אל אלה התחשי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אליהם המבלי אין אלהים בישראל אתם היכים לדרש בבעל זובוב אליו עקרון: ⁴ ולבן מה אמר יהוה המטה אשר עליית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליו: ⁵ וישבו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם: ⁶ ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכוב שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כי אמר יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זובוב אליו עקרון לבן המטה אשר עליית שם לא תרד ממנה כי מות תמות: ⁷ וידבר אליהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים האלה: ⁸ ויאמרו אליו איש בעל שער ואזרע אור אזור במתנייו ויאמר אלה התחשי הוא: ⁹ וישלח אליו שר חמישים וחמשיו ויעל אליו והנה ישב על ראש הדר וידבר אליו איש האלים המלך דבר רדה: ¹⁰ ויענה אליו וידבר אליו שר חמישים ואיש אליהם אוי תרד אש מן השמים ותأكل את הארץ ואת חמישיך ותרד אש מן השמים ותאכל אותו ואת חמישיו: ¹¹ ווישב וישלח אליו שר חמישים אחר חמישיו ויען וידבר אליו איש האלים כה אמר המלך מהרה רדה: ¹² ויען אלהים יידבר אליהם אם איש האלים אני תרד אש מן השמים ותאכל את הארץ ואת חמישיך ותרד אש אליהם השמים ותאכל אותו ואת חמישיו: ¹³ ווישב וישלח מן השמים ותאכל אותו ואת חמישיו: ¹⁴ ויבא שר חמישים שר חמישים שלשים וחמשיו ויעל ויבא שר חמישים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלים תיקר נא נפשי ונפש עבדיך

לקח מאמתך יהו לך כו ואמ אין לא יהו: ² ויעשה הרע בעני יהוה רק לא כאביו עשרה שנה: ³ ויעשה הרע בעני יהוה רק לא כאביו הלכים הולך ודבר ותנה רכב אש וסוסי אש ופרדרו וכאמו ויסר את מצבח הבעל אשר עשה אביו: ⁴ רך בין שניים ויעל אליו בಸערה השמיים: ¹² ואלייש ראה והוא מצעק אבוי רכב ישראל ופרקעם לשנים קרעם: ¹³ ראה עוד ויזחק בבנדריו ויקרעם לשנים קרעם: ¹⁴ וירם את אדרת אליהו אשר נפלת מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן: ¹⁵ ויקח את אדרת אליהו אשר נפלת מעליו ויכה את המים ויחציו הנה והנה ויעבר אליהו אף יהו ויכה את המים ויחציו הנה והנה ויעבר אליויש: ¹⁶ ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו ל夸ראתו וישתחוו לו ארץ: ¹⁷ ויאמרו אליו הנה נא יש את עבריך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדריך פן נשאו רוח יהוה וישלכוו באחד ההרים או באחת הגנות ויאמר לא תשלחו: ¹⁸ ויפצdro בו עד בשם ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאהו: ¹⁹ וישבו אליו והו ישב ביריחו ויאמר אליהם הללו אמרתי אליכם אל תלכו: ²⁰ ויאמרו אנשים העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדריכ ראה והם רעים והארץ משכלה: ²¹ ויאמר קחו לאי צלהית חדשה ושימו שם מלך ויקחו אליו: ²² וויצא אל מוצא הימים וישליך שם מלך ויאמר כה אמר יהוה רפאתו למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלה: ²³ וירפו הימים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: ²⁴ ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך נונרים נושא אם אביכט אליך ואמ אריך: ²⁵ וועתה קחו לי ממן והיה כננן המנן ותהי עלייך יד יהוה: ²⁶ ויאמר כה אמר יהוה ותצאננה שתים דבכים מן העיר ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים: ²⁷ וילך משם אל הר הכרמל ושם שב שמרון: ²⁸

3 יהודים בן אהב מלך על ישראל בשמרון בשנה שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה ומלך שתים

לחם וייה מדי עברו יסר שמה לאכל לחם: ⁹ ותאמר אל אישת הנה נא יודעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: ¹⁰ נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושולחן וכסא ומונרה והיה בבא אלנו יסור שמה: ¹¹ ויאמר אל נחוי נערדו קרא לשוניות וישכב שמה: ¹² ויאמר אל העליה והרעה והבבאו אל השוניות הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: ¹³ ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אני ישבת: ¹⁴ ויאמר ומה לעשות לה ויאמר ניחוי אבל בן אין לה ואישה זקן: ¹⁵ ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: ¹⁶ ויאמר למועד הזה CUT חיה ATI חבקת בן ותאמר אל אדני איש האללים אל חכוב בשפתחך: ¹⁷ ותתיר האשה ותלך בן למועד הזה CUT חיה אשר דבר אליה אליעש: ¹⁸ וינדל הילד וייה היום ויצא אל אביו אל הקצרים: ¹⁹ ויאמר אל אביו דאשי דאשי ויאמר אל הנער שהוא אל אמו: ²⁰ וישאחו ויבאחו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת: ²¹ ותעל ותשכבהו על מטה איש האללים ותסניר בערו ותצא: ²² ותקרא אל אישת והאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארכזה עד איש האללים ואשובה: ²³ ויאמר מודיע ATI הלכתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: ²⁴ ותחכש האטון ותאמר אל נערה נתג ולך אל העצר לי לרכב כי אם אמרתי לך: ²⁵ ותלך ותבוא אל איש האללים אל הר הכרמל וייה כראות איש האללים אתה מננד ויאמר אל ניחוי נערו הנה השוניות הללו: ²⁶ עתה רוץ נא לקראתה ויאמר לה השלום לך השלום לאיישך השלום לילד ותאמר שלום: ²⁷ ותבא אל איש האללים אל ההר ותחויק ברגנוו וינש ניחוי להרפה ויאמר איש האללים הרפה לה כי נפשה מריה לה וייה העלים ממוני ולא הניד אליעש אל שום ושם אשה נדולה ותחזק בו לאכל

מים תסתמו וכל החלוקת הטובה תכאבו באבנים: ²⁸ וייה בפרק כעלוות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותملא הארץ את המים: ²⁹ וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בהם ויצעקו מכל חגר חנרה ומלחה ויעמדו על הגבול: ³⁰ וישכימו בפרק והמשמץ רוחה על המים ויראו מואב מננד את המים אדרמים כדם: ³¹ ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבו בה והוכחות את מואב: ³² והערים יירטו וכל חלקה טוביה ישלו איש אבנו ומלאה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב יפללו עד השער אבניה בקירות חרסת ויסבו הקלעים ויכוחה: ³³ וירא מלך מואב כי חוץ ממנה המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכולו: ³⁴ ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלה על הרים והוא קצף נדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ:

4 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעה אל אליעש לאמר עבדך איש מות ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה ותנסה בא ליקחת את שני ילדי לו לעבדים: ² ויאמר אלה אליעש מה אתה לך הנגיד לי מה יש לכיביתת והאמר אין לשפתחך כל בביתך אם אסוק שמן: ³ ויאמר לכיו שאלי לך כלם מן החוץ מאת כל שכני כלים רקיים אל תמעיטי: ⁴ ובאת וסנרת הדלת בעדרך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא חסיעי: ⁵ ותתך מאתו ותסניר הדלת בעדרה ובעד בניתה הם מושגים אלה והיא מיצקת: ⁶ ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אליו עוד כליא איש האללים ויאמר אל בנה הגישה אליו עוד כליא לאיש האללים ויאמר לכיו מכרי את המשמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי תחיה בנותך: ⁸ ויהי היום ויעבר אליעש אל שום ושם אשה נדולה ותחזק בו לאכל

לי: 28 ותאמר השאלה בן מאת אדרני הלא אמרתי לא 5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש נדול לפני תשלחה אתך: 29 ויאמר לניחוי חגר מתניך וכח משענתי אדרני ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גיבור חיל מצרע: 2 וארם יצאו גדורדים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: 3 ותאמר אל גברתך אחלי אדרני לפני הנביה אשר בשרבורון אז יאסף אתו מצרעתו: 4 ויבא ויגד לאדרני לאמר כוות וכוזאת דברתך הנערה אשר מארץ ישראל: 5 ויאמר מלך אדרם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככריו כסף וששת אלף זהב ועשר חליפות בגדים: 6 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבאו הספר זהה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרא בנדיו ויאמר האללים אני להמתה ולהחיות כי זה שלח אליך לאספ איש מצרעתו כי לך דעו נא וראו כי מתאניה הוא לי: 8 ויהי כשמע אלישע איש האללים כי קרא מלך ישראל את בנדיו וישלח אל המלך לאמר למה קראעת בנדיך יבא נא אליו וידע כי ישנבא בישראל: 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע: 10 וישלח אליו אלישע מלך לאמר הלוך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרכך לך וטהר: 11 ויקצוף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אליו יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצרע: 12 הלא טוב אבנה ופרפר נהרות دمشق מכל מימי ישראל הלא ארץ בהם וטהרתי ייפן וילך בחמה: 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדור הנביה דבר אליך הלוך תעשה ואך כי בסיר: 42 ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האללים לחם בכורדים עשרים לחם שערים וכרכמל בצלני ויאמר תן לעם ויאכלו: 43 ויאמר משרותו מה אתן זה לפניו מה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר: 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויתרנו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעת כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכיה מאת דבר יהוה:

עבדך : 16 ויאמר ח'י יהוה אשר עמדתني לפניו אם אכח
ויפצר בו ללחחת וימאן : 17 ויאמר נעמן ולא יתן נא
לעבדך משא צמד פרדים אדרמה כי לוא יעשה עוד
עבדך עליה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה : 18
לדבר ה'וה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדרני בית רמנן
להשתחוות שמה והוא נשען על ידי והשתחויתו בית
רמן בהשתחויתו בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך
ברבר ה'וה : 19 ויאמר לו לך לשולם וילך מאתו
כברת ארץ : 20 ויאמר ניחוי נער אלישע איש האלהים
הנה חשך אדרני את נעמן הארמי הזה מוקחת מידיו את
אשר הביא ח'י יהוה כי אם רצתי אחריו וללחתי מאתו
מאומה : 21 וירדף ניחוי אחריו נעמן ויראה נעמן רץ
אחריו ויפל מעל המרכבה ל夸ראתו ויאמר השלום :
ויאמר שלום אדרני שלחני לאמר הנה עתה זה באו
אלני שני נערדים מהר אפרים מבני הנבאים תננה נא
לهم ככר כסף ושתי חליפות בגדים : 23 ויאמר נעמן רץ
הוואל קח כקרים וופרץ בו ויצור כקרים כסף בשני
חרטים ושתי חליפות בגדים וירון אל שני נעריו וישאו
לפניו : 24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית
וישלח את האנשים וילכו : 25 וזה בא ויעמד אל אדרני
ויאמר אליו אלישע מאן נחוי ויאמר לא הילך עבדך
אנה ואני : 26 ויאמר אליו לא לבי הילך כאשר הפק
איש מעל מרכבתו ל夸ראתק העת ללחחת את הכסף
וללחחת בגדים וויתרים וכרכומים וצאן ובקר ועבדים
ושפחות : 27 וצערת נעמן תרדך בך ובזרעך לעולם
ויצא מלפניו מצדע כשלג :

6 ויאמרו בני הנבאים אל אלישע הנה נא המקום
אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר ממןנו : 2 נלכה נא עד
הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם
מקום לשבת שם ויאמר לכו : 3 ויאמר האחד הוואל נא
ולך את עבדיך ויאמר אני אלך : 4 וילך אתה ויבא
הירדנה וינזרו העצים : 5 ויהי האחד מפיל הקורה

לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל ארניהם: פה עד מותנו: 4 אם אמרנו נבוא העיר והרعب בעיר ומותנו שם ואם ישבנו פה ומותנו ועתה לנו ונפלת אל מותנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימיתנו מותנו: 5 ויקומו בנסף לבוא אל מותנה ארם ויבאו עד קצאת מותנה ארם והנה אין שם איש: 6 ואדרני השמיע את מותנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו מותנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עליינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עליינו: 7 ויקומו וינסו בנסף ויעצבו את אהלייהם ואת סוסיהם ואת חמוריהם המותנה כאשר היא וינסו אל נפשם: 8 ויבאו המצריים האללה עד קצאת המותנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישטו ויאשו מושם כסף וזהב ובנדים וילכו ויטמןו: 9 וישבו ויבאו אל אהל אחר ויאשו מושם וילכו ויטמןו: 10 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עושים היום זהה יום בשירה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור התקר ומצאו עון ועתה לכוב נבאה ונגידה בית המלך: 11 ויבאו ויקראו אל שער העיר וינגידו להם לאמר באננו אל מותנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהליים כאשר המה: 12 ויקרא השעריהם וינגידו בית המלך פנימה: 13 ויקם המלך ליליה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המותנה להחבה בהשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתקבשים חיים ואל העיר נבא: 14 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל ההמון ישראל אשר תמו ונשלחה ונרא: 15 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחריו מותנה ארם לאמר לכוב ווראו: 16 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בנדים וכליים אשר השליכו ארם בהחפים וישבו המלכים וינגידו למלך: 17 ויצא העם יבזו את מותנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאותים 23 ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל ארניהם ולא יספו עוד גדורין ארם לבוא בארץ ישראל: 24 ויהי אחרי בן ויקבץ בן הדר מלך ארם את כל מותנה ויעל ויצר על שמרון: 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד הייתה ראש חמור בשננים כסף ורבע הקב חריונים בחמשה כסף: 26 ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה עצקה אליו לאמור הושיעה ארני המלך: 27 ויאמר אל יושעך יהוה מאי אושיעך המן הגן או מן היקב: 28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמיר האשה הזאת אמרה אליו תני את בנק ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר: 29 ונקשל את בני נאכלתו ואמר אליה ביום الآخر תני את בנק ונאכלנו ותחבא את בנה: 30 ויהי כשם עמלך את דבריו האשה ויקרע את בנדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית: 31 ויאמר כה יעשה לי אלהים וככה יוסף אם יעמוד ראש אלישע בן שפט עלייו דיים: 32 ואלישע ישב בבריזו והזקנים ישבים אותו וישלח איש מ לפני בטרם יבא המלך אליו והוא אמר אל הזקנים הראיהם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשיו ראו כבא המלך סגנו הדלת ולחצתם אותו בדלת הלוא קול רגלי אדרני אחדריו: 33 עודנו מדבר עם והנה המלך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוז:

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כי אמר יהוה כתעת מהר סאה סלת בשקל וסאותים שערים בשקל בשער שמרון: 2 ויען השלש אשר למלך נשען על ידו אה איש האלים ויאמר הנה יהוה עשה ארבותה בשמיים היהוה הדרב הזה ויאמר הנכה ראה בעניך ושם לא תאכל: 3 וארבעה אנשים היו מצרים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים

והראני יהוה כי מות ימות: ¹¹ ויעמד את פניו ישם עד
בש ויבך איש האלדים: ¹² ויאמר חזאל מדור עדני
בכה ויאמר כי ידעתי את אשר חעשה לבני ישראל
דרעה מבצריהם תשלח באש ובחיריהם בחרב תחרן
ועליהם תרטש והרתויהם תבקע: ¹³ ויאמר חזאל הוה
כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הנדרול הוה
ויאמר אלישע הראני יהוה אתה מלך על ארם: ¹⁴
וילך מאת אלישע ויבא אל אדני ויאמר לו מה אמר
לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה: ¹⁵ ויהי מחרת
ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו ומוט וימלך
חוואל תחתיו: ¹⁶ ובשנת חמיש לירום בן אחאב מלך
ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהודם בן יהושפט
מלך יהודה: ¹⁷ בן שלשים ושתיים שנה היה במלכו
ושמנה שנה מלך בירושלים: ¹⁸ וילך בדרך מלכי
ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב הייתה
לו לאשה ויעש הרע בעני יהוה: ¹⁹ ולא אבה יהוה
להשחית את יהודה למן דוד עבדו כאשר אמר לו
להת לו ניר לבני כל הימים: ²⁰ בימיו פשע אדום
מהתנית יד יהודה וימלכו עליהם מלך: ²¹ ויעבר יורם
צעריה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם ליליה ויכה את
אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאלהיו:
ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה או
תפשע לבנה בעת ההיא: ²³ ויתר דבריו יורם וכל
אשר עשה הלווא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלך יהודה: ²⁴ וישכב יורם עם אבתו ויקבר עמו
אבתו בעיר דוד ומלך אחזיוו בנו תחתיו: ²⁵ בשנת
שנים עשרה שנה לירום בן אחאב מלך ישראל מלך
אחזיוו בן יהודם מלך יהודה: ²⁶ בן עשרים ושתיים
שנה אחזיוו במלכו ושנה אחת מלך בירושלים ושם
אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל: ²⁷ וילך בדרך
בית אחאב ויעש הרע בעני יהוה כבית אחאב כי חתן
כית אחאב הוא: ²⁸ וילך את יורם בן אחאב למלחמה

שערים בשקל כדבר יהוה: ¹⁷ והמלך הפקיד את
השליש אשר נשען על ידו על החער וירמסו העם
בשער וימת כאשר דבר איש האלים אשר דבר
ברורת המלך אליו: ¹⁸ ויהי כדבר איש האלים אל
המלך לאמר סאותם שערים בשקל וסאה סלה בשקל
יהיה כעת מחר בשער שמרון: ¹⁹ ויען השלש את
איש האלים ויאמר ותנה יהוה עשה ארבות בשם
יהיה כדבר זהה ויאמר הנך ראה בעניך ומשם לא
תאכל: ²⁰ ויהי לו כו וירמסו אותו העם בשער וימת:
8 ואליישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה
לאמר קומי ולכי אתי וביתך ונורי באשר תנוריך כי
קרא יהוה לרעב ונום בא אל הארץ שבע שנים: ²
ותקם האשה ותעש כדבר איש האלים ותלך היא
וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: ³ ויהי מקצתה
שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק
אל המלך אל ביתה ואל שדה: ⁴ והמלך מדבר אל
גוזי נער איש האלים לאמר ספרה נא לי את כל
הנדלות אשר עשה אליוישע: ⁵ ויהי הוא מספר למלך
את אשר החיה את המת ותנה האשה אשר החיה את
בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גוזי
אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אליוישע:
וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך
סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל
תבאות השדה מיום עובה את הארץ ועד עתה: ⁷
ויבא אליוישע דמשק ובן הדר מלך ארם חלה וינד לו
לאמר בא איש האלים עד הנה: ⁸ ויאמר המלך אל
חוואל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלים
ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מחליזה: ⁹
וילך חוות לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק
משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנד בן
הדר מלך ארם שלחני לך לאמר האחיה מחליז
זה: ¹⁰ ויאמר אליוישע לך אמר לאחיה תחיה

עם זההאל מלך ארים ברמת גלעד ויכו ארמים את
יורם: ²⁹ וישב יורם המלך להתרפא ביזרעהל מן
המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את זההאל
מלך ארים ואחיזתו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות
את יורם בן אחאב ביזרעהל כי חלה הוא:

9 ואלייש הنبيיא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר
לו חנוך מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת
גלאע: ² ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן
נמשי ובאת והקמתו מותוק אחיזו והביאת אתו חדר
בחדר: ³ ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת
כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת
הדלת ונסתה ולא תחכח: ⁴ וילך הנער הנבייא
רמת גלעד: ⁵ ויבא והגה שרי החיל ישבים ויאמר
דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר
אליך השר: ⁶ ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראש
ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך
אל עם יהוה אל ישראל: ⁷ והכיתה את בית אחאב
אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי
יהוה מיד איזבל: ⁸ ואבד כל בית אחאב והכרתי
לאחאב משתין בקירות ועוצר ועוזב בישראל: ⁹ ונחתה
את בית אחאב כבית ירכבעם בן נבט וככיתה בעשא בן
אחיה: ¹⁰ ואת איזבל יאכלו הכלבים בחילק יזרעהל
ואין קבר וויפתח הדלת וינס: ¹¹ ויהוא יצא אל עבדי
אדנינו ויאמר לו השלום מדורע בא המשגע הזה אליך
ויאמר אליהם אתם ידרעתם את האיש ואת שיחו: ¹²
ויאמר שקר הנדר נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אליו
לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל:
¹³ וימחרו ויקחו איש בנדו וישמו תחתיו אל נרט
המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: ¹⁴ וויתקשר
יהוא בן יהושפט בן נמשי אל יורם ו יורם היה שמר
ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפניהם מלך ארים:
¹⁵ וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעהל מן המכמים

עד הבקר: ⁹ ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשתי על אדרני ואחרנהוomi הכה את כל אלה: ¹⁰ דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצתה אשר דבר יהוה על בית אהאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליו: ¹¹ וירק יהוא את כל הנשארים לבית אהאב ביזרעאל וכל נדלוי ומידעו וכחניו עד בלתי השair לו שריד: ¹² ויקם ויאמרו אלי שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך: ¹³ ויבא וילך שמרון אחויו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויהוא מצא את אחיו אחויו אנחנו ונרד לשлом בני המלך ויאמרו אחיו אחויו אנחנו ונרד לשлом בני המלך ובני הנגיד: ¹⁴ ויאמר תפשום חיים ותפשים חיים ושחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השair איש מהם: ¹⁵ וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראותו ויברכחו ויאמר אליו היש את לבך ישר כאשר לבבי עם לבך ויאמר יהונדב יש ושתן את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה: ¹⁶ ויאמר לה את וראה בקנותי ליהוה וירככו אתו ברככו: ¹⁷ ויבא שמרון ויד את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליו: ¹⁸ ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אהאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה: ¹⁹ ועתה כל נביי הבעל כל עבדיו וכל כחניו קראו אליו איש אל יפרק כי זבח נдол ליבעל כל אשר יפרק לא יהיה ויהוא עשה בעקבה למען האביר את עברי הבעל: ²⁰ ויאמר יהוא קדרשו עצה לבעל ויקראו: ²¹ יישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עברי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה להפה: ²² ויאמר לאשר על המלתחה הוצאה לבוש לכל עברי הבעל ויצא להם המלבוש: ²³ ויבא יהוא יהונדב בן רכב בית הבעל ויצא לאם עברי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעברי יהוה כי אם עברי הבעל לברם: ²⁴ ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא

אהודה על יהודה: ²⁵ ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה והשם בפרק עניה ותיטב את ראהה ותשקי בעד החלון: ²⁶ ויהוא בא בשער ותאמר השלים זמרי הרן אדרני: ²⁷ וישא בינו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שנים שלשה סריטים: ²⁸ ויאמר שמתהו וישמתו ווי מדמה אל הקיר ואל הסוסים ורמסנה: ²⁹ ויבא ויאכל ווישת ויאמר פקדו נא את הארץ הואת וקברוה כי בת מלך היא: ³⁰ וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הנגללה והרגלים וכפות הידים: ³¹ וישבו ויגרו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליו התשבי לאמר בחלק ירושאל יאללו הצלבים את בשר איזבל: ³² והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלק ירושאל אשר לא יאמרו זאת איזבל:

10 ¹ ולאחאב שביעים בנים בשמרון ויכתב יהוא ספריהם וישלח שמרון אל שדי ירושאל הוקנים ואל האמנים אהאב לאמר: ² וועתה כבא הספר זהה אליהם ואחכם בני אדרניים ואחכם הרככ והסוסים ועיר מבצר והשנק: ³ וראיתם הטוב והישר מבני אדרניים ושמתם על כסא אבוי וחלמו על בית אדרניים: ⁴ ויראו מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו: ⁵ וישלח Ach אשר על הבית ואשר על העיר והוקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמלך איש הטוב בעניך עשה: ⁶ ויכתב אליהם ספר שניית לאמור אם לי אתם ולכליהם אתם שמעים קחו את ראש אנשי בני אדרניים ובאו אליו כעת מחר ירושאלה ובני המלך שביעים איש את נדלוי העיר מגדלים אותם: ⁷ ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שביעים איש וישימו את ראשיהם ברודים וישלחו אליו ירושאלה: ⁸ ויבא המלך וינגד לו לאמר הביאו ראש בני המלך ויאמר שמו אתם שני צברים פתח השער

שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן ויכרת להם ברית וישבע אתם בכית יהוה וירא אתם האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו: 25 ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים והשלשים באו הכם איש אל יצא ויכום לפ' חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל: וויצאו את מוצבות בית הבעל וישראל: 26 וויתרצו את מוצבת הבעל ויתרצו את בית יהוה מוצבת הבעל ויתרצו את בית הבעל וישמחו למחראות עד היום: 28 ווישמד יהוא את הבעל מישראל: 29 רק חטא ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בדין: 30 וויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבת לעשה היישר בעניי כל אשר בלבבי עשית לביית אהאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: 31 ויהוא לא שמר ללבת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל: 32 בימים ההם החל יהוה ל Katzot בישראל ויכם חזאל בכל נבול ישראל: 33 מן הירדן מזרחה המשמש את כל ארץ הנלעד והדר אובי והמנשי מערען אשר על נחל ארנון והנלעד והבשן: 34 ויתר דבריו יהוא ספר דברי הימים למלכי ישראל: 35 ווישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אותו בשמרון וימליך יהואחו בנו תחתיו: 36 וויהים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון:

11 ועתליה אם אחיזהו וראתה כי מות בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה: 2 ותקח יהושע בת המלך יורם אחיזהו את יואש בן אחיזה ותנגב אותו מתוך בני המלך הממאותים אותו ואת מינקתו בחדר המטוות ויסתרו אותו מפני עתליה ולא הומת: 3 יהיו אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: 4 וובשנה השבעית שלח יהודיע ויקח את שרוי המאות ואת הכרוי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבואו דרך שרוי המאות לכרי ולרכזים ויבא אתם אליו בית יהוה

בית יהוה: ¹⁵ וולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לחתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים: ¹⁶ כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו: ¹⁷ אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה ויישם חזאל פניו לעלות על ירושלים: ¹⁸ ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחיוו אבתו מלכי יהודה ואת קדשו ואת כל הוחב הנמצא באוצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלים: ¹⁹ יותר דבריו יושׁר וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²⁰ ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויקו את יושׁר בית מלך הירוד סלא: ²¹ ויוובד בן שמעת ויהובד בן שמר עבדיו הכהנו יימת ויקברו אותו עם אבתו בעיר דוד וימליך אמץיה בנו תחתיו:

13 בשת עשרים ושלש שנה ליהואש בן אחיוו מלך יהודה מלך יהואש בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: ² ווועש הרע בעני יהוה וילך אחר חטאות ורבבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: ³ וויהר אף יהוה בישראל ויתنم ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדר בן חזאל כל הימים: ⁴ ויהל יהואש את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם: ⁵ וויתן יהוה לישראלמושיע ויצאו מתחתי יד ארם וישבו בני ישראל באלהלים כתמול שלשים: ⁶ אך לא סרו מחתאות בית רבעם אשר החטיא את ישראל בה הלק' וגם האשירה עד מה בשמרון: ⁷ כי לא השادر ליהואש עם כי אם חמשים פרשים וعشרה רכוב וعشרת אלף רגלי כי אבדם מלך ארם וישם כעפר לדש: ⁸ וויתר דבריו יהואש וכל אשר עשה ונבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ⁹ ווישכב יהואש עם אבתו ויקברתו בשמרון וימליך יושׁר בנו תחתיו: ¹⁰

שער הרכזים בית המלך וישב על כסא המלכים: ²⁰ ושמה כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך: ²¹ בן שבע שנים יהואש במלך:

12 בשת עשר ליהוא מלך יהואש ורביעים שנה מלך בירושלם ושם אמר צביה מבאר שבע: ² ויעש יהואש היישר בעני יהוה כל ימו אשר הורחו יהודע הכהן: ³ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקררים בבמות: ⁴ ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עobar איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעללה על לב איש להביא בית יהוה: ⁵ יקחו להם הכהנים איש מאות מכרו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק: ⁶ ויהי בשת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית: ⁷ ויקרא המלך יהואש ליהודע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדרע אינכם מוחקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאות מכריכם כי לבודק הבית מתנהו: ⁸ וויאטו הכהנים לבתו קחת כסף מאות העם ולבתו חזק את בדק הבית: ⁹ ויקח יהודע הכהן ארון אחד ויקב חרב בטלתו ויתן אותו אצל המזבח בימין בבואה איש יהוה וננתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה: ¹⁰ ויהי כראותם כי רב הכסף הכספי הנמצא בית יהוה: ¹¹ וננתנו את הכספי המתכוון על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה וויצויהו להרשי העז ולבני העשויים בית יהוה: ¹² ולגדרים ולחצבי האבן ולקנותה עצים ואבני מחצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: ¹³ אך לא יעשה בית יהוה ספota כסף מזבירות מזוקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכספי המובא בית יהוה: ¹⁴ כי לעשי המלאכה יתגנו וחזקו בו את

14 בשנת שתים ליוואש בן יואחו מלך יהודה מלך יהואש בן יואחו על ישראל בשמرون ששה שנים: ² בן שרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלים ושם אמר יהודין מן ירושלים: ³ ויעש הישר בעני יהוה רק לא כדור אביו ככל אשר עשה יהוא אביו עשה: רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקנים בבמות: ⁵ ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויד את עבדיו המכימים את המלך אביו: ⁶ ואת בני המכימים לא המות ככתב בספר תורה משה אשר צוה יהוה לאמור לא יומתו אבות על בניים ובנים לא יומתו על אבות כי אם איש בחטאיהם: ⁷ והוא הכה את אדום בניא המלח עשרה אלף ותפש את הסלע במלחמה וירא את שמה יקח על עד היום הזה: ⁸ אז שלח אמרת מלכי מלאכים אל יהואש בן יהואש מלך אמרת מלך יהודיה על יריה המלך: ⁹ ויאמר פתח החלון קרמה וויפתח ויאמר אלישע יריה וויר ואמר ירדו וישם אלישע יריה על יריה המלך: ¹⁰ ויאמר פתח חזת השועה ליהוה וחוץ תשועה בארם והכית את ארם באפק עד כליה: ¹¹ ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל קח ארציה ויד שלש פעמים ויעמך: ¹² ויקצף עליו איש האללים ויאמר להכות חמש או שש פעמים או הכית את ארם עד כליה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: ¹³ וימת אלישע ויקבריו ונדרדי מואב יבוא הארץ בא שנה: ¹⁴ ויהי הם קברים איש והנה ראו את הנדור וישלכו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויהי ויקם על רגליו: ¹⁵ וחזק אל ארם לחוץ את ישראל כל ימי יהואש: ¹⁶ ויהן יהוה אתם וירחמים וויפן אליהם למען בריתו את אבריהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה: ¹⁷ וימת חזאל מלך ארם וימלך בן הדר בנו תחתיו: ¹⁸ וישב יהואש בן יהואש ויקח את בית המלך ואת בני התרבות וישב בשמרונה: ¹⁹ ויתר דברי יהואש אשר עשה ונברתו ואשר נלחם עם אמרת מלך יהודה הלאם כתובים על ספר דברי אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יהואש ווישב את ערי הימים למלכי ישראל: ²⁰ וישב יהואש עם אביו ישראל:

ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל ומלך ירבעם בנו תחתיו: ⁶ וויתם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ: ⁶ ויתר דברי עזיריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: ⁷ וישכב עזיריה עם אבתיו ויקברו אותו עם אבתיו בעיר דוד ומלך יותם בנו תחתיו: ⁸ בשנת שלשים ושמנה שנה לעזיריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל בשמרון ששה חדשים: ⁹ ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחתאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ¹⁰ ויקשר עלייו שלם בן יבש ויהו קבל עם ימיთהו ומלך תחתיו: ¹¹ ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: ¹² והוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל וייה כון: ¹³ שלום בן יביש ממלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיריה מלך יהודה מתרצה ויבא שמרון וירק את שלום בן יביש בשמרון ומלך ירח ימים בשמרון: ¹⁴ ויעל מנחם בן נדי מתרצה ויבא שמרון וירק את שלום בן יביש בשמרון וימיთהו ומלך תחתיו: ¹⁵ ויתר דברי שלום וקרדו אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: ¹⁶ או יכה מנחם את חפסח ואת כל אשר בה ואת נבולייה מתרצה כי לא פתח וירק את כל ההורותיה בקע: ¹⁷ בשנת שלשים ותשע שנה לעזיריה מלך יהודה מלך מנחם בן נדי על ישראל עשר שנים בשמרון: ¹⁸ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאיהם ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו: ¹⁹ בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף להיות ידיו אותו להחזק הממלכה בידו: ²⁰ ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי היחיל להחת למלך אשור חמישים אלף ככר לאיש אחד וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ: ²¹ ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלייא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: ²² וישכב מנחם עם אבתיו ומלך פקוחיה בנו תחתיו: ²³ בשנת חמישים ויחיו אמץיהו בן יהוא מלך יהודה אחריו מות יהוא בן יהואחז מלך ישראל המש עשרה שנה: ¹⁸ ויתר דברי אמץיהו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: ¹⁹ ויקשרו עלייו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתהו שם: ²⁰ וישאו אותו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד: ²¹ ויקחו כל עם יהודה את עזיריה והוא בן שש עשרה שנה וימלכו אותו תחת אביו אמץיהו: ²² והוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכוב המלך עם אבתיו: ²³ בשנת חמיש עשרה שנה לאמץיהו בן יהוא מלך יהודה מלך ירבעם בן יהוא מלך ישראל בשמרון ארבעים וacht שנה: ²⁴ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאיהם ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ²⁵ הוא השיב את נבול ישראל מלבואה חמה עד ים הערבה לדבר יהוה אלהי ישראל אל אשר דבר כיראה יהוה את עני ישראל מרה מאה ואפס עצור ואפס עזוב ואין עוז לישראל: ²⁷ ולא דבר יהוה למוחות את שם ישראל מתחה השם יי' ווישעים ביד ירבעם בן יהוא: ²⁸ ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה נבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: ²⁹ וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל ומלך זכריה בנו תחתיו:

15 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזיריה בן אמץיה מלך יהודה: ² בן שש עשרה שנה היה במלךו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליה מירושלם: ³ ויעש הייש בעני יהוה ככל אשר עשה אמץיהו אביו: ⁴ רק הហמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקטרים בבמות: ⁵ ווינגע יהוה את המלך ויהו מצרע עד יום מותו וישב בבית החפשית

אהו במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלים ולא שנה לעזיריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתיים: ²⁴ וויש הרע בעני יהוה לא עשה היזר בעני יהוה אלהו כדוד אביו: 3 וילך סר מחתאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ²⁵ ויקשר עליו פכח בן רמליהו שלישי ויכחו בשמרון בארכון בית מלך את ארנוב ואת האריה ועמו חמישים הנינים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: 4 בדרכ מלכי ישראל גם את בנו העביר באש כתובות או יעללה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ירושלם למלחמה ויצרו על איזו ולא יכולו דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר ירושלמי למלך ישראל: ²⁶ בשת חמישים ותשים דברי הימים למלך יהודה מלך פכח בן רמליהו על שנה לעזיריה מלך יהודה מלך פכח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה: ²⁸ וויש הרע בעני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ²⁹ בימי פכח מלך ישראל בא גלחת פלאסר מלך אשר ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוה ואת קדר ואת חצור ואת הנלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה: ³⁰ ויקשר קשר הוועש בן אלה על פכח בן רמליהו ויכחו ווימלך תחתיו בשת עשרים ליוותם בן עזיה: ³¹ ויתר דברי פכח כל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: ³² בשת תשים לפכח בן רמליהו מלך ירושלם יותם בן עזיהו מלך יהודה: ³³ בשת עשרים וחמש שנה היה במלךו ושש עשרה שנה בן עזיהו מלך ירושא בת צדוק: ³⁴ וויש מלך בירושלים שם אמו ירושא בת צדוק: ³⁵ הייש בעני יהוה ככל אשר עשה העם מזבחים ומקררים רק הרים לא סרו עוד העם מזבחים ומקררים ברכבות הוא בנה את שער בית יהוה העליון: ³⁶ ויתר דברי יותם אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: ³⁷ בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פכח בן רמליהו: ³⁸ וישכב יותם עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אביו ומלך איזו בנו תחתיו:

16 בשת שבע עשרה שנה לפכח בן רמליהו מלך איזו בן יותם מלך יהודה: ² בשת עשרים שנה מלך איזו יותם מלך יהודה: ² בנת עשרה שנה

בירך כל נביאו כל זה לאמר שבו מדריכיכם הרעים
ושמרו מצותי חקוטי בכל התורה אשר צויתו את
אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנבאים:
14 ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר
לא האמינו ביהוה אלהיהם: 15 וימאסו את חקיו ואת
בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד
בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגויים אשר
סביכתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם:
16 ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם

מסכה שנים ענלים ויעשו אשירה וישתחו לכל צבא
השמי ועבדו את הבعل: 17 ויעבירו את בניהם ואת
בנותיהם באש ויקסמו כסמים וינחשו ויתמכרו לעשות
הרע בעני יהוה להכעיסו: 18 ויתאנף יהוה מאד
ישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה
לבדו: 19 גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם
וילכו בחקות ישראל אשר עשו: 20 וימאס יהוה בכל
זרע ישראל ויענם ויתنم ביד שסים עד אשר השליכם
מן פניו: 21 כי קרע ישראל מעל בית דוד וימלכו את
ירבעם בן נבט וידא ירבעם את ישראל מאחרי יהוה
והחתיים חטאה גדולה: 22 וילכו בני ישראל בכל
חטאיהם ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה: 23 עד אשר
הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל
עבדיו הנבאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד
היום הזה: 24 ויבא מלך אשור מבבל ומכותה ומעוא
ומלחמות וספרויים ישב בערי שמרון תחת בני ישראל
וירשו את שמרון וישבו בעריה: 25 ויהיו בתקלה
שבתיהם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את
האריות ויהיו הרגנים בהם: 26 ויאמרו למלך אשור
לאמר הגויים אשר הנLIGHT ותושב בערי שמרון לא
ורדו את משפט אלהי הארץ וישלח בהם את הארץ
והנם מימותיהם אוותם כאשר אין ידים את משפט
אליהו הארץ: 27 ויצו מלך אשור לאמר הלייכו שמה

אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אתו: 27 ויקץ
מלך אתו את המנסרות המכנות וסר מעלהם ואת
הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה
ויתן אותו על מרכפה אבונים: 18 ואת מיסך השבת אשר
בנו בביה וatat מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה
מן פני מלך אשור: 19 ויתר דבריו אתו אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 20
וישכב אותו עם אביו ויקבר עם אביו בעיר דוד
וימליך חזקיהו בנו תחתיו:

17 בשנת שטים עשרה לאתו מלך יהודה מלך
הושע בן אלה בשמרון על ישראל השע שנים: 2
ויעש הרע בעני יהוה רק לא מלכי ישראל אשר
הייו לפני: 3 עליו עליה שלמנאסר מלך אשור ויהו
לו הושע עבד וישב לו מנהה: 4 וימצא מלך אשור
בஹשע קשר אשר שלח מלכים אל סוא מלך מצרים
ולא העלה מנהה למלך אשור כשור כונה בשנה ויעצרו
מלך אשור ויאסרו בית כלא: 5 ויעל מלך אשור
בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים: 6
בשנת התשיעית להושע לכדר מלך אשור את שמרון
ויגל את ישראל אשורה ושב אחים בחלח ובכבוד
נהר גזון ועררי מדי: 7 ויהי כי חטאו בני ישראל
לייהו אלהיהם המעליה אתם מארץ מצרים מתחה
יד פרעה מלך מצרים ויראו אליהם אחרים: 8 וילכו
בחקות הגויים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל
ומלכי ישראל אשר עשו: 9 ויחפהו בני ישראל דברים
אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במוות בכל
עריהם ממנדל נצרים עד עיר מצר: 10 ויצו להם
מצבות ואשרים על כל גבעה נבאה ותחת כל עץ
רענן: 11 ויקטרו שם בכל במוות כנויים אשר הגלה
יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכיס את יהוה:
12 ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו
את הדבר הזה: 13 ויעד יהוה בישראל וביהודה

אחד מהכהנים אשר הגליתם שם וילכו וישבו שם וירם את משפט אלהי הארץ: ²⁸ ויבא אחד מהכהנים ככל אשר עשה דוד אביו: ⁴ הוא הסיר את הבמות אשר הגלו משמרון וישב בቤת אל ויהי מורה אתם איך ייראו את יהוה: ²⁹ ויהיו עשיהם גוי גוי אלהי וינויה בቤת הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בערים אשר הם ישבים שם: ³⁰ ואנשי בבל עשו את סוכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא: ³¹ והעויים עשו נבחו ואת תרחק והספרדים שרפים את בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלה ספרדים: ³² ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם מקצתם כהני במות ויהיו עושים להם בቤת הבמות: ³³ את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו עבדים כמשפט הגויים אשר הגלו אתם שם: ³⁴ עד היום הזה הם עושים כמשפטים הראשונים אינם יראים את יהוה ואינם עושים בחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוות אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל: ³⁵ ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשחחו להם ולא תעבורו ולא תובחו להם: ³⁶ כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרע נתואה אותו תיראו ולו תשחחו ולו תובחו: ³⁷ ואת החקים ואת המשפטים והתורה ומצוות אשר כתב לכם השמרון לעשوتם כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים: ³⁸ והברית אשר כרתי אתכם לא תשכח ולא תיראו אלהים אחרים: ³⁹ כי אם את יהוה אלהים תיראו והוא יציל אתכם מירך כל איביכם: ⁴⁰ ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשונים הם עשים: ⁴¹ ויהיו גויים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים גם בנים ובנויהם כאשר עשו אבתם הם עושים עד היום הזה:

18 ויהי בשת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה: ² בן עשרים וחמש שנה היה במלך ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם

המלך ויצא אליהם אלוקים בן חלקיחו אשר על הבית
דן ותירוש ארץ לחם וכרכמים ארץ זית יצחר ודבר
וחיו ולא תמותו ולא תשמעו אל חזקיהו כי סיתת אתכם
לאמר יהוה יצילנו: ³³ הatzל הצילו אלהי הגוים
איש את ארצו מיד מלך אשור: ³⁴ אלהי חמת
ואפרפד אלהי ספרויים הנע וועה כי הצילו את
שומרון מיד: ³⁵ מי בכל אלהי הארצות אשר הצילו
את ארצם מיד כי יציל יהוה את ירושלים מיד: ³⁶
וחתרשו העם ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך היא
לאמר לא תענהו: ³⁷ ויבא אליקים בן חלקיחו אשר
על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזוכיר אל
חזקיהו קרויעי בנדים וינדו לו דבריו רב שקה:

19 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בנדיו
ויתכס בשק ויבא בית יהוה: ² וישלח את אליקים אשר
על הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתקסים
בשקים אל ישעיהו הנביא בן אמוץ: ³ ויאמרו אליו
כה אמר חזקיהו יום צדקה ותוכחה ונאצחה היום הזה
כי באו בנים עד משבר וכח אין לידה: ⁴ אולי ישמע
יהוה אלהיך את כל דבריו רב שקה אשר שלחו
מלך אשור אדני לחרף אלהים חוו ותוכיח בדברים
אשר שמע יהוה אלהיך ונשאה הפלחה بعد השארית
הנמצאה: ⁵ ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו:
ויאמר להם ישעיהו מה תאמרו אל ארניכם כה
אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר
נדפו נעריו מלך אשור אתי: ⁷ הנה נתן בו רוח ושם
שמועה ושב לארצו והפלתו בחרב בארץ: ⁸ וישב
רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי
שמע כי נסע מלכיש: ⁹ וישמע אל תרתקה מלך כוש
לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים
אל חזקיהו לאמר: ¹⁰ כה תאמרו אל חזקיהו מלך
ישראל לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בטה בו
לאמר לא נתן ירושלים ביד מלך אשור: ¹¹ הנה
אתה שמעת את אשר עשו מלכי אישׁ הארץ הארץ

המלך ויצא אליהם אלוקים בן חלקיחו אשר על הבית
ושבנה הספר ויואח בן אסף המזוכיר: ¹⁹ ויאמר אליהם
רב שקה אמרו נא אל חזקיהו מה אמר המלך הנדול
מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטה: ²⁰ אמרת
אך דבר שפטים עצה ונבראה למלחמה עתה על
מי בטה כי מרדה ב': ²¹ עתה הנה בטה לך על
משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמרק אישׁ
עליו ובא בכפו ונכח בון פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו: ²² וכי תאמرون אליו אלהי יהוה אלהינו
בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במוינו ואת
זובחתו ויאמר יהודה ולידורשים לפני המזבח הזה
תשתחוו בירושלם: ²³ ועתה התערב נא את אדני את
מלך אשור ואתנה לך אלףים סוסים אם תוכל לחת
לך רכבים עליהם: ²⁴ ואיך תשיב את פנו פחת אחד
עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב
ולפרשים: ²⁵ עתה המבלעדי יהוה עליות על המזום
זהה להשתתו יהוה אמר אליו עלה על הארץ הזאת
והשוויה: ²⁶ ויאמר אליקים בן חלקיחו ושבנה ויואח
אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמיה כי שמעים
אנחנו ואל תדבר עמו יזרוית באוני העם אשר על
החמה: ²⁷ ויאמר אליהם רב שקה העל ארניך ואליך
שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על
האנשים הישבים על החמה לאכל את חריהם ולשתות
את שיניהם עמכם: ²⁸ ויעמד רב שקה ויקרא בקול
גדול יהודית ידרבר ויאמר שמעו דבר המלך הנדול
מלך אשור: ²⁹ כה אמר המלך אל ישיא לכם חזקיהו
כי לא יכול להציל אתכם מידי: ³⁰ ואל יבתח אתכם
חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן
את העיר הזאת ביד מלך אשור: ³¹ אל תשמעו אל
חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו
אל ואכלו אישׁ נפנו ואישׁ אתנו ושתו אישׁ מי בורו:
עד בא ולקוחתי אתכם אל ארץ הארץ הארץ

בָּה: 29 וַזה לְךָ הָאֹתָא אֲכָלֶל הַשָּׁנָה סְפִיחָה וּבַשָּׁנָה הַשְׁנִית סְחִישׁ וּבַשָּׁנָה הַשְׁלִישִׁית זָרָעָה וּקְצָרוּ וּנְטוּ כְּרָמִים וְאֲכָלֶל פְּרִים: 30 וַיַּסְפֵּה פְּלִיטָה בֵּית יְהוָה הַנְּשָׁאָרָה שֶׁרֶשׁ לְמַטָּה וַעֲשָׂה פָּרִי לְמַעַלָּה: 31 כִּי מִירוֹשָׁלָם תִּצְאָ שָׁאָרִית וּפְלִיטָה מִהָרֶ צִוְן קְנַאתָ יְהוָה תַּעֲשֶׂה זֹאת: 32 לְכָן כִּי אָמַר יְהוָה אֶל מֶלֶךְ אָשָׁור לֹא יָבָא אֶל הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא יָוֹרֶה שֵׁם חַזְקָה וְלֹא יִקְרְדְּמָה מִנְןָ וְלֹא יִשְׁפַּךְ עַלְיהָ סְלָלָה: 33 בְּדַרְךָ אֲשֶׁר יָבָא בָּהּ יִשּׁוּב וְאֶל הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבָא נָאָם יְהוָה: 34 וְגַנוֹתָי אֶל הָעִיר הַזֹּאת לְהֹשִׁיעָה לְמַעַן וּלְמַעַן דָּוִד עֲבָדִי: 35 וַיְהִי בְּלִילָה הַהָוֹא וַיָּצָא מֶלֶךְ יְהוָה וַיַּךְ בְּמַחְנָה אֲשֶׁר מֵאָה שָׁמְנוֹנִים וּחְמָשָׁה אֶלָף וַיַּשְׁכִּמוּ בְּבָקָר וְהַנֶּה כָּלָם פְּנִירִים מִתְהִים: 36 וַיַּסְעַ וַיַּלְךְ וַיַּשְׁבַּט סְנַחֲרִיב מֶלֶךְ אֲשֶׁר בְּאֶתְחָדָה וְבְנִינָה: 37 וַיְהִי הָאָמֵשָׁתָה בֵּית נְסָרֶךָ אֱלֹהִיו וְאַדְרָמָלֶךְ וְשָׁרָאַצְרָה הַכָּהוּ בְּחַרְבָּה וְהַמָּה נִמְלְטוּ אֶרְץ אַרְרַט וַיִּמְלֶךְ אֲסֶרֶת חָדָן בְּנוֹ תְּחִתָּיו:

20 בַּיּוֹם הַמֶּה חָלָה חֹזְקִיָּהוּ לִמְות וַיָּבֹא אֶלְיוֹ שְׁעִיעָהוּ בֶן אַמּוֹן הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ כִּי אָמַר יְהוָה צֹו לְבִתְךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תִּחְיָה: 2 וַיְסַבֵּת פְּנָיו אֶל הַקִּיר וַיַּחֲפֹלֵל אֶל יְהוָה לְאָמֵר: 3 אָנָה יְהוָה זָכָר נָא אֲשֶׁר הַתְּהַלְּכָתִי לְפָנֶיךָ בָּאֶמֶת וּבְלֹבֶב שְׁלָמָה וְהַטּוּב בְּעִינֵיךְ עֲשִׂיתִי וַיַּבְּחַזְקִיָּהוּ בְּכֵי גְדוֹלָה: 4 וַיְהִי שְׁעִיעָהוּ לְאֶזְרָאֵל הַעֲלֵמָה הַתְּיִינָה וּדְבָרֵר יְהוָה הִיא אֶלְיוֹ לְאָמֵר: 5 שָׁׁבָה וְאָמַרְתָּ אֶל חֹזְקִיָּהוּ נָנִיד עַמִּי כִּי אָמַר יְהוָה אֱלֹהִי דָוִד אָבִיךְ שְׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתְךָ רָאִיתִי אֶת דְּמַעַטְךָ הַנְּנִי רְפָא לְךָ בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי תַּעֲלֵה בֵּית יְהוָה: 6 וְהַסְּפִתִּי עַל יְמִיךְ חִמְשׁ שְׁרָה שָׁנָה וּמִכְּפָה מֶלֶךְ אֲצִילָךְ וְאֶת הָעִיר הַזֹּאת וְגַנוֹתָי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְמַעַן וּלְמַעַן דָוִד עֲבָדִי: 7 וַיֹּאמֶר יְשֻׁעָהוּ קָחוּ דְבָלָת הַתְּאַנְיָם וַיָּקֹחַ וַיִּשְׁמֹן עַל הַשְׁחִין וְיִחְיֶה: 8 וַיֹּאמֶר חֹזְקִיָּהוּ אֶל יְשֻׁעָהוּ מָה אָתָה כִּי יַרְפָּא יְהוָה לִי וְעַלְתִּי בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי בֵּית יְהוָה: 9 וַיֹּאמֶר יְשֻׁעָהוּ זֶה לְךָ

לְהַחֲרִים וְאַתָּה תְּגַזֵּל: 12 הַחֲצִילוּ אֶתְכָם אֱלֹהִי הַגּוֹים אֲשֶׁר שָׁחַתְּתָא אֶת גּוֹןָן וְאֶת חָרָן וְרַצְף וּבְנֵי עָדָן אֲשֶׁר בְּתַהֲלָשָׁר: 13 אִיוֹ מֶלֶךְ חַמָּת וּמֶלֶךְ אַרְפָּד וּמֶלֶךְ לְעִיר סְפִירִים הַנֶּעָר וְעוֹהָה: 14 וַיַּקְרִיחַ חֹזְקִיָּהוּ אֶת הַסְּפִירִים מִדְּמָלָאִים וַיַּקְרִיאֵם וַיַּעֲלֵל בֵּית יְהוָה וַיַּפְרַשְׁתָּהוּ חֹזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל יִשְׁבֵּן הַכְּרָבִים אֲתָה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְךָ לְכָל מִמְּלָכֹות הָאָרֶץ אֲתָה עֲשִׂית אֶת הַשְּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ: 16 הַתָּה יְהוָה אָנוֹךְ וְשָׁמַעַת פְּקַד יְהוָה עַיִנָּךְ וְרָאָה וְשָׁמַעַת אֶת דְּבָרֵי סְנַחֲרִיב אֲשֶׁר שָׁלַחַ לְחֶרְף אֱלֹהִים חָי: 17 אִמְמָם יְהוָה הַחֲרִיבּוּ מַלְכֵי אֲשֶׁר אָתָה הַגּוֹים וְתַנְתֵּנוּ אֶת אֱלֹהִים בָּאָשָׁר כִּי לֹא אֲלֹהִים הַמָּה כִּי אָמַת יְהוָה אֱלֹהִים וְאָבָן וַיַּאֲבְדוּם: 19 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַוּשִׁעְנוּ נָא מִידּוֹ וַיַּדְעָו כָּל מִמְּלָכֹות הָאָרֶץ כִּי אֲתָה יְהוָה אֱלֹהִים לְבַדָּךָ: 20 וַיַּשְׁלַח יְשֻׁעָהוּ בֶן אָמִין אֶל חֹזְקִיָּהוּ לְאָמַר כִּי אָמַר יְהוָה אֱלֹהִים יִשְׁעָה אֶל יִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר הַתְּפִלָּתָה אֲלֵי אֶל סְנַחֲרִיב מֶלֶךְ אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ: 21 וְהַדְּבָר אֲשֶׁר דָבַר יְהוָה עַלְיוֹ בָּוּה לְךָ לְעֵנָה לְךָ בְּתֻולָת בְּתַצְוָן אַחֲרֵיךְ רָאשֵׁנִיָּה בְּתִירוֹשָׁלָם: 22 אֶת מִי חִרְפָת וְנִדְפָת וְעַל מִי הָרִימָה קָול וְתַשְּׁאָמָר מִרְומָה עַיִנָּךְ עַל קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: 23 בַּיד מֶלֶאֲכִיךְ חִרְפָת אָדָני וְתֹאמֶר בָּרְכֵב רְכָבִי אַנְיָה עַלְתִּי מִרְומָה הָרִים יַרְכְּתִי לְבָנָנוּ וְאֶכְרַת קָומָת אַרְזָיו מִבְּחוּר בְּרָשָׁיו וְאֶבְוָה מַלְוֵן קָצָה יַעֲרֵ כְּרָמָלָה: 24 אַנְיָה קָרְתִּי וְשְׁתַׁוְתִּי מִים זָרִים וְאֶחָרֵב בְּכֶפֶר פָּעֵמִי כָּל יָאָרִי מִצּוֹר: 25 הַלְאָ שָׁמַעְתָּ לִמְרֹחַק אֶתְכָה עֲשִׂיתִי לְמִנְיָה קָדָם וְיִצְרָתִיהָ עַתָּה הַבִּיאָתִיהָ וְתָהִי לְהַשּׁוֹת נְלִים נְצִים עָרִים בְּצִדְרֹת: 26 וַיַּשְׁבַּיְהֵן קָצְרִי יַד חָתוּ וַיַּבְשֵׁוּ הֵיָּוּ עַשְׁבָה שְׁדָה וַיַּרְקֵךְ דְּשָׁא חַצִּיר גְּנוֹת וְשְׁדָפָה לִפְנֵי קָמָה: 27 וְשְׁבַתְךָ וְצַאְתָךָ וּבָאֵךְ יַדְעַתְךָ וְאֶת הַתְּרִגּוֹךְ אַלְיָהָיְךָ 28 יַעֲנֵן הַתְּרִגּוֹךְ אַלְיָהָיְךָ וְשָׁאַנְגֵּךְ עַלְיהָ בְּאָנוֹנִי וְשְׁמַתִּי חַחִי בְּאָפָךְ וּמְתַנִּי בְּשִׁפְטִיךְ וְהַשְּׁבָתִיךְ בְּדַרְךָ אֲשֶׁר בָּאת

כאמור עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא
השנים ויעבר אתם: 4 ובנה מזבחה בבית יהוה אשר
אמר יהוה בירושלם אשים אתשמי: 5 ויבן מזבחות
לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: 6 והעביר
את בנו באש וענן ונחש ועשה אוב וידענים הרבה
לעשות הרע בעני יהוה להכעיס: 7 ווישם את פסל
האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל רוד
ואל שלמה בנו בבית יהוה ובירושלם אשר בחרתי
מכל שבטי ישראל אל אשים אתשמי לעולם: 8 ולא אסיף
להניד רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם
רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתם ולכל התורה
אשר צוה אתם עברי משה: 9 ולא שמעו ויתעם מנסה
לעשות את הרע מן הנויים אשר השמיד יהוה מפני בני
ישראל: 10 וידבר יהוה ביד עברי הנביאים לאמור:
� יען אשר עשה מנסה מלך יהודה התעבות האלה
הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא נם את
יהודה בנגליו: 11 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל
הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעיו
חצלה שתי אוניו: 12 ונטוח על ירושלם את קו שמרון
וامت משקלת בית אחאב ומחייב את ירושלם כאשר
ימחה את הצלחת מהה והפק על פניה: 13 ונטוחת את
שארית נחלי ונתמים ביד איביהם והיו לבז ולמשכה
לכל איביהם: 14 יען אשר עשו את הרע בעני יהיו
מכעסים אתי מן היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד
היום הזה: 15 ונום דם נקי שפך מנסה הרבה מادر עד
אשר מלא את ירושלם פה להפה בלבד מהחתתו אשר
חחטי את יהודה לעשות הרע בעני יהוה: 16 ויתר
דברי מנסה וכל אשר עשה וחטאנו אשר חטא הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
17 וישכב מנסה עם אבתו ויקבר בנו ביתו בנו עזא
ומלך אמון בנו תחתיו: 18 בן עשרים ושתיים שנה
אמון במלכו ושתיים שנים מלך בירושלם ושם אמו
האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר
הlek הצל עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות: 19
ויאמר יהוקה נקל לצל לנטו עשר מעלות לא כי
ישוב הצל אחרנית עשר מעלות: 20 וויקרא ישעה
הنبي אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה
במעלות אחו אחרנית עשר מעלות: 21 בעת ההיא
שלח ברادر בלאון בן בלאון מלך בכל ספרים
ומנחה אל חוקה כי שמע כי חלה חוקה: 22 וישמע
עליהם חוקה ויראמ את כל בית נכתה את הכסף
ואת הזוב ואת הבשימים ואת שמן הטוב ואת בית
כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתו לא היה דבר
אשר לא הראם חוקה בביתו ובכל ממשלו: 23
ויבא ישעהו النبي אל המלך חוקה ויאמר אליו מה
אמרו האנשים האלה ומאיין יבוא אליך ויאמר חוקה
מאץ רחוכה באו מכבב: 24 ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חוקה את כל אשר ב ביתך רוא לא היה דבר
אשר לא הראות באוצרתי: 25 ויאמר ישעהו אל
חוקה שמע דבר יהוה: 26 הנה ימים באים ונשא
כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה
בבליה לא יותר דבר אמר יהוה: 27 ומניך אשר
יצאו מוך אשר תולד יקח והיו סדריטים בהיכל מלך
בבל: 28 ויאמר חוקה אל ישעהו אל ישעהו טוב דבר יהוה
אשר דברת ויאמר הלו אם שלום ואמת יהיה בימי:
29 יותר דברי חוקה וככל נברתו ואשר עשה את
הברכה ואת התעללה ויבא את הימים העירה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 30
וישכב חוקה עם אבתו ומלך מנסה בנו תחתיו:

21

בנ שיתים עשרה שנה מנסה במלכו וחמשים
וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה: 2
ויעש הרע בעני יהוה כתועבת הנויים אשר הories
יהוה מפני בני ישראל: 3 וישב ויבן את הבמות אשר
אבר חוקה אביו ויקם מזבחה לבעל וייש אשרה

עַבְדֵּ הַמֶּלֶךְ לְאָמָר : ۱۳ לְכֹ דָרְשׂוּ אֶת יְהוָה בְּעֵדִי
וּבְעֵד הָעֵם וּבְעֵד כָּל יִהּוָה עַל דְבָרֵי הַסְּפָר הַנִּמְצָא
זֹהָה כִּי גְדוֹלָה חֲמַת יְהוָה אֲשֶׁר הִיא נִצְתָּה בְּנוּ עַל
אֲשֶׁר לֹא שָׁמַעַ אֲבָתֵינוּ עַל דְבָרֵי הַסְּפָר הַזָּה לְעַשְׂתָה
כָּל הַכְּתוּב עַל יְנֵינוּ : ۱۴ וַיַּלְךְ חַלְקֵי הַכֹּהֵן וְאַחֲקֵם
וְעַכְבּוֹר וְשִׁפְנָן וְעַשְׁיָה אֶל חַלְדָה הַגְּבִיאָה אֲשֶׁר שָׁלָם בָּן
תְּקוּהָ בָּן חָרְחָס שָׁמֵר הַבְּנָדִים וְהִיא יִשְׁבַּת בִּירוּשָׁלָם
בְּמִשְׁנָה וַיַּדְבֵּר אֵלָיה : ۱۵ וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם כַּאֲמָר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲמָרָוּ לְאִישׁ הַשְׁלָח אֶתְכֶם אֲלֵי :
۱۶ כַּאֲמָר יְהוָה הָנָנִי מִבְיאָ רָעָה אֶל הַמָּקוֹם הַזָּה וְעַל
יִשְׁבּוּ אֶת כָּל דְבָרֵי הַסְּפָר אֲשֶׁר קָרָא מֶלֶךְ יִהּוָה :
۱۷ תְּחַת אֲשֶׁר עַזְבָּוּנִי וַיַּקְטֵרּוּ לְאֶלְيָהִים אֶחָדִים לְמַעַן
הַכְּעִסְנִי בְּכָל מִעֵשָׂה יִדְיָהִם וְנִצְתָּה חֲמַתְךָ בָּמָקוֹם הַזָּה
וְלֹא תִכְבַּה : ۱۸ וְאֶל מֶלֶךְ יִהּוָה הַשְׁלָח אֶתְכֶם לְדָרְשָׁ
אֶת יְהוָה כַּה תֹאמְרוּ אֲלֵי כַאֲמָר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ : ۱۹ יַעֲזֵן רָךְ לְבָבְךָ וְתִכְנַעַן מִפְנֵי
יְהוָה בְּשִׁמְעָךְ אֲשֶׁר דָבָרְתָּ עַל הַמָּקוֹם הַזָּה וְעַל יִשְׁבּוּ
לְהִיוֹת לְשָׁמֶה וּלְקַלְלָה וּתְקַרְעָתָ בְּנִדְיךָ וְתִבְכָּה
לְפָנֵי וּנְם אֲנָכִי שָׁמַעְתִּי נָאָם יְהוָה : ۲۰ לְכֹן הָנָנִי אָסְפָּ
עַל אֲבָתֵיךְ וְנִאָסְפָתָ אל קְבָרְתִּיךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא תַּרְאֵנָה
עַיִנְךָ בְּכָל הַרְעָה אֲשֶׁר אַנְיִ מִבְיאָ עַל הַמָּקוֹם הַזָּה
וַיִּשְׁבּוּ אֶת הַמֶּלֶךְ דָבָר :

23 וַיְשַׁלַּח הַמֶּלֶךְ וַיָּסְפֹּא אֲלֵי כָל זְקִנֵּי יִהּוָה
וּירוּשָׁלָם : ۲ וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וְכָל אִישׁ יִהּוָה
וְכָל יִשְׁבּוּ יְרוּשָׁלָם אֲתָוּ וְהַכְּנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל הָעֵם
לִמְקֹטָן וְעַד גְדוֹלָה וַיַּקְרָא בָזְנִים אֲתָל כָל דְבָרֵי סְפָר
הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה : ۳ וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ עַל
הַעֲמֹד וַיַּכְרֹת אֶת הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה לְלַכְתָּ אֶחָר
יְהוָה וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְאֶת עֲדוֹתָיו וְאֶת חֻקֹּתָיו בְּכָל לֵב
וּבְכָל נֶפֶשׁ לְהִקְרִים אֶת דְבָרֵי הַבְּרִית הַזָּה אֶת הַכְּתָבִים
עַל הַסְּפָר הַזָּה וַיַּעֲמֹד כָל הָעֵם בְּבְרִית : ۴ וַיַּצּוּ המֶלֶךְ
אֶת חַלְקֵי הַכֹּהֵן הַגְּדוֹלָה וְאֶת כָּהֵן הַמְשָׁנָה וְאֶת שְׁמָרִ

מִשְׁלָמָת בַּת חֲרוֹזָן יְתָבָה : ۲۰ וַיַּעַשׂ הַרְעָב עַנְיִ יְהוָה
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשָּׁה אָבִיו : ۲۱ וַיַּלְךְ בְּכָל הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר
הַלְךְ אָבִיו וַיַּעֲבֹר אֶת הַגְּלָלִים אֲשֶׁר עָבָר אָבִיו וַיִּשְׁתַּחַז
לְהָם : ۲۲ וַיַּקְשֵׂר עַבְדֵי אָמָן עַלְיוֹ וַיִּמְוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ
יְהוָה : ۲۳ עַם הָאָרֶץ אֲתָה כָּל הַקְשָׁרִים עַל הַמֶּלֶךְ
אָמָן וַיִּמְלִיכֵו עַם הָאָרֶץ אֲתָה יְאִשְׁיָהוּ בָנו תְּחִתָּיו : ۲۴
וַיִּתְהַרְבֵּר אָמָן אֲשֶׁר עָשָׂה הָלָם בָּם כְּתָובִים עַל סְפָר
דְבָרֵי הַיּוֹם לְמַלְכֵי יִהּוָה : ۲۵ וַיִּקְרַב אָמָן בְּקַבְרָתוֹ
בָּנֵן עֹזָא וַיִּמְלַךְ יְאִשְׁיָהוּ בָנו תְּחִתָּיו :

22 בָּן שְׁמָנָה שָׁנָה יְאִשְׁיָהוּ בְּמֶלֶכְוָשָׁלִשִּׁים וְאַחֲת שָׁנָה
מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם וְשָׁם אָמוּ יִדְידָה בַּת עֲדִיה מִבְצָקָת : ۲
וַיַּשְׁחַר עַנְיִ יְהוָה וַיַּלְךְ בְּכָל דָרְךָ דָר אָבִיו וְלֹא
סֶר יִמְוֹן וְשְׁמָאוֹל : ۳ וַיַּהַי בְּשֶׁמֶna עַשְׂרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ
יְאִשְׁיָהוּ שְׁלָח הַמֶּלֶךְ אֶת שְׁפֵן בָּן אַצְלִיחָו בָּן מְשָׁלָמָ
הַסְּפָר בֵּית יְהוָה לְאָמָר : ۴ עַלָּה אֶל חַלְקֵי הַכֹּהֵן
הַגְּדוֹלָה וַיָּתַחַן אֶת הַכְּסָף הַמּוֹבָא בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר אָסְפָּ
שְׁמָרִי הַסְּפָר מִאַת הָעֵם : ۵ וַיַּתְהַנֵּן עַל יְדֵי שְׁעִיר הַמְלָאָכָה
הַמְפָקְדִים בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְהַנֵּן אֶת לְעֵשִׂיר הַמְלָאָכָה אֲשֶׁר
בְּבֵית יְהוָה לְחֻזָּק בְּדַק בֵּית הַבַּיִת : ۶ לְחָרְשִׁים וּלְבָנִים
וּלְנִדְרִים וּלְקָנוֹתָ עַצִּים וּאַבָּנִים מִחְצֵב לְחֻזָּק בֵּית הַבַּיִת :
۷ אֶךְ לֹא יִחְשַׁב אֶת הַכְּסָף הַנְּתָנוּ עַל יָדֵיכֶם כִּי בָּמוֹנָה
הַמְעִים : ۸ וַיִּאמֶר חַלְקֵי הַכֹּהֵן הַגְּדוֹלָה עַל שְׁפֵן
הַסְּפָר תּוֹרָה מִצְאָתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְן חַלְקִיהָ
אֶת הַסְּפָר אֶל שְׁפֵן וַיַּקְרָא הָלָקָה כָּל הַדָּרֶךְ
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁבַּע אֶת הַמֶּלֶךְ דָבָר וַיִּאמֶר הַתִּכְוֹן עַד
אֶת הַכְּסָף הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה עַל יְדֵי שְׁעִיר הַמְלָאָכָה
הַמְפָקְדִים בֵּית יְהוָה : ۹ וַיַּגְדֵּן שְׁפֵן הַסְּפָר לְמֶלֶךְ לְאָמָר
סְפָר נָתַן לִי חַלְקִיהָ הַכֹּהֵן וַיַּקְרָא הָלָקָה שְׁפֵן לְבָנֵי הַמֶּלֶךְ :
۱۰ וַיַּגְדֵּן שְׁפֵן הַסְּפָר לְמֶלֶךְ לְאָמָר
בְּנָיו יְשַׁמְּעֵ אֶת הַמֶּלֶךְ אֶת דְבָרֵי סְפָר תּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת
שְׁפֵן וְאֶת עַכְבּוֹר בָּן מִיכְיָה וְאֶת שְׁפֵן הַסְּפָר וְאֶת עַשְׂיה

אשרה: ¹⁶ ויפן יאשיהו יירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרפּ על המזבח ויטמאהו בדבר יהוה אשר קרא איש האלים אשר קרא את הדברים האלה: ¹⁷ ויאמר מה הציון הלו אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: ¹⁸ ויאמר הניחו נחל קדרון וישרפּ אתה בנחל קדרון וידק לעפר לו איש אל יגע עצמותיו וימלטו עצמותיו את עצמות הנביא אשר בא משמרון: ¹⁹ וגם אתה כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכיעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המיעשים אשר עשה בבית אל: ²⁰ ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרפּ את עצמות אדם עליהם וישב ירושלים: ²¹ וויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אליכם ככתוב על ספר הברית הזה: ²² כי לא עשה כפסח זה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: ²³ כי אם בשנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלים: ²⁴ וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת הנללים ואת כל השקצים אשר מצא חלקייו הכהן בית יהוה: ²⁵ וכמוו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאריו ככל תורה משה ואחריו לא קם כמוה: ²⁶ אך לא שב יהוה מהחרון אףו הנ دول אשר חרה אףו ביהודה על כל העצמים אשר הכתבים על הספר אשר מצא חלקייו הכהן בית יהוה: ²⁷ ויאמר יהוה נם את יהודה אסיד מעל פנּי כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלים ואת הבית אשר אמרתי יהוה שמי שם: ²⁸ ויתר דבריו יאשיהו וכל אשר עשה הללום נתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²⁹ הספּ להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה וכל צבא השמיים וישראל מוחז לירושלים בשדמota קדרון ונשא את עפרם בית אל: ³⁰ והשבית את הcamרים אשר נהנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלים ואת המקטרים לבעל לשמש וליריח ולמפולות וכל צבא השמיים: ³¹ ויצא את האשרה מבית יהוה מוחז לירושלים אל נחל קדרון וישרפּ אתה בנחל קדרון וידק לעפר ישך את עפרה על קבר בני העם: ³² וויתך את בית הקדשים אשר בבבּית יהוה אשר הנשים ארנות שם בתום לאשרה: ³³ ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבּע עד באר שבע ונתיך את במוות השערם אשר פתח שער יהושע שער העיר אשר על שמאול איש בשער העיר: ³⁴ אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלים כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם: ³⁵ ויטמא את התפת אשר בני בניהם לבתו להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך: ³⁶ ווישבת את הוסטים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס אשר בפּרוּרים ואת מרכבות המשש שרפּ באש: ³⁷ ואת המזבחות אשר על הנג עליות אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתן המלך וירץ משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון: ³⁸ ואת הבמות אשר על פני ירושלים אשר מימיין להר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקן צדוקים ולכמוש שקן מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך: ³⁹ וושבר את המזבחות ויכרת את האשרים וימלא את מקומות עצמות אדם: ⁴⁰ וגם את המזבח אשר בבּית אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל נם את המזבח ההוא ואת הבמה נתן וישרפּ את הבמה הדק לעפר ושרף

בנימיו עליה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשר מלך בירושלם ושם אמרו נחשתה בת אלתנן מירושלם: 9 ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה אביו: 10 בעת ההיא עלה עבדי נבוכדנאצ'ר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצרים: 11 ויבא נבוכדנאצ'ר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה: 12 ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אותו מלך בבל בשנת שמנה למלך: 13 וויצא שם את כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כלי הוחב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: 14 וגהלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל נבורי החיל עשרה אלפיים גולה וככל החרש והמסנרג לא נשאר זולת דלהת עם הארץ: 15 ויגל את יהויכין בבליה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת أولי הארץ הולך גולה מירושלם בבליה: 16 ואת כל אנשי החיל שבעת אלפיים וחתרש והמסנרג אלף הכל נבוריים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבליה: 17 וימליך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקויה: 18 בן עשרים ואחת שנה צדקויה במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמרו חמייטל בת ירמיהו מלבנה: 19 ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה יהויכים: 20 כי על אף יהוה הייתה בירושלם וביהודה עד השלוכו אותם מעל פניהם וימרד צדקויה במלך בבל.

25 יהי בשנת התשיעית למלךו בחדר השערוי בעשור לחדר בא נבוכדנאצ'ר מלך בבל הוא וככל חילו על ירושלם ויחון עליה ויבנו עליה דיק סביב: 2 ותבא העיר במצרים עד עשתי עשרה שנה למלך צדקויה: 3 בתשעה לחדר ויחוק הרעב בעיר ולא היה לחם עם הארץ: 4 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמותים אשר על גן המלך מצרים עד נהר פרת כל אשר היה למלך מצרים: 8

בנימיו עליה פרעה נכה מלך אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראו ומייתהו במגנו כראתו אותו: 30 וירכבהו עבדיו מות מגנו ויבאהו ירושלם ויקברחו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחו בן יאשיהו וימשחו אותו וימיליכו אותו תחת אביו: 31 בן עשרים ושלש שנה יהואחו במלךו ושלשה חדים מלך בירושלם ושם אמרו חמויטל בת ירמיהו מלבנה: 32 ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשו אבתו: 33 ויאסrho פרעה נכה ברכלה בארץ חמאת ככר כסף במלך בירושלם ויתן ענש על הארץ מהא ככר כסף וככר זהב: 34 וימליך פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את שמו יהויכים ואת יהואחו למלך ויבא מצרים וימת שם: 35 והכסף והזהב הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת הזהב את עם הארץ תחת לפרקתו נכה: 36 בן עשרים וחמש שנה יהויכים במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמרו זביה בת פדייה מן רומה: 37 ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשו אבתו:

24 בנימיו עליה נבוכדנאצ'ר מלך בבל ויהיו לו יהויכים עבד שלש שנים וישב וימרד בו: 2 ווישלה יהוה בו את נドורי בני עמן וישלחם ביהודה להאבירו מואב ואת נדורי בני עמן וישלחם ביהודה להאבירו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדי הנקאים: 3 אך על פי יהוה הייתה ביהודה להסיד מעל פניו בחטאה מנשה ככל אשר עשה: 4 וגם דם הנקוי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח: 5 יותר דברי יהויכים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 6 וישכב יהויכים עם אבתו וימליך יהויכין בני תחתו: 7 ולא הסיף עוד מלך מצרים לנצח הארץ כי למלך מלך בבל מנהל מצרים עד נהר פרת כל אשר היה למלך מצרים: 8

וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה: ²¹ ויך אתם מלך בבל רבלתה: ב' ויך אתם מלך בבל וימיתם ברכלה בארץ חמת וויל יהודה מעל אדמתו: ²² והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השair נבוכדנאצ'r מלך בבל ויפקר עליהם את גדריהם בין אחיקם בן שפן: ²³ ווישמעו כל שרי ה칠ים המה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גדריהם ויבאו אל גדריהם והמצפה ווישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחתה הנטפתי ויואנחו בן המעתה המה ואנשיהם: ²⁴ ווישבע להם גדריהם ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי הכהדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל יוטב לכם: ²⁵ ויהיו בחדר השבעה בא יושמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה וועשרה אנשים אותו ויכו את גדריהם ווימת ואת היהודים ואת הכהדים אשר היו אותו במצפה: ²⁶ ויקמו כל העם מקטן ועד נדול ושרי ה칠ים ויבאו מצריהם כי ייראו מפני כהדים: ²⁷ ויהיו בשלשים ושבע שנה לגילו יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדר נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא: ²⁸ וידבר אותו טבות ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אותו בבל: ²⁹ וושנא את גנדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו: ³⁰ ואראחטו ארחת תמיד נתגה לו מאת המלך דבר יום ביומו כל ימי חייו:

וילך אתם על מלך בבל רבלתה: ²¹ וירדפו חיל כבדים אחר המלך וישנו אותו בערכות ירחו וכל חילו נפכו מעליו: ²² וויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלתה וידברו אותו משפט: ²³ ואת בני צדיקיו שהחטו לעניינו ואת עני צדיקיו עור ויאסרו בנהשתים ויבאחו בבל: ²⁴ ובחדש החמייש ששבעה לחדר הייא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדנאצ'r מלך בבל בא נבווארדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלים: ²⁵ וירושף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיהם ירושלים ואת כל בית גדור שרפ' באש: ²⁶ ואת חומת ירושלים סביבו נחצ'ו כל חיל כהדים אשר רב טבחים: ²⁷ ואת יתר העם הנשאדים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הנפלים נבווארדן רב טבחים: ²⁸ ומדלת הארץ השair רב טבחים לכרכמים וליגבים: ²⁹ ואת עמודי הנחתה אשר בית יהוה שברו כהדים וישאו את נחשתם בבל: ³⁰ ואת הסירות ואת הדיעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל נחשת אשר ישרתו בם לקחו: ³¹ ואת המחתות ואת המזוקות אשר זהב ואשר כספ' כספ' ללח רב טבחים: ³² העמודים שניהם הים האחד והמנחות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה: ³³ שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומות הכתרת שלש אמה ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאליה לעמוד השני על השבכה: ³⁴ ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפנחו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף: ³⁵ ומן העיר ללח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פנוי המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המזבא את עם הארץ וששים איש עם הארץ הנמצאים בעיר: ³⁶ ויקח אתם נבווארדן רב טבחים

ועתה מרצהים: ²² כספר היה לסייעם סבאך מהול במים: ²³ שדריך סורדים וחכרי נגבים כלו אהב שחד ודריך שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבווא אליהם: ²⁴ لكن נאם האדון יהוה צבאות אביך ישראל הוין אנחם מצדי ואקמה מאוייב: ²⁵ ואשיבה ידי עלייך ואצרכ כבר סייניך ואסירה כל בדיליך: ²⁶ ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציך כבתחלה אחריך בן יקרא לך עיר הצדק קרייה נאמנה: ²⁷ ציון במשפט הפדה מהגנות אשר בחרתם: ²⁸ ובשער פשעים וחתאים יהוד ועובי יהוה יכלו: ²⁹ כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו ונכנה אשר מים אין לה: ³⁰ והיה החسن לנערת ופעלו לניצוח ובערו שניהם יהדו ואין מכבה:

2 הדבר אשר חזות ישעיהו בן אמוץ על יהודת ירושלים: ² והיה באחרית הימים נכוון יהודת בית יהוה בראש ההרים ונשא מנבעות ונחרו אליו כל הגנים: ³ וחלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדריכיו ונלכה באחריתו כי מצינו תצא תורה ודבר יהוה מירושלים: ⁴ ומשפט בין הגנים והוכיח לעמים רבים מנהת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרה לא אוכל און ועקרה: ¹⁴ חדשם ומועדיהם כבשים ועתודים לא חפצתי: ¹² כי חוסיפו הביא מי בקש זאת מידכם רמס הצריך: ¹³ לא חוסיפו הביא יהוה שבת עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאית נsha: ¹⁵ ובפרשכם כפיכם אעלים עני מכם נם כי תרבו תפלה איני שמע ידיםם דמים מלאו: ¹⁶ רחציו הוכו הסירו רע מעלייכם מנדר עיני חדרלו הרע: ¹⁷ למדרו היטב דרשו משפט אשריו חמוין שפטו יהום ריבוי אלמנה: ¹⁸ לכון נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילכינו אם ידרימו כתולע כצמר יהו: ¹⁹ אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: ²⁰ ואם תמאנו ונשגב יהוה לבכו ביום ההוא: ²¹ כי יום ליהוה צבאות היהת לוונה קרייה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה על כל נאה ורם ועל כל נשא ושפלה: ²³ ועל כל ארי

1 חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזות על יהודת ירושלים בימי עזיהו יויהם אוחז יחווקיהו מלכי יהודה: ² שמעו שמים והאוזני ארץ כי יהוה דבר בנם נדלתו ורוממתי והם פשעו כי: ³ ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראאל לא ידע עמי לא התבונן: ⁴ הוי נוי חטא עם כבד עון זרע מרעעים בניהם משחיתים עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראאל נורו אחור: ⁵ על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל דראש לחלי וכל לבב דוי: ⁶ מכף רגל ועד ראש אין בו מחת פצע וחברה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן: ⁷ ארצכם שמה עריכם שרפות אש אדמתכם לננדכם זרים אכלים אתה ושם מה מהפכת זרים: ⁸ וונורתה בת ציון בסכה בכרם כמלונה במקשה בעיר נצורה: ⁹ לול יהוה צבאות הוויזיר לנו שדריך כמעט סדרם היינו לעמרא דמיינו: ¹⁰ שמעו דבר יהוה קציני סדר האזינו תורה אלהינו עם עמרא: ¹¹ למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבת עלה אילים וחלב מריאים ודם פרים מוקרא לא אוכל און ועקרה: ¹⁴ חדשם ומועדיהם מנדר עיני חדרלו הרע: ¹⁷ למדרו היטב דרשו משפט אשריו חמוין שפטו יהום ריבוי אלמנה: ¹⁸ לכון נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: ²⁰ ואם תמאנו ונשגב יהוה לבכו ביום ההוא: ²¹ כי יום ליהוה צבאות היהת לוונה קרייה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה

מלכם תרכאו עמי ופנוי עניים חתנו נאם אדני יהוה צבאות: ¹⁶ ויאמר יהוה יען כי גבשו בנות ציון ותלכנה נטוות גרון ומשקרות עיניהם הלקך וטפוף תלכנה וברגלהם תעסנה: ¹⁷ וביום ההוא יסיר אדני את יהוה פתין יערה: ¹⁸ בתפארת העכסים והשביסים והשחרנים: ¹⁹ הנטפות והשרות והרעלות: ²⁰ ההפארים והצעדות והקשרים וכתי הנפש והלהחים: ²¹ הטעבות ונומי האף: ²² המחלצות והמעטפות והמטפוחות והחריטים: ²³ והגנילים והסדיינים והצניפות והרדידים: ²⁴ והיה החת בשם נק יהיה ותחת הגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיניל מחרגת שק כי תחת יפי: ²⁵ מתייך בחרב יפלו ונבורתך במלחמה: ²⁶ ואנו ואבלו פתחיה ונקתה לארץ תשב:

4 והחיזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמננו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמק עליינו אסף חרפתו: ² ביום ההוא יהיה צמה יהוה לצבי ולכבוד ופרוי הארץ לנאון ולתפארת לפלייתה ישראל: ³ יהיה הנשאר בזכין והנותר בירושלם קדוש אמר לו כל הכתוב לחים בירושלם: ⁴ אם רחץ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם ידיח מקרבה ברוח משפט וברוחה בעיר: ⁵ וברא יהוה על כל מכוון הר ציון ועל מקרה ענן יומם וعشן וננה אש להבה ליליה כי על כל כבוד חפה: ⁶ וסכה תהיה לצל יומם מהרב ולמחסה ולמסטור מזרם וממטר:

5 אשירה נא לדיידי שירות דודי לכרכמו כרם היה לידיידי בקרון בן שמן: ² ויעזקו יוסקלחו ויטעהו שرك ויבן מגדל בתוכו ונום יקב חצב בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים: ³ ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא בינוי ובין כרמי: ⁴ מה לעשות עוד לכרכמי ולא עשיתי בו מודיע קייתי לעשות ענבים ושרי ואתם בערתם הכרם גזלה העני בבתיכם: ¹⁵

הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן: ¹⁴ ועל כל החרים הרמים ועל כל הנבעות הנשאות: ¹⁵ ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה: ¹⁶ ועל כל אניות הרישיש ועל כל שכיות החמדה: ¹⁷ ושח נבאות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: ¹⁸ והאלילים כליל ייחלף: ¹⁹ ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר נאנו בקומו לעיר הארץ: ²⁰ ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי והבו אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ולוטלפים: ²¹ לבוא בנקודות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר נאנו בקומו לעיר הארץ: ²² חדרלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא:

3 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלים ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים: ² גבר ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן: ³ שר חמשים ונשוא פנים ויעץ וחכם בראשים ונבון לחש: ⁴ ונתתי נערם שרים ותעלולים ימשלו בם: ⁵ ונש העם איש באיש ואיש ברעתו ירדהו הנער בזקן והנקללה בנכבד: ⁶ כי יתפש איש באחיו בית אביו שלמה לכיה קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת תחת ירך: ⁷ ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חשב ובכתי איין לחם ואין שלמה לא תשימני קצין עם: ⁸ כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעליהם אל יהוה למרות עני כבודו: ⁹ הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הנידו לא כחדו אויל נפשם כי גמלו להם רעה: ¹⁰ אמרו צדיק כי טוב כי פרוי מעליהם יאכלו: ¹¹ אויל לרשות רע כי גמול ידיו עשה לו: ¹² עמי נשייו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחותיך בלעו: ¹³ נצב לריב יהוה ועמד לדין עמי: ¹⁴ יהוה במשפט יבוא עם זקניהם ושריו ואתם בערתם הכרם גזלה העני בבתיכם: ¹⁵

ויש באנשים: 5 ועתה אודיעת נא אתכם את אשר אני עשה לכרכי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו ונלניהם מרחוק ושרק לו מקצתה הארץ והנה מהרה היה למרמס: 6 ואשיתהו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמייר ושית ועל העבים אצוה מהמתיר עלי מתר: 7 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נתע שעשוינו ויקו למשפט והנה משפה לצדקה והנה צעקה: 8 هو מגניי בית בביה שדה יקריבו עד אף מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ: 9 באוני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה יהיו גדרלים וטוביים מאיין יושב: 10 כי עשרה צמדי כרם יישו בת אחת וזרע חמר יעשה איפה: 11 هو משכניי בבקר שכיר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם: 12 והיה כנור ונבל תף וחליל ויין משתיהם ואת פעל יהוה לא יビטו ומשעה ידיו לא ראו: 13 לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמוני צחה צמא: 14 לכן הרחיבה שאל נפשה ופערה פיה לבלוי חק וירד הדרה והמונה ושאוניה ועליז בה: 15 (Sheol h7585) ויש אדם יושבל איש עני נבහים תשבלנה: 16 וויביה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: 17 ורעו כבשים כדרבים וחרבות מלחים גרים יאכלו: 18 הוא משכי העון בחבליו השוא וכעבות הענלה חטאה: 19 האמרים ימהר יחישה מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונדרעה: 20 הוא האמרים לרע טוב ולטוב רע שמיים חשך לאור ואור לחשך שמיים מר למתוק ומתקוק למר: 21 הוא חכמים בעיניהם וננד פניהם נבניהם: 22 הוא גבוריים לשחות יין ואנשי חיל למסך שכיר: 23 מצדיקו רשות עקב שחד וצדקה צדיקים יסירו ממןנו: 24 לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהוה ופרחים כאבק יעללה כי מסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאציו: 25 על כן חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכחו וירגנו ההרים ותהי נבלתם כטוחה בקרב

6 בשנה מות המלך עזיהו ואדראה את אדרני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל: 2 שרפאים עמדים ממועל לו ש כנפים שיש כנפים לאחד בשתיים יסכה פניו ובשתיים יסכה רגליו ובשתיים יעופף: 3 וקרא זה זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: 4 וינגע אמות הספים מוקל הקורא והביה ומלא עשן: 5 ואמר אויל כי נדמתי כי איש טמא שפטים א נכי ובתווך עם טמא שפטים א נכי יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עני: 6 ויעף אליו אחדר מן השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח: 7 וינגע על פי ויאמר הדנה נגע זה על שפטיך וסר עונך וחטאיך תכפר: 8 ואשמע את קול אדרני אמר את מי אשלח ומילך לנו ואמר ההנו שלחנו: 9 ויאמר לך ואמרתה לעם הזה שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדרעו: 10 השמן לבעם הזה ואזנו הכבד עניינו השע פן יראה בעניינו ובאוניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: 11 ואמר עד מתי אדרני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאיין יושב ובתים מאיין אדם והאדמה תשאה שמאה: 12 ורחק יהוה את האדם ורבה העוזבה בקרב הארץ: 13 ועוד בה עשרה ושבה והיתה לבער אלה ואלון אשר בשלכת מצבתם בם זרע קדש מצבאתה:

7 ויהי ביום אחד בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמלהיו מלך ישראל ירושלם למלחמה עלייה ולא יכול להלחם עלייה: 2 וינדר לבית דוד לאמר נחיה ארם על אפרים וינווע לבבו ולביב עמו כנווע עצי עיר מפני רוח: 3 ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחיך אתה ושאר ישוב בנך אל קצח תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס: 4 ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולביבך אל ירך משני זנבות האודים העשנים האלה בחרי אף רצין ואדם ובן רמלהיו: 5 יען כי יען עלייך ארם רעה אפרים ובן רמלהיו לאמר: 6 נעללה ביהודה ונקצנה ונבקענה אלינו ונמלך מלך בתוכה את בן טבאל: 7 כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה: 8 כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובعود ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם: 9 וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמלהיו אם לא תאמינו כי לא תאמנו: 10 ו יוסף יהוה דבר אל אחיך לאמר: 11 שאל לך אות מעם יהוה אליך העמק שאללה או הונגה למעלה (Sheol) 12 ויאמר אחיך לא שאל ולא אנסה את יהוה: 13 ה7585 ויאמר שמעו נא בית דוד המעת מכמם הלאות אנסים כי תלאו נם את אלהי: 14 לכן יtan אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל: 15

8 ויאמר יהוה אליו קח לך גלון נדול וכותב עליו בחרט אנווש ל Maher שלל חש בז: 2 ואuidה לי עדים אנסנים את אורה הכהן ואת כירחו בן יברכיהו: 3 ואקרב אל הנבואה ותתיר ותלך בן ויאמר יהוה אליו קרא שמו Maher שלל חש בז: 4 כי בטרם ידע הנער קרא אביו ואמי ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור: 5 וויסוף יהוה דבר אליו עוד לאמר: 6 יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ומשוש את רצין ובן רמלהיו: 7 ולכן הנה אדני מעלה עלייהם את מי הנהר העצומים והרבבים את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על כל אפיקיו ותלך על כל נdroתו: 8 ווחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יג'יע והיה מטמות כנפיו מלא רחוב ארץ עמנואל: 9 רעו עמים וחתו והזינו כל מרחקי ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו: 10 עצז עצה ותפר דברו דבר ולא קום כי עמנואל: 11 כי כה אמר יהוה אליו בחזקת היד ויסרני מלכת בך העם הזה לאמר: 12 לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מורהו לא תיראו ולא תעריצו: 13 את יהוה צבאות אותו מקדישו והוא מורהכם והוא מערצכם: 14 והיה למקדש ולאבן נסף ולצורך מכשול לשני בתוי ישראל לפסול ולםוקש לישוב ירושלים: 15 וכשלו גם רביהם ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו: 16 צור תעודה חתום תורה במלדי:

ונביא מורה שקר הוא הונב: ¹⁶ וויהיו מאשרי העם הזה ל: ¹⁸ הנה אגaci והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות מהעדים ומאשריו מבלתיים: ¹⁷ על כן על בחרויל לא ישמח אדרני ואת יתרומי ואת אלמנתיו לא יرحم כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אףו ועוד ידו נטויה: ¹⁸ כי בעריה כאש רעה שמיר ושיט הידענים המצפחים ומהננים הלווא עם אל אלהיו ציון: ¹⁹ וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל ולמופתים בישראל עם יהוה צבאות השכן בהר ידרש בעד החיים אל המתים: ²⁰ לתורה ולהתעודה אם לא יאמרו בדבר זהה אשר אין לו שחר: ²¹ ועבר בה נקעה ורעה והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו אש איש אל אחיו לא יתמלו: ²⁰ וינור על ימין ורעה ויאכל על שמואל ולא שבעו איש בשער זרעו יאכלו: ²¹ מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יתדרו המה על יהודה בכל זאת לא שב אףו ועוד ידו נטויה:

10 הוי החוקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו: ² להטאות מדין דלים ולגזול משפט עני עמי להיות אלמנות שללם ואת יהומום יבזו: ³ ומה העשו ליום פקודה ולשואה מהרחק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואני תעוזו כבודכם: ⁴ בלחוי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל זאת לא שב אףו ועוד ידו נטויה: ⁵ הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי: ⁶ בניו חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצנו לשיל של ולבנו בו ולשימו מרמס כחמד חוץות: ⁷ והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן ייחסב כי להשמד בלבבו ולהכריתו כדמשק שמרון: ¹⁰ כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון: ¹¹ הלא כאשר עשית לשמרון ולאליליה כן עשה לירושלם ולעכבה: ¹² והיה כי יבצע אדרני את כל מעשיו בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשר ועל הפערת רום עינוי: ¹³ כי אמר בכח ידי עשית ובחמתוי כי נבנתי ואסיר נבולה עמים ועתודתיהם שושתי ואוריד כאביר יושבים: ¹⁴ ותמצא כאן ידי כפה ואמנון יום אחד: ¹⁵ זקן ונושא פנים הוא הראש לחיל העמים וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני

וחכתיו ליהוה המSTITר פניו מבית יעקב וקוייטי לו: ¹⁸ הנה אגaci והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל עם יהוה צבאות השכן בהר ציון: ¹⁹ וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצפחים ומהננים הלווא עם אל אלהיו ידרש בעד החיים אל המתים: ²⁰ לתורה ולהתעודה אם לא יאמרו בדבר זהה אשר אין לו שחר: ²¹ ועבר בה נקעה ורעה והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאליהו ופנה למעלה: ²² ואל ארץ יבריט ותנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפללה מנדח:

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כתעת הראשון הקל ארצתם זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גليل הנינים: ² העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי הארץ צלמות אור נהנה עליהם: ³ הרביה הני לא הנדרת השמחה שמהו לפניך כשמחת בקצר אשר יגלו בחלקם שלל: ⁴ כי את על סבלו ואת מה שכם שבת הנגש בו החחתת כיום מדין: ⁵ כי כל סאון סאן ברעיש ושמלה מגוללה בדיםם והויה לשרפיה מאכלת אש: ⁶ כי ילד ילד לנו בנ נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבורה אביעד שר שלום: ⁷ למרביה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל מלכתו להכין אתה ולסעדת במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאתי יהוה צבאות תעשה זאת: ⁸ דבר שלח אדרני ביעקב ונפל בישראל: ⁹ וידעו העם כלו אפרים ווושב שמרון בנאה ובגנדל לבב לאמר: ¹⁰ לבנים נפלו ונזית נבנה שקים נדעו וארים נחליף: ¹¹ הו ישגב יהוה את צרי רצין עלי ואת איביו יסכס: ¹² ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת לא שב אףו ובגדלו וארים נחליף: ¹³ והעם לא שב עד המכח ואות יהוה צבאות לא דרשו: ¹⁴ ויכרת יהוה מישראל ראש זונב כפה ואמנון יום אחד: ¹⁵ זקן ונושא פנים הוא הראש

אספתו ולא היה נדר כנפ' ופצתה פה ומיצפצת': ¹⁵ והיתפהар הגרון על החצב בו אם יתנדל המשור על מניפו כהניף שבת את מרימיyo כהרים מטה לא עז': ¹⁶ לבן ישלה האדון יהוה צבאות במשמנייו רוזן ותחת כברו יקריך כיוקד אש: ¹⁷ והיה אוד' ישראל לאש וקדשו ללהבה ובערה ואכללה שיתו ושמיריו ביום אחד: ¹⁸ וככבוד יערו וככרמלו מנפש ועד בשער יכללה והיה כמסס נסס: ¹⁹ ושאר עז' יערו מספר יהיו ונער יכתbam: ²⁰ והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכחו ונשען על יהוה קדוש ישראל באמתה: ²¹ שאר ישוב שאר יעקב אל אל נבור: ²² כי אם היה עמק ישראל כחול הים שאר ישוב בו כלוון חרוון שוטף צדקה: ²³ כי כללה ונחרצת אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ: ²⁴ ולכן אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישוב ציון מאשר בשפט יכחה ומטהו ישא עלייך בדרכך מצרים: ²⁵ כי עוד מעט מזעך וכלה זעם ומכת מדין בצור ערב ומטהה על הים ונשאו בדרכך מצרים: ²⁶ והיה ביום ההוא יסוד סבלו מעלה שכם ואפי על תבליהם: ²⁷ ויעורר עליו יהוה צבאות שוט ועלו מעל צוארך ותבל על מפניהם: ²⁸ בא על עית עבר במגנון למכמש יפקוד כליו: ²⁹ עברו מעברה נבע מלון לנו חרדה הרמה נבעת שאל נטה: ³⁰ צהלי קולך בת גלים הקשבי לשעה ענotta: ³¹ ננדזה מודמנה ישבי הנגים העזז: ³² עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית ציון נבעת ירושלים: ³³ הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה נדועים והגבאים ישפלו: ³⁴ ונקף סבכי העיר בברזול והלבען באדריך יפול:

12 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אגפת כי ישב אפק ותנהמני: ² הנה אל ישועתי אבתח ולא אפחד כי עז' וזרמת יה יהוה וייה ליל ישועה: ³ וושאבתם מים בשנון מעניינו היושעה: ⁴ ואמרתם ביום ההוא הודה ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלייתו הוכירו כי נשוב שמו: ⁵ זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת בכל הארץ: ⁶ צהלי ורני יושבת ציון כי גדור בקרבך קדוש ישראל:

11 ויצא חטר מגועז ישי ונצר משרשיו יפרה: ² ונחח עלייו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבורה רוח דעת ויראת יהוה: ³ והריהם ביראת יהוה

14 המשא בבל אשר חוזה ישעיהו בן אמוץ: 2 על

הר נשפה שאו נס הדימו קול להם הגינוי יד ויבאו
פתחינו נדיבים: 3 אני צויתי למקדשים נס קראתי גבורי
יעקב: 2 ולקחו עמי והביאו אל מקומם והתנהלו
בבית ישראל על ארמת יהוה לעברים ולשפותה והיו
שבים לשבייהם ורדו במנשיהם: 3 והיה ביום הניה
יהוה לך מעצבר ומרנוך וממן העברה הקשה אשר
עבד לך: 4 ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת
איך שבת נש שבת מהדבה: 5 שבר יהוה מטה
רשעים שבט משלים: 6 מכח עמים בעברה מכת
בלתי סרה רדה באפ נוים מרדף בלי חיש: 7 נחיה
שקתה כל הארץ פצחו רנה: 8 גם ברושים שנחו
לך ארוי לבנון מאו שכבת לא יעללה הכרת עליינו: 9
שאלול מתחת רנוה לך לקראת בואר עורר לך רפאים
כל עתורי הארץ הקים מכסאותם כל מלכי נוים: (Sheol)
10 כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמוני
ה7585 אלינו נמשלת: 11 והורד שאל גאנך המית נבליך
החתיך יצע רמה ומכסיך תולעה: (Sheol h7585) 12 איך
נפלת נשימים הילל בן شهر ננדעת לאין חילש על
נוים: 13 ואתה אמרת בלבך השמים עלה ממעל
לכוכבי אל ארדים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי
צפון: 14 עלה על במת עב ארמה לעליון: 15 אך אל
שאלול הורד אל ירכתי בור: (Sheol h7585) 16 ראייך אליך
ישניהם אליך יתבוננו הזה האיש מרני הארץ מרעיש
מלךות: 17 שם תבל כמדבר ועריו הרס אסידיו לא
פתח ביתה: 18 כל מלכי נוים כלם שכבו בכבוד איש
בבתו: 19 ואתה השלכת מקברך נצץ נתעב לבוש
הרגים מטעני חרב יורד אל אבני בור כפניך מובס:
20 לא תחדר אתם בקברה כי ארץ שחת עמק הרנטה
לא יקרה לעולם זרע מרעים: 21 חכינו לבני מטבח
בעון אבותם כל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל
ערבים: 22 וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכתרתי
לבבל שם ושאר נין וכנד נאם יהוה: 23 ושמתייה

רננה בבל אשר חוזה ישעיהו בן אמוץ: 2 על
רב קול שאון מלכויות נוים נאספים יהוה צבאות
מפקד צבא מלחה: 5 באים מארץ מרחק מקצת
השמים יהוה וכלי זעמו לחבל כל הארץ: 6 היללו
כי קרוב יום יהוה כshed משדי יבו: 7 על כן כל
ידים תרפינה וכל לבב אונש ימס: 8 וונבהלו צירים
וחבלים יאחזון כיולדת יהילון איש אל רעהו יתמהו
פני להבים פניהם: 9 והנה יום יהוה בא אכורי ועbara
וחרונן אף לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמד ממנה:
10 כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חיש
השמש בצאתו וירח לא יניה אורו: 11 ופקדרתי על
תבל רעה ועל רשעים עונם והשบท נאון זדים ונאות
עריצים אשפיל: 12 אוקיר אונש מפו ואדם מכתם
אופיר: 13 על כן שמי ארני ותרעוש הארץ ממקומה
בעברת יהוה צבאות וביום חרונן אף: 14 ויהיה צבוי
מדח וכצאן ואין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל
ארציו ינוסו: 15 כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול
בחרב: 16 ועליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם
ונשיהם תשלגנה: 17 הני מעד עלייהם את מדי אשר
כסף לא יחשבו וזהב לא יחפיצו בו: 18 וקשות נערים
תרטשנה ופרי בطن לא ירחמו על בניים לא תחוס
עינם: 19 והיתה בבל צבי מלכויות תפארת נאון
כשדים כמהפהכת אלהים את סדם ואת עמרה: 20
לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל
שם ערבי ודרים לא ירכזו שם: 21 ורכזו שם ציים
ומלאו בתייהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושערירים
ירקדו שם: 22 וענה אים באלמנוחיו ותנים בהיכלי
ענג וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו:

למורש קפד ואגמי מים וטאטאתה במתאטא השמד
נאם יהוה צבאות: ²⁴ נשבע יהוה צבאות לאמור אם
לא כאשר דמיות כן היה וכאשר יעצמי היה תקום:
לשבר אשר בארכץ ועל הרי אבוננו וסר מעליים
על וסבלו מעל שכמו יסור: ²⁵ זאת העצה היועצת
על כל הארץ וזאת היד הנטויה על כל הגוים: ²⁶ כי
יהוה צבאות יעץ ומיו יפר וידיו הנטויה ומיו ישיבנה:
בשנת מות המלך אחיו היה המשא הזה: ²⁷ כי
לא כן בדייו: ²⁸ לכן ייליל מואב למוֹאָב כלְהַיִלִיל
לאישיו קיר חרותת ההגנו אך נכאים: ²⁹ כי שדנות
חשובו אמלל גפן שכמה בעלי גוים הלאו שרווקיה
עד יוזר נגעו תעו מדבר שלחוותה נטשו עברויים: ³⁰
על כן אבכה בבכי יוזר גפן שכמה אריווך הדעת
חשובו ואלעללה כי על קיצך ועל קציך היד נפל:
ונאסף שמהה ונילג מן הכרמל ובכרמים לא ירנן
לא ירעע יין ביקבים לא ידרך הדרך הידר השבתי:
ו על כן מעי למוֹאָב ככנור יהמו וקרבי לקור חרש:
והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל
מקדשו להתפלל ולא יוכל: ³¹ זה הדבר אשר דבר
יהוה אל מואב מאו: ³² ועתה דבר יהוה לאמר בשלש
שמות כשי שיכיר ונקלה כבוד מואב בכל החמון הרב
ושאר מעט מזער לוא כביר:

17 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה
מעי מפללה: ² עזבות ערי ערדער לעדרים תהינה
ורכזו ואין מהריד: ³ ונשבת מבצר מאפרים וממלכה
מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהו נאם יהוה
צבאות: ⁴ והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן
בשרו ירוזה: ⁵ והיה אסף קציר קמה וזרעו שלבים
קצור והיה כמלקט שלבים בעמק רפאים: ⁶ ונשאר
בו עוללה נקף זית שנים שלשה גרגירים בראש
אמיר ארבעה חמשה בסעפה פריה נאם יהוה אלהי
ישראל: ⁷ ביום ההוא ישעה האדם על עשו ועינוי
אל קדוש ישראל תראינה: ⁸ ולא ישעה אל המזבחות
מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה והאשרים

למורש קפד ואגמי מים וטאטאתה במתאטא השמד
צלק בתוכך צהרים סתרי נדחים נרד אל תנלי: ⁴ יג'רו
בך נרחיו מואב הו סתר למם מפני שודד כי אף המץ
כליה שד תמו רמס מן הארץ: ⁵ והווכן בחסך כסא
וישב עלייו באמת באחלה דוד שפט ודרש משפט ומחר
צדק: ⁶ שמענו נאון מואב נא מאד גאותו וגאונו ועברתו
לא כן בדייו: ⁷ לכן ייליל מואב למוֹאָב כלְהַיִלִיל
לאישיו קיר חרותת ההגנו אך נכאים: ⁸ כי שדנות
חשובו אמלל גפן שכמה בעלי גוים הלאו שרווקיה
עד יוזר נגעו תעו מדבר שלחוותה נטשו עברויים: ³⁰
על כן אבכה בבכי יוזר גפן שכמה אריווך הדעת
חשובו ואלעללה כי על קיצך ועל קציך היד נפל:
ושאריתך יהרג: ³¹ הילילי שער זעקי עיר נמנון פלשת
כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במוועדי: ³² ומה
יענה מלאכי גנו כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עני עמו:
15 משא מואב כי בלילה שד ערד מואב נדמה כי
בלילה שד קיר מואב נדמה: ² עליה הבית ודיין
הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל בכל
ראשיו קרחה כל זקן גרוועה: ³ בחוצתיו חנרו שק על
גנותיה וברחבותיה כליה ייליל יידר בבכי: ⁴ ותזעק
חשובו ואלעללה עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי
מוֹאָב יריינו נפשו ירעעה לו: ⁵ ללביו למוֹאָב יזעך ברייה
עד צער ענלה שלשיה כי מעלה הלוחית בבכי יעללה
בו כי דרך חורנים זעקה שבר יעדרו: ⁶ כי מי נמרם
משמעות יהיו כי יבש חציר כליה דשא יירק לא היה: ⁷
על כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבבים ישאום:
כ כי הקופה הזעקה את נבול מואב עד אנלים אילתה
ובאר אילום אילתה: ⁹ כי מי דימונן מלוא דם כי אשית
על דימונן נספנות לפליית מואב אריה ולשארית
אדמה:

16 שלוחו כר משל אryn מסלע מדברה אל הר בת
צין: ² והיה כעוף נודד קן משלחת תהינה בנות מואב

והחמנים: 9 ביום ההוא יהיו ערי מעוז כעוזבת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והוא הוה שמה: 10 כי שכחת אלה ישבך וצורך מעוז לא זכרת על כן תטעי נתני נעמנים זומרת זר תזרענו: 11 ביום נתעך תשנשני ובבקר זרעך תפירחוי נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש: 12 הוי המון עמים רביים כהמות ימים יהמיון ושאון לאמים כshawן מים כבירים ישאון: 13 לאמים כshawן מים רביים ישאון ונער בו ונס ממרחך ורדף כמצ הרים לפני רוח וככנגל לפני סופה: 14 לעת ערב והנה בלחה בטרם בקר איננו זה חלק שושינו ונורל לבזינו:

18 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש: 2 השלח בים צירום ובכלי נמא על פני מים לכוי מלאכים קלים אל נוי ממשך ומורת אל עם נורא מן הוא והלאה נוי קו ומboseה אשר בזוא נהרים ארציו: 3 כל ישבו תבל ושכנו ארץ כנסא נס הרים תרא וכתקע שופר תשמעו: 4 כי כה אמר יהוה אליו אשקוטה ואביתה במכוני כחם צח עלי אור כעב טל והוא נזה וכרת הולזלים במזמרות ואת הנטישות הסיר התו: 6 יעוזו יהדו לעיט הרים ולבחמת הארץ וקץ עליו העיט וככל בהמת הארץ עליו תחרף: 7 בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורת ומעם נורא מן הוא והלאה נוי קו ומboseה אשר בזוא נהרים ארציו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון:

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אל ליל מצרים מפנוי ולבב מצרים ימס בקרבו: 2 וסכסחתי מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר ממלכה בממלכה: 3 ונבקה רוח מצרים בקרבו ועתחו אבלע ודרשו אל האלילים ואל האטמים ואל האבות ואל הדרענים: 4

הבעיון בעיו שבו אותו: ¹³ משא בערב בעיר בערב תליינו ארחות דדרנים: ¹⁴ לקראת צמא הארץ מים ישבו ארץ תימא בלחמו קדרמו נדר: ¹⁵ כי מפני חרבות

נדדו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרכוה ומפני כבד מלחתה: ¹⁶ כי כה אמר אדני אליו בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קדר: ¹⁷ ושאר מספר קשת נבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר:

22 משא ניא חזון מה לך אפוא כי עליית כלך לננות: ² תשאות מלאה עיר הומיה קדריה עלייה חלילך לא חללי חרב ולא מות מלחתה: ³ כל קציניך נדרו יחד מקשת אסרו כל נמצאך אסרו יהודו מרוחק ברחו: ⁴ על כן אמרתיו שעו מניא אמרת בבכי אל תחציו לנוחנו על שד בת עמי: ⁵ כי יום מהומה ומבוסה ומכובכה לאדרני יהוה צבאות בניא חזון מקרך קך וושא על החר: ⁶ ויעלם נשא אשפה ברכב אדם

פרשים וקדר עריה מגן: ⁷ ויהיו מבחר עמוקך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה: ⁸ ויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית העיר: ⁹ ואת בקיעי עיר דוד ראיותם כי רבו ותקבציו את מי הברכה התחthonה: ¹⁰ ואת בתיהם ירושלים ספריהם ותתנו הכתים לבצער החומה: ¹¹ ומקווה עשיהם בין החמתים למי הברכה הישנה ולא הבתיהם אל עשייה ויצרה מרוחק לא ראיותם: ¹² ויקרא אדרני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספֶר ולקרחה ולחרן שך: ¹³ ותנה שwon ושםחה הרג בקר ושותט צאן אצל בשד ושותות יין אכול ושותו כי מחר נמות: ¹⁴ וונלה באוני יהוה צבאות אם יכבר העון היה לכם עד תמותון אמר אדרני יהוה צבאות: ¹⁵ כה אמר אדרני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר על הבית: ¹⁶ מה לך פהומי לך כי חצתת לך פה קבר חצבי מרים קבריו חקקי בסלע משכן לו: ¹⁷ הנה יהוה מטולך טולטה נבר ועטך עטה: ¹⁸ צנוף יצנוף צנפה כדור אל

ברכה בקרב הארץ: ²⁵ אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אישור ונחלתי ישראל:

20 בשנה בא תרthan אשדודה בשלח אותו סרנו מלך אשור וילחם באשור וילכדה: ² בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתנייך ונעלך תחלץ מעל רגליך ויעש כן הלק ערום ויחף: ³ ויאמר יהוה כאשר הלק עבדיו ישעיהו ערום ויחף שלש שנים ואות ומופת על מצרים ועל כוש: ⁴ כן יתג מלך אשור את שבוי מצרים ואת גלות כוש נערם ווקנים ערום ויחף וחושפי שת ערות מצרים: ⁵ וחתתו ובשו מכוש מבטם ומן מצרים הפארתם: ⁶ ואמר ישב האי יהוה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נשנו שם לעוזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט אנחנו:

21 משא מדברים כסופות בנגב לחלק מדבר בא מארץ נוראה: ² חזות קשה הנד לי הבוגר בוגר והשורד שורד עלי עילם צורי מדוי כל אנחתה השבתי: ³ על כן מלאו מתני חלה ציריים אחזוני צירוי يولדה נועותי משמע נבהליך מראות: ⁴ תעעה לבבי פלצות בעתני את נשך השקו שם לי להרדה: ⁵ ערד השלחן צפה הצפויות אכול שתה קומו השרים משחו מן: ⁶ כי כה אמר אליו אדרני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד: ⁷ וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל וחקטיב קשב רב קשב: ⁸ ויקרא אריה על מצפה אדרני אני עמד תמיד יומם ועל משמרתי אני נצב כל הליות: ⁹ ותנה זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפללה נפללה בבל וככל פסלי אלהיה שבר לארץ: ¹⁰ מדשתי ובן גורי אשר שמעתו מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הנדרתי לכם: ¹¹ משא דומה אליו קרא משער שמר מה מלילה שמר מה מליל: ¹² אמר שמר אתה בקר ו גם לילה אם

ארץ רחבה ידים שמה תמות ושם מרכבות כבודך
כלון בית אדריך :¹⁹ והדרתיך ממצבר ומן מדך
יררכך :²⁰ והיה ביום ההוא וקרأتي לעבר אל אלקים
בן חליקה :²¹ והלבשתיו כתניך ואבניך אחוקנו
וממשליך אתן בירוחה לאב לישוב ירושם ולבית
יהודה :²² ונחתה מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין
סגר וסגר ואין פתח :²³ ותקעתינו יתד במקום נאמן
והיה לכסא כבוד לבית אביו :²⁴ ותלו עליו כל כבוד
בית אבוי הצעדים והצפאות כל כל הקטן מכל
האגנות ועד כל כל הנבלים :²⁵ ביום ההוא נאם יהוה
צבאות המשווש הירוד התקועה במקום נאמן וננדעה
ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר :

24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה ועה פניה
והפין ישביה :² והיה עם כהן כעבד כדרכיו
כשפחה כנברתה כקונה כמורכ כמלוה כלוה כנשה
כאשר נשא בו :³ הבקוק תבוק הארץ והבזוב צבי
יהודה דבר את הדבר הזה :⁴ אבל נבללה הארץ
אםלה נבללה תבל אמללו מרום עם הארץ :⁵ וזה הארץ
חנפה תחת ישביה כי עברו תורה חלפו חוק הפרו
בריות עולם :⁶ על כן אלה אכללה ארץ ויאשמו ישבי
ביה על כן חזרו ישבי ארץ ונשאר אנוש מזער :⁷ אבל
תירוש אמללה נפן אנחנו כל שמייה לב :⁸ שבת משוש
תפים חדרל שאון עלייזם שבת משוש כנור :⁹ בשיר
לא ישתו יין ומר שכר לשתיו :¹⁰ נשברה קריית תהו
סגר כל בית מבוא :¹¹ צוחה על היין בחוזחות ערבה
כל שמחה גלה משוש הארץ :¹² נשאר בעיר שמה
ושאייה יכת שער :¹³ כי כה יהוה בקרב הארץ בזוק
העמיםenkף זית כעוללת אם כליה בציר :¹⁴ הנה
ישאו קולם ירנו בנאון יהוה צהלו מים :¹⁵ על כן
בארים כבדו יהוה באין הים שם יהוה אלהי ישראל :¹⁶
מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדריך ואמר רוי
לי רוי לי אויל בנדים בנדו ובנד בוגדים בנדו :¹⁷
פחד ופחת ופח עלייך יושב הארץ :¹⁸ והיה הנס מקול
הפחד יפל אל הפחת והעלוה מtopic הפחת ילכד
בפח כי ארבות ממרום נפתחו ויריעשו מוסדי הארץ :¹⁹
רעעה התרעעה הארץ פור התפוררה הארץ מות
התמוטטה הארץ :²⁰ נוע תנוע הארץ כשוכר והתנודדה
כמלונה וככבר עליה פשעה ונפלה ולא חסיף קום :²¹
שביעים שנה יהיה לצר כשרות הזונה :¹⁶ קחini כנור

23 משא צר הולילו אניות תרשיש כי שדר מבית
מבוא מארץ כהים נגלה למו :² דמו ישבי اي סחר
צדון עבר ים מלאך :³ ובמים רבים זרע שחר קציר
יאור תבואה והתי סחר נויים :⁴ בושי צידון כי אמר
ים מעוז חיים לאמור לא חלתי ולא ילדתי ולא גנדתי
בחורים רוממתי בתולות :⁵ כאשר שמע למצרים
יחילו כשמו צד :⁶ עברו תרשישה הילילו ישבי اي :⁷
זהאות לכם עליה מימי קדם קדמזה יבללה רגליה
מרחוק לנור :⁸ מי ייעץ זאת על צר המעתירה אשר
סחריה שרים כנענה נכבדי ארץ :⁹ יהוה צבאות
יעצה להחלל גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ :¹⁰
עברי ארץ ציך כiar בת תרשיש אין מזח עוד :¹¹ ידו
נתה על הים הרגני ממלכות יהוה צוה אל כנען לשמד
מעזינה :¹² ויאמר לא תוספי עוד לעלו המשקה
בתולות בת צידון כהים קומי עברו נם שם לא ינוה
לך :¹³ הן ארץ כshedים זה העם לא היה אשור יסדה
לציזים הקיימו בחינוי ערדו ארמנותיה שמה למפללה :¹⁴
הילילו אניות תרשיש כי שדר מעזון :¹⁵ ויהיה ביום
ההוא ונשכח צר שביעים שנה כי מי מלך אחד מקץ

והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרים במרום
על מלכי האדמה על האדמה: 22 ואספו אספה אסיך
על בור וסנרו על מסגר ומרב ימים יפקדו: 23 וחפירה
הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון
ובירושלים וננד זקנו כבוד:

25 יהוה אלהי אתה אֲרוֹמָמֶךָ אָוֹדָה שְׁמֶךָ כִּי עָשָׂתָ
פְּלָא עָצָות מְרֻחָק אָמְנוֹנָה אָמְןָ: 2 כי שמה מעיר לנל
קריה בצורה למפלת ארמון זרים מעיר לעולם לא
יבנה: 3 על כן יכברוך עם עז קדרת נוים ערי צים
ייראך: 4 כי הייתה מועז לדל ערי צים כורם קיר: 5
מחסה מודם צל מחרב כי רוח ערי צים כורם קיר
חרב בציון שאון זרים חכני חרב בצל עב זמיר
ערץ יונה: 6 ועשה יהוה צבאות לכל העמים
בהר הוה משתה שננים משתה שמרים שננים ממחים
שררים מזוקקים: 7 ובבעל בהר הוה פני הלוות
על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הגוים: 8 בעל
המות לנכח ומחה אדרני יהוה דמעה מעל כל פנים
וחרפה עמו יסיד מעל כל הארץ כי יהוה דבר: 9
ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קונו לו ויושענו זה
יהוה קונו לו נגילה ונשמה בישועתו: 10 כי תנוח יד
יהוה בהר הוה ונדוש מואב תחתיו כהדורש מתבן במי
מדמנה: 11 וופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה
לשחוות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו: 12 ומבערך
משגב חומתו השה השפיל הגוע לארץ עד עפר:

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדרה
והחזקת על לוייתן נחש ברוח ועל לוייתן נחש עקלתון
והרג את התנין אשר בים: 2 ביום ההוא כרם חמד
ענו לה: 3 אני יהוה נצורה לדגנים אשקנה פן יפקד
עליה לילה ויום אצמנה: 4 חמה אין לי מי יתגנני
שמיר שות במלחמה אפשה בה אציתנה יחד: 5
או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי: 6
הבאים ישרש יעקב יציץ ופריח ישראל ומלאו פני
תבל תנובה: 7 היכמת מכחו הכהו אם כהרג הרני
הרנו: 8 בסאסאה בשלחה תריבנה הגנה ברוחו הקשה
בימים קדמים: 9 לכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי
הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח אבני נר מנפצות
לא יקמו אשרים וחמנים: 10 כי עיר בצורה ברד

ישעה
306
והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרים במרום
על מלכי האדמה על האדמה: 22 ואספו אספה אסיך
על בור וסנרו על מסגר ומרב ימים יפקדו: 23 וחפירה
הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון
ובירושלים וננד זקנו כבוד:

26 ביום ההוא יושר השיר הוה בארץ יהודה עיר
עז לנו ישועה ישות חומות וחל: 2 פתחו שעריהם ויבא
נו צדיק שמר אמנים: 3 יצר סמוך תצר שלום שלום
כי בך בטוח: 4 בטהו ביהוה עדי עד כי ביהוה צור
עלמים: 5 כי השה ישבי מרים קרייה נשגה ישפילה
ישפילה עד ארץ יגיעה עד עפר: 6 תרמסנה רגל
רגלי עני פעם דלים: 7 ארח לאבדיק מישרים ישר
מעגל צדיק חפלס: 8 אף ארח משפטיך יהוה קיינוך

16 **לֹכֶן** כה אמר אדרני יהוה הנני יסד בציון אבן h7585 אבן בבחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא ייחיש: 17 ושמתי משפט לכו וצדקה למשקלת ויעת ברד מהסה כוב וסתור מים יטפו: 18 וכפער בריתכם את מות והזותכם את שאל לא תקום שוט שוטף כי עבר והייתה לו למראם: 19 מדי עברו יקח אתכם כי בברך בברך עבר ביום ובלילה והיה רק זועה הבין שמוועה: 20 כי קוצר המצע מהשתרע והמסכה צירה כהחנס: 21 כי כהר פרצים יקום יהוה בעמק בנבעון ירנו לעשות מעשה זר מעשהו ולעבד עבדתו נכירה עבדתו: 22 ועתה אל התליצנו פן יחזקון מוסריכם כי כליה ונחרצתה שמעתי מטה אדרני יהוה צבאות על כל הארץ: 23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי: 24 הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדר אדרמתו: 25 הלווא אם שוה פניה והפיין קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמת נבלתו: 26 ויסרו למשפט אלהו ירנו: 27 כי לא בחזרין יודש קצח וכמן עגלת על כמן יוסב כי במתה יתבתק קצח וכמן בשפט: 28 לחם יודק כי לא לנצח אדרוש ידושנו והם גלגול עגלתו ופרשיו לא ידקו: 29 נם זאת עם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הנדריל תושיה:

29 הוי אדריאל אדריאל קריית תנה דוד ספו שנה על שנה חנים ינקפו: 2 והציקוות לאדריאל והיתה האניה ואניה והיתה לי כאדריאל: 3 וחתנית כדור עלייך וצתר עלייך מצב והקימתי עלייך מצטרת: 4 ושבילת הארץ תדבריו ומעפר תהש אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומיעפר אמרתך תצפצח: 5 והיה כאבק דק המון וריך וכמץ עבר המון ערים ויהה לפתח פהאמ: 6 עם יהוה צבאות תפקר ברעם וברעש וקול נדול סופה וסערה ולחב אש אוכלה: 7 והיה כחלום חזון לילה המון כל הננים הצבאים על אדריאל וכל צביה

נוה משלחה ונעוז כמדבר שם ירעה עגל ושם ירכץ וכללה סעפה: 8 וביבש קצירה תשבRNA נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמננו עשו ויצרו לא יתנו: 9 והיה ביום ההוא יחתט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל: 10 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדוול ובאו האבדים בארץ אשור והנדרים בארץ מצרים והשתחו ליהוה בהר הקדש בירושלים:

28 הוי עטרת נאות שכרי אפרים וצץ נבל צבי תפארתו אשר על ראש ניא שמנים הלומיין: 2 הנה חזק ואמצץ לאדרני כורם ברד שער קטב כורם מים כבידים שטפים הניח לארץ ביד: 3 ברגלים תרמסנה עטרת נאות שכורי אפרים: 4 והיה צויתה בטרם קייז אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה: 5 ביום ההוא יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו: 6 ולדרוח משפט לושב על המשפט ולגבורה מшибיו מלחמה שערכה: 7 וכן אלה בין שננו ובשבר תעו כהן ונביא שננו בשכר נבלעו מן הין תען השכר שננו בראה פקו פליליה: 8 כי כל שלוחנות מלוא קיא צאה בלי מוקם: 9 את מי יורה דעה ואת מי יבין שמוועה גמולו מחלב עתיקי משדים: 10 כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם: 11 כי בלעוני שפה ובלשון אחרית ידבר אל העם הזה: 12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרנעה ולא אבוא שמווע: 13 והיה להם דבר יהוה צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למןין ילכו וכשלו אחר ונסברו ונוקשו ונלכדו: 14 לכן שמעו דבר יהוה אנשי לzon משל העם הזה אשר בירושלים: 15 כי אמרתם כרתו ברית את מות ועם שאל עשינו חזזה שיט שוטף כי עבר לא יבואנו כי שמו צוב מהנסנו ובשבר נסתנו: Sheol

ומצדתה והמציקים לה: 8 והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקץ וריקה נשׁוּ וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקץ והנה עיף ונפשו שוקקה.cn היה המון כל הגוים הצבאים על הר ציון: 9 התמהמהו ותמהמו השתעשו ושבו שכרו ולא ינעו ולא שבר: 10 כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנבאים ואת ראשיכם החזום כסה: 11 ותהי לכם חזות הכל לדברי הספר החתום אשר יתנו אותו אל יודע הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: 12 ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתו ספר: 13 ויאמר אדני עין כי נשׁ העם הזה בפי ובשפתיו כבודני ולבו רחק מני ותהי יראתך אני מצות אנשים מלמדת: 14 לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמה חכמי וbijint נבנוי תשתר: 15 הווי הממעמיקים מיהוה לסתור עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו וכי יודענו: 16 הפקכם אם כחמר היוצר ייחשב כי יאמר מעשה לעשה לא עשי ויצר אמר לייצרו לא הבין: 17 הלווע עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל לעיר ייחשב: 18 ושםעו ביום ההוא החרים דברי ספר ומפאל ומחשך עני ערים תראינה: 19 ויספו ענויים ביהוה שמה ואבינו אדם בקדוש ישראל יגילו: 20 כי אפס ערין וכלה לץ ונכרתו כל שקיי און: 21 מהחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשו ויטו בתהו צדיק: 22 לכן כי אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה ימוש יעקב ולא עתה פני יחו: 23 כי בראותו ילדיי מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי ותקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו: 24 וידעו תען רוח בינה וrogenים למדנו לך:

30 הוי בנימ סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא

לען לקל עקר כשמי עך: 20 וננתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכוף עוד מורייך והוא ענייך ראות את מורייך: 21 ואזנייך תשמענה דבר מאחריךmani ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות חטאota על ישעה

לאמור זה הדרך לכורבו כי האמינו וכי תשמעו: עליו מלא רעים מוקלים לא יהיה ומהmons לא יענה כן 22 וטמאים את ציפוי פסלי כסף ואת אפרה מסכת זהבר תורם כמו דוחה צא תאמר לו: 23 וננתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולהם תבואת האדמה והיה דשן ושם ירעה מקניך ביום החואן נרחב: 24 והאלפים והערים עבדי האדמה בלילה חמוץ יאללו אשר זורה ברחת ובمزורה: 25 והיה על כל הרג נבה ועל כל נבעה נשאה פלנים יבלוי מים ביום הרג רב ובנפל מגדלים: 26 והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחייב מכתו ירפא: 27 הנה שם יהוה בא ממרחך בער אף וככבר משאה שפטו מלא זעם ולשונו כאש אכלת: 28 ורוחו כנהל שוטף עד צואר יחציה להנפה גוים בנפת שוא ורסן מותעה על לחיי עמי: 29 השיר יהיה לכם כליל התקדש תג ושמחת לבב כחולך בחיליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל: 30 והשמייע יהוה את הוד קיוו ונתה ורועה יראה בזעף אף ולחב אש אוכלה נפוץ זורם ואבן ברד: 31 כי מוקול יהוה יחת אשור בשבט יכה: 32 והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עלי בהפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בה: 33 כי עורך מאתמול תפחה נם הוא למלך הוכן העמיך הרחוב מדרתיה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנהל נפרית בערה בה:

32 הן לצדיק מלך מלך ולשרים למשפט ישרו: 2 והיה איש כנמבה רוח וסתור זרם כפלני מים בציון צכל סלע כבד בארץ עיפה: 3 ולא תשעינה עני ראים ואזני שמעיים תקשבנה: 4 ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלנים תמהר לדבר צחות: 5 לא יקרה עוד לנבל נדיב ולכלי לא יאמר שוע: 6 כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה תועה להריך נפש רעב ומשקה צמא יחסיר: 7 וכלי כליו רעים הוא ימות יען לחבל ענויים באמרי שקר ובדבר אבינו משפט: 8 ונדיב נדיבות יען והוא על נדיבות יקום: 9 נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בטחות האונה אמרתי: 10 ימים על שנה תרוננה בטחות כי אלה בץיר אסף בלי יבוא: 11 חרדו שאננות רגזה בטחות פשטה וערה וחגורה על חלציהם: 12 על שדים ספדים על שדי חמד על גפן פריה: 13 על אדמה עמי קוין שמיר העלה כי על כל בתיה משוש קריה עליזה: 14 כי ארמן נטש המון עיר עזב עפל ובחן היה بعد מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדרים: 15 עד עירעה עליינו רוח ממרום והיה מדבר לכרכמל וכרכמל ליעדר יחשב: 16 וושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב: 17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטה עד עולם: 18 וישב עמי

הו הירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבתו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו: 20 וnom הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת עליי און: 3 ומצרים אדים ולא אל וסוסיהם בשער ולא רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עוזר ויחדו כלם יכלוין: 4 כי כי אמר יהוה אליו כאשר יתגה הארייה והכפир על טרפו אשר יקרה

בנוה שלום ובmeshkenot מבטחים ובמנוחה שאנוות: 19
וברד בירתה הירק ובשללה חשלל העיר: 20 אשריכם
ורעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור:

34 ובל' אמר שכן חילתי העם הישב בה נשא עון:

קרבו גויים לשמע ולאמים הקשייבו השמע
הארץ ומלאה תבל וככל צאתה: 2 כי קצף ליהוה על
כל הגוים וחמה על כל צבאם החרים נתם לשבח:
וזחליליהם ישלו ופניריהם יעללה באשם ונמסו הרים
מדמים: 4 ונמקו כל צבא השמים ונגלו בספר השמים
וככל צבאם יכול לנבל עליה מגן וככבלת מתאנה:
5 כי רותה בשמים חרבני הנה על אדום תרד ועל
עם חרמי למשפט: 6 חרב ליהוה מלאה דם הדשנה
מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות אילים כי
זבח ליהוה בבצורה וטבח נדול בארץ אדום: 7 וירדו
ראמים עם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם
ועפרם מחלב ידשן: 8 כי יום נקם ליהוה שנת שלומים
לריב ציון: 9 ונהפכו נחלה לזופת ועפרה לנפרית
והיתה ארצתה לופת בערה: 10 ליליה ויום לא תכבה
עלולם יעללה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים
אין עבר בה: 11 וירשה קאות וקפוד וינשוף וערב
ישכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבוי בהו: 12 חריה ואין
שם מלוכה יקראו וכל שרים יהו אפס: 13 ועלתה
ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצריה והויה נזה
תנים חציר לבנות יענה: 14 ופנשו ציים את אים
ושער על רעהו יקראו אך שם הרגעה לילית ומזהה
לה מנוחה: 15 שמה קנה קפוד ותמלט ובקעה ודרגרה
בצלחה אך שם נקבעו דיות אשה רעותה: 16 דרשו
מעל ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה
רעותה לא פקדו כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן:
17 והויה הפיל להן גורל וידיו חלקתה להם בקע עד
עלום יירשה לדור ודור ישבנו בה:

35 ישום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח
בחבצלת: 2 פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד
יעברנו: 22 כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו

33 היו שודד אתה לא שודד ובונד ולא בנדו בו
כהתמק שודד תושד כנלחך לבנד יבנדו בר: 2 יהוה
חננו לך קינו היה זרעם לבקרים אף ישועתו בעת
צראה: 3 מקהל המון נדרדו עמים מרוממתך נפזו גויים:
4 ואסף שליכם אסף החסיל כמשק נבים שוקק בו: 5
נסגב יהוה כי שכן מדורם מלא ציון משפט וצדקה:
6 והיה אמונה עתיך חסן ישועת חכמת ודעת יראת
יהוה היא אוצרו: 7 חן ארalarm צעקו חזה מלאכי
שלום מרד יבכון: 8 נשמו משלות שבת עבר ארוח הפר
בריה מאס ערדים לא חשב אונש: 9 אבל אל מלאה הארץ
ההפר לבנון קמל היה השرون כערבה ונער בשן
וכרמל: 10 עתה אקים יאמר יהוה עתה ארוומם עתה
אנשא: 11 תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם:
12 והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצחו:
13 שמעו רוחקים אשר עשו וידעו קרובים נברתי:
14 פחרדו בציון חטאיהם אזהה רעה חנפיהם מי יגור לנו
אשר אוכלת מי יגור לנו מוקדי עולם: 15 הילך צדקות
ודבר מישרים מאס בבצע מעשאות נער כפוי מותמק
בשחר אטם אזנו משמע דמים ועצם עניין מראות
ברע: 16 הוא מדורמים ישבן מצדות סלעים משגבו
לחמו נתן מימי נאמנים: 17 מלך ביפוי תחינה ענייך
תראינה ארץ מרחקדים: 18 לבך יהנה אימה איה ספר
איה שקל איה ספר את המנדים: 19 את עם נועז לא
תראה עם עמוק שפה משמעו נלען לשון אין בינה: 20
זהה ציון קריית מוערנו ענייך תראינה ירושלים נוה
שאנן אהיל בלב יצען בלב טע יתדרתו לנצח וכל חבליו
בל ינתקו: 21 כי אם שם אדריך יהוה לנו מקום נחרים
יארים רחבי ידים בל תלך בו אני שיט וצי אדריך לא

הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד
יהוה הדר אלהינו: ¹⁰ וועתה המבעלדי יהוה עליתו על
הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אליו עלה אל הארץ
הזאת והשחיתה: ¹¹ ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל
רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמיה כי שמעים אנחנו
ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה:

¹² ויאמר רב שקה האל אדניך ואליך שלחני אדניך
לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים
על החומה לאכל את חראים ולשתות את שנייהם
עמכם: ¹³ ויעמד רב שקה ויקרא בקול גдол יהודית
ויאמר שמעו את דברי המלך הגדל גודלו מלך אשרו:
¹⁴ כה אמר המלך אליו ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל
להציל אתכם: ¹⁵ ואל יבטה אתכם חזקיהו אל יהוה
לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד
מלך אשרו: ¹⁶ אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר
מלך אשר עשו אתי ברכחה וצאו אליו ואכלו איש נפנו
וישתאנטו ושתו איש מי בורו: ¹⁷ עד בא ולקחתי
אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דן ותורוש ארץ لكم
וכרמים: ¹⁸ פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו
ההצילו אלהי הגנים איש הארץ מיד מלך אשרו:
¹⁹ איה אלהי חמת וארפדר איה אלהי ספרויים וכי
הצילו את שמרון מידי: ²⁰ מי בכל אלהי הארץות
האלה אשר הצילו את ארצם מיד כי יציל יהוה את
ירושלים מידי: ²¹ ויחרשו ולא ענו אותו דבר כי מצות
מלך היא לאמר לא תענחו: ²² ויבא אליקים בן
חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף
המושיר אל חזקיהו קרוועי בנדים וינידו לו את דבריו
רב שקה:

37 ²³ ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בנדיו
ויתכס בשק ויבא בית יהוה: ²⁴ וישלח את אליקים
אשר על הבית ואת שבנא הספר ואת זקני הכהנים
מחכים בשקים אל שיערו בן אמוץ הנביא: ²⁵ ויאמרו

פחא אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצדים
לרכב ולפרשים: ²⁶ וועתה המבעלדי יהוה עליתו על
הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אליו עלה אל הארץ
הזאת והשחיתה: ²⁷ ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל
ידלן כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר
מים ונחלים בערבה: ²⁸ וזהו השרב לאם וצמאן
למובע מים בונה תנאים רביצה חציר لكنה ונמא: ²⁹
והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרה לה לא
יעברנו טמא והוא למו חלך דרך ואוילם לא יתעו: ³⁰
לא יהיה שם אריה ופרץ חיות בלב יעלנה לא תמצא
שם ויהלכו גואלים: ³¹ ופדרו יהוה ישובן ובאו ציון
ברנה ושמחה עולם על ראשם ששון ושמחה ישינו
ונסו יגון ואנחה:

36 ³² ויהי בארכע עשרה שנה למלך חזקיהו עליה
סנהדריב מלך אשר על כל ערי יהודה הבצורות
ויתפסם: ³³ וישלח מלך אשר את רב שקה מלכיש
ירושלמה אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד
בתעלת הברכה העלונה בمسلת שדה כובס: ³⁴ ויצא
אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר
ויאח בן אסף המזוכיר: ³⁵ ויאמר אליהם רב שקה
אמרנו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדל מלך אשר
מה הבטחון זהה אשר בטהת: ³⁶ אמרתי אך דבר
שפטים עצה ונכורה למלחמה עתה על מי בטהת כי
מרדת بي: ³⁷ הנה בטהת על משענת הקנה הרצוץ זהה
על מצדים אשר יסנוך איש עלייו ובא בכפו ונכבה
כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עלייו: ³⁸ וכי
תאמר אל יהוה אלהינו בטהנו הלווא הוא אשר
הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתו ויאמר להודה
ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו: ³⁹ וועתה התערב
נא את אדני המלך אשר ואתנה לך אלף סוסים אם
תוכל לתת לך רכבים עליהם: ⁴⁰ וואיך תשיב את פני

לברך: ²¹ ווישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר הכהפלת אל סנחריב מלך אשור: ²² זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הנעה בת ירושלם: ²³ את מי חרפת ונגדת ועל מי הרימותה קול ותשא מרים ענייך אל קדוש ישראל: ²⁴ ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברכבי אני עליתי מרים הרים ירכתי לבנון ואכתר קומת ארזיו מבחר ברשיו ואבוא מרים קציו יער כרמל: ²⁵ אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף פעמי כל יארוי מצור: ²⁶ הלווא שמעת למרחוק אותה עשוית מימי קדם ויצרתה עתה הבאתיה ותהי להשאות נלים נצימערים בצדות: ²⁷ ווישביהן קצרי יד חתו ובשו הינו עשב שדה וירק דשא חציר גנות וshedמה לפני קמה: ²⁸ ושבתק וצאתך ובו אך ידעתו ואת התרנוך אליו: ²⁹ יען התרנוך אליו ושאנך עליה באזני ושמתי חחי באפק ומחני בשפטיך והשibtיך בדרכך אשר באת בה: ³⁰ וזה לך זאת אכול השנה ספיק וובשנה הדשנית שהויס וובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול פרים: ³¹ וויספה פליטה בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: ³² כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות העשה זאת: ³³ לכן כה אמר יהוה אל מלך אשר לא יבוא אל העיר הזאת ולא יוראה שם חז ולא יקדמנה ממן ולא ישפך עליה סללה: ³⁴ בדרכך אשר בא בה יושב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה: ³⁵ וננותי על העיר הזאת להושעה למעני ולמען דוד עבדיך: ³⁶ ויצא מלאך יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמנין וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגירים מותים: ³⁷ ווישע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינהו: ³⁸ ויהי הוא משתהווה בית נסיך אלהיו ואדרמלך והוא כה אמר חזקיהו יום צהה ותוכחה ונאצה היום זהה כי באו בנים עד משבך וכח אין לולדת: ⁴ אולם ישמע יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשר אדנו לחרפ אליהם כי והוכיה בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה بعد השארית הנמצאה: ⁵ ויבאו עבדיו המלך חזקיהו אל ישעיהו: ⁶ ויאמר אלהים ישעיהו כה תאמرون אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר נדפו נער מלך אשר אוית: ⁷ והני נתן בך רוח ושמי שמוועה ושב אל ארציו והפלתיו בחרב הארץ: ⁸ וישב רב שקה וימצא את מלך אשר נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: ⁹ ווישמע על תרקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלכים אל חזקיהו לאמר: ¹⁰ כה תאמرون אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בותח בו לאמר לא תנתן ירושלים ביד מלך אשר: ¹¹ הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשר לכל הארץ להחרים ואתת הנצל: ¹² והצילו אוחם אלהי הנויים אשר השחותו אבותיהם נזון ואת חרן ורכז' ובני עדן אשר בתלשר: ¹³ איה מלך חמת וממלך ארפנד וממלך לער ספריים הנע וועה: ¹⁴ ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשו חזקיהו לפניו יהוה: ¹⁵ וויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר: ¹⁶ יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלים לברך לכל מלכויות הארץ אתה עשית את השמיים ואת הארץ: ¹⁷ הטה יהוה אונך ושמי פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרפ אלהים חי: ¹⁸ אמן יהוה החריב מלכי אשר את כל הארץ ואת ארצם: ¹⁹ ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים מהה כי אם מעשה ידי אדם עז ואבן ויאבדום: ²⁰ וועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל מלכויות הארץ כי אתה יהוה

ושראצ'ר בינוי הכהנו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט ומלך אסר חדן בנו תחתיו:

38 בימים ההם חלה חזקיהו למוות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לבייך כי מות אתה ולא תחיה: 2 ויסב חזקיהו פניו אל הAKER ויתפלל אל יהוה: 3 ויאמר ana יהוה זכר נא את אשר התהלך לפני באמת ובבל שלם והטוב בעיניך עשית ויבך חזקיהו בכינורול: 4 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר: 5 הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראייתי את דמעתך הנני יוסף על ימיך המש עשרה שנה: 6 ומך מלך אשר אצילך ואתה העיר הזאת וננותי על העיר הזאת: 7 וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר:

8 הני מшиб את צל המעלות אשר ירדה במעלותacho במשש אחראנית עשר מעלות ותשב המש עשר מעלות אשר ירדה: 9 מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו: 10 אני אמרתי בדמי מי אלכה בשעריו שאל פקדתי יתר שנוטי: 11 (Sheol h7585) כה אמרתי לא אראה יהה הארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חدل: 12 דורו נסע וננלה מנין כאהל רעיה קפדיי כארון חי מדלה יבצעני מיום עד ליליה תשליימי: 13 שוייחי עד בקר כארוי כן ישבר כל עצמותיו מיום עד לילה תשליימי: 14 כסוס עגור כן אצפנץ אהנה כיונה דלו עני למורים אדרני עשה לי ערבי: 15 מה אדבר ואמר לי והוא עשה אדרה כל שנוטי על מרד נפשי: 16 אדרני עליהם יהויל כל בהן חי רוחיו ותחלימי וחהני: 17 הנה לשולם מר לי מך ואתה חשכת נפשי משותת בלי כי השלכת אחרי נוך כל חטא: 18 כי לא שאל תודך מות יהלך לא ישברו יודרוי בור אל אמרתך: 19 (Sheol h7585) חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמרתך: 20 יהוה ישבה

להושעני ונגנותי נనן כל ימי חיינו על בית יהוה: 21 ויאמר ישעיהו ישאו דבלת חאנים וימרחו על השחין: ויהי: 22 ויאמר חזקיהו מה אות כי אעללה בית יהוה: 39 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בכל ספרים ומנהה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויוחק: 2 וישמח עליהם חזקיהו ויראמ את בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הכשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתו לא היה דבר אשר לא הראמ חזקיהו בכיותו ובכל ממשלתו: 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבוא אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחואה באו אליו מbabel: 4 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראותיים באוצרתו: 5 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות: 6 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אוצרו אבתייך עד היום הזה בבבל לא יותר דבר אמר יהוה: 7 ומבניך אשר יצאו ממקץ אשר תולד יקחו והוא סריסים בהיכל מלך בבל: 8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהוה שלום ואמת בימי:

40 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: 2 דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתי: 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: 4 כל ניא ונשא וכל הר ונבעה ישפלו והיה העקב למשור והרכסים לבקעה: 5 וננלה כבוד יהוה וראו כל בשיר יתדו כי פי יהוה דבר: 6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כצץ השדה: 7 ייבש חציר נבל צץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם: 8 ייבש חציר נבל צץ ודבר אלהינו יקום לעולם: 9 על הר נבה עלי לך מבשורת ציון הרימי בכה קולך מבשורת ירושלם הרימי אל תיראי

אמריו לערוי יהודה הנה אליהם: ¹⁰ הנה אדני יהוה בחוק יבוא וזרעו משללה לו הנה שכרו אותו ופעלותו לפניו: ¹¹ כרעה ערדרו ירעה בזרעו יקבץ תלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: ¹² מי מדר בשלו מים ושםים בזרתת תכן וכל בשלש עפר הארץ וshall בפלס הרים ונבותות במאזנים: ¹³ מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: ¹⁴ את מי נועץ ויבינהו וילמדתו באלה משפט וילמדתו דעת ודרך תבונות יודיענו: ¹⁵ הנה נוים כמר מודלי וכשחק מאזנים נחשבו הנה אים כדק יטול: ¹⁶ ولבנון אין די בער וחיתו אין די עולה: ¹⁷ כל הגנים כאין גנדו מאפס ותחו נחשבו לו: ¹⁸ ואל מי תדמיון אל ומה דמותה הערכו לו: ¹⁹ הפסל נסך חרש וצרכ בזוהב יركענו ורתקות כסף צורף: ²⁰ המסקן תרומה עץ לא יركב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוות: ²¹ הלווא תדרשו הלווא תשמעו הלווא הנדר מראש לכם הלווא הביניהם מוסדות הארץ: ²² הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים וימתחים כאهل לשבה: ²³ הנותן רזונות לאין שפט הארץ נזעם ונשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאמ: ²⁴ ואל מי הדרמיוני ואשה יאמר קדוש: ²⁵ שא מרים עיניכם וראו מי בראש אלה המוציאים במספר צבאים לכלם יקרא מרבי אונים ואמץ כח איש לא נעדר: ²⁷ למה האמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכיו מיתה ומאלדי משפטו יעבור: ²⁸ הלווא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא יעף ולא יגע אין חקר לتبונתו: ²⁹ נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה: ³⁰ ויעפו נערדים וונעו ובחורים כשול יכשלו: ³¹ וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנסרים ירצו ולא יגנוו ילכו ולא יעפו:

41 החרישו אליו אים ולאםים יחליפו כח גישו או ידברו יחדו למשפט נקרבה: ² מי העיר ממורה מה הנה הנידו ונשימה לבנו ונדרעה אחריתן או הבאות יעקב: ²² גישו וינידו לנו את אשר תקינה הראשונות קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יאמר מלך

השミニענו: 23 הגדו האתיות לאחר ונדעה כי אלהים לאור ומעקימים למישור אלה הדברים עשויהם ולא עזובים: 24 נסנו אחר יבשו בשת הבטחים בפסל האמורים למסכה אתם אלהינו: 25 החrstים שמעו והעוריהם הביטו לראות: 26 מי עור כי אם עברו וחרש מללאכי אשלחה מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה: 27 ראות רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע: 28 יהוה חפץ למען צדקו יגדי' תורה ויאדר: 29 והוא עם בזווע ושמי הפה בחורים כלם ובכתי כלאים החבאו היו לבו ואני מצל משחה ואני אמר הדבר: 30 מי בכם יאוזן זאת יקשב וישמע לאחר: 24 מי נתן למשווה יעקב וישראל לבזויים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלאך ולא שמעו בתורתו: 25 וישפוך עליו חמה אפו ועווזו מלחמה ותלהתחו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב:

43 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי נאלתיך קראתי בשמק ל' אתה: 2 כי תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישפוך כי תלך במם אש לא תכו ולהבה לא תבער בך: 3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיע נתתי כפרק מצרים כוש וסבא החתקיך: 4 מאשר יקרה עני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך: 5 אל תירא כי אתך אני מזורה אביה זרעך וממערב אקבץ: 6 אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצת הארץ: 7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתו יחרתו אף עשיתו: 8 והוציא עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו: 9 כל הנינים נקבצו יהדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישminiuno יתנו עיריהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמרת: 10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדרעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הו לא לפני לא נוצר לאים ואגמים אוכיש: 11 והולכת עוריהם בדרכך לא מושיע: 12 אני הגדתי והושעתו והשמעתו ואני בכם

אתם אף חיטיבו ותערעו ונשעתה ונרא יהדו: 24 הן אתם מאיין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם: 25 העירות מצפון וויאת מזרחה שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט: 26 מי הניד בראש ונדעה ומלפניהם ונאמר צדיק אף אין מנייד אף אין משמע אף אין שמע אמריכם: 27 ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן: 28 וארא ואני איש מאלה ואני יועץ ואשלאם ווישבו דבר: 29 הון כלם און אף מעשיהם רוח ותהו נסכים:

42 הן עבדי אהמך בו בחוריו רצחה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לנויים יוציא: 2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו: 3 קנה רצוץ לא ישבר ופשחה כהה לא יכבה לאמת יוציא משפט: 4 לא יכה ולא ירוץ עד שישם בארץ משפט ולתורתו אים ייחלו: 5 כה אמר האל יהוה בורא השמים ונווטיהם רקע הארץ וצאתיאה נתן נשמה לעם עלייה ורוח להלכים בה: 6 אני יהוה קראתיך בצדוק ואחוז בידך ואציך ואתנך לברית עם לאור נויים: 7 לפפק עניים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבו חשך: 8 אני יהוה הוא שמי וכבודיו לאחר לא אתן ותחלתי לפסילים: 9 הראשנות הנה בא וחדשות אני מנייד בתרם הצמנה אשמי עתכם: 10 שירו ליהוה שיר חדש תהלו מקצת הארץ יורדיה הים ומלאו אים וישביהם: 11 ישאו מדבר ועריו חצריהם תשב קדר ירדנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו: 12 ישמו ליהוה כבוד ותחלתו באים יגידו: 13 יהוה כנbor יצא כאיש מלחות עיר קנה ירידע אף יצירה על איביו יתגבר: 14 החשיות מעולם אחריש אהפק כיוולדה אפעה אשם ואשאף יהד: 15 אחריב הרים ונבעות וכל עשבם אובייש ושמתי נחרות לאים ואגמים אוכיש: 16 והולכת עוריהם בדרכך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפנייהם

זר ואותם עדרי נאם יהוה ואני אל: ¹³ גם מיום אני הוא ואין מידי מציל אפלו ומוי ישיבנה: ¹⁴ כה אמר צור בל ידעת: ⁹ יוצר פסל כלם תהו וחמודיהם כל יוציאו ועדיהם המה ביל יראו וביל יידעו למען בישו: ¹⁰ מי יצר אל ופסל נסך לבלחוי הועל: ¹¹ הנה כל חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם עמדו יפחרו יבשו יחד: ¹² חרש ברזול מעץ ופעל בפחם ובמקבות יצrho ויפעלחו בורוע כהו גם רעב ואין כח לא שתה מים וויעף: ¹³ חרש עצים נטה קו יתארחו בשדר יעשחו במקצתות ובמחוגה יתארחו ויעשוו כתבנית איש כחפאתה אדם לשבת בית: ¹⁴ יער נטע ארן ונשメ נידל: ¹⁵ והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל ווישתחו עשו פסל ויסנד למו: ¹⁶ חציו שרכ במו אש על חציו בשר יאכל יצלה צלי ווישבע אף יחם ויאמר האח חמוטרי ראיתי אור: ¹⁷ ושאריתו לאל עשה לפסליו יסנוד לו ווישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצלני כי אליו אתה: ¹⁸ לא ידעו ולא יבינו כי תה מראות עיניהם מהשכיל לכתם: ¹⁹ ולא ישב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי במו אש ואך אפתי על נחליו לחם אצלהبشر ואכל וויתרו לתוועה עשה לבול עז אסנווד: ²⁰ רעה אפר לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלו שקר בימני: ²¹ זכר אלה יעקב וישראל כי עברו אתה יצרתיך עבד לי אתה ישראל לא תנשוי: ²² מהחיות כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה אליו כי נאלתיך: ²³ רנו שמיים כי עשה יהוה הרינו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וככל עין בו כי נאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: ²⁴ כה אמר יהוה נאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה כל נתה שמיים לבדי רקע הארץ מי אתה: ²⁵ מפר אתה כדים וקסמים יהולל מшиб חכמים אחריך ודעתם ישכל: ²⁶ מקיים דבר עברו ועצת מלאכיו ישלים האמר יהוה נאלכם קדרוש ישראל למענכם שלחתי בבליה והורדתי ברייחים כלם וכשדים באניות רנטם: ¹⁵ אני יהוה קדושים בורא ישראל מליכם: ¹⁶ כה אמר יהוה הנוטן בים דרך ובמים עזים נתיבה: ¹⁷ המוציא רכב וסוס חיל ועוזו ייחדו ישכבו ביל יקומו דעכו כפשתה כבו: ¹⁸ אל תוצרו ראשנות וקדמונות אל תתבנו: ¹⁹ הנה עשה חדרשה עתה תצמיח הלוא תדרעה אפ אשים במדבר דרך בישמונן נהרות: ²⁰ תכבדני חות השדה תנים ובנות עננה כי נתתי במדבר מים נהרות בישמן להשקות עמי בחיר: ²¹ עם זו יצרתוי לי תהליות יספרו: ²² ולא אתי קראת יעקב כי גנעת בי ישראל: ²³ לא הביאת לי שה עלתיך וזבחיך לא כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא הונעתיך בלבונה: ²⁴ לא קנית לי בכסף קנה וחולב זבחיך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הונעתני בעונתיך: ²⁵ אני כי הוא מהה פשעיך למיינו וחטאותיך לא אוכר: ²⁶ הוכרני נשפחה יחד ספר אתה למען חצדך: ²⁷ אביך הראשון חטא ומלאץך פשעו כי: ²⁸ ואחלל שרי קדש ואתנה לחם יעקב וישראל לנודפים:

44

ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחורתו בו:
 2 כה אמר יהוה עשה ויצרך מבטן יעוזך אל תירא עברי יעקב וישראל בחורתו בו: 3 כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחך על זריך וברכתו על צאציך: ⁴ וצמחו בבין חציר כערבים על יבל מים: ⁵ זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: ⁶ כה אמר יהוה מלך ישראל ונאל יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אליהם: ⁷ וממי כמוני יקרא ויינידה וירכחה לי משומי עם עולם ואתיות ואשר תבאה נידנו למו: ⁸ אל תפחרו ואל תרדו הלא מוא

כה אמר יהוה בורא השמים והוא האלים יוצר הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו בראשת יצירה אמי יהוה ואין עוד: ¹⁹ לא בסתר דברתי במקום הארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב חהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מנייד מישרים: ²⁰ הקבצו ובאו התגנשו יתדו פליטי הנויים לא ידעו הנשאים את עין פסלם ומהפליטים אל אל לא יושיע: ²¹ הגידו והנישו אף יוועציו יתדו מי השמייע זאת מקרם מאו הגידה הלוא אני יהוה ואין עוד אליהם מבלעדי אל צדק ומושיע אין זולתי: ²² פנו אליו ותושו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד: ²³ כי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לוי תכרע כל ברך תשבע כל לשון: ²⁴ אך ביהוה לוי אמר צדקות ועו עדריו יבוא ויבשו כל הנחרים בו: ²⁵ ביהוה יצקרו ויתהלו כל זרע ישראל:

46 כרע כל קרס נבו היו עציביהם לחייה ולבחמה נשאותכם עמוסות משא לעיפה: ² קרסו כרעו יתדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלהכה: ³ שמעו אליו בית יעקב וכל שאריות בית ישראל העםיסים מני בטן הנשאים מני רחם: ⁴ וועד זקנה אני הוא וועד שיבת עינה מצרתו לא יושענו: ⁵ זכרו זאת והתאשוו השיבו פושעים על לב: ⁶ זכרו ראשונות מעולם כי אגci אל ואין עוד אליהם ואפס כמוני: ¹⁰ מנייד מראשית אחרית ומקרם אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה: ¹¹ קרא מזורה עיט מארץ מרחק איש עצתו אף דברתי אף אביאנה יצתרתי אף אעשנה: ¹² שמעו אליו אבורי לב הרחוקים מצדקה: ¹³ קרכתי צדקתי עלמיים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: ¹⁸ כי

לירושלים תושב ולעריו יהודה תבנינה וחרבותיה אקים: ²⁷ האמר לצלולה חרבו ונחרתיך אובייש: ²⁸ האמר לכורש רעוי וכל חפצי ישלם ולאמר לירושלים תבנה והיכל תוסך:

45 כה אמר יהוה למשicho לכורש אשר החזקי בימינו לדך לפניו נויים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו: ² אני לפניך אלך והדרים אושר דלתות נחושה אשר וביריה ברזול אגדע: ³ נתתי לך אוצרות חשך ומטמוני מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אליה ישראל: ⁴ למען עבדי יעקב וישראל בחורי ואקרא לך בשמך אכנד ולא ידעתני: ⁵ אני יהוה ואין עוד זולתי אין אליהם אゾיך ולא ידעתני: ⁶ למען ידעו מזורה שםש ומערבה כי אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד: ⁷ יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה: ⁸ הרעיףו שמיים ממעל ושהקם יזלו צדק תפחה ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיה יתדר אני יהוה בראתינו: ⁹ הוי רב את יצרו חרש את חרש אדרמה היאמר חמר ליצרו מה תעשה ופעליך אין ידים לו: ¹⁰ הוי אמר לאב מה חוליד ולאשה מה תחילין: ¹¹ כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על בני ועל פעל יידי חצוני: ¹² אגci עשייתו ארץ ואדם עליה בראתי אני יידי נטו שמיים וכל צבאים צויתי: ¹³ אגci העירתחו בצדך וכל דרכיו איש הוא יבנה עיריו גולתי ישלה לא במחיר ולא בשחר אמר יהוה צבאות: ¹⁴ כה אמר יהוה גיעז מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עלייך יערבו ולך יהיו אחיך ילכו בזקים יערבו ואליך ישתחוו אליך יתפללו אך בך אל ישראל מושיע: ¹⁶ בישו ונם נכלמו כלם יהדו הלהכו بكلמה חרש צירום: ¹⁷ ישראל נושא ביהוה תשועת עולמיים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: ¹⁸ כי

לא תרחק ותשועתי לא אחר ונתתי בציון השועה
 לישראל חפארתי:

47 רדי ושבו על עפר בתולת בת הכל שבי הארץ
אין כסא בת כשדים כי לא תוספי יקראו לך רכה
ועננה: 2 קחי רחמים וטחני קמה נלי צמתך חשי שבל
גלי שוק עברי נחרות: 3 תנגל עירונך נס תראה חרפתק
נקם אקח ולא אפגע אדם: 4 נאלנו יהוה צבאות שמו
קדוש ישראל: 5 שבוי דומם ובאי בחשך בת כשדים
כי לא תוספי יקראו לך נברת מלכות: 6 קצפתו
על עמי חלلتני נחלתי ואתנמ בידך לא שמתם להם
רחמים על זקן הכהנת עלהך מאד: 7 ותאמרו לעולם
אהיה נברת עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת
אחריתה: 8 ועתה שמעי זאת עדינה היושבת לבטח
האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא
אדע שכול: 9 ותבאה לך שת אל רגע ביום אחד
שכלול ואלמן כתם באו עלייך ברב כשפיך עצמה
חבריך מאד: 10 ותבטח הייא שובבתק ותאמרי בלבך אני
חכמתך ודרעתך הייא כרעתך אמרת אין ראי
ואפסי עוד: 11 וובא עלייך רעה לא תדע שחרה ותפל
עלך הוה לא תוכלי כפירה ותבא עלייך פתאש שואה
לא תדע: 12 עמדו נא בחבריך וברב כשפיך באשר
גנית מנעוריך אולי תוכלי הוועיל אולי הערוצי: 13
נלאית ברב עצהיך יעדמו נא ויושיעך הברדו שמיים
החוים בכוכבים מודיעם לחדרים מאשר יבא עלייך:
14 הנה הייא קש אש שרפה לא יצילו את נפשם מיד
להבה אין נחלת לחם אור לשבת גנדו: 15 כן הייא
לך אשר גניתה סחריך מנעוריך איש לעברות תען אין
מושיעך:

לרשעים:

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל
וממי יהודה יצאו ממעי אמי הזיכר שמי: 2 וישם פי כחرب
יזכרו לא באמת ולא בצדקה: 2 כי מעיר הקדר
נקראו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו:

3 הראשנות מאו הנדרתי ומפי יצאו ואשמיעם פהאם
עשיתי ותבאהנה: 4 מדעתך כי קשה אתה וניד ברכז
ערפק ומצחך נחושה: 5 ואניד לך מאו בטרם תבוא
הشمיעותך פון תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום: 6
שמעת זהה כליה ואתם הלייא תנידו השמעותיך חדרות
מעתה ונצרות ולא ידעתם: 7 עתה נבראו ולא מאו
ולפני יום ולא שמעתם פון תאמר הנה ידעתין: 8 נם
לא שמעת נם לא ידעת נם מאו לא פתחה אוניך כי
ידעתינו בנויד תבנוד ופשע מבטן קרא לך: 9 למעןשמי
אאריך אף ותחלתי אחטם לך לבליתי החריתך: 10
הנה צרפתיך ולא בכסה בחרתיך בכור עני: 11 למעני
למעני עשה כי איך יחל וככבודי לאחר לא אתן: 12
שמע אליעקב וישראל מקראי אני הווא אני ראשון אף
אני אחרון: 13 אף יידי יסדה ארץ וימני טפהה שמיים
קרא אני אליהם יעדמו ייחדו: 14 הקבצו כלכם ושמעו
מי בהם הניד את אלה יהוה אהבו יעשה חפצו בכבול
וירעו כשדים: 15 אני אני דברתיך אף קראתינו הביאתינו
והצליח דרכו: 16 קרבו אליו שמעו ואת לא מראש
בסתור דברתיך מעת היותה שם אני ועתה אדרני יהוה
שלחני ורוחו: 17 כה אמר יהוה נאלך קדוש ישראל
אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריךך בדרכך
תליך: 18 לוא הקשבת למצוותיו ויהי כנחר שלומך
ויצדקתך נגלי הים: 19 ויהי כחול זרעך וצצאי
מעיך כמעתו לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני: 20
צאו מכבול ברחו מכתשים בקהל רנה הגידו השמייעו
זאת הוציאוה עד קצה הארץ אמרו נאל יהוה עבדו
יעקב: 21 לולא צמאו בחורבות הוליכם מיטר הזיל
למו ויבקע צור ויזכו מים: 22 אין שלום אמר יהוה
מושיעך:

49 שמעו אים אליו ותקשו לאמים מרחוק יהוה
mbetn קראני ממיע אמי הזיכר שמי: 2 וישם פי כחרב
חרה בצל ידו החביאני ווישמענו לחץ ברור באשפתו

הסתירני: 3 ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך נסוי והביאו בניך בחצן ובונתויך על כתף תגשנהה: 23 והיו מלכים אמנים ושרותיהם מיניקתך אף אם ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי: 24 היקח מנבור מלךך ואמ שבי צדיק ימלט: 25 כי כה אמר יהוה נם שב גבור יכח ומלך ערייך ימלט ואת יריבך אנכי ארייך ואת בניך היה עז: 26 ויאמר נקל מהוותך לי עבד להקים את שבטי יעקב ונציריו ישראל להשיב ונתתיק לאור גנים להיות ישועתי עד קצה הארץ: 7 כה אמר יהוה נאל אליו וישראל לא יאסף ואכבד בעני יהוה ואלה היה עז: 6 ויאמר נקל מהוותך לי עבד להקים את שבטי יעקב ונציריו ישראל להשיב ונתתיק לאור גנים ישראל קדשו לבוה נפש למתבע נוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים ווישתחוו למשען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך: 8 כה אמר יהוה בעת רצון עניתך ובוים ישועה עוזתיך ואציך ואתנק לבירתך עם להקים ארץ להנחלת נחלות שממותה: 9 לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על דרכיהם ירעו ובכל שפיהם מרעיםם: 10 לא ירעו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושם כי מرحמים ינהגנו ועל מובען מים ינהלם: 11 ושמתי כל הריו לדרך ונסלתי ירמון: 12 הנה אלה מרחוק יבוא ותנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים: 13 רנו שמים וגiley ארץ יפצחו הרוים רנה כי נחם יהוה עמו וענוו ירחים: 14 ותאמר ציון עזני יהוה ואדני שכחני: 15 התשכח אשה עולה מرحם בן בטנה נם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך: 16 חן על כפים חקתי חומזיך נdry תмир: 17 מהרו בnid מחרסיך ומחרביך ממק יצאו: 18 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבציו באו לך כי אני נאם יהוה כי כלם כעדוי תלבשי ותקשרים ככלה: 19 כי חרבתיך ושמחתיך וארץ הרסתי כי עתה תצרי מישוב ורחקו מבליך: 20 עוד יאמרו באזנייך בני שכליך צר לי המקום נשא לי ואשבה: 21 ואמרת בלבבך מיילד לי את אלה ואני שוכלה ונלמודה גלה וסורה ואלה מי נדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם: 22 כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גנים ידי ואל עמים ארדים

50 כה אמר יהוה اي זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי אמכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפצעיכם שלחה אמכם: 2 מדרוע באתי ואין איש קראתי ואין ענה הקצור קצורה ידי מפדרות ואם אין כי כה להציל הן בגערטאי אחריב ים אשים נהרות מדבר TABASH דנתם מאין מים ותמות בצמא: 3 אלביש שמים קדרות וشك אשים כסותם: 4 אדרני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יUFF דבר עיר בבקר בבקר עיר לי און לשמע כלמודים: 5 אדרני יהוה פתח לח לי און ואנכי לא מריטי אחזור לא נסונתי: 6 גוי נתתי למיכים ולהחיי למרטים פנו לא הסתרתי מכם וורק: 7 ואדני יהוה יוזר לח על כן לא נכלמתי על כן שמי פני כחלמייש ואדע כי לא אבוש: 8 קרוב מצדיקי מי יריב ATI נעמדה יהוד מי בעל משפטינו יגש אליו: 9 חן אדרני יהוה יעוז לח מי הוא ירשענני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם: 10 מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הילך חשבים ואין נהנו לו יבטה בשם יהוה וישען באלהו: 11 הן כלכם קדחי אש מאזר זיקות לכלו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי יהוה זאת لكم לمعצבה תשכובו:

51 שמעו אליו רדייך צדך מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבותם ואל מקבת בור נקרתם: 2 הביטו

אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתו ואברכהו וארכבהו: ³ כי נחם יהוה ציון נהם כל חרבתיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושםה ימצא בה תודה וקול זמרה: ⁴ הקשיבו אליו עמי ולאומי אליו האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטיו לאור עמים ארניע: ⁵ קרוב צדקך יצא ישע וזרע עמים ישפטו אליו أيام יקוו ואל זרעי ייחלון:

52 עורי עורי לבשי עוז ציון לבשי בגדי הפלרכך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בר' עוד ערל וטמא: ² החגערני מעפר קומיшибו ירושלם התפתחו מוסרי צוארך שביה בת ציון: ³ כי כה אמר יהוה חنم נמכרתם ולא בכסף תגאלו: ⁴ כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בראשונה לנור שם ואשור באפס שעקו: ⁵ וועתה מה לי פה נאם יהוה כי לך עמי חنم משלו יהיללו נאם יהוה ותמיד כל היוםשמי מנאץ: ⁶ לכן ידע עמישמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני: ⁷ מה נאו על החררים רגלי מבשר משמייש שלום מבשר טוב משמיישעה אמר לציון מלך אלהיך: ⁸ קול צפיך נשאו קול יהדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: ⁹ פצחו רגנו יהדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו נאל ירושלים: ¹⁰ חשוף יהוה את זרעו קדרו לעניין כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: ¹¹ סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברנו נשאי כל' יהוה: ¹² כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הילך לפניכם יהוה ומאספכם אלהו ישראל: ¹³ הנה ישכיל עברי ירום ונשא ונבה מאך: ¹⁴ כאשר שמו עלייך הרבהם כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם: ¹⁵ כן יהה גוים רבים עלייך קפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:

53 מי האמין לשמעתנו זרוע יהוה על מי נגלהה: ² ויעל כוינק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו

שכבו בראש כל החוצות כתוא מכמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך: ²¹ וכן שמי נאת עניה ושכרת ולא מיין: ²² כה אמר אדרניך יהוה ואלהיך יריד עמו הנה לקחת מיידך את כוס התרעללה את קבעת כוס חמתי לא תוספי לשתוהה עוד: ²³ ושמתייה ביר מגויך אשר אמרו לנפשה שחי ונעbara והתשמי הארץ נוד וכחוין לעברים:

6 שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבנד תבללה וישביה כמו כן ימונותיו וישועתי ליעולם תהיה וצדקי לא תחת: ⁷ שמעו אליו ידע צדק עם תורתי בלבם אל תיראו חרפת אונש ומונרפתם אל תחתו: ⁸ כי כבנד יאלכם עש וכצמר יאלכם סס וצדקי ליעולם תהיה וישועתי לדור דורות: ⁹ עורי עורי לבשי עוז זרוע יהוה עורי כימי קדם דורות עולמים הלא את היא המחצבת רהוב מחוללת תנין: ¹⁰ הלא את היא המחרבת ים מי תהום רבה השמה מעמקו ים דרך עבר נאולים: ¹¹ ופדיי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושםחת עלים על ראשם ששון ושםה ישיגונ נסו יגון ואנחתה: ¹² ואני Anci Anci הוא מנהכם מי את ותיראי מאונש ימות ומאבן אדם חציר ינתן: ¹³ ותשכח יהוה עשך גנטה שמיים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המזיק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המזיק: ¹⁴ מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו: ¹⁵ ואני יהוה אלהיך רגע הים ויהמו נלי יהוה צבאות שמו: ¹⁶ ואשים דבריו בפיך ובצל'ידי כסיתיך לנטע שמיים התערורי קומי ירושלים אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעללה שתית מצית: ¹⁸ אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזק בידה מכל בנים גדרלה: ¹⁹ שתים הנה קראתיך מי ינוד לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמק: ²⁰ בניך עלפוי

ולא הדר ונראהו ולא מראהו ונחמדהו: 3 נבזה וחדל אישים איש מכabbות וירוע חלי וכמסחר פנים ממן נבזה ולא חשבנהו: 4 אכן חלינו הוא נשא ומכabbינו סבלם ואנחנו חשבנו ננווע מכח אליהם ומענה: 5 והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו: 6 כלנו צaan תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפניע בו את עון כלנו: 7 נש והוא עננה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרכח לפני נזואה נאלמה ולא יפתח פיו: 8 מעוצר ומהשפט לך ואת דרכו מי ישוחח כי נזוז מארץ חיים מפשע עמי געלו: 9 ויתן את רשותם קברנו ואת עשר במתיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו: 10 ויהוה חפץ רכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בירדו יצליח: 11 מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עברי לרבים ועונתם הואיסבל: 12 לכן אחלק לו לרבים ואת עצומים יחלק שלל תחת העטרה למות נפשו ואת פשעים נמה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפניע:

55 היו כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכובשו ואכלו ולכו שברו בלווא כסף ובלווא מהירין וחלב: 2 למה חשלקו כסף בלווא לחים ווניעכם בלווא לשבעה שמעו שמעו אליו ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם: 3 הטעו אונכם ולכו אליו שמעו ותחוי נפשכם ואכרתתם לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: 4 הן עד לאומות נתנו נגיד ומצוה לאמים: 5 הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידועך אליך ירצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראלי כי פארך: 6 דרשו יהוה בהמצאו קראתו בהיותו קרוב: 7 יעוז רשות דרכו ואיש און מחשבתו וישב אל יהוה וירחמוו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: 8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכיכי נאם יהוה: 9 כי גבחו שמיים מארץ כן גבחו דרכיכי מדריכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם: 10 כי כאשר ירד הנשם והשלג מן השמיים ושםה לא ישוב כי אם הרוח את הארץ והולידה והצמיהה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: 11 כן יהוה דבריו אשר יצא מפי לא ישוב אליו ריקם כי אם עשה את אשר חפטתי ובחסד עולם רחמתיך אמר נאלך יהוה: 12 כי מינח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ והצליח אשר שלחתיו: 13 כי בשמחה יצא ובשלום

תובלון ההרים והגבאות ופצחו לפניכם רנה וככל עצי השדה ימחהו כף: ¹³ תחת הנעוץ עלה ברוש תחת הסרפד יעלת הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת: ¹⁴ והיו שמות הילדיים בנהלים תחת סעפי הסלעים: ¹⁵ בחלקי נחל חלקי המ נורלך נם להם שפכת נסך העלית מנהה העל אלה אנחנו: ¹⁶ על הר גבה ונשא שמה משכבר גם שם עליית ליבת זבח: ¹⁷ ואחר הדרלת והמושזה שמה זכרונך כי מatoi גלית ותעלוי הרחבות משכבר ותכרת לך מהם אהבת משכבר יד חזית: ¹⁸ ותשרי למלך בשם ותרכי רקחיך ותשלוח צרייך עד מרחק ותשפלי עדר שאול: ¹⁹ (Sheol h7585) ברב דרך געת לא אמורת נושא חיתיך מצאת על כן לא חלית: ²⁰ ובאות מי דאנת ותיראי כי תכווי ואותי לא זכרת לא שמה על לבך הלא אני מחשה ומעלם ואותי לא תיראי: ²¹ אני אגיד צדקתך ואת משיך ולא יועילך: ²² בזעך יצילך קבוציך ואת כלם ישא רוח יקח הכל והחוסה כי ינחל ארץ וירש הר קדרי: ²³ ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי: ²⁴ כי כה אמר רם ונשא שכן עד קדוש שמו מדורם וקדוש אשכון ואת דכא ושפלו רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים: ²⁵ כי לא עלום אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשומות אני עשית: ²⁶ בעון בצעו קצפתו ואכו הסתור ואקצף וילך שוכב בדרך לבו: ²⁷ דרךיו ראיתי וארפאתו ואנחנו ואשלם נחמים לו ולאבליו: ²⁸ בורא נוב שפתים שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפהתיו: ²⁹ והרשעים כים ננרש כי השקט לא יוכל וינרשו מימי רפש וטיט: ³⁰ אין שלום אמר אלהי לדרשיהם:

58 קרא בנוון אל תהשך כשופר הרם קוילך והנד לעמי פעם ולביה יעקב חטאיהם: ¹ ואותי יום יום ידרשוון ודעתי דרכי ייחפצון כנוו אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזוב ישאלוני משפטיך צדק קרבת אלהים ייחפצון: ² למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנשנו: ³ הן לריב ומזה תצומו ולהכות באנרכ ררע שפוע ורע שקר: ⁴ הנקמים באלים תחת כל עז רענן

שהחטי הילדיים בנהלים תחת סעפי הסלעים: ⁵ בחלקי קרובה ישועתי לבוא וצדקיי להגלוות: ⁶ אשרי אונוש עשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע: ⁷ ואל יאמר בן הנכר הנלווה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמיר הסריס הэн אני עז יבש: ⁸ כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתו ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בברית: ⁹ ונתתי להם בביותי ובחוותי יד ושם טוב מבנים ומכוונות שם עולם אחן לו ובחוותי יד ושם טוב מבנים ומכוונות שם עולם אחן לו אשר לא יכרת: ¹⁰ ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולא אהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בברית: ¹¹ ווהבאותים אל הר קדרי ושמחותם בבית תפלה עולותיהם ובחיהם לרצון על מזחבי כי ביתי בית תפלה יקרה לכל אל העמים: ¹² נאם אדרני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: ¹³ כל חיתו שדי אתיו לאכל כל חיתו בעיר: ¹⁴ צפו עוריהם כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכל לנכח היזם שכבים אהבי לנום: ¹⁵ והכלבים עזינו נשפ לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הebin כלם לדרךם פנו איש לבצעו מקצחו: ¹⁶ אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כוה יום מחר נдол יתר מאד:

57 הצדיק אבר ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק: ¹ יבוא שלום ינוח על משכבותם הילך נכחו: ² ואותם קרבו הנה בני עננה זרע מנאף והזגה: ³ על מי תהענו על מי תרחיבו פה תאריכו לשון הילוא אתם ילדי פשע זרע שקר: ⁴ הנקמים באלים תחת כל עז רענן

לא תצומו ביום להشمיע במרום קולכם: א) הכהה יהיה צום אבחrho יום ענות אדם נפשו הילך אגמן ראש וشك ואפר יציע הלווה תקרה צום ויום רצון ליהוה: 6 הלווא זה צום אבחrho פתח חרבבות רשות התר אנדות מותה וسلح רצוצים חפשים וכל מותה נתנו: 7 הלווא פרס לרעב לחמק וענין מרדודים תביא בית כי תראה ערם וכיסתו ומבשרך לא תתעלם: 8 או יבקע כשר אורך ארכתק מהרה הצמה והלך לפניך צדקה כבוד יתוה יאספק: 9 או תקרה ויהוה ענה תשוע ויאמר הני אם תסיר מותך מותה שלח אכבע ודבר און: 10 והפק לרעב נפשך ונפש נעה תשבע וזרח בחשך אורך ואפלתק כצחרים: 11 ונחך יהוה תמיד והשביע בצחחות נפשך ועכמתיך יחלץ והיית כנן רוח וכמוצאים מים אשר לא יכזבו מימיו: 12 וובנו מנק חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומות וקרא לך גדר פרץ משבב נתיבות לשבת: 13 אם חשב משבת רגליך עשות הפץיך ביום קדשי וקראת לשבת עגן לקדושים יהוה מכבד וכבדוזו מעשות דרכיך מצוא הפטך ודבר דבר: 14 או התענגן על יהוה והרכבתיך על במווי ארץ והאלתיך נחלה יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

59 *הן לא קצחה יהוה מה להשיע ולא כבדה אונו* משמו: 2 כי עונתיכם היו מבדלים ביןיכם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתרו פנים מכם משמו: 3 כי כפיכם נאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפטותיכם דברו שקר לשונכם עולגה תנהנה: 4 אין קרא בצדך ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרו عمل והוליד און: 5 ביציז צפעוני בקע וקורע עכבייש יארנו האכל מביציהם ימות והזורה תבקע אפעה: 6 קוריהם לא יהו לבנד ולא יתכסו במעשייהם מעשי און ופעל חמס בכפיהם: 7 רגלהם לרע ורצוי נמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבוא זהב

ולבונה ישאו ותહלה יהוה יבשו: **7** כל צאן קדר
יקבזו לך אילן נביות ישרותך יعلו על רצון מזבחו
ובית תפארתי אפָאָר: **8** מי אלה כעב העופינה וכיוונים
אל ארבתיהם: **9** כי לי אים יקו ואניות תרשיש
בראשנה להביא בניך מרוחק כספם וזהבם אתה לשם
יהוה אלהיך ולקדוש ישראלי פארך: **10** וובנו בני
נכר חמתיך וממלכיהם ישרותך כי בקצפי היכיתיך
וברצוני רחמתיך: **11** וופתחו שעריך תמיד יומם ולילה
לא יסנו להביא אליך חיל נויים וממלכיהם נהוגים: **12**
כי הנו והמלכה אשר לא יעבדך יאברדו והנוים
חרב יחרבו: **13** ככבוד הלבנון אליך יבוא בראש תדרה
ותאשור יהדו לפאר מקום מקדש ומקום רגלי אכבד:
14 והלכו אליך שהוח בני מעניך והשתחו על כפות
רגליך כל מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש
ישראל: **15** תחת היוטך עזובה ושנואה ואין עובר
שמתיך לנאון עולם משוש דור ודור: **16** ווינקת חלב
נוים וshed מלכיהם תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך
ונאלך אבריך יעקב: **17** תחת הנחתה אביה זאב ותחת
הברזל אביה כסף ותחת העצים נחתת ותחת האבני
ברזל ושמתי פקרתך שלום ונשניך צדקה: **18** לא
ישמע עוד חמס הארץ שד ושבך בנבוליך וקראת
ישועה חמתיך ושעריך תחלה: **19** לא יהיה לך עוד
השמש לאור יומם ולנה הירח לא יאיר לך וזה
לק יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך: **20** לא
יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך
לאור עולם ושלמו ימי אבלך: **21** ועמק כלם צדיקים
לעולם יירושו ארץ נזר מטהו מעשה ידי להתפארת: **22**
הקטן יהיה לאף והצעיר לנוי עצום אני יהוה בעתה
אחישנה:

62 למען ציון לא אחש וולמען ירושלים לא אשקוות
עד יצא כננה צדקה ויושעתה כלפיך יבר: **2** וראו
נוים צדך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש
אשר פי יהוה יקנו: **3** והייתה עשרה תפארת ביד יהוה
ו贊נוף מלוכה בך אף אלהיך: **4** לא יאמר לך עוד עזובה
ולארץ לא יאמר עוד שמנה כי לך יקרא חפצי בה
ולארץ בעולה כי חפץ יהוה בך וארכץ תבעל:
5 כי יבעל בחור בתוליה יבעלך בניך ומושש חתן
על כליה יישיש עלייך אלהיך: **6** על חמתיך ירושלים
הפרקתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו
המושרים את יהוה אל דמי לכם: **7** ואל תנתנו דמי
לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תחלה בארץ: **8**
נסבע יהוה בימינו ובזורע עוז אם את דנך עוד
מאכל לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת

61 רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר
ענוים שלחני לחשך לנשבר לי לב לקרא לשביים דדור
ולאסורים פקח קוח: **2** לקרא שנת רצון ליהוה ויום

בו: 9 כי מספיוiac להללו את יהוה ומקבציו
ישתחוו בחזרות קדשי: 10 עברו עברו בשערם פנו
דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס
על העמים: 11 הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ
אמרו לבת ציון הנה ישע בא הנה שברואו אותו ופעלו
לפניו: 12 וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך
יקרא דרושא עיר לא נזובה:

64 לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נלו:
2 כקדח אש המסימ מים תבעה אש להודיע שמי¹
לצרייך מפניך נוים ירנו: 3 בעשותך נוראות לא נוקה
ירדת מפניך הרים נלו: 4 ומיעולם לא שמעו לא
האזינו עין לא ראתה אליהם זולתק יעשה למחכה לו:
5 פגעה את שׁש ועשה צדק בדרכיך יזכורך הנה אתה
קצפת ונחטא בהם עולם ונושע: 6 ונחי כטמא כלנו
וכבגד עדים כל צדקתוינו ונבל כללה כלנו ועוננו
ברוח ישאנו: 7 ואין קורא בשמק מתעורר להחזיק
בק כי הסתרת פניו ממנה ותמונה ביד עוננו: 8 ועתה
יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרכו ומעשה
ידך כלנו: 9 אל תקצף יהוה עד מادر ואל לעדר תוכר
עון הון הבט נא עמק כלנו: 10 ערי קדשך היו מדבר
ציוון מדבר היהת ירושלם שמה: 11 בית קדשנו
ותפארתנו אשר הילך אבותינו היה לשפת אש וככל
מחמדינו היה להרבה: 12 העל אלה התאפק יהוה
החשה ותמונה עד מادر:

65 נדרשתי לוא שאלו נמצאתו ללא בקשי
אמרתי הנני אל גוי לא קרא בשמי: 2 פירושתי
ידי כל היום אל עם סודר ההלכיים הדרך לא טוב
אחר מחשבותיהם: 3 העם המכעריס אותי על פני
תמיד ובחים בננות ומקטרים על הלבנים: 4 הישכבים
בקברים ובנצחורים ילינו האכלים בשער החזר ופרק
פנלים כליהם: 5 האמורים קרב אליך אל נשבי כי
קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדרת כל היום: 6 הנה
כתובה לפבי לא אחש כי אם שלמתי ושלמתי על
חיקם: 7 עונתיכם ועונת אבותיכם ייחדו אמר יהוה
אשר קטרו על הרים ועל הנבעות חרפוני ומדתי
פעלהם שמיך: 8 כה אמר יהוה כאשר

וינטלים וינשאמ כל ימי עולם: 10 והמה מרדו ועצבו את
רוח קדשו ויהפוך להם לאויב הוא נלחם בם: 11 ויזכר
ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו
איה השם בקרבו את רוח קדשו: 12 מוליך לימיון משה
זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם:
13 מוליכם בתהומות כסוס במדבר לא יכשלו: 14
כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו כננות עמק
לעשות לך שם תפארת: 15 הבט שמיים וראה מזבל
קדשך ותפארתך איה קנאך ונבורתך המון מעיך
ורחמייך אליו התאפקנו: 16 כי אתה אבינו כי אברהם
לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו
מעולם שמיך: 17 למה תתענו יהוה מדריך תקשיה

ימצא התיורוש באשכול ואמר אל תשחיתתו כי ברכה 66 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם בו כן עשה למען עבדיו לבתוי השחתת הכלל: 9 רגלי اي זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי: 2 והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשה בחירוי ועבדיו ישבנו שם: 10 והיה השرون לונה צאן ועמק עכור לרבע בקר לעמי אשר דרשוינו: 11 ואתם עובי יהוה השכים את הדר קדשי הערכיהם לנדר שלחן והמלאים למני מסך: 12 ומণיטו אתכם לחרב בדרכיהם ובש��וציהם נפשם חפצת: 13 גם אני אבהיר בחעליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויישעו הרע בעני ובאשר לא חפצתם: 14 לכן כה אמר אדרני יהוה הנה עבדי יאללו בחורתם: 15 והנחטם שמכם לשבעה לבחרוי והמיתך אדרני יהוה עברדי ישמחו ואתם תבשו: 16 הנה עבדי ירנו מטיב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו: 17 והנחטם שמכם לשבעה לבחרוי והמיתך אדרני יהוה תברך באלהי אמן והנסבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעני: 18 כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תוכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב: 19 כי אם שישו ונילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלים נילה ועמה משוש: 20 ונלתי בירושלם וששתי בעמי הנטען על צד הנשאו ועל ברכיהם תשעעו: 21 כי כה אמר יהוה הנני נתה אליה כנחר שלום וכנהל שופט כבוד נוים ווינקתם על נוראך נוראך ועל נוראך נוראך: 22 אשר אמר תנחמו כן אני אגחכם ובירושלם תנחמו: אשר בנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים: 23 ונודעה יד יהוה את עבדיו זעם את איביו: 24 כי הנה העץ ימי ומעשה ידים יבלו בחירוי: 25 לא יינעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצצאים אתם: 26 והיה טרם יקראו ואני עננה עוד אל הננות אחר אחד בתוך אכלו בשער החור וחשקם והעכבר יהדו יספו נאם יהוה: 27 ואנכי מעשיהם ומוחשביהם באה לקבץ את כל הנוים ותלשנות ובאו ולא ישחיתו בכל הדר קדשי אמר יהוה:

וראו את כבודיו : 19 ושמתי בהם אותן ושליחתי מיהם פליטים אל הגנים תרשיש פול ולוד משכוי קשת תבל ויון האים הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודיו והנידו את כבודיו בנוים : 20 והביאו את כל אחיכם מכל הגנים מנהה ליהוה בטסום וברכב ובצבים ובפדרים ובכרכרות על הר קדשי ירושלים אמר יehוה כאשר יביאו בני ישראל את המנהה בכליה טהור בית יהוה : 21 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה : 22 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמוד ורעם ושמכם : 23 והיה מידי חדש בחרשו ומידי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה : 24 ויצאו וראו בפנרי האנשים הפשעים כי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והוא דראון לכל

בשר :

לכהניה ולעם הארץ: ¹⁹ ונלחמו אליך ולא יוכל לך כי אתה אני נאם יהוה להצילך:

2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: **2** هلך וקראת באוני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסר נעריך אהבת כלולתייך לכתך אחורי במדבר הארץ לא זורעה: **3** קדרש ישראל ליהוה ראשית תבואהת כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה: **4** שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל: **5** כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם כי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי הhabל ויהבלו: **6** ולא אמרו אליה יהוה המעלתנו הארץ מצרים המוליך אתנו במדבר הארץ ערבה ושותה הארץ ציה וצליםות הארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם: **7** ואביא אתכם אל הארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבואו ותתמאו את הארץ ונחלתי שמתם לחותבה: **8** הכהנים לא אמרו ארצי ונחלתי שמתם לחותבה: **9** הכהנים לא אמרו אליה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו כי והנביאים נבאו בבעל ואחריו לא יועלו הלו: **10** לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואתם בני בנים אריב: **11** כי עברו אמי כתיים וראו וקדר שלחו וחתבונו מארך וראו חן דותה כזאת: **12** ההו מיר נוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: **13** שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאר נאם יהוה: **14** כי שתים רעות עשה עמי ATI עזבו מקור מים חיים לשכוב להם באדרות בארת נשברים אשר לא יכלו המים: **15** העבד ישראל אם יליד בית הוא מודיע היה לבז: **16** עלייו ישאנו כפרדים נתנו קולם וישיתו ארצנו לשמה ערי נזחה מבלתי ישב: **17** גם נם בני נס ותחפנס ירעד קדרך: **18** הלא זאת תעשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מוליךך בדרכך: **19** וועת מה לך לך מצרים לשחות מי שחר ומה לך לדרכך אשור לשחות מי נהר: **20** תיסרך רעתק ומשבזיך תוכחך ודעך וראי כי רע ומך עזבך את יהוה אלהיך ולא

1 דברי ירמיהו בן חלקייתו מן הכהנים אשר בענותה בארץ בנימן: **2** אשר היה דבר יהוה אליו בימי אישתו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו: **3** ויהי בימי יהויקים בן אישתו מלך יהודה עד חם עשתי עשרה שנה לצדקתו בן אישתו מלך יהודה עד נלות ירושלם בחדש החמישי: **4** ויהי דבר יהוה אליו לאמר: **5** בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרham הקדשטייך נביא לנויו נתתיק: **6** ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתיך דבר כי נעד אני: **7** ויאמר יהוה אליו אל התאמר נער אנכי כי על כל אשר אשליך תלך ואת כל אשר אצוך תדרב: **8** אל תירא מפניים כי אתה אני להצלך נאם יהוה: **9** וישלח יהוה את ידו וינגע על פי ויאמר יהוה אליו הגה נתתי דבריך בפי: **10** ראה הפקתיך היום הזה על הגנים ועל הממלכות לנחש ולנתוץ ולהאביד ולהחרוס לבנות ולנטוע: **11** ויהי דבר יהוה אליו לאמר מה אתה ראה ורמייתו ואמר מקל שקד אני ראה: **12** ואמר יהוה אליו ישבת לראות כי שקד אני על דבריו לעשות: **13** ויהי דבר יהוה אליו שניית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופנוי מפני צפונה: **14** ויאמר יהוה אליו מצפון חפתה הרעה על כל ישב הארץ: **15** כי הנני קרא לכל משפחות מלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פחה שעריו ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה: **16** ודררתי משפטיהם אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאללים אחרים ווישתחו למששי רידיהם: **17** אתה תזיר מתנית וקמת ודררת אליהם את כל אשר אני אצוך אל תחת מפניים פן אחדך לפנייהם: **18** ואני הנה נתתיק היום לעיר מבצר ולעמד ברזול וללחמות נחשת על כל הארץ למלי יהודה לשירה

פחרתי אליך נאם אדני יהוה צבאות: 20 כי מעולם
 שברתי עלך נתקתי מוסרתו ותאמורי לא עבד כי
 על כל גבעה נבבה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה: 21
 ואנכי שטחיך שرك כליה זרע אמרתיך נהפה ל' 22
 סורי הנפנ' נכריה: 22 כי אם הכבשי בנתר ותרכז לך
 ברית נכתם עונך לפניו נאם אדני יהוה: 23 איך תאמר
 לא נטמאתי אחריו הבעליהם לא הלבתי ראי דרכך
 בניא דע' מה עשית בכירה קלה משרכת דרכיה: 24
 פרה למד מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי
 ישיבנה כל מבקשה לא יעופו בחדשה ימצאהנה: 25
 מעני רגלה מוחך ונורנק מצמאה והאמרי נואש
 לא כי אהבת זרים ואחריהם אלך: 26 כבשת נבב כי
 ימצא כן הבישו בית ישראל מהם מלכיהם שרים
 וכחניהם ונבאייהם: 27 אמרם לעצם אבי אהה ולא בן
 תחת כל עץ רענן ותוני שם: 28 ואמר אחריו עשותה את
 כל אלה אליו תשוב ולא שבה ותראה בנודה אהותה
 יהודה: 29 וארא כי על כל ארונות אשר נאפה משבה
 ישראל שלחתה וatan את ספר כריתתיה אליה ולא
 יראה בנודה יהודה אהותה ותלך ותzon נם היא: 30 ויהיה
 מצל נזותה ותחנף את הארץ ותנאנך את האבן ואת
 העץ: 31 ונוגם בכל זאת לא שבאה אליו בנודה אהותה
 יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה: 32 ויאמר
 יהוה אליו צדקה נפשך משבה ישראל מבנודה יהודה:
 33 הדר אכם ראו דבר יהוה המדבר היהתי לישראל
 אם ארץ מאפליה מודיע אמרו עמי רדנו לא נבוא
 עוד אליך: 34 החשכה בתוליה עדיה כליה קשירה
 ועמי שכחוני ימום אין מספר: 35 מה תיטבי דרכך
 לבקש אהבה לך נם את הרעות למדתי את דרכיך:
 36 נם בכנפיך נמצאו דם נפשות אבויונים נקיים לא
 במחתרת מצאותם כי על כל אלה: 37 ותאמר כי
 נקיتي אך שב אפו ממוני הני נשפט אותך על אמרך
 לא חטאתי: 38 מה תזול מאד לשנות את דרכך נם
 ממזרים תבושי כאשר בשת מאשור: 39 נם מאת זה
 תצא יידיך על רראש כי מאס יהוה במבוחך ולא
 הצליחו להם:

3 לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו
 והיתה לאש אחר היושב אליה עד הלוא חנוף תחנה
 הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אליו נאם
 יהוה: 2 שאי ענייך על שפם וראוי איפה לא שללה
 על דרכים ישבת להם עברבי במדבר ותחנפי הארץ
 בונותיך וברעתך: 3 זימנו רבבים ומלךוש לא היה
 ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם: 4 הלוא מעתה
 קראתי לך אבי אלוף נעריך אתה: 5 הינטרא לעולם אם
 ישמר לנצח הנה דברתיך ותעש הרעות ותוכל: 6
 ויאמר יהוה אליו בימי יאשיהו המלך הראית אשר
 עשה משבה ישראל הלבחה היא על כל הר גבה ואל
 תחת כל עץ רענן ותוני שם: 7 ואמר אחריו עשותה את
 כל אלה אליו תשוב ולא שבה ותראה בנודה אהותה
 יהודה: 8 וארא כי על כל ארונות אשר נאפה משבה
 ישראל שלחתה וatan את ספר כריתתיה אליה ולא
 יראה בנודה יהודה אהותה ותלך ותzon נם היא: 9 ויהיה
 מצל נזותה ותחנף את הארץ ותנאנך את האבן ואת
 העץ: 10 ונוגם בכל זאת לא שבאה אליו בנודה אהותה
 יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה: 11 ויאמר
 יהוה אליו צדקה נפשך משבה ישראל מבנודה יהודה:
 12 הדר אכם ראו דבר יהוה המדבר היהתי לישראל
 שובה משבה ישראל נאם יהוה לא אפילו פניו בכם כי
 חסיד אני נאם יהוה לא אטור לעולם: 13 אך דע' עונך
 כי ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים
 תחת כל עץ רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה: 14
 15 שוכו בנים שוכבים נאם יהוה כי אנכי בעליך בכם
 ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממושפה והבאת
 אתכם ציון: 16 ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם
 דעה והשכל: 17 והיה כי תרבו ופריתם הארץ בימים
 ההמה נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא
 עללה על לב ולא יוכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד:
 18 בעת ההיא יקראו לירושלים כסא יהוה ונקו אליה

כל הנינים לשם יהוה לירושלים ולא ילכו עוד אחריו שרורות לבם הרע: ¹⁸ בימים ההם יילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יהדו מארץ צפון על הארץ אשר הנהלתו את אבותיכם: ¹⁹ ואנכי אמרתי לך אשיתך בבניהם ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבאות נויים ואמר אבי תקראו לי ומאהריו לא השובו: ²⁰ אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם כי בית ישראל נאם יהוה: ²¹ קול על שפיהם נשמע בכפי תחנוני בני ישראל כי העו את דרכם שכחו את יהוה אללהיהם: ²² שבו בניים שובבים ארפה מושבתיכם הנהו אתנו לך כי אתה יהוה אללהינו: ²³ אכן לשקר מנבעות המון הרדים אכן ביהוה אללהינו השועה ישראל: ²⁴ והבשת אכללה את יניע אבותינו מנעורינו את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם: ²⁵ נשכבה בבשנתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אללהינו חטאננו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אללהינו:

4 אם חשוב ישראל נאם יהוה אליו תשוב ואם חסיר שקויציך מפני ולא תנו: ² ונשבעת חוי יהוה באמת המשפט ובצדקה והתברכו בו נויים ובו יתהלך: ³ כי אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלים נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים: ⁴ המלו ליהוה והסרו עלות לביבכם איש יהודה וישבי ירושלים פן תצאakash חמתו ובערה ואין מכבה מפני רע מעליכם: ⁵ הנידו ביהודה ובירושלים השמיעו ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו מלוא ואמרנו האספו ונבואה אל ערי המבצר: ⁶ שאו נס ציונה העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר נדול: ⁷ עליה אריה מסבכו ומשחית גויים נסע יצא ממקמו לשום ארץ לשמה עיריך תצינה מאין יושב: ⁸ על זאת חגרו שקים ספדו והיללו כי לא שב חرون אף יהוה ממן: ⁹ ויהיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו: ¹⁰ ואמר אלה אדרני

והיוה כי האמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו: אלהי נכר בארץכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם: 20 הנגידו זאת בבית יעקב והשמעה ביהודה לאמר: 21 שמעו נא זאת עם סכל ואין לך עינים להם ולא יראו אונים להם ולא ישמעו: 22 האות לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילה אשר שמתי חול גבול ליםחק עולם ולא יערנחו ויתגעו ולא יוכלו והמו גלו ולא עברנהו: 23 ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו יילכו: 24 ולא אמרו בלבכם נירא נאם יהוה אלהינו הנתן נשם וירח וממלקש בעתו שבעות חקota קציר ישמר לנו: 25 עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם: 26 כי נמצאו בעמי רשעים ישר כshed יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו: 27 ככלוב מלא שוף בן בתיהם מלאים מרמה על כן נדלו ויעשרו: 28 שמננו עשתו גם עברו דברי רע דין לא דנו דין יותם ויצליחו ומשפט אביוונים לא שפטו: 29 הצל אללה לא אפקד נאם יהוה אם בנוין אשר כוה לא החנק נפשי: 30 שמה ושערורה נהיתה בארץ: 31 הנבאים נבואו בשקר והכהנים ידרו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה העשו לאחריתה:

6 העזו בני בנימן מקרב ירושלים ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר נдол: 2 הנווה והמעננה דמיות בת ציון: 3 אליה יבוא רעים וערדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו: 4 קדרשו עליה מלחמה קומו ונעללה בצחרים אוינו לנו כי פנה הרים כי ינטו צללי ערבות: 5 קומו ונעללה בליליה ונשחיתה ארמנותיה: 6 כי אמר יהוה צבאות כרתו עזה ושפכו על ירושלים סללה היא העיר הפקר כליה עשך בקרבה: 7 כהקיר בור מיםיה כן הקרה רעתה חמס וشد ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה: 8 הוסרי ירושלים פן תקע נפשי

כמזכירה קול בת ציון תטיבח הפרש כפיה או נא לא כי עיפה נפשי להרנים:

5 שוטטו בחוץ ירושלים וראו נא ורדו ובקשו ברחוובותיה אם המזאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה וascal לה: 2 ואם כי יהוה יאמרו לנו לשקר ישבעו: 3 יהוה עניך הלא לאמונה היכתה אתם ולא חלו כליהם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב: 4 ואני אמרתי אך דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם: 5 אלכה לי אל הגדים ואדרבה אותן כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך המה ייחדו שברו על נתקו מוסרות: 6 על כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדרם נמר שקר על ערים כל היוצא מהנה יתרף כי רבו פשעים עצמו משבותיהם: 7 אי לזאת אסלה לך בניך עזובני וישבעו ולא אלהים ואשבע אותם מינאפו ובוית זונה יתגדרו: 8 סוסים מיזנים משכימים היו ושמה וביות זונה יתגדרו: 9 הצל אללה לא אפקד איש אל אש רעהו יצהלו: 10 על נאם יהוה ואם בניו אשר כוה לא תחנק נפשי: 11 על בשורתיה ושהתו וכלה אל תעשו הסירו נטישותיה כי לא ליהוה המה: 12 כי בוגר בוגר כי בית ישראל ובית יהודה נאם יהוה: 13 כחיש ביהוה ויאמרו לא הוא ולא תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לא נראה: 14 והנבאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם: 15 לכן כי אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את הדבר הזה הני נתן דברי בפי לאש והעם הזה עזים ואכלתם: 16 הני מביא עליכם נוי מරחיק בית ישראל נאם יהוה נוי איתון הוא נוי מעולם הוא נוי לא תרע לשנו ולא תשמע מה ידבר: 17 אשפטו כדבר פתוח כלם נבורים: 18 ואכל קצירך ולחמד יאכלו בניך ובנوتיך יאכל צאנך ובקרך יאכל נפך ותאנך ירשש ערי מבצריך אשר אתה בוטח בהנה בחרב: 19 וגם ביום ההמה נאם יהוה לא עשה אתכם כליה:

מוך פן אשימך שסמה ארץ לוא נושבה: ⁹ כה אמר כי פהאמ יבא השרד עליינו: ²⁷ בוחן נתתיק בעמי מבצר ותדע ובchner את דרכם: ²⁸ כלם סרי سورדים הלכי רכילד נחשת וברזיל כלם משחיתים המה: ²⁹ נחר מפה מאשםם עפרת לשוא צרכ' צרו' ורעים לא נתקו: ³⁰ כסוף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם: **7** הדבר אשר היה אל ירמיהו מאי יהוה לאמר: ² עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודיה הבאים בשעריהם האלה להשתחוות ליהוה: ³ כה אמר יהוה צבאות אלה יישראל היטיבו דרכיכם ומעליכם ואשכנה אתכם במקום הזה: ⁴ אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה: ⁵ כי אם היטיב חיטיבו את דרכיכם ואת מעליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו: ⁶ נר יתומ ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחריו אלהים אחרים לא תלכו לדע לכם: ⁷ ושכنتם אתכם במקומות הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למנ עולם ועד עולם: ⁸ הנה אתם בטהים לכם על דברי השקר לבلتיה הוועיל: ⁹ הנגב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך אחריו אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ¹⁰ ובאתם ועמדתם לפנ' בית הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו למן עשו את כל התועבות האלה: ¹¹ המערת פרצימ היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם נם אכני הנה ראיתי נאם יהוה: ¹² כי לכו נא אל מקומי אשר בשלו אשר שכنتי שמי שם בראשונה וראו את אשר עשית לו מפני רעת עמי ישראל: ¹³ וועתה יען עשותם את כל המעשים האלה נאם יהוה ואדרבר אליכם השם ודרבר ולא שמעתם ואקרוא אתכם ולא עניתם: ¹⁴ וועשיתו לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטהים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתו לשלו: ¹⁵ והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל יהוה צבאות עולל יעולו כנפ' שארית ישראל השביך כבוצר על סלסלות: ¹⁶ על מי אדרבה ואעידה ישמעו הנה ערלה אזם ולא יוכל להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפזו בו: ¹⁷ בואת חמת יהוה מלאתי נלאתי היכיל שפך על עולל בוחן ועל סוד בחורים יתדרו כי גם איש עם אשה ילכדו וכן עם מלא ימים: ¹⁸ ונסכו בהםם לאחרים שרות ונשים יתדרו כי אתה יידי על ישבי הארץ נאם יהוה: ¹⁹ כי מקטנים ועד נדולים כלו בוצע מנביא ועד כהן כלו עשה שקר: ²⁰ וירפאו את שבר עמו על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: ²¹ הבישו כי תועבה עשו נם בוש לא יבושו נם הכלים לא ידעו לכן ופל בנהפלים בעת פקרתיהם יכשלו אמר יהוה: ²² כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתבות עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך: ²³ והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקלל שופר ויאמרו לא נקשיב: ²⁴ لكن שמעו הני וודיע עדיה את אשר בם: ²⁵ שמעי הארץ הנה אני מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו ותורתם וימאסו בה: ²⁶ למא זה לי לבונה לשבעה תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא לרצין וזבחיכם לא ערבו לי: ²⁷ لكن כה אמר יהוה לרצין זבחיכם לא ערבו לי: ²⁸ לבונתך הנה נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים יתדרו שכנו ורדו יאבדו: ²⁹ כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון ונוי גדור יעדן מירכתי ארץ: ³⁰ קשת וכיידן יחויקו אכורי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו עריך כאיש למלחה עלייך בת ציון: ³¹ שמענו את שמעו רפו ידרינו צרה החזיקתנו חיל כiolדה: ³² אל חצאי השדה ובדרך אל תלכי כי חרב לאיב מגור מסביב: ³³ בת עמי חנרי שק והחפלהש באפר אבל יהוד עשי לך מספ' תמרורים

נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וניא בן הנם כי אם ניא החרנה וקברו בתפת מאיין מקום:³³ והייתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבחמת הארץ ואין מהריך:³⁴ והשבתי מעריו יהודה ומהוצאות ירושלים קול שwon וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי להרבה תהיה הארץ:

8 בעת ההוא נאם יהוה ויציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקריםיהם:² ושתחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אhabם ואשר עברdom ואשר הילכו אחריהם ואשר דרשו ואשר השתחוו להם לא יאפסו ולא יקברו לדמן על פניו האדמה יהו:³ ונבחר מות מחחיהם לכל השאריות הנשארים מן המשפטה הרעה הזאת בכל המקומות הנשאים אשר הדתאים שם נאם יהוה צבאות:⁴ ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב:⁵ מודיע שובבה העם הזה ירושלים משבה נצחת החזיקו בתורתם מאננו לשוב:⁶ הקשבי ואשמע לוא כן ידברו אין איש נחם על רעתו לאמր מה עשייתו כלה שב במרצוותם כסוס שוטף במלחמה:⁷ גם חסידה בשמים ידעה מועדים ותר וסוס וענור שמרו את עת באנה ועמו לא ידעו את משפט יהוה:⁸ איך תאמרו חכמים אנחנו ותורתם יהוה אנחנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים:⁹ הבישו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם:¹⁰ لكن את נשיהם לאחרים שדתויהם לירושים כי מקטן ועד גדול כלה בצע מנבייא ועד כהן כלה עשה שקר:¹¹ וירפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום:¹² הבישו כי תועבה עשו נם בוש לא יבשו והכלם לא ידעו לכן פלו בנפלים בעת פקחתם יכשלו אמר יהוה:¹³ אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בוגן ואין תנאים בthanah

אהיכם את כל זרע אפרים:¹⁴ ואותה אל תחפלל بعد העם הזה ואל תsha בעד רנה ותפללה ואל תפנע כי אני שמע אתך:¹⁵ האינך ראה מה המה עשים בעיר יהודה ובחצות ירושלים:¹⁶ הבנים מלכטיהם עזים והאבות מבערים את האש והשנים לשוט בזק העשות כונים למלכת השמים והסך נסכים לאלהים אחרים למען הкусני:¹⁷ האתי הם מוכעדים נאם יהוה הלא אתם למען בשת פניהם:¹⁸ لكن כי אמר אדני יהוה הנה אפי וחותמי נתחת אל המוקם הזה על האדם ועל הבהמה ועל עז השדה ועל פרו האדמה ובערה ולא תכבה:¹⁹ כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשך:²⁰ כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתם ביום הוציאו אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח:²¹ כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקול והייתו לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם ותלכטם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם:²² ולא שמעו ולא הטו את אונם וילכו במעצות בשרחות לבם הרע ויהיו לאחורך ולא לפניהם:²³ למען היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים يوم השם ושלח:²⁴ ולא שמעו אליו ולא הטו את אונם ויקשו אתعرفם הרעו מאבותם:²⁵ ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא שמעו אליך וקראת אליהם ולא יענכה:²⁶ ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתת מפיהם:²⁷ גוי נזרך והשליכו ושאי על שפם קינה כי מס יהוה ויטש את דור עברתו:²⁸ כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאום יהוה שמו שוכחים בבית אשר נקרה שמי עליו לטמאו:²⁹ ובנו במוות חפתה אשר בנויה בון הנם לשרפ את בנייהם ואת בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי:³⁰ لكن הנה ימים באים

והעללה נבל ואtan ללהם יעברום: 14 על מה אנחנו ישבים האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדרמה שם כי יהוה אלהינו הדרנו וישקנו מי רаш כי חטאנו ליהוה: 15 קוה לשלים ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: 16 מדן נשמע נחרת סוסיו מוקל מצהלוות אביריו רעשה כל הארץ ויבאו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה: 17 כי הני משלח בכם נחשים צפננים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה: 18 מבלינתי עלי ינון עלי לבי דוי: 19 הנה קול שועת בת עמי הארץ מרחקים היהוה אין בציון אם מלכה אין בה מדוע העסוני בפסלייהם בהבלני נכר: 20 עבר קציר כליה קץ ואנתנו לוא נועשנו: 21 על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתי: 22 הצרי אין בוגלעד אם רפה אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי:

9 מי יתן ראש מים ועיני מוקור דמעה ואכבה יום וליליה את חללי בת עמי: 2 מי יתנני במדבר מלון ארחים ואזובה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת נגידים: 3 זיידרכו את לשונם קשתם שקר ולא באמונה נבררו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא תבטחו כי כל Ach יעקב וכל רע רכילד: 5 ואיש ברעה יתחלו ואמת לא ידרבו למדו לשונם דבר שקר העווה נלאו: 6 שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעתך נאם יהוה: 7 לכן כי אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחננים כי איך אעשה מפני בת עמי: 8 חז שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו: 9 העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם בניי איז כזה לא תחנקם נפשי: 10 על ההרים אשא בכוי ונוה ועל נאות מדבר קינה כי נצחו מבל' איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדרדו הלו: 11 ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנינם ואת ערי יהודה אתן שמה מבל' יושב:

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל: 1 כי אמר יהוה אל דרך הגנים אל תלמודו ומאותות השמיים אל תחתו כי ייחתו הגנים מהמה: 2 כי חקוק העמים הכל הוא כי עז מיער כרתו מעשה

ידי חרש בمعنى: 4 בכיסוף ובזיהב יייפחו במסמורות ובמקבות יחזקום ולוא ייפק: 5 כתרמר מקשה המה ולא השמו:

11 הדבר אשר היה אל ירמייהו מאת יהוה לאמר: 2 שמעו את דבריו הברית הזאת ודבריהם אל איש יהודה ועל ישביו ירושלים: 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אדור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת: 4 אשר צויתו את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכוור הברזל לאמר שמעו בקולו ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי עם ואנכי איה לכם לאלהים: 5 ולמען הקים את השבעה אשר נשבעתי לאבותיכם לחתם להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה וاعן ואמר Amen יהוה: 6 ויאמר יהוה אליו קרא את כל הדברים האלה בערבי יהודה ובבחזות ירושלים לאמר שמעו את דבריו הברית הזאת ועשיתם אותם: 7 כי העד העדרתי באבותיכם ביום העלוותם אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השם והעד לאמר שמעו בקולו: 8 ולא שמעו ולא הטעו את אונם וילכו איש בשידירותם לבם הרע ואביא עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתו לעשות ולא עשו: 9 ויאמר יהוה אליו נמצא קשר באיש יהודה ובשבוי ירושלים: 10 שבו על עונת אבותם הראשנים אשר מאנו לשמע את דבריו והמה הילכו אחריו אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתוי אשר כרתني את אבותם: 11 וכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא שמעתם: 12 ויכלו לצאת ממנה וזעקו אליו ולא אשמע אליהם והילכו ערי יהודה וישראל וזעקו אל האלים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת רעתם: 13 כי מספר ערך היו אלהיך יהודה ומספר החותם ירושלים שמותם מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל: 14 ואתה אל התפלל بعد העם הזה ואל תsha בעדרם רנה ותפללה כי אני שמע בעת קראם אליו בעדר

ידי חרש בمعنى: 4 בכיסוף ובזיהב יייפחו במסמורות ובמקבות יחזקום ולוא ייפק: 5 כתרמר מקשה המה ולא ידברו נשוא כי לא יצערו אל תוראו מהם כי לא ירעו ונם היטיב אין אותם: 6 מאיין כמוך יהוה גדול אתה וגדרול שמק בנבורה: 7 מי לא יראך מלך הגנים כי לך אתה כי בכל חכמי הגנים ובכל מלכותם מאיין כמוך: 8 ובאותה יבערו ויכסלו מוסר הכלבים עז הוא: 9 כסף מركע מתרשי ויבא וזהב מאופי מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם: 10 ויהוה אלהים אמרת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו הרעש הארץ ולא ייכלו נויים זעמו: 11 כדנה תאמرون להום אלהיא דישמיא ואראק לא עברו יאברדו מאראע ומון תחות שמיא אלה: 12 עשה הארץ מכין תבל בחמותו ובחנותו נתה שמיים: 13 ל科尔 תתו המון מים בשמיים ויעלה נשאים מקצת ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתינו: 14 נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר פקדתם יאבדו: 15 לא כאללה חילק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבת נחלתו יהוה צבאות שמנו: 16 אספי מארץ כנעתך ישתח במצרים: 17 כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרכותיהם להם למען ימצאו: 18 או כי ליל שברוי נחלה מכתו ואני אמרתי לך זה חיל ואשאנו: 19 אלה שדר וככל מיתרי נתקו בני יצאנוי ואינם און נתה עד אליו ונקים ירידותיו: 20 כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיהם נפוצח: 22 קול שמועה הנה באה ורעה גדרול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שמהה מעון תנאים: 23 יידעת יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאי השך והכין את צעדו: 24 יסרני יהוה אך במשפט אל באפק פן תמעטני: 25 שפך חמתק על הגנים אשר לא יידעך ועל משפחות אשר בשמד

רעתם: 15 מה לידיidi בכחיו עשווה המזמותה הרבים
ובשר קדר יערבו מעליך כי רעתכי או תעלוי: 16
וית רענן יפה פרי הארץ קרא יהוה שמק לכול המולה
נדלה חצית אש עליה ורעו דלותו: 17 ויהוה צבאות
הנותע אותך דבר עלייך רעה בnal רעת בית ישראל
ובית יהודת אש אשר עשו להם להכעסי לקטר לבעל:
18 ויהוה הדוד עני ואדרעה או הראותני מעלהיהם: 19
ואני ככבש אלף יובל לטבוח ולא ידעת כי עלי
חשבו מהשבות נשחיתה עץ בלחמו ונכרתנו מארץ
חיים ושם לא יזכיר עוד: 20 ויהוה צבאות שפט צדק
בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך נליית
את ריבוי: 21 לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות
המבקשים את נפשך לא אמר לא תנבא בשם יהוה ולא
תנות בידנו: 22 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד
עליהם הבחרורים ימתו בחרב בנים ובנותיהם ימתו
ברעב: 23 ושארית לא תהי להם כי אביה רעה אל
ואבד נאם יהוה:

13 כה אמר יהוה אלֵי הלוּךְ וקנִית לְךָ אֶזֶר

פשתים ושםתו על מתנייך ובמים לא תבאחו: 2 ואקנה
את האזרע כדבר יהוה ואשם על מתני: 3 ויהידי דבר
יהוה אלֵי שנית לא אמר: 4 קח את האזרע אשר קנית
אשר על מותנייך וקומו לך פרתת וטמנהו שם בנקיק
הסלע: 5 ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה
אותו: 6 ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלֵי קומו לך
פרתת וקח משם את האזרע אשר צויתיך לטמנו שם: 7
ואלך פרתת ואחפר ואקח את האזרע מן המקום אשר
טמנתו שמה ודגנה נשחת האזרע לא יצלה לכל: 8 ויהי
דבר יהוה אלֵי לאמר: 9 כה אמר יהוה ככה אשחית
את נאון יהודת ואת נאון ירושלים הרבה: 10 העם הזה
הרע המאנים לשמעו את דברי ההלכים בשערות
לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתוחות
לهم ויהי כאזרע הזה אשר לא יצלה לכל: 11 כי
שנאתי: 9 העיט צבוע נחלתי לְהַעַיט סבֵּיב עַלְיהָ
אשר ידבק האזרע אל מותני איש בן הרכבת אלֵי

לכו אספו כל חותה השדה התוו לאכללה: 10 רעים
רבים שחתו כרמי בסוסו את חלקי חתנו את חלקת
חמדתי למדבר שטמה: 11 שטמה לשטמה אבלה עלי
שטמה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב: 12
על כל שפם במדבר באו שדרדים כי חרב ליהוה
אכללה מקצת הארץ ועד קצת הארץ אין שלום לכל
בשר: 13 זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועל ובעשו
מחבאותיכם מחרון אף יהוה: 14 כה אמר יהוה על
כל שכני הדרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלה את
עמי את ישראל הנני נהשם מעל אדרמתם ואת בית
יהודה אתוש מהוכם: 15 ויהיה אחורי נתשי אוותם אשוב
ורחמתים והשבותים איש לנחלתו ואיש לארכיו: 16
והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חוי
יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו בتوز
עמי: 17 ואם לא ישמעו ונתשתוי את גינוי ההוא נתוש
ואבד נאם יהוה:

אנשי ענתות שנת פקדתם:

12 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים

אדבר אותך מדורע דרך רשיים צלהה שלו כל בנדוי
בנד: 2 נטעתם נם שרו ילו נם עשו פרי קרוב אתה
בפיהם ורחוק מצליותיהם: 3 ואתה יהוה ידעתני
תראני ובחנתת לבי אך התקם צאן לשבחה והקדשם
ליום הרגה: 4 עד מות תאבל הארץ ויעש כל השדה
יבש מרעת ישבי בה ספחה בהמות ועוף כי אמרו לא
יראה את אחריתנו: 5 כי את רגלים רצחה וילאוך
ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בותח
ונם המה בנדוי בר נם המה קראו אחריך מלא אל
תאמן בס כי ידברו אליך טובות: 7 עוזתי אתה בית
נשחית את נחלתי נתתי את ידרות נפשי בcpf איביה: 8
הייתה לנחלתי כאריה בעיר נתנה עלי בקולה על כן
שנאתי: 9 העיט צבוע נחלתי לְהַעַיט סבֵּיב עַלְיהָ

את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמו: ¹² ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי בשׁוּ וְהִכְלָמוּ וְחִפּוּ רָאשָׁם: ¹³ בְּעִבּוּר הַאֲדָמָה חַתָּה כִּי לֹא הָיָה נֶשֶׁם בָּאָרֶץ בְּשׁוּ אֲכָרִים חִפּוּ רָאשָׁם: ¹⁴ וּפְרָאִים עַמְּדוּ עַל שְׁפִים שָׁאְפוּ רֹוחַ כְּתָנִים כָּלֹו עַנְיָהָם כִּי אֵין עַשְׁבָּ: ¹⁵ אִם עַנְיָנוּ עֲנוּ בְּנֵי יהוה עַשְׁה לְמַעַן שְׁמֵךְ כִּי רַבּוּ מִשׁׁׁוּבָתֵינוּ לְךָ חַטָּאנוּ: ¹⁶ מִקְוָה יִשְׁרָאֵל מִשׁׁׁוּבָנוּ בְּעֵת צָרָה לְמַהְהָתָה כָּנֶר בָּאָרֶץ וּכְאַרְחָנָתָה לְלֹן: ¹⁷ וְלֹא תְהִיּוּ כְּאִישָׁנְדָהָם כְּנָבוּר לְאַיְלָל הַחֹשֶׁעָ וְאַתָּה בְּקָרְבָּנוּ יְהֹוָה וְשְׁמֵךְ עַלְנוּ נִקְרָא אֶל הַנְּהָנוּ: ¹⁸ כִּי אָמַר יְהֹוָה לְעַם הַזֶּה כִּי אָמַר רָצֶם עֲתָה יִזְכֵּר עָוֹנוּ וַיַּפְקֵד חַטָּאתֵם: ¹⁹ וְיֹאמֶר יְהֹוָה אָלֵי אַל תַּתְפְּלִל בְּעֵד הַעַם הַזֶּה לְטוֹבָה: ²⁰ כִּי יִצְמָאוּ אַנְנִי שְׁמַעַן עַל רַנְתָּם וְכִי יַעֲלֹו עַלְהָ וּמִנְחָה אַיִינִי רָצֶם כִּי בְּחַרְבָּ וּבְרָעָב וּבְדָרְבָּ וּבְדָרְבָּר אֲנֵיכִי מִכְלָה אֹתָם: ²¹ וְאָמַר אֲדָה אָדָני יְהֹוָה הַנָּהָגָה הַנְּבָאִים אָמְרִים לָהֶם לְאַתָּן הַרְאָוֹ חַרְבָּ וּרְעָב לְאַיְהָ לְכֶם כִּי שְׁלָמָם אָמָתָ אָתָן לְכֶם בָּמָקוּם הַזֶּה: ²² וְיֹאמֶר יְהֹוָה אָלֵי שְׁקָר הַנְּבָאִים נְכָאים בְּשָׁמֵי לְאַשְׁלָחוֹתִים וּלְאַצְוֹתִים וּלְאַדְבָּרִתִי אֲלֵיכֶם חַזּוֹן שְׁקָר וּקְסָם וְאַלְוָל וּתְרִמּוֹת לְבָם הַמָּה מְתַנְבָּאים לְכֶם: ²³ לְכָן כִּי אָמַר יְהֹוָה עַל הַנְּבָאִים הַנְּבָאִים בְּשָׁמֵי וְאַנְיָ לְאַשְׁלָחוֹתִים וְהַמָּה אָמְרִים חַרְבָּ וּרְעָב לְאַיְהָ בָּאָרֶץ הַזֶּה בְּחַרְבָּ וּבְרָעָב יִתְהַמּוּ הַנְּבָאִים הַמָּה: ²⁴ וְהַעַם אֲשֶׁר הַמָּה נְבָאִים לָהֶם יִהְיֶה מְנֻת מִדֵּךְ מִאֵתִי נָאָם יְהֹוָה אֲשֶׁר שְׁכַחַת אָוֹתִי וְתִבְשַׁחַי בְּשָׁקָר: ²⁵ וְגַם אֲנִי חַשְׁפַּתִּי שְׁוֹלֵיךְ עַל פְּנֵיךְ וְנָרְאָה קְלֹונֶיךְ: ²⁶ נָאָפֵיךְ וּמְצָהָלָוְיךְ זָמַת זָנוֹתָךְ עַל גְּבֻעוֹת בְּשָׁדָה רָאִיתִי שְׁקוֹצִיךְ אָוִי לְךָ יִרְוָשָׁלָם לְאַתְּהָרִי אַחֲרֵי מִתְּעֵד:

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דבריו הבצורות: ¹ אבל יהודה ושעריה אמללו קדרו לאָרֶץ

בארץ לא ידעת כי אש קדרה באפי עליכם תוקר :
15 אתה ידעת יהוה זכרני ופקدني והנעם לי מרדי
אל לאך אפק תקחני דע שאתי עליך חרפה :
16 נמצאו דבריך ואכלם ויהו דבריך לי לשונו ולשחתה
לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות :
17 לא ישבתי בסוד משלחקים ואעלז מפניך ידך בדך ישבתי
כי זעם מלאתני :
18 למה היה כאבי נצח ומכת אנושה
מאנה הרפאה היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו :

19 לכן כה אמר יהוה אם תשוב ואשיבך לפני העמד
ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אלקיך
ואתת לא תשוב אליהם :
20 ונתקיך לעם זהה לחמות
נחתה בצורה ונלחמו אלקיך ולא יוכל לך כי אתה
אני להושיך ולהצילך נאם יהוה :
21 והצטיך מיד
רעים ופדריך מכם עריצים :

16 ויהי דבר יהוה אליו לאמור :
2 לא תקח לך
אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום זהה :
3 כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום
זהה ועל אמתם הילודות אותם ועל אבותם המולדים
אלהם בארץ זאת :
4 ממותיהם תחול איטם ימות לא יספדו
ולא יקברו לדמן על פניו האדמה יהיו ובחרב וברעב
יכלוי והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת
הארץ :
5 כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרוח ואל
תליך לספוד ואל תנד להם כי אספתי את שלומי מאת
העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים :
6 ומתו
נדלים וקטנים בארץ זאת לא יקברו ולא יספדו להם
ולא יתנדך ולא יקרח להם :
7 ולא יפרסו להם על
אבל לנחמו על מות ולא ישקו אוthem כוס התהומות על
אביו ועל אמו :
8 ובבית משתה לא תבוא לשbeta אותם
לאכלי ולשחות :
9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הני משכית מן המקום הזה לענייכם ובמייכם
קול שwon וקול שמהה קול חתון וקול כליה :
10 והחתה
כי תניד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו

ולא ידעו :
19 המאס מסכת את יהודה אם בציון געלה
נפשך מדווע היכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשולם ואין
טוב ולעת מרפא והנה בעתה :
20 יידענו יהוה רשותנו
עון אבותינו כי חטאנו לך :
21 אל תנאץ למען שマーך אל
תבל כסא כבודך זכרך אל חפר בritch אתנו :
22 היה
בהבל הנוים מנשימים ואם השמיים יתנו רבכיהם הלא
אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את
כל אלה :

15 **ויאמר יהוה אליו אם יעמוד משה ושמואל לפני**
אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני וויצו :
2 וזה כי
יאמרו לך אני נצא ואמרת אליהם כי אמר יהוה
אשר למות למות ואשר להרב לחרב ואשר לרעב
לרעב ואשר לשבי לשבי :
3 ופקדתי עלייהם ארבע
משפחות נאם יהוה את החרב להרגן ואת הכלבים
לשבב ואת עוף השמים ואת בהמות הארץ לאכלי
ולהשחית :
4 ונתתים לוועה לכל מלכות הארץ
בנכל מנסה בן יחזקיה מלך יהודה על אשר עשה
בירושלם :
5 כי מי יחמל عليك ירושלם ומני ימוד לך
ומי יסור לשאל לשולם לך :
6 את נטשת אני נאם
יהוה אחר תלכי ואט את ידי עליך ואשחיך נלאית
הגחם :
7 ואזרום במוועה בשער הארץ שכלהו אבדתי
את עמי מדריכיהם לוא שבו :
8 עצמוני לאל מלנתו מהול
ימים הבאתי להם על אם בחור שרד בצחורים הפלתי
עליה פתאם עיר ובהלות :
9 אמללה ילדת השבעה
נפחה נפשה באה שמשה بعد יומם בושה וחפרה
ושאריתם להרב אתן לפני איביהם נאם יהוה :
10 אוי
לי אמו כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ
לא נשתי ולא נשׂו כי כליה מקלוני :
11 אמר יהוה
אם לא שרוותך לטוב אם לא הפעתי בר בעת רעה
ובעת צרה את האיב :
12 הירע ברזול ברזול מצפון
ונחשת :
13 חילך ואוצרותיך לבי איזו אתן לא במחיר
ובכל חטאיך ובכל גבולייך :
14 והעברתי את איביך

אליך על מה דבר יהוה עליינו את כל הרעה הגדולה תוקך: זכה אמר יהוה אરור הנבר אשר יבטה באדם הזאת ומה עוננו ומה חטאנו אשר חטאנו ליהוה ושם בשר זדרעו ומן יהוה יסור לבו: ⁶ והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חרים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: ⁷ ברוך הנבר אשר יבטה ביהוה והיה יהוה מבטחו: ⁸ והיה כעץ שתוול על מים ושתחוו להם ואתו עזבו ואת תורתاي לא שמרו: ¹² והיה נאם יהוה וילכו אחרי אליהם אחרים ויעבדו אלהינו: ⁹ ובאמירתם אליהם עזבו אבותיהם ווישתחוו להם ואתו עזבו ואת תורתاي לא שמרו: ¹² והיה נאם יהוה וילכו אחרי אליהם אחרים ויעבדו אלהינו: ¹⁰ ואתם הרעם לעשות מאבותיהם והנכם הילכים איש אחריו שדרות לבו הרע לבליו שמע אליו: ¹³ וזה לטלי פרי: ⁹ עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: ¹⁰ אני יהוה חקר לב בחן כלות וlothת לאיש בדרך כפרי מעלייו: ¹¹ קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במושפט בחזי ימו יעוזנו ובאחריות יהוה נבל: ¹² כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשו: ¹³ מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מוקוד מים חיים את יהוה: ¹⁴ רפאני יהוה וארפaea הוושענני ואושעה כי תהלתי אתה: ¹⁵ הנה המה אמרדים אליו איה דבר יהוה יבוא נא: ¹⁶ ואני לא אצטן מרעה אחריך ויום אונש לא התאותתי אתה ידעת מוצא שפטני נכח פניך יהה: ¹⁷ אל תהיה לי למחזה מהסוי אתה ביום רעה: ¹⁸ יבשו רדפי ואל אבשה אני יהתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם: ¹⁹ כה אמר יהוה אליו הילך ועמדת בשער בני עם אשר יבוא בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלים: ²⁰ ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל ישבי ירושלים הבאים בשערים האלה: ²¹ כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשעריך ירושלים: ²² ולא תציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתך את אבותיכם: ²³ ולא שמעו ולא הטו את אונם ויקשו אתعرفם לבליו שומע ולבליו קחת מוסר: ²⁴ והיה אם שמע השמעון אליו נאם יהוה לבלי הביא משא בשעריך העיר הזאת ביום השבת ולקדש הארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם

17 חטא יהודה כתובה בעט ברזל בצרפת שמייר חרושה על לוח لكم ולקרנות מזבחותיכם: 1 כזכר בניתם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הנבות: 2 החררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבו את במתיך בחטאך בכל נובילך: ⁴ ושמטהה ובר מנהלך אשר נתתי לך והעבדתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם

את יום השבת לבתוי עשות בה כל מלאכה: ¹⁶ לשום שבי עולם לכלת נתיבות דרך לא סלולה: ¹⁷ אולם ארצם לשם שורת עולם כל עובי עלייה ישם וניד בראשו: ¹⁸ כrhoח קרים אפיקם לפני אויב ערכ ולא פנים ארם ביום אידם: ¹⁹ ויאמרו לכו ונחשה על ירמיהו מחשבות כי לא האבר תורה מכהן ועצת מהכם ודבר מנביא לכו וכחיו בלשון ואל נקשכה אל כל דבריו: ²⁰ הקשיבה יהוה אליו ושמע לכול יריבי: הישלים תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי זכר עמד לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם: ²¹ לכן תן את בניהם לרעב והגרם על ידי חרב ותהיינה נשיהם שכבות ואלמננות ואגשיהם יהיו הרני מות בחוריהם מכחך הרבה במלחמה: ²² תשמע עזקה מבטיהם כי תביא עליהם נדור בהתאם כי כרו שיחה לכלدني ופחים טמנו לרגלי: ²³ ואתה יהוה ידעת את כל עצם עלי למות אל תכפר על עונם וחטאיהם מלפניך אל תחמי ויהיו מכשלים לפניך בעת אפק שעשה בהם:

19 כה אמר יהוה הлок וקנית בקבק יוצר חרש ומוקני העם ומוקני הכהנים: ² ויצאת אל ניא בן הנם אשר פתח שער החרסות וקראת שם את הדברים אשר אמר לך: ³ ואמרת שמו דבר יהוה מלכי יהודת אמר לך אליך: ⁴ יען אשר עזבני וינכרו את המקום הזה וישבי ירושלם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני מביא רעה על המיקום הזה אשר כל שמעה הצלנה אזינו: ⁵ יען אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידועם המה ואבותיהם ומלי כי יהודת ומלאו את המקום הזה דם נקיים: ⁶ וובנו את במות הבעל לשרכט את בניהם באש עלות לבעל אשר לא צויתו ולא דברתיו ולא עלתה על לביו: ⁷ לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת וניא בן הנם כי אם ניא החרנה: ⁸ ובקתי את עצת יהודת וירושלם שדי שלג לבנון אם ינחשו מים זרים קרים נזולים: ⁹ כי שכחני עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם

בשעריה העיר הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא דוד וככבים ברכב ובטסומים המה ושרים איש יהודה וישבי ירושלם וישראל העת לעולם: ¹⁰ ובאו מעריו יהודת וஸיביות ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלת והרמן החר ומן הנגב מבאים עליה זבח ומנהה לבונה ו מבאי תורה בית יהוה: ¹¹ ואם לא חשמעו אליו לקדש את יום השבת ולבתוי שאת משא ובא בשעריה ירושלם ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלת אדמנות ירושלם ולא חכבה:

18 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: ¹ קום וירדת בית היוצר ושם אשמעיך את דברי: ² וארד בית היוצר וונחו עשה מלאכה על האבינים: ³ ונשחת הכליל אשר הוא עשה בחומר ביד היוצר ושב ועשה כליל אחר כאשר ישר בעני היוצר לעשות: ⁴ ויהי דבר יהוה אליו לאמר: ⁵ הכווצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל אם יהוה הנה כחומר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל: ⁶ רגע אדרב על נוי ועל מלוכה לנחש ולנטוץ ולהאביד: ⁷ ושב הגוי והוא מרעתו אשר דברתי עליי ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: ⁸ ורגע אדרב על נוי ועל מלוכה לבנת ולנטע: ⁹ ועשה הרעה בעני לבתוי שמע בקולו ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להויטב אותו: ¹⁰ ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עלייכם מהשבה שובנו נא איש מדרכו הרעה והחטיבו דרכיכם ומעליכם: ¹¹ ואמרנו ואש כי אחרי מחשבותינו נלק ואיש שרות לבו הרע עשה: ¹² לכן אמר יהוה שאלנו נא בוגדים מי שמע כליה שערת עשתה מאד בתולית ישראל: ¹³ היוזב מצור שדי שלג לבנון אם ינחשו מים זרים קרים נזולים: ¹⁴ כי שכבני עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם

מבקש נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: ⁸ ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישראל על כל מכתה: ⁹ והאכלתיהם את בשר בנייהם ואת בשר בנייהם ואיש בשדר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומקשי נפשם: ¹⁰ ושבירת הבקבוק לעיני האנשים ההלכמים אותה: ¹¹ וואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות ככה אשר ישבר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כל היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאיין מקום לקבור: ¹² כןעשה מקום הזה נאם יהוה ולויישבו ולהת את העיר הזאת כתפת: ¹³ וזהו בית ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על גנתיהם לכל צבא השמים והסק נסכים לאלהים אחרים: ¹⁴ ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבה ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם: ¹⁵ כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראל הנני מב אל העיר הזאת ועל כל עיריה את כל הרעה אשר דברתיו עלייה כי הקשו את ערפם לבליה שמווע את דבריו:

20 וישמע פשchor בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה: ² ויכה פשchor את ירמיהו הנביא ויתן אותו על המהפהכת אשר בשער בניין העליון אשר בבית יהוה: ³ ויהי ממהרת ויצא פשchor את ירמיהו מן המהפהכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשchor קרא יהוה שמך כי אם מנוור מסביב: ⁴ כי כה אמר יהוה הנני נתנד למנוור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואתם כל יהודיה אתן ביד מלך בבל והגולם בבליה והכם בחרב: ⁵ ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל גינעה ואת כל יקירה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזוזם ולקוזם והבאים בבליה: ⁶ ואתה

ובאף ובכחמה ובקצף גדול: 6 והזכיר את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימתו: 7 ואחרי כן נאם יהוה את צדקו ידו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב וממן הרעב ביד נבוכדראצ'ר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והם לפִי חרב לא יהוס עליהם ולא יחמל ולא יرحم: 8 ואל העם הזה אמר כה אמר יהוה הני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המוות: 9 היישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובברבר והויצא ונפל על הcessדים הצרים עליכם יהוה והויתה לו נפשו לשכל: 10 כי שמי פני בעיר הזאת לרדעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך כל תנתן ושרפה באש: 11 ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה: 12 בית דוד כה אמר יהוה רינו לבקר משפט והצילו נזול מיד עושק פן תצאakash חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלהיהם: 13 הני אליך ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמורים מי יחת עלינו ומוי יבוא במעונזהנו: 14 ופקדתי עלייכם כפרי מעלייכם נאם יהוה והצתי אש בעירה ואכללה כל סביבה:

לא יספדו לו הוי אדון והוי הדרה: 19 קבורת חמור יקרר סחוב והשלך מהלאה לשעריו ירושלם: 20 עלי הלבנון וצעק ולבשן תני קוילך וצעק מעברים כי נשברו כל מהביך: 21 דברתוי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעריך כי לא שמעת בקולך: 22 כל רעיך תרעעה רוח ומאהביך בשבי יילכו כי או תבשי ונכלמת מכל רעתך: 23 ישבתי לבנון מקננתי באירועים מה נתנת בבא לך חבלים חיל כילדת: 24 חי אני נאם יהוה כי אם יהוה כנינו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימינו כי משם אתה אתקנד: 25 ונתנייך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצ'ר מלך בבל וביד הcessדים: 26 והטליyi

22 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודרבת שם את הדבר הזה: 2 ואמרת שמעע דבר יהוה מלך יהודה היישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמד הבאים בשערים האלה: 3 כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו נזול מיד עושק גור יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל השפכו במקום הזה: 4 כי אם עשו תשעו את הדבר הזה ובאו בשעריו הבית הזה מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו: 5 ואם לא חשמעו את הדברים האלה בynesbutani נאם יהוה כי לחרבה יהוה הבית הזה: 6 כי אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה ליראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה:

נאם יהוה: ¹³ ובנביائي שמרון ראיותי תפללה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל: ¹⁴ ובנביائي ירושלם ראיותי שערורה נאוף והלך בשקר וחזוקו ידי מרעים לבalto שבו איש מרעתו היו לילם כסדום וישראל כעمرה: ¹⁵ לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הני מאייל אותם לענה והשקטים מי ראש כי מאת נביائي ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ: ¹⁶ כה אמר יהוה צבאות אל השמעו על דבריו הנבאים הנבאים לכם מהבאים הנהו אתכם לענה והשקטים מי דברו לא מפי יהוה: ¹⁷ אמרים אמרו למנצוי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הילך בשירותם לבו אמרו לא תבו עלייכם רעה: ¹⁸ כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דבריו מי הקשיב דבריו וישמע: ¹⁹ הנה סערת יהוה חממה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יהול: ²⁰ לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקומו מזומות לבו באחרית הימים ת התבוננו בה בינה: ²¹ לא שלחתי את הנבאים והם רצוי לא דברתי אליהם והם נבאו: ²² ואם עמדו בסודיו וישמעו דבריו את עמי וישובם מדרךם הרע ומרע מעלהיהם: ²³ האלקי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק: ²⁴ אם יסתדר איש במשטרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלווא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם יהוה: ²⁵ שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמור חלמתי חלמתי: ²⁶ עד מתי הייש בלב הנבאים נבאי השקר ובנביائي תרmeta לבם: ²⁷ החשבים להשכחה את עמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל: ²⁸ הנביא אשר אותו חלום יספר חלום ואשר דברי אותו ידבר דברי אמת מה לћבן את חבר נאם דברי איש מתרעה: ²⁹ הלווא כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש יהוה: ³⁰ לכן הני על הנבאים נאם יהוה מנבי יפטץ סלע: ³¹ הני על הנבאים נאם יהוה מנצח דברי איש מתרעה: ³² הני על נבאי חלומות הלקחים לשונם וינאמו נאם: ³³ הני על נבאי חלומות ידחו ונפלו בה כי אביה עליהם רעה שנת פקרתם

אתך ואתה אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתך שם שם תמותו: ²⁷ ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא ישבו: ²⁸ העצב נבזה נפוץ האיש הזה כנינו אם כל' אין חפץ בו מדוע הוטלו הווא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא ידעו: ²⁹ הארץ ארץ שמי דבר יהוה: ³⁰ כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה עיריר נבר לא יצליח בימי כי לא יצליח מזורעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה:

23 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעייתו נאם יהוה: ² לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפצחים את צאני ותדוחם ולא פקרתם אתם הני פקר עליכם את רע מעלייכם נאם יהוה: ³ ואני אקבחן את שארית צאני מכל הארץ אשר הדחתית אתם שם והשבתי אתך על נזון ופרו ורבו: ⁴ והקמתי עליהם רעים ורעות ולא ייראו עור ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה: ⁵ הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק וממלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: ⁶ בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטה זה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו: ⁷ לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד כי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: ⁸ כי אם כי יהוה אשר העלה ואשר הביא את רע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארץ אשר הוא הדרתיהם שם וישבו על אדרתם: ⁹ לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הימי כי איש שכור וכנבר עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו: ¹⁰ כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצחים רעה ונבורתם לא כן: ¹¹ כי נם נביא נם כהן חפנו גם בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה: ¹² לכן יהיה דרכם להם כחלקלוקה באפליה ידחו ונפלו בה כי אביה עליהם רעה שנת פקרתם

ישבו אליו בכל לכם: ⁸ וכתאים הרעות אשר לא האכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן את צדקהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלים הנשרים בארץ הזאת והישבים בארץ: ⁹ ונחתים לזרעה לרעה לכל ממלכות הארץ להרפה ולמשל לשינוי ולקללה בכל המקומות אשר אידיהם שם: ¹⁰ ושליחי כם את החרב את הרעב ואת הדרב עד תם מעלה האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם:

25 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרביעית ליהויקם בן אישיהו מלך יהודה היא השנה הראשית לנכדרاذר מלך בבל: ² אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל ישבו ירושלים לאמור: ³ מן שלוש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום זה שלוש עשרים שנה היה דבר יהוה אליו ואדבר אליכם אשכחים ודבר ולא שמעתם: ⁴ ושליח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השם ושלח ולא שמעתם ולא הטיתם את אונכם לשמע: ⁵ לאמר שבו נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלייכם ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם: ⁶ ואל תלכו אחרי אליהם אחרים לעברם ולהשתחות להם ולא תכעיסו אותו במעשה ידיכם ולא ארע לכם: ⁷ ולא שמעתם אליו נאם יהוה למען הкусוני במעשה ידיכם לרע לכם: ⁸ לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי: ⁹ הני שליח ולקחתית את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נכדרاذר מלך בבל עבדיו וbabaitim על הארץ זאת ועל ישבה ועל כל הגוים האלה סביב וחרמותים ושמתיים לשמה ולשרקה ולהרבות עולם: ¹⁰ והאברתי מהם קול שwon וקול שמחה קול חתן וקול כל קול רחמים ואור נר: ¹¹ וזהיתה כל הארץ זאת להרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה: ¹² וזהיתה

שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם ובפחוותם ואנכי לא שלחחים ולא צויתים והועיל לא יועילו לעם הזה נאם יהוה: ¹³ וכי ישאלך העם הזה או הנביא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם את מה משא ונשתי אתכם נאם יהוה: ¹⁴ והנביא והכחן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש והכחן על ביתו: ¹⁵ כה אמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה: ¹⁶ ומשא יהוה לא תזכיר עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם את דברי אליהם חיים יהוה צבאות אלהינו: ¹⁷ כה אמר אל הנביא מה ענק יהוה ומה דבר יהוה: ¹⁸ ואם משא יהוה אמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: ¹⁹ לכן הני ונשתי אתכם נשא ונשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פניהם: ²⁰ ונתתי עליכם חרבת עולם וככלמות עולם אשר לא תשכח:

24 הרני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחריו הגולות נכדרاذר מלך בבל את יכינויו בן יהויקם מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלים ויבאם בבל: ² הדור אחד תנאים טבות מאד כתאני הכברות והדור אחד תנאים רעות מאד אשר לא האכלנה מרע: ³ ויאמר יהוה אליו מה אתה ראה ירמיהו ואמר תנאים התבטות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא האכלנה מרע: ⁴ ויהי דבר יהוה אליו לאמר: ⁵ כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים התבטות האלה כן אכיר את גנות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ כשרדים לטובה: ⁶ ושמתי עני עליהם לטובה והשבטים על הארץ זאת ובניתים ולא אהרס ונשעתים ולא אחותש: ⁷ ונתתי להם לב לדעת את כי אני יהוה והיו לי עם ואנכי אהיה להם לאלהים כי

כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי
 והוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמי
 אותו לשמות עולם: ³¹ והבאותי על הארץ היה את
 כל דברי אשר דברת עלייה את כל הכתוב בספר
 הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים: ¹⁴ כי עבדו
 גם גם המה גוים רבים ומלאים נדולים ושלמוני
 להם כפעלים וכמעשה ידיהם: ¹⁵ כי כה אמר יהוה
 אלהי ישראל אליו קח את כוס היין החמה הואת מידי
 והשקייה אותו את כל הגוים אשר אני שלח אותך
 אליהם: ¹⁶ ושתו והתגנשו והתחללו מפני החרב
 אשר אני שלח בהם: ¹⁷ וואהק את הocus מיד יהוה
 ואשקה את כל הגוים אשר שלחני יהוה אליהם: ¹⁸
 את ירושלים ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שרייה
 להת אתם להרבה לשמה לשראה ולקללה כיום
 הזה: ¹⁹ את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שרי
 ואת כל עמו: ²⁰ ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ
 העוז ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת
 עזה ואת עקרון ואת שאריות אשדוד: ²¹ את אדום
 ואת מואב ואת בני עמון: ²² ואת כל מלכי צר ואת
 כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר עבר הים: ²³
 ואת דדן ואת תימא ואת בו ואת כל קצוצי פאה: ²⁴
 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים
 במדבר: ²⁵ ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם
 ואת כל מלכי מדי: ²⁶ ואת כל מלכי הצפון הקרים
 והרחקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ
 אשר על פני הארץ וממלך שך ישחה אחרים: ²⁷
 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אליו
 לרכת בתורתך אשר נתתי לפניכם: ⁵ לשמע על דברי
 עבדי הנבאים אשר אני שלח אליכם והשכם ושלחה
 ולא שמעתם: ⁶ ונתתי את הבית הזה כשלה ואת
 העיר הזאת אתן לקללה לכל גוי הארץ: ⁷ ווישמעו
 הכהנים והנביאים וכל העם את ירמיהו מדבר את
 הדברים האלה בבית יהוה: ⁸ ויהי ככלות ירמיהו
 לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם
 לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון אף:

26 בראשית מלכויות יהויקם בן יASHIHO מלך
 יהודה היה הדבר הזה מאט יהוה לאמר: ² כה
 אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי
 יהודה הבאים להשתחות בית יהוה את כל הדברים
 אשר צויתך לדבר אליהם אל תגרע דבר: ³ אloi
 ישמעו וישבו איש מדרך הרעה ונחמתי אל הרעה
 אשר אני חשב לעשו להם מפני רע מעלהיהם: ⁴
 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אליו
 לרכת בתורתך אשר נתתי לפניכם: ⁵ לשמע על דברי
 עבדי הנבאים אשר אני שלח אליכם והשכם ושלחה
 ולא שמעתם: ⁶ ונתתי את הבית הזה כשלה ואת
 העיר הזאת אתן לקללה לכל גוי הארץ: ⁷ ווישמעו
 הכהנים והנביאים וכל העם את ירמיהו מדבר את
 הדברים האלה בבית יהוה: ⁸ ויהי ככלות ירמיהו
 לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם

ויתפשו אותו הכהנים והנביאים וכל העם לאמר מות מותות: ⁹ מודיע נביה בשם יהוה לאמר כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאיין יושב ויקח כל העם אל ירמיהו בבית יהוה: ¹⁰ וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש: ¹¹ ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזיניכם: ¹² ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם: ¹³ וועתת השיבו דרכיכם ומעליכם ושמו בקהל יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עלייכם: ¹⁴ ואני בנני בידיכם עשו לי טוב וכיישר בעיניכם: ¹⁵ אך ידעת כי אם ממתהם אתם אתי כי דם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל ישיבת כי באמת שלחני יהוה עלייכם לדבר באזיניכם את כל הדברים האלה: ¹⁶ ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו: ¹⁷ ויקמו אנשים מזקנין הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: ¹⁸ מיכיה המורשת יהוה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כי אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים ערים תהיה יהוה וינהם יהוה אל הרעה אשר דבר עלייהם ואנחנו עושים רעה גדולה על נפשותינו: ²⁰ וגם איש היה מותג בא שם יהוה אוריהו בן שמעיו מקריות הערים יונבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דבריו ירמיהו: ²¹ וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל הדברים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויברך ויבא מצרים: ²² ווישלח המלך יהויקים בכל ועבדו אותו ועמו וחו: ²³ למה תמותו אתה ועמד קבורי בני העם: ²⁴ אך יד אחיקם בן שפנ היהת את ירמיהו לבתי תחת אטו ביד העם להמותו:

27 בראשית מלכת יהויקם בן יאושיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר: ² כה אמר יהוה אליו עשה לך מוסרות ומותות וגנתם על צואرك: ³ ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד מלכים הבאים ירושלים אל צדקיהו מלך יהודה: ⁴ וצויות אתם אל ארניהם לאמר כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה האמרו אל ארניכם: ⁵ אוכי עשתי את הארץ את האדם ואת הבמה אשר על פני הארץ בכחיו הנדול ובכורועיו הנטויה וגנתיה לאשר ישר בעני: ⁶ ועתה אנכי נתתי את כל הארץות האלה ביד נוכדנצר מלך בבל עבדי ונם את חית השדה נתתי לו לעבדו: ⁷ ועבדו את כל הגנים ואת בנו ואת בן בנו עד בא עת ארצנו הוא ועבדו בו גנים רבים ומלאכים נדלים: ⁸ ויהי הגנו והמלך אשר לא יעבדו אותו את נוכדנצר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו ועל מלך בבל בחרב וברעב וברבר אפרק על הגנו ההוא נאם יהוה עד תמי אתם בידיו: ⁹ ואתם אל השמעו אל נבאייכם ואל קסמייכם ואל חלמייכם ואל עניכם ואל כשפיכם אשר הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל: ¹⁰ כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמוניכם והרחיקו אתכם ואבדתם: ¹¹ והגנו אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנתתיו על אדמונתו נאם יהוה ועבדה וישב בה: ¹² ואל צדקיה מלך יהודה דברתי ככל הדברים האלה לאמר הביאו את צוארכם בעל מלך בכל ועבדו אותו ועמו וחו: ¹³ למה תמותו אתה ועמד

מלך בבל: ⁵ ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעני הכהנים ולעני כל העם העמדים בבית יהוה: ⁶ ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את דבריך אשר נבאת להשיב כל בית יהוה וכל הנולדה מבבל אל המקום הזה: ⁷ אך שמע נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזני ובאוני כל העם: ⁸ הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם וינבואו אל ארצאות רבות ועל מלכות נדלות למלחמה ולרעה ולדבר: ⁹ הנביא אשר ינבא לשולם בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמות: ¹⁰ ויקח חנניה הנביא את המותה מעל צואר ירמיה הנביא וישברהו: ¹¹ ויאמר חנניה לעני כל העם לאמר כה אמר יהוה כה אשר בר את על נבוכדנאצ'r מלך בבל בעוד שניםים ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו: ¹² ויהיו דבר יהוה אל ירמיה אחורי שבור חנניה הנביא את המותה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר: ¹³ הלווק ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מותה עז שבורת ועשית תחריזון מותות ברזול: ¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות אלה ירושלים על ברזול נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבד את נבוכדנאצ'r מלך בבל ועבדהו ונם את חית השדה נתתי לו: ¹⁵ ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על שקר: ¹⁶ לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדרמה השנה אתה מות כי סרה דברת אל יהוה: ¹⁷ ווימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדרש השבעי:

29 ¹⁸ ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלים אל יתר זקנין הנולדה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר גנלה נבוכדנאצ'r מירושלים בבל: ¹⁹ אחריו צאת יכנית המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלים והחרש והמסגר מירושלים: ²⁰ ביד אלעsha בן שפן וגמരה בן חלקיה משביב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשבר את על

בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל הנו אשר לא יעבד את מלך בבל: ²¹ ואל תשמעו אל דברי הנביאים האמורים אליכם לאמר לא תעברו את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם לשקר למען הריחי אתכם ואבדתם אתם והנביאים הנבאים לכם: ²² ואל הכהנים יהוה והם נבאים בשם לשקר למען הריחי אתכם ואבדתם אתם והנביאים הנבאים לכם לאמר יהוה אל כל העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נבאייכם הנבאים לכם לאמר הנה כל בית יהוה מושבים מכבלה עתה מהריה כי שקר מהה נבאים לכם: ²³ אל השמעו אליהם עבדו את מלך בבל והיו למה תחיה העיר הזאת הרבה: ²⁴ ואם נבאים הם ואם יש דבר יהוה אתם יפנענו נא ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים הנוגדים בביה יהוה ובית מלך יהודת ובירושלים בבל: ²⁵ כי כה אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל הים ועל המכנות ועל יתר הכלים הנוגדים בעיר הזאת: ²⁶ אשר לא لكم נבוכדנאצ'r מלך בבל בנולותו את יכנית בן יהוקים מלך יהודה מירושלים בבל ואת כל חורי יהודה וירושלם: ²⁷ כי כה אמר יהוה צבאות אלה ירושלים על הכלים הנוגדים בית יהוה ובית מלך יהודה וירושלם: ²⁸ בבל יהו ושם יהו עד יום פקדי אתם נאם יהוה והעליתים והשכיתים אל המקום הזה:

28 ²⁹ יהו בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקה מלך יהודה בשנת הרביעית בחדרש החמישי אמר אליו חנניה בן עוזר הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעני הכהנים וכל העם לאמר: ³⁰ כי אמר יהוה צבאות אלה ירושלים לאמר שברתי את על מלך בבל: ³¹ בעוד שניםים ימים אני משביב אל המקום הזה את כל כל בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצ'r מלך בבל מן המקום הזה ויביאם בבל: ³² ואת יכנית בן יהוקים מלך יהודה ואת כל נלות יהודה הבאים בבל אני משביב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשבר את על

אשר שלח צדקה מך יהודה אל נבוכדנאצ'ר מלך
בכל בבל לאמր: 4 כה אמר יהוה צבאות אלה
ישראל לכל הנולא אשר הנLIGHTו מירושלם בבל: 5
בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרין: 6 קחו נשים
והולידו בנים ובנות וקחו לבנים נשים ואות בנותיכם
תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו:
וודרשו את שלום העיר אשר הנLIGHTו אתכם שמה
והתפללו בעדרה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם
שלום: 8 כי כה אמר יהוה צבאות אלה יהי ישראל
אל ישיאו לכם נביאיכם אשר בקרבתם וקסמיים
ואל תשמעו אל הלהתיכם אשר אתם מחלמים: 9
כי בשקר הם נבאים לכם בשם לא שלחחים נאם
יהוה: 10 כי כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל
שבעים שנה אפקר אתכם והקמתי עליכם את דברי
הטוב להשיב אתכם אל המוקם הזה: 11 כי אני
ירדתי את המוחשבת אשר אני חשב עליכם נאם
יהוה מוחשבת שלום ולא לרעה לחת לכם אחרית
ותקווה: 12 וקראהם אתי והלכתם והתפללתם אליו
ושמעתו אליכם: 13 ובקשתם אותו ומצאתם כי תדרשו
בכל לבככם: 14 ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבתי את
шибיתכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות
אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה והשבתי אתכם
אל המוקם אשר הנLIGHTי אתכם משם: 15 כי אמרתם
הקיים לנו יהוה נבאים בבל: 16 כי כה אמר יהוה
אל המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העם היושב
בעיר הזאת אשר לא יצאו אתכם בנולאה: 17
כה אמר יהוה צבאות הנני משלח בם את החרב את
הרעב ואת הדבר ונתתי אותם כתנאים השעריים אשר
לא האכלנה מרע: 18 ורדפתו אחריהם בחרב ברעב
ובדבר ונתתיהם לוועה לכל ממלכות הארץ לאלה
ולשם ולשראה ולחרפה בכל הנינים אשר הדחיתם
שם: 19 תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה אשר

שלחת אליהם את עבדי הנבאים השם ושלוח ולא
שמעתם נאם יהוה: 20 ואתם שמעו דבר יהוה כל
הגולא אשר שלחתו מירושלם בבל: 21 כי אמר
יהוה צבאות אלה יהי ישראל אל אחאב בן קולא ואל
צדקויה בן מעשיה הנבאים לכם בשם שקר הדני נתן:
אתם ביד נבוכדנאצ'ר מלך בבל והכם לעינייכם:
ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבל
לאמר ישמך יהוהצדקויה ואחאב אשר קלם מלך
בבל באש: 23 ענן אשר עשו נבליה בישראל וינאפו
את נשי רעהם וידברו דבר בשם שקר אשר לוא
ציווים ואנכי הודיע ועד נאם יהוה: 24 ואל שמעינו
הנחלמי תאמיר לאמיר: 25 כי אמר יהוה צבאות אלה
ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמה ספריהם
אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה
הכהן ואל כל הכהנים לאמיר: 26 יהוה נתך כהן
תחת יהודע הכהן להיות פקידים בית יהוה לכל איש
משנע ומחנבא ונתהה אותו אל המהפקת ואל הצעינק:
27 ועתה למה לא גערת בירמייהו הענזהו המתנבא
לכם: 28 כי על כן שלח אלינו בבל לאמיר ארכה היא
בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריהן: 29 ווירא
צפניה הכהן את הספר הזה באוני ירמייהו הנביא: 30
ויהי דבר יהוה אל ירמייהו לאמיר: 31 שלח על כל
הגולא אשר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען
אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתו ויבטה אתכם
על שקר: 32 لكن כי אמר יהוה הדני פקד על שמעיה
הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב בתוך העם
זהה ולא יראה בתוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה
כי סירה דבר על יהוה:

30 הדבר אשר היה אל ירמייהו מאת יהוה לאמיר:
2 כי אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתוב לך את
כל הדברים אשר דברתי לך אליך אל ספר: 3 כי הנה
ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל

ויוהודה אמר יהוה והשכתיים אל הארץ אשר נתתי לאביהם וירשו: ²³ והנה סערת יהוה חמה יצאה סער מהנורר על ראש רשעים יחול: ²⁴ לא ישוב חרדון אף יהוה עד עשתו ועד הקומו מזומות לבו באחרית הימים תחכמנו בה:

31 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל וHEMA יהיו לי לעם: ² כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידיו חרב הלוך להרנינו ישראל: ³ מרחוק יהוה נראה אליו ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתייך חסד: ⁴ עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדרי תפיך ויצאת במחול משחיקים: ⁵ עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נתעו נטעים וחללו: ⁶ כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלת ציון אל יהוה אלהינו: ⁷ כי כה אמר יהוה רנו לעקב שמחה וצחלו בראש הגנים השמייעו הלו ואמרו הווע יהוה את עמק את שארית ישראל: ⁸ הני מביאו אותם מארץ צפון וקבצתיים מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת יהדו קחל נдол ישבו הנה: ⁹ בבכי יבוא ובחתנוים ואובלים אליכם אל נחל מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתה לישראל לאב ואפרים בכרי הוה: ¹⁰ שמעו דבר יהוה גנים והגנו באים ממראך ואמרו מורה ישראל יקצתנו ושמרו קרעה עדרו: ¹¹ כי פדה יהוה את יעקב ונאל מיד חזק ממנו: ¹² ובאו ורננו במרום ציון ונחרו אל טוב והוה על דגון ועל תירש ועל יצחר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רווה ולא יוסיפו לדבאה עוד: ¹³ אז תשמה בתוליה במחול ובחרים וזקנים יהדו והשכתי אללים לשwon ונחמותים ושמחותים מונגים: ¹⁴ ודרוית נפש הכהנים דשן ועמי את טוביו ישבעו נאם יהוה: ¹⁵ כי אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איןנו: ¹⁶ כי אמר יהוה מנען קולך מבכי ועניך מדמעה כי יש שבר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ אויב: ¹⁷ וויש

ויוהודה אמר יהוה והשכתיים אל הארץ אשר נתתי לאביהם וירשו: ⁴ ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה: ⁵ כי כה אמר יהוה קול חרדת שמענו פחד ואין שלם: ⁶ שאלנו נא ורא אם ילך זכר מודיע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיוולדה ונחפכו כל פנים לירקון: ⁷ הוי כי נдол היום ההוא מאי כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע: ⁸ ויהיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשר עלו מעל צוארך ומוסרתויך אנטק ולא יעבדו בו עוד ורים: ⁹ ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם: ¹⁰ ואותה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הני מושיעך מרוחק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מהריד: ¹¹ כי אתה אני נאם יהוה להושיעך כי עשה כלה בכל הגנים אשר הפטותיך שם אך אתה לא עשה כלה ויסרתו למשפט ונקה לא אנך: ¹² כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה מכתך: ¹³ אין דין דין לモזר רפאות על עונך עצמו חטאיך: ¹⁴ כל מהא ביך שכחך אתה לא ידרשו כי מכת אויב היכתיך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאיך: ¹⁵ מה תזעך על שברך אנוש מכאבר על רב עונך עצמו חטאיך עשית אלה לך: ¹⁶ لكن כל אכלייך יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והוא שאסיך למשחה וכל בזיך אתן לבו: ¹⁷ כי עלתה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קרוא לך ציון היא דרש אין לה: ¹⁸ כי אמר יהוה הני שבשובת האלוי יעקב ומשכנתיו ארחים ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב: ¹⁹ ויצא מהם תודה וקול משתקים והרבכתיים ולא ימעטו והכבדחים ולא יצערו: ²⁰ והיו בינוי כקדם ועדתו לפני תיכון ופקדריו על כל לחשיו: ²¹ והיה אדריו ממן ומשלו מקרבו יצא והקרבתו ונש אלוי כי מי הוא זה ערבות את לבו לנש תאל נאם יהוה: ²² והייתם לי לעם ואכסי אהיה

תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים לגבולם :¹⁸ שמו שמעתי אפרים מתנויד יסחני ואסר כעניל לא למד השבוי ואשובה כי אתה יהוה נתן שמש לאחר יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו :³⁶ אם ימשו החוקים האלה מלפני נאם יהוה נם זרע ישראל ישבתו מהווים נוי לפני כל הימים :³⁷ כה אמר יהוה אם ימדו שמיים מלמעלה וויהקו מוסדי ארץ למטה נם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה :³⁸ הנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה מגנול חנאל שער הפנה :³⁹ ויצא עוד קוה המדה ננדו על נבעת נרב ונשב געתה :⁴⁰ וכל העמק הפגנים והדשן וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מורהה קדרש ליהוה לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם :

32 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשת העשרה לצדקויה מלך יהודה היא השנה שמנת עשרה שנה לנכודראצר :² וואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים ירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטירה אשר בית מלך יהודה :³ אשר כלאו צדקויה מלך יהודה לאמר מדווע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה :⁴ הצדקויה מלך יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל ורב פיו עם פיו ועינוי את עינו תראינה :⁵ ובבבל יולך את הצדקויה ושם יהיה עד פקדך אתו נאם יהוה כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו :⁶ ויאמר ירמיהו היה הדבר יהוה אליו לאמר :⁷ הנה חנמאל בן שלם דרך בא אליו לאמר קנה לך את שדי בענותות כי לך משפט הנאהה לקנות :⁸ יובא אשר בענותות כי לך משפט הירשה ולק הנאהה קנה לך אליו חנמאל בן דידי דבר יהוה אל חצר המטירה ויאמר אליו קנה נא את שדי אשר בענותות אשר בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולק הנאהה קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא :⁹ ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דידי אשר בענותות ואשקללה לו את הכסף

אותו למקטנים ועד נדלים נאם יהוה כי אסלה לעונם ולחתאתם לא אזכור עוד :³⁵ כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו :³⁶ אם ימשו החוקים האלה מלפני נאם יהוה נם זרע ישראל ישבתו מהוים נוי לפני כל הימים :³⁷ כה אמר יהוה אם ימדו שמיים מלמעלה וויהקו מוסדי ארץ למטה נם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה :³⁸ הנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה מגנול חנאל שער הפנה :³⁹ ויצא עוד קוה המדה ננדו על נבעת נרב ונשב געתה :⁴⁰ וכל העמק הפגנים והדשן וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מורהה קדרש ליהוה לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם :

יהוה נוה צדק הר הקדש :²⁴ וישבו בה יהודה וכל ערי יהודה אקרים ונסעו בעדר :²⁵ כי הרוית נפש עיפה וכל נפש דאהה מלאתה :²⁶ על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי :²⁷ הנה ימים באים נאם יהוה וזרע את בית ישראל ואת בית יהודה ורע אדם וזרע בהמה :²⁸ והוה כאשר שקדתי עליהם לנחש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה :²⁹ ביום הים לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקינה :³⁰ כי אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הבסר תקינה שנייה :³¹ הנה ימים באים נאם יהוה וכרתתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה :³² לא כברית אשר כרתתי את אבותם ביום החזקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפכו את בריתו ואני בעליך נאם יהוה :³³ כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחריו הימים הים נאם יהוה נתתי את תורתך בקרכם ועל לכם אכתבנה והייתה להם לאלהים והמה יהיו לי לעם :³⁴ ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו

שבעה שקליםים ועשרה הכסף: ¹⁰ ואכתב בספר ואחתם ועוד עדים ואשקל הכסף במאנים: ¹¹ וואקח את ספר המקנה את החתום המצויה והחקים ואת הגלו: ¹² ואtan את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מהסיה לעני חנמאל דרי ולענין העדים הכתובים בספר המקנה לעני כל היהודים היושבים בחצר המטרה: ¹³ ואצוה את ברוך לעניהם לאמור: ¹⁴ כה אמר יהוה צבאות אלה יישראל ל Koh את הספרים האלה את ספר המקנה זהה ואת החתום ואת ספר הגלי זהה נתהם בכל חרש למען יעדנו ימים רבים: ¹⁵ כי כה אמר יהוה צבאות אלה יישראל עוד יקנו בהם וסדרות וכרכמים בארץ זהה: ¹⁶ ואתפלל אל יהוה אחרי תמי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמור: ¹⁷ אהה אדני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכח הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא מך ויפנו אליו ערך ולא פנים ולמד אתם השם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר: ¹⁸ וישמו שקוציהם בבית כל דבר: ¹⁹ עשה חסד לאלפיים ומשלם עון אבות אל חיק בניםיהם אחריהם האל הגדול הנבור יהוה צבאות שמך: ²⁰ גדל העצה ורב העליליה אשר ענייך פקחות על כל דרכי בני אדם להת לאיש כדריכיו וכפרי מעלייו: ²¹ אשר שמתה אותן ומפתחים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאים ותעשה לך שם כיום הזה: ²² ותצא את ענק את ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאורוע נתויה ובמורא גדול: ²³ ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם להת להם ארץ זבת חלב ורבש: ²⁴ ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקהל ובטורתך לא הלו את כל אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת: ²⁵ הנה הסללות באו העיר לילדת והעיר נתנה ביד הכתובים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה: ²⁶ אתה אמרת אליו אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכתובים: ²⁷ הנה אני יהוה והי דבר יהוה אל ירמיהו לאמור: ²⁸ לכן כה אמר אלה כל בשד המני יפלא כל דבר: ²⁹ יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכתובים וביד נוכדראצט מלך בבל ולכדה: ³⁰ ובאו הכתובים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפה ואת הבתים אשר קטרו על גנותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הкусני: ³¹ כי היו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעני מנערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים אתו במעשה ידים נאם יהוה: ³² כי על אף ועל חמתו היהת לי העיר הזאתermen מן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעלה פני: ³³ על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכענסני הנהו מלכיהם שרים כהניהם ובכיניהם ואיש יהודה וישבי ירושלים: ³⁴ וישמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו: ³⁵ ויבנו את במות הבעל אשר בניהן הנם להעביר את בניםיהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתם ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת למען החטא יהודת: ³⁶ ועתה לכן כה אמר יהוה אלה יישראל אל העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בכל בחרב וברעב ובדבר: ³⁷ הנה מוקצתם מכל הארץ אשר הדוחטים שם באפי ובכחתי ובקצת גדור והשบทים אל המקום הזה והשบทים לבטה: ³⁸ והיו לי לעם ואני איה להם לאליהם: ³⁹ ונחתו להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותו כל הימים לטוב להם ולבנייהם אחריהם: ⁴⁰ וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאתריהם להיטיבי אתם ואת יראתי אתן בלבכם לבלי סור מעלי: ⁴¹ וושתוי עליהם להטיב אתם ונטענים בארץ זאת באמת בכל לבי ובכל נשפי: ⁴² כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה

רעים מרובצים צאן: 13 בעיר ההר בעיר השפלת
ובעיר הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובעיר
יהודה עד תערינה הצאן על ידי מונה אמר יהוה: 14
הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי את הדבר הטוב
אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה: 15
בימים ההם ובעת ההיא אצמיה לדוד צמה צדקה
ועשה משפט וצדקה בארץ: 16 בימים ההם תושע
יהודה וירושלים תשכון לבטה וזה אשר יקרה לה
יהודה צדקו: 17 כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד
איש ישב על כסא בית ישראל: 18 ולכהנים הלוים
לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומתקיר מנהה
ועשה זבח כל הימים: 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר: 20 כי אמר יהוה אם תפרו את ברית הימים
ואת בריתו הלילה ולבתו היות יומם ולילה בעתם:
ונם בריתו תפיר את דוד עבدي מהוות לו בן מלך
על כסאו ואת הלוים הכהנים משרתי: 22 אשר לא
יספר צבא השמים ולא ימד חול הים כן ארבה את
זרע דוד עבدي ואת הלוים משרתי אטו: 23 ויהי דבר
יהודה אל ירמיהו לאמר: 24 הלו ראית מה העם הזה
דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם
וימאסם ואת עמי ינאצנו מהוות עוד נוי לפניהם: 25
כה אמר יהוה אם לא בריתו יומם ולילה חקוק שמיים
וארץ לא שמי: 26 נם זרע יעקב ודוד עבדי אמאם
מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי
אשוב את שבותם ורחלתו:

34 הדרבר אשר היה אל ירמיהו מأت יהוה
ונוכדרاذר מלך כל חילו וכל מלכות ארץ
ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים ועל
כל עיריה לאמר: 2 כי אמר יהוה אלהי ישראל הלק
ואמרת אל צדקהו מלך יהודה ואמרת אליו כי אמר
יהודה הני נתן את העיר הזאת ביד מלך כל ושרפה
באש: 3 ואתה לא תמלט מידי כי תחש תחפש ובידך

הגדולה הזאת כן א נכי מביא עליהם את כל הטובה
אשר א נכי דבר עליהם: 43 ונῆקה השדה בארץ הזאת
אשר אתם אמרים שמה היא מאיין אדם ובכמה נתנה
ביד הכהדים: 44 שדרות בכסף יקנו וכותב בספר
וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלים
ובעיר יהודה ובעיר ההר ובעיר השפלת ובעיר הנגב
כי אשיב את שבותם נאם יהוה:

33 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו
עצור בחצר המטהה לאמר: 2 כי אמר יהוה עשה
יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמך: 3 קרא אליו
ואענד ואגידה לך נדלות ובכזרות לא ידעתם: 4 כי
כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתו העיר הזאת ועל
תהי מלכי יהודה הנחצים אל הסללות ואל החרב:
5 באים להלhm את הכהדים ולמלאמ את פנרי
האדם אשר הכיתו באפי ובכחמי ואשר הסתרתי פנוי
מהעיר הזאת על כל רעתם: 6 הני מעלה לה ארכה
ומרפא ורפאתים ונויתוי להם עתרת שלום ואמת: 7
והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנותיהם
כבראשנה: 8 וטהרתים מכל עונם אשר חטאו ל-
סלחתו לכל עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו
ב-: 9 והיתה לי שם שwon לתחלה ולתפארת לכל
נוי הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר א נכי עשה
אתם ופחרו ורנו על כל הטובה ועל כל השлом אשר
אני עשה לה: 10 כי אמר יהוה עוד ישמע במקום
זהו אשר אתם אמרים הרבה הוא מאיין אדם ומאיין
בכמה בעיר יהודה ובכחות ירושלים הנשומות מאיין
אדם ומאיין יושב ומאיין בהמה: 11 קול שwon וקול
שמעה קול חתן וקול כללה קול אמרים הודו את יהוה
צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה
ביה יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר
יהודה: 12 כי אמר יהוה צבאות עוד יהוה במקום
זהו החרב מאיין אדם ועד בהמה ובכל ערו נוה

תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך
ידבר ובבל תבוא: 4 אך שמע דבר יהוה צדקה יה
מלך יהודה כה אמר יהוה عليك לא תמות בחרב: 5
בשלום תמות וכמושפota אבותיך המלכים הראשונים
אשר היו לפניך כן ישרפפו לך והו ארון יספדו לך כי
דבר אני דברתני נאם יהוה: 6 וידבר ירמיהו הנביא
אל צדקה יה מלך יהודה את כל הדברים האלה
בירושלים: 7 ויחיל מלך בבל נלחמים על ירושלים
על כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה
כי הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר: 8 הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחורי כרת המלך
צדקה יה מלך יהודה ואת שריו את ביד איביהם וביד
מקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעלייכם: 9
הנני מצוה נאם יהוה והשบทים אל העיר הזאת
ונלחמו עליה ולכדיה ושרפה באש ואת ערי יהודה
athan שמה מאין ישב:

35 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ביום
יהוקים בן אישיה מלך יהודה לאמר: 2 הליך אל
בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל
את הלשכות והשקיות אותם יין: 3 ואקח את יאניה
בן ירמיהו בן חכניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת
כל בית הרכבים: 4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת
בני חנן בן יגדייהו איש האלים אשר אצל לשכת
השרים אשר ממעל לשכת מושיחו בן שלם שמר
הספר: 5 ואtan לפני בני בית הרכבים נבעים מלאים
יין וכוסות ואמר אליהם שתו יין: 6 ויאמרו לא נשתה
יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עליינו לאמר לא
תשתו יין אתם ובניכם עד עולם: 7 ובית לא תבנו
ורע לא תזרעו וכרכם לא תטעו ולא יהיה לכם כי
באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים
על פני הארץ אשר אתם גרים שם: 8 ונשמע בקהל
יונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבליך שתות
יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו: 9 ולבליך בנות
בתים לשבתנו וכרכם ושרה ורע לא יהיה לנו: 10 ונשב
באהלים ונשמע ונעשה ככל אשר צונו יונדב אבינו: 11

הנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך
ידבר ובבל תבוא: 4 אך שמע דבר יהוה צדקה יה
מלך יהודה כה אמר יהוה عليك לא תמות בחרב: 5
בשלום תמות וכמושפota אבותיך המלכים הראשונים
אשר היו לפניך כן ישרפפו לך והו ארון יספדו לך כי
דבר אני דברתני נאם יהוה: 6 וידבר ירמיהו הנביא
אל צדקה יה מלך יהודה את כל הדברים האלה
בירושלים: 7 ויחיל מלך בבל נלחמים על ירושלים
על כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה
כי הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר: 8 הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחורי כרת המלך
צדקה יה מלך יהודה ואת שריו את ביד איביהם וביד
מקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעלייכם: 9
הנני מצוה נאם יהוה והשบทים אל העיר הזאת
ונלחמו עליה ולכדיה ושרפה באש ואת ערי יהודה
athan שמה מאין ישב:

הברי והעברי חפשים לבליך עבד בם ביהודי
אחדיו איש: 10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר
באו בברית לשלח איש עבדו ואיש את שפתהו
חפשים לבליך עבד בם עוד וישמעו וישלחו: 11
וישבו אחורי בן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר
שלחו חפשים ויכבושים לעבדים ולשפחות: 12 ויהיו
דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 13 כה אמר
יהוה אלהי ישראל אני כרתי ברית את אבותיכם
ביום הוציאו אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר:
14 מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר
ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמק ולא
שמו אבותיכם אליו ולא המו את אנים: 15 ותשבו
אתם היום ותעשה את היישר בעיני לקרא דרור איש
לרעחו ותכרתו ברית לפני בביה אשר נקרא דרור
עליו: 16 ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את
עבדו ואיש את שפתהו אשר שלחתם חפשים לנפשם
ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: 17 וכן
כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אליו לקרא דרור
איש לאחיו ואיש לרעחו הני קרא לכם דרור נאם

והי בועלות נבוכדרא策 מלך בבל אל הארץ ונאמר בא וnoboa ירושלם מפני חיל הcessdim ומפני חיל דברי יהוה אשר דבר אליו על מגלה ספר: ⁵ ויזכה ארם ונשב בירושלם: ¹² ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הילך ואמרת לאיש יהודה ולישבי ירושלם הילוא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה: ¹⁴ הוקם את דברי יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלו שותה יין הנדרת לאיש יהודה ולישבי ירושלם הילוא תקחו יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלו שותה יין ולא שתוער היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השם ודבר ולא שמעתם אליו: ¹⁵ ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים השכים ושלח לאמר שבנו נאיש מדרך הרעה והיטיבו מעליכם ואל תלכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ושבו אל הארץ אשר נתתי לכם ואביכם ולא הטיתם את אונכם ולא שמעתם אליו: ¹⁶ כי הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אליו: ¹⁷ لكن כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם עין דברתו אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: ¹⁸ ולביה הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עין אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם: ¹⁹ لكن כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליוינדב בן רכב עמד לפני כל הימים:

36 ויהי בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדרב הוה אלהי ירמיהו מאת יהוה אמר: ² קח לך מגלה ספר וכתבת אלה את כל הדברים אשר דברתי לך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגנים מיום דברתי לך מימי יאשיהו ועד היום הזה: ³ אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשota להם למען ישבו איש מדרך הרעה וסלחתו לעונם ולחטאתם: ⁴ ויקרא ירמיהו

ירמיהו את כל דברי הספר אשר שرف יהוקים מלך יהודה באש ועוד נספּ עלייהם דברים רבים כההמה: **37** וימלּך מלך צדיקיו בן יאשיהו תחת כנヒיו בן יהוקים אשר המלך נוכדרاذר מלך בכל הארץ יהודה: **2** ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: **3** וישלח המלך צדיקיו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניאו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: **4** וירמיהו בא ויצא בתוכה העם ולא נתנו אותו בית הכליה: **5** ווחיל פרעה יצא ממצרים ושמעו הכהנים הזרים על ירושלם את שמעם ויעלו מעלה ירושלים: **6** ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אמר: **7** כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אליו לדרשני הנה חיל פרעה היוצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: **8** ושבו הכהנים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: **9** כה אמר יהוה אל תשאו נפשיכם לאמר הילך ילכו מעלינו הכהנים כי לא ילכו: **10** כי אם היכitem כל חיל כהנים הנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים מדרקים איש באלהו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש: **11** ויהי בהעלות חיל הכהנים מעלה ירושלים מפני חיל פרעה: **12** ויצא ירמיהו מירושלים לילכת הארץ בנימן לחיל נשם בתוכה העם: **13** ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקודה ושמו יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכהנים אתה נפל: **14** ויאמר ירמיהו שקר איננו נפל על הכהנים ולא שמע אליו ויתפש יראיה בירמיהו ויבאחו אל השרים: **15** ויקצפו השרים על ירמיהו והכו אותו וגנתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אתו עשו לבית הכליה: **16** כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החנויות וישב שם ירמיהו ימים רבים: **17** וישלח המלך צדיקיו ויקחוה וישאלו המלך בביתה

אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: **20** ויבאו אל המלך חצירה ואת המגלה הפקדו בלבשת אלישמע הספר ויגידו באוני המלך את כל הדברים: **21** וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשת אלישמע הספר ויקרא יהודי באוני המלך ובאוניו כל השרים העמידים מעל המלך: **22** והמלך יושב בית החרפ בחדש התשיעי ואת האח לפניו מבערת: **23** ויהי כקרוא יהודי שלש דלות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח: **24** ולא פחדו ולא קרשו את בנדיהם המלך וככל עבדיו השמעם את כל הדברים האלה: **25** ונם אלנתן ודרליהו ונמריהו הפנוו במלך לבalto שرف את המגלה ולא שמע אליהם: **26** ויצווה המלך את ירחמאן בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה: **27** ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שرف המלך את המגלה ואת הדרבים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר: **28** שב כתך לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שرف יהוקים מלך יהודה: **29** ועל יהוקים מלך יהודה תאמיר כה אמר יהוה אתה שرفת את המגלה הזאת לאמר מודיע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשכית ממנה אדם ובכמה: **30** לכן כה אמר יהוה על יהוקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום וילקוח בלילה: **31** ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל ישבי ירושלים ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברת אליהם ולא שמעו: **32** וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי

בסתור ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש מלך ביד מלך בבל נתן: ¹⁸ ויאמר ירמיהו אל המלך צדיקיו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעט זהה כי נתם אותו אל בית הכלא: ¹⁹ ואו נבאים אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת: ²⁰ ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשبني בית יהונתן הספר ולא אמות שם: ²¹ ויצוה המלך צדיקיו ופקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מחוז האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה:

38 וישמע שפטיה בן מתן ונדייהו בן פשchor ויכול בן שלמייהו ופשchor בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר: ² כה אמר יהוה היישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובברב והיצא אל הבדים היה והיתה לו נפשו לשלול וחיה: ³ כה אמר יהוה נתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה: ⁴ ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדרש לשולם לעם זהה כי אם לרעה: ⁵ ויאמר המלך צדיקיו הנה הוא בידכם כי אין המלך יכול אתכם דבר: ⁶ ויקחו את ירמיהו וישלכו אותו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו אותו ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם שיט ויטבע ירמיהו בטיט: ⁷ וישמע עבר מלך הכווי איש סריס והוא בבית המלך כי נתן את ירמיהו אל הבור והמלך ישב בשער בניין: ⁸ ויצא עבר מלך מבית המלך וידבר אל המלך אמר: ⁹ אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השילכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: ¹⁰ ויצוה המלך את עבר מלך הכווי לאמר קח בידך

ירמיהו

צדקויהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה ולא
תמותו : 25 וכי ישמעו השרים כי דברתי אתה ובאו
אליך ואמרו אליך הגידה נא לנו מה דברת אל המלך
אל תהחר ממנה ולא מיתך ומה דבר אליך המלך : 26
וأمרת אליהם מפיל אני תחתני לפני המלך לבתי
השיבני בית יהונתן למות שם : 27 ויבאו כל השרים אל
ירמיהו וישאלו אותו וינגד להם מכל הדברים האלה
אשר צוה המלך ויחרשו ממנה כי לא נשמע הדבר :
וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה
ירושלים והיה כאשר נלכדה ירושלים :

39 בשנה התשעתית לצדקויה מלך יהודה בחודש
העשירי בא נבוכדראצ'r מלך בבל וכל חילו אל
ירושלים ויצרו עליה : 2 בעשתי עשרה שנה לצדקויה
בחודש הרכبي בתשעה לחודש הבקעה העיר : 3
ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוכן נרגל שר
אצ'r סמג'ר נבו שר סכימים רב סריס נרגל שר אצ'r רב
מג'ר שאירית שרי מלך בבל : 4 ויהי כאשר ראם
צדקויה מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו
ליליה מן העיר דרך נון המלך בשער בין החומות
ויצא דרך הערבה : 5 וירדפו חיל כשרדים אחריהם
וישנו את הצדקויה בערבות ירחו ויקחו אותו ויעלחו אל
نبוכדראצ'r מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר
אתו משבטים : 6 ווישחט מלך בבל את בני הצדקויה
ברבללה לעניינו ואת כל חורי יהודיה שחט מלך בבל :
7 ואת עני הצדקויה עור ויאסרו בו נחשתים לביא
הכשרדים באש ואת חומות ירושלים נתכו : 8 ואת יתר
העם הנשארים בעיר ואת הנפלו עלייו
ובבל : 10 ומן העם הדרלים אשר אין להם מأומה
השאר נבוכדראצ'r רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם
כרמים וינבים ביום ההוא : 7 ווישמעו כל שרי החילים אשר

40 הדבר אשר היה אל ירמיהו מעת יהוה אחר
שליח אותו נבוכדראצ'r רב טבחים מן הרמה בקחוו אותו
והוא אסור באזוקים בתוכך כל גלות ירושלים ויהודה
המנגלים בבליה : 2 ויהי רב טבחים לירמיהו ויאמר
אליו יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המוקם
זהו : 3 ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאتم ליהוה
ולא שמעתם בקளו והיה לכם דבר הזה : 4 ועתה
הנה פתחתיך היום מן האזוקים אשר על ידך אם טוב
בענייך לבוא אליו בבל בא ואשים את ענייך עליך ואם
רע בענייך לבוא אליו בבל חדר ראה כל הארץ
לפניך אל טוב ואל הישר בענייך ללבת שמה לך : 5
ועדנו לא ישב ושבה אל גדריה בן אחים בן שפן
אשר הפקיד מלך בבל בעיר יהודה ושב אותו בתוכך
העם או אל כל היישר בענייך ללבת לך ויתן לך רב
טבחים ארחה ומשאת וישראל : 6 ויבא ירמיהו אל
גדריה בן אחים המצפתה וישב אותו בתוכך העם
השאר נבוכדראצ'r רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם

בשרה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בכל את גדריהם
 בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אותו אנשים ונשים וטף
 ומדלת הארץ מאשר לא הגלו בבללה: ⁸ ויבאו אל
 גדריה המצפחה וישמעאל בן נתניהו וויהנן בנו
 קרח ושרה בנו תנחותם ובני עופי הנטהתיו וויהנן בן
 המעתבי המה ואנשיהם: ⁹ וישבע להם גדריהם אשר
 אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד
 הכהדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וויתב לכם: ¹⁰
 ואני הנסי ישב במצפה לעמד לפני הכהדים אשר
 יבוא אליו ואתם אספו יין וקץ ושמן ושמן בכליכם
 ושבו בערים אשר תפשתם: ¹¹ וכן כל היהודים
 אשר במנוא ובבני עמן ובאדום ואשר בכל הארץ
 שמעו כי נתן מלך בכל שארית ליהודה וכי הפקיד
 עליהם את גדריהם בן אחיקם בן שפן: ¹² ווישבו כל
 היהודים מכל המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ
 יהודה אל גדריהם המצפחה ויאספו יין וקץ הרבה
 מאד: ¹³ וויהנן בן קרח וכל שרי החילים אשר בשדה
 בא אל גדריהם המצפחה: ¹⁴ ויאמרו אליו הודיעו הדעת
 כי בעלים מלך בני עמן שלח את ישמעאל בן נתניה
 להכתך נפש ולא האמין להם גדריהם בן אחיקם: ¹⁵
 וויהנן בן קרח אמר אל גדריהם בסתר במצפה
 לאמר אלכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא
 ידע למה יככה נפש ונפציו כל יהודה הנקבצים אליך
 ואבדה שארית יהודה: ¹⁶ ויאמר גדריהם בן אחיקם
 אל ויהנן בן קרח אל העש את הדבר הזה כי שקר
 אתה דבר אל ישמעאל:

41 יהו בחדש השבעי בא ישמעאל בן נתניה בן
 אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים
 אותו אל גדריהם בן אחיקם המצפחה ויאכלו שם לחם
 יחו במצפה: ² ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרה
 האנשים אשר היו אותו ויקו את גדריהם בן אחיקם בן
 שפן בחרב וימת אותו אשר הפקיד מלך בבל בארץ:

וסריסים אשר השיב מגביעון: ¹⁷ וילכו וישבו בנדורות
כמוהם אשר אצל בית לחם ללבת לבוא מצרים: ¹⁸
מןפני הכהדים כי יראו מפנים כי הכה ישב מעאל בן
תנניה את גדרליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל
בארץ:

42 וינשו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויוניה
בן הושעה וכל העם מקטן ועד גדול: ² ויאמרו אל
ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו
אל יהוה אלהיך בעדר כל השארית הזאת כי נשארנו
מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו: ³ ויגדר לנו
יהוה אלהיך את הדרכך אשר נלך בה ואת הדבר אשר
נעשה: ⁴ ויאמר אליום ירמיהו הנביא שמעתי הני
מהפלל אל יהוה אלהיכם דבריכם והיה כל הדבר
אשר עינעה יהוה אתכם אניד לכם לאמנע מכם דבר:
ו והמה אמרו אל ירמיהו יהו יהוה בנו לעד אמת
ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך
אלינו כן נעשה: ⁶ אם טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו
אשר אנו שלחחים ארך אליו נשמע מען אשר ייטב
לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו: ⁷ ווירא אל יהנן
ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו: ⁸ ווירא אל יהנן
בן קרח ואל כל שרי החילים אשר אותו ולכל העם
למקطن ועד גדול: ⁹ ויאמר אליהם כי אמר יהוה
אליהו ישראאל אשר שלחחים ATI ALIO להטפל תחנתכם
לפנינו: ¹⁰ אם שוב תשבו בארץ הזאת ובניתו אתכם
ולא אחרס ונטעתי אתכם ולא אחשש כי נחמותי אל
הרעה אשר עשיתו לכם: ¹¹ אל תיראו מפני מלך בבל
אשר אתם יראים מפניו אל תיראו ממננוynam יהוה
כי אתם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידיו:
ו וatan לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל
אדמותכם: ¹³ וואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת
לבתיהם שמע בקול יהוה אלהיכם: ¹⁴ לאמר לא כי
ארץ מצרים נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר

43 ויהי ככליות ירמיהו לדבר אל כל העם את
כל דבריו יהוה אלהיכם אשר שלחו יהוה אלהיכם
אליהם את כל הדברים האלה: ² ויאמר עזריה בן
הושעה ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזרדים אמרים
אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שליחך יהוה אלהינו
לאמר לא תבאו מצרים לנו ר שם: ³ כי ברוך בן נריה
מסית אתה בנו למן תחת אנתנו ביד הכהדים להמית
אתנו ולהגלוות אנתנו בבל: ⁴ ולא שמע ויוחנן בן קרח
וכל שרי החילים וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ
יהודה: ⁵ וויקח ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים את
כל שארית יהודה אשר שבו מכל הנויים אשר נדחו

שם לגור בארץ יהודה: 6 את הנברים ואת הנשים
ואת הטר ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניתן
בכיווראנן רב טבחים את נדל'הו בן אחיקם בן שפן
ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו: 7 ויבאו ארץ
מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנש:
8 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנש לאמר: 9
קח בידך אבני גדרות וטמנתם במלט במלבן אשר
בפתח בית פרעה בתחפנש לעני אנשי יהודה: 10
ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני שלח ולקחתי את נבוכדראצ'ר מלך בבל עבדיו
ושמו כסאו ממעל לאבני האלה אשר טמנתי ונטה
את שפרו עלייהם: 11 וובאה והכח את ארץ מצרים
אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב
לחרב: 12 וזכה אש בbatis אלהי מצרים ושרוף
ושbum ועתה את ארץ מצרים כאשר יעתה הרעה את
בנדו ויצא שם בשלום: 13 וושבר את מצובות בית
שמש אשר בארץ מצרים ואת בתו אלהי מצרים ישרף
באס:

44 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים
הישבים בארץ מצרים היישבים מנדל ובחפנש
ובנף ובארץ פטרוס לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אתם ראיים את כל הרעה אשר הבאתי
על ירושלים ועל כל ערי יהודה והנמחרכה היום הזה
ואין בהם יושב: 3 מפני רעתם אשר עשו להכעסי
ללכת לקטר לעבד לאלהים אחדרים אשר לא ידועם
המה אתם ואבתיכם: 4 ואשכח אליכם את כל עבדיו
הנביאים הchersים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר
התעבה הזאת אשר שנאתי: 5 ולא שמעו ולא הטעו את
זונם לשוב מרעהם לבתיהם קטר לאלהים אחרים:
6 ותתקח חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובಚוץ
ירושלם ותהיינה להרבה לשם כיום הזה: 7 ועתה
כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אל מה אתם

45 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקם בן אישיהו מלך יהודה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלה ישראל עליך ברוך: 3 אמרת אוי לנו לי כי יוסף יהוה גון על מכאבי געתה באנחתו ומנוחה לא מצאתו: 4 כה תאמר אלינו כה אמר יהוה הנה אשר בניתו אני הרס ואת אשר נתעט אני נשח ואת כל הארץ היא: 5 ואותה תבקש לך נדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כלبشر נאם יהוה נתתי לך את נפשך לשלל על כל המיקומות אשר תליך שם:

46 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הימים: 2 למלכים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמיש אשר הכה נבוכדראצ'ר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקם בן אישיהו מלך יהודה: 3 ערכו מגן וצנה ונשו למלחה: 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתייצבו בכובעים מרכז הרמחים לבשו הסרינות: 5 מודיע ראיית המה החיטים נסנים אחור וגבוריהם יכחו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה: 6 אל ימוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו: 7 מי זה כיар עלה כנהרות יתגעשו מימי: 8 מצרים כיар יעליה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אללה אכסה ארץ אבירה עיר וושבי בה: 9 עלו הסוסים והתחללו הרכובו יצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת: 10 והיומ הוא לאדרני יהוה צבאות ים נקמה להנקם מצריים ואכללה חרב ושבעה ורותה מדמים כי זבח לאדרני יהוה צבאות הארץ צפון אל נהר פרת: 11 עלי גלעד וקח צרי בתולת בת מצרים לשוא הרביתי רפאות תעלה אין לך: 12 שמעו גוים קלוניך וצוחתך מלאה הארץ כי גבר בגבור כשלו יחריו נפלו שנייהם: 13 הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו

עשינו לה כונים להערכה והסך לה נסכים: ²⁰ ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אותו דבר לאמר: 21 הלווא את הקטר אשר קתרתם בעיר יהודה ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעללה על לבו: 22 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלייכם מפני התועבה אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין ישב כהיום זה: 23 מפני אשר קתרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתו ובעדותיו לא הלחכם על כן קראתם הרעה הזאת כיום זה:

24 ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים: 25 כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדרבנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסך לה נסכים הקים תקינה את נדריכם ועשה תעשינה את נדריכם: 26 לבן שמעו דבר יהוה כל יהודה היישבים בארץ מצרים הנני נשבעתו בשם הנدول אמר יהוה אם יהוה עוד שמי נקרא בפי כל איש יהודה אמר כי אדרני יהוה בכל ארץ מצרים: 27 הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם: 28 ופליטיו חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל שאירית יהודה הבאים לארץ מצרים לנור שם דבר מי יקום ממוני מהם: 29 וזאת לכם אותן נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום זה למען תדרעו כי קום יקומו דברי עלייכם לרעה: 30 כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה חפרא מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקהו מלך יהודה ביד נבוכדראצ'ר מלך בכל איביו ומבקש נפשו:

הנביא לבוא נבוכדראצ'ר מלך בבל להכotta את ארץ מצרים: ¹⁴ הנגידו למצרים והשמיעו במנדול והשמיעו על היום הבא לשודר את כל פלשתים להכרה לוצר ולצדון כל שיריד עוז כי שדר יהוה את פלשתים שאירית אי כפטור: ⁵ באה קרחא אל עוזה נדמתה אשקלון שאירית עמק עד מותי תונדרדי: ⁶ הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך הרגני ודרמי: ⁷ איך תשקטי יהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדיה:

48 למו庵 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הויל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קרייטים הבישה המשגב והתחה: ² אין עד תhalbת מו庵 בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכrichtנה מנוי נם מדמן תדמי אחריך חלק חרב: ³ קול צעקה מחרונים שד ושבר גдол: ⁴ נשברה מו庵 השמיעו ועקה צעורייה: ⁵ כי מעלה הלחות בבכי יعلا בכיו כי במודר חורנים צרי צעקת שבר שמעו: ⁶ נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערודר במדבר: ⁷ כי יען בטעך במעשיך ובאוצרותיך נם את תלכדי ויצא כמייש בגוללה כהנוו ושריו ייחד: ⁸ ויבא שדר אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה: ⁹ תנו ציץ למו庵 כי נצא תצא ועריה לשמה תהיני מה אין יושב בהן: ¹⁰ אדור עשה מלאכת יהוה רמייה ואדור מען חרבו מדם: ¹¹ שאנן מו庵 מנעוריו ושקט הוא אל שמרי ולא הורק מכלי אל כל וبنוללה לא הלק על כן עמד טומו בו וריחו לא נמר: ¹² לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו ידריקו ונבליהם ינפכו: ¹³ ובבש מו庵 מוכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחים: ¹⁴ איך האמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה: ¹⁵ שדר מו庵 ועריה עליה ומכבר בחורייו ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו: ¹⁶ קרוב איר מו庵 לבוא ורעתו מהרה מאד: ¹⁷ נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איך נשבר מטה עז מקל

הנביא לבריה נבוכדראצ'ר מלך בבל להכotta את ארץ בנה ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלת חרב סביביך: ¹⁸ מדווע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו: ¹⁹ הרבה כושל נס נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמו ואל ארץ מולדתנו מפניהם חרב היונה: ²⁰ קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המוער: ²¹ כי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבאו: ²² כל גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נס לשמה תהיה ונצחנה מאין יושב: ²³ עגלת יפה פיה מצרים קרע מצפון בא בא: ²⁴ נס שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי נס המה הפנו נסו ייחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקרתם: ²⁵ קולת כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמתה באו לה כחחטי עצים: ²⁶ כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: ²⁷ הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון: ²⁸ אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבתחים בו: ²⁹ ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצ'ר מלך בבל וביד עבדיו ואחריו כן תשכנן כי מי קדם נאם יהוה: ³⁰ ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראלי כי הני מושעך מרוחיק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריך: ³¹ אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתק אני כי עשה כלה בכל הנויים אשר הדחתיך שמה ואתק לא עשה כלה ויסריך למשפט ונקה לא אנך:

47 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עוזה: ² כי אמר יהוה הנה מים עליים מצפון והיו לנחל שוטף ווישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה וועקו האדים והילל כל יושב הארץ: ³ מוקול שעתה פרסות אביריו מרعش לרכבי

תפארה: ¹⁸ רדי מכבוד ישבי בצמא ישבה בת דיבון
מי שדר מואב עליה בך שחת מנצחיך: ¹⁹ אל דרך
עמדיו וצפי יושבת ערעור שאל נס ונמלטה אמרי מה
הויה: ²⁰ היבש מואב כי חתה הילוי וזקי הינו
בארנון כי שדר מואב: ²¹ ומשפט בא אל ארץ המישר
אל חלון ואל יחצח ועל מופעתה: ²² ועל דיבון ועל
נבו ועל בית דבלתיהם: ²³ ועל קריות ועל בית גמול
על בית מעון: ²⁴ ועל קריות ועל בצרה ועל כל ערי
ארץ מואב הרחיקות והקרבות: ²⁵ גנדעה קרן מואב
וזרעו נשברה נאם יהוה: ²⁶ השכירהו כי על יהוה
הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק נם הוא: ²⁷ ואם
לאו השחק היה לך ישראל אם בנבאים נמצאה כי
מדרי דבריך בו תתנודר: ²⁸ עזבו ערים ושכנו בסלע
ישבי מואב והיו כיונה תקנן בעברי פי פחת: ²⁹ שמענו
נאון מואב נאה מאד נבחו ונאננו גנאותו ורם לבו:
ישב: ² لكن הגה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל
רבתה בני עמוון תרועת מלחמה והיתה לתל שמה
ובנתיה באש תצנה וירש ישראל את ירשו אמר
יהוה: ³ הילוי חשבון כי שדרה עז צעקה בנות
רבה חגרנה שקים ספדרה והתשוטטה בגדרות כי
מלכם בנולה ילך כהניו ושריו יחדרו: ⁴ מה תהללי
בעמקים זב עמקך הבית השובבה הבטהה באוצרתיה
מי יבוא אל: ⁵ הני מביא עלייך פחד נאם אדרני יהוה
צבאות מכל סביבך ונדרחטם איש לפניו ואין מקבץ
לנרד: ⁶ ואחרי כן אшиб את שבota בני עמוון נאם
יהוה: ⁷ לאדרום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה
בתימן אבדה עצה מבנים נסרכה חכמתם: ⁸ נסו
הפנו העמיקו לשbeta ישבי דרז כי איד עשו הבאת
עליו עת פקרתיו: ⁹ אם בצרים באו לך לא ישארו
ועלותם אם נבאים בלילה השחיתו דים: ¹⁰ כי אני
חשבתי את עשו גליתי את מסתוריו ונכח לא יוכל
שדר זרעו ואחיו ושכנייו ואיננו: ¹¹ עזבה יתמייך אני
אהיה ואלמנתיך עלי תבטחו: ¹² כי כה אמר יהוה הנה

הנה משפט מואב:
49 לבני עמוון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל
אם יורש אין לו מודוע ירש מלכם את גנד ועמו בעריו
ישב: ² לבן הגה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל
רבתה בני עמוון תרועת מלחמה והיתה לתל שמה
ובנתיה באש תצנה וירש ישראל את ירשו אמר
יהוה: ³ הילוי חשבון כי שדרה עז צעקה בנות
רבה חגרנה שקים ספדרה והתשוטטה בגדרות כי
מלכם בנולה ילך כהניו ושריו יחדרו: ⁴ מה תהללי
בעמקים זב עמקך הבית השובבה הבטהה באוצרתיה
מי יבוא אל: ⁵ הני מביא עלייך פחד נאם אדרני יהוה
צבאות מכל סביבך ונדרחטם איש לפניו ואין מקבץ
לנרד: ⁶ ואחרי כן אшиб את שבota בני עמוון נאם
יהוה: ⁷ לאדרום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה
בתימן אבדה עצה מבנים נסרכה חכמתם: ⁸ נסו
הפנו העמיקו לשbeta ישבי דרז כי איד עשו הבאת
עליו עת פקרתיו: ⁹ אם בצרים באו לך לא ישארו
ועלותם אם נבאים בלילה השחיתו דים: ¹⁰ כי אני
חשבתי את עשו גליתי את מסתוריו ונכח לא יוכל
שדר זרעו ואחיו ושכנייו ואיננו: ¹¹ עזבה יתמייך אני
אהיה ואלמנתיך עלי תבטחו: ¹² כי כה אמר יהוה הנה

אשר אין משפטם לשותות הocus שבו ישתו ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה תשתה: ²³ כי כי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה להחרפה להחרב ולקלה תהיה בצרה וכל עריה חהינה להחרבות עולם: ²⁴ שמוועה שמעתי מאת יהוה וציר בנים שלוח התקבצוו ובאו עליה וקומו למלחמה: ²⁵ כי הנה קטן נתזיך בנים בזוי באדם: ²⁶ תפלצתך השיא אתך זדון לבך שכני בחנו הسلح תפשי מרים נבעה כי תנביה כנסר קנד משם אורידך נאם יהוה: ²⁷ והויה אדרום לשמה כל עבר עליה ישם ווירק על כל מכותה: ²⁸ כמחפה סdem ועמלה ושכנית אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: ²⁹ הנה כאריה יעללה מנanon הירדן אל נוה איתן כי ארגינעה אדריןעו מעלה ומוי בחור אליה אפקד כי מי כמוני מי יעידי מי זה רעה אשר יעמוד לפני: ³⁰ לכן שמעו עצה יהוה אשר יען אל אדרום ומחשובתו אשר חשב אל ישבו תימן אם לא ישובם צערדי הצאן אם לא ישים עליהם נוהם: ³¹ מוקל נפלם רעשה הארץ עזקה בהם סוף נשמע קולה: ³² הנה כנסר יעללה וידאה וויפרש כנפיו על בצרה והיה לב נבורי אדרום ביום ההוא כלב אש מה מצה: ³³ לדמשק בושה חמת ואפרד כי שמעה רעה שמעו נמננו בים דאגה השקט לא יוכל: ³⁴ רפהה דמשק הפנה לנוס ורטט החזקה צרה ותבלים אחותה ציילדה: ³⁵ איך לא עזבה עיר תהלה קריית משושי: ³⁶ לכן יפל בחרוריה ברחבותיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: ³⁷ והצתי אש בחומת דמשק ואכלת ארמנות בן הדר: ³⁸ לקדר ולמלכות חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך בכל כה אמר יהוה קומו עלו אל קדר ושדרו את בני קדם: ³⁹ אהליים ואננס יקחו יריעותיהם וכל כליהם וنمליים ישאו יהם וקראו עליהם מגור מסביב: ⁴⁰ נסו נדו מאר העמיקו לשבת ישבי חצור נאם יהוה כי יען עלייכם אבותיהם יהוה: ⁴¹ נדו מותך בכל ומארך כshedim פה וברית עולם לא תשכח: ⁴² צאן אבדות היה עמי יהודת ייחדו הלווק ובכו יילכו ואת יהוה אלהיהם יבקש: ⁴³ ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלו אל יהוה ברית עולם לא תשכח: ⁴⁴ צאן אבדות היה עמי רעהם התעום הרים שובבים מהר אל נבעה הלוכו שכחו רבעם: ⁴⁵ כל מוצאים אכלום וצרים אמרו לא נאש תחת אשר חטאו ליהוה נוה צדק ומוקה אבותיהם יהוה: ⁴⁶ נדו מותך בכל ומארך כshedim פה וברית עולם לא תשכח: ⁴⁷ צאן אבדות היה עמי

50 הדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ כshedim ביד ירמייהו הנביא: ¹ חנדו בנים והשמיינו ושאו נס השמיינו אל הכהדו אמרו נלכדה בכל הביש בבל חת מרדך הבישו עצבה חתו גולליה: ² כי עליה עלייה נוי מצפון הוא ישוט את ארצתה לשמה ולא יהוה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו הלוכו: ³ בימים ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבא בני ישראל המה ובני יהודת ייחדו הלווק ובכו יילכו ואת יהוה אלהיהם יבקש: ⁴ ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלו אל יהוה ברית עולם לא תשכח: ⁵ צאן אבדות היה עמי רעהם התעום הרים שובבים מהר אל נבעה הלוכו שכחו רבעם: ⁶ כל מוצאים אכלום וצרים אמרו לא נאש תחת אשר חטאו ליהוה נוה צדק ומוקה אבותיהם יהוה: ⁷ נדו מותך בכל ומארך כshedim

יצאו והיו כעתודים לפני צאן: 9 כי הנה אני מעיר כל פריה ירדו לטבה הוי עליהם כי בא יומם עת ומעלה על כל קהל גוים נדלים מארץ צפון וערכו פקדתם: 28 קול נסים ופליטים מארץ בכל להגידי בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו: 29 השמיעו 10 והיתה כshedim לשלה כל שליה ישבעו נאם יהוה: אל בבל רביהם כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהי פליטה שלמו לה כפעלה כל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל: 30 לכן יפלו בחוריה דשה ותזהלי כאברים: 12 בושה אמכם מאד חפירה יולדתכם הנה אחריות גוים מדבר ציה וערבה: 13 מקצת יהוה לא תשב והיתה שמנה כלה כל עבר על בבל ישם וישרך על כל מכותיה: 14 ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חז כי ליהוה חטאה: 15 הריעו עליה סביב נתנה ידה נפל אשויתיה נהרסו חומותיו כי נקמת יהוה והיא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה: 16 כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני הרבה היונה איש ארויות הדרחו הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל: 18 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני פקד אל מלך בבל ואל ארצו כאשר פקדתי אל מלך אשור: 19 ושבכתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד חשבע נפשו: 20 ביום החם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטא יהודת ולא תמציאנה כי אسلح לאשר אשair: 21 על הארץ מרתים עליה ואל יושבי פקד הרבה והחרם אחריהם נאם יהוה ועשה כלל אשר צויתך: 22 קול מלחמה בארץ ושבך נדול: 23 איך ננדע וישבר פטיש צרה החזקתהו חיל כיוולדה: 44 הנה כאריה יעללה נמלכתה בבל ואת לא ידעת נמצאת וنم נתפשת כי ביהוה התגניות: 25 פתח יהוה את אוצרו ויוצא את כל זעמו כי מלאכה היא לאDENי יהוה צבאות הארץ אשר יעד לפנוי: 45 לכן שמעו עצת יהוה אשר בארץ כshedim: 26 באו לה מקץ פתחו מאבսיה סלה כמו ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית: 27 חרבו עץ אל בבל ומחשובתו אשר חשב אל ארץ כshedim

אם לא יסחבים צעריו הצען אם לא ישים עליהם נזה: הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמנו: 20 מפי 46 מוקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בניין אתה לי כל מלחמה ונפצתי בר נוים והשחתי בר מלכוות: 21 ונפצתי בר סוס ורכבו ונפצתי בר רכב נשמעו:

וררכבו: 22 ונפצתי ברך איש ואשה ונפצתי ברך זקן ונער
ונפצתי ברך בחור ובתולה: 23 ונפצתי ברך רעה ועדרו
ונפצתי ברך אכר וצמדיו ונפצתי ברך פחות וסננים: 24
ושלמתי לבבל ולכל יושבי כשדים את כל רעתם
אשר עשו בזכיו לעונייכם נאם יהוה: 25 הנה אליך הָר
המשיחית נאם יהוה המשיחית את כל הארץ ונטתי
את ידי עלייך וגלגולתיך מן הסלעים ונתתי לך הר
שרפה: 26 ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות
כי שמות עולם תהיה נאם יהוה: 27 שאנו נס בארץ
תקעו שופר בנוים קדרו עליה גנים השמיים עליה
ממלכות אררט מני ואשכנו פקדו עליה טפסר העלו
סוס כילק סמר: 28 קדרו עליה גנים את מלכי מדי
את פחותיה ואת כל שניה ואת כל ארץ ממשלתו:
29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל ממחבות
יהוה לשום את הארץ בבל לשמה מאיין ישב: 30 חדרלו
גבורוי בבל להלחים ישבו במצדות נשחה נבורתם
ධיו לנשים חציתו משכניתה נשברו ברייחיה: 31 רץ
לקראת רץ ירוץ ומגידי לקרה מגיד להגידי למלך
בבל כי נלכדה עירו מקצתה: 32 והמעברות נפשו
ואת האגמים שרפאו באש ואנשי המלחמה נבהלו: 33
כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת בבל כנרת
עת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה: 34 אכלנו
המןנו נבוכדראצר מלך בבל הצעינו כלי ריק בלענו
כתניין מלא כרשו מעדני הדיתנו: 35 חמסי ושאריו על
בבל תאמיר ישבה ציון ודמי אל ישבו כשדים תאמר
ירושלם: 36 לכן כה אמר יהוה הנני رب את ריבך
ונקמתי את נקמתך והחרבתך את ימה והבשתי את
מקורה: 37 והייתה בבל לגלים מעון תנימ שמה ושרה
מאין ישב: 38 ייחדו ככפרדים ישאנו נערו כנורי ארויות:

51 כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישבו לב
קמי רוח משחית: 2 שלחתיו ללבול זרים ורוחה ויבקקו
את ארצחה כי היו עליה מסביב ביום רעה: 3 אל ידרך
דרך הדרך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל
בחוריה החרימו כל צבאה: 4 ונפלו חללים בארץ
כשדים ומדקרים בחוץותיה: 5 כי לא אלמן ישראל
וייהודה מאלהיו מיהודה צבאות כי ארצם מלאה אש
מקדוש ישראל: 6 נסו מותוק בבל ומלווה איש נפשו
אל תדרמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא
משלם לה: 7 כוס זהב בבל ביד יהוה משכורת כל
הארץ מינינה שתו נוים על כן יתהלך גוים: 8 פתאם
נפלה בבל ותשבר היללו עלייה קחו צרי למכאובה
אولي תרפא: 9 רפאננו את בבל ולא נרפהה עזובה
ונלך איש לארצנו כי גען על השמים משפטה ונשא
עד שחקרים: 10 הוציא יהוה את צדקהינו באנו ונספרה
בציוון את מעשה יהוה אלהינו: 11 הברו החצים מלאו
השלטים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל
מוזמתו להשחיתה כי נקמת יהוה היא נקמת היכלו: 12
אל חומות בבל שאנו החזיקו המשמר הקיימו שמרם
הכינו הארבים כי נס זומם יהוה נס עשה את אשר דבר
אל ישב בבל: 13 שכנתה על מים רבים רבת אוצרת
בא קץ אמת בצעך: 14 נשבע יהוה צבאות נפשו כי
אם מלאתיך אדם כילך וענו עליך הירד: 15 עשה
ארץ בכהו מכין תבל בחכמתו וכתובנותו נתה שמות:
16 לכול תחו המון מים בשמיים ויעל נשים מוקצת
ארץ ברקים למטר עשה וווצא רוח מאצרתיו: 17
נבער כל אדם מדעת הביש כל צרכ מפסל כי שקר
נסכו ולא רוח בהם: 18 הבל מה מה מעשה תעטעים בעת
פקודתם יאבדו: 19 לא אלה חלק יעקוב כי יוצר

39 בהחמס אשית את משתיהם והשכרתיהם למען יעללו
 וישנו שנה עולם ולא יקיצו נאם יהוה: 40 א/orידם
 כקרים לטעוב כאילים עם עתודים: 41 איך נלכדה
 שך ותפש תhalbת כל הארץ איך היהת לשם בבל
 בניים: 42 עללה על בבל הים בהמון גלו נכסתה: 43
 היו עדריה לשם ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב בהן
 כל איש ולא עבר בהן בן אדם: 44 ופקדתי על בבל
 בבל והצאתו את בלעו מפיו ולא ינחרו אליו עוד
 נוים גם חומת בבל נפללה: 45 צאו מתוכה עמי ומולטו
 איש את נפשו מחרון אף יהוה: 46 ופָנִים יַרְכָּתִים לְבָבְכֶם
 ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמעה
 ואחריו בשנה השמעה וחמס בארץ ומשל על משל:
 47 لكن הנה ימים באים ופקדתי על פסילו בבל וככל
 ארצתה תבוש וככל חלליה יפלוי בתוכה: 48 ורננו על
 בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה
 השודדים נאם יהוה: 49 גם בבל לנפל חללי ישראל
 נם לבבל נפלו חללי כל הארץ: 50 פלטמים מחרב
 הלכו אל העמדו וכרכו מרוחק את יהוה וירושלים
 עלה על לבבכם: 51 בשנו כי שמענו חרפה כסתה
 כלמה פנינו כי בא זרים על מקדשי בית יהוה: 52
 لكن הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה
 ובכל ארצת יאנק חלל: 53 כי עלה בכל השמים וכי
 תבצר מרים עזה מאתי יבא שדרדים לה נאם יהוה:
 54 קול ועקה מבבל ושבר נדול הארץ כshedim: כי
 שדר יהוה את בבל ואבד ממנה קול נדול והמנוגלים
 כמיים נתן שאון קולם: 55 כי בא עלייה על בבל
 שודר ונלכדו נבוריהחתה קשותם כי אל גמלות
 יהוה שלם ישלם: 56 והשכרתי שרים וחכמיה פחותיה
 וסנניה ונBORיה וישנו שנה עולם ולא יקיצו נאם המלך
 יהוה צבאות שמו: 58 כי אמר יהוה צבאות חמות
 בכל הרחבה ערדת התערער ושריריה הנგבים באש
 יצתו וינגו עמים ברי ריק ולא מים ברי אש ויעפו: 59

52 בן עשרים ואחת שנה צדקיוו במלךו ואחת
 עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמרו חמייטל בת
 ירמיהו מלבנה: 2 ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר
 עשה יהוקים: 3 כי על אף יהוה הייתה בירושלם
 ויהוד עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיוו
 במלך בבל: 4 ויהי בשנה התשעית למלך בחדש
 העשורי בעשור לחדר בא נבוכדראצ'ר מלך בבל
 הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה
 דיק סביב: 5 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה
 שנה למלך צדקיהו: 6 בחדר הרביעי בתשעתה לחדרש
 ויהוק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: 7
 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר
 ליליה דרך שער בין החמות אשר על נן המלך
 וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה: 8 וירדפו
 חיל כshedim אחרי המלך וישינו את צדקיהו בערבה
 ירחו וכל חילו נפצטו מעליו: 9 ויתפשו את המלך
 ויעלו אותו אל מלך בבל רבלחה בארץ חמת וידבר
 אותו משפטים: 10 ווישחט מלך בבל את בני צדקיהו
 לעניינו ונם את כל שרי יהודה שחט ברבלחה: 11 וואת

уни צדקהו עור ויאסרו בנהחותים ויבאו מלך
בכל בבל ויתנהו בבית הפקה עד יום מותו:¹²
ובחדש החמישי בעשור לחדר היא שנת השע עשרה
שנה למלך נבוכדראצ'ר מלך בבל בא נבוארדן רב
טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם:¹³ וישרף
את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בית ירושלם
ואת כל בית הגדול שرف באש:¹⁴ ואת כל חמות
ירושלם סבב נחצ'ו כל חיל כבדים אשר את רב
טבחים:¹⁵ ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים
בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר
האמון הגלח נבוארדן רב טבחים:¹⁶ ומדלות הארץ
השair נבוארדן רב טבחים לכרמים וליגבים:¹⁷
ויאת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות
ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כבדים וישאו
את כל נחשתם בבל:¹⁸ ואת הסרות ואת הקפות ואת כל כל
ואת המזמרות ואת המזוקת ואת הקפות ואת כל כל
הנחשת אשר ישרתו בהם לחקו:¹⁹ ואת הספדים ואת
המחחות ואת המזוקות ואת הסירות ואת המנורות ואת
הכפות ואת המנקות אשר זהב וזהב ואשר כסף כסף
לקח רב טבחים:²⁰ העמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד
שנים עשר אשר נחשת תחת המכנות אשר עשה המלך
שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים
האלה:²¹ והעמודים שמנה עשרה אמה ישבנו ועביו ארבע
האחד וחמש שתים עשרה אמה ישבנו ועביו ארבע
אצבעות נבות:²² וככתרת עליון נחשת וקומה הכתרת
האחת חמיש אמות ושבכה ורמוני על הכתרת סביב
הכל נחשת וכאללה לעמוד השני ורמוני:²³ ויהיו
הרמוני תשעים ושהה רוחה כל הרמוניים מאה על
השבכה סביב:²⁴ ויקח רב טבחים את שריה כהן
הרראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשה שמרי
הסף:²⁵ ומן העיר לחק סריס אחד אשר היה פקיד
על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראוי פוי המלך

שמה הרוח לכלכת והאופנים ינשאו לעמם כי רוח
החייה באופנים: ²¹ בלחם ילכו ובעמדם יעמדו
ובהנשам מעל הארץ ינשאו האופנים לעמם כי
روح החייה באופנים: ²² ורמות על ראש הרים רקיע
כעין הקרח הנורא נשיי על ראשיהם מלמעלה: ²³
ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאייש
שתיים מכסות להנה ולאיש שתים מכסות להנה את
נויתיהם: ²⁴ ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים
בקול שדי בלחם קול המלה כקול מהנה בעמדם
תרפינה כנפיהם: ²⁵ ויהי קול מעלה לרקיע אשר על
ראשם בעמדם תרפינה כנפיהם: ²⁶ וממעל לרקיע
אשר על ראשם כمرאה אבן ספר דמות כסא ועל
דמות הכסא דמות כمرאה אדם עלייו מלמעלה: ²⁷
וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה
מחנו ולמעלה וממראה מחנו ולמטה ראייתו כמראה
אשר וננה לו סביב: ²⁸ כמראה הקשת אשר היה בענן
בימים הנשימים כמראה הנגה סביב הוא מראה דמות
כבד יהוה ואראה ואפל על פניו ואשמע קול מדבר:

2 ויאמר אליו בן אדם עמד על רגליך ואדרב
אתך: ² ותבא כי רוח כאשר דבר אליו ותעמדני על
רגליך ואשמע את מדבר אליו: ³ ויאמר אליו בן אדם
שולח אני אותך אל בני ישראל אל נוים המורדים
אשר מרדו כי המה ואבותם פשעו כי עד עצם היום
זהו: ⁴ והבניהם קשי פנים וחזקוי לב אני שולח אותך
אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: ⁵ ו מה
אם ישמעו ואמ יחרלו כי בית מורי המה וידיעו כי
נביי היה בתוכם: ⁶ ואתה בן אדם אל תירא מהם
ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ועל
עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפנייהם אל
תחת כי בית מורי המה: ⁷ ודברת את דברי אליהם אם
ישמעו ואמ יחרלו כי מורי המה: ⁸ ואתה בן אדם שמע
את אשר אני מדבר לך אל תה מרי כבית המרי
האופנים: ²⁰ על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו

1 ויהי בשלשים שנה ברבי עי בחמשה לחדר ואני
בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמיים ואראה
מראות אלהם: ² בחמשה לחדר היא השנה החמשית
לגלות המלך יוכין: ³ היה היה דבר יהוה אל
יהזקאל בן בזוי הכהן בארץ כבדים על נהר כבר
ותהי עליו שם יד יהוה: ⁴ וארא והנה רוח סערה
באה מן הצפון ענן נדול ואש מתלקחת וננה לו סביב
ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: ⁵ ומתוכה דמות
ארבע חיות וזה מראיהם דמות אדם להנה: ⁶ וארבעה
פניהם לאחת וארבעה כנפיהם לאחת להם: ⁷ ורגליםיהם
רגל ישירה וכף רגליהם כף רגל עגל וניצמים כעין
נחתת קלל: ⁸ וידיו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת
רביעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: ⁹ חברת אשה
אל אחותה כנפיהם לא יסכו בלבכתן איש אל עבר
פנוי ילכו: ¹⁰ ודמות פניהם פניו אדם ופנוי אריה אל
הימין לארבעתם ופנוי שור מהשmaiול לארבעתן ופנוי
נשר לארבעתן: ¹¹ ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה
לאיש שתים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה:
¹² ואיש אל עבר פנוי ילכו אל אשר היה שמה
הרוח ללבכת ילכו לא יסכו בלבכתן: ¹³ ודמות הרים
מראים כוחלי אש בערות כמראה הפלדים היא
מתהלך בין הרים וננה לאש ומן האש יוצא ברק:
¹⁴ והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק: ¹⁵ וארא הרים
והנה אופן אחד בארץ אצל החיים לארבעת פנוי:
¹⁶ מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד
לארבעתן ומראים ומעשיהם כאשר יהוה האופן
בתוך האופן: ¹⁷ על ארבעת רבעיהם בלחם ילכו לא
יסכו בלבכתן: ¹⁸ ונגבהו ונבה להם ווראה להם ונבתם
מלאת ענפים סביב לארבעתן: ¹⁹ ובלבכת החיים ילכו
האופנים אצלם ובהנשא החיים מעל הארץ ינשאו
האופנים: ²⁰ על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו

פיצה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך : ⁹ ואראה והנה יד שלוחה אליל והנה בו מגלה ספר : ¹⁰ וופרש אותה לפניו והיא כתובה פנים ואחור וכותב אליה קנים והנה והיו : ¹¹

3 ויאמר אליו בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולבך דבר אל בית ישראל : ² ואפתח את פיו ויאכלני את המגלה הזאת : ³ ויאמר אליו בן אדם בתנק תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן לך ואכלת ותהי בפי כדברך למתוק : ⁴ ויאמר אליו בן אדם לך בא אל בית ישראל ורברת ברכבי אליהם : ⁵ כי לא אל עם עמך שפה וככדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל : ⁶ לא אל עםם רבים עמך שפה וככדי לשון לא חשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתייך מה ישמעו לך : ⁷ ובוית ישראל לא יאכו לשמע לך כי איןם אביהם לשמע לך כי כל בית ישראל חזק מצח וקשי לב המה : ⁸ הנה נתהי את פניך חזקים לעממת פניהם ואת מצחך חזק לעממת מצחם : ⁹ כשמיר חזק מצר נתהי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מריה המה : ¹⁰ ויאמר אליו בן אדם את כל דבריו אשר דבר אלקיך

4 אתה בן אדם קח לך לבנה ונתהה אתה כח בלבך ובאיןיך שמע : ¹¹ וולך בא אל הנוללה אל בני עמק ורברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחרלו : ¹² ותשאנו רוח ואשמע אחריו קול רعش גדוול ברוך כבוד יהוה ממקומו : ¹³ וקול כנפי החיות משיקות אשה אל אהוותה וקול האופנים לעממתם וקול רעש גדוול : ¹⁴ ורוח נשאנו ותקחני ואליך מור בחמת רוחו ייד יהוה עלי הוקה : ¹⁵ ואבוא אל הנוללה תל אכיב היישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים ממשמים בחותכם : ¹⁶ ויהי מקצתה שבעת ימים ויהי דבר יהוה אליו לאמր : ¹⁷ בן אדם צפה נתתיק לבית ישראל ושמעת מפי דבר זהזהרת אותם ממני : ¹⁸ באמרי

לרשע מות תמות ולא הזורתו ולא דברת להזהיר רשות מדרכו הרשותה לחיתו הוא רשות בענו ימות ודמו מידך אבקש : ¹⁹ וואתה כי הזורת רשות ולא שב מרשו ומדרכו הרשותה הוא בענו ימות וואתה את נפש הצלת : ²⁰ ובשוב צדיק מצדקנו ועשה על ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזורתו בחטאיהם ימות ולא תוכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך אבקש : ²¹ וואתה כי הזורתו צדיק לבalto חטא צדיק והוא לא חטא חיו ייחיה כי נזהר וואתה את נפש הצלת : ²² ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אליו קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך : ²³ וاقום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמוד ככבוד אשר ראיינו על נהר כבר ואפל על פנוי : ²⁴ ותבא כי רוח ותעמדני על הנלי וירבר אתך ויאמר לך בא הסגר בתוך ביתך : ²⁵ וואתה בן אדם הנה נתנו عليك עבותים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם : ²⁶ ולשונך אדיבך אל חך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מריה המה : ²⁷ ובברבי אותך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדרל ייחדליך כי בית מריה המה :

בם: **ולכן** כה אמר אדני יהוה יען המנכם מן הנוים ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עלייה: **8** אשר סביבותיכם בחקותי לא הולכתם ואת משפטיו לא עשיתם וכמשפטי הנוים אשר סביבותיכם לא עשיתם: **8** **ולכן** כה אמר אדני יהוה הני עלייך נם אני ועשית בתוכך משפטי לעני הנוים: **9** ועשית בך את אשר לא עשית ואת אשר לא עשה כמהו עוד עין כל תועבתיך: **10** **ולכן** אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשית בך שפטים ווריתו את כל שאיריך לכל רוח: **11** **ולכן** חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל שקווץיך ובכל תועבתיך ונם אני אנרגע ולא תחוס עני ונם אני לא אחמול: **12** שלשית בדרבר ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשית בחרב יפללו סביבותיך והשלשית לכל רוח אורה וחרב אריך אחריהם: **13** וכלה אפי והנתה חמתי בם והנחמתי וידעו כי אני יהוה דברתיכם בקנותיכם בכלותיכם **14** ואתאנך להרבה ולחרפה בנוים אשר סביבותיך לעני כל עובר: **15** והיתה חרפה ונדופה מוסר ונשמה לנויים אשר סביבותיך בעשורי בך שפטים באף ובחמה ובתכלות חמה אני יהוה דברתיכם: **16** בשלוחי את חצי הרעב הרים בהם אשר היו למשיחתך אשר אשלח אותם לשחאתכם ורעב אספ עליכם ושברתיכם לכם מטה להם: **17** ושלוחתי עליכם רעב וחיה רעה ושבכלך וברבר ודם יعبر בך וחרב אביא עלייך אני יהוה דברתיכם:

6 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: **2** בן אדם שם פניך אל הרי ישראל והנבא אליהם: **3** ואמרת הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאות הני אני מביא עליכם הרב ואבדת במויכם: **4** וונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חללייכם לפני נלוליכם: **5** ונתתי את פנרי בני ישראל לפני נלוליהם ווריתו את עצמותיכם אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלו כבכל מושבותיכם הערים

יום יום לשנה يوم לשנה נתתיו לך: **7** ואל מצור והנה נתתי עלייך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך: **9** ואתה קח לך חטין וshedrim ופול ועדשים ורדן וכסמים ונתה אותך בכל אחד ושיתת אותך לך ללחם מספר הימים אשר אתה שכוב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו: **10** ומאלך אשר תאכלנו במשכול עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו: **11** וממים במושורה תשחה שתה שיתת ההין מעת עד עת תשחה: **12** וענת שעריהם תאכלנה והיא בכלל צאת האדם תעננה לענייהם: **13** ויאמר יהוה כה יאכלו בני ישראל את לחם טמא בנוים אשר אדים שם: **14** ואמר אלה אדני יהוה הנה נפשי לא מטה מה נבליה וטרפה לא אכלתי מגעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פנויל: **15** ויאמר אליו ראה נתתי לך את צפועי הבהר תחת גללי האדם ועשית את לחםך עליהם: **16** ויאמר אליו בן אדם הני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשכול ובדאנה וממים במושורה ובשממו ישתו: **17** למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו וננקו בעונם:

5 ואתה בן אדם קח לך חרב חדה תער הנלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקןך ולקחת לך מאוני משקל וחלקתם: **2** שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תורה לרוח וחרב אריך אחריהם: **3** ולקחת משם מעת במספר וצרת אל תוך כבנפיך: **4** וממה עוד תקח והשלכת אותך אל תוך האש ושרפת אתם באש ממנה יצא אש אל כל בית ישראל: **5** כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הנוים שמותיה וסביבותיה ארצאות: **6** ותתרם את משפטיך לרשותה מן הנוים ואת חוקותי מן הארץ אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלו

תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונסברו ונשבתו גולדים וננדטו חמניכם ונמחו מעשיכם: 7 ונפל חלל בתוככם וידעתם כי אני יהוה: 8 ווחותרתי בהיותם פליטים אותי בנים בהורותיכם בארץות: 9 ווקרו פליטים אותי בנים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גוליהם ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם: 10 וידעו כי אני יהוה לא אל חنم דברתי לעשות להם הרעה זאת: 11 כה אמר אדני יהוה הכה בכפק וركע ברגליך ואמר אח אל כל תועבות רעות בית ברעב ימות וכליתי חמתוי בהם: 12 הרחוק ישראל אשר בחרב ברעב ובברבר יפלו: 13 ברעב ימות והקרוב בחרב יפלול והנסאר והנצח ברעב ימות וכליתי חמתוי בהם: 14 וידעתם כי אני יהוה בהיותם חלליים בתוך גוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה רמה בכל ראש ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עבטה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גוליהם: 15 ונשיטו את ידי עליהם ונתתי את הארץ שמה ומשמה ממדבר דבלחה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה:

7 ויהי דבר יהוה אלֵי לאמר: 2 אתה בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדמה ישראל קץ בא קץ על ארבעת כנפות הארץ: 3 עתה הקץ עלייך ושלחתי אפי בך ושפתייך כדרךך ונתתי לך את כל תועבתיך: 4 ולא תחוס עני עלייך ולא אחמול כי דרךך עלייך אתך ותועבותיך בחורך תהיין וידעתם כי אני יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה רעה את רעה הנה באה: 6 קץ בא בא קץ קץ אליך הנה באה: 7 באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא הדרים: 8 עתה מקרוב אשפוך חמתי לך וכליתי אפי בך ושפתייך כדרךך ונתתי לך את כל תועבותיך: 9 ולא תחוס עני ולא אחמול כדרךך עלייך אתך:

אני יהוה: 10 הנה הימים הנה באה יצאה הצפירה צץ המטה פרח הזרון: 11 החמס קם למטה רשות לא מהם ולא מהmons ולא מהם ולאנה בהם: 12 בא העת הניעו היום והקונה אל ישmach והמורר אל יתאבל כי חרון אל כל המונה: 13 כי המורר אל הממכר לא ישוב ועוד בחיים חיותם כי חווון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו: 14 תקעו בתקוע והכין הכל ואין הילך למלחמה כי חרוני אל כל המונה: 15 החרב בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בהרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: 16 ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים כינוי הנאות כל המות איש בעונו: 17 כל הידים תרפינה וכל בריכים תלכנה מים: 18 והגנו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל פנים כושה ובכל ראשיהם קרחה: 19 כספם בחוץות ישילכו וזהבם לנדרה יהיה כספם זהבם לא יוכל להצילים ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעידם לא ימלאו כי מכשול עונם דיה: 20 וצבי עdry לנאון שמהו וצלימי תועבתם שקווציהם עשו בו על כן נתהי להם לנדרה: 21 ונתהי ביד הרים לבי ולרשע הארץ לשכל וחללה: 22 והסבירי פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללה: 23 עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: 24 והבאתי רעוי נוים וירושו את בתיהם והשבתי נאון עזים ונחלו מקדשיהם: 25 קפודה בא ובקשו שלום ואין: 26 הוה על הוה תבוא ושםעה אל שמוועה תהייה ובקשו חווון מנביא ותורה האבד מכחן ועצה מזקנים: 27 המלך יתאבל ונשיא ילبس שמה וידי עם הארץ תבהלה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה:

8 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדרש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד

אדני יהוה: 2 ואראה והנה דמות כمرאה אש ממראה מהני ולמטה אש ומטהני ולמעלה כמראה זהר כעין החשלה: 3 ווישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשית והשא את רוח בין הארץ ובין השמים ותבא את ירושלמה במראות אליהם אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה: 4 והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיו בבקעה: 5 ויאמר אליו בן אדם שא נא עיניך דרכ צפונה ואשא עני דרכ צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה זהה בבא: 6 ויאמר אליו בן אדם הראה אתה מהם עושים תועבות נדלות אשר בית ירושלם עשים פה לרחקה מעלה מקדשי ועוד השוב תראה תועבות נדלות: 7 ויבא אליו אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר: 8 ויאמר אליו בן אדם חתר נא בקיר ואחרת בקיר והנה פתח אחד: 9 ויאמר אליו וארא את התועבות הרעות אשר הם עושים פה: 10 ואבא ואדרה והנה כל תבנית רמש ובHEMA שקען וכל גלולי בית ישראל מתקה על הקייר סביב סכיב: 11 וושבעים איש מוקני בית ישראל ואוניה בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עליה: 12 ויאמר אליו הראית בן אדם אשר זקנינו בית ישראל עוד השוב תראה תועבות נדלות משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אנחנו עובד יהוה את הארץ: 13 ויאמר אליו עוד השוב תראה תועבות נדלות אשר המה עשים: 14 ויבא אליו אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מבקות את התמו: 15 ויאמר אליו הראית בן אדם עוד השוב תראה תועבות נדלות מלאה: 16 ויבא אליו חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתוויתם קדמה לשמש: 17 ויאמר אליו הראית בן אדם הנקל לבית יהודת

18 מעשות את החותבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכיסני והנמ שלחים את הזמורה אל אףם: 19 וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עני ולא אחמל וקרוא באוני קול נדול ולא אשמע אותם: 9 ויקרא באוני קול נדול לאמר קרכבו פקדות העיר ואיש כל' משחתו בידו: 2 והנה שהן א נשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כל' מפגזו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסט הספר במתנייו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחתת: 3 וכבוד אלהי ישראל נעלת מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתח הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסט הספר במתנייו: 4 ויאמר יהוה אל עברתוק העיר בתוק ירושלם והחותה תח על מצחות האנשים הנאנחים והאנקים על כל התועבות הנעות בתוכה: 5 וללאה אמר באוני עברו בעיר אחריו והכו על תחס עיניכם ואל תחמלו: 6 זקן בחור ובתולה וטף ונשים תחרגנו למשחית וועל כל איש אשר עליו התו אל תנשו וממקדרת תחלו ויחלו באשים הוקנים אשר לפנוי הבית: 7 ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר: 8 ויהי כהcoutם ונשאר אני ואפללה על פנוי ואזעך ואמר אתה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפיך את חמתק על ירושלים: 9 ויאמר אליו עון בית שראל ויהודה נדול במאד ותملא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עוב יהוה את הארץ ואין והוה ראה: 10 וגם אני לא תחוס עני ולא אחמל דרכם בראשם נתהי: 11 והנה האיש לבש הבדים אשר הקסט במותנו משיב דבר לאמר עשי כי אשר צוינתי:

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הבדים CABON ספרי כמראה דמות כסאנראה עליהם: 2 ויאמר אל איש לבש הבדים ויאמר בא אל בינות נלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך נחל' אש מבינוות לכרכבים

זורך על העיר ויבא לעני: 3 והכרבים עמדים מימין לבית בבאו איש והען מלא את החצר הפנימית: 4 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתחן הבית וימלא הבית את הען והחצר מלאה את גגה כבוד יהוה: 5 וכולל כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצונה כkol אל שדי בדברו: 6 ויהי בצוותו את איש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגול מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן: 7 וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר בינוות הכרובים יישואיתן אל חפמי לבש הבדים ויקח ויצא: 8 וירא לכרבים תבנית יד אדם תחת כנפיים: 9 ואראה והגנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבנו תרשיש: 10 ומראים דמות אחד לארכעתם כאשר יהוה האופן בתוך האופן: 11 בלבכם אל ארבעת רביעיהם ילכו לאיסבו בלבכם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו לאיסבו בלבכם: 12 וכל בשרגם גביהם יודיהם וכנפייהם והאופנים מלאים עיניהם סביב נביהם וירידם וכנפייהם והאופנים מלאים עיניהם סביב לארכעתם אופנים: 13 לאופנים להם קורא הגלגול באזני: 14 וארכעה פנים לאחד פניו האחד פניו פניו והשני פניו אדם והשלישי פניו אריה והרביעי פניו נשר: 15 וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיו בנהר כבר: 16 ובבלת הכרובים ילכו האופנים אצלם אשרית ישראל: 17 בעמודים יעדמו יסבו האופנים גם הם מצלם: 18 בעמודים יעדמו וברומם ירומו אותם כי רוח החיה בהם: 19 ויצא כבוד יהוה מעל מפתחן הבית ויעמד על הכרובים: 20 וישאו הכרובים את כנפיים וירומו מן הארץ לעני בצתם והאופנים לעמם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: 21 היא החיה אשר ראיו תחת אלהי ישראל בנהר כבר וארע כי כרובים מהה: 22 ארבעה ארבעה פנים

וכסփתיכם מן הארץות אשר נפצוותם בהם ונתנו לכם את ארמת ישראל: ¹⁸ ובאו שמה והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבתיה ממנה: ¹⁹ וננתנו להם לב אחד ורוח חדשה אתון בקרבכם והסרתי לב האבו מבשרם וננתנו להם לב בשר: ²⁰ למען בחתקי ילבו ואת משפטם ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ²¹ ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הילך דרכם בראשם נתני נאם אדני יהוה: ²² וישאו הכרובים את כנפיהם והאפניהם לעמם וכבודם לאלהי ישראל עליהם מלמעלה: ²³ ויעל כבוד יהוה מעלה תוק העיר ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר: ²⁴ ורוח נשאתי ותבאני כshedimah אל הנוליה במראה ברוח אללהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי: ²⁵ ואדרבר אל הנוליה את כל דברי יהוה אשר הראני:

12 יהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עיניהם להם לראות ולא ראו אונים להם לשמע ולא שמע כי בית מרי הם: 3 אתה בן אדם עשה לך נוליה נוליה ויום לעיניהם ונLIGHT ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה: 4 והחצתה כליך כל נוליה נוליה לעיניהם אתה חתר לך בקירות והוצאה בו: 6 לעיניהם נLIGHT חתר לך בקירות והוצאה בו: 7 ואעשך כאשר צויתו כל הוצאה כי כל נוליה ויום ובערב חתרתו לי בקירות בעלתה הוצאה על כתף נשאתי לעיניהם: 8 יהי דבר יהוה אליו בבקר לאמר: 9 בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה: 10 אמר אליהם כי אמר אדני יהוה הנשיא המשא זהה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה בתוכם: 11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתו כן יעשה להם בנוליה בשבי ילבו: 12 והנשיא אשר בתוכם אל דבר יהוה: 3 כי אמר אדני יהוה זהה ללבם הנבאים נבאי ישראל הנבאים ואמרת לנבאי מלכם שמעו דבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה:

13 יהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן הנבא אל נבאי ישראל הנבאים ואמרת לנבאי מלכם שמעו דבר יהוה: 3 כי אמר אדני יהוה זהה על הנבאים דבר דבר בשמי ילבו:

הנבלים אשר הילכים אחר רוחם ולבתיהם ראו: 4 שם את הנפשות לפרשנות וקרעתי אתם מעל זרעותיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשים לפרחת: 21 וקרעתי את מספחתיים והצלתי את עמי מידיכן ולא יהיו עוד בידיכן למצודה וידעתן כי אני יהוה: 22 יען הכות לב צדיק שקר ואני לא הכאבתיו ולחוק ידי רשות לבתו שוב מדרכו הרע להחיתו: 23 לכן שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידיכן וידעתן כי אני יהוה: 9

14 ויבוא אליו אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמր: 3 בן האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: 4 לכן דבר אותם ואמרם אליהם כה אמר אדני יהוה איש מבית ישראל אשר יעלה את גלולי אל לבו ומכשול עונו ישים אשר יעלה את גלולי אל הנביא אני יהוה נעניתי לו בה ברב נלולי: 5 למן חפש את בית ישראל בכלם אשר נרו מעלי בנלוליהם כלם: 6 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שבו והשיבו מעל גלוליכם ומעל כל תועבתיכם השיבו פניכם: 7 כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר נgor בישראל יונזר מאחריו וועל גלולי אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו כי אני יהוה נעננה לו כי: 8 ונתתי פני באיש ההוא והשمتהו לאות ולמשלים והכרתתו מתווך עמי וידעתם כי אני יהוה: 9 והנביא כי יפתח ודבר דבר אני יהוה פרתיה את הנביא ההוא ונתתיו את ידי עלייה והשמדתיו מתווך עמי ישראל: 10 ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהוה: 11 למן לא יתעו עוד בית ישראל מאחריו ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה: 12 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 13 בן אדם ארץ כי חחטא לי למעל מעל ונטתי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם

כשלים בהרכות נביאיך ישראל היו: 5 לא עלייהם בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: 6 חזו שוא וקסם כוב האמורים נאם יהוה ויהוה לא ללחם ויחלו לקיים דבר: 7 הלוא מוחזה שוא וחויתם ומקסם כוב אמרם ואמרם נאם יהוה ואני לא דברתי: 8 לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחויתם כוב לכן הני אליכם נאם אדני יהוה: 9 והיתה ידי אל הנבאים החזים שוא והקסמים כוב בסוד עמי לא יהו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל ארמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני אדני יהוה: 10 יען וביען הטעו את עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיז והنم טחים אותו חפל: 11 אמר אלathy חפל ויפל היה נשם שוטף ואתנה אבני אלגביש חפלנה ורוח סערות תבקע: 12 והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם אינה הטיה אשר טחתם: 13 לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתו ונשם שטף באפי יהיה ואבני אלגביש בחמתה לכלה: 14 והחרsty את הקיר אשר טחתם חפל והגעתיו אל הארץ וננלה יסדו ונפלה וכליותם בתוכה וידעתם כי אני יהוה: 15 וכליותי את חמתו בקיר ובתחום אותו חפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אותו: 16 נביאיך ישראל הנבאים אל ירושלים והחיזם לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה: 17 ואתה בן אדם שם פניך אל בנות עמק המתנבראות מלבחן ותגנבה עלך: 18 ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסתה על כל אצילי ידי העשות המספחות על ראש כל קומה לצדד נפשות הנפשות תצדדנה לעמי ונפשות לבנה תחיננה: 19 ותחללהה אתו אל עמי בשעל שעריהם ובפתחותיו לחם להמית נפשות אשר לא חמתנה ולחיות נפשות אשר לא תחיננה בכוכבם לעמי שמי כוב: 20 לכן כה אמר אדני יהוה הני אל סתותיכנה אשר אתנה מצדדות

יבוהה בשומי את פני בהם: 8 ונתתי את הארץ שסמה
יען מעלו מעל נאם אדני יהוה:

16 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם הודיע
את ירושלם את תועתיה: 3 ואמרת כה אמר אדני
יהוה לירושלים מכרתיך ומלתיך מארץ הכנען
איך האמר ואיך חתית: 4 ומולדותיך ביום הולדת
אתך לא כרת שך ובמים לא רחצת למשיעי והמלח
לא המלחת והחתל לא חתלה: 5 לא חסה עליך עין
לעשה לך אחת מלאה לחמלת עלייך ותשליך אל
פני השדה בגעל נפשך ביום הולדתך אתך: 6 וואבער
עליך ואראך מתבוסת בדמיך ואמר לך בדמיך חי
ואמר לך בדמיך חי: 7 רביבה צמח השדה נתיך
ותרבו ותנדרלו ותבא כי עdry שדים נכנו ושברכ
צמח ואת ערם ועריה: 8 וואבער עלייך ואראך והנה
עתך עת דדים ואפרש כנפי עלייך ואכסה ערותך
ואשבע לך ואבוא בבריתך אתך נאם אדני יהוה ותהי
לי: 9 וארחצך במים ואשפך דמיך מעלייך ואסכך
בשםך: 10 ואלבישך רקמה ואגע לך תהש ואחבקש
בשש ואסכך משי: 11 ואעדך עdry ואתנה צמידים
על ידיך ורבדך על גרכוך: 12 ואותן נום על אף
ענילים על אזיניך ועתרת הפארת בראשך: 13 ותעדוי
זהב וכסף ומלבושךSSI ומשי ורקמה סלת וدبש
ושמן אכלתי ותיפוי במאד ותצלחי למלוכה:

14 ויצא לך שם בינוי ביפיך כי כלל הוא בהדרי
אשר שמתי עלייך נאם אדני יהוה: 15 ותבטה ביפיך
ותזונ על שמק ותשפכי את תזונתיך על כל עובר לו
יהי: 16 ותקחיו מבנדייך ותעש לך במוות טלאות ותזונ
עליהם לא באות ולא יהיה: 17 ותקחיו כל תפארתך
מוחבי ומכספי אשר נתתי לך ותעש לך צלמי וכבר
ותזני בהם: 18 ותקח את בנדי רקמתך ותכסים ושמני
וקטרתי נתתי לפניהם: 19 ולהמי אשר נתתי לך
סלת ושמן וدبש האכלתייך ונתתיו לפניהם לרייח
ובהמה: 20 והיו שלושת האנשים האלה בתוכה נח
דנאל ואיוב המה בצדקה ניצלו נפשם נאם אדני
יהוה: 21 לו חיה רעה עביר בארץ ושבלה והיתה
שםמה מבלי עובר מפני החיה: 22 שלושת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואמ
בנות יצילו מה לבדם ינצלו והארץ תהיה שסמה:
23 או חרב אביה על הארץ היה ואמרתי חרב תעביר
בארץ ותכרתו ממנה אדם ובהמה: 24 ושלושת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים
ובנות כי הם לבדם ינצלו: 25 או דבר אשלח אל
הארץ ההייא ושבכתי חמתו עלייה בדם להכricht ממנה
אדם ובהמה: 26 ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה אם בן בת יצילו מה בצדקה ניצלו
נפשם: 27 כי אמר אדני יהוה אף כי ארבעת
שפטיו הרעים חרב ורבע וחיה רעה ודבר שלחתי אל
ירושלם להכricht ממנה אדם ובהמה: 28 והנה נורתה
בכה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליהם
וראיותם את דרכם ואת עליילותם ונחמות על הרעה
אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי עלייה:
29 ונחמו אתם כי תראו את דרכם ואת עליילותם
וירעתם כי לא חנם עשית את כל אשר עשית בה
נאם אדני יהוה:

15 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם מה יהיה
ען הנפן מכל ען הזמורה אשר היה בעציו העיר: 3
היקח ממנה ען לעשות למלאה אם יקחו ממנה יחד
لتלוות עלייו כל כל: 4 והנה לאש נתן לאכללה את
שוי קצחותו אכללה האש ותכו נחר היצלח למלאה:
5 והנה בהיותו תמים לא יעשה למלאה אף כי אש
אכלתתו ויחר ונעשה עוד למלאה: 6 לכן כי אמר
אדני יהוה כאשר ען הנפן בען העיר אשר נתתי
לאש לאכללה כן נתתי את ישבו ירושלם: 7 ונתתי את
פני בהם מה אש יצאו וה אש תאכלם וידעתם כי אני

וניחח ויהי נאם אדני יהוה: ²⁰ ותקח את בנייך ואת בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעת מותנטך: ²¹ ותשחטי את בני ותתנים בהעיבר אותן להם: ²² ואת כל תועבתיך ותונתיך לא זכרתיו את ימי נועריך בהיותך הצעיר כל רעהך לא אכעס עוד: ²³ יען אשר לא זכרתיו את ימי נועריך ותרגוזי לי בכל אלה וنم אני הא דרך בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשית את הומה על כל תועבתיך: ²⁴ הנה כל המשל عليك ימשל לאמר כאהמה בטה: ²⁵ בת אמך את געלת אישת ובניה ואחותך אהותך את אשר געלך אנשיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן אמריו: ²⁶ ואחותך הנדרולה שמרון היא ובנותיה הושבה על שמאלך מדרך זמה: ²⁷ ותזני אל בני אישור מבלתי שבעתך והזונים גם לא שבעת: ²⁸ ותרבבי את תונתך אל ארץ כנען כשרימה וגם בזאת לא שבעת: ²⁹ מה אמלת לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטה: ³⁰ בבונתיך נברך בראש כל דרך ורמתק עשיותו בכל רחוב ולא הייתו כזונה לקלס אהנן: ³¹ האשה המנאפת תחת אישת תקח את זרים: ³² כל זנות יתנו נדה ואת נתת את נדיניך לכל מהאבק ותשחריו אותם לבו אליך מסביב בתונתיך: ³³ ויהי בר הפק מן הנשים בתונתיך ואחריך לא זונה ובתתק אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפק: ³⁴ למן זונה שמעי דבר יהוה: ³⁵ כה אמר אדני יהוה יען השפק נחשתך ותגלה ערזותך בתונתיך על מהאבק ועל כל נלויל תועבותיך וכדרמי בזיר אשר נתת להם: ³⁶ למן הנני מקבץ את כל אשר שנאת וקbatchי אתם עלייך אשר אהבת על כל אשר שנאת וקbatchי אתם עלייך מסביב וגוליתו ערזותך אלהם וראו את כל ערזותך: ³⁷ ושפתייך משפטני נאפות ושפכת דם ונתתיקך דם חמיה וקנאה: ³⁸ ונתתי אותך בידם וחרסו נברך ונחציו בתרם תגלה רעהך כמו עת חרפת בנות ארם וכל רמותיך והפשטו אותך בנדיך ולקחו כל תפארתך

סבירותיה בנות פלשתים השאותו אותו מסביב: **13** ויקח מזערע המלוכה ויכרת את זמתך ואת תועבותיך את נשאותים נאם יהוה: **14** ליהוּת ממלָכה שְׁפָלה לְבָלְתִי הַתְּנַשָּׁא לְשִׁמְרָה אֶת בְּרִיתוֹ לְעַמְדָה: **15** וַיָּמַר בְּוֹ לְשִׁלְחָה מְלָכָיו מִצְרָים אֲשֶׁר בָּזְהָה אֱלֹהָה לְהַפְּרִיר בְּרִית: **16** וְיָמַר בְּוֹ לְשִׁלְחָה מְלָכָיו מִצְרָים לְתַתְוֹ סְוִים וְעַם רַב הַיִצְחָק הַיְמָלֵט הַעֲשָׂה אֱלֹהָה וְהַפְּרִיר בְּרִית וְגַם לְתַתְוֹ סְוִים וְעַם רַב הַיִצְחָק הַיְמָלֵט הַעֲשָׂה אֱלֹהָה וְהַפְּרִיר בְּרִית וְגַם לְתַתְוֹ סְוִים וְעַם רַב הַיִצְחָק הַיְמָלֵט: **17** חִי אַנְּמָה אֱלֹהָה יְהוָה אֱמָן וְזָכָרָת אֱלֹהָה לְהַפְּרִיר בְּרִית בְּכָל יְמֹתָה: **18** וְלֹא בָמָקוֹם הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בָזְהָה אֱלֹהָה וְאֲשֶׁר הַפְּרִיר אֲשֶׁר בְּרִיתוֹ אֲתָה בְּתוֹךְ בְּכָל יְמֹתָה: **19** וְלֹא בָחֵיל גְּדוֹלָה וּבְקָהָל רַב יְעַשָּׂה אֲוֹתָה פְּרֻעָה בְּמִלְחָמָה בְּשֶׁפֶךְ סְלָלָה וּבְבָנוֹת דִּיק לְהַכְּרִית נְפָשֹׁות רַבּוֹת: **20** וּבָזְהָה אֱלֹהָה לְהַפְּרִיר בְּרִית וְתַהַנֵּן יְדוֹ וְכָל אֱלֹהָה עֲשָׂה לְאַיִלָּת: **21** לְכָן כִּי אֱלֹהָה יְהוָה חִי אַנְּמָה אֱמָן לְאַלְתִּי אֲשֶׁר בָזְהָה וּבְרִיתִי אֲשֶׁר הַפְּרִיר וְנַתְּנִי בְּרִאשׁוֹ: **22** וְפִרְשָׁתָיו עַלְיוֹ רְשָׁתִי וְנַתְּפֵשׁ בְּמִצְוָתִי וְהַבְּיאָתִי בְּבָלָה וּנְשִׁפְטָה אֲשֶׁר שֵׁם מַעַלְבִּי: **23** וְאַתָּה כָל מִבְּרָחוֹ בְכָל אֲגֹפִיו בְחַרְבָּי יְפָלוּ וְהַנְּשָׁרִים לְכָל רֹוח יְפָרְשָׁו וְיָדְעָתָם כִּי אֱלֹהָה דְּבָרָתִי: **24** כִּי אָמַר אֱלֹהָה יְהוָה וְלֹקַחְתִּי אֲנִי מִצְמָרָת הָאָרֶן הַרְמָה וְנַתְּנִי מַרְאֵשׁ יְנֻקוּתִי רֶךָ אֲקָטָף וְשַׁתְּלִי אֲנִי עַל הַר גְּבָהָה וְתַלְלֵי: **25** בְּהָרָם יְשָׁרָאֵל אֲשָׁלָנוּ וְנַשָּׁא עַנְפָּה וְעַשָּׂה בְּצֶל דְּלִוּתִי תְּשִׁכְנָה: **26** וַיַּדְעָו כָּל עַצְיָה הַשְׁדָה כִּי אֲנִי יְהוָה הַשְּׁפָלָה עַזְנָה הַגְּבָהָה עַזְנָה הַשְׁבָּתִי עַזְנָה הַפְּרָחָתִי עַזְנָה יְבָשָׂה אֲנִי יְהוָה דְּבָרָתִי וְעַשְׂתִּי: **17** וַיֹּהַי דָּבָר יְהוָה אֱלֹהִים לְאָמֵר: **18** בָּן אָדָם חֹדֶר יְהוּדָה וּמֶשֶׁל מֶשֶׁל אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל: **19** וְאָמְרָת כָּה אָמַר אֱלֹהָה יְהוָה הַנִּשְׁרָה הַנְּדוּלָה נְדוּלָה הַכְּנָפִים אַרְךָ הַאֲבָר מְלָא הַנוֹּצָה אֲשֶׁר לֹא הַרְקָמָה בָא אֶל הַלְּבָנָן וַיֹּהַי אֲתָה צִמְרָת הָאָרֶן: **20** אֶת רָאשׁ יְנֻקוּתִי קָטָף וַיֹּבְאָהוּ אֶל אֶרְץ כְּנָעַן בָּעִיר רְכָלִים שְׁמָוֹן: **21** וַיֹּקַח מַזְעָר וַיַּבְאֵהוּ אֶל יְהוּדָה וְרֹעֵה קָחָל מִלְּמִים רְבִים צִפְצָפָה הָאָרֶץ וַיַּתְּנַהֵּה בְשָׁדָה זָרָע קָחָל מִלְּמִים רְבִים צִפְצָפָה שְׁמָוֹן: **22** וַיַּצְמַח וַיַּהַי לְגַפְן סְרָחָת שְׁפָלָת קָוָמה לְפִנּוֹת דְּלִוּתִיו אֶלְיוֹ וְשְׁרִשְׁיו תְּחִתָּיו יְהוּדָה וְתַהַי לְגַפְן וְתַשְׁעַ בְּדִים וְתַשְׁלָחָ פְּאָרוֹת: **23** וַיֹּהַי נִשְׁר אֶחָד נְדוּלָה נְדוּלָה כְּנָפִים וְרָב נַוְצָה וְהַנְּפָן הַנְּפָן הַזָּהָר כְּפָנָה שְׁרִישָׁה עַלְיוֹ וְדְלִוּתִיו שְׁלָחָה לוֹ לְהַשְׁקָות אַוְתָה מַעֲרְגּוֹת מַטְעָה: **24** אֶל שְׁדָה טָבָל מִמְּרָבִים הֵיא שְׁחָולָה לְעַשְׂוֹת עַנְפָּה וְלַשְׁאָת פְּרִי לְהַיּוֹת לְגַפְן אֶדְרָת: **25** אָמַר כִּי אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה תְּצִלָּח הַלְּוָא אֶת שְׁרִישָׁה יְנִתקָּא וְאֶת פְּרִיה יְקָסָס וַיַּבְשֵׁל כָּל טְרָפִי צִמָּה תִּבְשֶׁשׁ וְלֹא בְזָרָע נְדוּלָה וּבְעַם רְבִלָּמָשָׁאָת אַוְתָה מַשְׁרִישָׁה: **26** וְהַנָּה שְׁתְּוָלָה הַתְּצִלָּח הַלְּא כְּנַעַת בָּה רֹוח הַקְּדִים תִּבְשֶׁשׁ עַל עֲרָנָת צִמָּחָה תִּבְשֶׁשׁ: **27** וַיֹּהַי דָּבָר יְהוָה אֱלֹהִים לְאָמֵר: **28** אָמַר נָא לְבַית הַמְּרִי הַלָּא יְדַעַתָּם מִה אָלָה אָמַר הַנָּה בָא מַלְכָ בְּבֵל יְרוּשָׁלָם וַיֹּקַח אֶת מִלְכָה וְאֶת שְׁרִיה וַיָּבָא

טמא ואל אשנה נדה לא יקרב: 7 וויאש לא יונה חבלתו דרכיכם לא יתacen: 26 בשוב צדיק מצדתו ועשה עול ומות עליהם בעולו אשר עשה ימות: 27 ובשוב רשות מרשותו אשר עשה ויושב מכל פשעיו אשר עשה חיו היה יחייה: 28 ויראה ויושב מכל פשעיו אשר עשה חיו היה לא ימות: 29 ואמרו בית ישראל לא יתacen דרכיך לא יתacen: דרכיך לא יתacen בית ישראל הלא דרכיכם לא יתacen: 30 لكن איש כדריכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה: 31 והוליד בן פרץ שפך דם ועשה אח אחד מלאה: 32 והוא את כל הארץ עשה כי גם אל הארץ לא יתacen לא יונה את כל אלה לא עשה כי גם אל הארץ אכל ואת אשת רעהו טמא: 32 עני ובין הונה גולות נול חבל לא ישיב ואל הגוללים נשא עניו תועבה עשה: 33 בנשך נתן ותרבות לחק וחי לא יהיה את כל התועבות האלה עשה מות ימות דמי בו יהיה: 34 ותנה הוליד בן וירא את כל החטא אביו אשר עשה וירא ולא יעשה כהן: 35 על ההרים לא אכל ועינוי לא נשא אל גולוי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא: 36 וויאש לא הונה חבל לא חבל נול ורומים בסה בנד: 37 מעני השיב ידו נשך ותרבות לא לך משפטו עשה בחוקו הילך הוא לא ימות בעון אביו יהוה: 38 אביו כי עשך עשך נול אח ואשר לא טוב עשה בחוקו עמיו והנה מות בעונו: 39 ואמרתם מודע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל החטא שמר ועשה אתם יהוה: 40 הנפש החטא דיא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקה הצדיק עליו תהיה ורשעת רשות עליו תהיה: 41 והרשות כי ישיב מכל החטא אשר עשה ושמר את כל חוקו ועשה משפט וצדקה יהוה לא ימות: כל חוקי ועשה משפט וצדקה יהוה לא ימות: 42 כל פשעיו אשר עשה לא יזכו לו בצדתו אשר עשה יהוה: 43 החפץ אחפץ מות רשות נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדריכיו ויהה: 44 ובשוב צדיק מצדתו ועשה על כל התועבות אשר עשה הרשות עשה וחי כל צדקה אשר עשה לא תוכנה במעלו אשר מעל בחטאינו אשר חטא בס ימות: 45 ואמרתם לא יתacen

19 אתה שא קונה אל נשיי ישראל: 2 ואמרת מה אמך לביא בין ארויות רבתה בתוכך כפרים רבתה נוריה: 3 ותעל אל מגריה כפיר היה וילמד לטרף טרפף אדם אכל: 4 וישמעו אליו נוים בשחתם נתפש ויבאשו בחחיהם אל ארץ מצרים: 5 ותרא כי נוחלה אבראה תקווה ותקח אחד מגריה כפיר שמתה: 6 ויחלך בתוכך ארויות כפיר היה וילמד לטרף טרפף אדם אכל: 7 וידע אלמנתו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מה מוקל שאנתו: 8 ויתנו עליו נוים סביב מדיניות ויפרשו עליו רשות בשחתם נתפש: 9 ויתנהו בסוגר בחחיהם ויבאשו אל מלך בבל יבאהו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: 10 אמך כנפנך ברמק על מים שתוליה פריה וענפה היהת ממים רבים: 11 ויהיו לה מותה עז אל שבטי משלים ותנבה קומתו על בין עבותים וירא בנבאו ברב דילתו: 12 ותש בחמה הארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתתו: 13 ועתה שתוליה במדבר הארץ ציה וצמא: 14 ותצא אש ממטה ובחתאו אשר חטא בס ימות: 15 ואמרתם לא יתacen

בדיה פריה אכליה ולא היה בה מטה עז שבת למשול
קינה היא ותהי לקינה:

20

צבי היה לכל הארץות: ¹⁶ יען במשפטים מאסו ואת
חקותי לא הילכו בהם ואת שבתוות חללו כי אחרי
נוליהם להם הילך: ¹⁷ ותחס עיני עליהם משחתם
ולא עשית אותם כליה במדבר: ¹⁸ ואמר אל בנים
במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטים אל
תשמרו ובגלויהם אל חטמאו: ¹⁹ אני יהוה אלהיכם
בחוקותי לכט ואת משפטי שמרו ועשו אותם: ²⁰ ואת
שבתוות קדרשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי
אני יהוה אלהיכם: ²¹ וימרו כי הבנים בחוקותי לא
הילכו ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה
אורים האדים והוא בהם את שבתוות חללו ואמר לשפק
חמתי עליהם כלות אפי במדבר: ²² ושהבטי²³
את ידי ואעש למן שמי לבתוי החל לעני הנזום
אשר הוציאי אותם לענייהם: ²⁴ גם אני נשאתי את
ידי להם במדבר להפין אתכם בנזום ולזרות אותם
בארכות: ²⁵ יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת
שבתוות חללו ואחריו גלויל אבותם היו ענייהם: ²⁶
ונם אני נתתי להם חיקם לא טובים ומשפטים לא יהדו
בhem: ²⁷ ואטמא אותם מטען אשר ידעו אשר אני יהוה:
רחם למן אשם למן אשר ידעו אשר אני יהוה:
לכן דבר אל בית ישראלי בן אדם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדרו אוטי אבותיכם
במעלים כי מעל: ²⁸ ואביהם אל הארץ אשר נשאתי
את ידי למתה אותה להם ויראו כל נבעה רמה וכל עז
עבת ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו שם כעס קרבנות
וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסיכיהם:
ויאמר אליהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם
ויקרא שמה בינה עד היום הזה: ³⁰ לכן אמר אל
בית ישראלי כה אמר אדני יהוה הבדרך אבותיכם
אתם נטמאים ואחריו שקוציהם אתם זנים: ³¹ ובשאთ
מנתניכם בהעיר בניםם באש את נטמאים לכל
גלויליכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל כי אני
בדיה פריה אכליה ולא היה בה מטה עז שבת למשול
באו אגנום מוקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני:
2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: ³ בן אדם דבר את זקנינו
ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלדרש
אתם באים חוי אני אם אדרש לכם נאם אדני
יהוה: ⁴ התחשפט אתם התשפטות בן אדם את תועבת
אבותם הודיעם: ⁵ ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב
ואודע להם הארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר
אני יהוה אלהיכם: ⁶ ביום ההוא נשאתי ידי להם
להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתוי להם
ובת חלב ולבש צבי היא לכל הארץות: ⁷ ואמר
אליהם איש שקוצי עניינו השיליכו ובגלויל מצרים אל
חטמאו אני יהוה אלהיכם: ⁸ וימרו כי ולא אבו לשמע
אלוי איש שקוצי ענייהם לא השיליכו ואת גלויל
מצרים לא עזבו ואמר לשפק חמתי עליהם כלות
אבי בהם בתוך ארץ מצרים: ⁹ ואעש למן שמי
לבתוי החל לעני הנזום אשר המה בתוכם אשר
נודעת אליהם לענייהם להוציאם מארץ מצרים:
וואוציאם מארץ מצרים ואבאים אל המדבר: ¹¹
וatan להם את חקותי ואת משפטי הודיעתי אותם אשר
יעשה אותם האדם והי בהם: ¹² וגם את שבתוות
נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני
יהוה מקדש: ¹³ וימרו כי בית ישראל במדבר
בחוקותי לא הילכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה
אתם האדם והי בהם ואת שבתוות חללו מאד ואמר
לשפק חמתי עליהם במדבר כלותם: ¹⁴ ואעשה
למן שמי לבתוי החל לעני הנזום אשר הוציאת
לעניהם: ¹⁵ וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבתוי
הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ולבש

בך אש ואכללה בך כל עץ לך וכל עץ יבש לא תכבה
להבת שלחתת ונצרבו בה כל פנים מנגב צפונה: ⁴⁸
וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה: ⁴⁹
ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל
משלים הוא:

21 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: ² בן אדם שם
פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים והנба אל ארמות
ישראל: ³ ואמרת לאדמת ישראל כי אמר יהוה הנני
אליך והוציאתי חרבך מתערחה והכרתו ממק' צדיק
ורשע: ⁴ יען אשר הכרתי ממק' צדיק ודרשע לכאן יצא
חרבך מתערחה אל כל בשר מנגב צפון: ⁵ וידעו כל
בשר כי אני יהוה הוציאתי חרבך מתערחה לא תשוב
עוד: ⁶ ואתה בן אדם האוח בשברון מותנים ובמדרונות
האנח לעיניהם: ⁷ וזהה כי יאמרו אליך על מה אתה
אנחה ואמרת אל שמוועה כי באה ונמס כל לב ורפו
כל ידיים וכחתה כל רוח וכל ברכיהם תלכנה מים
הנה באה ונהייתה נאם אדני יהוה: ⁸ ויהי דבר יהוה
אליך לאמר: ⁹ בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני
אמר חרב חרב הוהודה ונם מרוטה: ¹⁰ למן טבח
טבח הוהודה למן היה לה ברק מרטה או נשיש
שבט בני מסת כל עץ: ¹¹ ויתן אתה למרטה להחפש
בקף היא הוהודה חרב והיא מרטה לחת אורה ביד
הורן: ¹² זעק והילל בן אדם כי היא היה בעמי
היא בכל נשייאי ישראל מנורי אל חרב היו אתה עמי
לכן ספק אל ירכ: ¹³ כי בחן ומה אם שבט מסת
לא יהיה נאם אדני יהוה: ¹⁴ ואתה בן אדם הנבא
והך כף אל כף ותכפל חרב שלשתה חרב הלהלים
היא חרב חלל הנדרול החדרת להם: ¹⁵ למן למוג
לב והרבה המכשלים על כל שעיריהם נתתי אבחת
חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח: ¹⁶ התאחדי
הימוני השמי השמי אמי פניך מעדות: ¹⁷ וכן אני
אהה כפי אל כפי והגנחתי חמותי אני יהוה דברת:

נאם אדני יהוה אם אדרש לכם: ³² והעלת על רוחכם
היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כנויים כמשפחות
הארצות לשרת עץ ואבן: ³³ חי אני נאם אדני יהוה אם
לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך
עליכם: ³⁴ והוציאתי אתכם מן העמים וקצתו אתכם
מן הארץ אשר נפוצתם בס ביד חזקה ובזרוע
নטויה ובחמה שפוכה: ³⁵ והבאתי אתכם אל מדבר
העמים ונשפטו אתכם שם פנים אל פנים: ³⁶ כאשר
נשפטו את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט
אתכם נאם אדני יהוה: ³⁷ והעברתי אתכם תחת
השפט והבאתי אתכם במסרת הארץ: ³⁸ וברוח
מכם המרדים והפושעים כי מארץ מנוריהם אוציא
אתם ואל אדמת ישראל לא יבוא וודעתם כי אני
יהוה: ³⁹ ואתם בית ישראל כי אמר אדני יהוה איש
גולויו לכובעך ואחר אם איןכם שמעים אליו ואת
שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלויליכם:
כיו בהר קדשי בהר מרים ישראל נאם אדני יהוה
שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ שם ארץ
שם אדרוש את תרומותיכם ואת ראשית משאותיכם
בכל קדשיכם: ⁴¹ בריח ניחח ארצתם בהוציא
אתכם מן העמים וקצתו אתכם מן הארץ אתחם
נפצחים בהם ונקדשתי בהם לעני הנוים: ⁴² וידעתם
כי אני יהוה בהבאיי אתכם אל אדמת ישראל אל
הארץ אשר נשאתי את ידי לחת אותה לאבותיכם: ⁴³
זוכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר
נטמאותם בהם ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם אשר
עשיתם: ⁴⁴ וידעתם כי אני יהוה בעשויו אתכם למן
שמי לא כדריכיכם הדרעים וכעלילותיכם הנשחתות
בבית ישראל נאם אדני יהוה: ⁴⁵ ויהי דבר יהוה אליו
לאמר: ⁴⁶ בן אדם שם פניך דרך תימנה והטף אל
דרום והנבא אל יער השדה נגב: ⁴⁷ ואמרת ליער
הנגב שמע דבר יהוה כי אמר אדני יהוה הנני מצית

עשית טמאת ותקריבי ימיך ותבוא עד שנותויך על
כון נתתיקך חרפה לנויים וקלסה לכל הארץות: 5
הקרבות והרחוקות ממקיך תקלסו בך טמאת השם
רבתה המהומה: 6 הנה נשאי ישראל איש לזרעו هو
ברך למען שפך דם: 7 אב ואם הקלו ברך לנר עשו
בעשך בתוכך יותם ואלמנה הוננו בך: 8 קדרשי בזית
ואת שבתי חללה: 9 אנשי רכילה היו ברך למען שפך
דם ואל ההרים אכלו ברך זמה עשו בתוכך: 10 ערות
אב גלה בך טמאת הנדרה ענו בך: 11 ואיש את אשת
רעשו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש את
אהתו בת אביו ענה בך: 12 שחר ל��חו ברך למען שפך
דם נשד ותרביתה לחתה ותבצעי רעד בעשך וatoi
שכחת נאם אדרני יהוה: 13 והנה היכיטה כפי אל בצעך
לברך אם תחזקה ידיך לימיים אשר אני עשה אותך
אשר יודה דברתיו ועשיתיו: 14 היימד
וזריתיך בארצות והחמתיך טמאתך מך: 15 והפיצוותי אותך בנויים
ברך לעיני נויים וידעת כי אני יהוה: 16 ויהי דבר יהוה
אליל אמר: 17 בן אדם היו לי בית ישראל ללוג כלם
ונחשת ובריל וברזול ועופרת בתוכך כור סנים כסף
היו: 18 לך כה אמר אדרני יהוה יען היהות כלכם לسنיהם
לכן הני קבץ אתכם אל תוך ירושלים: 19 קבצת כסף
ונחשת וברזול ועופרת ובדיל אל תוך כור לפחת עליון
את להנתקן אקbez באפי ובחמתו והנחתו והתכתי
אתכם: 20 וכנסתו אתכם ונפחתי עלייכם באש עברתי
ונחכתם בתוכה: 21 כהחוך כסף בתוכך כור כן תתכו
בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמתו עליכם: 22
ויהי דבר יהוה אליל אמר: 23 בן אדם אמר לה את
ארץ לא מטהרה היא לא נשמה ביום זעם: 24 קשר
נבייה בתוכה כארוי שואג טרפ טרפ נפש אכלו חסן
ויקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה: 25 כהנניה חמסו
תורתו ויחילו קדרשי בין קדרש לחיל לא הבדילו ובין

18 ויהי דבר יהוה אליו לאמր: ¹⁹ אתה בן אדם
שים לך שנים דרכים לבוֹא חרב מלך בבל מארץ
אחד יצאו שנייהם ויד בראש דרך עיר בראש:
20 דרך תשים לבוֹא חרב את רבת בני עמוֹן ואת
יהודה בירושלם בצורה: ²¹ כי עמד מלך בבל אל
אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסם קלקל
בחצים שאל בתראים ראה בכבד: ²² בימינו היה
הקסם ירושלם לשום כרים לפתח פה ברצח להרים
קול בתראעה לשום כרים על שערם לשפק סלה
לבנות דיק: ²³ והיה להם קסום שוא בעניהם שביע
שבועות להם והוא מזיך עון להתפש: ²⁴ לכן כה
אמר אדני יהוה יען הזכרם עונכם בהגולות פשעים
להראות החטאיהם בכל עליותיהם יען הזכרם
בכפ' תחפשו: ²⁵ אתה חיל רשות נשיא ישראל אשר
בא יומו בעת עון קץ: ²⁶ כה אמר אדני יהוה הסיר
המנצפת והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הנבה
והנבה השפיל: ²⁷ עזה עזה אשימנה נם זאת לא
היה עד בא אשר לו המשפט ונתתיו: ²⁸ אתה בן אדם
הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמוֹן ואל
חרפתם ואמרת חרב פתוחה לטבח מרותה
להכיל למען ברק: ²⁹ בחזות לך שוא בקסם לך כוב
להתאותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא יומם
בעת עון קץ: ³⁰ השב אל תערה במקום אשר נבראת
בארץ מכרותיך אשפט אתך: ³¹ ושפכתי עליך זעמי
בаш עברתי אפיק עלייך ונתתיך ביד אנשים בערים
חרשי משחית: ³² לאש תהיה לאכלה דמך יהיה
בתוך הארץ לא תוכר כי אני יהוה דברתי:

22 **וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי לְאָמֵר:** **וְאַתָּה בֶן**
אָדָם הַתְּשַׁפֵּט הַתְּשַׁפֵּט אֶת עִיר הַדְמִים וְהַדְרַעַתָּה אֶת
כָּל חֻזְבּוֹתָיה: **וְאָמַרְתָּ כַּה אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה עִיר**
שְׁפָכַת דָם בְּתוֹכָה לְבֹא עַתָּה וְעַתָּה גָּלוּלִים עַלְיהָ
לְטָמֵא: **וְבָדַק אָשָׁר שְׁפָכַת אַשְׁמָתָךְ וּבְגַלְוָלִיךְ אֲשֶׁר**

22

טמא לטהורים לא הודיעו ומשבתו העלימו עיניהם מולדתם: ¹⁶ ותענגב עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כshedimah: ¹⁷ ויבאו אליה בני כל למשכב דדים ויטמאו אותה בתזונותם ותטמא גם ותקע נפשה מהם: ¹⁸ ותגלו תזונתיה ותגלו את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעלה אהותה: ¹⁹ ותרבה את תזונתיה לזכור את ימי נעוריה אשר נתה בארץ מצרים: ²⁰ ותענגב על פלנשיהם אשר בש珥 חמורים בשרם ורמת סוסים זרמותם: ²¹ ותפקדי את זמת נעוריך בששות ממצרים דרייך למען שדי נעוריך: ²² لكن אהיליביה כה אמר אדני יהוה הנני מעיר את מהביך עלייך את אשר נקעה נפשך מהם והבאתים עלייך מסביב: ²³ בני בבל וכל כשרדים פקוד ושות וקווע כל בני אשור אותם בחורי חמד פחות וסננים כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם: ²⁴ ובאו עלייך הצען רכב ונגלג' ובקהל עמים צנה ומגן וקובע יישמו עלייך סביב נחתת לפניהם משפט ושפוטך במשפטיהם: ²⁵ ונתתי קנאתי לך ותענגב עליך תחתי ותענגב על מהביה אל אהיליביה: ²⁶ ותzon אהיללה הנדרלה ואהיליבאה אהותה וההינה ל' אשור קרוביים: ²⁷ לבשי תכלת פחות וסננים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים: ²⁸ ותתן תזונתיה עליהם מבחר בני אשור כלם ובכל אשר ענבה בכל נוליהם נתמאה: ²⁹ ואת תזונתיה ממצרים לא עזבה כי אתה שכבו בנעוריה והמה עשו דריי בתוליה וישפכו תזונתם עלייה: ³⁰ لكن נתתי ביד מהביה ביד בני אשר אשר ענבה עליהם עלהיהם: ³¹ המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרנו ותהי שם לנשים ושפוטים עשו בה: ³² ותרא אהותה אהיליבאה ותשחת ענבה ממנה ואת תזונתיה מזונוי אהותה: ³³ אל בני אשור ענבה פחות וסננים קרביים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם: ³⁴ וארא כי נתמאה דרך אחד לשתייהן: ³⁵ ותוסף אל תזונתיה ותרא גנורי אוזר במתניתם סרווח טבולים בראשיהם מראה שלשים כלם דמות בני כל כשרדים ארץ

לכן ³⁵ כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותה ותשליכי אותה אחריו נוך ונם את שאי זמתך ואת תזונותיך ³⁶ ויאמר יהוה אלֵי בן אדם התשפטות את אהלה ואת אהליבה והנך להן את חועבותיה: ³⁷ כי נאפו ודם ביריהן ואת גוליהן נאפו ונם את בניהן אשר ילדו לי העבידו להם לאכללה: ³⁸ עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו: ³⁹ ובשחתם את בנייהם לנגוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתו: ⁴⁰ ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם והנה בא לאשר רחצתה כחלה עניין ועדית עד: ⁴¹ וישבת על מטה כבודה ושלחן עירוך לפני וקטרתי ונשוני שמת עלייה: ⁴² ווקול המון שלו בה ואל אנשים מרבי אדם מובאים סובאים ממודבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת על ראשיהן: ⁴³ ואמר לבלה נאופים עת יזנה תזונותיה והיא: ⁴⁴ ויבוא אליה כבואה אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל אהליבה אשת הומה: ⁴⁵ ואנשים צדיקם המה ישבטו אותן משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם ביריהן: ⁴⁶ כי אמר אדני יהוה העלה עליהם קהיל ונתן אתהן לזועה ולבז: ⁴⁷ ורונמו עליהם אבן קהיל וברא אותן בחרכותם בנייהם ובנותיהם יהרנו ובתיהן הנשים ולא תעשינה כוותכנה: ⁴⁹ ונתנו זמתכנה עליהם וחטאנו גוליליכן תשאינה וידעתם כי אמי אדני יהוה:

24 יהי דבר יהוה אליו בשגגה התשיעית בחדר העשורי בעשור לחדרש לאמר: ² בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום זהה סנק מלך בבל אל ירושלים עצם היום זהה: ³ ומשל אל בית המרי משל אמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפט הסיר שפת נום יצחק בו מים: ⁴ אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכתרפ' מבחר עצמים מלא: ⁵ מבחר הצעאן לקוח וنم

דור העצמים תחתיה רתחה רתחה גם בשלו עצמיה בחוכה: ⁶ לכן כה אמר אדני יהוה אויר הרים סיר אשר חלאתיה בה וחלאתיה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל: ⁷ כי דמהה בתוכה היה על צחיח סלע שמתהו לא שפכתרו על הארץ לכוסות עלייו עפר: ⁸ להעלות חמה לנעם נעם נתתי את דמהה על צחיח סלע לבלוו הכסות: ⁹ לכן כה אמר אדני יהוה אויר עיר הרים גם אני אנדריל המדורה: ¹⁰ הרבה העצמים הדרק האש החם הבשר והרחק המרקהה והעצמות יחרו: ¹¹ והעמידה על נחליה רקה למען החם והרחה נשחטה ונתקה בתחום טמאתת תחת חלאתיה: ¹² תנאים הלאת ולא יצא ממנה רבת חלאתיה באש חלאתיה: ¹³ בטעמך ומה יען טהרותיך ולא טהרת מטמאתך לא חטהורי עוד עד הניחיו את חמתי ברך: ¹⁴ אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא אפרדע ולא אchos ולא אנחנו כדריכיך וכעלולותיך שפטוך נאם אדני יהוה: ¹⁵ ויהיו דבר יהוה אליו לאמר: ¹⁶ בן אדם הדני לך ממן את מהם ענייך במנפה ולא חסped ולא תבכה ולא תבוא דמעתך: ¹⁷ האנק דם מותים אבל לא העשה פארך חbos עליך ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על שפם ולחם אנשים לא תאכל: ¹⁸ ואדרבר אל העם בברך ותמת אשתי בערב ואעש בברך כאשר צויתי: ¹⁹ ויאמרו אליו העם הלא תניד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה: ²⁰ ואמר אליהם דבר יהוה היה אליו לאמר: ²¹ אמר לבית ישראל כי אמר אדני יהוה הדני מחלל את מקדשי נאנו עזם מהם ענייכם ומוחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזbatchם בחרב יפלו: ²² ועשיהם כאשר עשרתי על שפם לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו: ²³ ופרארכם על ראשיכם ונעליכם ברגליך לא תספרו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ונგמתם איש אל אחדו: ²⁴ והיה יחזקאל לכם לموظת כל אשר עשה תעשו בבהא

וירעתם כי אני אדרני יהוה: 25 ו אתה בן אדם הלוֹא בנפש למשחית איבת עולם: 16 לכן כי אמר אדרני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים והכרתי את כרתיהם והאברתי את שארית חוף הים: 17 ועשתי בהם נקמות נדלות בחוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בחתמי את ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזנים: 27 ביום נקמותיהם נקמו בהם:

26 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדר היה

דבר יהוה אליו לאמור: 2 בן אדם יען אשר אמרה צר

על ירושלם האח נשברה דלות העמים נסבה אליו

אםלאה החרבבה: 3 לכן כי אמר אדרני יהוה הנני עלייך

צץ והעליתיך עלייך גויים ריבים כעהלוות הים לגליו: 4

ושחתו חמות צץ והרסו מגדליה וסחתי עפרה ממנה

ונתתי אותה לצחיח סלע: 5 משתח חרמים תהיה

בחוק הים כי אנו דברתינו נאם אדרני יהוה והיתה לבו

לגויים: 6 ובונותיה אשר בשדה בחרב תחרנה וידעו

כי אני יהוה: 7 כי כי אמר אדרני יהוה הנני מביא אל

צץ נבוכדראצץ מלך בבל מצפון מלך מלכים בסוס

צץ נברכוב וברכובים וקלה ועם רב: 8 בנותיך בשדה

בחרב יהרגו ונתן עלייך דיק ושפך עלייך סללה והקם

עליך צנה: 9 ומחיו קבלו יtan בחמותיך ומגדליך

ויתץ בחרבתויכו: 10 משפעת סוסיו יסכך אבקם מקיים

פרש גנגול ורכב תרעשנה חומותיך בכאו בשעריך

כמבוא עיר מבקעה: 11 בפרשנות סוסיו ירמס את כל

חוצותיך עמק בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד:

12 ושללו חילך ובזזו רכבליך והרסו חומותיך ובתי

חמדתך יתצאו ואבניך ועצייך ועפרך בתוכך מים ישימו:

13 והשבתי המון שיריך וקול כנוריך לא ישמע עוד:

14 ונתתיק לצחיח סלע משתח חרמים תהיה לא תבנה

עוד כי אני יהוה דברתינו נאם אדרני יהוה: 15 כי אמר

אדני יהוה לוצר הלא מכך מפלצת באך חלל בהרג

הרן בתוכך ירעשו האיים: 16 וירדרו מעלה כסאותם כל

נשייא הים וחשירו את מעיליהם ואת בנדי רקמתם

ישפשו חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחרדו לרוגעים

ביום קחתי מכם את מעוז משוש תפארתכם את מהם עיניהם ואת משא נפשם בניםם ובנותיהם: 26 ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזנים: 27 ביום נקמותיהם נקמו בהם:

והיות להם לموظ וידעו כי אני יהוה:

25 ויהי דבר יהוה אליו לאמור: 2 בן אדם שים

פניך אל בני עמו והנба עלייהם: 3 ואמרת לבני

עמו שמעו דבר אדרני יהוה כי אמר אדרני יהוה יען

אמורך האח אל מקדשי כי נחלה ואל ארמת ישראאל

כי נשמה ואל בית יהודה כי הלו כבנוליה: 4 לכן

הנני נתנק לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בך

ונתנו בך משכוניהם המה יאללו פריך ומה ישטו

חלבך: 5 ונתתי את רבה לנוה גמלים ואת בני עמו

למרבץ צאן וידעתם כי אני יהוה: 6 כי כי אמר

אדני יהוה יען מהחיך יד ור��ע ברגל ותשמה בכל

שאטך בנפש אל ארמת ישראאל: 7 לכן הנני נטתי

את ידי עלייך ונתתיק לבן לנויים והכרתיך מן העמים

והאבדתיך מן הארץות אשמידך וידעת כי אני יהוה:

8 כי אמר אדרני יהוה יען אמר מואב ושביר הנה ככל

הגוים בית יהודה: 9 לכן הנני פתח את כתף מואב

מהערים מעריו מקצחו צבי ארץ בית הושימת בעל

מעון וקריתמה: 10 לבני קדם על בני עמו ונתתייה

למורשה למען לא תזכיר בני עמו בנוים: 11 ובמואב

עשה שפטים וידעו כי אני יהוה: 12 כי אמר אדרני

יהוה יען עשות אדרום נקם לבית יהודה ויאשמו

אשומם ונקמו בהם: 13 לכן כי אמר אדרני יהוה ונתתי

ידי על אדרום והכרתיך ממנה אדם ובמה נתתייה

חרבה מתמין ודדנה בחרב יפלוי: 14 ונתתי את נקמותי

באדרום ביד עמי ישראאל ועשו באדרום כאפי וכחמותי

וידעו את נקמותי נאם אדרני יהוה: 15 כי אמר אדרני

יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם בשאט

ושםמו עלייך : 17 ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נשבת מימים העיר ההללה אשר הייתה חוכה ביום היא וישבה אשר נתנו חתיהם לכל יושביה : 18 עתה יחרדו האין יום מפליך ונבהלו האיים אשר ביום מצאתך : 19 כי כה אמר אדני יהוה בתתי את עיר נחרבת כערבים אשר לא נשבו בהעלות عليك את תהום וכסוך המים הרבים : 20 והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם והושבתיך באין תחתית בחרכות מעולם את יורדי בור למן לא תשב ונתה כי בארץ חיים : 21 בלהות אתך ואינך ותבקש ולא תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה :

27 ויהי דבר יהוה אליו לאמר : 2 ואתה בן אדם שא

- על צד קינה : 3 ואמרת לצור הישבתי על מבואות ים רכלת העמים אל أيام רכבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יפי : 4 כלב ימים נוביל בניך כלו יפיק : 5 ברושים משניר בנו לך את כל לחתים ארו מלכון לcko לעשות תרן عليك : 6 אלונים מבעש� עשו משוטיך קרש עשו שנ בת אשרים מיי כתיהם : 7 שש ברקמה מצרים היה מפרש להיות לך לנש חכלת וארגמן מיי אלישה היה מסך : 8 ישבי צידון ואירוד היה שטים לך חכמיך צור היה לך המה חבליך : 9 זקנינו גבל וחכמיה היה לך מוחזקי בדרך כל אניות הים ומלהיים היה לך לערב מעריך : 10 פרס ולוד ופוט היה בחילך אנשי מלחמותך מנן וכובע תלו לך המה נתנו הדרך : 11 בני אירוד וחילך על חומותיך סביב גומדים במנדרותיך היה שלטיהם תלו על חומותיך סביב המה כלו יפיק : 12 תרשיש שחורתך מרב כל הון בכיסף ברזיל ועופרת נתנו זובוניך : 13 יונן תבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מעריך : 14 מבית תונרמה סוסים ופרשים ופרדסים נתנו זובוניך : 15 בני דדן רכליך أيام רבים שחורת ידך קרגנות שנ והובנים השיבו

היית ואינך עד עולם :

וירדו כי אני יהוה בעשויותיה שפטים ונקדשתי בה: 23 ושלחתי בה דבר ודם בחוץותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וירדו כי אני יהוה: 24 ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוז מקאב מכל סבירותם השאותיהם אותם וירדו כי אני אדני יהוה: 25 כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בהם ונקדשתי בהם לעני הגויים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעברי ליעקב: 26 וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשויות שפטים בכל השאותיהם אתם מסביבותם וירדו כי אני יהוה אלהים:

29 בשנה העשרית בעשרי שנים עשר לחיש היה דבר יהוה אליו לאמור: 2 בן אדם שם פניך על פרעה מלך מצרים והנба עלייו ועל מצרים כלה: 3 דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עלייך פרעה מלך מצרים התנים הנדול הרבין בתוך יאריו אשר אמר לי יאריו ואני עשיתני: 4 ונתתי חיים בלחיך והרבكتו דגת יאריך בקששתיך והעליתיך מותך יאריך ואת כל דגת יאריך בקששתיך תדרך: 5 גונשיך המדבירה אותך ואת כל דגת יאריך על פניך השדה תפול לא חאף ולא תקbez לחות הארץ ולעופ השמים נתיך לאכלה: 6 וידעו כל ישבוי מצרים כי אני יהוה יعن היותם משענתה קנה לבית ישראל: 7 בתרפםך בכספי תרוץ ובקעתם להם כל כתף ובחשען עלייך תשר והעמדת להם כל מותנים: 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עלייך הרבה והכרתי מפרק אדם ובמה: 9 והיתה ארץ מצרים לשמה וחרבה וירדו כי אני יהוה יعن אמר יאר לוי ואני עשיתי: 10 לכן הנני אלייך ואלייך נתתי את הארץ אפרק עד עולם: 20 ויהי דבר יהוה אליו לאמור: 21 בן אדם שם פניך אל צידון והנба עלייה: 22 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עלייך צידון ונכבדת בתוכך לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה: 23 ונתתי את

לנגיד צד כה אמר אדני יהוה יعن נבה לך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים אתה אדם ולא אלותן לך כלב אלהים: 3 הגה חכם אתה מណאל כל סתום לא עמוך: 4 בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש והב וכסף באוצרותיך: 5 ברב חכמתך ברכלהך הרביה חילך ויגבה לך בלב בḥילך: 6 לכן כה אמר אדני יהוה יعن תתק את לך בלב כלב אלהים: 7 לכן הנני מביא עלייך זרים עריצי גויים והריקו חרבותם על יפי חכמתך וחללו יפעתך: 8 לשחת יורודך ומטה ממותו חלל בלב ימים: 9 האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך: 10 מוותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברת נאם אדני יהוה: 11 ויהי דבר יהוה אליו לאמור: 12 בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וככליל יפי: 13 بعدן נן אלהים הייתה כל אבן יקרה מסבךך אדם פטה ויהלם תרשיש שם וישפה ספר נפק וברכת ווחב מלאכת הפיך ונקייך בך ביום הבראך כוננו: 14 את כרוב מושח הסוכך ונתיך בהר קדש אלהים הייתה בתוך אבני אש התהלהכת: 15 תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד נמצא עולתה בך: 16 ברב רכלהך מלוי תוכך חמס ותחטא ואחלליך מהר אלהים ואברך כרוב הסוכך מותך אבני אש: 17 נבה לך ביפיך שחחת חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתיך לפני מלכים נתיך לראיה בך: 18 מרוב עוניך בעול רכלהך חללה מקדשיך ואוזא אש מותך היא אכלתך ואתנק לאפר על הארץ לעני כל ראייך: 19 כל יודעך בעמים שמו עלייך בלהות היה ואינך עד עולם: 20 ויהי דבר יהוה אליו לאמור: 21 בן אדם שם פניך אל צידון והנба עלייה: 22 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עלייך צידון ונכבדת בתוכך

ארץ מצרים שמהה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מהרכבות תהיין שמהה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בנים וזריתים בארץות: ¹³ כי כה אמר אדני יהוה והשכתי את המון מצרים ביד נבוכדראצ'ר מלך בבל: ¹⁴ והוא ועמו אותו ערי' נויים מובאים לשחת הארץ והריקו הרבות על מצרים ומלאו את הארץ חלל: ¹⁵ ונתתי יארים חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמוני ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי: ¹⁶ כה אמר אדני יהוה והאברתי נלולים והשכתי אלילים מנפ' ונשא מארץ מצרים לא יהיה עוד נתתי יראה בארץ מצרים: ¹⁷ והשמוני את פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתו שפטים בנה: ¹⁸ ושכתי חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא: ¹⁹ ונתתי אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע ונפ' צרי יומם: ²⁰ בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: ²¹ ובתתפנחס חשך היום בשברי שם את משות מצרים ונשבת בה נאון עזה היא ענן יסנה ובנותיה בשבי תלכנה: ²² ועשיתו שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה: ²³ ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר: ²⁴ בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לחת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב: ²⁵ וכן אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרועתו את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב מידיו: ²⁶ והפצתי את מצרים בנים וזריהם בארץות: ²⁷ וחזקתי את זרועות מלך בבל ונתתי את חרביו בידו ושברתי את זרועות פרעה ונאק נאקות חל' לפני: ²⁸ והחזקתי את יהוה בתתי חרביו ביד מלך בבל ונתת אותה אל ארץ מצרים: ²⁹ והפצתי את מצרים בנים וזריהם אותם בארץות וידעו כי אני יהוה: ³⁰ והוא מלפני בצים להחריד את כוש בטח והויה חלחה בהם ביום מצדים כי הנה באה: ³¹ כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקbez את מצרים מן העמים אשר נפכו שמה: ³² ושבתי את שבות מצרים והשכתי אותם ארץ פתרוס על ארץ מכורמת והיו שם מלוכה שפלת: ³³ מן הממלכות תהיה שפלת ולא תתנסה עוד על הגוים והמעתחים לבלי רדות בניים: ³⁴ ולא יהיה עוד לבית ישראל למכחה מוכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: ³⁵ ויהי בעשורים ושבע שנה בראשון אחד לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר: ³⁶ בן אדם נבוכדראצ'ר מלך בכל העבד את חילו עבדה גדרלה אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מרוחטה ושבר לא היה לו ולחללו מצר על העבדה אשר עבר עלייה: ³⁷ וכן אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצ'ר מלך בכל את הארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובו זוה והיתה שבר לחיל: ³⁸ פעלו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: ³⁹ ביום ההוא אצמיה קרון לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה:

30 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: ¹ בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה היללו הה ליום: ² כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גויים יהוה: ³ כי ובאה חרב במצרים ויהתה חלחה בכוש בנפל חיל במצרים ולקחו המונה ונחרטו יסודתיה: ⁴ כוש ופוט ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: ⁵ כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה מנדרל סונה בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה: ⁶ ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות תהיינה: ⁷ וידעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונסברו כל עזריה: ⁸ ביום ההוא יצאו

נִמְ הַמְ אָתָה יַרְדֵו שָׁאַלְהָ אֶל חָלְלִי חָרְבָו וּזְרַעְוָו יִשְׁבֹו
בְּצָלָו בְּתוֹךְ גְּנוּים : (Sheol h7585) 18 אֶל מֵדְמִתָּה כֹּהֵ
בְּכָבוֹד וּבְגָדָל בְּעֵצִי עָדָן וּהוֹרְדָתָה אֶת עֵצִי עָדָן אֶל
אָרֶץ תְּחִתָּה בְּתוֹךְ עָרְלִים תְּשַׁכֵּב אֶת חָלְלִי חָרְבָו הָוָא
פְּרָעָה וְכָל הַמּוֹנָה נָאָם אָדָנִי יְהָוָה :

32 וַיְהִי בְּשִׁתְיַי עָשָׂרָה שָׁה בְּשִׁנְיַי עָשָׂרָה חָדֶשׁ בְּאַחֲר
לְחַדְשָׁה הִיָּה דָבָר יְהָוָה אָלִי לְאָמֵר : 2 בָּן אָדָם שָׁא
קִינָה עַל פְּרָעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְאָמְרָתָא אָלִי כְּפִיר גְּנוּים
נְדָמִות וְאָתָה כְּתָנִים בְּיָמִים וְתָנִה בְּנְהָרוֹתִיךְ וְתָדְלָה
מִים בְּרֶגֶלִיךְ וְתָרְפֵס נְהָרוֹתִים : 3 כָּה אָמֵר אָדָנִי יְהָוָה
וּפְרָשָׁתִי עַלְיךָ אֶת רְשָׁתִי בְּקָהָל עַמִּים רְבִים וְהַעֲלוֹךְ
בְּחַרְמִי : 4 וּנְטַשְׁתִּיךְ בְּאָרֶץ עַל פְּנֵי הַשְׁדָה אַטְיָלִיךְ
וְהַשְׁכָנָתִי עַלְיךָ כָל עַופְתָּה שְׁמִים וְהַשְׁבָעָתִי מִךְּחַת
כָּל הָאָרֶץ : 5 וְנָתָתִי אֶת בְּשָׁרֶךָ עַל הַהָרִים וּמִלְאָתִי
הָנָאוֹת רְמוֹתִךְ : 6 וְהַשְׁקִיתִי אָרֶץ צְפָתָךְ מִדְמָךְ אֶל
הָהָרִים וְאָפְקִים יִמְלָאָוּן מִמֶּךָּ : 7 וְכָסִיתִי בְּכָבוֹתְךָ
שְׁמִים וְהַקְּרָתִי אֶת כְּכָבִיהם שָׁמֵשׁ בְּעַנְןָ אֲכָסָנוּ וְרָחָ
לָא יָאֵר אָօּרוּ : 8 כָּל מְאוֹרִי אָօּר בְּשְׁמִים אֲקָדִים עַלְיךָ
וְנָתָתִי חַשְׁךְ עַל אָרֶצְךָ נָאָם אָדָנִי יְהָוָה : 9 וְהַכָּעָסָתִי לְבָ
עַמִּים רְבִים בְּהַבְּיאִי שְׁבָרֶךָ בְּגָנוּם עַל אֶרְצָותִאשָׁר
לֹא יָדַעְתָּם : 10 וְהַשְׁמָתוּ עַלְיךָ עַמִּים רְבִים וְמְלִכִּים
שְׁעָרָוּ עַלְיךָ שַׁעַר בְּעַופְפִי חָרְבִי עַל פְּנִיהם וְחָרְדוּ
לְרָנְגִיעִים אִישׁ לְנֶפֶשׁ בַּיּוֹם מִפְלָתָךְ : 11 כִּי כָה אָמֵר אָדָנִי
יְהָוָה חָרְבָו מֶלֶךְ בְּכָל תְּבָאָךְ : 12 בְּחַרְבּוֹתָנְבוֹרִים
אֲפִילָה מִנוֹנָקָר עַרְצִי גְּנוּים כָּלָם וְשָׁדְרוֹ אֶת גָּנוֹן מַצְדִּים
וְנִשְׁמַד כָּל הַמּוֹנָה : 13 וְהַאֲבָדָתִי אֶת כָּל בְּהַמְתָה מַעַל
מִים רְבִים וְלֹא תְּהִלָּחֵם רָגֵל אָדָם עוֹד וְפְרָסָות בְּהַמָּה
לֹא תְּדַלָּחָם : 14 אָז אַשְׁקִיעַ מִימִיהָנָם וְנְהָרוֹתָם כְּשַׁמְן
אָוָלָךְ נָאָם אָדָנִי יְהָוָה : 15 בְּתְּחִתָּה אֶת אָרֶץ מִצְרָיִם
שְׁמָמָה וְנֶשֶׁמָה אָרֶץ מַמְלָאָה בְּחַכּוֹתִי אֶת כָּל יוֹשְׁבִי בָהּ
וַיְדַעְוּ כָּי אֲנִי יְהָוָה : 16 קִינָה הָיָא וְקֹוֹנוֹה בְּנֹות הַגְּנוּם
תְּקוֹנָה אָוֹתָה עַל מִצְרָיִם וְעַל כָּל הַמּוֹנָה תְּקוֹנָה אָוֹתָה

וַיְהִי בְּאַחֲת עָשָׂרָה שָׁה בְּשִׁלְשִׁים בְּאַחֲר לְחַדְשָׁה
הִיָּה דָבָר יְהָוָה אָלִי לְאָמֵר : 2 בָּן אָדָם אֶל פְּרָעָה
מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְאֶל הַמּוֹנוֹ אֶל מֵדְמִתָּה בְּגָדָלָךְ : 3
הַנָּה אֲשֹׁר אָרוֹן בְּלִבְנָו יִפְהָעֵנָה וְחַרְשָׁ מַצְלָה וְגַבָּה
קְוָמָה וּבֵין עֲבֹתִים הַיְתָה צְמָרָתוֹ : 4 מִים גְּדָלוּה
תְּהֻום רְמַמְתָהוּ אֶת נְהָרָתִיהָ הַלְּקָסְכִּבָּוֹת מַטְהָה וְאֶת
תְּעִלְתִּיהָ שְׁלָחָה אֶל כָּל עֵצִי הַשְׁדָה : 5 עַל כָּן גְּבָהָא
קְמָתוֹ מְכָל עֵצִי הַשְׁדָה וְתְּרַבְּנָה סְרֻעְפְּתִיו וְתְּאַרְכָּנָה
פְּאַרְתָּוּמָם מִים רְבִים בְּשָׁלָחוֹ : 6 בְּעַפְתִּיו קְנוֹן כָּל עַופְתָּה
הַשְׁמִים וְתְּחַת פְּאַרְתָּוּי יְלָדוֹ כָּל חַיָּת הַשְׁדָה וּבְצָלָ
יִשְׁבּוּ כָּל גְּנוּם רְבִים : 7 וַיַּיַּר בְּגָדָלוֹ בְּאַרְק דְּלֹוֹתָו כִּי
הִיָּה שְׁרָשָׁו אֶל מִים רְבִים : 8 אֲרוֹזִים לֹא עַמְמָהוּ בְּנָן
אֶלְהִים בְּרוֹשִׁים לֹא דָמוֹ אֶל סְעַפְתִּיו וְעַרְמִים לֹא הִיָּיָ
כְּפָאַרְתָּוּי כָּל עַז בְּנָן אֶלְהִים לֹא דָמָה אָלִי בִּיפְיוֹ : 9
יִפְהָעֵתָה בְּרַב דְּלֹוֹתָיו וְיִקְנָהָו כָּל עֵצִי עָדָן
בְּנָהָיו : 10 כָּן כָּה אָמֵר אָדָנִי יְהָוָה יְעָן אֲשֶׁר
בְּנָהָיו וְיִוְהָנָה בַּיּוֹד אִיל גְּנוּם עַשׂ יְעַשֵּׂה לֹא כְּרָשְׁעָו
גְּרָשְׁתָהוּ : 11 וְיִכְרָתָהוּ זְרוּם עַרְצִי גְּנוּם וְיִטְשָׁהוּ אֶל
הָהָרִים וּבְכָל גְּנוּותָהוּ נִפְלָא דְּלֹוֹתָיו וְתְּשִׁבְרָהָה פְּאַרְתָּוּי
בְּכָל אֲפִיקִי הָאָרֶץ וְיַרְדֵו מַצְלָו כָּל עַמִּי הָאָרֶץ וְיִטְשָׁהוּ :
13 עַל מִפְלָתָו יִשְׁכָנּוּ כָל עַופְתָּה שְׁמִים וְאֶל פְּאַרְתָּוּי הַיּוֹ
כָּל חַיָּת הַשְׁדָה : 14 לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִגְבָּה בְּקוּמָתָה
כָּל עֵצִי מִים וְלֹא יִתְנוּ אֶת צְמָרָתָם אֶל בֵּין עֲבֹתִים
וְלֹא יִעַמְדּוּ אֶלְהִים בְּגָבָהָם כָּל שְׁתִי מִים כִּי כָלָם נִתְנוּ
לְמוֹת אֶל אָרֶץ תְּחִתָּה בְּתוֹךְ בְּנֵי אָדָם אֶל יְוֹרְדִי בּוֹרָ
15 כָּה אָמֵר אָדָנִי יְהָוָה בַּיּוֹם רְדָתָו שָׁאֹלָה אַבְלָתִי
כְּסִתִּי עַלְיוֹ אֶת תְּהָוָה וְאַמְנָעַ נְהָרוֹתִיהָ וְיַכְלָא מִים
רְבִים וְאַקְדָּר עַלְיוֹ לְבִנְוֹן וְכָל עֵצִי הַשְׁדָה עַלְיוֹ עַלְפָה :
16 מִקְוָל מִפְלָתָו הַרְשָׁתִי גְּנוּם בְּהַוְרְדִי אַתָּה
שְׁאֹלָה אֶת יְוֹרְדִי בּוֹרָ וְיִנְחָמוּ בְּאָרֶץ תְּחִתָּה כָּל עֵצִי
עָדָן מִבְחָר וְטֻב לְבִנְוֹן כָּל שְׁתִי מִים : 17 (Sheol h7585)

נאם אדני יהוה: ¹⁷ וַיֹּהֶי בַּשְׁתִּים עֶשֶׂר לְשָׂנָה בְּחַמְשָׁה
חַיִם וְהַשְׁכֵב בָּתוֹךְ עֲרָלִים אֶת חַלְלֵי חַרְבָּ פְּרֻעָה וְכֵל
עַשְׂרֵה לְחַדְשָׁה הִיא דְּבָרָ יְהוָה אֱלֹהִים אֲלֵי לְאָמֵר: ¹⁸ בָּנָו אָדָם
הַמּוֹנֵה נָאָם אָדָני יְהוָה:

33 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם בְּנֵי עֵמֶק וְאֶמֶת לְאֵלִים אָרֶץ כִּי אָבָיא עָלָיהָ חֶרֶב וְלֹקַחַו עַמְּךָ אֶת הָרֶץ אִישׁ אֶחָד מִקְצֵיכֶם וְנַתְנָהוּ אָתָּה לְהֶם לְצִפָּה: 3 וַיַּרְא אָתָּה הַחֶרֶב בָּאָה עַל הָרֶץ וַתַּקְעַם בְּשֶׁופֶר וְהַזְּהִיר אֶת הָעֵם: 4 וַיַּשְׁמַע הַשְׁמַע אֶת קֹל הַשְׁוֹפֶר וְלֹא נֹזֵהֶר וְתַבּוֹא חֶרֶב וְתַקְהֶה דָּמוֹ בְּרַאשֵׁו יְהוָה: 5 אֶת קֹל הַשְׁוֹפֶר שָׁמַע וְלֹא נֹזֵהֶר דָּמוֹ בְּוּ יְהוָה וְהַוֹּא נֹזֵהֶר נֶפֶשׁ מְלָט: 6 וְהַצְפָּה כִּי יַרְאֶה אֶת הַחֶרֶב בָּאָה וְלֹא תַקְעַם בְּשֶׁופֶר וְהָעֵם לֹא נֹזֵהֶר וְתַבּוֹא חֶרֶב וְתַקְהֶה מֵהֶם נֶפֶשׁ הָוָא בְּעָנוּ נֶלֶקֶח וְדָמוֹ מִיד הַצְפָּה אָדָרְשׁ: 7 וְאַתָּה בֶן אָדָם צִפָּה נִתְחַזֵּק לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְעַת מִפְּיָךְ דָּבָר וְהַזְּהָרָת אֶתְכֶם מִמְּנִי: 8 בְּאָמָרֵי לְרֹשֶׁעָ רְשָׁעָ מֹתָה תָּמוֹת וְלֹא דָבָר לְהַזְּהִיר רְשָׁעָ מַדְרָכָו הָוָא רְשָׁעָ בְּעָנוּ יְמֹתָה וְדָמוֹ מִידָּךְ אַבְקָשׁ: 9 וְאַתָּה כִּי הַזְּהָרָת רְשָׁעָ מַדְרָכָו לְשׁוּבָה מִמְּנָה וְלֹא שָׁבָ מַדְרָכָו הָוָא בְּעָנוּ יְמֹתָה וְאַתָּה נֶפֶשׁ הַצְלָתָה: 10 וְאַתָּה בֶן אָדָם אָמַר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּן אָמְרָתָם לְאָמֵר כִּי פְשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ עַלְيָנוּ וּבָם אָנַחֲנוּ נִמְקִים וְאֵיךְ נְחִיה: 11 אָמַר אֶל-הָלִים חִי אָנוּ נָאָם אֶרְדֵּנוּ יְהוָה אָסָא אַחֲפֵץ בְּמֹתָה רְשָׁעָ כִּי אָסָא בְּשׁוּבָה רְשָׁעָ מַדְרָכָו וְחִיה שָׁבוּ שָׁבוּ מַדְרָכֵיכֶם הַרְעִים וְלֹמַה תָּמוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל: 12 וְאַתָּה בֶן אָדָם אָמַר אֶל בְּנֵי עֵמֶק צְדָקָת הַצְדִּיק לֹא תִצְלִילֵנוּ בַּיּוֹם פְשָׁעֵנוּ וְרְשָׁעַת רְשָׁעָ לֹא יִכְלֶל בָּה בַּיּוֹם שִׁבְעֵנוּ וְצִדְיק לֹא יִכְלֶל לְחִיּוֹת בָּה בַּיּוֹם חַטָּאתָו: 13 בְּאָמָרֵי לְצִדְיק חִיה יְהִי וְהָוָא בְּתָה עַל צְדָקָתוֹ וְעַשָּׂה עַל כָּל צְדָקָתוֹ לְאַתְּזִרְנָה וְבָעַלְוָו אֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם: 14 וּבְאָמָרֵי לְרֹשֶׁעָ מֹתָה תָּמוֹת וְשָׁבָ מִחְטָאתָו וְעַשָּׂה מִשְׁפָט וְצִדְקָה: 15 חַבְלִי יִשְׁבַּר רְשָׁעָ גָּזְלָה יִשְׁלַם בְּחֻקּוֹת הַחַיִם הַלְּךָ לְבָלְתִּי עָשָׂה עַל חִיָּה לֹא יְמֹתָה: 16 כָּל חַטָּאתָו אֲשֶׁר חַטָּא לֹא תִּזְרְנָה לֹא מִשְׁפָט וְצִדְקָה עָשָׂה

נאם אדני יהוה: **17** ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחודש היה דבר יהוה אליו לאמר: **18** בן אדם נהה על המון מצרים והוורדיו אותה ובנות נוים אדרם אל ארץ תחתיות את יורדי בור: **19** מי נעמת רדה והשכבה את ערלים: **20** בתוכה חללי חרב ופלחרב נתנה משכו אותה וכל המוניה: **21** ידברו לו אליו גברים מתוק שאל את עזריו ירדו שכבו הערלים חללי חרב: **22** שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתוו כלם חללים הנפלים בחרב: **23** אשר נתנו קברתויה בירכתו בור ויהי קהלה סביבות קברתו כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו תחתי הארץ חיים: **24** שם עילם וכל המונה סביבות קברתו כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל הארץ תחתיות אשר נתנו תחתיות בארץ חיים וישאו כלמותם את יורדי בור: **25** בתוכה חללים נתנו משכבה לה בכל המונה סביבותיו קברתו כלם ערלים חללי יורדי בור בתוכה חללים נתן: **26** שם משך תבל וכל המונה סביבותיו קברתויה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו תחתיות בארץ חיים: **27** ולא ישכבו את גברים נפלים מערלים אשר ירדו שאל בכל מלחמות ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם כי חתית גברים בארץ חיים: **28** (Sheol h7585) ואתה בתוכה ערלים תשבר ותשכבה את חללי חרב: **29** שמה אדום מלכיה וכל נשייה אשר נתנו בגבורותם את חללי חרב מהה את ערלים ישכבו ואת יורדי בור: **30** שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתיהם מגבורותם בושים וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו כלמותם את יורדי בור: **31** אותם יראה פרעה ונחם על כל המונה חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה: **32** כי נתתי את חתיתו בארץ

34 וַיֹּהֶי דָבָר יְהוָה אֱלֹהִי לְאֹמֶר: **2** בֶן אָדָם הַנֶּבֶא
 עַל רֹועֵי יִשְׂרָאֵל הַנֶּבֶא וְאֶמְرָתָא לְאֵלֶיהָ לְרֹעִים כָּה
 אָמָר אֱלֹהִי יְהוָה הַיְיָ רֹעֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הַיָּוֹם רֹעִים אָתָם
 הַלּוֹא הַצָּאן וְרֹעִוּ הַרְעִים: **3** אֶת הַחַלְבָּה הַאֲכָלִי וְאֶת
 הַצְמָרָה תְּלַבְּשׁוּ הַבְּרִיאָה תְּזַבְּחָוּ הַצָּאן לְאֶתְרָעָו: **4**
 אֶת הַנְּחָלוֹת לְאֶחָזְקָתָם וְאֶת הַחַולָה לְאֶתְרָפָאתָם
 וְלַנְשָׁבָרָת לְאֶחָבָתָם וְאֶת הַנְּדָחָת לְאֶתְשְׁבָתָם וְאֶת
 הַאֲבָדָת לְאֶבְקָשָׁתָם וְכַחֲזָקָתָם רְדִיבָתָם אֶתְהָם וּבְפִרְקָד: **5**
 וְתַפְצִינָה מְבָלִי רָעָה וְתַהֲיֵינָה לְאֲכָלָה לְכָל חַיָּה
 הַשְׁדָה וְתַפְצִינָה: **6** יִשְׁגַּנוּ צָאֵנוּ בְּכָל הַהָרִים וְעַל כָּל
 נְבָעָה רְמָה וְעַל כָּל פְנֵי הָאָרֶץ נְפִצְוּ צָאֵנוּ וְאַיִן דָרֶשׁ
 וְאַיִן מַבְקָשׁ: **7** לְכָן רְעִים שָׁמְעוּ אֶת דָבָר יְהוָה: **8** חִי
 אַנְיָ נָאֵם אֱלֹהִי יְהוָה אָמֵן לְאַיִן הַיּוֹתָר צָאֵנוּ לְבָוּ וְתַהֲיֵינָה
 צָאֵנוּ לְאֲכָלָה לְכָל חַיָּה הַשְׁדָה מָאוֹן רָעָה וְלֹא דָרְשׁוּ
 רָעָי אַת צָאֵנוּ וְרֹעִוּ הַרְעִים אָתָם וְאַת צָאֵנוּ לְאֶתְרָעָו: **9**
 לְכָן הַרְעִים שָׁמְעוּ דָבָר יְהוָה: **10** כִּי אָמָר אֱלֹהִי יְהוָה
 הַנְּנִי אֶל הַרְעִים וְדָרְשָׁתִי אֶת צָאֵנוּ מִידָם וְהַשְׁבָתִים
 מְרֻעּוֹתָ צָאֵן וְלֹא יַרְעַו עוֹד הַרְעִים אָתָם וְהַצְלָתָי
 צָאֵנוּ מִפְּהָם וְלֹא תָהִין לָהֶם לְאֲכָלָה: **11** כִּי כִּי אָמָר
 אֱלֹהִי יְהוָה הַנְּנִי אֶנְיָ וְדָרְשָׁתִי אֶת צָאֵנוּ וְבְקָרְתִּים: **12**
 כְּבָקְרָתָ רָעָה עַדְרָוּ בַיּוֹם הַיּוֹתוֹ בְתוֹךְ צָאֵנוּ נְפִשּׁוֹת
 כְּנַעֲקָרָתָ צָאֵנוּ וְהַצְלָתָי אֶתְהָם מִכֶּל הַמְּקוֹמָה אֲשֶׁר
 נְפִצְוּ שְׁמָם בַיּוֹם עָנָן וּוּרְפָל: **13** וְהַוֹּצָאִים מִן הַעֲמִים
 וּבְכָצְתִים מִן הָאָרֶצֶת וְהַבְּיאִים אֶל אֶדְמָתָם וְרַעַתִים
 אֶל הַרְיָוִישָׁרָאֵל בְאֲפִיקִים וּבְכָל מִזְבְּחֵי הָאָרֶץ: **14**
 בְמִרְעָה טֹב אֶרְדָה אֶתְמָם וּבְהַרְיָי מַרְוָם יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 נָוָהָם שֶׁתְּרַבְּצָנָה בְנֹהָה טֹב וּמִרְעָה שֶׁמֶן תְּרַעְנָה
 אֶל הַרְיָוִישָׁרָאֵל: **15** אֶנְיָ אֶרְדָה צָאֵנוּ וְאֶנְיָ אֶרְבִּיכָם
 נָאֵם אֱלֹהִי יְהוָה: **16** אֶת הַאֲבָדָת אַבְקָשׁ וְאֶת הַנְּדָחָת
 אֲשִׁיבָה וְלַנְשָׁבָרָת אֶחָבָשׁ וְאֶת הַחַולָה אֲחֹזָק וְאֶת הַשְׁמָנָה
 וְאֶת הַחֲזָקָה אַשְׁמִיד אֲרַעַנָּה בְמִשְׁפְט: **17** וְאֶתְהָנָה צָאֵנוּ
 כִּי אָמָר אֱלֹהִי יְהוָה הַנְּנִי שְׁפָט בֵין שָׁה לְשָׁה לְאַיִלִים

חִי יְהִי: **17** וְאָמְרוּ בְנֵי עַמְקָה לֹא יַתְכִּן דָרְך אָדָנִי
 וְהַמָּה דָרְכָם לֹא יַתְכִּן: **18** בְשׁוֹבְדָקְתָו וְעָשָׂה
 עֹלָם וְמַתָּהָם: **19** וּבְשׁוֹבְדָקְתָו וְעָשָׂה מִשְׁפְט
 וְצִדְקָה עֲלֵיכֶם הַוָּא יְהִי: **20** וְאָמְרָתֶם לֹא יַתְכִּן דָרְך
 אָדָנִי אֲשֶׁר דָרְכָיו אֲשֶׁפֶת אֶתְכֶם בֵית יִשְׂרָאֵל: **21** וְיְהִי
 בְשִׁתְיָ עַשְׂרָה שָׁנָה בְעֶשֶׂרִי בְחִמָּשָׁה לְחִדְשָׁן גִּלְעָד
 בְאַלְיָ הַפְּלִיטָה מִירוֹשָׁלָם לְאָמָר הַכְתָּה הָעִיר: **22**
 וַיְדַי יְהִי הַיְתָה אֲלִי בְעֶרֶב לְפָנֵי בָא הַפְּלִיטָה וַיְפַתֵּח
 אֲתַ פִּי עַד בָּא אֲלִי בְבָקָר וַיְפַתֵּח פִי וְלֹא נָאַלְמָתִי
 עֹוֹד: **23** וְיַיְהִי דָבָר יְהִי אֲלִי לְאָמָר: **24** בֶן אָדָם יִשְׁבַּי
 הַחֲרָבוֹת הַאֲלָה עַל אֶדְמָתָ יִשְׁרָאֵל אֲלָמָר אֶתְהָם לְאָמָר אֶחָד
 הַיְהָ אֶבְרָהָם וַיִּרְשָׁא אֶת הָאָרֶץ וְאֶחָדָנוּ רְבִים לְנוּ נְתָנָה
 הָאָרֶץ לְמֹרְשָׁהָה: **25** לְכָן אָמָר אֶלְהָם כָה אָמָר אֱלֹהִי
 יְהָוָה עַל הַדָּם תְּאַכְלֵוּ וְעַינְכֶם תְּשָׂא אֹל נְלָלִיכֶם וְדָם
 תְשִׁפְכּוּ וְהָאָרֶץ תִּרְשֹׁו: **26** עַמְדָתֶם עַל חַרְכָּם עַשְׁוִיתָן
 תְוֻבָּה וְאַיִשָּׁת אֶת אֲשָׁת רָעָה טְמָאָתָם וְהָאָרֶץ תִּרְשֹׁו:
27 כִּי כִּי אָמָר אֶלְהָם כָה אָמָר אֱלֹהִי יְהָוָה צְוָא אֹם
 לְאָשָׁר בְּחָרָבוֹת בְּחָרָבָ בִּלְלָה וְאָשָׁר עַל בְּנֵי הַשְׁדָה
 לְחִיָּה נְתָנוּ לְאֲכָלָו וְאָשָׁר בְּמִצְדָּות וּבְמִעְרָה בְּדָרְבָּר
 יְמּוֹתָו: **28** וְנָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ שְׁמָמָה וְמִשְׁמָמָה וְנִשְׁבַּתְנָאָן
 עֹזָה וְשְׁמָמוֹ הַרְיָוִישָׁרָאֵל מַאֲין עֹזָר: **29** וַיַּדְעַו כִּי אַנְיָ
 יְהָוָה בְּתַתְיָ אֶת הָאָרֶץ שְׁמָמָה וְמִשְׁמָמָה עַל כָּל תְּועֵבָתָם
 אֲשֶׁר עָשָׂו: **30** וְאַתָּה בֶן בְּנֵי עַמְקָה אֲלָמָר בְּךָ
 אַצְלָ הַקְּרָוֹת וְכַפְתָּה הַבְּתִים וְדָבָר חָרָת אֶחָד אִישׁ
 אֲתַ אָחִיו לְאָמָר בָא אָנָה וְשָׁמְעוּ מִהַדְבָּר הַיּוֹצֵא מִתָּא
 יְהָוָה: **31** וְיַבְאָוָא אַלְיָקְרָבְמִבְּאָוָעָם וְיַשְׁבַּו לְפָנֵיךְ עַמְיָ
 וְשָׁמְעוּ אֶת דָבָרָיךְ וְאַוְתָם לְאַיְשָׁו כִּי עֲנִיבָם בְּפִיהָם
 הַמָּה עֲשִׂים אֶחָרִי בְצֻעָם לְכָם הַלְּךָ: **32** וְהַנְּךָ לְהָם
 כִּי עֲנִיבָם יִפְהָאָה קָול וּמִטְבָּנָן וְשָׁמְעוּ אֶת דָבָרִיךְ
 וְעַשְׂים אַיִם אַוְתָם: **33** וּבְבָאָה הַנְּהָה בָאָה וַיַּדְעַו כִּי נְבָאָ
 הִיָּה בְּתוֹכָם:

ולעתודים: 18 המעת מכמם המרעה הטוב תרשו ויתר מרעיכם תרמסו ברגילים ומשקע מים תשתטו ואת הנותרים ברגילים תרפשו: 19 וצאנז מרמס רגילים תרעינה ומפארש רגילים תשתינה: 20 לכן כה אמר אדרני יהוה אליהם הנני ושפטתי בין שהבריה ובין שה רזה: 21 ייען בצד ובכתרת תחרפו ובקרניכם תננהו כל הנחלות עד אשר הפיצוותם אותה אל החוצה: 22 והושתוי לצאנו ולא תהינה עוד לבו ושפטתי בין שה לשה: 23 והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אהת עת עברדי דודיך הוא ירעעה אתם והוא יהיה להן לרעה: 24 ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדיך דוד נשי באתכם אני יהוה דברתי: 25 וכרכתי להם ברית שלום והשבתי היה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטה וישנו בערים: 26 ונתתי אותם וסביבות נבעתי ברכה והורדתי הנשׁם בעתו גשמי ברכה יהו: 27

וידעו כי אני יהוה:

36 ואותה בן אדם הנבא אל הrai ישראל ואמרה הrai ישראל שמעו דבר יהוה: 2 כה אמר אדרני יהוה יען אמר האויב عليיכם האח ובמאות עולם למורשה היהתה לנו: 3 לכן הנבא ואמרה כה אמר אדרני יהוה יען ביען שמות וষאף אתה מסביב להויתכם מורשה לשארית הנזים ותעלן על שפת לשון ורבת עם: 4 לכן הrai ישראל שמעו דבר אדרני יהוה כה אמר אדרני יהוה להרים ולגבウות לאפיקום ולנאיות ולחרבות השמאות ולערבים הנזובות אשר היו לבו וללעג לשארית הנזים אשר מסביב: 5 לכן כה אמר אדרני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על לשארית הנזים ועל אדום כלל אשר נתנו את ארציהם להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מנרשה לבו: 6 לכן הנבא על ארמת ישראל ואמרה להרים ולגבウות לאפיקום ולנאיות כה אמר אדרני יהוה הנני בקנאתי ובחמתוי דברתי יען למאת נזים נשאתם: 7 לכן כה אמר ירדף אם לא דם שנאת ודם ירדף: 7 ונתתי אמר אדרני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הנזים

35 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 בן אדם שם פניך על הrai שער והנבא עליו: 3 ואמרת לו כה אמר אדרני יהוה הנני אליך הrai שער ונטתי ידי עליך ונחתיך שמה ומשמה: 4 עיריך חרבנה אשים ואתה שמה תהיה וירעת כי אנו יהוה: 5 ייען היהות לך איבת עולם ותנרג את בני ישראל על ידי חרב בעת אדים בעת עון קץ: 6 לכן חי אני נאם אדרני יהוה כי לדם עשהך ודם ירדף אם לא דם שנאת ודם ירדף: 7 ונתתי אמר אדרני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הנזים

asher lekem mesabib hamah kalmatam yisao: 8 v'atah haroi israel ulnefchem thanu v'pericim tashao leumi israel ci kervo loboa: 9 ci hani alikim v'fenati alikim v'neburatam v'noarutam: 10 v'hreibiti ulikim adam cal b'ayt israel cal v'nashbo ha'arim v'v'hreibotot tibbina: 11 v'hreibiti ulikim adam v'v'hameh v'ravo v'pero v'hoshavti atchem k'krdmoticim v'hitevati m'rashoticim v'ydutam ci ani yeho: 12 v'holchti ulikim adam at umi israel v'irshuk v'v'hayit lhem l'nachla v'la tsof u'd l'schelam: 13 cah amar aduni yeho yin amarim l'kam acalat adam ati v'mschalt nivik hiyot: 14 l'kam adam la'acalui u'd v'goyik la'tchashi u'd nam aduni yeho: 15 v'la'ashmu al'k u'd kalmot ha'niyim v'hrfet umim la'ashai u'd v'goyik la'tchashi u'd nam aduni yeho: 16 v'v'hiydi drer yeho al'i la'am: 17 ben b'ayt israel shv'im ul' admotam v'itemao atoha b'drdcm v'v'halilotam c'tmatah gneda hitha drdcem l'pni: 18 v'ashp'ek chmati ul'ihem ul' hadom asher shp'co ul' ha'ariz v'v'halilotam temaoah: 19 v'afeyin atem b'niyim v'yo'ro b'arzot cdrcem v'v'halilotam shpetotim: 20 v'ib'ao al' ha'niyim asher ba'ao shem v'v'hallo at' shem k'dshi b'amr lhem um yeho al'ha v'maratzo yizao: 21 v'achamal ul' shem k'dshi asher chal'lohu b'ayt israel b'niyim asher ba'ao shma: 22 l'kam amar l'beit israel cah amar aduni yeho la' l'munchem ani usha b'ayt israel ci am l'shem k'dshi asher chal'hem b'niyim asher batem shem: 23 v'k'dashti at sh'mi gneda h'mchal b'niyim nam aduni yeho b'hk'dshi b'kem l'v'niyim: 24 v'likhchi atchem mn' gnim v'k'bzchi atchem m'k'l ha'arzot v'habati atchem al' admotchem: 25 v'zorakti ulikim m'ayim v'horoim v'tharatam m'k'l tm'hototim v'm'k'l n'halotim at'hbar atchem: 26 v'v'netchi l'kam l'b' chodesh v'roch chodesha atun b'krbcem

והסרתי את לב האבן מבריכם ונתתי לכם לב בשר: 27 ואת רוחי אתן בקריכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטך תשמרו ועשיתם: 28 וישבתם בארץ אשר נתתי לאביכם והייחם לי עם ואנכי אהיה לכם לאלהים: 29 והושעתו אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדן והרביתי אותו ולא אתן עליכם רעב: 30 והרביתי את פרי הארץ ותנוובת השדה למען אשר לא תקווע חרפת רעב בניו: 31 וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעליכם אשר לא טובים ונקתתם בפניכם על עונתיכם ועל חועבתיכם: 32 לא למענכם אוי עשה אם אדני יהוה יודע לכם בשׂו והכלמו מדריכיכם בית ישראל: 33 כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונתיכם והושבתי את הערים ונבנו החרכבות: 34 עדן והערים החרבות והנסמות והנהרות בוצרות הנדרה היתה דרכם לפניכם: 35 ואמרו הארץ הלו הנסמה היתה כנן כל עובר: 36 ואמרו הארץ הלו הנסמה היתה כנן ית' ית' בנותי הנדרות נשעתי הנסמה אוי יהוה ברתי ועשתי: 37 כה אמר אדני יהוה עוד אתה אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן: 38 כצאן קדשים כצאן ירושלים במועדיה כן תהיינה הערים החרכבות מלאות צאן אדם וידעו כי אוי יהוה:

37 היתה עלי יד יהוה וווצאני ברוח יהוה ווינחני בתוך הבקעה והוא מלאה עצמות: 2 זה עבירני עליהם סביב ותנה רבותה מאד על פנ' הבקעה והנה ישות מאד: 3 ויאמר אל'י בן אדם התחינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: 4 ויאמר אל'י הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחיותם: 6 ונתתי עליכם נדים והעלתי עליכם בשׂר וקרמי עלייכם עור ונתתי לכם רוח וחיותם וידעתם כי אוי יהוה

יהוה: 7 ונכאתו כאשר צויתיו ויהי קול כהנבי והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו: 8 ו/orיתו והנה עליהם נדים ובשר עליה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם: 9 ויאמר אליו הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרגונים האלה ויהיו: 10 והנבאתו כאשר צויתו ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד: 11 ויאמר אליו בן העצמות האלה כל בית ישראל העמיה הננה אמרים יבשו עצמותינו ואברהה תקוטנו נגוננו לנו: 12 לבן הנבא ואמרת אליויהם כה אמר אדני יהוה הננה אני פתח את קברותיכם והעליתו אתכם מכבורותיכם עמי והבאתו אתכם אל ארמתה ישראל: 13 וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעליתו אתכם מכבורותיכם עמי: 14 ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתו אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתני ועשיתו נאם יהוה: 15 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 16 ואתה בן קח לך עז אחד וכתב עליו ליהודה ولבני ישראל חבירו ולקח עז אחד וכתב עליו ליעוסף עז אפרים וכל בית ישראל חבירו: 17 וקרב אתם אחד אל אחד לך לעז אחד והוא לאחדרים בידך: 18 וככאשר יאמרו לך בני עמד לאמր הלא תניד לנו מה אלה לך: 19 דבר אלהם כה אמר אדני יהוה הננה אני לך את עז יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבירו ונתתי אותם עליו את עז יהודה ועשיתם לעז אחד והוא אחד בידך: 20 והיו העצים אשר חכתב עליהם בידך לענייהם: 21 ודבר לך אליהם כה אמר אדני יהוה הננה אני לך את בני ישראל מבין הנויים אשר הלאו שם וocabתי אתכם מסביב והבאתו אותם אל אדמתם: 22 ועשיתו אותם לנו אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני נויים ולא יחציו עוד לשתי ממלכות עוד: 23 ולא יטמא

38 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם שם פניך אל גנו ארץ המנוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גנו נשיא ראש משך ותבל: 4 ושובבתיך ונתתי חותם בלחייך והוצאתו אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי מכליל כלם קהיל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם: 5 פרס כוש ופטת אתם כלם מגן וככובע: 6 גמר וככל אפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אגפיו עמים רבים אתך: 7 הכן והכן לך אלה וככל קהילך הנkehilm עלייך והיות להם למשמר: 8 מימים רבים תפקד באחרית הימים תבוא אל ארץ משובבת מהריב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטה כלם: 9 וועלית כשהה תבוא כען לבסות הארץ תהיה אתה וככל אגפיק ועמים רבים אותך: 10 כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלם דברים על לבך וחשבת מחשבת רעה: 11 ואמרת אלה על ארץ פרוזות אבואה השקטים ישבי לבטה כלם ישבים באין חומה ובריה ודלתים אין להם: 12 לשלל שלל ולבי בו להשיב ירד

על חרבות נושבת ואל עם מסך מנוים עשה מקנה נתתיק לאכליה: 5 על פני השדה תפול כי אני דברתי נאנו אדני יהוה: 6 ושלחתי אש במונובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה: 7 ואות שם קדשי אודיע בתוךעמיישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הנויים כי אני יהוה קדוש בישראל: 8 הנה בא והנוהת נאנו אדני יהוה הוא היום אשר דברתי: 9 ויצאו ישבו עריישראל ובעירו והשיקו בנשך ומגנן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמה ובעירו בהם אש שבע שנים: 10 ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן הערים כי בנשך יבערו אש ושללו את שליליהם ובכוו את בזיהם נאנו אדני יהוה: 11 והוה ביום ההוא אתן לנו מקום שם קבר בישראל ני העברים קדמתם הים וחסמת היא את העברים וקברו שם את נוג ואת כל המונה וקראו ניא המון נוג: 12 וקברים בית ישראל לעmun טהר את הארץ שבעה חדשים: 13 וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם יום הקבר נאנו אדני יהוה: 14 ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקרים את העברים את הנוגרים על בני הארץ לטהרה מקצת שבעה חדשים יחקרו: 15 ועbero העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצל ציון עד קברו אותו המקרים אל ניא המון נוג: 16 ווגם שם עיר המונה וטהרו הארץ: 17 ואתה בן אדם כי אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחו אשר אני זבח לכם זבח גדול על הריו ישראל ואכלתם בשער ושתיהם דם: 18 בשער גבורים תאכלו ודם נשייאי הארץ תשטו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם: 19 ואכלתם חלב לשבעה ושתיהם דם לשכرون מזבחיו אשר זבחתי לכם: 20 ושבעתם על שלחני סוס ורכב נבור וכל איש מלחה נאנו אדני יהוה: 21 ונתתי את כבורי בנויים וראו כל הנויים את משפטיך אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם: 22 ידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא וידעו כי אני יהוה:

39 **וְאַתָּה בֶן תְּנַבֵּא עַל נָגֵן וְאָמַרְתָּ כֵּה אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה הָנָנִי אֶלְיךָ נָגֵן שָׂרֵר אֶרְאָשׁ מְשֻׁךְ וְתָבֵל:** 2 ושבתייך ושאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותך על הריו ישראל: 3 והכיתוי קשתך מיד שמאולך וחץיך מיד ימינך אפי: 4 על הריו ישראל תפול אתה וכל אפיק ועמים אשר אתה לעיט צפור כל כנף והיה השדה

והלאה: 23 וידעו הנוים כי בעונם גלו בית ישראל על שהים אמות ואלם השער מהבית: 10 ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מודה אחת לשלהם ומודה אחת לאלים מפה ומפו: 21 ווימד את רחוב פתח השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: 22 וגובל לפני התאות אמה אחת ואמה אחת נבול מפה והטא שש אמות מפו ושש אמות מפו: 23 ווימד את השער מגן התא לנו רחוב עשרים וחמש אמותفتح נגר פתח: 24 ויעש את אילים ששים אמה ואל איל החצר השער סביב סביב: 25 וועלפני השער היאתון על לפני אלם השער הפנימי חמישים אמה: 26 וחלונות אטמות אל התאים ואל אליהמה לפניהם לשער סביב סביב וכן לאלמות וחולנות סביב סביב לפניהם ואל איל תמים: 27 ויביאני אל החצר החיצונה והגה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל הרצפה: 28 והרצפה אל כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה: 29 ווימד רחוב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה הקדים והצפון: 20 והשער אשד פניו דרכ הצפון לחצר החיצונה מודר ארכו ורחבו: 21 ותאו שלושה מפו ושלשה מפו ואילו ואלמו היה כמדת השער הראשון חמישים אמה ארכו ורחב חמישים ועשרים באמה: 22 וחלונו ואלמו ותמרו כמדת השער אשר פניו דרכ הקדים ובמעלות שבע יعلו בו ואילמו לפניהם: 23 ושער לחצר הפנימי נגר השער לצפון ולקדים ווימד משער אל שער מאה אמה: 24 ווילכני דרכ הדרום והנה שער דרכ הדרום ומדר אילו ואילמו כמדות האלה: 25 וחלונים לו ואילמו סביב סביב כהחולנות האלה חמישים אמה ארך ורחב חמישים ועשרים אמה: 26 ומעלות שבעה עלוות ואלמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו אל אילו: 27 וושער לחצר הפנימי דרכ הדרום ווימד משער אל השער דרך הדרום מאה אמות: 28 ויביאני אל חצר הפנימי והלאה: 23 וידעו הנוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו بي ואستر פני מיהם ואתנים ביד צרים ויפלו בחרב כלם: 24 כטמאתם וכפשעים עשייתם אתם ואстер פני מיהם: 25 לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאי לשם קדשי: 26 ונשׁו את כל מלחם ואת כל מלחם אשר מעלו بي בשבותם על אדמתם לבטח ואין מהריך: 27 בשובבי אותם מן העמים וקובצתי אתם מארצם איביהם ונקדרתי בהם לעני הנוים רבים: 28 וידעו כי אני יהוה אלהים בהגלוותיהם אתם אל הנוים וכנסתים על אדמתם ולאותיר עוד מהם שם: 29 ולא אסתור עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה:

40 בעשרים וחמש שנה לגולותנו בראש השנה בעשור לחדש בארכע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום היה עלי יד יהוה ויבא אליו שמה: 2 במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הדר נבה מאד ועליו מבנה עיר מנגב: 3 ויביאו אותו שמה ותנה איש מראהו כמראה נחשת ותחיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער: 4 וידבר אליו האיש בן אדם ראה בעניך ובאזוריך שמע ושם לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען הראותה הבאתה הנה הנגר את כל אשר אתה ראה לבית ישראל: 5 והנה חומה מוחזק לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח ווימד את רחוב הבניין קנה אחד וקומה קנה אחד: 6 ויבוא אל שער אשר פניו דרכ הקדרימה וויעל במעלהתו ווימד את סוף השער קנה אחד רחוב ואת סוף אחד קנה אחד רחוב: 7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד אחד רחוב ובין התאים חמיש אמות וסוף השער מאצל אלם השער מהבית קנה אחד: 8 ווימד את אלם השער מהבית קנה אחד: 9 ווימד את אלם השער שמנה אמות ואילו

בשער הדרים וימד את השער הדריםCMDOTOT האללה: 29
אל יהוה לשפטו: 47 וימד את החצר ארך מה אמה
ורחוב מאה אמה מרבעת והמושב לפני הבית: 48
ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם המש אמות מפה
וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפה ושלש
אמות מפה: 49 ארך האלים עשרים אמה ורחב עשתי
עשרה אמה ובמעלות אשר יعلו אליו ועמדים אל
האלים אחד מפה ואחד מפה:

41 ויבאני אל ההיכל וימד את האלים שש אמות
רחוב מפה ושת אמות רחוב מפה רחוב האל: 2 ורחב
הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפה
וחמש אמות מפה וימד ארכו ארבעים אמה ורחב
עשרה אמה: 3 ובא לפניה וימד אל הפתח שתיים
אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: 4
וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל
פני ההיכל ויאמר אליו זה קדש הקדשים: 5 וימד
קיר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב
סביב לבית סביב: 6 והצלעות צלע אל צלע שלוש
ושלשים פעמיים ובאות בקיר אשר לבית לצלעות
סביב סביב להיות אחויזים ולא יהיו אחויזים בקיר
הבית: 7 ורחבנה ונסבה למלחה למלחה לצלעות כי
מוסב הבית למלחה למלחה סביב סביב לבית על כן
רחב לבית למלחה וכן התתונה יعلا על העלונה
لتיכון: 8 וראיתי לבית נגה סביב סביב מיסודות
הצלעות ملي הקנה שש אמות אצילה: 9 רחוב הקיר
אשר לצלע אל החוץ חמש אמות ואשר מנה בית
צלעות אשר לבית: 10 ובין הצלעות רחוב עשרים
אמה סביב לבית סביב סביב: 11 ופתח הצלע למנח
פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום
המנח חמש אמות סביב סביב: 12 והבנין אשר אל
פני הנורה פאת דרך הים רחוב שבעים אמה וקירות
הבניין חמש אמות רחוב סביב סביב וארכו תשעים

בשער הדרים וימד את השער הדריםCMDOTOT האללה:
סביב סביב חמישים אמה ארך ורחב עשרים וחמש
אמות: 13 ואלמלו סביב סביב ארך חמש ועשרים
אמה ורחב חמש אמות: 14 ואלמלו אל חצר החזונה
ותתרמים אל אילו ומעלות שמונה מעלו: 15 ויבאני אל
החצר הפנימי דרך הקדשים וימד את השער CMDOTOT האללה:
וთאו ואלו ואלמלו CMDOTOT האללה וחלונות לו
ואלמלו סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב חמש
ועשרים אמה: 16 ואלמלו לחצר החזונה ותתרמים אל
אלו מפה ומשנה מעלות מעלו: 17 ויבאני אל
שער הצפון ומדר CMDOTOT האללה: 18 תאו ואלו ואלמלו
וחלונות לו סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב
חמש ועשרים אמה: 19 ואילו לחצר החזונה ותתרמים
אל אילו מפה ומשנה מעלות מעלו: 20 ולשכה
ופתחה באילים השערים שם יידחו את העלה: 21
ובאלם השער שניים שלחנות מפה ושנים שלחנות מפה
לשחות אליהם העלה והחטאות והאשם: 22 ואל
הכתף מהוצאה לעוללה לפתח השער הצפונה שניים
שלחנות ואל הכתף האחרת אשר לאלים השער שניים
מפה להכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו:
23 וארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות
אתה והצוי ורחב אמה אחת וחציו ונגה אמה אחת
אליהם ייניחו את הכלים אשר ישחטו את העלה בם
והזבח: 24 והשפטים טפח אחד מוכנים בቤת סביב
סביב ואל הצלונות בשער הקרבן: 25 ומוחצת לשער
הפנימי לשכות שרדים בחצר הפנימי אשר אל כתף
שער הצפון ופניהם דרך הדרים אחד אל כתף שער
הקדשים פניהם דרך הצפון: 26 וידבר אליו זה הלהקה
אשר פניה דרך הדרים לכהנים שמרי משמורת הבית:
והלהקה אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי

הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחנות ומהתקנות מהארץ: 7 ונדר אשר להזין לעמota הלשכות דרך החצר החצינה אל פניהם הלשכות ארכו חמשים אמה: 8 כי ארך הלשכות אשר לחצר החצינה חמישים אמה ותנה על פניהם היכל מהה אמה: 9 ומתחתיה לשכות האלה המבוא מהקדמים בכאו להנה מהחצר החצינה: 10 ברחוב גדר החצר דרך הקדים אל פניהם הנוראה ואל פניהם לשכות: 11 וודרך לפניהם כمراה הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיין וכמשפטיהם וכפתחיהם: 12 וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הנוראה דריך הקדים בכוון: 13 ויאמר אליו לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פניהם הנוראה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם ינחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המוקם קדש: 14 בכאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונית ושם ינחו בגדיהם אשר ישמרו בהן כי קדש הנה ילבשו בגדיהם אחרים וקרבו אל אשר לעם: 15 וכלה את מדרות הבית הפנימי והוציאי דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדרו סביב סביב: 16 מדדר רוח הקדים בקנה המדה חמיש מאות קנים בקנה המודה סביב: 17 מדדר רוח הצפון חמיש מאות קנים בקנה המדה סביב: 18 את רוח הדרום מדדר חמיש מאות קנים בקנה המודה: 19 סביב אל רוח הים מדדר חמיש מאות קנים בקנה המודה: 20 לאربع רוחות מדדרו חומה לו סביב סביב ארך חמיש מאות ורחב חמיש מאות להבדיל בין הקדרש להל:

43 וילכני אל השער שער אשר פנה דרך הקדים: 2 והנה כבוד אלהו ישראל בא מדדר הקדים וקלו קול מים רבים והארץ האירה מכבדו: 3 וכמראה מהנה מהתחנות ומהתקנות בנוין: 6 כי משלשות

אמות: 13 ומדדר את הבית ארך מאה והנורה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה: 14 ורחוב פניהם הנוראה לאלה אמה: 15 ומדדר ארך הבניין אל פניהם הנוראה אשר על אהריה ואתוקיה מפו ומפו מאה אמה והיכל הפנימי ואלמי החצר: 16 הספרים והחלונים האטמות והאתיקים סביב לשיטם גנד הספר שחויף עז סביב סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכסות: 17 על מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולהזין ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי וביחסן מדורות: 18 ועשוי כרובים ותמים ותمرة בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: 19 ופני אדם אל התמורה מפו ופני כפיר אל התמורה מפו עשי אל כל הבית סביב סביב: 20 מהארץ עד מעל הפתח הכרובים והתמים עשוים וקירות היכל: 21 ההיכל מזוזות רבעה ופני הקדרש המדראה כמראה: 22 המזבח עז שלוש אמות נבה וארכו שטים אמות ומתקעוטיו לו וארכו וקירותיו עז וידבר אליו זה השלחן אשר לפניו יהוה: 23 ושתיים דלתות להיכל ולקדש: 24 ושתיים דלתות לדלתות שתים מוסכות דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: 25 ועשה אלהו אליהם אל דלתות ההיכל הכרובים ותמים כאשר עשוים לקירות ועב עז אל פניהם האלים מהחוץ: 26 וחלונים אטמות ותמים מפו ומפו אל כתפות האלים וצלעות הבית והעבים:

42 וויצו אני אל החצר החיצונית הדריך דרך הצפון ויבאנו אל הלשכה אשר גנד הנוראה ואשר גנד הבניין אל הצפון: 2 אל פניהם ארך אמות המאה פתח הצפון והרחוב חמישים אמות: 3 גנד העשורים אשר לחצר הפנימי וגנד רצפה אשר לחצר החיצונית אתיק אל פנו אהיך בשלשים: 4 ולפניהם הלשכות מהלך עשר אמות רחוב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: 5 וחלשות הצלעות קצירות כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחנות ומהתקנות בנוין: 6 כי משלשות

ונתתה אל הכהנים הלוים אשר הם מזורע צדוק הכהנים אליו נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטא: ²⁰ ולקחת מדרמו ונתתה על ארבע קרנתיו ועל ארבע בנות העוזרה ואל הגבול סביב וחטא אתו וכפרתתו: ²¹ ולקחת את הפר החטא ושרפו במקדש הבית מוחוץ למקדש: ²² וביום השני תקריב שער עזים חמימים לחטא וחטא את המזבח כאשר חטא בפר: ²³ בכלותך מחתא תקריב פר בן בקר תמים ואיל מנחצן תמים: ²⁴ והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהםמלח והעלו אותם על ליהוה: ²⁵ שבעת ימים תעשה שער החטא ליום ופר בן בקר ואיל מן החצן תמים יעשו: ²⁶ שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו ידו: ²⁷ ויכללו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עלותיכם ואת שלמיכם ורצאתו אתכם נאם אדני יהוה:

44 וישבarti דרך שער המקדש החיצון הפנה קדמים והוא סגור: ² ויאמר אליו יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלה ישראל בא בו והוא סגור: ³ את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יצא: ⁴ ויביאני דרך שער הצפון אל פניהם וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פנוי: ⁵ ויאמר אליו יהוה בן אדם שם לך וראה בעיניך ובאוניך שמע את כל אשר אני מדבר אתך לכל חקוק בית יהוה ולכל תורה ושם לך לבר למבוא הבית בכל מוצאי המקדש: ⁶ ואמרת אל מררי אל בית ישראל כי אמר אדני יהוה רב לכם מכל וועובייכם בית ישראל: ⁷ בהבאים בני נכר ערלי לב וערליبشر להיות במקדשי לחלו את ביתך בחקריביכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתך אל כל תועבותיכם: ⁸ ולא שמרתם משמרת קדשי

את העיר ומראות כמראה אשר ראוי אל נהר כבר ואפל אל פנוי: ⁴ וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדמים: ⁶ ותשאני רוח ותביاني אל החבר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית: ⁶ ואשמע מדבר אל מabit ואיש היה עמד אצל: ⁷ ויאמר אליו בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אדר אשכנ שבטוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפנוי מלכיהם במוותם: ⁸ בחתם סוף את ספי ומזוחם אצל מזוחתי והקير בין וביניהם וטמאו את שם קדשי בזנותם אשר עשו ואכלם באפי: ⁹ עתה ירחקו את זנותם ובפנוי מלכיהם ממן ושכנתו בתוכם לעולם: ¹⁰ אתה בן גנד את בית ישראל את הבית ויכללו מעוניותיהם ומדדו את תכניתם: ¹¹ וואם נכללו מכל אשר עשו צורת הבית ותוכנותו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתו וכל צורתו וכל תורה הוודע אותם וכותב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתו ועשו אותם: ¹² זאת תורה הבית על ראש ההר כל נבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורה הבית: ¹³ ואלה מדרות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחוב ונבולה אל שפה סביב זורת האחד וזה נב המזבח: ¹⁴ ומוחיק הארץ עד העוזרה הקטנה עד העוזרה הנдолה ארבע אמות ומהעוזרה הקטנה עד העוזרה הנдолה ארבע אמות ורחוב האמה: ¹⁵ וההר אל ארבע אמות ומהאראל ולמעלה הקרנות ארבע: ¹⁶ והאראל שתים עשרה ארך בשתיים עשרה רחוב אל ארבעת רבעיו: ¹⁷ והעוזרה ארבע עשרה ארך באربع עשרה רחוב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה וחיק לה אמה סביב ומעלהו פנות קדמים: ¹⁸ ויאמר אליו בן אדם כי אמר אדני יהוה אלה חקוקת המזבח ביום העשטו להעלות עליו עליה ולזרק עליו רם:

והשימון לשמרי משמורת מקדשי לכם: 9 כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשער לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל: 10 כי אם הלויים אשר רחיקו מעלי בחכמת ישראל אשר תען מעלי אחרני גולוייהם ונשאו עונם: 11 והוא במקדשי משרותים פקדות אל שעריו הבית ומשרתים את הבית מה ישחטו את העלה ואת הובח לעם והמה יעדמו לפניהם לשרתם: 12 יען אשר ישרתו אותם לפניהם גולוייהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי יידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם: 13 ולא יגשו אליו לכהן לוי ולנשא על כל קדשי אל קדשי הקדשים נשאו כל מהם ותוועותם אשר עשו: 14 וננתנו אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר

אכלו הכהנים:

45 ובהפליכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליוה קדש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל נבולה סביב: 2 יהיה מזוה אל קדש חמץ מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מנדרש לו סביב: 3 ומן המדה הזאת תמוד ארך חמץ ועשרים אלף ורחב עשרה אלפיים וכו' יהיה המקדש קדש קדשים: 4 קדש מן הארץ הוא לכהנים משרותי המקדש יהיה הקרים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש: 5 וחמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלפיים רחוב היה ללוים משרותי הבית להם לאחוזה עשרים לשכת: 6 ואחוזה העיר תננו חמץ אלפיים רחוב וארך חמץ ועשרים אלף לעמיה תרומה הקדש לכל בית ישראל יהוה: 7 ולנשא מזוה ומזה לתרומה הקדש ולאחותות העיר אל פנוי תרומה הקדש ולא פנוי אחותות העיר מפתת ים ימה ומפתת קדרמה קדרימה וארך לעמיה אחד החלקים מנכול ים אל גובל קדרימה: 8 לארץ יהוה לו לאחוזה בישראל ולא ינו עוד נשייא את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשבטייהם: 9 כה

יעשה בו: 15 והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בחכמת בני ישראל מעלי המה יקרבו אליו לשרתני ועמדו לפנוי להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה: 16 המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרתני: 17 והיה בכוואם אל שעריו החצר הפנימית בנדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשעריו החצר הפנימית וביתה: 18 פארוי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא חנרו ביזע: 19 ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשו את בנידיהם אשר המה משרותם בם והניהם אותם בלשכת הקדש ולבשו בנדים אחרים ולא יקדשו את העם בבנידיהם: 20 וראשם לא יגלו ופרע לא ישלחו כסום יכسو את ראשיהם: 21 ווין לא ישתו כל כהן בכוואם אל החצר הפנימית: 22 ואלמנה ונורשה לא יקחו להם לנשיהם כי אם בתולות מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכחן יקחו: 23 ואת עמי יוירו בין קדש לחול ובין טמא לתחור יודע: 24 ועל ריב המה יעדמו לשפט במשפט ומשפטו ואת

כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדמים יהיה סגור שיתימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח: ² ובא הנשיא דרך אלולים השער מחוץ ועמד על מזוזות השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחו על מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב: ³ והשתחו עם הארץ פתח השער ההוא בשבתו ובחדרים לפני יהוה: ⁴ והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששא כבשים תמים ואיל תמים: ⁵ ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתה ידו ושםן הין לאיפה: ⁶ וביום החדש פר בן בקר תמים ושתת כבשים ואיל תמים יהיו: ⁷ ואיפה לperf ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים אשר תשיג ידו ושםן הין לאיפה: ⁸ ובבוא הנשיא דרך אלולים השער יבוא וברכו יצא: ⁹ ובבואו עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחו יצא דרך שער נגב והבא דרך שער צפון יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכוו יצאו: ¹⁰ וdonecia בתוכם בבאים יבוא ובצאתם יצאו: ¹¹ ובchanim ובמועדים תהיה המנחה המקדש: ¹² ולקח הכהן מדם החטא ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העוריה למזבח ועל מזוזות שער החצר הפנימית: ¹³ וכן תעשה בשבועה בחדר מסיש את עולתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת יצא ונסגר את השער אחריו צאתו: ¹⁴ וכובש בן שנתיים העשה עליה ליום ליהוה בבקר בבקר העשה אתו: ¹⁵ וממנה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושםן שלישית הין לרס את הסלת מנחה ליהוה חוקות עולם תמיד: ¹⁶ ועשו את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר עלות תמיד: ¹⁷ כה אמר אדני יהוה כי יתן הנשיא מנהה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחותם היא בנהלה: ¹⁸ וכי יתן מנהה מנהלו לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור

אמר אדני יהוה רב לכם נשייא ישראל חמס וshed הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתייכם מעל עמי נאם אדני יהוה: ¹⁹ מאוני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהיו לכם: ²⁰ האיפה והבת המכור האיפה לשאת מעשר המכור הבת ועונש החרם המכור אל המכור יהיה מתקנתו: ²¹ והשקל עשרים גרא עשרים שקלים יהיה מתקנתו: ²² זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה המכור החתרים וששית האיפה מהחרם השערם: ²³ וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרה הבתים המכור כי עשרה הבתים המכור: ²⁴ וזהו אחת מן הצאן מן המאתיים משקיה ישראל למנה ולעללה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: ²⁵ כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל: ²⁶ וועל הנשיא יהיה העולות והמנה והנסך בחנים ובחדרים ובשבתו בכל מועד בית ישראל הוא יעשה את החטא ואת המנחה ואת העולה ואת השלים לכפר בעד בית ישראל: ²⁷ כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקה פר בן בקר תמים וחתאת את המקדש: ²⁸ ולקח הכהן מדם החטא ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העוריה למזבח ועל מזוזות שער השנה ומפטוי וכפרתם את הבית: ²⁹ בראשון בארכעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסק חנ שבעות ימים מצות יأكل: ³⁰ ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ פר חטא: ³¹ ושבעת ימי החג יעשה עולח ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמים ליום שבעת הימים וחטא שער עזים ליום: ³² ומנחה איפה לperf ואיפה לאיל יעשה ושםן הין לאיפה: ³³ שבעה ימים כחטא כתלה וכמנחה וכמשן: שבעת הימים כחטא כתלה וכמנחה וכמשן:

כל אשר יבוא שמה הנהל: ¹⁰ והיה יעמדו עליו דרגים מעין גדי ועד עין עגלים משטוחה לחרמים יהיו למיןה תהיה דגתם כדנת הים הנדרול רבה מאד: ¹¹ ב策תו ונבואו ולא ירפא למלך נתנו: ¹² ועל הנהל עלה על שפטו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יוביל עלה והוא יתם פריו לחדריו יבכר כי מימי מזון המקדש הנה יוצאים והיו פריו למאכל ועלהו לתרופה: ¹³ כה אמר אדרני יהוה נה נבול אשר תנהלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסוף חבליהם: ¹⁴ ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את יدي לתחת לאבותיכם ונפלת הארץ הזאת לכם בנחלתה: ¹⁵ וזה נבול הארץ לפאת צפונה מן הים הנדרול התרלן לבוא צדרה: ¹⁶ חמת ברותה סברים אשר בין נבול דמשק ובין נבול חמת חצר התיכון אשר אל נבול חורון: ¹⁷ וזה נבול מן הים חצר עיןון נבול דמשק וצפון צפונה ונבול חמת ואת פאת צפון: ¹⁸ ופאת קדרים מבין חורון ומבין דמשק ומבין הנלעד ומבין ארץ ישראל הירדן מבול על הים הקדמוני תמדו ואת פאת קדרימה: ¹⁹ ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדרש נהלה אל הים הנדרול ואת פאת תימנה נגבה: ²⁰ ופאת ים הנדול מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים: ²¹ וחלקתם את הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל: ²² והיה תפלו אותה בנחלתה לכם ולהנרים הנרים בתחוםם אשר הולדו בנים בתחוםם והיו לכם אזרח בבני ישראל אתם יפלל בנחלתה בתוך שבטי ישראל: ²³ והיה בשבט אשר נר הנר אותו שם תנתנו נהלו נאם אדרני יהוה:

48 ואלה שמות השבטים מקצת צפונה אל יד דרך התרלן לבוא חמת חצר עין נבול דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדרים הים דן אחד: ² ועל נבול דן מפאת קדרים עד פאת ימה אשר אחד: ³ אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נהלים ייחיה והיה הדינה רבה מאד כי באו שמה המים האלה יורפאו וחוי ועל נבול אשר מפאת קדרימה ועד פאת ימה נפתלי

ושבת לנשיא אך נהלו בנויהם תהיה: ¹⁸ ולא יקח הנשיא מנהלת העם להונתם מאחזהם מאחזהו ינהל את בנויהם אשר לא יפכו עמי איש מאחזהו: ¹⁹ ויביאני מבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדר אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם ימה: ²⁰ ויאמר אליו זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החטא את אשר יאפו את המנחה לבלו הוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם: ²¹ ויויצוiani אל החצר החיצונה ויעבירני אל ארבעת מקצתו החרצ' והנה חצר במקצתו החצר חצר במקצתו החצר: ²² באביבת מקצתו החצר חצרות ארבעים ארך ושלשים רוחב מרה אחת לאربعות מקצתו מהקדשות: ²³ וטור סביב בהם סביב לאربعות ומבשלות עשו מתחת הטירות סביב: ²⁴ ויאמר אליו אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את זבח העם:

47 וישبني אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתח הבית קדרימה כי פנו הבית קדרים והמים ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח: ² ויויצוiani דרך שער צפונה ויסכני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדרים והנה מים מפכים מן הכתף הימנית: ³ ביצאת האיש קדרים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני בימים מי אפסים: ⁴ וימד אלף ויעברני בימים מי ברכים וימד אלף ויעברני מי מותנים: ⁵ וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי נאו המים מי שענו נחל אשר לא עבר: ⁶ ויאמר אליו הראית בן אדם ווילכני ושבני שפת הנהל: ⁷ בשובני והנה אל שפת הנהל עץ רב מאר מזה ומזה: ⁸ ויאמר אליו המים האלה יוצאים אל הנילאה הקדרמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוציאים ונרפא המים: ⁹ והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נהלים ייחיה והיה הדינה רבה מאד כי באו שמה המים האלה יורפאו וחוי

אהר : 4 וועל גבול נפתלי מפאת קדרמה עד פאת ימה מנשה אחד : 5 וועל גבול מנשה מפאת קדרמה עד פאת ימה אפרים אחד : 6 וועל גבול אפרים מפאת קדרים ועד פאת ימה ראוון אחד : 7 וועל גבול ראוון מפאת קדרים עד פאת ימה יהודה אחד : 8 וועל גבול יהודה מפאת קדרים עד פאת ימה תהייה התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחוב וארכך כאחד החלקים מפאת קדרים עד פאת ימה יהודה הארץ המقدس בתוכו : 9 התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרה אלףים : 10 ולאללה תהיה תרומה הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף ווינה רחוב עשרה אלףים וקדימה רחוב עשרה אלףים ונגבא ארך חמשה ועשרים אלף והוא מקדש יהוה בתוכו : 11 וכתנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתי אשר לא חטו בתעוטה בני ישראל כאשר תעו הלוים : 12 והויה להם תרומה מתרומה הארץ קדש קדשים אל גבול הלוים : 13 והלוים לעממת גבול הכהנים חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלףים כל ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרה אלףים : 14 ולא ימכוו ממנה ולא יימר ולא יעבור ראשית הארץ כי קדש ליהוה : 15 וחמשת אלףים הנוטר ברחוב על פניהם חמשה ועשרים אלף חל הוא לעיר למושב ולמנרש והיתה העיר בתוכה : 16 ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות וארבעה אלףים ופאת נגב חמש מאות וארבעה אלףים ומפאת קדרים חמש אלףים מדה ושרים שלשה שער שער שמעון אחד שער שער דן אחד : 17 ופאת נגב החמש מאות וארבעה אלףים אחד שער זבולון אחד : 18 פאת ימה חמש מאות וארבעה אלףים ופאת ימה חמש מאות וארבעה אלףים ופאת ימה חמש מאות וארבעה אלףים : 19 וזה עבר העיר יעדווו מכל שבטי ישראל :

כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רבעית תרימו את תרומות הקדש אל אחות העיר : 20 והנותר לנשיה מזוה ומזה לתרומות הקדש ולאחות העיר אל בני חמשה ועשרים אלף תרומה עד נבול קדרימה וימה על פניהם חמשה ועשרים אלף על נבול ים מה לעממת חלקיים לנשיה והיתה תרומות הקדש ומקדש הבית בתוכה : 22 ומאהות הלויים ומאהות נבול בנימן לנשיה יהוה : 23 ויתר השבטים מפאת קדרמה עד פאת ימה בנימן אחד : 24 וועל גבול בנימן מפאת קדרימה עד פאת ימה שמעון אחד : 25 וועל גבול נימן מפאת קדרימה עד פאת ימה יששכר אחד : 26 שמעון מפאת קדרימה עד פאת ימה זבולון אחד : 27 וועל גבול זבולון מפאת קדרמה עד פאת ימה נד אחד : 28 וועל גבול נד אל פאת נגב תימנה והויה נבול מהתרם מיריבת קדרש נחליה על הים הנדרול : 29 זאת הארץ אשר תפללו מנהלה לשבטי ישראל אל הארץ מהלךם נאם אדרני יהוה : 30 ואלה תוכנתה העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעה אלףים מדה : 31 ושעריו העיר על שמות שבטי ישראל שעיריהם שלשה אלףים מדה ושרים שלשה ושער יוסוף אחד שער בנימן אחד צפונה שער ראוון אחד שער יהודא אחד שער לוי צפונה שער ראוון אחד שער יהודא אחד שער לוי ושער דן אחד : 33 ופאת נגב החמש מאות וארבעה אלףים מדה ושרים שלשה שער שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולון אחד : 34 פאת ימה חמש מאות וארבעה אלףים שער נד אחד שער שער שמעון אחד שער נפתלי אחד : 35 סבב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה :

אלכה ואשובה אל איש הרាជון כי טוב לי או מעתה:
 8 והיא לא ידעת כי אגמי נתתי לה הדן והתירוש
 והיצחר וכסף הרביות לה וזהב עשו לבעל: 9 לכן
 אשוב ולקחתי דגמי בעתו ותירושי במועדו והצלהי
 צמרי ופשתי לכטוט את ערותה: 10 ועתה אנלה את
 נבלתה לעני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: 11
 והשבתי כל משושה חנגה חדשה ושבתה וכל מועדה:
 12 והשمتני גפנה ותאנחה אשר אמרה אתנה המה לי
 אשר נתנו לי מאהבוי ושמותיהם ליער ואכלתם חיות
 השדרה: 13 ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטר
 להם ותעד נזמה וחלימה ותליך אחריו מאהביה ואתי
 שכחה נאם יהוה: 14 לכן הגה אגמי מפתחה והלכתייה
 המדבר ודברתי על לבה: 15 ונתתי לה את כרמיה
 משם ואת עמק עכור לפתח תקווה וענתה שמה כימי
 נועריה וכיוום עלתה מארץ מצרים: 16 והיה ביום
 ההוא נאם יהוה תקראי איש ולא תקראי לי עוד
 בעלי: 17 והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא זכרו
 עוד בשמות: 18 וכדרתו לדם ברית ביום ההוא עם חית
 השדרה ועם עופ השמיים ורמש האדמה וקשת וחרב
 ומלחמה אשבור מן הארץ ושהשכבים לבלת: 19
 וארשתיך לי לעולם וארשטייך לי בצדק ובמשפט
 ובחסד וברחמים: 20 וארשטייך לי באמונה וידעת את
 יהוה: 21 והיה ביום ההוא עננה נאם יהוה עננה את
 השמיים והם יענו את הארץ: 22 והארץ תענה את הדן
 ואת התירוש ואת היצחר והם יענו את ירושאל: 23
 וזרעתייה לי בארץ ורחתמי את לא רחמה ואמרתי
 לא עמי עמי אתה והוא יאמר אלדי:

3 3 ויאמר יהוה אליו עוד לך אהב אשה אהבת רע
 ומנאפה אהבתה יהוה את בני ישראל והם פנים אל
 אלהים אחרים ואחבי אשישו ענבים: 2 ואכראה לי
 בחמשה עשר כסף וחתמר שערם ולתך שערם: 3
 ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזנו ולא תהני

1 1 דבר יהוה אשר היה אל הווע בן בארי בימי
 עזיה יותםacho יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם
 בן יואש מלך ישראל: 2 תחלה דבר יהוה בהושע
 ויאמר יהוה אל הווע לך לך אשן זנונים וילדיו
 זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחריו יהוה: 3 זילך ויקח
 את נמר בת דבלים ותחר ותלד לו בן: 4 ויאמר
 יהוה אליו קרא שמו יוזראאל כי עוד מעט ופקדתי
 את דמי יוזראאל על בית יהוא ושבתו מלכות בית
 ישראל: 5 וזהו ביום ההוא ושבתו מלכות ישראל
 בעמק יוזראאל: 6 ותחר עוד ותלד בת ויאמר לו
 קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד אرحم את
 בית ישראל כי נשא אשא להם: 7 ואת בית יהודה
 ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושעם בקשת
 ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: 8 ותגמל את
 לא רחמה ותחר ותלד בן: 9 ויאמר קרא שמו לא עמי
 כי אתם לא עמי ואני לא אהיה לכם: 10 והיה מספר
 בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה
 במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמור להם בני
 אל חי: 11 ונקבעו בני יהודה ובני ישראל יהדו ושם
 להם ראש אחד ועליו מן הארץ כי נдол יום ירושאל:

2 2 אמרו לאחיכם עמי לאחותיכם רחמה: 2 ריבו
 באכם ריבבו כי היא לא אשתי ואני לא אישת ותסר
 גונינה מפניה ונאפניה מבין שדייה: 3 פן אפשיטנה
 ערמה והצנעה כוים הולדה ושמתייה כמדבר ושתה
 הארץ ציה והמתיה בצמא: 4 ואת בניה לא ארחם כי
 בני זנונים המה: 5 כי זנחה אמר הבישה הורתם כי
 אמרה אלכה אחריו מאהבוי נתני לחמי ומימי צמרי
 ופשתי שמי ושקוי: 6 לכן תגנו לך את דרכך בסירים
 ונדרתוי את נדרה ונתיבותיה לא תמצא: 7 ורדפה את
 מאהביה ולא תשיג אתם ובקשותם ולא תמציא ואמרה

לאיש וגם אני אליך: 4 כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבח ואין אפוד ותרפים: 5 אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דודיך מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו נכח מני כי עתה הונת אפרים נטמא ישראל: 4

לא יתנו מעלהיהם לשוב אל אלהיהם כי רוח נונאים בקרכם ואת יהוה לא ידעו: 5 ועננה נאון ישראל בפנוי ישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל נם יהודה עם: 6 בצאנם ובברקים ילכו לבקש את יהוה ולא ימצא חלה מהם: 7 ביהוה בנדו כי בנים זרים ילדו עתה יאללים חדש את חלקייהם: 8 תקעו שופר בנבעה חצירה ברמה הריעו בית און אחריך בנימין: 9 אפרים לשמה היהה ביום חוכחה כנסינו גובל עליהם אשפוך כמים היו שרי יהודה כנסינו גובל עליהם אשפוך כמים עברתי: 10 עשוק אפרים רצוץ משפט כי הויאל הילך אחרי צו: 11 ואני כעש לאפרים וכרכב לבית יהוד: 12 וירא אפרים את חלייו יהודת את מזור וילך אפרים אל אשור ושלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לדפאתם لكم ולא יגהה מכם מזור: 13 כי אני כshall לאפרים וככפир לבית יהודת אני אני אטרף ואלך אש ואין מציל: 14 אלך אשובה אל מוקומי עד אשר יאשנו ובקשו פניו בצר להם ישחרני:

6 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאננו יך ויחבשו: 2 ייחנו מימים ביום השלישי יקמננו ונחיה לפניינו: 3 ונדרעה נרדפה לדעת את יהוה כשרר נכון מצאו ויבוא נשם לנו כמלוקש יורה ארץ: 4 מה עשה לך אפרים מה עשה לך יהודת וחסדים כען בקר וכטול משכימים הילך: 5 על כן חצבתי בנכאים הרותים אמרתי פי ומשפטיך אור יצא: 6 כי חסך חפצתי ולא זבח ורעת אלהים מעלות: 7 והמה כארם עברו ברית שם בנדו בי: 8 גלעד קריית פعلى און עקבה מדם: 9 וכחכי איש גדורדים חבר כהנים דרך

5 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי פח היהם למצופה ורשות פרושה על תבור: 2 ושותה שטיהם העמיקו ואני מוסר לכלם: 3 און ידעתי אפרים וישראל לא נכח מני כי עתה הונת אפרים נטמא ישראל: 4

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמרת ואין חסך ואין דעת אלהים בארץ: 2 אלה וכחש ורצח ונגב וגאנפ פרציו ורמים בדים נגע: 3 על כן חabal הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעופ השמיים ונם דני הים יאספו: 4 אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמד כמרבי כהן: 5 וכשלת היום וכשל נם נביא עמק ליליה ודמויות אמרך: 6 נרמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאשת ואמאסאך מכחן לי ותשכח תורה אלהיך אשכח בניך גם אני: 7 כרבעם כן חטאנו לי כבודם בקהלון אמריך: 8 חטאנו עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו: 9 והיה עם כהן ופקדרתי עליו דרכיו ומעלינו אשיב לו: 10 ואכלו ולא ישבעו הנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר: 11 ענות ויין ותירוש יקח ללב: 12 עמי בעצוי ישאל ומכלו יגיד לו כי רוח זונאים התעה ויזנו מתחת אלהיהם: 13 על ראשיה החרים יזבחו ועל הנבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזינה בנותיכם וכלהותיכם תנאהנה: 14 לא אפקוד על בנותיכם כי תזינהה ועל כלותיכם כי תנאהנה כי הם עם הונות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט: 15 אם זנה אתה ישראל אל אישם יהודת ואל תבאו הנלול ואל תעלו בית און ואל תשבעו חוי יהוה: 16 כי כפירה סררה סדר ישראל עתה ירעם יהוה ככש במרחב: 17 חברו עצבים אפרים הנה ל: 18 סר סבאמ הונה הונו אהבו הבו קלוון מנניה: 19 צדר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם:

ירצחו שכמה כי זמה עשו: ¹⁰ בבית ישראל ראיינו רוח ירעו וסופה יקטרו כמה אין לו צמה כל עשה כמה אולי עשה זרים יבלעהו: ⁸ נבלע ישראל עתה היו בנים ככלאי אין חפץ בו: ⁹ כי מה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים: ¹⁰ נם כי יתנו בנים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים: ¹¹ כי הרבה אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא: ¹² אכתוב לו רבו תורה כמו זו נחשבו: ¹³ זבחו הבהבי יזבחו בשרג ואכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאותם מהם מצרים ישבו: ¹⁴ ישבח ישראל את עשו ובין היכלות יהודה הרבה ערים בצרות ושלחות אש בעריו ואכלת ארמנתיה:

9 אל תשמה ישראל אל ניל כעמים כי גנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גנותך דnen: ² גנון ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה: ³ לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו: ⁴ לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אונם להם כל אכלו יטמא כי לחם לנפשם לא יבוא בית יהוה: ⁵ מה תעשו ליום מועד וליום חנ יהוה: ⁶ כי הנה הלו כמד מצרים תקצצם מף תקברם מהמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליים: ⁷ באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטחה: ⁸ צפה אפרים עם אלהיכם נביא פח יקוש על כל דרכיו משטחה בביה אלהיכם: ⁹ העמיקו שחתו כימי הנגעה יוכור עונם יפקוד חטאיהם: ¹⁰ כענבים במדבר מצאתי ישראל ככורה

בתאהנה בראשיתה ראיינו אבותיכם מהם בא בעל פעור וינורו לבשת ויהיו שוקצים כאחיכם: ¹¹ אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהרין: ¹² כי ישראל: ³ זגה ישראל טוב אויב ירדפו: ⁴ הם המליכו אם ינדלו את בנים ושכלתיהם מאים כי נם אויל להם בשורי מהם: ¹³ אפרים כאשר ראיינו לזכור שתולה בונה ואפרים להוציא אל הרגם בנו: ¹⁴ תן להם יהוה עד מתי לא יוכלו נקיין: ⁶ כי מישראל והוא חרש עשו

ירצחו שכמה כי זמה עשו: ¹⁰ בביה ישראל ראיינו שעיריה שם זנות לאפרים נטמא ישראל: ² נם יהודה שתקציר לך בשובי שבות עמי:

7 כרפאי לישראל ונלה עון אפרים ורעה שמרון כי פעל שקר ונגב יבו אפתן גדור בחוץ: ² ובכל אמרו ללבכם כל רעתם זכרות עתה סבבם מעלהיהם ננד פני היו: ³ ברעתם ישמחו מלך ובכחשייהם שרים: ⁴ כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מער מלוש בזק עד חמוץ: ⁵ יום מלכנו החולו שרים חמת מין משך ידו את לנצח: ⁶ כי קרבו כתנור לכם בארכם כל הלהה ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה: ⁷ כלם יחמו כתנור ואכלו את שפתייהם כל מלכיהם נפלו אין קרא בהם אל: ⁸ אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה ענה בלי הפה: ⁹ ואכלו זרים כתו והוא לא ידע נם שיבח ורקה בו והוא לא ידע: ¹⁰ וענה גאון ישראל בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשחו בכל זאת: ¹¹ ויהי אפרים כיוינה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלו: ¹² כאשר ילכו אפרוש עליהם רשות כעוף השמיים אורדים איסרם כשמע לעתם: ¹³ אווי להם כי נדרו מני שד להם כי פשעו כי ואכני אפרם והמה דבררו עלי כובים: ¹⁴ ולא זעקו אליו בכלם כי ייללו על משכבותם על דגן ותירוש יתגנרו יסورو בו: ¹⁵ ואני יסרתי חזקיי זרועתם ואלי יחשבו רע: ¹⁶ ישבו לא על הדיו כקשת רמייה יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זענעם הארץ מצרים:

8 אל חך שפר כנשר על בית יהוה יען עברו בריתוי ועל תורה פשעו: ² לי זעקו אלהי ידעןך ישראל: ³ זגה ישראל טוב אויב ירדפו: ⁴ הם המליכו ולא מני השרו ולא ידעתוי כספם זהבם עשו להם עצבים למען ייכרת: ⁵ זגה עגלך שמרון חרחה אפי בם עד מתי לא יוכלו נקיין: ⁶ כי מישראל והוא חרש עשו

מה תנתן לנו רחם משביל ושרדים צמוקים: ¹⁵ כל רעתם בגנול כי שם שנאותים על רע מעלהיהם מביתו אגרשם לא אוסף אהבתם כל שריהם סררים: ¹⁶ הכה אפרים שרשם יבש פרוי בלי עשונן נס כי ילדונן והמתה מהמודי בטן: ¹⁷ ימאס אליה כי לא שמעו לו ויהיו נדרים בנוים:

10 גפן בוקק ישראל פרוי ישוה לו כרב לפרי הרבה למזבחות כטווב לארכיו היטיבו מצבות: ² חלק לבים עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדר מצבותם: ³ כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו: ⁴ דברו דברים אלה שוא כרת ברית ופרח בראש משפט על תלמי שדי: ⁵ לענולות בית און יגورو שכן שמרון כי אבל עליינו וממריו עליו יגלו עלי כבודו כי גלה ממןנו: ⁶ נם אותו לאשור יובל מנהה למלך ירב בשנה אפרים יקח ויובש ישראל מעצתו: ⁷ נדרמה שמרון מלכה קקצף על פני מים: ⁸ ונשמדו במות און חטא ישראל

11 אפרים רעה רוח ורדף קדרים כל היום כוב וshed ורבה וברית עם אשור יכרתו ושם למצרים וובל: ² וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכו כמעללו ישב לו: ³ בכתן עקב את אחיו ובאנו שרה את אלהים: ⁴ יושר אל מלך ויכל בכיה ויתחנן לו בבית אל ימצאננו ושם ידבר עמו: ⁵ ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: ⁶ וואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד: ⁷ כנען בידך מאוני מרמה לעסק אהב: ⁸ ויאמר אפרים אך שחרתי מצאתי און לי כל גנייע לא ימצא לי עון אשר חטא: ⁹ וואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד: ¹⁰ ודברתיך על הנבאים ואנכי חווון הרביתי וביד הנבאים אדרמה: ¹¹ אם גלעד און אך שוא הוי בגנול שורדים ובחו נס מזבחותם ננלים על תלמי שדי: ¹² ויבראח יעקב שדה ארם ויעבד

ישראל באשה ובאה שמר: ¹³ ובנבי אהלה יהוה ינקוטו ויהי כוית הodo וריח לו לבנון: ⁷ ישבו ישבו בצלו יהוו דגן ויפרחו כנפן זכרו כין לבנון: ⁸ אפרים מה לי עוד לעצבים אני ענתי ואשרנו אני כברוש רענן ממי פריך נמצא: ⁹ מי חכם ויבן אלה לבנון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בהם ופשעים יכשלו בהם:

את ישראל ממצרים ובנבי נשמר: ¹⁴ הכהנים אפרים תמרורים ודרמי עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדרניו: **13** דבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת: ² ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשם כליה להם הם אמרים זבחו אדם ענלים ישكون: ³ لكن יהיו כען בקר וכטול משכים הלק' כמץ יסער מנין וכען מארבה: ⁴ ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע וממושיע אין בלתי: ⁵ אני ידעתיך במדבר הארץ תלאבות: ⁶ כמראיהם וישבעו שבעו וירם לכם על כן שכחוני: ⁷ וואהו להם כמו שהל' כנמר על דרך אשור: ⁸ אפניהם כרב שכול אקרע סגור לבם ואכלם שם כלביה היה השדה תבקע: ⁹ שהתק ישראלי כי כי בעורך: ¹⁰ אהי מלך אפוא ויושעך בכל עיריך ושפטיך אשר אמרת תנאה לי מלך ושרים: ¹¹ אתן לך מלך באפי ואקח בעברתי: ¹² צרור עון אפרים צפונה חטאתו: ¹³ תבלילו يولדה יבוא לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמוד במשבר בניים: ¹⁴ מיד שאל אפרם ממות אנאלם فهو דבריך מות فهو קטבך שאל נחש יסתה מעניini: ¹⁵ (Sheol h7585) כי הוא בין אהים יפריא יבוא קדמים רוח יהוה מדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל כל חמדת: ¹⁶ תאשם שמרון כי מרתה באלהוה בחרב יפלן עליהם ירטשו והריותיו יבקעו:

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך: ² קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמןלו אלו כל תsha עון וקח טוב ונשלה פרים שפתינו: ³ אשר לא יושענו על סוס לא נרכב ולא אמר עוד אלהינו למשה ידינו אשר בר' ירham יתום: ⁴ ארפא מושבתם האחים נדבה כי שב אפי ממןנו: ⁵ אהיה כטול לישראל יפרח כושנה ויך שratio לבנון: ⁶ ילכו

2 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדרשי ירנו כל

ישבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב: 2 יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשרח פרש על ההרים עם רב ועצום כמהו לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור: 3 לפניו אכלת אש ואחריו תלהט להבה כנן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שטחה ונם פליטה לא הייתה לו: 4 כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירצוון: 5 כקהל מרכבות על ראשי ההרים וירקון כקהל להב אש אכלת קש עם עצום ערוק מלחמה: 6 מפניו יהילו עמים כל פנים קבציו פארור: 7 כנגורוים ירצוון כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכיו ילכו ולא יעבטון ארחותם: 8 ואיש אחיו לא ידחקו נבר במלתו ילכו ובعد השלה יפלו לא יבצעו: 9 בעיר ישקו בחומה ירצוון בבותיהם יעלו بعد החלוניים יבואו כנגב: 10 לפניו רגנה הארץ רעשו שמיים נשמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגיהם: 11 ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מהנהו כי עצום עשה דברו כי נדול יום יהוה ונורא מאד ומוי כילנו: 12 וגם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובכבי ובמספד: 13 וקרעו לבבכם ואל בנדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה: 14 מי יודע ישב ונחם והשair אחריו ברכה מנהה ונסך ליהוה אלהיכם: 15 תקעו שופר בציון קדשו צום קראו עצרה: 16 אספו עם קדשו קהל קבציו קנים אספו עלולים וינקי שדים יצא חתן מחרדו וכלה מחתפה: 17 בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמק ואל תנתן נחלהך לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו בעמיהם איה אלהיהם: 18 וויקנא יהוה לארצו ויחמם על עמו: 19 וויען יהוה ויאמר לעמו הני שלח לכם את הדרן והתרוש והיזחר ושבעתם אותו ולא אתן אתכם עוד חרפה בנויים: 20 ואת הצפוני ארוחיק

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל: 2 שמעו זאת הוקנים והאזורנו כל יושבי הארץ היהיתה זאת בימים ואם בימי אבותיכם: 3 עליה לבנייכם ספרו ובנייכם לבנייהם ובניהם לדור אחר: 4 יתר הגזם אכל הארץ ויתר הארץ אכל הילך ויתר הילך אכל החסיל: 5 הקייצו שכורים ובכו והיללו כל שתין יין על עסיס כי נכרת מפיקם: 6 כי גוי עלה על ארציו עצום ואין מספר שניו שני אריה ומתלוות לביא לו: 7 שם נפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חופה והשליך הלבינו שרינה: 8 אליו כבתוכלה תגרת שך על בעל נערודה: 9 הכרת מנהה ונסך מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה: 10 שדר שדה אבלה אדמה כי שדר דגן הובייש תירוש אמלל יצחר: 11 הבישו אכרם היללו כרמים על חטה ועל שערכה כי אבד קציר שדה: 12 הגפן הובישה והתאנה אמללה רמו נם תמר ותפוח כל עצי השדרה יבשו כי הביש שwon מון בני אדם: 13 חגרנו וספדו הכהנים היללו משרתי מזבח באו לינו בשקים משרתי אלה כי נמנע מבית אלהיכם מנהה ונסך: 14 קדרו צום קראו עצרה אספו זקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה: 15 אהה לום כי קרוב יום יהוה וכshed משדי יבו: 16 הלויא ננד עניינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וניל: 17 עבשו פרדות תחת מגפתיהם נשמו אצרות נהרסו מגנרות כי הביש דגן: 18 מהナンחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם נם עדרי הצאן נאשמו: 19 אליך יהוה אקרא כי אש אכלת נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה: 20 נם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיק מים ואש אכלת נאות המדבר:

וּבְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יְרוּשָׁלָם מִכְרָתָם לְבָנֵי הַיּוֹנִים ⁶ לְמַעַן הַרְחִיקָם מֵעַל גְּבוּלָם: ⁷ הַנִּיְמָרִם מִן הַמָּקוֹם: אֲשֶׁר מִכְרָתָם אֶתְּנָהָם שְׁמָה וְהַשְׁבָּתִי גַּמְלָכָם בְּרָאשָׁכֶם: ⁸ וּמִכְרָתָי אֶתְּנָהָם וְאֶתְּבָנָהָם בַּיד בְּנֵי יְהוּדָה וּמִכְרָתָם לְשָׁבָאים אֶל גַּיְיָ רְחֹוק כִּי יְהוָה דָּבָר: ⁹ קָרָאוּ זֹאת בְּנָוִים קְדָשׁו מִלְחָמָה הָעִירָוּ גַּנְבּוֹרִים יְנַשּׁו תְּנַנוּ חִילָּם: ¹⁰ וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילּוּ וּשְׁמַחוּ בִּיהוָה אֱלֹהִים כִּי נָתַן לְכֶם אֶת הַמּוֹרָה לְצַדְקָה וַיּוֹרֶד לְכֶם גַּשְׁמָ מִרְבִּים תְּיוֹרֶשׁ וַיְצַהֵּר: ¹¹ וּמְלָאָה הַגְּנוּנוֹת בָּרְךָ וַיְשִׁיקֵוּ נָבוֹר אָנָּי: ¹² יְעַלּוּ כָל אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה: ¹³ כָּתוּ אֶתְּכֶם לְחַרְבּוֹת וּשׁוֹעֲדָה וּבָאוּ כָל הַגְּנוֹים מִסְכִּיבָּה וּנְקַבְּצָו שְׁמָה הַנְּחַתָּה יְהוָה נָבוֹרִיךְ: ¹⁴ יְעַרְוּ וּיְעַלּוּ הַגְּנוֹים אֶל עַמְקָה יְהוֹשָׁפָט כִּי שְׁמָ אֲשָׁבָ לְשִׁפְטָת אֶת כָל הַגְּנוֹים מִסְכִּיבָּה: ¹⁵ שְׁלֹחוּ מְגָלָי כִּי בְּשָׁלְקָנִים אֶתְּרָדוּ כִּי מְלָאָה נֵת הַשִּׁיקָה הַיּוֹקָבִים כִּי רְבָה רְעַתָּם: ¹⁶ הַמְּנוֹנִים הַמּוֹנוֹנִים בְּעַמְקָה הַחֲרוֹזִים כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה בְּעַמְקָה הַחֲרוֹזִים: ¹⁷ שְׁמֵשׁ וַיְרַחְקֵרְדוּ וּכְכָבִים אֲסִפְוּ נְגָהָם: ¹⁸ וְיְהוָה מִצְוָן יִשְׁאָגָן וּמִירוּשָׁלָם יִתְןּ קָולוֹ וּרְעֹשֵׂו שְׁמָיוֹ וְאָרֶץ וְיְהוָה מִחְסָה לְעַמוֹּ וּמְעוֹז לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל: ¹⁹ וַיַּדְעָתָם כִּי אַנְיִי יְהוָה אֱלֹהִים שָׁכֵן בְּצִיּוֹן הַר קָדְשִׁי וְהַתָּהָה יְרוּשָׁלָם קָדְשִׁי וּוֹרִים לֹא יַעֲבֹרוּ בָהּ עוֹד: ²⁰ וְהִיָּה בַּיּוֹם הַהוּא יַטְפֵוּ הַהָרִים עַסִּים וְהַגְּבוּעָות תָּלָכָנָה חָלֵב וְכָל אֲפִיקִי יְהוּדָה יַלְכֵי מִים וּמַעַן מַבֵּית יְהוָה יִצְאָה וְהַשְׁקָה אֶת נַחַל הַשְׁטִים: ²¹ מִצְרִים לְשֶׁמֶמה תָּהִיָּה וְאֶדוֹם לְמִדְבָּר שֶׁמֶמה תָּהִיָּה מִחְמָס בְּנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר שְׁפָכוּ דָם נְקִיאָ בָּאָרֶצֶם: ²² וְיְהוּדָה לְעוֹלָם תָּשִׁבְיָה וְיְרוּשָׁלָם לְדָרָר וְדָרָר: ²³ נְקִוִתִי דָם לֹא נְקִוִתִי וְיְהוָה שָׁכֵן בְּצִיּוֹן:

מַעֲלִיכֶם וְהַדְחַתְיוּ אֶל אֶרְץ צִיה וְשִׁמְמָה אֶת פְּנֵיו אֶל הַיּוֹם הַקְּדָמִי וְסִפְוּ אֶל הַיּוֹם הַאַחֲרִון וְעַלְהָ בָּאָשׁוֹ וְתַעַל צְהַנְתָּו כִּי הַגְּדִילָל לְעָשָׂוֹת: ²⁴ אֶל תִּירְאֵו הַמְּוֹתָה וְשִׁמְמָה כִּי הַגְּדִילָל יְהוָה לְעָשָׂוֹת: ²⁵ אֶל תִּרְאֵו הַמּוֹרָה כִּי עַזְנָשָׁא פְּרִיו הַתְּאָנָה וְגַפְנָה שְׁדֵי כִּי יְדָשָׁאנוּ מִדְבָּר כִּי עַזְנָשָׁא פְּרִיו אַדְמָה גִּילִי נְתַנוּ חִילָּם: ²⁶ וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילּוּ וּשְׁמַחוּ בִּיהוָה אֱלֹהִים כִּי נָתַן לְכֶם אֶת הַמּוֹרָה לְצַדְקָה וַיּוֹרֶד לְכֶם גַּשְׁמָ מִרְבִּים תְּיוֹרֶשׁ וַיְצַהֵּר בְּרָאשָׁוֹן: ²⁷ וּמְלָאָה הַגְּנוּנוֹת בָּרְךָ וַיְשִׁיקֵוּ מִרְבָּה וְמִלְקָוָשׁ בְּרָאשָׁוֹן: ²⁸ וּשְׁלָמָתוֹ לְכֶם אֶת הַשְׁנִים אֲשֶׁר אָכַל הָאָרָבָה הַיְלָקָ וְהַחְסִיל וְהַגְּנוּם חִילִי הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּי בְּכֶם: ²⁹ וְאָכַלְתָּם אֲכָול וְשִׁבְועָ וְהַלְלָתָם אֲתָּשָׁמָה אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְפָנֵיכֶם לְהַפְּלִיא וְלֹא יִבְשְׁוּ עַמְיִ לְעוֹלָם: ³⁰ וַיַּדְעָתָם כִּי בְּקָרְבָּ יִשְׂרָאֵל אָנָּי וְאַנְיִי יְהוָה אֱלֹהִים וְאַנְיִי עַמְיִ לְעוֹלָם: ³¹ וְהַיָּה אַחֲרֵי כֵן אַשְׁפּוֹךְ אֶת רְוחֵי עַל כָּל בָּשָׂר וּנְבָאוּ בְּנִים וּבְנוֹת זְקִינִים זְקִינִים חַלְמֹתִים יְחִילְמָן בְּחָוּרִים חֲוִינָתִים יְרָאֵו: ³² וּנְגַם עַל הַעֲבָדִים וְעַל הַשְּׁפָחוֹת בִּינִים הַהְמָה אַשְׁפּוֹךְ אֶת רְוחֵי: ³³ וְנְהַזְּזִזְתִּי מַוְפָּהִים בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ דָם וְאַשְׁתִּירָמֹת עַשְׁן: ³⁴ וְהַשְׁמֵשׁ יְהִפְךָ לְחַשֵּׁךְ וְהַרְחֵךְ לְדָם לְפָנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגְּדוֹלָה וְהַגְּנוֹרָא: ³⁵ וְהִיָּה כֵל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשָׁמָיִם יִמְלַט כִּי בָהּ צִיּוֹן וּבְיְרוּשָׁלָם תָּהִיָּה פְּלִיטה כְּאֶשְׁר אָמַר יְהוָה וּבְשָׁרִידִים אֲשֶׁר יְהוָה קָרָא:

3 כִּי הָנָה בִּינִים הַהְמָה וּבְעַתָּה הָהִיא אֲשֶׁר אָשָׁבָת שְׁבָוֹת יְהוּדָה וּיְרוּשָׁלָם: ² וּקְבָצָתִי אֶת כָל הַגְּנוֹים וּהַוְרָדִתִים אֶל עַמְקָה יְהוֹשָׁפָט וּנְשִׁפְתָּחִי עַם עַל עַמְיִ וְנְהַלְלִתִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פְּרוּ בְנָוִים וְאַתְּ אַרְצִי חָלָקוּ: ³ וְאֶל עַמְיִ יַדְוּ גִּורְלָ וְיִתְנוּ הַיְלָד בְּזָוָנה וְהַיְלָה מִכְרָוּ בֵין וַיְשַׁתּוּ: ⁴ וּגְםַ מה אַתָּם לִי צָר וְצִידָוָן וְכָל נְלִילָות פְּלִשְׁתָה גָּנוֹלָתִם מִשְׁלָמִים עַלְיָ וְאֶם גַּמְלִים אַתָּם עַלְיָ קְלָמָה אֲשִׁיב גַּמְלָכָם בְּרָאשָׁכֶם: ⁵ אֲשֶׁר כְּסִפִּי וְזָהָבִי לְקַחְתָּם וּמְחַמְדִי הַטְּבִים הַבָּאָתָם לְהִיכְלִיכֶם:

מרקבה וכל שירה אהרגן עמו אמר יהוה: **4** כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשכנו על מאסם את תורה יהוה וחייב לא שמרו ויתעוט כוביהם אשר הלכו אבותם אחריהם: **5** ושלחתי אש ביהודה ואכלת ארמנות ירושלים: **6** כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשכנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלם: **7** והשאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענום יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למן חל אל שם קדרשי: **8** ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישטו בית אלהיהם: **9** ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כנבה ארזים נבחו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשו מתחת: **10** ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת הארץ אמר: **11** וואקים מבנים לבני ישראל נאם ומחוריים לנזירים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה: **12** ותשקו את הנוראים יין ועל הבנאים צויתם לאמר לא נגבעו: **13** הנה אנכי מעיך תחתיכם כאשר תעיק הענלה המלאה לה עמר: **14** ואבד מנוס מקל וחוק לא יאמץ כחו ונבור לא ימלט נפשו: **15** ותפש הקשת לא יעמוד وكل ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: **16** ואמץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום הוא נאם יהוה:

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליום בני ישראל על כל המשפה אשר העליית מארץ מצרים לאמר: **2** רק אתכם ירעתי מכל משפחות האדרמה על כן אפקד עליום את כל ענתיכם: **3** הילכו שנים יחרדו בלתי אם נועדר: **4** הישאג אריה בעיר וטרף אין לו הדין כפיר קולו מענתו בלתי אם לכד: **5** התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היילה פח מן האדרמה ולכוד לא ילכוד: **6** אם יתקע שופר בעיר: ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה:

1 דברי עמוס אשר היה בתקופה מתקוע אשר חזה על ישראל ביום עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שתים לפני הrush: **2** ויאמר יהוה מציו ישאג ומירושלים יתן קולו ואכלת נאות הרים ויבש ראש הכרמל: **3** כה אמר יהוה על שלשה פשעי دمشق ועל ארבעה לא אשכנו על דושם בחרצות הברול את הנלעד: **4** ושלחתי אש בבוחן חזאל ואכלת ארמנות בן הדר: **5** ושברתי בריה دمشق והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבת מבית עדן גולו עם ארם קיריה אמר יהוה: **6** כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשכנו על הנלות שלמה להסניר לאדום: **7** ושלחתי אש בחומת עזה ואכלת ארמנתיה: **8** והכרתי יושב מאשדור ותומך שבת מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה: **9** כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשכנו על הסנירים נלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים: **10** ושלחתי אש בחומת צר ואכלת ארמנות: **11** כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשכנו על דרכו בחרב אחיו ושבת רחמייו ויטרכ לעד אף ועברתו שמרה נצח: **12** ושלחתי אש בתימן ואכלת ארמנות בצרה: **13** כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשכנו על בקעם הרות הנלעד למן הרחוב את נבולם: **14** והצתי אש בחומת רבה ואכלת ארמנותה בתרואה ביום מלחמה בסער ביום סופה: **15** והלך מלכם בנולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה:

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשכנו על שרפוי עצמות מלך אדום לשיד: **2** ושלחתי אש במואב ואכלת ארמנות הקריות ומטה בשאון מואב בתרואה בקול שופר: **3** והכרתי שופט

כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֱלֹהִי יְהוָה דְּבָרָ כִּי אִם גָּלָה סָדוֹר אֶל
עַבְדָיו הַנְּבִיאִים: 8 אֲרֵיה שָׁגָמִי לֹא יַירָא אֱלֹהִי יְהוָה
דְּבָרָ מַיְ לֹא יִנְבָּא: 9 הַשְׁמִיעוּ עַל אַרְמָנוֹת בָּאַשְׁדּוֹד
וְעַל אַרְמָנוֹת בָּאָרֶץ מִצְרָיִם וְאִמְרָוּ הַאֲסָפָו עַל הַרִּיּוֹת
שְׁמַרְוֹן וְרָאוּ מְהוֹמָת רְבּוֹת בְּתוֹכָה וְעַשְׂוֹקִים בְּקָרְבָּה: 10
וְלֹא יַדְעָו עֲשָׂוֹת נְכָחָה נָאָם יְהוָה הַאוֹצָרִים חַמֵּס
וְשָׁד בָּאַרְמָנוֹתֵיכֶם: 11 לְכָן כִּי אָמַר אֱלֹהִי יְהוָה צָרָ
וּסְבִּיב הָאָרֶץ וְחוֹרֵד מַפְּקָד עַזְקָד וְנְבָזָו אַרְמָנוֹתֵיכֶם: 12
כִּי אָמַר יְהוָה כִּי שָׁרֵךְ יִצְלַח הָרְעָה מִפְּי הַאֲרִי שְׁתִּי
כַּרְעִים אוּ בְּדַל אָזְן כִּן יִנְצָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹשְׁבִים
בָּשְׁמַרְוֹן בְּפָאַת מְתָה וּבְדַמְשָׁק עַרְשָׁ: 13 שְׁמַעוּ וְהַעֲדִוּ
בְּבֵית אֱלֹהִי יְהוָה אֶלְהֵי הַצְּבָאָה: 14 כִּי

5 שְׁמַעוּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי נְשָׁא עֲלֵיכֶם
קִנְהָה בֵּית יִשְׂרָאֵל: 2 נִפְלָה לֹא תֹּסִיף קָוָם בְּתוֹלָת
יִשְׂרָאֵל נְטָשָׁה עַל אָדָמָה אַיִן מְקוֹמָה: 3 כִּי כָּה אָמַר
אֱלֹהִי יְהוָה הַעִיר הַיִצָּא אֶלְף תְּשֵׁאֵר מֵאָה וְהַוִּזְעָת
מֵאָה תְּשֵׁאֵר עַשְׂרָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל: 4 כִּי כָּה אָמַר יְהוָה

לְבֵית יִשְׂרָאֵל דָּרְשׁוֹנִי וְחוּיו: 5 וְאַל תַּדְרִשׁוּ בֵּית אֶל
וְהַגְּלָל לֹא תָבֹא וּבָאֶר שְׁבַע לֹא תַעֲבְרוּ כִּי הַגְּלָל
נָלָה גִּלְלָה וּבֵית אֶל יְהוָה לְאָוֹן: 6 דָרְשׁוּ אֶת יְהוָה וְחוּיו
פָּנִים צִלְחָה כָּאֵש בֵּית יוֹסֵף וְאַכְלָה וְאַיִן מְכַבֵּה לְבֵית אֶל:

7 הַחֲפָכִים לְלַעֲנָה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה לְאָרֶץ הַנִּיחֹוֹ: 8 עָשָׂה
כִּימָה וּכְסִיל וְהַפְּקָד לְבָקָר צְלָמוֹת וַיּוֹם לִילָה הַחַשִּׁיךְ
הַקּוֹרָא לְמַיִם הַיּוּם וַיִּשְׁפַּק עַל פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ:
9 הַמְּבָלִין שֶׁד עַל עַז וְשֶׁד עַל מַבְצָר יְבֹא: 10 שְׁנָאוּ

מַעֲשָׂתֵיכֶם: 5 וּקְטָר מַחְמִץ תָּוֹדָה וּקְרָאוּ נְדָבּוֹת
הַשְׁמִיעוּ כִּי כָּן אָהָבְתֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נָאָם אֱלֹהִי יְהוָה:
6 וּגְמַנְתִּי לְכֶם נְקִיּוֹן שָׁנִים בְּכָל עֲרִיכָם וְחַסְרָ
לִחְם בְּכָל מִקְומָתֵיכֶם וְלֹא שְׁבָתָם עַד יָמָם נָאָם יְהוָה: 7

וּגְמַנְתִּי מִמְעֵדי מִכְמָה אֶת הַגָּשֶׁם בְּעוֹד שְׁלַשָּׁה חֶדְשִׁים
לְקַצִּיר וְהַמְּטָרָה עַל עִיר אֶחָת וְעַל עִיר אֶחָת לְאַמְתִּיר
עַלְיהָ תִּבְשֶׁ: 8 וּגְנוּוּ שְׁתִים שְׁלַש עָרִים אֶל עִיר אֶחָת
לְשָׂתוֹת מִים וְלֹא יִשְׁבְּעוּ וְלֹא שְׁבָתָם עַד יָמָם נָאָם יְהוָה:

כִּי אָמַרְתֶּם: 15 שְׁנָאוּ רָע וְאַהֲבָו טָב וְהַצִּינוּ בְשַׁעַר

הַשְׁמַרְוֹן הַדָּבָר הַזֶּה פְּרוֹת הַבְּשָׁן אֲשֶׁר בְּהָר שְׁמַרְוֹן
הַעֲשָׂקּוֹת דְּלִילָם הַרְצָצּוֹת אַבְיוֹנוֹם הַאָמְרָת לְאָדָנוֹם
הַבִּיאָה וְנִשְׁתָּה: 2 נִשְׁבַּע אֱלֹהִי יְהוָה בְּקָדְשׁו כִּי הַנְּהִימִים
בָּאִים עַלְיכֶם וְנְשָׁא אֶחָכֶם בְּצֻנָּה וְאַחֲרִיכֶן בְּסִירּוֹת
דוֹגָה: 3 וּפְרָצִים תְּצָאָה אָשָׁה נְגָדָה וְהַשְּׁלַכְתָּה
הַהְרָמוֹנָה נָאָם יְהוָה: 4 בָּאוּ בֵּית אֶל וְפָשַׁעוּ הַגְּלָל
הַרְבּוּ לְפָשָׁע וְהַבְּיאוּ לְבָקָר זְבָחִיכֶם לְשָׁלַשָּׁה יָמִים
מַעֲשָׂתֵיכֶם: 5 וּקְטָר מַחְמִץ תָּוֹדָה וּקְרָאוּ נְדָבּוֹת
הַשְׁמִיעוּ כִּי כָּן אָהָבְתֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נָאָם אֱלֹהִי יְהוָה:

6 וּגְמַנְתִּי לְכֶם נְקִיּוֹן שָׁנִים בְּכָל עֲרִיכָם וְחַסְרָ
לִחְם בְּכָל מִקְומָתֵיכֶם וְלֹא שְׁבָתָם עַד יָמָם נָאָם יְהוָה: 7
וּגְמַנְתִּי מִמְעֵדי מִכְמָה אֶת הַגָּשֶׁם בְּעוֹד שְׁלַשָּׁה חֶדְשִׁים
לְקַצִּיר וְהַמְּטָרָה עַל עִיר אֶחָת וְעַל עִיר אֶחָת לְאַמְתִּיר
עַלְיהָ תִּבְשֶׁ: 8 וּגְנוּוּ שְׁתִים שְׁלַש עָרִים אֶל עִיר אֶחָת
לְשָׂתוֹת מִים וְלֹא יִשְׁבְּעוּ וְלֹא שְׁבָתָם עַד יָמָם נָאָם יְהוָה:

כי לא להזכיר בשם יהוה: ¹¹ כי הנה יהוה מצוחה והכח
הבית הנadol רסיטים והביה הקטן בקעiem: ¹² הדירצון
בسلح סוטים אם יחרוש בבקרים כי הפקתם לראש
משפט ופרוי צדקה ללענה: ¹³ השמחים לא דבר
האמרים הלא בחזקנו ל夸נו לנו קרנים: ¹⁴ כי הני
מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות נוי
ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה:

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר נבי בתחלה
עלות הלקש והנה לקש אחר נזוי המלך: ² וזה אם
כליה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלה
נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: ³ נחם יהוה על זאת
לא תהיה אמר יהוה: ⁴ כה הראני אדני יהוה והנה
קרא לרבי באש אדני יהוה ותאכל את תחום רבה
ואכליה את החלק: ⁵ ואמר אדני יהוה חדרל נא מי
יקום יעקב כי קטן הוא: ⁶ נחם יהוה על זאת נם היא
לא תהיה אמר אדני יהוה: ⁷ כה הראני יהוה והנה אדני
נצח על חומת אנך ובידיו אנך: ⁸ ויאמר יהוה אליו מה

אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הני שם אנך
בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עברו לו: ⁹ ונשמו
במוות ישחק ומקש ישראל יחרבו וקמתו על בית
ירבעם בחרב: ¹⁰ וישלח אמץיה כהן בית אל אל
ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב
בית ישראל לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו:
ו¹¹ כי אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל נלה
גילה מעלה אדרתו: ¹² ויאמר אמץיה אל עמוס זהה לך
ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא:
ו¹³ ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא
ובית מלוכה הוא: ¹⁴ ויען עמוס ויאמר אל אמץיה לא
נבי אנכי ולא בן נבי אנכי כי בוקר אנכי ובולס
שקמים: ¹⁵ ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אל יהוה
לך הנבא אל עמי ישראל: ¹⁶ ועתה שמע דבר יהוה
אתה אמר לא הנבא על ישראל ולא תטיף על בית

משפט أولי יהנן יהוה אלהי צבאות שאירית יוסף: ¹⁶
לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות
מספר ובכל חוצות יאמרו הוו וקראו אכר אל אבל
בקברך אמר יהוה: ¹⁸ הוי המתאים את יום יהוה
למה זה לכם יום יהוה הוא חישך ולא אור: ¹⁹ כאשר
ינוס איש מפני הארץ ופנעו הרוב ובא הבית וסמרק ידו
על הקייר ונשכו הנחש: ²⁰ הלא חישך יום יהוה ולא
אור ואפל ולא נגה לו: ²¹ שנאותי מאסתי חניכם ולא
אריך בעצרתיכם: ²² כי אם תעלו לי עלות ומנהתיכם
לא ארצה ושלם מראיכם לא אבית: ²³ הסר מעלי
המון שריד וומרת נבליך לא אשמע: ²⁴ ויגל כמים
משפט וצדקה כנהל איתן: ²⁵ הזובחים ומנהה הנשחט
לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ²⁶ ונשאתם את
סכות מלככם ואת כיוון צלמייכם כוכב אלהיכם אשר
עשיתם לכם: ²⁷ והגלותי אתכם מטהלה לdrmash אמר
יהוה אלהי צבאות שמך:

6 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון
נקבי ראשית הנגנים ובאו להם בית ישראל: ² עברו
כליה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו נת פלשתים
הטובים מן הממלכות האלה אם רב נבולם מגבלכם:
ו³ המנדים ליום רע ותגישיון שבת חמס: ⁴ השכבים על
מטות שנ וסרכיהם על ערשיהם ואכלים כרים מצאן
ועגלים מותך מרבק: ⁵ החרטם על פי הנבל כדוד
חשבו להם כלוי שיר: ⁶ השתים במזרקי יין וראשית
שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף: ⁷ לכן עתה
יגלו בראש גלים וסר מרוח סרוחים: ⁸ נשבע אדני
יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את
גאון יעקב וארמנתיו שנאותי והסנרטוי עיר ומלאה: ⁹
והיה אם יותרו עשרה אנשימים בבית אחד ומתר: ¹⁰
ונשאו דורו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר
לאשר בירכתי הבית העוד ענק ואמר אף ואמר הס

היום משם אצוה את הנחיש ונשכם: 14 וואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגתם ושמתי עני עליהם לרעה ולא לטובה: 5 ואדני יהוה הצבאות הנונע בארץ ותמונה ואכלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כללה ושקעה כיאר מצרים: 6 הבונה בשמי מעלהות ואגדתו על ארץ יסדה הקרא למני הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: 7 הלווא לבני כשיים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלווא את ישראל העלייתי מארץ מצרים ופלשתים מכפתור ואדם מקריך: 8 הנה עני אדרני יהוה במלוכה החטא והשמדתי אתה מעל פני הארץ אפס כי לא השמיד אשמוד את בית יעקב האדמה אפס כי לא השמיד אשמוד את בית יעקב נאם יהוה: 9 כי הנה אני מצוה והגעותי בכל הניום את בית ישראל כאשר ינוע בככבה ולא יפול צדור הארץ: 10 בחרב ימותו כל חטא עמי האמריהם לא תגש ותקדים בעדינו הרעה: 11 ביום ההוא אקים את סכת דוד הנפלת ונדרתי את פרציחן והרשותי אקים ובנויותיה כימי עולם: 12 למען יירשו את שארית אדום וכל הניום אשר נקראשמי עליהם נאם יהוה עשה זאת: 13 הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזורע והטיפו החררים עסיס וכל הנבעות תתמונהנה: 14 ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשנו גנות ואכלו את פריהם: 15 ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך:

ישחק: 17 לכן כה אמר יהוה אשתק בעיר תונה ובניך ובוניך בחרב יפלו ואדמתך בחבל חבלך ואתה על אדמתה טמאת תמות וישראל גלה גלה מעל אדמתו: 8 כה הראני אדרני יהוה והנה כלוב קיז: 2 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיז ויאמר יהוה אל בא הקץ אל עמי ישראל לא אוסף עוד עבור לו: 3 והיללו שירות היכל ביום ההוא נאם אדרני יהוה رب הפגר בכל מקום השליך חס: 4 שמעו זאת השאים אביוון ולשבית עני הארץ: 5 לאמר מתי עבר החדר ונשברה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעתות מאוני מרמה: 6 לקנות בכסף דלים ואביוון בעבור נעלים ומפל בר נשבר: 7 נשבע יהוה בגנוין יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם: 8 העל זאת לא תרנו הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כללה וננרשה ונשקה כיור מצרים: 9 והיה ביום ההוא נאם אדרני יהוה והבאותו השמש בצהרים והחשתתי לארץ ביום אור: 10 והפכתי חיכם לאבל וכל שיריכם לקין והעליתו על כל מתנים شك ועל כל ראש קרחה ושמותיה כאבל יחיד ואחריתה כיים מר: 11 הנה ימים באים נאם אדרני יהוה והשליח רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי יהוה: 12 ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרחה ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצא: 13 ביום ההוא תתעלפנה הכתולות היפות והבחורים בצמא: 14 הנשבעים באשמת שמרון ואמרו כי אלהיך דן ותוי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד:

9 ראייתי את אדרני נצב על המזבח ויאמר הר' הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריהם בחרב אהgan לא יניס להם נס ולא ימלט להם פליט: 2 אם יחתרו בשאול מ שם ידי תקחם ואם יעלו השמיים שם אורדים: 3 ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מננד עני בקרקע

אשר כנענים עד צרפת וגולת ירושלים אשר בספרד ירשו את ערי הנגב: ²¹ ועללו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה:

1 חווון עבדיה כה אמר אדרני יהוה לאדם שמוועה שמענו מאית יהוה וציר בנוים שלח קומו ונקומה עלייה למלחמה: ² הנה קטן נתתיק בנוים בזוי אתה מאך: ³ ודון לבך השיאך שכני בחנווי סלע מרום שבתו אמר בלבבו מי יורדני ארץ: ⁴ אם הנגבה כנסר ואם בין כוכבים שם קנד משם אורייך נאם יהוה: ⁵ אם ננבים באו לך אם שודדי לילה איך נדמיתה הלווא יגנבו דים אם בזרים באו לך הלווא ישאירו עללות: ⁶ איך נחפשו עשו נבעו מצפנוי: ⁷ עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמק ישימו מזור תחיתך אין תבונה בו: ⁸ הלווא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו: ⁹ והתו נבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל: ¹⁰ מחמס אחיך יעקב חסך בושה ונכרתת לעולם: ¹¹ ביום עמדו מנד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלים ידו נורל גם אתה כאחד מהם: ¹² ועל תרא ביום אחיך ביום נכרו ועל תשמה לבני יהודה ביום אבדם ועל תנדל פיך ביום צרה: ¹³ אל תבאו בשער עמי ביום אידם אל תרא נם אתה ברעתו ביום אידו ועל תשלחנה בחילו ביום אידו: ¹⁴ ועל תעמוד על הפרק להכריח את פלטיו ועל תסגר שרידיו ביום צרה: ¹⁵ כי קרוב יום יהוה על כל הנויים כאשר שתיהם על הר קדשי ישטו כל הנויים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו: ¹⁶ ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדרש וירשו בית יעקב את מורשיהם: ¹⁷ והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו لكש ודליך בהם ואכלום ולא יהוה שריד לבית עשו כי יהוה דבר: ¹⁸ וירשו הנגב את הר עשו והשללה את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד: ¹⁹ וגולת הצל הוה לבני ישראל

2 ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה: 2

ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאל שועתי שמעת קולי: 3 ותשליכני מצולה בלבב ימים ונחר יסבبني כל משבadic גליד עלי עברו: 4 ואני אמרתי נגנשתי מנד עיניך אך אוסף להבitem אל היכל קדרש: 5 אפנוי מים עד נפש הitem יסבبني סוף חbos לראשי: 6 לказבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי לולם ותעל משחת חי יהוה אלהי: 7 בהתחטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך חפתמי אל היכל קדרש: 8 משמרים הבלי שוא חסדים יעבבו: 9 ואני בקהל תודה אובהה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה: 10 ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה:

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר: 2 קום לך אל נינהה העיר הנדרולה וקרא אלה את הקריה אשר א נכי דבר אליך: 3 ויקם יונה וילך אל נינהה בדבר יהוה ונינהה הייתה עיר גודלה לאלהים מהלך שלשת ימים: 4 ויהיל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינהה נהפטה: 5 ויאמינו אנשי נינהה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מנדלים ועד קטנים: 6 ווינע הדבר אל מלך נינהה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק ישב על האפר: 7 ויזעוק ויאמר בנינה מטעם המלך גודלו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו: 8 וויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומין החמס אשר בכפיהם: 9 מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד: 10 וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרcum הרעה וניהם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה:

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר: 2 קום לך אל נינהה העיר הנדרולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני: 3 ויקם יונה לברא תרשisha מלפני יהוה וירד בה לבוא עמם תרשisha מלפני יהוה השיל רוח הנדרולה אל הים ויהי סער גдол בים והאנה חשבה להשבר: 4 ויראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הים להקל מעלהם ווינה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם: 5 ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך לך נרדם קום קרא אל אלהיך אלי יתשתח האלהים לנו ולא נאבד: ויאמרו איש אל רעהו לכז ונפילה נורלות ונדהה בשלמי הרעה זוata לנו ויפלו נורלות ויפל הנורל על יונה: 8 ויאמרו אליו הנירה נא לנו באשר למי הרעה זוata לנו מה מלאתך ומماין תבוא מה ארץך ומי מזוה עמו אתה: 9 ויאמר אלהים עברו א נכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה: 10 ויראו האנשים ירא נדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח כי הניד להם: 11 ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעליינו כי הים הולך וסער: 12 ויאמר אלהים שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעלייכם כי יודע אני כי בשל הסער הנדרול זהה עליכם: 13 ויחתרו האנשים להшиб אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם: 14 ויקראו אל יהוה ויאמרו ana יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש זהה ואל תנת לנו דם נקייא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית: 15 וישא את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הום מזעפו: 16 ויראו האנשים ירא נדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה וירדו נרדמים: 17 ווימן יהוה דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות:

4 וירע אל יונה רעה גדולה ויהר לו: 2 וויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלא זה דבריך עד היום עלי אדמתי על כן קדמתי לברך תרשישה כי ידעתני כי אתה אל תנון ורחום ארך אפים ורב חסך ונחם על הרעה: 3 ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מהי: 4 ויאמר יהוה ההיטב חרה לך: 5 וויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויישן לו שם סכה וישב תחתיה בצלע עד אשר יראה מה יהיה בעיר: 6 וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל מעל לונה להיות צלע ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה: 7 וימן אלהים חולעת בעלת השחר למחה ותק את הקיקיון ויבש: 8 ויהי כורה המשש וימן אלהים רוח קדמים חרישות ותק המשש על ראש יונה ויהעלו וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מהי: 9 ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות: 10 ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גנדלו שבן לילה היה ובן לילה אבד: 11 וואי לא אchos על נינהה העיר הנדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימיינו לשמאלו ובמה רבבה:

אשר לא תמישו משם צוarterתיכם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא: 4 ביום ההוא ישא עליכם משל וננה נהי נהי אמר שדור נשדנו חלך עמי ימיר איך ימייש לי לשובב שדינו יחלך: 5 לכן לא יהיה לך משליך חבב בנו רול בקהל יהוה: 6 אל תטפו יטיפון לא יטפו אלה לא יסנו כלמות: 7 האמור בית יעקב הקצרא רוח יהוה אם אלה מעללו הלוא דברי ייטיבו עם הישר הולך: 8 ואתמול עמי לאויב יקומו ממול שלמה אדר תשפטון מעברים בטח שובי מלחמה: 9 נשוי עמי תגרשון מבית הענוהה מעל עלייה תקחו הדרי לעולם: 10 קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאח תחבל וחבל נמרץ: 11 לו איש הולך רוח ושרק כזוב אטף לך לין ולשרק והיה מטיף העם זהה: 12 אסף אסף יעקב כלך קבוץ אקבוץ שאarity ישראלי יחד אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוכה הדברו תהימנה מארם: 13 עללה הפרץ לפניהם פרצוו ויעברו שער ייצאו בו ויעבר מלכם לפניהם ויהוה בראשם:

3 אמר שמעו נא ראשינו יעקב וקציני בית ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט: 2 שניי טוב ואהבי רעה נזלי עורם מעלהם ושארם מעל עצמותם: 3 ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעלהם הפשיטו ואת עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וככבר בתוכ קלחת: 4 או יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעליהם: 5 כה אמר יהוה על הנביאים המתיעים את עמי הנשיכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן על פיהם וקרשו עליי מלחה: 6 לכן לילה לכם מוחון וחשכה לכם מקסם ובאה המשמש על הנביאים וקרדר עליהם היום: 7 ובשו החזים ותפרו הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין מענה אלהים: 8 ואולם אגמי מלאתי כי את רוח יהוה ומשפט ונבורה להניד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו: 9 שמעו נא זאת ראשינו בית יעקב וקציני בית

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרטוי ביום יותם אחו יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על שמרון וירושלם: 2 שמעו עמים כלם הקשבי ארץ ומלאה ויהו אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדרו: 3 כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על במותי ארץ: 4 ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדורג מפני האש כמים מוגרים במורד: 5 בפשע יעקב כל זאת ובחתאות בית ישראל מי פשע יעקב הלוא שמרון ומי במות יהודה הלוא ירושלם: 6 ושמותי שמרון לעז השדה למטעי כרם והגנרטוי לנו אבניה ויסדיה אגלה: 7 וכל פסיליה יכחו וכל אתניתה ישרפכו באש וכל עצביה אשים שמהם כי מאהן זונה קבצתה ועד אנתן זונה ישבו: 8 על זאת אספדה ואיללה איללה שליל וערום עשה מספד כתנים ואבל כבנות יענה: 9 כי אנושה מכותה כי באה עד יהודה נגע עד שער עמי עד ירושלם: 10 בנת אל תנידו בכו אל תבכו בבית לערפה עפר התפלשתי: 11 עברי לכם יושבת שפיר עריה בשת לא יצאה יושבת צאנן מספד בית האצל יקח מכם עמדתו: 12 כי חלה לטיב יושבת מרות כי ירד רע מאית יהוה לשער ירושלם: 13 רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש דashtra חטאיה היא לבה ציון כי בך נמצאו פשעי ישראל: 14 לכן תתני שלוחים על מורשת נתת בתי אכזוב לאכזוב למלכי ישראל: 15 עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד עדלים יבוא כבוד ישראל: 16 קרחוי ונוי על בני הענון הרחבי קרחתק כנשך כי נלו מתק:

2 هو חשי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר יעשה כי יש לאל ידים: 2 וחמדיו שרות ונזלו ובתים ונשאו ועשקו נבר וביתו ואיש ונחלהו: 3 לכן כה אמר יהוה חני חשב על המשפחה זו זאת רעה

ישראל המתגברים משפט ואת כל הישרה יעקו: 10
בנה ציון בדים וירושלם בעלה: 11 בראשיה בשחד
ישפטו וכחניה במחיר ירו ונביאה בכסף יקסמו ועל
יהוה ישענו לאמר הלויה יהוה בקרבנו לא תבא עליינו
תעה: 12 לכן בגוללם ציון שדה תחרש וירושלם עין
תהייה והר הבית לבמות עיר:

4 והיה באחרית הימים יהיה הר בית יהוה נכוון
בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונחרו עליו עמים: 2
והלכו נois רכבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל
בית אלהי יעקב וירנו מדריכיו ונלכה באחרתו כי
מציון יצא תורה ודבר יהוה מירושלם: 3 וسوف בין
עמים רבים והוכיח לנוים עצמים עד רחוק וכתחנו
חרבתיהם לאחים והונתתיהם לモמרות לא ישאו גוי
אל גוי חרב ולא למדון עוד מלחמה: 4 וישבו איש
תחת גפנו ותחת האנתו ואין מחריד כי פיהוה צבאות
דבר: 5 כי כל העמים ילכו איש בשם אלהי ואנחנו
נלק בשם יהוה אליהנו לעולם ועד: 6 ביום ההוא נאם
יהוה אספה הצלעה ותנדחה אקבצתה ואשר הרעתה:
ושמתו את הצלעה לשארית והנהלה לנווי עצום
ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם: 8
ואתה מנדל עד רעלם בת ציון עדיך אתה ובאה
הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם: 9 עתה
למה תריעי רע המלך אין לך אם יועץ אבד כי

6 שמעו את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים
ותשמענה הנבעות קולך: 2 שמעו הרים את ריב
יהוה והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו עם
ישראל יתוכח: 3 עמי מה עשית לך ומה הלא תיך
ענה כי: 4 כי העלתייך מארץ מצרים ומכיתה עבדים
פרתייך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים: 5
עמי זכר נא מה עץ בלק מלך מואב ומה ענה אתו
בלעם בן בעור מן השטחים עד הגליל למען דעת
צדקות יהוה: 6 במאקדם יהוה אף לאלהי מרים
הארץ:

האקדמי בעולות בענלים בני שנה: 7 הירצחה יהוה באלוויים ברכבות נחל שמן האtan בכורי פשע למני אשור וערץ מצור ולמני מצור ועד נהר וים מים פרי בטני חטא נפשי: 8 הניגר לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש מך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך: 9 קול יהוה לעיר יקרא ותושיה וראה שמן שמעו מטה ומי יעדת: 10 עוד האש בית רשות אוצרות רשות ואיפת רוזן זעומה: 11 האזנה במאוני רשות ובכיס אבוי מרמה: 12 אשר עשיריה מלאו חמס וישראל דברו שקר ולשונם רימה בפייהם: 13 ונום אני החליטי הכותך השם על חטאך: 14 אתה תאכל ולא תשבע וישראל בקרבך ותסנו ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתך: 15 אתה תזרע ולא תקצור אתה תדריך זית ולא תסוק שמן ותירוש ולא תשתה יין: 16 וישתמר חקוק עמרי וכל מעשה בית אהוב ותלכו במעצומם למען תהי אתה לשםה וישראל לשרקה וחרפת עמי תשאו:

נשבעת לאבותינו מימי קדם:

7 אללי לי כי היהתי כאספי קיז בעלת בziej אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי: 2 אבד חסיד מן הארץ וישראל באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אהיהו יצדדו חרם: 3 על הרע כפים להויטיב השר שאל והשפט בשלום והגンドול דבר הות נפשו הוא ויעבתהו: 4 טובם כחדרך ישר מסוסכה יום מצפיך פקרתך באה עטה תהיה מבוכתם: 5 אל האמינו ברע אל התבתו באלוף משכבה חיקך שמר פתחו פיך: 6 כי בן מנבל אב בת קמה באמה כליה בחמתה איבי איש אנשי ביתו: 7 ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישע ישבני אליה: 8 אל תשחמי אבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה אור לי: 9 יעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטיו וציאני לאור אראה בצדתו: 10 ותרא איבתי ותכסה בושה האמרה אליו איו יהוה אלהיך עני תרانياה בה עטה תהיה למרים כתיש חוצות: 11 יום לבנות

יונים מתפפה על לבבך: 8 ונינוחה כברכת מים מימי
היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה: 9 בזוז כספר
בזוז זהב ואין קצה לתוכנה כבד מכל כל' חמדה: 10
בוקה וUMBOKה ומבלקה ולב נמס ופק ברכים וחללה
בכל מתנים ופני כלם קבצו פארור: 11edia ממען
אריות ומרעה הוא לכפרים אשר הילך אריה לביא
שם גור אריה ואין מהריך: 12 אריה טרפ' בדי גנותיו
ומחנק לבאתיו וימלא טרפ' חרי' ומענתיו טרפה: 13
הנני אליך נאם יהוה צבאות והברתוי בעשן רכבה
וכפירותך תאכל חרב והכרתוי מארץ טרפך ולא ישמע
עוד קול מלאכה:

3 הוי עיר דמיים כליה כחש פרק מלאה לא ימייש
טרפ': 2 קול שוט וקול רعش אופן וסוס דחר ומכבבה
מרקדה: 3 פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב
חלל וכבד פנر ואין קצה לנוי ייכשלו בוגיהם: 4
מרב גנווי זונה טובה חן בעלת כשבים המכרת גנוים
בזוניה ומשפחות בכספיה: 5 הנני אליך נאם יהוה
צבאות ונגליות שוליך על פניך והראיתי גוים מערך
וממלכות קלונך: 6 והשלכתו עלי' שקצים ונבלזיך
ושטמיך קריא: 7 והיה כל ראייך ידוד מך ואמר
שדרה נינה מי ינור לה מאין אבקש מנהמים לך: 8
התיבטי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה
אשר חיל ימים חומרה: 9 כוש עצמה ומצרים ואין
קצה פוט ולובים היו בעורתק: 10 גם היא לגללה
הלכה בשבי נם עליה ירטשו בראש כל חוץות ועל
נכבריה ידו גורל וכל גדוליה רתקו בזוקים: 11 גם
את תשכרי תהי נעלמה נם את תבקשי מעוז מאובי:
12 כל מבציך תאנם עם בכוריהם אם ינעו ונפלו
על פי אוכל: 13 הנה עמק נשים בקרך לאיביך
פתחות נפתחו שעריך ארץך אכליה אש בריחיך: 14
מי מצור שאבי לך חזקי מבציך באי בטיט ורומי
בחומר החזקי מלבן: 15 שם תאכלך אש תכrichtך

1 משא נינה ספר חזון נחום האלקשי: 2 אל קנו
ונקם יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצרכי
ונוטר הוא לאיביו: 3 יהוה אריך אפים ונдол כה
ונקה לא נקה יהוה בסופה ובשערה דרכו יענן אבק
הגלי: 4 נוער בים ייבשחו וכל הנחרות החריב
אמלל בשן וכרמל ופראח לבנונו אמלל: 5 הרים רעשה
מננו והגבאות התמננו והשא הארץ מפנוי ותבל וכל
ישבי בה: 6 לפניו זעמו מי יעד ומי יקום בחרון אף
חמתו נתכח כאש והצרים נתכו ממן: 7 טוב יהוה
למעו ביום צרה וידע חסיב: 8 ובשטוף עבר כליה
עשה מקומה וアイבו ירדף חסיך: 9 מה תהשbon אל
יהוה כליה הוא עשה לא תקום פעמים צרה: 10 כי
עד סירים סבכים וכסבאים סבאים אכלו כקש ישב
מלא: 11 מטך יצא חשב על יהוה רעה יעץ בלילה: 12
כה אמר יהוה אם שלמים וכן רבים וכן גנו ועבר
וענתק לא ענתק עוד: 13 ועתה אשר מטהו מעליך
ומוסרתויך אתך: 14 וצוה עליך יהוה לא יזרע משマー
עד מבית אלהיך אכricht פסל ומסכה אשים קברך
כי קלות: 15 הנה על ההרים גגלי מבשר משמעו
שלום חני יהודה חניך שלמי נדריך כי לא יוסף עוד
לעbor בך בלעל כליה ונכרת:

2 עליה מפייך על פניך נצור מצרה צפה דרך חזק
מתנים אמץ כה מאד: 2 כי שב יהוה את נאון יעקב
כנאון ישראל כי בקוקום בקוקום וומריהם שחתו: 3 מנגן
גבריהו מארם אנשי חיל מתעלם באש פלדות הרכב
בימים הכינו והברושים הרעללו: 4 בחוץות יתחוללו
הרכב ישתקשוו ברחבות מראיהם כלפידם כברקים
ירוצצו: 5 יוצר אדרינו ייכשלו בהלכותם ימהרו
חומרה והכו הסכך: 6 שעריו הנחרות נפתחו וההיכל
נמוג: 7 והצב גלתה העלתה ואמהותיה מנתגותם בקול

הרבות האכלך כילך התכבר כילך התכבר כי ארבה:

¹⁶ הרביה רכליך מכוכבי השמים יילך פשוט ויעף:

מנזריך כארבה וטפעריך כנוב נבי החונים בנדרות

ביום קרה שימוש ורחה ונודד ולא נודע מקומו אים:

¹⁸ נמו רעיך מלך אשור ישבנו אדריך נפשו עמר על

ההרים ואין מקבץ:

¹⁹ אין כהה לשברך נחלה מכתך

כל שמעי שמעך תקעו כף עלייך כי על מי לא עברה

רעהך תמיד:

כִּי הִין בָּנֵד נֶבֶר יְהִיר וְלֹא יִנּוֹה אֲשֶׁר הַרְחִיב כְּשָׁאָל
נֶפֶשׁ וְהָוָה כְּמוֹת וְלֹא יִשְׁבַּע וַיַּאֲסֵף אַלְיוֹ כָּל הַגּוֹיִם
וַיַּקְבִּץ אַלְיוֹ כָּל הַעֲמִים: ⁶ *(Sheol h7585)* הַלֹּא אֱלֹה כָּלָם
עַלְיוֹ מְשֻׁלָּשׁ יְשָׁאוֹ וּמְלֹצָה חִדּוֹת לְוַיָּאמֶר הָוָי הַמְּרַבָּה
לֹא לֹא עַד מָתוֹ וּמְכִבֵּד עַלְיוֹ עַבְטִיט: ⁷ הַלֹּא פָתָע
יַקְוּמוּ נְשָׁכִיךְ וַיַּקְצֹוּ מַזְעִזֵּיךְ וַיְהִי לְמִשְׁסּוֹת לִמְנוֹ: ⁸
כִּי אַתָּה שְׁלוֹת גּוֹיִם רַבִּים יִשְׁלֹׁךְ כָּל יִתְר עַמִּים
מְדֻמֵּי אָדָם וְחַמֵּס אָרֶץ קָרִיה וְכָל יִשְׁבֵּי בָהּ: ⁹ הָוָי
בְּצֻעַּד רָע לְבִתְּחַוּ לְשָׁוֹם בְּמָרוּם קָנוּ לְהַנְצִיל מִקְרָּב
רַע: ¹⁰ יְעַצֵּת בְּשַׁת לְבִיתְךָ קָצּוֹת עַמִּים רַבִּים וְחַוְתָּא
נְפָשָׁךְ: ¹¹ כִּי אָבִן מִקּוֹר תְּחַזְּקָעַ וּכְפִיסָּמְעֵץ יְעַנְּהָ: ¹² הָוָי
בְּנָה עִיר בְּדָמִים וּכְוֹן קָרִיה בְּעַולָּה: ¹³ הַלֹּא תְּהַנֵּה
מֵאַת יְהֹוָה צָבָאות וַיַּיְנְטוּ עַמִּים בְּדֵי אָשׁ וְלָאָמִים בְּדֵי
רִיק יְעַפּוּ: ¹⁴ כִּי תִּמְלָא הָאָרֶץ לְדֹעַת אֶת כְּבָד יְהֹוָה
כְּמִים יִכְסֹוּ עַל יְמִים: ¹⁵ הָוָי מִשְׁקָה רְעָהוֹ מִסְפָּה חַמְתָּךְ
וְאַף שְׁכָר לְמַעַן הַבַּיִת עַל מְעוֹרִיהָ: ¹⁶ שְׁבָעַת קְלֹוּן
מְכִבּוֹד שְׁתָה גָּם אַתָּה וְהַעֲרֵל תְּסֻובָּעַלְיךָ כָּסָיְמִין
יְהֹוָה וְקִיקְלֹוּן עַל כְּבָודְךָ: ¹⁷ כִּי חַמֵּס לְבִנְוֹן יִסְךְּ וְשַׁד
בְּחַמּוֹת יְהִיתָן מְדֻמֵּי אָדָם וְחַמֵּס אָרֶץ קָרִיה וְכָל יִשְׁבֵּי
בָהּ: ¹⁸ מָה הַוּעֵל פְּסָלָכִי פְּסָלָכִי יִצְרוּ מַסְכָּה וּמוֹרָה
שְׁקָר כִּי בְּטַח יִצְרָר יְלִוּ לְעַשּׂוֹת אַלְילִים אַלְמִים: ¹⁹
הָוָי אָמֵר לְעֵץ הַקִּיצָה עֹרוֹר לְאָבִן דּוֹמָם הָוָי יְוָרָה
הָנָה הָוָי תְּפֹשֵׁזׁ זָהָב וְכַסְף וְכָל רֹוח אֵין בְּקָרְבָוּ: ²⁰
וַיְהִי בְּהִיכְלָל קְדָשׁוּ הַס מְפִנֵּיו כָּל הָאָרֶץ:

3 תְּפָלָה לְחַבּוֹק הַנְּבִיא עַל שְׁנִינוֹת: ² יְהֹוָה שְׁמֻעָתִי
שְׁמַעַךְ יְרָאָתִי יְהֹוָה פָעַלְךָ בְּקָרְבָ שְׁנִים חִיְיוֹ בְּקָרְבָ
שְׁנִים תְּוֹדַע בְּרָנוֹ רָחֵם תּוֹכוֹר: ³ אֱלֹהָה מַתִּימָן יִבְאָ
וְקָדוֹשׁ מַהְרָה פָּאָרֶן סָלָה כָּסָה שְׁמִים הַדּוֹר וְתַהֲלָתוֹ
מַלְאָה הָאָרֶץ: ⁴ וּגְנוֹה כָּאֹר תְּהִיה קְרָנִים מִידּוֹ לוֹ וְשָׁם
חַבְיוֹן עֹזָה: ⁵ לְפִנֵּי יְלָךְ דָּבָר וַיַּצָּא רַשְׁף לְרִגְלָיו: ⁶
עַמְדָ וַיִּמְדַר אָרֶץ רָאָה וַיַּתְרַגֵּן וַיַּתְפְּצַצֵּה הַרְדִּי עַד
שָׁחוֹנְבָעוֹת עַולְם הַלְּלִיכּוֹת עַולְם לוֹ: ⁷ תְּהַת אָונֵן רָאָתִי

1 המשא אשר חזה חַבּוֹק הנְבִיא: ² עד אֲנָה יְהֹוָה
שְׁעוּתִי וְלֹא הַשְׁמָעָ אָזַע אַלְיךָ חַמָּס וְלֹא תַוְשִׁיעָ: ³
לִמְהַתְּרָאִי אָוֹן וְעַמְלָ תְּבִיט וְשַׁד וְחַמָּס לְנֶגֶד יְהֹוָה
רִיב וְמַדְרוֹן יְשָׁא: ⁴ עַל כֵּן תְּפֹגֵן תּוֹרָה וְלֹא יֵצֵא לְנֶצֶח
מִשְׁפָּט כִּי רְשָׁע מִכְתָּיר אֶת הַצְּדִיק עַל כֵּן יֵצֵא מִשְׁפָּט
מַעְקל: ⁵ רָאוּ בְּנִים וְהַבִּיטוּ וְהַתִּמְהֹר תְּמָהָה כִּי פָעֵל
פָעֵל בְּיִמְיכָם לְאַהֲמִינוּ כִּי סִפְרָ: ⁶ כִּי הַנִּי מִקְים
עַרְבָ וְפָשַׁוְרָ פְּרָשָׁוְרָ וְפָרָשָׁוְרָ מְרַחְקָה יְבָא יַעֲפָוְ כְּנֶשֶׁר
חַש לְאָכָל: ⁷ כָּלָה לְחַמָּס יִבְאָ מִגְמָת פְּנִיהם קְדִימָה
וַיַּאֲסֵף כְּחֹול שְׁבִי: ⁸ וְהָוָא בְּמַלְכִים יִתְקָלֵס וְרוֹזְנִים
מִשְׁחָק לֹו הָוָא לְכָל מִבְצָר יִשְׁחָק עַפְר וְוַילְכָה:
בְּזַעַפְתָּא אַזְלָפְתָּא רָחֵל רָוָה וְוַיְעַבֵּר וְאַשְׁמָ זָו כְּחֹו לְאָלָהוּ: ¹² הַלֹּא
אַתָּה מִקְדָּם יְהֹוָה אֶלְךָ קְדָשִׁי לֹא נִמְוֹת יְהֹוָה לְמִשְׁפָּט
שְׁמַתּו וְצֹור לְהַכְּוִיחָה יִסְדְּתוּ: ¹³ תְּהַוֵּר עַנְיִנּוּם מְרָאֹת
רָע וְהַבִּיט אַל עַמְל לֹא תָכַל לְמִתְהַבֵּט בְּגָדִים
תְּהִרְישׁ בְּבָלָע רְשָׁע צָדִיק מִמְנוּ: ¹⁴ וְתַעֲשֵׂה אָדָם כְּדִינִי
הַיִּמְרָשׁ לֹא מִשְׁלָבּוּ: ¹⁵ כָּלָה בְּחַחָה הַעַלְהָ גִּרְהָוּ
בְּחַרְמָוּ וְאַסְפָּהוּ בְּמִכְמָרְתוֹ עַל כֵּן יִשְׁמָח וַיּוֹלֵל: ¹⁶
עַל כֵּן יִזְבַּח לְחַרְמָוּ וְיִקְטַר לְמִכְמָרְתוֹ כִּי בְּהַמָּה שָׁמָן
חַלְקוּ וְמַאֲכָלוּ בְּרָאָה: ¹⁷ הַלֹּא כְּנִירִק חַרְמָוּ וְתִמְדֵיד
לְהַרְגָּנְיוֹם לֹא יִחְמֹלּוּ:

2 עַל מִשְׁמָרָתִי אָעֵמָה וְאַתִּיצָבָה עַל מַצּוֹר וְאַצְפָּה
לְרָאֹתָה מִדְבָּר בַּיּוֹ וְמַה אָשִׁיב עַל תּוֹכְחָתִי: ² וַיּוֹעֲנֵנִי
יְהֹוָה וַיֹּאמֶר כְּתֻבֵּן חַזְוֹן וּבָאָר עַל הַלְּחֹוחָתָה לְמַעַן וְרוֹזֵעַ
קוֹרָא בּוּ: ³ כִּי עַד חַזְוֹן לְמוֹעֵד וַיַּפְחֵד לְקַצְעָן וְלֹא יִכְזֹבּ
אָם יִתְמַהְמָה חַחָה לוֹ כִּי בָא יִבְאָ לֹא יִאָחָר: ⁴ הָנָה
עֲפָלָה לֹא יִשְׁרָה נֶפֶשׁוּ בְּוֹצְדִיק בְּאַמְנוֹתָה יְהֹוָה: ⁵ וְאַזְעִקָּה

אהלִי כוֹשֵׁן יְרִגְיוֹן יְרִיעֹות אָרֶץ מִדְיָן: 8 הַבְּנָהִרִים חֶרֶה
יְהוָה אֶם בְּנָהִרִים אָפֵךְ אֶם בַּיּוֹם עַבְרָתָךְ כִּי תַּرְכֵּב עַל
סּוֹסֵךְ מְרַכְּבַתְּךְ יִשְׁוֹעָה: 9 עֲרִיה תַּעֲרִיה קַשְׁתָּךְ שְׁבָעוֹת
מִתּוֹת אָמֵר סָלָה נְהָרוֹת תַּבְקַע אָרֶץ: 10 וְרוֹאָךְ יְחִילָה
הַרִּים זָרָם מִים עַבְרָתָן תְּהֻם קְוָלוּ רֹום יְדִיחָה נְשָׁא:
11 שָׁמַשׁ יִרְחָה עַמְּדָה וּבְלָה לְאָוֶר חַצִּיקָה יְהַלְּכוּ לְנָהָה בָּרָק
חַנִּיתָךְ: 12 בָּזָעֵם תַּצְעַד אָרֶץ בָּאָפְּתָרוֹשׁ נְוִיּוֹם: 13 יִצְאָתָה
לִישְׁעָה עַמְּךָ לִישְׁעָתָ מִשְׁיחָךְ מִחְצָתָ רָאשָׁ מִבֵּית רְשָׁעָה
עֲרָרוֹת יִסּוֹד עַד צֹאָר סָלָה: 14 נִקְבַּת בְּמִשְׁיוֹ רָאשָׁ פְּרָזָו
יִסְעַרְוּ לְהַפִּיצָנִי עַלְיָצָתָם כְּמוֹ לְאַכְלָן עַנִּי בְּמִסְתָּרָה: 15
דָּרְכָת בִּים סּוֹסֵךְ חַמְרָן מִים רְבִיּוֹם: 16 שְׁמַעְתִּי וְתַרְנָא
בְּטָנִי לְקֹלָץ צָלָלָו שְׁפָטוּ יְבוֹא רַקְבָּבָעַצְמָיו וְתַחַתִּי אַרְנָא
אֲשֶׁר אָנוֹחַ לִיּוֹם צָרָה לְעַלּוֹת לְעַם יְנוֹדָנוֹ: 17 כִּי תָּאָנָה
לֹא תַּפְרַח וְאַיִן יִבּוֹל בְּגִנְפָּנִים כְּחַשְׁ מַעֲשָׂה זִית וְשִׁדְמָוֹת
לֹא עָשָׂה אַכְלָן נֹרָם מִמְכָּלָה צָאן וְאַיִן בְּקָר בְּרַפְתִּים: 18
וְאַיִן בְּיְהוָה אֱלֹהָה אֱגִילָה בְּאֱלֹהִי יִשְׁעָי: 19 יְהֹוָה אֲדָנִי
חִילִּי וְיִשְׁם רָגְלִי כָּאַלּוֹת וְעַל בְּמוֹתִי יַדְרְכִּי לְמַנְצָח
בְּנִינּוֹתִי:

שבי הארץ:

2 התקושו וקשו הני לא נכוף: 2 בטרם לדה חוק

מץ עבר יום בטרם לאי יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם לאי יבוא עליכם יום אף יהוה: 3 בקשו את יהוה כל ענו הארץ אשר משפטו פועלו בקשו צדק בקשו ענו האלוי תסתרו ביום אף יהוה: 4 כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשנמה אשדור בצדדים יגרשוה ועקרון תערק: 5 והוא ישבי חבל הים גוי כרתים דבר יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדותך מאיין יושב: 6 והוא חבל הים נוטה כרת רעים ונדרות צאן: 7 והוא חבל לשארית בית יהודה עליהם ירען בבתי אשקלון בערב ירבעון כי יפקدم יהוה אלהיהם ושב שבותם: 8 שמעתי חרפת מואב וגדרופי בני עמו נאם חרפו את עמי ויגדלו על נבולם: 9 لكن חי אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסדר תהיה ובני עמו כעمرה משק חROL ומכרה מלח ושממה עד עולם שאירית עמי יבוזם יותר גוי ינהלים: 10 זאת להם תחת נאומם כי חרפו וינדלו על עם יהוה צבאות: 11 נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ וישתחו לו איש ממקום כל אידי הגוים: 12 נם אתם כושים חללי חרביה המה: 13 ווית ידו על צפון ויאבד ככפרתיה יילינו קול ישורר בחולון חרב בסוף כי ארזה ערלה: 15 זאת העיר העליוה היושבת לבטה האמורה בלבה אני ואפסי עוד איך רזהה לשמה מרכז ליהה כל עובר עליה יש רק יניע ידו:

3 הוא מראה ונגנלה העיר הונגה: 2 לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבבה: 3 שיריה בקרבה ארויות שאנים שפטיה זאבי ערבי לא גרמו לבקר: 4 נביאיה פחוזים אנשי בנדות לא יכול להציגם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן נדליה בן אמריה בן חזקה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה: 2 אסף אסף כל מעל פנוי האדמה נאם יהוה: 3 אסף אדם ובמה אסף עופ השמיים ודרני הים והמכשלות את הרשעים והכרתי את האדם מעל פנוי האדמה נאם יהוה: 4 ונטהתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלים והכרתי את האדם שאר הבעל את שם הכמים עם הכהנים: 5 ואת המשתוחים על הגנות לצבא השמיים ואת המשתוחים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם: 6 ואת הנסונים מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשו: 7 חס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכנין יהוה זבח הקדש קראייו: 8 והוא ביום זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל בני המלך ועל כל הלבשים מלובש נכרי: 9 ופקדתי על כל הדולגן על המפתח ביום ההוא הממלאים בית ארניהם חמס ומרמה: 10 והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה משער הדנים ויללה מן המשנה ושבר נדול מהגבעות: 11 והילילו ישבי המכתש כי נדמה כל עם כנען נכרתו כל נטיל כספ: 12 והיה בעת ההיא אחפש את ירושלים בנדות ופקדתי על האנשים הקפאים על שמריהם האמורים בלבכם לא יטיב יהוה ולא ירע: 13 והיה חילם למשה ובחיהם לשמה ובני בחים ולא ישבו ונטעו קרמים ולא ישתו את יינם: 14 קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאר קול יום יהוה מר צרח שם נבור: 15 יום עברה היום ההוא יום צרה ומצקה יום שאה ומשואה יום חשק ואפללה יום ענן וערפל: 16 יום שופר וחרואה על הערים הבצורות ועל הפנות הגבות: 17 והכרתי לאדם והלכטו כעורים כי ליהוה חטא ושפך דםם כעפר ולחםם כגולמים: 18 נם כספם נם והם לא יכול להציגם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו

כהניה חללו קדש חמסו תורה: 5 יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נערר ולא יודע על בתש: 6 הכהרתי נוים נשמו פנויהם החרבתי חוצותם מבל' עבר נצחו ערים מבל' איש מאין יושב: 7 אמרתי אך תיראי אותו תקח מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עליילותם: 8 لكن חכו לי נאם יהוה ליום קומי לעד כי משפטו לאסף נוים לקבציו מלכחות לשפק עליהם עמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל הארץ: 9 כי או אהפק אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שם אחד: 10 מעבר לנחרי כוש עתרי בת פוצץ וובלון מנהתי: 11 ביום ההוא לא תבושי מכל עלייתיך אשר פשעת כי או אסיר מקרבך עליי נאותך ולא תוספי לנבהה עוד בהר קדשי: 12 והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה: 13 שאדרית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזוב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי מה ידרשו ורבצו ואין מחריד: 14 רני בת ציון הרישו ישראל שמהו ועלוי בכל לב בת ירושלם: 15 הסיר יהוה משפטיך פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך לא תיראי רע עוד: 16 ביום ההוא יאמר לירושלים אל תיראי ציון אל ירפו ידיך: 17 יהוה אלהיך בקרבך נבור יושע יישש עלייך בשמה יחריש באהבתו יניל עליך ברנה: 18 נוגי ממועד אספתי ממך היו משאת עלייה חרפה: 19 הנני עשה את כל מעניך בעת ההיא והושעת את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתיים לתחלה ולשם בכל הארץ בתש: 20 בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבציכם כי אתן אתכם לשם ולתחלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לענייכם אמר יהוה:

2 בשביעי בעשרים ואחד לחדר היה דבר יהוה

ביד חנוי הנביא לאמר: ² אמר נא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הנדול ואל שארית העם לאמר: ³ מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומזה אתם ראים אותו עתה הלייא כמוו אין בעיניכם: ⁴ ועתה חיק זרבבל נאם יהוה וחוק יהושע בן יהוצדק הכהן הנדול וחוק כל עם הארץ נאם יהוה ועשו כי אני אתם נאם יהוה צבאות: ⁵ את הדבר אשר כרתי אתכם בצחכם מצרים ורוחיו עמדת בתוככם אל תיראו: ⁶ כי כה אמר יהוה צבאות עוד אתה מעת היא ואני מרעיש את השמיים ואת הארץ ואת הים ואת החרבה: ⁷ וחרשת את הבית הזה כבוד אמר יהוה כל הנויים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות: ⁸ לוי הכהן ולי הזוב נאם יהוה צבאות: ⁹ גודל יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות: ¹⁰ בעשרים ואربعה לתשיעי בשנות שתים לדריוש היה דבר יהוה אל חנוי הנביא לאמר: ¹¹ כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר: ¹² הן ישא איש בשר קדש בכנף בנדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל הין ואל שמן ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמר לא: ¹³ ויאמר חנוי אם גע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא: ¹⁴ ויען חנוי ויאמר כןatum הזה וכן חנוי היה לפניו נאם יהוה וכן כן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: ¹⁵ ועתה שימו נא לביבכם מן היום הזה ומעלה מטרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה: ¹⁶ מהיוותם בא אל ערמות עשרים והויה עשרה בא אל היקב לחשוף חמשים פורה והויה עשרה: ¹⁷ הזכירם אתם בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואין אתם אליו נאם יהוה: ¹⁸ שימו נא לביבכם מן

1 בשתות שתים לדריוש המלך בחדר השמי ביום אחד לחדר היה דבר יהוה ביד חנוי הנביא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הנדול לאמר: ² כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות: ³ ויהי דבר יהוה ביד חנוי הנביא לאמר: ⁴ העת לכם אתם לשבת בתייכם ספונים והבית הזה חרב: ⁵ ועתה כה אמר יהוה צבאות שמו לביבכם על דרכיכם: ⁶ ורעתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכלה לבוש ואין לחם לו והמשכבר משכבר אל צורך נקוב: ⁷ כה אמר יהוה צבאות שמו לביבכם על דרכיכם: ⁸ על החר ותבאות עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבר אמר יהוה: ⁹ פנה אל הרבה והנה למעט והבאותם הבית ונפחתי בו יען נאם יהוה צבאות ובהאותם הבית ונפחתי בו יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו: ¹⁰ יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לבילה: ¹¹ על כן עליכם כלאו שמי מטל והארץ כלאה יבולה: ¹² וואקראי חרב על הארץ ועל ההרים ועל הרים ועל התירוש ועל היצחר ועל אשר תוכזיא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל גיע כפים: ¹³ וישמע זרבבל בן שלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן הנדול וכל שארית העם בקיל יהוה אלהים ועל דבריו חנו הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני יהוה: ¹⁴ ויאמר חנוי מלאך יהוה במלאות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה: ¹⁵ ויעיר יהוה את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הנדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו יעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם: ¹⁶ ביום עשרים ואربعה לחדש בששי בשנות שתים לדריוש המלך:

היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן
היום אשר יסד היכל יהוה שמו לבלבכם : 19 העוד
הזרע במגורה ועד הגפן והחתנה והרמון ועז הזית
לא נשא מן היום הזה אברך : 20 ויהי דבר יהוה שנית
אל חני בעשרים וארבעה לחדש לאמר : 21 אמר אל
ורבבל פחת יהודה לאמר אני מרעיש את השמיים
ואת הארץ : 22 והפכתי כסא מלכות והשמדתי חוק
מלכות הנויים והפכתי מרכבה ורכבייה וירדו סוסים
ורכבייהם איש בחרב אחיו : 23 ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אקחך ורבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה
ושמתוך כחומרם כי בן בחרטוי נאם יהוה צבאות :

על ירושלם: ¹⁷ עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד חפזיניה ערי מטבח ונחם יהוה עוד את ציון ובחור עוד בירושלם: ¹⁸ ואשא את עני וארא והנה ארבע קרנות: ¹⁹ ואמר אל המלך הדבר כי מה אלה ויאמר אליו אלה הקרנות אשר זרו את יהודת את ישראל ירושלם: ²⁰ ויראנו יהוה ארבעה חרשים: ²¹ ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודת כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אתכם לירודת את קרנות הגויים הנשים קרן אל ארץ יהודת לזרותה:

2 ואשא עני וארא והנה איש ובידו חבל מרה: ² ואמר أنها אתה הלק' ויאמר אליו למד את ירושלם לראות כמה רחבה וכמה ארכיה: ³ והנה המלך הדבר כי יצא ומלאך אחר יצא לקראותו: ⁴ ויאמר אליו רץ דבר אל הנער הללו לאמר פרוזות תשב ירושלים מרבי אדם ובמה בתוכה: ⁵ ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אתה בתוכה: ⁶ הווי הוינו נסנו מארץ צפון נאם יהוה כי ארבע רוחות השמיים פרשטי אתם נאם יהוה: ⁷ הווי ציון המלטי יושבת בת בבל: ⁸ כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגויים השלדים אתכם כי הנגע בכם נגע בלבת עינו: ⁹ כי חננו מניף את ידי עליהם והוא שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני: ¹⁰ רני ושמחי בת ציון כי חננו בא ושכנתה בתוך נאם יהוה: ¹¹ ונלונו גוים ריבים אל יהודת ביום ההוא והוא לילם ושכנתה בתוך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך: ¹² ונחיל יהודת את יהודת חלקו על אדרמת הקדר ובחר עוד בירושלם: ¹³ הס כל בשער מפני יהודת כי נעור מעון קדרו:

3 ויראנו את יהושע הכהן הנadol עמד לפני מלאך יהודת והשפן עמד על ימינו לשטנו: ² ויאמר יהודת אל

1 בחרש השמני בשנת שתים לדריש יהה דבר יהודת אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר: ² קצף יהודת על אבותיכם קצף: ³ ואמרת אליהם מה אמר יהודת צבאות שבו אליו נאם יהודת צבאות ואשוב אליכם אמר יהודת צבאות: ⁴ אל ההו כאבזיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשונים לאמר כה אמר יהודת צבאות שבו נא מדריכיכם הרעים ומעליכיכם הרעים ולא שמו ולא הקשיבו אליו נאם יהודת: ⁵ אבותיכם היהם והנביאים הללו יחו: ⁶ אך דברי וחקי אשר צויתו את עבדיו הנביאים הללו השינו אתחיכם ושובו ויאמרו כאשר זם יהודת צבאות לעשות לנו בדרךינו ומעלינו כן עשה אתנו: ⁷ ביום עשרים ושטים לדריש יהודת דבר יהודת זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר: ⁸ ראיות הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין הדרסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדרמיים שركים ולבנים: ⁹ ואמר מה אלה אני ויאמר אליו המלך הדבר כי אני ארך מה מה אלה: ¹⁰ ויען האיש העמד בין הדרסים ויאמר אלה אשר שלח יהודת להתהלך בארץ: ¹¹ ויענו את מלאך יהודת העמד בין הדרסים ויאמרו התהלך בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקתה: ¹² ויען מלאך יהודת ויאמר יהודת צבאות עד מותי אתה לא תרחש את ירושלם ואת ערי יהודת אשר זעמתה זה שביעם שנה: ¹³ ויען יהודת את המלך הדבר כי דברים טובים דברים נחמים: ¹⁴ ויאמר אליו המלך הדבר כי קרא לאמר כה אמר יהודת צבאות קנאתי לירושלים ולציון קנאה נדולה: ¹⁵ וקצף גדול אני קצף על הגויים השאננים אשר אני קצפתי מעט ומה עזרו לרעה: ¹⁶ לכן כה אמר יהודת שבתי לירושלים ברחמים ביתך יבנה בה נאם יהודת צבאות וקוה ינטה

זרכבל שבעה אלה עיני יהוה המה מושוטטים בכל הארץ: ²³ ובאופן ואמר אליו מה שני הוויטים האלה על ימין המנורה ועל שמאליה: ²⁴ ובאופן שני ואמר אליו מה שתי שבלי הוויטים אשר ביד שני צנתרות הווה המרייקים מעלייהם זהוב: ²⁵ ויאמר אליו לא אמר הלווא ידעת מה אלה ואמר לא אדרני: ²⁶ ויאמר אלה שני בני היצדר העמדרים על אדרון כל הארץ:

5 ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה: ²⁷ ויאמר אליו מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורוחבה עשר באמה: ²⁸ ויאמר אליו זאת האלה היוצאת על פנוי כל הארץ כי כל הנגב מזה כמו נקה וככל הנשבע מזה כמו נקה: ²⁹ והזאתה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית ההוב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בتوزק ביתו וככלתו ואת עציו ואת אבויו: ³⁰ ויצא המלך הדבר כי ויאמר אליו שא נא עיניך וראה מה היוצאת זואת: ³¹ ויאמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם בכל הארץ: ³² והנה כבר עפרת נשאת ואתה אשא את יושבת בتوزק האיפה: ³³ ויאמר זאת הרשעה וישליך אתה אל חור האיפה וישליך את אבן העפרת אל פיה: ³⁴ ואשא עיני וארא והנה שיטים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה והשנה את האיפה בין הארץ ובין השמיים: ³⁵ ויאמר אל המלך הדבר כי אנה מה מה מילכות את האיפה: ³⁶ ויאמר אליו לבנות לה בית בארץ שנער והוכן והניחה שם על מכנהה:

6 ואשוב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין שני החרים והחרים הרוי נחתת: ³⁷ במרכבה הראשה סוסים אדרמים ובמרכבה השנייה סוסים שחורים: ³⁸ ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים ברדים אמץים: ³⁹ ובאופן ואמר אל המלך הדבר כי מה אלה אדרני: ⁴⁰ ויען

השtan יגע יהוה בך השtan ויגע יהוה בך הבחירה בירושלם הלווא זה אדר מצל מאס: ⁴¹ ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלך: ⁴² ויען ויאמר אל העמדים לפני לאמיר הסירו הבגדים הצעים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעלייך עונך והלבש אתך מחלצות: ⁴³ ויאמר ישימו צניף טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשו בגדים ומלאך יהוה עמד: ⁴⁴ ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמיר: ⁴⁵ כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תליך ואם את משמרתי תשמר ונם אתה תדרין את ביתוי ונם תשמר את חצורי נתתי לך מהלכים בין העמדים האלה: ⁴⁶ שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה וריעיך הישבים לפני כי אנשי מופת מהה כי הני מביא את עבדי צמה: ⁴⁷ כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד: ⁴⁸ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תנאה:

4 ישב המלך הדבר כי ויערני כאיש אשר יעור משנתו: ⁴⁹ ויאמר אליו מה אתה ראה ויאמר ראיותיו והנה מנורת זהב כליה ונלה על ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה: ⁵⁰ ושנים זיתים עליה אחד מימין הגללה ואחד על שמאליה: ⁵¹ וען ויאמר אל המלך הדבר כי לא אמר מה אלה אדרני: ⁵² ויען המלך הדבר כי ויאמר אליו הלווא ידעת מה מה אלה ואמר לא אדרני: ⁵³ ויען ויאמר אליו לא אמר זה דבר יהוה אל זרכבל לאמיר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחו אמר יהוה צבאות: ⁵⁴ מי אתה הר הגדול לפני זרכבל למשיר והוציא את האבן הראשה תשאות חן לה: ⁵⁵ וכי דבר יהוה אלה אליו לאמר: ⁵⁶ יידי זרכבל יסדו הבית הוה וידי תבענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אלכם: ⁵⁷ כי מי בו ליום קטנות ושםחו וראו את האבן הבדיל ביד

והשפלת ישב: 8 ויהי דבר יהוה אל זכريا לאמר: 9 כה אמר יהוה צבאות לאמיר משפט אמת שפטו וחדד ורחמים עשו איש את אחיו: 10 ואלמנה ויתום נר וענין אל העשקו ורעת איש אחיו אל תהשבו לבבכם: 11 וימאננו להקשיב ויתנו כתף סורת ואזוניהם הכבידו משמווע: 12 ולבם שמו שמייר משמווע את התורה ואת דברים אשר שליח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשונים ויהי קצף נдол מאת יהוה צבאות: 13 ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע עיר יהוה צבאות: 14 ואסערם על כל הנויים אשר לא ידועם והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישמו ארץ חמדה לשמה:

8 ויהי דבר יהוה צבאות לאמיר: 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנה נדולה וחמה נדולה קנאתי לה: 3 כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכניthy בחוץ ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדרש: 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרבי ימי: 5 ורחבות העיר יملאו ילדים וילדות משחיקים ברכבתיה: 6 כה אמר יהוה צבאות כי

יפלא בעני שארית העם הזה בימים ההם נם בעני יפלא נאם יהוה צבאות: 7 כה אמר יהוה צבאות הננימושיע את עמי מארץ מורה ומארץ מובא השמש: 8 והבאתם אתם ושכנו בחוץ ירושלם והוא לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: 9 כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמיעם בימים האליה את הנור כאשר עשית זה כמו מה שניים: 10 ויהי דבר יהוה דברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההייל להבנות: 11 כי לפני הימים והם תשתו הלווא אתם האכלים ואתם השתים: 12 הלווא את שכר האדם לא נהייה ושכר הבהמה איננה ולייצא ולבא אין שלום מן הצד וואשלה את כל האדם איש ברעהו: 13 ועתה לא כימים הראשונים אנו לשאריות העם הזה נאם יהוה צבאות: 14 כי זרע השלום הנפנ

המלך ויאמר אליו אלה ארבע רוחות השמיים יוצאות מהתייצב על אדון כל הארץ: 6 אשר בה הסוסים השחרים יצאים אל ארץ צפון ותלבנים יצאו אל אחריהם והברדים יצאו אל ארץ התרמן: 7 והאמצים יצאו ויבקשו לכת לחתולך בארץ ויאמר לכו התהלוכו בארץ ותתהלך בארץ: 8 ויזעק אתי וידבר אליו לאמיר ראה היוצאים אל ארץ צפון הניחו את רוחיו בארץ צפון: 9 ויהי דבר יהוה אליו לאמיר: 10 לקוח מאת הנוליה מוחלדי ומאת טוביה ומאת ידעה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה אשר בא מbabel: 11 ולקחת כסף זהב ועשרה עשרה ושםת בראש יהושע בן יהוץ הכהן הנдол: 12 ואמרת אליו לאמיר כה אמר יהוה צבאות לאמיר הנה איש צמח ומתחתו יצמח ובנה את היכל יהוה: 13 והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הור וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניים: 14 והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולדעה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל יהוה: 15 ורוחיקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אלכם והיה אם שמווע תשמעון בקהל יהוה אלהיכם:

7 ויהי בשנת ארבע לדריווש המלך היה דבר יהוה אל זכريا באربעה לחדר התשיעי בכסלו: 2 וישלח בית אל שר אוצר ורגמ מלך ואנשיו לחולות את פני יהוה: 3 לאמיר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמיר האבכה בחדר החמשי הנור כאשר עשית זה כמו מה שניים: 4 ויהי דבר יהוה צבאות אל לאמיר: 5 אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמיר כי צמתם וספוד בחמשי ובשבעי זה שבעים שנה הזו צמחי אני: 6 וכי האכלו וכי תשטו הלווא אתם האכלים ואתם השתים: 7 הלווא את הדרבים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשונים בהיות ירושלם ישבת ושלוחה ועריה סביבתיה והנגב

תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשמות יתנו טלים דמיו מפיו ושקציו מבין שנייו ונשאר נם הוא לאלהינו והנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה: ¹³ ויהי זה והוא כאלף ביהודה ועקרון כיבוסי: ⁸ ווחנתי לביתי מצבחה מעבר ומשב ולא עבר עליהם עוד נש כיעתת ראיית בעני: ⁹ נולי מادر בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורוכב על חמור ועל עיר בן אנתנות: ¹⁰ ווהכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לנויים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: ¹¹ נם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו: ¹² שוכן לבצרון אסירי התקווה נם היום מניד משנה אשיב לך: ¹³ כי דרכתי ליהודה קשת מלאתי אפרים וערرتני בניך ציון על בניך יון ושמוטיך כחרב נבור: ¹⁴ ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חציו ואדני יהוה בשופר יתקע ותליך בסערות תימן: ¹⁵ יהוה צבאות יגון עליהם ואכלו וככשו אبني קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כמזרק כזיות מזבח: ¹⁶ והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא צaan עמו כי אبني נור מתנוססות על אדמתהו: ¹⁷ כי מה טבו ומה יפלו דן בחורדים ותירוש יונבב בתלות:

10 שאלו מיהוה מטר בעת מלוקש יהוה עשה חיויזם ומטר נשם יתן להם לאיש עשב בשדה: ² כי הטרפים דבבו און והקוסמים חזו שקר וחלומות השוא ירברבו הבל ניחמון על כן נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה: ³ על הרעים חרחה אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס הדורו במלחמותה: ⁴ ממננו פנה ממניו יתר ממן קשת מלחמה ממן יצא כל נונש יהדו: ⁵ ויהיו גנברים בוסים בטיט חוצות במלחמות ונלחמו כי יהוה עם ותבישו רכבי סוסים: ⁶ וונברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנוחים כי אנו יהוה אלהיהם ואעטם: ⁷ מזמור באשדור והכרתי נאון פלשתים: ⁸ ווהסרתי

הנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה: ¹³ ויהי אשר הייתם קללה בניוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקה ידיכם: ¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות אשר זמתוי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות לא נחמתוי: ¹⁵ כן שבתי זמתוי ביום האלה להוטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו: ¹⁶ אלה הדרברים אשר העשו דברו אמרת איש את רעהו אמתה ומשפט שלום שפטו בשעריכם: ¹⁷ ואיש את רעת רעהו אל תהשבו בלבבכם ושבעת שקר אל אהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה: ¹⁸ וויהי דבר יהוה צבאות אליו לאמור: ¹⁹ כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לשנון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו: ²⁰ כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבא עמים וישבי ערים רבות: ²¹ ווהלכו ישבי אחת אל אחת לאמר נלכה הילך להלota את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה נם אנו: ²² ובאו עמים רבים וננים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולהלota את פני יהוה: ²³ כה אמר יהוה צבאות ביום הימה אשר יחזקון עשרה אנשים מכל לשנות הננים והחזקון בכנס איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם:

9 משא דבר יהוה בארץ חדרך ורמשק מנהתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל: ² ונם חמות תנבל בה צר וצידון כי חכמה מאד: ³ ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות: ⁴ הנה אדני יורשנה והכח בים חיללה והיה באש האכל: ⁵ תרא אשקלון ותירא ועה ותחיל מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב: ⁶ ווישב מזמור באשדור והכרתי נאון פלשתים: ⁷ ווהסרתי

ושמהו יgel לבם ביהוה: 8 אשרקה להם וاكتצם כי פדיותם ורבו כמו רבבו: 9 ואורעם בעמים ובמרחקים יזכירנו וחיו את בניהם ושבו: 10 והשיבותים מארץ מצרים ומאשר אקצם ואל ארץ גלעד ولובנו אבאים רועי הארץ ובראש הארץ יאל ופרשיהן יפרק: 11 הוא יכלכל ובשר הארץ יאל ופרשיהן יפרק: 12 הוא רועי הארץ ובראש הארץ יאל ופרשיהן יפרק: 13 הוא זרעו ימוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה: 14 הוא מצרים יסור: 15 גברותים ביהוה ובשםו יתהלך נאם יתוה: 16 כי הנה אנכי מקיים רעה בארץ הנכבדות לא אולי: 17 כי הנה אנכי מקיים רעה בארץ הנכבדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצורה לא יכלכל ובשר הארץ יאל ופרשיהן יפרק: 18 הוא רועי הארץ ובראש הארץ יאל עזבי הארץ חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו ימוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה: 19 הוא 12 משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נתה שמי ויסד ארץ ויוצר רוח אדם בקרבו: 2 הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל העמים סביב ונם על יהודת יהודת במצוור על ירושלם: 3 וזהו ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעססה לכל העמים כל עסיסה שרוט ישטרו ונאספו עלייה כל נוי הארץ: 4 ביום ההוא נאם יהוהacha כל סוס תהמונן ורכבו בשועון בית יהודת אפקח את עניינו וכל סוס העמיםacha ועל עירון: 5 ואמרו אלפי יהודת כלבם אמזה לי ישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם: 6 ביום ההוא אשים ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם: 6 ביום ההוא אשים את אלפי יהודת ככior אש בעצים וככלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאל את כל העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם: 7 והושיע יהודת את אהלי יהודת בראשנה למן לא גנדל חפארת בית דוד ותפארת ישיב ירושלם על יהודת: 8 ביום ההוא יין יהוה بعد ישוב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד ובית דוד כאליהם כמליך יהוה לפניהם: 9 וזהו ביום ההוא אבקש להשميد את כל הגוים הבאים על ירושלם: 10 ושבכתי על בית דוד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אליו את אשר דקרו וספדו עלייו כמספר על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור: 11 ביום ההוא יndl המספר בירושלם כמספר הדר רמנון בבקעת מנדון: 12 וספרה הארץ משפחות משפחות בלבד מבר משבחת בית דוד בלבד ונשיהם בלבד משפחתי בית נתן בלבד ונשיהם בלבד: 13 משפחתי בית לוי בלבד ונשיהם בלבד והבישו כל מצולות יאר והורד גאון אשור ושבט

11 פתח לבנון דתיך ותאכל אש בארץיך: 2 הילל ברוש כי נפל ארצו אשר אדרים שדרו הילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור: 3 קול לילת הרעים כי שדרה אדרתם קול שאנת כפירים כי שדר נאון הירדן: 4 כה אמר יהוה אלהי רעה אתה צאן ההרנה: 5 אשר קניתן הירדן ולא יאשמו ומכrichtן יאמר ברוך יהודת ואשר ורעהם לא יחמול עליהן: 6 כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ נאם יהוה והנה אנכי מצחיא את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו וכחטו את הארץ ולא אציל מידם: 7 וארעה את צאן ההרנה לבן עני הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעה את הצאן: 8 ואחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם ונם נפשם בחללה ב': 9 ואמר לא ארעה אתכם המתה תמותות והנכבדת תכבד והנשארות תאכלנה אשה את בשד רעתה: 10 ואקח את מקליו את נעם ואנדע אותו להפיר את בריתוי אשר כרתית את כל העמים: 11 ותפר ביום ההוא וידעו כן עני הצאן השמרם אתי כי דבר יהודת הוא: 12 ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא חדרו וישקלו את שכרי שלשים כסף: 13 ויאמר יהודת אליו השליךו אל היוצר אדר היוקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליך אותו בית יהודת אל היוצר: 14 ואנדע את מקליו והשניא את החבלים להפער את האחוות בין יהודת ובין

משפחת השמיי לבר ונסיהם בלבד : 14 כל המשפחות הנשארות משפחת לבר ונסיהם בלבד :

13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושם לחטאת ולנדה : 2 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכזרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכיר עוד וنم את הנביים ואת רוח הטעמה עבריר מן הארץ : 3 והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תהיה כי שקר דברת בשם יהוה ודרקריו אביהו ואמו ילדיו בהנבאו : 4 והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחוינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כח : 5 ואמר לא נביא אני איש עבר אדרמה אני כי אדם הנקני מנעורי : 6 ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר היכתי בית מהבי : 7 חרב עורי על רעיו ועל נבר עמיתי נאם יהוה צבאות תך את הרעה ותפוצין הצאן והשבתי יידי על הצערים : 8 והיה בכל הארץ נאם יהוה פין שניים בה יכרתו יגעוו והשלשית יותר בה : 9 והבאתי את השלשיות באש וצפרדעים צדרף את הכסף ובחננים כבחן את הזוחב הוא יקרא בשמי ואני אענה אותו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהו :

14 הנה יום בא ליהוה וחלק שליך בקרבך : 2 ואספה את כל הנויים אל ירושם למלחמה ונכרצה העיר ונשסו הbatis והנשים תשגלה ויצא חצי העיר בוגלה יותר העם לא יכרת מן העיר : 3 ויצא יהוה ונלחם בנויים הדם כיום הלחמו ביום קרב : 4 ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הוויטים אשר על פני ירושם מקרם ונבקע הר הויטים מהציו מורהה וימה ניא נדולה מאד ומש חצי הר צפונה וחצי נגב : 5 ונסתם ניא הריו כי יניעו הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרrush בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אליו כל קדשים עמד : 6 והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון : 7 והיה יום אחד הוא יודע ליהוה

יהוה צבאות ושלחתו בכם את המארה ואורחותי את ברכותיכם ונם אורותיה כי איןכם שמיים על לב: ³ הנני גער לכם את הורע וזריתי פרש על פניכם פרש חנים ונשא אתכם אליו: ⁴ וידעתם כי שלחתו אליכם את המצויה הזאת להיות בריתוי את לוי או אמר יהוה צבאות: ⁵ בריתוי היהת אותו החיים והשלום ואתנו לו מורה וייראי ומפני שמי נחת הוא: ⁶ תורת אמת הותה בפיהו ועולה לא נמצא בשפהיו בשלום ובמיושר הילך אתי ורבים השיב מעון: ⁷ כי שפטוי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא: ⁸ ואתם סרתם מן הדרך הcessתם רבים בתורה שחתם ברית הילוי אמר יהוה צבאות: ⁹ וnom אני נתני אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר איןכם שמרים את דרכי ונשאים פניהם בתורה: ¹⁰ הילוא אב אחד לכלנו הילוא אל אחד בראנו מודע נבנד איש באחיו לחיל ברית אבתינו: ¹¹ בנדה יהודה ותועבה העשתה בישראל ובירושלם כי חיל יהודה קדר יהוה אשר אהב ובעל בת אל נבר: ¹² יכרצה יהוה לאיש אשר יעשה עיר וענה מהאליל יעקב ומוניש מנהה ליהוה צבאות: ¹³ ווاث שניות העשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכיו ואנקה מאיין עוד פנות אל המנהה ולקחת רצון מידכם: ¹⁴ ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעריך אשר אתה בנדתת בה והיא חברתך ואשת בריתך: ¹⁵ ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומזה האחד מבקש ורע אליהם ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעריך אל יבנד: ¹⁶ כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכשה חמס על לבשו אמר יהוה צבאות אליהו ירעד וכסה חמס על לבשו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבנדו: ¹⁷ הונעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הונענו בamarיכם כל עשה רע טוב בעני יהוה ובכם הוא חפץ או איה אלהי המשפט:

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: ¹ אהבתו אתם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הילוא אהעשו לייעקב נאם יהוה ואהבת את יעקב: ² ווاث עשו שנאי ואשים את הריו שמנה ואת נחלתו לתנות מדבר: ³ כי אמר אדורם רשותנו ונשב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות מה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גובל רשותה והעם אשר זעם יהוה עד עולם: ⁴ ענייכם תראינה ואתם תאמרו יndl יהוה מעל לנובל ישראל: ⁵ בין ייכבד אב ועבד אדני ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מורהי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בווי שמי ואמרתם במה בזינו את שך: ⁶ מנישים על מזבחיו לחם מנאל ואמרתם במה נאלנו בamarיכם שלחן יהוה נבזה הוא: ⁷ וכי תגשון עור לזבח אין רע וכי תנישו פסח וחללה אין רע הקריבתו נא לפחת הירצך או היוש פניך אמר יהוה צבאות: ⁸ ועתה חלו נא פני אל ויחננו מידכם היהת זאת היוש מכם פניהם אמר יהוה צבאות: ⁹ מי נם בכם ויסגר דלתים ולא האירו מזבחו חם אין לוי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנהה לא ארצה מידכם: ¹⁰ כי מזורה שמש ועד מבואו גדולשמי בנויים ובכל מקום מקטר מוש לשמי ומנהה טהורה כי גדולשמי בנויים אמר יהוה צבאות: ¹¹ ואתם מחללים אותו בamarיכם שלחן אדני מנאל הוא וניבנו נבזה אכלו: ¹² ואמרתם הנה מותלא והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם נזול ואת הפסח ואת החוללה והבאתם את המנהה הארץ אותה מידכם אמר יהוה: ¹³ ואדרור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בנויים:

2 ועתה אליכם המצויה הזאת הכהנים: ¹ אם לא תשמעו ואם לא תשים על לב לחת כבוד לשמי אמר

3 הִנֵּה שָׁלַח מֶלֶאכִי וִפְנֵה דָּרְךָ לִפְנֵי וּפְתָאָם יָבוֹא
אל הַיְכֹלוֹ הָאָדוֹן אֲשֶׁר אַתָּם מַבְקִשִּׁים וּמַלְאָךְ הַבְּרִית
אֲשֶׁר אַתָּם חַפְצִים הַנְּהָה בָּא אָמֵר יְהוָה צָבָאות: ²

4 כִּי הַנָּהָה הַיּוֹם בָּא בָּעֵר כְּתָנוֹר וְהַיּוֹם כָּל זְדִים וְכָל
עַשְׂה רְשָׂעָה קָשׁ וְלְהַטָּאת אַתָּם הַיּוֹם הַבָּא אָמֵר יְהוָה
צָבָאות אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב לָהֶם שֶׁרֶשׁ וְעַנְפָּה: ² וְזֹרְחָה לְכֶם
וַיַּרְאָה שְׁמֵי שְׁמָשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכָנְפִיהָ וַיַּצְאָתָם וּפְשָׁתָם
כְּעַגְלִי מְרַבֵּק: ³ וּעֲסָוְתֶם רְשָׂעָם כִּי יְהֹוָה אָפָר תְּחַת
כְּפֹתָה רְגִלָּיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר אַנְּיִ שָׁה אָמֵר יְהוָה צָבָאות:
4 זָכְרוּ תּוֹרַת מָשָׁה עַבְדֵי אָשֶׁר צִוְּיוֹתִי אָוֹתוֹ בְּחַרְבָּה עַל
כָּל יִשְׂרָאֵל חֲקִים וּמִשְׁפְּטִים: ⁵ הַנָּהָה אֲנָכִי שָׁלָח לְכֶם
אֶת אֱלֹהִים הַגְּבִיא לִפְנֵי בָּאָיִם יְהוָה הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָא: ⁶
וְהַשִּׁבְתָּה לְבָבָ אֶבֶות עַל בְּנֵים וְלַבָּ בְּנִים עַל אֶבֶותָם פָּנָן
אָבָא וְהַכִּיתִי אֶת הָאָרֶץ חָרֵם:

אל וְאַשְׁוֹבָה אֲלֵיכֶם אָמֵר יְהוָה צָבָאות וְאַמְרָתֶם בְּמַה
נֹשֶׁב: ⁸ הַיְקֹבֵעַ אָדָם אֶלְהִים כִּי אַתָּם קְבֻעִים אֶתְךָ
וְאַמְרָתֶם בְּמַה קְבֻעָנָךְ הַמְעָשָׂר וְהַתְּרוּמָה: ⁹ בְּמַאֲרָה
אַתָּם נָאָרִים וְאַתְּיִ אַתָּם קְבֻעִים הַנּוֹי כָּל: ¹⁰ הַבְּיאָו
אֶת כָּל הַמְעָשָׂר אֶל בֵּית הַאֲוֹצֵר וַיַּדְרֹךְ שְׁרֵךְ בְּבָרוּץ
וּבְחַנּוּנוּ נָא בָזָאת אָמֵר יְהוָה צָבָאות אֶם לֹא אָפְתָח
לְכֶם אֶת אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמִים וְהַרְקִתִּי לְכֶם בְּרִכָּה עַד
בְּלִי דַי: ¹¹ וּגְנַעַרְתִּי לְכֶם בְּאֶכְלָל וְלֹא יִשְׁחַת לְכֶם אֶת
פְּרִי הָאָדָמָה וְלֹא תִשְׁכַּל לְכֶם הַגְּפַנְןִ בְּשְׁדָה אָמֵר יְהוָה
צָבָאות: ¹² וְאַשְׁרָוּ אֶתְכֶם כָּל הַגּוֹיִם כִּי תְהִיוּ אַתָּם אֶרְץ
חֲפִץ אָמֵר יְהוָה צָבָאות: ¹³ חַזְקָה עַלְיִ דְבָרֵיכֶם אָמֵר
יְהוָה וְאַמְרָתֶם מַה נְדַבְּרָנוּ עַלְךָ: ¹⁴ אַמְרָתֶם שָׂוָא
עַבְדָּאָלְהִים וְמַה בָּצָע כִּי שְׁמַרְנוּ מִשְׁמָרְתָּהוּ וְכִי הַלְּכָנוּ
קְדָרְנִית מִפְנֵי יְהוָה צָבָאות: ¹⁵ וּוְעַתָּה אֲנָחָנוּ מַאֲשִׁירִים
זְדִים גַּם נָבְנוּ עַשִּׁי רְשָׂעָה גַּם בָּחְנוּ אֶלְהִים וַיִּמְלֹטו: ¹⁶
אוֹ נְדַבְּרוּ יְדַרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶת רְעָהוּ וַיַּקְשֵׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע
וַיְכַתֵּב סְפִיר וְכָדוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוָה וַיְחַשְּׁבֵי שְׁמוֹ: ¹⁷
וְהִי לֵי אָמֵר יְהוָה צָבָאות לַיּוֹם אֲשֶׁר אַנְּיִ שָׁה סְגָלָה
וְחַמְלָתִי עַלְיָהָם כַּאֲשֶׁר יַחֲמֵל אִישׁ עַל בָּנוֹ הַעֲבָד אֲתָוּ:

4 למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני אלהי

צדקי בצד הרחבה לי חנני ושמע תפלתי: 2 בני איש עד מה כבודי לכלמה האהבו ריק תבקש כוב סלה: 3 וודעו כי הפליה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו: 4 רגנו ואל תחתאו אמרו בלבבכם על משככם ודמו סלה: 5 זבחו זבחיו צדק ובכחו אל יהוה: 6 רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עליינו אור פניך יהוה: 7 נתה שמחה בלבך מעת דגון ותירשם רבבו: 8 בשלום יחדרו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבך לבטח תושיבני:

5 למנצח אל הנחילות מזמור לדוד אמריו האoineה יהוה בינה הניini: 2 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל: 3 יהוה בקר השמע קולי בקר אערך לך ואצפה: 4 כי לא אל חפש רשות אתה לא גירך רע: 5 לא יתיצבו חוללים לננד עיניך נשאנת כל פעלי און: 6 תאבך דבריו כוב איש דמים ומרמה ותעב יהוה: 7 ואני ברב חסך אבוא ביתך אשתחווה אל היכל קדש ביראתך: 8 יהוה נחני בצדקהך למען שורדי הושר לפני דרכך: 9 כי אין בפיhow נכונה קרבתם הווות קבר פתוח גורונם לשונם יתלוקן: 10 האשים אליהם יפלל מעוצותיהם ברב פשעתיהם הדיחמו כי מרו בך: 11 וירושמו כל חוסיך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלצו בך אהבי שマー: 12 כי אתה תברך צדיק יהוה צננה רצון העטרנו:

6 למנצח בנגינות על השמיינית מזמור לדוד יהוה אל באפק תוכחני ואל בחמתך תיסרני: 2 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: 3 ונפשי נבהלה מادر ואת יהוה עד מתי: 4 שובה יהוה חלצת נפשי הושענני למען חסך: 5 כי אין במוות זכרך בשאול מי יודה לך: (Sheol h7585) 6 יגעהו באנחתיו אשחה בכל ליליה מטהי בדמעתי עדרשי אמסה: 7

1 אשרי איש אשר לא הלק בצעת רשותם ובדרך חטאיהם לא עמד ובמושב לצים לא ישב: 2 כי אם בתורת יהוה חפיצו ובתורתו יהגה יומם ולילה: 3 והיה כען שתול על פלני מים אשר פריו יתן בעתו ועלחו לא יבול וכל אשר יעשה יצליה: 4 לא כן הרשותים כי אם כמי אשר תדרנו רוח: 5 על כן לא יקמו רשותים במשפט וחטאיהם בעת צדיקים: 6 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשותים תאבר:

2 למה רגשו גוים ולא מים יהנו ריק: 2 יתיצבו מלכי ארץ ורויונים נסדו יחד על יהוה ועל משיחו: 3 ננטקה את מוסרותיהם ונשליכה מהם עבתיהם: 4 יושב בשמיים ישחק אדרני וילען למו: 5 או ידבר אליהם באפו ובחרונו יכהלמו: 6 ואני נסכת מלכי על ציון הר קדשי: 7 אספרה אל חוק יהוה אמר אליו בני אתה אני היום ילתך: 8 שאל ממוני ואתנה גוים נחלתק ואחותך אפסי ארץ: 9 ותרעם בשבט ברול ככלי יוצר תנפצם: 10 ועתה מלכים השכilio הוסרו שפטו ארץ: 11 עבדו את יהוה ביראה ונילו ברעדה: 12 נשקו בר פן יאנפ ותאבדו דרך כי יבער כמעט אףו אשרי כל חוסי בו:

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי: 2 רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: 3 ואתה יהוה ממן בעדי כבודי ומרדים ראש: 4 קולי אל יהוה אקרא ויענני מהך קדשו סלה: 5 אני שכחתי ואישנה הקיצותיו כי יהוה יסמנני: 6 לא אירא מרבות עם אשר סביב שטו עלי: 7 קומה יהוה הושענני אלהי כי היכית את כל איבי לחוי שני רשותים שברת: 8 ליהוה היושעה על עמק ברכתך סלה:

- 9** למנצח עלמות לבן מזמור לדוד אורה יהוה בכל לבי אספраה כל נפלאותיך: ² אשםה ואעללה בך אוזמה ש马克 עלילון: ³ בשוב איביב אחור יכשלו ויאבדו מפניך: ⁴ כי עשית משפטיך ודני ישבת לכסא שופט צדק: ⁵ גנרת גוים אבדת רשותם מהיות לעולם ועד: ⁶ האויב תמו חרבות לנצח וערדים נתשת אבד זכרם המה: ⁷ ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו: ⁸ והוא ישפט תבל בצדך ידין לאמים במישרים: ⁹ ויהי יהוה משגב לך משבג לעתות בצרה: ¹⁰ ויבטהך בך יודע ש马克 כי לא עזבת דרשיך יהוה: ¹¹ זמרו ליהוה שב ציון הנידו בעמום עלילתו: ¹² כי דרש דמים אותך זכר לא שכח צתקת עניהם: ¹³ חנני יהוה ראה תחלתיך בשעריך בת ציון אגילה בישועתך: ¹⁴ למען אספраה כל עני מושנאי מדורמוני משעריך מות: ¹⁵ טבעו תחלתיך בשעריך בת ציון אגילה בישועתך: ¹⁶ נודע נוים בשחת עשו ברשות זו טמןנו נלכדה רגלה: ¹⁷ נודע יהוה משפט עשה בפועל כפיו נוקש רשות הגינוי סלה: ¹⁸ ישבו רשעים לשאולה כל נוים שכחו אלהים: ¹⁹ כמי לא לנצח ישכח אבינו תקות ענוים האבד לאישובו חרבו יטושו קשתו דרך ויכוננה: ²⁰ כמי לא לנצח ישכח אבינו תקות ענוים האבד להרחה עמל וילד שקר: ²¹ בור כרה ויחפרה וויפל בשחת יפעל: ²² ישב עמלו בראשו ועל קרכדו חמסו ירד: ²³ אודה יהוה צדקו ואזמה שם יהוה עלילון:
- 10** למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה: ² בגין רשות ידליך עני יתפשו במוות זו חשבו: ³ כי הallel רשות על התאות נפשו ובצע ברך נאץ יהוה: ⁴ רשות כנבה אףו בל ידרש אין אלהים כל מוותתו: ⁵ ייחילו דרכו בכל עת מדורם משפטיך מנדרו כל צוריו יפיח בהם: ⁶ אמר בלבו כל אמות לדר ודר אשר לא ברע: ⁷ אלה פיהו מלא ומרמותה ותק תחת לשונו עמל ואון: ⁸ ישב במארב החרטים במסתרים יהרג נקי עינוי לחלה יצפנו: ⁹ יארב במשכו בראשתו: ¹⁰ ודכה ישח ונפל בעצמו חלכים: ¹¹ אמר בלבו שכח אל הסתו פניו בל ראה לנצח:
- עששה מכעס עני עתקה בכל צורדי: ⁸ סודו ממני כל פעל און כי שמע יהוה קול בכי: ⁹ שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יכח: ¹⁰ יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:
- 7** שניין לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימני יהוה אלהי בך חסתיו הושעני מכל רדף והצילני: ² פן יטרף כאריה נפשי פרך ואין מציל: ³ יהוה אלהי אם עשית זאת אם יש על בכפי: ⁴ אם נמלתי שלמי רע ואחלצה צורדי ריקם: ⁵ ירדף אויב נפשו וישג וירמס לארץ חוי וכבודי לעפר ישכן סלה: ⁶ קומה יהוה באפק התנסה בעברות צורדי ועורה אל-משפט צוית: ⁷ וועדת לאמים תסובך ועליה למורים שובה: ⁸ יהוה ידין עמים שפטוי יהוה צדיק וכחמי על: ⁹ וינמר נא רע רשעים ותכוון צדיק ובחון לבות וכליות אלהים צדיק: ¹⁰ מנגן על אלהים מושיע ישרי לב: ¹¹ כל אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום: ¹² אם לא ישוב חרבו יטושו קשתו דרך ויכוננה: ¹³ והלו הכנין כל מות החזו לדלקים יפעל: ¹⁴ הנה יחביל און ורחה עמל וילד שקר: ¹⁵ בור כרה ויחפרה וויפל בשחת יפעל: ¹⁶ ישב עמלו בראשו ועל קרכדו חמסו ירד: ¹⁷ אודה יהוה צדקו ואזמה שם יהוה עלילון:
- 8** למנצח על הניתות מזמור לדוד יהוה אדניינו מה אדריך ש马克 בכל הארץ אשר תננה הוריך על השמים: ² מפי עוללים וניקים יסדה עז לעם צורדייך להשכית אויב ומתקנים: ³ כי אדראה שמייך מעשי אצבעתיך ירחה וכוכבים אשר כוננתה: ⁴ מה אנוש כי תוכרנו ובן אדם כי תפקדנו: ⁵ ותחסרוו מעט מלאיהם וכבוד והדר תעטרחו: ⁶ תמשילו במעשי ידיך כל שתה תחת רגלו: ⁷ צנה ואלפים כלם ונגם בהמות שדי: ⁸ צפור שמיים וدنيים עבר ארחות ימים: ⁹ יהוה אדניינו מה אדריך שマーך בכל הארץ:

קומה יהוה אל נשא ירדך אל תשכח עניים : 13 על מה
בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך : 14 אשרה ליהוה
נץ רשות אליהם אמר בלבו לא תדרש :

14 **למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים**
שהיותו התעיבו עלילה אין עשה טוב : 2 יהוה משמים
השקייף על בני אדם לראות הייש משכיל דרש את
אליהם : 3 חכל סר ייחדו נאלחו אין עשה טוב אין נם
אחד : 4 הלא ידעו כל פועליו און אכלי עמי אכלו לחם
יהוה לא קראו : 5 שם פחדו פחד כי אלהים ברור
צדיק : 6 עצת עני תבישו כי יהוה מהסחו : 7 מי יתן
מצוין ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגיל יעקב
ישמה ישראל :

15 **מוזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן**
behor קדרש : 2 הולך תמים ופועל צדק ודבר אמת
בלבבו : 3 לא רגל על לשנו לא עשה לרעה רעה
וחרפה לא נשא על קרבו : 4 נבזה בעניינו נמאם ואת
יראי יהוה יכבר נשבע להרעה ולא ימר : 5 כספו לא
נתן בנשך ושחר על נקי לא לך עשה אלה לא ימוט
לעולם :

16 **מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך :** 2 אמרת
לי יהוה אדני אתה טובתי בל עלייך : 3 לקדושים אשר
באرض המה ואדרי כלה חפצי בהם : 4 ירבו עצובותם
אחר מהרו בל אסיך נסכים מדם ובל אשה את
שמותם על שפטיו : 5 יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך
נורלי : 6 חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלה שפירה
עליה : 7 אברך את יהוה אשר יענני אף לילות יסורי
כלויות : 8 שוויתי יהוה לנגיד תמיד כי מימני ביל
אמות : 9 וכן שמה לבי יוניל כבודיו אף בשרי ישכן
לבטח : 10 כי לא תעוז נפשי לשאול לא תתן חסידך
לראות שתה : 11 תודיעני ארח חיים שבע
שמחוות את פניך נعمות בימיך נצח :

אתה عمل וכעס תביט לחת בידך עלייך יעוז חלכה
יתום אתה היהת עוזר : 15 שבר זרוע רשות ורע תדרוש
רשעו בלב תמצא : 16 יהוה מלך עולם ועד אברדו גויים
מארצו : 17 תאות עניים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב
זונך : 18 לשפט יתום ודרך בלב יוסף עוד לעזרן אנווש
מן הארץ :

11 **למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי**
נדור הרכם צפור : 2 כי הנה הרשעים ידרכו קשת
כוננו חצם על יתר ליראות במו אף לישרי לב : 3 כי

השתות יחרסן צדיק מה פועל : 4 יהוה בהיכל קדרשו
יהוה בשמים כסאו עינוי יחו עפעריו יבחנו בנו אדם :
5 יהוה צדיק יבחן ורשע ואהבת חמס שנאה נפשו : 6
ימטר על רשעים פחמים אש וגפרית ורוח ולבפות מנת
כוסם : 7 כי צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחו פניו :

12 **למנצח על השמינו מזמור לדוד הושיעה**
יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמוניים מבני אדם : 2 שוא
ידברו איש את רעהו שפט חקלות בלב ולב ידרבו :
3 יכרת יהוה כל שפטו חקלות לשון מדברת נדלות :
4 אשר אמרו לשננו נגביר שפטינו אתנו מי אדרון לנו :
5 משיד עניים מאנקת אבויונים עתה אקים יאמר יהוה
אשיות בישע יפוח לו : 6 אמרות יהוה אמרות טהרות
כסף צרוף בעיליל לארץ מזוק שבעתים : 7 אתה יהוה
תשמרם תצרכנו מן הדור זו ולעולם : 8 סביב רשעים
יתהילכו כרם זלות לבני אדם :

13 **למנצח מזמור לדוד עד أنها יהוה תשכחני**
נצח עד أنها תסתיר את פניך ממנה : 2 עד أنها אשית
עצות בנפשי יונן בלבבי יומם עד أنها ירום איבי עלי :
3 הביטה עני יהוה אלהי הארץ עני פן אישן המות :
4 פן יאמר איבי יכוליו צרי גילו כי אמוות : 5 ואני

ונחלֵי אָשׁ: 14 וַיִּשְׁלַח הָצִיוֹן וַיִּפְצַץ וּבְרִקּוּם רַב וְוַהֲמָם: 15 וַיַּרְא אֱפִיקִי מִים וְגַלְוּ מָסוְדוֹת תְּבֵל מְגֻעָרָתָךְ יְהוָה מְנַשְּׁמָתָךְ רֹוח אָפֶךְ: 16 וַיִּשְׁלַח מִמְרָום יְקַחַנִּי יְמַשְׁנִי מִמְּמִים רַבִּים: 17 יִצְלַנְנוּ מַאֲבִיכָּעַ וְמַשְׁנָאֵיכָי אֲמַצְוָה מִמְּמִנִּי: 18 יַקְרָדְמוֹנִי בַּיּוֹם אִידִי וַיְהִי יְהוָה לְמַשְׁעָן לֵי: 19 וַיַּוְצִיאָנִי לִמְרַחְבָּה יְחַלְצֵנִי כִּי חַפְצֵנִי: 20 יַגְמַלְנִי יְהוָה כִּצְדְּקִי כִּבְרִי יְדִי יְשִׁיבָלִי: 21 כִּי שְׁמַרְתִּי דְּרָכִי יְהוָה וְלֹא רְשָׁעָתִי מַאֲלָהִי: 22 כִּי כָל מְשֻׁפְטָיו לְנַנְדִּי וְחַקְתָּיו לְאָסִיר מַנִּי: 23 וְאָהִי תְּמִימָם עָמוֹ וְאַשְׁתָּמֵר מַעֲוָנוֹ: 24 וַיַּשְׁבַּת יְהוָה לִי כִּצְדְּקִי כִּבְרִי לְנַנְדֵּעַנְוֹ: 25 עַם חָסִיד מְתַחֵסֶד עַם גָּבָר תְּמִימָם תְּתָמֵם: 26 עַם נִבְרָתָךְ וְעַם עַקְשׁ תְּתַהְפְּתָלָל: 27 כִּי אַתָּה עַם עֲנֵי הַשּׁוּעָר וְעַנְיוּם רַמּוֹת הַשְּׁפִיל: 28 כִּי אַתָּה תְּאִיר נְרִי יְהוָה אֱלֹהִי גִּנְיהָחָשְׁכִי: 29 כִּי בְּךָ אֶרְצָנְדוֹד וּבְאֶלְהִי אֶדְלָגָשָׁוֹר: 30 הַאֲלָתְמִים דְּרָכָו אָמְרָתָי יְהוָה צְרוֹפָה מִןְן הוּא לְכָל הַחִסִּים בּוֹ: 31 כִּי מֵאַלּוּ מְבָלָעָדִי יְהוָה וְמוֹצֵר וּוֹלָתוֹ אֱלֹהָינוּ: 32 הַאֲלָמָאָזְרָנִי חִיל וַיִּתְן תְּמִימָם דְּרָכִי: 33 מִשְׁוָה רְגָלִי כְּאַילּוּת וְעַל בְּמִתְּרִי עַמְּדוּנִי: 34 מַלְמֵד יְדִי לְמַלְחָמָה וְנַחַתָּה קַשְׁתָּה נְחֹשָׁה זְרוּעָתִי: 35 וַתַּתְן לִי מִן יְשָׁעָךְ וַיְמִינְךָ תְּסֻדְדָנִי וְעַנְוָתָךְ תְּרָבְנִי: 36 תְּרָחִיב צָדִי תְּחִתִּי וְלֹא מַעֲדוּ קְרָסְלִי: 37 אַרְדוֹף אֹוְבִּי וְאַשְׁגִּם וְלֹא אַשְׁׁוֹב עַד כְּלָותָם: 38 אַמְּחַצֵּם וְלֹא יַכְלוּ קּוֹם יַפְלוּ תְּהַת רְגָלִי: 39 וְתֹאֲרָנִי חִיל לְמַלְחָמָה תְּכַרְעֵי קְמִי תְּחִתִּי: 40 וְאֹבִי נַחַתָּה לִי עַרְךָ וְמוֹשְׁנָאֵיכְמִיתָם: 41 יִשְׁעוּ וְאַיִן מַוְשִׁיעַ עַל יְהוָה וְלֹא עַנְם: 42 וְאַשְׁחַקְמָן כְּעֵפֶר עַל פְּנֵי רֹוח כְּתִיט חֹצֶות אֲרִיקָם: 43 תְּפָלָטָנִי מַרְבִּי עַם חִשְׁמָנִי לְרַאשׁ נִוִּים עַם לְאַיְדָתִי יְעַבְדָּנִי: 44 לְשָׁמָע אָזֵן יִשְׁמַעַו לִי בְנֵי נִכְרֵי יְכַחֵשׁ לִי: 45 בְנֵי נִכְרֵי יְבָלֵו וְיִהְרָגֵו מַמְסְגָרוֹתֵיכֶם: 46 חִי יְהוָה וּבְרוֹךְ צָרוּי וְיָרוֹם אֱלֹהִי יְשִׁעִי: 47 הַאֲלָהָנָתָנִי נְקֻמָתָלִי וַיְדַבֵּר עַמִּים תְּחִתִּי: 48 מַפְלָטִי מַאֲבִיכָי אָף מִן קְמִי תְּרֻומָמָנִי מַאֲיִשׁ חַמֵּס תְּצִילָנִי: 49 עַל כֵּן

הַפְלָה לְדוֹד שְׁמַעַה יְהוָה צְדָקָה הַקְשִׁיבָה רַנְתִּי הַזְּוּנָה תְּפָלָתִי בְּלֹא שְׁפִטִּי מְרַמָּה: 2 מַלְפְנִיךְ מִשְׁפְטִי יֵצֵא עַנְיִיךְ תְּחִזְנָה מִשְׁרִים: 3 בְּחַנְתָּה לְבִי פְּקַדְתָּה לִילָה צְרָפָתִנִי בְּלֹת תְּמִצָּא זְמִתִּי בְּלֹעֵב פִּי: 4 לְפָעָלוֹת אֲדָם בְּדָבָר שְׁפָתִיךְ אֲנִי שְׁמַרְתִּי אֲרָחוֹת פְּרִיזִי: 5 תְּמִיךְ אֲשֶׁרֶי בְּמַעֲגָלוֹתִיךְ בְּלֹנְמוֹטוֹ פְּעָמִי: 6 אֲנִי קְרָאתִיךְ כִּי תְּעַנְנִי אֶל הַט אָזְנִיךְ לִי שְׁמַע אָמְרָתִי: 7 הַפְלָה חֲסִידִיךְ מַוְשִׁיעָ חָסִים מִמְתָקוּמִים בִּימִינִךְ: 8 שְׁמַרְנִי כָּאִישׁוֹן בְּתִיעֵן בְּצַל כְּנָפֵיךְ הַסְּתִירִנִי: 9 מִפְנֵי רְשָׁעִים זָוְשָׁנוּתִים בְּגָנוֹתִים אֲבִיכָי בְּנֶפֶש יִקְפּוּ עָלֵינוּ: 10 חַלְבָמָנוּ סְגָרוּ פִּימָנוּ דְבָרוֹ בְּאָרֶץ: 11 אֲשֶׁרֶנִו עַתָּה סְבָבָנוּ עַנְיוֹנִים יִשְׁוֹתָו לְנַטָּה בְּמִסְתְּרִים: 12 קְוֹמָה יְהוָה קְרָדָמָה פְנֵיו הַכְּרִיעָהוּ פְּלָטָה נְפָשִׁי מַרְשָׁע חַרְבָּךְ: 14 מִמְתָּהִים יַדְךָ יְהוָה מִמְתָּהִים מַחְלָד חַלְקָם בְּחִיּוֹם וְצִפְינָק תְּמִלָּא בְּטָנָם יִשְׁבָּעוּ בְנִים וְהַנִּיחָוּ יִתְרָם לְעוּלְלִיהָם: 15 אֲנִי בְּצְדָקָה פְּנִיךְ אֲשַׁבָּעה בְּהַקִּיעַ תְּמִוְנָתִךְ:

18 לְמַנְצָח לְעַבְדָּי יְהוָה לְדוֹד אֲשֶׁר דָבָר לִיהְוָה אֶת דְבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיּוֹם הַצִּילָה יְהוָה אָוֹתוֹ מִכְּפָלָה אַיְבָיו וּמִיד שָׁאָל וַיֹּאמֶר אַרְחַמֵּךְ יְהוָה חֹזְקִי: 2 יְהוָה סְלָעִי וּמַצְוָדִי וּמַפְלָטִי אֲלִי צָרוּי אֲחָסָה בּוֹ מַנְנִי וּקְרָן יִשְׁעֵי מִשְׁגָּבִי: 3 מַהְלָל אַקְרָא יְהוָה וְמִן אֹבִי אֲוֹשָׁע: 4 אֲפָפָנוּ חַבְלִי מוֹת וּנְחָלִי בְּלִיעֵל יְבָעָתָנוּ: 5 חַבְלָה שָׁאָל סְבָבָנוּ קְרָדָמָנוּ מַוקְשִׁי מוֹת: (Sheol h7585) 6 בְּצָרָר וְשָׁאָל סְבָבָנוּ קְרָדָמָנוּ מַוקְשִׁי מוֹת: 7 וְתַגְעַשׁ וְתַרְעַשׁ לִי אַקְרָא יְהוָה וְאֶל אֱלֹהִי אֲשָׁוֹעַ יִשְׁמַעַע מִהְיָכְלָוּ קְולָל וְלִי אַקְרָא יְהוָה וְאֶל אֱלֹהִי אֲשָׁוֹעַ יִשְׁמַעַע מִהְיָכְלָוּ קְולָל וְשָׁוּעָתִי לְפָנֵיו תְּבֹא בְּאָזְנוֹ: 8 עַלְהָעָשָׁן וּמִזְדִּי הַרִּים יִרְגָּנוּ וּוַיְתַגְעַשׁ כִּי חָרָה לֵוִי: 9 וַיַּתְשִׁמְעַת אַבְּפָיו חַאְכָל נְחָלִים בְּעָרוֹ מִמְנָנוּ: 10 וַיַּתְשִׁמְעַת וַיַּרְבַּל תְּחִתָּה רְגָלָיו: 11 וַיַּרְכַּב עַל כָּרְבָּב וַיַּעֲפַף וַיַּדְאָעַל כְּנָפָיו רְגָלָיו: 12 וַיַּשְׁתַּחַשְׁ שְׁחָרְסָתְרוּ סְבִיבָתוֹ סְכָתוֹ חַשְׁכָתִים עַבְיִשׁ שָׁחָקִים: 13 מַנְנָה נְגָדו עַבְיוּ עַבְרוֹ בְּרָד וְנְחָלִי אָשָׁ: 14 וַיַּרְעַם בְּשָׁמִים יְהוָה וְעַלְיוֹן יִתְן קָלָו בְּרָד

תשית לראשו עטרת פז: 4 חיים שאל מפק נטהה לו ארך ימים עולם ועד: 5 גדול כבודו בישועך ה' והדר תשוח עליו: 6 כי תשיתהו ברוכות לעד תחרדו בשמה את פניך: 7 כי המליך בטח ביהוה ובחסד עליון כל ימות: 8 תמצא ידך לכל אביך ימינך תמצא שאיך: 9 תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם והאכלם אש: 10 פרימו מארץ האבד וזרעם מבני אדם: 11 כי נטו עליך רעה חשבו מומחה כל יוכלו: 12 כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על פניהם: 13 רומה יהוה בעזך נשירה ונומרה נברורתך:

22 למנצח על אילית השחר מזמור לדוד אליו למה עזבתי רוחך מישועתי דברי שאנתי: 2 אלהי אקרא יומם ולא תענה ולא לילה ולא דמייה לי: 3 אתה קדוש יושב תהלה ישראל: 4 בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטו: 5 אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בששו: 6 ואנכי חולעת ולא איש חרפת אדם ובכוי עם: 7 כל ראי ילענו לי יפיטרו בשפה נינו ראש: 8 נל אל יהוה יפלטתו יצילו כי חפן בו: 9 כי אתה נחי מבטן מבטיחו על שדי אמי: 10 עליך השלכתי מרחים מבטןامي אליו אתה: 11 אל תרחק מני כי צרה קרובה כי אין עוזר: 12 סבבוני פרים רבים אבורי בשן כתרוני: 13 פצעו עלי פיהם אריה טרכ ושagan: 14 כמים נשפכתי והתרפדו כל עצמותי היה לבי כדרוג נמס בתוך מעי: 15 יבש כחרש כחיו ולשוני מרדבק מלקווי ולעפר מות תשפטני: 16 כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארוי ידי ורגלי: 17 אסperf כל עצמותי המה יביטהו יראו כי: 18 יחלקו בגרוי להם ועל לבושי יפלו גורל: 19 ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה: 20 הצילה מהרב נפשי מיד כלב יהידתי: 21 הושענמי מפי אריה ומקרני רמים עניתי: 22 אסperfה שמק לאחיו בתוך קהל אהלך: 23 וראוי יהוה הלהלויה כל זרע יעקב כבדו וגורו ממנה כל זרע ישראל: 24

אורך בנים יהוה ולשמד אזכור: 5 מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם: **19** למנצח מזמור לדוד השמים מספרים כבוד אל ומשה ידיו מניד הרקיע: 2 يوم ליום יביע אמר ולילה ללילה יהוה דעת: 3 אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: 4 בכל הארץ יצא קום ובקצתה תבל מליחם לשמש שם אהל בהם: 5 והוא כחתן יצא מהחזר ישיש כנbor לרוץ ארחה: 6 מקצתה השמים מוצאו ותקופתו על קצחותם ואין נסתה מחמתו: 7 תורה יהוה תמיינה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מהכימת פתיה: 8 פקדוי יהוה ישרים ממשמי לב מצות יהוה ברה מאידת עינים: 9 יראת יהוה תורה עומדת לעד משפט יהוה אמרת צדקו יהדו: 10 הנחמדים מזוהב ומפו רב ומתוקים מדבר ונפת צופים: 11 גם עבדך נזהר בהם לשמור עקב רב: 12 שניאות מייבין מנסתרות נקי: 13 גם מזודים חשק עבדך אל ימשלו כי או איתם ונקיות מפשע רב: 14 יהיו לרצין אמר פי והגינוי לבי לפניך יהוה צורי ונאל:

20 למנצח מזמור לדוד יענד יהוה ביום צרה ישגב שם אלהי יעקב: 2 ישלח עורך מקדש ומציון יסעדך: 3 זיכר כל מנהתק וועלתק ידשנה סלה: 4 יתן לך כלבך וכל עצתק ימלא: 5 נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדנלו ימלא יהוה כל משאלותיך: 6 עתה ירעתי כי הושע יהוה מישחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו: 7 אלה ברכך ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נוכיר: 8 הימה כרענו ונפלנו ואנחנו קמננו ונתעודך: 9 יהוה הושעה המליך יעננו ביום קראנו:

21 למנצח מזמור לדוד יהוה בעזך ישmach מלך ובישועתך מה ניגל מאר: 2 תאות לבו נתהה לו וארש שפטו בכל מונעת סלה: 3 כי תקדמננו ברוכות טוב

אלְهִי יְשֻׁעִי אָוֹתֵךְ קַוִּיתִי כָּל הַיּוֹם: ⁶ זֶכֶר רְחִמֵּךְ יְהוָה
וּבְשֻׁעוֹ אָלָיו שָׁמֶע: ²⁵ מַאֲתָךְ תַּהֲלִתִי בְּקֹהֶל רְבָנָדָרִי
חַטָּאתָנָה נְעֹרָיו וְפְשָׁעָיו אֶל
חַזְכָּרְכָּה סְדָךְ זֶכֶר לֵי אַתָּה לְמַעַן טּוֹבֵךְ יְהוָה: ⁸
טוֹב וַיְשַׁרְתְּ יְהוָה עַל כָּן וַיַּרְא חַטָּאתָים בְּדָרְךְ: ⁹ יַדְרֵךְ
עֲנוּם בְּמִשְׁפְּט וַיִּלְמֹד עֲנוּם דְּרָכָו: ¹⁰ כָּל אֲרֻחּוֹת יְהוָה
חַסְדָּם לְנֶצֶרְכָּה בְּרִיתָו וְעַדְתָּיו: ¹¹ לְמַעַן שְׁמֵךְ יְהוָה
וּסְלָחָת לְעַנִּי כִּי רָב הָוָא: ¹² מֵי זֶה הָאִישׁ יַרְא יְהוָה
וַיַּרְנוּ בְּדָרְךְ יְבָחָר: ¹³ נַפְשׁוֹ בְּטוּב תָּלִין וּזְרֻעָו יְרָשָׁא
אָרֶץ: ¹⁴ סָודֵי יְהוָה לִירָאֵי וּבְרִיתָו לְהָדָיעָם: ¹⁵ עַנִּי
תָּמִיד אֶל יְהוָה כִּי הָוָא יוֹצִיא מִרְשַׁת רָגְלִי: ¹⁶ פְּנָה
אַלְיָהָנִי כִּי יְהִיד וְעַנִּי אָנִי: ¹⁷ צְרוֹתָה לְבַבִּי הַרְחִיבָּה
מִמְצָקוֹתִי הַצִּיאָנִי: ¹⁸ רָאָה עַנִּי וְעַמְלִי וְשָׁא לְכָל
חַטָּאותִי: ¹⁹ רָאָה אָוִיבִי כִּי רָבָו וְשָׁנָאת חַמְסָ שְׁנָאָנוּ: ²⁰
שְׁמָרָה נְפָשָׁי וְחַצִּילָנִי אֶל אָבוֹשִׁי חַסְתִּי בָּךְ: ²¹ תִּמְמָן
וַיְשַׁרְתְּ יְצָרְנוּי כִּי קַוִּיתִיךְ: ²² פְּדָה אֶלְהִים אֶת יִשְׂרָאֵל
מִכָּל צְרוֹתָיו:

26 לְדוֹד שְׁפַטְנִי יְהוָה כִּי אֲנִי בְּתָמִי הַלְכָתִי וּבְיוֹתָה
בְּתַחְתִּי לְאָמֵד: ² בְּחַנְנִי יְהוָה וְנָסְנוּ צְרוֹפָה כְּלִיוֹתִי
וּלְבִי: ³ כִּי חַסְדָךְ לְנֶגֶד עַנִּי וְתַהֲלִכָּתִי בְּאַמְתָךְ: ⁴ לֹא
שְׁבַתִּי עִם מַתִּי שְׂוָא וְעַם נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא: ⁵ שְׁנָאָתִי
קְהַלְלָמָרְעִים וְעַם רְשָׁעִים לֹא אָשָׁב: ⁶ אַרְחַץ בְּנִקְיָוִן
כְּפִי וְאַסְבָּה אֶת מִזְבְּחָךְ יְהוָה: ⁷ לְשָׁמַע בְּקוּל תְּרוֹהָ
וּלְסִפְרָכְלָ נְפָלָאָתִיךְ: ⁸ יְהוָה אֲהַבְתִּי מַעַן בִּיתְךָ
וּמִקּוֹם מִשְׁכָּן כְּבוֹדְךָ: ⁹ אֶל תַּאֲסִף עִם חַטָּאים נְפָשִׁי
וְעַם אָנְשֵׁי דְמִים חַי: ¹⁰ אֲשֶׁר בִּידֵיכֶם זֶה וְיָמִינֶם
מַלְאָה שָׁחָר: ¹¹ וְאַנְיִ בְּתָמִי אַלְךְ פָּרָנִי וְחַנְנִי: ¹² רָגְלִי
עַמְדָה בְּמִישָׁר בְּמַקְהָלִים אֶבְרָךְ יְהוָה:

27 לְדוֹד יְהוָה אָוֹרֵי וַיְשַׁעֵּי מַיִּירָא יְהוָה מַעֲוָז
חַיִּי מַנִּי אֲפָחָד: ² בְּקָרְבָּעַלְיִ מַרְעִים לְאַכְלָת בְּשָׁרִי
צָרִי וְאָבוֹלִי הַמָּהָכָשָׁלָו וְנוֹפָלוֹ: ³ אָסְמָתָה עַל מַחְנָה
לֹא יַרְא לְבִי אֶם תָּקוּם עַלְיִ מַלְחָמָה בְּזֹאת אַנְיָ בּוֹתָה:

כִּי לֹא בָּזָה וְלֹא שָׁקָע עֲנוּתָן וְלֹא הַסְתִּיר פְּנֵיו מִמְּנוֹ
וּבְשֻׁעוֹ אָלָיו שָׁמֶע: ²⁵ מַאֲתָךְ תַּהֲלִתִי בְּקֹהֶל רְבָנָדָרִי
אַשְׁלָם נֶגֶד יְרָאָיו: ²⁶ יָאַכְלוּ עֲנוּם וַיִּשְׁבְּעוּ יְהָלָלָו יְהוָה
דְּרָשָׁו יְהִי לְבָבָכֶם לְעֵד: ²⁷ יִזְכְּרוּ וַיִּשְׁבְּעוּ אֶל יְהוָה כָּל
אֲפָסִי אֲרֹץ וַיִּשְׁתַּחַוו לְפִנֵּיכֶל מִשְׁפָּחוֹת גְּנוּים: ²⁸ כִּי
לְיְהוָה הַמְּלֹכָה וְמַשְׁלֵחָבָן בְּגְנוּים: ²⁹ יָאַכְלוּ וַיִּשְׁתַּחַוו כָּל
דְּשָׁנִי אָרֶץ לְפִנֵּיו יַכְרְעֻוּ כָּל יְוֹרְדִי עַפְרָ וְנוֹפְשׁוֹ לֹא חִיה:
זְרָע יַעֲבְדָנוּ יִסְפֶּר לְאָדָנוּ לְדוֹר: ³¹ יִבָּאוּ וַיִּגְדְּדוּ
צְדָקָתוֹ לְעַם נֹלֵד כִּי עָשָׂה:

23 מִזְמָרָה לְדוֹד יְהוָה רָעֵי לֹא אָחָסָר: ² בְּנָאוֹת
דְּשָׁא יַרְבִּצְנִי עַל מַיִּ מִנְחֹתִי יְנָהָלָנוּ: ³ נְפָשִׁי יַשְׁׁבַּב
יְנָהָנִי בְּמַעְלִי צְדָקָה לְמַעַן שְׁמוֹ: ⁴ גַּמְסִי אַלְךְ בְּנִיאָ
צְלָמוֹת לֹא אַיְרָא רָע כִּי אַתָּה עַמְדִי שְׁבָטָךְ וְמִשְׁעַנְתָּךְ
הַמָּה יְנָהָמָנִי: ⁵ תַּעֲרֵךְ לְפִנֵּי שְׁלָחָן נֶגֶד צְרָרִי דִשְׁנָתָ
בְּשָׁמְןָ רָאִשִּׁי כּוֹסִי רְוִיחָה: ⁶ אָךְ טּוֹב וְחַסְדִּי רַדְפָּנִי כָּל
יְמִי חַיִּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה לְאָרְךְ יָמִים:

24 לְדוֹד מִזְמָרָה לְיְהוָה הָרָאָז וְמַלְאָה תָּבָל וְשִׁבְעָ
בָּה: ² כִּי הָוָא עַל יָמִים יִסְדֵּה וְעַל נְהָרוֹת יְכֹונֵה: ³
מַיִּיעַלְה בְּהָרָ יְהוָה וְמַיִּיקְוּם בְּמִקּוֹם קְדָשָׁו: ⁴ נְקִיָּה
כְּפִים וּבָרָ לְבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לְשָׂוָא נְפָשָׁי וְלֹא נָשְׁבָע
לְמַרְמָה: ⁵ יִשָּׁא בְּרָכָה מִאֲתָה יְהוָה וְצִדְקָה מִאַלְהָי
יְשֻׁעָו: ⁶ זֶה דָּוָר דְּרָשָׁו מַבְקָשִׁי פְּנִיךְ יַעֲקָב סָלה: ⁷
שָׁאוּ שְׁעָרִים רָאִשִּׁיכֶם וְהַנְשָׁאוּ פְתַחְיָ עָולָם וְיַבָּא מֶלֶךְ
הַכְּבָדָה: ⁸ מַיִּזְהָזָה מֶלֶךְ הַכְּבָדָה יְהוָה עָזָז וְגָבָר יְהוָה
גָּבָר מַלְחָמָה: ⁹ שָׁאוּ שְׁעָרִים רָאִשִּׁיכֶם וְשָׁאוּ פְתַחְיָ
עָולָם וְיַבָּא מֶלֶךְ הַכְּבָדָה: ¹⁰ מַיִּזְהָזָה מֶלֶךְ הַכְּבָדָה
יְהוָה צָבָאָה הָזָה מֶלֶךְ הַכְּבָדָה סָלה:

25 לְדוֹד אַלְךְ יְהוָה נְפָשִׁי אַשָּׁא: ² אֶלְהִי בָּךְ
בְּתַחְתִּי אֶל אַבְוֹשָׁה אֶל יַעֲלֹצֹ אַיְבִּילִי: ³ גַּמְסִי כָּל קְוִיךְ
לֹא יַבְשְׁוּ הַבּוֹנְדִים רִיקִים: ⁴ דְּרָכִיךְ יְהוָה הַוּדִיעָנִי
אֲרֻחּוֹתִיךְ לְמַדְנִי: ⁵ הַדְּרִיכִינִי בְּאַמְתָךְ וְלַמְדָנִי כִּי אַתָּה

- 4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חי לחוות בنعم יהוה ולבקר בהיכלו: כמו בן ראמים: 5 קול יהוה חצב להבות אש: 6 קול יהוה ייחיל מדבר ייחיל יהוה מדבר קדש: 7 קול יהוה החול אלות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: 8 קול יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעלום: 9 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום: 10 שמע יהוה קולי אקרא וחנני ונגנו: 11 לך אמר לבני בקשו פני את פניך יהוה אבקש: 12 אל תסתיר פניך מمناي אל תט באפ עבדך עורתך היהת אל תטני ואל תזובני אלהי ישע: 13 כי אבוי ואמי עזובני יהוה יאשפבי: 14 הורני יהוה דרכך ונחנני באראח מישור למן שוררי: 15 אל חנני בנפש צרי כי קומו כי עדי שקר וופח חמס: 16 לולא האמנתך לראות בטוב יהוה בארץ חיים: 17 קווה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקווה אל יהוה:
- 30** מזמור Shir חנכת הבית לדוד ארומאנק יהוה כי דליתני ולא שמחת אבוי לי: 1 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאנני: 2 יהוה העלית מן שאול נפשי חירטני מירודרי בור: 3 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: 4 כי רגע באפוי חיים ברכצנו בערב ילין בכוי ולבקר רנה: 5 ואני אמרתי בשלווי בל אמות לעולם: 6 יהוה ברצונך העמדתך להררי עז הסחרת פניך היהתי נבהל: 7 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: 8 מה בצע ברדיי ברדרתי אל שחת היודך עפר הייניד אמתך: 9 שמע יהוה וחנני יהוה היה עז לך: 10 הפקת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמהה: 11 למן יזמך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אידך:
- 31** למנצח מזמור לדוד בך יהוה חסיתך אל אבושה לעולם בצדקהך פלטני: 2 הטה אליו אונך מהרחה הצילני היה לי לצורך מעוז לבית מצורות להושיעני: 3 כי סלעיו ומצודתו אתה ולמן שמק תנחני ותנהלני: 4 תוכיאני מרותה זו טמננו לי כי אתה מעוזו: 5 בידך אפקוד רוחך פריתה אותיך יהוה אל אמתה: 6 שנאתי השמרים הבלוי שוא ואני אל יהוה בಥתי: 7 אונילה ואשמהה בחסידך אשר ראית את עני ידעת בצרות נפשי: 8 ולא הסגנרטני ביד אויב העמדת במרחב רגלי: 9 חנני יהוה כי צר לי עשה בкус עני נפשי ובטני: 10 כי כלו ביןון חי ושותוי באנכח כשל בעוני חי ועצמי עשוש: 11 מכל צרכי היהתי חרפה ולשכני מאד ופחד למידעך ראי בחוץ
- לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש מمنני פן תחש מהני ונמשליך עם יורדי בור: 2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דבריך קדש: 3 אל המשכני עם רשעים ועם פעליהם און דברי שלום עם רעהם ורעה בלבכם: 4 חן להם כפעלים וככרע מעלהיהם כמעשה ידיהם תן להם השם גמולם להם: 5 כי לא יבינו אל פעלת יהוה ואל מעשה ידיו יחרסם ולא יבנם: 6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני: 7 יהוה עז ומגנו בו בטה לבי ונווצרתו ויעלו לבי ומשורי אהובנו: 8 יהוה עז לנו ומעוז ישועות מושיחו הוא: 9 הושיעת את עמק וברך את נחלך ורעם ונשאמ עד העולם:
- 29** מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: 3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: 5 קול יהוה שבר אדרזים וישבר יהוה

נדדו ממנה: ¹² נשכחתי כמו מלב התיו כלאי אבד: ¹³ כי שמעתי דברת רבים מגור מஸביב בהוסדים יחד מלאה הארץ: ¹⁴ בדבר יהוה שמים נעשו וברוחה פיו כל צבאים: ¹⁵כנס כנור מי הים נתן באוצרות תהומות: ¹⁶ ייראו מיהוה כל הארץ ממנה יגورو כל ישבי תבל: ¹⁷ יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו ומרדי: ¹⁸ האירה פניך על עבדך הוישענו בחסדך: ¹⁹ יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול: ²⁰ (Sheol h7585) תאלמנה שפטיך שקר הדברים על צדיק עתק בנאה ובכו: ²¹ מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחסים בך גנד בני אדים: ²² הסתרם בסתר פניך מרכסי איש הצפנת בסכה מריב לשנות: ²³ ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: ²⁴ ואני אמרתי בחפות נגרותי מנגד ענייך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך: ²⁵ האבו את יהוה כל חסידיו אמונים נציר יהוה ומשלם על יתר עשה נאה: ²⁶ חזקו ויאמץ לבכם כל המיחלים ליהוה:

32 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ² אשרי אדם לא ייחס יהוה לו עון ואין ברוחו רמייה: ³ כי החרשתי בלו עצמי בשאנטי כל היום: ⁴ כי יומם ולילה תכבד עלי יוך נהפק לשדי בחרבני קין סלה: ⁵ חטאתיך אודיעך ועוני לא כסיתיך אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ⁶ על זאת יתפלל כל חסידך אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ⁷ אתה סתר לי מצר תצנני רני פלט חסובבני סלה: ⁸ אשכילך ואורך בדרכך זו תלק איעצה עלייך עני: ⁹ אל תהיו כסוס כפדר אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום כל קרב אליך: ¹⁰ רבים מכואבים לרשע והובטח ביהוה חסד יסובבנו: ¹¹ שמחו ביהוה ונילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

34 לדוד בשנותו אתה טumo לפניו אבימלך וונרשו וילך אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלהו בפי: ² ביהוה תחלל נפשי ישמעו ענוoms וישמו: ³ נדלו ליהוה אתי ונורמה שמו יחדו: ⁴ דרשת את יהוה וענני ומכל מנורותי הצלני: ⁵ הביטו אליו ונחרו ופניהם אל יחפרו: ⁶ זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרכותיו הוישעו: ⁷ חנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם: ⁸ טumo וראו כי טוב יהוה אשרי הנבר יחסה בו: ⁹ יראו את יהוה קדרשו כי אין מחסור ליראיו: ¹⁰ כפירים רשו ורבעו ודרשי יהוה לא ייחסרו כל טוב: ¹¹ לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם: ¹² מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: ¹³ נצץ לשונך מרע ושפטיך מדבר מרמה: ¹⁴ סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: ¹⁵ עני יהוה אל צדיקים ואזני אל שועתם: ¹⁶ פני יהוה בעשי רע

33 רנו צדיקים ביהוה לישרים נאה תהלה: ² הודהו ליהוה בכבוד נבל עשור זמרו לו: ³ שירדו לו Shir חדש היישבו נני בתורעה: ⁴ כי ישר דבר יהוה

להכרית מארץ זכרם: 17 צעקו ויוהה שמע ומכל
צורות הצללים: 18 קרוב יהוה לנשבר לי ובאת דכא
רוח יושיע: 19 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה:
ולשוני תהנה צדך כל היום תהלהך: 20 שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: 21
תמותת רשות רעה ושנאי צדיק יאשמו: 22 פוריה יהוה
נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסמים בו: 23

36 למנצח לעבד יהוה לדוד נאם פשע לרשות
בקרב לבי אין פחד אלהים לננד עניינו: 2 כי החקיק
אליו בעינוי למציא ענו לשנא: 3 דבריו פיו און ומרמה
חרל להשכיל להיטיב: 4 און יחשב על משכבותו יתיצב
על דרך לא טוב רע לא ימאס: 5 יהוה בהשימים
חסדך אמונייך עד שחיקום: 6 צדקהך כהררי אל
משפטך תחום רבה אדם ובמהה תושיע יהוה: 7 מה
יקר חסך אלהים ובני אדם בצל נפיך יחסינו:
8 ירויין מדשן ביתך ונחל עדנייך תשקם: 9 כי עמק
מקור חיים באורך נרהה אור: 10 משך חסך לדיעך
צדקהך לישרי לב: 11 אל תבונאי רגל גנואה ויד
רשעים אל תנדי: 12 שם נפלו פעלי און דחו ולא
יכל קום:

37 לדוד אל תהחר במרעים אל תקנא בעשי
עליה: 2 כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון:
3 בטח ביהוה ועשה טוב שכון ארץ ורעה אמונה: 4
והתענג על יהוה ויתן לך מshallת לבך: 5 נול על
יהוה דרכך ובטה עליו והוא יעשה: 6 והוציא כאור
צדך ומשפטך צהרים: 7 דום ליהוה והתחולל לו
אל תהחר במצליה דרכו באיש עשה מזמות: 8 הרף
מאף ועוז חמה אל תהחר אך להרע: 9 כי מרים
יכרתוון וקו יהוה המה יירשו ארץ: 10 ועוד מעט ואין
רשע והתבונת על מקומו ואינו: 11 ווענוים יירשו ארץ
והתענג על רב שלום: 12 זمم רשות לצדיק וחרק
עליו שנינו: 13 אדרני ישחק לו כי ראה כי יבא יומו: 14
חרב פתחו רשעים ודרך קשותם להפיל עני ואבינו
לטבוח ישרי דרך: 15 חרכם תבוא בלבם וקשותותם
תשברנה: 16 טוב מעט לצדיק מהמן רשעים רבים:
17 כי זרועות רשעים תשברנה וסומך צדיקום יהוה:

בשת וכלהה המנדיילים עלי: 27 ירנו וישמהו חפצי
צדקי ויאמרו תמיד יגיד יהוה החפץ שלום עבדו: 28
להכרית מארץ זכרם: 17 צעקו ויוהה שמע ומכל
צורות הצללים: 18 קרוב יהוה לנשבר לי ובאת דכא
רוח יושיע: 19 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה:
ולשוני תהנה צדך כל היום תהלהך: 20 שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: 21
תמותת רשות רעה ושנאי צדיק יאשמו: 22 פוריה יהוה
נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסמים בו: 23

35 לדוד ריביה יהוה את יריבי לחם את לחמי: 2
החזק מגן וצנה וקומה בעוזתיו: 3 והרק חנית וסגר
לקראת רדפי אמר לנפשי ישעך אני: 4 יבשו ויכלמו
מבקשי נפשי יסנו אחריו ויחפרו חשביו רעתו: 5 יהו
כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה: 6 כי דרכם חשך
וחלקות ומלאך יהוה רדפן: 7 כי חנם טמן לי
שחת רשותם חום חפרו לנפשי: 8 תבואה שואה לא
ידע ורשותו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה: 9
נפשי תניל ביהוה תשיש בישועתו: 10 כל עצמותיו
תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנה וענוי
ואביוון מגולו: 11 יקומו עדי חמס אשר לא ידעתו
ישאלוני: 12 ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי:
13 ואני בחלותם לבושי שק עניותי בצום נפשי ותפלתי
על חיקי השוב: 14 כרע כאח לי התהלהך כאבל
אם קדר שחוות: 15 ובצלע שמחו ונאספו נאספו עלי
נכים ולא ידעתו קרעו ולא דמו: 16 בחנפי לעני מוען
חרק עלי שניימו: 17 אדרני כמה תראה השיבה נפשי
משאותם מכפרים יהודתי: 18 אודך בקהל רב בעם
עצום אהלך: 19 אל ישמחו לי איבי שקר שנאי חנם
יקרזו עין: 20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ
דברי מרותה יחשבון: 21 וירחיבו עלי פיהם אמרו
האח אתה ראתה עניינו: 22 ראייה יהוה אל תחרש
אדני אל תרחק ממי: 23 העירה והקיצה למשפטיו
אליהו ואדרני לריבי: 24 שפטניצדך יהוה אלהי ואל
ישמחו לי: 25 אל יאמרו בכלם האח נפשנו אל יאמרו
בלענווה: 26 יבשו ויחפרו ייחדו שמי רעתו ילבשו

מרחיק עמדתו: ¹² ווינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעמי דבריו הווות ומרמותו כל היום יהנו: ¹³ ואני כהRESH לא אשמע וכאלם לא יפתח פי: ¹⁴ ואהיו כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות: ¹⁵ כי לך יהוה הוחלתו אתה תענה אדני אלהי: ¹⁶ כי אמרתי פן ישמחו לי במוחך רגלי עלי הנדרילו: ¹⁷ כי אני לצלע נכוון ומכוabi נendi תמייד: ¹⁸ כי עוני אניד אדאנ מאחטאתי: ¹⁹ ואאבי חיים עצמו ורבו שניאי שקר: ²⁰ ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוו תחת רדופי טוב: ²¹ אל העזני יהוה אלהי אל תרחק ממני: ²² חושה לעזרתי אדני השועתי:

39 למגנץ לידיתון מזמור לדוד אמרתי אשמרה דרכי מהטהוא בלשוני אשמרה לפני מהסום بعد רשות לנדוי: ² נאלמתי דומיה החשתי מ טוב וכאבי נעכבר: ³ חם לבבי בקרבי בהני תבער אש דברתיו בלשוני: ⁴ והודיעני יהוה קצוי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני: ⁵ הנה טפחות נתחה ימי וחלדי Cain ננדך אך כל הбел כל אדם נצוב סלה: ⁶ אך בצלם יתהלך איש אך הбел יהמיוון יצבר ולא ידע מי אספס: ⁷ ועתה מה קויותי אדני תוחלתי לך היא: ⁸ מכל פשעי הצלני חרפת נבל אל תשיםני: ⁹ נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית: ¹⁰ הסר מעלי נגעך מתגרת ייך אני כלתי: ¹¹ בתוכחות על עון יסרת איש ותחמס כעש חמודו אך הбел כל אדם סלה: ¹² שמעה תפלתי יהוה ושותתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גור אני עמק תושב כל אבותי: ¹³ השע ממוני ואבלגיה בטרם אלקי ואני:

40 למגנץ לדוד מזמור קוה קויותי יהוה ויט אליו וישמע שועתי: ² ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי: ³ זיתן בפי שיר חדש הלהלה לאלהינו וראו רבים ויראו ויבטחו ביהוה: ⁴ אשרי הנבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל

18 יודע יהוה ימי תמים ונחלתם לעולם תהיה: ¹⁹ לא יבשו בעת רעה ובימי רעבן ישבע: ²⁰ כי רשותים יאברדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו: ²¹ לוה רשות ולא ישלם וצדיק חונן ונונן: ²² כי מברכו יירשו ארץ ומכללו יכרתו: ²³ מיהוה מצעדני נבר כוננו ודרכו יחפץ: ²⁴ כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו: ²⁵ נער היהתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נזוב וזרענו מבקש להם: ²⁶ כל היום חונן ומלווה וזרע לברכה: ²⁷ سور מרע ועשה טוב ושכן לעולם: ²⁸ כי יהוה אהב משפט ולא יעוז את חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשותים נכרת: ²⁹ צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה: ³⁰ כי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט תורת אלהיו בלבבו לא תمعد אשריו: ³¹ צופה רשות צדיק ומבקש להמיתו: ³² יהוה לא יעזבנו בידיו ולא ירשענו בהשפטו: ³³ קווה אל יהוה ושמר דרכו וירומפק לרשות ארץ בהברת רשותים תראה: ³⁴ ראיתי רשות עריון ומתחורה כאורה רענן: ³⁵ וויעבר והנה איננו ואבקשו ולא נמצא: ³⁶ שמר חם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום: ³⁷ ופשעים נשמדו יחדיו אחרית רשותים נכרת: ³⁸ ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ³⁹ ויעוזם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ווישעים כי חסנו בו:

38 מזמור לדוד להזכיר יהוה אל בקצף תוכחני ובחמתך תיסני: ² כי חציך נחתו בי ותנתת עלייך: ³ אין מותם בבשריו מפני זעם אין שלום בעצמי מפני חטאתי: ⁴ כי עונתי עברו ראשיו כמשא כבד יכברדו מפני: ⁵ הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי: ⁶ געוותיו שחתוי עד מאד כל היום קדר הלבתי: ⁷ כי כסלי מלאו נקלה ואני מותם בבשריו: ⁸ נפנוטי ונדכיתוי עד מאד שאנתני מנהמת לבי: ⁹ אדני ננדך כל התאותי ואנחתוי ממק לא נסתירה: ¹⁰ לבי סחרחר עוני כחוי ואור עני נם הם אין אני: ¹¹ אהבי ורעי מנד נגעי עמדו וקרובי

רְהָבִים וְשָׁטִי כֹּובָה: 5 רְבָות עֲשִׂית אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִי
נְפָלָאִיךְ וּמְחַשְּׁבָתִיךְ אֲלֵינוּ אֵין עַרְךְ אֱלֹיךְ אֲנִידָה
וְאֲדָרָה עַצְמָוּ מִסְפָּר: 6 זֹבֵחַ וּמְנַחָּה לֹא חַפְצָת אֲוֹנִים
כָּרִית לְיַעֲלָה וְחַטָּאת לֹא שָׁאָלָת: 7 אָז אָמַרְתִּי הַנָּה
בָּאָתִי בְּמִגְלָת סְפָר כְּתוּב עַלְיָה: 8 לְעַשְׂוָת רְצֹונָךְ אֱלֹהִי
חַפְצָתִי וְתוֹרָתִךְ בְּתוֹךְ מַעַי: 9 בְּשָׁרֶתֶיךְ צְדָקָה בְּקַהַל רְבָה
הַנָּה שְׁפָתִי לֹא אָכְלָא יְהוָה אַתָּה יִדְעָת: 10 צְדָקָתְךָ
לֹא כְּסִיתִי בְּתוֹךְ לְבִי אִמּוֹנָתְךָ וְתְשׁוּעָתְךָ אָמַרְתִּי לֹא
חַדְתִּי חַסְדְּךָ וְאַמְתָּךָ לְקַהַל רְבָה: 11 אַתָּה יְהוָה לֹא
תְכַלָּא רְחַמִּיךְ מִמְנִי חַסְדְּךָ וְאַמְתָּךָ תְּמִיד יִצְרָנִי: 12
כִּי אָפְפּוּ עַלְיָה רְעוֹתָה עַד אֵין מִסְפָּר הַשְׁגָּנוּנִי עֲנוֹתָיו וְלֹא
יִכְלַתִּי לְרֹאֹת עַצְמָוּתָם מִשְׁעָרוֹתָרָיו וְלֹבִי עֲזָבִנִי: 13
רְצָחָה יְהוָה לְהַצִּילָנוּ יְהוָה לְעֹזְרָתִי חֹשֶׁה: 14 יִבּוֹשָׁ
וַיַּחֲפְרוּ יְחִידָם בְּמַקְשֵׁי נְפָשָׁי לְסִפְוָתָה יִסְנוּ אַחֲרָיו וַיַּכְלְמוּ
הַחֲפִצִּי רַעֲתִי: 15 יִשְׁמֹוּ עַל עַקְבָּם הַאֲמָרִים לֹי
הַחֲלִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עַד אָוֹדָנוּ יִשְׁוֹעָתָ פָּנִי וְאֱלֹהִי:
וְהַחֲלִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עַד אָוֹדָנוּ יִשְׁוֹעָתָ פָּנִי וְאֱלֹהִי:

43 שְׁפַטְנִי אֱלֹהִים וּרְיבָה רַיְבִי מְנוּיָה לְאָחִיד
מְאִישׁ מְרַמָּה וְעַוְלָה הַפְּלַטְנוּ: 2 כִּי אַתָּה אֱלֹהִי מְעוֹזָה
לִמְהָזְחָנִתִי לִמְהָקֵרֶר אַתָּה לְאָחִיד בְּלָחָן אִוּבָה: 3 שְׁלָחָ
אָרָךְ וְאַמְתָּךְ הַמָּה יְנַהֲנוּ יְבָאָנוּ אֶל הָר קָדְשָׁךְ וְאֶל
מִשְׁכָנָתִיךְ: 4 וְאַבּוֹאָה אֶל מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֶל שְׁמַתָּה
נִילִּי וְאָוָךְ בְּכִנּוּר אֱלֹהִים אֱלֹהִי: 5 מִה תְּשֻׁתָּחָחִי
נְפָשִׁי וְמִה תְּהַמִּי עַל הַחֲלִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עַד אָוֹדָנוּ
יִשְׁוֹעָתָ פָּנִי וְאֱלֹהִי:

44 לְמַנְצָחָ לְבָנִי קָרָחַ מְשָׁכֵל אֱלֹהִים בְּאָנִינוּ
שְׁמַעַנוּ אֶבְוֹתֵינוּ סְפָרֵנוּ פָּנוּ פָּעָלָת בִּימֵיכֶם בִּימֵי
קָרְםָה: 2 אַתָּה יְרֵךְ גּוֹיִם הַוְרָשָׁת וְתַטְעַם תַּרְעַם לְאָמִים
וְתַשְּׁלָחָם: 3 כִּי לֹא בְחַרְכֵם יְרֵשָׁוּ אָרֶץ וּזְרוּעָם לֹא
חַשְׁעָה לְמוֹ כִּי מִינְךְ וּדְרוּעָךְ וְאוֹרָ פְּנֵיךְ כִּי רְצִיתָם: 4
אַתָּה הַוָּא מַלְכֵי אֱלֹהִים צֹהָה יִשְׁוֹעָתָ עַקְבָּה: 5 בְּךְ צְדִינָנוּ
נִנְחָה בְּשִׁמְךְ נְבָס קְמִינָנוּ: 6 כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי אֶבְחָחָ וְחַרְבִּי
לֹא חַשְׁעָנִי: 7 כִּי הַוּשְׁעָתָנוּ מַצְרִינָנוּ וּמַשְׁנִינָנוּ הַבִּישׁוֹת:

רְהָבִים וְשָׁטִי כֹּובָה: 5 רְבָות עֲשִׂית אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִי
נְפָלָאִיךְ וּמְחַשְּׁבָתִיךְ אֲלֵינוּ אֵין עַרְךְ אֱלֹיךְ אֲנִידָה
וְאֲדָרָה עַצְמָוּ מִסְפָּר: 6 זֹבֵחַ וּמְנַחָּה לֹא חַפְצָת אֲוֹנִים
כָּרִית לְיַעֲלָה וְחַטָּאת לֹא שָׁאָלָת: 7 אָז אָמַרְתִּי הַנָּה
בָּאָתִי בְּמִגְלָת סְפָר כְּתוּב עַלְיָה: 8 לְעַשְׂוָת רְצֹונָךְ אֱלֹהִי
חַפְצָתִי וְתוֹרָתִךְ בְּתוֹךְ מַעַי: 9 בְּשָׁרֶתֶיךְ צְדָקָה בְּקַהַל רְבָה
הַנָּה שְׁפָתִי לֹא אָכְלָא יְהוָה אַתָּה יִדְעָת: 10 צְדָקָתְךָ
לֹא כְּסִיתִי בְּתוֹךְ לְבִי אִמּוֹנָתְךָ וְתְשׁוּעָתְךָ אָמַרְתִּי לֹא
חַדְתִּי חַסְדְּךָ וְאַמְתָּךָ לְקַהַל רְבָה: 11 אַתָּה יְהוָה לֹא
תְכַלָּא רְחַמִּיךְ מִמְנִי חַסְדְּךָ וְאַמְתָּךָ תְּמִיד יִצְרָנִי: 12
כִּי אָפְפּוּ עַלְיָה רְעוֹתָה עַד אֵין מִסְפָּר הַשְׁגָּנוּנִי עֲנוֹתָיו וְלֹא
יִכְלַתִּי לְרֹאֹת עַצְמָוּתָם מִשְׁעָרוֹתָרָיו וְלֹבִי עֲזָבִנִי: 13
רְצָחָה יְהוָה לְהַצִּילָנוּ יְהוָה לְעֹזְרָתִי חֹשֶׁה: 14 יִבּוֹשָׁ
וַיַּחֲפְרוּ יְחִידָם בְּמַקְשֵׁי נְפָשָׁי לְסִפְוָתָה יִסְנוּ אַחֲרָיו וַיַּכְלְמוּ
הַחֲפִצִּי רַעֲתִי: 15 יִשְׁמֹוּ עַל עַקְבָּם הַאֲמָרִים לֹי
הַחֲלִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עַד אָוֹדָנוּ יִשְׁוֹעָתָ פָּנִי וְאֱלֹהִי:
וְהַחֲלִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עַד אָוֹדָנוּ יִשְׁוֹעָתָ פָּנִי וְאֱלֹהִי:

41 לְמַנְצָחָ מְזֻמָּר לְדוֹד אֲשֶׁר מְשָׁכֵל אֶל דָּל בְּיָם
רְדָעָה יִמְלָתָה יְהוָה: 2 יְהוָה יִשְׁמַרְתָּהוּ וַיְחִי יְהוָה יִאֲשֶׁר
בָּאָרֶץ וְאֶל תַּתְנַהֵה בְּנֶפֶשׁ אִיבָּיו: 3 יְהוָה יִסְעַדְנוּ עַל
עַרְשָׁיו כָּל מִשְׁכְּבָוּ הַפְּכָת בְּחָלִילָיו: 4 אַנְיָ אָמַרְתִּי יְהוָה
מָרוּתִי וְאֶבְדָּשִׁוּ שְׁמוֹ: 6 וְאָמַם בְּאֶלְרָאָות שָׂא יִדְבְּרֶלְבָוּ
יִקְבִּין אָנוּ לוּ יֵצֵא לְחוֹזֵק יִדְבָּר: 7 יִיחִיד עַלְיָה תַּלְחַשׁ
כָּל שְׁנָאֵי עַלְיִיחְשָׁבוּ רְעָה לִי: 8 דָּבָר בְּלִיעֵל יִצְוקָבָוּ
וְאֲשֶׁר שְׁכָבָ לֹא יִוְסִיךְ לְקָוּם: 9 גָּם אִישׁ שְׁלֹמִי אֲשֶׁר
בְּתַחְתֵּי בּוּ אָוָל לְחַמִּי הַגְּדִיל עַלְיָ עַקְבָּה: 10 וְאַתָּה
יְהוָה תָּנִי וְהַקְּמִינוּ וְאַשְׁלִמָה לָהֶם: 11 בְּזֹאת יִדְעָתִי
כִּי חַפְצָתִ בֵּי כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבָּיו עַלְיָ: 12 וְאַנְיָ בְּחַמִּי
תִּמְכַתְּ בֵּי וְתִּצְיַבְנֵי לְפָנֵיךְ לְעוֹלָם: 13 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִי
יִשְׁרָאֵל מִהָּעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

8 באליהם הילנו כל היום ושםך לעולם נודה סלה: מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה: 14 לרקמות הוביל למלך בחולות אחריה רעوتיה מובאות לך: 15 תובלנה בשמחת גויל תבانية בהיכל מלך: 16 תחת אבותיך יהיו בניך תשתמו לשרים בכל הארץ: 17 אוצרה שמק בכל דרך ודרך כלן עמים יהודך לעלם ונעד:

46 15 למנצח לבני קרח על עמלות שיר אלהים לנו ממחה ועז עוזה בצרות נמצא מאר: 2 על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמושת הרומים בלב ימים: 3 יהמו יחמדרו מימי ירעשו הרומים בנאותו סלה: 4 נהר פלני ישמחו עיר אלהים קדר משכני עליון: 5 אלהים בקרבה כל תמות יעזרת אלהים לפנות בקר: 6 הם גוים מטו מלכחות נתן בקולו חמון הארץ: 7 יהוה צבאות עמו משגב לנו אלהי יעקב סלה: 8 לכלו חז מפעלות יהוה אשר שם שמות הארץ: 9 משכית מלחמות עד קצח הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלוות ישרפ באש: 10 הרפו ודרשו כי אני אלהים אروم בנויים ארים בארץ: 11 יהוה צבאות עמו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

47 12 למנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקעו כף הריעו לאלים בקול רנה: 2 כי יהוה עליון נורא מלך נדול על כל הארץ: 3 ידבר עמים תחתינו ולא מים תחת רגלינו: 4 יבחר לנו את נחלתנו את גנו יעקב אשר אהב סלה: 5 עליה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר: 6 זמורו אלהים זמור זמור זמור זמור: 7 כי מלך כל הארץ אלהים זמור משכלי: 8 מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו: 9 נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברם כי לאלהים מני ארץ מאר נעלה:

48 10 שיר מזמור לבני קרח נדול יהוה ומחלל מאר בעיר אלהינו הר קדשו: 2 יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפונ קרית מלך רב: 3 אלהים

9 נזהת ותכלימנו ולא חטא בצדאותינו: 10 תשיבנו אחר מני צר ומשנאינו שסו למו: 11 תנתנו צaan מאכל ובגויים זריהם: 12 תמכר עמק בלא הון ולא רבית במוחירותם: 13 תשימנו חרפה לשכניינו לעג וקלס לשביכותינו: 14 תשימנו משל בנויים מנוד ראש כל אמים: 15 כל היום כלמוני גנדי ובשת פני כסתני: 16 מוקל מחרף ומנדף מפנוי אויב ומתנקם: 17 כל זאת באנו ולא שבחנו ולא שקרנו בבריתך: 18 לא נסוג אחרך לבנו ותת אשרינו מני ארליך: 19 כי דכיתנו במקומות תנאים והכס עליינו בצלמות: 20 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר: 21 הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידעת תעלמותך: 22 כי עלייך הרגנו כל הימים נחשבנו כצאן טבחה: 23 עוזה למה תישן אדני הקיצה אל תזנה לנצח: 24 למה פניך הסתיר תשכח עניינו ולחצנו: 25 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטנו: 26 קומה עוזרתה לנו ופדרנו למען חסך:

45 16 למנצח על שנים לבני קרח משכיל שיר יידית רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מודיר: 2 יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על כן ברוך אלהים לעולם: 3 חנור חרבך על ירכ נבור הוריך והדרך: 4 והדרך צלה רכב על דבר אמרת ענוה צדק ותורך נוראות ימינו: 5 חיציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך: 6 בסארך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: 7 אהבת צדק ותשנא רשות על כן משחרך אלהים אלהיך שמן שנון מחבריך: 8 מר ואהלוות קצויות כל בנדתיך מן היכלי שנ מני שמחוק: 9 בנות מלכים בקרותיך נצבה של לימיינך בכתם אופיר: 10 שמעי בת וראי והטיא אונך ושחוי עמק ובית אביך: 11 ויתוא המלך יפיק כי הוא אדנייך והשתחו לו: 12 וובת צר במנחה פניך יהלו עשרי עם: 13 כל כבודה בת

בארמנותיה נודע למשג'ב: 4 כי הנה המלכים נועדו
עbero ייחדו: 5 מהמה ראו כן תמהו נביהלו נחפו: 6
רעדה אחותם שם חיל' כוילדה: 7 ברוח קדמים תשבר
אניות תריש: 8 כאשר שמענו כן ראיינו בעיר יהוה
צבאות בעיר אלהינו אלהים יוכננה עד עולם סלה: 9
דמינו אלהים חסך בקרב היכלך: 10 כשםך אלהים
כן תהלהך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך: 11 ישמה
הר ציון תנלנה בנות יהודה למען משפטיך: 12 סבו
ציון והקפוה ספרו מגדליה: 13 שיתו לבכם לחילה
פסנו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: 14 כי זה
אליהם אלהינו עולם ועד הוא נהנו על מות:

49 למנצח לבני קרח מזמור שמעו זאת כל העמים
האוינו כל ישבו חלד: 2 נם בני אדם נם בני איש יהוד
עשיר ואבינו: 3 פי ידבר חכמתו והגנות לבוי תבונות:
4 אתה למשל אוני אפתח בכנור חירותו: 5 מהה אירה
בימי רע עון עקי יסובני: 6 הבטחים על חילם וברב
עשרם יתהלו: 7 אח לא פרה יפדה איש לא יתן
לאלהים כפרו: 8 ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם: 9
ויהי עוד לנצח לא יראה השחת: 10 כי יראה חכמים
ימתו יהד כסיל ובער יאבדו ועוזבו לאחרים חילם:
ע קרכם בתימנו לעולם משכנותם לדר ודר קראו
בשםות עלי אדרמות: 12 ואדם ביקר בלילן נמשל
בכמהות נדמו: 13 זה דרכם כסל למו ואחריהם
בפיהם ירכזו סלה: 14 כצאן לשאול שתו מות ירעם
וירדו בם ישרים לבקר וצירים לבלות שאיל מזבל
לו: (Sheol h7585) 15 אך אלהים יפדה נפשי מיד שאל
כי יקחני סלה: (Sheol h7585) 16 אל תירא כי ישר איש
כי ירבה כבוד ביתו: 17 כי לא במותו יקח הכל לא
ירד אחריו כבודו: 18 כי נפשו בחיו יברך וירד כי
תיטיב לך: 19 תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו
אור: 20 אדם ביקר ולא יבין נמשל ככמהות נדמו:

51 למנצח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביה
כאשר בא אל בת שבע חנני אלהים כחסך קרב
רחמיך מעה פשעי: 2 הרבה כבsemi מעוני ומחטאתי
טהרני: 3 כי פשעי אני אדר וחתטאתי נגדי תמיד:
4 לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען
צדך בדרכך תוכה בשפטך: 5 הן בעונן חולلت
וכחטא ייחתני אמי: 6 הן אמרת חפצת בטחות ובסתם
חכמה תודענני: 7 תחטאתי באוזוב ואתחר תכבsemi
ומשלן אלבין: 8 תשמעני שwon ושמחה תנלנה עצמות
דכית: 9 הסתר פניך מהחטא וכל עונתי מהה: 10 לך

54 למונצח בוננית משכיל לדוד בבוא הזופים
ויאמרו לשאול הלא דוד מסתהר עמו אלהים בשמך
הושעננו ובגבורתך תדרני: **2** אלהים שמע תפלתי
האזינה לאמרי פי: **3** כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו
נפשי לא שמו אליהם לנדרם סלה: **4** הנה אלהים עוז
לי אדרני בסמכי נפשי: **5** יושוב הרע לשדרי באמתך
הצמitem: **6** בנדבה אובהה לך אורה שמק יהוה כי
טוב: **7** כי מכל צרה הצלני ובאיבי ראתה עני:

55 למונצח בוננית משכיל לדוד האזינה אלהים
תפלתי ואל תתעלם מתחנתי: **2** הקשיבה לי וענני
אריד בשיחיו ואהיהם: **3** מוקל אויב מפני עקת רשות
כי ימיטו עלי און ובאף ישטמוני: **4** לבי חיל בקרבי
איומות מות ופלו עלי: **5** יראה ורעד יבא כי ותכסוי
פלצות: **6** ואמר מרי יtan לי אבר כיונה עופפה ואשכנה:
7 הנה ארחותך נדר אלין במדבר סלה: **8** אחישרה
מפלט לי מרוח סעה מסעד: **9** בלוע אדרני פלן לשונם
כי ראיית חמס וריב בעיר: **10** יומם ולילה יסובבה
על חומתיה ואון ועמל בקרבה: **11** הווות בקרבה ולא
ימיש מרחבה תך ומרמה: **12** כי לא אויב יחרפני
ואשא לא מאשנאי עלי הנגיד ואסתור ממנה: **13** ואתה
אנוש כערci אלופי ומידע: **14** אשר ידרנו מותיק סוד
בבית אלהים נהlek ברגש: **15** ישימות עלימו ירדו

שאול חיים כי רעות במגנום בקרבם: **16** (Sheol h7585)

אני אל אלהים אקרא ויהוה יושענני: **17** ערב ובקר
וצחרים אשיכחה ואהמה יושמע קולי: **18** פדה בשלום
נפשי מקרב לי כי ברבים הוי עמד: **19** ישמע אל
יעענום וישב קדם סלה אשר אין חליפות לנו ולא
יראו אלהים: **20** שלח ידיו בשלמיyo חל ברטחו: **21**
חלקו מלחמת פיו וקרב לבו רכו דבריו משננו ותמה
פתחות: **22** החלך על יהוה יהברך והוא יכלכלך לא
יתן לעולם מוט לצדיק: **23** ואתה אלהים תורדם

טהור ברא לי אלהים ורוח נכוון חדש בקרבי: **11**
אל תשלכני מלפני ורוח קדש אל תקח ממני: **12**
השיבה לי שwon ישעך ורוח נדיבת הסמכני: **13**
אלמדה פשעים דרכיך וחתאים אליך ישבו: **14**
הצילני מדים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני
צדקהך: **15** אדרני שפטת תפחה ופי יגיד תhalbתך: **16**
כי לא תחפץ זבח ואתנה עללה לא תרצה: **17** זבח
אליהם רוח נשברה לב נשבר ונרכה אלהים לא
תבזה: **18** הטיבה ברכזונך את ציון תבנה חומות
ירושלם: **19** או תחפץ זבח זבח צדק עללה וכלי לא יעל
על מזבחך פרים:

52 למונצח משכיל לדוד בבוא דואג האדמי
וינד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך מה
תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום: **2** הווות
תחשב לשונך כתער מלטש עשה רימה: **3** אהבת רע
מטוב שקר מדבר צדק סלה: **4** אהבת כל דברי בלוע
לשון מרמה: **5** גם אל יתוצר לנצח יחתך ויסחך מאה
ושרשך מארץ חיים סלה: **6** ויראו צדיקים ויראו
עליו ישחקו: **7** הנה הנבר לא ישים אלהים מעוז
ויבטה ברוב עשרו יע בחוות: **8** ואנו כוית רענן בכיתה
אליהם בטחתי בחסד אלהים עולם ועד: **9** אודך
לעולם כי עשית ואקוה שמק כי טוב ננד חסידיך:

53 למונצח על מחלת משכיל לדוד אמר נבל
בלבו אין אלהים השוותו והתעיבו על אין עשה
טוב: **2** אלהים ממשים השקיף על בני אדם לראות
היש משכיל דרש את אלהים: **3** כלו סג יחרו נאלתו
אין עשה טוב אין נם אחד: **4** הלא ידעו פעליו און אכלו
עמי אכלו להם אלהים לא קראו: **5** שם פחדו פחד
לא היה פחד כי אלהים פור עצמות חנק הבשטה כי
אליהם מסכם: **6** מי יtan מצוין ישועות ישראל בשוב
אליהם שבות עמו ייל יעקב ישמה ישראל:

לבר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחציו ימיהם ואני
אבטח לך:

56 למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם
באחו אותו פלשתים בנת חנני אלהים כי שאפני אוש
כל היום ללחם ילחצני: 2 שאפו שוררי כל היום כי
רבים לחמים לי מרים: 3 יום אידרא אני אליך אבטח:
4 באלהים אהיל דברו באלהים בטחתי לא אירא
מה יעשהبشر לי: 5 כל היום דברי יעצבו עלי כל
מחשבתם לרע: 6 יגورو יצפינו מה עקיבי ישמרו
כאשר קונו נפשי: 7 על און פלט למו באפ' עמים הורד
אליהים: 8 נדי ספרחה אתה שימה דמעתי בנאך
הלא בספרתק: 9 או ישבו אויבי אחר ביום אקראה זה
ידעת כי אלהים לי: 10 באלהים אהיל דבר ביהוה
אהיל דבר: 11 באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה
אדם לי: 12 עלי אלהים נדריך אשלם תודת לך:
13 כי הצלת נפשי ממות הלא רגנלי מדרחי להתהלך לפני
אליהם בואר החיים:

57 למנצח אל תשחט לדוד מכתם בברחו מפני
שאלול במערה חנני אלהים חנני כי בר חסיה נפשי
ובצל כנפיך אחסה עד עבר הווות: 2 אקרא לאלהים
עלון לאל גמר עלי: 3 ישלה משמותיו ווישענו הרף
שאפי סלה ישלה אלהים חסדו ואמתו: 4 נפשי בחוך
לבאים אשכבה להטים בני אדם שניהם חנית וחצים
ולשונם חרב חרדה: 5 רומה על השמים אלהים על כל
הארץ כבודך: 6 רשות הכנינו לפעמי כפף נפשי כרו
לפני שיחה נפלו בתוכה סלה: 7 נכוון לבי אלהים
నכוון לבי אשירה ואומרה: 8 עורה כבודי עורה הנבל
וכנור עיריה شهر: 9 אודך בעמים אדרני אומרך כל
אמים: 10 כי נדל עד שמים חסך ועד שחקים אמתך:
11 רומה על שמים אלהים על כל הארץ כבודך:

58 למנצח אל תשחט לדוד מכתם האמם אלם
צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם: 2 אף בלב
עלות תפעלון בארץ חמש ידיכם תפלסן: 3 זרו
רשעים מרחם תעו מבטן דברי כוב: 4 חמת למו
קדמות חמת נחש כמו פתן חרש יאטם אונו: 5 אשר לא
ישמע לקהל מלחשים חובר חבירים מוחכם: 6 אלהים
הרס שניימו בפימו מלחמות כפירים נתן יהוה: 7
ימאסו כמו מים יתחלכו למו ידרך חציו כמו יתמללו:
8 כמו שבולול חמס ויהלך נפל אשת בל חזו שם: 9
בטרם יבינו סירתייכם אטד כמו חי כמו חרון ישערנו:
10 ישמח צדיק כי חזה נקם פעמו ירחץ בדם הרשע:
11 ויאמר אדם אך פרי לצדיק אך יש אלהים שפטים
בארץ:

59 למנצח אל תשחט לדוד מכתם בשלחה
שאלול וישמרו את הבית להמיתו הצלני מאיבי אלהי
ממתוקוממי תשגבני: 2 הצלני מפעלי און ומאנשי
דמים הושענוי: 3 כי הנה ארבו לפשי ינורו עלי עזים
לא פשי ולא חטאתי יהוה: 4 בלי עון ירוצן ויכוננו
עורה לקרأتي וראה: 5 אתה יהוה אלהים צבאות
אליהו ישראל הקייצה לפקד כל הגוים אל תחן כל
בגדי און סלה: 6 ישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו
עיר: 7 הנה יביעון בפיהם חרבות בשפטותיהם כי מי
שמע: 8 ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל נויים: 9
עו אליך אשמרה כי אלהים משגבוי: 10 אלהי חסדו
יקדמוני אלהים יראני בשדרי: 11 אל תחרג פן ישכח
עמי הניעמו בחילך והוורידמו מנגנו אדרני: 12 חטאתי
פיהם דבר שפתחמו וילכדו בנאנם ומאללה ומכחש
יספרו: 13 ככלה בחמהה כללה ואינמו וידעו כי אלהים
משל ביעקב לאפסי הארץ סלה: 14 ווישבו לערב
יהמו ככלב ויסובבו עיר: 15 מהה ינוען לאכל אם לא
שבעו וילינו: 16 ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסך

סלה: אָךְ לְאֱלֹהִים דָּמֵי נֶפֶשׁ כִּי מִמֶּנּוּ תָּקוֹתִי: 6 אָךְ הָוא צָרוּי וַיְשׁוּעָתִי מִשְׁגַּבִּי לֹא אָמוֹת: 7 עַל אֱלֹהִים יִשְׁעָתִי וְכָבוֹד יִצְרָא עַזְיִזְמָה כִּי מִחְסִי בְּאֱלֹהִים: 8 בְּתוֹחוֹ בְּכָל עַת עַם שְׁפָכוֹ לִפְנֵי לְבָכְכֶם כִּי אִישׁ מִמְּאוֹנִים לְעַלּוֹת הַמִּהְמָה אָךְ הַבְּלִי בְּנֵי אָדָם כֹּובֶן בְּנֵי אֱלֹהִים מִמְּחַסָּה לְנוּ סָלָה: 9 מִהְבָּל יִתְהַלֵּל: 10 אָל תִּבְטַחַו בְּעַשֵּׂק וּבְנוּגָל אֶל תַּהְבְּלָוָה חִיל כִּי יִנוּבָל תְּשִׁירָוּ לְבָבְךָ: 11 אֶחָת דָּבָר אֱלֹהִים שְׁתִים וּשְׁמַעְתִּים כִּי עַזְלָא לְאֱלֹהִים: 12 וּלְךָ אָדָני חָסֵד כִּי אַתָּה תְּשִׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעְשָׂהוּ:

63 מִזְמּוֹר לְדָוד בְּהִיּוֹתָו בְּמִדְבָּר יְהוּדָה אֱלֹהִים אָלֵי אַתָּה אֲשֶׁרֶךְ צָמָה לְךָ נֶפֶשׁ כִּמָּה לְךָ בְּשֶׁרֶת בָּאָרֶץ צִיה וְעַיף בְּלִי מִים: 2 כִּן בְּקָרְשׁ חַוִּיתִיךְ לְרָאוֹת עֵזֶק וְכָבוֹדךְ: 3 כִּי טֹב חַסְדְךְ מִחְיָים שְׁפָטִי יִשְׁבֹּחַנְךְ: 4 כִּן אַבְרָכָךְ בְּחֵי בְשָׁמָךְ אֲשָׁא כְּפִי: 5 כְּמוֹ חַלְבָּךְ וְדִשְׁן הַשְׁבָּעָנֶפֶשׁ וְשְׁפָטִי רְגֹנָתָךְ יְהָלֵל פִּי: 6 אָם זְכַרְתִּיךְ עַל יְצֹוּי בְּאִשְׁמָרוֹת אַהֲגָה בְּךָ: 7 כִּי הִיְתָה עֹזָתָה לְיַיְלָה כְּנֶפֶךְ אַרְנוֹן: 8 דְּבָקָה נֶפֶשׁ אַחֲרִיךְ בַּיְמָכָה יְמִינְךָ: 9 וְהַמָּה לְשֹׁוֹאָה יִבְקֹשׁוּ נֶפֶשׁ יִבָּאוּ בְּתְּחִתּוֹתָהָרָאָן: 10 גִּינְרָהוּ עַל יְדֵי חֶרְבָּתָן שְׁעָלִים יְהָיו: 11 וְהַמֶּלֶךְ יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים יִתְהַלֵּל כָּל הַנְּשָׁבָע בּוּ כִּי יִסְכַּר פִּי דּוֹבְרִי שְׁקָר:

64 לְמַנְצָחָ מִזְמּוֹר לְדָוד שְׁמַע אֱלֹהִים קָוֵל בְּשִׁיחִי מִפְּחָד אֹוֵב חֶצֶר חַיִּי: 2 תִּסְתִּירֵנוּ מִסּוֹד מַרְעִים מִרְנָשָׁת פָּעָלֵינוּ: 3 אֲשֶׁר שְׁנָנוּ כְּחַרְבָּשָׁנָם דְּרָכוֹ חַצְם דָּבָר מִרְ: 4 לִירּוֹת בְּמִסְתָּרִים תִּמְחַמֵּס יְרָחָה וְלֹא יְרָא: 5 יִחוֹזְקוּ לְמוֹד בְּדָבָר רָע יִסְפְּרוּ לְטַמְנוֹן מַוקְשִׁים אִמְרוּ מַיִּירָא לְמוֹ: 6 יִחְפְּשׂוּ עֲוֹלָת תְּמִינָה חַפְשׁ מַחְפָּשׁ וּקְרָב אִישׁ וְלֹבֶן מַעַקְבָּה: 7 וַיָּרֶם אֱלֹהִים חַץ פְּתָאָם הַיּוּ מִכּוֹתָם: 8 וַיְכִשְׁלַחְיוּ עַלְיָמוּ לְשָׁוֹנָם יִתְנַדְּרוּ כָּל רָאָה בָּם: 9 וַיְירָא כָּל אָדָם וַיְנִידּוּ פָּעֵל אֱלֹהִים וְמַעְשָׂהוּ הַשְׁכִּילוּ:

כִּי הִיְתָה מְשַׁבֵּג לִי וְמְנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: 17 עַזְיָ אַלְיךְ אָזְמָרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגַּבִּי אֶלְחִי חַסְדִּי:

60 לְמַנְצָחָ עַל שָׁוֹשָׁן עֲדוֹת מִכְתָּם לְדָוד לְלִמְדָה בְּהִצְרָתוֹ אֶת אָדָם נְהָרִים וְאֶת אָדָם צָוָה וּשְׁבָבָ וּאַבְבָּ וְירָא אֶת אָדָם בְּנֵי מָלָח שְׁנִים עַשֶּׂר אֶלְף אֱלֹהִים זְנַחֲנוּ פְּרַצְתָּנוּ אֶנְפָּתָה תְּשֻׁבָּב לְנוּ: 2 הַרְאֹתָה עַמְּדָק קַשָּׁה פְּצָמָתָה רְפָה שְׁבָרִיה כִּי מַתָּה: 3 הַרְאֹתָה עַמְּדָק קַשָּׁה הַשְׁקִירָנוּ יִין תְּרֻעָלה: 4 נַתְּתָה לִירָאִיךְ נֵס לְהַתְּנוּסָס מִפְּנֵי קַשְׁטָ סָלָה: 5 לְמַעַן יִחְלַצְוּן יִדְידִיךְ הַוּשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנָנוּ: 6 אֱלֹהִים דָּבָר בְּקָרְשׁוּ אַעֲלָה אַחֲלָקָה שְׁכָם וּמַעַקְסָכָת אָמְדָה: 7 לִי גְּלַעַד וְלִי מְנַשָּׁה וְאַפְרִים מְעוֹז רָאשֵׁי יְהוּדָה מַחְקָקִי: 8 מוֹאָב סִיר רְחַצִּי עַל אֲדָם אֲשֶׁלִיךְ נַעַלְיִ עַלְיִ פְּלִשְׁתַּת הַתְּרֻעָה: 9 מַיְיְבָלְנוּ אֲדָם אֲשֶׁלִיךְ מַצְרָרָ מַיְנָה עַד אָדָום: 10 הָלָא אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחֲנוּ וְלֹא תָצָא אֱלֹהִים בְּצָבָאותָנוּ: 11 הַבָּה לְנוּ עֹזָתָ מַצְרָרָ וְשָׂוָא תְּשֻׁוָּתָ אָדָם: 12 בְּאֱלֹהִים נַעֲשָׂה חִיל וְהָוָא יִבּוּס צְרִינוּ:

61 לְמַנְצָחָ עַל נְגִינָתָ לְדָוד שְׁמַעַת אֱלֹהִים רַנְתִּי הַקְשִׁיבָה תְּפָלָתִי: 2 מַקְצָה הָאָרֶץ אַלְיךְ אַקְרָא בְּעַטְפָּ לְבִי בְּצָרָ יְרוּם מִמְנִי תְּנַחֲנִי: 3 כִּי הִיְתָה מִחְסָה לִי מַגְדָּל עַזְמָפְנִי אוֹוֵב: 4 אַגְוָרָה בְּאַהֲלָךְ עַולְמִים אַחֲסָה בְּסִתְרֵ כְּנוֹפִיךְ סָלָה: 5 כִּי אַתָּה אֱלֹהִים שְׁמַעַת לְנַדְרִי נַתְּתָה יִרְאֵי שְׁמָךְ: 6 יִמְיָם עַל יְמִי מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתִיו כְּמוֹ דָר וְדָר: 7 יִשְׁבַּע עַוְלָם לְפָנֵי אֱלֹהִים חָסֵר וְאֶמְתָה מִן יִנְצָרָהוּ: 8 כִּן אָזְמָרָה שְׁמָךְ לְעַד לְשָׁלְמִי נַדְרִי יּוֹם יּוֹם:

62 לְמַנְצָחָ עַל יִדוֹתָן מִזְמּוֹר לְדָוד אָךְ אֶל אֱלֹהִים דָּמֵיה נֶפֶשׁ מִמֶּנּוּ יִשְׁעוֹתִי: 2 אָךְ הָוא צָרוּי וַיְשׁוּעָתִי מִשְׁגַּבִּי לֹא אָמוֹת רַבָּה: 3 עַד אֲנָה תְּהַתְּתָה עַל אִישׁ תְּרַצְּחוּ כָּל קַיְרָבָן נְטוּי נְדָר הַרְחָווִיה: 4 אָךְ מִשְׁאָתוּ יִעְצֹו לְהַדִּיחָ יִרְצֹו כָּזֶב בְּפִיו יִבְרָכוּ וּבְקִרְבָּם יִקְלָלוּ תְּהִילִים

10 ישמה צדיק ביהוה וחסה בו ויתהלו כל ישרי
לב: שמעו ואספраה כל יראי אלהים אשר עשה לנפשו: ¹⁷

אליו פִּי קָרְאָתִי וְרוּמָתְהָתָה לְשׁוֹנִי: ¹⁸ אָנָּן אָמָּר אֲתָּא
בְּלִבִּי לֹא יִשְׁמַע אֲדֹנִי: ¹⁹ אָכַן שָׁמַע אֱלֹהִים הַקְשִׁיב
בְּקֹל חֶפְלָתִי: ²⁰ בָּרוּךְ אֱלֹהִים אשר לא הסיר חֶפְלָתִי
וחסרו מָתִי:

67 למנצח בנינה מזמור שיר אליהם יהנו וברכנו
אר פניו אתנו סלה: ² לדעת בארץ דרך בכל נום
ישועתך: ³ יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ⁴
ישמחו וירננו לאמים כי השפט עמים מישור ולאמים
בארץ תנחם סלה: ⁵ יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כלם: ⁶ ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: ⁷
יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:

68 למנצח לדוד מזמור שיר יקום אלהים יפיצו
אויביו וונסו ממנהיו פניו: ² כהנדף עשן תנדרף
כהמס דונג מפני אש אבדו רשותם מפני אלהים: ³
צדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים ויששו בשמהה:
שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות בית
שמו ועלזו לפניו: ⁵ אבי יתומים ודין אלמנות אלהים
במעון קדרו: ⁶ אלהים מושיב יתידים ביתה מוציא
אסורים בקשרות אך سورדים שכנו צחיחה: ⁷ אלהים
בצאתך לפני עמק בצדך בישימון סלה: ⁸ ארץ
רעשה אף שמים נטה מפני אלהים זה סינו מפני
אליהם אלהי ישראל: ⁹ גשם נדבות תנוף אלהים
נחלתך ונלאה אתה כונתך: ¹⁰ חיתך ישבו בה תכין
בטובתך לעני אלהים: ¹¹ אָדָנִי יְתָן אָמָר המברשות
צבא רב: ¹² מלכי צבאות ידרון ידרון ונוטה בית
חחלק שלל: ¹³ אם תשכובן בין שפטים נפי יונה
נחפה בכסף ואברותיה בירקך חרוץ: ¹⁴ בפרש שדי
מלכים בה תשלג בצלמון: ¹⁵ הר אלהים הר בשן הר
נכנים הר בשן: ¹⁶ למה תרצדון הרים נבננים החר
חמד אלהים לשכחו אף יהוה ישכן לנצח: ¹⁷ רכב
אליהם רבתיהם אלפי שנאן אָדָנִי בם סני בקדש: ¹⁸

65 למנצח מזמור לדוד שיר לך דמיה תהלה
אליהם בצין ולק ישלם נדר: ² שמע חפה עדריך
כלبشر יבואו: ³ דברי עונת נברעו מני פשעינו אתה
חכפרם: ⁴ אשרי תבהיר ותקרב ישכן חצריך נשבעה
בטוב ביתה קדרש היכלך: ⁵ נוראות בצדך העננו
אליהם ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחיקום: ⁶ מכין
הרים בכחו נאור בנכורה: ⁷ משכבה שאון ימים שאון
גלויהם והמון לאמים: ⁸ וויראו ישבי קצוה מאותיך
מושצאי בקר וערב תרנין: ⁹ פקדת הארץ ותשקה
רבת העשרה פלן אלהים מלא מים תכין דגון כי כן
תכינה: ¹⁰ תלמידה רוחה נחת גרדיה ברכיבים תמננה
צמחה תברך: ¹¹ עטרת שנת טובתך ומגניליך ירעפן
דשן: ¹² ירעפו נאות מדבר גויל גבעות תחגרנה: ¹³
לבשו כרים הצאן ועמקים יעתפו בר יתרועעו אף
ישרו:

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ:
2 זמרו כבוד שמו שמו כבוד תהלו: ³ אמרו לאלהים
מה נורא מעשיך ברב עז ייחשו לך איביך: ⁴ כל
הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך זמרו שマー סלה: ⁵ לכלו
וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם: ⁶
הפק ים ליבשה בנהר יעכרו ברוגל שם נשמהה בו: ⁷
משל בנכורתו עולם עניינו בנויו הצפינה הסוררים
אל ירימו למו סלה: ⁸ ברכו עמים אלהינו והשמיעו
קול תהלו: ⁹ השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט
רגלנו: ¹⁰ כי בחנתנו אלהים צרפתנו צרף כסף: ¹¹
הבתאנו במצויה שמות מועקה במתניינו: ¹² הרכבת
אנוש לראשנו באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה: ¹³
אכוא ביתה בעולות אשלם לך נדרוי: ¹⁴ אשר פציו
שפתי ודבר פי בצר לי: ¹⁵ עלות מהם עלה לך עם
קטרת אילים עשה בקר עם עתודים סלה: ¹⁶ לכלו

עלית למורום שבית שבי ל��חת מתנות באדם ואף סוררים לשכין יה אליהם: ¹⁹ ברוך אדני יום יעם לנו האל ישועתנו סלה: ²⁰ האל לנו אל למושעות וליהוה אדני למותו תוצאות: ²¹ אך אליהם ימחץ ראש אביו קדרק שער מטהלך באשמי: ²² אמר אדני מבשן אשיך אשיך ממצלוות ים: ²³ למען תמחץ רגאל בדם לשון כלביך מאיבים מנהו: ²⁴ ראו היליכותיך אליהם היליכות אליל מלכי בקדש: ²⁵ קדמו שרים אחר ננים בתוכך עלמות תופפות: ²⁶ במקהלה ברכו אלהים יהוה מקור ישראל: ²⁷ שם בנימן צעיר רדם שרי יהודיה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי: ²⁸ צוה אלהיך עוז עוזה אליהם זו פעלת לנו: ²⁹ מהיכלך על ירושלים לך יובילו מלכים שי: ³⁰ גנער חית קנה עדת אבירים בענלי עמים מתרפס ברצוי כספי בור עמים קרובות יחפזו: ³¹ יאתיו חשמננים מני מצרים כוש תריין ידיו לאלהים: ³² מלמלכות הארץ שירדו לאלהים זמרו אדני סלה: ³³ לרביב בשמי שמי קדם הון יzion בקהלוי קולעו: ³⁴ הוןעו לאלהים על ישראל גנותו ועו בשחקים: ³⁵ גורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ועתצמות לעם ברוך אלהים:

69 למנצח על שושנים לדוד הושיעני אלהים כי בא מים עד נפש: ² טבעתי בין מזלה ואין מעמד באתי במעמקי ים ושבלת שטפתי: ³ גנעהי בקראי נחר נרוני כלו עני מיחל לאלהי: ⁴ רבבו משערות ראי שנאי חنم עצמו מצמיהו אובי שקר אשר לא גולתו או אשיב: ⁵ אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי מך לא נכחדו: ⁶ אל יבשו כי קויך אדני יהוה צבאות אליל כלמו כי מבקשיך אלהי ישראל: ⁷ כי עלייך נשאחי הרפה כסחה כלמה פני: ⁸ מזור היהתי לאהיו וכרכרי לבני אמי: ⁹ כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך נפלו עלי: ¹⁰ ואבכה בזום נפש ותהי לחרפות לי: ¹¹ ואותנה לבושי شك ואהוי להם

למשל: ¹² ישיחו כי ישבי שער ונגניות שותי שבר: ¹³ ואני חפלי לך יהוה עת רצון אליהם ברוב חסוך עניי באמת ישעך: ¹⁴ הצלני מטיט ואל אטבעת אנצלה משנאי וממעמקי מים: ¹⁵ אל התשפנני שבלהת מים ואל תבלעני מצולה ואל התארט עלי באר פיה: ¹⁶ עניי יהוה כי טוב חסוך כרב רחמייך פנה אלוי: ¹⁷ ואל תסתור פניך מעברך כי צר לי מהר עניי: ¹⁸ קרבא אל נפשי נאללה למען איבי פדני: ¹⁹ אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלהתי ננדך כל צורדי: ²⁰ חרפה שברה לבי ואנושה ואקווה לנור ואין ולמנחמים ולא מצאתו: ²¹ ויתנו בברותיו ראש ולצמאי ישקוני חמצין: ²² יהיו שלחנם לפניהם לפח ולשלומים למקש: ²³ החשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד: ²⁴ שפק עליהם זעניך וחרוון אפק ישוגם: ²⁵ תהיו שירתם נשמה באהליים אל יהו ישב: ²⁶ כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכואוב חלליך יספרו: ²⁷ תנה עון על עונם ואל יבוא בצדקהך: ²⁸ ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו: ²⁹ ואני עני וכבאב ישועהך אלהים תשגבני: ³⁰ אהלהה שם אלהים בשיר ואגדלו בתודה: ³¹ ותיטב ליהוה משור פר מקרן מפריס: ³² ראו ענויים ישמו דרשי אלהים ויחי לבככם: ³³ כי שמע אל אבוניהם יהוה ואת אסיריו לא בזה: ³⁴ יהללווה שמיים וארץ ימים וכל רמש בם: ³⁵ כי אלהים יושע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה: ³⁶ וזרע עבדיו נחלוה ואהבי שמו ישגנו בה:

70 למנצח לדוד להזכיר אלהים להצלני יהוה לעורתי הושה: ² יבשו ויחפרו מבקשי נפשי סגו אחריו ויכלמו חפצי רעתי: ³ ישבו על עקב בשתם האמרם האח האח: ⁴ ייששו וישמחו בר כל מבקשייך ויאמרו תמיד ינדל אלהים אהבי ישועהך: ⁵ ואני עני ואבון אלהים חושה לי עורי ומפלתי אתה יהוה אל התהדר:

ירח: 8 ווירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 9 לפניו יכרעו ציים ואביו עפר ילחכו: 10 מלכי תרשיש ואימן מנהה ישבו מלכי שבא וסבא אשר יקריבו: 11 ווישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדו: 12 כי יציל אביו משוע ועני ואין עוז לו: 13 יהס על דל ואביו ונפשות אביו נוישע: 14 מותוק ומהמס ניאל נפשם וויקר דם בעיניו: 15 וויחיו וויתן לו מזוהב שבא בר בא רץ בראש הרים ירעש כל בנון פריו וויציצו מעיר כעשב הארץ: 17 יהיו שמו לעולם לפני שם יניןשמו וויתברכו בו כל גוים יאשרו: 18 ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: 19 ובברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: 20 כללו תפלות דוד בן ישע:

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לברילבב: 2 ואני כמעט נתנו רגלי כאין שפכה אשרי: 3 כי קנאתי בחולמים שלום רשעים אראה: 4 כי אין חריצבות למותם ובריא אולם: 5 בעמל אנוש אינמו עם אדם לא יגנוו: 6 לכן ענקתמו נואה יעטף שית חמס למו: 7 יצא מחלב עינמו עברו משכיות לבב: 8 ימיקו וידברו ברע עשך ממרום ידברו: 9 שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ: 10 לכן ישיב עמו הלם ומילא ימכו למו: 11 ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון: 12 הנה אלה רשעים ושלוי עולם השנו חיל: 13 אך ריק זכיתו לבבי וארחן בנקוון כפי: 14 ואהיה ננווע כל היום ותווכחתי לבקרים: 15 אם אמרתني אספירה כמו הנה דור בניך בנדתי: 16 ואחשבה לדעת זאת עמל היא בעיני: 17 עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריהם: 18 אך בחלוקת תשיות למו הפלתם למשאות: 19 איך היו לשמה כרניע ספו תמו מן בלהות: 20 כחלום מהקץ אדני בעיר ורוזיפ ארץ: 7 יפרח בימי צדיק ורב שלום עד בליך

71 בך יהוה חסיטי אל אבושה לעולם: 2 בצדקהך תצלילנו ותפללנו הטה אליו אונך וחושענינו: 3 היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושענינו כי סלע ומצודתי אתה: 4 אלהי פלטנו מיד רשות מכה מעול וחומץ: 5 כי אתה תקוחי אדני יהוה מבתו מונורי: 6 עלייך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גנו בך תחלתי תמיד: 7 כנופת הייטי לרבים אתה מהשי עז: 8 יملא פי תהלך כל היום תפארתך: 9 אל תשליכני לעת זקנה כללות חי אל תעוזני: 10 כי אמרו אויביו לי ושמרי נפשי נועציו יחרבו: 11 לא אמר אלהים עזבו דרכו ותפשחו כי אין מציל: 12 אלהים אל תרחק מני אלהי לעוזרו חישה: 13 יבשו יכלו שטני נפשי יעטו חרפה וככלמה מבקשי רעה: 14 ואני תמיד איחל והוספה על כל תהלךך: 15 פי יספר צדקהך כל היום תשועתך כי לא ידעתו ספרות: 16 אבוא בנוברות אדני יהוה אזכיר צדקהך לבך: 17 אלהים למדתני מנעוריו ועד הנה אניד נפלאותיך: 18 וגם עד זקנה ושיבת אלהים אל העובני עד אניד ווועך לדוח לכל יבוא גבורתך: 19 וצדקהך אלהים עד מרים אשר עשות נדלות אלהים מי מכוך: 20 אשר הראיתנו צרות רבות ורעות השוב תחינו ומתהמות הארץ תשוב העלי: 21 תרב גדלתי ותסב תנהמני: 22 גם אני אודך בכל נבל אמרתך אלהי אומרה לך בכנור קדוש ישראל: 23 תרננה שפתוי כי אומרה לך ונפש אשדר פדיות: 24 גם לשוני כל היום תהגה צדקהך כי בשו כי חפרו מבקשי רעה:

לשלמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקהך לבן מלך: 2 יידין עמק בצדק ועניך במשפט: 3 ישאו הרים שלום עם נגבאות בצדקה: 4 ישפט עני עם יושיע לבני אביוון וידכא עושק: 5 ייראך עם שם ולפניך רוח דורנים: 6 יירד כמתר על נז כרביכים צלמים תבזה: 21 כי יתחמצ לבבי וכליות אשותן: 22

ואני בעיר ולא אדע בהמות היהתי עמק: 23 ואני תמיד עמק אחות ביד מני: 24 בעצך תנחני ואחר כבוד תקחני: 25 מי לי בשמיים ועמק לא חפצתי בארץ: 26 כלה שארי ולכבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם: 27 כי הנה רחיקך יאבדו הצמהה כל זונה ממק: 28 ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני יהוה מהחס לספר כל מלאכותך:

74 משכיל לאסף למה אלהים זנחה לנצח יעשן אפק בצאן מרעיתך: 2 זכר עדתך קנית קדם נאלת שבת נחלתך הר ציון זה שכנת בו: 3 הרימה פעמיך למשאות נצח כל הרע אויב בקדש: 4 שאנו צריך בקרב מועדך שמו אותם אותות: 5 יודע כambilא למללה בסבך עץ קרדמות: 6 ועת פתוחה יהוד בכשיל וכילפת הלםון: 7 שלחו באש מקרש לאرض חללו משכן שמק: 8 אמרו בכלם נינים יהוד שרפוי כל מועדך אל בארץ: 9 אותתינו לא ראיינו אין עוד נבייא ולא אהנו ידע עד מה: 10 עד מתי אלהים יחרף צר נאץ אויב שמק לנצח: 11 למה תשיב ידק וימינך מקרב חוקך כלה: 12 ואלהים מלכי מקדם פעל ישועה בקרב הארץ: 13 אתה פורחת בעזק ים שברת ראש תנינום על המים: 14 אתה רצצת ראש לוייתן תנתנו מאכלל לעם לציים: 15 אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: 16 לך יום אף לך לילך אתה הכנות מאור ושם: 17 אתה הצבת כל נבולות ארץ קץ וחurf אתה יצרתם: 18 זכר זאת אויב חרב יהוה ועם נבל נאצנו שמק: 19 אל תתן לחיות נפש תורך היה ענייך אל תשכח לנצח: 20 הבט לברית כי מלאו מחשי הארץ נאות חמס: 21 אל ישב דך נכלם עני ואבינו יהללו שמק: 22 קומה אלהים ריבבה ריבך וכבר חרפהך מני נבל כל היום: 23 אל תשכח קול צריך שאון קמיך עלה תמיד:

75 למנצח אל תשחת מזמור לאסף Shir הודיענו לך אלהים הודיענו וקרוב שמק ספרו נפלאותיך: 2 כי אוך מועד אני מישרים אשפט: 3 גמנים ארץ וכל ישבה אancyה חכתי עמודיה סלה: 4 אמרתי להוללים אל תחלו ולרשעים אל תרימו קרן: 5 אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק: 6 כי לא ממזא וממערב ולא מדבר הרים: 7 כי אלהים שפט זה ישפיל זהה ירים: 8 כי כוס ביד יהוה ויין חמץ מלא מסך ויין מודה אך שמריה ימוץ ישתו כל רשי ארץ: 9 ואני אניד לעלם אומרה לאלהי יעקב: 10 וכל קרני רשעים אניד עתרומנה קרנות צדיק:

76 למנצח בנגנית מזמור לאסף Shir נודע ביהודה אלהים בישראל נдол שמו: 2 ויהיו בשלם סכו ומעונתו בציון: 3 שמה שבר רשמי קשת מגן וחרב ומלחה מה סלה: 4 נאדור אתה אדריך מהחרדי טרף: 5 אשתוללו אבירי לב נמו שנותם ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם: 6 מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס: 7 אתה נורא אתה והי יעד לפניך מאו אפק: 8 משמיים השמעת דין ארץ וראה ושקטה: 9 בקום למשפט אלהים להושיע כל עני הארץ סלה: 10 כי חמת אדם תודך שאירית חמתה תחנור: 11 ונדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביבו יובילו שי למורה: 12 יבצץ רוח נגידים נורא למלכי ארץ:

77 למנצח על ידיהם לאסף מזמור קולי אל אלהים ואצקה קולי אל אלהים והאוין אליו: 2 ביום צרכי אדני דרשתי ידי ללה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפש: 3 אוכרה אלהים ואהמיה אשיהה ותתעטף רוחוי סלה: 4 אחות שמרות עני נפעתי ולא אדבר: 5 חשבתי ימים מקדם שנות עולם: 6 אוכרה נגניתי בלילה עם לבבי אשיהה ויחפש רוחוי: 7 הלוולמים יונת אדני ולא יסיף לדוצאות עוד: 8 דאספ לנצח חסדו:

נמר אמר לדר ודר: 9 השכח חנوتא אל אם קפץ באף רחמיו סלה: 10 ואמר חלותי היא שנות ימיין עליון: 11 אוכיר מעלי יה יci אוכירה מוקדם פלאך: 12 והגינוי בכל פעלך ובבעלתויך אשיהה: 13 אליהם בקדש דרכך מי אל נдол כל אליהם: 14 אתה האל עשה פלא הודעת בעמיהם עזך: 15 גנאלת בדורע עמק בני יעקב וויסף סלה: 16 ראויך מים אליהם ראויך מים ייחילו אף ירנוו תהמות: 17 זרמו מים עבות קול נתנו שחיקים אף חציציך יתחלכו: 18 קול רעמד בNEL האירוו ברקיהם תבל רגזה ותרעש הארץ: 19 בים דרכך ושביליך במים רביים ועקבותיך לא נדעוו: 20 נחיתת צאן עמק ביד משה ואהרן:

78 משביל לאסף האזינה עמי תורתינו השו אונכם לאמרי פי: 2 אפתחה במשל פי אביהה חידות מני קדם: 3 אשר שמענו ונדרעם ואבותינו ספרו לנו: 4 לא נחד מבניהם לדור אחרון מספרים תחלות יהוה ועוזו ונפלוותיו אשר עשה: 5 ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם: 6 למען ידעו דור אחרון בנם יולדו יקמו ויספרו לבניהם: 7 וישימו אליהם כסלה ולא ישכחו מעלי אל ומצוותיו ניצרו: 8 ולא יהיה כאבותם דור סורר ומהרה דור לא הchein לבו ולא נאמנה את אל רוחו: 9 בני אפרים נושקי רומי קשת הפקו ביום קרב: 10 לא שמרו ברית אליהם ובתורתו מאנו לлечת: 11 וישכחו עליילותיו ונפלוותיו אשר הראם: 12 גנד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען: 13 בקע ים ויעבירם ויצב מים כמו נד: 14 וינוחם בענן יומם וכל הלילה באור אש: 15 יבקע צרים במדבר וישכח תהמות הרבה: 16 ויוצא נזולים מסלע ויורד כנחרות מים: 17 וויסיפו עוד לחטא לו למרות עליון בציה: 18 וינוסו אל בלבכם לשאל אל נפשם: 19 וידברו באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר: 20

אל נבול קדשו היר זה קנטה ימיינו: 55 ווינגרש מפניהם נוים וויפלים בחבל נחלה ווישכן באלהלים שבטי ישראל: 56 ווינסו וויבנדו את אלהים עליון וועדותיו לא שמרו: 57 וויסנו וויבנדו כאבותם נהפכו כקשת רמייה: 58 וויכיעסוווו בבורותם ובפסיליהם יקניאוوه: 59 שמע אלהים וויתעבר וויאס מאר בישראל: 60 וויטש משכן שלו אהל שכן באדם: 61 וויתן לשבי עוז וויתפארתו ביר צר: 62 וויסגר לחרב עמו ובנהלו התעבר: 63 בחורייו אכללה אש ובטולתו לא הוללו: 64 כהניו כנבוד מודרנן מיין: 65 וויך צריו אחר הרפת עולם נתן למו: 66 וויאס באهل יוסף ושבט אפרים לא בחר: 68 וויבחר את שבט יהודה את היר ציון אשר אהב: 69 וויבן כמו רמיום מקדשו הארץ יסדה לעולם: 70 וויבחר בדור עבדו וויקחוו ממלאת צאן: 71 מאחר עלות הביאו לערות ביעקב עמו ובישראל נהלו: 72 ווירעם כהם לבבו ובותבונות כפיו ינחים:

80 למנצח אל שנים עדות לאסף מזמור רעה שראל האונה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה: 2 לפני אפרים ובנימן ומנסה עוררה את גבורתך ולכה לישעתה לנו: 3 אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה: 4 יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת מכך: 5 האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות עמק: 6 תשימנו מדורן לשכניינו ואיבינו ילענו לנו: שליש: 7 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: 8 גפן ממצרים תסיע תגרש נוים וותטה: 9 פניה לפניה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: 10 כסו הרים צלה וענפה ארזי אל: 11 התשלח קצירה עד ים ואל נהר יונקוטיה: 12 למה פרצת גדריה ואורה כל עברי דרך: 13 יכרסמנה חזיר מיער וויזו שדי ירענה: 14 אלהים צבאות שוב נא הבט מושמים וראה ופקד גפן את: 15 וכנה אשר נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך: 16 שרפפה באש כסואה מגערת פניך יאבדו: 17 תהיה ירד על איש ימינך על בן אדם אמצת לך: 18 ולא נסוג ממרק החינו ובשמד נקרוא: 19 יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה:

81 למנצח על המהית לאסף הרינו לאליהם עזונו הריעו לאלהי יעקב: 2 שאו זמרה ותנו תה כנור נעים עם נבל: 3 תקעו בחדר שופר בכסה ליום חנו: 4 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: 5 עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפט לא ידעתו אשמע: 6 ההיסטוריה מסבל שכמו כפיו מדור העברנה: 7 בצירה קראת ואחלץ ענק בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה: 8 שמע עמי ואעדתך בך ישראל אם תשמע לי: 9 לא יהיה בך אל זר ולא תשתחווה לאל נכר: 10 אגצי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחוב פיך ואמלאהו: 11 וולא שמע עמי תהילים

79 מזמור לאסף אלהים באנו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדרש שמו את ירושלים לעיים: 2 ונטו את נבלת עבריך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ: 3 שפכו דם כמים סביבות ירושלים ואין קובר: 4 היהינו חרפה לשכניינו לעג וקלס ללבבותינו: 5 עד מה יהוה תאנה לנצח תבער כמו אש קנאתך: 6 שפך חמותך אל הגוים אשר לא ידועך ועל מלכות אשר בשמד לא קראו: 7 כי אכל את יעקב ואת נודה השמו: 8 אל תזכר לנו עונת ראשונים מהר יקרמנינו רחמןיך כי דלונו מאר: 9 עוזנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמק והצילנו וככפר על חטאינו למען שמק: 10 למה אמרו הגוים איה אלהים יודע בוגים לעוניינו נקמת דם עבריך השפוק: 11 תבוא לפניך אנקת אסיר כנDEL ורועך הותר בני תמותה: 12 והשכש לשכניינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: 13

84 למונצח על הגנית לבני קרח מזמור מה ידידות משכניתיך יהוה צבאות: ² נספה ונם כלתה נשפי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי: ³ נם צפוף מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרהיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: ⁴ אשרי יושבי ביתך עוד יהלוך סלה: ⁵ אשרי אדם עוז לו בך מסילות בלבכם: ⁶ עברי בעמק היבאה מעין ישיתו נם ברכות יעתה מורה: ⁷ ילכו מהיל אל חיל יראה אל אלחים בציון: ⁸ יהוה אלהים צבאות אלהים והבט פני מישיך: ¹⁰ כי טוב יום בחצריך מאלף בחזרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשות: ¹¹ כי שמש וממן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים: ¹² יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך:

85 למונצח לבני קרח מזמור רציות יהוה ארץ שבת שבות יעקב: ² נשאת עון עמק כסית כל חטאיהם סלה: ³ אספה כל עברתך השיבות מהרון אפק: ⁴ שובנו אלהי ישענו והברך בעך עמנו: ⁵ הלוועלים תנף בנו תמשך אפק לדר ודר: ⁶ הלא אתה תשוב תחינו ועמק ישמחו בך: ⁷ הראנו יהוה חסך וישבך תנת לנו: ⁸ אששעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישבו לכסלה: ⁹ אפק קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארץנו: ¹⁰ חסך ואמת נפנשו צדק ושלום נשקו: ¹¹ אמת הארץ תצמה וצדק משימים נשקה: ¹² נם יהוה יתן הטוב וארצנו תנת יובליה: ¹³ צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמו:

86 תפלה לדוד הטה יהוה אונך עני ואבינו אני: ² שמרת נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אל hydro הבודח אליך: ³ חנני אדני כי אליך אקרה כל היום: ⁴ שמח נפש עבדך כי אליך אדרני נפש אשא:

לקולי וישראל לא אבה לי: ¹² ואשלחו בשרירותם לבם ילכו במועצחותיהם: ¹³ לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו: ¹⁴ כמעט אובייהם אכנייע ועל צריהם אשיב ידי: ¹⁵ משנאי יהוה יכחשו לו ויהו עתם לעולם: ¹⁶ ויאכילהו מחלב חטה ומוצר דבש אשבייך:

82 מזמור לאסף אלהים נצב בעדרת אל בקרב אלהים ישפט: ² עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה: ³ שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: ⁴ פלטו דל ואבינו מיד רשעים הצליו: ⁵ לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלך ימוטו כל מוסדי ארץ: ⁶ אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: ⁷ אכן כהן תמותון וכאחד השרים תפלו: ⁸ קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הנוים:

83 שיר מזמור לאסף אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: ² כי הנה אובייך יהמינו ומשנאייך נשאו ראש: ³ על עמק יערינו סוד ויתיעצנו על צפונייך: ⁴ אמרו לך וכחידם מגוי ולא זכר שם ישראל עוד: ⁵ כי נועצנו לב יהדו עלייך ברית יכרתו: ⁶ אהלי אדים וישראלים מואב והגרים: ⁷ גבל ועמו ומלך פלשת עם ישבי צור: ⁸ גם אשור נולה עם הינו זרוע לבני לוט סלה: ⁹ עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון: ¹⁰ נשמדו בעין דאר היה רמן לאדרמה: ¹¹ שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו: ¹² אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: ¹³ אלהי שותמו כנגלן כקש לפני רוח: ¹⁴ כאשר תבר עיר וכלהה תלהת הרים: ¹⁵ אכן תרדוף בסערך ובסופתך תבהלים: ¹⁶ מלא פניהם קלון ויבקשו שמק יהוה: ¹⁷ יבשו ויבהלו עדי עד ויהפכו ויאבדו: ¹⁸ ווידעו כי אתה שמק יהוה לבך עליון על כל הארץ:

5 כי אתה אדרני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך :
 6 האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנוןתי :
 7 ביום צרכי אקראך כי הענני : 8 אין כמוך באלהים
 אדרני ואין כמעשיך : 9 כל גוים אשר עשית יבווא
 ושתחחו לפניך אדרני ויכבדו לשמק : 10 כי נדול אלהים
 ועשה נפלאות אתה אללהים לברך : 11 הורני יהוה
 דרכך אהליך באמתק ייחד לבבי ליראה שמק : 12
 אודך אדרני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמק לעולם :
 13 כי חסוך נדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה :

הרחיקת מני מני אהב ורע מידעי מחשך :

89 משכיל לאיתן האורחוי חסדי יהוה עולם

אשרה לדך ודר אודיע אמוןתק בפי : 2 כי אמרתי
 עולם חסד יבנה שמיים תכן אמוןתק בהם : 3 כתרתי
 בריות לבחויר נשבעתו לדוד עברי : 4 עד עולם אכין
 זרעך ובנויות לדך ודור כסאך סלה : 5 ויוודו שמיים
 פלאך יהוה אך אמוןתק בקהל קדרשים : 6 כי מי בשחק
 יערך ליהוה ידמה ליהוה לבני אלים : 7 אל נערץ
 בסוד קדרשים רבה ונורא על כל סביבינו : 8 יהוה
 אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמוןתק סביבותיך :
 9 אתה מושל בנות הים בשוא גלוי אתה תשבחם : 10
 אתה דכתא כהلال רב בורוע עיך פורת איביך : 11
 לך שמיים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדרתם : 12
 צפונ וימין אתה בראשם תבור וחרמון בשמק ירנו :

13 לך זרוע עם נבראה תעו ידרך תרומות ימינך : 14 צדך
 ומשפט מכוון כסאך חסד ואמת יקדרמו פניך : 15 אשרי
 העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכוון : 16 בשמק
 נילון כל היום ובצדקהך ירומו : 17 כי תפארת עזומו
 אתה וברצנך תרים קרנו : 18 כי ליהוה מננו ולקדוש
 ישראל מלכנו : 19 אז דברת בחזון לחסידיך ותאמיר
 שוויינו עוז על גבור הריממותי בחור מעם : 20 מצאתי
 דוד עברי בשמן קדרשי משחתיו : 21 אשר ידי תכון
 עמו אף זרועי התאמצנו : 22 לא ישא אויב בך ובן עולה
 לא יעננו : 23 וכתרותי מפנינו צratio ומשנאיו אנוף : 24

אללהים זדים כמו עלי ועדת ערייצים
 בקשנו נשוי ולא שמויך לנדרם : 15 ואתה אדרני אל רחום
 וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת : 16 פנה אליו וחנני
 תהה עיך לעברך והושעה לבן אמתך : 17 עשה עמי
 אותן לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה יהוה עוזתני
 ונחמתני :

87 לבני קראח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש : 2
 אהב יהוה שערץ ציון מכל משכנות יעקב : 3 נכבדות
 מדבר בך עיר האלהים סלה : 4 אוצcir הרחב ובכבל
 לדעתי הנה פלשת וצור עם כוש זה יلد שם : 5
 ולציזון יאמר איש ואיש יلد בה והוא יכוננה עלין : 6
 יהוה יספר בכתב עמים זה יلد שם סלה : 7 ושורדים
 כחלילם כל מענייך :

88 שיר מזמור לבני קראח למנצח על מחלת
 לענות משכיל להמן האורחוי יהוה אלהי ישועתי יום
 צעקתי בלילה נדרך : 2 תבוא לפניך תפלתי הטה
 אונך לרנתי : 3 כי שבעה ברעות נפשי והוי לשאול
 הנוינו : 4 נחשבתי עם יורדי בור הינו
 כנבר אין איל : 5 במתים חפשי כמו חלילים שכבי
 קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך ננוו : 6 שניינו
 בבור תחתיות במחשכים במצלות : 7 עלי סמכה
 חמתק וכל משבריך ענית סלה : 8 הרחיקת מידעי
 מני שני תועבות למו כלל ולא אצא : 9 עני דאבא

ואמונהתי וchosdy עמו ובשמי תרומם קרנו: 25 ושמתי בים ידו ובנהרות ימיינו: 26 הוא יקראני אבי אתה אלוי וצור ישועתי: 27 אף אני בכור אנתנו עליון למלכי ארץ: 28 לעולם אשמור לו חסדי ובריתך נאמנה לו: 29 ושמתי לעדר זרעו וכסאו כימי שמיים: 30 אם ייעזבו בניו תורה ובמשפטך לא יילכו: 31 אם חקתי ייחללו ומצותיו לא יישמרו: 32 ופקדרתי בשפט פשעם ובנגעים עונם: 33 וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתי: 34 לא איחלל בריתך ומוצאת שפתך לא אשנה: 35 אחת נשבעתי בקרשי אם לדוד אכיב: 36 זרעו לעולם יהוה וכסאו כשם נגיד: 37 כירח יכון עולם ועד שהחן נאמן סלה: 38 ואתה נחת ותמאס התהברת עם

91 ישב בסתר עליון בצל שדי יתלן: 2 אמר ליהוה מהCSI ומצודתי אלהי אבתח בו: 3 כי הוא צילץ מפח יקוש מדבר הווות: 4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תהססה צנה וסחרה אמתו: 5 לא תירא מפחד לילה מחשיעוף יומם: 6 מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: 7 ייפל מצדך אלף ורבעה מימינך אליך לא יגש: 8 רק בעיניך תביט ושלמת רשותם תראה: 9 כי אתה יהוה מהCSI עליון שמת מעונך: 10 לא תאהנה אליך רעה ונגע לא יקריב באהליך: 11 כי מלאכיו יצוחה לך לשמדך בכל דרכיך: 12 על כל כפים ישואוך פן תנפ באהן רגליך: 13 על שחל ופטן תדרך תרמס כפир ותגין: 14 כי בי חشك ואפלתו אשגבחו כי רדע שמי: 15 יקראני ואענחו עמו אונכי בצרה אחלצחו ואכברך: 16 ארך ימים אשבעהו ואראחו בישועתי:

92 מזמור Shir ליום השבת טוב להדות ליהוה ולזומר לשמדך עליון: 2 להגיא בבקר חסך ואמונהך בלילות: 3 עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור: 4 כי שמחתני יהוה בפועל במעשי ידיך ארנן: 5 מה נדל מעשיך יהוה מארעםקו מוחשתיים: 6 איש בער

משיחך: 39 נארתה ברית עבדך חללה לארץ נרו: 40 פרצת כל גדרתו שמת מבצריו מוחתה: 41 שהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו: 42 הרימות ימיין צריו השמחת כל אייביו: 43 אף תשיב צור חרבו ולא הקיימו במלחמה: 44 השבת מטהריו וכסאו לארץ מגדרה: 45 הקדחת ימי עולםיו העשית עליון בושה סלה: 46 עד מה יהוה תסתור לנצח תבער כמו אש סלה: 47 זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל בני אדם: 48 מי נבר יהוה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאל סלה: 49 Sheol h7585 איה חסידיך הראשונים אדרני נשבעת לדוד באמונתך: 50 זכר אדרני חרפה עבריך שאתה בחיקו כל רכבים עמיים: 51 אשר חרבו איביך יהוה אשר חרבו עקבות משיחך: 52 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

90 תפלה למשה איש האלים אדרני מעון אתה הייתה לנו בדר ודר: 2 בטרם הרים יルドו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: 3 תשב אנווש עד דכא ותאמר שבו בני אדם: 4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי עבר ואשמורה בלילה: 5 ורמתם שנה יהוי בבקר כחציר יחלף: 6 בבקר יציע

לא ידע וכסיל לא יבין את זה: 7 בפרה רשעים כמו
עשה ויציו כל פעלי אין להשמדם עד עז: 8 אתה
מרום לעלם יהוה: 9 כי הנה איביך יהוה כי הנה
איביך יאבדו יתפזרו כל פעלי און: 10 ותרם כראים
קרני בלתי בשמן רענן: 11 ותבת עני בשורי בקמים
על מרעים תשמענה אוני: 12 צדיק כתמר יפרח
כארו לבנון ישגה: 13 שתולים בבית יהוה בחצרות
אליהינו פריחו: 14 עוד יוכון בשיבת דשנים ורעננים
יהיו: 15 להגיד כי ישך יהוה צורי ולא עלתה בו:

93 יהוה מלך גאות ללבש יהוה עז התאזור אף
תكون תבל בל תמוות: 2 נכוון כסאך מאו מעולם אתה:
3 נשוא נהרות יהוה נשוא נהרות קולם ישוא נהרות
דכימ: 4 מקלות מים רבים אדריכים משבוריים אדריכ
במרום יהוה: 5 עדתיך נאמנו מאד לביתך נאה קדש
יהוה לאך ימים:

94 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: 2 הנסה שפט
הארץ השב גמול על נאים: 3 עד מות רשעים יהוה
עד מות רשעים יעלוז: 4 יביעו ידברו עתק יתאמרו
כל פעלי און: 5 עניך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: 6
אלמנה ונירחנו ויתוממים ירצחו: 7 ויאמרו לא יראה
יה ולא יבין אלהי יעקב: 8 בינו בערים בעם וכיסילים
מותי השכילים: 9 התגעז הלא ישמע אם יוצר עין
הלא יביט: 10 הדיסר גוים הלא יוכיה המלמד אדם
דעת: 11 יהוה ידעת מחשבות אדם כי מהה הבל: 12
אשרי הנבר אשר תיסרנו יה ומותרתק תלמדנו: 13
להשיקות לו מימי רע עד יקרה לדרש עשות: 14 כי לא
ישש יהוה עמו ונחלתו לא יעוז: 15 כי עד צדק ישוב
משפט ואחריו כל ישרוי לב: 16 מי ייקום לי עם מרעים
מי יחיב ל עם פעלי און: 17 לולי יהוה עורתה לי
כמעט שכנה דומה נפשי: 18 אם אמרתי מטה רגלי
חסוך יהוה יסעדני: 19 ברב שרעפי בקרבי תנחומייך
ישענשו נפשי: 20 הויחברך כסא הווות יוצר عمل על-

97 יהוה מלך תנל הארץ ישמחו אים רבים: 2
ען וערפל סכיביו צדק ומשפט מכון כסאו: 3 אש
לפניו תלך ותלהת סכיב צרייו: 4 הארו ברקיו תבל

- 100 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: 1 מלפני אדרון כל הארץ: 2 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברכנה: 3 עבדו את יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן כל העמים כבודו: 4 באו שעריו בתודה חצרתו בטהלה הדר מרעיתו: 5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר לוי ברכו שמו: 6 כי טוב יהוה על כל הארץ מאר נעלית על כל אלהים: 7 כי טוב יהוה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: 8 כי ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: 9 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאר נעלית על כל אלהים: 10 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידייו מיר רשותים יצילם: 11 אור זרע לצדיק ולישרוי לב שמחה: 12 שמחו צדיקים ביהוה והדרו לזכר קדשו:
- 101 לדוד מזמור חסד ומשפט אשרה לך יהוה אומרת: 1 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אליו אתהך בתרם לבבוי בקרב ביתך: 2 לא אשית לננד עני דבר בלילה עשה סיטים שנאתי לא ידבק بي: 3 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע: 4 מלושני בסתר רעהו אותו אצמיות נבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל: 5 עינו בנאמי ארץ לשבה עמדיה הלך בדרך תמים הוא ישרתני: 6 לא יש בקרב ביתך עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לננד עינו: 7 לבקרים אצמיות כל רשי אדרץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און:
- 102 הפללה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפיך שיחו יהוה שמעה תפלתי ושותוי אליך תבוא: 1 אל הסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אליו אזעך ביום אקריא מהר עני: 2 כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמו קדר נהרו: 3 הוכחה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי: 4 מיקול אנחתי דבקה עצמי לברשי: 5 דמיותי לך מדבר היזתי ככוס חרבות: 6 שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: 7 כל היום חרפוני אויבי מהוללי בז נשבעו: 8 כי אפר כלחם אכלתי וشكוי בבכי מסכתיה: 9 מפנוי עמוק וקצף כי נשאתני ותשלי כני: 10 ימי צצל נטו ואני כעשב איבש: 11 אתה תקום תרחת ציון תשב וocrך לדר ודר: 12 כי רצוי עבדיך את כי עת לחרנה כי בא מועד: 13 אתה תקום תרחת ציון אבניה ואת עפרה יתננו: 14 כי רצוי עבדיך את כל מלכי הארץ את כבודך: 15 כי בנה יהוה ציון נראת בכבודו: 16 פנה אל תפלת העדר ולא בזה את תהלה ותחל הארץ: 17 הרדים כדור נמסו מלפני יהוה מלפני אדרון כל הארץ: 18 הגינו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו: 19 יבשו כל עבדי פסל המתתלים באלים השתחוו לו כל אלהים: 20 שמעה ותשמה ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: 21 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאר נעלית על כל אלהים: 22 אהבי יהוה ישבו רע שמר נפשות חסידייו הושעה לו ימינו וזרע קדשו: 23 הודיע יהוה ישועתו לעני הנזירים גלה צדקהתו: 24 זכר חסדו ואמנתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישעיה אלהינו: 25 זמרו ליהוה ליהוה כל הארץ פצחו ורננו זמרו: 26 בחצצרות וקול שופר בכנור בכנור וקול זמרה: 27 ירעם הים ומלאו תבל הריעו לפניו המלך יהוה: 28 ירעדם הים ומלאו תבל וישבי בה: 29 נחרות ימחהו כף יחר הרים ירננו: 30 לפניו יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:
- 103 יהוה מלך ירנזו עמים ישב כרובים תנוט הארץ: 1 יהוה בציון נדול ורם הוא על כל העמים: 2 יודו שמק נדול ונורא קדוש הוא: 3 ועו מלך משפט אהב אתה כוננת מושרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: 4 דרנומו יהוה אלהינו והשתחוו להדר רגנלי קדוש הוא: 5 משה ואהרן בכתניו ושםו אל בקראי שמו קדאים אל יהוה והוא יעט: 6 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו: 7 יהוה אלהינו אתה עניהם אל נשא היה להם ונעם על עליותם: 8 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

הפלתם: ¹⁸ כתבת זאת לדוד אחרון עם נברא הילל יה: ¹⁹ כי השקוף ממרום קדשו יהוה משימים אל ארץ הבית: ²⁰ לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: ²¹ בספר בציון שם יהוה ותתלו בירושלם: ²² ענה ברכך עמים יהדו וממלכות לעבד את יהוה: ²³ ענה ברכך כהו קצ'ר ימי: ²⁴ אמר אלי אל תעלי בחצי ימי בדורותים שוניםיך: ²⁵ לפנים הארץ יסדה ומעשה ידיך שמיים: ²⁶ מהmA יאבדו אתה תעמוד וכולם כבנדי בכלבו לבוש תחליפם ויחלפו: ²⁷ ואתה הו וشنוטיך לא תתמו: ²⁸ בני עבדיך ישבנו וורעם לפניך יכו:

103 לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבאי את שם קדשו: ² ברכי נפשי את יהוה וכל השכחים כל נמוליו: ³ הסלה לכל עוני הרא לא כל תחלאי: ⁴ הנו אל משחת היוכי המעדרכי חסד ורחמים: ⁵ המשביע בטוב עדריך תהדר נשר נערוכי: ⁶ עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים: ⁷ יודיעך דרכיו למשה לבני ישראל עלילויותו: ⁸ רחום וחנן יהוה ארך אפים ורב חסד: ⁹ לא לנצח יריב ולא לעולם יטור: ¹⁰ לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל עליינו: ¹¹ כי כנבה שמים על הארץ נבר חסדו על יראיו: ¹² כרחך על בנים רחם יהוה על יראיו: ¹³ כרחם אב מזרח ממערב הרחיק ממנה את פשעינו: ¹⁴ כי הוא ידע יצירנו כור עפר אנחנו: ¹⁵ אנו שחציר ימייו כציין השדה כן יצין: ¹⁶ כי רוח עברה בו ואינו ולא יכירנו עוד מוקומו: ¹⁷ וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצרכתו לבני בנים: ¹⁸ לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם: ¹⁹ יהוה בשמים היכין כסאו וממלכותו בכל משלחה: ²⁰ ברכו יהוה מלאכיו נבריו כה עשי דבריו לשמע בכול דברו: ²¹ ברכו יהוה כל צבאו מושתתיו עשי רצונו: ²² ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשתו ברכי נפשי את יהוה:

תהלים

בכור בארץ ראות לכל אונם: ³⁷ ויווצאים בכסף
זהב ואין בשפטיו כושל: ³⁸ שמה מקרים בהתאם כי
נפל פחדם עליהם: ³⁹ פרש ענן למסך האש להאריך
לילה: ⁴⁰ שאל ויבא שלו ולهم שמיים ישבעים: ⁴¹
פתח צור ויובו מים הילכו בצדות נהר: ⁴² כי זכר את
דבר קדשו את אברהם עבדו: ⁴³ ויווצא עמו בששון
ברנה את בחיריו: ⁴⁴ ויתן להם ארחות ננים ועמל
לאמים יירשו: ⁴⁵ בעבור יישמרו חקיו ותורתו ינצרו
הלויה:

106 הליליה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם
חסדו: ² מי ימלל נברות יהוה ישמייל תהלהו:
³ אשרי שMRI משפט עשה צדקה בכל עת: ⁴ זכרני
יהוה ברצון עמק פקוני ביושעך: ⁵ לראות בטיבת
בחוריך לשמה בשמה נזיך להתהלך עם נחלהך:
⁶ חטאנו עם אבותינו העוני הרשענו: ⁷ אבותינו
במקרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב
חסידיך וימרו על ים בום סוף: ⁸ ויוושיעם למען שמו
להודיע את נברותך: ⁹ ויגער בים סוף ויחרב וויליכם
בתחמות כנדבר: ¹⁰ ויוישיעם מיד שונא וינוואם מיד
אויב: ¹¹ ווכס מים צריהם אחד מהם לא נותר: ¹²
ויאמינו בדבריו יישרו תהלהו: ¹³ מהרו שכחו מעשו
לא חכו לעצתו: ¹⁴ ויתאנו תאהו במדבר וינסו אל
בישימון: ¹⁵ ויתן להם שאלתם וישלח רוזן בונפשם:
¹⁶ ויקנאו למשה במחנה לאחנן קדוש יהוה: ¹⁷
פתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם: ¹⁸
ותבער אש בעדרתם להבה תהלהת רשעים: ¹⁹ יעשה
עגל בחרב ווישתחוו למסכה: ²⁰ וימירו את כבודם
בחבניות שור אכל עשב: ²¹ שכחו אל מושיעם עשה
נדלות במצרים: ²² ויאמר להשמידם לזרע משה בחיריו עמד
ים סוף: ²³ ויאמר להשמידם לזרע משה בחיריו עמד
בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית: ²⁴ וימאסו בארץ
חמדה לא האמינו לדברו: ²⁵ וירגנו באהלייהם לא

בחיי אומרה לאלהי בעודיו: ³⁴ יערב עליו שיחי אני
אשמה ביהוה: ³⁵ יתמו חטאיהם מן הארץ ורשיים עוד
איןם ברכני נפשי את יהוה הלויה:

105 הדרו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותתו: ² שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו:
³ התהלהלו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: ⁴
דרשו יהוה ועוז בקשנו פניו תמיד: ⁵ זכרו נפלאותיו
אשר עשה מפתן ומשפט פיו: ⁶ זרע אברהם עבדו
בני יעקב בחיריו: ⁷ הוא יהוה אלהינו בכל הארץ
משפטיו: ⁸ זכר לעולם בריתך צוח לאלף דור:
⁹ אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: ¹⁰ ויעמידה
לייעקב לחך לישראל ברית עולם: ¹¹ לא אמר לך אתן
את ארץ כנען חבל נחלהכם: ¹² בהיותם מתי מספר
כמעט גורמים בה: ¹³ וויתהלו מוגי אל גוי ממילכה
אל עם אחר: ¹⁴ לא תניח אדם לעשך וויכח עליהם
מלכים: ¹⁵ אל תנעו במשיחי ולנביי אל תרעו: ¹⁶
ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: ¹⁷ שלח
לפניהם איש לעבר נ麥ר יוסף: ¹⁸ ענו בכבול גנלי
ברוזל באה נפשו: ¹⁹ עד עת בא דברו אמרת יהוה
צראפתהו: ²⁰ שלח מלך ויתירחו משל עמים ויפתחהו:
²¹ שמו אדרון לביתו ומשל בכל קניינו: ²² לאסר שריו
בנפשו וזקנו יחכם: ²³ ויבא ישראל ממצרים ויעקב נר
בארץ חם: ²⁴ ויפר את עמו מארד ויעצמו מצריו:
²⁵ הפק לכם לשנא עמו להתנצל בעבדיו: ²⁶ שלח
משה עבדו אהרן אשר בחר בו: ²⁷ שמו בס דבריו
אתותיו ומפתים בארץ חם: ²⁸ שלח חשך ויחשך ולא
מור את דברינו: ²⁹ הפק את מנייהם לדם וימת את
דנתם: ³⁰ שraz ארצם צפראדים בחדריו מליכיהם: ³¹
אמר ויבא ערבי כנום בכל גבולם: ³² נתן נשמייהם
ברד אש להבות בארץ: ³³ ויך נפם ותאנם וישבר
ען נבולם: ³⁴ אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר:
³⁵ ויאכל כל עשב בארץם ויאכל פרי אדמתם: ³⁶ ויך כל

שמעו בקול יהוה: 26 ווישא ידו להם להפיל אותם במדבר: 27 ולהפיל זרעם בנויים וולזרותם בארכות: 28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחו מתים: 29 ויכעיסו במעליהם ותפרץ בם מגפה: 30 וויעמד פינחס ויפלל דלהות נשחת ובריחו ברזול גרע: 31 כל אולם מדרך פשעם ומעונתיהם יתענו: 32 ווישעקו אל יהוה בצר להם עד עולם: 33 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם: 34 כי המרו את רוחו ויבטה בשפטיו: 35 כי המרו את העמים אשר אמר יהוה להם: 36 וויתערכו בניו וילמדו מעשיהם: 37 וויברו את צביהם והיהו משה מושךם למקש: 38 וויבחו את בנייהם ואת בנותיהם לשדים: 39 ווישפכו דם נקי דם בנייהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי נגען ותתנפּ הארץ בדים: 40 וויתר אף יהוה בעמו במשיעיהם ווינו במעליהם: 41 וויתנמ ביד גוים וימשלו בהם ויתעב את נחלהו: 42 ווילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: 43 פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצם וימכו בעונם: 44 ווירא בצר להם בשמי את רנתם: 45 וויזכר להם בירוחו וינחם כרב חסדו: 46 וויתן אורתם לחרמים לפניו כל שוביהם: 47 והשענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הננים להרות לשם קדר שלהשתבח בתהלהך: 48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו יה:

107 הדרו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 1 יאמרו גאoli יהוה אשר נאלים מיד צד: 2 ומארכות קבצם מזורה ומערבע מצפון ומיים: 3 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו: 4 רעבים נם צמאים נפשם בהם תחטף: 5 ווישעקו אל יהוה בצר להם מצוקותיהם יצילם: 6 ווידריכם בדרך ישירה לילכת אל עיר מושב: 8 יהודו ליהוה חסדו ונפש רעהה מלא טוב: 9 כי השביע נפש שקה ונפש רעהה מלא טוב: 10 ישבו חישך וצלמות אסורי עני וברזול: 11 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: 12 וויכנע בעמל לכם כשלו

ידידיך הושעה ימינך וענני: 7 אלהים דבר בקדשו
עלזה אחלקה שכם ועמך סכות אמדד: 8 לְיִגְלַעַד לְ
מנשה ואפרים מעוז ראשיה יהודה מחקקי: 9 מואב סיר
רחציו על אדום אשליך נעליו עלי פלשת אתרועע:
10 מי יבלני עיר מבצר מי נחני עד אדום: 11 הלא
אלחים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו: 12 הבה
לו עזרת מצר ושווא תשועת אדם: 13 באלדים נעשה
חיל והוא יbos צרני:

110 לדוד מזמור נאם יהוה לאנני שב לימני עד
אשית איביך הדם לרנגייך: 2 מטה עזק ישלה יהוה
מציען רדה בקרב איביך: 3 עמד נדבת ביום חילך
בחדורי קדרש מרחם משרח לך טל ילדהיך: 4 נשבע
יהוה ולא נחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי
צדק: 5 אדני על ימינך מבחן ביום אפו מלכים: 6 ידין
בגנים מלא גינויים מבחן ראש על ארץ רבה: 7 מנהל
בדרכך ישחה על כן ירים ראש:

111 הלו יה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים
ונודה: 2 גណלים מעשי יהוה דרושים לכל חפצייהם: 3
הוד והדר פעלנו וצדקו עמדת לעד: 4 זכר עשה
לנפלוatto חנון ורחום יהוה: 5 טרפף נתן ליראיו זיכר
לעולם בריותו: 6 כח מעשיו הניד לעמו לחת להם
נחלת גנים: 7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל
פקודיו: 8 סמכים לעד לעולם עשים באמת וישראל:
9 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריותו קדוש ונורא
שמנו: 10 ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל
עשיהם תחלתו עמדת לעד:

112 הלו יה אשרי איש ירא את יהוה במצוותו
חפץ מאר: 2 גיבור הארץ יהיה זרעו דור ישרים
יברך: 3 הון ועשר בכיתו וצדקו עמדת לעד: 4 זרחה
בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק: 5 טוב איש
חנון ומלווה יכלכל דבריו במשפט: 6 כי לעולם לא
ימוט לזכור עולם יהוה צדיק: 7 משמעה רעה לא
ירא נכוון לבתו ביהוה: 8 סמוך לבו לא ירא עד
אשר יראה בצריו: 9 פור נתן לאביווים צדקו עמדת
יראוני יגיעון ראשם: 10 עזרני יהוה אלהי הושענני

כחדרך: 27 וידעו כי ידרך זאת אתה יהוה עשיתה: 28
יקללו המה אתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישם: 29
ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם: 30 אורה
יהוה מאדר בפי ובתוכך רבים אהללו: 31 כי יעמוד
ליימין אביוון להושע משפטו נפשו:

109 למנצח לדוד מזמור אלהי תחלתי אל
תחרש: 2 כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו
אתו לשון שקר: 3 ודברי שנה סבבוני וילחמוני
חנן: 4 תחת אהבתך ישטנוו ואני תפללה: 5 וישימו
על רעה תחת טובה ושונאה תחת אהבתך: 6 הפך
עליו רשע ושתן יעמד על ימינו: 7 בהשפטו יצא רשע
וחפלתו תהיה לחטאיה: 8 יהיו ימי מעתים פקדתו
יקח אחר: 9 יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה: 10 וננווע
ינעוו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם: 11 ינקש נושא
כל אשר לו ויבזו זרים גינויו: 12 אל יהי לו משך
חסר ואל יהי חונן ליתומיו: 13 יהיו אחריתו להכרית
בדור אחר ממה שמים: 14 זכר עון אבותיו אל יהוה
וחחתת אמו אל תמה: 15 יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת
ארץ זכרם: 16 יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף
איש עני ואביוון ונכח לבב למותה: 17 ויאח הקלה
וחבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנה: 18 וילבש
קלהה כמדוע ותבא כמים בקרבו וכשמן עצמותיו:
19 תהיו לו כבנד יעתה ולמזה תמיד יחננה: 20 זאת
פעלה שטני מאות יהוה והדברים רע על נפשי:
21 אתה יהוה אדני עשה אני למען שמי כי טוב חסך
הצילני: 22 כי עני ואביוון אנכי ולבוי חלל בקרבי:
23 צכל כנחותו נחלה נגערתו כארבה: 24 ברבי כשלו
מצום ובשרי כחש משמן: 25 ואני היתי הרפה להם
תהילים

לעד קרנו תרום בכבוד: 10 רשות יראה וכעס שניו
זהך ונמס התאות רשותים תאבך:

116 אהבתו כי ישמע יהוה את קולי תחנוני: 2

כי חטה אנו לִי ובמי אקרא: 3 אפפני חבל מות

ומצרי שואל מצאוני צרה ויגונן אמצעא: 4 (Sheol h7585)

ובשם יהוה אקרא أنها יהוה מלטה נשפי: 5 חנון יהוה

וצדיק ואלהינו מرحם: 6 שמר פתאים יהוה דלותי

ולי יהושיע: 7 שובי נשפי למנוחיכי כי יהוה גמל

עליכי: 8 כי חלצת נשפי ממות את עני מדם דמעה את

rangle מדח: 9 אתה לך לפני יהוה בארץות החיים: 10

האמנתי כי אדבר אני עיתוי מאד: 11 אני אמרתי בחיפוי

כל האדם כוב: 12 מה אשיב ליהוה כל תגמולו כי

עלוי: 13 כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא: 14 נdryי

לי יהוה אשלם ננדה נא לכל עמו: 15 יקר בעני יהוה

המוותה לחסידיו: 16 أنها יהוה כי אני עבדך אני עבדך

בן אמתך פתחת למוסריו: 17 לך אזבח זבח תורה

ובשם יהוה אקרא: 18 נdryי לי יהוה אשלם ננדה נא

כלל עמו: 19 בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלים

הלויה:

117 הלויה את יהוה כל נוים שבחוותם כל האממים:

2 כי גבר עליינו חסדו ואמת יהוה לעולם הלויה:

118 הodoו לי יהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 אמר

נא ישראל כי לעולם חסדו: 3 יאמרו נא בית אהרן כי

לעולם חסדו: 4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו:

5 מן המצר קראתי יה עני במרחיב יה: 6 יהוה לי לא

אירה מה יעשה לי אדם: 7 יהוה לי בעזריו ואני אראה

בשנאי: 8 טוב לחסות ביהוה מבטח באדם: 9 טוב

לחסות ביהוה מבטח בנדיבים: 10 כל נוים סכובוני

בשם יהוה כי אמילים: 11 סכובוני סכובוני בשם יהוה

כי אמילים: 12 סכובוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם

יהוה כי אמילים: 13 רחחה דחיתני לנפל ויוהה עזני:

והארץ נתן לבני אדם: 17 לא המתים יהללו יה ולא

הלויה: 10 רשות יראה וכעס שניו הלויה את שם

יהוה: 2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: 3

ממזוח שמש עד מבואו מהלך שם יהוה: 4 רם על

כל נוים יהוה על השמיים כבודו: 5 מי כיהה אלהינו

המנביהו לשבת: 6 המשפילי לראותם בשםים וברצין:

7 מיקמי מעפר דל מאשפת ירים אביו: 8 להושיבי

עם נdryים עם נdryי עמו: 9 מושיבי עקרת הבית אם

הבנים שמחה הלויה:

114 ביצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז:

2 היהת יהודה לקדשו ישראל ממשלה: 3 הים

רא והנס הירדן ישב לאחר: 4 החרים רקד כאלים

גבועות לבני צאן: 5 מה לך הים כי תנוט הירדן חסב

לאחר: 6 החרים תרקדו כאלים גבועות לבני צאן: 7

מלפני אדון חוליו ארץ מלפני אלה יעקב: 8 ההפה

הצור אם מים חלמייש למענו מים:

115 לא לנו יהוה לא לנו כי לשחק תן כבוד

על חסךך על אמתך: 2 למה יאמרו הגוים איה נא

אליהם: 3 ואלהינו בשםים כל אשר חפש עשה: 4

עצבייהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: 5 פה להם ולא

ירדרבו עזים להם ולא יראו: 6 אזים להם ולא ישמעו

אף להם ולא יריחו: 7 ידיהם ולא ימשו רגלייהם

ולא יהלכו לא יהנו בוגרנו: 8 כמושם יהו עשיהם כל

אשר בטח בהם: 9 ישראל בטח ביהוה עוזר ומגנם הוא: 10

בית אהרן בטחו ביהוה עוזר ומגנם הוא: 11 יהוה

יראי יהוה בטחו ביהוה עוזר ומגנם הוא: 12 יהוה

ורכנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית

אהרן: 13 יברך ירא יהוה הקטנים עם הנדלים: 14

יסף יהוה עליכם עליכם ועל בנייכם: 15 ברוכים אתם

לייהוה עשה שם שמיים וארץ: 16 השמיים שמיים לייהוה

והארץ נתן לבני אדם: 17 לא המתים יהללו יה ולא

14 עז וומרת יה ויה ל' לישועה: 15 קול רנה ויושעה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל: 16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל: 17 לא אמות כי איה ואספר מעשי יה: 18 יסר יסרני יה ומלות לא נתני: 19 פתחו לי שעורי צדק אבא בם אודה יה: 20 זה השער ליהוה צדיקים יבואו בו: 21 אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: 22 אבן מסכו הבונים היהת לראש פנה: 23 מאות יהוה היהת זאת היא נפלהת בעניינו: 24 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמהה בו: 25 אני יהוה הושעה נא אני יהוה הצלחה נא: 26 ברוך הבא בשם יהוה ברכונכם מבית יהוה: 27 אל יהוה ויאר לנו אסרו הג בעבותים עד קדנות המזבח: 28 אליו אתה ואודך אלה אודומך: 29 הודה ליהוה כי טוב כי לעולם הסדו:

119 אשרי תמיימי דרך ההלכים בתורת יהוה:
 2 אשרי נצרי עדתוי בכל לב ידרשוهو: 3 אף לא פועלו עליה בדרכיו הלו: 4 אתה צויתה פקדיך לשמר מאד: 5 אחלי יכנו דרכי לשמר חוקיך: 6 או לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך: 7 אודך בישר לבב בלmedi משפטיך צדקך: 8 את חוקך אשמר לשמר כדברך: 10 בכל לבי דרשתייך אל תשנני מצותיך: 11 בלבבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך: 12 ברוך אתה יהוה למדני חוקיך: 13 בשפטינו ספרתי כל משפטיך פיך: 14 בדרכך עדותיך שתני בעל כל הון: 15 בפקדיך אשיה ואביה ארכתייך: 16 בחקתויך אשתחעש לא אשכח דברך: 17 גל עני ואביה עבדך אהיה ואשمرة דברך: 18 גל עני ואביה נפלאות מותרתך: 19 גר אנכי בארץ אל תסתיר ממי מצותיך: 20 גרסה נפשי להאהה אל משפטיך בכל עת: 21 נערת זדים ארוורים השווים מצותיך: 22 גל מעלי חרפה ובכו כי עדתיך נצrichtי: 23 גם ישבו שרים כי נדברו עבדיך ישיח בחוקיך: 24 גם עדתיך שעשי

חסוך יהוה מלאה הארץ חוק למדני: 65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך: 66 טוב טעם ורעה למדני כי במצביך האמנתי: 67 טרם עננה אני שנג ועתה אמרתך שמרתך: 68 טוב אתה ומטיב למדני חוק: 69 טפלו עלי שקר זרים אני בכל לב אוצר פקודיך: 70 טפש כחלה לבם אני תורהך שעשתי: 71 טוב לי כי עניתו למען אלמד חוק: 72 טוב לי תורה פיך מאלפי זהב וכסף: 73 ידיך עשוני ויכוננו היבני ואלמדה מצותיך: 74 יראיך יראוני וישמכו כי לדברך יחלתי: 75 ידעתך יהוה כי צדך משפטיך ואמונה עניתני: 76 יהו נא הסדר להנני כאמרתך לעבדך: 77 יבאוני רחמייך ואחיה כי תורתך שעשוי: 78 יבשו זרים כי שקר עותוני אני אשיה בפקודיך: 79 ישובו לי יראיך יודעו עדתיך: 80 יהי לבך תמים בחיקך למען לא אבוש: 81 כלתת להתשועתך נפשי לדברך יחלתי: 82 כלו עני לאמרתך לאמר מתי תנחמוני: 83 כי עבדך מוציא תעשה ברודפי משפט: 84 כרוי לי זדים בליך כנדר בקיוטר חוק לא שחתוי: 85 כמה ימי עיטה כנדר בקיוטר חוק לא שחתוי: 86 כל מצותיך אמונה שקר רדרפוני עזרוני: 87 כמעט כלוני באך ואני לא עזבתי פקודיך: 88 כחדר חיני ואשمرة עדות פיך: 89 לעולם יהוה דברך נצבר בשמיים: 90 לדודך אמונהך כונת ארץ ותעمر: 91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך: 92 לולי תורהך שעשוי או אבדתי בעני: 93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייננו: 94 לך אני הושענו כי פקודיך דרשתי: 95 לוי קוו רשותם לאבדני עדתיך אתובן: 96 לכל תכללה ראייתך קץ רחבה מצותך מادر: 97 מה אהבתך תורהך כל היום היא שיחתך: 98 מאיבי תחכמוני מצותך כי לעולם היא לי: 99 מכל מלמדיו השלחו כי עדותיך שיחה לי: 100 מוקנים אתובן כי פקודיך נצרתך: 101 מכל ארץ רע כלאי רגלי למען אשמר דברך: 102 ממשפטיך לא אהבה: 103 מה נמלציו לחכى אמרתך סרתוי כי אתה הורתני: 104 מפקודיך אתובן על כן שנאתך כל מדברך לפיו: 105 נר לרגלי דברך ואור לנתיותך: 106 ארח שקר: 107 נשבותי וקימה לשמר משפטיך צדך: 108 עד מאד יהוה חני כדברך: 109 נפשי בכפי תמיד ותורתך יהוה ומשפטיך למדני: 110 נטה רשותם פח לי ומפקודיך לא לא שחתוי: 111 נטה רשותם עדתיך לעולם כי שנון לב הימה: תעתי: 112 נטה רשותם עבדך לעולם עקב: 113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתך: 114 סתרי ומני מרים ואצורה מצות אלדו: יהלתי: 115 סרו ממי מרים ואצורה מצות אלדו: 116 סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבשני משברי: 117 שעדני ואושעה ואשעה בחיקך תמיד: 118 סלית כל שנוגים מהיקך כי שקר תרימות: 119 סניום השבת כל רשיי ארץ לך אהבתך עדתיך: 120 סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי: 121 עשתיה משפט וצדך כל הניחני לעסקי: 122 ערב עבדך לטוב אל ישבני זרים: 123 עני כלו לישועך ולא אמרתך צדך: 124 עשה עם עבדך כחסך וחקיך למדני: 125 עבדך אני שיחות אשר לא כתורתך: 126 עת לעשות להוה הפרו הביני ואדעה עדתיך: 127 על כן אהבתך מזוהב ומפוז: 128 תורתך: 129 על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי: 130 פלאות עדותיך על כן נצתרם נפש: 131 פחה דבריך אבוי: 132 פנה אליו וחנני כמשפט לאהבי שמן: 133 פעמי הכן כאמרתך ואל תשלט בי כל און: 134 פניך האר בעבדך מעשך אדם ואשمرة פקודיך: 135 פלאות עדתיך מادر: 136 פלני מים ירדנו עני על לא שמרו תורהך: 137 צדיק אתה יהוה וישראל משפטיך: 138 צוית צדך עדתיך ואמונה מادر: 139 צמתתני קנאתי כי שחו דבריך צרי: 140 צרופה אמרתך מادر בעבדך כלאי רגלי למען אשמר דברך: 141 צער א נבזה פקודיך לא שחתוי: 142 אהבה:

שנונים עם נחלי רתמים: 5 אויה לי כי נרתי משך
שנתי עם אהלי קדר: 6 רבת שכנה לה נפשי עם
שונא שלום: 7 אני שלום וכי אדבר המה למלחמה:
121 שיד למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא
ערוי: 2 עורי עם יהוה עשה שמיים וארץ: 3 אל יתן
למוש רגליך אל ינום שמרך: 4 הנה לא ינום ולא יישן:
שומר ישראל: 5 יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך:
6 יומם המשמש לא יכחה וירח בלילה: 7 יהוה ישמך
מכל רע ישמך את נפשך: 8 יהוה ישמך צאך ובואך
מעחה ועד עולם:

122 שיד המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית
יהוה נלך: 2 עמדות היו רגליו בשעריך ירושלים: 3
ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדרו: 4 שם על
שבטים שבטי יה עדות לישראל להדרות לשם יהוה:
5 כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד:
6 שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך: 7 יהי שלום
בחילך שללה בארמנוטיך: 8 למען אחיו ורעי אדרבה
נא שלום בך: 9 למען בית יהוה אלהינו אבקש טוב
לך:

123 שיר המעלות אלך נשatoi את עיני היישבי
בשמיים: 2 הנה כעינוי עבדים אל יד אדוניהם כעינוי
שפחה אל יד גברתה בן עניינו אל יהוה אלהינו עד
שיהנו: 3 חננו יהוה חננו כי רב שבענו בו: 4 רבת
שבעה לה נשנו הלועג האשאנים הבוז לנזונים:

124 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו
אמר נא ישראל: 2 לולי יהוה שהיה לנו בקום עליינו
אדם: 3 איזי חיים בלעונו בחירות אפס בנו: 4 איזי
הימים שטפונו נחלה עבר על נפשנו: 5 איזי עבר על
נפשנו הימים הזידונים: 6 ברוך יהוה שלא נתנו טרף
לשוניים: 7 נפשנו צפדור נמלטה מפח ווקשים הפה

צדקהך צדק לעולם ותורתך אמת: 143 צר ומצוק
מצאני מצותיך שעשי: 144 צדק עדותיך לעולם
היבני ואהיה: 145 קראתי בכל לב עני יהוה חיק
אצרא: 146 קראתיק הושענו ואשمرה עדתיך: 147
קדמותי בשפך ואשועה לדבריך יתלו: 148 קדמו עני
אשמרות לשיח באמרתך: 149 קולי שמעה כחסך
יהוה כמשפטך חני: 150 קרבו רדפי זמה מתורתך
רחקו: 151 קרוב אתה יהוה וככל מצותיך אמת: 152
קדם יעדתי מעדתיך כי לעולם יסתרם: 153 דרא עני
וחלצני כי תורהך לא שכחתי: 154 ריבת ריבי ונאלני
לאמרתך חני: 155 רחיק מרשעים ישועה כי חוך
לאדרשו: 156 רחמייך רבים יהוה כמשפטך חני:
157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטוי: 158 ראיות
בנדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: 159 ראש דברך
כי פקודיך אהבתו יהוה כחסך חני: 160 ראש דברך
אמת ולוועלים כל משפט צדך: 161 שרים רדפני חنم
ומדבריך פחד לבוי: 162 שיש אגבי על אמרתך כמושא
שלל רב: 163 שקר שנאטו ועתבה תורהך אהבתו:
164 שבע ביום הלתיך על משפטיך צדך: 165 שלום
רב לאחבי תורהך ואין למו מכשול: 166 שברתי
ליישועתך יהוה וממצותיך עשיתי: 167 שמרה נפשי
עדתיך ואהבתם מאר: 168 שמרתי פקודיך وعدתיך כי
כל דרכיכ נדרך: 169 תקרב רנטוי לפניך יהוה כרבך
הכינוי: 170 תבוא תהנתני לפניך אמרתך הצלני: 171
תבענה שבטי תהלה כי תלמדני חיקך: 172 חען לשוני
אמרתך כי כל מצותיך צדק: 173 תהי ייך לעזרני כי
פקודיך בחורתך: 174 תאบทי ליישועתך יהוה ותורתך
עשהינו: 175 תחוי נפשי ותהלהך ומשפטך יוזרני:
176 תעיתו כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:
120 שיר המעלות אל יהוה בצורתה לי קראתי
ויענני: 2 יהוה הצללה נפשי משפט שקר מלשון רמיה:
3 מה יתנו לך ומה יוסיף לך לשון רמיה: 4 חצי גבר

- נשבר ואנחנו נמלטנו: 8 עוזרנו בשם יהוה עשה שמי
ואין: 9 קץ עבות רשעים: 5 יבשו ויסנו אחר כל שנאי ציון:
6 יהיו כחציר גנות שקרמת שלפ' יבש: 7 שלא מלא
כפו קוצר וחצנו מעמר: 8 ולא אמרו העברים ברכות
יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:
130 שיר המעלות ממוקמים קראתיך יהוה:
1 אדני שמעה בקול תהיינה אוניך קשבות לכול
תחנוני: 3 אם עונות תשמר יה אדני מי יעד: 4 כי
עמרק הסליחה למען תורא: 5 קומיי יהוה קותה נפשי
ולדרכו הוחלתי: 6 נפשי לאדני משמרים לבקר
שמרים לבקר: 7 יהיל ישראל אל יהוה כי עם יהוה
החסד והרבה עמו פדרות: 8 והוא יפדר את ישראל
מכל עונותיו:
131 שיר המעלות לדוד יהוה לא נגה לבי ולא
רמו עני ולא הлечתי בנדלות ובגפלוות ממי: 2 אם
לא שוויי ודוממתי נפשי כנמל עלי אמו כנמל עלי
נפש: 3 יהיל ישראל אל יהוה מעלה ועד עולם:
132 שיר המעלות זכר יהוה לדוד את כל עונתו:
2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביך יעקב: 3 אם אבא
באהל ביתך אם עלה על ערש יצועי: 4 אם אתן
שנת לעני לעפפי תונמה: 5 עד מצא מקום ליהוה
משכנות לאביך יעקב: 6 הנה שמענו באפרטה
מצאנוה בשדי יער: 7 נבואה למשכנותיו נשתחווה
להדרם רגלי: 8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון
עוז: 9 כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירנו: 10 בעבור
דוד עבדך אל תשב פני משיחך: 11 נשבע יהוה לדוד
אמת לא ישוב ממנה מפרי בטן אשית לכסא לך: 12
אם ישמרו בניך בריתך وعدתך זו אלמדם גם בניהם
עדיך ישבו לכסא לך: 13 כי בחר יהוה בציון אורה
למושב לו: 14 זאת מנוחתי עדר עד פה אשב כי אותיה:
15 צידה ברך אברך אכינוי אשבע לך: 16 וכחנה
אלביש ישע וחסידיה רנן ירנו: 17 שם אצמיה קרון
תהיילים
- 125 שיר המעלות הבתחים ביהוה כהר ציון לא
ימוט לעולם ישב: 2 ירושלים הרום סביב לה ויהוה
סביב לעמו מעתה ועד עולם: 3 כי לא ינוח שבט
הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלהו הצדיקים
בועלתה ידיהם: 4 היטיבה יהוה לטובים ולישראלים
בלבותם: 5 והמתים עקלקלותם يولיכם יהוה את
פעלי האון שלום על ישראל:
- 126 שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון
היוינו כחלמים: 2 או מלא שחוק פינו ולשוננו רנה או
יאמרו בנימוס הנדייל יהוה לעשות עם אלה: 3 הגדייל
יהוה לעשות עמו היינו שמחים: 4 שובה יהוה את
שבותנו כאפיקים בנגב: 5 הזרעים בדמעה ברנה
יקצרו: 6 הילך יילך ובכח נשא משך הזרע בא יבוא
ברנה נשא אלמתיו:
- 127 שיר המעלות לשלהמה אם יהוה לא יבנה
בית שוא עמלו בונו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא
שקד שומר: 2 שוא לכם משכימי קום מהחרדי שבת
אכל' לחם העצבים.cn יתן לירידיו שנא: 3 הנה נחלת
יהוה בנימש שכר פרוי הבטן: 4 כחצים ביד גבר.cn
בני הנערדים: 5 אשרי הגבר אשר מלא את אשפחו
מהם לא יבשו כי ידברו את אויביהם בשער:
- 128 שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך
בדרכיו: 2 גינע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: 3
אשריך נפנ פရה ביררכתי ביטך בניך כשתלי זיתים
סביב לשלהנק: 4 הנה כי.cn יברך גבר ירא יהוה:
5 יברך יהוה מציון וראה בטוב ירושלים כל מי
חיך: 6 וראה בנימש לבנייך שלום על ישראל:
- 129 שיר המעלות רבת צררוני מנערדי יאמר נא
ישראל: 2 רבת צררוני מנערדי גם לא יכול לו: 3 על

136 הָדוּ לְיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 2
הָדוּ לְאֱלֹהִי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 3 הָדוּ לְאֱדֹנִים
הָאֱדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 4 לְעֶשֶׂה נְפָלָאֹת גְּדוּלֹת
לְבָדֹד כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 5 לְעֶשֶׂה הַשְׁמִים בְּתַבּוֹנָה כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶד: 6 לְדַקֵּעַ הָאָרֶץ עַל הַמִּים כִּי לְעוֹלָם
חֶסֶד: 7 לְעֶשֶׂה אֲוֹרִים גְּדוּלִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 8
אֶת הַשְׁמָשׁ לְמִמְשָׁלָת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 9 אֶת
הַיְרָחַ וְכָוכְבִּים לְמִמְשָׁלָת בְּלִילָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 10
לִמְכָה מִצְרִים בְּבָכּוּרִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 11 וַיַּוֹּצֵא
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 12 בַּיּוֹם חֶזֶקָה וּבְזָרוּעָן
נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 13 לְגַזְוָר יִם סּוֹף לְגַנְזִירִים כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶד: 14 וְהַעֲבֵר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם
חֶסֶד: 15 וּנְגַדֵּר פְּרָעָה וְחִילּוּ בַּיּוֹם סּוֹף כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 16
לִמְוֹלִיךְ עָמוֹ בְּמִדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 17 לִמְכָה
מַלְכִים גְּדוּלִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 18 וַיַּהְרָגֵן מַלְכִים
אֲדִירִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 19 לְסִיחָן מֶלֶךְ הָאָמֶרֶת כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶד: 20 וַיַּעֲגֹן מֶלֶךְ הַבְּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
וַיִּתְּנוּ אֶרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 22 נַחֲלָה
לִיְשָׂרָאֵל עַבְדָוּ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 23 שְׁבָשְׁפָלְנוּ זָכָר
לְנוּ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: 24 וַיַּפְרֹקְנוּ מִצְרָיִם כִּי לְעוֹלָם
חֶסֶד: 25 נָתַן לְחַם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
הָדוּ לְאֶלְ� הַשְׁמִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:

137 על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו
את ציון: 2 על ערבים בתוכה תלינו גננותינו: 3 כי
שם שאלנו שוביינו דברי שיר ותולינו שמה שירו
לנו מישר ציון: 4 איך נשיר את שיר יהוה על אדמת
נכך: 5 אם אשכח ירושלם תשכח ימינו: 6 תרבך
לשוני לחכי אם לא אזכיר אם לא עלה את ירושלם
על ראש שמהתי: 7 זכר יהוה לבני אדורם את יום
ירושלם האמורים ערו ערו עד היסוד בה: 8 בת בבל
השודורה אשריו שישלם לך את נמולך שנמלת לנו: 9
אשריו שיאחו נפץ את עליליך אל הסלע:

לדור ערכתי נר למשיחי: ¹⁸ אויביו אלבייש בשת
ועלויו יצין נרו:

133 שיר המעלת לדוד הינה מה טוב ומה נعم שבת אחים נם יחד: 2 כשםן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדתו: 3 כטל חרמון שירד על הררי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם:

134 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עברי
יהוה העמידים בבית יהוה בלאות: 2 שאו ידכם קדש
וברכו את יהוה: 3 יברך יהוה מציון עשה שמיים
ואארץ:

135 הלו יה הלו את שם יהוה הלו עברדי:
יהוה: 2 שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו:
3 הלו יה כי טוב יהוה זמרו לשם כי נעים: 4 כי
יעקב בחר לו יה ישראל לՏנלו: 5 כי אני ידעת כי
נדול יהוה ואדניינו מכל אלהים: 6 כל אשר חפץ יהוה
עשה בשםים ובארץ ביוםים וכל תהומות: 7 מעלה
נשאים מקצת הארץ ברקים למטה עשה מוצא רוח
ماוצרתו: 8 שהכה בכורי מצרים מארם עד בהמה:
9 שלח אותן ומפתים בחוכמי מצרים בפרעה ובכל
עבדיו: 10 שהכה גויים ربיהם והרג מלכים עזומים: 11
לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל מלכות
כנען: 12 נתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: 13
יהוה שמן לעולם יהוה וכרכך לדרך ודרך: 14 כי ידין
יהוה עמו ועל עבדיו יתנהם: 15 עצבי הגויים כסף
וזהב מעשה ידי אדם: 16 פה להם ולא ידברו עיניהם
לهم ולא יראו: 17 אזונים להם ולא יאוזנו אף אין יש
רוח בפיהם: 18 כמוותם יהיו עשייהם כל אשר בטה
ביהם: 19 בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו
את יהוה: 20 בית הלו ברכו את יהוה יראי יהוה
ברכו את יהוה: 21 ברוך יהוה מציון שכן ירושלם
הלו יה:

140 למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מادرם רע

מאיש חמשים תנצרי: 2 אשר חשבו רעה בכל כל ים
יגרו מלחותם: 3 שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב
חחת שפטיהם סלה: 4 שמרני יהוה מידי רשות מאיש
חמשים תנצרי אשר חשבו לדוחות עמי: 5 טמנו
aims פח לוי וחלבים פרשו רשות ליד מענל מקשים
שתו לוי סלה: 6 אמרתי ליהוה אלוי אתה הארץ יהוה
קול תחנוני: 7 יהוה אדני עוז ישועתי סכתה לראשי
בימים נשך: 8 אל תתן יהוה מאוי רשות זומו אל תפek
ירומו סלה: 9 ראש מסבי عمل שפטיהם יכסומו: 10
מייטו עליהם נחלים באש יפלם ב מהמותם בליקומו:
11 איש לשון בל יכוון בארץ איש חמש רע יצודנו
למדחפת: 12 ידעת כי יעשה יהוה דין עני משפט
אכנים: 13 אך צדיקים יודו לשמה ישבו ישרים את
בניך:

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי הארץ

קולי בקריא לך: 2 תכוון תפלי קתרת לפניך משאת
כפי מנהת ערב: 3 שיתה יהוה שמרה לפני נצחה על
دل שפט: 4 אל תבי לדבר רע להתעלל עלילות
ברשות את אישים פועל און וכל אללים במנעיהם: 5
יהלני צדיק חסד וויכחני שמן ראש אלני ראי כי
עוד ותפלתי ברעותיהם: 6 נשטטו בידיו סלע שפטיהם
ושמעו אמר כי נعمו: 7 כמו פלח ובקע בארץ נפזרו
עצמינו לפני שואל: 8 כי אליך יהוה אדני
ענוי בכח חסיטוי אל הער נפש: 9 שמרני מידי פח
יקשו לי ומקשות פועל און: 10 יפלו במכמריו רשותם
יחד אנכי עד עברו:

142 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה קולי

אל יהוה אזעך קולי אל יהוה אתהנן: 2 אשפיך לפניו
שיחי צרתוי לפניו אניד: 3 בהחטף עלי רוחיו ואתה
ודעת נתיבתי בארח זו אהליך טמנו פח לי: 4 חבית
יחד אנכי עד עברו:

לדוד אודך בכל לבני ננד אלהים אומרך: 2
ашתחו אל היכל קדשיך ואודה את שמך על חסיך
ועל אמרך כי הנדلت על כל שמך אמרתך: 3 ביום
קרأتي ותענני תרhabני בנפשי עז: 4 יודוך יהוה כל
מלכי ארץ כי שמו אמריך פיך: 5 וישראל בררכי יהוה
כי גודול כבוד יהוה: 6 כי רם יהוה ושפלה יראת נגה
ממרחך יידע: 7 אם אליך בקרב צרה תחני על אף
איבי תשלח יידך ותושענו ימינך: 8 יהוה יגמר בעדי
יהוה חסיך לעולם מעשי יידך אל תרפ:

למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע:

2 אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרשוי מרחוק: 3
ארחי ורבי זritis וככל דרכי הסכנתה: 4 כי אין מלה
בלשוני הון יהוה ידעת כללה: 5 אחות וקדם צרתני
ותשת עלי כפכה: 6 פלאיה דעתה ממני נשגה לא
אוכל לה: 7 אני אליך מרוחך ana מפניך אברח:

8 אם אסק שמיים שם אתה ואציעיה שואל הנך: (Sheol)

9 אשא כנפי שאר אשכנה באחריותם: 10 גם שם
7585

ידך תנחני ותאחזני ימינך: 11 וואמר אך חשק ישופני
ולילה אור בעדי: 12 גם חשק לא יהשיך מך ולילה
כיום יאדר כחשיכה אורה: 13 כי אתה קנית כליתו
תסכני בבטןامي: 14 אודך על כי נוראות נפליתו
נפלאים מעשיך ונפשיך ידעת מאר: 15 לא נכחד עצמי
מך אשר עשיתי בסתר רקמות בתקתיות ארץ: 16
גולם ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו
ולא אחד בהם: 17 ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו
ראשיהם: 18 אספרם מחול ירבון הקיצתי וועדי עמד:
19 אם תקטל אלה רשות ואנשי דמים סורו מני: 20 אשר
יאמרך לモזה נשא לשוא עיריך: 21 הלווא משנאניך
יהוה אשנא ובתקוממיךatakot: 22 תכלית שנהה
שנאתיים לאוביים היו לי: 23 חקרני אל ודע לבבי
בחני ודע שרעפי: 24 וראה אם דרך עצב כי ונחני
בדרך עולם:

מנדרלים בנוורויהם בנותינו כזויות מהחטבות הבניות היכל: ¹³ מזינו מלאים מפיקום מזן אל זו צאנו מאליפות מרבותות בחוצותינו: ¹⁴ אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צווה ברחבותינו: ¹⁵ אשרי העם שכחה לו אשרי העם שיחוה אלהיו:

145 תחלה לדוד אדורמך אלהי המלך ואברכה שמק לעולם ועד: ² בכל יום אברך ואהלה שמק לעולם ועד: ³ גודל יהוה ומהל מאר ולנדתו אין חקר: ⁴ דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: ⁵ הדר כבוד הורך ודברי נפלאותיך אשיהה: ⁶ וועוזו נוראיך יאמרו וגדולתיך אספנה: ⁷ זכר רב טובך יביעו וצדקהך ירננו: ⁸ חנון ורchrom יהוה ארך אפים ווגדל חסד: ⁹ טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשו: ¹⁰ יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברוכה: ¹¹ כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: ¹² להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: ¹³ מלכותך מלכות כלعلوم וממשלתך בכל דור ודור: ¹⁴ סומך יהוה לכל הנפלים ווקף לכל הכהפופים: ¹⁵ עניי כל אליך ישברו ואתה נתן להם אתה אכלם בעתו: ¹⁶ פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון: ¹⁷ צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשו: ¹⁸ קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: ¹⁹ רצון יראי יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: ²⁰ שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמד: ²¹ תהלה יהוה ידבר פי ויברך כלبشر שם קדשו לעולם ועד:

146 הלויה הלי נפשו את יהוה: ² אהלה יהוה בחיה אומרה לאלהי בעורי: ³ אל תבטחו בנדריכים בגין נכר: ⁴ אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: ביום ההוא אבדו עשתנותו: ⁵ אשרי שאלי יעקב בעוזו שברו על יהוה אלהיו: ⁶ עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בסהר אמרת לעולם: ⁷ עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתייר אסורים: דבר שוא וימינם ימין שקר: ¹² אשר בניינו ננטעים

ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממניא אין דורש לנפשיו: ⁵ זעקי אליך יהוה אמרתי אתה מהשי חלקי בארץ החיים: ⁶ הקייבת אל רנתי כי דלותי מאר הצלני מרדפי כי אמצו ממוני: ⁷ הוציאה מסנו נפשי להורות את שמק כי יכתרו צדיקים כי תנמל עלי:

143 מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמנך עני בצדקהך: ² ואל תבוא במשפט את עברך כי לא יצדך לפניך כל חי: ³ כי רדף אויב נפשי דכא לא-ארץ חותי הושבני במחשכים כמו עולם: ⁴ ותתעטף עלי רוחוי בתוכו ישתומים לבבי: ⁵ זכרתי ימים מקדם הגוינו בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח: ⁶ פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה: ⁷ מהר ענו יהוה כלתה רוחוי אל תסחר פניך ממנוי ונמשלתי עם ירדי בור: ⁸ השמיינני בברך חסך כי בר בטחתי הודי עני דרכך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי: ⁹ הצלני מאיבי יהוה אליך כסתי: ¹⁰ למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובת תנחני בארץ מישור: ¹¹ למגן שמק יהוה תחני בצדקהך תוציא מצרה נפשי: ¹² ובחסך תצמיה איבי והאבדת כל צררי נפשי כי אני עברך:

144 לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אכבעתי למלחמה: ² חסדי ומצדדי משגבוי ומפלשי לי מני ובו חסיתוי הרודד עמי תחתיו: ³ יהוה מה אדים ותדעחו בן אנווש ותחשחו: ⁴ אדים להבל דמה ימיו צעל עובר: ⁵ יהוה הט שמייך ותרד נע בהרים ויעשנו: ⁶ ברוך ברך ותפיכם שלח חץיך ותהמם: שלח ירך ממרום פצני והצלני ממים רבים מיד בני נכר: ⁸ אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: בים ההוא אבדו עשתנותו: ⁵ אשרי שאלי יעקב בעוזו אליהם שיר חדש אשירה לך בנבל עשר אומרה לך: ¹⁰ הנותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה: ¹¹ פצני והצלני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: ¹² אשר בניינו ננטעים

8 יהוה פקח עוריהם יהוה זקף כפופים יהוה אהב
לאמים שרים וכל שפתי ארץ: 12 בחורים ונם בתולות
צדיקים: 9 יהוה שמר את נרים יתום ואלמנה יעדד
לבדו הודו על ארץ ושםיים: 14 וירם קרן לעמו תהלה
דרך רשעים יעתה: 10 מלך יהוה לעולם אלהיך
ציון לדך דרך הלויה:

לכל חסידייו לבני ישראל על עם קרבו הלויה:
149 הלויה שיריו ליהוה שיר חדש תהלה
בקהיל חסידים: 2 ישמח ישראל בעשיו בני ציון גינו
במלךם: 3 יהלו שמו במחול בתף וכונר יזמו לו:
4 כי רוצח יהוה בעמו יפאר ענווים בישועה: 5 יעלו
חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: 6 רוממות אל
בגרונם וחרב פיפויות בידם: 7 לעשות נקמה בנויים
וחכמה בל Amen: 8 לאסדר מלכיהם בזקם ונכבדיהם
בכבלי ברזל: 9 לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא
לכל חסידייו הלויה:

150 הלויה הלויה אל בקדשו הלויה ברקיע
עו: 2 חללווה בגבורהתו הלויה כרב גדו: 3
הלויה בתקע שופר הלויה בנבל וכונר: 4 הלויה
בתף ומחול הלויה במנים ועוגב: 5 הלויה בצלצלי
שמע הלויה בצלצלי תרואה: 6 כל הנשמה תהלל
יה הלויה:

לאם זקונים עם נערומים: 13 יהלו את שם יהוה כי נשגב שמו
לבדו הודו על ארץ ושםיים: 14 וירם קרן לעמו תהלה
דרך רשעים יעתה: 10 מלך יהוה לעולם אלהיך
ציון לדך דרך הלויה:

147 הלויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאה
תהלה: 2 בונה ירושלים יהוה נדריח ישראלי יכנס: 3
הרפא לשבורי לב ומחייב לעצבותם: 4 מוניה מספר
לכוכבים לכלם שמות יקרא: 5 גודול אדונינו ורב כח
لتבונתו אין מספר: 6 מעודדר ענווים יהוה משפט
רשעים עדי ארץ: 7 ענו ליהוה בתורה זמרו לאלהינו
בכונר: 8 המכסה שמים בעביהם המכין לארץ מטר
המצמיח הרים חציר: 9 נתן לבהמה לחמה לבני
ערב אשר יקראו: 10 לא נובורת הסוס יחפץ לא
בשוקי האיש ירצה: 11 רוצח יהוה את יראיו את
המייחלים להסדו: 12 שבחי ירושלים את יהוה הלויה
אליהיך ציון: 13 כי חיק בריחי שעריך ברך בניך
בקרכך: 14 השם גבולד שלום חלב חטאים ישבעך:
15 השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו: 16 הנtan
שלג צמר כפור כאפר יפרז: 17 משליך קרחו כפתים
לפנוי קרחו מו יעדמה: 18 ישלה דברו ומסם ישב
רווחו יזלו מים: 19 מגיד דברו ליעקב חוקיו ומשפטיו
ליישראל: 20 לא עשה כן לכל נוי ומשפטים בכל ידועם
הלויה:

148 הלויה הלויה את יהוה מן השמים הלויה
במרומים: 2 הלויה כל מלכיו הלויה כל צבאו: 3
הלויה שמש וירח הלויה כל כוכבי אור: 4 הלויה
שמי השמים והמים אשר מעל השמים: 5 יהלו את
שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: 6 ויעמידם לעד לעולם
חק נתן ולא יעבור: 7 יהלו את יהוה מן הארץ תנאים
וכל תהמות: 8 אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה
דברו: 9 החרים וכל נבעות עץ פרי וכל ארזים: 10
החייה וכל בהמה רמש וצפור כנף: 11 מלכי ארץ וכל

חרב ואמלטה רק אני לבדי להגид לך: ¹⁸ עד זה מדבר זה בא ויאמר בניך ובנותיךأكلים ושתים יין בביתם הבכור: ¹⁹ והנה רוח נדולה באה מעבר המדבר וינו עב ארבע בנות הבית ויפל על הנערם וימתו ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: ²⁰ יוקם איוב ויקרע את מעלו וינו את ראשו ויפל ארצתה וישתחוו: ²¹ ויאמר ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לך יהו שם יהוה מברך: ²² בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלת אלהים:

2 יהי היום ויבאו בני האלים להחיצב על יהוה ויבוא נם השטן בתוכם להחיצב על יהוה: ² ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט הארץ ומהתהלך בה: ³ ויאמר יהוה אל השטן השמה לך אל עברדי איוב כי אין כמוה בארץ איש תם וישראל ירא אליהם וסר מרע ועדנו מחזק בחמתו ותיסיתני בו לבלו חنم: ⁴ ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעדר עור וככל אשר לאיש יתן בעדר נפשו: ⁵ אולם שלח נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברך: ⁶ ויאמר יהוה אל השטן הנה בירך אך את נפשו שמר: ⁷ וויצא השטן מאת פניו יהוה ויקח את איוב בשחין רע מכף רגלו עד קדרתו: ⁸ ויקח לו חרש להתנרד בו והוא ישב בתוך האפר: ⁹ ותאמור לו אשתו עדרך מחזיק בתמתק ברך אליהם ומת: ¹⁰ ויאמר אליה כרבר אהת הנבלות תדברין את הטוב נקבל מאת האלים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפטיו: ¹¹ ווישמעו שלושת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עלייו ויבאו איש מקמו אליפיו התימני ובладד השוחח וצופר הנעטתי ויודע יחרדו לבוא לנוד לו ולנהמו: ¹² וישאו את עיניהם מרוחוק ולא היכירוה וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמיימה: ¹³ וישבו

1 איש היה בארץ עז איוב שמו והוא איש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע: ² ווילדו לו שבעה בנים ושלוש בנות: ³ ויהי מקנהו שבעת אלף צאן ושלשת אלף גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אהנות ועבדה רבה מאד ויהי איש ההוא נדול מכל בני קדם: ⁴ ויהלכו בניו ועשו משתה בית איש ימו ושלחו וקראו לששת אחותיהם לאכל ולשתות עמהם: ⁵ ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדש והשכים בבקר והעללה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאנו בני וברכו אליהם כלככם ככה יעשה איוב כל הימים: ⁶ ויהי היום ויבאו בני האלים להחיצב על יהוה ויבוא נם השטן בתוכם: ⁷ ויאמר יהוה אל השטן מאיין תבא ויען השטן את יהוה ויאמר יהוה אל השטן מהתהלך בה: ⁸ ויאמר יהוה אל השטן השמה לך על עברדי איוב כי אין כמוה בארץ איש תם וישראל ירא אליהם וסר מרע: ⁹ ויען השטן את יהוה ויאמר החנן ירא איוב אליהם: ¹⁰ הלא את שכת בעדרו ובعد ביתו ובعد כל אשר לו מסביבו מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ: ¹¹ ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברך: ¹² ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בירך רך אליו אל תשלח ידך ויצא השטן מעם פניו יהוה: ¹³ ויהי היום ובניו ובנותיוأكلים ושתים יין בביתם הבכור: ¹⁴ ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר הי חרשות והאתנות רעות על ידיהם: ¹⁵ ותתפל שבא ותקחם ואת הנערם הכו לפি חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: ¹⁶ עוד זה מדבר זה בא ויאמר אש אליהם נפלת מן השמים ותבער בצאן ובנערם והאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: ¹⁷ עוד זה מדבר זה זה מדבר זה בא ויאמר כשרדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על הנמלים ויקחום ואת הנערם הכו לפি

אתו לאرض שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד:

3 אחרי כן פתח אイוב את פיו ויקלף את יומו: 2 ויען אйוב ויאמר: 3 אבד يوم אולד בו והليلת אמר הרה נבר: 4 היום ההוא יהיה חשק אל ידרשו אלה ממעל ואל תופע עליו נהרה: 5 גנאלחו חשק וצלמות תשכן עליו עננה יבעתהו כמריריו יום: 6 הלילה ההוא יקחחו אף אל ייחד ביום שנה במספר ירחים אל יבא: 7 הנה הלילה ההוא יהו נלמוד אל תבא רננה בו: 8 יקbatchו אדרוי יום העתידים ערד לוויתן: 9 ייחשכו כוכבי נשפו יקו לאור ואין ואל יראה בעפפני שחר: 10 כי לא סנד דלתי בטנו ויסתר עמל מעני: 11 למה לא מרham אמות מבטן יצאת ואנו:

12 מודע קדרמוני ברכים ומה שדים כי איןך: 13 כי עתה שכתי ואשקרות ישנתי או ינוח לי: 14 עם מלכים ויעציו ארץ הבנים חרבות למו: 15 או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם סוף: 16 או כנפל טמון לא אהיה כעלים לא ראו אור: 17 שם רשעים חדרלו רנו ושם ינוחו יגעי כח: 18 יחד אסירים שאנו לא שמו קול נש: 19 קטן ונדרול שם הוא ועבד חפש מאדני: 20 למה יתן לעמל אור וחיים למורי נפש: 21 המחכים למות ואינו יוחפרהו ממתמונים: 22 השמחים אליו ניל יששו כי ימצאו קבר: 23 לנבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלהו בעדו: 24 כי לפני לחמי אנחת תבא ויתכו כמים שאנתי: 25 כי פחד פחדתי ויאתני ואשר גירתי יבא לי: 26 לא שלוחו ולא שקטתו ולא נחתי ויבא רנו:

5 קרא נא הייש עונך ולא מי מקדשים תפנה: 2 כי לאויל יהרג כעש ופתח תמיות קנאה: 3 אני ראייתי אויל משריש ואקובה נודה פתאמ: 4 ירחקו בניו מישע וירכאו בשער ואין מציל: 5 אשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחחו ושהף צמים חילם: 6 כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמה עמל: 7 כי אדם לעמל הילד ובני רשף יגיבו עוף: 8 אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשים דברת: 9 עשה נדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר: 10 הנתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חותות: 11 לשום שפלים למרום וקדרים שנבו ישע: 12 מפער מהשבות ערים ולא העשינה ידרהם תושיה: 13 לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה: 14 יומם יפנשו חשק וככליה ימששו בצהרים: 15 יושע מהרב מפיהם ומיד חוק אבינו: 16 ותהי לדל תקהה ועלתה קפיצה פיה: 17 הנה אשרי אונש יוכחנו אלהו ומוסר שדי אל חמאס: 18 כי הוא יכאי וייחבש ימחץ וידיו תרפינה: 19 בשש צרות צילך ובשבע לא יגע בך רע: 20 ברעב פך ממות ובמלחמה מידי חרב: 21 בשוט לשון תחבא ולא תירא איווב

הנסה דבר אלק: 2 תלה ועוצר במלין מי יוכל: 3 הנה יסרת רביבים וידים רפota חזוק: 4 כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ: 5 כי עתה תבוא אלקיך ותלה תנע עדיך ותבהל: 6 הלא יראתך כסלתך תקוטך ותם דרכיך: 7 זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישדים נכחדו: 8 כאשר

7 הלא צבא לאנוש על ארץ וכימי שיכיר ימיו: 2 כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פועל: 3 כן הenthalתי לי ירחי שוא ולילות עמל מנו לי: 4 אם שכתי ואמרתי מתי אקים וממד ערב ושבעתינו נדרדים עדי נשף: 5 לבש בשרי רמה וגיש עפר עורי רגוע וימאס: 6 ימי קלו מני ארגן ויכלו באפס תקוה: 7 זכר כי רוח חי לא

תשוב עני לראות טוב: 8 לא תשורי עין ראי ענייך כי ואני: 9 כליה ענן וילד בן יורד שאול לא יעלה: (Sheol: 10 לא ישוב עוד לבתו ולא יכירנו עוד מקמו: 11 גם אני לא אחשך פי אדרבה בצר רוחי אשיחה במר נפשי: 12 הום אני אם תניין כי תשים עלי משמר: 13 כי אמרת תחמנני ערשי ישא בשיחו משכבי: 14 וחתני בחמלות ומהזנות תבעתני: 15 ותבחר מהנק נפשי מות עצמותי: 16 מסתוי לא לעלם אחיה חdal ממוני כי הבלני: 17 מה אנוש כי תנדנו וכי תשיות אליו לך: 18 ותפקדנו לברקים לרגעים תבהנו: 19 כמה לא תשעה ממני לא תרפני עד בלע רקי: 20 חטאתי מה אפעל לך נצץ האדם למה שמתני למפנה לך ואיה עלי למשא: 21 ומה לא תשא פשוי ותעביר את עוני כי עתה לעפר אשכוב ושהרנתני ואני:

8 ויען בלאד השוחיו ויאמר: 2 עד אין תמלל אלה ורוח כביר אמר פי: 3 האל יעוט משפט ואם שדי יעוט צדק: 4 אם בניך חטאנו לו ווישלחם ביד פשעם: 5 אם אתה תשחר אל אל ואל שדי התהנן: 6 אם זך וירוש אתה כי עתה יער עלייך ושולם נוט צדקך: 7 והיהראשתך מצער ואחריתך ישגה מادر: 8 כי שאל נא לדר ראשון וכונן לחקיר אבותם: 9 כי תמול אנחנו ולא נדע כי ציל ימינו עלי ארץ: 10 הלא הם יוורך אמרו לך ומלבם יוצאו מלים: 11 היגאה נמא בלא בצח ישנהacho בלי מים: 12 עדנו באבו לא יקטר ולפנוי כל חציר ייבש: 13 כן ארחות כל שכחיו אל ותקות חנפּת האבד: 14 אשר יקוט כסלו ובית עכבייש

景德 כי יבוא: 22 לשדר ולכפן תשחק ומוחית הארץ אל חירא: 23 כי עם אבוני השדה בריתך וחית השדה השלמה לך: 24 וידעת כי שלום אהליך ופקדת נוך ולא תחתה: 25 וידעת כי רב זרע וצאניך כעשב הארץ: 26 תבוא בכלח אליו קבר כעלות נדרש בעתו: 27 הנה זאת חקרנוה כן היא שמענה אתה דעתך:

6 ויען איוב ויאמר: 2 לו שקויל ישקל כעשיו והווית במאזנים ישאו ייחד: 3 כי עתה מה חול ימים יכבד על כן דברי לעז: 4 כי חציו שדי עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי אלה יערכוני: 5 הינחך פרא עלי דשא אם יגעה שור על ביללו: 6 היאכל תפל מבלי מלחה אם יש טעם בריר חלומות: 7 מאנה לננווע נפשי המה כדיו לחמי: 8 מי יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלה: 9 ויאל אלה וידכני יותר ידו ויבצעני: 10 ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמול כי לא כחרדי אמרוי קדוש: 11 מה כחוי כי איהל ומה קצוי כי אאריך נפשי: 12 אם כח אבונים כחוי אם בשרי נחוש: 13 האם אין עזרתי כי ותשיה נדחה ממנה: 14 למס מרעהו חסר ויראת שדי יעוזב: 15 אהי בנדו כמו נחל אפק נחלים יערבו: 16 הקדרים מני קרח עליימו יתעלם שלג: 17 בעת יירבו נצמתו בחמו נדרכו מנקום: 18 יլפחו ארחות דרכם יעלו בחתו ויאבדו: 19 הבינו ארחות תמא היליכת שבא קוו למו: 20 בשו כי בטח באו עדיה ויהפרו: 21 כי עתה הייתם לא תראו חתת ותיראו: 22 הכי אמרת הבו לי ומיכחם שחרו בעדי ומלטוני מיד צר ומיד ערייצים תפדרוני: 24 הורוני ואני אחריש ומה שנויות הבינו לי: 25 מה נמרא צו אמרו ישר ומה יוכיה הוכח מכם: 26 הילוחכ מלים תהשבו ולרוח אמרוי נאש: 27 אף על יתומ תפילו ותכרו על ריעכם: 28 ועתה הויאלו פנו בי וועל פניכם אם א科普: 29 שבו נא אל תהו עולה ושבוי עוד צדקך בה: 30 הוש בלשוני עולה אם חמי לא יבין הווות:

מבטחו: 15 ישען על ביתו ולא יעדיף יהוק בו ולא בבר כפי: 16 או בשחת התבלי נו ותעבוני שלמותי: 17 כי לא איש מבני ענו נבוא יהודו במשפט: 18 על גל שratio יסבכו בית אבנים יהזה: 19 והו משוש דרכו ממקומו וכחש בו לא ראיתיך: 20 והן אל לא ימאם שם ולא יהוק ומperf אחר יצמחו: 21 עד ימלה שחוק פיך ומשפטיך תרואה: 22 שנאייך ילבשו בשות ואهل רשיים איננו:

10 נקתה נפשי בחמי אעובה עלי' שיחי אדרבה במר נפשי: 2 אמר אל אלה אל תרשענו הודי עלי' מה תריבני: 3 הטוב לך כי תשאך כי התמאס גינע כפיך ועל עצה רשיים הופעתה: 4 העוניبشر לך אם כראות אנוש תראאה: 5 היכימי אנוש ימיך אם שנוטה כיימי נבר: 6 כי תבקש לעוני ולחותאי תדרוש: 7 על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל: 8 ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב והבלעוני: 9 זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני: 10 הלא כחלב תחיכנו ובבנה תקפיאני: 11 עור ובשר תלבישני וב עצמות נגידים תסכךני: 12 חיים וחסד עשית עמודי ופקדרך שמרה רוחה: 13 ואלה צפנת בלבך ידעת כי זאת עמק: 14 אם חטאתי ושמורתני ומועוני לא תנקני: 15 אם רשותי אללי לי' וצדקי לא אשא ראש שבע קלון וראה עני: 16 ווינאה כshall תצדוני ותשב חהפלא כי: 17 תחדר ערך גנדי ותרב כעשרות עמודי חליפות וצבא עמי: 18 ולמה מרחם הצאתי אגוע ועין לא תראני: 19 כאשר לא הייתה איה מבטן לקביר אובל: 20 הלא מעט ימי יהדל' ישית ממי ואבלגנה מעט: 21 בטרם לך ולא אשוב אל ארץ חוך וצמלות: 22 ארץ עפתה כמו אפל צמלות ולא סדרים ותפעה כמו אפל:

11 ווין צבר הנעמי ויאמר: 2 הרכ בדרכם לא עינה ואם איש שפטים יצדק: 3 בדיך מתים יחרישו ותלען איזן מכם: 4 ותאמר זיך לך כי וב היה ענייך: 5 ואולם מי יתן אלה דבר ופתח שפטו עמק: 6 ויגד לך תלומות חכמה כי כפלים לחשיה ודע כי ישה לך אלה מעונך: 7 החקר אלה תמצא

איוב 9 ייען איוב ויאמר: 2 אמן ידעת כי כן ומה יצדק אונש עם אל: 3 אם יחפץ לדריב עמו לא יענוו אתה מני אלף: 4 חכם לבב ואמיין כה מי הקשה אליו וישלם: 5 המעתיק הרים ולא ידרו אשר הפקם באפו: 6 המרניין ארץ ממקומה ועמדויה יתפלצון: 7 האמר לחרס ולא יזרח ובعد כוכבים ייחם: 8 נטה שמים לבדו ודורך על במתה ים: 9 עשה עש כסיל וכימה וחרדי תמן: 10 עשה נדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: 11 הן עבר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לו: 12 אלה יחתף מי ישבנו מי יאמר אליו מה תעשה: 13 אלה לא ישיב אפו תחתו שחו עורי רהב: 14 אף כי אני אוננו אבחורה דברי עמו: 15 אשר אם צדקתי לא עננה למשפט איחנן: 16 אם קראתי ויעננו לא אאמין כי יאוזן קולי: 17 אשר בשערה יושפני והרבבה פצעי חנמ: 18 לא יתנני השב רוחיו כי ישבני ממרדים: 19 אם לכה אמיין הנה ואם למשפט מי יועידני: 20 אם אצדק פי ירישעןיהם אני ויעקשמי: 21 הם אני לא אדע נשוי אמאס חי: 22 אחת היא על כן אמרתי להם ורשע הוא מכליה: 23 אם שוט ימיה פהאם למסת נקים ילען: 24 ארץ נתנה ביד רשות בני שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא: 25 ומי קלו מני רץ ברחו לא ראו טוביה: 26 חלפו עם אניות אבה כנש יטוש עלי' אל: 27 אם אמרו אשכח שיחי אעובה פני ואבלגנה: 28 יגראתי כל עצבתי ידעת כי לא תנקני: 29 אני ארשע למה זה הכל איןע: 30 אם התרחצתי במו שלג והזוכות

אם עד תכליות שדי תמצא: **8** גביהו שמיים מה תפעל
עמקה משאול מה חדע: **9** Sheol h7585 ארכה הארץ
מדה ורחהבה מני ים: **10** אם יחלף ויסניר ויקהיל
ומי ישיבנו: **11** כי הוא יידע מתי שוא וירא און ולא
יתבונן: **12** ואיש נבוב ילובב ועיר פרא אדם يولד:

13 הן כל ראתה עני שמעה אוני ותבן לה: **2**
כדעתכם ירעתי נם אני לא נפל אלני מכם: **3** אולם
אני אל שדי אדרבר והווכח אל אל אחפי: **4** ואולם
איהם טפלי שקר רפואי אלל כלכם: **5** מי יתן החרש
תחרישון ותהי לכם ללחכמה: **6** שמעו נא הווכחתי
ורבות שפטוי הקשיבו: **7** הלאל תדרבו עולה ולו
תדרבו רמיה: **8** הפניו תשאון אם לאל תריבון:
9 הטוב כי יחקר אתכם אם כהגת באנוש תחתלו
בו: **10** הווכח יוכיח אתכם אם בסתר פנים תשאון:

11 הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עלייכם: **12**
זכרוניכם משלוי אפר לנבי חמר נביכם: **13** החרישו
ממני ואדרברה אני ויעבר עלי מה: **14** על מה אשא
בשרו בשני ונפשי אשים בכפי: **15** הן יקטני לא איחל
אך דרכי אל פניו אוכיה: **16** נם הוא לי לישועה כי
לא לפניו חנף יבוא: **17** שמעו שמווע מלתי ואחותי
באזוניכם: **18** הנה נא ערכתי משפט ידעת כי אני
אצדק: **19** מי הוא יריב עמד כי עתה אחריש ואנווע:
20 אך שתים אל תעש עמד או מפניך לא אסתה: **21**
כפק מעלה הרחק ואמתך אל תבעתני: **22** וקרא ואנכי
עננה או אדרבר והшибני: **23** כמו לה עונות וחתאות
פשעי וחתאותי הדריני: **24** למה פניך הסתיר ותחכני
לאיביך לך: **25** העלה נדרך תערוץ ואת קש יבש תרדף:
26 כי תכתב עלי מorderות ותורישני עונות נוערי: **27**
ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחותיו על בראש רגלי
תתחקה: **28** והוא כרכב יבלח כבגד אכלו עש:

14 אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רנו: **2** כציז
ציא וימל וירברח צצל ולא יעמוד: **3** אף על זה פקחת
עינך ואתה תביא במשפט ענק: **4** מי יתן טהור מטמא

אם עד תכליות שדי תמצא: **8** גביהו שמיים מה תפעל
עמקה משאול מה חדע: **9** ארכה הארץ
מדה ורחהבה מני ים: **10** אם יחלף ויסניר ויקהיל
ומי ישיבנו: **11** כי הוא יידע מתי שוא וירא און ולא
יתבונן: **12** ואיש נבוב ילובב ועיר פרא אדם يولד:
13 אם אתה חכינו לבך ופרשת אליו כפק: **14** אם
און בידך הרחיקהו ואל תשכן באהלייך עולה: **15**
כי או תשא פניך ממום והיית מצק ולא תירא: **16** כי
אתה עמל תשכח כמים עברו תזוכר: **17** ובטחת כי יש תקווה
יקום חלד תעפה כבקר תהיה: **18** ובטחת כי יש תקווה
וחפרת לבטה תשכב: **19** ורוצצת ואין מהריד וחלו
פניך רבים: **20** וענין רשותם תכלינה ומנוס אבד מנהם
ותקוטם מפח נפש:

12 ויען איוב ויאמר: **2** אמנם כי אתם עם ועמכם
תמות חכמוה: **3** נם לי לבב כמכוכם לא נפל אנסי
מכם ואת מי אין כמו אלה: **4** שחק לרעהו אהיה
קרא לאלה וווענהו שחוק צדיק תמים: **5** לפיד בו
לעתחות שאנן נכוון למועדי רגל: **6** ישלו אהלים
לשדרים ובטחות למרגיזי אל לאשר הביא אלה
בידיו: **7** ואולם שאל נא בהמות ותרך ויספרו לך דני הים
ויניד לך: **8** או שיח לארץ ותרך ויספרו לך דני הים:
9 מי לא ידע בכל אלה כי יהוה עשתה זאת: **10**
אשר בידו נפש כל חי ורוח כלبشر איש: **11** בישישים חכמיה
מלין תבחן וחך אכל יטעם לו: **12** בישישים חכמיה
וארך ימים תבונה: **13** עמו חכמיה ונבורה לו עצה
ותבונה: **14** הן יהרשו ולא יבנה יסנער על איש ולא
יתחכח: **15** הן יעצר במים ייבשו וישלחם ויהפכו ארץ:
16 עמו עז ותושיה לו שנג ומשנה: **17** מוליך ויעצים
שולל ושפטים יהולל: **18** מוסר מלכים פחה ויאסר
אוור במתניהם: **19** מוליך כהנים שולל ואתנים יסלה:

20 מסיר שפה לנאמנים וטעם זקונים יקח: **21** שופך בו
על נדיבים ומזיח אפיקים רפה: **22** מגלה עמקות מני

לא אחד: 5 אם חרווצים ימיו מספר חדשו אתך חקו עשית ולא יעבור: 6 שעה מעליו ויחד עדר ירצה שכיר יומו: 7 כי יש לעז תקוה אם יכרת וועוד יחליף וינקתו לא תחדל: 8 אם יזקון בארץ שרצו ובUPER ימות גזעו: 9 מריח מים יפרח ועשה קציר כמו נטע: 10 ונבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואין: 11 אזלו מים מני ים ונهر יחרב ייבש: 12 ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו מושתם: 13 מי יתן בשאול הצפנוי תסירני עד שוב אפרק תשית לי חק ותזכרני: 14 אם ימות נבר היחיה כל ימי צבאי איהל עד בוא חלפתו: 15 תקרא ואנכי עניך למשעה ידייך תקסף: 16 כי עתה צערדי הספור לא נשמר על חטאתי: 17 חתם בצרור פשעי ותטפל על עוני: 18 ואולם הר נופל יבול וצור יעתק ממקומו: 19 אבני שחקו מים תשטף ספיהה עפר ארץ ותקות אנווש האבדת: 20 תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלהחו: 21 יכבדו בינוי ולא ידע ויצערו ולא יבין למגו: 22 אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו האבל:

16 ויען איוב ויאמר: 2 שמעתי כאלה רבות מנהמי עמל כלכם: 3 הקען לדבריו רוח או מה ימרץך כי תענה: 4 גם אנכי ככם אדרבה לו יש נפשכם תחת נפשי אהבירה עלייכם במלים ואניעה עלייכם במו הראשי: 5 אמאצכם במו פיי וניד שפטוי יחשך: 6 אם אדרבה לא יחשך כאבי ואחדלה מה מני יהלך: 7 אך עתה הלאני השמות כל עדתי: 8 ותקמנני לעד היה וויקם כי כחש בפני ענה: 9 אפו טרף ווישטמני חرك עלי בשני צרי ילטוש עניינו לי: 10 פערו עלי בפיהם בחרפה הכו לחזי ייחד עלי יתמלאון: 11 יסנירני אל עויל ועל ידי רשעים ירטני: 12 שלו היזתי וויפרפרני ואחו בערפי וויפצפנוי וויקמנני לו למטרה: 13 יסבו עלי רביו יפלח כלויתו ולא יחמול ישפך לאין מרתטי: 14 יפרצני פרץ על פני פרץ ירע כמים עולה: 15 אחוך שמע לי זהותי ואספרא: עלי גלדי וועלתי בעפר

קרני: ¹⁶ פניו חמרمرة מני בכיו וועל עפערפי צלמות: ¹⁷ על לא חמס בכפי ותפלתי זכה: ¹⁸ ארץ אל חסמי וממעל ימל קצירו: ¹⁹ זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פניו חוץ: ²⁰ יהדרפו מאור אל חשק ומתבל נדרחו: ²¹ לא נין לו ולא ננד בעמו ואין שריד במנוריו: ²² על יומו נשמו אחרים וקרמנים אחזו שער: ²³ אך אלה משכנותו על זה מקום לא ידע אל:

19 ריען איוב ויאמר: ² עד אנה תונינו נפשי ותרכאוני במלים: ³ זה עשר פעים תכלימוני לא תבשו תחכרו לי: ⁴ ואף אמן שנויותי אתי תליין משונתי: ⁵ אם אמן עלי תנדרילו ותוכיחו עלי חרפתי: ⁶ דענו אף כי אלה עותני ומזרדו עלי הקיוף: ⁷ חן עצק חמס ולא ענה אשוע ואין משפט: ⁸ ארחני גדר ולא עבר ועל נתיבותיו חשק ישם: ⁹ כבודי מעלי הפשיט ויסר עתרת ראשי: ¹⁰ יתצני סביב ואלך ויסע בעץ תקותי: ¹¹ ויחר עלי אף ויחשבי לו כצratio: ¹² ייחד יבאו נדרדייו ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי: ¹³ אхи מעלי הרחיק וידעי אך זרו ממני: ¹⁴ חדרלו קרובוי ומידע שכהוני: ¹⁵ גנרי ביתו ואמהתוי לזר תחכני נכרוי היהתי בעיניהם: ¹⁶ לעבדי קראתי ולא יענה במז פאי אתנן לו: ¹⁷ רוחוי זורה לאשתי וחנתי לבני בתני: ¹⁸ גם עוילים מאסו בי אקומה וידברו בי: ¹⁹ העבוני כל מהי סודיו זה האבותי הנפכו בי: ²⁰ בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני: ²¹ חנני חנני אתם רעי כי יד אלה נגעה בי: ²² למה תרדפני כמו אל ומבשרי לא תשבעו: ²³ מי יtan אפי ויכתבון ملي מי יתן בספר ויחקן: ²⁴ בעט ברול ועפרת לעדר בצור יחצבון: ²⁵ ואני ידעתי נאלה רוי ואחרון על עפר יקום: ²⁶ ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אחזוה אלה: ²⁷ אשר אני אחזה לי וענני ראו ולא זר כלו כליתי בחקי: ²⁸ כי האמרו מה נרדף לו ושרש דבר נמצא בי: ²⁹ גנרו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדרען שדין:

17 רוחי חבללה ימי נעכו קברים לי: ² אם לא התלים עמידי ובהמרותם תלן עני: ³ שימה נא ערבי עמק מי הוא לידי ותקע: ⁴ כי לכם צפנת משכל על כן לא תרמס: ⁵ כלחיק יגיד רעים וענין בינו תכלנה: ⁶ וחצנני למשל עמי ותפת לפנים אהיה: ⁷ ותכה מכשע עני ויצרי צל כלם: ⁸ ישםו ישרים על זאת ווקי על חנף ותחרר: ⁹ ויאחו צדיק דרכו ותהר ידים יסיף אמי: ¹⁰ ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא אמצע בכם חכם: ¹¹ ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי: ¹² לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשק: ¹³ אם אקווה שאל ביתי בחשק רפרתי יצועי: ¹⁴ (Sheol h7585) לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתוי לרמה: ¹⁵ וואיה אפו תקותי ותקותי מי ישרונה: ¹⁶ בדי שאל תרדנה אם ייחד על עפר נתת: ¹⁷ (Sheol h7585)

18 ריען בילדך השחי ויאמר: ² עד אנה תשימון קנזי למלין תבינו ואחר נדרב: ³ מרווע נחשבנו כבאהמה נטמיינו בעיניכם: ⁴ טרכ נפשו באפו הلمענץ תזוב ארץ ויעתק צור ממקמו: ⁵ גם אור רשעים ידעך ולא יגה שביב אשו: ⁶ אור חשק באהלו ונרו עליו יידעך: ⁷ יצרו צעדי אונו ותשיליכו עצתו: ⁸ כי שלח בראשת ברגלו וועל שבכה יתהלך: ⁹ יאחו בעקב פח יחזק עליו צמים: ¹⁰ טמון בארץ חבלו ומלכדו עלי נתיב: ¹¹ סביב בעתחו בלחות והפיצו לרגנוו: ¹² יהי רעב אנו ואיד נכוון לצלעו: ¹³ יאכל בדי ערו יאכל בדיו בכור מות: ¹⁴ ינתק מההלו מבתו ותצעדתו למלך בלחות: ¹⁵ תשכון באהלו

עליהם: 10 שורו עבר ולא געעל חפלט פרתו ולא השכל: 11 ישלו כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון: 12 ישאו כתף וכנור ויישמו ל��ול עוגב: 13 יבלו בטוב מיהם וברגע שאל יחו: 14 (Sheol h7585) מה שדי כי סור ממנו ודעט דרכיך לא חפצנו: 15 מה שדי כי עברנו ומה נועל כי נגע בו: 16 הנה לא בידם טובם עצה רשעים רחקה מני: 17 כמה נר רשעים ידריך ויבא עלימו אידם חבלים יהלך באפו: 18 יהיו כתבן לפני רוח ומכו נגבתו סופה: 19 אלה יצפן לבניינו ואנו ישלם אליו וידע: 20 יראו עינו כידו ומהמת שדי ישתה: 21 כי מה חפצו בכיתו אחריו ומספר חדש חצטו: 22 הלא לילמד דעת והוא רמים ישפוט: 23 זה ימות בצם תמו כלו שלאן ושליו: 24 עטינו מלאו חלב ומה עצמותיו ישקה: 25 זה ימות בנפש מרה ולא אכל בטובה: 26 יחד על עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם: 27 הן ידעתו מחשבותיכם ומזומות עלי תחמסו: 28 כי התאמרו איה בית נדיב ואיה אהל משכנות רשעים: 29 הלא שאליהם עובי דרכך ואתם לא הנכרכו: 30 כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יובל: 31 מי ייד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו: 32 והוא לקבורת יובל ועל גדייש ישקוד: 33 מתקו לו רגבי נחל ואחריו כל אדם ימושך ולפנוי אין מספר: 34 ואיך תנחמוני הבל ותשובייכם נשאר מעל:

22 ויען אליפז החמני ויאמר: 2 הלא יסכן גבר כי יסכן עלימו משכלי: 3 החפץ לשדי כי תצדך ואם בצע כי תחם דרכיך: 4 המיראתך ייכיח יבוא עמק במשפט: 5 הלא רעהך רבה ואין קץ לעונתך: 6 כי תחבל אחיך חنم ובגדי ערום תפשיט: 7 לא מים עיף תשקה ומרעב חמנע להם: 8 ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה: 9 אלמנות שלחת ריקם וזרען יתמים ידכא: 10 על כן סביבותיך פחים ויבחליך פרח פתאם: 11 או חשך לא תראה ושפעת מים תכסך: 12 לעיניהם: 13 בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלה

ויען צפר הנעמתי ויאמר: 2 לכון שעפי ישובני ובעbor חושי כי: 3 מוסר כלמי אשמע ורוח מבניינו ענני: 4 הוזאת ידעת מני עד מני שים אדם עלי ארץ: 5 כי רנטת רשעים מקרוב ושמחת חנף ערי רגע: 6 אם יעלה לשמיים שיאו וראשו לעב ניע: 7 כנלו לנצח יאבך ראיו יאמרו איו: 8 כחלים יעוף ולא ימצאו הוו יידך כחוין לילה: 9 עין שופטו ולא תוסיף ולא עוד תשורנו מוקמו: 10 בניו ירצו דלים וידיו תשבנה אונו: 11 עצמותיו מלאו עולם ועמו על עפר תשככ: 12 אם תמתיק בפיו רעה יכחדנה תחת לשונו: 13 ייחמל עליה ולא יעבנה ומנענה בתוך חכו: 14 לחמו במעיו הנפק מරורת פתנים בקרבו: 15 חיל בלע ויקאנו מבטנו יורשנו אל: 16 ראש פתנים יינק תהרנהו לשון: 17 אל ירא בפלנות נהרי נחלי דבש וחמאה: 18 משיב גע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס: 19 כי רצין עזוב דלים בית גול ולא יבנהו: 20 כי לא ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט: 21 אין שיד לאכלו על כן לא חיל טוב: 22 במלאות שבקו יצר לו כל יד עמל התבאנו: 23 ידי למלא בטנו ישלה בו תרין אפו וימטר עליימו בלהוו: 24 יברח מנשך ברזיל תחלפה קשת נחשה: 25 שלף ויצא מגוה וברק ממרתו יהלך עליו אמים: 26 כל חשך טמון לצפוני תאכלו אש לא נפח ירע שיד באהלו: 27 יגלו שמיים ענו הארץ מותקומהה לו: 28 יגלו יבול ביתו נגרות ביום אפו: 29 זה החלק אדם רשות מלאחים ונחלת אמרו מאל:

ויען איוב ויאמר: 2 שמעו שמו מלתי ותהי זאת תנחותתיכם: 3 שאני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעין: 4 האנכי לאדם שיחו ואם מדוע לא תקצר רוחיו: 5 פנו אליו והשמו יד על פה: 6 ואם זכרתי ונבהלה נאחו בשדי פלצות: 7 מדוע רשעים יהיו עתקו נם גברו חיל: 8 זרעם נכוון לפניהם עםם וצצאיםם לעיניהם: 9 בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלה איוב

הלא אלה נבה שמי וראה ראש כוכבים כי רמו: **24** מודיע משדי לא נצפו עתים וידעו לא חזיו: **25** גבירות ישנו עד גלו וירעו: **26** חמור יתומים ינהנו יחבלו שור אלמנה: **27** יטו אבויים מדרך יחד חבאו עני הארץ: **28** הן פראים במדבר יצא בפעלים משרחר לטרף ערבה לו לחם לנערים: **29** בשדה בלילו וקצירו וכרם רשע ילקשו: **30** ערום ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקריה: **31** מזרם הרים ירטבו ומבליהם מחשח חבקו צור: **32** יגלו משד יתום ועל עני יחבלו: **33** ערום הלכו בלי לבוש ורעותם נשוא עמר: **34** בין שורתם יצחירו יקבים דרכו ויצמאו: **35** מעיר מרים נאקו ונפש חללים תשוע ואלה לא ישם תפלה: **36** הנה המה היו במדרי אור לא היכרו דרכיו ולא ישבו בנתיותיו: **37** לאור קום רוצח יקטל עני ואביו ובלילה ידי כנגב: **38** ועין נאף שמרה נשף לא אמר לא תשורני עין וסתור פנים ישים: **39** חתר בחשך בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור: **40** כי ייחדו בקר למו צלמות כי יכיר בלהות צלמות: **41** קל הוא על פני מים תקלל חלquam הארץ לא יפנה דרך קרמים: **42** ציה נם חם יגלו מימי שלג שאל חטא: (Sheol h7585) **43** ישכחו רחם מתקו רמה עוד לא יזכיר ותשבר עצה עליה: **44** רעה עקרה לא תلد ואלמנה לא ייטיב: **45** ונשך אבירים בכחו קום ולא יאמין בחין: **46** ייתן לו לבטח וישען ועיניו על דרכיהם: **47** רומו מעט ואינו והמכה ככל יקפזון וכראש שבלת ימלו: **48** ואם לא אפו מי יזבני יושם לאל מלאה:

ויען בילד החתי ויאמר: **2** המשל ופחד עמו עשה שלום במורמוני: **3** היה מספֶּר לנודדי ועל מי לא יקום אורהו: **4** ומה יצדך אנו שעם אל ומה יזכה ילוד אשא: **5** הן עד ירה ולאiahיל וכוכבים לא זכו ביענו: **6** אף כי אנו שremeה ובן אדם תולעה:

ויען איוב ויאמר: **2** מה עוזת לא כה הושעת זרוע לא עז: **3** מה יעצת לא חכמה ותושיה לרבות

הלא אלה נבה שמי וראה ראש כוכבים כי רמו: **13** ואמרת מה ידע אל הבعد ערפל ישפטו: **14** עבים סתר לו ולא יראה וחוג שמי יתהלך: **15** הארץ עולם נשמר אשר דרכו מתי און: **16** אשר קמטו ולא עת נהר יוצק יסודם: **17** האמרים לאל סור ממן ומה יפעל שדי למו: **18** והוא מלא בתייהם טוב ועצת רשעים רחקה מני: **19** ייראו צדיקים וישמחו ונקי ילען למו: **20** אם לא נכח קימנו יותרם אכליה אש: **21** הסכן נא עמו ושלם בהם תוכאתך טובה: **22** קח נא מפי תורה ושים אמריו בלבך: **23** אם תשוב עד שדי תבנה תרחק עולה מההלך: **24** וושית על עפר בצר ובאזור נהלים אופיר: **25** והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: **26** כי אז על שדי ת הענן ותשא אל אלה פניך: **27** העתיר אליו וישמעך ונדריך תשלם: **28** ותגוז אומר ויקם לך על דרכיך נגה אור: **29** כי השפלו ותאמיר גנה ושה עיניהם יושע: **30** יימלט אי נקי ונמלט בבר כפיק:

ויען איוב ויאמר: **2** גם היום מרוי שחוי ידי כבדה על אנחתי: **3** מי יתן ידעתו ואמצאהו אבוא עד תוכנותו: **4** ערוכה לפני משפט ופי אמלא תוכחות: **5** אדרעה מלים יעננו ואבינה מה יאמר לי: **6** הברב כח יריב עmedi לא אך הוא ישם כי: **7** שם ישר נוכה עמו ואפלטה לנצח משפט: **8** קון קדם אלהך ואינו ואחר ולא אבין לו: **9** שמאול בעשתו ולא אחו יעתף ימין ולא אראה: **10** כי ידע דרך עmedi בחני כזהב אצא: **11** באשרו אזהה רגלי דרכו שמרתי ולא את: **12** מצות שפתיו ולא אמש מחקי צפנתי אמר פיו: **13** והוא באחד ומישבנו ונפשו אתה ויעש: **14** כי ישלים חקי וכחנה רבות עמו: **15** על כן מפני אבאל אתבון ואפחר ממנה: **16** ואל הרך לבי ושדי הבהילני: **17** כי לא נצמתי מפני חזק ומפני כסח אפל:

28 כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקן: 2 ברזול מעperf יקח ואבן יצוק נחושה: 3 קץ שם לחשך ולכל תכליות הוא חוקר אבן אפל וצלמות: 4 פרץ נחל מעם נר הנשכחים מני רגל דלו מאושנענו: 5 ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפר כמו אש: 6 מקום ספир אבניה ועפרת זהב לו: 7 נתיב לא ידעו עית ולא שופתו עין איה: 8 לא הדריכהו בני שחץ לא עדת עלו שחל: 9 בחלמייש שלח ידו הפק משרש הרים: 10 בצורות ארים בקע וכל יקר ראתה עינו: 11 מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור: 12 והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה: 13 לא ידע אונש ערכה ולא תמצא בארץ החיים: 14 תהום אמר לא כי היא וים אמר אין עמדוי: 15 לא יתן סנור תחתיה ולא ישקל כסף מהירה: 16 לא תסלה בכתם אופיר בשיהם יקר וספר: 17 לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה kali פז: 18 ראותו ונביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים: 19 לא יערכנה פטרת כוש בכתם טהור לא תסלה: 20 והחכמה מאין תבוא ואוי זה מקום בינה: 21 ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמיים נסתירה: 22 אברון ומות אמרו באזינו שמענו שמעה: 23 אליהם הבין דרכה והוא ידע את מקומה: 24 כי הוא לקצחות הארץ בית תחת כל השמיים יראה: 25 לעשותות לרוח משקל ומים תכן במדה: 26 בעשתו למטר חוק ודרך לחיזיו קלות: 27 או ראה וספרה הכינה ונם חקרה: 28 ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וسور מרע בינה:

29 ויסוף איוב שtat משלו ויאמר: 2 מי יתנני כירדי קדם כימי אלה ישרני: 3 בהלו נרו עלי ראש לאורי אלך חשך: 4 כאשר הייתה בימי חרפי בסוד אלה עלי אהלי: 5 בעוד שדי עמדוי סכבותו עדרי: 6 ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדוי פלגי שמן: 7 בצתאי שער עלי קרת ברחוב אכין מושבי: 8 ראוני נערים ונחבאו ווישוים קמו עמדוי: 9 שרים עזרו במלים וכף מקמו:

הודעת: 4 את מי הגדרת מלין ונשמה מי יצאה ממק': 5 הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניות: 6 ערום שאול גנדו ואין כסות לאברון: 7 גטה צפון על תהו תלה ארץ על בל' מה: 8 צדרר מים בעבו ולא נבקע ענן תחתם: 9 מאחן פני כסה פרשע עליו ענו: 10 חק חג על פני מים עד הכליה אור עם חשך: 11 עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו: 12 בכחו רגע הים ובתוכנתו מחי' רבב: 13 ברוחו שמים שפהה חלהה ידו נחש בירח: 14 הן אלה קחות דרכו וממה שמי' דבר נשמע בו ורעם נבורתו מי יתבונן:

27 ויסוף איוב שtat משלו ויאמר: 2 חי אל הסיר משפטו ושדי המרד נפשי: 3 כי כל עוד נשמותי כי ורוח אלה באפי: 4 אם תדרבנה שפטו עליה ולשוני אם יהגה רמייה: 5 חילילה לי אם אצדיק אתכם עד אנווע לא אסיר תמיינן: 6 בצדקי החזקי ולא ארפה לא יחרף לבבי מימי: 7 יהיו כרشع איבי ומתקוממי כעול: 8 כי מה תקות חנפ' כי יבצע כי ישל אלה נפשו: 9 הצעקהו ישמע אל כי תבוא עליו צרה: 10 אם על שדי יתענגן יקר אלה בכל עת: 11 אורה אתכם ביד אל אשר עם שדי לא אכחיד: 12 הן אתם כלכם חוויתם ולמה זה הבל תהבלו: 13 זה חלק אדם רשע עם אל ונחלת עריצים משדי יקחו: 14 אם ירבו בניו למו חרב וצצאו לא ישבעו לחם: 15 שירדו במות יקברו ואלמנתו לא תבכינה: 16 אם יצבר כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש: 17 יכין וצדיק ילשך וכסף נקי יחולק: 18 בנה כעש ביתו וככסה עשה נצר: 19 עשר ישכב ולא יאסף עיניו פכח ואינו: 20 תשינחו כמים בלהות לילה גנבתו סופה: 21 ישאהו קדים וילך וישערהו ממקמו: 22 ווישליך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח: 23 ישבק על'מו כפימו וישرك עליו

ושימנו לפיהם: ¹⁰ קול נגידים נחכאו ולשונם לחכם דבכה: ¹¹ וכי און שמעה ותארני וען ראהה ותעדני: ¹² תהפק לאכזר לי בעצם ייך השטמוני: ¹³ החשני אל רוח תרכיבני ותמנני תשוה: ¹⁴ כי ידעת מות השיבני ובית מועד לכל חוי: ¹⁵ אך לא בעי ישלח יד אבר עלי תבא ולב אלמנה ארנן: ¹⁶ צדק לבשתי يولבנוי מבועל וצניף משפטיו: ¹⁷ עניים היזמי לעור ונרגלים לפסה אני: ¹⁸ אב אנקיל לאבינוים ורב לא ידעת אי הקרחו: ¹⁹ ואשברה מתלוות עול ומשני אשליך טרפ: ²⁰ ואמר עם קני אנווע וכחול ארבה ימים: ²¹ בראשי פתוח אל מי וטיל יлон בקציריו: ²² אה כי דוד עמדוי וקשי בידיו תחליף: ²³ לי שמעו ויהלו וידמו למו עצה: ²⁴ אהרי דברי לא ישנו ועלימו טף מלאתי: ²⁵ ויהלו כטטר לי ופיהם פערו למלוקש: ²⁶ אשחק אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפלון: ²⁷ אbehך דרכם ואשב ראש ואשכון מלך בנדוד כאשר אבלים ינחים:

31 ברית כרתי לעני ומה אהבונן על בתוכלה: ² ומה חלק אלה ממעל ונחלת שדי ממרמים: ³ הלא איד לעול ונכר לפועל און: ⁴ הלא הוא יראה דרכיו וכל צער יספר: ⁵ אם הלבתי עם שוא ותחש על מרמה רנלי: ⁶ יشكلני במאוני צדק וידע אלה תמתוי: ⁷ אם חטה אשרי מני הדרך ואחר עני הילך לבוי ובכפי דבק מאום: ⁸ אורעה ואחר יאלל וצצאי ישרשו: ⁹ אם נפתחה לבוי על אשה ועל פתח רעמי ארבתוי: ¹⁰ תחנן לאחר אשתי ועליה יכרען אהרון: ¹¹ כי הוא זמה והוא עון פלילים: ¹² כי אש הדיא עד אבדון תאכל ובכל תבואי תשרש: ¹³ אם אמאס משפט עבדוי ואמותי ברבים עמדוי: ¹⁴ ומה עשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו: ¹⁵ הלא בבטן עשי עשו וויכנו ברחם אחד: ¹⁶ אם אמנע מהפץ דלים ועני אלמנה אכלה: ¹⁷ ואכל פתי לבדי ולא אכל יותם ממנה: ¹⁸ כי מנערוי גדלני כאב ומבטןامي אנתנה: ¹⁹ אם אראה אובד מבלי לבוש ואין כסות לאבינו: ²⁰ אם לא ברכוני חלצו ומנו כבשי ותחמס: ²¹ אם הניפוחי על יותם ידי כי אראה בשער עזרתי: ²² כתffi משכמה תפול ואודען מקנה תשבר: ²³ כי פחד אליו איד אל ומשאותו לא אוכל: ²⁴ אם שמי כי כתנתוי יאזורני: ²⁵ הרני לחמר ואתמשל כעפר

30 ועתה שחקו עלי צעירים ממוני לימים אשר מסותי אבותם לשית עם כלבי צאני: ² נם כח ידיהם למאה לי עליימו אבר כלח: ³ בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש שואה ומשאה: ⁴ התקטפים מלוח עלי שיח ושרש רחמים לחםם: ⁵ מן גו ינרשו יריעו עלימו כנגב: ⁶ בערוין נחלים לשכן חרי עפר וכפים: ⁷ בין שיחים ינתקו תחת חרול יספחו: ⁸ בני נבל נם בני בלי שם נכאו מן הארץ: ⁹ ועתה נניהם היזמי ואהיהם למללה: ¹⁰ תעצוני רהקו מני ומפני לא חשבו רק: ¹¹ כי יתרו פתח ויענני ורסן מפנוי שלחו: ¹² על ימין פרח יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם: ¹³ נחסו נטבתה להותי יעלו לא עזר למו: ¹⁴ כפרץ רחוב יאתיו תחת שאה התגללו: ¹⁵ ההפק עלי בלחות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה ישעת: ¹⁶ ועתה על תשתפק נפשי יאחווני ימי עני: ¹⁷ ליליה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכון: ¹⁸ ברב כח יתחשפ לבושי כפי כתנתוי יאזורני: ¹⁹ הרני לחמר ואתLongrightarrow כעפר

ובאמריכם לא אשיבנו: 15 חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלויים: 16 והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד: 17 עננה אף אני חלקי אחותה רעוי אף אני: 18 כי מלחמי מלים הציקני רוח בدني: 19 הנה במנני כין לא יפתח כאבות חדים יבקע: 20 אדרבה וירוח לי אפתח שפטו ועננה: 21 אל נא אשה פני איש ואל אדם לא אכנה: 22 כי לא ידעתו אכנה כמעט ישאני ענני: 33 ואולם שמע נא איווב מלוי וכל דבריו האזינה: 2 הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחci: 3 ישר לבני אמריו ורעת שפטו ברור מללו: 4 רוח אל עשנני ונסמת שדי תחני: 5 אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה: 6 הן אני כפיך לאל מחמר קרצתי נם אני: 7 הנה אמרתי לא בעתקך ואכפי עליך לא יכבר: 8 אך אמרת באזני וקול מלון אשמע: 9 זך אני בלי פשע חף אנטוי ולא עון לי: 10 הן תנאות עלי ימץא יחשבי לאויב לו: 11 ישם בסד רגנלי ישמר כל ארחותי: 12 הן זאת לא צדקה עניך כי ירבה אלוה מאנוש: 13 מודיע אליו ריבות כי כל דבריו לא עינה: 14 כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישרונה: 15 בחלום חזון לילה בンפל הרדמה על אנשים בתנומות עלי משכוב: 16 או יגלה און אנשים ובמסרים יחתם: 17 להסיר אדם מעשה ונוגה מגבר יכסה: 18 ייחסך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח: 19 והוחכ במכאוב על משכבו וריב עצמוני אתן: 20 וזהמתו היו ללחם ונפשו מאכל תאויה: 21 יכל בשרו מרاري ושפי עצמותיו לא דאו: 22 ותקרב לשחת נפשו וחיתו למתחים: 23 אם יש עליו מלאך מלץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו: 24 ויתהנו ריאמר פרעהו מרדת שחת מצאתי כפר: 25 רטפש בשרו מנער ישוב לימי עולםיו: 26 יערת אל אלוה וירצחו וירא פנו בתרעה וישב לאנוש צדקהו: 27 ישר על אנשים ויאמר חטאתי וישראל העוות ולא שוה לי: 28 פרה נפשי מעבר בשחת וחיתו באור תראת:

זהב כסלי ולכתחם אמרתי מבטח: 25 אם אשמה כי רב חילוי וכי כביר מזאה ידי: 26 אם אראה אור כי יהל וירח יקר הלך: 27 וויפת בסתר לבוי ותשק ידי לפי: 28 נס הוא עון פלילי כי כחשתי לאל ממעל: 29 אם אשמה בפיד משנאנו והתערתתי כי מצאו רע: 30 ולא נתתי לחטא חci לשאל באלה נפשו: 31 אם לא אמרו מתי אהלי מי ייתן מבשרו לא נשבע: 32 בחוץ לא ילין נר דלתי לאראח אפתח: 33 אם כסיתו כאדם פשעי לטמון בחבי עוני: 34 כי אערץ המון רבה ובו משפחות יתחני ואדם לא יצא פתח: 35 מי ייתן לי שמע לי הן תוי שדי ענני וספר כחוב איש ריבי: 36 אם לא על שכמי אשנו אענדנו עטרות לי: 37 מספר צעדי אגינדו כמו נnid אקרבנו: 38 אם עלי אדרמת תזעך ויחד תלמידה יבכון: 39 אם כחה אכלתי בלי כסף ונפש בעלייה הפתחי: 40 תחת חטה יצא חזה ותחת שערה באשה תמו דברי איווב:

32 וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את איווב כי הוא צדיק בעינויו: 2 וייחר אף אליהו בן ברכאל הבוי ממשפחת רם באיווב חרחה אף על צדקו נפשו מלאחים: 3 ובשלשת רעוי חרחה אף על אשר לא מצאו מענה וירשעו את איווב: 4 ואלייו חכה את איווב בדרכם כי זקניהם המה ממננו לימי: 5 וירא אליהו כי אין מענה בפי שלשת האנשים וייחר אף: 6 ווען אליהו בן ברכאל הבוי ויאמר צעיר אני לימיים ואתם ישישים על כן זהلتוי ואירא מהות דעתי אתכם: 7 אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידריעו חכמה: 8 און רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינים: 9 לא רבם יחכמו זקניהם יבינו מושפט: 10 לכן אמרתי שמעה לי אהוה דעוי אף אני: 11 הן הווחלתי לדבריכם איזין עד תבונתיכם עד תחקرون מלן: 12 וудיכם אתבונן והנה אין לאויב מוכיח עונה אמריו מכם: 13 פן תאמרו מצאנו חכמה אל יידפנו לא איש: 14 ולא ערך אליו מלין

אל אל האמר נשאתי לא אחבל: ³² בילדרי אזהה אתה הרני אם על פעלתי לא אסיף: ³³ העמך ישלמנה כי מסת כי אתה תבחר ולא אני ומה ידעת דבר: ³⁴ אנשי לבב יאמרו לי ונבר חכם שמע לי: ³⁵ איוב לא בדעת ידרבר ודרביו לא בהשכיל: ³⁶ אבי יבחן איוב עד נצח על תשובהanganeshi און: ³⁷ כי יסיף על החטאנו פשע בינו יספיק וירב אמריו לאל:

35 ויען אליו ויאמר: ² הזאת חשבה למשפט אמרת צרכי מאל: ³ כי אמר מה יסקן לך מה עיל מהחטאנו: ⁴ אני אישיך מלין ואת רעיך עמד: ⁵ הבט שמים וראה ושור שחקים נבחו מך: ⁶ אם חטאנו מה הפעל בו ורבו פשעיך מה תשעה לו: ⁷ אם צדקת מה חתן לו או מה מידך יכח: ⁸ לאיש ממוק רשות ולבן אדם צדקתך: ⁹ מרבי שעוקים יזעיקו ישועו מזרוע רבים: ¹⁰ ולא אמר איה אלה עשי נתן זמרות בלילה: ¹¹ מלפננו מבהמות ארץ ומעופ השמיים יחכמוני: ¹² שם יצעקנו ולא ענה מפני גאון רעים: ¹³ אך שוא לא ישמע אל ושדי לא ישורנה: ¹⁴ אף כי תאמיר לא תשנו דין לפניו ותחולל לו: ¹⁵ ועתה כי אין פקד אפו ולא ידע בפש נאך: ¹⁶ ואיוב הבל יפיצה פיהו בבל דעת מלין יכבר:

36 ויסוף אליו ויאמר: ² כתר לי זעיר ואחדך כי עוד לא אלה מלים: ³ אשה דען למרחוק ולפעלי אתן צדק: ⁴ כי אמנם לא שקר מלוי תמים דעתות עמד: ⁵ הון אל כביר ולא ימאס כביר כה לב: ⁶ לא יהיה רשות ומשפט ענינים יתן: ⁷ לא יגרע מצדיק עניינו ואת מלכים לכסא ווישבם לנצח ויגבהו: ⁸ ואם אסורים בזוקים ילכדון בחבל עני: ⁹ וינגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו: ¹⁰ ויגל אונם למוסר ויאמר כי ישובן מאון: ¹¹ אם ישמעו ויעברו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים: ¹² ואם לא ישמעו בשלח יברו וינגוו בבל דעת: ¹³ וחנפי לב ישימו אף לא ישועו כי אסרים:

²⁹ הון כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר: ³⁰ להшиб נפשו מני שחח לאור באור החיים: ³¹ הקש איוב שמע לי החרש ואנכי אדרב: ³² אם יש מלין השיבנו דבר כי חפצתי צדק: ³³ אם אין אתה שמע לי החרש ואאליך חכמה:

34 ויען אליו ויאמר: ² שמעו חכמים מלוי וידעים האזינו לי: ³ כי און מלין תבחן וחך יטעם לאכל: ⁴ משפט נבחרה לנו נדעה בינו מה טוב: ⁵ כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפט: ⁶ על משפטו אכוב אנוש חצוי בבל פשע: ⁷ מי נבר כאיוב ישתה לעג כמים: ⁸ ואראח לחברה עם פעלין און ולכלת עם אנש רשות: ⁹ כי אמר לא יסקן נבר ברכתו עם אלהים: ¹⁰ לכן אוש לבב שמעו לי חללה לאל מרשות ושדי מעול: ¹¹ וכי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימצאו: ¹² אף אמנם אל לא יריש וshediy לא יעוט משפט: ¹³ מי פקד עליו ארציה ומוי שם תבל כליה: ¹⁴ אם ישם אליו לבו רוחו ונשנתו אליו יאסף: ¹⁵ יגוע כלبشر האזינה לקהל מלוי: ¹⁶ והאם בינה שמעה זאת יחד ואדם על עפר ישוב: ¹⁷ האף שונא משפט ייחבוש ואם צדיק כביר תרשיע: ¹⁸ האמר למלך בליעל רשות אל נדיבים: ¹⁹ אשר לא נשא פני שדים ולא נכר שוע לעפני דל כי מעשה ידיו כלם: ²⁰ רגע ימתו וחצות ללילה געשה עם ייעברו ויסירו אביר לא ביד: ²¹ כי עניינו על דרכיו איש וכל צעדיו וראה: ²² אין חש ואין צלמות להסתור שם פעלין און: ²³ כי לא על איש ישם עוד להלך אל אל במשפט: ²⁴ ירע כבירים לא חקר ויונמד אחרים תחתם: ²⁵ לכן יכיר מעבידיהם והפה לילה וירכאו: ²⁶ תחת רשותם ספקם במקומות רבים: ²⁷ אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא השכלו: ²⁸ להביא עליו צעקה דל וצעקה ענינים ישמע: ²⁹ והוא ישקט ומירשע ויסתר פנים ומישורנו ועל גנו ועל אדם יחר: ³⁰ מלך אדם חנף ממוקשי עם: ³¹ כי

14 תמה בנהר נפשם וחיהם בקדשים: 15 יהלץ עני בעני ויגל בלחץ אונם: 16 ואף היסיך מפני צר רחוב לא מוצק תחתיה ונחת שלחן מלא דשן: 17 ודין רשות מלאת דין ומשפט יתמכו: 18 כי חמה פן יסיך בספק ורב כפר אל יטך: 19 היערך שועך לא בצר וכל מאמץיך כה: 20 אל השאף הלייה לעלות עמים תחתם: 21 השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעני: 22 חן אל ישיב בכהו מי כמהו מורה: 23 מי פקר עליו דרכו ומוי אמר فعلת עולה: 24 זכר כי תשניא פעל אשר שררו אנשים: 25 כל אדם חזו בו אנווש בית מרחוק: 26 חן אל שנייא ולא נדע מספר שניו ולא חקר: 27 כי גרע נטפי מים יזקו מטר לאדו: 28 אשר יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב: 29 אף אם יבין מפרש עב תשאות סכתו: 30 חן פרש עליו אורו ושרשי הים כסה: 31 כי במידין עמים יתן אבל למכביר: 32 על כפים כסה אור וייצו עליה במפנייע: 33 יניד עליו רעו מקונה אף על עולה:

38 ויען יהוה את איווב מן הסערה ויאמר: 2 מי זה מהשיך עצה במלין בלי דעתה: 3 אוז נא ננבר חלציך ואשאלאך והודיעני: 4 איפח היהיסיך ארץ הנדר אם ידעת בינה: 5 מי שם ממדיה כי תדע או מי נתה עליה קו: 6 על מה אדרניה התבכו או מי ירה אבן פנתה: 7 ברן ייחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אליהם: 8 ויסך בדളתים ים בנינו מתרם יצא: 9 בשומי ענן לבשו וערפל חתלהו: 10 ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים: 11 ואמר עד מה תבוא ולא תסיף ופא ישיה בנאון גליק: 12 המימיך צוית בקר ידעתה שחר מקמו: 13 לאחן בכנפות הארץ וינווערו רשיים ממנה: 14 התהפק כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש: 15 וימנעם מרשעים אורם וווער רמה תשבר: 16 הבאת עד נבכי ים ובחקר תהום התהלהכת: 17 הנגלו לך שעדרי מות ושערין צלמות תראה: 18 התבננת עד רחבי הארץ הנדר אם ידעת כליה: 19 איזה הדרך ישכן אויר וחשך איזה מקמו: 20 כי תקחנו אל גבלו וכי תבין נתיבות ביתו: 21 ידעת כי או תולד ומספר ימיך רבים: 22 הבאת אל אוצרות שלגן ואוצרות ברד תראה: 23 אשר חשתוי לעת צר ליום קרב ומלחמה: 24 איזה הדריך חלק אויר יפוץ קדים עלי הארץ: 25 מי פלן לשטף תעללה ודרך לחזוי קלות: 26 להמתיר על ארץ לא איש מדבר לא אדם בו: 27 להשביע שאה ומשאה ולהצמיה מצא דשא: 28 הייש למטר אב או מי

37 אף לזאת יחרד לבוי ויתחר ממקומו: 2 שמעו שמווע ברגע קלו והנה מפיו יציא: 3 תחת כל השמים ישרחו ואורו על כנפות הארץ: 4 אחורי ישאג קול ירעם בקהל נאונו ולא יעקבם כי ישמע קולו: 5 ירעם אל בקהל נפללאות עשה נדלות ולא נדע: 6 כי לשלא יאמר הואר אץ וגשם מטר וגשם מטרות עוזו: 7 ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו: 8 ותבא חיה במעו ארבע ובמעונתיה תשכנ: 9 מן החדר תבוא סופה ומזרירים קרה: 10 מנשמת אל ייתן קרח ורחב מים במוצק: 11 אף ברידי טריה עב יפוץ ענן אורו: 12 ודווא מסבות מתהפק בתחבולתו לפעלם כל אשר יצום על פני תבל הארץ: 13 אם לשבט אם לארצו אם לחסיד ימצעהו: 14 האוניה זאת איווב עמד והתבונן נפללאות אל: 15 התדע בשום אלה עלייהם והופיע אויר עננו: 16 התדע על מפלשי עב מפלאות תמים

הרנה אשפה להב חניתה וכיידון: ²⁴ ברעש ורגע גמא ארץ ולא יאמין כי קול שופר: ²⁵ בדי שפר יאמר האח ומרחוק ירידח מלחהה רעם שרים ותרועה: ²⁶ המבינותך יאבר נין יפרש כנפו לתימן: ²⁷ אם על פיך יגבהה נשר וכי ירים קנו: ²⁸ סלע ישכן ויתלן על שנ סלע ומצדודה: ²⁹ משם חפר אכל למרחוק עניינו ייבתו: ³⁰ ואפרחו יעלעו דם ובאשר חללים שם הוא: **40** ויען יהוה את איוב ויאמר: ² הרבה עם שדי יסוד מוכיח אלה יעננה: ³ ויען איוב את יהוה ויאמר: ⁴ הן קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו פי: ⁵ אתה דברתני ולא עננה ושתיים ולא אסיך: ⁶ ויען יהוה את איוב מן סערה ויאמר: ⁷ איזור נא כנבר חלציך אשאלך והודיענו: ⁸ האף חפר משפטיך הרשינו למן תצדך: ⁹ ואם זרוע כאל לך ובקהל כמוהו תרעם: ¹⁰ עדיה נא נאון ונבה והוד וחרד תלבש: ¹¹ הפץ עברות אפק וראה כל נאה והשפילהו: ¹² ראה כל נאה הכניעתו והדק רשעים תחתם: ¹³ טמנם בעפר יחר פניהם חבש בטמן: ¹⁴ ונם אני אודך כי תושע לך ימינך: ¹⁵ הנה נא בהמות אשר עשיתי עמק חציר כבקר אכל: ¹⁶ הנה נא כהו במתנוינו ואנו בשוריינו בטנו: ¹⁷ יחפץ זבבו כמו ארו גידי פחדו יושבו: ¹⁸ עצמי אפיקי נחשוה גרמייו כמטיל בזרול: ¹⁹ הוא ראשית דרכיך אל העשו יגש חרבבו: ²⁰ כי בול הרים ישאו לו וככל חיות השדה ישקו שם: ²¹ תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצחא: ²² יסכהו צאלים צללו יסבוחו ערבי נחל: ²³ הוא יעשק נחל לא יחפזו יבטה כי יניח ירדן אל פיהו: ²⁴ בעינוי יקחנו במוקשים ינקב אף:

41 תמשך לויתן בחכה ובחלל תשקיע לשנו: ² התשים אגמון באפו ובחוות תקוב להיו: ³ הירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך רכות: ⁴ היכרת ברית עמק תקחנו לעבד עולם: ⁵ התשחק בו כצפור ותקשרנו לנערותיך: ⁶ יכרו עלייו חברים יחצווו הוליד אנלי טל: ²⁹ מבטן מי יצא הקרח וכפער שמים מי ילדו: ³⁰ כאמור מים יתחבאו מפני הרים יתכלדו: ³¹ התקשר מדענות כימה או משוכות כטיל תפחה: ³² התיציא מזרות בעתו ויעש על בניה תנחם: ³³ הידעת חוקות שמים אם תשים משטרו בארץ: ³⁴ התהירם לעב קולך ושפעת מים תכסך: ³⁵ התשלח ברקדים וילכו ויאמרו לך הננו: ³⁶ מי שתבטחות חכמה או מי נתן לשכוי בינה: ³⁷ מי יספר שחקים בחכמה ובגלי שמים מי ישכיב: ³⁸ בצתת עפר למוץיך ורנבים ירבקו: ³⁹ התצדד ללביא טרפ וחותת כפירים תמלא: ⁴⁰ כי ישחו במענות ישבו בסכה למו ארבי: ⁴¹ מי יכין לערב צידו כי ילדו אל אל יישעו יתעו לבלי אכל:

39 הידעת עת לדת עלי סלע חלל אילות תשمر: ² תספר ירחים תמלאה וידעת עת לדתנה: ³ תכרענה ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה: ⁴ יהלמו בניהם ירבו בבר יצאו ולא שבו למו: ⁵ מי שלח פרא חפשי ומסרות ערדוד מי פתח: ⁶ אשר שמו ערבה ביתו ומשכנתו מלהה: ⁷ ישתק להמן קרייה תשאות נונש לא ישםע: ⁸ יתרור הרים מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש: ⁹ היאבה רים עבדך אם ילין על אבוסך: ¹⁰ התקשר רים בתלים עבתו אם ישדר עמקים אחריך: ¹¹ התבטה בו כי רב כהו ותעב אלוי ניעך: ¹² התאמין בו כי ישוב זורעך ונגרנק יאסף: ¹³ כנף רגנים נעלסה אם אבראה חסידה ונצח: ¹⁴ כי תעוז לארץ בציה ועל עפר תחמס: ¹⁵ ותשכח כי רגל תזרה וחית השדה תדרושה: ¹⁶ הקשיה בניה לא לה לירק ונעה בלי פחד: ¹⁷ כי השה אלה חכמה ולא חלק לה בבינה: ¹⁸ כעת במרום תמריא השחק לסתס ולרכבו: ¹⁹ החתן לסתס נבורה התלביש צוארו רעמה: ²⁰ התריעשנו אבראה הוד נחרו אימה: ²¹ יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת נשק: ²² ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב: ²³ עלייו

8 וועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו
 אל עבדי איווב והעליתם עולה בעדרכם ואווב עבדי
 יתפלל עליכם כי אם פניו אשה לבלתי עשות עמכם
 נבליה כי לא דברתם אליו נכונה כעבדי איווב: 9 וילכו
 אליפזו התימני ובילדך השוחי צפר הנעמתי וייעשו
 כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איווב: 10
 וייהוה שב את שבית איווב בהתפללו بعد רעהו ויסוף
 יהוה את כל אשר לאיווב למשנה: 11 ויבאו אלו כל
 אחיו וכל אחיתו וככל ידעיו לפנים ויאכלו עמו לחם
 בביתו וינדרו לו וינחמו אותו על כל הרעה אשר הביא
 יהוה עלייו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נס זהה
 אחד: 12 ויהוה ברך את אחוריית איווב מראשו ויהי לו
 ארבעה עשר אלף צאן וששת אלף נמלים ואלף
 צמד בקר ואלף אתנות: 13 ויהי לו שבעה בנים
 ושלוש בנות: 14 ויקרא שם האחת ימימה ושם השניה
 קציעה ושם השלישית קרן הפק: 15 ולא נמצאו נשים
 יפotta כבנות איווב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה
 בתוכן אחותם: 16 ויהי איווב אחורי ואת מאה וארבעים
 שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות: 17
 וימת איווב זקן ושבע שנים:

7 התרמלא בשכונות ערוו ובצלצל דנים
 ראיו: 8 שים עלייו כפק זכר מלחה אל תוספ: 9 הן
 תחלתו נזובה הנם אל מראו יטל: 10 לא אכזר כי
 יעורנו ומוי הוא לפניו יתיצב: 11 לא אחריש בריוו ודבר
 תחת כל השמיים לי הווא: 12 מי הקיימי ואשלם
 נבורות וחין ערכו: 13 מי נלה פנו לבושו בכפל רסנו
 מי יבו: 14 דלתי פנו מי פתח סביבות שני אימה: 15
 נואה אפיקי מננים סנוור חותם צר: 16 אחד באחד יגשו
 ורוח לא יבו אבינהם: 17 איש באחיה ידבקו ותלכדו
 ולא יתפרדו: 18 עטישתו תהל אור ועינוי כעפפני
 شهر: 19 מפיו לפידים יהלכו כירודי אש יתמלטו: 20
 מחריריו יצא עשן כדוד נפוח ואגמן: 21 נפשו נחלים
 תלהת ולהב מפיו יצא: 22 בצוארו יליין עז ולפנוי
 תרזע דאהה: 23 מפללי בשרו דבקו יצוק עליו בל
 ימות: 24 לבו יצוק כמו אבן ויצוק כפלח תחתית: 25
 משתו יגورو אלים משברים יתחטא: 26 משינה חרב
 בלי תקום חנית מסע ושריה: 27 יחשב לתבן ברזול
 לעז רקבון נחושה: 28 לא יבריחנו בן קשת לחש
 נחפכו לו אבני קלע: 29 כקש נחשבו תותח וישחק
 לרעש כידון: 30 תחתיו חרדוי חרש ירפה חרוץ על
 טיט: 31 יירתיח כסיר מצולחה ים ישם כמרקחה: 32
 אחורי יאר נתיב יחשב חהום לשיבה: 33 אין על עפר
 משלו העשו לבלי חת: 34 את כל נבה יראה הוא מלך
 על כל בני שazz:

42 ויען איווב את יהוה ויאמר: 2 ידעת כי כל
 תוכל ולא יבצער מפרק מזומה: 3 מי זה מעלים עזה בל
 דעת لكن הנדרתי ולא אבין נפלאות ממוני ולא אדע: 4
 שמע נא ואנכי אדבר אשאלאך והודענני: 5 לשמע און
 שמעתיך ועתה עני ראתך: 6 על כן אמאס ונחמתה על
 עפר ואפר: 7 ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה
 אל איווב ויאמר יהוה אל אליפזו התימני חרה אפי בך
 ובשני רעדיך כי לא דברתם אליו נכונה כעבדי איווב:

1 משלו שלמה בן דוד מלך ישראל: 2 לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה: 3 לקחת מוסר השכל צדיק ומשפט ומישרים: 4 לחת לפתחים ערמה לנער דעת וזומה: 5 ישמע חכם וויסף לחק ונבון תחבלות יקינה: 6 להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם: 7 יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר איילים בו: 8 שמע בני מוסר אביך ועל התש תורה אמרך: 9 כי לווית חן הם לראשך וענקים לגרנרטיך: 10 בני אם יפתח חטאים אל תבא: 11 אם יאמרו לך אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חם: 12 נבלעם כשאל חיים ותמים כירידי בור (Sheol h7585) 13 כל הון יקר נמצא מלא בחינו שלל: 14 גורלך תפיל בחוכנו כיס אחד יהיה לכלנו: 15 בני אל תלך בדרך אמת מנע רגליך מנתיבותם: 16 כי רגליך לרע ירצו וימחרו לשפק דם: 17 כי חם מזורה הרשת בעניי כל בעל כנף: 18 והם לדם יארבו יצפנו לנפשתם: 19 כי ארות כל בצע את נפש בעליו יקח: 20 חכמו בחוץ תרנה ברוחבות תתן קולה: 21 בראש המיות תקרה בפתחי שערם בעיר אמריה תאמיר: 22 עד מותם פתים אהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנוו דעת: 23 תשובו לחוכחה הנה אביהו לכם רוחוי אודיעה דברי אתכם: 24 עין קראתי ותמאנו נטתי ידי ואין מקשיב: 25 ותפרעו כל עצחי ותוכחתי לא אביהם: 26 נם אני באידכם אשחק אלעג בבא פחרכם: 27 בבא כשאוה פחרכם ואידכם סטופה אתה בבא עלייכם צרה וצוקה: 28 או יקראנני ולא עננה ישחרני ולא ימצאנני: 29 תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו: 30 לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי: 31 ויאכלו מפידי דרכם וממעצתייהם ישבעו: 32 כי משובת פתים תחרגנו ושלות כסילים חאבדם: 33 ושמע לעשכנ בטה ושאנן מפחד רעה:

2 בני אם תקה אמרי ומצוות הצען אתך: 2 להקשיב לחכמה אונך תהה לבך לתבונה: 3 כי אם לבינה תקרה לתבונה תתן קולך: 4 אם תבקשנה בסוף וכתמוניות מהפשנה: 5 אז תבין יראת יהוה ורעת אליהם תמצא: 6 כי יהוה יתן חכמה מפיו דעתה ותבונה: 7 וצפן לישראל תושיה מן להלכי תם: 8 לנצל ארחות משפט ודרך חסידו ישמר: 9 או תבין צדק ומשפט ומישרים כל מענל טוב: 10 כי תבאו חכמה לבך ו דעת לנפשך ינעם: 11 מזומה תשמר עליך תבונה תנצרכה: 12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר ההפכות: 13 העוזבים ארחות ישך לлечת בדרכיו חשך: 14 השמוחים לעשות רע יגלו בתהיפות רע: 15 אשר ארחותיהם עקשים ונלוויים במענווותם: 16 להצילך מאשה זורה מנכrichtה אמריה החקיקה: 17 העוזבת אלף נערויה ואת ברית אליהו שכחה: 18 כי שחה אל מות ביתה ואל רפואי מענלוותה: 19 כל באיה לא ישובון ולא ישינו ארחות חיים: 20 למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמיר: 21 כי שרים ישכנו ארץ ותמים יותרו בה: 22 ודרשעים הארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה:

3 בני תורה אל תשכח ומצוות יציר לך: 2 כי ארך ימים וشنנות חיים ושלום יוסיפו לך: 3 חסד ואמת אל יעוזך קשרם על גראנרטיך כתובם על לוח לך: 4 ומציא חן ושביל טוב בעניי אליהם ואדם: 5 בטח אל יהוה בכל לך ואל בינתך אל תשען: 6 בכל דרכיך דעתך והוא ישר ארחותיך: 7 אל תהי חכם בענייך ירא את יהוה וסור מרע: 8 רפאות תהיו לשך ושוקי לעצמותיך: 9 כבד את יהוה מהונך ומראשיה כל הבואך: 10 וימלאו אסמייך שבע ותירוש יקבייך יפרצטו: 11 מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: 12 כי את אשר יאהב יהוה יוכיה וכאב את בן ירצה: 13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם

יפיק התבונה: 14 כי טוב סחרה מஸחר כסף ומחרוז
תבואה: 15 יקרה היא מפניהם וכל חפציך לא ישו
אל עבר בוטה מעלי ועbor: 16 כי לא ישנו אם
לא ירענו ונגולה שנותם אם לא יכשלו: 17 כי לחמו
לחם רשות ווין חמשים ישתו: 18 ואלה צדיקים כאור
ננה הולך ואור עד נכוון הים: 19 דרך רשותם כאפלה
לא ידעו במה יכשלו: 20 בני לדברי הקשיבה לאמורי
הט אונך: 21 אל יליוו מענייך שמרם בתוכך לבבך: 22
כי חיים הם למצאיםם ולכל בשרו מרפא: 23 מכל
שמר נצץ לך כי ממננו תוכאות חיים: 24 הסר ממק
עקשות פה ולוות שפטים הרחק ממק: 25 ענייך לנכח
יבתו ועפיפיך יישרו ננדך: 26 פלס מעגל גנאל
וכל דרכיך יכננו: 27 אל תט ימין ושמואל הסר גנאל
מרע:

5 בני לחכמי הקשיבה לתוכוני הט אונך: 2
לשמר מזומות ודעת שפטיך נצצרו: 3 כי נפת תשפנה
שפטיך זורה וחלק משמן חכה: 4 ואחריתה מרה כלענה
חרה כחרב פיות: 5 רגילה ירדות מות שאול צעדיה
ויתמכו: 6 ארח חיים פן תפלס נעו מעגלתיה
לא תרע: 7 ועתה בנימ שמעו לי ואל תסרו מאמורי
פ: 8 הרחק מעלה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה:

9 פן תנתן לאחרים הורך ושתנייך לאכזרי: 10 פן ישבעו
זרים כחך ועצביך בבית נכרי: 11 ונחמת באחריתך
בכלות בשךך ושארך: 12 ואמרת איך שנאתי מוסר
ותוכחת נאץ לבי: 13 ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדיו
לא הטוتي אוני: 14 כמעט הייתה בכל רע בתוכך קהל
ועדה: 15 שתה מים מבורך ונזלים מותך באךך: 16
יפוצו מעניתיך חוצה ברחבות פלני מים: 17 יהיו
לך לברך ואין לזרום אתך: 18 יהיו מוקרכ ברוך
ושמח מאשת נערך: 19 אילית אהביכם ויעלה חן דרייה
חמנך: 20 שמע בוי וקח אמריו וירבו לך שנות חיים:
21 בדרך חכמה הרתיך הדרתיך במנלי ישך:

22 בלבך לא יציר צעדך ואמ תרוץ לא תכשל: 13
החזק במוסר אל תרכ נצחה כי היא חייך: 14 בארכ

רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים: 15 פרעהו
ביה: 16 ארך ימים בימינה בשמואלה עשר וכבוד:
17 דרך דרכך נעם וכל נתיבותיה שלום: 18 עז
חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר: 19 יהוה
בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה: 20 בדעתו
תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל: 21 בני אל ילזו
מענייך נצץ תהה ומזומה: 22 ויהיו חיים לנפשך וחן
לרגנרטיך: 23 או תאל לבטח דרכך רונלך לא תמנוף:
24 אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך: 25 אל
תירא מפחד בהתאם ומשאת רשותם כי תבא: 26 כי
יהוה יהיה בכםך ושמור רגאל מלך: 27 אל תמנע
טוב מבعليו ביהו לאל ידיך לעשות: 28 אל תאמר
לדריך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: 29 אל תחרש
על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך: 30 אל תרוכ עם
אדם חכם לא גמלך רעה: 31 אל תקנא באיש חכם
ואל תבחר בכל דרכיו: 32 כי תועבת יהוה נלווה ואת
ישרים סודו: 33 מארת יהוה בבית רשות ונוה צדיקים
יברך: 34 אם לצלים הוא ילין ולעניהם יתן חן:
35 כבוד חכמים ייחלו וכסילים מרים קלון:

4 שמעו בנימ מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: 2
כי לך שוב נחתי לכט תורתך אל תזעבו: 3 כי בן
היהתי לאביך ויחיד לפני אמי: 4 וורני ואמר לוי
יתמך דבריו לך שמר מצותיו ותיה: 5 קנה חכמה
קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמורי פ: 6 אל תעובה
ותשمرך אהבה ותצרכ: 7 ראשית חכמה קנה חכמה
ובכל קנייך קנה בינה: 8 סלולה ותרומך תכברך
כי תחבקנה: 9 תנתן לראשך ליוית חן עטרת תפארת
חמנך: 10 שמע בוי וקח אמריו וירבו לך שנות חיים:
11 בדרך חכמה הרתיך הדרתיך במנלי ישך:
12 בלבך לא יציר צעדך ואמ תרוץ לא תכשל: 13
החזק במוסר אל תרכ נצחה כי היא חייך: 14 בארכ

את הרשע ובחכלי חטאו יתמקדש: 23 והוא ימות באין לא תמהה: 34 כי קנאה חמת נבר ולא ייחמול ביום נקם: 35 לא ישא פניו כל כפר ולא יאה כי תרבה מוסר וברב אולתו ישנה:

שחר:

7 בני שמר אמריו ומצוותיו חפנן אתה: 2 שמר מצוות וחיה ותורתך כאישון ענייך: 3 קשרם על אצבעתיך כתובם על לוח לך: 4 אמר לחכמתה אהתי את ומדע לבינה תקרא: 5 לשמרך מאשה זורה מנכדריה אמריה החקיקה: 6 כי בחילון ביתו بعد אשנבי נשקפת: 7 וארא בפחים אבינה בבניהם נער חסר לך: 8 עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד: 9 בנשף בערב יום באישון לילה ואפללה: 10 וונגה אשה לקראותו שית זונה ונצרת לך: 11 חמייה היא וסדרת בভיתה לא ישכנו רגליה: 12 פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל פנה הארבע: 13 ווחזוקה בו ונשקה לו העזה פניה והאמאר לו: 14 זבחו שלמים עלי היום שלמותי נדרי: 15 על כן יצאתו לקראותך לשחר פניך ואמצאך: 16 מרבדים רבדתי ערש חטבות אטנון מצרים: 17 נפתיה משכבי מר אהלים וקמנון: 18 לך נרוה דרים עד הבקר נתעלסה באהבים: 19 כי אין האיש בভיתו הילך בדרך מרחוק: 20 צרור הכסה לך ביהו ליום הכסא יבא ביהו: 21 הטעתו ברב לקחה בחילך שפתחת תדרינו: 22 הולך אחריה פתאם כשור אל טבח יבוא וכעכס אל מוסר אויל: 23 עד יפלח חז כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא: 24 ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: 25 אל יישט אל דרכיה לך אל התע בנחובותיה: 26 כי רבים חללים הפליה ועכמים כל הרניתה: 27 דרכיו שאל ביתה ירדות אל חדרי

מות: (Sheol h7585)

8 הלא חכמתה תקרא ותבינה תתן קוללה: 2 בראש מדורומים עלי דרך בית נתיבות נצבה: 3 ליד שעריהם לפיקרת מבוא פתחים תרנה: 4 אליכם אישים אקרים וקולוי אל בני אדם: 5 הביבנו פתאים ערמה וכיסילים

6 בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיק: 2 נוקשת באמורי פיך נלכדה באמורי פיך: 3 עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בקף רעך לך התרפס ורדה רעיך: 4 אל תתן שנה לענייך ותגונמה לעפעריך: 5 הנצל צבוי מיד וכצפור מיד יקוש: 6 לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם: 7 אשר אין לה קצין שטר ומשל: 8 חכין בקזין לחמה אנרגה בקציר מאכליה: 9 עד מות עצל תשכב מותי תקום משנתך: 10 מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב: 11 וובא כמהלך ראשך ומחסך כאיש מנן: 12 אדם בלייל איש און הולך עקשות פה: 13 קרייז בעינו מל ברגלו מרה באצבעתינו: 14 תהפכות בלבו חרש רע בכל עת מודנים ישלה: 15 על כן פתאים יבואו אידיו פתע ישבר ואין מרפא: 16 שש הנה שנא יהוה ושבע תועבות נפשו: 17 עינים רמות לשון שקר וירדים שפכו דם נקי: 18 ללב חרש מהשבות און רגלים מהחרות לרוין לרעה: 19 יפיח כובים עד שקר ומשלח מודנים בין אחיהם: 20 נצץ בני מצות אביך ואל המשך תורה אמרך: 21 קשרם על לך תמיד ענדם על גנרטך: 22 בהתהלך תנחה אתך בשכבך תשרם עלייך ותקיזות היא תשיחך: 23 כינר מצוה ותורה אוור ודרך חייהם תוכחות מוסר: 24 לשמרך מ Ashton רע מחלקה לשון נכריה: 25 אל תחמד יפיה בלבבך ואל תחקך בעפעריה: 26 כי بعد אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נשפ ישירה תצד: 27 היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפה: 28 אם יהלך איש על הנהלים ורגלו לא תכוינה: 29 כן הבא אל אשת רעה לא ינקה כל הנגע בה: 30 לא יבוזו לנגב כי יגנוב למלא נפשו כי יריעב: 31 ונמצא ישלם שבעתים את כל הון ביתו יתן: 32 נאף אשה חסר לך משחית נפשו הוא יעשנה: 33 נגע וקלון ימצא וחרפתו

הבינו לב: 6 שמעו כי נגידים אדרבר ומפתח שפהו בין מסכתיה: 7 כי אמרת יתגה חמי והועבה שפתית רשות מישרים: 8 בצדך כל אמריו פי אין בהם נפתח ועקב: 9 כלם תוכח לך פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבק: 10 תנ לחכם ויחכם עוד הודיע לצדיק ויוסף לך: 11 כי בירבו ימיך יראת יהוה וודעת קדושים בינה: 12 אם חכמה חכמה לך ולצת וויסיפו לך שנות חיים: 13 אשת כסילות המיה פתיות ובלי ידעה לבך תשא: 14 ווישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת: 15 מה: 16 לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם: 17 מוי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו: 18 מים נובים ימתקו ולחם סתרים ניעם: 19 ולא ידע כי רפאים שם בעמקי

שאלות קראיה: (sheol h7585)

10 משלו שלמה בן חכם ישמה אב ובן כסיל תונת אמו: 2 לא יועלו אוצרות רשות וצדקה תציל ממות: 3 לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשות יתדרף: 4 ראש עשה כף רמיה ויד חרצוים תשיר: 5 אנדר בקיין בן משכיל נרדם בקציר בן מביש: 6 ברכות לראש צדיק ופי רשותים יכסה חמס: 7 זכר צדיק לברכות ושם רשותים יركב: 8 חכם לב יקח מצות ואoil שפטים ילבט: 9 חולך בתם לך בטח ומעקש דרכיו יודע: 10 קריין יתן עצבת ואoil שפטים ליבט: 11 מקור חיים פי צדיק ופי רשותים יכסה חמס: 12 שנאה תערור מרדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה: 13 בשפתינו נבול תמצא חכמה ושבט לנו חסר לב: 14 חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרביה: 15 הון עשיר קריית עזו מחתת דלים רישום: 16 פעלת צדיק לחים תבואה רשות לחטאთ: 17 ארח לחים שומר מוסר ועווב תוכחת מותעה: 18 מכסה שנאה שפתוי שקר ומוצת דבה הוא כסיל: 19 ברב דברים לא יחדל פשע וחש שפתוי משכיל: 20 כסף נבחר לשון צדיק לב רשותים כמעט: 21 שפתוי צדיק ידרעו רכבים ואoilים בחסר לב ימותו: 22 ברכות יהוה היא תשיר נהנה חסר לב אמרה לו: 5 לכלו לחמו בלחמי ושתו

הביבנו לב: 6 שמעו כי נגידים אדרבר ומפתח שפהו בין מסכתיה: 7 כי אמרת יתגה חמי והועבה שפתית רשות מישרים: 8 בצדך כל אמריו פי אין בהם נפתח ועקב: 9 כלם נחים למבין וישראלים למצאי דעת: 10 קחו מוסר ואל כסף ורעת מחרוץ נבחר: 11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישו בה: 12 אני חכמה שכני ערמה ורעת מזומות מצא: 13 יראת יהוה שנות רע גאה ונואן ודרך רעopi ההפכות שנותי: 14 לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה: 15 כי מיליכו ימליכו ורונים יחקקו צדק: 16 כי שרים ישרו ונדיבים כל שפתוי צדק: 17 אני אהבה אהב ונשחרי למצאי: 18 עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה: 19 טוב פרוי מחרוץ ומפו ותבואתי מכסף נבחר: 20 בארכח צדקה אהליך בתרוק נתיבות משפט: 21 להנחיל אהבי יש ואצרתייהם אמלא: 22 יהוה קני ראיית דרכו קדם מפעליו מז: 23 מעולם נסhti מראש מקומי ארץ: 24 באין תהמות חוללות באין מעינות נכבד מים: 25 בתרם הרומים הטעבו לפניו גבאות חוללות: 26 עד לא עשה ארץ וחוץות וראש עפרות תבל: 27 בהחינו שמים שם אני בחוקו הון על פניו תהום: 28 באמציו שחקים ממעל בעוזו עינוי תהום: 29 בשומו לים חקו ומם לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ: 30 ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשויים יום יום משחיקת לפניו בכל עת: 31 משחיקת בתבל ארצנו ושעשוי את בני אדם: 32 ועתה בנים שמעו לי ואשרו דרכיו ישמרו: 33 שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו אשרי אדם שמע לי לשקר על דלהתי יום יום לשמר מזות פתוח: 35 כי מצאי חיים יופק רצון מיהויה: 36 וחטא חמס נפשו כל משנאי אהבו מות:

9 חכמתו בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: 2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכיה שלתנה: 3 שלחה נערתיה תקרא על גפי מרמי קרת: 4 מוי פתי יסר נהנה חסר לב אמרה לו: 5 לכלו לחמו בלחמי ושתו

ולא יוסף עצב עמה: 23 כשהוחק לכסייל עשות זמה וחכמה לאיש התבונה: 24 מגוררת רשות היא החבונו והאות צדיקים יתנו: 25 בעבר סופה ואין רשות וצדיק יסוד עולם: 26 כחמי לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשלהיו: 27 יראת יהוה תוסיף ימים ושות רשותם תקצרנה: 28 תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשותם תאבך: 29 מעוז לשם דרך יהוה ומחתה לפועליו און: 30 צדיק לעולם ביל מוט ורשותם לא ישבנו ארץ: 31 פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהיפות תכרת: 32 שפתי צדיק ידען רצון ופי רשותם תהיפות:

11 מאוזי מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו: 2 בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה: 3 תמתה ישרים תחם וסלף בונדים וshedim: 4 לא יויעיל הון ביום עברה וצדקה תצליל ממותה: 5 צדקת תמים תישר דרכו וברשותו יפל רשות: 6 צדקת ישרים תצללים ובהות בנדים ילכדו: 7 במוות אדם רשות תאבד תקווה ותוחלת אונים אבדה: 8 צדיק מצטרה נחלה ויבא רשות תחתיו: 9 בפה תנף ישחת רעהו וברעת צדיקים יחלצו: 10 בטוב צדיקים תעלץ קרייה ובאבד רשותם רנה: 11 בברכת ישרים תרום קרת ובכפי רשותם תארס: 12 בזו לרעהו חסר לב ואיש התבונות יחריש: 13 הולך רכילה מגלה סוד ונאמין רוח מכה דבר: 14 באין תחבלות יפל עם ותשועה ברב יועץ: 15 רע ירווע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח: 16 אשת חן תתמרק כבוד ועריצים יתמכו עשר: 17 גמל נפשו איש חסר ועכבר שארו אכזרי: 18 רשות עשה פעלת שקר וזרע צדקה שכר אמת: 19 כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו: 20 תועבת יהוה עקש ללב ורצינו תמיימי דרך: 21 יד לד לא נקחה רע וזרע צדיקים נמלט: 22 נום זהב באף חזרה אשה יפה וסורת טעם: 23 אותן צדיקים אך טוב תקות רשותם עברה: 24 ייש מפior ונוסף עוד וחושך מישר אך למחסור: 25 נפש אל מות:

בנ' חכם מוסר אב ולע' לא שמע גערה: 2 בון דרכך מפְרִי פִי אִישׁ יָאֵל טֻוב וָנוֹשֶׁת בְּנֵידִים חַמֵּס: 3 נִצְרָפִי שְׁמָר נְפָשָׁו פְּשָׁק שְׁפָטוּי מִחְתָּה לֹו: 4 מִתְאֹהָה וְאַיִן נְפָשָׁו עַצְל וָנוֹשֶׁת חַרְצִים תְּדִשּׁוֹ: 5 דָּבָר שְׁקָר יִשְׁנָא צְדִיק וָרְשָׁע יְבָאֵשׁ וַיְחִיפֵּר: 6 צְדִיקָה תְּצַרְתָּה תְּמִדְרָךְ וְרְשָׁעָה תְּסִלְפָה חַטָּאת: 7 יִשְׁמַחְתָּר וְאַיִן כָּל מִתְרוֹשָׁה וְהָוָן רְבָב: 8 כְּפָר נְפָשָׁא יִשְׁעָרָו וְרְשָׁע לֹא שָׁמַע גַּעֲרָה: 9 אֹור צְדִיקִים יִשְׁמָח וְנֶרֶת רְשָׁעִים יִדְעָךְ: 10 רַק בְּזִדּוֹן יִתְהַנֵּחַ מִצְחָה וְאַתְּנוֹעֲצִים חַכְמָה: 11 הָוָן מִהְבָּל יִמְעַט וּקְבִּיעַ עַל יְדֵי רִבָּה: 12 תְּחַולָּת מִמְשָׁכָה מַחְלָה לְבָב וְעַז חַיָּה תָּאוּה בָּהָה: 13 בָּזֶו לְדִבְרֵי תְּחַבֵּל לְוִירָא מִצְחָה הוּא יִשְׁלָמָה: 14 תּוֹרַת חַכְמָה מִקּוֹר חַיִים לְסֹור מִמְקַשְׁי מֹותָה: 15 שְׁכָל טֻוב יִתְהַן וְדָרְךָ בְּנֵידִים אַיִתָּן: 16 כָּל עֲרוּם יִעַשְׁה בְּדָעַת וְכְסִיל יִפְרַשׁ אַוְלָת: 17 מֶלֶךְ רְשָׁע יִפְלֵל בְּרָע וְצִיר אַמְנוֹנִים מִרְפָּא: 18 רִישׁ כְּבָרָב שְׁפָטוּמָה וְשְׁוֹמֵר תְּחִיכָת יִכְבֵּד: 19 תָּאוּה נְהִיה וְקָלְוָן פּוֹרָע מִסְרָר וְשְׁוֹמֵר תְּחִיכָת יִכְבֵּד: 20 הָלֹוק אֶת תְּעַרְבָּה לְנְפָשָׁה וְתוֹעֲבָה כְּסִילִים סָור מִרְעָע: 21 חַטָּאִים תְּרַדְּף חַכְמָים וְחַכְמָה וְרוּהָה כְּסִילִים יְרוּעָע: 22 טֻוב יִנְחַיל בְּנֵי בְּנִים רְדָעָה וְאַתְּ צְדִיקִים יִשְׁלָמָם טֻוב: 23 רַב אַכְל נִיר רַאשִׁים וַיְשַׁפֵּן לְצִדְקָה חִיל חַוָּטָא: 24 חֹשֶׁךְ שְׁבָטוֹ שְׁוֹנָא בָּנוֹ וְאַהֲבוֹ נְסִפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט: 25 צְדִיק אַכְל לְשָׁבָע נְפָשָׁו וּבְטָן רְשָׁעִים שָׁחָרוּ מִסְרָר: 26 צְדִיק אַכְל לְשָׁבָע נְפָשָׁו וּבְטָן רְשָׁעִים מְבִישׁ:

תחסר:

14 חַכְמָות נְשִׁים בְּנָתָה בִּיתָה וְאַוְלָת בִּידָה תְּהִרְסָנוּ: 1 הַוּלָּךְ בַּיְשָׁרוּ יְרָא יְהָוָה וְנָלֹז דְּרָכָיו בְּזָהָוָה: 2 לשׁוֹן חַכְמָים תְּיִטְבֵּב דָעַת וְפִי כְּסִילִים יִבְיעַ אַוְלָת: 3 בְּכָל מָקוֹם עַנִּי יְהָוָה צְפָות רְעִים וְטוֹבִים: 4 מִרְפָּא בְּפִי אֲוִיל חַטָּר גָּאוֹה וְשְׁפָטוּי חַכְמָים תְּשִׁמְוּרָם: 5 אֲוִיל יְנָאָז לשׁוֹן עַז חַיִים וְסִלְפָה בָּה שְׁבָר בְּרוֹחָה: 6 אֲוִיל יְנָאָז מִסְרָר אָבָוָס בְּרָב תְּבוֹאָת בְּכָח שָׁוֹר: 7 אֲוִיל יְנָאָז אַמְנוֹנִים לְאִיכּוֹב וַיְפִיחַ כּוֹבִים עַד שְׁקָר: 8 בְּקַשׁ לִזְעָן אֲוִיל חַטָּר גָּאוֹה וְשְׁפָטוּי חַכְמָים תְּשִׁמְוּרָם: 9 אֲוִיל מִנְגָּד לְאַיִשׁ כְּסִיל וְכָל יִדְעָת שְׁפָטוּי דָעַת: 10 חַכְמָת עֲרוֹם הַבִּין דְרָכוֹ וְאַוְלָת כְּסִילִים מִרְמָה: 11 אֲוִילִים יִלְעַז אַשְׁם וּבִין יִשְׁרָאֵם רְצָוָן: 12 לְבָב יְוָדָע מִרְתָּה נְפָשָׁו וּבְשָׁמַחְתָּו לֹא יִתְעַרְבֵּז: 13 יְאָהָב: 14 מִסְרָר רָע לְעֹז אַרְחָ שְׁוֹנָא תְּכִחָת יְמָוָת: 15 מענה רַךְ יִשְׁיב חַמָּה וְדָבָר עַצְב יַעַלְהָ אָפְךָ:

שאלות ואברון ננד יהוה אף כי לובות בני אדם (Sheol h7585) רשות כי בצדקה יכון כסא: 13 רצון מלכים שפת זחיק ודבר ישרים יאבחן: 14 חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה: 15 באור פניו מלך חיים ורצינו כעב מלוקש: 16 קנה חכמה מה טוב מהרוון וקנות בינה נבחר מכסף: 17 מסלחת ישראל סור מרע שמר נפשו נזר דרכו: 18 לפניו שבר נאנו ולפנוי כשלון נבה רוח: 19 טוב שפל רוח את עניהם מחלוקת שלל את נאים: 20 משכלייל על דבר ימצא טוב ובוטה ביהוה אשדרו: 21 לחכם לב יקרא נבון ומתק שפטים יסיף לך: 22 מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולימ אולות: 23 לב חכם ישכלי פיהו ועל שפטיו יסיף לך: 24 צוף דברש אמריו נעם מותוק לנפש ומרפא לעצם: 25 יש דרך ישר לפניו איש ואחריתה דרכיו מות: 26 נפש עמל עמלת לו כי אכן עליו פיהו: 27 איש בליעל כרה רעה ועל שפטיו כאש צרבת: 28 איש ההפכות ישלח מדורן ונרגן מפריד אלוף: 29 איש חמס יפתח רעהו והוליכו בדרך לא טוב: 30 עצה עינוי לחשב ההפכות קרע שפטיו כליה רעה: 31 עתרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: 32 טוב ארך אפים מנורו ומישל ברוחו מלבד עיר: 33 בחיק יוטל את הנורל ומיהוה כל משפטו:

17 טוב פת חרבנה ושלוחה בה מבית מלא זבחי ריב: 2 עבר משכלייל משל בנין מביש ובתווך אחיהם ייחלק נחלה: 3 מצרכ לכסף וכור לזחוב ובחון לובות יהוה: 4 מרע מקשיב על שפת און שקר מזין על לשון הות: 5 לעג לרשות הרף עשו שמה לאיד לא נינה: 6 לא עתרת זקנים בני ננים ותפארת בניים אבותם: 7 לא נואה לנבל שפת יתר אף כי לנדייב שפת שקר: 8 אבן חזן השחר בעוני בעליו אל כל אשר יפנה ישכלי: 9 מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלוף: 10 תחת גערה מבני מחות כסיל מהה: 11 אך מררי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו: 12 פגוש דבר שכול

שאול ואברון ננד יהוה אף כי לובות בני אדם (Sheol h7585) 12 לא אהב ליז הוכח לו אל חכמים לאילך: 13 לב שמח ייטב פנים ובעצת לב רוח נכחא: 14 לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ורעה אולת: 15 כל יrik ואהבה שם משוד אבוס ושנאה בו: 16 טוב מעת כנשכת חך וארח ישראל סלה: 17 טוב ארת ביראת יהוה מאוצר רב ומהו מה בו: 18 איש חמה יגרה מדון וארכ אפים ישיקיט ריב: 19 דרך עצל אב וכסיל אדם בוזה אמו: 21 אולת שמחה לחסר לב ואוש הבונה יישר לבת: 22 הperf מהשבות באין סוד וברב יועצים תקום: 23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב: 24 ארוח חיים למעלה למשכלי למען סור משאול מטה: 25 בית גאים ישח יהוה ויצב נבול אלמנה: 26 תועבת יהוה מהשבות רע ותחרים אמרי נעם: 27 עבר ביהו בוציע בצע ושותא מהנתן יהיה: 28 לב צדיק יהנה לענות ופי רשעים יבע רעות: 29 רחוק יהוה מרשעים והפלת צדיקים ישמי: 30 מאור עינים ישמה לב שמוועה טובה תדרשן עצם: 31 און שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין: 32 פורע מושר מואס נפשו ושותע תוכחת קונה לב: 33 יראת יהוה מושר חכמה ולפנוי כבוד ענוה:

16 לאדם מערבי לב ומיהוה מענה לשון: 2 כל דרכיו איש זיך בעינוי ותכן רוחות יהוה: 3 גל אל יהוה מעשיך ויכנו מהשבותיך: 4 כל פעיל יהוה למענה וنم רשות ליום רעה: 5 תועבת יהוה כל נבה לב ייד ליד לא נינה: 6 בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע: 7 ברצונות יהוה דרכו איש נם אויביו ישלם אתו: 8 טוב מעת בצדקה מרוב תבואה בלא משפט: 9 לב אדם ייחשב דרכו יהוה יכין צערו: 10 קסם על שפתיו מלך במשפט לא ימעל פיו: 11 פלס ומאזני משפט יהוה מעשהו כל אבני כיס: 12 תועבת מלכים עשו

באיש ואל כסיל באולטו: 13 מшиб רעה תחת טובה לא תמייש רעה מבתו: 14 פוטר מים ראשית מדון ולפנוי התגלו הריב נטוש: 15 מצדיק רשות ומרשיע צדיק תועבת יהוה נם שניהם: 16 למה זה מהיר ביד כסיל לknות חכמה ולב אין: 17 בכל עת אהב הרע ואח לצחה יולד: 18 אדם חסר לב תוקע כף ערבי אהב דבך מאה:

19 טוב רשות הולך בתומו מעקש שפתיו והוא כסיל: 2 נם בלא דעת נפש לא טוב ואין ברגלים חוטא: 3 אולת אדם הסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו: 4 הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יفرد: 5 עד שקרים לא ינקה ויפיח כובים לא ימלט: 6 רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מותן: 7 כל אחו רשותהו אף כי מרעהו רחקו ממוני מרדף אמרים לא המה: 8 קונה לב אהב נפשו שמר תבונה למציא טוב: 9 עד שקרים לא ינקה ויפיח כובים יאבד: 10 לא נואה לכסיל תungan

אף כי לעבר משל בשרים: 11 שכל אדם האריך אף ותפארתו עבר על פשע: 12 נהם ככפר זעף מלך וכטול על עשב רצונו: 13 הות לאביו בן כסיל ודילף טרד מדיני איש: 14 בית והון נחלת אבות ומיהוה איש משכלה: 15 עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרعب: 16 שמר מצוה שמר נפשו בזווה דרכיו יומת: 17 מלואה יהוה חונן דל ונמלו ישלם לו: 18 יסר בנק כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך: 19 גנול חמה נשא ענס כי אם תצליל ועוד תוסף: 20 שמע עצה וקיבלה מוסר למען תחכם באחריתך: 21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: 22 תאות אדם חסדו וטוב רשות מאיש כוב: 23 יראת יהוה לחיים ושבע לילין כל יפקד רע: 24 טמן עציל ידו בצלחת נם אל פיהו לא ישיבנה: 25 לין תכה ופתוי יערם והוכיח לנבון יבין דעת: 26 מshed אב יבריח אם בן מביש ומחביר: 27 חדרל בני לשמע מוסר לשנות מאמרי דעת: 28 עד

ערבה לפני רעהו: 19 אהב פשע אהב מצה מנביה פתחו מבקש שבר: 20 עקש לב לא ימצא טוב ונחפץ בלשונו יפול ברעיה: 21 ילד כסיל לתונה לו ולא ישמח אבי נבל: 22 לב שמח ייטב גהה ורוח נכהה תיבש גרים: 23 שחר מהיק רשות יקח להטאות ארחות משפט: 24 את פני מבין חכמה וענין כסיל בקצת ארץ: 25 כעס לאביו בן כסיל וממר לילדתו: 26 נם ענוש לצדיק לא טוב להבות נדיבים על ישר: 27 חושך אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה: 28 נם אויל מהריש חכם יחשב אטם שפתיו נבן:

18 להואה יבוקש נפרד בכל תושיה יתגלו: 2 לא יחפי כסיל בתבונה כי אם בהתגלוות לבו: 3 בבואה טוב להטאות צדיק במשפט: 4 מים עמקים דברי פי איש נחל נבע מקור חכמה: 5 שאת פני רשות לא ופיו למחלמות יקרה: 6 שפתוי כסיל יבוא בריב מוקש נפשו: 8 דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדריו בתן: 9 נם מתרפה במלאתו אח הוא לבעל משחות: 10 מגדל עז שם יהוה בו ירוין צדיק ונשגב: 11 הון עשיר קריית עז וכחומה נשגבה במשכיתו: 12 לפני שבר יגבה לב איש ולפנוי כבוד ענה: 13 מшиб דבר בטרכם ישמע אולת היא לו וכלהה: 14 רוח איש יכלכל מחלתו ורוח נכהה מי ישאה: 15 לב נבון יקנה דעת ואון חכמים תבקש דעת: 16 מותן אדם ירוחיב לו ולפנוי גדרלים ינחנו: 17 צדיק הראשון בריביו יבא רעהו וחקרו: 18 מדיניות ישביט הנורול ובין עצומים יפריד:

ורחוב לב נר רשעים חטא: 5 מהשבות חרוץ אך למותר וכל אין אך למחסור: 6 פועל אוצרות בלשון שקר הכל נדף מבקשי מוות: 7 שדר רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט: 8 ההפוך דרכ' איש זור וזר ישר פועלו: 9 טוב לשבת על פנת נג מאשת מדרונים ובית חבר: 10 נפש רשותה רע לא יתן בעינוי רעהו: 11 בענש לין ייחכם פתי ובהשכיל ללחכם יקח דעת: 12 משכיל צדיק לבית רשות מסלף רשעים לרע: 13 אטם אזנו מזעקה דל גם הוא יקרה ולא יענה: 14 מתן בסתר יכפה אך ושהדר בחק חמה עזה: 15 שמחה לצדיק עשות משפט ומחחה לפועל און: 16 אדם הוועה מדרך השכל בקהל רפואיים ינוח: 17 איש מחשוך אהב שמחה אהב יין ושמן לא יישיר: 18 כפר לצדיק רשות וחתת ישרים בוגר: 19 טוב שבת הארץ מדבר מאשת מדרונים וכעס: 20 אוצר נחמד ושמן בונה חכם וכסיל אדם יבלענו: 21 רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה יתנו: 22 עיר נברים עליה חכם וירד עז מבטחה: 23 שמר פיו יולשנו שמר מצרות נפשו: 24 זד יהודין לין שמו עושה בעברת זדון: 25 תאות עצל תמייתנו כי מאנו ידיו לעשות: 26 כל היום התאות תאהו וצדיק יתנו ולא ייחשך: 27 זוכה רשותם תועבה אך כי בזומה יביאנו: 28 עד כובים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר: 29 העז איש רשות בפנוי וישראל הוא יכין דרכיו: 30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנדר יהוד: 31 סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה:

22 נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב: 2 עשיר ורש נפנשו עשה כלם יהוה: 3 ערום ראה רעה ויסטר ופתויים עברו ונענשו: 4 עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיקם: 5 צנום פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם: 6 חנק לנער על פי דרכו נם כי יזקין לא יסור ממנה: 7 עשיר בראשים ימושל ועבר לוה לאיש מלוה: 8 זורע עליה יקצור און ושבט

בליעל לילץ משפט ופי רשעים יבלע און: 29 נכונו לצלים שפטים ומחלמות לנו כסילים:

20 לין הין המה שכר וכל שנה בו לא יחכם: 2 נهم ככפר אמרת מלך מת עברו חותא נפשו: 3 כבוד לאייש שבת מריב וכל אויל יהגלו: 4 מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציר ואין: 5 מים עמקים עצה בלב איש ואיש התבונה ידלנה: 6 רב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמוניים מי ימצא: 7 מותהך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו: 8 מלך יושב על כסא דין מורה בעינוי כל רע: 9 מי אמר זכיתו לבי טהרתי מהחתאתי: 10 אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה נם שניהם: 11 גם במעליין יתנכר נער אם זך ואם ישר פועלו: 12 און שמעת ועין ראה יהוה עשה נם שניהם: 13 אל אהב שנה בן תורש פך עניך שבע להם: 14 רע יאמר הקונה ואול לו אז יתתכל: 15 יש זהב ורב פנויים וכלי יקר שפטו דעת: 16 לקח בנדו כי ערב זר ובעד נקרים חבלחו: 17 ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חצץ: 18 מחשבות בעזה תכוון ובחבלות עשה מלחמה: 19 גולת סוד הולך רכילה ולפתחה שפטיו לא תתערב: 20 מקהל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשך: 21 נחלה מבחלת בראשנה ואחריתה לא תברך: 22 אל תאמר אשלה מה רע קוה ליהוה וישע לך: 23 תועבת יהוה אבן ואבן ומאוני מרמה לא טוב: 24 מיהוה מצערדי גבר ואדם מה יבין דרכו: 25 מוקש אדם ילוע קדרש ואחר נדרים לבר: 26 מורה רשות מלך חכם וישב עלייהם אופן: 27 נר יהוה נשמה אדם חפש כל חדריו בתן: 28 חסף ואמות יצרו מלך וסעד בהסדר כסאו: 29 תפארת בחורים כחם והדר זקונים שיבת: 30 חברות פצע המרייך ברע ומוכות חדרי בתן:

21 פלוני מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יתנו: 2 כל דרכך איש ישר בעינוי ותכן לבות יהוה: 3 עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח: 4 רום עיניהם

בעברתו יכלה: 9 טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדרל: 10 גרש לך ויצא מדון ושבה דין וקלון: 11 אהב טהור לב חן שפטיו רעהו מלך: 12 עני יהוה נצרו דעת יוסלף דברי בנד: 13 אמר עצל ארוי בחוץ בתוך רחבות ארצה: 14 שוחה עמקה פי זרות זעם יהוה יפול שם: 15 אולות קשורהقلب נער שבט מוסר ירחקינה ממנה: 16 עשך דל להרבות לו נתן לעשר אך למחסור: 17 הח אונך ושמע דברי חכמים ולבך תשיות לדעתך: 18 כי נעים כי השמרם בבטן יכנו יחרדו על שפטיך: 19 להיות ביהוה מבטח הودעתיך היום אף אתה: 20 הלא כתבתו לך שלשים במנעות ודרעת: 21 להודיעך קשת אמרת להשיב אמרדים אמרת לשלחיך: 22 אל תנול דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער: 23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קביעיהם נפש: 24 אל תתרע את בעל אף ואת איש חמות לא טובוא: 25 פן אלף ארחותו ולקחת מוקש לנפשך: 26 אל תהי בתקע כי כפ בערבים משות: 27 אם אין לך לשלם למה יקח משבבך מתחזיך: 28 אל חסן גבול עולם אשר עשו אבותיך: 29 חווית איש מהיר במלאתכו לפני מלכים יתיצב כל תיצב לפני חסכים:

אקיין אוטיף אבקשו עוד:

24 אל תקנא באנשי רעה ואל תtau להיות אתם: 2 כי שד יהנה לכם ועמל שפטיהם תדברנה: 3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתבונן: 4 ובדרך חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים: 5 גבר חכם בעו ואיש דעת מאmix כח: 6 כי בתחבלות העשה לך מלחה ותשועה ברב יועץ: 7 ראמות לאויל חכמתו בשער לא יפתח פיהו: 8 מחשב להרע לו בעל מזומות יקראו: 9 זמת אולת חמאת ותועבת לאדם לך: 10 התרפה ביום צרה צר כחכה: 11 הצל ל夸חים למות ומטים להרגן אם תחשוך: 12 כי תאמר הן לא ידענו והלא תכן לבות הוא יריב את ריבם אתך: 12 הביבאה למוסר לך ואונך לאמרי דעת: 13 אל תמנע מנער מוסר כי תכנו

23 כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך: 2 ושותה שכין בליך אם בעל נפש אתה: 3 אל תחאו למטעותיו והוא לחם כובים: 4 אל תיגע להעшир מביניך חדרל: 5 התחוף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשך ועיף החשמים: 6 אל תלחם את לחם רע עין ואל תtau למטעתו: 7 כי כמו שער בנספו כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולכו בלםך: 8 פתק אכלת תקינה ושחת דבריך הנעימים: 9 באוני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך: 10 אל חסן נבול עולם ובשדי יתומים אל תבא: 11 כי נאלם חוק הוא יריב את ריבם אתך: 12 הביבאה למוסר לך ואונך לאמרי דעת:

13 אכל בני דבש כי טוב ונפת מותוק על חך : 14 כן במשכיות כסף דבר דבר על אפניו : 12 נום זהב וחלי דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרת : 15 אל הארץ רשות לנו צדיק אל תסדר קציר ציר נאמן לשלויזו ונפש אדרני ישב : 14 נשאים רבכו : 16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה : 17 בנפל אוייבך אל תשחם ובכשלו אל יגאל לפך : 18 פן יראה יהוה ורעד בעיניו והשיב מעליו אפו : 19 אל תתחר במורעים אל תקנא ברשעים : 20 כי לא תהיה אחראית לרע נר רשעים ידעך : 21 יראה את יהוה בני ומלך עם שונים אל תתערב : 22 כי פתאום יקום אידם ופיד שנייהם מי יודע : 23 נם אלה לחכמים הכהר פנים במשפטם בלב טוב : 24 אמר לרשע צדיק שנאך האכלתו לחם ואם צמא השקהו מים : 22 כי נחלהם אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך : 23 רוח צפונן תחולל נשם ופניהם נזעים לשותן סתר : 24 טוב שבת על פנת נג מאשת מודניהם ובית חבר : 25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק : 26 מעין נרפש ומקור משות צדיק מט לפני רשות : 27 אכל דבש הרבות לא טוב וחקיר כבדם כבוד : 28 עיר פרוץ אין חומה איש אין מעזר לרוחו :

26 כשלג בקץ וכמטר בקצרך כן לא נואה לכסיל כבוד : 2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללה חنم לא תבא : 3 שוט לסוס מותג לחמור ושבט לנו כסילים : 4 אל תעתן כסיל כאולתו פן תשוה לנו נם אתה : 5 ענה כסיל כאולתו פן יהיה חכם בעיניו : 6 מקצת רגלים חמס שתה שלח דברים ביד כסיל : 7 דלוין שקים מפשח ומשל בפי כסילים : 8 כצדור אבן במרגמה כן נוותן לכסיל כבוד : 9 חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים : 10 רב מחולל כל ושכר כסיל ושכר עברים : 11 וככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו : 12 ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממן : 13 אמר עצל שלל בדרך ארי בין הרחבות : 14 הדרת תסוב עלי צירה ועצל על מטהו : 15 טמן עצל ידו בצלחת פן יחסך שמע ורבתך לא תשוב : 16 חכם עצל בעיניו משבעה

במחלוקת כסף דבר דבר על חך : 14 כן כהה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרת : 15 אל הארץ רשות לנו צדיק אל תסדר קציר ציר נאמן לשלויזו ונפש אדרני ישב : 14 נשאים רבכו : 16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה : 17 בנפל אוייבך אל תשחם ובכשלו אל יגאל לפך : 18 פן יראה יהוה ורעד בעיניו והשיב מעליו אפו : 19 אל תתחר במורעים אל תקנא ברשעים : 20 כי לא תהיה אחראית לרע נר רשעים ידעך : 21 יראה את יהוה בני ומלך עם שונים אל תתערב : 22 כי פתאום יקום אידם ופיד שנייהם מי יודע : 23 נם אלה לחכמים הכהר פנים במשפטם בלב טוב : 24 אמר לרשע צדיק אתה יק簿ו עמים יוועמו לאמים : 25 ולמוכחים נעם ועליהם חבוא ברכבת טוב : 26 שפתיהם ישק מшиб דברים נכחים : 27 הכהן בחוץ מלאכתך ועתדה בשירה לך אחר ובנית ביתך : 28 אל תהיע עד חنم ברעך וഫתית בשפטיך : 29 אל האמר כאשר עשה לי כן עשה לו אשיב לאיש כפVELO : 30 על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב : 31 והנה עלה כל קמנשים כסו פניו חרלים ונדר אבניו נהרסה : 32 ואזה אגci אשית לבני ראיותי לקחתי מוסר : 33 שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכוב : 34 ובא מותהךך רישך ומחדריך כאיש מגן :

25 נם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקה מלך יהודה : 2 כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר : 3 שמיים לרים וארץ לצרף כל' : 5 הנה אין חקר : 4 הנה סיגים מכסף ויצא לצרף כל' : 6 הנה רשע לפני מלך ויכון בצדך כסא : 6 אל תתחרך לפני מלך ובמקום גדים אל תעמד : 7 כי טוב אמר לך עליה הנה מהשפירך לפני נדיב אשר ראו עיןיך : 8 אל תצא לרבע מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים אתך רעך : 9 ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תגלו : 10 פן יחסך שמע ורבתך לא תשוב : 11 חפוחז זהב נלאה להשיבה אל פיו : 16 חכם עצל בעיניו משבעה

משיבי טעם: 17 מוחזיק באזני כלב עבר מעהבר על ריב לא: 18 כמתלהלה הירה וקים חצימ ומוות: 19 כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני: 20 באפס עצים חכבה אש ובאין נרנן ישתק מדון: 21 פחם לנחלים ועצים לאש ואיש מדונים לחරח ריב: 22 דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן: 23 כסף סינים מצפה על חרש שפטים דלקים ולב רע: 24 בשפטו ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה: 25 כי יתנן קולו אל האמן בו כי שבע תועבות בלבבו: 26 תכסה שנאה במשאון תנלה רעטו בקהל: 27 כרכה שחת בה יפל גולל אבן אליו תשוב: 28 לשון שקר ישנא דכו ופה חלק יעשה מדחה:

27 אל תתהלך ביום מחר כי לא תרע מה יlid יום: 1 יהלך זר ולא פיך נכרו ואל שפטיך: 2 כבד אבן ונשל החול וכעס אויל כבד משניהם: 3 אכזריות חמה ושטף אף ומיל עמד לפני קנאה: 4 טוביה חוכחת מנהלה מהאהבה מסתרת: 5 נאמנים פצעי אהוב ונערחות נשיקות שונא: 6 נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל מר מותך: 8 צפפור נודדת מן קנה כן איש נודד מקומו: 9 שמן וקטרת ישמה לב ומתק רעהו מעצת נפש: 10 רעך ורעה אביך אל תעוז ובית אחיך אל תבוא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק: 11 חכם בני ושם לבוי ואשיבה חרפי דבר: 12 ערום ראה רעה נסתה פתאים עברו נגענו: 13 קח בנדוי כי ערבות ורבעד נכריה חבלחו: 14 מברך רעהו בקהל גדול בבלק השכימים קללה תהשך לו: 15 דלף טורד ביום סניר ואשת מדונים נשזה: 16 צפניה צפן רוח ושם ימינו יקרא: 17 ברזול בברזול יחיד ואיש יחידפני רעהו: 18 נצח האגה יאלכל פראית ושמר אדרנו יכבר: 19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם: 20 שאול ואבדה לא חשבעה ועינוי האדם לא תשבענה: 21 (Sheol h7585) מצרכ לכסף וכור לזהב ואיש לפוי מהללו: 22 אם

מחסור ומעלים עיניים רב מארות: ²⁸ בקום רשעים יסתור אדם ובאדם ירבו צדיקים:

29 איש תוכחות מקשה ערך פתוח ישבר ואין מרפא: ² ברבות צדיקים ישמה העם ובמשל רשע יאנח עם: ³ איש אהב חכמה ישמה אביו ורעה זנות יאבר הון: ⁴ מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יתרסנה: ⁵ גבר מהליך על רעה רשות פורש על פעמו: ⁶ בפשע איש רע מוקש וצדיק ירונ ושם: ⁷ ידע צדיק דין דלים רשות לא יבין דעת: ⁸ אנשי לצון יפיחו קרייה וחכמים יישבו אפ: ⁹ איש חכם נשפט את איש אויל ורנו ושהק ואין נחת: ¹⁰ אנשי דמים ישנאו הם וישראלים יבקשו נפשו: ¹¹ כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחרור ישבחנה: ¹² משל מקשיב על דבר שקר כל משרותיו רשעים: ¹³ רשות ואיש תככים נפנשו מair עניין יוכן: ¹⁴ מלך שופט באמת דלים כסאו לעד שניהם יהוה: ¹⁵ שבט ותוכחת יtan חכמה ונער משלח מביש יראו: ¹⁶ ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם ירדו: ¹⁷ יסר בנק וייניך ויתן מדניהם לנפשך: ¹⁸ באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרכו: ¹⁹ בדרכיהם לא יסיד עבד כי יבין ואין מענה: ²⁰ חזוית איש אין בדרכיו תקווה לכיסיל ממןנו: ²¹ מפנק מנער עבדו ואחריתו יהוה מנון: ²² איש אפ יגירה מדון ובעל חמה רב פשע: ²³ נאות אדם חשפילנו ושפלו רוח יתמרק כבוד: ²⁴ חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: ²⁵ חרדת אדם יtan מוקש ובודח ביהוה ישגב: ²⁶ רבבים מבקשים פנו מושל ומיהוה משפט איש: ²⁷ הוועבת צדיקים איש עיל ותועבת רשי ישר דרך:

30 דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר לאותיאל לאותיאל ואכל: ² כי בער אגוי מאיש ולא בנית אדם לוי: ³ וולא למדתי חכמה ודעת קדרשים אדע: ⁴ מי עלה שמום וירד מי אסף רוח בחפנוי מי צדר מים בשמלה מי הרים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע:

31 דברי לМОאל מלך משא אשר יסרתו אמרו: ² מה ברדי ומה בר בטני ומה בר נדרי: ³ אל תנתן

לנשים חילך ודריכיך למחות מלכין: ⁴ אל למלכים
למואל אל למלכים שתו יין ורוזנים או שכר: ⁵
פָּנִים יִשְׁתָּה וַיִּשְׁכַּח מַחְקָק וַיִּשְׁגַּנְתָּה דִּין כָּל בְּנֵי עַנִּי: ⁶ תָנו
שְׁכָר לְאֹבֵד וַיַּזְבַּח לְמַרְיִי נֶפֶשׁ: ⁷ יִשְׁתָּה וַיִּשְׁכַּח רִישׁו
וְעַמְלָוּ לְאַזְכֵר עוֹד: ⁸ פָתָח פִּיךְ לְאַלְמָם אֶל דִּין כָּל
בְּנֵי חַלּוֹף: ⁹ פָתָח פִּיךְ שֶׁפֶט צַדְקָה וְדִין עַנִּי וְאַבְיוֹן: ¹⁰
אַשְׁתָּה חִילָם יְמִצָּא וַיַּרְחַק מִפְנִינִים מִכְרָה: ¹¹ בְּטַח בָּה
לְבָבָלָה וְשַׁלֵּל לְאַיְשָׁר: ¹² גִּמְלָתָהוּ טָבָל וְלֹא רָע
כָּל יְמִי חַיָּה: ¹³ דְּרַשָּׁה צַמְרָר וּפְשָׁתִים וּתְעַשׁ בְּחַפְץ
כְּפִיה: ¹⁴ הִיְתָה כְּאַנוֹת סֹוחֵר מִמְרַחְק תְּבִיא לְחַמָּה: ¹⁵
וְתָקַם בְּעֹור לִילָה וְתָתַן טָרֵף לְבִיתָה וְחַק לְנַעֲרָתָה:
זְמָמָה שְׁדָה וְתָקַחְתָּו מִפְרִי כְּפִיה נִטְעָה כָּרֵם: ¹⁷
חַנְדָה בְּעֹז מְתָנִיה וְתָאֵם זְרוּתִיה: ¹⁸ טָעַמָה כִּי
טוֹב סָחָרָה לֹא יִכְבַּה בְּלִיל נֶרֶה: ¹⁹ יִדְיָה שְׁלָחָה
בְּכִישׁוֹר וּכְפִיה תִּמְכֹּר פְּלֵךְ: ²⁰ כְּפִיה פְּרָשָׁה לְעַנִּי וַיְדִיָה
שְׁלָחָה לְאַבְיוֹן: ²¹ לֹא תִּירָא לְבִיתָה מְשַׁלֵּג כִּי כָל
בִּיתָה לְבָשׁ שְׁנִים: ²² מְרַבְדִים עַשְׂתָה לְהַשׁ וְאַרְנֵמָן
לְבוֹשָׁה: ²³ נִזְדַּע בְּשֻׁעְרִים בָּבָלָה בְּשַׁבְתָו עַם וְקָנִי
אָרֶץ: ²⁴ סְדִין עַשְׂתָה וְתִמְכָר וְתִגְוֹר נִתְנָה לְכָנָעַנִי: ²⁵
עַז וְהַדָּר לְבוֹשָׁה וְתִשְׁחַק לִיּוֹם אַחֲרוֹן: ²⁶ פִּיה פָתָחה
בְּחַכְמָה וְתּוֹרָת חָסֵד עַל לְשׁוֹנָה: ²⁷ צַוְפִיה הַלִּיכּוֹת
בִּיתָה וְלָחֶם עַצְלָות לֹא תִאֵל: ²⁸ קִמוּ בְנִיה וְיִאָשְׁרוּה
בָבָלָה וְיִחְלַלְהָ: ²⁹ רְבּוֹת בְּנֹתָה עָשָׂו חִיל וְאַתְּ עַלְיתָה עַל
כָּלָה: ³⁰ שְׁקָר הַחַנָּן וְהַבְּלָה הַיְפִי אֲשָׂה יִרְאָת יְהֹוָה הִיא
תִּתְהַלֵּל: ³¹ תָנוּ לָהּ מִפְרִי יִדְיָה וַיִּהְלַלְהָ בְשֻׁעְרִים
מְעַשְׁיה:

עד באה ביה ללחם ויהי כבאה ביה ללחם ותהמ כל העיר עליהן ותאמרנה זו זאת נעמי: ²⁰ ותאמר אליהן אל תקראנא לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד: ²¹ אני מלאה הלהתי וריקם השיבנו יהוה למה תקראנא לי נעמי ויהוה ענה בי ושרדי הרע לי: ²² ותשב נעמי ורות המואביה כלתעה עמה השבה משמי מואב והמה באו ביה ללחם בתקלה קצר שערם:

2 ולנעמי מידע לאישה איש נבור חיל ממשפעת אלימלך ושמו בעז: ² ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השרה ואלקטה בשלבים אחר אשר אמץ אן בעיניו ותאמר לה וכי בתי: ³ ותלך ותבוא ותלכט בשדה אחריו הקצרים ויקר מקרה חלקת השרה לביע אשר ממשפעת אלימלך: ⁴ וונה בעז בא מבה ללחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברך יהוה: ⁵ ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי תנערה זו זאת: ⁶ וויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי מshedeh מואב: ⁷ ותאמר אלקטה נא ואספתו בעמרים אחריו הקוצרים ותבוא ותעמוד מאיו הבקר ועד עתה זה שבתת הבית מעט: ⁸ ויאמר בעז אל רות הלו שמעת בתاي אל תלכי ללקט בשדה אחר גומ לא תעבוריו מזוה וכח תדרבקין עם נערתך: ⁹ ענייך בשדה אשר יקצرون והלכת אחריהן הלו צויתו את הנערם לבתוי נגע וצמת והלכת אל הכלים ושתית מאשר ישאכון הנערם: ¹⁰ ותפל על פניה ותשתחוו ארצתה ותאמר אלוי מודע מצאת חן בעיניך להכירני ואנכי נכירה: ¹¹ וויען בעז ויאמר לה הנד הנד לי כל אשר עשית את חנותך אחריו מות אליך ותעובי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשים: ¹² ישלם יהוה פעלך ותהי משכרצך שלמה עם יהוה אלהי ישראל אשר באית לחסות תחת כנפיו: ¹³ ותאמר אמץ חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי

1 1 ויהי ביום שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית ללחם יהודה לנור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: ² ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית ללחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם: ³ וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היה ושתו בנייה: ⁴ וירושאו להם נשים מאכיות שם האחת ערפה ושם השנית רות ותשאר שם כעשר שנים: ⁵ ווימותו נם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאייה: ⁶ ותקם היה וכלהיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לחתה להם ללחם: ⁷ וותצא מן המקום אשר היהת שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה: ⁸ ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסר כאשר עשיתם עם המתים ועמדיו: ⁹ ויתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית איש ותשאך להן ותשאנה קולן ותבכינה: ¹⁰ ותאמרנה לה כי אתק נשוב לעמדך: ¹¹ ותאמר נעמי שבנה בנתוי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במני וחיו לכם לאשימים: ¹² שבנה בנתוי לבן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקווה נם הייתה הלילה לאיש נום ולדתי בנים: ¹³ הלהן תשבנה עד אשר יגדרו להן תענה לבתוי היה לאיש אל בנתוי כי מרי לי מאד מכם כי יצאה כי יד יהוה: ¹⁴ ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשאך ערפה לחמותה ורות דבקה בה: ¹⁵ ותאמר הנה שבת יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך: ¹⁶ ותאמר רות אל תפנעי כי לעזך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תלני אלון עמד נעמי ואלהיךיך אליה: ¹⁷ באשר תמותי אמות ושם אקרבר כה יעשה יהוה לי וכח יסיף כי המות יפריד בין ובין: ¹⁸ ותרא כי מתחמצת היה ללבך אתה ותחדל לדבר אליה: ¹⁹ ותלכנה שתיהם

לא אהיה כאחת שפהתיך : 14 ויאמר לה בעז לעת האכל נש הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתק בחמצ ותשב מצד הקוצרים ויצבת לה קלי ותאכל ותשבע ותתר : 15 ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר נם בין העמרים תלקט ולא תכלימה : 16 וגום של תללו לה מן הצבאים ועוזבתם ולקטה ולא תגערו בה : 17 ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה יהיו כאיפה שעדרים : 18 ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוציא ותתן לה את אשר הותרה משבעה : 19 ותאמր לה חמותה איפה לקטה היום ana עשית ידי מכירך ברוך וגדר לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמיר שם האיש אשר עשית עמו היום בעז : 20 ותאמיר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המותים ותאמיר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא : 21 ותאמיר רות המואביה נם כי אמר אליו עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי : 22 ותאמיר נעמי אל רות כלתא טוב בתוי כי יצא עם נערותיו ולא יפנעו בך בשדה אחר : 23 ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות

4 **וְכַעַד עַלְהַ שַׁעַר וַיֵּשֶׁב שֵׁם וְהַנֶּאָל עַבְרָה**
אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלני אלמוני ויסר וישב : 2 ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו : 3 ויאמר לנאל חלקת השדה אשר לאחינו לאיל מלך מכירה נעמי השבה משדה מואב : 4 ואני אמרתי אנלה אונך לאמר קנה ננד הישבים וננד זקנו עמי אם תנאל נאל ואם לא יגאל הנידה לי ואדע כי אין זולתך לנאל ואנכי אחריך ויאמר אנכי אנאל : 5 ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתו להקים ותאמיר אליה כל אשר תאמרי עשה : 6 ותדרד הגן והעש כל אשר צותה חמותה : 7 ויאכל בעז וישת ויטיב לבו ויבא לשכב בקצתה הערימה ותבא בלט ותגל מרגלתו ותשכב : 8 ויהיו בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתו : 9 ויאמר

3 **וְתָאמַר לְהַנֶּעָם חִמּוֹתָה בְּתֵי הַלָּא אַבְקֵש לְךָ מִנּוֹה אֲשֶׁר יִתְּבָּלֵךְ :** 2 ועתה הלא בעז מרדענו אשר היה את נערותיו הנה הוא זורה את גדרן השערים הלילה : 3 ורוחצת וסכת ושםת שמלהך עלייך וירדתי הגן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות : 4 ויהיו בשכבה וידעת את המוקם אשר ישכב שם ובאות גנליה מרגלתו ושכבותיו והוא ינד לך את אשר תעשין : 5 ותדרד הגן והען לך את אשר תאמרי עשה : 6 ותדרד הגן והעש כל אשר צותה חמותה : 7 ויאכל בעז וישת ויטיב לבו ויבא לשכב בקצתה הערימה ותבא בלט ותגל מרגלתו ותשכב : 8 ויהיו בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתו : 9 ויאמר

לדרעה זואת התעודה בישראל: 8 ויאמר הנאל לבעז
קנה לך וישלח נעליו: 9 ויאמר בעז לזקנים וכל העם
עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאל מלך ואת
כל אשר לכלוין ומחלון מיד נעמי: 10 וכן את רות
המאביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם
המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער
מקומו עדרים אתם היום: 11 ויאמרו כל העם אשר
בשער והזקנים עדרים יתן יהוה את האשה הבאה אל
ביתך כרחל וכלהה אשר בנו שתיהם את בית ישראל
ועשה חיל באפרטה וקרא שם בבית לחם: 12 ויהי
ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע
אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת: 13 ויהי בעז את
רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הרים
ותלד בן: 14 ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה
אשר לא השבית לך נאל היום ויקרא שמו בישראל:
15 ויהי לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך
אשר אהבתך ילדו אשר היא טובך לך משבעה
בניהם: 16 ותתקה נעמי את הילך ותשתחוו בחיקת ותהי
לו לאמנה: 17 ותקראננה לו השכנות שם לאמר ילד בן
לנעמי ותקראננה שמו עובד הוא אבי ישע אביו דוד: 18
ואלה תולדות פרץ הוליד את חצרון: 19 ויחצرون
הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב: 20 ועמינדב
הוליד את נחשות ונחשות הוליד את שלמה: 21 ושלמון
הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד: 22 ועובד הוליד
את ישע וישע הוליד את דוד:

שיר השירים

ענה דודי ואמר לי קומי לך רעהו יפה ולכי לך : ¹⁰ וכי הנה הסתו עבר הנשם חלף הלא לך : ¹¹ הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארכנו : ¹² התאננה חנטה פניה והגפניהם סמדר נתנו ריח קומי לך רעהו יפה ולכי לך : ¹³ יונתוי בחינוי הסלע בסתר המדרנה הראיינו את מראיך השמיוני את קולך כי קולך ערב ומראייך נואה : ¹⁴ אחו לנו שועלים שועלים קטנים מhabלים כרמים וכרמינו סמדר : ¹⁵ דורי לי ואני לך הרעה בשושנים : ¹⁶ עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הריו בתר : ¹⁷

3 על משבci בלילהות בקשתי את אהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי : ¹ אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקש את אהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי : ² מצאוני השמרם הסביבם בעיר את אהבה נפשי ראותם : ³ כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את אהבה נפשי אחותיו ולא ארפנו עד שהביאתי אל בית אמי ואל חדר הורתי : ⁴ השבעתי אתכם בנות ירושלים בצדאות או באילות השדה אם העירו ואם תעדרו את אהבה עד שתחפץ : ⁵ מיאת עליה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מор ולבונה מכל אבקת רוכל : ⁶ הנה מטהו שלשלמה שים נברים סביב לה מגברי ישראל : ⁷ כלם אחותי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחר בלילהות : ⁸ אפריוון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון : ⁹ עמודיו עשה כסף רפידתו זבב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים : ¹⁰ צאנינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שערתה לו אמו ביום חתנתו ובאים שמחת לבו :

4 הנך יפה רעהו הנך יפה ענייך יונים מבעד לצמתך שערך בעדר העוים שלשו מהר גלעד :

1 שיר השירים אשר לשלמה : ¹ ישני מושיקות פיהו כי טובים דידיך מיין : ² לרייח שמניך טובים מן תורק שמרק על כן עלמות אהבוק : ³ משבci אחיך נרוצח הביאני המליך חדריו גnilה ונשמה בך נזירה דידיך מיין מישרים אהבוק : ⁴ שחרה אני ונואה בנות ירושלים כאהלי קדר כיריעות שלמה : ⁵ אל תראני שאני שחרחת שזופתני המשמש בני אמר נחרו כי שמי נטהה את הכרמים כרמי של לא נטרתי : ⁶ הגידה לי שאהבה נפשי איך תרעעה איך תרביץ בצחרים שלמה אהיה כעטיה על עדרו חבריך : ⁷ אם לא תדע לך היפה בנים צאי לך בעקי הצאן ורוי את נדייך על מושכות הרעים : ⁸ לסתוי ברכבי פרעה דמייך רעהו : ⁹ נאו לחיך בתרים צוארך בחരווים : ¹⁰ תורי זבב העשה לך עם נקדות הכסף : ¹¹ עד שהמלך מבסבו נרדי נתן ריחו : ¹² צדור המר דורי לי בין שדי ילין : ¹³ אשכל הכפר דורי לי בכרמי עין גדי : ¹⁴ הנך יפה רעהו הנך יפה ענייך יונים : ¹⁵ הנך יפה דורי אף נעים אף ערשו רעננה : ¹⁶ קרות בתיינו ארזים רוחנו ברותים :

2 אני חבצלת השרון שושנת העמקים : ¹ כושונה בין החוחים כן רעהו בין הבנות : ² כתפותה בעצי היער כן דורי בין הבנים בצלו חמדתו יושבתי ופראי מותק לחכבי : ³ הביאני אל בית היין זגלו עלי אהבה : ⁴ סמכוני באשיות רפדיוני בתפקידים כי חולת אהבה אני : ⁵ שמללו תחת לראשי וימינו תחבקני : ⁶ השבעתי אחים בנות ירושלים בצדאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעדרו את אהבה עד שתחפץ : ⁷ קול דורי הנה זה בא מדרגן על ההרים מקפץ על הנבעות : ⁸ דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משניהם מן החלנות מציז מן החרכים :

2 שנייך כעדך הקציבות שעלו מן הרחצה שלם מתאימות ושבלה אין בהם: 3 כחוט השני שפתחיך ומרבריך נואה כפלח הרמן רקתק מבעד לצמתך: 4 כמנדל דודיך צוארכ בינוי לטלפיות אלף המן תלוי עליו כל שלטי הגברים: 5 שני שידיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשווענים: 6 עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה: 7 כלך יפה רעמי ומום אין ברך: 8 אתי מלכון כלה אתי מלכון תבואי תשוררי מראש אמנה מראש שניר וחרמון מענות אריות מהררי נמרים: 9 לבתני אחתי כלה לבתני באחד מענייך באחד ענק מצורני: 10 מה יפו דודיך אחתי כלה מה טבו דודיך מיין וריה שמניך מכל בשמיים: 11 נפת הטפה שפטותיך כלה דבשוחלב תחת לשונך וריה שלמתיך כרייך לבנון: 12 גן נעל אחתי כלה גל נעל מעין תחומי: 13 שליחיך פרדס רמנונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: 14 נרד וכרכם קנה וקמנון עם כל עצי לבונה מר ואהלוות עם כל דרשי בשמיים: 15 מעין גנים באר מים חיים ונולים מן לבנון: 16 עורי צפון ובואי תימן הפיחו נני יולו בשמיו יבא דודיך לננו ויאכל פרי מגדיו:

6 **אנה הילך** דודיך היפה בנשים **אנה פנה** דודיך ונבקשו עמק: 2 **דודיך ירד** לננו לערוגות הבשם לרעות בנים וללקט>Showנים: 3 **אני לדודיך** ודודי **לי הרעה** בשווענים: 4 **יפה את רעמי** תתרצה נאות כירושלם אימה כנדגולות: 5 **הסבי ענייך** מנדשי שהם הרהיבני שערך עדדר העזים שנלשו מן הנלעד: 6 **שנייך כעדך הרחלים** שעלו מן הרחצה שלם מתאימות ושבלה אין בהם: 7 **כפלח הרמן** רקתק מבעד לצמתך: 8 **שבעים מהה מלכות** ושמנים פילגשים וועלמות אין מספר: 9 **אחד היא יונטי** תמתاي אחת היא לאמה ברה היא לילדהה ראהה בנות ואישורה מלכות ופלגשים ויהללה: 10 **מי זאת הנשקפה** כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגולות: 11 **אל גנת אנו ירדתי** לראות באבי הנהל לראות הפרחה הנפנ הנצז הרמנים: 12 **לא ידעתו נפשי** שמתני מרכבות עמי נדיב: 13 **שובי שובי** השולמית שובי שובי ונזהה בך מה תחזו בשולמיות כמחלת המחנים:

5 **באתי לנני** אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי ערי עם דבשי שתיתי יני עם חלבוי אכלו רעים שתו ושכרו דודים: 2 **אני ישנה ולבוי ער קויל** דודיך דופק פתחי לי אחתי רעמי יונטי תמתاي שראשי נמלאטן קוצותי רסיטי לילה: 3 **פשטי את כתני** איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטפם: 4 **דודיך שלח ידו** מן החר ומעי המו עליו: 5 **קממי** אני לפחה לדודיך יידוי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעל: 6 **פתחתי אני לדודיך** ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדרכו בקשתיו ולא מצאתיו קראתיו ולא ענני: 7 **מצאני השמרין** הסבבים בעיר

7 מה יפו פעםיך בגעלים בנה נדיב חמוקי ירכיך
כמו חלאים מעשה ידי אמן: 2 שרדך אגן הסחר אל
יחסר המזג בטנק ערמת חטים סונה בשושנים: 3 שני
שדייך שני עפרים האמי צביה: 4 צוארך כמנדל
השן ענייך ברכות בחשbon על שער בת רבים אפק
כמנדל הלבנון צופה פני דמשק: 5 ראשך עליך
ככרמל ודלת ראשך כארגןן מלך אסור ברכחים: 6
מה יפיה ומה נעמת אהבה בתענוגים: 7 זאת קומתך
דמתה לתרם ושדרך לאשכלות: 8 אמרתך עלה
בתמר אחזוה בסנסני ויהיו נא שדייך כאשכלות הנפן
ויריח אפק כתפחים: 9 וחקך כין הטוב הולך לדורי
למישרים דובב שפתוי ישנים: 10 אני לדורי ועלי
תשוקתו: 11 לך דורי נצא השדה נלינה בכפרים: 12
נסכימה לכרכימים נראה אם פרחה הנפן פתח הסמדר
הנצח הרמוניים שם את דרי לך: 13 הדודאים נתנו
ריח ועל פתחינו כל מגדלים חדשים גם ישנים דורי
צפנוי לך:

8 מי יתנק כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ
אשקר נס לא יבוו לי: 2 אנחנו אביך אל בית אמי
تلמדני אשקר מײַן רתקח מעסיס רמניא: 3 שמאלו
תחת ראשיו וימינו תחבקני: 4 השבעתי אתכם בנות
ירושלים מה תעירו ומה תערדו את האהבה עד
שתחפוץ: 5 מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על
דורה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אנדך שמה
חבלת ילחתך: 6 שימני כחותם על לבך כחותם על
ירועך כי עזה כמות אהבה קשה לשאול קנה רשביה
רשפי אש שלחה תיה: (sheol h7585) 7 מים רבים לא
יכולו לכבות את האהבה ונחרות לא ישפוה אם יtan
איש את כל הון ביתו באהבה בו יבוו לו: 8 אחותה
לנו קתנה ושדים אין לה מוה נשעה לאחנתנו ביום
שידבר בה: 9 אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף
ואם דלת היא נצור עליה לוח ארו: 10 אני חומה ושדי

אראה איז זה טוב לבני האדם אשר יעשה תחת השם
מספר ימי חיים: 4 הנדרתי מעשי בניו ל' בתים
נטעתי ל' כרמים: 5 עשיתי ל' גנות ופרדסים ונטעתי
בhem עץ כל פרי: 6 עשיתי ל' ברכות מים להשקות
מהם יער צומח עצים: 7 קניתי עבדים ושבחות ובני
בית היה ל' גם מקנה בקר וצאן הרבה היה ל' מכל
שהיו לפני בירושלים: 8 נסתה ל' גם כסף זהב
ו Sanglaת מלכים והמדינות עשיתי ל' שרים ושרות
ותענות בני האדם שדה ושרות: 9 הנדרתי והוספרי
מכל שהיה לפני בירושלים אף חכמי עמדה לי: 10
וכל אשר שאלו עני לא אצלתו מהם לא מנעתי את
לבם מכל שמה כי לבי שמח מכל עמל זוה היה
חלקו מכל עמל: 11 ובפניו אני בכל מעשי שעשו
ידי ובعمل שעמלתי לעשות והנה הכל הבעל ורעות
רוח ואין יתרון תחת השימוש: 12 ובפניו אני לראות
חכמה והוללות וascalות כי מה האדם שיבוא אחריו
המלך את אשר כבר עשו: 13 וראיתי אני שיש יתרון
לחכמה מן הסכלות בירדן האור מן החשך: 14
החכם עניו בראשו והכטיל בחשך הולך וידעתי נם
אני שמקירה אחד יקרה את כלם: 15 ואמרתי אני בלביו
כמקרה הכספי נם אני יקרני ולמה חכמי אני או יותר
ורברתי בלביו שום זה הבעל: 16 כי אין זכרון לחכם
עם הכספי לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח
ואיך ימות החכם עם הכספי: 17 ושנאתי את החיים כי
רע עלי המשעה שנעשה תחת השימוש כי הכל הבעל
ורעות רוח: 18 ושנאתי אני את כל עמל שאני עמל
תחת השימוש שאחינו לאדם שיחיה אחריו: 19 ומ'י
יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמל שעמלתי
ושחכתי תחת השימוש נם זה הבעל: 20 וסבירתי אני
לייש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השימוש: 21
כי יש אדם שעמלו בחכמה וברעת ובכשرون ולאדם
שלא עמל בו יתנו חלקו נם זה הבעל ורעה הרבה: 22

1 דברי קהילת בן דוד מלך בירושלים: 2 הבעל
הbulים אמר קהילת הבעל הbulים הכל הבעל: 3 מה
יתרונו לאדם בכל עמלו שייעמל תחת השימוש: 4 דור
הלהך ודור בא והארץ לעולם עמדת: 5 וורה השם
ובא השם ואל מקומו שואף זורח הוא שם: 6 הולך
אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך הרוח
ועל סובביו שב הרוח: 7 כל הנחלים הלבים אל
הים והים איננו מלא אל מקום שהנהלים הלבים שם
הם שבים ללבת: 8 כל הדברים יגעים לא יוכל איש
לדבר לא תשב עין לראות ולא תמלא און משמע: 9
מה שהיה הוא שיחיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין
כל חדש תחת השימוש: 10 יש דבר שיאמר ראה זה
חדש הוא כבר היה לעלמיים אשר היה מלפננו: 11
אין זכרון לראנים ונם לאחרנים שיחיו לא היה
לهم זכרון עם שיחיו לאחרנה: 12 אני קהילת היזי
מלך עיל ישראל בירושלים: 13 ונתתי את לבי לדרוש
ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השימוש הוא
ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: 14 ראיינו
את כל המעשין שנעשה תחת השימוש והנה הכל הבעל
ורעות רוח: 15 מעתה לא יוכל לתקן וחסرون לא
יוכל להנות: 16 דברחיו או עם לבי לא אמר אונ הננה
הנדרתי והוספרי חכמה על כל אשר היה לפני עלי
ירושלים ולבי ראה הרבה חכמה ודרעת: 17 ואתנה
לבי לדעת חכמה ודרעת הוללות וascalות ידעתן שם
זה הוא רעיון רוח: 18 כי ברב חכמה רב כעס וויסיף
דעת יוסף מכוב:

2 אמרתי אני בלביו לכה נא אנסכה בשמה וראה
בטוב והנה נם הוא הבעל: 2 לשוחק אמרתי מהollow
ולשמה מה זה עשה: 3 תרתוי בלביו למשוך בין
את בשדי ולבי נתג בחכמה ולאחו בסכלות עד אשר

כי מה הוה לאדם בכל עמלו וברעינו לבו שהוא עמל תחת המשמך: ²³ כי כל ימו מכאבם וכעס עניינו נם בלילה לא שכב לבו נם זה הבל הוא: ²⁴ אין טוב באדם שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו נם וזה ראוי אני כי מיד האלים היא: ²⁵ כי מי יאכל ומוי יחשחוו ממי: ²⁶ כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה וידעת ושםחה ולחוטא נתן עניין לאסוף ולכנוס לחתה לטוב לפניו האלים נם זה הבל ורעות רוח:

במה שייה אחריו:

4 ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים תחת המשמש והנה רמעת העשקים ואין להם מנוח ומיד עשיקיהם כה ואין להם מנוח: ² ושבח אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר הנמה חיים עדרנה: ³ וטוב משוויהם אה אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת המשמך: ⁴ וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעינו נם זה הבל ורעות רוח: ⁵ הכסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו: ⁶ טוב מלא כף נחת מלא חפניהם עמל ורעות רוח: ⁷ ושבתי אני ונח את כל הבל תחת המשמך: ⁸ יש אחד ואין שני נם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו נם עניינו לא החבע עשר ולמי אני עמל ומחרדר את נשפי מטובה נם זה הבל וענין רע הוא: ⁹ טובים הימים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: ¹⁰ כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני לתקומו: ¹¹ גם אם ישכבו שנים וחם להם ואחד איך יחם: ¹² ואם יתקפו האחד הימים יעדמו ננדו והחוט המשלשל לא ב מהרה ינתק: ¹³ טוב ילד מסכן וחכם מלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזhor עוד: ¹⁴ כי מבית הסורים יצא מלך כי נם במלכו נולד רשות: ¹⁵ ראוי את כל החיים המהלים תחת המשמש עם הילד השני אשר יעמוד תחתיו: ¹⁶ אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם האלים ולראותיהם בהם הינה להם: ¹⁹ כי מקרה

3 לכל זמן ועד לכל חפץ תחת המשמים: ² עת לולדת עת למות עת לטעת ועד לעקור נטווע: ³ עת להרוג ועד לרפוא עת לפרויז ועד לבנות: ⁴ עת לבכות ועד לשחוק עת ספוד ועד רקווד: ⁵ עת להשליך אבני ועד כנוס אבני עת לחבק ועד לרחק מהבק: ⁶ עת לבקש ועד לאבד עת לשמור ועד להשליך: ⁷ עת לקרוע ועד לחתוף עת לחשות ועד לדבר: ⁸ עת לאחוב ועד לשנא עת מלחמה ועד שלום: ⁹ מה יתרון העושה באשר הוא עמל: ¹⁰ ראוי את העניין אשר נתן אליהם לבני האדם לענות בו: ¹¹ את הבל עשה יפה בעתו נם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלים מראש ועד סוף: ¹² ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשותה ולעשות טוב בחיו: ¹³ וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מחת האלים היא: ¹⁴ ידעתי כי כל אשר יעשה האלים הוא יהוה לעלם עליון אין להסיף וממנו אין לנרע והאלים עשה שיראו מלפניו: ¹⁵ מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלים יבקש את נרדף: ¹⁶ ועוד ראוי תחת המשמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדקה שמה הרשות: ¹⁷ אמרתי אני בלבבי את הבדיקה ואת הרשות ישבט האלים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם: ¹⁸ אמרתי אני בלבבי על דברת בני האדם לברכם האלים ולראותיהם בהם הינה להם: ¹⁹ כי מקרה

נִמְהָדָרִים לֹא יִשְׁמַחְוּ בּוֹ כִּי גַם זֶה הַבְּלָרְעִון
כִּי לֹא הַרְבָּה יִזְכֶּר אֶת יְמֵי חִיוּ כִּי הָאֱלֹהִים מְעַנָּה
רוֹחָ:

בְּשִׁמְחַת לְבָוָן:

6 יְשִׁרְעָה אֲשֶׁר רָאִיתִי תְּחִתַּת הַשְּׁמֶשׁ וּרְבָה הָיָה
עַל הָאָדָם: **2** אֲישׁ אֲשֶׁר יִתְנַזֵּן לְוַאֲלֹהִים עַשְׁר וּנְכִסִּים
וּכְבוֹד וְאַינְנוּ חָסֵר לְנַפְשׁוֹ מְכֻלָּא אֲשֶׁר יִתְהַואֵה וְלֹא
יִשְׁלַׁטְנוּ הָאֱלֹהִים לְאַכְלָל מִמְנוּ כִּי אִישׁ נְכָרִי יִאַכְלָנוּ זֶה
הַבְּלָרְעִון וְרַב שִׁיחָיו יְמֵי שְׁנִיוֹ וּנְפַשּׁוֹ לֹא תִּשְׁבַּע מִן הַטּוֹבָה
וְיִחְיָה וְרַב שִׁיחָיו יְמֵי שְׁנִיוֹ וּנְפַשּׁוֹ לֹא תִּשְׁבַּע מִן הַטּוֹבָה
וְנִמְמָרְתָּיו טָבָם מִמְנוּ הַנְּפָלָל: **4**
כִּי בַּהֲבָל בָּא וּבְחַשֵּׁךְ יַלְךְ וּבְחַשֵּׁךְ שְׁמוֹ יִכְסֵה: **5** גַּם
שְׁמַשׁ לֹא רָאָה וְלֹא יִדְעַ נְחַת לְזֵה מֹזָה: **6** וְאַלּוּ חִוָּה
אַלְפַּ שְׁנִים פְּעָמִים וּטּוֹבָה לֹא רָאָה הַלָּא אֶל מָקוֹם אֶחָד
הַכְּלָל הַוּלָּךְ: **7** כָּל עַמְלֵי הָאָדָם לְפִיהָוּ וְגַם הַנְּפָשָׁה לֹא
תִּמְלָא: **8** כִּי מָה יוֹתֵר לְחַכְמָם מִן הַכְּסִיל מָה לְעַיִן וּוּדָע
לְהַלְּקָה נֶגֶד הַחַיִים: **9** טָבָם מְרָאָה עִנִּים מַהְלָךְ נֶפֶשׁ נֶם
זֶה הַבְּלָרְעִון וְרַעֲוָת רֹוחָ: **10** מָה שְׁהִיָּה כִּבְרָה נִקְרָא שְׁמוֹ
וְנוֹדָע אֲשֶׁר הָוָא אָדָם וְלֹא יוֹכֵל לְדִין עַם שְׁתַקְוָה
מִמְנוּ: **11** כִּי יִשְׁרָאֵל מִרְבִּים הַבְּלָל מִתְּרָא
לְאָדָם: **12** כִּי מַיְ וּדְעַ מָה טָבָם לְאָדָם בְּחוּם מִסְפָּר
יְמֵי חִיוּ הַבְּלָוָן וּוֹעַשְׁמָם כַּצְלָ אֲשֶׁר מַיְ גִּיד לְאָדָם מָה
יִהְיֶה אַחֲרִיו תְּחִתַּת הַשְּׁמֶשׁ:

7 טָבָם מִשְׁמַן טָבָם וְיָם הַמֹּתָם מִיּוֹם הַוּלָדָוָה: **2** טָבָם
לְלִכְתָּא בֵּית אֲבָל מִלְכָתָא אֶל בֵּית מִשְׁתָּה בְּאֲשֶׁר הָוָא
סּוֹפֵן כָּל הָאָדָם וְהַחִי יִתְנַזֵּן אֶל לְבָוָן: **3** טָבָם כָּעַס מִשְׁחָק
כִּי בְּרַע פְּנִים יִיְתַּבְּלֵב: **4** לְבָב חַכְמִים בְּבֵית אֲבָל וּלְבָב
כְּסִילִים בְּבֵית שְׁמָחָה: **5** טָבָם לְשִׁמְעָה נְעָרָת חַכְמָם מַאֲיָש
שְׁמַעַר כְּסִילִים: **6** כִּי כְּקֹול הַסִּירִים תְּחִתַּת הַסִּירִים כִּן
שְׁחָק הַכְּסִיל וְגַם זֶה הַבְּלָל: **7** כִּי העַשְׁק יְהֹולֶל חַכְמָם
וַיַּאֲבֹד אֶת לְבָב מִתְהַנָּה: **8** טָבָם אַחֲרִית דָּבָר מִרְאִשְׁתָו
טָבָם אָרָךְ רֹוח מִגְבָּה רֹוח: **9** אֶל תִּהְלֵל בְּרוֹחָק לְכַעַס
כִּי כָּעַס בְּחִיק כְּסִילִים יִנוֹחָ: **10** אֶל תֹּאמֶר מָה הִיא

5 שְׁמַר רְגַלְיךָ כַּאֲשֶׁר תַּלְךְ אֶל בֵּית הָאֱלֹהִים וּקְרוּב
לְשִׁמְעַ מִתְהָכָלִים זְכָחָ כִּי אַיִם יוֹדְעָם לְעַשְׂתָה
רָעָ: **2** אֶל תִּהְלֵל עַל פִּיךְ וּלְבָרְךָ אֶל יִמְהָר לְהֹצְיאָ
דָּבָר לְפָנֵי הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים בְּשָׁמִים וְאַתָּה עַל
הָאָרֶץ עַל כָּן יִהְיֶה דָּבְרִיךָ מַעֲטִים: **3** כִּי בְּאַחֲלָמָם
בְּרַב עַנִּין וּקְוֹל כְּסִיל בְּרַב דָּבָרִים: **4** כַּאֲשֶׁר תַּדְרֵ
נֶדֶר לְאֱלֹהִים אֶל תַּהְאַר לְשִׁלְמוֹ כִּי אֵין חֲפֵץ בְּכְסִילִים
אֲתָא שְׁרָדָר שְׁלָמָם: **5** טָבָם אֲשֶׁר לֹא תַּדְרֵ מִשְׁתְּדוּר
וְלֹא תִּשְׁלָמָם: **6** אֶל תַּהְןֵן אֶת פִּיךְ לְחַטְיאָת בְּשָׁרֶךָ וְאֶל
תִּהְמַר לְפָנֵי הַמְּלָאָךְ כִּי שְׁגָנָה הִיא לִמְהָ יִקְצַּפְתָּ הָאֱלֹהִים
עַל קְוֹלָךְ וְחַבֵּל אֶת מִשְׁעָה יִדְיךָ: **7** כִּי בְּרַב חֲלָמָות
וְהַבְּלִים וְדָבְרִים הַרְבָּה כִּי אֲתָא אֱלֹהִים יְרָא: **8** אָמָם
עַשְׁק רְשָׁא וְגַזְלָ מִשְׁפָּט וְזַדְקָה תְּרָא בְּמִדְיָנִה אֶל תִּתְהַמֵּה
עַל חֲפֵץ כִּי גַּבָּה מַעַל גַּבָּה שְׁמָר וְגַבָּהִים עַל יְהָמָם:
וְיִתְרָנוּ אָרֶץ בְּכָל הַיָּא מֶלֶךְ לְשָׁדָה נִעְבָּד: **10** אָהָב

שהימים הראשונים היו טובים מאללה כי לא מוכנעה שאלת על זה: ⁵ נטובה חכמה עם נחלה יותר לראי מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: ⁶ כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם הרבה המשמש: ⁷ כי איננו ידע מה שהיה כי כאשר יהיה מי עליון: ⁸ אין אדם שלייט ברוח לכלוא את הרוח וניד לו: ⁹ אין אדם שלייט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשות את בעליון: ¹⁰ את כל זה ראוי ונתן את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת המשמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: ¹¹ ובכן ראוי רשותם קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבעל: ¹² וזה אשר אין נעשה פתנים מעשה הרעה מהרה כלן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: ¹³ אשר חטא עשה רע מאת ומאידך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב לרائي האלים אשר ייראו מ לפני: ¹⁴ וטוב לא יהיה לרע ולא יאריך ימים עצל אשר איננו ירא לפני האלים: ¹⁵ יש הבעל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מניעו אליהםatum כמעשה הרשעים ויש רשעים שמניעו אליהם כל זה נסיטי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רדוקה כמו: ¹⁶ רחוק מה שהיה ועמק ממי ימצינו: ¹⁷ סבותי אני ולבבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשbon ולדעת רשות כסל וחסכנות הוללות: ¹⁸ ומוצא אני מרים את האשא אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלים ימלט ממנה וחוטא ילבד בה: ¹⁹ ראה זה מצתי אמרה קהלה אחת לאחת למציא חשבון: ²⁰ אשר עוד בקשה נפשו ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי האשא בכל אלה לא בשל אשר יעלם האדם לבקש ולא ימצא גם אם יאמר מצאתי: ²¹ בלבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלים את האדם ישר ומה בקשו חשבונות רבים:

8 מי כהחכם וממי יודע פשר דבר חכמה אדם תאיר פניו ועו פניו ישנא: ² אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת האלים: ³ אל תבהל מפני תלך אל אשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולתור העמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה: ⁴ באשר

10 זובבי מות יבאиш יביע שמן רוקח יקר מוחכמה מכבוד סכלות מעט: 2 לב חכם לימוןו וללב כסיל לשמאלו: 3 ווגם בדרך כשהscal הילך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: 4 אם רוח המושל תעללה עלייך מוקומך אל תנח כי מרפא נייח חטאים גדולים: 5 יש רעה ראויית תחת השימוש כשנוה שיצא מלבני השליט: 6 נתן הסכל במורומים רכבים ועשיריים בשפל ישבו: 7 ראויית עברים על סוסים ושרים הילכים כעבדים על הארץ: 8 חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחיש: 9 מסיע אבניים יעצב בהם בוקע עצים ייסכן בכם: 10 אם קהה הבROL והוא לא פנים קלקל וחילם ייגבר ויתרונו הכספי חכמה: 11 אם ישך הנחש בלאו להחש ואין יתרון לבעל הלשון: 12 דבריו פי חכם חן ושותפות כסיל תבלענו: 13 תחולת דבריו פיהו סכלות ואחריות פיהו הוללות רעה: 14 והסכל ירבה דבריהם לא ידע האדם מה שיהיה ואשר ידיה מאחריו מי יגיד כל עיר: 15عمال הכספיים תינענו אשר לא ידע לרכת יאל: 16 אויך ארץ שמלך נער ושריך בCKER יאלכל: 17 אשריך ארץ שמלך בן חורים ושריך בעת יאללו בנכורה ולא בשתי: 18 בעצלהים ימך המקרה ובשפלוות ידים ידלפ' הבית: 19 לשוחק עשים לחם ווין ישמח חיים והכسف יענה את הכל: 20 גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבר אל תקלל עשיר כי עוף השמיים יוליך את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר:

11 שלח לחמק על פני המים כי ברב הימים תמצאו: 2 תן חלק לשבעה ונם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ: 3 אם יملאו העבים נשם על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדורות ואם בצדון מקום שיפול הארץ שם יהוא: 4 שמר רוח לא יזרע ו/orה בעבים לא יקצור: 5 כאשר אינך יודע מה דרך הרוח עצמים בבטן המלאה כהכה לא תרע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל: 6 בCKER ורע את זרעך

ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כתוב כחטא הנשבע
כאשר שבועה ירא: 3 זה רע בכל אשר נעשה תחת
השמש כי מקרה אחד לכל גומם לב בני האדם מלארע
והוללות בלבכם בחייהם ואחריו אל המתים: 4 כי
מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי
הוא טוב מן האրיה המת: 5 כי החיים יודעים שימתו
והמתים אינם יודעים מאמנה ואין עוד להם שכר כי
נשכח זכרם: 6 גם אהבתם גם שנאותם גם קנאתם כבר
אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה
תחת الشمس: 7 לך אל בשמה לאחיך ושתה בלב
טוב יינך כי כבר רצתה האלים את מעשיך: 8 בכל
עת ידיו בגדיך לבנים ושמנן על ראנך אל יחסך: 9
ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חי הבלתי
אשר נתן לך תחת الشمس כל ימי הבלתי כי הוא חלקך
בחיים ובعملך אשר אתה עמל תחת الشمس: 10 כל
אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה
וחשbon ודעתי וחכמה בשאול אשר אתה הlein שמה:
11 שבתי וראה תחת الشمس כי לא לקלים
המרוץ ולא לנבורים המלחמה ונם לא לחכמים לחם
ונם לא לנבניהם עשר ונם לא לידעים חן כי עת ופנע
יקירה את כלם: 12 כי נם לא ידע האדם את עתו כדינם
שנאהזים במצודת רעה וכצפרים האחזות בפה כהם
יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פהאמ: 13
גם זה ראייתי חכמה תחת الشمس וגודלה היא אליו:
14 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדוול
וסבב אותה ובני עלה מצודים גודלים: 15 וממצא בה
איש מסכן חכם ומולט הוא את העיר בחכמו ואדם
לא זכר את האיש המסקן ההוא: 16 ואמרתי אני טובה
חכמה מגבורה וחכמת המסקן בזיהה ודבריו אינם
נשמעים: 17 דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקה מושל
בכסילים: 18 טובה חכמה מכל קרב וחוטא אחד
יאבר טيبة הרבהה:

אָבָה תְּבָאֵל בָּאֵל

ולערב אל תנח ידרך כי איןך יודע אי זה יקשר זהה או זה ואם שנייהם כאחד טובים: ⁷ ומתק האור וטוב לעיניים לראות את המשם: ⁸ כי אם שנים הרבה יחייה האדם בכלם ישם ויזכר את ימי החשך כי הרבה היו כל שבא הבל: ⁹ שמה בחור בילדותך ויטיבך לך בימי בחורווך והלך בדרכי לך ובמראי ענייך ודע כי על כל אלה יביאך האללים במשפט: ¹⁰ והסר כעס מלברך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשתנות הבל:

12 זכר את בוראיך בימי בחורתויך עד אשר לא יבוא ימי הרעה והגינוו שנים אשר תאמיר אין לי בהם חפי: ² עד אשר לא תחשך השם והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: ³ ביום שייענו שמרי הבית והתעטוו אנשי החיל ובטלו הטענות כי מעטו וחשו הראות בארכות: ⁴ ונסנו דלתים בשוק בשפל קול הטענה ויקום לccoli הצפור וישחו כל בנות השיר: ⁵ גם מגביה יראו וחתחותם בדרכן וינאצ' השקד ויסטבל החגב ותפר האבינה כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספדים: ⁶ עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרץ גלת הוהב ותשבר כד על המבווע ונרץ הנגלל אל הבוד: ⁷ ווישב העפר על הארץ כשתיה והרוח תשוב אל האללים אשר נתנה: ⁸ הבל הבלים אמר הקוהלת הכל הבל: ⁹ וויתר שהיה קהילת חכם עוד למד דעת את העם ואין וחקר תקן משלים הרבהה: ¹⁰ בקש קהלה למציא דברי חפי וכתוב ישר דברי אמת: ¹¹ דברי חכמים כדרבונית וכמשמרות נטוועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: ¹² וויתר מהמה בני הזוהר עשות ספרים הרבהה אין קץ ולהג הרבהה יגעת בשער: ¹³ סוף דבר הכל נשמע את האללים ירא ואת מצותיו שמור כי זהה כל הדדים: ¹⁴ כי את כל מעשה האללים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע:

שוממים כי גבר אויב: ¹⁷ פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה לעקב סביביו צרי היותה ירושלם לנדה בינויהם: ¹⁸ צדיק הוא יהוה כי פיהו מריטוי שמעו נא כל עמים וראו מאכבי בתולות ובחורי הלכו בשבי: ¹⁹ קראתי למאהבי המה רמנוי כהני ווקני בעיר גנוו כי בקשׁו אכל למו ווישיבו את נפשם: ²⁰ ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו נהפק לבי בקרבי כי מרנו מריטוי מחוץ שכלה חרב בביה כמות: ²¹ שמעו כי אנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעה ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני: ²² תבא כל רעתם לפניך וועל למו כאשר עללה לי על כל פשעך כי רבות אנחתך ולבך דוי:

2 איכה עיב באפו אדרני את בת ציון השליך משמי ארץ תפארת ירושאל ולא זכר הדם רגליו ביום אפו: ² בלוע אדרני לא חמל את כל נאות יעקב הרט בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל מלוכה ושריה: ³ גדר עבורי אף כל קריין ירושאל השיב אחר ימינו מפני אויב ויבער בייעקב כאש להבה אכליה סביב: ⁴ דרך קשתו כאויב נצב ימינו צר ויהרג כל מהדר עין באחל בת ציון שפך כאש המתו: ⁵ היה אדרני כאויב בלוע ירושאל בלוע כל ארמנותיה שחת מבצרייו וירב בביה יהודת האניה ואניה: ⁶ ויחמס כנן שכשחת מועדו שכיה יהוה בציון מועד ושבת וינאי בזעם אף מלך וכחן: ⁷ זנה אדרני מזבחו נאר מקדשו הסינר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בביה יהוה כוים שחשב יהוה להשתית חומת בת ציון נתה קו מועד: ⁸ ממרום שלח אש עצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחר נתני שמה כל היום דוה: ¹⁴ נשקר על פשעך בידך ישתרנו עלו על צוארי הכספי כי נתני אדרני בידך לא אוכל קום: ¹⁵ סלה כל אבורי אדרני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נתך אדרני לבתולות בת יהודה: ¹⁶ על אלה אני בוכיה עני עני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני כלו בדמיות עני חמרמרו מעי נשפק לארץ כבדי

1 איך ישבה בבד העיר רבתי עם היתה אלמנה רבתי בנוים שרתי במדינות היתה למס: ² בכו תבכה בלילה ודמעתך על להיה אין לה מנחם מכל אהבה כל רעה בנדו בה היו לה לאיבים: ³ גנלה יהודת מען ומרב עבדה היא ישבה בנוים לא מצאה מנוח כל רדפה השינוי בין המצדדים: ⁴ דרכיו ציון אבלות מבלי אליו מועדר כל שעירה שוממין כהניה נאנחים בתולותה נגנות והיא מר לה: ⁵ היה צריה לראש איביה שלו כי יהוה הונגה על רב פשעה עללה הילכו שבי לפניו צר: ⁶ וויצא מן בת ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפניו רודף: ⁷ זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מהדריה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראה צרים שחקן על משבתה: ⁸ חטא החטא ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערוותה נם היא אנחה ותשב אחר: ⁹ ידו טמאתך בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עני כי הנדייל אויב: ¹⁰ ידו פרש צר על כל מהדריה כי ראה נוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבא בקהל לך: ¹¹ כל עמה נאנחים מבקשים להם ותנו מהמודיהם באכל להшиб נפש ראה יהוה והביטה כי היתי זוללה: ¹² לא אליכם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכואב כמכאבי אשר עלול לי אשר הונגה יהוה ביום חרון אף: ¹³ ממרום שלח אש עצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחר נתני שמה כל היום דוה: ¹⁴ נשקר על פשעך בידך ישתרנו עלו על צוארי הכספי כי נתני אדרני בידך לא אוכל קום: ¹⁵ סלה כל אבורי אדרני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נתך אדרני לבתולות בת יהודה: ¹⁶ על אלה אני בוכיה עני עני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני

על שבר בת עמי בעטף עולל ווונק ברחבות קרייה: ¹³ היביא בכליותי בני אשפטו: ¹⁴ הייתה שחק לכל עמי נינותם כל היום: ¹⁵ השבעני במדורים הרוני לענה: ¹⁶ וינגרס בחץ שני הכהפישני באפר: ¹⁷ ותונת משלם נפשי נשתי טובה: ¹⁸ ואמר אבר נצחי ותולתי מיהוה: ¹⁹ זכר עני ומרודרי לענה וראש: ²⁰ זכור תזוכר ותשיח עלי נפשי: ²¹ זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל: ²² חסדי יהוה כי לא תמננו כי לא כלו רחמיו: ²³ חדים לבקרים רבה אמוןתק: ²⁴ חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל ל: ²⁵ טוב יהוה לקו לנפש תדרשו: ²⁶ טוב ויחיל ודומם לחשעת יהוה: ²⁷ טוב לנבר כי ישא על בנעוריו: ²⁸ יש בך וידם כי נטל עלייו: ²⁹ יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה: ³⁰ יתן למכהו לחוי ישבע בחרפה: ³¹ כי לא יננה לעולם ארני: ³² כי אם הונגה ורחם כרב חסרו: ³³ כי לא ענה מלבו וונגה בני איש: ³⁴ לדכא תחת רגלו כל אסידי ארץ: ³⁵ להטאות משפט נבר ננד פני עליון: ³⁶ לעתות אדם בריבו אדני לא ראה: ³⁷ מי זה אמר ותוי אדני לא צוה: ³⁸ מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: ³⁹ מה יתאונן אדם חוי נבר על חטאו: ⁴⁰ נחפהה דרכינו ונחקה ונשובה עד יהוה: ⁴¹ נשא לבבנו אל כפים אל בשםים: ⁴² נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלהת: ⁴³ סכתה באף ותרדפנו הרגנת לא חמלת: ⁴⁴ סכotta בענן לך מעבור תפלה: ⁴⁵ סחוי ומאוס תשימנו בקרב העמים: ⁴⁶ פציו עליינו פיהם כל איבינו: ⁴⁷ פחד ופתח היה לנו השאות והשבר: ⁴⁸ פלני מים תרד עני על שבר בת עמי: ⁴⁹ עני נגרה ולא תרדה מאין הפנות: ⁵⁰ עד ישוף וירא יהוה משמיים: ⁵¹ עני עוללה לנפשי מכל בנות עיריו: ⁵² צוד צדוני כצפור איבי חنم: ⁵³ צמתו בבור חי וידו אבן בי: ⁵⁴ צפו מים על ראש אמרתי נגורהתי: ⁵⁵ קראתי שמך יהוה מבור תחתיות: ⁵⁶ קול שמעת אל העלם אונך לרוחתי לשועתי: ⁵⁷ קרבת ביום אקרראך אמרת אל תירא: ⁵⁸ רבת אדני ויפשחני שמנינו שםם: ⁵⁹ דרך קשתו ויציבני כמטרא ¹² לאמם יאמרו איה דן ויין בהחטטם כחלה ברחבות עיר בהשתפק נפשם אל חיק אמתם: ¹³ מה אעודך מה אדרמה לך הבת ירושלם מה אשוה לך ואנחמק בתולת בת ציון כי גדור כים שברך מי ירפא לך: ¹⁴ נביאיך חזך לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להшиб שביתך וייחו לך משאות שוא ומדוחים: ¹⁵ ספקו עליך כפים כל עברי דרך שרכו ויינעו ראשם על בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ: ¹⁶ פציו عليك פיהם כל אויביך שרכו ויחרקו שן אמרו בלענו אך זה היום שקוינחו מצאנו ראיינו: ¹⁷ עשה יהוה אשר זם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל ווישם عليك אויב הרים קרן צrisk: ¹⁸ צעק לבם אל אדני חומת בת ציון הוריד כי נחלה דמעה יומם ולילה אל תחני פונת לך אל תדם בת עינך: ¹⁹ קומי רני בלילה לראש אשמדות שפכי כמים לבר נכח פני אדני שאו אליו כפיך על נש עוללי' העטופים ברגע בראש כל חוצות: ²⁰ ראה יהוה והביטה למי עוללה כה אם האכלנה נשים פרים עלי' טפחים אם יירג במקדש אדני כהן ונביא: ²¹ שכבו לארץ חוצאות נער ווקן בתולתי ובחוורי נפלו בחרב הרנות ביום אפק טבחת לא חמלת: ²² תקרא כיום מועד מנורו מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם:

3 אני הנבר ראה עני בשבט עברתו: ² אותי נגה וילך חشك ולא אוור: ³ אך כי ישב יהפק ידו כל היום: ⁴ בלהה בשורי וועורי שבר עצמותי: ⁵ בנה עלי ויקפ ראש ותלאה: ⁶ במחשכים הושיבני כמת עולם: ⁷ גדר בעדרי ולא יצא הכביד נחשת: ⁸ נם כי אזעך ואשוע שטם תפלי: ⁹ גדר דרכיו בנות נתייה עוה: ¹⁰ דב ארב הוא לי אריה במסתרים: ¹¹ דרכיו סורר ויפשחני שמנינו שםם: ¹² דרך קשתו ויציבני כמטרא

ריבי נפשי נאלת חי: ⁵⁹ ראותה יהוה עותתי שפטה משפט: ⁶⁰ ראותה כל נקמתם כל מוחשbatchם ל: ⁶¹ שמעת חרפthem יהוה כל מוחשbatchם על: ⁶² שפטיקמי והנונים עלי כל הימים: ⁶³ שבתם וקיטתם הביטה אני מנגנתם: ⁶⁴ תשיב להם נמול יהוה כמעשה ידיהם: ⁶⁵ תתן להם מונת לב חאלתקם להם: ⁶⁶ תרדף באפ

להגלוותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאיך: **5** זכר יהוה מה היה לנו הביט וראה את חרפthenו: ² נחלתו נהפהה לזרים בתינו לנקרים: ³ יתומים היינו אין אב אמתינו כאלמנות: ⁴ מימיינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבוא: ⁵ על צוארנו נרדפנו יגענו לא הונח לנו: ⁶ מזרים נתנו ייד אשור לשבע להם: ⁷ אבתינו חטאנו אין אנחנו עונתיהם סבלנו: ⁸ עבדים משלו בנו פרק עורנו כתונר נכרו מפני זלעפות רעב: ¹¹ נשים בציוון ענו בثالث עברי יהודה: ¹² שרים בידם נתלו פנוי זקנים לא נחררו: ¹³ בחורים טחון נשאו ונעריהם בעז כשלו: ¹⁴ זקנים משער שבתו בחורים מנגנתם: ¹⁵ שבת משוש לבנו נהפק לאבל מחלנו: ¹⁶ נפללה עטרת ראשנו אוֹי נא לנו כי חטאנו: ¹⁷ על זה היה דוה לבנו על אלה החשו עניינו: ¹⁸ על הר ציון שם שועלים הלכו בו: ¹⁹ אתה יהוה ליעולם תשב כסאך לדך ודור: ²⁰ למה לנצח תשכחו תעזובנו לארך ימים: ²¹ השיבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו כקדם: ²² כי אם מאס מאסתנו קצפה עלנו עד מאד:

4 איך יועם זאב ישנא הכתם הטוב תשחפנה אבני קדר בראש כל חוצות: ² בני ציון היקרים המסלאים בפו איך נחשבו לנבלי חרש משעה ידי יוצר: ³ גם תנין חלצו שד הנקי נוריחן בת עמי לאCORD כי ענים במדבר: ⁴ דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו להם פרש אין להם: ⁵ האכלים לمعدנים ושם בחוץות האמנים על תולע חבקו אשפות: ⁶ ויגדל עון בת עמי מחתמת סdem ההטוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים: ⁷ זכו נזירה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר נורתם: ⁸ החשך משחזר תארם לא נכרו בחוץות צפדר עורם על עצם יבש היה כעז: ⁹ טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזבו מדקרים מתנותה שדי: ¹⁰ ידי נשים רחמניות בשלו ילידיהן היו לברות למו בשבר בת עמי: ¹¹ כליה יהוה את חמתו שפך חרון אף ויצת אש בציון והאכל יסודתיה: ¹² לא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי תבל כי יבא צד ואוב בשעריו ירושלים: ¹³ מחתאת נבייה עונות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים: ¹⁴ נעו עורדים בחוץות ננאלו בדם בלבד יוכלו יגעו בלבושים: ¹⁵ סורו טמא קראו למו סורו סורו אל תנעו כי נזו נם נעו אמרו בנוי לא יוסיפו לנור: ¹⁶ פנוי יהוה חלכם לא יוספה להבitem פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו: ¹⁷ עודינה תכלינה עניינו אלו עוזתנו הבל בצפיתה צפינו אל נוי לא יושע: ¹⁸ צדו צעדיינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו:

השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש: ¹⁷ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעלייה בענייהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה: ¹⁸ והיום זה תאמרנה שרות פרס ומדי איש אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזון וקצף: ¹⁹ אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב ברתי פרס וмеди ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש מלכotta יתן המלך לרעווה הטובה ממנה: ²⁰ ונשמע פתנים המלך אשר יעשה בכל מלכוות כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן: ²¹ וויטב הדבר בעני המלך והשרים ווישע המלך לדבר ממוון: ²² ווישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה כתבה ואל עם עם כלשונו להיות כל איש שרד בביתו ודבר כלשון עמו:

2 אחר הדברים האלה כשך חמות המלך אחשורוש זכר את ושתי ואשר עשתה ואת אשר נגור עלייה: ²³ ויאמרו נעריו המלך משרתו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: ²⁴ ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכוות ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל דן הנא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקהן: ²⁵ ותונערה אשר תיטב בעני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעני המלך ווישע כן: ²⁶ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קייש איש ימיini: ²⁷ אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצ'ר מלך בבל: ²⁸ ויהי אמן את הדסה היא אשתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ²⁹ ויהי בהשמע ביד הסדרים: ³⁰ ויאמר מומקן לפני המלך והשרים לא על המלך לבודו עותה ושתי המלכה כי על כל דבר המלך ודרתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן

1 1 ויהי ביום אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ² ביוםיהם ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכוות אשר בשושן הבירה: ³ בשנת שלוש למלךו עשה משטה לכל שרו ועבדיו חיל פרס וмеди הפתמים ושרי המדינות לפניו: ⁴ בהראתו את עשר כבוד מלכוות ואת יקר תפארת נדולתו ימים רבים שמנויים ומאת יום: ⁵ ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משטה שבעת ימים בחצר גת ביתן המלך: ⁶ חור כרפס ותכלת אהזו בחבלי בוץ וארגמן על גללי כסף ועמדו שמטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת: ⁷ והשקות כלי זהב וכליים מכלים שונים ויין מלכות רב ביד המלך: ⁸ והשתיה כרת אין אנס כי כן יסיד המלך על כל רב ביתו לעשוות כרצון איש ואיש: ⁹ גם ושתי המלכה עשתה משטה נשים בית המלכוות אשר למלך אחשורוש: ¹⁰ ביום השבעי כתוב לב המלך בין אמר למהומן בזאת חרבונא בנתה ואבנתה זתר וכרכס שבעת הסדרים המשרתים את פני המלך אחשורוש: ¹¹ להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתה מלכוות להראות העמים והשרים את יפה כי טובת מראה היא: ¹² ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסדרים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: ¹³ ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי רת ודין: ¹⁴ והקרב אליו כרשנא שתר אדרתא תרשיש מרס מרסנא ממוון שבעת שרי פרס וмеди ראי פני המלך היישבים ראשנה במלכוות: ¹⁵ כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסדרים: ¹⁶ ויאמר מומקן לפני המלך והשרים לא על המלך לבודו עותה ושתי המלכה כי על כל

הבירה אל יד הגי ותלקח אסתור אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים: ²² ותויטב הנערה בעיניו ותשא אסתור למלך בשם מרדי: ²³ ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך:

3 אחר הדברים האלה נdal המלך אחשורוש את המן בן המדთא האנגי וינשאחו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אותו: ² וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדי לא יכרע ולא ישתחווה: ³ ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדי מודיע אתה עבר את מצות המלך: ⁴ ויהי באמורם אליו יום ויום ולא שמע אליהם וינוידו להמן לראות היעמדו רבעי מרדי כי הnidיהם אשר הוא יהודי: ⁵ וירא המן כי אין מרדי כרע ומשתחווה לו וימלא המן חמה: ⁶ ויבכו בעיניו לשלוח יד במרדי לבדו כי הnidיו לו את עם מרדי ויבקש המן להשמד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדי: ⁷ בחודש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שטים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הנורל לפני המן מיום ליום ומחדר לחדר שנים עשר הוא חדש אדר: ⁸ ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ורתויהם שנות מכל עם ואת דתך המלך אינם עושים ולמלך אין שוה להניהם: ⁹ אם על המלך טוב יכתוב לאבדם ועתרת אלףים ככר כסף אשכול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנוו המלך: ¹⁰ ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדთא האנגי צדר היהודים: ¹¹ ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בענייך: ¹² ויקראו ספרי המלך בחודש הראשון בשלווה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשורוש המלך ואל הփחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי

הבירה אל יד הגי ותלקח אסתור אל בית המלך אל חסר לפניו ויבח אל תמרוקיה ואת מנotta تحت לה ואת שבע הנערות הראות מתחת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים: ¹³ לא הגידה אסתור את עמה ואת מולדתה כי מרדי צוה עליה אשר לא תניד: ¹⁴ ובכל יום ויום מרדי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתור ומה יעשה בה: ¹⁵ ובהנייע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היהות לה כרת הנשים שנים עשר חדש כי ימלאו ימי מירוקהן ששה חדשים בשמנון המר וששה חדשים בבשימים ובתמרוקי הנשים: ¹⁶ ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמיר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: ¹⁷ בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשו סריס המלך שמר הפליגנים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם: ¹⁸ ובהנייע תר אסתור בה אביחיל דד מרדי אשר לkah לו לכת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמיר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתור נשאת חן בעני כל ראייה: ¹⁹ ותלקח אסתור אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחודש העשורי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: ²⁰ ויאהב המלך את אסתור מכל הנשים ותשא חן וחסר לפניו מכל הבהירות וישם כתר מלכות בראשה וימליך תחת ותהי: ²¹ ויעש המלך מטה גדוול לכל שרו ועבדיו את מטה אסתור ותנחה למדינות עשה ויתן משאות כיד המלך: ²² ובתקבץ בתולות שנית ומרדי ישב בשער המלך: ²³ אין אסתור מנדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדי ואת מאמר מרדי אסתור שעשה כאשר היהת באמנה אותו: ²⁴ בימים ההם ומרדי ישב בשער המלך קאף בנתן ותרש שני סריסי המלך

שרביט הזהב וחיה ואני לא נקרהתי לבוא אל המלך זה שלושים ימים: ¹² ווינוידו למרדכי את דברי אסתר: ¹³ ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: ¹⁴ כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלחה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומיו יודע אם לעת כויאת הנעת למלכות: ¹⁵ וותאמיר אסתר להשיב אל מרדכי: ¹⁶ לךכנס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשטו שלשת ימים ליליה ויום נם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כרת וכאשר אבדתי אבדתי: ¹⁷ וועבר מרדכי ויעש ככל אשר צויה עליו אסתר:

5 יהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות והעמור בחצר בית המלך הפנימיות נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: ² ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ³ ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשך עד חצי המלכות ויתן לך: ⁴ וותאמיר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשית לו: ⁵ ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: ⁶ ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך ויתן לך ומה בקשך עד חצי המלכות ותעש: ⁷ ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: ⁸ אם מצאתי חן בעיני המלך ואמ על המלך טוב לחתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשה להם ומהר עשה אסתר להתק ותצוהו אל מרדכי: ⁹ וכל עברי המלך ועם מדיניות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית בלבד מאשר יושט לו המלך את ממנה וימלא המן על מרדכי חמה: ¹⁰ ויתפקיד המן

עם עם מדינה ומדינה ככתבה ועם כלשינו בשם המלך אחשור נכתב ונחתם בטבעת המלך: ¹³ ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמד להרגן ולאבד את כל היהודים מנער ועד ז肯 טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדר שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבזו: ¹⁴ פתשנין הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוילו לכל העמים להיות עתדים ליום הזה: ¹⁵ הרצים יצאו דוחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשותות והעיר שושן נובכה:

4 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה וירע מרדכי את בנדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוכה העיר ווועק זעה נדלה ומורה: ² ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: ³ ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מניע אובל נדול ליהודים וצום ובכוי ומספד שק ואפר יצע לרבים: ⁴ ותבואנה נערות אסתר וסיטיה ויינוידו לה ותחלחל המלכה מאד ותשלה בנדים להלביש את מרדכי וולסיר שקו מעליו ולא קבל: ⁵ וותקרא אסתר להתק מסדריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: ⁶ ויצא התק אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: ⁷ ויניד לו מרדכי את כל אשר קרוו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשוקול על נזוי המלך ביודאים לאבדם: ⁸ ואת פתשנין כתוב הדרת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולתגידי לה ולצאות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עצמה: ⁹ ויבוא התק ויניד לאסתר את דברי מרדכי: ¹⁰ וותאמיר אסתר להתק ותצוהו אל מרדכי: ¹¹ וכל עברי המלך ועם מדיניות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית בלבד מאשר יושט לו המלך את

ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: ² וויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבתו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ¹² וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחיפוי ראש: ¹³ ומספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרכחו ויאמר לו חכמיו וורש אשתו אם מזורע היהודים מרדכי אשר החולות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפלול לפניו: ¹⁴ עודם מדברים עמו וסריסי המלך הניו ויבחלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר:

ויטב הדבר לפני המן ויעש העז:

7 ויבא המלך והמן לשותה עם אסתר המלכה: ² ויאמר המלך לאסתר נם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה והנתן לך ומה בקשתך עד ה חיי המלכות ותשע: ³ ותען אסתר המלכה והתאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב נתנו לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: ⁴ כי נמכרנו אני ועמי להשמוד להרונג ולאבר ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החrstטי כי אין הצר שוה בנווק המלך: ⁵ ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו ליבו לעשות כן: ⁶ ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: ⁷ והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך: ⁸ והמלך שב מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על המשתה אשר אסתר עלייה ויאמר המלך הנם לככוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופנוי המן חפו: ⁹ ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העז אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן נבה חמשים אמה ויאמר המלך להמן מהר כה את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן: ¹⁰ ויתלו

6 בלילה ההוא נדרה שנת המלך ויאמר להבאי את ספר הזכרונות דבריו הימים ויהיו נקרים לפני המלך: ² ווימצא כתוב אשר הניד מרדכי על בנתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקש לשלח יד במלך אחשורוש: ³ ויאמר המלך מה נעשה יקר וגודלה למרדכי על זה ויאמרנו גורי המלך משרתו לא נעשה עמו דבר: ⁴ ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצץ בית המלך החיצונה לאמר למלך לחולות את מרדכי על העז אשר חcin לו: ⁵ ויאמרנו גורי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבאו: ⁶ ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לשותה באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן לבבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממוני: ⁷ ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: ⁸ יבאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ושר נתן כתר מלכות בראשו: ⁹ ונתנון הלבוש וסוס על יד איש משורי המלך הפרתמים וhalbישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבתו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפני כה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ¹⁰ ויאמר המלך להמן מהר כה את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן

עם ומדינה הצרים אתם טפ' ונשים ושללים לביו :¹² את המן על העז אשר הכין למרדי כי וחתמת המלך שככה:

ב يوم אחד בכל מדינות המלך א'חשורש בשלושה עשר לחדר שניים עשר הוא חרש אדר :¹³ פתשן הכתב להנתן רת בכל מדינה ומדינה גלו' לכל העמים ולהיות היהודים עתודים ליום זהה להנוקם מאיביהם :¹⁴ הרצים רכבי הרוך האחשתרנים יצאו מבהלים ורוחפים בדבר המלך והדרת נתנה בשושן הבירה :¹⁵ ומרדי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גודלה ותכרייך בוץ' וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה :¹⁶ ליהודים הייתה אורה ושמחה וששן ויקר :¹⁷ ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודרתו מניע שמחה וששן ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם :

9 ובעשנים עשר לחדר הוא חרש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודרתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונחפרק הוא אשר ישלוו היהודים מהה בשנאייהם :² נקהלו היהודים בערים בכל מדינות המלך א'חשורש לשלה יד במקשי רעם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים :³ וכל שרי המדינות והאשדרפנים והפחות ועמי המלאכה אשר למילך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדי עלייהם :⁴ כי נדול מרדי כי בבית המלך ושמו הולך בכל המדינות כי איש מרדי הולך ונדול :⁵ ויכו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג ואברון ויעשו בשנאייהם קרצונם :⁶ ובשושן הבירה הרנו היהודים ואבד חמיש מאות איש :⁷ ואות פרשנדה ואת דלפון ואת אספהא :⁸ ואת פורחא ואת אדרסי ואת אדרדי ואת זיזתא :⁹ ואת פרמשתא ואת ארסי ואת אדרי ואת זיזתא :¹⁰ עשרה בני המן בן המדחא צרר היהודים הרנו ובבזה לא שלחו את ידם :¹¹ ביום ההוא בא מספר

8 ביום ההוא נתן המלך א'חשורש לאסתור המלכה את בית המן צרר היהודים ומרדי בא' לפני המלך כי הנירה אסתור מה הוא לה :² וויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדי כי וחתם אסתור את מרדי על בית המן :³ ותוסף אסתור ותדרר לפני המלך ותפל לפני רגלו' ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגני ואת מהשנתו אשר חשב על היהודים :⁴ ויושט המלך לאסתור את שרבת הזחוב ותקם אסתור ותעמד לפני המלך :⁵ ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאי חן לפניי וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעניינו יכתב להסביר את הספרים מהשנת המן בן המדחא האגני אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך :⁶ כי איככה אוכל ורatoi ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל ורatoi באברון מולדתי :⁷ ויאמר המלך א'חשורש לאסתור המלכה ולמרדי היהודי הנה בית המן נתה לאסתור ואותו תלו על העז על אשר שלח ידו בייהודים :⁸ ואתם כתבו על היהודים לטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי יכתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להסביר :⁹ ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו יכתב כל אשר צוה מרדי אל היהודים ואל האשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדור ועד כוש שב' ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה בכתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים כתובם וככלשונם :¹⁰ ויכתב בשם המלך א'חשורש ויחתום בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרוך האחשתרנים בני הרמיכים :¹¹ אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמד ולהרג ולאבד את כל חיל

ההרגונים בשושן הבירה לפני המלך: ¹² ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרנו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ויתן לך ומה בקשך עוד ותעש: ¹³ ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן נם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: ¹⁴ ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: ¹⁵ ויקחלו היהודים אשר בשושן נם ביום ארבעה עשר לחדר אדר ויהרגו בשושן שלוש מאות איש ובכזה לא שלחו את ידם: ¹⁶ ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקחלו ועמדו על נפשם ונזה מאיביהם והרגו בשניהם חמשה ושבעים אלף ובכזה לא שלחו את ידם: ¹⁷ ביום שלשה עשר לחדר אדר ונזה באربעה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: ¹⁸ והיהודים אשר בשושן נקחלו בשלשה עשר בו וארבעה עשר בו ונזה בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: ¹⁹ על כן היהודים הפרושים הישבים בעיר הפרוזות עשים אותו יום ארבעה עשר לחדר אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: ²⁰ ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספריהם אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: ²¹ לקים עליהם להיות עשים את אותו ארבעה עשר לחדר אדר ואת אותו חמשה עשר בו בכל שנה ונה: ²² כיימים אשר נזה בהם היהודים מאובייביהם והחדר אשר נהפק להם מגון לשמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומנתנות לאבינוים: ²³ ובכל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתוב מרדכי אליהם: ²⁴ כי המן בן המרחתא האנני צרך כל היהודים חשב על היהודים לאברם והפיל פור הוא הנורל להם ולאברם: ²⁵ ובכזה לפני

10 **וישם המלך** אחשורש מס על הארץ ואי הים: ² וכל מעשה תקפו ונבודתו ופרשת גណת מרדכי אשר נדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: ³ כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש ונadol ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו:

האליה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חוץ וחלומות: ¹⁸ ולמקצת הימים אשר אמר המלך להבאים ויביאם שר הסריסים לפני נבדנצר: ¹⁹ וידבר אתם המלך ולא נמצא מכם כדןיאל חנניה מישאל ועוזריה ויעמדו לפני המלך: ²⁰ וכל דבר חכמה בינה אשר בקש מהם המלך וימצאים עשר ידות על כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו: ²¹ ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך:

2 ובשנת שתים למלכות נבדנצר חלם נבדנצר חלומות ותתפעם רוחו ושותנו נחיתה עליו: ² ויאמר המלך לקרוא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתי ויבאו ויעמדו לפני המלך: ³ ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותתפעם רוחי לדעת את החלום: ⁴ וידברו הכהדים למלך ארמיית מלכא לעלמיין חי אמר חלמא לעבריך ושראה נחוא: ⁵ ענה מלכא ואמר לכשדים מלטה מני אודה הן לא הבודעוני חלמא ופשרה הדמיין התהברון ובתוכון נולי יתשمون: ⁶ והן חלמא ופשרה תהמון מותן ונובכה ויקר שניא תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני: ⁷ ענו תניניות ואמריין מלכא חלמא יאמר לעברוחוי ופשרה נהווה: ⁸ ענה מלכא ואמר מן יציב ידע أنها די עדנא אנתון זבנין כל קבל די חזיתון די אודה מני מלטה: ⁹ די הן חלמא לא תהבודעוני חדה היא דתacon ומלה כדרבה ושחויתה הזמנתו למאמר קדמי עד די עדנא ישטנא להן חלמא אמרו לי ואגדע די פשרה תהחוני: ¹⁰ ענו כשדים קדם מלכא ואמריין לא איתו אנט עלי' יבשחא די מלטה מלכא יכול להחויה כל קבל די כל מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשפ' וכשדי: ¹¹ ומלטה די מלכה שאל יקירה ואחרן לא איתו די יהונה קדם מלכא להן אלהין די מדרחון עם בשרא לא איתודה: ¹² והילדים

1 בשת שלוש למלכות יהוקים מלך יהודה בא נבוכדנצר מלך בכל ירושלים ויצר עליה: ² ויתן ארני בידיו את יהוקם מלך יהודה ומקצת כל בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הבא ביה אוצר אלהיו: ³ ויאמר המלך לאשפנזי רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומנו הפרתמים: ⁴ ילדים אשר אין בהם כל מואם וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעו דעת ובני מדע ואשר כה בהם לעמוד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשרים: ⁵ וימן להם המלך דבר יום ביום מפת בן המלך ומפני משתיו ולגדרם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: ⁶ ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועוזריה: ⁷ וישם להם שר הסריסים שמות ושים לדניאל בלבוש אוצר ולהנניה שדרך ולמישאל מושך ולעוזריה עבד ננו: ⁸ וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתחן המלך ובין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל: ⁹ ויתן האלהים את דניאל לחסド ולרחמים לפני שר הסריסים: ¹⁰ ויאמר שר הסрисים לדניאל ירא אני את אדני המלך אשר מנה את מכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פוקם זעפים מן הילדים אשר כניכם וחייבם את ראש מלך: ¹¹ ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועוזריה: ¹² נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונأكلה ומים ונשתה: ¹³ ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתחן המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך: ¹⁴ וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: ¹⁵ ומקצת ימים עשרה נראת מראיהם טוב ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פתחן המלך: ¹⁶ ויהי המלצר נשא את פתנים ווין משתיהם ונתן להם זרעים: ¹⁷ והילדים

ככל קובל דנה מלכא בנס וקצף שניא ואמר להובדה כל חכמי בבל: ²⁹ ודרתא נפקת וחכמיה מתקלין ובעו דנייאל וחברויה להתקטלה: ³⁰ באדרין דנייאל התיב עטה וטעם לאירוע רב טביה די מלכא דינפק לקטלה לחכמי בבל: ³¹ ענה ואמר לאירוע שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדרין מלטא הודע ארייך לדנייאל: ³² ודרניאל על ובעה מן מלכא די זמן ינתן לה ופישרא להחוויה למלכא: ³³ אדרין דנייאל לבייה אוול ולהנניה מישאל ועזריה חברויה מלטא הודע: ³⁴ ורוחמן למבואמן קדם אלה שמייא על ריזה דנה די לא יהבדון דנייאל וחברויה עם שאר חכמי בבל: ³⁵ אדרין לדנייאל בחזווע די ליליא רזה גנלי אדרין דניאל ברך לאלה שמייא: ³⁶ ענה דנייאל ואמר להוא שמה די אלה מביך מן עלמא מהשנא ענדניא זומニア מהעהדה מלכין ומהתקים מלכין ייבח חכמתא לחכמיין ומנדיעא לידעיב בינה: ³⁷ הוא גלא עמיקתא ונסתרתא ידע מה בחשוכא ונڌורא עמה שרא: ³⁸ לך אלה אבחתי מהודא ומשבח אלה די חכמתא נבורתא יהבת לי וכען הודעתני די בעינא מנך די מלטא הודעתנא: ³⁹ כל קובל דנה דנייאל על על ארייך די מני מלכא להובדה לחכמי בבל אוול וכען אמר לה לחכמי בבל אל תהובד העלי קדם מלכא ופישרא למלכא אהויא: ⁴⁰ אדרין ארייך בהתבהלה הנעל לדנייאל קדם מלכא וכען אמר לה די השכחת גבר מן בני גלותא די יהוד די פישרא למלכא יהודע: ⁴¹ ענה מלכא ואמר רזה די מלכא ופישרא: ⁴² ענה דנייאל קדם מלכא ואמר רזה די מלכא בLEFTשאצער האיתיך כהה להודעתני חלמא די חזית פריזלא מערב בחספ' טינא: ⁴³ ענה מלכא ואמר רזה די מלכא ופישרא: ⁴⁴ ענה דנייאל קדם מלכא ואמר רזה די מלכא טינא מהערביין להונן בזוע אנטא ולא להונן דבקין דנה עט דנה הא כדי פריזלא לא מטהערב עם חספא: ⁴⁵ ברם איתי אלה בשמייא גלא רזין והודע למלכא: ⁴⁶ ובזומיהון די מלכא אנטון יקם אלה שמייא מלכו די

דנה בה זמנא קרבו גברין כshedאין ואכלו קרציהון דיביהורא:⁹ ענו ואמרין לבוכדנץ מלכא מלכא לעלמיין חיי:¹⁰ אתה מלכא שמת טעם דיב כל איש דיב שמע כל קרנא מושקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסיפניה וכל צו זمرا יפל ויסנד לצלם דהבא: ¹¹ וומן דיב לא יפל ויסנד יתרמא לנו אthon נורא יקדרתא:¹² איטי גברין יהודאיין דיב מנית יתהון על עבידת מדינתה בבל שדרך מישך ועבדנו גבריא אלך לא שמו עלייך מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא דיב הקימת לא סנדין:¹³ באדין נבוכדנץ ברנו וחמה אמר להויה לשדרך מישך ועבדנו באדין גבריא אלך היהו קדם מלכא:¹⁴ ענה נבוכדנץ ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבדנו לאלהיך לא איתיכו פלחין ולצלם דהבא דיב הקימת לא סנדין:¹⁵ כען אין איתיכו עתידין דיב בעדנא דיב תשמעון כל קרנא משורקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסומפניה וכל צו זمرا תפלון ותסנדו לצלמא דיב עבדת והן לא הסנדון בה שעה תתרמן לנו אthon נורא יקדרתא ומון הו אללה דיב ישובנכוון מון ידי:¹⁶ ענו שדרך מישך ועבדנו ואמרין למלא נבוכדנץ לא חחין אנתנה על דנה פטגム להתבוחך:¹⁷ אין אithe אלהנא דיב אנתנא פלחין יכל לשיזובתנא מון אthon נורא יקדרתא ומון ידר מלכא ישיוב:¹⁸ והן לא ידייע להו לא מלכא דיב לאלהיך לא איתנא פלחין ולצלם דהבא דיב הקימת לא סנדין:¹⁹ באדין נבוכדנץ התמל' חמא וצלם אונפהוי אשתנו על שדרך מישך ועבדנו ענה ואמר למזא לאותנא חד שבעה על דיב חזה למזיה:²⁰ ולגבירין גברי חיל דיב בחילה אמר לכפתה לשדרך נבריא אלך כפתו בסרבלייהון פטישיהון וכרבלההון ולבשיהון ורמיין לנו אthon נורא יקדרתא:²¹ כל קבל דנה מון דיב מלת מלכא מחותפה ואותנא אזה יתירה

לעלמיין לא תתחבל ומילכותה לעם אחרן לא תשתקב תדק ותסף כל אלין מלכותה והיא תקום לעלמיין:²⁴ כל קבל דיב חיית דיב מטורא אתנורא אבן דיב לא בידין והרתק פרזולא נחשה חספה ודרבא אלה רב הודע למלא ממה דיב להוא אחרדי דנה ויציב חלמא ומהימן פשרה:²⁶ באדין מלכא נבוכדנץ נפל על אונפהוי ולדנייאל סנד ומנחה וניחחן אמר לנסכה לה:²⁷ ענה מלכא לדנייאל ואמר מן קשת דיב אלחכון הוא אלה דנה:²⁸ אדרין מלכא לדנייאל רבוי ומיתן רברבן שניין יהב לה והשלטה על כל מדינתה בכל ורב סנני על כל חכמי בבל:²⁹ ודנייאל בעא מן מלכא ומני על עבידתא דיב מדינתה בכל לשדרך מישך ועבדנו ורנייאל בתרע מלכא:

3 נבוכדנץ מלכא עבד צלם דיב דהוב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינה בבל:² נבוכדנץ מלכא שלח למגש לאחדרפניא סנניא ופחותא אדרנזריא נדרבRIA דתבריא הפתיא וכל שלטני מדינתא למota להנכת צלמא דיב היקום נבוכדנץ מלכא:³ באדין מהחנשין אחדרפניא סנניא ופחותא אדרנזריא נדרבRIA דתבריא הפתיא וכל שלטני מדינתא להנכת צלמא דיב היקום נבוכדנץ מלכא וקאמין לקבל צלמא דיב היקום נבוכדנץ:⁴ וכרווא קרא בחיל לכון אמרין עממייא אמייא ולשניא:⁵ בעדנא דיב תשמעון כל קרנא משורקיתא קיתרס שבכא פסנתרין סומפניה וכל צו זمرا תפלון ותסנדו לצלם דהבא דיב היקום נבוכדנץ מלכא:⁶ ומון דיב לא יפל ויסנד בה שעתא יתרמא לנו אthon נורא יקדרתא:⁷ כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין כל עממייא כל קרנא משורקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וכל צו זمرا נפלין כל עממייא אמייא ולשניא סנדין לצלם דהבא דיב היקום נבוכדנץ מלכא:⁸ כל קבל

נבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד ננו קטל חלמא יהודענני: 7 באדין עלילין חרטמיא אשפיא המון שבבא די נורא: 23 ונבריא אלך תלתנון שדרך כשדייא נוריא וחלמא אמר אנה קדרמייהון ופשרה לא מהודען לי: 8 ועד אחרין על קדרמי דניאל די שמה בלטשאצער שם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קדרמייה אמרת: 9 בלטשאצער רב חרטמיאד די ידעת די רוח אלהין קדישין בר וככל רוז לא אנס אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בר וככל רוז לא אנס לך חווילמי די חווית ופשרה אמר: 10 וחויזי ראישי על משכבי חווה הוית ואלו אילן בנווא אדרעה ורומה שנייא: 11 רבה אילנא ותקף ורומה ימطا לשמייא וחוותה צפרי שמייא ומנה יתזין כל בשרא: 12 חווה הוית בחוויל סופ כל אדרעה: 13 עפיה שפיר ואנבה שנייא ומזון כללא בה תההחווי תשלל הוית ברא ובענפוהו ידרון ראישי על משכבי ואלו עיר וקדיש מון שמייא נחת: 14 קרא בחיל ובון אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהו אתרו עפיה ובדרוו אנבה תנדר הויתא מן תההחווי זפראיא מן ענפוהו: 15 ברם עקר שרשוי באדרעה שבקו ובאסור די פרול ונחיש בדחתא די ברא ובטל שמייא יצטבע ועם הויתא חלקה בעשב אדרעה: 16 לבבה מן אונשו ישנון ולביב הויהו יתיהב לה ושבעה עדניין יהלפונ עלוי: 17 בנורא עירין פתגמא ומאמיר קדישין שאלהא עד דברת די ינדען הייא די שליט עלייא במלכות אונשו ולמן די יצבא יתנה ושפלו אנסים קים עליה: 18 דנה חלמא הוית אנה מלכא נבווכנדנץ ואנעה בלטשאצער פשרא אמר כל קבל די כל חכמי מלכוטו לא יכלין פשרא להודעני ואנעה כהלה די רוח אלהין קדישין בר: 19 אדין דניאל די שמה בלטשאצער אשותום כשעה חרדה ורעהיה יביהלה ענה מלכא אמר בלטשאצער חלמא ופשרא אל יביהלך ענה מלכא אמר מראוי חלמא לשנאיך ופשרה לעיריך: 20 אילנא די הוית די רבה ותקף ורומה ימطا לשמייא וחוותה לכל אדרעה: 21 עפיה שפיר ואנבה שנייא ומזון לכלא בה תההחווי תדור הוית ברא

נבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד ננו קטל המון שבבא די נורא: 23 ונבריא אלך תלתנון שדרך מישך ועבד ננו נפלו לנווא אthon נורא יקדתא מכפתין: 24 אדין נבווכנדנץ מלכא תורה וקם בהתבהלה ענה אמר להדררווי הלא נברין תלתא רמיינא לנווא נורא מכפתין עניין ואמרין למלא יציבא מלכא: 25 ענה אמר הא אנה חווה נברין ארבעה שרים מהלכין בנווא נורא וחביל לא איתי בהון ורוה די רבייעא דמה לבר אלהין: 26 באדין קרב נבווכנדנץ להתרע אthon נורא יקדתא ענה ואמר שדרך מישך ועבד ננו עבדוהו די אלהא על לא פקו ואתו באדין נפקון שדרך מישך ועבד ננו מנו נורא: 27 ומתקנשין אחשדרפניא סגניא וחוותה והדרבי מלכא חזון לנבריא אלך די לא שלט נורא בנשמהון ושער ראהון לא התחרך וסרבליהון לא שנו וריה נור לא עדת בהון: 28 ענה נבווכנדנץ אמר בריך אלהון די שדרך מישך ועבד ננו די שלח מלאה ושיזוב לעבדוהו די התחרחצו עלוהו מלת מלכא שנייו וייחבו נשמייזון די לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להן לאלהון: 29 ומני שים טעם די כל עס אמה ולשן די יאמר שלה על אלהון די שדרך מישך ועבד ננו הדמין יתעבר וביתה נולי ישתחוה כל קבל די לא איתי אלה אחרן די יכל להצלה כדנה: 30 באדין מלכא הצלח לשדרך מישך ועבד ננו במדינת בבל:

4 נבווכנדנץ מלכא לכל עממייא אמייא ולשניא די דארין בכל אדרעה שלמכוון ישנא: 2 אתייא ותמהיא די עבר עמי אלהא עליא שפר קדרמי להחויה: 3 אתויה כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכוטה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר: 4 אנה נבווכנדנץ שלה הוית בביותי ורענן בהיכלי: 5 חלם הוית וידחלני וחרהין על משכבי וחויזי ראישי יבחלני: 6 ומני שים טעם להנעללה קדרמי לכל חכמי בבל די פשר

ובענפודה ישכנן צפרי שמיא: 22 אנטה הוּא מלכא דיו רביות ותקפת ורכותך רבת ומטה לשמייא ושלטןך לסוף ארעא: 23 וורי חזה מלכא עיר וקדיש נחתמן שמיא ואמר נדו אילנא ותבלוהי ברם עקר שרשוי בארא שבקו ובאטור די פרוזל ונח שברתא דרי ברא ובטול שמיא יצטבע עם חיות ברא חלקה עד די שבעה עדניין יחלפון עלהו: 24 דנה פשרא מלכא גורת עלייא היא די מטה על מראוי מלכא: 25 וולד טרדין מן אשה עם חיות ברא להוה מדריך ושבא כתרין לך יטעמוון ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עדניין יחלפון עלייך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אنسא ולמן די יצבא יתננה: 26 וורי אמרו למשבך עקר שרשוי די אילנא מלכותך לך קימה מן די תנדע די שלטן שמיא: 27 להן מלכא מלכי ישפר עלייך וחטיך בצדקה פרך ועוויך במחן עניין תנהוא ארכה לשלהיך: 28 כלא מטה על נבוכדנצר מלכא: 29 לקצת ירוחין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל מהלך הוּה: 30 ענעה מלכא ואמר הלא דיא בבל רבתא די אנה בניתה לבית מלכו בתקף חסני ולייך הדרוי: 31 עוד מלטה בפם מלכא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותה ערת מנך: 32 אנסא לך טרדין עם חיות ברא מדריך עשבא כתרין לך יטעמוון ושבעה עדניין יחלפון עלייך עד די תנדע די שליט עלייך במלכות אנסא ולמן די יצבא יתננה: 33 בה שעתה מלטה ספה על נבוכדנצר ומון אנסא טריד ושבא כתרין יאלל ומטל שמיא נשמה יצטבע עד די שערה כנשורי רבה וטפוחוי צפרין: 34 ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עני לשמייא נטלה ומנדיע עלייך ולבוליא ברכת ולחי עלא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם וממלכותה עם דר ודר: 35 וכל דראי ארעא כליה חשבין וכמצביה עבד בחיל שמיא ודראי ארעא ולא איתי די ימיה בידיה ויאמר

לה מה עברת: 36 בה זמנא מנדיע יתוב עלי וליקר מלכותי הדרוי וויא יתוב עלי ולוי הדרוי ורבנן יבעון ועל מלכותי התקנתו ורבו יתורה הוספה לי: 37 כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא דרי כל מעבודתו קשת וארתת דין וורי מהלכין בוגה יכל להשפהלה:

5 בלשאצ'ר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלף חمرا שתה: 2 בלשאצ'ר אמר בטעם חمرا להויה למאני דהבא וכספה די הנפק נבוכדנצר אבוחי מן היכלא די בירושלם וישתון בחון מלכא ורברבנוהי שגלהה ולחנתה: 3 באדרין היינו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלחא די בירושלם ואשתיו בחון מלכא ורברבנוהי שגלהה ולחנתה: 4 אשתיו חمرا ושבחו לאלהי דהבא וכספה נחטא פרוזלא עאָא ואבנאה: 5 בה שעתה נפקו אצבען די יד אنس וכתחבן לקביל נברשתא על נירא די כתל היכלא די מלכא ומילכא חזה פס יידה די כתבה: 6 אדרין מלכא זיהוי שנחו ורענחו יביהלונה וקטורי חרצתה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן: 7 קרא מלכא בחיל להעללה לאשפיא כshediah ונזריא ענה מלכא ואמר להחמיי בכל די כל אנט די יקירה כתבה דנה ופשרה יחונני ארנונא ילכש והמנוכא די דהבא על צוורה ותליי במלכותא ישולט: 8 אדרין עלליין כל היכימי מלכא ולא כהליין כתבא למקרה ופשרה להודעה למילכא: 9 אדרין מלכא בלשאצ'ר שנייא מטהבל וויהו שניין עלהו ורברבנוהי משבשין: 10 מלכתא לקביל ملي מלכא מלכא לעלמיין חוי אל יביהליך רעיניך וויהיך אל ישתנו: 11 איתי נבר במלכותך די רוח אלHon קדרישין בה וביום אבוק נהורו ושבלהנו וחכמה כחכמה אלHon השתקחת בה ומילכא נבוכדנצר אבוק רב حرטמיא אשפין כshedain גורין הקימה אבוק מלכא: 12

כל קובל דרי רוח יתרה ומנדע ושכלתנו מפsher חלמין לה לא הדרת: ²⁴ באידין מון קדמוני שלייח פסאדי יידא וכתבא דנה רשים: ²⁵ ודרנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין: ²⁶ דנה פשר מלטה מנא מנא אלה מלכוחך והשלמה: ²⁷ תקל תקילהה במאוניא והשתכח חסיר: ²⁸ פרס פריסת מלכוחך ויהיבת למדי ופרס: ²⁹ באידין אמר בלשאצער וhalbישו לדניאל ארונא והמוניכא דרי דהבא על צוארה והכרבו עלוהו דרי להוא שליט תלהא במלכותא: ³⁰ בה בליליא קטיל בלאשאצער מלכא כשייא: ³¹ ודריויש מדיא קובל מלכותא כבר שניין שניין ותרתין:

6 שפר קדם דרייש והקים על מלכותא לאחדרפניא מאה ועשרין דרי להוון בכל מלכותא: ² וועלא מנהון סרכין תלהא דרי דניאל חד מנהון דרי להוון אחדרפניא אלין יהיבן להוון טעמא ומלאא לא להוא נזק: ³ אידין דניאל דנה הוא מתנצח על סרכיא ואחדרפניא כל קובל דרי רוח יתרא בה ומלאא עשית להקומהה על כל מלכותא: ⁴ אידין סרכיא ואחדרפניא הוו בעין עלה להשכח לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושותיה לא יכלין להשכח כל קובל דרי מהימן הווא וכל שלו ושותיה לא השכחת עלהו: ⁵ אידין גבריא אלך אמרין דרי לא נחשכח לדניאל דנה כל עלה להן השכחנה עלוהי בדעת אללה: ⁶ אידין סרכיא ואחדרפניא אלין הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דרייש מלכא לעלמיין חוי: ⁷ אתייעטו כל סרכיא מלכותא סגניא ואחדרפניא הרבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר דרי כל דרי יבעה בעו מון כל אלה ואנש עד יומין תלהין להן מנך מלכא יתרמא לבג אריותא: ⁸ כען מלכא קים אסרא ותרשס כתבא דרי לא להשניה כרת מדי ופרס דרי לא תעדא: ⁹ כל קובל דנה מלכא דרייש ראש כתבא ואסרא: ¹⁰ ודניאל כדי ידע דרי רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליתה ננד ירושלם

ואהווית אחידן ומשרא קטרין השכחת בה בדניאל דרי מלכא שם שמה בלשאצער כען דניאל יתקרי ופשרה יהוה: ¹³ באידין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אתה הוא דניאל דרי מן בני גלוותה דרי יהוד דרי היהי מלכא אבי מן יהוד: ¹⁴ ושמעתה עלייך דרי רוח אלהין ברך ונהייר ושבתנו וחכמה יתרה השכחתך ברך: ¹⁵ וכען העלו קדרמי חכמייא אשפיא דרי כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא כהליין פשר מלטה להחוה: ¹⁶ ואנה שמעת עלייך דרי תוכל פשרין למפsher וקטרין למשרא כען דן תוכל כתבא למקרא ופשרה להודעתני ארונא תלבש והמוניכא דרי דהבא על צוארכך ותלהא במלכותא תשלט: ¹⁷ באידין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להוון ונכוביתך לאחרן הוב ברם כתבא אקרא מלכא ופשרה אהודענה: ¹⁸ אתה מלכא אלהא עלייא מלכותא ורבותא ויקרא והדרה ייב נבכנדצרא אבוק: ¹⁹ וממן רבותא דרי ייב לה כל עמייא אמייא ולשניא הו זעין וודחלין מון קדמוני דרי הוה צבא הוא קטל ודרי הוה צבא הוה מהא ודרי הוה צבא מרימים ודרי הוה צבא הוה משפיר: ²⁰ וכדי רם לבבה העדריו מנה: ²¹ וממן בני אנשא טריד ולבבה עם חיויא שי ועם ערדיא מדורה עשבא כתורין יטעמנה ומטל שמייא נשמה יצטבע עד דרי ידע דרי שלט אלהא עלייא במלכות אנשא ולמן דרי יצבה יהקימים עלייה: ²² ואנתה דרי ביתה היהי קדרמייך ואנתה ורברבניך שנלתק לחתנתך חמרא שניין בהוון ולאלהי כספא ודרבא נחשה פרזלא עא ואבנה דרי לא חזין ולא שמעין ולא ידעין שבחתת ולאלהא דרי נשטך בידיה וכל ארחתך

זומני תלתה ביוםא הוא ברך על ברכותיו ומצלא די הימן באלהה: ²⁴ ואמר מלכא והיתו גבריא אלך מודא קדם אלה כל קבל די הוא עבד מן קדמת די אכלו קרצוי די דניאל ולנב אריותא רמו אונז בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בעא ומחרן קדם אלה: ²⁵ באדין דריש מלכא כתוב לכל עמיא אמייא ולשנא די דארין בכל ארעה שלמכון ישנא: ²⁶ מן קדרמי שים טעם די בכל שלטן מלכויות להון זעין ורחלין מן קדם אלה די דניאל די הוא אלה היא וקיים לעלמיין ומלכותה די לא תחבל ולשלטנה עד סופה: ²⁷ משיזוב ומצל עבד אתין ותמהין בשמייא ובארעה די שיזוב לדניאל מן יד אריותא: ²⁸ ודניאל דנה הצלחה במלכות דריש ובמלכות כורש פרסיא:

7 בשתה חדה לבלאשיך מלך בבבל דניאל חלם חזון וחזי ראהה על משכבה באדין חלמא כתוב ראש מלין אמר: ² ענה דניאל ואמר חזון החיה עם ליליא וארו ארבע רוחים שמייא מנוחין לימה רבא: ³ ארבע חיוין רברבן סלקון מן ימא שניין דאמן דא: ⁴ קדרmittא כאריה וגפני די נשר לה חזון החיה עד די מריטו גפהו ונטילתמן ארעה ועל רגלייןangan הקימות ולכב אנש יהיב לה: ⁵ וארו חזון אחרי תננה דמייה לדרב ולשטרחר הדר הקמתה ותלה עלעין בפמה בין שנייה וכן אמרין לה קומו אכללי בשר שנייא: ⁶ באתר דנה חזון החיה וארו אחריו כנמר ולה גפני ארבע רוח על גביה ורבעה ראשין לחיויא ולשלטן יהיב לה: ⁷ באתר דנה חזון החיה בחזויליליא וארו חזון רביעיה דחילה ואימנתן ותקיפא יתרוא ושנין די פרזול לה רברבן אכליה ומדקה ושארא ברגליה רפסה והיא משניהם מן כל חיota די קדרmitta וקרניין עשר לה: ⁸ משחכל החיה בקרニア ואלו קרן אחרי זעירה סלקת בניהון ותלה מן קרニア קדרmitta אתעקרו מן קדרmitt ואלו עניין כעינוי אנשא בקרנא דא ופס ממלל רברבן: ⁹ חזון החיה עד די כרסון רמי ועתיק יומין יתב

די הימן תלתה ביוםא הוא ברך על ברכותיו ומצלא דנה: ¹⁰ ואדין גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשות די כל איש די יבעה מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנק מלכא יתרמא לנוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלחה כדת מדי ופרש די לא תעדר: ¹¹ באדין ענו ואמרין קדרם מלכא דידי נון בני גלוותה די יהוד לא שם עלייך מלכא טעם ועל אסרה די רשות זומני תלתה ביוםא בעה בעה: ¹² באדין מלכא כד מלחה שמע שנייא באש עלהו ועל דניאל שם כל לשיבותה ועד מעלי שימושו הוא משתרד להצלותה: ¹³ באדין גבריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די דת למדי ופרש די כל אסר וקיים די מלכא יהיקם לא להשניה: ¹⁴ באדין מלכא אמר והיתו לדניאל ורמו לנבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די אתה פלח לה בתדריא הוא ישובך: ¹⁵ והיתות אבן חדה ושותה על פם נבא והתמה מלכא בעזקה ובעוזקת רברבנהו די לא השנא צבו בדניאל: ¹⁶ באדין אזול מלכא להיכלה ובת שות ודרחון לא הנעל קדרמווי ושותה נדה עלהו: ¹⁷ באדין מלכא בשפרפרא יקום בננהו ובהתבהלה לבבא די אריותא אזול: ¹⁸ וכמקרבה לנבא לדניאל בכל עזיב זיך ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהח היא אלהך די אתה פלח לה בתדריא היכל לשיזובותך מן אריותא: ¹⁹ באדין דניאל עם מלכא מלכלא לעלמיין חי: ²⁰ אלהי שלח מלכא וסגור פם אריותא ולא חבלוני כל קבל די קדרמווי זכו השתכחתי לי ואף קדרמיך מלכא חבללה לא עבדה: ²¹ באדין מלכא שניא טאב עלהו ולדניאל אמר להנסקה מן נבא והסק דניאל מן נבא וככל חבל לא השכחתי בה

לבושה כתלן חור ושער הראשה כעمر נקא כרסיה
שביבון די נור גלגולוי נור דלק: ¹⁰ נהר די נור
ננד ונפק מן קדרמוני יקומון דינה יתב וספרין פתיחו: ¹¹
רבעון קדרמוני יקומון דינה יתב וספרין פתיחו: ¹²
זהה הייתה באדרין מן קל מליא רברבתא די קרנא
ממללה חזה הייתה עד די קטילת חיותא והובך נשמה
ויהיבת ליקחת אשא: ¹³ וושאר חיותא העדרו שלטנהון
וארכח בחיין היהיבת להונ עד זמן ועדן: ¹⁴ חזה היהת
בחחו ליליא וארו עם ענני שמייא כבר אנס אתה הוה
עד עתיק יומיא מטה וקדמוני הקרבוחי: ¹⁵ ולה
יהיב שלטן ויקר ומלו וכל עטמייא אמייא ולשנא לה
יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדה וממלכותה
די לא תחבל: ¹⁶ אתכricht רוחץ אנה דניאל בנוא
נדנה וחווי ראשיב להנני: ¹⁷ קרבת על חד מן קאמיא
ויציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא
יהודענני: ¹⁸ אלין חיותא רברבתא די אינן ארבע
ארבעה מלכין יקומון מן ארעה: ¹⁹ ויקבלון מלכותה
קדיש עליונין ויחסנון מלכותה עד עלמא ועד עלם
עלמא: ²⁰ אדרין צביה ליצבא על חיותא רביעיתא די
הות שנייה מן כלחון דחילה ותירה שנייה די פרול
טפירה די נחש אכליה מדקה ושארא ברנליה רפסה:
ועל קרניא עשר די בראשה ואחרדי די סלקת ונפלו
מן קדרמיה תלת וקרנא דכנן וענין לה וופס ממיל
רכברן וחזוה רב מן חברתא: ²¹ חזה היהת וקרנא
דכנן עברדה קרב עם קדישין וככליה להונ: ²² עד די
אתה עתיק יומיא ודיינה יהב לקדישי עליונין זומנא
משה וממלכותא החסנו קדישין: ²³ כן אמר חזותא
רביעיתא מלכו רביעיתא תהוא בארעא די תשנא מן
כל מלכותה והאכל כל ארעה ותדושנה ותדקנה: ²⁴
וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקומון ואחרן
יקום אחדרהון והוא ישנא מן קדרמיא ותלתה מלכין
יהשפכל: ²⁵ ומליין לצד עלייא ימלל ולקדישי עליונין

וְמִשְׁפְּטֵיךְ: 6 וְלֹא שָׁמַעַנוּ אֶל עֲבֹדֵיךְ הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר
 14 דִּבְרָו בְּשֶׁמֶךְ אֶל מֶלֶכִינוּ שָׁרֵינוּ וְאַבְתֵּינוּ וְאֶל כָּל עַם
 הָאָרֶץ: 7 לֹךְ אָדָני הַצְּדָקָה וְלֹנוּ בְּשֵׁת הַפְּנִים כַּי
 הַזָּה לְאִישׁ יִהְוָה וְלִיּוֹשֵׁבִי יְרוּשָׁלָם וְלֹכֶל יִשְׂרָאֵל
 הַקְּרָבִים וְהַרְחָקִים בְּכָל הָאָרֶץ וְאֲשֶׁר הַדְּחָתָם שָׁמְ
 בְּמַעַלָּם אֲשֶׁר מַעַלָּךְ: 8 יְהוָה לֹנוּ בְּשֵׁת הַפְּנִים
 לְמֶלֶכִינוּ לְשָׁרֵינוּ וְלְאַבְתֵּינוּ אֲשֶׁר חָטָאָנוּ לְךָ: 9 לְאָדָני
 אֱלֹהֵינוּ הַרְחָמִים וְהַסְּלָחוֹת כִּי מַרְדָּנוּ בָּו: 10 וְלֹא
 שָׁמַעַנוּ בְּקוֹל יִהְוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכְתָּ בְּתֹרוּתָו אֲשֶׁר נָתָן
 לְפָנָינוּ בַּיָּד עֲבֹדֵינוּ הַנְּבִיאִים: 11 וְכָל יִשְׂרָאֵל עָבָרוּ אֶת
 תּוֹרַתְךָ וְסָרָר לְבָלָוי שָׁמוּעַ בְּקָלָךְ וְתָהָקָ עַלְנוּ הָאָלָה
 וְהַשְׁבָּעָה אֲשֶׁר כְּתוּבָה בְּתוֹרַת מָשָׁה עַבְדָּךְ הָאֱלֹהִים כִּי
 חָטָאָנוּ לָו: 12 וַיַּקְם אֶת דְּבָרָיו אֲשֶׁר דִּבֶּר עַלְנוּ וְעַל
 שִׁפְטָינוּ אֲשֶׁר שִׁפְטוּנוּ לְהַבְיאָ עַלְנוּ רַעַת גְּדָלָה אֲשֶׁר
 לֹא נָעֲשָׂתָה תְּחִתָּ כָּל הַשָּׁמִים כַּאֲשֶׁר נָעֲשָׂת בִּירוּשָׁלָם:
 13 כַּאֲשֶׁר כְּתוּב בְּתוֹרַת מָשָׁה אֶת כָּל הַרְעָה הַזֹּאת
 בָּאָה עַלְנוּ וְלֹא חָלִינוּ אֶת פָּנֵי יִהְוָה אֱלֹהֵינוּ לְשׁוֹבֵ
 מַעֲנוּנוּ וְלְהַשְׁכִּיל בְּאַמְתָּה: 14 וַיַּשְׁקַד יְהֹוָה עַל הַרְעָה
 וַיַּבְיאָה עַלְנוּ כִּי צָדִיק יִהְוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂינוּ
 אֲשֶׁר עָשָׂה וְלֹא שָׁמַעַנוּ בְּקָלוֹ: 15 וַעֲתָה אָדָני אֱלֹהֵינוּ
 אֲשֶׁר הַוֹּצָאת אֶת עַמְּךָ מִאָרֶץ מִצְרָים בַּיּוֹד חֹזֶק וְתַעֲשֵׂ
 לְךָ שֵׁם כִּיּוֹם הַזָּה חָטָאָנוּ רְשָׁעָנוּ: 16 אָדָני כָּל צְדָקָתְךָ
 יִשְׁבַּן אָפָּךְ וְחַמְתָּךְ מִעֲרֵךְ יְרוּשָׁלָם הַר קָרְדָּשְׁכִּי
 בְּחַטָּאֵינוּ וּבְעֲנוּנוֹתָאַבְתֵּינוּ יְרוּשָׁלָם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְכָל
 סְבִּיטָתָנוּ: 17 וַעֲתָה שָׁמַעַ אֱלֹהֵינוּ אֶל תְּפִלָּתָ עַבְדָּךְ וְאֶל
 חַנְנוּנוּ וְהָאָרֶן פְּנֵיךְ עַל מִקְדָּשְׁךְ הַשָּׁם לְמַעַן אָדָני: 18
 הַתָּה אֱלֹהֵי אָזְנָךְ וְשָׁמַעַ פְּקַדָּה עַיִנְךְ וְרוֹא שְׁמַמְנוּנוּ
 וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שָׁמֵךְ עַלְיהָ כִּי לֹא עַל צְדָקָתָנוּ
 אַנְתָּנוּ מִפְּלִילִים תְּחַנְנוּנוּ לְפָנֵיךְ כִּי עַל רַחֲמֵיךְ הָרְבִּים:
 19 אָדָני שָׁמַעַ אֶלְחָתָה אָדָני הַקְשִׁיבָה וְעַשָּׂה אֶל
 הַאָחָר לְמַעְנָךְ אֱלֹהֵי כִּי שָׁמֵךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל
 עַמְּךָ: 20 וְעוֹד אָנָי מַדְבֵּר וּמַחְפֵּל וּמַתּוֹדָה חָטָאֵי
 הַחֲזֹון הַתְּמִיד וְהַפְּשָׁע שְׁמָם תָּתַקְדִּשׁ וְצָבָא מְרָמָס:

וְיֹאמֶר אָלִי עַד עֲרָב בְּקָר אֶלְפִּים וְשָׁלַשׁ מֵאוֹת
 וְנִצְדָּק קָרְשׁ: 25 וַיְהִי בַּרְאַתִּי אֲנִי דְּנִיאָל אֶת הַחֲזֹון
 וְאַבְקָשָׁה בִּנְהָה וְהָנָה עַמְּדָה לְנִגְדֵּר כִּמְרָאָה גָּבָר: 16
 וְאַשְׁמַעַ קְוָל אָדָם בֵּין אֲוֵילִי וַיְקָרָא וַיֹּאמֶר גַּבְרִיאֵל הַבָּן
 לְהָלֹן אֶת הַמְּרָאָה: 17 וַיַּבְאָ אַצְלָ עַמְּדִי וּבְבָאוֹ נְבָעָתִי
 וְאַפְלָה עַל פָּנֵי וַיֹּאמֶר אָלִי הַבָּן בֵּן אָדָם כִּי לְעַת קָזָן
 הַחֲזֹון: 18 וּבְכָרְבָּרוּ עַמְּיִ נְרַדְמָתִי עַל פָּנֵי אַרְצָה וַיַּעֲנָ
 בַּיּוּמִידִי עַל עַמְּדִי: 19 וַיֹּאמֶר הַנְּנִי מְוֹדִיעֵךְ אֲתָה
 אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּאַחֲרִית הַזָּעַם כִּי לְמוֹעֵד קָזָן: 20 הָאִיל
 אֲשֶׁר רָאָתָה בְּעַל הַקְּרִנִּים מַלְכִי מִדי וּפְרָסָ: 21 וְהַצְּפִיר
 הַשְׁעִיר מֶלֶךְ יְוּן וְהַקְרָן הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בֵּין עַנְיוֹן הָוָא
 הַמֶּלֶךְ הָרָאָשׁוֹן: 22 וְהַגְּשָׁבָתָה וְתַעֲמָדָה אַרְכָּעָתָה
 אַרְבָּעָ מַלְכִוִּתָּמָגְנוּי יַעֲמָדָה וְלֹא בְּכָחָו: 23 וְבְאַחֲרִית
 מַלְכּוֹתָמָה כְּתָהָם הַפְּשָׁעִים יַעֲמֵד מֶלֶךְ עַז פְּנִים וּמִבֵּין
 חִידָּות: 24 וְעַצְמָמָה כָּחָו וְלֹא בְּכָחָו וּנְפָלוֹתִי יִשְׁחַיתָ
 וְהַצְּלִיחָה וְעַשָּׂה וְהַשְׁחִיתָה עַצְמָוִים וּמִקְדָּשִׁים: 25 וְעַל
 שְׁכָלוֹ וְהַצְּלִיחָה מְרָמָה בִּידָוֹ וּבְלַבְבוֹ יִגְדִּיל וּבְשָׁלָה
 יִשְׁחַיתָ רְכִים וְעַל שְׁרָרִים יַעֲמֵד וּבְאָפָס יִשְׁבָּר: 26
 וּמַרְאָה הַעֲרָבָה וְהַבָּקָר אֲשֶׁר נִאָמֵר אִמְתָּה הָוָא וְאַתָּה סָתָם
 הַחֲזֹון כִּי לִימִים רַבִּים: 27 וְאַנִּיאָל הַחֲיִיטִי וְנְחַלִּיטִי
 יָמִים וְאָקוּם וְעַשָּׂה אֶת מְלָאָכָת הַמֶּלֶךְ וְאַשְׁתּוּם עַל
 הַמְּרָאָה וְאַינְמִבֵּין:

9 בְּשִׁנְתָּה אֶחָת לְדָרְיוֹשׁ בַּן אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ מַוְרָע מִדי אֲשֶׁר
 הַמֶּלֶךְ עַל מַלְכּוֹתָמָשִׁדים: 2 בְּשִׁנְתָּה אֶל מַלְכֵי אֲנִי
 דְּנִיאָל בִּינוּי בְּסְפִירִים מִסְפָּר הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הִיא דְּבָר
 יִהְוָה אֶל יְרִמְיָה הַנְּבִיא לְמִלְאָות לְחַרְבּוֹת יְרוּשָׁלָם
 שְׁבָעִים שָׁנָה: 3 וְאַתָּגָה אֶת פָּנֵי אֶל אָדָני הָאֱלֹהִים
 לְבַקְשָׁה חַפְלָה וְתַחְנוּנוּמָם בְּצֻום וְשָׁק וְאָפָר: 4 וְאַתְּפָלָה
 לְיִהְוָה אֱלֹהֵי וְאַתָּה דְּבָרָה וְאַמְרָה אֲנָא אָדָני הַגְּדוֹלָה
 וְהַנּוֹרָא שָׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבָיו וּלְשָׁמְרִי מְצֹוֹתָיו:
 5 חָטָאָנוּ וְעַוְנוּ וְהַרְשָׁעָנוּ וְמַרְדָּנוּ וְסָורָמְמִצּוֹתָךְ

וחטאתי עמי ישראל ומפיל תחנתו לפני יהוה אלהי על הר קדש אלהי: ²¹ ועוד אני מדבר בתפלת והאיש כה: ²² ואשמע את קול דבריו וכשמי את קול דבריו ואני היתי נרדם על פניו ופני הארץ: ²³ והנה יד נעה בי ותני עלי ברכו וכפות ידי: ²⁴ וויאמר אליו דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אזכיר דבר אלק' ועמד על עמדך כי עתה שלחתך אלק' ובדברו עמי את הדבר הזה עמדתי מרעד: ²⁵ וויאמר אליו אל תירא דניאל כי מין היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אללה נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך: ²⁶ ושר מלכות פרס עמד לנגיד עשרים וארבע ימים והנה מיכאל אחד השרים הראשונים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס: ²⁷ ובאתך להבינך את אשר יקרה לך בערך באחרית הימים כי עוד חזון לימים: ²⁸ ובדברו עמי בדברים האלה נתתי פניו הארץ ונאלת: ²⁹ והנה כדמות בני אדם לנגיד אדני במראה נהפכו צירוי עלי ולא עצרתי כה: ³⁰ והיה יוכל עבד אדני וה לדבר עם אדני וה אני מעתה לא יעמוד כי כה ונשמה לא נשאה כי: ³¹ ויסוף יונע כי כمرאה אדם ויזקני: ³² וויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התהזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתי: ³³ וויאמר הידעת למה באתי אלק' ועתה אשוב להלחתם עם שר פרס ואני יצא והנה שר יון בא: ³⁴ אבל אנגיד לך את הרשות בכתב אמת ואני אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם:

11 ואני בשנה אחת לדריש המדי עmedi למחזיק ולמעו לו: ³⁵ ועתה אמת אנגיד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי ישביר עשר נדול מכל וכחזקתו בעשרו עיר הכל את מלכות יון: ³⁶ ועמד מלך נבור ומושל מושל רב ועשה כרצונו: ³⁷ וכעמדו תשבר מלכותו ותחז לארבע רוחות השמים ולא נשארתי לבדי ואראה את המראת הנדלה הזאת ולא

לאחריו ולא כמשלו אשר משל כי תנש מלכותו ²⁴ בשלוחה ובמשמעותו מרמה ועליה ועצם במעט נוי: מדריכים מלבד אלה: ⁵ ויהזק מלך הנגב וממן שרי מדרינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבותיו ואבות אבותיו יחוּזק עלייו ומשל משל רב משלתו: ⁶ ולקץ שנים יחוּזק עלייו ומלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות יתחברו ובת מלך הנגב תבוא כוח הזרוע ולא יעד וזרעו מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא יעד וזרעו מנצח שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק: ⁷ וונם אלהים עם נסיכיהם ונתן היא ומביאה והילדת מהזקה בעתים: ⁸ ועמד רכיבים ²⁷ ושינויים המלכים לבכם למרע ועל שלחן אחד כזוב ידרבו ולא תצליח כי עוד קץ למועד: ²⁸ רכיבים ²⁷ ושינויים המלכים לבכם למרע ועל שלחן ישב ארציו ברכוש גדול ולבבו על ברית קרש ועשה ושב לארציו: ²⁹ למועד ישבوابא בנגב ולא תהיה בראשנה וכאחרנה: ³⁰ ובאו צו ציימס ננאה ושב ועם על ברית קודש ועשה שב ובן על עזבי ברית קדרש: ³¹ וזרעים ממנה יעדמו וחללו המקדש המעוֹז והסירו התמיד ונתנו השקון מושומים: ³² ומדרשיי ברית יחניף בחלוקת ועם ידע אליו יחוּזק ועשו: ³³ ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבנה בשבי ובבואה ימים: ³⁴ ובכחלם יעורו עוז מעת ונלו עליהם רבים בחלוקת: ³⁵ וממן המשיכלים יכשלו לצורף בהם ולברר וללבן עד עת קץ כי עוד למועד: ³⁶ ועשה כרצונו המלך ויתרומים ויתנדל על כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות והצלחה עד כליה זעם כי נחרצתה נעשה: ³⁷ וועל אלהי אבותיו לא בין ועל חמדת נשים ועל כל אלה לא בין כי על כל יתגמל: ³⁸ וולאלה מعزيز על כנו יכבד ולאלה אשר לא ידעהו אבותיו יכבד בזוהר ובכסף ובאבן יקרה ובCMDROT: ³⁹ ועשה למכבדי מיעזים עם אלה נכר אשר הכיר יתרה כבוד והמשילם ברבים ואדרמה יתנש על כנו מעביר ונש הדר מלכות ובאים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה: ⁴⁰ ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עליו הדר מלכות ובא בשלה והחזיק מלכות בחלוקת: ²² וזרעות השטף ישתפו מלפני ישברו ונם נגיד ברית: ²³ ומן התחרבות אליו יעשה

בני עמון: 42 וישלח ידו בארץ וארץ מצרים לא תהיה לפוליה: 43 ומושל במכמי הזבב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצדתו: 44 ושמועות יבהלהו מمزוח ומצפון ויצא בחמא גנלה להשמד ולחחרים רבים: 45 ויטע אהלי אפדרו בין ימים להר צבי קדרש ובא עד קאו ואין עוזר לו:

12 ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הנדרול העמד על בני עמק והיתה עת צרה אשר לא נהייה מוהו נוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמק כל הנמצא כתוב בספר: 2 ורבים מישני אדרמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: 3 והמשכליים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד: 4 ואתה דניאל סהם הדרבים והחם הספר עד עת קץ ישטו רבים ותרבה הדרעת: 5 וראיתי אני דניאל והנה שניים אחרים עמדוים אחד הנה לשפט היאר ואחד הנה לשפט היאר: 6 ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממועל לימי היאר עד מתי קץ הפלאות: 7 ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממועל לימי היאר וירם ימינו ושםאלו אל השמיים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחציו וככלות נפץ יד עם קדרש חכלינה כל אלה: 8 ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה: 9 ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדרבים עד עת קץ: 10 יתבררו ויתלכנו ויצרפו רבים וחרשו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכליים יבינו: 11 ומעת הוסר התמיד ולתת שקוין שם ימים אלף מאות ותשעים: 12 אשרי המהכה ווניע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: 13 ואתה לך לך וגה ותעמד לנרדך לך זימין:

ושנים: 5 בני ארץ שבע מאות חמישים ושבעים: 6 בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלףים שמנה מאות ושנים עשר: 7 בני עילם אלף מאות חמישים וארבעה: 8 בני זהוא תשע מאות וארבעים וחמשה: 9 בני זכי שבע מאות וששים: 10 בני בני ששה מאות ארבעים ושנים: 11 בני בכיו ששה מאות עשרים ושלשה: 12 בני עזגד אלף מאות עשרים ושנים: 13 בני אדניקם ששה מאות ששים וששה: 14 בני בניו אלףים חמישים ושהה: 15 בני עידין ארבע מאות חמישים וארבעה: 16 בני אטר ליהזקיה תשעים ושמנה: 17 בני בכיו שלש מאות עשרים ושלשה: 18 בני יורה מאה ושנים עשר: 19 בני חם מאות עשרים ושלשה: 20 בני נבר תשעים וחמשה: 21 בני בית ללחם מאה עשרים ושלשה: 22 אנשי נטפה חמישים ושהה: 23 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: 24 בני עזומות ארבעים ושנים: 25 בני קריית ערים כפירה ובארות שבע מאות עשרים ושלשה: 26 בני הרמה ונבע ששה מאות עשרים ואחד: 27 אנשי מכמס מאה עשרים ושנים: 28 אנשי בית אל והען מאהים עשרים ושלשה: 29 בני נבר חמישים ושהה: 30 בני מגביש מאה חמישים ושהה: 31 בני עילם אחר אלף מאות חמישים וארבעה: 32 בני חרם שלש מאות וארבעים: 33 בני לד חדריך ואונו שבע מאות עשרים וחמשה: 34 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: 35 בני סנהה שלשה אלףים ושש מאות ושלשים: 36 הכהנים בני ידועה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 37 בני אמר אלף חמישים ושהה: 38 בני פשchor אלף מאות ארבעים ושבעה: 39 בני חרם אלף ושבעה עשר: 40 הלוים בני ישוע וקדמיאל לבני הדרודה שבעים וארבעה: 41 המשדרים בני אסף מאה עשרים ושמנה: 42 בני השעררים בני שלום בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני שבוי הכל מאה שלשים ותשעה: 43 התנינים בני ציהא בני חושא בני מאה שבעים ושנים: 44 שפטיה שלש מאות שבעים

1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפני רדמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וنم במקتاب לאמר: 2 כי אמר כרש מלך פרס כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השם והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה: 3 מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל והוא האלים אשר בירושלם: 4 וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא נר שם יنشא והו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובכבהה עם הנדרה לבית האלים אשר בירושלם: 5 ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים ותלויים לכל העיר האלים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם: 6 וכל סביבתיהם חזקו בידיהם בכל כיוף בזוהב ברכוש ובכבהה ובמנדרות לבד על כל התנדב: 7 והמלך כורש החזיא את כל בית יהוה אשר החזיא נובודנזר מירושלם ויתנים בבבאת אלהיו: 8 וויצויהם כורש מלך פרס על יד מתרדת הנזבר ויספרם לשਬצרא הנשיא ליהודה: 9 ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים: 10 כפורי זהב שלשים כפורי כסף משושים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף: 11 כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפיים ארבע מאות הכל העלה שכבר עם העלות הנולה מבבל לירושלם:

2 ואלה בני המדינה העלים משבי הנולה אשר הגלה נובודנזר מלך בכל ללבב וישבו לירושלם יהודה איש לעירו: 2 אשר בא עם זרבבל ישוע נחמיה שרים רעליה מרדכי בלשן מספר בני רחום בענה מספר אנשי עם ישראל: 3 בני פרעוש אלפיים מאה שבעים ושנים: 4 בני שפטיה שלש מאות שבעים

3 וינגע החדרש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו טבאות: 44 בני קרס בני סיעה בני פרDON: 45 בני לבנה בני חנבה בני עקוב: 46 בני חנב בני שמלי בני חנן: 47 בני גדרל בני נחר בני ראייה: 48 בני רצין בני נקודה בני גומ: 49 בני עזא בני פסח בני בסי: 50 בני אסנה בני מעוניים בני נפיסים: 51 בני בקבוק בני חוקפה בני חרחות: 52 בני בצלות בני מחדיא בני חרשה: 53 בני ברוקס בני סיסרא בני תמה: 54 בני נציה בני חטיפה: 55 בני עברי שלמה בני סטי בני הספרת בני פרודא: 56 בני יعلا בני דרכון בני נDEL: 57 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבים בני אמי: 58 כל הנתינום ובני עברי שלמה שלוש מאות תשעים ושנים: 59 ואלה העלים מטל מלך תל חרשה קרוב אדן אמר ולא יכול להניד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם: 60 בני דליה בני טוביה בני נקודה שש מאות המשים ושנים: 61 ובני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שם: 62 אלה בקשו כתובם המתויחים ולא נמצא ויאלו מן הכהנה: 63 ויאמר התרשה אליהם אשר לא יאכלו מקדש הקדרים עד עמד כהן לאורים ולהלויים וכל הבאים מהשבוי ירושלים ויעמידו את הלויים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאתה משדרים ומשדרות מאותם: 66 סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדריהם מאותם ארבעים וחמשה: 67 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמריהם ששת אלפים שבע מאות ועשרים: 68 ומראשי האבות בכואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלים להעמידו על מכונו: 69 ככחים נתנו לאוצר המלוכה אשר ראו את הבית הראשון ביסדו זה הבית בעניהם זהב דרכמנונים שש רבאות ואלף וכסף מנים חמשת אלפים וכחנה כהנים מאה: 70 וישבו הכהנים והלויים כךים בקהל גדול ורבבים בתרועה בשמה להרים ומן העם והמשדרים והשוערים והנתינום בערים וכל ישראל בערים:

בכ"ה העם כי העם מריעים תרואה נדולה והקהל נשמע עד למרחוק:

ווגדע די קרייתא דך קרא מרדא ומהנוקת מלכין ומדין ואשתדור עבדין בונה מן יומת עלא על דנה קרייתא דך החרבתה: ¹⁶ מהודעין אנהנה למלא די הון קרייתא דך תחבנא ושוריה ישתכללו לכבול דנה חלק בעבר נהרא לא איזו לך: ¹⁷ פתגמא שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין ושאר עבר נהרא שלם וכעת: ¹⁸ נשתונא די שלחตอน עלייא מפרש קרי קדרמי: ¹⁹ ומני שם טעם ובקרו והשכחו די קרייתא דך מן יומת עלא על מלכין מגשאה ומרד ואשתדור מתעדר בה: ²⁰ ומלכין תקיפין הו על ירושלים ושליטין בכל עבר נהרא ומדה בלוי וחלך מתייב להון: ²¹ כען שימנו טעם לבטלא נבריא אלך וקרייתא דך לא תחבנא עד מני טמא יתשם: ²² וזהירין הו שלו לمعد על דנה למה ישגא חבלא להנוקת מלכין: ²³ אדרין מן די פרשנן נשתונא די ארתחשחה מלכא קרי קדרם רחום ושמי ספרא וכנותהון אולו בהילו לירושלים על יהודיא ובטלו המ באדרע וחייב: ²⁴ באדרין בטלה עבידת בית אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתיין למלכות דריש מלך פרס:

5 והתנבי חני נביה וזכריה בר עדוא נבייא על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עלייהון: ² באדרין קמו זרבבל בר שאלהתיאל ויושע בר וצדק ושרו למבנה בית אלהא די בירושלם ועמדו נבייא די אלהא מסעדין להון: ³ בה זמנה אתה עליהון תני פחת עבר נהרא ושתר בזוני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא דנה לבנה ואשרנה דנה לשכלה: ⁴ אדרין כנמא אמרנה להם מן אנון שמתה נבריא די דנה בינוי בינוי: ⁵ ועין אלהם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המ עדר טמא לדריש יהך והודענא למלכא: ⁶ די יבקר

4 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הנולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל: ² וונשו אל זרבבל ואל ראש האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשרור המעללה אתנו פה: ³ ויאמר להם זרבבל וישוע ושאר ראש האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צנוו המלך כורש מלך פרס: ⁴ ויהי עם הארץ מרפאים ידי עם יהודה ומבלחים אותם לבנותה: ⁵ וסקרים עליהם ויעצים להפר עצם כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכותה דריש מלך פרס: ⁶ ובמלכות אהשוריש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלם: ⁷ ובימי ארתחשחה כתוב בשלים מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחשחה מלך פרס וכותב הנשווון כתוב ארמיית ותרגם ארמיית: רחום בעל טעם ושמי ספרא כתוב אנרה חדה על ירושלים לארכחשחה מלכא כנמא: ⁸ אדרין רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתחcia טרפליא אפרסיא ארכבי בבלי שונכיא דהוא עלמייא: ¹⁰ ושאר אמייא די גנלי אסנפר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרא וכעננת: ⁹ דנה פרשנן אנדראתא די שלחו עלייה על ארתחשחה מלכא עבדיך אנס עבר נהרא וכעננת: ¹² ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עלייא אוו לירושלים קרייתא מרדתא ובאשთא בינוי ושוריא אשכלהו ואשייא ייחיטו: ¹³ כען ידיע להוא למלכא די הון קרייתא דך תחבנא ושוריה ישתכללו מנדיה בלוי והלך לא יתגנו ואפתם מלכים תנתוק: ¹⁴ כען כל קבל די מלך היכלא מלתנא וערות מלכא לא אריך לנא למחוא על דנה שלחנא והודענא למלכא: ¹⁵ די יבקר

פרשנן אגרתא די שלח תנוי פחת עבר נהרה ושטר בזוני וכונתה אפרסכיא די בעבר נהרה על דריש שם טעם בית אללה בירושלם ביתה יתבנא אתר מלכא: 7 פתגמא שלחן עלהוי וכדנה כתיב בונה די דרבין דרבין ואשוחי מסובין רומה אמין שתין פתיה אמין שתין: 8 נרבין די אבן גלל תלה ונרבך די אע חרת ונפקתא מן בית מלכא תהייה: 9 ואף מאני בית אללה די דהבה וכספה די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל לבבלי יהתיבוין וייך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בית אללה: 10 כען תנוי פחת עבר נהרה שטר בזוני וכונתא דהו אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקון הוו מן תנוי: 11 שאלנא להם להודוותך די נכתב שם נבריא די שבקו לעבידת בית אללה דך פחת יהודיא ולשבוי יהודיא בית אללה דך יבנון על אתרה: 12 ומני שם טעם למא די תעבורון עם שבוי יהודיא אלך למבנה בית אללה דך ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה אספרא נפקתא תהוא מתייבא לגבריא אלך די לא לבטלא: 13 ומזה חשן ובני תורין ודרכין ואמרין לעלון לאלה שמיין חניטין מלח חמר ומשח כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתייב להם יום ביום די לא שלו: 14 די להונן מהקרבון ניחוחין לאלה שמיין ומצלין לחוי מלכא ובוניה: 15 ומני שם טעם די כל אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע מן ביתה זוקיף ותמהא עלהו וביתה נולו יתעבר על דנה: 16 ואלה די שכנ שמה ימגר כל מלך ועם די ישלה ידה להשניה לחייבה בית אללה דך די בירושלם אנה דריש שמה טעם אספרא יתעבר: 17 אדרין תנוי פחת עבר נהרה שטר בזוני וכונתא דן לקל די שלח דריש מלכא די מלכא תנוי די בבל הון איתי די מן כורש ומצלחין בנבאות חני נבייה זכריה בר עדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריש וארתחששתא מלך פרס: 18 ושייציא ביתה דנה עד יומ תלחה לירח אדר די היא שנת שת למלכות דריש מלכא: 19 ועבדו בני ישראל כהניא ולוי ואשר בני פרשנן אגרתא די שלח תנוי פחת עבר נהרה ושטר בזוני וכונתה אפרסכיא די בעבר נהרה על דריש שם טעם בית אללה בירושלם ביתה יתבנא אולנא ליהוד מדינתא לבית אללה רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מהתש בכתלייא ועבידתא דך אספרא מותעברא ומצלח בידיהם: 20 אדרין שאלא לשבייא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכט טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה: 21 ואף שמהתיהם שאלא ליהם להודוותך די נכתב שם נבריא די בראשיהם: 22 וכנמא פתגמא היזבונא לממר אנתא די המו עבדוהי די אלה שמיין ואדרעה ובנין ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שניין שניין ומילך לישראל רב בניה ושכללה: 23 להן מן די הרנוו אבחתנא לאלה שמיין יהב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדיא וביתה דנה סתרה ועמה הנגי לבל: 24 ברם בשנה חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית אללה דנה לבנה: 25 ואיך מאניא די בית אללה די דהבה וכספה די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל המו להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבל וייחיבו לשבעצר שמה די פחה שמה: 26 ואמר לה אלה מאניא שאזול אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אללה יתבנא על אתרה: 27 אדרין ששבצרא דך אה יהב אשיא די בית אללה די בירושלם ומין אדרין ועד כען מתבנא ולא שלם: 28 וכען הון על מלכא טב יתפרק בבית נזיא די מלכא תנוי די בבל הון איתי די מן כורש מלכא שם טעם למבנה בית אללה דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלה עלייא:

6 באדרין דריש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די נזיא מהחתין תנוי בבל: 2 והשתכח באחמתא בכירתא די במדרי מדינתה מגלה חדה וכן כתיב בונה

ספר דתא די אלה שמייא גנmir וכענעה: ¹³ מני שם טעם לחנכת בית אלה דנה בחרודה: ¹⁷ והקרבו די כל מתנדב במלכויות מון עמה ישראל וכהנוהי אמרין ארבע מאה וצפורי עזין לחטיא על כל ישראל ולייא למתק לירושלים עמד ייך: ¹⁴ כל קבל די מון תרי עשר למניון שבטי ישראל: ¹⁸ והקימו כהניא בפלננתהון ולייא במחלקתהון על עבידת אלה די בירושלם ככתב ספר משה: ¹⁹ וויעשו בני הגוללה את בירושלם משכנה: ¹⁶ וכל כסף ודרב די תהשכה בכל מדינת בבל עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלהם די בירושלם: ¹⁷ וכל קבל דנה אספראן תקנא בכספה דנה תורין דכרין אמרין ומנהתהון ונסכךון ותקרב המו על מדבחה די בית אלהם די בירושלם: ¹⁸ ומזה די עלייך ועל אחיך ייטב בשאר כספה ודרבהה לمعدן כרעות אלהם תעבורון: ¹⁹ ומאניא די מתייבין לך לפולחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם: ²⁰ ושאר חשות בית אלהך די יפל לך למתן תנין בית גנוי מלכא: ²¹ ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל נוברא די עבר נהרה די כל די ישאלכון עוזרא כהנה ספר דתא די אלה שמייא אספראן יתעבור: ²² עד כספי כירין מאה ועד חנtinyין כרין מאה ועד חמר בתין די מון טעם אלה שמייא יתעבור אדרודא לבית אלה: שמייא די למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנוהי: ²⁴ ולכם מהודעין די כל כהניא ולייא זמריא תרעיא נתנייא ופלחי בית אלה דנה מנודה בלו והליך לא שליט למרמא עליהם: ²⁵ ואנthead כחכמת אלהך די בידך מני שפין ודרין די להון דאנין לכל עמה די עבר נהרה לכל ידע דתא אלהך די לא ידע תהודען: ²⁶ וכל די לא להוא עבד דתא די אלהך ודרתא די מלכא אספראן דינה להוא מתחעב מנה הון למותהן לשrhoן הון לענש נכסין ולאסוריין: ²⁷ ברוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כוות בלב המלך ישראל: ²⁸ ארתחשסתא מלך מלכיא לעוזרא כהנא

נלוותא חנכת בית אלהא דנה בחרודה: ¹⁷ והקרבו מהרין ארבע מאה דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפורי עזין לחטיא על כל ישראל תרי עשר למניון שבטי ישראל: ¹⁸ והקימו כהניא בפלננתהון ולייא במחלקתהון על עבידת אלה די בירושלם ככתב ספר משה: ¹⁹ וויעשו בני הגוללה את הפסח בארכעה עשר לחדר השראשון: ²⁰ כי הטהרו הכהנים והלויים כאחד כלם טהורם ווישחטו הפסח לכל בני הגוללה ולאחיהם הכהנים ולחם: ²¹ וויאכלו בני ישראל השבים מהגוללה וכל הנבדל מטמאת גנו הארץ אליהם לדרש לדוחה אלהי ישראל: ²² וויעשו הג מצות שבעת ימים בשמהה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשר עליהם לחזק יריהם במלאת בית האלוהים אלהי ישראל:

7 ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשסתא מלך פרס עזרא בן שריה בן עזירה בן חלקייה: ² בן שלום בן צדוק בן אחיטוב: ³ בן אמריה בן עזירה בן מרויות: ⁴ בן זריהה בן עזיז בן בקי: ⁵ בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראשון: ⁶ הוא עוזרא עליה מבבל ותוא ספר מהיר ב תורה משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו כל בקשתו: ⁷ ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים והמשררים והשערים והנתינים אל ירושלם בשנה שבע לארתחשסתא המלך: ⁸ וויבא ירושלם בחדר החמישי היה שנת השבעית למלך: ⁹ כי באחר לחדר השראשון הוא יסיד המעללה מבבל ובאחד לחדר החמישי בא אל ירושלם כיד אלהי הטובה עליו: ¹⁰ כי עוזרא הכהן לבעבו לדרשו את תורה יהוה ולעשת וילמד בישראל חוק ומשפט: וזה פרשגן הנשtooן אשר נתן המלך ארתחשסתא לעוזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על ישראל: ¹¹ ארתחשסתא מלך מלכיא לעוזרא כהנא

לפאר את בית יהוה אשר בירושלים: ²⁸ ועלי הטה חסד לפני המלך ווועציו ולכל שרי המלך הגברים ואני התזקתי כדי יהוה אלהי עלי ואקצתה מישראל ראשים לעלות עמי:

8 ואלה ראשי אבותיהם והתייחסם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך מבעל: ² מבני פינחס גרשם מבני איתמר דניאל מבני דוד חטוש: ³ מבני שכניה מבני פרעש זכريا ועמו התזח לזכרים מאה וחמשים: ⁴ מבני פחת מואב אליהו עני בן זרחיה ועמו מאתים הזכרים: ⁵ מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים: ⁶ ומבני עילם ישעיה בן עתליה ועמו חמשים הזכרים: ⁷ ומבני עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים: ⁸ ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו מאתים ושמנה עשר הזכרים: ⁹ מבני יואב עבדיה בן יחיאל ועמו מאתים ושמנה שלמיה בן יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים: ¹⁰ ומבני בכיה זכريا בן בכיה ועמו עשרים ושמנה הזכרים: ¹¹ ומבני עזגד יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים: ¹² ומבני אדרניקם אהרנים ואלה שמותם אליפלט עסיאל ושמעה ועמהם ששים הזכרים: ¹³ ומבני בניו עותוי זבוד ועמו שבעים הזכרים: ¹⁴ ומבני אבצם אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכדנים ומבני לוי לא מצatoi שם: ¹⁵ ואשלחה לאליעזר לאדריאן לשמעיה ולאלנטן וליריב ולאלנטן ולנטן ולזכירה ולמשלים ראים וליויריב ולאלנטן מבנים: ¹⁶ ואוצאה אותם על אדו הראש בכספיא המקום ואשימה בפיהם דברים לדבר אל אדו אהוי הנחונים בכספיא המקום להביא לנו משרותים לבית אלהינו: ¹⁷ וויביאו לנו כדי אלהינו הטובה עליינו איש לכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובני ואחיו שמנה עשר: ¹⁸ ואת השביה ואתו ישעה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים: ¹⁹ וכן הנחונים שנתן

לאחדררפני המלך ופחוות עבר הנהר ונשאו את העם ואת בית האלדים:

טוב הארץ והורשתם לבנייכם עד עולם: ¹³ ואחריו כל הבא עליינו במעשינו הרעים ובאש灭נו הנדרלה כי אתה אלהינו חשכת למטה מעוננו ונחתה לנו פליטה כזאת: ¹⁴ הנשוב להפר מצותיך ולהתחנן בעמי התובות האלה הלוא תאנף בנו עד כלה לאין שארית ולפליטה: ¹⁵ יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהוים זהה הננו לפניך באש灭נו כי אין לעמוד לפניך על זאת:

10 וכחטפלל עוזרא וכחתודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקצטו אליו מישראל קהיל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכה: ² ויין שכניה בן יהיאל מבני עולם ויאמר לעוזרא אנחנו מעלו נבאלינו ונשב ושים וכוריות מעמי הארץ ועתה יש מוקוה לישראל על זאת: ³ ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים ותונולד מהם בעצת אדרני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה: ⁴ קום כי עלייך הדבר ואנחנו עמק חזק ועשה: ⁵ ויקם עוזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים וכל ישראל לעשוה כדבר זהה וישבעו: ⁶ ויקם עוזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם ללחם לא אכל ומים לא שתה כי מתחабל על מעל הגוללה: ⁷ וויעבירו קול ביהודה וירושלם כל רכשו ותוא יבדל מקהיל הגוללה: ⁸ ויקצטו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחודש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרעדים על הדבר ומהנשימים: ¹⁰ ויקם עוזרא הכהן ויאמר אליהם אתם מעלהם ותשבו נשים נכריות להוסיף על אש灭ת ישראל: ¹¹ ועתה לנו תודה ליהוה אלהי אביכם ועשו רצונו והבדלו שלם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את מעמי הארץ וממן הנכריות: ¹² ויענו כל הקהיל

וככלות אלה נגשו אליו השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלום מעמי הארץ כתועבתיהם לכנען החתי הפלרי היבוסי העמני המצרי והאמרי: ² כי נשאו מבנותיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארץ ויד השרים והסננים הייתה במעל זהה ראשונה: ³ וכשמעו את הדבר הזה קרעתי את בנדי ומעילו ואמרתה משער ראשי זוקני ואשבה מושומים: ⁴ ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגוללה ואני ישב מושומים עד למנחת הערב: ⁵ ובמנחת הערב קמתי מתענית ובקרע ענדי ומעילו ואכרצה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי: ⁶ ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למלחה ראש ואש灭נו גדרה עד לשומים: ⁷ מימי אבותינו אנחנו באשמה גדרה עד היום הזה ובעונתינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארץ בחרב בשבי ובבזה ובבשת פנים כהיום הזה: ⁸ ועתה כמעט רגע היהת תחנה מאת יהוה אלהינו להשair לנו פליטה ותחת לנו יתד במקום קדרו להאריך עניינו אל הנו ולחתנו מוחה מעט בעבדתנו: ⁹ כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו וית עליינו חסד לפני מלכי פרס לחת לנו מוחה לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתו ותחת לנו גדר ביהודה ובירושלם: ¹⁰ ועתה מה נאמר אלהינו אחריו זאת כי עובנו מצותיך: ¹¹ וזה צוית ביד עבדיך הנכאים לאמר הארץ אשר אתם לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארץ בתועבתיהם אשר מלאה מפה אל פה בטמאות: ¹² ועתה בנותיכם אל תנתנו לבניהם ובנותיהם אל תשאו לבנייכם ולא תדרשו שלם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את

אלישיב: ³⁷ מתניתה מתני וייעשו: ³⁸ ובני ובני שמעי: ³⁹ ושלמיה ונתן ועדיה: ⁴⁰ מכנדבי ששי שרוי: ⁴¹ ערדאל ושלמיהו שמריה: ⁴² שלום אמריה יוסף: ⁴³ מבני נבו עיאל מתחיה זבר זבניא ידו ווואל בניה: ⁴⁴ כל אלה נשי נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו בנים:

ויאמרו קול נדול כן כדבריך עלינו לעשותות: ¹³ אבל העם רב והעת נשמים ואון כה לעמוד בחוץ והמלאה לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה: ¹⁴ יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות יבא לעתים מזומנים ועםם זקנו עיר ועיר ושפטיה עד להшиб חרון אף אלהינו ממנה עד לדבר הזה: ¹⁵ אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקווה עמדו על זאת ומשלים שבתי הלו עוזם: ¹⁶ ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עוזרא הכהן אנשים ראשיה האבות לבית אבתם וככלם בשמות וישבו ביום אחד לחדר העשורי לדרישות הדבר: ¹⁷ וויכללו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדר הראשון: ¹⁸ וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה ואלייעזר ויריב ונדרליה: ¹⁹ ויתנו ידם להוציאו נשיםיהם ואשימים איל צאן על אשמהם: ²⁰ ומבני הכהנים חנני וובדיה: ²¹ ומבני חرم מעשיה ואליה ושמעה ויהיאל ועיה: ²² ומבני פשchor אליעזני מעשיה ושמעהל נתגאל יוזבר ואלעשה: ²³ ומן הלוים יובד ישמיעני וקליה הוא קליטה פתחיה יהודיה ואלייעזר: ²⁴ ומן המשדרים אלישיב ומן השעריים שלם וטלם ואורי: ²⁵ ומישראל מבני פרעש דמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה: ²⁶ ומבני עילם מותניה זכיה ויחיאל ועבדי וירמות וזבר ועיזיא: ²⁷ ומבני זתוא אליעזני אלישיב מותניה וירמות וזבר ואליה: ²⁸ ומבני בכיה יהותנן חנני זבי עתלי: ²⁹ ומבני בני משלם מלך ועדיה ישוב ושאל ירמות: ³⁰ ומבני פחת מואב עדנא וככל בניה מעשיה מותניה בצלאל ובנוו ומנשה: ³¹ ובני חرم אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון: ³² בנימן מלוך שמריה: ³³ מבני חשם מותני מתחה זבר אליפלט ירמי מנסח שמעי: ³⁴ מבני בני מעדוי עמרם ואואל: ³⁵ בניה בדיה כלוחוי: ³⁶ ונינה מרמות

ירדו פניו אשר העיר בית קברות אבותי חרבה ושריריה
אכלו באש: ⁴ ויאמר למלך על מה זה אתה מבקש
ו�텰ל אל אלהי השמיים: ⁵ ויאמר למלך אם על
המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניו אשר תשלהני
אל יהודה אל עיר קברות אבותי ואבננה: ⁶ ויאמר
לי המלך והשנל יושבת אכלו עד מתי יהיה מהלך
ומתי תשוב וייטב לפני המלך יישלחני ואתגנה לו ומן:
ויאמר למלך אם על המלך טוב אנדרות יתנו לי על
פחוות עבר הנהר אשר יברורני עד אשר אבוא אל
יהודה: ⁸ ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך
אשר יתן לי עציים לקרות את שעריו הבירה אשר
לבית ולחומת העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי
המלך כיד אלהי הטובה עלי: ⁹ ואבוא אל פחוות
עבר הנהר ואתגנה להם את אנדרות המלך יישלח עמי
המלך שרי חיל ופרשימים: ¹⁰ וישמע סנבלת החרני
וטוביה העבר העממי וירע להם רעה גדרה אשר בא
אדם לבקש טובה לבני ישראל: ¹¹ ואבוא אל ירושלים
ואדי שם ימים שלשה: ¹² ואקום ליליה אני ואנשים
מעט עמי ולא הגדרתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי
לעשות לירושלים ובכמה אין עמי כי אם הבהמה
אשר אני רכוב בה: ¹³ ואצאה בשער הגיא ליליה ואל
פני עין התנין ואל שער האשפות ואהיו שבר בחומת
ירושלים אשר הם פרוצים ושעריה אכלו באש: ¹⁴
וא עבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואני מוקם
לבהמה לעבר תחתיו: ¹⁵ וואהי עלה בנחל ליליה ואהיו
שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב: ¹⁶
והנסנים לא ידעו أنها הגלhti ומה אני עשה וליהודים
ולכהנים ולהרים ולסננים וליתר עשה המלאכה עד
כן לא הגדרתי: ¹⁷ ויאמר אליהם אתם ראים הרעה
אשר אנחנו בה אשר ירושלים חרבה ושעריה נצטו
באש לכוב וنبנה את חומת ירושלים ולא נהיה עוד
חרפה: ¹⁸ ואניד להם את יד אלהי אשר היא טובה

1 דברי נחמיה בן חכליה ויהי בהדרש כסלו שנה
עשרים ואני היתי בשושן הבירה: ² ויבא חנני אחד
מажוי הוא ואנשי מיהודה ואשאלאם על היהודים
הפליטה אשר נשארו מן השבי ועל ירושלים: ³ ויאמרו
לי הנשארים אשר נשארו מן השבי שם במדינה ברעה
נדלה ובחרפה וחומת ירושלים מפרצת ושעריה נצטו
בаш: ⁴ ויהי כשמי את הדברים האלה ישבתי ואבכה
וatablah yimim vahoi zem v'mahpelal lifeni alohi hashmiyim:
ויאמר אני יהוה אלהי השמים האל הנדול והנורא
שמר הברית וחסד לאחבי ולשמרי מצותיו: ⁶ תהי נא
אונך קשבת ועניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך
אשר אנכי מהpelal lifeni hoiom yomom v'lelah ul bni
ישראל עבדיך ומתחודה על חטאota בני ישראל אשר
חטאנו לך ואני ובית אבי החטאנו: ⁷ חבל חבלנו לך
ולא שמרנו את המצוות ואת החקים ואת המשפטים
אשר צוית את משה עבדך: ⁸ זכר נא את הדבר אשר
צווית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפי'
אתכם בעמיהם: ⁹ ושבתם אליו ושמרתם מצוותי ועשיתם
אתם אם יהוה נדחקם בקצת השמים ממש אקצתם
והבאותים אל המוקם אשר בחרתי לשכן את שמי
שם: ¹⁰ והם עבדיך ועניך אשר פרית בכח הנדול
ובידך החזקה: ¹¹ ואני אדרני תהי נאאונך קשבת אל
תפלת עבדך ואל חפלת עבדיך החפצים ליראה את
שנק והצלילה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני
האיש הזה ואני היתי משקה למלך:

2 ויהי בהדרש ניסן שנת עשרים לארתחשסהא
המלך יין לפני ואשא את היין ואתגנה למלך ולא
היתי רע לפניו: ² ויאמר למלך מדורע פניך רעים
ואתך אינך חולה אין זה כי אם רע לך ואירא הרבה
מאך: ³ ויאמר למלך המלך לעולם יחיה מדורע לא

עליו וاتفاقם ובריחיו: ²⁵ ואת שער העין החזק שלון בן מנעליו ובריחיו: ²⁶ ואת שער העין החזק שלון בן ובינו ויחזק ידיהם לטובה: ²⁷ וישמע סגבלת החרני כל חזה שר פלך המצפה הוא יבננו ויטלנו ויעמידו דלתתו מנעליו ובריחיו ואת חומת ברכת השלחה לנן המלך ועד המעלות היורדות מעיר דוד: ²⁸ אחריו החזק נחמייה בן עזוק שר חצי פלך בית צור לעלנו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עושים העל וטביה העבר העמוני גשם הערבי וילענו לנו ויבזו המלך אתם מרדדים: ²⁹ ואшиб אותם דבר ואומר עלנו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עושים העל להם אלה השמיים הוא יצליה לנו ואנתנו עבדיו נקום ובינו ולבם אין חלק וצדקה זכרון בירושלים: **3**

ויקם אלישיב הכהן הנדול ואחיו הכהנים ייבנו את שער הczאן המה קדשו והעמידו דלתתו ועד מגדל המאה קדשו עד מגדל חנאל: ² ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמר: ³ ואת שער הדנים בנו בני הסנהה המה קרווה ויעמידו דלתתו מנעליו ובריחיו: ⁴ ועל ידם החזק מרמותם בון אוריה בן הקוץ ועל ידם החזק משלם בן ברכיה בית אלישיב הכהן הנדול: ⁵ ועל ידם החזק צדוק בן בענאה: ⁶ ועל ים החזק צדוק אלישיב בן אוריה בן הקוץ ועל ידם החזק משלם לא הביאו צורם ידם החזק התקועים ואדריהם לא הביאו צורם בעדרת אדנים: ⁷ ואת שער הישנה החזק יודיע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרווה ויעמידו דלתתו וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנהר: ⁸ ועל ידו החזק עזיאל בן חריה צורפים ועל ידו החזק חנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה: ⁹ ועל ידם החזק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלם: ¹⁰ ועל ידם החזק ידיה בן חרוף וננד ביתו ועל ידו החזק חטוש בן חשבניה: ¹¹ מדיה שער החזק מלכיה בן חרם וחשוב בן פחת מוואב ואת מגדל התנורים: ¹² ועל ידו החזק שלום בן הלווח שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו: ¹³ את שער הגיא החזק חנון ושבוי ונוח המה בנוהו ויעמידו דלתתו מנעליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער השפות: ¹⁴ ואת שער האשפות החזק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא יבננו ויעמיד דלתתו לשער czאן החזק צורפים והרכלים:

4 והוא כאשר שמע סבב לט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים: 2 והוא אמר לפניו אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים שעשים הייעבו להם הייבחו היכלו ביום היחיו את האבניים מערמות העפר והמה שרופות: 3 וטוביה העמוני אצלו ויאמר נם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם: 4 שמע אלהינו כי היינו בוזה והשב הרחפתם אל ראשם ותנם לבוזה בארץ שביה: 5 ואל חכס על עונם וחטאתם מלפניך אל תמהה כי הצעיסו לנדר הבונים: 6 ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב לעם לעשות: 7 ויהי כאשר שמע סבב לט וטוביה והערבים והעמנים והאשודים כי עלתה ארכוה לחומות ירושלים כי החלו הפרצחים להסתם ויחר להם מaad: 8 ויקשרו כלם יחדו לביא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה: 9 ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם: 10 ויאמר יהודה כשל כה הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה: 11 ויאמרו צדינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נכוא אל חוכם וחרונום והשบทנו את המלוכה: 12 ויהי כאשר באו היהודים היישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקומות אשר תשובו עליהם: 13 ואעמיד מתחתיות למקומות מאחרי לחומה בצחחים וקשתיהם: 14 וארא ואקום ואמיר אל החרים רמחיהם וקשתיהם ואל יתר העם אל תיראו מפיהם את אל הסננים ואל יתדר העם על אחיכם בניכם אדרני הנדול והנורא זכרו וחלומו על אחיכם בניכם ובניתכם נשים ובתיכם: 15 ויהי כאשר שמעו איבינו כי נודע לנו ויפור האלהים את עצם ונשוב כלנו אל החומה איש אל מלכתו: 16 ויהי מן היום ההוא חצי נערוי שעם במלאה וחצאים מוחזקים והרמחים המננים וקשתות והשרינים והשרים אחרי כל בית יהודה: 17 הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים

5 ותהי צעקה העם ונשיהם נדולה אל אחיהם היהודים: 2 ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים ונוקחה דן ונأكلה ונחיה: 3 ויש אשר אמרים שדרתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונוקחה דן ברעב: 4 ויש אשר אמרים לנו כסף למדת המלך שדרתינו וכרמינו: 5 ועתה כבשך אחינו בשרכנו לבנייהם בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת בנתינו לעבדים ריש מבנותינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמינו ואחרים: 6 ויחר לי מaad כאשר שמעתי את זעקה את החרים ואת הסננים ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה נדולה: 8 ואמרה להם אנחנו קניינו את אחינו היהודים הנמכרים לנו כדי בנו ונם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו ולא מצאו דבר: 9 ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלווא ביראת אלהינו תלכו מחרפת הנויים אויבינו: 10 ונם אני אחיו ונערוי נשים בהם כסף ורנן נזובה נא את המשא זהה: 11 השיבו נא להם כהיום שדרתיהם כרמיהם זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והדגן התירוש והיזחר אשר אתם נשים בהם: 12 ויאמרנו

נשיב וממה לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר החומה ואתה הוה להם למלך כדברים האלה: ⁷ וגם נכאים העמדת לקרא עלייך בירושלים לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לך נועצה יחדו: ⁸ ואשלחה אליו לאמר לא נהייה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלך אתה בודאים: ⁹ כי ככל מיראים אותו לאמיר ירפו יידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי: ¹⁰ ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהויטבל והוא עצור ויאמרנו ונעד אל בית האללים אל תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרנק ולילה באים להרנק: ¹¹ ואמרה האיש כמוני יברח וממי אשר יבוא אל ההיכל וחוי לא אבוא: ¹² ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה ונסבלת שכרו: ¹³ למען שכור הוא למען אירה ואעשה כן והחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני: ¹⁴ זכרה אליו לטוביה ולנסבלת כמעשיו אלה וגם לנועדרה הנבואה וליתר הנבאים אשר הוא מיראים אותו: ¹⁵ ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאليل לחמשים ושנים יום: ¹⁶ ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגנים אשר סביבתינו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נועתה המלאכה הזאת: ¹⁷ גם ביוםם ההם מרבים חרי יהודה אנרגתייהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם: ¹⁸ כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן ארחה ויהוחנן בן לאה בת משלם בן ברכיה: ¹⁹ גם טובתיו היו אמרים לפני ודבריו היו מוצאים לו אגרות שלח טוביה ליראי:

7 ויהי כאשר נבנתה החומה וاعמיד הדלתות ויפקדו השערים והמשרדים והלויים: ² ואצוה את חנני אחוי ואת חנניה שר הבירה על ירושלים כי הוא איש אמת וירא את האללים רבים: ³ ויאמר פתוחה בידך: ⁴ כתוב בה גנים נשמע ונשמעו אמר לך לא יפתחו שעריו ירושלים עד חם המשש ועד

נשיב וממה לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים ואשכיהם לעשות דבר הזה: ¹³ גם חנני נערתי ואמרה ככה ינער האללים את כל האיש אשר לא יקיים את הדבר הזה מביתו ומינוינו וככה יהיה נער ורक ויאמרו כל הקהל Amen ויהללו את יהוה וויש העם דבר הזה: ¹⁴ גם מיום אשר צוהatri להיות פהם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנה שלשים ושנים לארתחשסתא המלך שנים שתים עשרה אני ואחוי להם הפהה לא אכלתו: ¹⁵ והפהות הרשנים אשר לפני הכבירו על העם ויקחו מהם בלחם ויוון אחר כספי שקלים ארבעים נם נעריהם שלטו על העם ואני לא עשיתן מפני יראת אלהים: ¹⁶ וגם במלאת החומה הזאת החזקתי ושדה לא קניינו וכל נער קבוצים שם על המלאכה: ¹⁷ והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים אלינו מן הגנים אשר סביהתינו על שלתני: ¹⁸ ואשר היה נשעה ליום אחד שור אחד צאן שיש בדרות וצפרדעים נעשוו לי ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה לחם הפהה לא בקשתי כי כבירה העבירה על העם הזה: ¹⁹ זכרה לאלוי לטוביה כל אשר עשיתן על העם הזה:

6 ויהי כאשר נשמע לנסבלת וטוביה ולנסים הערבי וליתר איבינו כי בנזקי את החומה ולא נותר בה פרץ גם עד העת היא דלתות לא העמדתי בשעריהם: ² וישלח סנבלת ונשム אלי לאמר לך נועדה יהדו בכפירים בבקעת אונו ומה החכמים לעשוה לי רעה: ³ ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גrollה אני עשה ולא אוכל לרדת מה השבת המלאכה כאשר ארפאה וירדתי אליהם: ⁴ וישלחו אליו דבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותך דבר הזה: ⁵ וישלח אליו סנבלת דבר הזה פעם חמישית את נערו ואגרת פתוחה בידך: ⁶ כתוב בה גנים נשמע ונשמעו אמר אתה והיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה

36 בני ירחו שלוש מאות ארבעים וחמשה: 37 בני לוד
חריד ואנו שבע מאות ועשרים ואחד: 38 בני סנהה
שלשה אלף תשע מאות ושלשים: 39 הכהנים בני
ידעה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 40
בני אמר אלף חמישים ושנים: 41 בני בשחרור אלף
מאיתים ארבעים ושבעה: 42 בני חרם אלף שבעה
עשר: 43 הלוים בני ישוע לקדמיאל לבני להודוה
שבעים וארבעה: 44 המשדרים בני אסף מאה ארבעים
ושמנה: 45 השערם בני שלום בני אטר בני טלמן
בני עקוב בני חתיטא בני שני מאה שלשים ושמנה:
46 הנתינים בני צחא בני חשפא בני טבעות: 47 בני
קירס בני סייע בני פדון: 48 בני לבנה בני חנבה
בני שלמי: 49 בני חנן בני נדל בני נחר: 50 בני ראייה
בני רצין בני נקודא: 51 בני גומם בני עזא בני פסח:
52 בני בסי בני מעונים בני נפושים: 53 בני בקבוק
בני חקופא בני חרחוור: 54 בני בצלית בני מחדיא
בני חרשה: 55 בני ברקוס בני סיסרא בני תמה: 56
בני נציה בני חטיפא: 57 בני עבדי שלמה בני סוטי
בני סופתת בני פרידא: 58 בני יעלא בני דרכון בני
גושבאה: 59 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבים
בני אמון: 60 כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש
מאות עשרים ושמנה: 61 ואלה העולמים מטל מלח תל
חרשא כרוכ אדון ואמר ולא יכול להניד בית אבותם
וורעם אם מישראלם: 62 בני דליה בני טוביה בני
נקודא שש מאות ארבעים ושנים: 63 ומן הכהנים בני
חביבה בני הקוין בני ברזולי אשר לקח מבנות ברזולי
הנגיד אשא ויקרא על שמן: 64 אלה בקשו כתובם
המתוחים ולא נמצאו וניאלו מן הכהנה: 65 ויאמר
התרשთא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד
עמד הכהן לאורים ותומים: 66 כל הקהל כאחד
ארבע רכוא אלף שלוש מאות וששים: 67 מלבד
עבדיהם ואמתתיהם אלה שבעת אלף שלוש מאות
חמשים וארבעה: 35 בני חרם שלוש מאות ועשרים:
36 בני ירשלם איש במשמרו ואיש ננד ביתו: 40 והעיר
רחבת ידים ונдолה והעם מעט בחוכה ואין בתים
בנויים: 5 ויתן אלהי אל לבי ואקצתה את החרים
ואת הסננים ואת העם להתייחס ואמצא ספר היחס
הulosים בראשונה ואמצא כתוב בו: 6 אלה בני
המדינה העולים משביו הנולא אשר הגללה נוכדנץ
מלך בבל וישבו לירושלם וליהודה איש לעירו: 7
הבאים עם זרבבל ישוע נחמה עוזריה רעמיה נחמני
מרדכי בלבן מספרת בני נחום בענה מספר אנשי
עם ישראל: 8 בני פרעש אלף מאה ושבעים ושנים:

האללים מפרש ושות שכל ויבינו במקרא: ⁹ ויאמר נחמייה הוא התרשתא ועוזרא הכהן הספר והלויים המבינים את העם לכל העם היומ קדרש הוא ליהוה אלהיכם אל מהאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמיון את דבריו התורה: ¹⁰ ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנוט לאין נכוון לו כי קדוש היום לאדרניינו ואל תעכבו כי חרות יהוה היא מעוכם: ¹¹ והלויים מחשים לכל העם לאמר הסו כי היום קדרש ואל תעכבו: ¹² וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלוח מנוט ולעשות שמחה נדולה כי היבינו בדברים אשר הודיעו להם: ¹³ וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלויים אל עוזרא הספר ולהשכיל אל דבריו התורה: ¹⁴ וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכota בבחן בחדש השבעי: ¹⁵ ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל ערים ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבה לעשת סכת ככחוב: ¹⁶ ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכota איש על גנו ובಚזרתיהם ובಚזרות בית האלים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: ¹⁷ ויעשו כל הכהן השבטים מן השבי סכota וישבו בסכota כי לא עשו מימי ישוע בן נון כו בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה נדולה מאד: ¹⁸ ויקרא בספר תורה האלים יום ביום מן הימים הראשון עד היום האחרון ויעשו חוג שבעת ימים וביום השmini עצרת כמשפט:

9 וביום עשרים וארבעה לחודש הוה נאספו בני ישראל בצום ובשקיים ואדרמה עליהם: ² ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתרו על חטאיהם ועונות אבותיהם: ³ ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורה יהוה אלהיהם رب עית הים ורבעית מתודים ומשתוחים ליהוה אלהיהם: ⁴ ויקם על מעלה הלויים

שלשים ושבעה ולהם משרדים ומשרדות מאותם וארבעים וחמשה: ⁶⁸ סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדייהם מאותים ארבעים וחמשה: ⁶⁹ גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפיים שבע מאות ועשרים: ⁷⁰ ומקצת ראשי האבות נתנו למלאה התרשתא נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזוקות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות: ⁷¹ ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמנים שתרי רבות וכסף מנים אלפיים ומאות אלפיים ומשערם והמשדרם ומון העם והנתינם וכלי ישראל בעריהם ויגע החידש השבעי ובני ישראל בעריהם:

8 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפניו שער המים ויאמרו לעוזרא הספר להביא את ספר תורה משה אשר צוה יהוה את ישראל: ² ויביא עוזרא הכהן את התורה לפניו הכהן מאיש ועדasha וכל מבין לשמעם ביום אחד לחידש השבעי: ³ ויקרא בו לפניו הרחוב אשר לפניו שער המים מן האור עד מחצית הימים ננד האנשים והנשים והמבינים ואוני כל העם אל ספר התורה: ⁴ ויעמד עוזרא הספר על מנדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתחיה ושמוע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פריה ומישאל ומלכיה וחשם וחבדנה זכריה משלם: ⁵ ויפתח עוזרא הספר לעני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם: ⁶ ויברך עוזרא את יהוה האלים הנדול ויענו כל העם אמן אמן במעל דיהם ויקדו וישתו ליהוה אפים ארצתה: ⁷ וישוע בני ושרביה ימין עקוב שבתי הוריה מעשיה קליטה עוזריה יזובר חנן פלאיה והלויים מבינים את העם לתורה והעם על עמדם: ⁸ ויקראו בספר תורה נחמייה

ישוע ובני קדרmiaל שבניה בני שרכיה בני כנני ויזעקו בקהל גדול אל יהוה אליהם: 5 ויאמרו הלוים ישוע וקרמייאל בני חשבניה שרבה הودיה שבניה פתחה כומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומורומם על כל ברכה ותלה: 6 אתה הוא יהוה לבך את עשית את השם שמי השם וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם אתה מחייה את כלם וצבא השמיים לך מתחווים: 7 אתה הוא יהוה האליהם אשר בחרת באברם והוציאתו מאור כשרדים ושםתו שמו אברם: 8 ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכורת עמו הברית לחת את הארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרנש לחת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה: 9 ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שנעת על ים סוף: 10 ותנתן אתה ומפתחים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצנו כיידעת כי היזרו עליהם ותעש לך שם כהום זהה: 11 והם בקעת לפניהם ויעברו מתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת ממצולות כמו אבן בנים עזים: 12 ובעמדו ענן הנחיהם יומם ובעמוד אש לילה להיאר להם את הדרכך אשר ילכו בה: 13 ועל הר סני ירדת ודבר עליהם שמיים ותנתן להם משפטים ישרים ותוראות אמת חקיקים ומצות טובים: 14 ואת שבת קדש הודעת להם ומצות וחוקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך: 15 ולחם משימים נתה להם לדרעם ומים מסלע הוזאת להם לזמןם ותאמר להם לבוא לרש את הארץ אשר נשאת את ידך לחת להם: 16 והם ואבותינו היזרו ויקשו את ערפן ולא שמעו הקשו ולא שמעו: 17 וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאתיך אל מצותיך: 18 אשר עשית עמהם ויקשו את ערפן ויתנו רاش לשובם לעבדיהם במרים אתה אלה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב וחדר ולא עובתם: 19 אף כי עשו להם הארץ כי אל חנון ורחום אתה: 20 ועתה אלהינו עnal מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך מצרים

ובנותיהם כל יודע מבין: ²⁹ מוחזקים על אחיהם אדריהם ובאים באלה ובשבועה לлечת בתורת האלים אשר נתנה ביד משה עבר האלים ולשמור ולעשוה את כל מצות יהוה אדניינו ומשפטיו וחקיו: ³⁰ ואשר לא נטה בנתינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא נכח לבניינו: ³¹ ועמי הארץ המבאים את המקומות נכח לבניינו: וכלי שבר ביום השבת למכור לא נכח מהם בשבת וכלי שבר ביום השנה השביעית ומשא כל יד: ³² והעמדנו עליינו מצות לתחת עליינו שלשית הסקל בשנה לעבדת בית אלהינו: ³³ ללחם המערכת ומנהת החמוד ולעולת החמיד השבות החדים למועדים ולקרושים ולחתאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו: ³⁴ והגנולות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלוים והעם להביא לבית אלהינו לבית אלהינו לעתים מומנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו כתוב בתורה: ³⁵ ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עז שנה בשנה לבית יהוד: ³⁶ ואת בכורות בניינו ובהמתינו ככהוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו: ³⁷ ואת ראשית עיריתנו ותרומתינו ופרי כל עז תירוש ויצחר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים המעשרים בכל ערי עבדתנו: ³⁸ והיה הכהן בן אהרן עם הלוים בעשר הלוים והלוים ישל את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות בבית האוצר: ³⁹ כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלווי את תרומת הדן התירוש והיצחר ושם כל המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשדרים ולא נזוב את בית אלהינו:

11 ישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפללו גנולות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר המקדש ותשע הידות בערים: ² ויברכו העם לכל

ימעט לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו וכחנינו ולנביינו ולאבתינו ולכל עמק מימי מלכי אשור עד היום הזה: ³³ ואתה צדיק על כל הבא עליינו כי אמת עשית ואבתינו הרשענו: ³⁴ ואת מלכינו שרינו כחנינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם: ³⁵ והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתה להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתה לפניהם לא עבדך ולא שבו ממליליהם הרעים: ³⁶ הנה אנחנו הרים עבדים והארץ אשר נתה לאבתינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה: ³⁷ ותבואה מרבה למלכים אשר נתה עליינו בחטאותינו ועל גויתינו משלים ובכמתנו כרצונם ובצורה נדולה אנחנו: ³⁸ ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל החותם שרינו לוינו כחנינו:

10 ועל החותמים נחמייה התרשתא בן חכליה וצדקה: ² שרים עזיריה ירמיה: ³ פשchor אמריה מלכיה: ⁴ חטוש שבניה מלך: ⁵ חרם מרמות עבדיה: ⁶ דניאל גנתון ברוך: ⁷ משלם אביה מימן: ⁸ מעוזיה בלני שמעיה אלה הכהנים: ⁹ והלוים וישוע בן אוניה בניי מבני הנדר קדרמיאל: ¹⁰ ואחים שבניה הדריה קליטה פלאה חנן: ¹¹ מיכא רחוב חשביה: ¹² זכור שרביה שבניה: ¹³ הדריה בני בניינו: ¹⁴ ראשיה העם פרעש פחת מואב עילם ותוא בני: ¹⁵ בני עוגד בכבי: ¹⁶ אדרניה בני עדין: ¹⁷ אשר חזקיה עוזר: ¹⁸ הדריה חשם בצי: ¹⁹ חריף ענתות נובי: ²⁰ מגניעש משלם חזר: ²¹ משיזבאל צדוק יודע: ²² פלטיה חנן עניה: ²³ הושע חנניה חשוב: ²⁴ הלווח פלה שבק: ²⁵ רחום חשבנה מעשיה: ²⁶ ואחיה חנן ענן: ²⁷ מלך חרם בענה: ²⁸ ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשדרים הנתינים וכל הנבדל מעמי הארץ אל תורה האלים נשיהם בניהם

האנשים המתנדבים לשפט בירושלם: 3 ואלה ראשי המדרינה אשר ישבו בירושלים ובעיר יהודה ישבו איש באחוותם ישראל הכהנים והלוים והנתינים ובני עברי שלמה: 4 ובירושלם ישבו מבני יהודה ובני בנימן מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהלאל מבני פרץ: 5 ומשיה בן ברוך בן כל חזיה בן עדיה בן יויריב בן זכריה בן השלני: 6 כל בני פרץ היישבים בירושלים ארבע מאות ששים ושמנה אנשי חיל: 7 ואלה בני בנימן סלא בן משלם בן יועד בן פריה בן קוליה בן משיה בן אתיאל בן ישעה: 8 ואחריו גבי סלי תשע מאות שערים ושמנה: 9 וויאל בן זכרי פקיד עליהם ויהודיה בן הסנואה על העיר משנה: 10 מן הכהנים ידועה בן יויריב יכין: 11 שריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב ננד בית האלילים: 12 ואחיהם עשי המלוכה לבית שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחים בן פלליה בן אמץיו בן זכריה בן פשchor בן מלוכה: 13 ואחיו דראשים לאבות מאות ארבעים ושנים ומששי בן עוזיאל בן אחוי בן משלמות בן אמר: 14 ואחיהם נבורי חיל מההundredים: 15 ומן שמנה ופקיד עליהם זבדיאל בן הנדולים: 16 והלויים שמעיה בן חשוב בן עזיריקם בן חשביה בן בני: 17 ושבתי ויובד על המלוכה החיצנה לבית האלילים מראשי הלויים: 18 ומתניה בן מיכה בן זבדי בן אסף ראש התחללה יהודה לתפללה ובקבוקה משנה אחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן ידיתון: 19 כל הלויים בעיר הקדש מאותים שמנים וארבעה: 20 והשוערים עקוב טלמון ואחיהם השמרים בשעריהם מההundredים ושנים: 21 ושאר ישראל הכהנים הלויים בכל ערי יהודה איש בנחלתו: 22 והנתינים ישבים בעפל וציהא ונשפא על הנתינים: 23 ופקיד הלויים בירושלים עזיז בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא לבניימין:

12 ואלה הכהנים והלוים אשר עלו עם זרבבל בן שאלהיאל וישוע שריה ירמיה עוזרא: 1 אמריה מלך חתוש: 2 שכניה רחם מרמת: 3 עדואו ננתוי אביה: 4 מימין מעדריה בלבנה: 5 שמעיה וויריב ידועה: 6 סלו עמוק חלקיה ידועה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישע: 7 והלוים ישוע בניו קדריאל שרביה יהודה מתניה על הידות הוא ואחיו: 8 ובקבוקה וענו אחיהם לנדרם למשמרות: 9 וישוע הוליד את יויקים ויוקים הוליד את אלישיב ואלישיב את ייודע: 10 וויריב הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ירוע: 11 ובימי יויקים היו כהנים הראשיים האבות לשריה מריה לירמיה חנניה: 12 לערזרא משלם לאמריה והוותן: 13 למלוכי יונתן לשכניה יוסף: 14 לחרם עדנא למוריות חלקי: 15 לעדריא זכריה לננתון משלם: 16 לאביה זכריה למניימין למועדריה פלטי: 17 לבלגה שמושע לשמעיה יהונתן: 18 ולייריב מותני לירמיה עזיז: 19 לסלוי קלע לעומק עבר: 20 לחלקיה חשביה לירמיה נתנאלא: 21 הלוים בימי אלישיב ייודע ויונתן ויודע כתובים הראשיים האבות

והכהנים על מלכות דרייש הפרסי: ²³ בני לוי הראשי האבות כחובים על ספר דברי הימים ועד ימי יוחנן בן אלישיב: ²⁴ וראשי הלויים חשביה שרבייה וישוע בן קדריאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצות דוד איש האלים משמר לעת משמר: ²⁵ מתניתה ובקבקיה עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים שורדים משמר באספי השערדים: ²⁶ אלה בימי יוקים בן ישוע בן יוצדק ובימי נחמיה הפהה ועורא הכהן הסופר: ²⁷ ובחנכת חומת ירושלים בקשו את הלויים מכל מקומותם להבאים לירושלים לעשת חנכה ושמחה ובחודות ובשר מצלחות נבלים ובכנורות: ²⁸ ואיספו בני המשרדים ומן הכהן סביבות ירושלים ומן חצרי טפתהי: ²⁹ ומבית הגנגל ומשודות נבע ועוזמות כי חצרים בנו להם המשרדים סביבות ירושלים: ³⁰ ויטהרו הכהנים והלוים ויטהרו את העם ואת השערדים ואת החומה: ³¹ ואעלה את שרי יהודה מעלה חומה ואמידה שני תודת נדולות ותהלכת לימיין מעלה לחומה לשער האשפות: ³² וילך אחריהם הושעה וחזי שרי יהודה: ³³ ועוריה עוזרא ומשלם: ³⁴ יהודה ובנימן ושמעה וירמיה: ³⁵ ומבני הכהנים בחצרות זריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכרה בן אסף: ³⁶ ואחיו שמעיה ועזראל מלל גללי מיינטנאן ויהודה חנני בכל שיר דוד איש האלים וערן נתן בלבשת בית אלחינו קרוב לטוביה: ³⁷ וועל שער העין ונגדם על מעלות עיר דוד במעלה לחומה מעלה לבית דוד ועד שער המים מזרח: ³⁸ וחתודה השניה החולכת למואל ואני אחריה וחזי העם מעלה לחומה מעלה למגדל התנורים ועד החומה הרחבה: ³⁹ ומעלה לשער אפרים ועל שער היינה ועל שער הדגנים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצען ועמדן בשער המטרה: ⁴⁰ ותעמדנה שני תודת בבית האלים ואני וחזי הסננים עמי: ⁴¹ והכהנים אליהם מעשיה לבני אהרן:

13 ביום הוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כחוב בו אשר לא יבוא עמי ומאבי בקהל האלים עד עולם: ² כי לא קדרמו את בני ישראל בלחם ובמים ישבר עליו את כלם לקללו ויהפוך אלחינו הקללה לברכה: ³ ויהיו כשמעם את התורה ויבידלו כל ערב מישראל: ⁴ ולפנוי מזוה אלישיב הכהן נתון בלבשת בית אלחינו קרוב לטוביה: ⁵ ויעש לו לשכה נדולה ושם היו לפניהם נתנים את המנהה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצחר מצותם הלוים והמשרדים והשערדים ותרומות הכהנים: ⁶ ובכל זה לא היה כי בירושלם כי בשנת שלשים ותשים לארתחשטה מלך בבל באתי אל המלך ולקץ ימים שאלתו מן המלך: ⁷ ואבואו לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצר בית האלים: ⁸ וירע לי מאר ואשליכה את כל כל בית טוביה החוץ מן הלשכה: ⁹ ואמרה ויטהרו

עם ועם : 25 ואريب עם ואקללם ואכה מהם אנשים הלשכות ואשיבה שם כל' בית האלהים את המנהה והלבונה : 10 ואדעה כי מנויות הלוים לא נתנה ויבrho ואמרטם ואשביעם באלהים אם תנתנו בנחיכם לבנייהם ואם תshawו מבנותיהם לבניים ולכם : 26 הלווא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובנוים הרבים לא היה מלך כמהו ואחוב לאלהיו היה ויתנתו אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטיאו הנשים הנכריות : 27 ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הנגדולה הזאת למעל באלהינו להшиб נשים נכריות : 28 ומבני יודע בן אלישיב הכהן הנadol חתן לسنבלת החרני ואבריחו מעלי : 29 זכרה להם אלהי על גנאי הכהנה וברית הכהנה והלויים : 30 וטהרתתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכתנים וללוים איש במלאתו : 31 ולקרכן העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה לי אלהי ואין ענבים ותנאים וכל משא ומביאים ירושלים בימים השבת ואעד ביום מכרם ציד : 16 והצרים ישבו בה מבאים דאג וכל מכר ומקרים בשבת לבני יהודה ובירושלם : 17 ואירבה את חרוי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם עושים ומחללים את יום השבת : 18 הלווא כה עשו אבזיכם ויבא אלהינו עליינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחיל את השבת : 19 וייהו כאשר צללו שעריו ירושלים לפני השבת ואמרה ויסנרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומגערי העמדתי על השערים לא יבוא משא ביום השבת : 20 וילינו הרכלים ומקרי כל ממכר מהווים לירושלים פעם ושתיים : 21 ואעידה בהם ואמרה אליהם מרווע אתם לננים ננד החומה אם תשנו יד אשלה בהם מן העת היהיא לא בא ביום השבת : 22 ואמרה ללי לילום אשר יהיו מטהרים ובאים שמררים השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסך : 23 גם ביום ההם ראייתי את היהודים השיבו נשים אשודדיות עמוניות מואניות : 24 ובניהם חצי מדבר אשודדיות ואינם מכיריהם לדבר יהודית וכלאשון

קנו ותמנע ועמלק: ³⁷ בני רעואל נחת זרח שמה ומזה:
³⁸ ובני שעיר לוטן ושובל וצבעון וענה ודרשן ואצר
 ודרשן: ³⁹ ובני לוטן חרוי והומם ואחות לוטן תמנע: ⁴⁰
 בני שובל עליין ומנהת ועיבל שפי ואונם ובני צבעון
 איה וענה: ⁴¹ בני ענה דישון ובני דישון חמרן ואשבען
 יותרן וכרכן: ⁴² בני אצר בלהן ועוזן יעקו בני דישון
 עוזן וארכן: ⁴³ ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
 לפני מלך מלך לבני ישראל בלו בעור ושם עירו
 דנהבה: ⁴⁴ וימת בלו וימלך תחתיו יובב בן זרחה
 מבצרה: ⁴⁵ וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ
 התיימני: ⁴⁶ וימת חושם וימלך תחתיו הדר בן ברד
 המכח את מדין בשדה מואב ושם עירו עיות: ⁴⁷ וימת
 וימת הדר וימלך תחתיו שלמה מஸרקה: ⁴⁸ וימת
 שלמה וימלך תחתיו שאל מרחבות הנהר: ⁴⁹ וימת
 שאל וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבר: ⁵⁰ וימת
 בעל חנן וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעי ושם אשתו
 מהיטבאל בת מתרד בת מי זהב: ⁵¹ וימת הדר ויהו
 אלוף אדום אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יהת: ⁵²
 אלוף אהיליבמה אלוף אללה אלוף פין: ⁵³ אלוף קנו
 אלוף תימן אלוף מבצר: ⁵⁴ אלוף מנדייאל אלוף עירם
 אלה אלופי אדום:

2 אלה בני ישראל ראוון שמעון לי ויהודה ישכבר
 וובלון: ² דן יוסף ובנימן נפתלי נד ואשר: ³ בני יהודה
 ער ואונן ושלחה שלושה נולד לו מבת שוע הכנעניות
 ויהי עיר בכור יהודה רע בעני יהוה ומייתדו: ⁴
 ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה
 חמשה: ⁵ בני פרץ הצرون וחמול: ⁶ ובני זרחה זמרי
 ואיתן והימן וככלל ודרע כלם חמשה: ⁷ ובני כרמי
 עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרים: ⁸ ובני איתן
 עזירה: ⁹ ובני הצرون אשר נולד לו את ירחה מאל ואת
 רם ואת כלובי: ¹⁰ ורם הוליד את עמניבך ועמנידך
 הוליד את נחשות נשיא בני יהודה: ¹¹ ונחשות הוליד
 ויעלם וקרח: ³⁶ בני אליפז תימן ואומר צפי וגעתם

1 ארם שת אнос: ² קינן מהללאל ירד: ³ חנוך
 מותשלח למד: ⁴ נח שם חם ויפת: ⁵ בני יפת גמר
 ומגנו ומדיו ווין ותבל ומשק ותירס: ⁶ ובני גמר אשכנו
 ודיפת והונרמה: ⁷ ובני יון אלישא ותרשisha כתים
 ורודנים: ⁸ בני חם כוש ומצרים פוט וכנען: ⁹ ובני כוש
 סבא וחיליה וסבתא ורעמא וסבתא ובני רעמא שבא
 ודרן: ¹⁰ וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות נבור
 בארץ: ¹¹ ומצרים ילד את לודים ואת ענים ואת
 להבים ואת נפתחים: ¹² ואת פתרסים ואת כסלים
 אשר יצאו שם פלשתים ואת כפדרים: ¹³ וכנען ילד
 את צידון בכרו ואת חת: ¹⁴ ואת היובסוי ואת האמרי
 ואת הנרגני: ¹⁵ ואת החוי ואת הערכוי ואת הסני: ¹⁶
 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי: ¹⁷ בני שם עילם
 ואשור וארככשׁ ולוד וארים ועוין וחולו וגנוד ומשךׁ:
¹⁸ וארככשׁ ילד את שלח ושלח ילד את עבר: ¹⁹
 ולעבר ילד שני בני שם האחד פלגי כי בימי נפלנה
 הארץ ושם אחיו יקタン: ²⁰ ויקטן ילד את אלמודד ואת
 שלף ואת חזרמות ואת ירח: ²¹ ואת הדרום ואת אוזול
 ואת דקלה: ²² ואת עיבול ואת אבימאל ואת שבא: ²³
 ואת אופיר ואת חיליה ואת יובב כל אלה בני יקタン: ²⁴
 שם ארפכשׁ שלח: ²⁵ עבר פלו רעו: ²⁶ שרגו נהר
 תרח: ²⁷ אברהם הוא אברהם: ²⁸ בני אברהם יצחק
 וישראל: ²⁹ אלה תלדותם בכור ישמעאל נביות
 וקרד ואדבאל וմבש: ³⁰ משמע ורומה משא חד
 והימא: ³¹ יתר נפש וקדמה אלה הם בני ישמעאל
 ובני קטורה פילנש אברהם ילדה את זמרן ויקשן
 ומדן ומדין וישבק ושות ובני יקשן שבא ודרן: ³³
 ובני מדין עיפה ועperf וחנוך ואבידע ואלדעה כל
 אלה בני קטורה: ³⁴ וילוד אברהם את יצחק בני
 יצחק עשו וישראל: ³⁵ בני עשו אליפז רעואל ויעוש
 וייעלם וקרח: ³⁶ בני אליפז תימן ואומר צפי וגעתם

את שלמה ושלמה הוליד את בעז: ⁴⁰ ואלעsha הlid את סמי וחלץ הlid את אלעsha: ⁴¹ ואלעsha הlid את בכרו וסמי הlid את שלום: ⁴² ושלום הlid את יקמיה ויקמיה הlid את אלישמע: ⁴³ ובני כלב אחיו ירחמאן מישע בכרו הוא אביו זיך ובני מרשה אביו חברון: ⁴⁴ ובני חברון קרח ותפח ורקם ושמע: ⁴⁵ ושמע הוליד את רחם אביו ירקעם ורקם הוליד את שמי: ⁴⁶ ובן שמי מעון ומעון אביו בית צור: ⁴⁷ ועיפה פילנש כלב ילדה את חרן ואת מוצא ואת נזו וחרן הlid את נזו: ⁴⁸ ובני יהדי רנס ויותם גונישן ופלט ועיפה ושמע: ⁴⁹ פלנש כלב מעכה ילד שבר ואת תרחהנה: ⁵⁰ ותולד שער אביו מודמנה את שוא אביו מכבנה ואביו גבעא ובת כלב עכסה: ⁵¹ אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרהטה שוכב אביו קריית יערום: ⁵² שלמה אביו בית לחם חרף אביו בית גדר: ⁵³ ויהיו בנים לשוכב אביו קריית יערום הראה חצי המנהות: ⁵⁴ ומשפחות קריית יערום היתרוי והיפות והشمתי והמשדרי מלאה יצאו הצרעתוי והאשתאלי: ⁵⁵ בני שלמה בית לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנהתי הצרעוי: ⁵⁶ ומשפחות ספרים ישבו יעבץ תרעתים שמעתים שוכתים המה הקינים הבאים ממחמת אביו בית רכוב:

3 אלה היו בני דוד אשר נולד לו בחברון הבכור אמרנן לאחינעם היזרעאלית שני דניאל לאביגיל הכרמלית: ² השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור הרכיעי ארנניה בן חנית: ³ החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו: ⁴ ששה נולד לו בחברון ומלך שם שבע שנים ושהח חדשים ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלם: ⁵ ואלה נולדו לו בירושלים שמעא ושובב וננתן ושלמה ארבעה לבת שוע בח עמיאל: ⁶ ויובה ואלישמע ואליפלט: ⁷ ונגה ונגנו ויפיע: ⁸ ואלישמע ואלידע ואליפלט חשהה: ⁹ כל בני דוד מלבד בני פילנשימים ותמר אחוותם: ¹⁰ ובן שלמה הרחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו: ¹¹

את שלמה ושלמה הוליד את בעז: ¹² ובכע הוליד את עובד ועובד הוליד את ישע: ¹³ ואיש הוליד את בכרו את אליאב ואבנידרב השני ושמעה השלישי: ¹⁴ נתנאל הרביעי דידי החמישי: ¹⁵ אצם הששי דודר השבעי: ¹⁶ ואחותיהם צריה ואביגיל ובני צריה אבשי וויאב ועשה אל שלשה: ¹⁷ ואביגיל ילדה את עמשא ואביו עמשא יתרה הישמעאלי: ¹⁸ וככלב בן חצרון הוליד את עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושוכב ואדרון: ¹⁹ ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרהטה ותולד לו את חור: ²⁰ וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל: ²¹ ואחר בא חצרון אל בת מכיר אביו נלעדר והוא לckerה והוא בן ששים שנה ותולד לו את שנוב: ²² ושנוב הוליד את יאיר והוא לו עשרים ושלוש ערים בארץ הנלעדר: ²³ ויקח גשורה ואדם את חות יאיר מאותם את קנת ואת בנתיה ששים עיר כל אלה בני מכיר אביו נלעדר: ²⁴ ואחר מות חצרון בכלב אפרהטה ואשת חצרון אביה ותולד לו את אשוחר אביו תקווע: ²⁵ ויהיו בני ירחמאן בכור חצרון הבכור רם ובונה וארן ואצם אחיה: ²⁶ ותהי אשה אחרת לירחמאן ושמה טורה היא אם אונם: ²⁷ ויהיו בני רם בכור ירחמאן מעץ וימין ועקר: ²⁸ ויהיו בני אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור: ²⁹ ושם אשת אבישור אביה היל ותולד לו את אחנן ואת מולד: ³⁰ ובני נדב סלד ואביס וימת סלד לא בנים: ³¹ ובני אפים ישע ובני ישע ששן ובני ששן אחלה: ³² ובוני ידע אביו שמי יתרה ויונתן וימת יתר לא בנים: ³³ ולא היה לשון בנים כי אם בנות היו בני ירחמאן: ³⁴ ובני יונתן פלה ווזא אלה ולשון עבד מצרי ושמו ירחע: ³⁵ ויונתן ששן את בתו לירחע עבדו לאשה ותולד לו את עתי: ³⁶ ועתה הlid את נתן נתן הוליד את זבד: ³⁷ וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עובד: ³⁸ ועובד הוליד את יהוא וייהו הוליד את עזירה: ³⁹ ועזירה הlid את חלי

ירום בנו אחויחו בנו יואש בנו: ¹² אמץיהו בנו עזירה בנו יותם בנו: ¹³ אחו בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: ¹⁴ אמון בנו יאשיהו בנו: ¹⁵ ובני יאשיהו הבכור יהנן השני יהוקים השלישי צדקיהו הרכبي שלם: ¹⁶ ובני יהוקים יכניה בנו צדקה בנו: ¹⁷ ובני יכניה אסר שאלתיאל בנו: ¹⁸ ומיכרים ופדייה ושנאנצ'ר יקמיה הושמע ונדרניה: ¹⁹ ובני פדריה ורבל ושמעי ובן רבל משלם וחנניה ושלםית אחותם: ²⁰ וחשבה ואהיל וברכיה וחסדייה יושב חדר חמץ: ²¹ ובן חנניה פלטיה ויעשה בנו רפיה בנו ארנן בני עבדיה בנו שכניה: ²² ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה החטוש ונגאל ובריה ונעריה ושבט ששה: ²³ ובן נעריה אליעני וחזקה ועוזרים שלשה: ²⁴ ובני אליעני הודי יהו ואליшиб ופליה ועקב ויהנן ודליה וענני שבעה:

4 בני יהודה פרץ הצرون וכרמי וחור ושובל: ² וראייה בן שובל הוליד את יהת ויהת הלייד את אחומי ואת להדר אלה משפחות הצערתי: ³ ואלה אבי עיטם יזרעאל וישראל וידבש שם אחותם הצלפוני: ⁴ ופניאל אבי נדר וודור אבי חושה אלה בני חור בכור אפרתיה אבי בית לחתם: ⁵ ולאלשchor אבי תקוע היינו שתי נשים חלאה ונערה: ⁶ ותללו נערה את אחום ואת חפר ואת תימני ואת האחשטייר אלה בני נערה: ⁷ ובני חלאה צרת יצחר וatan: ⁸ וקוין הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפחות אחרחיל בן הרום: ⁹ ויהיו ישבץ נכבדר מהחיו ואמו קראה שמו ישבץ לאמר כי ילדתי בעצב: ¹⁰ ויקרא ישבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבכית את נבולי והיה ידק עמי ועשית מדעה לבלחתי עצבי ויבא אללים את אשר שאל: ¹¹ וככלוב אחוי שוחה הוליד את מהיר הוא אבי אשthon: ¹² ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסה ואת חנהה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה: ¹³ ובני קנו עתניאל ושריה ובני עתניאל חחת: ¹⁴ ומעונתי

ובביה בראש ובשעריהם אלה עיריהם עד מלך דוד: ³¹ ובחדרה ובציקלן: ³² ובכובית מרכבות ובחרס סוסים ובחרמה ובציקלן: ³³ ובכובית מרכבות ובחרס סוסים ובחדרה ובציקלן: ³⁴ ובכובית מרכבות ובחרס סוסים ובחדרה ובציקלן: ³⁵ וՅויאל ויהוא בן יושביה בן שריה בן עשיאל: ³⁶ ואלייעני ויעקבה וירושחה ועשה יריה בן שמרי בן שמעיה: ³⁸ אלה הבאים בשמות נשאים במשפחותם ובית אבותיהם פרצו לרוב: ³⁹ يولכו למבוא נדר עד למזרחה הניא לבקש מרעה

לצאנם: ⁴⁰ וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבה ידים ושקת ושלוחה כי מן חם הישבים שם לפניהם: ⁴¹ אלף ושבע מאות ושים יצא צבא: ¹⁹ ויעשו מלחמה עם הגנרים ויטור ונפיש ונודב: ²⁰ ויעזרו עליהם ויתנו בידם הגנרים וכל שעמם כי לאלהם זעקו במלחמה ונעתר להם כי בטחו בו: ²¹ וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאותם וחמשים אלף וחמוריים אלפיים ונפש אדם מאה אלף: ²² כי חללים רבים נפלו כי מהאליהם המלחמה וישבו תחתיהם עד הגללה: ²³ ובני חציו שבט מנשה ישבו הארץ מבשן עד בעל חרמון ושניר ותיר חרמון הנה רבו: ²⁴ ואלה ראשיה בית אבותם ועפר וושע ואלייל ועריאל וירמיה והודיה ויחדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשיהם לבית אבותם: ²⁵ וימעלו באלהי אבותיהם ויוזנו אחריו אלהי עמי הארץ אשר השמיד אליהם מפניהם: ²⁶ ויער אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תלנת פלנסר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחציו שבט מנשה ויבאים ללחלה וחברו והראאנדר נזון עד היום הזה:

6 בני לוי נרשון קהת ומררי: ² ובני קהת עמרם צהר וחברון ועוזיאל: ³ ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהו אלעוז ואיתמר: ⁴ אלעוז הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע: ⁵ ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עז: ⁶ ועוזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מריוות: ⁷ מריוות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב: ⁸ ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעע: ⁹ ואחימעע הוליד את עזירה ועוזריה הוליד את יותנן: ¹⁰ ויוחנן הוליד את עזירה הוא אשר כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלים: ¹¹ ווילד עזירה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב: ¹² ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום: ¹³ ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזירה: ¹⁴ ועוזריה הוליד

לצאנם: ⁴⁰ וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבה ידים ושקת ושלוחה כי מן חם הישבים שם לפניהם: ⁴¹ ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיה מלך יהודה ויכו את אהלהם ואת המעינים אשר נמצאו שם ויחרימים עד היום הזה וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם: ⁴² ומהם מן בני שמעון הילכו להר שער אנשים חמיש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועוזיאל בני ישעি בראשם: ⁴³ ויכו את שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה:

5 ובני רואובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחלו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתייחס לבכרה: ² כי יהודה גבר באחיו ולננד ממנו והבכירה ליעסף: ³ בני רואובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי: ⁴ בני יואל שמעיה בנו נוג בנו שמעי בנו: ⁵ מיכה בנו ראהה בנו בעל בנו: ⁶ באדרה בנו אשר הגללה תלנת פלנסר מלך אשר הוא נשיא לרואובני: ⁷ ואחיו למשפחתו בהתייחס לתלדותם הראש ייעאל וזכריהו: ⁸ ובבלע בן עז בנו שמע בן יואל הוא יושב בעדרע ועד נבו ובבעל מעון: ⁹ ולמזרחה ישב עד לבוא מדברה למנ הנהר פרת כי מקניהם רבבו בארץ גלעד: ¹⁰ ובימי שאול עשו מלחמה עם הגנרים ויפלו בידם וישבו באלהים על כל פניו מזרחה לגלעד: ¹¹ ובני נד לנגדם ישבו בארץ הבשן עד סלכה: ¹² יואל הראש ושם המשנה וענין ומשפט בכשון: ¹³ ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלום ושבע וירדי ויעכן וויע ועבר שבעה: ¹⁴ אלה בני אביהיל בן חורי בן ירוחה בן גלעד בן מיכאל בן ישיש בן ייחדו בן בוי: ¹⁵ אחיו בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם: ¹⁶ וישבו בגלעד בכשון ובכנתיה ובכל מגרשי שرون על תוצאותם: ¹⁷ כלם התייחסו בימי יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל: ¹⁸ בני רואובן ונדי וחציו שבט מנשה מן בני חיל אנשים נשאי מן

את שריה ושריה הוליד את יהודיך: ⁵⁵ ויהו הצדיק הילך
בנהלות יהוה את יהודה וירושלם ביד נבכדנצר: ⁵⁶ אשר צוה משה עבר האלים: ⁵⁷ ואלה בני אהרן
אלעזר בןנו פינחס בןנו אבישוע בןנו: ⁵⁸ בקי בני עזיז
בנו זרחיה בןנו: ⁵⁹ מרויות בןנו אמריה בןנו אחיתופט
בנו: ⁶⁰ צדריך בןנו אחימען בןנו: ⁶¹ ואלה מושבותם
לטירותם בגבולם לבני אהרן למשפהת הכהתי כי
לهم היה הנורל: ⁶² ויתנו להם את חברון בארץ
יהודה ואת מגדישה סכיבתיה: ⁶³ ותודה העיר
ואת חצריה נתנו לכלב בן פנה: ⁶⁴ ולבני אהרן נתנו
את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מגדישה
ואת יתר ואת אשטעס ואת מגדישה: ⁶⁵ ואת חילו
ואת מגדישה את דבר ואות מגדישה: ⁶⁶ ואת עשן
ואת מגדישה ואת בית שם ואת מגדישה: ⁶⁷ וממטה
בנימן את נבע ואת מגדישה ואת עלמת ואת מגדישה
ואת ענתות ואת מגדישה כל ערים שלוש עשרה עיר
במשפחותיהם: ⁶⁸ ולבני קהת הנוטרים ממפהת
המטה מהצית מטה חצי מנסה בנורל ערים עשר:
ולבני גרשום למשפחות מטה יששכר וממטה
אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש
ערשה: ⁶⁹ לבני מררי למשפחות מטה ראנון
וממטה נד וממטה זבולון בנורל ערים שתים עשרה:
ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מגדישיהם: ⁷⁰
ויתנו בני יהודה ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון
וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו
אתם בשמות: ⁷¹ וממשפחות בני קהת ויהי ערי
נכולם ממטה אפרים: ⁷² ויתנו להם את ערי המקלט
את שכם ואת מגדישה בהר אפרים ואת נור ואת
מגדישה: ⁷³ ואת יקמעם ואת מגדישה ואת בית חרונן
ואת מגדישה: ⁷⁴ ואת אילון ואת מגדישה ואת נת רמן
ואת מגדישה: ⁷⁵ וממחצית מטה מנשה את ענף ואת
מגדישה ואת בלעם ואת מגדישה למשפהת לבני
ובני מקשרים על מזבח העולה ועל מזבח הקטורת
קהת הנוטרים: ⁷⁶ ולבני גרשום ממפהת חצי מטה
לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על ישראל כל
בנהלות יהוה את יהודה וירושלם ביד נבכדנצר:

¹⁶ בני לוי גרשם קהת ומררי: ⁷⁷ ואלה שמות בני
נרשום לבני ושמי: ⁷⁸ ובוני קהת עמרם וצחר וחברון
ועזיאל: ⁷⁹ בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות
הלווי לאבותיהם: ⁸⁰ לנרשום לבני בנו יחת בנו זמה
בנו: ⁸¹ יוחה בנו עדו זרח בנו יתاري בנו: ⁸² בני
קהת עמינדב בנו קרח בנו אסир בנו: ⁸³ אלקנה בנו
ואביסף בנו ואסир בנו: ⁸⁴ תחת בנו אוריאל בנו עזיה
בנו ושאלול בנו: ⁸⁵ ובוני אלקנה עמשי ואחימוט: ⁸⁶
אלקנה בנו אלקנה צופי בנו ונחת בנו: ⁸⁷ אללאב בנו
ירחם בנו אלקנה בנו: ⁸⁸ ובוני שמואל הבהיר ושני
ואביה: ⁸⁹ בני מררי מחלי לבני בנו שמי בנו עזה
בנו: ⁹⁰ שמיעא בנו חניה בנו עשה בנו: ⁹¹ ואלה אשר
העמיד דוד על ידי שיר בית יהוה ממנה הארון:
ויהיו משרותם לפניו משכן אهل מועד בשיר עד
בנות שלמה את בית יהוה בירושלים ויעמדו כמשפטם
על עבדותם: ⁹³ ואלה העמידים ובניהם מבני דקהתי
הימן המשורר בן יואל בן שמואל: ⁹⁴ בן אלקנה בן
ירחם בן אללאל בן תוח: ⁹⁵ בן ציף בן אלקנה בן
מחת בן עמשי: ⁹⁶ בן אלקנה בן יואל בן עזירה בן
צפניה: ⁹⁷ בן תחת בן אסир בן אביסף בן קרח: ⁹⁸
בן יצחר בן קהת בן לוי בן ישראל: ⁹⁹ ואחיו אסף
העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמיעא: ¹⁰⁰ בן
מייכאל בן בעשיה בן מלכיה: ¹⁰¹ בן אתני בן זרח
בן עדיה: ¹⁰² בן איתן בן זמה בן שמיעי: ¹⁰³ בן יחת
בן גרשום בן לוי: ¹⁰⁴ ובוני מררי אחיהם על השמאול
איתן בן קישי בן עבדי בן מלוך: ¹⁰⁵ בן חשביה בן
אמציה בן חלקיה: ¹⁰⁶ בן אמציה בן בני בן שמר: ¹⁰⁷ בן
מחלי בן מושי בן מררי בן לוי: ¹⁰⁸ ואחיהם הלוים
נתונים לכל עבדות משכן בית האלים: ¹⁰⁹ ואהרן
ובני מקשרים על מזבח העולה ועל מזבח הקטורת

מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה: ²² וממטה ישבכר את קדר ו את מגרשיה את דברת ואת מגרשיה: ²³ ואת ראמות ואת מגרשיה ואת ענם ואת מגרשיה: ²⁴ וממטה אשר את משל ואת מגרשיה ואת עדרון ואת מגרשיה: ²⁵ ואת חוקק ואת מגרשיה ואת רחוב ואת מגרשיה: ²⁶ וממטה נפתלי את קדר בגוליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה ואת קדרים ואת מגרשיה: ²⁷ לבני מרדי הנוטרים ממטה זבולון את רמנון ואת מגרשיה את תבור ואת מגרשיה: ²⁸ ומעבר לירדן ירחו למורח הירדן ממטה ראובן את בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יתצה ואת מגרשיה: ²⁹ ואת קדרמות ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת מגרשיה: ³⁰ וממטה נד את ראמות בנלעד ואת מגרשיה ואת מהנים ואת מגרשיה: ³¹ ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יזעור ואת מגרשיה:

7 ¹ ולבני יששכר תולע ופואה ישיב ושמرون ארבעה: ² ובני תולע עז ורפה ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לכית אבותם לחולע נבורי חיל לתולדותם מספרם בימי דוד עשרים ושנים אלף ושש מאות: ³ ובני עז יזרחה ובני ירחה מיכאל ועבדיה וואל ישיה חמשה ראשים כלם: ⁴ ועליהם לתולדותם לבית אבותם נドורי צבא מלחמה שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים: ⁵ ואוחיהם לכל משפחות יששכר נבורי חילים שמונים ושבעה אלף התייחסם לכל: ⁶ בניין בלע ובכר ודייעאל שלשה: ⁷ ובני בלע אצבען ועזי ועוזיאל וירימות ועריהם חמשה ראשין בית אבותם נבורי חילים והתייחסם עשרים ושנים אלף ושלשים ארבעה: ⁸ ובני בכר זמורה ויושע ואלייזור ואליועני ועמרי וידמות ואביה וענתה ועלמת כל אלה בני בכר: ⁹ והתייחסם לתולדותם ראש בית אבותם נבורי חיל עשרים אלף ומאותים: ¹⁰ ובני ידיעאל בלהן בני בלהן יعيش ובנימן ואהוב וכנענה וויתן ותריש

ושאל הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבנידב ואת אשבעל: ³⁴ ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה: ³⁵ ובני מיכה פיתון מלך והאדע ואזה: ³⁶ ואזה הוליד את יהודה והוועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי זומריו הוליד את מוצא: ³⁷ ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו: ³⁸ ולאצל ששה בנים ואלה שמות עזיריקם בכרו יישמעאל ושריריה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל: ³⁹ ובני עשך אחיו אלום בכרו עוש השני ואליפלט השלישי: ⁴⁰ ויהיו בני אלום אנשים נבריא חיל דרכיו קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בניין:

9 וכל ישראל התייחסו והם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הנלו לבבל במעולם: ² והיושבים הראשונים אשר באחוזהם בעריהם יישראל הכהנים הלוים והנתינים: ³ ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים ומנשה: ⁴ עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אמריו בן בנימן בן פרץ בן יהודה: ⁵ ומן השילוני עשייה הבכור ובנו: ⁶ ומן בני זרח יעיאל ואחיהם שיש מאות ותשעים: ⁷ ומן בני בנימן סלאן בן משלם בן הודואה בן הסנאה: ⁸ ויבנניה בן ירחם ואלה בן עוי בן מカリ ומשלם בן שפטיה בן רעאל בן יבניה: ⁹ ואחיהם לתולדותם תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשיא אבות לביית אבותיהם: ¹⁰ ומן הכהנים ידעה ויהויריב ויכין: ¹¹ וועזריה בן חלקייה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האללים: ¹² ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומשעי בן עדיאל בן יהוזהה בן משלם בן משלמיה בן אמר: ¹³ ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות ותשים נבורי חיל מלאת עבודת בית האלדים: ¹⁴ ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזיריקם בן חשביה מן בני מררי: ¹⁵ ובקבר חרש

והוד ושמא ושלשה יותרן ובארא: ³⁸ ובני יתר יפהה ופספה וארא: ³⁹ ובני על ארא וחניאל ורכיא: ⁴⁰ כל אלה בני אשר ראש בית האבות ברוריהם נבורי חילים ראש הנשיים והתייחסם בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה אלף:

8 ובנימן הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרה השלישי: ² נוחה הרכיבי ורפא החמייש: ³ ויהיו בנים לבלע אדר ונרא ואביהוד: ⁴ ואבישוע ונעמן ואחות: ⁵ ונרא ושופן וחורם: ⁶ ואלה בני אחוד אלה הם ראש אבות לישבי גבע ויגלום אל מנהת: ⁷ ונעמן ואחות ונרא ונרא הוא הנלט והוליד את עוז ואחות אחיהוד: ⁸ ושחרים הוליד בשדה מואב מן שלחו אתם חושים ואת בעראנשו: ⁹ ווילד מן חדש אשטו אתה יוכב ואת צביא ואת מישא ואת מלכים: ¹⁰ ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה אלה בניו ראש אבות: ¹¹ ומוחשי הוליד את אבישוב ואת אלפעל: ¹² ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ובנתייה: ¹³ וברעה ושמע המה ראש האבות לישבי אילון המה הבריחו את יושבי גת: ¹⁴ ואחיו שק וירמות: ¹⁵ זובדיה וערד ועדר: ¹⁶ ומיכאל יישפה ויהוא בנו ברעה: ¹⁷ זובדיה ומשלם וחיקו וחבר: ¹⁸ וישMRI ויזלייה וויבב בני אלפעל: ¹⁹ ויקים זכריו זובדי: ²⁰ ואלייען וצלאי ואליאל: ²¹ وعدיה ובראה ושמרת בני שמעי: ²² וישפן ו עבר ואליאל: ²³ ועבדון זכריו וחנן: ²⁴ וחנניה ועילים וענתתיה: ²⁵ ויפדריה ופניאל בני שק: ²⁶ ושמשרי וסחריה ועתליה: ²⁷ ועירשיה ואליה זכריו אלה ישבו בירושלם: ²⁹ ובגבעון ישבו אבי גבעון ונידור ואחיו זכר: ³¹ וnidור ואחיו זכר: ³² ומקלות הוליד את שמאה ואף המה ננד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: ³³ ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול

ונלול ומתניה בן מיכא בן זכריו בן אסף: ¹⁶ ועובדיה בן שמעיה בן נלול בן יdotzon וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרו נטוותי: ¹⁷ והשערדים שלום ועקב וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש: ¹⁸ ועוד הנה בשער המלך מזרחה המה השערדים למחנות בני לוי: ¹⁹ ושלום בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאתה העבודה שמרי הספרים לאهل ואבתיהם על מהנה יהוה שמרי המבו: ²⁰ ובניהם בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו: ²¹ זכריה בן משלמייה שער פתח לאهل מועד: ²² כלם הברורים לשערדים בספרים מאותם ושנים עשר המה בחצריהם התייחסו מה יסיד דוד ושמואל הראה באמונותם: ²³ והם ובניהם על השערדים לבית יהוה לבית האהל למשמרות: ²⁴ לאربע רוחות יהיו השערדים מזרח ימה צפונה ונגבנה: ²⁵ ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת עם אלה: ²⁶ כי באמונה מהה ארבעת נברוי השערדים הם הלויים והיו על הלשכות ועל האוצרות בית האלדים: ²⁷ וסביבות בית האלדים ילינו כי עליהם משמרת והם על המפתח ולברך לבקר: ²⁸ ומהם על כל הפעודה כי במספר יבאים ובמספר יוצאים: ²⁹ ומהם ממניהם על הכלים ועל כל כל הקדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשימים: ³⁰ ומן בני הכהנים רקחו המרכחת לבשימים: ³¹ ומתהיה מן הלוים הוא הבכור לשלם הקרחי באמונה על מעשה החבטים: ³² ומן בני הכהני מן אחיהם על לחם המעדכה להכין שבת שבת: ³³ ואלה המשרדים ראשיו אבות ללוים בלבשת פטירדים כי יומם ולילה עליהם במלאכה: ³⁴ אלה ראשיה האבות ללוים לתלדותם ראשיהם אלה ישבו בירושלם: ³⁵ ובנבעון ישבו אבי נבעון יעואל ושם אשתו מעכה: ³⁶ ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל נור ונדר: ³⁷ ונדר ואחיו זכריה ומקלות: ³⁸ ומקלות

10 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר נלבע: ² וירבקו פלשתים אחריו שאל ואחריו בניו ויכבו פלשתים את יונתן ואת אבינדרב ואת מלכי שוע בני שאל: ³ ותכבד המלחמה על שאל וימצאו המורדים בקשת ויחל מן היורדים: ⁴ ויאמר שאל אל נשא כליו שלף חרבך ודקני בה פן יבוא הערלים האלה והתעללו כי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאל את החרב והוא על החרב יומת: ⁵ ויראו נשא כליו כי מות שאל ויפל גם הוא על החרב והוא על החרב יומת: ⁶ וימת שאל ושלשת בניו וככל ביתו ייחדו מות: ⁷ ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסן וכי מתו שאל ובניו ויעבו ערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: ⁸ ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החיללים וימצאו את שאל ואת בניו נפלים בהר נלבע: ⁹ וויפשיטו ווישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לשבר את עצביהם ואת העם: ¹⁰ ווישמו את כליו בית אליהם ואת גנילתו תקעו בית דגון: ¹¹ ווישמעו כל יביש גלעד את כל אשר עשו פלשתים לשאל: ¹² ויקומו כל איש חיל ווישאו את גופת שאל ואת גופת בניו ויבאום ביבשה ויקברו את עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצומו שבעת ימים: ¹³ וימת שאל במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה

אשר לא שמר ונעם לשאול באוב לדרווש: ¹⁴ ולא דרש ביהוה וימיתהו ויסב את המלוכה לדוד בן ישע:

11 ויקבצו כל ישראל אל דוד חברונה לאמר הנה עצמן וברך אנחנו: 2 נם תמול נם שלשום נם בהיות שאל מלך אתה המוציא וה מביא את ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך את תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל: 3 ויאבו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל בדבר יהוה ביר שמואל: 4 וילך דוד וכל ישראל ירושלים היא יבוס ושם היבוס ישבי הארץ: 5 ויאמרו ישבי יבוס לדוד לא תבוא הנה וילכד דוד את מצדצין היא עיר דוד: 6 ויאמר דוד כל מכה יבוס בראשונה יהיה לראש ואל שר ויעל בראשונה יואב בן צוריה ויהו לראש: 7 וישב דוד בצד עליון קרוא לו עיר דוד: 8 ויבן העיר מסביב מן המלאה ועד הסביב ויאב יחיה את שאר העיר: 9 וילך דוד תלוק ונדרול ויהוה צבאות עמו: 10 ואלה ראשי הגבורים אשר לדוד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל להמליכו בדבר יהוה על ישראל: 11 ואלה מספר הגבורים אשר לדוד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים הוא עורך את חניתו על שלוש מאות חלל בפעם אחת: 12 ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי הוא בשלושה הגברים: 13 אלעזר בן דודו האחוחי הוא בשלושה הגברים: 14 ונבריו החילונים עשה אל אחיו יואב על שטחו: 15 ונבריו החילונים עשה אל אחיו יואב אלחנן בן דודו מבית לחם: 16 שמות החרורי חלן הפלוני: 17 עירא בן עקש התקועי אביעור הנטהותי: 18 סבכיה החשתית עליי האחוחי: 19 מהרי הנטהותי חלד בן בענה הנטהותי: 20 איתי בן ריבי מגבעת בני בנימן בניה הפרעתני: 21 חורי מנהלי געש אביאל הערבותי: 22 עזמות הבהירמי אליחבא השעלבי: 23 בני השם הנזוני יונתן בן שנה החררי: 24 אחיאם בן שכר החררי אליפל בן אור: 25 חperf המכתרי אחיה הפלוני: 26 חצרו הכרמלי נעריו בן אובי: 27 יואל אחיו נתן מבחרן הנרי: 28 צלק העמוני נחריו הברתי נשא כלוי יואב בן צוריה: 29 עירא היתרי גרב היתרי: 30 אוריה החתי זבד בן אחלי: 31 עדניא בן שיזא הרואבני ראש לרואבני ועליו שלושים: 32 חנן בן מעכה ווישפט המתני: 33 עזיא העשתרתי שמע ויעואל בני חותם הערערוי: 34 יריעאל בן שמרי ויהא אחיו אשר בשער: 35 ויבקעו השלשה במחנה פלשתים

התייצי: 46 אליאל המחוים ויריביו ויושוויה כי אלנעם ראשי האלפים אשר למנשה: 21 והמה ערו עם דוד על הגדור כי גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא: 22 כי לעת יום יבוא על דוד לעזרו עד למחנה נדול מחנה אלהים: 23 ואלה מספרי ראשי החולון לצבא באו על דוד חברונה להסב מלכות שאל אליו כפי יהוה: 24 בני יהודה נשאי צנה ורמה ששת גבורי חיל לצבא שבעת אלפיים ומאה: 25 מן בני שמעון אלפיים ושמונה מאות חלוצי צבא: 26 מן בני הלי ארבעת אלפיים ושש מאות: 27 ויהוידע הנגיד לאחנן עמו שלשת אלפיים ושבע מאות: 28 וצדוק נער גבורי חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים: 29 ומן בני בנימן אחיו שאול שלשת אלפיים ועד הנה מרביתם שמראים משמרת בית שאול: 30 ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם: 31 וממחץ מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבעו בשמות לבוא להמליך את דוד: 32 ומבני יששכר מאותים וכל אחיהם על פיהם: 33 מובלון יוצאי צבא ערכיו מלכמתם בכל כל מלחמה חמשים אלף ולודר בלבד לב ולב: 34 ומגנתלי שרים אלף ועמהם בצנה ותנית שלשים ושבעה אלף: 35 ומדן ערכיו מלכמתם עשרים ושמונה אלף ושש מאות: 36 ומאשר יוצאי צבא לערך מלכמתה ארבעים אלף: 37 ומעבר לירדן מן הרואבוני והגדידי והצוי שבט מנשה בכל כל צבא מלכמתה מאה ועשרים אלף: 38 כל אלה אנשי מלכמתה עדרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמליך את דוד על כל ישראל ונום כל שרית ישראל לב אחד להמליך את דוד: 39 ויהיו שם עם דוד ימים שלושה אלפים ושותים כי חכויהם להם אחיהם: 40 ונום הקרובים אליויהם עד יששכר וובלון ונפתלי מכיאים לחם בחמוראים ובגמלים ובפרדים ובבקר מאכל אדני שאל: 20 בכלתו אל ציקלג נפלו עליו ממנשה

התיצי: 46 אליאל המחוים ויריביו ויושוויה כי אלנעם רואת המואבי: 47 אליאל ועובד ויושאל המצביה: 12 ואלה הבאים אל דוד לציילג עוד עוצר מפני שאול בן קיש והמה בנברים עורי המלחמה: 2 נשקי קשת מימיינום ומשמאלים באבניהם ובחציהם בקשת מהי שאל מבניין: 3 הראש אחיעזר ויושב בני השמעה הנבעתוי ויוזאל ופלט בני עזמות וברכה יהוא הענתתי: 4 וישראל הגבועני נבור בשלשים ועל השלשים וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזב הגדרתי: 5 אליעזיו וירימאות ובעליה ושמריהו ושמטיהו החריפי: 6 אלקנה וישראל ועדראל ויועזר וישראל הקרים: 7 ויועאל והדרה בני ירחים מן הגדור: 8 ומן הגדי נבדלו אל דוד למצד מדברה גברי הוויל אנשי צבא למלחמה ערכיו צנה ורמה ופני אריה פניהם וכצבאים על ההרים למהר: 9 עוז הראש עבדיה השני אליאב השלשי: 10 משמנה הרביעי ירמיה החמשי: 11 עתי הששי אליאל השבעי: 12 יהנן השמני אליוב התשיעי: 13 ירמיהו העשורי מכבני עשתה עשר: 14 אלה מבני נד ראש הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלה: 15 אלה הם אשר עברו את הירדן בחדר הראשון והוא מלמד על כל גדיותיו ובירחו את כל העמקים למזרחה ולמערב: 16 ויבאו מן בני בנימן יהודיה עד למצד לדוד: 17 ויצא דוד לפניהם ויין ויאמר להם אם לשלום באתם אליו לעזרני יהיה לך עליים לב ליחד ואם לרמותני לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח: 18 ורוחה בשה את עמי ראי הראש שלשים לך דוד ועמד בן ישע שלום שלום לך ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דוד ויתנים בראשי הגדור: 19 וממנשה נפלו על דוד בכאו עם פלשתים על שאול למלחמה ולא עוזם כי בעצה שלחחו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפול אל אדני שאל: 20 בכלתו אל ציקלג נפלו עליו ממנשה

כמה דבלים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרבי
שמה בישראל:

13

יעוד נשים בירושלם ווילד דוד עוד בנים ובנות: 4
ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמו
ושובב נתן ושלמה: 5 ויבחר ואלישוע ואלפלט: 6
וננה וננה ויפיע: 7 ואלישע ובעלידע ואליפלט: 8
וישמעו פלשתים כי נמשח דוד מלך על כל ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד ויצא
לפניהם: 9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים: 10
וישאל דוד באלהים לאמור האعلاה על פלשתים
ונתמן בידיו ויאמר לו יהוה עלה ונתנים בידך: 11
ויעלו בבעל פרצים יוכם שם דוד ויאמר דוד פרץ
האלדים את אובי בידי כפרץ מים על כן קראו שם
המקום ההוא בעל פרצים: 12 ויעובו שם את אלהיהם
ויאמר דוד וישרפו באש: 13 ויסיפו עוד פלשתים
ויפשטו בעמק: 14 וישאל עוד דוד באלהים ויאמר
לו האלהים לא תעללה אחריהם הסב מעלהם ובאת
להם ממול הבכאים: 15 ויהי כשמך את קול העזה
בראשי הבכאים או תצא במלחמה כי יצא האלהים
לפניך להבוח את מהנה פלשתים: 16 ויעש דוד
כאשר צוחה האלהים יוכו את מהנה פלשתים מבעון
ועד נורה: 17 ויצא שם דוד בכל הארץ ויהוה נתן
את פחדו על כל הנינים:

15 ויעש לו בתים בעיר דוד ויכן מקום לארון
האלדים ויט לו אהל: 2 או אמר דוד לא לשאת את
ארון האלהים כי אם הלוים כי אם בחר יהוה לשאת
את ארון יהוה ולשרתו עד עולם: 3 ויקhal דוד את כל
ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו
אשר הכנין לו: 4 ויאסף דוד את בני אהרן ואת הלוים:
5 לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים: 6
לבני מרדי עשה השר ואחיו מאה ועשרים: 7 לבני
נרשום יואל השר ואחיו מאה ושלושים: 8 לבני אליצפן
שמעיה השר ואחיו מאתים: 9 לבני חברון אליאל השר
ואהחיו שמונים: 10 לבני עזיאל עמנידב השר ואחיו

קמה דבלים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרבי
שהמה בישראל: 13 ויעץ דוד עם שרי האלפים והמאות לכל
נגיד: 2 ויאמר דוד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב
ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלהה על אהינו הנשادرים
בכל הארץ ישראל ועםם הכהנים והלוים בערי
מנזריהם ויקבצו אלינו: 3 ונסבה את ארון אלהינו
אלינו כי לא דרשנו בימי שאול: 4 ויאמרו כל הקהל
לעשות כן כי ישר הדבר בעני כל העם: 5 ויקhal
דוד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמתה
להביא את ארון האלהים מקרית ערים: 6 ויעל דוד
וכל ישראל בעלה אל קריית ערים אשר ליהודה
להעלת משם את ארון האלהים יהוה ישב הכרובים
אשר נקרא שם: 7 וירכיבו את ארון האלהים על
ענלה חדשה מבית אבנידב וועז ואחיו נהנים בעלה:
8 ודוד וכל ישראל משחכים לפני האלהים בכל
עו ובשרים ובכנרות ובנבלים וכחפים ובמצלחות
ובಚצירות: 9 ויבאו עד נרן כידן וישלח עזא את
ידו לאחיו את הארון כי שמו הבקר: 10 ויחר אף
יהוה בעזא ויכחו על אשר שלח ידו על הארון וימת
שם לפני האלהים: 11 ויהר לדוד כי פרץ יהוה פרץ
בעזא ויקרא למקומות ההוא פרץ עזא עד היום הזה: 12
וירא דוד את האלהים ביום ההוא לאמור היך אביה
אלי את ארון האלהים: 13 ולא הסיר דוד את הארון
אליו אל עיר דוד ויתהו אל בית עבד אדם הנטוי: 14
וישב ארון האלהים עם בית עבד אדם בכיתו שלשה
חדרים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר
לו:

14

וישלח חירם מלך צר מלכים אל דוד ועצז
ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית: 2
וידע דוד כי הכנינו יהוה למלך על ישראל כי נשאה
למעלה מלכותו בעבר עמו ישראל: 3 ויקח דוד

מאה ושנים עשר: ²⁸ וְכֹל יִשְׂרָאֵל מָעֲלִים אֶת אַרְוֹן בְּרִית
אֲפּוֹרֶר בְּרִיךְ: ²⁸ וְיְהוָה בָּתְרוּחָה וּבְקֹל שָׁופֵר וּבְחִצְצָרוֹת וּבְמַצְלָתִים
מְשֻׁמְעִים בְּנְבָלִים וּכְנָרוֹת: ²⁹ וַיְהִי אַרְוֹן בְּרִית יְהוָה
בָּאָעָד עִיר דָוִיד וּמִיכָל בָת שָׁאָול נְשָׁקֶפֶת בְּעַד הַחֲלֹן
וְתַרְאָת הַמֶּלֶךְ דָוִיד מִרְקֵד וּמִשָּׁקֵךְ וְתַבְזֵל בְּלֶבֶה:

16 וַיְבִיאוּ אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּצְנִיאוּ אֹתוֹ בְּתוֹךְ
הַאֲהָל אֲשֶׁר נָתָה לוֹ דָוִיד וּקְרִיבוּ עֲלוֹת וּשְׁלָמִים לְפָנֵי
הָאֱלֹהִים: ² וַיַּכְלֵד דָוִיד מִהְעָלוֹת הַעֲלָה וְהַשְּׁלָמִים
וַיִּבְרֶךְ אֶת הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה: ³ וַיַּחֲלֹק לְכָל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל מִאִישׁ וּעַד אִשָּׁה לְאִישׁ כִּכְרֵל לְחַם וְאַשְׁפֵר
וְאִשָּׁה: ⁴ וַיַּתֵּן לְפָנֵי אַרְוֹן יְהוָה מִן הַלְוִים מִשְׁרָתִים
וְלְזֹכֶר וּלְהַזּוֹדָת וּלְהַלֵּל לְיִהְוֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ⁵
אָסֵף הַרְאֵשׁ וּמִשְׁנוּה זְכָרִיה יְעַיָּל וּשְׁמִירָמוֹת וִיחִיאֵל
וּמִתְּתִיה וְאַלְיָאֵב וּבְנֵיהוּ וּעַבְדֵד אָדָם וַיְעַיָּל בְּכָלִי
נְבָלִים וּבְכְנָרוֹת וְאָסֵף בְּמַצְלָתִים מִשְׁמִיעָ: ⁶ וּבְנֵיהוּ
וַיַּחֲזִיאֵל הַכֹּהֲנִים בְּחִצְצָרוֹת תְּמִיד לְפָנֵי אַרְוֹן בְּרִית
הָאֱלֹהִים: ⁷ בַּיּוֹם הַהוּא אָוַנְתָּן דָוִיד בַּרְאֵשׁ בְּהָדּוֹת
לְיִהְוֹה בַּיָּד אָסֵף וְאַחֲיוֹ: ⁸ הַוּדוּ לְיִהְוֹה קְרָאוּ בְשָׁמוֹ
וְהִדְרִיעוּ בְעֵמִים עַלְילָתָיו: ⁹ שִׁירָו לוֹ זְמָרוּ לוֹ שִׁיחָוּ
בְּכָל נְפָלָתָיו: ¹⁰ הַתְּהַלֵּלוּ בְשֵׁם קְדָשׁוֹ יִשְׁמַח לְבָ
מִבְקַשְׁיִהוָה: ¹¹ וְדָרְשׁוּ יִהְוֹה וְעֹזֶז בְּקַשׁוּ פְנֵי תְּמִיד: ¹²
זְכָרוּ נְפָלָתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתִּיחָו וּמִשְׁפְּטָיו פִּיהָו: ¹³ זְדַע
יִשְׂרָאֵל עֲבֹדוּ בְנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ¹⁴ הוּא יִהְוֹה אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפְּטָיו: ¹⁵ זְכָרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתֵינוּ דָבָר
צָוָה לְאַלְפַּדּוֹ: ¹⁶ אֲשֶׁר כָּרְתָה אֶת אֲבָרָהָם וְשִׁבְעָתוֹ
לִיצָחָק: ¹⁷ וְיַעֲמִידָה לְעַקְבָּה לְחַק לִיְשָׁרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם: ¹⁸ לְאָמֵר לְךָ אֶתְן אָרְץ כְּנָעָן חַבֵּל נְהַלְתָּכֶם: ¹⁹
בְּהִוּתְכֶם מַתִּי מִסְפֵּר כָּמַעַט וְגָרִים בָּה: ²⁰ וַיַּתְהַלְכוּ
מְנוּיָאָל גּוֹי וּמִמְלָכָה אֶל עַם אָחָר: ²¹ לֹא הַנִּיחָה לְאִישׁ
לְעַשְׂקָם וּוֹכַח עַלְיהָם מַלְכִים: ²² אֶל תָּגַעַנוּ בְמִשְׁיחֵי
וּבְנֵבִיאי אֶל תְּרֻעָוָה: ²³ שִׁירָו לְיִהְוֹה כָּל הָאָרֶץ בְּשֶׁרוֹ
מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשֻׁעָתָו: ²⁴ סְפָרָו בְּנָוִים אֶת כְּבָדוֹ בְּכָל

מִתְּחִנְמָים וְלִלְוִים לְאֹרְרִיאֵל עֲשֵׂה וְיַוְאֵל שְׁמַעְתָה וְאַלְיאָל
וְעַמִּינְדָב: ²⁵ וַיֹּאמֶר לָהֶם אֶתְם רָאשֵׁי הָאֱבֹתָה לְלִוִים
הַתְּקִדְשׁוּ אֶתְם וְאַחֲיכֶם וְהַעֲלִירֶם אֶת אַרְוֹן יְהָוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַכִּינּוֹת לָו: ²⁶ כִּי לִמְבָרָא שָׁנָה
לֹא אַתֶּם פָּרָץ יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ בָנו כִּי לֹא דָרְשָׁנָה
כְּמִשְׁפֵט: ²⁷ וַיַּתְקִדְשׁוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִים לְהַעֲלוֹת אֶת
אַרְוֹן יְהָוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ²⁸ וַיָּשָׂא בְנֵי הַלְוִים אֶת אַרְוֹן
הָאֱלֹהִים כִּאֲשֶׁר צָוָה מְשַׁה כִּדְבָר יְהָוָה בְּכַתְפֵם בְּמִתְּחָת
עָלָיהם: ²⁹ וַיֹּאמֶר דָוִיד לְשָׂרֵי הַלְוִים לְהַעֲמִיד אֶת
אֲחֵיכֶם הַמְשָׁרְדִים בְּכָל שִׁיר נְבָלִים וּכְנָרוֹת וּמַצְלָתִים
מְשִׁיעִים לְהָרִים בְּקֹל לְשָׁמְחָה: ³⁰ וַיַּעֲמִידוּ הַלְוִים
אֶת הַיָּמִן בֶּן יוֹאֵל וְמִן אֲחֵיכֶם אָסֵף בֶּן בְּרִכְיָהוּ וְמִן
מְרִידֵי אֲתִיחָם אִיתָן בֶּן קֹשִׁיחָה: ³¹ וְעַמָּהמָ אֲחֵיכֶם

הימים נפלאתיו: ²⁵ כי גדוֹל יהוה ומהלוֹ מאד ונורא
הוא על כל אלhim: ²⁶ כי כל אלהי העמים אלhim
ויהוה שמיים עשה: ²⁷ הוד והדר לפניו עז וחודה
במקמו: ²⁸ הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה
כבוד ועז: ²⁹ הבו ליהוה כבוד שמו שא מנהה ובאו
לפניו השתחוו ליהוה בחרמת קדש: ³⁰ חילו מלפני
כל הארץ אף תכון תבל בלחמות: ³¹ ישמחו השמים
ותגל הארץ ויאמרו בנים יהוה מלך: ³² ירעם הים
ומלאו יעלץ השדה וכל אשר בו: ³³ או ירננו עצי
העיר מלפני יהוה כי בא לשפט את הארץ: ³⁴ הodo
ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ³⁵ ואמרו הושענו
אליה ישענו וקצתנו והצילנו מן הגויים להדות לשם
ולהה כוֹן יושב כוֹן ותכלתך: ³⁶ ברוך יהוה אלהי
דרך לשתחבה בתהלהך: ³⁷ ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה
ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן
והלל ליהוה: ³⁸ ויעזב שם לפני ארון תמיד לדבר יום
לאסף ולהזכיר לשורת לפני הארון תמיד לדבר יום
ביוומו: ³⁹ ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד
אדם בן ידיותן וחסה לשיערים: ⁴⁰ ואות צדוק הכהן
ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר נקבעו:
להעלות עלות ליהוה על מזבח הullah תמיד
לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה
על ישראל: ⁴¹ ועמהם הימן וירותון ושאר הכהנים
אשר נקבעו בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו: ⁴²
ועמהם הימן וירותון חצדרות ומצלחות למשמייעם
וכלי שיר האלים ובני ידיותן לשער: ⁴³ וילכו כל
העם איש לבתו ויסב דוד לבך את ביתו:

17 יהי אשר ישב דוד בבתו ויאמר דוד אל
נתן הנביה הנה אנכי יושב בבית הארץים וארון ברית
יהוה תחת יריעות: ² ויאמר נתן אל דוד כל אשר
בלבך עשה כי האלים עמך: ³ יהי בלילה ההוא
יהי דבר אלהים אל נתן לאמר: ⁴ לך ואמרת אל
דוד עברי כי אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית
לשכת: ⁵ כי לא ישבי בבית מון הימים אשר העלייה
את ישראל עד היום הזה ואיה מהאל אל אהל
וממשכן: ⁶ בכל אשר התחלכתי בכל ישראל הדבר
דברתי את אחד שפט ישראל אשר צויתי לרעות את
הברית עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארים: ⁷ ועתה
כה תאמר לעבדי לדודיך כי אמר יהוה צבאות אני
לקחתיך מן הנוה מן אחרי הצאן לחיות נגיד על עמי
ישראל: ⁸ ואיה עמק בכל אשר הلت ואכricht את
כל אויביך מפניך ועשית לך שם כשם הנדרלים אשר
בארץ: ⁹ ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעיתו ושכן
תתנו ולא ירנו עוד ולא יוסיפו בני עליה לבתו
כאשר בראשונה: ¹⁰ ולמיים אשר צוית שפטים על
עמי ישראל והכנית את כל אויביך ואנד לך ובית
אבותיך והקימו את זרעך אחריך אשר יהיה מבנייך
והכנית את מלכוות: ¹¹ הוא יבנה לי בית וכונתית את
כסאו עד עולם: ¹² אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי
לבן וחסדי לא אסיך מעמו כאשר הסירוט מאש
היה לפני: ¹³ והעמדתינו בביתי ובמלכוות עד
העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם: ¹⁴ בכל הדברים
האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דוד: ¹⁵
ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה
אליהם וממי ביתי כי הביאתני עד הלם: ¹⁶ ותקנן
זאת בעניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק
וראותני כהויר האדם המעלת יהוה אלהים: ¹⁷ מה
יוסיף עוד דוד אליך לכבוד את עבדך ואתה את
עבדך ידעת: ¹⁸ יהוה בעבר עבדך וככלך עשית
את כל הנדרלה הזאת להודיע את כל הנדרלות: ¹⁹
יהוה אין כמוך ואין אלהים זולך בכל אשר שמענו
באזינו: ²⁰ומי כעמך ישראל נוי אחד בארץ אשר
הלך האלים לפדות לו עם לשום לך שם נדרלות
ונראות לנרש מפני עמק אשר פDIST ממצרים נויים:

22 ותתן את עמדך ישראל לך לעם עד עולם אתה יהוה היית להם לאלהים: ²³ ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כבכל אשר הلك: ²⁴ וימתך דוד על כל ישראל והוא יהוה צבאות אלהי ישראל לאלhim לישראל ובית דוד עבדך נכון לפניך: ²⁵ כי אתה אלהי גלית את עוזך לבנותו לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך: ²⁶ ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך היטה הזאת: ²⁷ ועתה הואלת לבך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת מברך לעולם:

19 ויהי אחורי כן וימת נחש מלך בני עמון וימליך

בנו תחתיו: ² ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש

כי עשה אביו עמי חסד וישלח דוד מלכים לנחמו

ויקח את נת ובנותיה מיד פלשטיים: ² ויך את מואב

על אביו ויבאו עברי דוד אל ארץ בני עמון אל חנון

לנהמו: ³ ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבד דוד אד

הדרוער מלך צובה חמתה בלבתו להציב ידו בנחורה

פרת: ⁴ וילבד דוד ממנו אלף רכב ושבعة אלף

פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל

הרכב ויתור ממנה מה רכב: ⁵ ויבא ארם דרמשק

ולעוזר להדרוער מלך צובה ויך דוד באדם עשרים

שנים אלף איש: ⁶ ווישם דוד באדם דרמשק ויהו

ארם לדוד עבדים נשאי מנהה ויושע יהוה לדוד

בכל אשר הلك: ⁷ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר

הייו על עברי הדרוער ויבאים ירושלים: ⁸ ומטבחת

ומכון ערי הדרוער לחק דוד נחשת רבה מאד בה

עשה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת כל

ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם

ויבאו למלחמה: ⁹ וישמע דוד וישלח את יואב ואת

כל צבא הגבורים: ¹⁰ וויצאו בני עמון ויערכו מלחמה

פתח העיר והמלכים אשר באו לברם בשדה: ¹¹

וירא יואב כי היהת פני המלחמה אליו פנים ואחור

ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם: ¹²

וأت יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת

מכל הגנים מארום וממואב ו מבני עמון ומפלשתים

22 יהוה היית להם לאלהים: ²³ ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כבכל אשר הلك: ²⁴ וימתך דוד על כל ישראל והוא יהוה צבאות אלהי ישראל לישראל ובית דוד עבדך נכון לפניך: ²⁵ כי אתה אלהי גלית את עוזך לבנותו לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך: ²⁶ ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך היטה הזאת: ²⁷ ועתה הואלת לבך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת מברך לעולם:

18 ויהי אחורי כן וימת נחש מלך בני עמון וימליך

ויהיו מואב עבדים לדוד נשאי מנהה: ³ ויך דוד את

הדרוער מלך צובה חמתה בלבתו להציב ידו בנחורה

פרת: ⁴ וילבד דוד ממנה אלף רכב ושבعة אלף

פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל

הרכב ויתר ממנה מה רכב: ⁵ ויבא ארם דרמשק

ולעוזר להדרוער מלך צובה ויך דוד באדם עשרים

שנים אלף איש: ⁶ ווישם דוד באדם דרמשק ויהו

ארם לדוד עבדים נשאי מנהה ויושע יהוה לדוד

בכל אשר הلك: ⁷ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר

הייו על עברי הדרוער ויבאים ירושלים: ⁸ ומטבחת

ומכון ערי הדרוער לחק דוד נחשת רבה מאד בה

עשה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת כל

ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם

ויבאו למלחמה: ⁹ וישמע דוד וישלח את יואב ואת

כל צבא הגבורים: ¹⁰ וויצאו בני עמון ויערכו מלחמה

פתח העיר והמלכים אשר באו לברם בשדה: ¹¹

וירא יואב כי היהת פני המלחמה אליו פנים ואחור

ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם: ¹²

וأت יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת

מכל הגנים מארום וממואב ו מבני עמון ומפלשתים

21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דוד למלנות את ישראל: ² ויאמר דוד אל יואב ואל שר העם לכט' ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אליו ואדעה את מספרם: ³ ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כמה פעמים הלא אדרני המלך כלם לאדרני לעבדים למה יבקש זאת אדרני למה יהיה לאשמה לישראל: ⁴ ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם: ⁵ ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דוד ויהי כל ישראל אלף אלפיים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף הרבה: ⁶ ולו יובנימן לא פקד בחותם כי נתעב בדבר המלך את יואב: ⁷ וירע בעני האלים על הדבר הזה ויד את ישראל: ⁸ ויאמר דוד אל האלים חטאתי מאד אשר עשית את הדבר הזה ועתה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מاء: ⁹ וידבר יהוה אל גדר חזק דוד לאמר: ¹⁰ לך ודברת אל דוד לאמר כי אמר יהוה שלוש אני נתה לך בחר לך אחת מהנה ועשה לך: ¹¹ ויבא נד אל דוד ויאמר לו כי אמר יהוה קבל לך: ¹² אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני צריך וחרב אויבך למשנת ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחיך דבר: ¹³ ויאמר דוד אל נד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמי מאר וביד אדם אל אפל: ¹⁴ ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שביעם אלף איש: ¹⁵ וישלח האלים מלאך לירושלים להשווות וכחשיות ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשווות רב עתה הרף ידק ומלאך יהוה עמד עם גרשן היבוסי: ¹⁶ ווישא דוד את עינוי וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידיו נתניה על ירושלם ויפל דוד והזקנים מכסים

להשעה ואם בני עמו יחויקו מתק ווהשווותיך: ¹⁷ חזק ונתחזקה بعد עמו ובعد ערי אלהינו ויהוה הטוב בעינוי יעשה: ¹⁸ ווינש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה וינסו מפניהם: ¹⁹ ובני עמו רוא כי נס ארם ירשלם: ²⁰ וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים וויצויאו את ארם אשר מעבר הנهر ושופך שר צבא הדרעור לפניהם: ²¹ ווינד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר הירדן ויבא אליהם ויערך אליהם ויערך דוד לקראת ארם למלחמה וילחמו עמו: ²² וינס ארם מ לפני ישראל ויהרג דוד נארם שבעת אלפיים רכוב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המית: ²³ ויראו עבדיו הדרעור כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם דוד ויעבדו ולא אבה ארם להושיע את בני עמו עוד:

20 ויהי לעת תשובה השנה לעת צאת המלכים וניהוג יואב את חיל הצבא ווישת את ארץ בני עמו ויבא ויצר את רבה ודוד ישב בירושלים ויך יואב את רבה וירסה: ² ויקח דוד את עתרת מלכים מעל ראשו וימצא משקל ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציאה הרבה מאד: ³ ואות העם אשר בה הוציאו וישר במנרה ובחירצין הברזל ובמנורות וכן יעשה דוד לכל ערי בני עמו וישב דוד וכל העם ירושלם: ⁴ ויהי אחרכין ותעמד מלחהה בנויר עם פלשתים או הכה סבci החשתי את ספי מילדי הראים וויכנעו: ⁵ ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויך אלתנן בן יעור את חמיו אחינו נלית הנטוי וען חניתו כמנור ארגנים: ⁶ ותהי עוד מלחמה בנתן והוא איש מדה ואצבעתו שיש וSSH עשרים וארבע ונס הוא נולד להרפה: ⁷ וויחרף את ישראל ויכחו יהונתן בן שמעא אחיו דוד: ⁸ אל נולדו להרפה בנתן ויפל ביד דוד וביד עבדיו:

בשים על פניהם: ¹⁷ ויאמר דוד אל האלים הלא אני אמרתי למן בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ידר ביבית אבוי ובעמך לא למנפה: ¹⁸ ומלאך יהוה אמר אל נד לאמר לדוד כי עיליה דוד לחקים מזבח ליהוה בגרן ארנן חיבסי: ¹⁹ ויעל דוד בדבר נד אשר דבר בשם יהוה: ²⁰ וישב ארנן וירא את המלאך דוד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דוד ויצא מן הגרן וירבעת בינו עמו מתחבאים וארנן דש חטים: ²¹ ויבא דוד והרשותו לדוד אפים ארצתה: ²² ויאמר דוד אל ארנן תנח לי מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכיסף מלא תנחו לי והעוצר המגנה מעל העם: ²³ ויאמר ארנן אל דוד קח לך ויעש אדנו המלך הטוב בעניינו ראה נתתי הבקר לעלות והמורנים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי: ²⁴ ויאמר המלך דוד לארנן לא כי קנה אקנה בכיסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות עולה חנן: ²⁵ ויתן דוד לארנן במקום שקליו והב משקל שש מאות: ²⁶ ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים על מזבח העלה: ²⁷ ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל נדנה: ²⁸ בעת ההיא בראות דוד כי ענהו יהוה בגרן ארנן היבוסי ויזבח שם: ²⁹ ומשכן יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בכמה נגביעו: ³⁰ ולא יכל דוד ללכת לפני לדרש אליהם כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה:

22 ויאמר דוד זה הוא בית יהוה האלים וזה מזבח לעלה לישראל: ² ויאמר דוד לכנס את הנוים אשר בארץ ישראל ויעמד הצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלים: ³ ובזרול לרב למסרים לדלחות השערים ולמחברות הכין דוד ונחשת לר' אין משקל: ⁴ ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצדינמים והצדינמים עצי ארזים לר' לדוד: ⁵ ויאמר דוד לשלמה ישראל לעל ירושה ויבע ימים ומלך את שלמה בנו וכלי קדר האלים לבני הנבנה לשם יהוה:

23 ודוד וקן ושבע ימים ומלך את שלמה בנו על ישראל: ² ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים عمם והניח להם מסביב כי נתן בידי את ישבי הארץ ונכבהה הארץ לפני יהוה ולפני עמו: ¹⁹ עתה תננו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובני את מקדש יהוה האלים להביא את ארנון ברית יהוה

והלויים: 3 ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגולתם לנברים שלשים ושמונה אלף: 4 לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלהשכה ועל טהרת לכל קדר ומעשה עברת בית האלוהים: 5 ולאלה לנצח על מלאת בית יהוה עשרים וארבעה אלף: 6 וארכבת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים ליהוה בכלים אלף ושטרים ושפטים ששת אלפים: 7 וארכבת אלפים אשר עשייתו להלל: 8 ויחלכם דוד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומררי: 9 לבני לערן עדרן ושמי: 10 לבני שמעי שלמות וחזיאל והרן שלשה אלה ראשי האבות לערן: 11 ובני שמעי יתה זונה ויעש וברעה אלה בני שמעי ארבעה: 12 ויהיו יהת בראש הראש וזיהה השני ויעש וברעה לא הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקרת האחת: 13 בני קהת עמרם יצחר חברון ועוזיאל ארבעה: 14 בני עמרם אהרן ומשה ויברל אהרן להקדשו קדר קדשים הוא ובניו עד עולם להקתר לפניהם יהוה לשרתו ולברך בשם עדר עולם: 15 בני משה איש האלhim בניו יקראו על שבת הלוי: 16 בני מיש גרשם ואלייעור: 17 בני גרשום שבואל הראש ויהיו בני אליעור רחבה הראש ולא היה לאליעור בנים אחרים ובני רחבה רבו לעמלה: 18 בני יצחר שלמיה הראש: 19 בני חברון יריהו הראש אמריה השני וחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי: 20 בני עזיאל מיכה הראש וישראל השני: 21 בני מררי מחליל ומושי בני מחליל אליעור וקיש: 22 וימת אליעור ולא היה לו בנים כי אם בנות וישאים בני קיש ארים: 23 בני מושי מחליל ועדר וירמות שלשה: 24 אלה בני לוי לבית העשרים ראי האבות לפקדותיהם במספר שלמות גלגוליהם עשה המלאה לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה: 25 כי אמר דוד הניח יהוה אלה ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: 26 וגם לילים אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו: 27 כי בדברי דוד האחרנים מהה מספר בני לוי מבן

ולחם המערכת ולסלתה למנה ולרכיקו המצוות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדרה: 28 ולעומד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב: 29 ולכל העלות עלות ליהוה לשבותות לחדים ולמעדים במספר כמספר עליהם תמיד לפני יהוה: 30 ושמרו את משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדר ושמרת בני אהרן אהיהם לעבדת בית יהוה: 31 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נרב ואביהו אלעזר ואיתמר: 2 וימת נרב ואביהו לפני אביהם ובנים לא היו להם וכחנו אלעזר ואיתמר: 3 ויחלכם דוד וצורך מן בני אלעזר ואחימלך מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם: 4 וימצאו בני אלעזר רבים לראשי הנברים מן בני איתמר ויחלכם לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: 5 ויחלכם בגורלות אלה עם אלה כי היו שרי קדר ושרי האלhim מבני אלעזר ובבני איתמר: 6 ויכתבם שמעיה בן נתנאלו הסופר מן הלווי לפניהם המלך והשרים וצורך הכהן ואחימלך בן אביהר וראשי האבות לכהנים וללויים בית אב אחד אחד לאלעזר ואחוי אחד לאיתמר: 7 ויצא הגורל הראשוני ליהויריב לידעיה השני: 8 לחדרם השלישי לשערים הרביעי: 9 ולמלכיה החמישי למיון הששי: 10 להקוו השבעי לאביה השמיני: 11 לשישוע התשעוי לשכנייה העשרי: 12 לאליישיב עשתי עשר ליקום שנים עשר: 13 לחפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר: 14 לבלהנה חמשה עשר לאמר ששה עשר: 15 לחזיר שבעה עשר להפצע שמונה עשר: 16 לפתחיה תשעה עשר ליזוקאל העשרים: 17 ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים: 18 לדליהו שלשה ועשרים

למעזיווהו ארבעה ועשרים: ¹⁹ אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: ²⁰ ולבני לוי הנוטרים לבני עמרם שובהל לבני שובהל ייחדיהו: ²¹ לרחבייהו לבני רחבייהו הראש ישיה: ²² ליצחרי שלמות לבני שלמות יחת: ²³ ובני יריהו אמריהו השני יהוזיאל שלישי יקמעם הרבייעי: ²⁴ בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמור: ²⁵ אחוי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו: ²⁶ בני מרדי מחל' ומושי בני יעוזיו בנו: ²⁷ בני מרדי ליעוזיו בנו ושם ווכור ועברי: ²⁸ למחלי אלעזר ולא היה לו בנים: ²⁹ לקיש בני קוש ירחמאל: ³⁰ בני מושי מחל' ועדר וירימות אלה לבני הלוים לבית אבותיהם: ³¹ ויפילו גם הם נורלות לעמת אחיהם בני אהרן לפניו דוד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללוים אבות הרاش לעמת אחיו הקטן:

25 ויבדל דוד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון הנביאים בכנורות נבלים ובמצלחות ויידי מספרם אנשי מלאה לבני אסף על יד אסף זכור וויסוף ונחניה ואשר אלה לבני אביהם הנבא על ידי המלך: ³ לדותון בני ידותון נדליהו וצרי וישעהו חשביהו ומתחיהו ששה על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא על הדות וההלו ליהוה: ⁴ להמן בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל שובהל וירימות חנניה חנני אליאתא נדלתי ורמתי עוז ישבקה מלוחה הותיר מהזיות: ⁵ כל אלה לבני להימן חזה המלך בדרברי האלים להרים קרן ויתן האלים להמן בניים ארבעה עשר ובנות שלוש: ⁶ כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלחות נבלים וכנורות לעבדת בית האלים על ידי המלך אסף וידותון והימן: ⁷ ויהי מספרם עם אחיהם מלמדיו שר ליהוה כל המבין מאתים שמונים ושמונה: ⁸ ויפילו נורלות

8 כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכך לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: 9 ולמשלמיחו בניים ואחים בני חיל שמונה עשר: 10 ולהסה מן מרדי בני שMRI הראש כי לא היה בכור וישימחו אביהם לראש: 11 חלקו והשנינו טבלתו השלשי זכריהם הרבעי כל בניים ואחים לחסה שלשה עשר: 12 לאלה מחלוקת השערים לדורי הנברים שומרות לעומת אחים לשרת בבית יהוה: 13 ויפלו גורלות קטן כגדול לבית אבותם לשער ושער: 14 ויפל הנורל מזרחה לשמשי וזכריהם בנו יועץ בשכל הפיל גורלות ויצא גורלו צפונה: 15 לעבר אדים נגבה ולבנוו בית האספים: 16 לשפים ולחסה למערב עם שער שלכת בمسلה העולה משמר לעומת מזרחה הליום שהצפונה ליום ארבעה שומר: 17 למזרחה הליום שהצפונה ליום ארבעה לנגבו ליום ארבעה ולאספים שניים: 18 לפרקבר מחלוקת השערים לבני החקוי ולבני מרדי: 19 אלה והלויים אחים על אצרות בית האלים ואצרות הקדשים: 20 בני לודן בני הנגרני ללוידן ראשי האבות ללוידן הנגרני יהאי: 21 בני יהאי זתם ויאאל אחים על אצרות בית יהוה: 22 לעמראלי ליצחורי לחברוני לעזאי: 23 ושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האצרות: 24 ואחיו לאלייזר רחביינו בנו וישראל בני וירם בנו וזכרינו בנו ושלםות בנו: 25 הוא שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דוד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא: 26 מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק לביית יהוה: 27 וכל ההקדש שמואל הראה ושאלן בן קיש ואבניר בן נר ויאאב בן צרואה כל המקדיש על יד שלמות ואחיו: 28 ליצחורי כנינו ובניו למלאכה היחסונה על ישראל לשטרים ולשפטים: 29 לחברוני חשביהם ואחים בני חיל אלף ושבע מאות על פקחת הענתה לבניינו ועל מחלוקת העתים ואחיהם העשתי עשר החדרש בניה הפרעתוני מן בני אפרים

27 **וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל** למספרם ראש האבות ושרי האלפים והמאות וטריהם המשרתים את המלך לכל דבר המחקות הבהה והיצאת חדש בחדרש לכל חדש השנה המחקת האחת עשרים וארבעה אלף: 2 על המחקת הראשונה לחדרש הראשון ישבעם בן זבדיאל ועל מחלוקת עשרים וארבעה אלף: 3 מן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדרש הראשון: 4 ועל מחלוקת החדרש השני דודי האחוח ומקנות ומוקנות הנגיד ועל מחלוקת עשרים וארבעה אלף: 5 שר הצבא השלישי לחדרש השלישי בניהו בן יהודע הכהן ראש מחלוקת עשרים וארבעה אלף: 6 הוא בנודה נבון השלשים ועל השלשים ומחלוקת עמידר בנו: 7 הרכبي לחדרש הרכבי עשה אל אתי יואב זובדיה בנו אחריו ועל מחלוקת עשרים וארבעה אלף: 8 החמשי לחדרש החמשי השר שמהות היזריה ועל מחלוקת עשרים וארבעה אלף: 9 החשי לחדרש החשי עירא בן עקש התקועי ועל מחלוקת עשרים וארבעה אלף: 10 השבעי לחדרש השבעי חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל מחלוקת עשרים וארבעה אלף: 11 השמני לחדרש השמני סבכי החשתוי לזרחי ועל מחלוקת עשרים וארבעה אלף: 12 החמשי לחדרש החמשי אביעזר ועל מחלוקת עשרים וארבעה אלף: 13 הענתי לבניינו ועל מחלוקת עשרים וארבעה אלף: 14 העשתי עשר החדרש בניה הפרעתוני מן בני אפרים

ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים וכל נבור חיל אל ירושלים: ² ויקם דוד המלך על רגלו ויאמר שמעוני אחיו ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהדרם רגלי אלתינו והכינוו לבנות: ³ והאלים מעכה: ⁴ לליי חסביה בן קמואל לאחנן צדוק: ⁵ ליהודה אליהו מACHI דוד ליששכר עמרי בן ירימות בן עזריאל: ⁶ לבני אפרים הוושע בן עוזיהו מיכאל: ⁷ לזבולון ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי בר' ראובני נnid אליעזר בן זכריו לשמעוני שפטיהו בן בר' ננדי ובית יהודה בית אבי ובבני אבי ביהודה בחר לבני ריבים רצחה המלך על כל ישראל: ⁸ ומכל בני כי ריבים בנים נתנו ליהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על כסא מלכות יהוה על ישראל: ⁹ ויאמר לישלמה בנק הוא יבנה ביתו וחצרותיו כי בחרתי בו ליבן ואני אחיה לו לאב: ¹⁰ והכינוו את מלכוותיו עד לעולם אם יחיק לעשות מצוחה ומשפטיו כיוום הזה: ¹¹ ועתה לעני כל ישראל קהיל יהוה ובאוינו אלתינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את הארץ הטובה ותגħidhom לבנייכם אחריכם עד עולם: ¹² ואתה שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפזה כי כל לבבות דורש יהוה וככל יוצר מוחשבות מבין אם תדרשו ימצא לך ואם תעזבנו יזניך לעד: ¹³ ראה עתה כי יהוה בחר לך לבנות בית למקדש חזק ועשה: ¹⁴ ויתן דודיך לשלמה בני את הבנית האולם ואת בתיו וננוו ועליתיו וחדוריו הפנימיות ובית הכפרה: ¹⁵ ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות סביב לאתירות מבין וסופר הוא ויהיאל בן חכמוני עם בני המלך: ¹⁶ ויהונתן דוד דודיך יועץ איש אשר למלך דודיך: ¹⁷ ויהונתן דוד דודיך יועץ איש מבין המלכים אוביל היישמעלי ועל האתנות יהודה והוא חסידך: ¹⁸ ועמל הצען יייזו הגרני כל אלה שידי הרכוש שטרי השרוני ועל הבקר בעטלה בעל חנן הגדרי ועל אצירות השמן יועש: ¹⁹ ועל הבקר הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר בעטלה שפט בן עדלי: ²⁰ ועל הנמלים אוביל היישמעלי ועל האתנות יהודה המרנתי: ²¹ ועל הצען יייזו הגרני כל אלה שידי הרכוש מבין אצירות הדין זבדי השפמי: ²² ועל שביברים לאצירות הדין זבדי השפמי: ²³ והזיתים והשקבים אשר בשטלה בעל חנן הגדרי ועל אצירות השמן יועש: ²⁴ ועל הבקר הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר בעטלה בעל חנן הגדרי ועל אצירות השמן יועש: ²⁵ ועל הבקר הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר בעטלה בעל חנן הגדרי ועל אצירות השמן יועש: ²⁶ ועל עשי מלאות השדה לעבדת האדמה עורי בן כלוב: ²⁷ ועל הכרמים שמעי הרמוני ועל שביברים לאצירות הדין זבדי השפמי: ²⁸ ועל הזיתים והשקבים אשר בשטלה בעל חנן הגדרי ועל אצירות השמן יועש: ²⁹ ועל הבקר הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר בעטלה בעל חנן הגדרי ועל אצירות השמן יועש: ³⁰ ויהונתן דוד דודיך יועץ איש מבין המלכים אוביל היישמעלי ועל האתנות יהודה והוא חסידך: ³¹ ויהונתן דוד דודיך יועץ איש מבין חכמוני עם בני המלך: ³² ואחיתפֶל יוֹעֵץ למלך וחושי הארכִי רע המלך: ³³ ואחיתפֶל יוֹעֵץ למלך וחושי הארכִי רע המלך: ³⁴ ואחריו אחיתפֶל יהוּדָע בֶן בְּנֵיהוּ וְאַבְיוֹתָר וְשָׁרְצָבָא למלך יוֹאָב: ³⁵

28 ויקח דוד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים

8 והנמצא אותו אבני נהנו לאוצר בית יהוה על יד יהיאל הנרשמי: 9 וישמחו העם על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה ונם דוד המלך שמח שמחה נדולה: 10 ויברך דוד את יהוה לעני כל הכהל ויאמר דוד ברוך אתה יהוה אליה ישראלי אבינו מעולם ועד עולם: 11 לך יהוה הנדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמי ובארץ לך יהוה הממלכה והמנשא לכל בראש: 12 והעשר והכבוד מלפנייך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורת ובידך לנדרל ולחזק לכל: 13 ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם הפארתק: 14 וכי מי אניומי עמי כי נערך כח להתנדב כיota כי מפק הצל ומידך נתנו לך: 15 כי גרים אנחנו לפניו ותושבים ככל אבותינו צל ימינו על הארץ ואין מקוה: 16 יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכננו לבנות לך בית לשם קדרש מידך הרוא לך הכל: 17 וידעתי אלה כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי התנדבתו כל אלה ועתה עמק הנמצא בה דעתך בשמחה להתנדב לך: 18 יהוה אלהי אברם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם לוצר מוחשבות לבב עמק והכן לבבם אליך: 19 ולשלמה בני תן לבב שלם לשמר מצויך עדותיך וחקיך ועשות הכל ולבנות הבירה אשר הכנוטי: 20 ויאמר דוד לכל הכהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הכהל ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחו ליהוה ולמלך: 21 ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום ההוא פרים אלף אילם אלף כבשים אלף ונסכיהם זבחים לרב לכל ישראל: 22 ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה נדולה וימליך שנית לשולמה בן דוד וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן: 23 וישב שלמה על כסא יהוה למלך תחת דוד אביו יוסלח וישמעו אליו כל ישראל: 24 וכל הכסף במשקל למגורה ונדרתיה כעבודת מנורה ומגורה: 16 ואת הזהב משקל לשלהנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלהנות הכסף: 17 וזה מזולנות והמזוקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור: 18 ולמזבח הקטרת זהב מזוקק במשקל ולחבנית המרכבה הרכבים זהב לפרשים וככבים על ארון ברית יהוה: 19 חכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל מלאות התבנית: 20 ויאמר דוד לשלהנה בנו חזק ואמצז ועשה אל תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי ענק לא ירפק ולא יעבק עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה: 21 והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלים וענף בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבריך:

29 ויאמר דוד המלך לכל הכהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאכה נדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים: 2 וככל כי היכינו לבית אלהי הזהב והכסף לכסף והנחה לנחתה הברזל לבזרול והעצים לעצים אبني שם ומלאים אبني פוך ורकמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרבי: 3 ועוזר ברכותי בבית אלהי יש לי סנלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכנוטי לבית הקדרש: 4 שלשת אלפיים ככרי זהב מזוהב אופיר ושבעתה אלפיים ככר כסף מזוקק לטוח קירות הבתים: 5 זהב לזהב ולכסף ולכסף ולכל מלאכה ביד חרשם ומיו מתנדב למלאות ידו היום ליהוה: 6 ויתנדבו שרי האבות ושרי שבתי ישראל ושרי אלפיים והמאות ולשרי מלאכת המלך: 7 ויתנו רבוי אלפיים ככרים וברזל מאות אלפיים לעבודת בית האלים וזה כקרים חמשת אלפיים ואדריכנים רבוי וכסף כקרים עשרה אלפיים ונחתת רבוי ושמונת אלפיים כקרים וברזל מאות אלפיים כקרים:

השרים והנברים ו גם כל בני המלך דוד נגנו יד תחת שלמה המלך :²⁵ ווגדל יהוה את שלמה למעלה לעני כל ישראל ויתן עלייו הור מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל :²⁶ ודוד בן ישע מלך על כל ישראל :²⁷ והימים אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחבירון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש :²⁸ וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד ומלך שלמה בנו תחתיו :²⁹ ודברי דוד המלך הראנים והאחרנים הנם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי נד החזה :³⁰ עם כל מלכותו גבורתו והעתים אשר עברו עלייו ועל ישראל ועל כל מלכות הארץ:

מקוא יקחו במחoir: **ז** ויעלו וויצו ממצרים מרכבה
בש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי
החתים וממלכי ארם בידם יוציאו:

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית
למלךתו: **2** ומספר שלמה שבעים אלף איש סבל
ושמנונים אלף איש חצב בהר ומנתחים עליהם שלשה
אלפים ושש מאות: **3** וישלח שלמה אל חורם מלך
צר לאמר כאשר עשית עם דוד אביו ותשלח לו
ארזים לבנות לו בית לשבת בו: **4** הנה אני בונה
בית לשם יהוה אלהי לתקירש לו להתקיר לפני
קטרת סמים ומערכת תמיד ועתות לבקר ולערב
לשבותות ולהדרים ולמוציא יהוה אלהינו לעולם זאת
על ישראל: **5** והביה אשר אני בונה גדול כי נדול
אלהינו מכל האלים: **6** ומיעצר כח לבנות לו בית
כי השמים ושמי השמים לא יכלכלתו ומיאני אשר
אבנה לו בית כי אם להתקיר לפני: **7** ועתה שלח
לי איש חכם לעשות בזחוב ובכסק ובנחת ובברול
ובארנון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתחים עם
החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכנין
דוד אביו: **8** ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלומום
מהלבנון כי אני ידעת אשר עבריך יודעים לכנות
עצי לבנון והנה עבידי עם עבריך: **9** ולהכנין לי עצים
לרב כי הביה אשר אני בונה גדול והפלא: **10** והנה
לחטבים לכתריו העצים נתתי חתים מכות לעבדיך
כרם עשרים אלף ושערם כרים עשרים אלף ויין
בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף: **11** ויאמר
חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באבהת יהוה
את עמו נתגך עליהם מלך: **12** ויאמר חורם ברוך יהוה
אליהו ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר
נתן לדוד המלך בן חכם יודע שכלב ובינה אשר יבנה
בית ליהוה ובית למלךתו: **13** ועתה שלחתי איש חכם
יודע בינה לחורם אביו: **14** בן אשה מן בנות דן ואביו

1 ויתחזק שלמה בן דוד על מלכותו ויהוה אלהיו
עמו וינדרחו למעלה: **2** ויאמר שלמה לכל ישראל
לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל
ישראל ראש האבות: **3** וילכו שלמה וכל הקהל עמו
לבמה אשר בגבעון כי שם היה האל מועד האלים
אשר עשה משה עבור יהוה במדבר: **4** אבל ארון
האלים העלה רוד מקרית יערם בהchein לו דוד
כי נתה לו אהל בירושלם: **5** וモזבח הנחתה אשר
עשה בצלאל בן אוריה בן חור שם לפני משכן יהוה
VIDRSHO שלמה והקהל: **6** ויעל שלמה שם על מזבח
הනחת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות
אלף: **7** בלילה החוא נרא אליהם שלמה ויאמר
לו שאל מה אתן לך: **8** ויאמר שלמה לאלים אתה
עשה עם דוד אבוי חסך נדול והמלכתני תחתיו:
9 עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דוד אבוי כי
אתה המלכתני על עם רב כעפר הארץ: **10** עתה
חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה
כי מי ישפט את עמק הזה הנדול: **11** ויאמר אליהם
שלמה יען אשר היה זה ואתם לבך ולא שאלת
עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאייך גם ימים רבים
לא שאלת ותשאל לך חכמה ומדע אשר השפט את
עמי אשר המלכתיך עליו: **12** החכמה והמדע נתון
לך ועשר נכסים וכבוד אתך לא יהיה כן: **13** ויבא
למלךים אשר לפניך ואחריך לא יהיה כן:
שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלם מליפני אהל מועד
ומלך על ישראל: **14** וואסף שלמה רכב ופרשים ורווי
לו אלף וארבע מאות רכב ושתים עשר אלף פרשים
ויניחם בעיר הרכב ועם המלך בירושלם: **15** ויתן
המלך את הכסף ואת הזחוב בירושלם כאכנים ואת
הארזים נתן כשמים אשר בשפלה לרוב: **16** ומווצא
הסוסים אשר לשלה ממצרים ומקוא סחריו המלך

איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחתת בברזול הבית והכיפה האחורה אמות חמיש מגיע לקיר אבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבזע ובכרמל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מהשבת אשר ניתן לו עם חכמייך וחכמי אדרני דוד אביך: ¹⁵ ועתה החטים והשערים השמן והוין אשר אמר אדרני ישלח לעבריו: ¹⁶ ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך ונכאים לך רפסdot על ים יפו אתה תעלה אתם ירושלים: ¹⁷ וספר שלמה כל האנשים הנירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דוד אביו וייצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלף ושלשת מאות: ¹⁸ ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלף ושלשת מאות מנצחים להעיבד את העם:

4 ויעש מזבח נחתת עשרים אמה ארכו ועשרים

אמה רחבו ועשר אמות קומתו: ² ויעש את הים מוצק עשר באמה משפטו אל שפטו עגול סביב וחמש במקום דוד בגרן היבוטי: ² ויחל לבנות בחדר שני בשייבת אדרבע למלכותו: ³ ואלה הוסד באמה קומתו וקו שלשים באמה סבב אותו סבב: ³ ודמות בקרים תחת לו סבב סבב סובבים אותו עשר באמה מקיפים את הים סבב שניים טורים הבקר יצוקים במצאתו: ⁴ עומד על שניים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלושה פנים ימה ושלשה פנים נגבה אשר על פני הארץ על פני רחוב הבית אמות עשרים והגבנה מאה ועשרים ויצפחו מפנימה זהב טהור: ⁵ ואות הבית הנדול חפה עז ברושים ויחפחו זהב אחריהם ביתה: ⁵ ועביו טפה ומשפטו כמעשה שפת כס פרח שושנה מהזוק בתים שלשת אלפיים יכיל: ⁶ ויעש כירורים עשרה ויתן חמשה מימיין וחמשה משמאול לרוחצה בהם את מעשה העולה ידיהו בסם והוים לרוחצה לכהנים בו: ⁷ ויעש את מנרות הזהב עשר ממשפטים ויתן בהיכל חמיש מימיין וחמשה משמאול: ⁸ ויעש שלוחות עשרה ווינה בהיכל חמישה מימיין וחמשה משמאול ויעש מזוקי זהב מאה: ⁹ ויעש חצר הכהנים והעוזרה הנדול והדלתות לעוזרה ודלתותיהם צפה נחתת: ¹⁰ ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגבה: ¹¹ ויעש חורם את הסירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את

3 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלים בהר המוריה אשר נראה לדוד אביו אשר הכנין במקום דוד בגרן היבוטי: ² ויחל לבנות בחדר שני בשייבת אדרבע למלכותו: ³ ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלים הארץ אמות במדת הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים: ⁴ וזהו אשר על פני הארץ על פני רחוב הבית אמות עשרים והגבנה מאה ועשרים ויצפחו מפנימה זהב טהור: ⁵ ואות הבית הנדול חפה עז ברושים ויחפחו זהב טוב וויל עליו חמרים ושרשות: ⁶ ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב פרוים: ⁷ ויחוף את הבית הקרוות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח קרובים על הקירות: ⁸ ויעש את בית קדרת הקדרים ארכו על פני רחוב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפחו זהב טוב לכרכרים שש מאות: ⁹ ומשקל למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב: ¹⁰ ויעש בבית קדרת הקדרים קרובים שניים מעשה עצים ויצפו אתם זהב: ¹¹ ווכנפי הקרים ארכם אמות עשרים כנף האחד לאמות חמיש מגעת לקיר הבית והכיפה האחורה אמות חמיש מגיע לכנף הקרן

הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבר
הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכהנים: 8
ויהיו הכהנים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו
הכהנים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 9 ויאריכו
הברדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פניו הדבר
ולא יראו החוצה ויהו שם עד היום הזה: 10 אין בארון
רק שני הלוחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת
יהוה עם בני ישראל באתם ממצרים: 11 ויהי בזאת
הכהנים מן הקדרש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו
אין לשמר למחוקות: 12 ויהלום המשדרים לכלם
לאסף להימן לידתו ובניהם ולאחיהם מלבשים
בוז במלחטים ובנכלים וכנרות עמידים מורה למזבח
ועמם כהנים למאה ועשרים ממחצרים בחצרות:
13 ויהי כאחד למחצרים ולמשדרים להشمיע קול
אחד להלל ולהדרות ליהוה וכחרים קול בחצרות
ובמלחטים ובכלי השיר ובחלל ליהוה כי טוב כי
עלול חסדו והביה מלא ענן בית יהוה: 14 ולא יכלו
הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה
את בית האלים: 15 ואת המנכחות עשה ואת הכירות עשה על המנכחות:
16 את הים אחד ואת היבק שנים עשר תחתיו: 17 ואת
הסירות ואת העיטים ואת המזולגות ואת כל כליהם
עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת
מרוק: 18 בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה
בין סכות ובין צדרה: 19 ויעש שלמה כל הכלים
האהלה לרבות כי לא נחקר משקל הנחשת: 20 ויעש
שלמה את כל הכלים אשר בית האלים ואת מזבח
הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים: 21 ואת
המנורות ונורתיהם לבערם ממשפט לפני הדריך זהב
סנור: 22 והפרח והנרות והמלךים זהב הוא מכלות
זהב: 23 והמנורות זהמורות והכפות והמחות והב
סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדרם
ודלת הבית להיכל זהב:

6 או אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל: 2 ואני

בנית בית זבל לך ומכון לשbatch עולמים: 3 ויסב
מלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל
ישראל עמד: 4 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
דבר בפיו את דוד אבי ובידיו מלא לאמר: 5 מן הימים
אשר הוציאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר
מכל שבטי ישראל לבנות בית להרות שמי ולא
בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל: 6 ואבחר
בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על
עממי ישראל: 7 ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית
לשם יהוה אלהי ישראל: 8 ויאמר יהוה אל דוד אבי
יען אשר היה עם לבב לבנות בית לשמי הטבות כי
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרבי: 9 רק אתה לא תבנה הבית כי בנק
ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית
יהוה ויבא שלמה את קדרי דוד אביו ואת הכסף ואת
זהב ואת כל הכלים נתן באוצרות בית האלים: 2 או
יקחיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות
נשiao האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את
ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 3 ויקחלו אל
מלך כל איש ישראל בחג ה הוא החדש השבעי: 4
ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלוים את הארון: 5 ויעלו
את הארון ואת אהל מועד ואת כל כל קדש אשר
באהל העלו אתם הכהנים הלוים: 6 והמלך שלמה
וכל עדת ישראל הנודדים עליו לפני הארון מובחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרבי: 7 ויביאו

המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלים: 12
עמדוים שנים והגלוות והכתרות על ראש העמודים
שתים והשכבות שתים לכוסות את שתי גלוות הכתרות
אשר על ראש העמודים: 13 ואת הרכmons ארבע מאות
לשכבות שנים טוריים רמנוניים לשכבה האחת
 לכוסות את שתי גלוות הכתרות אשר על פניו העמודים:
14 ואת המנכחות עשה ואת הכירות עשה על המנכחות:
15 את הים אחד ואת היבק שנים עשר תחתיו: 16 ואת
הסירות ואת העיטים ואת המזולגות ואת כל כליהם
עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת
מרוק: 17 בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה
בין סכות ובין צדרה: 18 ויעש שלמה כל הכלים
האהלה לרבות כי לא נחקר משקל הנחשת: 19 ויעש
שלמה את כל הכלים אשר בית האלים ואת מזבח
הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים: 20 ואת
המנורות ונורתיהם לבערם ממשפט לפני הדריך זהב
סנור: 21 והפרח והנרות והמלךים זהב הוא מכלות
זהב: 22 והמנורות זהמורות והכפות והמחות והב
סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדרם
ודלת הבית להיכל זהב:

5 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית

יהוה ויבא שלמה את קדרי דוד אביו ואת הכסף ואת
זהב ואת כל הכלים נתן באוצרות בית האלים: 2 או
יקחיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות
נשiao האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את
ארון ברית יהוה מעיר דוד ה הוא ציון: 3 ויקחלו אל
מלך כל איש ישראל בחג ה הוא החדש השבעי: 4
ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלוים את הארון: 5 ויעלו
את הארון ואת אהל מועד ואת כל כל קדש אשר
באהל העלו אתם הכהנים הלוים: 6 והמלך שלמה
וכל עדת ישראל הנודדים עליו לפני הארון מובחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרבי: 7 ויביאו

הויצא מחלץיך הוא יבנה הבית לשמי: ¹⁰ ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקים תחת דודיך אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה יבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: ¹¹ ואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל: ¹² ויעמד לפני מזבח יהוה ננד כל קהיל ישראל ויפרש כפיו: ¹³ כי עשה שלמה כיור נחשת ויתנהו בתוך העוזה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואותו שלוש קומותיו ויעמד עלייו ויברך על ברכו ננד כל קהיל ישראל ויפרש כפיו השמייה: ¹⁴ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אליהם בשמיים ובארץ שמר הברית והחסד לעבדיך הhallכמים לפניך בכל לבם: ¹⁵ אשר שמרת לעבדיך דודיך אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידיך מלאת ציון הזה: ¹⁶ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדיך דודיך אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללבכת בתורתך כאשר הלכת לפני: ¹⁷ ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן בדברך אשר דברת לעבדיך לדודיך: ¹⁸ כי האמנם ישב אליהם אתה האדם על הארץ הנה שמיים ושמי השמיים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתו: ¹⁹ ופנית אל חפלת עבדיך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפללה אשר עברך מותפלל לפניך: ²⁰ להיות ענייך פתחות אל הבית הזה יומם ולילך אל המקום אשר אמרת לשם שמק שם לשמעו אל התפללה אשר יתפלל עבדיך אל המקום הזה: ²¹ ושמעת אל תחננו עבדיך ועמד ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתקן מן השמיים ושמי וسلحתו: ²² אם יחתא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה: ²³ ואתה תשמע מן השמיים ועשית משפטם: ²⁴ כי יחתאו לך כי אין אדם אשר לא יחתא ואגפתם כם ונתתם לפני אויב ושבום שובייהם אל ארץ רחוקה או קרוובה: ²⁵ והשיבו אל לבכם בארץ אשר שפטת את עבדיך להשיב לרשע לחתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לחתת לוצדクトו: ²⁶ ואם יננה עמד

הטהנו העוניו ורשענו: ³⁸ ושבו אליך בכלם ובכל נפשם בארץ שביהם אשר שבו אתכם והתפללו דרך ארצם אשר נתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולביה אשר בניתו לשמך: ³⁹ וושמעת מני השם ממכון שבתק את הפלותם ואת תחניהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטא לך: ⁴⁰ עתה אלהי יהו נא ענייך פתחות ואזנייך קשבות לתפלת המקום זהה: ⁴¹ ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו תshawה וחסידיך ישmachו בטוב: ⁴² יהוה אלהים אל תשב פני מישיך זכרה לחסדי דוד עברך:

7 וככלות שלמה לחתפלו והאש ירדת מהשימים והתכל העלה והזובים וכבוד יהוה מלא את הבית: ² ולא יוכל הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: ³ וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצתה על הרצפה וישתחו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ⁴ והמלך וכל העם זבחים זבח לפניו יהוה: ⁵ ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר לפניו יהוה: ⁶ והכהנים עשרים אלף וחנכו עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף וחנכו את בית האלים המלך וכל העם: ⁷ והכהנים על משמרותם עמדים והלויים בכלי שיר יהוה אשר עשה דוד עברך להדות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דוד עברך והכהנים מחצרים נגדם וכל ישראל עמדים: ⁸ וויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפניו בית יהוה כי עשה שם הульות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים: ⁹ וויעש שלמה את החג בעת היה שבעת ימים וכל ישראל על עמו קהיל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים: ¹⁰ וויעשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים: ¹¹ ובו ימים עשרים ושלשה לחדר

8 ויהי מקץ ימים שני שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו: ² והערים אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה אתם ווישב שם את בני ישראל: ³ ווילך שלמה חמת צובה ויזוק עליה: ⁴ ויבן את תדمر

במדבר ואת כל ערי המscanות אשר בנה בחמתה: 5 ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריה: 6 ואת בعلת ואת כל ערי המscanות אשר היו לשלהמה ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חشك שלמה אשר חشك לבנות בירושלים ובבלבנון ובכל ארץ מושלו: 7 כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפרזי והחווי והיבוסי אשר לא מישראלῆ מה: 8 מן בנייהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום הזה: 9 ומין בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאתו כי המה אנשי מלחה ושרי שלישו ושרי רבבו ופרשיו: 10 ואלה שרוי הנציבים אשר למלך שלמה חמשים ומאותים הדרדים בעם: 11 ואת בת פרעה העלה שלמה עיר דוד לבית אביך אשר בנה לה כי אמר לא תשב אשר לי בבית דוד מלך ישראל כי קדרש המה אשר בא אהלים ארון יהוה: 12 או העלה שלמה עלות להוה על מובה יהוה אשר בנה לפני האולם: 13 ובדבר יום ביום להעלות מצות משה לשבות ולחדרים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המזות ובחג השבעות ובחג הסוכות: 14 ויעמד כמשפט דוד אביו את מחלקות הכהנים על עבדתם והלוים על מושבותם להלל ולשרת ננד הכהנים לדבר יום ביומו והשוערים במחלקותם לשער ושער כי כן מצות דוד איש האללים: 15 וולא סרו מצות המלך על הכהנים והלוים לכל דבר ולאצרות: 16 ותacen כל מלאתה שלמה עד היום מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה: 17 או הלא שלמה לעציוון נבר ואל אילות על שפת הים בארץ אדום: 18 ווישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדיו שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר שחוות שיש מאות זהב שחוות יעלה על הדנה האחת: 19 וזה יביביאו אל המלך שלמה:

9 מלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל כבד מאד ונמלים נשים בשםים זהב לרבות ואבן יקרת ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה: 2 וונדר לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הניד לה: 3 ותרא מלכת שבא את חכמתה שלמה והביה אשר בנה: 4 ומאל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיםם ומשקו ומלבושיםם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח: 5 ותאמר אל המלך אמת הדרבר אשר שמעתי בארץ עלייך ועל חכמתך: 6 ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עני וננה לא הנד לי חצי מרבית חכמתך יספה על השמואה אשר שמעתי: 7 אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמידים לפניך תמיד ושמעים את חכמתך: 8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתחך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנק לעליהם למלך לעשות משפט וצדקה: 9 וותן למלך מה ועשרים ככר זהב ובשימים לרבות ואבן יקרת ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: 10 ונום עבדי חירם ועבדיו שלמה אשר הביאו זהב מאופיר היביאו עצי אלגומים ואבן יקרת: 11 ווישע המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית ברץ יהודה: 12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את ארץ יהודה: 13 ותפקידו של מלך מלבד אשר הביאה אל המלך כל חפצה אשר שאללה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפק ותליך לארכזה היא ועבדיה: 14 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלהמה בשנה אחת שיש מאות ושים ושכרי זהב: 15 לבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערבות ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלהמה: 16 ויועש המלך שלמה מאות וחמשים ככר שחוות שיש מאות זהב שחוות יעלה על הדנה האחת: 17 וזה יביביאו אל המלך שלמה

ושלשל מאות מננים זהב שחוות שלש מאות זהב יعلاה ממצרים: 3 וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל על המגן האחת ויתנים המלך בבית יער הלבנון: 4 אביך הקשה ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 5 את עלהנו ועתה הקל מעברת אביך הקשה ומעלך הכבד אשר נתן עליינו ונעברך: 6 ווועץ המלך שלשות ימים ושבו אליו וילך העם: 7 רחבעם את הוקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביך הכבד אשר נתן עליינו ונעברך: 8 ווועץ המלך שלשות ימים ושבו אליו וילך העם בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להшибם לעם הזה דבר: 9 וידברו אליו לאמר אם היה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אליהם דברם טובים והוא לך עבדים כל הימים: 10 ויעזב את עצת הוקנים אשר יעצחו ווועץ את הילדיים אשר גדרו אותו העמדים לפניו: 11 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשב דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עליינו: 12 וידברו אותו הילדיים אשר גדרו אליו לאמר מה תהאמר לעם אשר דברו אליו לאמר אותו אשר דבר הכביד את עליינו ואתה הקל מעליינו מה אמר אליהם קטני עבה ממתני אביך: 13 ועתה אבוי העמים עלייכם על כבד ואני אסיך על עלייכם אבוי יסיד אתם בשוטים ואני בעקרבים: 14 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד נבול מצרים: 15 ויתן המלך את הכסף בירושלים לבבון ואת הארזים נתן כ skimim אשר בשפלה לרבי: 16 ומוציאים סוסים מצרים לשלהם ומכל הארץ: 17 ואריו דברי שלמה הראשנים והאחרונים הללו שמע המלך אל העם כי היה נסבה מעם האלים למען הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיה השלוני ובחוות יערדי החזה על ירבעם בן נבט: 18 וימלך שלמה בירושלים על כל ישראל ארבעים שנה: 19 וישכב שלמה עם אבתו ויקברתו בעיר דוד אביו יימלך רחבעם בנו תחתיו:

10 וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל להמלך אותו: 2 ויהיו כשמי ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך ושב ירבעם

המס וירגמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים: ¹⁹ וויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה:

11 ויבא רחבעם ירושלים ויקhal את בית יהודה ובנימן מאה ושמוניים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשב את המלוכה לרחבעם: ²⁰ ויהי דבר יהוה אל שמעיו איש האלוהים לאמר: ³ אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר: ⁴ כה אמר יהוה לא תעלן ולא תלחמו עם אחיכם שבו איש לבתו כי מאי נהייה הדבר הזה ושמי עת דבר יהוה וישבו מלכת אל ירבעם: ⁵ ווישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצוור ביהודה: ⁶ ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע: ⁷ ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלים: ⁸ ואת נת ואת מרשה ואת זיף: ⁹ ואת אדרורים ואת לכיש ואת עזקה: ¹⁰ ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובנימן ערי מצרות: ¹¹ וויהזק את המצרות ויתן בהם נגידים ואצרים מאכל ושם ווין: ¹² ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה ובנימן: ¹³ והכהנים והלויים אשר בכל ישראל התייצבו עליו מכל גבולם: ¹⁴ כי עזבו הרים את מגדשיהם ואחזום וילכו ליהודה ולירושלם כי הרים ירבעם ובנוו מכחן ליהוה: ¹⁵ וויעמד לו כהנים לבמות ולשעריהם ולענלים אשר עשה: ¹⁶ ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את לבכם לבקש את יהוה אלהי אבוזיהם: ¹⁷ וויהזק את מלכות יהודה ויאמכו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלו בדרך דוד מחלת בן ירימوت בן דוד אביהיל בת אליאב בן דברים טובים: ¹⁸ וויהזק המלך רחבעם בירושלם ישי: ¹⁹ ותלד לו בנים את יושע ואת שמריה ואת זהם: ²⁰ ואחריה ליה לחק את מעכה בת אבשלום ותלד לו

את אביה ואת עתי ואת זיווא ואת שלמיה: ²¹ וויאחוב

רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשי ופילנשו כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים ווילד עשרים ושמונה בנים ושים בנות: ²² וויעמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחו כי להמליכו: ²³ ויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצאות ויתן להם המזון לרוב ויאתל המון נשים:

12 ויהי כהcin מלכות רחבעם וכחוקתו עזב את תורת יהוה וככל ישראל עמו: ² ויהי בשנה החמשית למלך רחבעם עליה שיק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה: ³ באלף ומאותם רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לווים סכינים וכושים: ⁴ וילבד את ערי המצאות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם: ⁵ ושמעה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שיק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד שיק: ⁶ וויכנעו שרוי ישראל והמלך ואמרו צדיק יהוה: ⁷ ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשוחות נחתיהם להם כמעט לפולטה ולא חתק חתמי בירושלם ביד שיק: ⁸ כי יהיו לו לעבדים וידעו עבדותם ועבדות מלכות הארץות: ⁹ וויעל שיק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לך ויקח את מנוי הזהב אשר עשה שלמה: ¹⁰ ויעש המלך רחבעם תחתיהם מנוי נחת והפקיד על יד שרוי הרצים השמרים פתח בית המלך: ¹¹ וויהי מורי בוא המלך בית יהוה בא הרצים ונשאום והשבום אל תא הרצים: ¹² ובהכנעו שב רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלו בדרך דוד מחלת בן ירימות בן דוד אביהיל בת אליאב בן דברים טובים: ¹³ וויהזק המלך רחבעם בירושלם ישי: ¹⁴ ווילך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלךו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר

בראש האללים וכתנו וಚצירות התרועה להריע
עליכם בני ישראל אל תלחנו עם יהוה אלהו אביכם
כי לא תצליחו: ¹³ וירבעם הסב את המערב לבוא
מאחריהם והיו לבני יהודה והמערב מאחריהם: ¹⁴
ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו
לייהו והכתנים מחצרים בחצירות: ¹⁵ ויריעו איש
יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאללים נגף את
ירבעם וכל ישראל לפני אביה יהודה: ¹⁶ וינסו בני
ישראל מפני יהודה ויתנש אליהם בידם: ¹⁷ ויכו בהם
אביה ועמו מכיה רבה ויפלו חללים מישראל חמש
מאות אלף איש בחור: ¹⁸ ויכנעו בני ישראל בעת
ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהו
אבותיהם: ¹⁹ וירדף אביה אחר ירבעם וילכד ממנה
ערם את בית אל ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה
וاث עפרון ובנותיה: ²⁰ ולא עצר כה ירבעם עוד ביום
אביה וינגפו יהוה וימת: ²¹ ויתחזק אביה ויאלו
נשים ארבע עשרה ווילוד עשרים ושנים בנים וSSH
שרה בנות: ²² ויתר דברי אביה ודרךיו ודבריו
 כתובים במדרש הנביא עדו:

14 וישכב אביה עם אבתו ויקברו אותו بعد
דוד וימלך אסא בנו תחתיו ביוםיו שקתה הארץ עשר
שנתיים: ² ויעש אסא הטוב והישר בעני יהוה אלהו: ³
ויסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר את המצבות
וינדע את האשרים: ⁴ ויאמר ליהודה לדרוש את
יהוה אלהו אבותיהם ולעשות התורה והמצווה: ⁵
ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט
המלך להפניו: ⁶ ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקתה
הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כי הניח יהוה
לו: ⁷ ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב
חומה ומגדלים דלתים ובריכים ועדנו הארץ לפניינו
כי דרשו את יהוה אלהינו דרשו וניח לנו מסביב
ויבנו ויצליחו: ⁸ ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמלה

יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו
נעמה העמנית: ¹⁴ ויעש הרע כי לא הכנין לבו לדרוש
את יהוה: ¹⁵ ודברי רחבעם הראשונים והאחרונים
הלא הם כחובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה
להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים: ¹⁶
וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר בעיר דוד וימלך
אביה בנו תחתיו:

13 בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך
אביה על יהודה: ² שלוש שנים מלך בירושלים ושם
אמו מיכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה היהה בין
אביה ובין וירבעם: ³ ויאסר אביה את המלחמה בחיל
גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם
ערק עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור
נבור חיל: ⁴ ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר
אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל: ⁵ הלא
לכם לדעת כי יהוה אלהו ישראל נתן ממלכה לדוד
על ישראל לעולם לו ולבני ברית מלך: ⁶ ויקם
ירבעם בן נבט עבר שלמה בן דוד וימרעד על אדנו:
ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על
רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ודרך לבב ולא
התזוק לפניהם: ⁸ ועתה אתם אמרים להתזוק לפני
מלך יהוה ביד בני דוד ואתם המון רב ועמכם
עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: ⁹ הלא
הרחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלוים ותעשו
לכם כהנים כעמי הארץ כל הבא למלך ידו בperf
בן בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים: ¹⁰
ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנו וכהנים משרתו
לייהו בני אהרן והלוים במלאתך: ¹¹ ומתקטרים
לייהו עלות בבקר בבקר ובערב בערב וקטרת
סמים ומערכת לחם על השלחן הטהור ומונורת הזהב
ונרתיה לבער בערב בערב כי שמרים אנחנו את
משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבם אותו: ¹² ונהנה עמנו

מיהודה שלש מאות אלף ומבניין נשי מנן ודרבי אסא: ¹¹ ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפיים: ¹² ויבאו בברית לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם בכל לבם ובכל נפשם: ¹³ וככל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל יומת למן קטן ועד נדול למאיש ועד אשא: ¹⁴ וישבעו ליהוה בקהל נדול ובתרועה ובחצירות ובשורות: ¹⁵ וישמחו כל יהודה על השבעה כי בכל לבם נשבעו ובכל רצונם בקשנו וימצא להם וניח יהוה להם מסביב: ¹⁶ וגם מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה וידק וושרכ בנהל קדרון: ¹⁷ ווהבמות לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימיו: ¹⁸ ויבא את קדרשי אביו וקדשו בית האללים כסף זהב וככלים: ¹⁹ ומלחמה לא הייתה עד שנת שלשים וחמש מקנה הכו וישבו צאן לרב גומלים וישבו ירושלים: ²⁰ למלכות אסא:

16 בשנת שלשים וש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבתי תח ויצא ובא לאסא מלך יהודה: ² ויצא אסא כסף זהב מאוצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדר מלך אדום היושב בדרמשק לאמר: ³ ברית בין יובניך ובין אביך ובין אביך הנה שלחתי לך כסף זהב לך: הuper בריתך את בעשא מלך אסא ישראל ויעלה מעלי: ⁴ וישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אбел מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי: ⁵ ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישבת את מלاكتו: ⁶ ואסא המלך ללח את כל יהודה וישאו את אبني הרמה ואת עצייה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע ואת המצפה: ⁷ ובעת ההיא בא חנוי הראת והגרים עמהם מאפרים וממנש ומשמעון כי נפלו עליו אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשעך על מלך מישראל לרב בראתם כי יהוה אלהיו עמו: ¹⁰ ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת חמיש עשרה למלכות מלך אדום מידך: ⁸ הלא הכושים והלוויים היו ליחיל

לרב לרכב ולפרשיות להרבה מادر ובהשען על נס עליון שבעת אלפים ושבע מאות: ¹² יהוה נתם בידך: ⁹ כי יהוה עניינו משפטות בכל הארץ להתחזק עם לבם שלם אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש עמק מלחמות: ¹⁰ וכיensus אסא אל הראה ויתנהו בית המהפקת כי בזעף עמו על זאת וירצין אסא מן העם בעת ההיא: ¹¹ וזהנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל: ¹² ויחלא אסא בשנת שלושים והשע למלכותו ברגליך עד למעלה חיליו ונם בחלייו לא דרש את יהוה כי ברפאים: ¹³ וישכב אסא עם אבתו וימת בשנת ארבעים וחת למלכו: ¹⁴ ויקברדו בקברתו אשר כרה לו בעיר דוד וישכבה במשכב אשר מלא בשמיים ונונים מרקחים במרקחת מעשה יהודיה: ¹⁵ ושרפלו שרפיה נדוליה עד למאדר:

18 יהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחנן לאחאב: ² וירד לקץ שנים אל אחאב לשמדון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתחו עלולות אל רמות גלעד: ³ ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התליך עמי רמות גלעד ויאמר לו כמוני עמוק וכעמק עמי ועמק במלחמה: ⁴ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה: ⁵ ויקבץ מלך ישראל את הנאמים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמות גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עליה ויתן האלים ביד המלך: ⁶ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו: ⁷ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרשו את יהוה מאתו ואני שנאתינו כי איןנו מתנכא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה הוא מיכיתו בן מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכיתו בן מילא: ⁸ ויקרא ימלך ישראל ויהושפט אל יאמר המלך בן: ⁹ ויקברדו ליהודה ולבבון וטוב ואדוניה הלוים ועםם יהונתן ואדניתו וטובייה וונתיהו ושבהאל ושמירמות הלויים שמעיהו ונתניהו וובדייהו ועשהאל ושמירמות אלישמע ויהורם הכהנים: ¹⁰ וילמדו ביהודה ועםם ספר תורה יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם: ¹¹ ויהי פחד יהוה על כל מלכות הארץ אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עמו יהושפט: ¹² ומן פלשתים מבאים ליהושפט מנהה וכסף משא איש על כסאו מלבושים בגדים וישכבים בגרןفتح

שער שמרון וכל הנבאים מותגבים לפנייהם: ¹⁰ ויעש לו צדקהו בן כנענה קרני ברזיל ויאמר כי אמר יהוה באלה תננה את ארם עד כלותם: ¹¹ וכל הנבאים נבאים כן לאמר עליה רמת נלעד והצלחה ונתן יהוה ביד המלך: ¹² והמלך אשר הילך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מוהם ודברת טוב: ¹³ ויאמר מיכיהו כי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו דבר: ¹⁴ ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל רמת נלעד למלחמה אם אחרל ויאמר עליו והצלחו וינתנו בידכם: ¹⁵ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אליו רק אמרת בשם יהוה: ¹⁶ ויאמר ראיתי את כל ישראל אמרת על ההרים כצאן אשר אין להן רעה ויאמר נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא אדרנים לאלה ישבו איש לבתו בשלום: ¹⁷ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי לך לא יתנבא עלי טוב כי אם לרע: ¹⁸ ויאמר לבן שמעו דבר יהוה ראייתו את יהוה ישב על כסאו וככל צבא השמים עמדים על ימינו ושמאלו: ¹⁹ ויאמר יהוה מיפתחת את אחאב מלך ישראל ויעל וויפל בرمות נלעד וזה אמר כה זהה אמר כה: ²⁰ וייצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפנתנו ויאמר יהוה אליו במה: ²¹ ויאמר יצא והייתי לרוח שקר בפי כל נבאייו ויאמר תפתה ונם תוכל צא ועשה כן: ²² ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפינבאייך אלה ויהוה דבר עלייך רעה: ²³ וויגש צדקהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלווי ויאמר כי זה הדרך עבר רוח יהוה מأتي לדבר אתך: ²⁴ ויאמר מיכיהו הנה ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחכבה: ²⁵ ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבו אל אמון שר העיר ואל יושב בן המלך: ²⁶ ואמרתם כי אמר המלך שמו זה בית הכלא והאכלתו לחם לחץ ומים לחץ עד אמרכה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם:

10 וכל ריב אשר יבוא עלייכם מאהיכם היישבים בערים בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא אשמו: 11 והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה זובדיהו בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך וشرطם הלוים לפניכם חקוק ועשוי יהו 12 עם הטוב:

20 יהו אחיךן באו בני מואב ובני עמון ועםם מהעמוניים על יהושפט למלחמה: 2 ויבאו ויגדרו יהושפט לאמר בא עלייך המן רב מעבר לים מארם והנים בחצון חמר היא עין נדי: 3 ויראו ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה: 4 ויקבצו יהודה לבקש מיהוה נם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה: 5 ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה: 6 ויאמר יהוה אלדי אבתינו הלא אתה הוא אלהים בשםים אתה מושל בכל ממלכות הננים ובידך כח וגבורת ישבי הארץ הזאת לפני עמדיך ישראל ותתנה לזרע אבריהם אהבך לעולם: 8 וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשם לאמך: 9 אם תבוא עליינו רעה הרב שפט ודבר רועב נעמלה לפני הבית הזה ולפניך כי שמק בבית הזה ונזעך אליך מצרתו ותשמע ותושיע: 10 ועתה הנה בני עמון ומואב והר שער הבאים ליהודה נתה לישראל ותתנה לזרע לבוא לנו שננו מירשתך אשר הורשתנו: 12 אלהינו הלא השפט בם כי אין בנו כה לפני המן הרוב הזה הבא עליינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עלייך עיניינו: 13 וכל יהודה עמדים לפני יהוה נם טעם נשיהם ובניהם: 14 ויהזיאל בן זכרייה בן בניה בן יעיאל

יהוה: ²⁹ ויהי פחד אלהים על כל מלוכות הארץ
בשםם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל: ³⁰ ותשקט מלכות יהופט וינה לו אלהיו מסביב: ³¹ וימליך יהופט על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו ושרים וחמש שנה מלך בירושלים ושם אמו עזובה בת שלחיה: ³² וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות השר בעני יהודה: ³³ אך הבמות לא סרו עוד העם לא חיכו לבם לאלהי אבותיהם: ³⁴ ויתר דבריו יהופט הראשים והאחרנים הנם כתובים בברבי יהוא בן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל: ³⁵ ואחריכן אתחבר יהופט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות: ³⁶ ויחברתו עמו לעשות אניות ללבת תרשיש ויעשו אניות בעזיזנו נבר: ³⁷ ויתנבא אליעזר בן דודו ממרשה על יהופט לאמר כהתחברך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך וישברו אניות ולא עצרו ללבת אל תרשיש:

21 וישכב יהופט עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעיר דוד וימליך יהורם בנו תחתיו: ² ولو אחים בני יהופט עזירה ויהיאל זכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהם כל אלה בני יהופט מלך ישראל: ³ ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמנדרות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור: ⁴ ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחים בחרב ונם משרי ישראל: ⁵ בן שלשים ושתיים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלים: ⁶ וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אהב כי בת אהב היהה לו אשה ויעש הרע בעני יהודה: ⁷ ולא אבה יהוה להשחת את בית דוד למען הברית אשר כרת לדוד וכאשר אמר תחת לו ניר ولבניו כל הימים: ⁸ בימי פשע אדום מתחדיד יהודה וימליך עלייהם מלך: ⁹ ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם ליליה ויק אדום

הסובב אליו ואת שדי הרכב: ¹⁰ ויפגע אדום מתחת ייד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת היא מתחית ידו כי עזב את יהוה אלהי אבותיו: ¹¹ גם הוא עשה במוות בהרי יהודה ויזן את ישבי ירושלים וידח את יהודה: ¹² ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דוד אביך תחת אשר לא הלכת בדרכי יהופט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה: ¹³ ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה את יהודה ואת ישבי ירושלים כהונות בית אחאב וגס את אחיך בית אחיך הטובים ממרק הרגנת: ¹⁴ הנה יהוה נnf מנפה נדולה בעמק ובבניך ובנשיך ובכל רכושך: ¹⁵ ואתה בחליים רבים במחללה מעיך עד יצאו מעיך מן החליל ימים על ימים: ¹⁶ ויעיר יהוה על יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים: ¹⁷ ויעלו ביהודה ויבקעו וישבו את כל הרוכש הנמצא לבית המלך ונם בניו ונשוו ולא נשאר לו בן כי אם יהואה קטן בניו: ¹⁸ ואחריו כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא: ¹⁹ ויהיו לימים מימים וכעת זאת הקרן לימים שנים יצאו מעיך עם חליו וימת בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אבותיו: ²⁰ בן שלשים ושתיים היה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלים וילך بلا חמדה ויקברתו בעיר דוד ולא בקברות המלכים:

22 וימליך ישבי ירושלים את אחזיהו בני ה קטן תחתיו כי כל הראשים הרג הנדור הבא בערבים למחנה וימליך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: ² בן ארבעים ושתיים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת הוא הילך בדרך בית אהב כי אמו היהה יועצתו להרשיע: ⁴ ויעש הרע בעני יהודה כבית אהב כי מהה היו לו יוועצים אחרי מות אביו למשחיהם לו: ⁵ גם בעצם הילך וילך את יהורם בן אחאב מלך

יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללוים מהה יבוא כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: 7 והקיפו הלוים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והוא את המלך בבא ובצאתו: 8 ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהודע הכהן ויקחו איש את אנשיו בא השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהודע הכהן את המחלקות: 9 ויתן יהודע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המננות ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בית האללים: 10 ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד כתקה הבית השמאלית למשבח ולבית על המלך סביב: 11 וויצו אט בן המלך ויתנו עליו את הנור ואת העדות וימלכו אותו וימשחו יהודע ובניו ויאמרו יחי המלך: 12 ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמלחלים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה: 13 ותרא וננה המלך עומד על עמודו מבוא והשרים והחצרות והמשוררים בכל עם הארץ שמה ותקע בחצרות והמשוררים בכל השיר ומוריעים להלל ותקרע עתליהו את בנדיה ותאמר קדר קדר: 14 וויצו יהודע הכהן את שריה המאות בקדרי החיל ויאמר אלהם הוציאו אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתו בית יהוה: 15 וישמו לה ידים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית המלך ומיותה שם: 16 ויכרת יהודע ברית ביןינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה: 17 ויבאו כל העם בית הבעל ויתחזו ואת מזבחתו ואת צלמיו שברו ואת מותן כהן הבעל הרנו לפני המזבחות: 18 וישם יהודע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלוים אשר חלק דוד על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמה ובשר על ידי דוד: 19 ויעמד השוערים על שער בית יהוה ולא יבא טמא לכל דבר: 20 ויקח ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכור המרים את יורם: 21 וישב להתרפא ביזרעאל כי המכימים אשר הכהנו בrama בהלחמו את חזאל מלך ארם ועריוו בון יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: 22 ומלאיהם היהתה תבוסת אחיזהו לבוא אל יורם ובכאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמי שאר משחו יהוה להכricht את בית אחאב: 23 ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שריה יהודה ובני אחיזהו משרותם לאחיזהו ויהרנו: 24 ויבקש את אחיזהו וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבאו אל יהוא וימתחו ויקברדו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לבית אחיזהו לעצר כח למלכה: 25 ועתליהו אם אחיזהו ראתה כי מטה בנה ותקם ותדבר את כל זרוע הממלכה לבית יהודה: 26 ותתקח יהושבעת בת המלך את יוаш בן אחיזהו ותגנב אותו מטבח בני המלך המומתים ותתנו אותו ואת מינקתו בחדר המתות וסתוריהו יהושבעת בת המלך יהורם אשית יהודע הכהן כי היא הייתה אחות אחיזהו מפני עתליהו ולא המיתתתו: 27 ויהי אתם בבירות האללים מתחבא שנים ועתליה מלכת על הארץ:

23 ובשנה השבעית התחזק יהודע ויקח את שריה המאות לעזריו בון ירחים ולישמעאל בן יהונן ולעזריו בון עבד ואת מעשיו בון עדיהו ואת אלישפט בן זכריו עמו בברית: 2 ויסבו ביהודה ויקבצו את הלוים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלים: 3 ויכרת כל הקהיל ברית בבירות האללים עם המלך ויאמר להם הנה בון המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד: 4 זה הדבר אשר העשו השלשים מכם בא השבת לכהנים וללוים לשערי הרים: 5 והשלשה בבירות המלך והשלשה בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה: 6 ואל

ויעשו כלים לבית יהוה כל שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף והוא מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהודע: ¹⁵ ויזון יהודע וישב ימים וימת בן מה ושלשים שנה במותו: ¹⁶ ויקברתו בעיר דוד עד המלכים כי עשה טוביה בישראל עם האלים וביתו: ¹⁷ ואחריו מות יהודע באשר יהודת וישתחוו למלך או שמע המלך אלהם: ¹⁸ ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלים באשמתם זאת: ¹⁹ וישלח בהם נבאים להשיכם אל יהוה ויעידו בהם ולא האוננו: ²⁰ ורוח אליהם לבשה את זכריה בן יהודע הכהן ויעמד מעליהם ויאמר להם מה אמר האלים מה מהם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עובתם את יהוה ויעזב אתכם: ²¹ ויקשרו עליו וירגנוו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה: ²² ולא זכר יואש המלך החסיד אשר עשה יהודע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש: ²³ ויהי לתקופת השנה עליה עליו חיל אדם ויבאו אל יהודה וירושלים וישחתו את כל שריו העם מעם וכל שללם שלו למלך דרמשק: ²⁴ כי במצער אנשים באו חיל ארם יהוה נתן בידם חיל לרבים מאר כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יואש עשו שפטים: ²⁵ ובכלכם ממננו כי עזבו אותו במחלאים רבים התקשרו עליו עברי בדמי בני יהודע הכהן ויהרגנו על מטהו וימת ויקברתו בעיר דוד ולא קברתו בקברות המלכים: ²⁶ ואלה המתקשרים עליו זבד בן שמעת העmonoית ויהובד בן שמרית המואבית: ²⁷ ובנוו ורב המשא עליו ויסוד בית האלים הנם כתובים על מדרש ספר המלכים וימלך אמץיהו בנו תחתיו:

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמץיהו ושרים ותשע שנה מלך בירושלים ושם אמו יהודן מירושלים: ויעמידו את בית האלים על מתקנתו ויאמץיהו: ¹⁴ וככלותם הביאו לפני המלך יהודע את שאר הכסף ³

את שריה המאות ואת האדריכים ואת המושלים בעם ואח כל עם הארץ וירד את המלך מבית יהוה ויבא בתוך שער העליון בית המלך ויושיבו את המלך על כסא הממלכה: ²¹ וישמחו כל עם הארץ והעיר שקתה ואת עתליהו המיתו בחרב:

24 בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלים ושם אמו צביה מבאר שבע: ² ויעש יואש היישר בעני יהוה כל ימי יהודע הכהן: ³ וישא לו יהודע נשים שתים ווילד בניים ובנות: ⁴ ויהי אחדריכן היה עם לב יואש לחדש את בית יהוה: ⁵ ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לעיר יהודה וקכזו מכל ישראל כספ לחזק את בית אלהים מדי שנה בשנה ואתם מהחרו לדבר ולא מהר הלוים: ⁶ ויקרא המלך ליהודע הראש ויאמר לו מדרוע לא דרשת על הלוים להביא מיהודה ומירושלים את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאهل העדות: ⁷ כי עתליהו המרשעת בניה פרצאו את בית האלים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים: ⁸ ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה: ⁹ ויתנו קול ביהודה ובירושלים להביא ליהוה משאת משה עבד האלים על ישראל במדבר: ¹⁰ וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד כללה: ¹¹ ויהי בעת יביא את הארון אל פקרת המלך ביד הלוים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון ויאשוו וישבבו אל מקמו כי עשו ליום ביום ויאספו כספ לרבי: ¹² ויתנהו המלך יהודע אל עשו מלאכת עבודה בית יהוה ויהיו שקרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה ונם לחרשי ברזל ונחתת לחזק את בית יהוה: ¹³

ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאה בידם ויעמידו את בית האלים על מתקנתו ויאמץיהו: ¹⁴ וככלותם הביאו לפני המלך יהודע את שאר הכסף

וייהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכנים את המלך אבוי: ¹⁷ ואות בניהם לא המית כי כתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בני ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטא ימותו: ¹⁸ ויקבץ אמץיהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשדי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למכן עשרים שנה ומעלה וימצא שלוש מאות אלף בחור יצא צבא אחד רמה וצנה: ¹⁹ וירושר מישראל מהא אלף נבור חיל במאה ככר כסף: ²⁰ ואיש האלים בא אליו לאמר המלך אל יבא עמק צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים: ²¹ כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה ישילך האלים לפני אויב כי יש כח באלים לעוזר ולהכשיל: ²² ויאמר אמץיהו לאיש האלים ומה לעשות למאה הככר אשר נתתי לנדוד ישראל ויאמר איש האלים יש ליהוה לחת לך הרבה מזה: ²³ ויבדילם אמץיהו להגדור אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויהדר אפס מאר ביהודה וישבו במקום בחרי אף: ²⁴ ואמץיהו התחזק וינגה את עמו וילך ניא המלחיח ויד את בני שער עשרה אלפיים: ²⁵ ושרת אלפיים חיים שבו בני יהודה ויביאם לראש הסלע וישליכם מראש הסלע וכולם נבקעו: ²⁶ ובנוי הגדור אשר השיב אמץיהו מלכת עמו למלחמה והפשטו בערי יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפיים ויבזו בזה הרבה: ²⁷ ויהיו אחורי בא אמץיהו מוכחות את אדומים ויבא את אלהי בני שער ויעמידם לו לאלים ולפניהם ישתחווה ולהם יקטר: ²⁸ ויהר אף יהוה באמץיהו וישלח אליו נביא ויאמר לו מה דרשת את אלהי העם אשר לא הצליו את עם מידך: ²⁹ ויהיו בדברו אליו ויאמר לו הלויען מלך נתוך חדר לך למה יכו ויחדלו הנביא ויאמר ידעתי כי יעצ אליהם להשחיתך כי עשית זאת ולא אבותיו בעיר יהודה:

26 ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן ש ששרה שנה וימליךו אותו תחת אבוי אמץיהו: ² והוא בנאת אילות וישראל ליהודה אחרי שכוב המלך עם אבותיו: ³ בן ש ששרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלים ושם אמר יכילה מן ירושלם: ⁴ ויעש הירוש בעני יהודה ככל אשר עשה

אמצידיו אביו: **וַיְהִי לְדָרְשָׁנָהָם בִּימֵי זְכִירֵי הָמִבֵּן בְּרִאַת הָאֱלֹהִים וּבִימֵי דָרְשׁוֹ אֶת יְהוָה הַצְלִיחוֹ הָאֱלֹהִים: **וַיֵּצֵא וַיַּחֲמַם בְּפָלֶשֶׁתִים וַיִּפְרֹץ אֶת חָוָתָה אֲשֶׁר וְבָפָלֶשֶׁתִים: **וַיַּעֲירֵהוּ הָאֱלֹהִים עַל פָּלֶשֶׁתִים וְעַל הָעֲרָבִים הַיְשִׁבִּים בְּנוֹר בָּעֵל וְהַמְּעוֹנוֹם: **וַיִּתְנַנוּ הַעֲמָנוֹנִים מִנְחָה לְעִזְוִיתוֹ וַיְלַךְ שָׁמוֹעַד לְבּוֹא מִצְרָיִם כִּי הַחֹזֶק עַד לְמַעַלָּה: **וַיַּבְנֵן עִזְוִיתוֹ מַנְדָּלִים בִּירוּשָׁלָם עַל שַׁעַר הַפְּנִיה וְעַל שַׁעַר הַגִּיא וְעַל המִקְצָע וְיוֹחָק:**********

וַיַּבְנֵן מַנְדָּלִים בְּמִדְבָּר וַיַּחֲצֵב בָּרוֹת רַבִּים כִּי מִקְנָה רַבָּה הָיָה לוֹ וְבַשְּׁפֵלָה וּבְמִשּׁוּר אֲכְרִים וּכְרָמִים בְּהָרִים וּבְכַרְמֵל כִּי אָהָב אֶרְדָּמָה הִיא: **וְיַהְיֵה לְעִזְוִיתוֹ חִיל עַשְ׈ה מִלְחָמָה יוֹצָא צָבָא לְנִדּוֹר בְּמִסְפֵּר פְּקָדָתָם בַּיּוֹם הַסּוֹפֵר וּמִעֲשֵׂי הַשׁוֹׁטֵר עַל יָד חַנְנִיתוֹ מִשְׁרֵי הָמֶלֶךְ: **כָּל מִסְפֵּר רָאשֵׁי הַאֲבּוֹת לְגַבּוֹרִים חִיל אַלְפִּים וְשָׁמָאֹות: **וְעַל יָדָם צָבָא שָׁלַשׁ מֵאוֹת אַלְפִּים וְשָׁבַע אַלְפִּים וְחַמְשׁ מֵאוֹת עַשְׁ�ׁתָּא מִלְחָמָה בְּכָחָ חִיל לְעֹזֶר לְמֶלֶךְ עַל הָאֹיֵב: **וַיַּכְן לָהֶם עִזּוֹת לְכָל הַצָּבָא מְנִינִים וּרְמַחְיִים וּכְבוּעִים וּשְׁרִינִית וּקְשָׁתוֹת וְלְאַבְנֵי קָלְעִים: **וַיַּעֲשֵׂה בִּירוּשָׁלָם חַשְׁבָּנוֹת מִחְשָׁבָת הַשׁוֹׁב לְהַיּוֹת עַל הַמַּנְדָּלִים וְעַל הַפְּנוּת לִירְאָה בְּחִצִּים וּבְאַבְנִים גְּדֹלוֹת וַיַּצֵּא שָׁמוֹעַד לְמִרְחָוק כִּי הַפְּלִיא לְהַעֲרֵד כִּי חֹזֶק: **וְכַחֲזֹקָתוֹ נִבְחָר לְבּוֹ עַד לְהַשְׁחִית וְיִמְעַל בִּיהוָה אֱלֹהִי וַיָּבֹא אֶל הַיכָּל יְהוָה לְהַקְטִיר עַל מִזְבֵּחַ הַקְטָרָתָה: **וַיַּבְאֵא אֶחָרָיו עִזְוִיתוֹ הַכָּהֵן וְעַמוֹּו כָּהָנִים לְיהוָה שְׁמָנוֹנִים בְּנֵי חִיל: **וַיַּעֲמֹדוּ עַל עִזְוִיתוֹ הַמֶּלֶךְ וַיִּאמְרוּ לוֹ לֹא לְךָ עִזְוִיתוֹ לְהַקְטִיר לִיהוָה כִּי הַמֶּלֶךְ לְכָהָנִים בְּנֵי אַהֲרֹן הַמִּקְדְּשִׁים לְהַקְטִיר צָא מִן הַמִּקְדֵּשׁ כִּי מַעַלָּת וְלֹא לְךָ לְכִבּוֹד מִיהוָה אֱלֹהִים: **וַיַּזְעַף עִזְוִיתוֹ וּבְכִדוֹ מִקְטָרָת לְהַקְטִיר וּבְזַעַפְוָה עַם הַכָּהָנִים וְצְרָעָת יוֹרָה בְּמִצְחָוָה לְפִנֵּי הַכָּהָנִים בְּכִתְּהִיר יוֹהָה מַעַל לְמִזְבֵּחַ הַקְטָרָתָה: **וַיַּפְּנֵן אֶלְיוֹן עִזְוִיתוֹ כָּהֵן הָרָאשָׁה וְכָל********************

27 **בָּנָן עַשְׁ�ׁתָּא וְחַמְשׁ שָׁנָה יוֹתָם בְּמֶלֶכְוּ וְשָׁשׁ עַשְׁרָה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם וְשָׁמָם אָמוֹר יְרֹשָׁה בְּתַצְדָּקָה: **וַיַּעֲשֵׂה הַיִשְׁרָאֵל בְּעַנִּי יְהוָה כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה עִזְוִיתוֹ אָבִיו רָק לְאָבָה הַיִלְלָה יְהוָה וְעַד הָעָם מִשְׁחָתִים: **וְהָא בְּנָה בְּאָל הַיִלְלָה יְהוָה וְעַד הָעָם מִשְׁחָתִים שָׁנָה תְּחִתָּיו:** **וְאָתָה שַׁעַר בֵּית יְהוָה הַעֲלִיוֹן וְבְחִמְתָּה הַעֲפָל בְּנָה לְרַבָּ:** **וְעַרְפִּים בְּנָה בְּהָר יְהוָה וְבְחִרְשִׁים בְּנָה בִּירְנִיוֹת וְמַנְדָּלִים: **וְהָא נְלַחֵם עַמְּלֵךְ בְּנֵי עַמּוֹן וְיִחְזָק:** **עַל יָמָם וַיַּתְגַּנוּ לוֹ בְּנֵי עַמּוֹן בְּשָׁנָה הַהִיא מָהָה כָּכָר כְּסֵף וְעַשְׁרָתָא אַלְפִּים כְּרִים חָטִים וְשָׁעֲרוֹת עַשְׁרָתָא אַלְפִּים וְעַשְׁרָתָא אַלְפִּים כְּרִים חָטִים וְשָׁעֲרוֹת עַשְׁרָתָא אַלְפִּים שָׁנָה תְּחִתָּיו:** **וְזַאת הַשְׁבִּירָה לְוַיַּה עַמּוֹן וְבְשָׁנָה הַשְׁנִית וְהַשְׁלִישִׁית:** **וְוַיַּתְחֹזֵק יוֹתָם כִּי הַכִּינֵּן דְּרָכֵיו לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהִיו: **וְוַיַּתְהִיר דְּבָרֵי יְהוָה וְכָל מִלְחָמָתוֹ וְדְרָכֵיו הַנִּמְכָבִים עַל סְפִּיר מֶלֶכֶת יִשְׂרָאֵל וְיְהוָה: **וְבָנָן עַשְׁרָה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם: **וְוַיַּשְׁכַּב יוֹתָם עַמְּלֵךְ יְהוָה אֱלֹהִיו אָבִיו רָק לְעִיר דְּרוּיד וְיִמְלָךְ אָחָז בְּנָה תְּחִתָּיו:**************

28 **בָּנָן עַשְׁרָה שָׁנָה אָחָז בְּמֶלֶכְוּ וְשָׁשׁ עַשְׁרָה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם וְלֹא עָשָׂה הַיִשְׁרָאֵל בְּעַנִּי יְהוָה כְּדוּיד אָבִיו: **וְוַיְלַךְ בְּדָרְכֵי מֶלֶכֶת יִשְׂרָאֵל וְנִמְסְכָתָה עָשָׂה לְבָעֵלִים: **וְהָא הַקְטִיר בְּנֵי הַנְּמִינָה אֶת הַבְּרִיאָה וְיַבְּעֵר אֶת בְּנֵי בָּאֵשׁ כְּתָבָה תְּנוּמָה אֲשֶׁר הַרְיָשָׁה יְהוָה מִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **וְזַיְבַּח וְיַקְטִיר בְּכִבּוֹתָה וְעַל גְּנַבְעָתָה וְתָחַת כָּל עַצְעָן: **וְוַיְתַגֵּהוּ יְהוָה אֱלֹהִיו בַּיּוֹם מֶלֶךְ אֶרְם וְיַכְּנוּוּ בְּוּ וְיַשְׁכְּנוּ מִמְּנָנוּ שְׁבִיה נְדוּלה וְיַכְּנוּוּ דְרָמְשָׁק וְנִמְלָא**********

ביד מלך ישראל נתן ויק בזאת פלנאר מלך ומעול מעל ביהוה: ²⁰ ויבא עליו תלנת פלנאר מלך אשר ויצר לו ולא חזקו: ²¹ כי חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשר ולא לעוזרה לו: ²² ובעת הצר לו ווסף למעול ביהוה והוא המלך אחז: ²³ ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעודדים אותם להם אזבח ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל: ²⁴ ויאסר אחז את כלי בית האלים ויקצץ את כל בית האלים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלים: ²⁵ ובכל עיר ועיר ליהודה עשה בנות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבותיו: ²⁶ יותר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: ²⁷ וישכב אחז עם אבותיו ויקבררו בעיר בירושלים כי לא הביאו לקבורי מלכי ישראל ומלך יחזקיהו בנו תחתיו:

29 יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים וחמש שנה ממלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו: ויעש שנה ממלך בעני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: ³ הוא בשנה הראשונה למלך בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויהזקם: ⁴ ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרוחב המזרחה: ⁵ ויאמר להם שמעוני אבותיכם וחותמiao את הנדרה מן המקדש: ⁶ כי מעלו אבותינו ועשו הארץ בעני יהוה אלהינו ויעזבונו ויסבו פניהם ממשבן יהוה ויתנו ערך: ⁷ גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקרש לאלהי ישראל: ⁸ ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתنم לזועה לשם ולשרקה כאשר אתם ראים בענייכם: ⁹ והנה נפלוי אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: ¹⁰ עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנה

פקח בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני חיל בעזם את יהוה אלהי אבותם: ⁷ ויהרג זכריו נBOR אפרים את משיחו בן המלך ואת עזרים נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך: ⁸ וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בניים ובנות וגם שלל רב בזו מהם ויביאו את השלל לשמרון: ⁹ ושם היה נביא ליהוה عدد שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנים בידכם ותחרנו בהם בזעף עד לשמות הניע: ¹⁰ ועתה בני יהודה וירושלים אתם אמרים לככש לעבדים ולשפחות لكم הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: ¹¹ ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שביתם מאחיכם כי חרון אף יהוה עליכם: ¹² ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזיריהו בן ברכיהו בן משלמות ויהזקיהו בן חרכיהו בן משלמות ויהזקיהו בן חדרי על הבאים מן הצבא: ¹³ ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמה יהוה עליינו אתם אמרים להסיף על חטאינו ועל אשטינו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: ¹⁴ ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזה לפני השרים וכל הקהלה: ¹⁵ ויקמו האנשים אשר נקבעו בשמותיהם ויהזקיו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבושים ונעלום ויאכלום וישקום ויסכום וינהלום בחמורים לכל כושל ויבאים ירחו עיר התמירים אצל אחיםם וישבו שמרון: ¹⁶ בעת היה שלח המלך אחז על מלכי אשור לעזר לו: ¹⁷ וועוד אדרומים באו ויכי ביהודה וישבו שני: ¹⁸ ופלשתים פשטו בערי השפלת והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילין ואת הנדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת נמו ואת בנתייה וישבו שם: ¹⁹ כי הכניע יהוה את יהודה בעבר אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה

הנביא כי ביד יהוה המצויה ביד נבייאו: ²⁶ ויעמדו
לעמד לפני לשratio ולהיות לו משרתים ומקטרים:
27 והלויים בכל דוד וכהנים בחצרות: ²⁸ ויאמר
חזקתו להעלות העלה להזבח ובעת החל העולה
החל Shir יהוה והחצרות ועל ידי כל דוד מלך
ישראל: ²⁹ וכל הכהל משתחים והשר משורר
והחצרות מחצרים הכל עד לכלות העלה: ³⁰
וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אותו
וישתחו: ³¹ ויאמר יחזקתו המלך והשרים ללוים
להלל ליהוה בדבריו דוד ואסף החזה ויהללו עד
לשמחה ויקדו וישתחו: ³² ויען יחזקתו ויאמר עתה
מלאתם ידכם ליהוה נשׁו והביאו זבחים ותודות לבית
יהוה ויביאו הכהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות:
ויהי מספר העלה אשר הביאו הכהל בקר שבעים
אלים מה כבשים מאתיים לעלה ליהוה כל אלה: ³³
ויהקדים בקר שש מאות וצאן שלשה אלפיים: ³⁴
רक הכהנים היו למעט ולא יכולו להפסיק את כל
העלות ויהקדים אחים הלויים עד כלות המלוכה
ועיד יתקדשו הכהנים כי הלויים ישרי לבב להתקדש
מהכהנים: ³⁵ ונומ עליה לרבי בחלבי השלמים ובנסכים
עליה ותכון עבדות בית יהוה: ³⁶ וישמח יחזקתו
וכל העם על ההיכין האללים לעם כי בפתחם היה
הדבר:

30 וישלח יחזקתו על כל ישראל ויהודה ונוגן גנות
כתב על אפרים ומגש לבוא לבית יהוה בירושלים
לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: ² ויוועץ המלך
ושרי וכל הכהל בירושלים לעשות הפסח בחדר
השני: ³ כי לא יכולו לעשות בעת ההיא כי הכהנים לא
התקדשו למדרי והעם לא נאספו לירושלים: ⁴ ווישר
הדבר בעינו המלך ובעינו כל הכהל: ⁵ ויעמד דבר
להעיר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא
לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלים כי לא
לרב עשו כתוב: ⁶ וילכו הרצים באגרות מיד המלך

חרון אף: ¹¹ בני עתה אל תשל כי בכם בחר יהוה
ויקמו הלויים מחת בן עמשי וויאל בן עזיריהו מן
בני הכהן ומן בני מרדי קיש בן עבדי ויעיריהו בן
יהלאל ומן הנרנשוי ואח בן זמה ועדן בן יואח: ¹³
ומן בני אליצפן שמרי ויעואל ומן בני אסף זכרייהו
ומתניאו: ¹⁴ ומן בני הימן יהואל ושמי ומן בני יdoton
שמייה ועזיאל: ¹⁵ ויאספו את אחיהם ויתקדרשו ויבאו
מצות המלך בדרבי יהוה לטהר בית יהוה: ¹⁶
ויבאו הכהנים לפניהם בית יהוה לטהר וויצויאו את
כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצרא בית
יהוה ויקבלו הלויים להוציא לנחל קדרון חוץ: ¹⁷
ויחלו באחד לחדר הראשון לקדש וביום שמנוה
לחדר באו לאולם יהוה ויקדרשו את בית יהוה לימים
שמנוה וביום ששה עשר לחדר הראשון כלו: ¹⁸
ויבאו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את
כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת
שלוחן המעדרכות ואת כל כליו: ¹⁹ ואת כל הכלים אשר
הוניה המלךacho במלכותו במעלו הכננו והקדשנו
והنم לפניהם מזבח יהוה: ²⁰ וישכם יחזקתו המלך
ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה: ²¹ וויביאו פרים
שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירים עזים
שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה
ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה:
וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הרם ויזרכו
המזבחה וישחטו האלים ויזרכו הדרם המזבחה וישחטו
הכבשים ויזרכו הדרם המזבחה: ²³ ווינישו את שעריהם
החתאת לפניהם המלך והכהל ויסמכו ידיהם עליהם:
וישחטו הכהנים ויחטאו את דרם המזבחה לכפר
על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך המלך העולה
והחטא: ²⁵ ויעמד את הלויים בית יהוה במלחיהם
בנבלים ובכנרות מצות דוד וגד חזיה המלך נתן

וישרוו בכל ישראל ויהודה ומצוות המלך לאמר בני ישראל שבו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל ישב אל הפליטה הנשארת להם מכפ' מלכי אשור: ²² ואל חיוו כאבותיכם וכאחים אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנמ' לשמה כאשר אתם ראים: ²³ עתה אל תקשׁו ערפכם כאבותיכם חנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב מכם חדרון אפו: ²⁴ כי בשובכם על יהוה אלהיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשב לארץ זו את כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים מכם אם תשבו אליו: ²⁵ וויהיו הרציכם עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומלוונים בהם: ²⁶ אך אנשים מאשר ומנשה מזבלון נכונו ויבאו לירושלים: ²⁷ גם ביהודה הייתה יד האלים לחתת להם לב אחד לעשות ממצוות המלך והשרים בדבר יהוה: ²⁸ ויאספו ירושלים עם רב לעשות את תג המצוות בחדר השני קהיל לרבי מאד: ²⁹ וויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון: ³⁰ ווישחטו הפסח בארץ העשר לחדר השני והכהנים והלויים נכלמו ויתקדו ויביאו עלות בית יהוה: ³¹ וויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלים הכהנים ורקם את הדרם מיד הלויים: ³² כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלויים על שהוות הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה: ³³ כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה ישכבר זבלון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלא כחוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר بعد: ³⁴ כל לבבו הכין לדודש האלים יהוה אלהי אבותיו ולא כתרת הkadש: ³⁵ ווישמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם: ³⁶ ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את תג המצוות שבעת ימים בשמחה גדולה ומחללים ליהוה ים

31 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לעיר יהודה וישברו הממצבות וינדרעו האשרים וינצטו את הרים ואת המזבחת מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחיזתו לעדריהם: ² ועמדו יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהדרות ולהלל בשעריו מהנות יהוה: ³ ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבותות ולהדרים ולמעדים כתוב בתורת יהוה: ⁴ ויאמר עם ליושי וירושלם לחתת מנת הכהנים ותלויים למען יחזקיהו בתורת יהוה: ⁵ וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל דאסית דגון תירוש ויצחר ודבר וכל תבאות שדה ומעשר הכל לרבי הביאו: ⁶ ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה נם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות: ⁷ בחדר השלשי החלו הערמות לישוד ובחדש השבעי כלו: ⁸

ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את העർמות ויברכו את מליחמה על ירושלים: 3 זיוועץ עם שריו ונבריו לסתום יהוה ואת עמו ישראל: 4 וידרש יחזקיהו על הכהנים והלויים על העർמות: 5 ויאמר אליו עזיריהו הכהן בראש לבית צדוק ויאמר מהל התרומה לביא בית יהוה אוכל ושבוע והותר עד לרוב כי יהוה ברך את עמו והנותר את ההמון הזה: 6 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו: 7 ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונינו הלווי ושמי איהיו משנה: 8 ויהיאל ועוזיהו ונחת ועשהאל וירימות ווובד ואליאל ויסמיכיהו ומחת ובניהם פקידים מיד כונינו ושמי איהו במקדר יחזקיהו המלך ועוזיהו נגיד בית האלים: 9 וקורה בן ימיה הלווי השוער למזרחה על נדבות האלים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים: 10 וועל ידו עדן מנימן וישוע ושמי יהו אמריהו ושכני יהו בעיר הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחקלות כנדול כקתן: 11 מלבד התיחסם לוכרים מבן שלוש שנים ומעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביום לעובותם במשמרות במחקלותיהם: 12 ואთ התיחס הכהנים לבית אבותיהם והלויים מבן עשרים שנה ומעלה במשמרותיהם במחקלותיהם: 13 ולהתיחס בכל טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי באמונת יתקדשו קדש: 14 ולבני אהרן הכהנים בשדי מרגש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבעו בשמות לחתנותו לכל זכר בכהנים וכל התיחס בלילה: 15 ויעש כוות יחזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפניו יהוה אלהי והוא יושב בטהום ושביבים במצרים בירושלים: 16 ותתיחסו מה עשית תשתחוו ועליו תקטריו: 17 הלא תדרשו מה עשיתו אני ואבוטי לכל עמי הארץ היכould יכלו אלהי נוי הארץ להציל את הארץ מידי: 18 מי בכל אלהי הנינים האלה אשר החרימו אבוטי אשר יכול להציל את עמו מידי כי יכול אלהים להציל אתכם מיידי: 19 ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו ואל יסית אתכם כוות ואל האמינו לו כי לא יכול כל אלה כל גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד אבוטי אף כי אלהים לא צילו אתכם מידי: 20 ועוד דברו עבדיו על יהוה האלים ועל יחזקיהו עבדו: 21 וספרים כתוב לחרף ליהוה אלהי ישראל ולא אמר עליו לא אמר אלהי נוי לבוקע אליו: 22 וירא יחזקיהו כי בא סנהדריב ופנוי

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנהדריב מלך אשור ויבא ביהודה וייחן על הערים הבצורות ויאמר לבוקע אליו: 23 וירא יחזקיהו כי בא סנהדריב ופנוי

הארצות אשר לא הצליחו עם מידי כן לא יציל אלהיו חזקיהו עמו מידי: ¹⁸ ויקראו בקהל גדרו יהודית על עם ירושלם אשר על החומה ליראמ ולבהלים למען ילכדו את העיר: ¹⁹ וידברו אל אלהיו ירושלם בעל אלהיו עמי הארץ מעשה יידי הארץ: ²⁰ ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על זאת וייעקו השמים: ²¹ וישלח יהוה מלאך ויחד כל גבור חיל ונגיד ושר ממחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארכיו ויבא בית אלהיו ומיציאו מעיו שם הפלתו בחרב: ²² ויוושע יהוה את יחזקיהו ואת ישבו ירושלם מיד שנחריב מלך אשור ומיד כל וינהלם מסביב: ²³ ורבים מבאים מנהה ליהוה לירושלים ומגנותו ליהקיהו מלך יהודה וינשא לעני כל הנזום מהאריךן: ²⁴ ביוםיהם ה הם חלה יחזקיהו עד למותו ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו: ²⁵ ולא כנמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודתו וירושלם: ²⁶ ויכנע יחזקיהו בנבה לבו הוא וישבי ירושלם ולא בא עלייהם קצף יהוה ביוםיו יחזקיהו: ²⁷ ויהי ליהקיהו עשר וככבוד הרבה מאד ואצרות אשר צויתם לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: ²⁸ ויתע מנשה את יהודתו וישבי ירושלם לעשות רע מן הנזום אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: ²⁹ וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: ³⁰ ויבא יהוה עליהם את שדי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחחים ויאסרוו בנהשתים וויליכו בבללה: ³¹ וכהצרא לו חלה את פני יהוה אליו ויכנס מאד לפני אלהיו אבתו: ³² ויתפלל אליו ויתחר לו ישמע תחנתו וישיבתו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האליהם: ³³ ואחריו כן בנה חומה חיצונה לעיר דוד מערבה לניחון בנהל ולבוא בשער הרים וסבב לעופל וינביהה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצורות ביהודה: ³⁴ ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה

ובירושלם וישליך חותחה לעיר: ¹⁶ ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחו שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבד את יהוה אלהי ישראל: ¹⁷ אבל עוד העם זבחים במקדשים רק ליהוה אלהיהם: ¹⁸ ויתר דבריו מנשה ותפלתו אל אלהיו ודבריו החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דבריו מלכי ישראל: ¹⁹ ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמקומות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנוע הנם כתובים על דבריו חזוי: ²⁰ וישכב מנשה עם אביו ויקברתו בביתו וימליך אמון בנו תחתיו: ²¹ בן עשרים ושתיים שנה אמון במלך ושתיים שנים מלך בירושלם: ²² ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסלים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעברם: ²³ ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה: ויקשרו עליו עבדיו וימיתתו בביתו: ²⁴ ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את אישידו בנו תחתיו: ²⁵

34 בן שמונה שנים יאשיהו במלך ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם: ² ויעש היישר בעיני יהוה וילך בדרכיו דוד אביו ולא סדר ימין ישמאול: ³ ובשמונה שנים למלך והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי ירושלם מן הבמות והasherim והפסלים והמסכות: ⁴ ווינחציו לפני אמת מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעלהם נדע והasherim והפסלים והמסכות שבר והדק ויזורק על פני הקברים הזבחים להם: ⁵ ועצמות כהנים שرف על מזבחותיהם ויתהר את יהודה ואת ירושלם: ⁶ ובער מנסה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בהר בתייהם סביב: ⁷ ווינצץ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת לחק וכל החמנים נדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלים: ⁸ ובשנת שמונה עשרה

למלךו לטהר הארץ והביה שלח את שפן בן אצליחו ואת מעשיהם שר העיר ואת יואח בן יואחו המזcur לחזק את בית יהוה אלהיו: ⁹ ויבאו אל חלקייו הכהן הנדר ויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלוים שמרי הסוף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן וישבי ירושלם: ¹⁰ ויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בכבוד יהוה ויתנו אותו עושי המלאכה אשר עשים בכבוד יהוה לבירוק ולחזק הבית: ¹¹ וויתנו להרשים ולבניים לkanות בני מחצב ועצים למחברות ולקריות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה: ¹² וזהאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים יחת ועבידיו הלוים מן בני מררי וכוריה ומשלים מן בני הקהילות לנצח והלויים כל מבין ברכי שיר: ¹³ ועל הסבלים וממצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועובדיה ומhalbיהם סופרים ושתרים ושוערים: ¹⁴ ובוחציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקייו הכהן את ספר תורה יהוה ביד משה: ¹⁵ ויען חלקייו הכהן את שפן הסופר ספר התורה מצאתי בכבוד יהוה ויתן חלקייו את הספר אל שפן: ¹⁶ ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לא אמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים: ¹⁷ ויתנו את הכסף הנמצא בכבוד יהוה ויתנוו על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה: ¹⁸ ווינד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקייו הכהן יקרא בו שפן לפני המלך: ¹⁹ וויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בנדיו: ²⁰ ויצו המלך את חלקייו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן הסופר ואת עשייה עבד המלך לאמר: ²¹ לכו דרשו את יהוה בעדי ובعد הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי נדולה חמת יהוה אשר נתכח בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר זהה: ²²

הכהנים על משמרותם ויחוקם לעבודת בית יהוה: 3 ויאמר ללוים המבונים לכל ישראל הקדושים ליהוה תננו את ארון הקודש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל: 4 והכונו לבית אבותיכם כמחלקותיכם בכתב דוד מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו: 5 ועמדו בקדש לפולנות בית האבות לאחיכם בני העם וחלקת בית אב ללוים: 6 ושהתו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר יהוה ביד משה: 7 וירם יאשיהו לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפיים אלה מרוכש המלך: 8 ושריו לנדבה לעם לכהנים וללוים הרימו חלקייה זכריהו ויחיאל נגידו בית האלים לכהנים נתנו לפסחים אלפיים וש מאות ובקר שלש מאות: 9 וכוננוו ושמיעו ונתנא לאחיו ותשיבו יועיאל ווועבר שרוי הלוים הרימו ללוים לפסחים חמישת אלפיים ובקר חמיש מאות: 10 ותכון העבודה דבר: 29 וישלח המלך ויאסף את כל וקי יהודה קברתו בשלום ולא תראינה ענייך בכל הרעה אשר ימי מביא על המוקם הזה ועל ישיבו ותשיבו את המלך ירושלים: 30 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וישבי ירושלים והכהנים והלוים וכל העם מגודל ועד קטן ויקרא באוניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה: 31 ויעמד המלך על עמדתו ויכרת את הברית לפני יהוה לכלת אחרי יהוה ולשמור את כחותם ועדותיהם וחקיו בכל לבבו ובכל נשפו לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר הזה: 32 ויעמד כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלוים הכנינו להם ולכהנים עד כהותם ותקדשים בשלו בסירות ובדורות ובצלחות ויריצו לכל בני העם: 14 ואחר הכנינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן להם ולכהנים עד והמשרדים בני אסף על מעמדם כמצות דוד ואסף והימן וידתו חזה המלך והשערם לשער ושער אין להם לסור מעלה עבדיהם כי אהיהם הלוים הכנינו להם: 16 ותכון כל עבדות יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות המלך ימי לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם:

35 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישטו כל החשובות מכל הארץ אשר לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא בישראל לעבד את יהוה אלהיהם כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם:

יאשיהו: ¹⁷ ויעשו בני ישראל הגניצאים את הפסה בעת ההיא ואת חן המצות שבעת ימים: ¹⁸ ולא נעשה נוכדנאצ'ר מלך בבל ויאסרוו בנהשטים להליכו בבל: ¹⁹ ומכל' בית יהוה הביא נוכדנאצ'ר לבל ויתנים בהיכלו בבל: ²⁰ יותר דברי יהוקים ותעתחו אשר עשה והנמצא עליו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה ומלך יהויכין בנו תחתיו: ²¹ בן שמונה שנים יהויכין במלךו ושלשה חדשים ועשרה ימים מלך בירושלים ויעש הרע בעני יהוה: ²² ולחשובת השנה שלח המלך נוכדנאצ'ר ויבאוו בבל עם כל' חמדת בית יהוה ומלך את צדקהו אחיו על יהודה וירושלם: ²³ בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלךו וירושלם: ²⁴ ואחת עשרה שנה מלך בירושלם: ²⁵ ויעש הרע בעני יהוה אלהו לא נכנע לפני ירמיהו הנביה מפני יהוה: ²⁶ וגם במלך נוכדנאצ'ר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את ערפוי ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל: ²⁷ גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול על כל תשובות הנזום ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם: ²⁸ וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו: ²⁹ ויהיו מלעבים במלacci האלים ובזום דבריו ומתעתעים בנכאיו עד עלות חמת יהוה בעמו עד לאין מרפא: ³⁰ ויעל עליהם את מלך כשדים ויהרג בחרויהם בחרב בבית מקדש ולא חמל על בחור ובתולה וכן ויש הכל נתן בידו: ³¹ וככל כל' בית האלים הנדרלים והקננים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא בבל: ³² וישרפו את בית האלים ויתנczęו את חומת ירושלים וככל ארמנותיה שרפו באש וככל כל' מהמדיה להשחית: ³³ ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: ³⁴ למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצחה הארץ את שבתויה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה: ³⁵ ובשנת אחת לכורש יאשיהו: ³⁶ ויקחו עם הארץ את יהואחו בן יאשיהו וימליכו תחת אביו בירושלם: ³⁷ בן שלוש ועשרים שנה יהואחו במלךו ושלשה חדשים מלך בירושלם: ³⁸ וויסירחו מלך מצרים בירושלם ויענש הארץ מאה ככר כסף וככבר זהב: ³⁹ וימלך מלך מצרים את אלקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהוקים ואת יהואחו למלך נכו ויביאוו מצרים: ⁴⁰ בן עשרים וחמש שנה יהוקים במלךו ואחת עשרה שנה מלך

מלך פרס לכליות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה
את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו
ונם במכחטב לאמר : 23 כה אמר כורש מלך פרס כל
מלוכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד
על לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם
מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל :

ויאמר ישע אבִי סלֵחْ לְהֵם כִּי לֹא יְדַעַו מָה הֵם עֲשִׂים וַיַּחֲלֹק בְּנֵרוֹ לְהֵם וַיַּפְלִילוּ גּוֹרָל:
(ליקס 23:34)

ויאמר יוסף בן דוד אל תורה מכנוס אליך את מרימות אשתק כי אשר הרה בה מרוחה הקדש הוא: 21 והיא ילדה בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו מעונותיהם: 22 ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר: 23 הנה העלמה הרה וילדה בן וקראו שמו עמנואל אשר פרשו האל עמו: 24 ויקץ יוסף משנתו וייש כאשר צוהו מלאך יהוה ויקח אליו את אשתו: 25 ולא ידעה עד כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע:

2 יהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודה בימי הורדוס המלך ויבאו מגושים מארץ מורה ירושלים אמר: 2 איה מלך היהודים הנולד כי ראיינו את כוכבו במורה ונבא להשתנות לו: 3 יהי כשמי הורדוס המלך את דבריהם ויבחלו הוא וכל ירושלים עמו: 4 ויקhal את כל ראשי הכהנים וסופרי העם וידרש מאתם לאמר איפה יולד המשיח: 5 ויאמרו לו בבית לחם יהודה כי כן כתוב ביד הנביא: 6 ואתה בית לחם ארץ יהודה איןך צעיר באלפי יהודיה כי ממקום יצא מושל אשר ירעא את עמי ישראל: 7 אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקר אחים לדעת עת הראות הכוכב: 8 ווישלחם בית לחם ויאמר לכיו חקרו היטב על דבר הילד והיה כי תמצאו אותו והגדתם לי ואבאה להשתנות לו נם אני: 9 יהי כשמי את דברי המלך וילכו והנה הכוכב אשר ראו במורה דרך לפניהם עד באו אל מקום אשר שם הילד ויעמד מעל לו: 10 ויראו את הכוכב וישמחו שמהה נדולה עד מאי: 11 ויבאו הביתה וימצאו את הילד עם מרים אמו ויפל על פניהם וישתחו לו וויפתחו את אוצרותם ויקריבו לו מנהה זהב ולבנה ומר: 12 ויצוו בחלום לבתיהם שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם: 13 הם הילכו משם והנה מלאך יהוה נראה מרים אמו ארשה לישוף ובתרם יבא אליה נמצאת הרה לרוחה הקדש: 14 ווישוף בעלה היה איש צדיק ולא אבה להתחה לבו ויאמר לבתו לשלחה בסתר: 15 הוא חשב כואת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום

1 ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם: 1 אברהם הוליד את יצחק ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו: 3 יהודה הוליד את פרץ ואת זורה מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם: 4 רם הוליד את עמנידב ועמנידב הוליד את נחשות ונחשות הוליד את שלמון: 5 ושלמון הוליד את בעז מרחב וב羞 הוליד את עבד מרות ועובד הוליד את ישע: 6 וישי הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מאמשת אוריה: 7 ושלמה הוליד את רחבעם ורחבעם הוליד את אביה ואביה הוליד את אסא: 8 ואסא הוליד את יהושפט ויהושפט הוליד את יורם ו יורם הוליד את עוזיהו: 9 ועוזיהו הוליד את יותם ו יותם הוליד את אחיו ואחיו הוליד את יוחזקה: 10 ויוחזקה הוליד את מנשה ומנשה הוליד את אמון ואמון הוליד את אישיהו: 11 ויאשיהו הוליד את יכניה ואת אחיו לעת נלות בבל: 12 ואחריו נלותם בבל הוליד יכניה את שלחטיאל ושאלחטיאל הוליד את זרבבל: 13 וזרבבל הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את אליקים ואליקים הוליד את עוזר: 14 ועוזר הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכנין ויכין הוליד את אליהור: 15 ואליהור הוליד את אלעוזר ואלעוזר הוליד את מותן ומותן הוליד את יעקב: 16 ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר ממנו נולד ישוע הנקרא משיח: 17 והנה כל הדרות מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דורות ומין דוד עד נלות אבל ארבעה עשר דורות ומעת נלות בבל עד רוח המשיח ארבעה עשר דורות: 18 וולדת ישוע המשיח כה היה מרים אמו ארשה לישוף ובתרם יבא אליה נמצאת הרה לרוחה הקדש: 19 ווישוף בעלה היה איש צדיק ולא אבה להתחה לבו ויאמר לבתו לשלחה בסתר: 20 הוא חשב כואת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום מהתו

וברח לך מצרימה והיה שם עד אשר אמר אליך כי מן האבניים האלה יכול האלים להקים בנים לאברהם: ¹⁰ וכבר הושם הנרין על שרש העצים והנה כל עץ אשר איןנו עשה פרי טוב יגדע וישלח באש: ¹¹ הנה אני טוב אל אתכם במים לחשובה והבא אחרי חזק הוא ממני אשר איןני כדי לשאת נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקודש ובאש: ¹² אשר בידו המורה וורה את גרכו ואסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכב: ¹³ ויבא ישוע מן הניליל הירדנה אל יהונן להטבל על ידו: ¹⁴ ויהונן חשך אותו לאמר אני צרייך להטבל על ייך ואתה בא אליו: ¹⁵ ויען ישוע ויאמר אליו הינה לי כי כן נאה לנו למלא כל הצדקה ויינה לו: ¹⁶ ויהי כאשר נטבל בארץ מצרים: ¹⁷ ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולך שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד: ¹⁸ ויקם ויקח את הילד ואת אמו ויבא ארץ ישראל: ¹⁹ וכשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה נתה הורודוס אביו ירא ללבכת שמה ויצוח בחלים וילך לו אל ארצות הגליל: ²⁰ ויבא וישב בעיר אשר שמה נצרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נצרי יקרא לו:

4 אז נשא הרוח את ישוע המדبرا למען ינסחו השטן: ¹ ויהי אחריו צמו ארבעים ים וארבעים לילה וירעב: ² ויגש אליו המנסה ויאמר אם בן האלים אתה אמר לאבניים האלה ותהיין להם: ³ ויען ויאמר הן כתוב לא על הלחם לבחוי יהוה האדם כי על כל מוצאי פי יי: ⁴ וישאחו השטן אל עיר הקודש ויעמידו על פנת בית המקדש: ⁵ ויאמר אליו אם בן האלים אתה הנטפל למטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאנך פן תנפ באבן רגליך: ⁶ ויאמר אליו ישוע ועד כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך: ⁷ וויסוף השטן וישאחו אל הר גבה מאד ויראהו את כל מלכותה תבל וכבודן: ⁸ ויאמר אליו את כל זאת לך אתנה אם תחק ותשתחוה לי: ⁹ ויאמר אליו ישוע סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואתו לבחוי תעביר: ¹⁰ ווירף מمنו השטן והנה נגשו אליו מלאכים וישרתוו: ¹¹ ויהי כשמעו כי הסנירו את יהונן וילך לו

כפי הורודוס צדה את הילד לאבדו: ¹² ויקם ויקח את הילד ואת אמו בלילה ויברחה מצרימה: ¹³ ויהי שם עד מות הורודוס למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר מצרים קראתו לבני: ¹⁴ וירא הורודוס כי התחלו בו המנושים ויקצף מאד וישלח וימת את כל הילדים אשר בכית לחם ובכל גבולה מבן שנחיהם ולמטה כפי העת אשר חקרה מפי המנושים: ¹⁵ וימלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר: ¹⁶ קול ברמה נשמע נהי ובכפי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחים כי אינים: ¹⁷ ויהי אחרי מות הורודוס ותגנה מלך יהוה נראה בחלים אל יוסף בארץ מצרים: ¹⁸ ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולך שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד: ¹⁹ ויקם ויקח את הילד ואת אמו ויבא ארץ ישראל: ²⁰ וכשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה נתה הורודוס אביו ירא ללבכת שמה ויצוח בחלים וילך לו אל ארצות הגליל: ²¹ ויבא וישב בעיר אשר שמה נצרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נצרי יקרא לו:

3 בימים ההם בא יהונן המטביל וייה קרא בדבר יהודה לאמר: ¹ שובו כי מלכות השמים הניתעה: ² הלא זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: ³ והוא יהונן לבשו שער נמלים ואזרע עור במתנייו ומאללו חניכים ורbesch העיר: ⁴ ויצאו אליו ישבי ירושלים וכל יהודה וכל ככר הירדן: ⁵ ויטבלו על ידו בירדן מתודים את חטאיהם: ⁶ ויהי כראתו רבים מן הפרושים והצדוקים נשים לטבילה זו ויאמר להם ילדי הצעפונים מי השכיל אתכם להמלט מן הקצף הבא: ⁷ לכן עשו פרי הראו לחשובה: ⁸ ועל החשבו כלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם

ארץ הנילל: ¹³ ויעזב את נצורתו ויבא וישב בכפר נחום רע בעבורו: ¹² שמהו ונילו כי שכרכם רב בשמיים אשר על שפת הים בגבול זבלון ונפתלי: ¹⁴ למלאת כי כן רדף את הנביים אשר היו לפניכם: ¹⁵ אתה מלך הארץ ואם המלך היה תפל במה ימלח חן לא הארץ נפהל דרכם עבר הירדן גליל הגנים: ¹⁶ העם ההלכים בחשך ראו אור גدول ושבי הארץ צלמות אור ננה עליהם: ¹⁷ מן העת היא החליישו לקרה קראו ואמר שבו כי הנעה מלכות השמיים: ¹⁸ ויהי בהתהלך על יד ים הנילול וירא שני אנשים אחים את שמעון הנקרא פטרוס ואת אנדרי אחיו והמה משליכים מצודה ביום כי דינם היו: ¹⁹ ויאמר אליהם לכו אחרי ואשיכם לדני אנשים: ²⁰ ויעזבו מהרה את המכמרות וילכו אחדיו: ²¹ ויהי ישוע כעברו שם וירא שני אנשים אחים אחרים את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו באניה עם זבדי אביהם מתקנים את מכמרותם ויקרא אליהם: ²² ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם וילכו אחדיו: ²³ ויסב ישוע בכל הנילול וילמד בכתו נסויותיהם ויבש בשורת המלכות וירפא כל מחלה וככל מדרה בעם: ²⁴ ויצא שמעו בכל ארץ סוריא ויבאו אליו את כל החולמים המעניים בכל חלים ומכוונים ואחוזו שדים ומכי ריח ונכאי אברים וירפאים: ²⁵ וילכו אחדיו המנים מן הנילול ומן עשר הערים ומירשלים ויהודה ומעבר לירדן:

5 ויהי כראותו את המון העם ויעל ההרה וישב שם ונשא אליו תלמידיו: ² וויפתח את פיו וילמד אותם לאמר: ³ אשרי עני רוח כי להם מלכות השמיים: ⁴ אשרי האבלים כי הם ינחמו: ⁵ אשרי הענוויים כי המה יירשו הארץ: ⁶ אשרי הרעים והצמאים לצדקה כי הם ישבו: ⁷ אשרי הרחמנים כי הם ירחמו: ⁸ אשרי בררי לבב כי הם יחו את האלים: ⁹ אשרי רדי שלום כי בני אלהים יקראו: ¹⁰ אשרי הנרדפים על דבר הצדקה כי להם מלכות השמיים: ¹¹ אשריכם אם יחרפו וירדפו אתכם וידברו בשקר עליכם כל

לכן אם תקיריב קרבך אל המזבח ושם תוצר כי יש לאחיך דבר עלייך: ²⁴ עוזב העזוב שם את קרבך לפני המזבח וקדם ללכת לכפר פנוי אחיך ואחורי כן בוא קרב את קרבך: ²⁵ מהר התרצה לאיש ריבך בעודך בדרך אותו פן יסניר אתך איש ריבך אל השפט והשפט יסנירך לשוטר והשלכת את בית הכלא: ²⁶ Amen אמר אני לך לא תצא שם עד אשר שלמת את הפרותה الأخيرة: ²⁷ שמעתם כי נאמר לקדמוניים לא תנאך: ²⁸ אבל אני אמר לכם כל אשר יביס בית באשה

נזהר את נצורתו ויבא וישב בכפר נחום כי כן רדף את הנביים אשר היו לפניכם: ¹⁵ אתה מלך הארץ ואם המלך היה תפל במה ימלח חן לא הארץ נפהל דרכם עבר הירדן גליל הגנים: ¹⁶ העם ההלכים בחשך ראו אור גدول ושבי הארץ צלמות אור ננה עליהם: ¹⁷ מן העת היא החליישו לקרה קראו ואמר שבו כי הנעה מלכות השמיים: ¹⁸ ויהי בהתהלך על יד ים הנילול וירא שני אנשים אחים את שמעון הנקרא פטרוס ואת אנדרי אחיו והמה משליכים מצודה ביום כי דינם היו: ¹⁹ ויאמר אליהם לכו אחרי ואשיכם לדני אנשים: ²⁰ ויעזבו מהרה את המכמרות וילכו אחדיו: ²¹ ויהי ישוע כעברו שם וירא שני אנשים אחים אחרים את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו באניה עם זבדי אביהם מתקנים את מכמרותם ויקרא אליהם: ²² ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם וילכו אחדיו: ²³ ויסב ישוע בכל הנילול וילמד בכתו נסויותיהם ויבש בשורת המלכות וירפא כל מחלה וככל מדרה בעם: ²⁴ ויצא שמעו בכל ארץ סוריא ויבאו אליו את כל החולמים המעניים בכל חלים ומכוונים ואחוזו שדים ומכי ריח ונכאי אברים וירפאים: ²⁵ וילכו אחדיו המנים מן הנילול ומן עשר הערים ומירשלים ויהודה ומעבר לירדן:

6 השמרו לכם מעשות צדקהכם לפני בני אדם למען יראו אתכם ואם לא אין לכם שכר מאהבים שבשמיים: ² לכן בעשותך צדקה אל תרייע לפניך בשופר כמעשה החנפינים בbatis הכנסיות ובחברותם למען יהללו אותך האמשים אמן אמר אני לכם כי ליהו את שכרכם: ³ ואתה בעשותך צדקה אל תדע שמאלך את אשר עשה ימינך: ⁴ למען תהיה צדקהך בסתר ואביך הראה במשטרים הוא בNELIO יגמלך: ⁵ וכי תחפלו אל תהיו בחנפינים האהבים להחפלו בעמדם בbatis הכנסיות ואצל פנות השוקים למען יראו לבני אדם אמן אמר אני לכם כי ליהו את שכרכם: ⁶ ואתה כי תחפלו בוא בחדרך וסנור דלתק בעדך ותחפלו אל אביך אשר בסתר ואביך הראה במשטרים הוא בNELIO יגמלך: ⁷ ובתחפלו לכם אל תפטעטו ננים החשבים כי בהרכבות דבריהם ישמעו: ⁸ ואתם אל תדרמו להם כי יודע אביכם כל צרככם בטרם תשאלו ממןנו: ⁹ לכן כה תחפלו אבינו שבשמיים יזקرش שםך: ¹⁰ תבא מלבותך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ: ¹¹ את לחם חקנו תן לנו היום: ¹² וסלח לנו את חבותינו כאשר סלחנו נם אנחנו לחיבינו: ¹³ ואל תביאנו לידי נסיוון כי אם חלצנו מן הרע כי לך הממלכה והגבורה והחפارة לעולמי עולמיים אמן: ¹⁴ כי אם תסלחו לבני אדם את חטאיהם אביכם שבשמיים יסלח נם לכם: ¹⁵ ואם לא תסלחו לבני אדם גם אביכם לא סלח לכם את חטאיהם: ¹⁶ וכי תצומו אל תהיו זעפים כחנפינים המשנים את פניהם אשר הראות צמויים לבני אדם אמן אמר אני לכם כי ליהו את שכרכם: ¹⁷ ואתה כי תצום סוק את ראשך ורוחץ את פניך: ¹⁸ למען לא תראה בצומך לבני אדם כי אם לאביך אשר בסתר ואביך הראה במשטרים הוא בNELIO יגמלך: ¹⁹ אל תאצרו לכם אוצרות בארץ אשר יאכלום שם סס וركב וננים יחתרו שם וננוו:

לחמד אותה נאף נאפה בלבבו: ²⁹ ואם חכשילד עין ימינך נקר אותה והשלך מפרק כי טוב לך אשר יאבד אחד מאבריך מרדת כל גופך אל ניהנים: ³⁰ Geenna g1067 ואם יאבד לך אשר יאבד אחד מאבריך מרדת כל גוףך אל ניהנים: ³¹ Geenna g1067 ונאמר איש אשר ישלח את אשתו ונתן לה ספר כרויות: ³² אבל אני אמר לכם המשלח את אשתו בלווי על דבר נוות עשה אתה נאפה והלך את הנורiosa לו לאשה נאף הוא: ³³ עוד שמעתם כי נאמר לקדמוניים לא תשבע לשקר ושלם ליהו שבעותיך: ³⁴ אבל אני אמר לכם לא תשבע כל שבועה לא בשם כי כסא אלהים מהה: ³⁵ ולא בארץ כי הרים רגלו היא ולא בירושלים כי היא קריית מלך רב: ³⁶ אף בראשך אל תשב עין אין ביכלך להפוך שער אחד לבן או לשחריך ידי דברין הן לא והוא יותר מלאה מן הרע הוא: ³⁷ אבל שמעתם כי נאמר עין תחת עין שנ תחת שנ: ³⁸ אבל אני אמר לכם אל התקוממו לעז אך המכה אותה על הלאה היונית הטה לו גם את האחרת: ⁴⁰ ואשר יחפץ ליריב עמק ולקחת את כתנתך תן לו גם את חמיעיל: ⁴¹ והאנס אותך לילכת עמו דרך מילך אותו שנים: ⁴² השאל מאתך תן לו והבא ללוות מפרק אל תשב פניו: ⁴³ שמעתם כי נאמר ואהבת לרעך ושנאת את איבך: ⁴⁴ אבל אני אמר לכם אהבו את איביכם ברכו את מקהליכם הושיבו לשנאים ותחפלו بعد מכאייכם ורדפייכם: ⁴⁵ למען תהייו בנים לאביכם ושבעם אשר הוא מזריח שימושו לרעים ולטוביים וממיטר על הצדיקים וגם על הרשעים: ⁴⁶ כי אם תאהבו את אהביכם מה הוא שכרכם הלא נם המכנים יעשו זאת: ⁴⁷ ואם תשאלו לשלום אחים בלבד מה יתרון לכם הלא נם המכנים יעשו זאת: ⁴⁸ לכן הוי שלמים כאשר אביכם שבשמיים שלם הוא:

20 אבל האצרו לכם אוצרות בשמיים אשר סס וركב הקורה בעינך: 5 והחניף הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחריו כן ראה תראה להסידר את הקסם מעין אחיך: 6 אל תתנו את הקדש לכלבים ואל תשליך פניניכם לפני החזירים פן ירמסום ברגנליהם ובנו וטרפו אתכם: 7 שאלו וניתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם: 8 כי כל השאלה יקבל והדרש ימצא והדרפק יפתח לו: 9 וממי זה איש מכם אשר ישאל ממוני בנו לחם ונתן לו אבן: 10 וכי ישאל ממוני דג היתן לו נחש: 11 הן אתם הרעים ידעים לחת מתנות טבות לבנייכם אף כי אביכם שבשמיים יתן לך טוב לשאלים מאתו: 12 לכן כל אשר תחפזו כי יעשה לכם בני adam עשו להם גם אתם כי זאת היא התורה והנבייאים: 13 באו בפתח הצר כי רחוב הפתחה ומרוחה הדריך המביא לאבדון ורבים אשר יבואו בו: 14 וממה צר הפתחה ומוצק הדריך המביא לחיים ומעטם הם אשר ימצאווהו: 15 השמדו לכם מנגיאי השקר הבאים אליכם בלבוש כבשים ובקרבם זבים טרפים מהה קומתו אמנה אחת: 16 והליכו בלבוש כבשים ובקרבם זבים ענבים מן הכתוב חכירו אוthem בפעריהם הדיאספו ענבים מן הקצים או תאים מן הברקנים: 17 כן כל עץ טוב עשה פרי טוב והמשחת עשה פרי רע: 18 עץ טוב לא יוכל לעשות פרי רע ועץ משחת לא יעשה פרי טוב: 19 וכן עץ אשר לא יעשה פרי טוב יגדר ווישליך באש: 20 כן בפעריהם תכירו אוthem: 21 לא כל האמר לי אדרני אדרני יבוא אל מלכות השמיים כי אם העשה רצון אבי שבשמיים: 22 והיה ביום ההוא יאמרו רבים אליו אדרניינו אדרניינו הלא בשמך נבאונו ובשםך נרשו שדים ובשםך עשינו נברות רבות: 23 אז ענה במ לא אמר מעולם לא ידעתו אתכם סורו ממוני פعلى האון: 24 לכן כל השמע את דבריו אלה ועשה אתם אדרמהו לאיש חכם אשר בנה את ביתו על הסלע: 25 וירד הגשם וישטפו הנחרות וישבו הרוחות ויגעו בבית ההוא ולא נפל כי יסד על הסלע: 26 ובכל השם את דבריו אלה ולא לא יאכלום שם ונביבים לא ייחתרו שם ולא יגנובו: 21 כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לבבכם: 22 נר הנוף הוא העין ואם עינך היא תמיימה כל גוףך יאור: 23 ואם עינך רעה כל גוףך יחשך והנה אם יחשך האור אשר בקרבך מה רב החשך: 24 לא יוכל איש לעבד שני אדרנים כי אם ישנא את האחד ויאהב את האחד או ידבק באחד ויבוה את האחד לא תוכלו עבד את האלהים ואת הממון: 25 על כן אמר אני לכם אל תדראו לנפשכם מה תأكلו ומה תשתו ולנופכם מה תלבשו הלא הנפש היא יקרה מן המזון והגוף יקר מן המלבוש: 26 הביטו וראו את עוף השמיים אשר אינם זרים ואינם קצרים ואינם אספים לאסמים ואביכם שבשמיים מכלכל אתם הלא אתם נעליהם עליהם מiad: 27 וממי זה מכם אשר בדאגתו יוכל להוסיף על קומתו אמנה אחת: 28 וללבוש מה תדראו התבוננו נא אל שושני השדה הצמחות איןן עמלות ואין טות: 29 ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרכו לא היה לבוש כאחת מהנה: 30 ואם כקה מלבייש האלהים את חצר השדה אשר היום צמח ומחר ישליך לתוכה הגנוור אף כי אתכם קטני האמונה: 31 לכן אל תדראו לאמר מה נאכל ומה נשתה ומה נלבש: 32 כי את כל אלה מבקשים הגויים הלא ידוע אביכם אשר בשמיים כי אתם צרייכים לכל אלה: 33 אך בקש בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקהו ונוסף לכם כל אלה: 34 לכן אל תדראו ליום מחר כי יום מחר הוא יdag לעצמו ודריו ליום צratio:

7 אל חשפו למען לא תשפטו: 2 כי במשפט אשר אתם שפטים בו תשפטו ובمرة אשר אתם מדרדים בה ימד לכם: 3 ולמה זה אתה ראה את הקסם בעין אחיך ואת הקורה אשר בעינך לא תביט: 4 ואיך תאמר אל אחיך הניתה לי ואסירה את הקסם מעינך והנה

ומכאביינו סבלם: ¹⁸ ויהי כראות ישוע המון עם רב סביבתו ויצו לעבר שם אל עבר הים: ¹⁹ ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רבי אלכה אחריך אל כל אשר תלך: ²⁰ ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמיים קנים ובן האדם אין לו מקום להנוח שם אתראשו: ²¹ ואחר מן התלמידים אמר להנוח שם את אביו:

אליו אדרני הנicha לי בראשונה ללבת ולקבב את אביו: ²² ויאמר אליו ישוע לך אחרי ותנה למתים לקבב את מותיהם: ²³ וירד אל האניה וירדו אותו תלמידיו: ²⁴ והנוה סער גדול היה בים ותקסה האניה בגולים והוא ישן: ²⁵ ווינו אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר והשענו אדרני אברנו: ²⁶ ויאמר אליהם קני האמונה למה זה יראתם ויקם ויגער ברוחות ובים ותהי דממה נדולה: ²⁷ ויתהנו האנשים ויאמרו מי אף הוא הוא אמר נדולה: ²⁸ ויהי כבאו אל עבר נס הרוחות והים לו ישמעון: ²⁹ ויהי כבאו אל הים אל ארץ הנרגנים ווינו שניאנשים אחוזו שדים יצאים מכתפי הקברות והמה רגונים מאד עד אשר לא יכול איש לעבר בדרכ הוה: ³⁰ והנוה הם צעקים לאמיר מה לנו ולך ישוע בן האלים הבאת הלם לעונתו בלבד עתנו: ³¹ ועדר חזירם רבים היה שם במרעה הרחק מהם: ³² ויתהנו אליו השדים לאמר אם תגרשנו שלחנו בעדר החזירים: ³³ ויאמר אליהם לכו לכם ויצאו ויבאו בעדר החזירים והנוה השתער כל עדר החזירים מן המורד על הים וימתו במים: ³⁴ ווינו הרעים ויבאו העירה וינגידו את הכל ואת אשר נעשה לאחוזי השדים: ³⁵ והנוה כל העיר יצאה לקראת ישוע וכראותם אותו ויבקשו ממנה לעבר מוגלים:

9 וירד באניה ויעבר ויבא אל עירו: ² והנוה הם מבאים אליו איש נכה אברים והוא משכב על המטה ויהי כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים חזק בני נסלו לך חטאיך: ³ והנוה אנשים

יעשה אתם ידמה לאיש בעיר אשר בנה את ביתו על החול: ²⁷ וירד הנשס ווישטו הנחרות וישבו הרוחות ויפנו בביתה ההוא ויפל ותהי מפלתו נדולה: ²⁸ ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה וישתומם המון העם על תורתו: ²⁹ כי היה מלמד אותם כבעל נבורה ולא כסופרים:

8 וירד מן ההר וילך אחריו המון עם רב: ² והנוה איש מצרע בא ווישתו לו ויאמר אדרני אם תרצה תוכל לטהרני: ³ ווישלח ישוע את ידו ווינע בו ויאמר חוץ אני טהר ומיד נרפא צערתו: ⁴ ויאמר אליו ישוע ראה פן בספר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם: ⁵ ויהי כבאו אל כפר נחום ווינו אליו שר מאה אחד ויתחנן לו לאמר: ⁶ אדרני הנה נערני נפל למשכב בביתי והוא נכח אברים ומענה עד מאד: ⁷ ויאמר ישוע אליו אבא וארפאהו: ⁸ וויען שר המאה ויאמר אדרני נקלתי מבארך בצל קורתاي אך דבר נא רק דבר ונרפא נעריו: ⁹ כי אני איש נתון תחת השלטון ונום יש תחת ידי אני צבא ואמרתי לזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדיו עשה זאת ועשה: ¹⁰ ווישמע ישוע ויתמה ויאמר אל ההלכים אחורי אמן אמר אני לכם נם בישראל לא מצאתי אמונה נדולה זאת: ¹¹ ואני אמר לכם רכבים יבוא ממזוח וממערב ויסבו עם אברם ויצחק ויעקב במלכות השמים: ¹² אבל בני הממלכות המה יירשו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחירוק הגנים: ¹³ ויאמר ישוע אל שר המאה לך וכאמונתך כן יהיה לך וירפא נערו בשעה ההיא: ¹⁴ ויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את חמוות נפלת למשכב כי אחותה הקדחת: ¹⁵ ויגע בידה ותרף ממנה הקדחת ותקם ותשתרם: ¹⁶

ויהי לעת ערב ויביאו אליו רכבים אחוזו שדים וינרש את הרוחות בדבר וירפא את כל החולים: ¹⁷ למלאת את אשר דבר ישועה הנביא לאמר חלינו הוא נשא

מן הסופרים אמרו בלבבם מגדף הוא: **וירא ישוע את מהשבחם ויאמר למה תהשבו רעה בלבבכם:** **כפי מה הנקל האمر נסלו לך חטאיך אם אמר קום התהך:** **אך למען חדעון כי בן האדם יש לו שלטן בארץ לסלח חטאיהם ויאמר אל נכה האברים קום שא את מטהך ולך לך אל ביתך:** **ז' ויקם וילך לביתו:** **והמן העם כראותם ואת השטוממו וישבחו את האלים אשר נתן שלטן כזה לבני אדם:** **ויהי בעבר ישוע שם וירא איש ישב בבית המכס ושמו מתי ויאמר אליו לך אחריו ויקם וילך אחריך:** **ויהי בהסבו בבריו והנה מוכסים וחתאים רבים באו ויסבו עם ישוע ותלמידיו:** **ט' ויראו הפרושים והחטאים אל תלמידיו מודע עם המוכסים והחטאים אל רביכם:** **וישמע זאת ישוע ויאמר אליהם החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החולמים:** **ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי ולא זבח כי לא באתי לקרוא את הצדיקים כי אם את החטאים לחשובה:** **וינשו אליו תלמידי יוחנן ויאמרו מה הוא אנגנו והפרושים צמים הרבה ותלמידיך אינם צמים:** **ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה להתאבל בעוד החתן עמהם הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואו יצומו:** **אין משלית חדשה על שמלה בלה כי תנתק מלאתו מן השמלת ותרע הקרעה:** **ואין נתנים יין חדש בנארות בלים פן יבקעו הנארות והיין ישפך והנארות יאבדו אבל נתנים את היין החדש בנארות חדשים ושניהם ייחדו ישרמו:** **ויהי הוא מדבר אליהם את אלה והנה אחד השרים בא וישתחוו לו ויאמר עתה זה מתה בתاي בא נא ושים את ידך עליה ותחיה:** **ויקם ישוע וילך אחריו הוא ותלמידיו:** **וותגה אשה ובת דם שתום עשרה שנה נשאה מאחריו ותגע בציצת בגדו:** **ט' כי אמרה בלבבה לך אם עגע בגדנו אושע:** **ויפן ישוע וירא אותה ויאמר חזקי בתי אמוןך**

10 **ויקרא אליו את שניהם עשר תלמידיו ויתן להם שלטן על רוחות הטמאה לגורש ולרפוא כל חלי וכל מדומה:** **ואליה שמות שניהם עשר השליחים הראשונים שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו:** **ט' פילופוס ובר חלמי תומא ומתי המוכס יעקב בן חלפי ולבי המכונה תדי:** **ט' שמעון הקני ויהודא איש קריות אשר נם מסר אותו:** **ט' את שניהם העשר האלה שלח ישוע ויצו אתם לאמר אל**

דרך הגנים אל תלכו ואל עיר השמרנים אל תבוא: 27 את אשר אני אמר לכם בחשך דברו באור ואשר ילחש לאניכם השמיעו על הננות: 28 ואל תיראי מן הרגנים את הנוף ואת הנפש לא יוכל להרגן אך תיראו את אשר יוכל לאבד נס את הנפש נס את הנוף בניתנים: (Geenna) 29 הלא חמכרנה שתי צפירים באסר ואחת מהנה לא תפויל ארצתה מבלעדך אביכם: 30 ואתם נס שערות ראשכם נמנות כלן: 31 لكن אל תיראו כי לפני האדם מצפירים רבות: 32 הן כל אשר יודה כי לפני האדם אורדה בו נס אני לפני אבוי שבשמים: 33 ואשר יחשבי לפני האדם אחש בו גם אני לפני אבוי שבשמים: 34 אל תחשבו כי באתי להטיל שלום בארץ לא באתי להטיל שלום כי אם חרב: 35 כי באתי להפריד איש מאביו ובת מאמה וכלה מחמותה: 36 ואבוי איש אנשי ביתו: 37 האhab את בנו ובתו יותר ממוני איננו כדי לי: 38 לי והאהב את בנו ובתו יותר ממוני איננו כדי לי: 39 ואשר לא יקח את צלבו והלך אחריו איננו כדי לי: 40 המצא את נפשו אבדנה והמאבד את נששו למעני הוא ימצאה: 41 המקובל אתכם אותו הוא מקבל והמקובל אותו הוא מקבל את אשר שלחני: 42 המקובל נביא לשם נביא שבר נביא יקח והמקובל צדיק לשם צדיק שבר צדיק יקח: 43 והמשקה את אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים לשם תלמיד אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו:

11 ויהי ככלהות ישוע ל'צotta את שנים עשר תלמידיו וילך משם ללמד ולקרא בערים: 2 ויהונן שמע בבית הסהר את מעשי המשיח וישלח שנים מהתלמידיו: 3 ויאמר אליו האתה הוא הבא אם נחכח לאחר: 4 ריען ישוע ויאמר להם לכו הנידוי ליהונן את אשר שמעתם וראיתם: 5 עורדים ראים ופסחים מהתהלים מצערעים מטההריהם וחרשים שומעין ומתיים קמים עניינים מהתהשרי ישועה הם: 6 ואשרי אשר לא יכשל

דריך הגנים אל תלכו ואל עיר השמרנים אל תבוא: 6 כי אם לכוכו אל הצען האבדות לבית ישראל: 7 ובלחכם קראו לאמר למכות השמיים קרבה לבוא: 8 רפאו את החולם טהרו את המצערעים הקימו את המותים ואת השדים נרשו חנם לקחת חنم תנתנו: 9 לא תקחו זהב ולא כסף ולא נעלים ולא מטה תרמilioל לדרכך ולא שתי כתנות ולא נעלים ולא מטה כי שוה הפעל די מהיתו: 10 ויכול עיר וככבר אשר תבוא שמה דרשו מי הוא הראי לזה בתוכחה ושם שבו עד כי תצאו: 11 ובבבאים אל הבית שאלו לו לשולם: 12 והיה אם ראיו הבית יבוא עליו שלומכם ואם איננו ראיו שלומכם אליכם ישבו: 13 וככל אשר לא יקבל אתכם ולא ישמע לדבריכם צאו לכם מן הבית ההוא ומן העיר ההיא ונערו את עפר רגילים: 14 אמן אמר אני לכם כי יקל לארץ סדום ועמורה ביום הדין מן העיר ההיא: 15 הני שלח אתכם ככשדים בין הDoctors בין היוער ערים כנחים ותמיימים כיוונים: 16 והשמרו לכם מבני האדם כי ימסרו אתכם לנהדריות ויכו אתכם בשוטים בכתוי נסיוותיהם: 18 ולפני משלים מלכים תובאו למעני לעדות להם ולגויים: 19 וכי ימסרו אתכם אל תדאו איך ומה תדברו כי יינתן לכם בשעה ההיא את אשר תדברו: 20 כי לא אתם הם המדברים כי רוח אביכם הוא המדבר בפייכם: 21 והיה אם ימסר את אחים למות ואב ימסר את בנו וקמו בנים באביהם וימתו אותם: 22 והייתה שנואם לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קין הוא יושע: 23 ואם ירדפו אתכם בעיר אחת נסוס לעיר אחרית כי אמן אמר אני לכם לא חכלו לעבר ערי ישראל עד כי יבוא בן האדם: 24 אין תלמיד עליה על רבו ועובד על אדניו: 25 דיו לתלמיד להיות כרבו ולעבד להיות כאדניו אם לבעל הבית קראו בעל זובב אף לאנשי ביתו: 26 על כן לא תיראים כי אין דבר מכשה אשר

ב): ⁷ הנה רצון לפניך: ²⁷ הכל נמסר לי מאת אבי ואין מכיר את הבן בלבתי האב ואין מכיר את האב בלב הבן ואשר יחפש הבן לגלותו לו: ²⁸ לבו אליו כל העמלים והטעונים ואני אניה לכם: ²⁹ קבלו עליהם את עלי ולמדו מני כי ענו ושפלו רוח אנכי ותמצאו מרנוע לנפשותיכם: ³⁰ כי עלי נעם הוא וקל משאי:

12 בעת ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לקטוף מלילת ויאכלו: ² ויראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידיך עשים את אשר אסור לעשות בשבת: ³ ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא והאנשים אשר אתו: ⁴ כי בא אל בית האללים ויאכל את לחם הפנים אשר אינו מתר לו ולא נושא לאכלה רק לכהנים לבדם: ⁵ או הלא קראתם בתורה כי בשבות יחללו הכהנים את השבת במקדש ואני להם עון: ⁶ אבל אני אמר לכם כי יש פה נדול מן המקדש: ⁷ ולו ידעתם מה הוא חסד חפצתי ולא זבח לא הרשעתם את הנקים: ⁸ כי בן האדם הוא גם אדרון השבת: ⁹ ויעבר משם אל בית הכנסת: ¹⁰ והנה שם איש אשר ידו יבשה וישאלוהו לאמר המתר לרפא בשבת למען ימצאו עלייו טנה: ¹¹ ויאמר אליהם מי האיש לכם אשר לו כבש אחד ונפל בכור בשבת ולא יחויק בו ויעלנו: ¹² ומה יקר אדם מן הכבש לכון מתר להוטיב בשבת: ¹³ ויאמר אל האיש פשט את ירך ויפשط אתה ותרפא ותשכידו אחרית: ¹⁴ ויצא הפרושים ויתיעטו עליו לאבדו: ¹⁵ וידע ישוע וسر משם וילך אחריו המון עם רב וירפאים כלם: ¹⁶ ויצוו אתם בגערה שלא גילדו: ¹⁷ למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר: ¹⁸ הן עבדי בחרתי בו ידידי רצחה נפשי נתתי רוחי עליו ומשפט לנויים ווציא: ¹⁹ לא יצעק ולא ישא ולא שמע בחוץ קולו: ²⁰ קנה רצוץ לא ישbor ופשתה כהה לא יכינה עד יוציא לנצח משפט: ²¹ ולשםנו נוים כן היה רצון לפניך: ²⁷ הכל נמסר לי מאת אבי ואין מכיר את הבן בלבתי האב ואין מכיר את האב בלב הבן ואשר יחפש הבן לגלותו לו: ²⁸ לבו אליו כל העמלים והטעונים ואני אניה לכם: ²⁹ קבלו עליהם את עלי ולמדו מני כי ענו ושפלו רוח אנכי ותמצאו מרנוע לנפשותיכם: ³⁰ כי עלי נעם הוא וקל משאי:

העם על אדרות יהונן ויאמר מה זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר ינוע ברוח: ⁸ ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדים הנה הלבושים עדנים בבתי המלכים המה: ⁹ ואם לא מה זה יצאתם לראות אם איש נביא הן אמי אמר לכם כי גם גדול הוא מנבי: ¹⁰ כי זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה רדך לפניך: ¹¹ אם אמר אני לכם לא קם בילדוי איש איש נדול מיהנן המטביל אך הקטן במלכות השמים נדול הוא ממן: ¹² ומימי יהנן המטביל עד הנה מלכות השמים נתפשה בחזקה והמתזוקים יחתפו: ¹³ כי כל הנבאים והتورה עדי יהונן נבאו: ¹⁴ ואם תרצו לקבל הנה הוא אליה העתיד לובוא: ¹⁵ מי אשר אונים לו לשמע ישמע: ¹⁶ ואל מי אדרמה את הדור הזה דומה הוא לילדים היישבים בשוקים וקראים לחבריהם לאמר: ¹⁷ חילנו لكم בחיללים ולא רקדרם קונו لكم קונה ולא ספרתם: ¹⁸ כי בא יהנן לא אכל ולא שתה ויאמרו שד בו: ¹⁹ ויבא בן האדם והוא אכל ושתה ויאמרו הנה איש זולל וסבא ואהב מוכסים וחטאים ונצדקה החכמה מأت בניה: ²⁰ או הchl לנער בערים אשר רב נבורותיו נעשו בהוכן ולא שבו: ²¹ אויל לך כורזין אויל לך בית צירה כי הנבורות אשר נעשו בקרבך לו בצור ובצידון נעשו הלא כבר שבו בשק ואפר: ²² אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לצור וצידון יותר מכם: ²³ ואת כפר נחום המרוממה עד השמים עד שאול תורדי כי הנבורות אשר נעשו בתוכך לוו בסדום נעשו כי עתה עמדה על תלה עד היום הזה:

²⁴ אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לאדרמת סדום ממך: ²⁵ בעת ההוא ענה ישוע ואמר אודך אבי אדרון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים וגוליתם לעוללים: ²⁶ הן אבי כי (Hadēs g86)

ויהלו: 22 או הובא אליו איש עור ולאם אשר אהזו שדר וירפאו וירבר האלים ונם ראה: 23 ווישתונמו כל המון העם ויאמרו ה כי זה הוא בן רוד: 24 והפרושים כשםם זאת אמרו זה איננו מונرش את השדים כי אם על ידי בעל זובוב שר השדים: 25 וישוע ידע את מחשבותם ויאמר אליהם כל מלוכה הנחלקה על עצמה תחרב וכל עיר ובית הנחלקים על עצםם לא יוכנו: 26 והשtan אם יגרש את השtan נחלה על עצמו ואיככה תחון ממלכתו: 27 ואם אני מונרש את השדים בבעל זובוב בניםם במי הם מונרשים אתם על כן המה יהיו שפטיכם: 28 אך אם ברוח אליהם אני מונרש את השדים הנה הנעה אליהם מלכות האלים: 29 או אין יכול איש לבוא לבית הגבור ולנול את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגבור ואחר ישסה את ביתו: 30 כל אשר איננו ATI הוא לנדי ואשר איננו מכנס ATI הוא מפוזר: 31 על כן אני אמר לכם כל חטא ונדרוף יסלח לאדם אך גדורף הרוח לא יסלח לאדם: 32 וככל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והחרף את רוח הקדש לא יסלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא (aión g165) 33 או עשו את העץ טוב ופְרִיו טוב או עשו את העץ משחת ופְרִיו משחת כי בפְרִיו נכר העץ: 34 ילדי הצפונים איכה תוכלו למלל טוב ואתם רעים כי משפתה הלב ימלל הפה: 35 האיש הטוב מאוצר לבו הטוב מוציא את הטוב והאיש הרע מאוצר הרע מוציא רע: 36 ואני אמר לכם כל מלא בטלה אשר ידברו בני האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין: 37 כי מדבריך תצדק ודבריך תחיב: 38 ויענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רבי חפצנו לראות אותן מידך: 39 ויען ויאמר אליהם דוד רע ומנאף מבקש לו אותן ואתה לא ניתן לו בלתי אם אותן יונה הנביא: 40 כי כאשר היה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות בן יהיה בן

13 ויהי ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וישב על הים: 2 ויקחלו אליו המון עם רב וירד אל האניהם וישב בה וכל העם עמדים על שפת הים: 3 וירב לדבר אליהם במשלים לאמר הנה הזרע יצא לזרע: 4 ובזרע נפל מן הזרע על יד הדרק ויבא העוף ויאכלו: 5 ויש אשר נפל על מקומות סלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימחר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: 6 ויהי כורך השמש ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש: 7 ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכו: 8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי זה מה שערם וזה שים וזה שלשים: 9 מי אשר אונים לו לשמע ישמע: 10 ויגשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלים תדבר אליהם: 11 ויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את סודות מלכות השמים

לקטו בראשונה את הזונין וגנדו אתם אנדרות לשרפם
ואת החתמים אספו לאוצריו: ³¹ וישם לפניהם משל
אחר לאמר מלכות השמים דומה לנרגס של חרדל
אשר לקחו איש ויזרעעו בשדהו: ³² ותוא קטן מכל
הזרועים וכאשר צמה נдол הוא מן הירקוט והיה
לעיז עד אשר יבוא עוף השמים וקנוו בענפיו: ³³
וישא עוד משלו ויאמר מלכות השמים דומה לשאר
אשר לקחתו אשה ותטמנהו בשלש סאים קמיה עד כי
יחמץ כלו: ³⁴ כל זאת דבר ישוע במשלים אל המון
העם ובבבלי משל לא דבר אליהם: ³⁵ למלאת את
אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פי אביה
חוידות מני קדם: ³⁶ אז שלח ישוע את המון העם ויבא
הביתה וינשו אליו תלמידיו ויאמרו באר נא לנו את
משל זוני השדה: ³⁷ ויען ויאמר אליהם הזרע את
הזרע הטוב הוא בן החודם: ³⁸ והשדה הוא העולם
והזרע הטוב בני המלכות הם והזונין בני הרע המה:
וזה איבר אשר זרע הוא השתן והקציר הוא קץ
העולם והקצרים הם המלאכים: ³⁹ (א"ה 165) ותגנה
כאשר ילקטו הזונין ונשרפו באש כני היה בקץ העולם
הזה: ⁴⁰ (א"ה 165) בן האדם ישלח את מלאכיו ולקטו
מלמלות את כל המכשפות ואת כל פעליו האון:
והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה היללה
וחרך השנים: ⁴¹ או יזהירו הצדיקים כשמש במלכות
אביהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: ⁴² עוד דומה
מלכות השמים לאוצר טמון בשדה אשר מצאו איש
ויטמנחו ובשמהו יילך ומכר את כל אשר לו וקנה
את השדה ההוא: ⁴³ עוד דומה מלכות השמים לסהר
המבקש מרוגניות טבות: ⁴⁴ וכאשר מצא מרוגנית אחת
יקירה מאד הילך לו וימכר את כל אשר לו ויקן אתה:
עוד דומה מלכות השמים למכمرة אשר הורדה
לימים ומיניהם יאספו לתוכה: ⁴⁵ וכאשר נמלאה
העלוא אתה אל שפת הים יישבו וילקטו את המינים

ולהם לא נתן: ¹² כי מי שיש לו נתן ינתן לו ויעדרפ' ומישאן לו גם את אשר יש לו יקח ממנה: ¹³ על כן במשלים אדבר אליהם כי בראתם לא יראו ובשמעם לא ישמעו אף לא יבינו: ¹⁴ ותקים בהם נבואות ישעיהו האמרה שמעו שמו ואל חביוו וראו ראו ואל תדרעו: כי המשן ל' העם הזה ואנינו הכבד וענינו השע פן יראה בענינו ובאנינו ישמע ולכבו יבין ושב ורפא לו: ¹⁶ ואתם אשר עיניכם כי תראיינה ואזיניכם כי תשמענה: ¹⁷ כי אמן אמר אני לכם נבאים וצדיקים רבים נכספו לראת את אשר אתם ראים ולא ראותו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו: ¹⁸ לכן אתם שמעו נא את משל הזורע: ¹⁹ כל איש שמע את דבר המלכות ולא יבינהו ובא הרע וחטף את הזורע בכלבו הוא הנזורע על יד הדרך: ²⁰ והנזרע על הסלע הוא השמע את הדרך וימחר ויקחנו בשמחה: ²¹ אך אין לו שרש תחתיו וرك לשעה יעדן ובஹות צרה ורדיפה על אדות הדרך מיד נכשל: ²² והנזרע בין הקצים הוא השמע את הדרך וראנת העולם הזה ומרמתה העשר ימעכו את הדרך ופרי לא יהיה לו: ²³ והנזרע על האדמה הטובה הוא השמע את הדרך וمبין אותו אף יעשה פרי וננתן זה מהה שערום זיה ששים וזה שלשים: ²⁴ וישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לאיש אשר זרע זרע טוב בשדהו: ²⁵ והוא בנפל תרדמה על האנשים ויבא איבו ויזרע זוניון בתוכ החטים וילך לו: ²⁶ וכאשר פרח הדרשא ויעש פרי ויראו גם הזוניון: ²⁷ ווינשו עבדיו בעל הבית ויאמרו אליו אדנינו הלא זרע טוב זרעת בשדך ומאיין לו הזוניון: ²⁸ ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העבדים הייש את נפשך כי נלך ונלקת אתם: ²⁹ ויאמר לא פן בלקתכם את הזוניון תשרשו נם את החטים: ³⁰ הנהנו אתם וידלו שניהם יחד עד הקציר והיה בעת הקציר אמר לказרים

ויסר שם באניה אל מקום חרבה לבודד וישמעו המון העם וילכו אחריו ברגליהם מן הערים: ¹⁴ ויצא ישוע וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם וירפה את החלשים אשר בהם: ¹⁵ ויהי לפנות ערבות וינשו אליו תלמידיו ויאמרו המקום חרב ונמ נטה היום שלחה את המון העם וילכו אל הכהרים לקנות להם אכל: ¹⁶ ויאמר אליהם אינם צריכים לילכת תננו אתם להם לאכל: ¹⁷ ויאמרו אליו אין לנו פה כי אם חמשת ככרות להם ושני דגנים: ¹⁸ ויאמר הביאום אליו הולם: ¹⁹ ויציו את העם לשבת על הדרש ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגנים וישא עיניו השמיימה ויברך וירפרס ויתן את הלחם לתלמידים והתלמידים נתנו לעם: ²⁰ ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפחותים הנוטרים שניים עשר סלים מלאים: ²¹ ויהאכללים היו חמישה אלף איש מלבד הנשים והטה: ²² ויאין ישוע בתלמידיו לרדרת באניה לעבר לפניה אל עבר הים עד אשר ישלח את העם: ²³ ואחריו שלחו את העם עלה הדרה ברד להתפלל ויהי ערב והוא לבדו שמה: ²⁴ והאגיה הלביה בתוך הים ותטרף מן הנගלים כי הרוח לננדיה: ²⁵ ויהי באשמרת הרבייה ויבא אליהם ישוע מטהלך על פני הים: ²⁶ והתלמידים בראותם אותו מטהלך על פני הים נבהלו לאמר מראה רוח הוא ויצעקו מפחד: ²⁷ וירדרב ישוע פהאמם אליהם חזוק כי אני הוא אל תיראו: ²⁸ ויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך על המים: ²⁹ ויאמר באו וירד פטרוס מן האניה וויהלך על המים לבוא אל ישוע: ³⁰ ויהי כראתו את הרוח כי חזקה היא וירא ויהלך לטבע ויצעק לאמר אדני הושעני: ³¹ ויהר ישוע לשלח את ידו ויהזק בו ויאמר אליו קטן האמונה למה לךך לבך: ³² חם על אל האניה והדרות שכחה: ³³ ואנשי האניה ננסו וישתחו לו לאמר באמות בן אליהם אתה: ³⁴ ויעברו את הים ויבאו ארצתה

הטוביים לתוכם הכלים ואת המשחותים שלילכו חוצה: ⁴⁹ כן יהיה בקץ העולם יצאו המלאכים והבדילו את הרשעים מתקן הצדיקים: ⁵⁰ (א"ו 165) והשליכום אל הנור האש שם תהיה היללה וחרק הנסים: ⁵¹ ויאמר אליהם ישוע האתם הבינוותם את כל זאת ויאמרו אליו כן אדנינו: ⁵² ויאמר אליהם על כן כל סופר המלמד למלכות השמים דומה לאיש בעל הבית המוציא מאוצרו חדשות וישנות: ⁵³ ויהי כלות ישוע את המשלים האלה ויעבר משם: ⁵⁴ ויבא לארצו וילמד אתם בכית נסתם עד כי השותמו ויאמרו מאין ליה החכמה הזאת והגבורה: ⁵⁵ הלא זה הוא בן החרש הלא אמר שמה מרים ואחיו יעקב וויסו ושמעון ויהודה: ⁵⁶ ואחיותו הלא כלן אנתו הן ומאי איפוא לו כל אלה: ⁵⁷ ויהי להם למכשול ויאמר ישוע אליהם אין הנביא נקלה כי אם בארץ ובביתה: ⁵⁸ ולא עשה שם נברות רבות מפני חסר אמוןיהם:

14 בעת היה שמע הורדוס שר רבע המדינה את שמע ישוע: ² ויאמר אל נעריו זה הוא יהונן המטביל והוא קם מן המתים על כן הגבירות פועלות בו: ³ כי הורדוס חפש את יהונן ואסרדו וישימחו בבית הסחר בנמל הורודיה אשת פילופוס אחיו: ⁴ כי יהונן אמר אליו לא נכוון היה לך לאשה: ⁵ ויבקש המיטו אך ירא את המון כי לנביא חשבו אותו: ⁶ ויהי ביום הלדת הורדוס ותרקד בת הורודיה בתוכם ותיבב בעיני הורדוס: ⁷ וישבע לה ויאמר מה תשאל נפשך ואtan לך: ⁸ ואמה שמה את הדברים בפה ותשאל לאמר תננה לי מה בקערה את ראש יהונן המטביל: ⁹ ויעצב המלך אך בעבר השבואה והמסבים עמו צוה לחת לה: ¹⁰ ווישלח וישא את ראש יהונן מעליו בבית הסחר: ¹¹ ויביאו את ראשו בקערה ויתנו לנערה ותביאו אל אמה: ¹² וונשו תלמידיו וישאו את נויתו ויקברוה וילכו וינידו לישוע: ¹³ ויהי כשמו את זאת

הגבילות ההם ותצעק אליו לאמר חנני אדרני בן דוד כי בתה מענה מادر על ידי שד: ²³ ושהוא לא ענה אתה דבר וינשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי עצקה היא אחרינו: ²⁴ ויען ויאמר לא שלחתי כי אם אל הצאן האברות לבית ישראל: ²⁵ והיא באה ותשתחו לו לאמר אדרני עזני: ²⁶ ויען ויאמר לא טוב לקחת את לחם הבנים ולהשליכו לצעריו הכלבים: ²⁷ ותאמר כן אדרני אף כי גם צעריו הכלבים יאכלו מפרורים הנפלים מעל שלחן אדרנייהם: ²⁸ ויען ישוע ויאמר אליה אשה נדלה אמונהך יהיו לך כרצונך ותרפא בהה מן השעה ההיא: ²⁹ ויעבר ישוע משם ויבא אל ים הנילו ויעל החרה וישב שם: ³⁰ ויבאו אליו המון עם רב ועםם פסחים עורדיםחרשים קטעים ורבים כהמה ויפלום לרגלי ישוע וירפאים: ³¹ ויתהנו העם בראותם את האלים מדברים והקטעים בראים והפסחים מתחלכים והערירים ראים וישבחו את אלהי ישראל: ³² ויקרא ישוע אל תלמידיו ויאמר נכמרו רחמי על העם כי והשלשת ימים עמדו עמדני ואין להם מה לאכל ואני אבה לשלהם רעבים פנ יתעלפו בדרך: ³³ ויאמרו אליו התלמידים מאי לנו די לחם במדבר להשבע את ההמון הנדול הזה: ³⁴ ויאמר ישוע אליהם כמה ככרות לחם לכם ויאמרו שבע ומעת דנים קטנים: ³⁵ ויצו את המון העם לשבעת הארץ: ³⁶ ויקח את שבע ככרות הלחם ואת הדגנים ויברך וופرس ויתן אל התלמידים והتلמידים נתנו לעם: ³⁷ ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפחותים הנחותים שבעה דודים מלאים: ³⁸ והאכלים היו ארבעת אלף איש מלבד הנשים והטף: ³⁹ וישלח את העם וירד באניה ויבא אל גבול מגдалא:

16 וינשו הפרושים והצדוקים לנסתו וישאלו מאתו להראותם אותן מן השם: ² ויען ויאמר להם בערב התאמרו יום צח יהיה כי אדרנו השם: ³ ובבקר

גניסר: ³⁵ ויכירו אותו אנשי המקום ההוא וישלחו אל כל סביבותיהם ויביאו אליו את כל החולמים: ³⁶ ויבקשו ממנו כי יגעו רק במצוות בנדו וכל הנגעים נשעו:

15 אז באו אל ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלים: ² ויאמרו מדוע תלמידיך עבריים את קבלת הזקנים כי אינם רחצים את ידיהם באכלם להם: ³ ויען ויאמר אליהם מדווע נם אתם עבריים את מצות אלהים בעבר קבלתכם: ⁴ כי אליהם צוה לאמור כבד את אביך ואת אמך ומוקל אל אביו ואמו מות מה שאתה נתנה לי אין עליו לכבד את אביו ואת אמו: ⁵ ואותם אמרים האמר לאביו ולאמו קרבן כל והחדרו את דבר האלים בעבר קבלתכם: ⁶ חנופים הייטב נבא עליכם ישעיהו לאמר: ⁸ העם הזה נש בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני: ⁹ ותתנו יראתם להם שמעו והבינו: ¹⁰ לא הבא אל הפה יטמא את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא את האדם וינשו אליו תלמידיו ויאמרו הודיעת כי הפרושים בשמם את הדבר הזה נכשלו בו: ¹³ ויען ויאמר כל מטה אשר לא נטע אבי شبשים עקור יעקר: ¹⁴ הנהו אותם מנהלים עורדים מה לעורדים וכי יוליך עור את העור ונפלו שנייהם בתוך הבור: ¹⁵ ויען פטרוס ויאמר אליו באר לנו את המשל הזה: ¹⁶ ויאמר ישוע עדנה גם אתם באין בינה: ¹⁷ העוד לא השכלו כי כל הבא אל הפה יורד אל הכרש וישפוך משם למוצאות: ¹⁸ אבל היוצא מן הפה יוצא מן הלב והוא מטמא את האדם: ¹⁹ כי מן הלב יוצאות מהשבות רע רציחות נאופים זנונים ונבות עדויות שקר ונדופים: ²⁰ אלהם המטמאים את האדם אבל אוכל בלי נטילת ידיים לא יטמא את האדם: ²¹ ויצא ישוע משם ויסר אל גלילות צור וצדון: ²² והנה אשה כנענית יצאה מן

תאמרו היום סער כי אדרמו והתקדרו השם חנפם בידי הוקנים והכהנים הנדולים והסופרים ויהרג וביום השלישי קום יקום: ²² ויקחחו פטרוס ויחל לנער בו לאמר חס לך אדני אל יהי לך כזאת: ²³ ויפן ויאמר לפטרוס סור מעלי השטן למכשול אתה לי כי אין לך לדברי אלהים כי אם לדברי בני אדם: ²⁴ ויאמר ישוע אל תלמידיו איש כי יחפץ ליכת אחרי יכחש בנפשו ונשא את צלבו והלך אחריו: ²⁵ כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנה וכל אשר תאבך לו נפשו למעני הוא ימצאננה: ²⁶ כי מה יועל האדם כי יקנה את כל העולם ונפשו תשחת או מה יתן האדם פריוון נפשו: ²⁷ כי עתיד בן האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואו ישלם לכל איש כמעשאו: ²⁸ אכן אמר אני לכם כי יש מן העמדים מה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את בן האדם בא במלכותו:

17 ומקץ ששת ימים לקח לו ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן אחיו ויעלם ברד על הר גבוח: ² וישתנה לעיניהם ויזהרו פניו כשמש ובנדיו כאור הלבינו: ³ והנה נראו אליהם משה ואליהו מדברים אותו: ⁴ וירען פטרוס ויאמר אל ישוע אדני טוב היזתנו מה אם תחפץ נעשה נא מה שלש סכות לך אחת מה שמשה אחת ולאליהו אחת: ⁵ עודנו מדבר והנה זה בני יירידי אשר רציתי בו אליו תשמעון: ⁶ ויהי כשמע התלמידים ויפולו על פניהם ויראו מאד: ⁷ וינש ישוע וינגע בהם ויאמר קומו ואל תיראו: ⁸ ויאשו עיניהם ולא ראו איש בליך את ישוע לברו: ⁹ וברדתם מן ההר צוה ישוע אתם לאמר לא תנידו לאיש את דבר המראה עד אם קם בן האדם מעם המתים: ¹⁰ וישאלתו תלמידיו לאמר ומה זה אמרים הסופרים כי אליהם הנה אליהם בא בראשונה והשיב את הכל: ¹¹

אתם את פני השם ידעתם לבחן ואתות העתים לא תוכלו: ⁴ דור רע ומנאך בקש לו אותן ואת לא נתן לו בליך אם את יונה הנביא ויעזב וילך לו: ⁵ וכבאו התלמידים אל עבר הים שכחו לקחת את לחם: ⁶ ויאמר ישוע אליהם ראו והשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: ⁷ וויחשבו בלבכם לאמר כי לא לκחנו אתנו לחם: ⁸ וירע ישוע ויאמר אליהם קטני האמונה מה תהשבו בלבכם כי לא לκחתם אתכם לחם: ⁹ העוד לא תשכilio ולא תזכרו את המשת ככורות הלחם לחמת אלפי איש וככמה סלים נשאתם: ¹⁰ ואת שבע ככורות הלחם לארבעת אלפי איש וככמה דודים נשאתם: ¹¹ איך לא הבינו כי לא על הלחם אמרתי אליכם השמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: ¹² או הבינו כי לא אמר להשمر משאר

הלחם כי אם מלמד הפרושים והצדוקים: ¹³ ויהי כבאו ישוע אל גלילות קיסרין של פילופס וישאל את תלמידיו לאמר מה אמרם האנשים עלי מי הוא בן האדם: ¹⁴ ויאמרו יש אמרם יוחנן המטביל הוא ואחרים אמרם אלדו ויש אמרם ירמיהו או אחד מן הנביאים: ¹⁵ ויאמר אליהם ואתם מה תאמרו מי בן אליהם חיים: ¹⁶ וירע שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח בר יונה כיبشر ורד לא נלה לך את זאת כי אם אבי שבשימים: ¹⁷ ואף אני אמר אליך כי אתה פטרוס ועל הסלע הזה אבנה את קהליך ושעריו שאלול לא יגבור עלייה: ¹⁸ (Hadès g86) ¹⁹ ואתן לך את מפתחות מלכות השם וכל אשר תאסר על הארץ אסור יהיה בשםיהם או וכל אשר תתויר על הארץ מתר יהיה בשםיהם: ²⁰ או צוה את התלמידים בגערה לבליך הניד לאיש כי הוא ישוע המשיח: ²¹ מן העת ההיא החל ישוע להורות את תלמידיו שהוא צדיק ליכת ירושלים ויענה הרבה

אבל אמר אני לכם כי אלהו כבר בא ולא הכירתו ויעשו בו כרצונם וכן בן האדם יענה על ידם: 13 או הבינו התלמידים כי על יוחנן המטביל דבר אליהם: 14 והוא כבאים אל המון העם וויש אליו איש ויכרע על ברכיו לנגידו: 15 והוא אמר אדני רחם נא על בני כי מכח ירחה הוא וחליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש ופעמים רבות אל תוך המים: 16 ואביה אותו אל תלמידיך ולא יכלו לרפא לו: 17 וויען ישוע ואמר הרוי דור בלתי מאמין ופתלתל עד מתי יהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו אליו הנה: 18 ווינער בו ישוע ויצא השד מבנו וירפא הנער מן השעה ההיא: 19 ווינשׁו התלמידים אליו ישוע והוא לבריו ויאמרו מודע אנחנו לא יכלנו לנרשׁו: 20 והוא אמר ישוע אליהם מפני אשר איןכם מאמנים כי אמן אמר אני לכם אם יש לכם אמונה כנרגן החדרל ואמרתם אל ההר זה העתק מהה שמה ונעתק ממקומו ואין דבר אשר יבצר מכם: 21 אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפללה ובצום: 22 ויהיו בהתלהם בארץ הגליל ויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם להמסר בידיו אנשים: 23 ווירנהו וביום השלישי קום יקום ויתעצבו מאר: 24 ויהי כבאים אל כפר נחום וינשו אל פטרוס נבי ממחית השקל ויאמרו הלא יתן רבכם את מחית השקל: 25 והוא אמר הן ובבאו הביתה קדם אותו ישוע לשאל מה העתק שמעון מלכי הארץ ממי יקחו מכם ומס מאות בנים או מאות חזרים: 26 והוא אמר פטרוס אליו מאות חזרים והוא אמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים חפשים מה: 27 אך למן לא נהיה להם למכשול לך אל הים והשלכת אל תוכו חכה ואת הדג הראשון אשר יעלה שהוא וכאשר תפתח את פיו תמצא בו אסתירא אותו קח לך ונחת להם בעדי ובעדך:

18 בשעה ההיא נגשו התלמידים אל ישוע ויאמרו מי אפוא גדול מחבריו במלכות השמים: 2 ויקרא ישוע

אשר ישאלו היה יהוה להם מאת אבי שבשימים: 5 ואומר על עשה בראשית זכר ונקבה עשה אתם: 6 ואומר על כן יעוז איש את אביו ואת אמו ורבק באשתו והיו שנייהם לבשר אחד: 7 אם כן אין עוד שנים כי אם בשר אחר לכן את אשר חבר האלים אל יפרידנו האדם: 8 ויאמר אלוו אלו וולמה זה צוה משה לחת לה ספר כריות ולשלה: 9 ויאמר אליהם בעבור קשי לבככם הניה לכם משה לשלוח את נשים אך מראש לא היתה ככה: 10 ויאמר לכם המשלה את אשתו בלחטי על דבר גנות ולקח לו אחרית נאף הוא והלקח את הנירושה נאף הוא: 11 ויאמר אלו ה תלמידים אם ככה הוא ענין איש ואשתו לא טוב לחתה אשה: 12 ויאמר אליהם לא יוכל כל אדם לקבל את הדבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם להבין: 13 יש סריסים אשר נולדו כן מבטן אם ויש סריסים המסרסים על ידי אדם ויש סריסים אשר סرسו את עצם למען מלכות השמיים מי שוכל לקבל יקבל: 14 או יביאו אלו יולדים למען ישם עליהם את ידיו ויתפלל עליהם וינערו בם ה תלמידים: 15 והוא ישוע אמר הניחו לילדיים ועל תמנועם מבוא אליו כי לאלה מלכות השמיים: 16 וישם את ידיו עליהם ויתבר מסמ': 17 ואיש גנש אלו ויאמר רב ה טוב اي זה הטוב אשר עשנו לknota חי עולם: (αιονios g166) ויאמר אלו מה תקראני טוב אין טוב כי אם אחד האלים ואם חפץ לבוא אל החיים שמר את המצות: 18 ויאמר אליו מה הנה ויאמר ישוע אלה hon לא תרצה לא תנאף לא תנגב לא תענה עד שקר: 19 כבוד את אביך ואת אמך ואהבת לרעך כמוך: 20 ויאמר אלו הבהיר את כל אלה שמרתינו מנורו ומה חסרתינו עוד: 21 ויאמר ישוע אלו אם חפץ להיות שלם לך מכר את רכשך ותן לעניהם והיה לך אוצר בשמיים ושוב הלם לך אחריו: 22 ויהי כשמע הבוחר את הדבר הזה וילך שם נעצב כי היו לו נכסים רבים: 23 ויאמר ישוע על כל דבר: 24 וווען ויאמר אליהם הלא קראתם כי כבכל מקום אשר שנים או שלשה נאפו בשמי שם אני בתוכם: 25 ווינש אלו פטרוס ויאמר לו אדרני כמה פעמים יחתה לי אחוי וסלחתיו לו העדר שבע פעמים: 26 ויאמר אלו יושע לא אמר לך עד שבע פעמים כי אם עד שבעים ושבע: 27 על כן דומה מלכות השמיים למלך בשר ודם אשר חפץ לעשות חשבון עם עבדיו: 28 וכאשר החל להחשב הובא לפניו איש אשר חיב לו עשרה אלףים ככריו כסף: 29 ולא היה לו לשלם ויצו אדרני למכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וכן ישלם: 30 וויפל העבר ושתחו לו לאמור אדרני הארץ לי אפק ואת כל אשלה לך: 31 ויהמו רחמי אדרני העבר ההוא ויפטרחו וושטט לו את החוב: 32 ויצא העבר ההוא מלפניו וימצא אחד מהבריו העברים והוא חיב לו מאה דינרים ויחזק בו ויחנקחו לאמור שלם את אשר אתה חיב לי: 33 ויפל חברו לפניו ויבקש ממנו לאמור הארץ לי אפק ואשלמה לך הכל: 34 וזהו מאן וילך וישליך בו המשמר עד כי ישלם לו את חובו: 35 ווחבריו העברים ראו את הנעשה ויעצבו מאר ויבאו וינידו לאדרני את כל אשר נעשה: 36 וירק ואדרני ויאמר לו אתה העבר הרע את כל החוב ההוא השמטה לך יען אשר בקשת ממי: 37 הלא היה לך נם אתה לرحم על העבר חברך כאשר רחמיتي אני עלייך: 38 ויקנץ אדרני ויסגר אותו למשדים עד כי ישלם את כל חובו: 39 ככה יעשה לכם נם אבי שבשימים אם לא חסלחו איש איש לאחיו בכל לבככם את חטאיהם:

19 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויסע מן הניל ויבא אל נבול יהודה בעבר הירדן: 2 וילכו אחורי המון עם רב וירפאם שם: 3 ווינש אלו הפרושים לנוטתו לאמור היכול איש לשלח את אשתו על כל דבר: 4 וווען ויאמר אליהם הלא קראתם כי

הם איש איש דינר אחד: ²¹ ויהי בקחם וילנו על
בעל הבית לאמר: ²² אלה האחרונים לא עשו כי
אם שעה אחת אתה השווים אלינו אשר סבלנו את
כבד היום ואתה חמו: ²³ ויען ויאמר אל אחד מהם רعي
לא עש��ין הלא שכר דינר התנית עמי: ²⁴ קח את
שלך ולך ואני רצוני לחת נם לזה האחרון כמו לך: ²⁵
הלא אוכל לעשות בשלি כרצוני האם תרע עינך
על אשר טוב אנכי: ²⁶ ככה יהיו האחרונים הראשונים
והראשונים יהיו אחרים כי רבים הם הקראים
ומעתים הנבחרים: ²⁷ ויהי כעלוות ישוע ירושלים
ויקח אליו את שנים העשר לבדם ויאמר להם בדרך:
הננו עליים ירושלים ובן האדם ימסר לראשי
הכהנים ולסופרים והרשיעתו למות: ²⁸ ומסרו אותו
לנויים להTEL בו ולהគותו אותו בשוטים ולצלב אותו
וביום השלישי קום יקום: ²⁹ אז נשאה אליו אם בני
זבריהם עם בניה ותשתחוו לו לבקש ממן דבר: ³⁰ ויאמר
אליה מה בקשתך ותאמר אליו אמר נא כי ישבו שני
בני אלה אחד לימינך ואחד לשמאלו במלוכך: ³¹
ויען ישוע ויאמר לא ידעתם את אשר שאלתם היכל
וחולן שתות את הocus אשר אני עתיד לשחותו והתבל
בטבילה אשר אני נבטל בה ויאמרו אליו נובל: ³²
ויאמר אליהם הן את כוסי תשטו ובטבילה אשר אני
נובל בה תובלו אך שבת לימיי ולשMAIL אין בידי
להתחה בלתי לאשר הוכן להם מאת אבוי: ³³ ויהי
כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו אל שני האחים: ³⁴
וישוע קרא להם ויאמר אתם ידעתם כי שרי הגוים
דרדים בהם והגנולים שלטיהם עליהם: ³⁵ ואתם אל
יהו בן בנייכם כי אם החפשו להיות נדול בכם יהי
לכם לשמרת: ³⁶ והחפשן להיות בכם לראש יהי לכם
עבד: ³⁷ כאשר בן האדם לא בא למן ישרתו כי
אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת ריבים: ³⁸ ויהי
כצאתם מיריתו וילך אחריו המון עם רב: ³⁹ והנה
לגמל לעבר דרך נקב המחת מבא עשר אל מלכות
האלחים: ⁴⁰ והتلמידים כשמעם זאת השותמו מאר
ויאמר מי אפוא יכול להושע: ⁴¹ ויבט בן ישוע ויאמר
לهم מבני אדם יפלא הדבר אבל מהאלחים לא
יפלא כל דבר: ⁴² ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו
עובנו את הכל ונ└ך אחריך מה יהיה לנו: ⁴³ ויאמר
ישוע אליהם אמר אני לכם את הלהלים אחרי
בהתחרש הבריאה כאשר ישב בן האדם על כסא
כבודו תשבו גם אתם על שנים עשר כסאות לשפט את
שנים עשר שבטי ישראל: ⁴⁴ וככל איש אשר עזב את
בתו ואת אחיו ואת אחיו ואת אביו ואת אמו ואת
אשרו ואת בניו ואת שודתו למן שמי הוא יקח מה
שערם וחיה עולם יירש: ⁴⁵ (aiōnios g166) ³⁰ ואולם רבים
מן הראשונים אשר יהו אחרים ומם האחרונים יהיו
ראשונים:

20 כי דומה מלכות השמיים לאדם בעל בית
אשר השכים לצאת בCKER לשכר פעלים לכרמו:
והתנה עם הפעלים שכר דינר ליום וישלחם אל
כרמו: ³ ויצא בשעה השלישי וירא אחרים עמדים
בטלים בשוק: ⁴ ויאמר להם לכו נם את אל כרמי
וכישר אתן לכם וילכו: ⁵ ויצא נם בשעה הששית
נム בתשיעית ויעש בדבר הזה: ⁶ ויצא בשעת עשר
עשרה וימצא אחרים עמדים ויאמר אליהם מה אתם
עמדים פה בטלים כל היום: ⁷ ויאמרו לו כי לא
שכר אוטנו איש ויאמר אליהם לכו נם את אל הכרם
וכישר יתן לכם: ⁸ ויהי בערב ויאמר בעל הכרם
אל פקידו קרא את הפעלים ושלם להם את שכרם
החל באחרונים וכלה בראשונים: ⁹ ויבאו הנשכרים
בשעת אחת עשרה ויקחו איש איש דינר אחד: ¹⁰
ובבאה הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו נם

אהה את אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליהם כן כי קרא לא קראתם מפי עולמים ווינקים יסדה עז: 17 ויעזם ויצא מהוו לעיר אל בית הני וילן שם: 18 ובבקר שב אל העיר והוא רעב: 19 וירא תאנח אחת על הדרך ויקרב אליה ולא מצא בה מואמה מלבד העלים ויאמר אליה מעתה לא יהיה מפרק פריו עד עולם ותיבש התאנח פתאם: (165 ג'א) 20 ויראו תלמידים ויתמכו לאמיר איך יבשה התאנח פתאם: 21 ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אם תהייה לכם אמונה ואינכם מסתפקים לא לבך כמעשה התאנח הזאת תעשו כי נם באמרכם אל ההר הזה הנשא והעתק אל תוך הים היו תהיה: 22 וככל אשר השאלו בתפלה ואתם מאמינים תקחו: 23 ויבא אל המקדש ויהי במלמדו שם ויגשו אליו ראיי הכהנים זוקני העם ויאמרו באיז רשות אתה עשה אלה ומני נתן לך הרשות הזאת: 24 ויען ישוע ויאמר אליהם נם אני אשאלת אתכם דבר אחד אשר אם תנידנו אותו לי נם אני אגיד לכם באיז רשות אני עשה אלה: 25 טבילה יוחנן מאיין היהת המן השםיים אם מבני אדם ויחשבו בלבכם לאמיר: 26 אם נאמר מן השמיים יאמר אלינו מודיע אפוא לא האמונתם לו ואם נאמר מושע נא במרומיים: 27 ויהי בבא ירושלים ותהמם כל את יוחנן לנבייא: 28 ויענו את ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם נם אני לא אמר לכם באיז רשות אני עשה אלה: 29 אבל מה דעתכם איש יהה ולשוני בנים יונש אל הראשון ויאמר בני לך היום ועבד בכרמי: 30 ויען ויאמר אני אבא ואחרי כן נחם וילך: 31 יונש אל השמי וידבר כזאת נם אליו ויען ויאמר הני אדני ולא הילך: 32 מי משלוחם עשה את רצון האב ויאמרו אליו הראשון ויאמר להם ישוע אמר אני לכם המוכסים והוונות יקדרמו אתכם לבוא אל מלכות האללים: 33 כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא

שני עורים ישבים על יד הדרך וישמעו כי ישוע עבר ויצעקו לאמיר חננו נא אדניינו בן דוד: 34 וונגר בם העם להשתיקם והם הרבו לצעק ויאמרו אדניינו חננו נא בן דוד: 35 ויעמד ישוע ויקרא להם ויאמר מה תחפצו ואעשה לכם: 36 ויאמרו אליו אדניינו עשה שתפקתנה עניינו: 37 ורחמי ישוע נכמרו וונע בעיניהם ופתאם החלו עניינם לדאות וילכו אחריו:

21 ויהי כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פניו בהר הזיתים וישלח ישוע שניים מן התלמידים: 2 ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם שם תמצאו אתון אסורה ועיר עמה התייר אתם והביאו אליו: 3 וכי יאמר איש אליכם דבר ואמרתם האדון צרייך להם וברונו ישלחם: 4 וכל זאת היהת למלאת הנאמר ביד הנביא אמר: 5 אמרו לבת ציון הנה מלך יבוא לך עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: 6 וילכו התלמידים ויעשו כאשר צוה אתם ישוע: 7 ויביאו את האتون ואת העיר וישמו עליהם את בנדיהם וירכיבוהו עליהם: 8 ורב ההמון פרשו את על הדרך ואחרים כרתו ענפי עצים ווישתחוו בנדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפי עצים ווישתחוו על הדרך: 9 והמן העם ההליכים לפני ואחריו קראו לאמר הוועש נא לבן דוד ברוך הבא בשם יהוה הושע נא במרומיים: 10 ויהי בבא ירושלים ותהמם כל העיר לאמר מי הוא זה: 11 ויאמרו המני העם זה הוא הנביא ישוע מנצח אשר בnalil: 12 ויבא ישוע אל מקדש האלים ויגרש משם את כל המוכרים והקונים במקדש ויהפך את שלוחות השלחנים ואת מושבות מכרי הונאים: 13 ויאמר אליהם הן כהוב כי ביתו בית תפלה יקרא ואתם שמתם אותו למערת פריצים: 14 ויגשו אליו עורים ופסחים במקדש וירפאים: 15 ויהי כראות הכהנים הגדולים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים הצעקים במקדש ואמרם הושע נא לבן דוד ויחר להם: 16 ויאמרו אליו המשמע

האמנתם לו אבל המוכסים והוונוטם הם האמינו לו
 ובם ויהרנוו: ⁷ ויקצף המלך וישלח צבאותיו ויאבד
 את המרצתחים הهم ואת עירם שרכ' באש: ⁸ אז אמר
 אל עבדיו הן חתנה מוכנה והקרואים לא היו ראויים
 לה: ⁹ לכן לכנו נא אל הראש הדריכים וכל איש אשר
 תמצאו קראו אותו אל החתנה: ¹⁰ ויצאו העברדים הهم
 אל הדריכים ויאספו את כל אשר מצאו נם רעים נם
 טובים וימלא בית החתנה מסבבים: ¹¹ ויהי כבאו המלך
 לראות את המסבבים וירא בהם איש ולא היה לבוש
 בגדי חתנה: ¹² ויאמר אליו רعي איכה באת הנה ואין
 לך בגדי חתנה ויאלם: ¹³ ויאמר המלך למשרתים
 אשרו ידיוו ורגלוו ונשאתם והשלכיהם אותו אל החשך
 החיצון שם תהיה היללה וחרך החנים: ¹⁴ כי רבים
 הם הקרואים ומעטים הנבחרים: ¹⁵ וילכו הפרושים
 ויתיעצטו איך יכשלו בברבר: ¹⁶ וישלחו אליו אותו
 תלמידיהם עם ההורדים לאמר רבי ידענו כי איש
 אמרת אתה ותורה באמת את דרך אלהים ולא תנו
 מפני איש כי אין לך מכיר פניו אדם: ¹⁷ לכן הנירה נא
 לנו את דעתך הנכון לנו לחתת מס אל קיסר אם לא:
¹⁸ וישוע ידעת את רשותם ויאמר החנפים מה תנסוני:
¹⁹ הרואני את מטבח המס ויביאו לו דינר: ²⁰ ויאמר
 אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו:
²¹ ויאמרו אליו של הקיסר ויאמר אליהם לך תננו:
 לקיסר את אשר לך קיסר ולא היה אמרת לאלהים:
²² וכשמעם את זאת תמהו ויעזבexo וילכו להם: ²³
 ביום הוא נשוא אליו צדוקים האמורים כי אין תחיה
 המתים וישאלו אותו אמר: ²⁴ רבי הן משה אמר איש
 כי ימות ובנים אין לו אחיו ייבם את אשתו והחים זרע
 לאחיו: ²⁵ ואתנו הינו שבעה אחיהם והראשון נשא אששה
 וימת זרע אין לו ויעזב את אשתו לאחיו: ²⁶ וכמו
 כן נם השני וכן נם השלישי עד השבעה: ²⁷ ואחרי
 כלם מתה נם האששה: ²⁸ ועתה בתהית המתים למי
 מן השבעה תהיה לאשה כי לכלם הייתה: ²⁹ ויעזען
 אל מסחרו: ³⁰ והנשארים תפשו את עבדיו ויתעללו
 האמנתם לו אבל המוכסים והוונוטם הם האמינו לו
 ואחר ראיים ולא שבחים אחריך לו להאמין לו: ³³ משל
 אחר שמעו איש בעל בית היה ויטע האיש כרם ויעש
 גדר סיבב לו ויחצב יקב ויבן מגדל בתוכו ויתנהו
 אל כרמים וילך בדרכך מרוחק: ³⁴ ויהי בהגע עת
 האסיף וישלח עבדיו אל הכרמים לחתת את פריו: ³⁵
 ויהזיקו הכרמים בעבדיו את זה הכו ואת זה הרנו
 ואת זה סקלו: ³⁶ וויסוף שלח עבדים אחרים רבים
 מן הראשונים ויעשו ככה גם להם: ³⁷ ובאחרונה
 שלח אליהם את בנו באמרו מפני בני יגورو: ³⁸ ויהי
 כראות הכרמים את הבן ויאמרו איש אל אחיו זה הוא
 הירוש לבו ונחרנהו ונאהזה בנהלתו: ³⁹ ויהזיקו בו
 וירחפוהו אל מחוץ לכרכם ויהרנוו אותו: ⁴⁰ והנה כבאו
 בעל הכרם מה יעשה לכלרמים הهم: ⁴¹ ויאמרו אליו
 ירע לרעים ויאבדם ואת הכרם ייתן לכלרמים אחרים
 אשר ישיבו לו את הפרי בעתו: ⁴² ויאמר ישוע אליהם
 כי קרא לא קראתם בכתובים אבן מסאו הבונים
 הייתה לראש לבנה מאות יהוה דיווה ואת דיא נפלאת
 בעינויו: ⁴³ על כן אמר לכם כי תקח מכם מלכות
 האלhim ותנתן לנו אשר יעשה את פריה: ⁴⁴ והנפל
 על האבן ההיא ישבר ואשר הפל עלייו תשתקחו: ⁴⁵
 ויהי כשמע הכהנים הנדולים והפרושים את משליו
 ויבינו כי עלייהם דבר: ⁴⁶ ויבקשו לחשוף אך ירא
 מפני המון העם כי לנכיה השבחו:

22

ויען ישוע ויסוף דבר במשלים אליהם לאמור:
² דרומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר עשה
 חתנה לבנו: ³ וישלח את עבדיו לקרא הקרואים אל
 החתנה ולא אבו לבוא: ⁴ וויסוף שלח עבדים אחרים
 לאמר אמרו אל הקרואים הנה ערכתי את סעודתי
 שורי ומריא טבוחים והכל מוכן באו אל החתנה: ⁵
 והם לא שתו לבם לזאת וילכו להם וזה אל שדהו וזה
 אל מסחרו: ⁶ והנשארים תפשו את עבדיו ויתעללו

ישוע ויאמר להם טעים אתם באשר איןכם יודעים את הכתובים ונם את נברות האלhim: ³⁰ כי בתקה המתוים לא ישאו נשים ולא תנשאה כי אם כמלך אלhim בשםיהם יהיו: ³¹ ועל דבר תחייה המתים הלא קראתם את הנאמר לכם מפי האלhim לא אמר: ³² אני אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב והוא איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים: ³³ וישמע המון העם וישתוממו על תורה: ³⁴ והפרושים כשם עם כי ספר פי הצדוקים וויעדרו יהדו: ³⁵ ואחד מהם מבין תורה שאל אותו לנסותו לא אמר: ³⁶ רבי איז זו מצוה נדולה היא בתורה: ³⁷ ויאמר ישוע אליו ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נשך ובכל מדע: ³⁸ זאת היא המצוה הנדרלה והראשונה: ³⁹ והשנית דומה לה ואהבת לרדעך כמוך: ⁴⁰ בשתי המצאות האלה כל התורה תלויה ונם הנביים: ⁴¹ ויהי בהקהל הפרושים וישאלם ישוע לאמר: ⁴² מה דעתכם על המשיח בן מי הוא ויאמרו אליו בן דוד: ⁴³ ויאמר אליהם ואיך קרא לו דוד ברוח אדון באמרו: ⁴⁴ נאם יהוה לאדרני שב לימיינו עד אשית איביך הדם לרגליך: ⁴⁵ ועתה אם דוד קרא לו אדון איך הוא: ⁴⁶ ולא יכול איש לענות אותו דבר ולא עבר עוד איש את לבו מן היום ההוא לשאל אותו:

23 אז ידבר ישוע אל המון העם ואל תלמידיו לאמר: ² על כסא משה ישבו הסופרים והפרושים: ³ לכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא תעשו כי אמרים הם ואינם עושים: ⁴ כי אסרים משבת כבדים ועمسים על שם האנשים ולא יאבו להניעם אף באצבעם: ⁵ וועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מרחיבים את חפליהם ומגדילים את ציציותיהם: ⁶ ואהבתם את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות: ⁷ ואת שאלות שלום בשוקים ואת אשר יקרו להם בני

נֶם מָחוֹץ : 27 אָיוֹ לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִפִים כִּי
דְמִים אַתֶם לְקֶבֶרִים הַמְסִידִים הַנְּרָאִים נָאִים מְחוֹץ
וְתוֹכֶם מְלָאָ עַצְמוֹת מְתִים וְכָל טָמֵא : 28 כַּכָּה נֶם אַתֶם
מְחוֹץ נֶרְאִים כְּצִדְקִים אֶל בְּנֵי אָדָם וְתוֹכֶם מְלָא
חֲנִפָה וְאוֹן : 29 אָיוֹ לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִפִים
כִּי בּוֹנִים אַתֶם אֶת קֶבֶרִי הַנְּבִיאִים וְתִיפְאַת מְצֹבָות
קֶבֶרְוֹת הַצְדִיקִים : 30 וְאָמַרְתֶם אֵם הַיּוֹנוֹ בִּימֵי אֲבוֹתֵינוּ
לֹא הִוָתַה יָדְנוּ עָמָם לְשִׁפְךָ דָם הַנְּבִיאִים : 31 וּבְכֵן
תִּיעַדְוּ עַל נֶפֶשֶׁם כִּי בְנֵים אַתֶם לְרַצְחֵי הַנְּבִיאִים : 32
אָפְ אַתֶם מְלָאָוֹ סָאת אֲבוֹתֵיכֶם : 33 נְחַשִים אַתֶם יְלִדי
הַצְפָעָנוּמִים אַיִיכָה תִּמְלַטוּ מִדְין נִהְנָם : 34 (Geenna 91067)
לֹכֶן הַנְּנוּ שְׁלַח לְכֶם נְבִיאִים וְחַכְמִים וְסּוֹפְרִים וְמוֹהָם
תַּהֲרֹנוּ וְתַצְלִבוּ וּמָהֶם תָּכוּ בְשׁוֹטִים בְּבָתִי כְּנִסִּיּוֹתֵיכֶם
וְתַרְדִּפוּ מִעֵיר לְעֵיר : 35 לְמַעַן יָבָא עַלְיכֶם כָּל דָם
נְקִי הַנְשָׁפֵךְ בָּאָרֶץ מִדָם הַבָּל הַצְדִיק עַד דָם זְכִירָה
בְּן בִּרְכֵה אֲשֶׁר רַצְחָתָם אֹתוֹ בֵין הַחִיל וְלַמְזֻבָּחָ : 36
אָמַן אָמַר אָנוּ לְכֶם בָּא יָבָא כָל אָלָה עַל הַדּוֹר הַזֶּה :
37 יְרוּשָׁלָם יְרוּשָׁלָם הַהֲרֹגָת אֶת הַנְּבִיאִים וְהַסְּקָלָת
אֶת הַשְּׁלֹחִים אֲלֵיהֶם כַּמָה פָעִים רַצִיתִי לְקַבֵּץ אֶת
בְּנֵיךְ כְתַרְנְגֵלָתְהָמָקְבָצָת אֶת אֶפְרָחִיה תְחַת כְּנִפְחָה
וְלֹא אֲבִיכֶם : 38 הַנְּהָה בְּיָחִיכֶם יַעֲזֹב לְכֶם שְׁמָם : 39 כִּי אָנוּ
אָמַר לְכֶם רָאָה לֹא תַרְאָנוּ מְעַתָה עַד אֲשֶׁר הָאָמָרָ
בָּרוּךְ הָבָא בְשֵׁם יְהוָה :

24 וַיָּצֹא יְשֻׁעָה מִן הַמִּקְדֵשׁ לְלַכְתָ לְדֶרֶכְוּ וַיָּגַשׁ
תַּלְמִידָיו לְהַרְאָתוֹ אֶת בְּנֵי הַמִּקְדֵשׁ : 2 וַיָּעַן יְשֻׁעָה
וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם הָרְאִיתֶם אֶת כָל אָלָה אָמַן אָמַר אָנוּ
לְכֶם לֹא תִשְׁאַר פָה אָבִן עַל אָבִן אֲשֶׁר לֹא תִתְפַרְקֵ : 3
וַיָּשַׁב עַל הָר הַזִּוְיטִים וַיָּגַשׁ אֲלֵי הַתַּלְמִידִים לְבָדָם
וַיֹּאמֶר נָא לְנו מָתִי תַהֲרֵה זֶה וּמָה הוּא אָוֹת
בּוֹאָךְ וְאָתָקְעָז הָעוֹלָם : 4 וַיָּעַן יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר
לְהַמְּרָאָה פָן יִתְהַעַתָּה אֲתֶכְם אִישׁ : 5 כִּי רַבִּים יָבָא בְשָׁמֵי
לְאָמַר אָנָי הוּא הַמְשִׁיחָה וְהַתְּעוּ רַבִּים : 6 וְאַתֶם עַתִּידִים

בן האדם בא עם ענני השמיים בגבורה וככבוד רב: מהן היו חכמוות וחמש כסילות: 3 הכספיות לקחו את הנרות ולא לקחו עמהן שמן: 4 והחכמוות לקחו שמן בכליהן ואת נרותיהם: 5 וכוכאר בשש החתן לבוא והמננה כלן ותרדמנה: 6 וויהי בחוץ הלהלה ותהי צווחה הנה החתן צאנינה לקראותו: 7 או התעוררו כל העלמות החן ותיטבנה את נרותיהם: 8 ותאמרנה הכספיות אל החכמוות תננה לנו משמנכן כי יכבו נרותינו: 9 ותענינה החכמוות לאמר לא כן פן יחסר לנו ולכן כי אם לכנה אל המוכרים וקנינה לנו: 10 ויהי בעת לכתן לקנות ויבוא החתן והנכנות לлечת באו אותו אל החתנה ותסגור הדלת: 11 ואחרי כן באו גם שאר העלמות ותאמרנה אדניינו פתח לנו: 12 וריען ויאמר אמן אמר אני לך לא ידעתו אחכן: 13 לך שקדו כי איןכם יודעים את היום ואת השעה אשר יבא בה בן האדם: 14 כי כמו איש נסע למרחוק אשר קרא אל עבדיו ומוסר להם את רכשו: 15 ויתן לך חמש ככרים ולזה שתים ולזה אחת לכל איש והוא כמי ערכו וימחר ויסע מכם: 16 וילך האיש הלהקח חמש ככרים ויסחר בהן ויעש לו חמש ככרים אחרים: 17 וכן הלהקח שתים גם הוא הרוחה שתים אחרות: 18 אך לך האחת הלהק ויחפר באדרמה ויטמן את כסף אדני: 19 ואחרי ימים רבים בא אדני העבד הנאמן והנבון אשר הפקיידו אדני על בני ביתו להת להם את אכלם בעתו: 46 אשרי העבד אשר אדני בבוואר ומצאהו עשה כן: 47 אמן אמר אני לך כי פקיידתו על כל אשר לו: 48 ואם העבד הרע יאמר בלבו בשש אדרני לבוא: 49 ויחל להכotta את חביריו ואכל ושתה עם חסובאים: 50 בווא יבוואר אדרני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידוע: 51 ווישספ אתו וישים את חלקו עם החנפאים שם תהיה הוללה וחרק השנים:

25 אוז תדרמה מלכות השמיים לעשר עלמות אשר לקחו את נרותיהם ותצאננה לקראת החתן: 2 חמץ

אדני ידעתיך כי איש קשה אתה קצר באשר לא זרעת וכנס מאשר לא פורתה: ²⁵ ואירא ואלך ואטמן את כרך באדמה ועתה הא לך את אשר לך: ²⁶ וויען אדני ויאמר אלו העבר הרע והעצל אתה ידעת כי קצר אנכי באשר לא זרעתו וכנס מאשר לא פורתה: ²⁷ لكن היה עלייך לחתת את כספי לשלהנים ואני בכוון הייתך לחתת את אשר לי בתרבותה: ²⁸ על כן שאו ממנה את הכביר ותנו אל האיש אשר לו עשר הכבירים: ²⁹ כי כל איש אשר יש לו ינתן לו ויעדרך והאיש אשר אין לו נם את אשר לו יקח ממנה: ³⁰ ואת עבר הבלתי השליך אל החשך החיוון שם היה היללה וחרק השנים: ³¹ וודהיה כי יבוא בן האדם בכבודו וכל המלכים הקדשים עמו ישב על כסא כבודו: ³² ונאספו לפני כל הגוים והפריד ביןותם כאשר יפריד הדרעה את הכבשים מן העתודים: ³³ והציב את הכבשים לימיינו ואת העתודים לשמאלו: ³⁴ או יאמר המלך אל הנצבים לימיינו בא ברכוי אבי ורשוי את הממלכות המונכה לכם למן היסוד העולם: ³⁵ כי רעב הייתו ותאכלנו צמא הייתו ותשקנו גור הייתו והאפסוני: ³⁶ ערום ותכסוני חולת ותבקרוני במשמר הייתו ותבאו אליו: ³⁷ וענו הצדיקים ואמרו אדני מתי ראיוך רעב ונכלכלך או צמא ונשקה אורתך: ³⁸ ומתי ראיוך גור ונאספק או ערם ונכסך: ³⁹ ומתי יאמר אליהם אמן אמר אני לכם מה שעשיהם לאחר מהדי הצעיריהם האלה לי עשיהם: ⁴¹ ואז יאמר נם אל הנצבים לשמאלו לכו מעלי אתם הארוורים אל אש עולם המונכה לשטן ולמלךיו: ⁴² כי רעב הייתו ולא האכלתם אותו צמא הייתו ולא השקיתם אותו: ⁴³ גור הייתו ולא אספתם אותו ערום ולא כסיתם אותו חולת ובמשמר ולא בקרתם אותו: ⁴⁴ וענו נם הם ואמרו אדני מתי ראיוך רעב או צמא או גור או

26 ויהי ככלה ישוע לדבר את כל הדברים האלה ויאמר אל תלמידיו: ² אתם ידעתם כי אחרי ימים היה הפסח ובן האדם ימסר להצלב: ³ ויקחלו הכהנים הגדולים והסופרים וokane העם אל הצלח הכהן הנדרול הנקרא קיפא: ⁴ וויעצמו יחדו להפצע את ישוע בערמיה ולהמיטו: ⁵ ויאמרו אך לא בחן פן היה מהו מה עם: ⁶ ויהי בהיות ישוע בבית הדיני בבית שמעון המצרי: ⁷ ותקרב אליו איש ובידה פרך שמן יקר מאד ותצק על ראשו בהסבו על השלחן: ⁸ ויראו התלמידים ויתרעמו לאמר על מה האבוד זהה: ⁹ וכי השמן הזה היה ראוי להמכר במחירות רב ולחתו לעניים: ¹⁰ וידע ישוע ויאמר אליהם למה תוננו את האשה הלא מעשה טוב עשתה עמדי: ¹¹ כי ענים תמיד עמכם ואנכי איני אתכם תמייד: ¹² כי אשר שפכה את השמן הזה על גוףו לנתן אותו עשתה זאת: ¹³ אמן אמר אני לכם באשר תקרא הבשורה הזאת בכל העולם נם את אשר הוא עשתה ספר לזכרון לה: ¹⁴ וילך אחד משניהם העשר הנקרא יהודה איש קדויות אל ראש הכהנים: ¹⁵ ויאמר מה תנתנו לי ואמסרנו בידכם וישקלו לו שלשים כסף: ¹⁶ וממן העת היא בקש תאנח למסר אותו: ¹⁷ ויהי בראשון לתג המצות יונשו התלמידים אל ישוע לאמר באיזה מקום תחפץ כי נכין לך לאכל את הפסח: ¹⁸ ויאמר להם העדרה אל פלני אלמוני ואמרתם אליו כי אמר הרב עת קרבוה היא ובביקך עשאה את הפסח עם תלמידך: ¹⁹ ויעשו התלמידים כאשר צום ישוע ויכינו את הפסח: ²⁰ ויהי בערב ויסב עם שניים העשר: ²¹ ובאכלם ויאמר אמן אמר אני לכם כי אחד מכם ימסרני: ²² וויתעכבו

מְאֵד וַיְחַלֵּוּ אִישׁ וְאִישׁ לֹא מֵאמֵר לוֹ הָאָנָּכִי הוּא אֲדֹנִי: 23 וַיַּעֲנֵנִי וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֲשֶׁר טַבֵּל עַמִּי אֵת יְהוָה בְּקַרְבָּה הָאָוֹם מְבָלִי שְׁתוֹתִי אַתָּה יְהִי כְּרָצֹנֶךָ: 24 וַיַּבָּא וַיִּמְצָא נָם בְּפָעַם הָזֶה יִשְׁנֶם כִּי עַנִּיהם הָיוּ כְּבָדוֹת: 24 וַיַּנְהַם וַיּוֹסֶף לְלַכְתָּה וַיַּחַפְלֵל שְׁלִישִׁית בְּאָמָרוּ עוֹד הַפָּעַם כְּדָבָר הָזֶה: 25 וַיַּבָּא אֶל הַתְּלִמְדִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם נָמוּ מְעַתָּה וְנוֹהֵה הָנֶה הַשְׁעָה קָרוּבָה וּבָן הָאָדָם נָמֵר לִיְהִי חַטָּאים: 26 קָוָמוּ וְנַלְכָה הָנֶה הַלְּךָ וְקָרָב הַמְּסָר אָוֹתִי: 27 עָדָנוּ מִדְבָּר וְהָנֶה בָּאֵי יְהוּדָה אֶחָד מִשְׁנִים הָעֶשֶׂר וְעַמּוּ הַמּוֹן רַב בְּרַחֲבוֹת וּבְמִקְלֹות מֵאָתָה כְּהָנִים וַיָּקָנֵי הָעֵם: 28 וַיָּמֶר כִּי מְעַתָּה לְאַמְرֵן הָאִישׁ אֲשֶׁר אַשְׁקָהוּ זֶה הָוָא תְּפַשְׁוָהוּ: 29 וַיָּמִיד נַגֵּשׁ אֶל יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר שְׁלָמָם לְךָ רַבִּי וַיַּנְשַׁקְּ לָוּ: 30 וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר אַשְׁתָּה אֶחָה עִמָּכֶם חֲדָשָׁה בְּמִלּוֹתָא אַבִּי: 31 אָז אַחֲרֵי גְּנוּרָם אֶת הַהְלָל וַיַּצְאָו אֶל הַר הַזִּוְיטִים: 32 וַיֹּאמֶר כִּי תְּחֻבָּ אֶחָה אֶת הַרְעָה וְתַפְזִין הַצָּאן: 33 וַיַּעֲנֵנִי פְּטָרוֹס וַיֹּאמֶר לְךָ קָוְמִי אֶלְךָ לִפְנֵיכֶם הַגְּלִילָה: 34 וַיַּעֲנֵנִי פְּטָרוֹס וַיֹּאמֶר לְךָ נִמְצָא בְּךָ כָּל כָּלָם אֲנֵי לְעוֹלָם לֹא אַכְשֵׁל: 34 וַיֹּאמֶר אֶל יוֹשָׁעָה אָמֵן אָמֵן אָנֵי לְךָ כִּי בְּלִילָה הָזֶה בְּטְרַם אֶלְיוֹ שָׁׁוּעָן אָמֵן אָמֵן לְךָ כִּי בְּלִילָה הָזֶה אָמֵן לְאֶלְיוֹ יְקָרָא הַתְּרָנְגּוֹל חַכָּש בְּיַד שְׁלַש פְּעָמִים: 35 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ יְשֻׁעָה הַשְׁבָּ אֶת חַדְרֵךְ בְּחַדְרֵבִי יָאָבְדוּ: 36 אָחֲרֵי כָּן בָּא אַתָּם בְּךָ וְכָן אָמְרוּ נִמְצָא כָּל הַתְּלִמְדִים: 36 אָחֲרֵי כָּן בָּא אַתָּם יְשֻׁעָה אֶל חַצְרָה כִּי כָּל אֶחָיו חַדְרֵבִי יָאָבְדוּ: 37 וַיֹּאמֶר כִּי יְהִי עָלָי לְמֹות אַתָּךְ כְּחַש לֹא אַכְשֵׁש פְּטָרוֹס נִמְצָא כִּי יְהִי עָלָי לְמֹות אַתָּךְ כְּחַש לֹא אַכְשֵׁש שְׁבָּוּ לְכָם פָּה עַד אֲשֶׁר אֶלְךָ שְׁמָה וְתַהְפְּלָלְתִּי: 37 וַיֹּאמֶר כִּי יְהִי עָלָי לְמֹות אַתָּךְ שְׁמָה וְתַהְפְּלָלְתִּי וַיֹּאמֶר לְהָמָר נְפָשִׁי מִרְחָה לִי עַד מֹות עַמְּדוֹ וְלִמְנוֹג: 38 וַיֹּאמֶר לְהָמָר נְפָשִׁי מִרְחָה לִי עַד מֹות עַמְּדוֹ פָּה וְשִׁקְדוּ עַמִּי: 39 וַיַּלְךְ מַעַט הַאֲלָה וַיַּפְלֵל עַל פְּנֵי וַיֹּאמֶר לְהָמָר נְפָשִׁי מִרְחָה לִי עַד מֹות עַמְּדוֹ וְיַתְהַפֵּל לְאֶמֶר אֲבִי אָם יוּכְלָה לְהִזְהִיר נָא מַעַלִי הָכֹס הָזֶה אֶיךָ לֹא כְּרָצֹנֶךָ כִּי אַמְתַּבְּדֵל כְּרָצֹנֶךָ: 40 וַיַּבָּא אֶל הַתְּלִמְדִים וַיִּמְצָא נָם הָמְשָׁרְתִּים לְרָאוֹת אֶת אַחֲרִית הַדָּבָר: 59 וְהָכָנִים הַגְּדוּלִים וְהַסּוֹפְרִים וְכָל הַסְּנָהָרִין בְּקָשׁו עֲדוֹת שָׁקָר וְהַתְּפִלָּלוּ פָנֵן תָּבָא לִיְדֵי נְסִיּוֹן הָןְרוֹחַ הָיא חַפְצָה בְּיַשְׁוע לְהַמְוֹתוֹ וְלֹא מַצָּא: 60 וְאֶפְכָּב עַמְּדָה שֶׁעָדֵי שָׁקָר

רבים לא מצאו ובאחרונה נגשו שני עדי שקר : 61 ויאמרו זה אמר יש ביכולתי להרס את היכל האלים ולשוב לבנותו בשלשת ימים : 62 ויקם הכהן הגדול ויאמר אליו האין מшиб דבר על אשר ענו לך אלה : 63 וישוע החריש ויען הכהן הגדול ויאמר לו משביעך אני באלהים חיים שתאמיר לנו אם אתה הוא המשיח בן האלים : 64 ויאמר אליו ישוע אתה אמרת אבל אני אמר לכם כי מעתה תראו את בן האדם ישב לימיון הנבורה ובא עמו עני השמים : 65 ויקרע הכהן הגדול את בנדיו ויאמר הוא נדף ומה לנו עוד לבקש עדים הנה עתה שמעתם את נדופו : 66 מה דעתכם ויענו ויאמרו איש מות הוא : 67 וירקן בפניו ויכחו באנו רוף ואחרים הכהנו על הלהחי : 68 ויאמרו הנבא לנו המשיח מי הוא המכבה אותה : 69 ופטרוס ישב מוחזק בבית בחצר ותנס אליו שפחה לאמר נם אתה היה עם ישוע הגלילי : 70 ויכחש בפני כלם לאמר לא ידעת מה אתה אמרת : 71 ויצא אל פתח השער ותרא אותו אחרית והאמיר לאנשיהם אשר שם נם והיה עם ישוע הנצרי : 72 וווסף לכחש וישבע לאמר לא ידעתו את האיש : 73 וכמעט אחריו כן יונשו העמדים שם ויאמרו אל פטרוס אמרת כי נם אתה מהם כי נם לשונך מגלה אותה : 74 ויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא ידעתו את האיש ומיד קרא התרנגול : 75 וויזכר פטרוס את דבר ישוע אשר אמר אליו לאמר בטרם יקרא התרנגול תכחש כי שלש פעמים יצא החוצה וימדר בבכי :

27 יהי לפנות הבקר ויתיעטו כל ראשי הכהנים וקנו העם על ישוע להמיתו : 2 ויאסרו אותו וויליכדו שם וימסרהו אל פונטוס פילטוס ההגמוני : 3 זירא יהודה המשר אותו כי הרשיעתו ונחם וישב את שלשים הכסף אל הכהנים הגדולים והזקנים לאמר : 4 חטאתי כי רם נקי הסגנורי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה תראה : 5 וישליך את הכסף אל היכל ויפן וילך

אנשי הצבא אשר להגמון את ישוע ויביאו אל בית המשפט ואספו עליו את כל הנדרוד: ²⁸ ויפשטו אותו את בנדי וויטפהו מעיל שני: ²⁹ וישראלו קצים ויעשו עטרת וישמו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפני ויתולצטו בו לאמר שלום לך מלך היהודים: ³⁰ וירקו בו ויקחו את הקנה ויכחו על ראשו: ³¹ ואחריו התליצצם בו הפשטו אותו את המעל וילבישו את בנדי וויליכו לצלב: ³² ויהי בזמנים וימצא איש קורני ושמו שמעון ויאנסו אותו לשאת לו את צלבו: ³³ ויבאו אל המקום הנקרא גלגולתא הוא מקום גלגולת: ³⁴ ויתנו לו לשתות חמץ מזוג במנורה ויטעם ולא אבה לשותה: ³⁵ ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בנדי ונורל הפילו למלאת את אשר נאמר בפי הנביא יחלקו בנדי להם ועל לבושי הפילו נורל: ³⁶ וישבו שם וישמרו אותו: ³⁷ וישימו את דבר אשmeno כתוב ממעל לראשו זה הוא ישוע מלך היהודים: ³⁸ ויצלבו אותו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו: ³⁹ והעברים נדבו אותו וינויעו את ראסם: ⁴⁰ ויאמרו אתה החרס את ההיכל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשך ואם בן האלים אתה רדה מן הצלב: ⁴¹ וכן הלוינו גם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמור: ⁴² את אחרים הושיע ועצמו לא יוכל להושיע אם מלך ישראל הוא ירד נא עתה מן הצלב ונאמין בו: ⁴³ בטה באלים עתה יפלתחו אם חפץ בו כי אמר בן האלים אני: ⁴⁴ וגם הפריצים הנצלבים אותו חרפהו בדברים האלה: ⁴⁵ ומשעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: ⁴⁶ וכעת השעה התשיעית ויצעק ישוע בקהל נדול אליו אליו למה שבקני ותרגומו אליו אליו למה עזתני: ⁴⁷ ויאמר מקצת העמדים שם כשםעם את זאת לאמר אל אליו הוא קורא: ⁴⁸ וימהר אחד מה וירץ ויקח ספוג וימלא אותו חמץ וישמו על קנה וישקהו: ⁴⁹

28 ואחרי מוצאי השבת כשהair לאחד בשבת באה מרימים המנדליות ומרימים الآخرת לראות את הקבר: ² והנה רعش נדול היה כי מלאך יהוה ירד מן השמיים וינש וינל את האבן מן הפתח וישב עליה:

וַיֹּהֵי מַرְאָהוּ כְּבָרֶק וְלֹבֶשׁוּ לְבָנָן כְּשַׁלֵּג: 4 וּמְפַחַדְוּ
נְבָהָלָו הַשְׁמְרִים וְהַיּוּ כִּמְתִים: 5 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
אֶל הַנְּשִׁים אַתָּן אֶל תִּרְאָן הַנִּידְעָתִי כִּי אַתְּ יִשְׁעוּ
הַנִּצְלָב אַתָּן מְבָקָשׁוֹת: 6 אַיִלְנוּ פָּה כִּי כְּמָה כָּאֵשׁ אָמַר
בָּאָנָה רָאֵנָה אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב שְׁם הַאֲדֹון: 7
וְמַהְרָתָן לְלַכְתָּא וְאִמְרָתָן אֶל תַּלְמִידָיו כִּי כְּמָן הַמְתִים
וְהַנָּהָה הוּא הַוִּילָךְ לְפָנֵיכֶם הַגְּלִילָה וְשָׁם תַּרְאָהוּ הַנָּהָה
אִמְרָתִי לְכָן: 8 וְתַמְהָרָנָה לְצַאת מִן הַקָּבָר בִּירָאָה
וּבִשְׁמָחָה גְּדוּלָה וְתַרְצָנָה לְהַגִּיד לְתַלְמִידָיו: 9 הַנָּהָה
הַלְכָות לְהַגִּיד לְתַלְמִידָיו וְהַנָּהָה יִשְׁוּעָה נִקְרָה אֶלְיָהָן
וַיֹּאמֶר שְׁלָמָם לְכָן וְתַגְשָׁנָה וְתַהֲזָה בְּרִגְלָיו וְתַשְׁתַּחַווּ
לָו: 10 וַיֹּאמֶר אֶלְיָהָן יִשְׁוּעָה אֶל תִּרְאָן לְכָנָה וְתַגְדִּין
לְאַחִי וְיַלְכֹו הַגְּלִילָה וְשָׁם יַרְאָנוּ: 11 וַיֹּהֵי בְּלַכְתָּן וְהַנָּהָה
אֲנָשִׁים מִן הַמְשֻׁמָּר בָּאוּ הַעִירָה וַיַּנְידְּוּ לְרָאֵשִׁי הַכֹּהֲנִים
אֶת כָּל הַנְּעָשָׂה: 12 וַיַּקְהַלְלוּ עִם הַזָּקְנִים וַיַּתְיעַצְוּ וַיַּתְנוּ
כַּסְף לַרְבָּב אֶל אֲנָשֵׁי הַצָּבָא לְאָמָר: 13 אָמְרוּ כִּי בָּאוּ
תַּלְמִידָיו לִילָה וַיַּגְבְּבוּ אֹתוֹ בְּהַיּוֹתָנוּ יִשְׁנָים: 14 וְאֶם
יִשְׁמַע הַדָּבָר לְפָנֵי הַגָּמְנוֹן אֲנָהָנוּ נִפְשָׁהוּ וְהִיָּתָם בְּלִי
פָּחָד: 15 וַיַּקְחֻוּ אֶת הַכְּסָף וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר לִמְדָו וְתַצָּא
הַשְּׁמֹועָה הַזֹּאת בֵּין הַיְהוּדִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 16 וְעַשְׂתִּי
עַשְׂרֵה תַּלְמִידִים הַלְכֹו הַגְּלִילָה אֶל הַהָר אֲשֶׁר צָוָם
יִשְׁועָה: 17 וַיֹּהֵי כְּרָאוֹתָם אֶתְוּ וַיַּשְׁתַּחַווּ לָו וַיַּקְצַתּוּ
נַחֲלָקָו בְּלָבָם: 18 וַיַּגְשֵׁשׁ יִשְׁעָה וַיְדַבֵּר אֲלֵיכֶם לְאָמָר נִתְן
לִי כָּל שְׁלֹטָן בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ: 19 לְכֹו וַיַּעֲשׂוּ לְתַלְמִידִים
אֶת כָּל הַגְּנוּים וְטַבְלָתָם אֶתְמָם לְשֵׁם הַאָב וְהַבָּנָן וְרוֹחָה
הַקָּדְשָׁה: 20 וּלְמַדְתָּם אֶתְכֶם לְשִׁמְרָה אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּתִי
אֶתְכֶם וְהַנָּהָה אֲנָכִי אֶתְכֶם כָּל הַיָּמִים עַד קַץ הַעוֹלָם

אמֶן: (aiōn g165)

רוח טמאה בו ויצוק **לאמר** : 24 אאה מה לנו ולך
ישוע הנצרי באת להאבירנו יuditני מי אתה קדוש
האלhim : 25 וינגר בו ישוע **לאמר האלם וצא ממוני** :
26 ויסחבו רוח הטמאה ויצוק בקהל נдол ויצא
מןנו : 27 ויבחלו כלם וישראל איש את רעהו **לאמר**
מה זאת מה הוא התורה החדשה אשר אף לדרחות
הטמאה בגבורה הוא מצוה והנה שמעות לו : 28 **ויצא**
שמעו מהר בכל מקומות ארץ הגליל : 29 **ויהי** אחרי
אתם מבית הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי המה
ויעקב וויחנן עם : 30 **וחמות שמעון** שכבה אחוות
הקדחת וויהרו לדבר אליו עליה : 31 **וינש ויהו**
בירה ויקמה ותרף ממנה הקדחת בהתאם ותשרת
אותם : 32 **ויהי** בערב כבאו המשם ויבאו אליו את כל
החולים ואת אחוזי השדים : 33 **וכל** העיר נאספו יחדו
פתח הבית : 34 **וירפא** רבים אשר היו חולים חלימים
שונים וינגר שדים הרבה ולא נתן את השדים לדבר
כי ידעהו : 35 **וישכם** ממחרת בעוד לילה ויצא וילך
אל מקום הרבה ויתפלל שם : 36 **וירדפו** אחריו שמעון
והאנשים אשר אותו : 37 **וימצאו** ויאמרו אליו הנה
כלם מבקשים אותו : 38 **ויאמר** אליהם נערבה מזה אל
ערי הפרוזות הקרכות ואקרנא נם שם כי בעבור זאת
צאתה : 39 **ויהי** קרא בbatis נסויותיהם בכל הגליל
וינגר את השדים : 40 **ויבוא** אליו איש מצרע ויתחנן
אליו ויכרע על ברכו ויאמר לו אם תרצה תוכל
לטהרני : 41 **וירחם** עליו ושלח את ידו וגע בו ויאמר
רצה אני טהר : 42 **ועדנו** מדבר והצערת סרה ממוני
ויתהר : 43 **וינגר** בו וימחר להוציאו החוצה : 44 **ויאמר**
אליו ראה אל חספר דבר לאיש כי אם לך הראה אל
הכהן והקרב על טהרתק את אשר צוה משה לעדות
לهم : 45 **אך** הוא בצתתו החל לקרוא הרבה ולהשמע
הדרבר עד אשר לא יכול לבוא עוד אל עיר בנלי כי

1 ראות בshortת ישוע המשיח בן האלהים : 2
ככתוב בביבאים הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרך
לפניך : 3 **קול** קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו
מסלתו : 4 **ויהי** ויחנן טבל במדבר וקורא טבלת
התשובה לסלילת החטאיהם : 5 **ו יצא אליו כל ארץ**
יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על ידו בנهر
הירדן מותדים את החטאיהם : 6 **ויחנן** לבוש שער
נמלים ואзор עור במתניו ואכל חנבים ורבעה העיר : 7
ויקרא **לאמר** בוא יבא אחרי החזק ממני אשר אני
כדי לכרע ולהתיר את שרווך נעליו : 8 **אנכי** טבלתי
אתכם במים והוא טבל אתכם ברוח הקודש : 9 **ויהי**
בימים ההם ויבא ישוע מנצרת אשר בנילו ויטבל על
ידי ויחנן בירדן : 10 **ויהי** אך עליה עלה מן המים וירא
את השמיים נבקעים והרוח כיוונה ירדת עלייו : 11 **ויהי**
קולמן השמיים אתה בני יידי איש רצתה נפשי בו : 12
ואחריו כן הוציאו הרוח המדברה : 13 **ויהי** שם במדבר
ארבעים יום והשיטן נסהו ויהי עם החיים והמלאים
שרתוו : 14 **ויאחריו** אשר הסגר ויחנן בא ישוע הגליל
ויקרא את shortת מלכות האלהים שובו והאמינו בshortה :
15 **מלאה** העת והגיעה מלכות האלהים שובו והאמינו בshortה :
16 **ויהי** בהתחלכו על ידים הגליל וירא את שמעון
ואת אנדרי אחיו שמעון פרשים מצורדה ביום כי דיניהם
היו : 17 **ויאמר** אליהם ישוע לכלו אחרי ואשימים
לדיינו אנשים : 18 **ויעזבו** מהר את מכמרותיהם וילכו
אחריו : 19 **ויהי** כעברו מעט ממש וירא את יעקב
בן זבדי ואת ויחנן אחיו ונם המה באניה מותקים
את המכמרות : 20 **ויקרא** מהרה אליהם ויעזבו את
זבדי אביהם באניה עם השכירים וילכו אחריו : 21
ויבאו אל כפר נחום וימחר לבוא בשבת לבית הכנסת
וילמד : 22 **וישתוממו** על תורה כי היה מלמדם כבעל
גבורת ולא כספרים : 23 **ואיש** היה בבית נסתם אשר

אם היה ישב מוחץ לעיר במקומות חרבה ויבאו אליו
כל עבריו:

ריבאו ויאמרו אליו מדורע תלמידי יוחנן ותלמידי
הפרושים צמים ותלמידיך אין צמים:¹⁹ ויאמר
אליהם ישע איך יוכל בני החפה לצום בעור החתן
עמם כל ימי החתן עמהם לא יוכל לצום:²⁰
הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואו יצומו בימים
ההם:²¹ אין חפר מטלית בנד חדש על שמלה בלה
כי או ינתק מלויו החדרש מן הלבלה ותרע הקריעת:²²
אין נתן יין חדש בנادرות בלים כי או יבקע הין את
הנادرות והיין ישפך והנادرות יאבדו אבל בנادرות
חדרים ינתן הין החדרש:²³ ויהי כעברו בשבת בין
הקמה ויהלו תלמידיו לקטוף מלילת בלכם:²⁴
ויאמרו אליו הפרושים ראה מה המה עשים בשבת
דבר אשר לא יעשה:²⁵ ויאמר אליהם הכי לא קראתם
את אשר עשה רוד בהיותו חסר ורعب הוא ואשר היו
אתו:²⁶ כי בא אל בית אליהם אשר לא נכון לאכלה
הנורול ויאכל את להם הפנים אשר לא נכון לאכלה
כי אם לכחנים ויתן נם לאנשים אשר אותו:²⁷ ויאמר
אליהם השבת נעשה בעבור האדם ולא האדם בעבור
השבת:²⁸ لكن בן האדם אדון הו נם לשבת:

3 ושב ויבאו אל בית הכנסת ושם איש אשר
ירדו יבשה:² ויתבוננו בו אם ירפא הושב למן
ימצא עליו שטנה:³ ויאמר אל האיש אשר יבשה
ירדו קום עמד בתוך:⁴ ויאמר אליהם הנכון בשבת
להיטיב או להרע להציל נפש או לאבדה ויחרשו:⁵
ויבט אליהם סכיב בחמה וויתעצב על טמطمם לבכם
ויאמר אל האיש פשט את יידך ויפשط ידו ותרפא
ותשב כאחרת:⁶ והפרושים יצאו מהרחה וויתעכו
עליו עם ההורודיסים לאבדו:⁷ וישוע סר משם עם
חכמים אל יידם וילכו אחריו המונע עם רב מן
הנגליל ומהוודה:⁸ ומירושלים ומארם ומעבר הירדן
ומסכנות צור וצידון המונע רב אשר שמעו את כל
אשר עשה ויבאו אליו:⁹ ויאמר אל תלמידיו כי יכינו

2 ויהי מקץ ימים בשובו אל כפר נחום וישמעו
כי הוא בבית:² וואספו רבים מהרחה עד אף מקום
לעמד אף מוחץ לפתח וידבר אליהם את הדבר:³
ויבאו אליו אנשים נשים נשאים איש נכה אברים וישאו
בארבעה:⁴ ולא יוכל לנשא אליו מפני העם ויסירו
את הנג במקום אשר היה שם ויחתרו הتورה ווירידי
את המשכב אשר שכב עליו נכה האברים:⁵ ויהי
כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים בני
נסלחו לך חטאיך:⁶ ויהיו מן הסופרים ישבים שם
וחשבים בלבם לאמור:⁷ מה ידבר זה גורפים אלה
מי יוכל לסלח חטאיהם בלביהם ויאמר אליהם
ישוע ברוחו כי ככה חשבו בלבכם לבדו:⁸ וידע
מדוע תחשבו אלה בלבכם:⁹ מה הנקל האמר
אל נכה האברים נסלחו לך חטאיך אם אמרו קום
שהאת משכבר והתהלך:¹⁰ אך למען תדרון כי לבן
האדם יש השלטן לסלח חטאיהם בארץ ויאמר אל נכה
האברים: עליך אני אמר קום שא את משכבר לך אל
ביתך:¹² ויקם פתאם וישא את משכבריו ויצא לעני
כלם עד כי השטמו כלם וישבחו את האלים לאמר
מעולם לא ראיינו כזאת:¹³ ווישב לצאת אל ייד הים
ויבאו אליו כל העם וילמדו:¹⁴ ויהי בעברו וירא את
לוין חלפי ישב בכיתת המכס ויאמר אליו לכה אחורי
ויקם וילך אחריו:¹⁵ ויהי כאשר הסב בביתו ויסבו
מוסכים וחטאיהם רכבים עם ישוע ועם תלמידיו כי
רבים היו ההלכים אחריו:¹⁶ והסופרים והפרושים
ראו אותו אכל עם המוסכים והחטאיהם אכל רכבים:
ותלמידיו למה זה עם החטאיהם והמוסכים אכל רכבים:
וישמע ישוע ויאמר החזקים אינם צריכים לרפואה כי
אם החלים לא באתי לקרא הצדיקים כי אם החטאיהם
لتשובה:¹⁸ ותלמידי יוחנן והפרושים היו צמים

לו אניה קטנה מפני העם למען לא ילחצוהו: ¹⁰ כי רפה לרבים עד כי התנפלו עליו כל המנגעים לנגע בו: ¹¹ וההרוחות הטמאות כראותן אותו נפלו לפני וצעקה לאמר אתה הוא בן אליהם: ¹² ווינער בהן מאר אשר לא תגלויה אותן: ¹³ וויעל אל הדר ויקרא אל אשר הוא חפץ בם ויבאו אליו: ¹⁴ ווישם שנים עשר איש למן יהייו אותו ולמן ישלחם לקרא: ¹⁵ ווהיה להם השלטן לרפא את התחלאים ולנרש את השדים: ¹⁶ ויכנה את שמעון בשם פטרוס: ¹⁷ ואת יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו יעקב ויכנה אתם בשם בני רגוש הוא בני רעם: ¹⁸ ואת אנדרי ואת פילפוס ואת בר תלמי ואת מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת תדי ואת שמעון הקני: ¹⁹ ואת יהודה איש קריות אשר נם מסרו: ²⁰ ויבאו הביתה וישב המון העם להתאסף עד כי לא יכלו אף לאכל לחם: ²¹ ווישמעו קרוביו ויצאו להזיק בו כי אמרו יצא מעדתו: ²² והסופרים אשר ירדנו מירושלים אמרו כי בעל זבוב נכנס בו ועל ידי שר השדים הוא מנרש את השדים: ²³ ויקרא אורים אליו וידבר להם במשלים לאמר איך יכול השטן לנרש השטן: ²⁴ ואם נחלה ממלכה על עצמה לא תוכל לעמוד הממלכה ההייא: ²⁵ ובית אם נחלה על עצמו לא יוכל לעמוד הבית ההוא: ²⁶ ואם השטן יתקומם על עצמו ונחלה לא יוכל לעמוד כי בא קציו: ²⁷ אין איש אשר יוכל לבוא לבית הגיבור ולגמול את כליו אם לא יאסר בראונה את הגיבור ואחר ישסה את ביתו: ²⁸ אמן אמר אני לכם כי כל החטאיהם יסלו לבני אדם וכל הנוראים אשר יגדרו: ²⁹ אך המגדре את רוח הקדש אין לו סליחה לעולם כי יאשם בעונו לנצח: ³⁰ כי דמה אמרו רוח טמאה בו: ³¹ ויבאו אמו ואהיו ויעמדו מחוץ לבית וישלחו אליו לקרא לו: ³² והמן העם ישבו סביביו ויאמרו אליו הנה אמריך ואחיך בחוץ מבקשים אותך: ³³ ויען

ויאמר אליהם מי הם אמי ואחיך: ³⁴ ויבט סביב אל היישבים סביביו ויאמר הנה אמי ואחיך: ³⁵ כי כל אשר יעשה רצון האללים הוא אחיך ואחותיך ואמי:

4 ישב אליהם ויחל ללמד ויקחלו אליו המון עם רב עד אשר ירד לשפט באניה בים וככל העם עומד על חוף הים ביבשה: ² ווילמדם הרבה במשלים ויאמר אליהם בלמדו אתם: ³ שמעו שמוע הנה הזרע יצא לזרע: ⁴ ויהי בורע ויפל מן הזרע על יד הדרק ויבא עופ השמיים ויאכלתו: ⁵ וויש אשר נפל על מקום הצלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימחר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: ⁶ וויהי כורח המשם ויצרב וייבש כי אין לו שרש: ⁷ וויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכו ויתן פרוי עליה ונגדל ויעש זה שלשים האדמה הטובה ויתן פרוי עליה ונגדל ויעש זה שלשים שעריים וזה ששים וזה מהה: ⁹ ויאמר אליהם מי אשר אונים לו לשמע ישמע: ¹⁰ ויהי בהיותו לבדו וישאלו אותו הנשים אשר סביביו עם שנים העשר על המשל: ¹¹ והנשים אשר אוניותו עם שנים העשר על המשל אמר אליהם לך נטה לדעת סוד מלכות האללים ויאמר בחוץ להם הכל במשלים: ¹² למן יראו ראו ולא ידעו ושמעו שמוע ולא יבינו פן ישובו ונשלח לחטאיהם: ¹³ ויאמר להם הן לא ידעתם את המשל זהה ואיך תבינו את המשלים כלם: ¹⁴ הזרע הוא זרע את הדבר: ¹⁵ ואלה הם הנזרעים על יד הדרק אשר יזרע בהם הדבר וכשמעם אותו מיד בא השטן וישא את הדבר הזרע בלבבם: ¹⁶ וכן הנזרעים על מקומות הצלע הם השמעים את הדבר ומחר בשמחה יקחוה: ¹⁷ אך אין להם שרש בקרכם ורק לשעה עמדו ואחר כן בהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מהריה יכשלו: ¹⁸ והאזרחים הנזרעים בין הקצים הם השמעים את הדבר: ¹⁹ ודרגות העולם הזה ומרמתה העשר ותאות שאר הדברים באות וממעכות את הדבר ופרוי לא יהיה לו: ²⁰ ואלה המזרעים

על האדמה הטובה הם השמעים את הדבר ומקבלים אמונה: ⁴¹ וויראו יראה גדולה ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא אשר נם הרים והוא שמעים לו:

5 ויבאו אל עבר הים אל ארץ הנדרים: ² והוא יצא מן האניה והנה איש בא לקראותו מבין הקברים אשר רוח טמאה בו: ³ ומושבו בקברים ונם בעבותים לא יכול איש לאسرו: ⁴ כי פעמים הרבה אסרו אותו בעבותים ובכברים ויתנק את העבותים וישבר את הקברים ואין איש יכול לכברשו: ⁵ ותמיד לילה ויום היה בהרים ובקרים צעק ופצע את עצמו באבניים: ⁶ ויהי בראשו אית ישוע מרחוק וירץ וישתחוו לו: ⁷ ויצעק בקהל גדול ויאמר מה לי ולך ישוע בן אל עליון באלהים אני משביעך אשר לא תענני: ⁸ כי הוא אמר אליו צא רוח טמא מן האדם הזה: ⁹ ושאל אותו מה שמקץ ויען ויאמר לנו שמי כי רבים אנחנו: ¹⁰ ויתחנן אליו מאד לבתוי שלחם אל מחוון לארץ: ¹¹ ועדר חזירם רבים היה שם במרעה ההרים: ¹² ויתחנן לו כל השדים לאמר שלחנו אל החזירים ונכח אל תוכם: ¹³ וינהם להם ויצאו רוחות הטמאה ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המורד אל הים אלפיים במספר ויטבעו בהם: ¹⁴ וינוסו רוע החזירים וינידו זאת בעיר ובשדות ויצאו לראות מה נהייה: ¹⁵ ויבאו אל ישוע ויראו את אחוז השדים אשר הלגנו בו והוא ישב מלبس טוב שכלי ויראו: ¹⁶ ויספרו להם הראים את אשר נעשה לאחוז השדים ואת דבר החזירים: ¹⁷ ויחלו להתחנן לו לסור מגובלים: ¹⁸ ויהי ברදתו אל האניה התחנן אליו האיש אשר היה אחוז שדים לחתנו לשבע עמו: ¹⁹ ולא הנית לו כי אם אמר אליו שוב לביתך אל בני משפחتك והגד להם את הנדרות אשר עשה לך יהוה ויחנק: ²⁰ וילך לו ויחל לקרא בעשר הערים את הנדרות אשר עשה לו ושוע ויתהמו כלם: ²¹ וישב ישוע לעבר באניה אל עבר הים ויקח אליו המון רב והוא על שפת הים: ²²

ואנו ועשים פרוי לששים שעדרים ולשימים ולמאות: ²¹ ויאמר אליהם ה כי יביאו הנר למען יושם תחת האיפה ותחת המטה ולא למען יעלחו על המנורה: ²² כי אין דבר סתום אשר לא נגלה ולא נעלם דבר כי אם למען יבא לגלוי: ²³ כל אשר אונים לו לשמעו ישמע: ²⁴ ויאמר אליהם ראו מה אתם שמעים במדה אשר אתם מודדים בה ימד לכם ועוד יוסף לכם לו גם את אשר יש לו יכח ממנה: ²⁵ ויאמר מלכות האלים היא כאשר ישיך איש זרע על האדמה: ²⁶ וישן וקם לילה ויום והזרע יצמח ונגדל והוא לא ידע כי הארץ מלאה מוציאה פריה את הדשא הראשונה ואחריו את השבלת ואחריו כן את החטה המלאה בשלת: ²⁷ וכאשר נמל הפרי ימהר לשלוח את המגול האלים ובאי זה משל נמשילנה: ²⁸ כנרגר של חרדל אשר יזרע באדמה והוא קטן מכל הזרעים אשר על הארץ: ²⁹ ואחריו הזרעו יעללה ונגדל על כל הירקות שעשה ענפים גדרולים עד אשר יוכלו עוף השמים لكنן בצלו: ³⁰ ובמשלים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר יכולו לשמע: ³¹ ובבבלי משל לא דבר אליהם והיה בהיותו עם תלמידיו לברם יברם להם את הכל: ³² ויאמר אליהם ביום ההורא לפנות ערבית העברה העבר: ³³ ויעזבו את המון העם ויקחו אתו כאשר הוא באניה ונם אניות אחרות הלוכו עמו: ³⁴ ותקם רוח סערה גדולה וישטפו הגלים אל תוך האניה עד אשר כמעט נמלאה: ³⁵ והוא ישן על הכסת באחרי האניה ויעירו אותו ויאמרו אליו רבי האינך דאג לנו כי נאבד: ³⁶ ויעור ויגער ברוח ויאמר אל הים הס ודם ותשך הרוח ותהי דממה גדולה: ³⁷ ויאמר אליהם למה ככה אתם חרדים איך אין לכם

6 ויצא מ שם ויבא אל ארצו וילכו אחريו תלמידיו: ² וביום השבת החל ללמד בבית הכנסת וישמעו רבים וישתוממו לאמור מאיין לזה אלה ומה היא החכמה הנתונה לו עד אשר נעשה נברות אלה על ידיו: ³ הלא זה הוא החרש בן מרים ואתי יעקב וויסי ויהודה ושמעון והלא אחיותוו אנתנו פה והוא להם למכשול: ⁴ ויאמר אליהם ישוע אין הנביה נקלה כי אם בארץ ובין קרוبيו ובכיתו: ⁵ ולא יכול לעשות שם פלא רק על חלשים מעתים שם את ידיו וירפאם: ⁶ ויתמה על חסרון אמונהם ויסב בכפרים סבוב ולמד: ⁷ ויקרא אל שנים העשר ויחל לשלוח אותם שנים שנים ויתן להם שלטן על רוחות הטמאה: ⁸ ויצו להם אשר לא ישאו מאומה לדרך זולתי מקל לבדו לא תרמיל ולא ללחם ולא נחשת בחנוריה: ⁹ רק לחיות נועלן סנדלים ושתי כתנות לא ילבשו: ¹⁰ ויאמר אליהם במקום אשר תבואו בית איש שבו בו עד כי תצאו מ שם: ¹¹ וככל אשר ישבו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו שם ונערו לא יקבלו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו שם ונערו את עפר כפות רגליים לעזרות להם אמר אני אמר לכם לסדם ולעمرה יקל ביום הדין מן העיר ההייא: ¹² ויצאו ויקראו לשוב בתשובה: ¹³ וינגרשו שדים מבית ראש הכנסת לאמר בתק מהה למה תטריח עוד את המורה: ¹⁴ וכשמעו ישוע את הדבר אשר דברו ויאמר אל ראש הכנסת אל תירא רק האמונה: ¹⁵ וישמעו רבים ויסכו בשמן חלשים רבים וירפאם: ¹⁶ ויאמר עליו המלך הורדוס כי נודע שמו ויאמר יהנן הטובל גם מן המותים ועל כן פועלות בו הנברות: ¹⁷ ואחרים אמרו כי הוא אליהו ואחרים אמרו כי נביא הוא או כאחר הנביאים: ¹⁸ וישמע הורדוס ויאמר יהנן אשר אני נשאתי את ראשו מעליו הוא גם מן המתים: ¹⁹ כי הוא הורדוס שלח להטש את יהנן ויאסרהו בבית הסוהר בגין הורדיה אשת פילפוס אחיו כי אתה לך לו לאשה: ²⁰ יען אשר אמר יהנן אל הורדוס אשת אחיך איןנה מתרת לך: ²¹ ותשטם אותו הורדיה ותבקש המיתו ולא יכלת: ²² כי הורדוס ירא את יהנן בדעתו כי הוא איש צדיק וקדוש וינו והנה בא אחד מראשי הכנסת ושמו יair וירא אותו ויפל לרגליו: ²³ ויתהן אליו מאי אמר בת הקננה חלה עד למותה אני בוא נא ושים ידיך עליה למען תרפא ותחייה: ²⁴ וילך אותו וילכו אחריו המון רב וידחקהו: ²⁵ ואשה דתויה זבת דם שתים עשרה שנה: ²⁶ והוא סכלת הרבה תחת ידי רפאים רבים והוציא את כל אשר לה ולא להוציא ויהי חלה חוק מאי: ²⁷ ויהי כسمעה את שמע ישוע ותבוא בהמון העם מאחריו ותגע בבנדי: ²⁸ כי אמרה רק אם אנגע בבנדי אויש: ²⁹ ויבש מקור דמייה פתאום ותבן בברשה כי נרפא גנעה: ³⁰ ובגנעה ידע ישוע בנפשו כי גנורה יצאה ממנה ויפן בתק העם ויאמר מי נגע בבנדי: ³¹ ויאמר אליו תלמידיו אתה ראה את ההמון דוחק את אמרת מי נגע بي: ³² ויבט סביב לראות את אשר עשתה זאת: ³³ ותירא האשה ותחרד כי ידעה את כלה: ³⁴ ויאמר אליה בתו אמונהך הושעה לך וכי לא ישבו אתכם ותפל לפניו ותנד לו את האמת לשולם והיית מנגע: ³⁵ עודנו מדבר והנה באים מבית ראש הכנסת לאמר בתק מהה למה תטריח עוד את המורה: ³⁶ וכשמעו ישוע את הדבר אשר דברו ויאמר אל ראש הכנסת אל תירא רק האמונה: ³⁷ ולא הניח לאיש לילכת אותו בלתי אם לפטרוס וליעקב וליהנן אחיו יעקב: ³⁸ ויבא בית ראש הכנסת וירא המון הרכבים והמלילים הרבה: ³⁹ ובבא אמר אליהם מה תחמו ותבכו הנערה לא מטה אך ישנה היראה והאת אמה ואת אשר יובא בראש הכנסת אליהם מה תחמו ותבכו הנערה לא מטה אך ישנה היראה והאת אמה ואת אשר יונש את כלם ויקח את אביהם היראה והאת אמה ואת אשר יובא בראש הדרה אשר שם שכבת הנערה: ⁴⁰ ויאחז ביד הנערה ויאמר אליה טליתא קומי אשר פרושו הילדה אני אני אמר לך קומי נא: ⁴¹ ומיד כמה הילדה ותתהלך והיא בת שתיים עשרה שנה וישמו שמה גדרולה: ⁴² ויזהר אתם מאי שלא יודע הדבר לאיש ויאמר לחת לה לאכול:

בעדו והרבה עשה בשם אליו ויאהב לשמע אותו :
 39 ויצאו אותו לשבעת כלם חברה חברה לבדה על
 יrik החדש : 40 וישבו להם שורות שורות למאות
 ולחמשים : 41 ויקח את חממת ככרות הלחם ואת
 שני הרגנים וישא עניינו השמיימה ויברך ויפרס את
 הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניויהם ואת שני הרגנים
 חלק לכלם : 42 ויאכלו כלם וישבעו : 43 וישאו מן
 הפתוחים מלא סלים שנים עשר וגם מן הרגנים : 44
 והאכלים מן הלחם היו כחמת אלפי איש : 45 ואחרי
 כן האין בתלמידיו לרדת באניה ולבור לפניו אל
 עבר היום אל בית צידה עד שלחו את העם : 46 ויהי
 אחר שלחו אותם ויעל ההר להתפלל : 47 ויהי עבר
 והאניה באה בתוך היום והוא לבדו ביבשה : 48 וירא
 אותם מעתטלים בשוטם כי הרוח לנגדם ויהי CUT
 האשמרת הרביעית ויבא אליהם מטהלך על פניו הים
 ויואל לעבור לפניהם : 49 והם בראשם אותו מטהלך
 על פניו הים חשבו כי מראה רוח הוא ויעצקו : 50 כי
 כלם ראו אותו ויבחלו או דבר אתם ויאמר אליהם חזקו
 כי אני הוא אל תוראו : 51 וירא אליהם אל האניא
 והרוח שככה וישתוממו עוד יותר בלבכם ויתמהו :
 52 כי לא השכילו בדבר ככרות הלחם מפני טמות
 לבכם : 53 וויעברו את הים ויבאו או ארצה נnisר וירכו
 אל היבשה : 54 ויהי כצאתם מן האניא או היכירדו : 55
 וירצטו בכל סביבותיהם ויהלו לשאת את החולים
 במשכבות אל כל מקום אשר שם עמו כי שם הוא : 56
 ובכל מקום אשר יבא אל הכהרים או הערים ואל
 השדות שם שמו את החולים בחוזות ויתהננו לו כי
 יגעו רק בציית בנדו והיה כל אשר גנוו ונושאו :

7 ויקחלו אליו הפרושים ומן הסופרים אשר
 בא מירושלים : 2 ויהי בראשם מתלמידיו אכלים
 לחם בטמאת ידים בלבד נטילה וירוכו אותם : 3 כי
 הפרושים וכל היהודים לא יאכלו בלתי את רחציו
 את ידיום עד הפרק באחומר קבלת הוקנים : 4

וביבא היום המכשר כי הורדוס ביום הגדת את
 עשה משתה לנדריו ולשרי האלפים ולראשי הנגליל :
 22 ותבא בת הורדיה ותפרק ותיטב בעינוי הורדוס
 ובעינוי המסבים עמו ויאמר המלך אל הנערה שאל
 ממוני את אשר תחפצי ואתן לך : 23 וישבע לה אמר
 כל אשר תשאל ממוני אתך עד חצי מלכותי : 24
 והצא ותאמר לאמה מה אתה ותאמר את ראש יוחנן
 המטביל : 25 ותמהר מאר לבוא אל המלך ותשאל
 לאמר רצוני אשר תנתן לי עתה בקערה את ראש יוחנן
 המטביל : 26 וויתעצב המלך מאר אך בעבור השבועה
 והמסבים עמו לא רצתה להשיב פניה : 27 ומיד שלח
 המלך אחד הטבחים ויצחו להביא את ראשו : 28
 וילך ויכרת את ראשו בבית הסדר ויביאו בקערה
 ויתגנוו לנערה והנערה נתנה אותו אל אמה : 29 וישמעו
 תלמידיו ויבאו וישאו את גנותו וישימו בקביר : 30
 ויקחלו השליחים אל ישוע וינגידו לו את כל אשר עשו
 ואת אשר למדו : 31 ויאמר אליהם באו אתם לבד אל
 מקום חרבה ונוחו מעט כי רבים היו הבאים והיצאים
 עד לאין עת להם לאכול : 32 וילכו משם באניה אל
 מקום חרבה לבדד : 33 ווהמן ראה אותם יצאים
 ויכירחו רבים וירצטו שמה ברגנליהם מכל הערים
 ויעברו אותם ויאספו אליו : 34 ויצא וירא המון עם
 רב ויהמו מעו עליהם כי היו כצאן אשר אין להם
 רעה ויחל ללמד אותם דבריהם הרבה : 35 ויהי כאשר
 רפה היום לעروب וינשו אליו תלמידיו לאמר הנה
 המקום חרב והיום רד מאר : 36 שלח אותם וילכו אל
 החצרים והכהרים מסביב לknوتם להם לחם כי אין
 להם מה לאכל : 37 וויען ויאמר אליהם תננו אתם להם
 לאכללה ויאמרו אליו הൻך לknותם לחם במאדים דינר
 נתן להם לאכללה : 38 ויאמר אליהם כמה ככרות
 לחם יש לכם וראו וידעו ויאמרו חמש ושני דינרים :

הביתה לא אבה כי יודע לאיש ולא יכול להסתור:

25 כי אשה אשר רוח טמאה נכסה בכתה הקטנה שמעה את שמו ותבא ותפל לרגליו: 26 והאשה ונינה וארץ מולדתנה נגען אשר לسورיא ותבקש ממנה לנגרש אර השד מכתה: 27 ויאמר אלה ישות הניחו לשבע בראשונה הבנים כי לא טוב לחתה לחם הבנים ולהשליכו לצערוי הכלבים: 28 ותען ותאמר אליו כן אדרני אבל גם צערוי הכלבים יאכלו תחת השלחן מפזרורי לחם הבנים: 29 ויאמר אלה בנלך דברך זה לכى לך יצא השד מכתך: 30 ותבא אל ביתה ותמצא את הילדה נשכבה על המיטה והשד יצא ממנה: 31 ושיב ויצא מנכול צור וצדון ויבא אלים הנגלי בתוך נבול עשר הערדים: 32 ויביאו אליו איש אשר היה חרש וינגע על לשונו: 33 ויבט השמיימה ויאנה ויאמר אליו אפלם ויתהננו לו לשום עליו את ידו: 33 ויקח אותו לבדו מקרב ההמון וישם את אצבעותיו באוני וירק וינגע על לשונו: 34 ויבט השמיימה ויאנה ויאמר אליו אפתחה ופרשו הפתחה: 35 וברגע נפתחו אונו ויתר קשר לשונו וידבר בשפה ברורה: 36 ויהוד אודם כי לא יספרו לאיש וכאשר יהירם כן ירבו להכריז: 37 וישתוממו עד מادر ויאמרו את הכל עשה נם החרים הוא עשה לשמעים נם האלים למדברים:

8 יהוי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין להם מה אכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אלהים: 2 נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמידו ואין להם לחם לאכל: 3 והיה בשלחיו אותם רעבים לבתיהם ותעלפו בדרך כי יש מהם אשר באו ממרחך: 4 ויענו אותו תלמידיו מאין יוכל איש להשביע את אלה מה במדבר לחם: 5 וישאל אותם כמה ככרות לחם יש לכם ויאמרו שבע: 6 ויציו את העם לשבה לארץ ויקח את שבע ככרות הלחם ויברך וירס וויתן אותם לתלמידיו לשום לפניהם וישמו לפניהם: 7 יהוי להם מעט גנים קטנים ויברך ויאמר לשום לפניהם

ואת אשר מן השוק אינם אכלים כלל טבילה ועוד דברים אחרים רבים קיבלו לשמר כמו טבילה כסות וקרים וירות ומנות: 6 וישאלו אותו הפרושים והסופרים מדורע תלמידיך אינם נהנים על פי קבלת הוקנים כי אכלים לחם כלל נטילת ידים: 6 ויען ויאמר אליהם היטב נבא ישעיהו עליכם התנאים ככתוב העם הזה בשפטיו כבדוני ולבו רחק ממני: 7 ותחו יראתם את מצות אלהים לאחו בקבלת בני אדם עזבתם את מצות אלהים לאחו בקבלת בני אדם טבילות כדים וכסות וכאללה רבות אתם עשים: 9 ויאמר אליהם מהו יפה עשיהם אשר בטליהם את מצות האלוהים כדי שתשמרו את קבלתכם: 10 כי משה אמר כבר את אביך ואת אמך ומכל אביו ואמו מות יומת: 11 ואתם אמרים איש כי יאמר לאביו ולאמו קרבן פרושו מתנה לאלהים כל מה שאתה נהנה לי: 12 ולא תגינו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו: 13 ותפרנו את דבר האלוהים על ידי קבלתכם אשר קבלתם והרבה כאלה אתם עשים: 14 ויקרא אל כל העם ויאמר אליהם שמעו אליו כלכם והבינו: 15 אין דבר מהווין לאדם אשר יוכל לטמא אותו בכאו אל קרבו כי אם הדברים היוצאים ממנו יטמאו את האדם: 16 כל אשר אונים לו לשמע ישמע: 17 יהוי כאשר שב הביתה מן ההמון וישאלו תלמידיו על דבר המשל: 18 ויאמר אלהים האף אתם חסרי בינה הלא תשכilio כי כל הבא את תוך האדם מוחצחה לו לא יטמאנו: 19 כי לא יבוא אל לבו כי אם אל כרשו ויצא לモצאותה להבר כל אל: 20 ויאמר היוצא מן האדם הוא מטמא את האדם: 21 כי מותוק לב האדם יצאות המחשבות הרעות נאף זונה ורוצח ונונב ואהבת בצע ורשעה ורמיה ווללות וצרות עין ונודף וידון וסכלות: 22 כל הרעות האלה מקרב האדם הן יוצאות ומטמאות אותן: 23 ויקם שם יילך לו אל נבולות צור וצדון ובבואה

נִמְתָּחָא אַתָּה לְאָמֵר וְאַתָּם מִהָּאמְדוּ עַלִּי מַיְ אַנְיָ וַיַּעַן פְּطָרוֹס וַיֹּאמֶר אַלְיוֹ אַתָּה הָאָמַשְׁיָה: ³⁰ וַיֹּצַא אַתָּם בְּגַעֲרָה לְבָלְתִּי דָּבָר עַלִּי לְאִישׁ: ³¹ וַיַּחַל לְלִמְדָם כִּי צָרִיךְ בֶּן הָאָדָם לְעֵנוֹת הַרְבָּה וַיָּמָס עַל יְדֵי הַזָּקְנִים וְהַכָּהָנִים הַגְּדוּלִים וְהַסּוֹפְרִים וַיָּמָת וּמְקַצְּחָה שֶׁלְשָׁת יָמִים קָוָם יָקָום: ³² וְהַוָּא בְּגַלְוִי דָּבָר אֶת הַדְּבָר הַזָּה וַיַּקְהַלְלָה פְּטָרוֹס וַיַּחַל לְגַעַר בּוֹ: ³³ וַיַּפְּנֵן אַחֲרָיו וַיַּבְּטֵת אֶת תָּלְמִידִיו וַיַּגְעֵר בְּפְטָרוֹס לְאָמֵר סָור מַעַל פְּנֵי הַשָּׁטָן ³⁴ כִּי אֵין לְבָקָר לְדִבְרֵי הַאֱלֹהִים כִּי אִם לְדִבְרֵי הָאָדָם ³⁵ וַיַּקְרָא אֶל הַעַם וְאֶל תָּלְמִידִיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם הַחֲפֹץ לְלִכְתָּה אַחֲרִי יְכַחַש בְּנֶפֶשׁ וַיַּשַּׂא אֶת צְלָבוֹ וַיַּלְךְ אַחֲרִי: ³⁶ כִּי כָל אֲשֶׁר יַחֲפֹץ לְהֹשִׁיעַ אֶת נֶפֶשׁ הַאָבֵד נֶפֶשׁ מְמֻנוֹ וְכָל אֲשֶׁר תָּאָבֵר לוֹ נֶפֶשׁ לְמַעַן וְלִמְעֵן הַבְּשָׂרוֹה הַוָּא יוֹשִׁיעָנָה: ³⁷ אוֹ מָה יִתְןֵן אִישׁ פְּדוּן נֶפֶשׁ: ³⁸ כִּי כָל אֲישׁ אֲשֶׁר הִיְתִּי אַנְיָ וְדִבְרֵי לֹו הַחֲרָפָה בְּדָור הַנָּאָפָה וְהַחֲוֹטָא הַזָּה אָפָה הַוָּא יִהְיֶה לְחַרְפָּה לְבִן הָאָדָם בְּכֹאוֹ בְּכָבוֹד אָבִיו עַם הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשִׁים:

9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם אָמֵן אָמֵן אָמֵן לְכֶם כִּי יִשְׁמַן הַעֲמָדִים פֶּה אֲשֶׁר לֹא יַטְעָמוּ מוֹת עַד כִּי יַרְאָו מִלְכֹתָה הַאֱלֹהִים בָּאהּ בְּגַבּוֹרָה: ² וְאַחֲרִי שְׁשָׁת יָמִים לְקַח יְשֻׁעָה אֶת פְּטָרוֹס וְאֶת יַעֲקֹב וְאֶת יְהוֹנָן וַיַּעַלְלֵם עַל הָר נֶכֶה אֲתָה לְבָדֵם וַיִּשְׁתַּחַנֵּה לְעֵנֵינוּ: ³ וּבְנֶדוּ נֶהָיו מְזֻהָּרִים לְבָנִים מָאֵד כְּשַׁלֵּג אֲשֶׁר לֹא יוּכֶל כּוּבֵס בָּאָרֶץ לְהַלְבִּין כְּמוּהָם: ⁴ וַיַּרְא אֲלֵיכֶם אֶלְيָהוּ וְמֹשֶׁה מִרְבָּרִים עַם יְשֻׁעָה: ⁵ וַיַּעַן פְּטָרוֹס וַיֹּאמֶר אֶל יְשֻׁעָה רַבִּי טֹב הַיּוֹתָנוּ פֶה נָעֵשָׂה נָא שֶׁלַשׁ סְכָות לְרַא אֶת לְמַשְׁה אֲתָה אֲתָה וְאַלְיאָהוּ אֲתָה: ⁶ כִּי לֹא יְדַעַּ מָה יְדַבֵּר וְלִמְשָׁה אֲתָה וְאַלְיאָהוּ אֲתָה: ⁷ וַיַּהַי עַנְןָ סּוֹכֵךְ עַלְיָהָם וַיַּצֵּא מִן הַעַנְןָ קָול אָמָר וְהַבְּנִי יְדִידִי אֲלֵיכֶם: ⁸ וְהַמָּה הַבִּיטָו כָּה וְכָה פְּתָהָם וְלֹא רָאוּ עוֹד אִישׁ בְּלִתְיָ אֲתָה יְשֻׁעָה לְבָדוֹ אֲתָם: ⁹ וַיַּרְדוּ מִן הַהָר וַיַּזְהִירּוּ לְבָלְתִּי

הגיד לאיש את אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן המותים: ¹⁰ וישמרו את הדבר בלבכם וידרשו לדעת איש: ³¹ כי היה מלמד את תלמידיו לאמר אליהם כי עתיד בן האדם להمسר בידי בני אדם ויהרנהו ואחריו אשר נהרג יקום ביום השלישי: ³² ודם לא הבינו את הדבר ויראו לשאל אותן: ³³ ויבא אל כפר נחום ובחוותו בבביה וישאל אותם מה התוכחתם איש כי עתudo בדרכ: ³⁴ ויהרשו כי הטעשו בדרכ מי הוא הנדול בהם: ³⁵ וישב ויקרא אל שנים העשר ויאמר אליהם איש כי יחפץ להיות הראשון הוא יהיה האחרון לכלם ומשרת כלם: ³⁶ ויקח ילד ויעמידו ה先后ון לכלם ומשרת כלם: ³⁷ כל אשר יקבל בשם בתוכם ויהבקחו ואמר להם: ³⁸ איןנו מקבל אותו כי אם את אשר שלחני: ³⁹ ויען יהנן איןנו מקבל אותו כי אין איש עשה נבראה והוא אמר אליו רבי ראיינו איש מנדרש שדים בשם ואינו הולך אחרינו ונכלאנו יען אשר לא הולך אחרינו: ⁴⁰ והוא אמר ישוע על תכלאלתו כי אין איש עשה נבראה בשם ויכול במהרה לדבר בו רעה: ⁴¹ כי כל המשקה אהכם כוס אנחנו גנדנו והוא בעדנו: ⁴² כי כל המכשיל אחד הקטנים כי לא יאבד שכרו: ⁴³ והוא ידק תכשילך קצין אתה טוב והשלך בים: ⁴⁴ אשר אל האש אשר לא תכבה: (Geenna g1067) ⁴⁵ ואם רגליך שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: ⁴⁶ אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: (Geenna g1067) ⁴⁷ ואם עינך תכשילך עקר אתה טוב לך לבוא אל מלכות האללים בעין אחת מהיות לך שני עינים ותשליך לניהם: (Geenna g1067) ⁴⁸ אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: ⁴⁹ כי כל איש והצום: ¹⁰ וישמרו את הדבר בלבכם וידרשו לדעת מה היה התקומה מן המותים: ¹¹ וישאלו לאמר מה זה אמרים הסופרים כי אלה באו בראשונה: ¹² וזה אומר ליהם הנה אליהם בא בראשונה וישיב את הכל ומה כתוב על בן האדם הלא כי ענה הרבה וימאס: ¹³ אבל אמר אני לכם גם בא אליהם וגם עשו לו כרצונם כאשר כתוב עליו: ¹⁴ והוא כבאו אל התלמידים וירא עם רב סביבות וסופרים מותחים אתם: ¹⁵ וכל העם כראותם אותו כן תמהו וירוצי אליו וישאלו לו לשולם: ¹⁶ וישאל את הסופרים מה אתם ויען אחד מן העם ויאמר רבינו רבי הבאת אליך את בני אשר רוח אלם בקרבו: ¹⁸ והיה בכל מקום אשר יאחזו הוא מרצין אותו וירד רינו וחרק את שנו ויבש גופו ואמר אל תלמידיך לנרשו ולא יכולו: ¹⁹ ויען ויאמר להם הוי דור בלתי מאמין עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותך לפני: ²⁰ ויביאו לפניו ויהי כאשר ראהו הרוח וירוצצנו פתאם ויפל ארצתו וויגנולו ווירד רינו: ²¹ וישאל את אבייו כמה ימים הייתה לו זוית ויאמר מימי נעריו: ²² ופעמים רבות הפליל אותו גם באש נם בימים להאבירו אך אם יכול תחול רחם עלינו ועוזנו: ²³ והוא אמר אליו ישוע לאמר אם תוכל להאמין כל יכול המאמין: ²⁴ ויתן אבי הילך את קלו בבכי ויאמר אני מאמין עוז נא לחסרו אמונה: ²⁵ וירא ישוע את העם מתקבץ אליו וינגר ברוח הטמא לאמר רוח אלם וחרש אני מצוק צא ממנה ואל תספ לבוא בו עוד: ²⁶ ויצעק וירצין אותו מאר ויצא ויהי כמת עד אשר אמרו רבים כי גוע: ²⁷ ויהזק ישוע בידיו ויניעו ויקם: ²⁸ ויהי כאשר בא הביתה וישאלו תלמידיו בהיותם לבדים אותו מודיעו אנחנו לא יכולנו לנרשו: ²⁹ ויאמר אליהם המין הזה יצא לא יצא כי אם בתפלה

בשימים ובוא שא את הצלב ולך אחריו: ²² וויצר לו על הדבר הזה ויעצב וילך לו כי הון רב היה לו: ²³ ויבט ישוע סביב ויאמר אל תלמידיו כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלים: ²⁴ ויבהלו התלמידים על דבריו ויסוף ישוע ויען ויאמר להם בני מה קשה לבתחים על חילם לבוא אל מלכות האלים: ²⁵ נקל לנמל לעבר בתרוק נקב המחת מבוא עשיר אל מלכות האלים: ²⁶ וויסיפו עוד להשתומם ויאמרו איש אלם אחיו מי אפוא יוכל להושע: ²⁷ ויבט גם ישוע ויאמר מבני אדם תפלא זאת אך לא מאלהים כי מאלהים לא יפלא כל דבר: ²⁸ ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עזבנו את הכל ונולד אחריך: ²⁹ ויאמר ישוע אמרני לך כי אין איש אשר עזב את ביתו או את אחיו או את אחיותו או את אביו או את אמו או את אשתו או את בנו או את שודתו למען ולמען הבשורה: ³⁰ אשר לא יקח עתה בזמנן הזה בכל הדריפות מאה פעמים כהמה ברים ואחים ואחיות ואמות ובניים ושדות ובעולם הבא חי עולמים: ³¹ (aiōnios g166, aiōnios g165) ואולם רבים מן הראשונים היו אחרים והאחרונים הראשונים: ³² ייהי בדרך בעלותם ירושלים וישוע הולך לפנייהם והמה נבහלים ויראים בלבכם אחרי ויסוף לקחת אליו את שנים העשר ויחיל להניד להם את אשר יקרחו לאמור: ³³ הנה אנחנו עליים ירושלים ובן האדם ימסר לראשי הכתנים ולטופרים וירושעה למות וימסרו אותו לנו: ³⁴ ויהתליך בו ויכחו בשוטים וירקנו בפניהם וימיתתו ובוים השלישי קום יקום: ³⁵ ויקרבו אליו יעקב וויתן בנו זבדי ויאמר רבי אתה נפשנו כי תעשה לנו את אשר נשאל מך: ³⁶ ויאמר אליהם מה אויתם כי עשה לכם: ³⁷ ויאמרו אליו תננה לנו לשבת אחד לימינך ואחד לשמאך בכבורך: ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר שאלתם

בAsh ימלח וכל קרבן במלח ימלח: ⁵⁰ טוב המלח ואם המלח יהיה תפֵל במה תתקנו אותו יהו לכם מלח בקרבכם ויהי שלום בינויכם:

10 ויקם שם וילך אל נבול יהודה מעבר הירדן ויקהלו עוד אלו המון עם וילמדו כפעם בפעם: ² ויגשו אליו הפרושים וישאלו אם יוכל איש לשלה את אשתו והם מנסים אותו: ³ ויען ויאמר אליהם מה צוה אתכם משה: ⁴ ויאמרו משה התיר לכתב ספר כריתה ולשלח: ⁵ ויען ישוע ויאמר אליהם בעבר קשי לבבכם כתב לכם את המצויה הזאת: ⁶ אבל מראשית הבראה זכר ונכח עשה אתם אליהם ⁷ על כן יעצב איש את אביו ואת אמו ודרבק באשתו: ⁸ והוא שנייהם לבשר אחד ואם כן אפוא אין עוד שנים כי אם בשר אחד: ⁹ لكن את אשר חבר אלהים לא יפרידנו אדם: ¹⁰ ויהיו בביה וישבו תלמידיו לשאל אותו על זאת: ¹¹ ויאמר אליהם המשלח את אשתו ולקח אותה נאף הוא עליה: ¹² ואשה כי העזב אישת ולקחה איש אחר נאפת היא: ¹³ ויביאו אליו ילדים למן יגע בהם וינגרו התלמידים במבאייהם: ¹⁴ וירא ישוע ויכעס ויאמר אליהם הנהו לילדים לבוא אליו ואל תמנעו כי לאלה מלכות האלים: ¹⁵ אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האלים כילד הוא לא יבא בה: ¹⁶ ויחבקם ויברכם בשומו את ידיו עליהם: ¹⁷ ויהיו בצאתו לדרך ותנה איש רץ אליו ויכרע לפניו וישאל אותו רבי הטוב מה עשה ואירש חי עולם: ¹⁸ (aiōnios g166) ויאמר לו ישוע מודע לך את טוב אין טוב בלחוי אחד האלים: ¹⁹ הן ידעת את המצוות לא תנאף לא תרצה לא תנגב לא תענה עד שקר לא תעשך כבד את אביך ואת אמך: ²⁰ ויען ויאמר אליו רבי את כל אלה שמרתני נערוי: ²¹ ויבט בו ישוע ויהבבתו ויאמר אליו אתה חסרת לך מכר את כל אשר לך ותן לעניים ויהי לך אוצר

היכל תוכלו לשחות את הocus אשר אני שתה ולהטבל בטבילה אשר אני נתבל בה: ³⁹ ויאמרו אליהם כאשר צום ישוע ווניחו להם: ⁴⁰ ויביאו את העיר אל ישוע וישליך עליו את בנדיהם וישב עליו: ⁴¹ ורבים פרשו את בנדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפים מן העצים וישתחו על הדרך: ⁴² והתלכיהם לפניו ואחריו צעקים לאמר הווען אברוך הבא בשם יהוה: ⁴³ ברוכת מלכותך דוד אבינו הבא בשם יהוה הווען בא מרים: ⁴⁴ ובו בא ישוע ירושלים ואל בית המקדש וירא ויתבונן על הצל והוים רפה לעורב ויצא אל בית הני עם שנים העשר: ⁴⁵ ויהיו מחרת ב策הם מבית הני וירעב: ⁴⁶ וירא תאננה מרחוק ולא עלים ויבא לראות הימצא בה פרי ויקרב אליה ולא מצא בה כי אם עלים בלבד כי לא היהת עת ⁴⁷ תאננים: ⁴⁸ ויען ויאמר אליה מעתה איש אל יאכל פרי מנק עד עולם וישמעו תלמידיו: ⁴⁹ (א) ¹⁶⁵ ויבאו ירושלים ויבא ישוע אל המקדש ויחל לגרש משם את המוכרים ואת הוקנויים ויהפוך את שלחנות השלוחנים ואת מושבות מוכרי הניינים: ⁵⁰ ולא הניית לאיש לשאת כל דרכ המקדש: ⁵¹ וילמד ויאמר להם הלא כתוב כי ביתי בית הפליה יקרה לכל העמים ואתם עשitem אותו מערת פריאים: ⁵² וישמעו הסופרים וראשי הכהנים ויתנכלו אותו להשמדתו כי יראו מפניו יען אשר כל העם משותומים על תורה: ⁵³ ויהי בערב ויצא אל מחוון לעיר: ⁵⁴ ויהי הם עברים בפרק יראו את התאננה כי יבשה עם שדריה: ⁵⁵ ויזכר פטרוס ויאמר אליו רבי הנה התאננה אשר אדרתיה יבשה: ⁵⁶ ויען ישוע ויאמר אליהם תהני נא בכם אמונה אליהם: ⁵⁷ כי אמן אמר אני לכם כל אשר יאמר אל הדר הוה הנשא והעתק אל תוך הים ואין ספק בלבבו כי אם יאמין כי יהוה כאשר אמר כן נם יהיה לו: ⁵⁸ על כן אני אמר לכם כל אשר תשאלו בהתפללכם האמינו כי תקחו יהו לכם: ⁵⁹ וכי העמדו להתפלל הדרך ויתירוהו: ⁶⁰ ואנשימים מן העמדים שם אמרו

אליהם מה זאת תעשו להתייר את העיר: ⁶¹ ויאמרו אליהם כאשר צום ישוע ווניחו להם: ⁶² ויאמר אליהם ישוע את הocus אשר אני שתה תשטו ובטבילה אשר אני נתבל בה מתבלו: ⁶³ אך שבת לימיין ולשמאלי אין בידי לחתה בלתי לאשר הוכן להם: ⁶⁴ ויהיו כשמע זאת העשרה ויחלו לכuous על יעקב ויוחנן: ⁶⁵ ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי הנחשבים לשרי הגנים הם רדים בהם ונדרלים שולטים עליהם: ⁶⁶ ואתם לא כן בינוים כי אם החפש להיות נדול ביןיכם יהיה לכם למשרת: ⁶⁷ והחפש להיות בכם ראשון יהוה עבד לכל: ⁶⁸ כי בן האדם אף הוא לא בא למען ישרתו כי אם לשרת ולחתת את נפשו כפר חחת רבים: ⁶⁹ ויבאו יריחו ויהי צאתו מיריחו הווא ותלמידיו והמן עם רב והנה ברטימי בן טימי איש עיר ישוע הנצרי ויחל לצעק נדבות: ⁷⁰ וישמע כי הוא ישוע הנצרי ויחל לצעק ויאמר אני בן דוד ישוע חנני: ⁷¹ ויגערו בו רבים להשתיקו והוא הרבה לצעק בן דוד חנני: ⁷² ויעמד ישוע ויאמר קראו לו ויקראו לעור ויאמרו אליו חזק קום קרא לך: ⁷³ וישליך את שמלותו מעליו ויבא אל ישוע: ⁷⁴ ויען ישוע ויאמר אליו מה חפצת ואעשה לך ויאמר אליו העור רבוני כי אראה: ⁷⁵ ויאמר ישוע אליו לך לך אמון לך הושעה לך ופתחם ראה וילך אחריו ישוע בדרכ:

11 יהו כאשר קרבו לירושלים אל בית פנו ובית הני בהר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו: ² ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם והוא כבאם שמה חמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם אותו התרו והביאו: ³ וכי יאמר אליכם איש למה העשו זאת ואמרתם האדון צדיק לו וברגע ישלחנו הנה: ⁴ וילכו וימצאו העיר אסור אל השער בחוץ על אם הדרך ויתירוהו: ⁵ ואנשימים מן העמדים שם אמרו

בעניינו: ²¹ ויבקשו להפשו וייראו מפני העם יען אשר הבינו כי עליהם דבר את המשל הזה ויעזבוו וילכו להם: ²² וישלחו אליו אנשים מן הפרושים ומין ההורודים ללבד אותו בדרכו: ²³ ויבאו ויאמרו אליו רבי ידענו כי איש אמת אתה ולא תנור מפני איש כי לא תכיר פנים כי אם באמת מורה אתה את דרך האללים הנכון לחת מס אל הקיסר אם לא נתן: ²⁴ והוא ידע את חנפתם ויאמר אליהם מה תנsono הביוא אליו דינר ואראה: ²⁵ ויביאו ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו ויאמרו אליו של הקיסר: ²⁶ ויאמר ישוע אליהם את אשר לקיסר לנו לקיסר ואת אשר לאלהים לנו לאלהים ויתמוהו עליו: ²⁷ ויבאו אליו מן הצדוקים האמדרים כי אין תחיה למתים וישאלתו לאמר: ²⁸ רבי כתוב לנו משה כי מות אחיך איש ועוזב אשה ובנים אין לו ייבם אחיך את אשתו ויקם זרע לאחיו: ²⁹ והנה שבעה אחים והראשון לקח אשה ובמותו לא השאיר אחריו זרע: ³⁰ ויקח אתה השני יימת ולא גוניה זרע וכן גם השלישי: ³¹ ויקחוה כל השבעה ולא השאירו אחריהם זרע ואחרי מות כלם מתה נם האשה: ³² ועתה בתחית המתים כשיקומו למי מהם תהיה לאשה כי לשבעה הייתה לאשה: ³³ ויאמר ישוע אליהם הלא בזאת אתם חיים באשר איןכם יודעים נם את הכתובים נם את נברות האללים: ³⁴ כי בעת קומו מן המתים האנשים לא ישאו נשים ולא תנשאה אך יהיו כמלacci השמיים: ³⁵ ועל דבר המתים כי קום יקומו הלא קראתם בספר משה בסנה את אשר דבר אליו האללים לאמר אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב: ³⁶ הלאם איןנו אלהי המתים כי אם אלהי החיים لكن הריביתם לחתעות: ³⁷ ואחד מן הסופרים שמע אתכם מתוכחים ויקרב אליהם וירא כי היטב השיבם וישאלתו מה היא הראשה לכל המתות: ³⁸ ויען ישוע וידבר אליו

תשלחו לכל איש אשר בלבבכם עליו למען ישלה לכם אביכם שבשמים אף הוא את פשעיכם: ³⁹ ואחרם אם לא תשלחו אף אביכם שבשמים לא ישלה לכם את פשעיכם: ⁴⁰ וישובו ובואו ירושלים והסופרים במקדש ויבאו אליו הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים: ⁴¹ ויאמרו אליו באיז זע רשות אתה עשה אלה ומני נתן לך את הרשות הזאת לעשota את אלה: ⁴² ויאמר ישוע אליהם נם אני שאלת אתכם דבר אחד ואתם השיבוני ואמיר לכם באיז זע רשות אני עשה אלה: ⁴³ טבילה ווחנן המן השמים הייתה אם מבני אדם השובוני: ⁴⁴ ויהשבו כה וכבה בקרבם לאמיר אם נאמר מן השמים יאמר מדווע אפוא לא האמנתם לו: ⁴⁵ או הנאמר מבני אדם ויראו את העם כי כלם חשבו את יהונתן לנכיה באמת: ⁴⁶ ויען ויאמר אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן נם אני לא אמר לכם באיז זע רשות אני עשה אלה:

12 ויהל לדבר אליהם במשלים לאמיר איש נטע כרם ויעש נדר סביבתו ויחצב יקב ויבן מגדל ויתנהו אל כרמים וילך למרחקים: ² ולמועד שלח אל הכרמים עבר לתקת מאת הכרמים מפרי הכרם: ³ ויהזיקו בו ויכחו וישלחו ריקם: ⁴ ויסוף לשלה אליהם עבר אחר ואטו סקלו באבני ומתקו ראשיו וישלחו נכלם: ⁵ ויסוף וישלח אחר גם אתו הרנו וכן עשו ברבים אחרים מהם הכו ומהם הרנו: ⁶ ויהיו לו עוד בן יחיד אשר אהבו וישלח נם אותו אליהם באחרונה לאמיר מפני בני יגورو: ⁷ והכרמים ההם אמרו איש אל רעהו הנה זה והוא הירוש לכל ונחרndo ולנו תהיה הירשה: ⁸ ויהזיקו בו ויהרנו אותו וישליךו אל מחוץ לכרם: ⁹ ועתה מה夷שה בעל הכרם יבוא ויאבד את הכרמים ההם ויתן את הכרם לאחרים: ¹⁰ הלא קראתם את הכתוב הזה אבן מסוכ הbonim היהת לדרש פנה: ¹¹ מאת יהוה הייתה זאת היא נפלאת

הראשונה לכל המצאות היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ³⁰ ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך וישראל פטרוס ויעקב וויתנן ואנדרו והם אמרו לפניו: ⁴ אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא בבא העת אשר תעשה בה כל זאת: ⁵ ויען להם ישוע ויהל לדבר ראו פן יתעה אתכם איש: ⁶ כי ربיכם יבוא בשם לאמור אני הוא ויתעו רביכם: ⁷ ובשמעכם מלחמות ושמעות מלחמה אל תבהלו כי היו תהיה זאת אך לא זאת היא הקץ: ⁸ כי יקום נוי על נוי וממלכה על ממלכה והיה רעש כה וכיה רעב ומזהמה: ⁹ אלה ראשית החבלים ואתם השמרו בנסיבות כי ימסרו אתכם לסנהדריות והכיתום בבתי נסיות ולפני משלים ומילכים טובאו למען לעודת להם: ¹⁰ והבשורה צריכה לחקרא בראשונה לכל הגויים: ¹¹ וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדאנו ועל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר ינתן לכם בשעה היא אוטו דברו יعن ¹² לא אתם הם המדברים כי אם רוח הקדש: ¹³ ואח ימסר את אחיו למות ואב את בנו וקמו בנים באביהם והמירו אותם: ¹⁴ וזה ייחם שנואים לבן אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע: ¹⁵ וכי תראו את שקוין מושמע הנאמר ביד דניאל הנביא עמד במקומו אשר לא לו הקורא יבין או נס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים: ¹⁶ ואשר על הגן אל ירד הביתה ואל יבא פנימה לשאת דבר מביתו: ¹⁷ ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת מלבושו: ¹⁸ וואי להרות ולמינויות בימים ההמה: ¹⁹ אך התפללו אשר לא תהיה מנוסחכם בחרף: ²⁰ כי הימים ההם יהיו עת צרה אשר לא נהייה כמו מה בראשית הבריאה אשר ברא אלהים עד עתה וכמו לא תהוה עוד: ²¹ ולולוי קצר יהוה את הימים ההם לא יושע כל בשיר אך למען הבהירם אשר בחר בם קצר את הימים: ²² ואם יאמר איש אליכם הנה פה המשיח או הנהו שם אל האמינו: ²³ כי יקומו מושיחו שקר ונכיא שקר הראשונה לכל המצאות היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ³⁰ ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מדריך ובכל מארך זאת היא המצאות הראשונה: ³¹ והשנייה הדומה לה היא ואהבת לרדע מוך ואין מצאה נדולה מלאה: ³² ויאמר אליו הסופר אמרנו רבינו יפה דברת כי אלהים אחד הוא ואין עוד מלבדו: ³³ ולאהבה אותו בכל לבך ובכל מדע ובכל נפש ובכל מادر ולאהבה את הרע נפשו נדולה היא מכל עלות ווחבים: ³⁴ וירא ישוע כי ענה ברדעתו ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות האלים ואיש לא ערבי עוד את לבו לשאל אותו שאל: ³⁵ ויען יושע במלמדו במקדרש ויאמר איך יאמרו הSophרים כי המשיח הוא בן דוד: ³⁶ והוא דוד אמר ברוח הקדש נאם יהוה לאני שב לימי עדר אשית איביך הרם לרנגליך: ³⁷ הנה דוד בעצמו קרא לו אדון ואיך הוא בנו ויאהב רב העם לשמע אותו: ³⁸ ויאמר אלהים במלמד את השמרנו מן הסופרים האהבים להתהלך עטופי טלית ואת שאלות שלום בשוקים: ³⁹ ואת מושבי הראש בבתי נסיות ואת מסבות הראש בסעדות: ⁴⁰ הבלתיים את בת האלמנות ומאריכים בתפללה למראה עיניהם המה משפט על יתר יקחו: ⁴¹ וירושע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מועות לארון האוצר ושערם רבים נתנו הרבה: ⁴² ותבא אלמנה עניה והשלך שני פרוטות אשר הן רבע אסר: ⁴³ ויקרא אל תלמידיו ויאמר אלהם אמן אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכל הנתנים אל ארון האוצר: ⁴⁴ כי כלם נתנו מן העדר שלם והוא מהחסירה נתנה כל אשר לה את כל רכושה:

13 ויהי בצעתו מן המקדש ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה מה יפו האבניים והבניים האלה: ² ויען יושע אותו ויאמר הראית את כל הבניינים הגדולים האלה לא תשאך אבן על אבן אשר לא

ונתנו אותן מופתים להטעות אף את הbhאים אם יוכלו: ²³ ואתם רוא הנה מרא השמיים אן להם ואני לא אהיה אתכם תמייד: ²⁴ את אשר היה לאיל רעה עשתה קדמה למשוח את גוףיו להנטו: ²⁵ אמן אמר אני לכם כי באשר תקרא הבשורה הזאת אל כל העולם גם את אשר עשתה היא יספר לזכרון לך: ²⁶ ויהודה איש קריות אחד משנים העשר הילך אל ראש הכהנים למסר אותו אליהם: ²⁷ וזהם כשמם שמו ויאמרו לחתה לו כסף ויבקש תана למסרו: ²⁸ ויהי בראשון לחג המזות עת זבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה תחפץ לאכל את הפסח ונלכה ונכין: ²⁹ וישלח שנים מהתלמידיו ואמר אליהם לכו העירה ויפגע אתם איש נשא צפחת המים לכו אחריו: ³⁰ ובאשר יבוא שמה אמרו לבעל הבית כי אמר הרב אמרתך לאלה: ³¹ השמיים והארץ יעברו ודברי לא עברון: ³² אך עת בוא היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אותה נם לא מלאכי השמיים נם להזען עד אשר ירו כל אלה: ³³ וזהו כישרתו קרוב הקין: ³⁴ כן אף אתם בראותם כי היו כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח: ³⁵ אכן אמר אני לכם לא עבר הדור הזה עד אשר ירו כל אלה: ³⁶ וזהו כישרתו קרוב הקין: ³⁷ ואת אשר מלאכתי וויתר אמרתך לאם לא הבן מבלעדי האב: ³⁸ ראו שקדו והתפללו כי לא ירעתם מות תחיה העת: ³⁹ וזהו כישרתו קרוב הקין: ⁴⁰ אשר עזב את ביתו ויתן שלטן לעבדיו ולאיש איש את מלאכתו וויתר אמרתך צוה לשקד: ⁴¹ לבן שקדו כי לא ירעתם מות יבו בעל הבית אם לעת ערב או בחצות הלילה אם בעת קריית הנבר או בבקר: ⁴² פן יבו פתאם ומצא אתכם ישנים: ⁴³ ואת אשר אמרתך לכם אני לכל שקדו:

14 יהי יומם לפני חן הפסח והמצות ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים איך יתפשו בערמה להמיתו: ² ויאמרדו אך לא בחן פן תהיה מהומה בעם: ³ וזהו בהיותו בבית הני בית שמעון המצרע ויסב אל השולחן ותבא אשה ובידה פר מן נרד זך ויקר מאד ותשבר את הפק ותצק על ראשו: ⁴ ויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על מה היה אבוד השמן הזה: ⁵ כי ראי היה זה להמכר ביוטר משלש מאות דינר ולחתנו לעניינים וונגרו בה: ⁶ ויאמר ישוע הניחו לה מה תנין נפשה מעשה טוב עשה עmedi:

זהו כי כתוב אכה את הרעה ותופצין הצען: ⁴⁹ ואומר יום
 יצעאתם עלי בחרבות ובמקלות לתחפשמי: ⁵⁰ ויום יום
 קומי מן המתים אלך לפניכם הגליליה: ⁵¹ ויאמר אליו
 פטרוס נם אם כלם יכשלו אני לא אכשל: ⁵² ויאמר
 אלו יושע אמן אני לך כי היום בלילה הזה
 בטרם יקרה התרנגול פעמים אתה תחשבי שלש
 פעמים: ⁵³ וההוא עזב את הסדרין בידם
 יהיה עלי למות אתך חש לא אחש בר וכן אמר כי
 יהי הילדיו שבו לכם פה עד אשר תחפכל: ⁵⁴ ויהי
 תלמידיו אל חצר נת שמי שמו ויאמר אל
 נם כלם: ⁵⁵ ויבאו אל חצר נת שמי שמו ויאמר אל
 הכהן הגדול פנימה וישב שם עם המשרתים ויתחכם
 הנדר הואר: ⁵⁶ וראשי הכהנים וכל הסנהדרין בקשו
 עדות על ישוע להמוות ולא מצאו: ⁵⁷ כי רבים ענו בו
 עדות שקר אך העדויות לא היו שות: ⁵⁸ ויקומו אנשים
 ויענו בו עדות שקר לאמר: ⁵⁹ שמענו אותו אמר אני
 אהרס את ההיכל זהה מעשה ידי אדם ולשלשת ימים
 אבנה היכל אחר אשר איןנו מעשה ידי אדם: ⁶⁰ וגם
 בזאת עדותם לא שותה: ⁶¹ ויקם הכהן הגדול ויעמד
 בתוך וישאל את ישוע לאמר האין משיב דבר מה
 זה אלה עניהם לך: ⁶² וההוא החריש ולא השיב דבר
 ווישע עוד הכהן הגדול לשאל אותו ויאמר אליו אתה
 הוא המשיח בן המברך: ⁶³ ויאמר ישוע אני הוא ואתם
 תראו את בן האדם ישב לימין הנבורה ובא עם
 ענני השמיים: ⁶⁴ ויקרע הכהן הגדול את בנדוי ויאמר
 מה לנו עוד לבקש עדדים: ⁶⁵ שמעתם את הנדרוף מה
 דעתכם וירושיעו כלם כי חיב מיתה הוא: ⁶⁶ ויהלו
 מהם לרק בו ויחפו את פניו ויכחו באגרוף ויאמרו
 אליו הנבא והמשרתים הכאיבחו בהכוותם אותו על
 הלחין: ⁶⁷ ויהי בהיות פטרוס בתחתיות החצר ותבא
 אחת משפחות הכהן הגדול: ⁶⁸ ותרא את פטרוס
 כי מתחכם הוא ותבט בו ותאמר נם אתה היה עט
 הנדרי ישוע: ⁶⁹ ויכחש לאמר לא אדע ולא אבין מה
 את אמרת ויצא החוצה אל האולם והתרנגול קרא:
 ותראהו השפהה ותוספ' ותאמר אל העמדים שם
 את אזנו: ⁷⁰ ויען ישוע ויאמר אליהם כמו על פרץ

כז זה הוא אחד ממה ויכחש פעם שנייה: ¹⁹ ויככו ויחלו לברכו לאמור שלום לך מלך היהודים: ²⁰ ויככו על ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על ברכיהם ווישתחו לו: ²¹ ואחרי התלצצם בו הפשיטו אותו את הארגמן וילבישו את בנדיו וויצויהו לצלב אותו: ²² ויאנסו איש עבר אחד הבא מן השרה ושמו שמעון הקורני כי אלכסנדרוס ורופא לשאת את צלבו: ²³ וויצויהו אל מקום נלגלה הוא מקום הגלגולת: ²⁴ ויתנו לו יין מזון במר והוא לא קבל: ²⁵ ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו בנדיו להם בהפלם עליהם גורל מה יקח איש איש: ²⁶ ותהיה השעה השלישית ויצלבו: ²⁷ ומכתב דבר אשמו כחוב למשלה מלך היהודים: ²⁸ ויצלבו אותו שני פריצים אחד לימיינו ואחד לשמאלו: ²⁹ וימלא הכתוב האמר ואת פשעים נמנה: ³⁰ והעברים נדפו אותו וינוינו ראשם לאמר האח אתה ההורס את ההיכל ובונה אותו בשלושת ימים: ³¹ והושע את עצםך ורדה מן הצלב: ³² וכן לענו לו גם ראש הכהנים עם הסופרים באמרם איש אל רעהו את הכהנים והושיע ואת עצמו לא יוכל לחשיע: ³³ המשיח אחרים ישראל ירד נא מן הצלב למען נראה ונאמין מלך ישראל ירד נא מן הצלב למען נראה ונאמין ונם הנצלבים אותו חרפו: ³⁴ ובבויות השעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: ³⁵ ובשעה התשיעית ויצעק ישוע בקול נדול אלהי אלהי מה שבקنتי אשר פרשו אליו אילו למה עזבתי: ³⁶ ומקצת העמדים אצלו בשמעם את זאת אמרו הנה אל אלהיו הוא קורא: ³⁷ וירץ אחד מהם וימלא ספר חמץ וישם על קנה וישקהו ויאמר הניחו ונראה אם יבא אליו להורידו: ³⁸ וישוע נתן קול נדול ויפח את נפשו: ³⁹ ופרקת ההיכל נקרעה לשנים קרעין מלמעלה למטה: ⁴⁰ וירא שר המאה העמד לננדו כי בזעקו כן נפח את נפשו ויאמר אכן איש זה היה בן האלים: ⁴¹ ונם נשים היה שם ראות מרוחק ובתוכן גם מרומים המגדלית ומרומים אמו של יעקב הצעיר ושל יוסי וילבישו ארגמן וישרנו עטרה קצימ וויטרדו: ⁴²

15 ושכימו ראשי הכהנים עם הוקנים והסופרים וכל הסנהדרין בקר ויתיעזו וייסרו את ישוע וויליכחו שם ומסרוו אל פילטוס: ² ווישאל אותו פילטוס אתה מלך היהודים ויין ויאמר אליו אתה אמרת: ³ וראשי הכהנים הרבה לשטנו: ⁴ וויסוף פילטוס ווישאלתו לאמר האינך מшиб דבר ראה כמה הם מעדים לך: ⁵ וישוע לא חשיב עוד אף דבר אחד ויתמה פילטוס: ⁶ ובכל חן היה דרכו לפטר להם אסיר אחד אשר יבקש: ⁷ ויהי איש הנקרא בשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצחו רצח בעת המרד: ⁸ ווישא ההמון את קולו ויחלו לבקש שעשה להם כפעם בפעם: ⁹ ווין אתם פילטוס ויאמר התהפכו כי אפטר לכם את מלך היהודים: ¹⁰ כי ירע אשר רק מקנאה מסרוו רושי הכהנים: ¹¹ וראשי הכהנים הסיטו את ההמון לבלי פטר להם כי אם בר אבא: ¹² וויסוף פילטוס ויין ויאמר להם ומה אפוא חפצתם ואעשה לאשר אתם קראים מלך היהודים: ¹³ וויסיפו לצעק הצלב אותו: ¹⁴ ויאמר אליהם פילטוס מה אפוא עשה רעה והם הרבה עוד לצעק הצלב אותם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב: ¹⁶ וויליכחו אנשי הצלב אל החצר הפנימית הוא בית המשפט ויזעיקו את כל הנדרוד: ¹⁷ וילבישו ארגמן וישרנו עטרה קצימ וויטרדו: ¹⁸

בבוחות מתחלכים בזאת השדה: 13 והם הלו
וינידו לאחרים וגם להם לא האמינו: 14 ובאחרנה
נראה לעשי העשר בהיותם מסבים ויחרף חסרון
אמונתם וקשי לבם אשר לא האמינו לראים אותו
נעור מן המתים: 15 ויאמר אליהם לכו אל כל העולם
קראו את הבשורה לכל הארץ: 16 הדממין ונטבל
הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם: 17 ואלה אותן
אשר ילו אל המאמינים יגרשו שדים בשמי ובלשנות
חדשות ידברו: 18 נחשים ישאו בידיהם ואמ ישתו סם
המות לא יזקם על חולים ישימו את יידיהם ויטיב
ליהם: 19 ויהי אחרי אשר דבר אתם האדון וינשא
השנימה וישב לימון האללים: 20 והמה יצאו ויקראו
בכל המקומות והאדון ערום ויהזק את הדבר באלה
הבאות אחריו דברם אמן:

ושלמיות: 41 אשר נם הילכו אחריו ושרתו ביהוות
בגניל ואחרות רבות אשר עלו אותו ירושלים: 42 וועת
הערב הניע ומפני אשר עבר שבת היה הוא היום
שלפני השבת: 43 וויבא יוסף הרמתי וויעז נכבד אשר
היה מחה נם הוא למלכות האלhim ויתחזק וויבא
אל פילטוס ווישאל את נופת ישע: 44 וויתמה פילטוס
על אשר הוא כבר מות וויקרא אל שר המאה ווישאלחו
הנווע כבר: 45 ווידע מפי שר המאה כי כן וויתן את
גופתו מהנה לויוסף: 46 והוא קנה סדין ווירד אותו
ויכרכחו בסדין ווישמו בקבר הצלוב בסלע יוניל אבן
על פתח הקבר: 47 וויראים המגדלית וויראים אם יוסף
היו רואת את המוקם אשר הווע שמא:

16

16 **וַיְהִי** כַּאֲשֶׁר עָבָר יוֹם הַשְׁבָת וַתִּקְנִינה מִרְיָם
הַמְגַנְדְּלִית וּמִרְיָם אִם יַעֲקֹב וּשְׁלְמִית סָמִים לְבוֹא
וּלְסֹק אֶתְּנָה בָּהֶם: 2 וּבַאֲחָד בְּשַׁבָּת בְּבָקָר הַשְׁכָם בָּאָו
אֶל הַקָּבָר כְּזֹרֶוח הַשְׁמָשׁ: 3 וַתִּאמְרָה אֲשֶׁר אֶל אֶחָזָה
מַיִגְלֵל לוֹ אֶת הַאֲבָן מִעַל פֶּתַח הַקָּבָר: 4 וּבְהַבִּיטָן רָאָה
וְהַנָּהָנָה נְגַלָּה הַאֲבָן כִּי הִוְתַּה גְּדַלָּה מְאָד: 5 וַתִּבְאָנָה
אֶל תָּוךְ הַקָּבָר וַתַּרְאֵנָה בְּחָור אֶחָד יִשְׁבֵּט מִימִין וּהְוָא
עַטְתָּה שְׁמַלָּה לְבָנָה וְתַשְׁתּוּמָמָה: 6 וַיֹּאמֶר אֶל-הָדָן אֶל
הַשְׁתּוּמָמָה אֲתָי יְשֻׁוָּה הַנְּצָרִי אֶתְּנָה מִבְקָשׁוֹת אֶת הַנְּצָלָב
הַוְאָ קָם אִינְנוּ פָה הַנָּה וְהַמָּקוֹם אֲשֶׁר הַשְׁכִּיבָהוּ בּוֹ: 7
אֶאָךְ לְכָנָה וְאֶמְרָתָה אֶל תַּלְמִידָיו וְאֶל פְּطָרוֹס כִּי הַוְלָד
הַוְאָ לְפָנֵיכֶם הַגְּלִילָה וְשֵׁם תַּרְאָהוּ כַּאֲשֶׁר אָמַר לְכֶם: 8
וְתַמְהָרָה לְצֹאת וְתַבְרַתָּה מִן הַקָּבָר כִּי אֶחָזָה רַעַדָה
(note: The most 9 וְתַמְהָרָה וְלֹא הַנִּידּוּ דָבָר לְאִישׁ כִּי יַרְאָו:

כasher kam min ha'matim be'achad b'shet na'reah b'rashonah
al merim ha'mndl'iyah asher neresh minha shevua sh'dim:
10 v'tal'ek v'taneg la'anashim asher h'yo umu v'hem mot'ab'lim
v'v'k'lim: 11 v'k'asher sh'mu ci h'yo v'na'reah al'ihah la'a'aminu
l'lah: 12 v'achari bo na'reah b'dimotot a'chra't la'sh'vim m'ham

ויהי בצאתו לא יוכל לדבר אליו וירדו כי מראה ראה בהיכל וירמו להם ועודנו נאלו: ²³ ויהי כאשר מלאו ימי עבדתו וילך לו אל ביתו: ²⁴ ויהי אחרי הימים האלה ותהר אלישבע אשתו ותתבהא חמשה חדש ותאמר: ²⁵ ככה עשה לי יהוה בימי פקדו אותו לאסף את חרפתי בתוך בני אדם: ²⁶ ויהי בחדש הששי וישלח המלאך גבריאל מאת האלים נלילה אל עיר אשר שמה נזרת: ²⁷ אל בתולה מארשה איש אשר שמו יוסף מבית דוד ושם הבתולה מרמים: ²⁸ ויבא המלאך אליה החדרה ויאמר שלום לך אשת חן יהוה ענק ברוכה את נשים: ²⁹ והוא בראותה נבהלה לדבריו ותאמר בלבها מה היא הברכה הזאת: ³⁰ ויאמר לה המלאך אל תירא מרים כי מצאת חן לפניו האלים: ³¹ והנק הרה וילדה בן וקראת את שמו ישוע: ³² והוא גדול היה ובן עליון יקרא יהוה אליהם יתן לו את כסא דוד אביו: ³³ ועל בית יעקב מלך לעולם ועד ולמלכותו אין קץ: ³⁴ (aiōn g¹⁶⁵) ויאמר מרים אל המלאך איז תחיה ואת ואני איני ידעת איש: ³⁵ ויען המלאך ויאמר אליה רוח הקודש הבוא עלייך גבורה עליך תצל עלייך על כן נס לקדוש הילד יקרא בן אלהים: ³⁶ והנה אלישבע קרובתך אשר קראו לה עקרה גם היא הרתה בן בוקנה זה וזה לה החדש הששי: ³⁷ כי לא יפלא מלאחים כל דבר: ³⁸ ותאמר מרים הני שפחת יהוה יחי לי כדברך יצא מאותה המלאך: ³⁹ ותקם מרים ביום ההם ותמהר ללבת הרה אל עיר יהודה: ⁴⁰ ותבא בית זכריה ותברך את אלישבע: ⁴¹ ויהי שמע עלישבע את ברכת מרים וירק הילך במעיה ותמלא אלישבע רוח הקודש: ⁴² ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את נשים ובך פרוי בטנק: ⁴³ ומאיין לי זאת אשר אם אדרני באה אל: ⁴⁴ כי קול ברכתך בא באוני והנה רקר בשמהה הילד במעי: ⁴⁵ ואשרי המאמינה כי

1 אחרי אשר רבים הואלו לחבר ספר המעשים אשר נאמנו בשלמות בתוכנו: ² כאשר מסروم לנו הראים אתם בעיניהם מתחילה ואשר היו משרתו הדבר: ³ חשבתי לטוב נם אני החפש כל הדברים היטב מראשתם לכתבם אליך בסדר תואפלוים האדריך: ⁴ למען תדע קשת האמורים אשר חנכתם בם: ⁵ כהן היה בימי הורדוס מלך יהודה זכריה שמו ממשמרת אביה ولو אשה מבנות אהרן ושם אלישבע: ⁶ ושניהם היו צדיקים לפני האלים ותליכי הם בכל מצות יהוה ובחקתו: ⁷ ולא היה להם ילד כי אלישבע עקרה ושניהם באו בימים: ⁸ ויהי היום ויכהן לפניו אליהם בסדר משמרתו: ⁹ וכמושפט עבדות הכהנים יצא גורלו להקטיר קתרת ויבא אל היכל יהוה: ¹⁰ וכל קהל העם היו מתפללים בחוץ בעת הקתרת: ¹¹ וירא אליו מלאך יהוה עמד למים מזבח הקתרת: ¹² ויבחל זכריה בראותו אותו ואימה נפלה עליו: ¹³ ויאמר אליו המלאך אל תירא זכריה כי נשמעה תפלתך ואלישבע אשתק תלך לך בן וקראת שמו יוחנן: ¹⁴ והוא לך לשמה גNIL ורבים ישמחו בהולדו: ¹⁵ כי גדול יהיה לפני יהוה ויין ו捨ר לא ישחה ורוח הקודש יملא בעודנו בכתן אמו: ¹⁶ ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם: ¹⁷ והוא ילך לפניו ברוח אלהו ובגבורתו להשיב את לב אבותם על בניים ואת הסוררים לתבונת הצדיקים להעמידה ליהוה עם מתקן: ¹⁸ ויאמר זכריה אל המלאך במאדר עז זאת כי אני זקנתי ואשתי באה בימים: ¹⁹ ויען המלאך ויאמר אליו אני גבריאל העומד לפני האלים ושלוח אגci לדבר אליך ולברך את זאת: ²⁰ והנה תאלם ולא תוכל לדבר עד היום אשר תהיה זאת תחת כי לא האמתה בדבריו אשר ימלאו למועדם: ²¹ והעם היה מחה לזכריה ויתמהו כי אחר בהיכל: ²²

המלך ת מלא אשר דבר לה מאות יהוה: 46 ותאמר מרים רוממה נפשי את יהוה: 47 ותגל רוחיו באלה*ישעיה*: 48 אשר ראה בעני אמו כי הנה מעתה כל הדרות אישרוני כי גדרות עשה לי שדי וקדושמו: 50 וחסדו לדור דורות על יראיו: 51 נברות עשה בזרכו פור נאים במוזמות לבכם: 52 הרכס נדיבים מכיסאותיו וירם שלפים: 53 רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם: 54 תמד בישראל עבדו לזכר את רחמיו: 55 כאשר דבר אל אבותינו לאברהם ולורען עד עולם: 56 (א' 165) ותשב מרים עמה כשלשה חדש ותש לביתה: 57 וימלאו ימי אלישבע לדורות ותلد בן: 58 וישמעו שכינה וקרוביה כי הנגיד יהוה את חסדו עמה וישמחו אתה: 59 ויהי ביום השmini ויבאו למול את הילד ויקראו אליו זכריה על שם אביו: 60 ותعلن אמו ותאמר לא כי יהנן יקרא: 61 ויאמרו אליה אין איש במשחתך אשר נקרא בשם זה: 62 וירמו אלי אביו לדעת מה השם אשר יחפש להקרא לו: 63 ווישאל לו ויכתב עליו לאמיר יהנן שמו ויזמחו כלם: 64 ויפתח פיו ולשונוفاتם וידבר ויברך את האלהים: 65 ותפל אימה על כל שכיניהם ויספר כל הדברים האלה בכל הרי יהודה: 66 וישמעו כל השמעים אל לבם לאמר מה אפוא היה הילד הזה ויד יהוה הייתה עמו: 67 ברוך זכריה אביו רוח הקדש וניבא לאמר: 68 יהוה אלהי ישראל כי פקד את עמו וישלח לו פרות: 69 וירם לנו קדרון יושעה בבית דוד עבדו: 70 כאשר דבר בפי נבאייו הקדושים אשר מעולם: 71 (א' 165)

2 ויהי בימים ההם ותצא דת מאת הקיסר אוגוסטוס לספר את כל ישיי תבל: 2 זהה המפקד היה הראשון בהיות קוריניוס שליט בסוריה: 3 וילכו כלם להתקפקד איש לעירו: 4 ויעל נם יוסף מן הגליל מעיר נצרת אל יהודה לעיר דוד והנקרה בית ללחם כי היה מבית דוד וממשחתו: 5 להתקפקד עם מרים המארשה לו והיא הרה: 6 ויהי בהיותם שם וימלאו ימיה לולדת: 7 ותולד את בנה הבכור ותחתלו ותשכיבו באבוס כי לא היה להם מקום במלון: 8 ורעים היו בארץ היהיא לנימ בשדה ושמרים את משמרות הלילה בעדרם: 9 והנה מלאך יהוה ניצב עליהם וכבוד יהוה הופיע עליהם מסביב ויראו יראה גדולה: 10 ויאמר אליהם המלאך אל תיראו כי אני מבשר אתכם שמהנה גדרולה אשר תהיה לכל העם: 11 כי היום ילד לכם בעיר דוד מושיע אשר הוא המשיח האדון: 12 זהה לכם האות תמצאו ילד מוחלט ומונח באבוס: 13 ויהי בהתאם אצל המלאך המונן צבא השמים והם משבחים את האלים ואמרים: 14 כבוד במרומים לאלים ובארץ שלום בבני אדם רצונו: 15 ויהי כאשר עלו מעלהם המלאכים השמיימה ויאמרו הרעים איש אל רעהו נערה נא עד בית ללחם ונראה המעשה הזה אשר הודיע לנו יהוה: 16 ווימחרו לבוא וימצאו את מרים ואת יוסף ואת הילד שכב באבוס: 17 ויראו וישמעו את הדבר הנאמר אליהם על הנער הזה: 18 וכל השמעים תמהו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים: 19 ומרים שמרה את הדברים האלה ותחשבם בלבכם: 20 וישבו הרעים מהללים ומשבחים את האלים

ויתר ישות הנער בירושלים יוסף ואמו לא ידעו: ⁴⁴ ויחשבו כי עם חבל הארכים הוא וילכו כדרך ים ויבקשו בין הקרובים והמידעים: ⁴⁵ ולא מצאהו וישבו ירושלים לבקשו: ⁴⁶ ויהי אחריו שלשת ימים וימצאו במקדש ישב בתוכם המורדים שמע אליהם ושאל אותם: ⁴⁷ וכל השמעים אלו השותמו על שכלו ועל תשובה: ⁴⁸ ויהי כראותם אותו ויחרדו והאמר אליו אמו בני מודיע כה עשית לנו הנה אביך ואנכי בעצבתך לב בקשוך: ⁴⁹ ויאמר אליו למה זה בקשتم את הלא ידעתם כי עלי להווות באשר לאביכי: ⁵⁰ והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אליהם: ⁵¹ וירד אתם ויבא אל נצרא ויכנע להם ואמו שמרה בלבها את כל הדברים האלה: ⁵² ווישוע הילך ונDEL בחכמה ומקומה ובחן עם אליהם ועם אנשים:

3 בשנת חמש עשרה למלכות הקיסר טיבריוס בהיות פונטוס פילטוס הנמן ביהודה והורדוס שר רבע על הגליל ואחיו פיליפוס שר רבע על מדינות טור וטרכונה ולוסניס שר רבע על אבילין: ² בימי הכהנים הגדולים חנן וקיפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכريا במדבר: ³ ויבא אל כל ככר הירדן ויקרא טבילה התשובה לסלילת החטאיהם: ⁴ כתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלתו: ⁵ כל ניא נשא וכל הדרך ישבלו והיה העקב למשור וחרקם לבקעה: ⁶ וראו כלبشر את ישות אלהים: ⁷ ויאמר אל המון העם היצאים להטבל על ידו אתם ילדי הצעונים מי הורה אתכם להטבל מפני הקצף הבא: ⁸ לכן עשו פרי הרاوي לתשובה ועל תרמו בנפשכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכל האלים להקים בנים לאברהם: ⁹ וכבר הושם הנגרן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב ינדע והשלך באש: ¹⁰ ווישאלו המון

על כל אשר שמעו וראו כפי אשר נאמר אליהם: ²¹ והוא במלאת הנער שמנה ימים וימול ויקרא שמו יושע כשם אשר קרא לו המלאך בטרם הרה בבטן: ²² וימלאו מי טהרה לפיה תורה משה ויעלהו לירושלים להעמידו לפניה יהוה: ²³ כאשר כתוב בתורת יהוה כל זכר פטר רחם יקרא קדש ליהוה: ²⁴ ולתת קרבן כאמור בתורת יהוה שתי תרים או שני בני יוננה: ²⁵ והנה איש היה בירושלים ושמו שמעון והוא איש צדיק וחסיד מכה להנחתה ישראל ורוח הקדש היה עליו: ²⁶ ולו נלחה ברוח הקדש כי לא יראה מות עד ראות את מושיה יהוה: ²⁷ ויבא ברוח אל המקדש והוא כאשר הביאו הוריו את הנער יושע לעשות עליו כמשפט ההוראה: ²⁸ ויקחחו על זרעתו ויברך את האלים ויאמר: ²⁹ עתה תפטר את עבדך בדברך אדני בשלום: ³⁰ כי ראו עני את ישותך: ³¹ אשר היכנות לפני כל העמים: ³² אוור לגלות עני הנוים והפאהת ישראל עמוק: ³³ ווישע ואמו תמהים על הדברים הנאמרים עליו: ³⁴ ויברך אתם שמעון ויאמר אל מרים אמו הנה זה מוסד לנפילה ולהתקומה לרבים בישראל ולאות מריבה: ³⁵ וגם בנפשך תחתר הרבה למען תגלינה מהשבות לבב רבים: ³⁶ ותהיה שם תנה אשנה נביאה בת פנו אל משפט אשר והוא בא בימים וחיתה עם בעלה שבע שנים אחריו בתוליה: ³⁷ והוא אלמנה כארכע ושמנים שנה ולא משה מן המקדש ובצום ובחנונים עבדה את האלים לילה וימים: ³⁸ ותקם בשעה ההיא ותנסה להדות ליהוה ותדבר עליו באוני כל המהדים לנאה בירושלים: ³⁹ ויכלו את הכל כפי תורה יהוה וישבו הגליל אל נצרא ערים: ⁴⁰ ויגדל הנער ויהזק ברוח וימלא חכמה וחסד אלהים עמו: ⁴¹ ועליו הוריו ירושלים שנה בשנה לhung הפסח: ⁴² ויהי ביהיוון בן שטים עשרה שנה ויעל ירושלים כמשפט חתן: ⁴³ וימלאו את הימים וישבו

העם לאמר מה אפוא נעשה: ³⁵ וויען ויאמר אליהם **34** בן יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נחור: ³⁶ בן שרגון בן רעוען בן פלגי בן עבר בן שלח: ³⁷ בן קניון בן ארפסחד בן שם בן נח בן למלך: ³⁸ בן מתושלח בן חנוך בן יירד בן מהללאל בן קינון: ³⁹ בן אנוש בן שתן בן אדרם בן אללהים:

4 ⁴⁰ וישוע שב מן הירדן מלא רוח הקודש ויונחנו הרוח המדבירה: ⁴¹ ווינסחו השטן ארבעים ימים ולא אכל מאומה ביוםיהם ההם ואחריו אשר תמו וירעב: ⁴² ויאמר אליו השטן אם בן האלהים אתה אמר אל האבן הזאת ותהי ללחם: ⁴³ וויען אותו ישוע חן כתוב כי לא על הלחם לבודו יחייה האדם כי על כל מוצאי פיו יהוה: ⁴⁴ ויעללו השטן על הר גבה ויראהו ברגנע אחד את כל מלכותת תבל: ⁴⁵ ויאמר אליו השטן לך אתן את כל הממלוכה הזאת ואת כבודן כי נסירה בידיו ונתניה לאשר אהפין: ⁴⁶ ועתה אם תשתחוה לפני הצלב יהיה לך: ⁴⁷ וויען ישוע ויאמר אליו סור ממנה השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואתו תעבד: ⁴⁸ וויביאהו ירושלים ויעמידהו על פנת בית המקדש ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפלו מזה מטה: ⁴⁹ כי כחוב כי מלאכיו יצוחה לך לשמרך: ⁵⁰ וכי על כפים ישאנסך פן תנפ בՁבן רגליך: ⁵¹ וויען ישוע ויאמר אליו נאמר לא תנסה את יהוה אלהיך: ⁵² וככלות השטן כל מסה וירף ממנה עד עת: ⁵³ וישב ישוע בגבורת הרוח אל הגליל ויצא שמעו בכל היכר: ⁵⁴ והוא היה מלמד בכתי נסiotיהם ויהללהו כלם: ⁵⁵ וויבא אל נצרת אשר גדל שם וילך כמשפטו ביום השבת אל בית הכנסת ויקם לקרא בתורה: ⁵⁶ ויתן לו ספר ישועה הנביא ויפתח את הספר וימצא את המקום אשר היה כתוב בו: ⁵⁷ רוח אדרני עלי יען משה אתי לבשר ענויים: ⁵⁸ שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולוורדים פקח כוח לשלח רוצחים חפשים לקרא שנת רצון ליהוה: ⁵⁹ ויהי כאשר גלל

מי אשר לו כתנות שתים הוא ייחלך לאשר אין לו ומי אשר לו מזון ככה יעשה נם הוא: ⁶⁰ ויבאו נם מוכסים להטבל ויאמרו אלו רבי מה נעשה: ⁶¹ ויאמר אליהם אל תנבו יותר מהකם: ⁶² ויאשלאלו נם אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר אליהם איש אל תזועעו ⁶³ ואל תלשינו איש ויהי די לכם בשכרכם: ⁶⁴ ויהי כאשר חכה העם וכולם חשבים בלבם לאמר אלו יוחנן הוא המשיח: ⁶⁵ וויען יוחנן ויאמר לכלם הן אני טובל אתכם במים אבל בוא יבוא החזק ממני אשר אני כרי להתייר את שרוך נעליו הוא יטבל אתכם ברוח הקודש ובאש: ⁶⁶ אשר המורה בידיו להבר את גננו ויאסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה: ⁶⁷ ובכן עוד דברים אחרים הרבה הרבה זההיר את העם: ⁶⁸ והורדוס שר רבע המדינה אשר הוכח על ידו על אדות הורודיה אשת אחיו פילופוס ועל אדות כל הרע אשר עשה הורדוס: ⁶⁹ הוסיף על כל אלה גם את ואת ויסנער את יוחנן במשמר: ⁷⁰ ויהי בהטבל כל העם ונם ישוע נטבל ומטפל וויפתחו השמים: ⁷¹ וירד עליו רוח הקדש בדמota נוף כיוינה ויהי קול מן השמים ויאמר אתהبني ידידי בך רצחה נפשי: ⁷² והוא ישוע בהחלו היה בן שלשים שנה ויחשבתו לבן יוסף בן עלי: ⁷³ בן מתת בן לוי בן מלכי בן ני: ⁷⁴ בן מחת בן מתתיה בן שמעי בן בן חסלי בן נני: ⁷⁵ בן מחת בן מתתיה בן שמעי בן יוסף בן יודה: ⁷⁶ בן יוחנן בן רישא בן זרבבל בן יוסוף בן יודה: ⁷⁷ בן יוחנן בן רישא בן זרבבל בן שאלתיאל בן גרי: ⁷⁸ בן מלכי בן אדי בן קוסם בן אלמדם בן ער: ⁷⁹ בן יוסי בן אליעזר בן יורדים בן מחת בן לוי: ⁸⁰ בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונם בן אליקים: ⁸¹ בן מליאן בן מינא בן מתתיה בן נתן בן דוד: ⁸² בן ישע בן עבד בן בעז בן שלמון בן נחנון: ⁸³ בן עמינדב בן ארם בן חצון בן פרץ בן יהודה:

בשומו את ידיו על כל אחד מהם: 41 וגם שדים יצאו מרכבים צעקים ואמרים אתה הוא המשיח בן האלים ויגער בהם ולא נתגמ לדר בכי ידרו אשר הוא המשיח: 42 ויצא וילך לו כאור הבקר אל מקום הרבה והמון העם בקשו והוא עדריו יופצרו בו לבתוי סור מהם: 43 ויאמר להם הן עלי לבשר נם לערים האחרות את בשורת מלכות האלים כי לאות שלחתיו: 44 ויהי קורא בbatis הכנסיות אשר בניל:

5 ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלים והוא עמד על יד ים ניסר: 2 וירא שתי אניות עמדות על יד הים והדינים יצאו מהן וידיהם את המכמרות: 3 וירד אל אחת מן האניות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להוליכו מעט מן היבשה אל הים וישב וילמד את העם מותך האניה: 4 ויכל לדבר ייאמר אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את מכמרותיכם לצד: 5 ויען שמעון ויאמר אליו מורה המכמר את המכمرة: 6 ויעשו כן וילכדו דנים הרבה אוריד את המכمرة: 7 ויניפו יד אל חביריהם אשר מادر ותקרע מכמרתם: 8 ויהי כראות שמעון פטרוס שני האניות עד כי שקעו: 9 ויהי שמה החזקה אותן וילמואו את אמיה השנית לבוא אליהם ולעוזם ויבאו וילמואו את זאת ויפל לברכיו ישוע ויאמר אדני צא נא מעמי כי איש חוטא אני: 9 כי שמה החזקה אותן ויאמר ואיתם ואית יוחנן בני זברוי אשר התבהרו עם שמעון ויאמר ישוע אל שמעון אל תירא מעתה צוד תצד אנשים: 10 ויליכו את האניות אל היבשה ויעשו את הכל לילכו אחריו: 11 ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש מלא צרעת וירא את ישוע ויפל על פניו ויתחנן אליו לאמר אדני אם תחפץ תוכל לטהרני: 12 וישלח את ידו וינע בו ויאמר חפץ אני טהר ופתחם סרה ממן הצרעת: 14 ויעדר בו לבתוי ספר לאיש כי אם לך והראה אל

את הספר וישיבו אל החון וישב וענוי כל אשר בבית הכנסת נשאות אלו: 21 ויחל ויאמר אליהם היום תהמלא הכתוב זהה באזוניכם: 22 וככלם העידור ותמה על דברי חן אשר יצאו מפהו ויאמרו להא זה הוא בן יוסף: 23 ויאמר אליהם חן תאמר לו את המשל הזה רפא את עצמן וככל אשר שמענו שנעשה בכפר נחום עשה כן גם פה בעיר מולדתך: 24 ויאמר Amen אמר אני לכם כי אין נביא רצוי בארץ מולדתו: 25 ואמת אני אמר לכם אלמנות רבות היו בישראל בימי אליהו בהעוצר השם שלוש שנים ושהם חדשים ורعب נדיל דוה בכל הארץ: 26 ולא נשלח אליהו אל אחת מהנה זולתי צרפתה אשר לצדון אל איש אלמנה: 27 ומצדעים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא ולא טהר אחד מהם זולתי נעמן הארמי: 28 וימלאו כל אשר בבית הכנסת חמה בשמעם את אלה: 29 ויקומו וידיחו אותו אל מחוץ לעיר ויביאו עדר גב ההר אשר נבנתה עירם עליו למען השליכו מטה: 30 אך הוא עבר בתוכם וילך לדרכו: 31 וירד אל כפר נחום עיר הגליל וילמד בשבות: 32 ווישתוממו על תורתו כי עצום דברו: 33 ואיש היה בבית הכנסת ובו רוח שד טמא ויצעק בקול נדול לאמר: 34 אתה מה לנו ולך ישוע הנוצרי באת לאבידנו ידעתיך מי אתה קדוש האלים: 35 ויגער בו ישוע לאמר האלים ואמן וויפילחו השד בתוכם ויצא ממן לא הרעה לו: 36 ווחפל אימה על כלם וידברו איש אל רעהו לאמר מה הדבר זהה כי בשלטן ובגבורה מצוה מקרות הכבך: 38 ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון וחמות שמעון אחותה קדחת חזקה וישאלתו בעדה: 39 וויחצב עליה ויגער בקדחת ותרף ממנה ותקם מהרחה ותשורתם אתם: 40 וככובא המשם הביאו אליו כל אשר להם חללים חליים שונים וירפא אותם

הרבבה ואמראים תנתנו ונום תלמידי הפרושים עשים כן ותלמידיך אכלים ושתים :³⁴ ויאמר אליהם הtoutכלו אנס בני החפה לצום והחנן עוד עמהם :³⁵ ואולם מים באים ולקח מאטם החנן אז יצומו בימיים ההמהה :³⁶ וידבר אליהם נם אם המשל הזה אין איש מעלה מטלית של בנד חדש על בנד בלו כי אז גם החדש יקרע וגם לא תשו מטלית החדש לבלו :³⁷ ואין איש נתן יין חדש בנארות בלים כי היין החדש יבקע את הנארות והוא ישפך והנארות יאבדו :³⁸ אך יתן היין החדש בנארות חדשים ושניהם יתדו ישמרו :³⁹ ואשר שהה יין ישן אינו חופשי עוד בין חדש כי אמר היין הוא נעים ממנו :

6 יהי בשבת השניה לספרית העمر עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילה וופרכו אתן בידיהם ויאכלו :² וישמן הפרושים אשר אמרו אליהם למה אתם עושים את אשר איננו מתר לעשות בשבת :³ ויען אתם עשים את אשר איננו מתר לעשות בשבת :⁴ כאשר בא אל בית בתיו רעב הוא ואשר היו אותו :⁵ כאשר בא אל בית האלים ויקח את לחם הפנים ויאכל ונם נתן לאשר אותו אשר לא נכון לאכלו כי אם לכתנים לבדם :⁶ ויאמר אליהם בן האדם נם אדרון השבת הוא :⁷ יהי בשבת אחרת בא אל בית הכנסת וילמד ושם איש אשר יבשה ידו הייננית :⁸ ויארבו לו הסופרים והפרושים לראות אם ירפא בשבת למען ימצא עליו שטנה :⁹ והוא ידע את מהשבותם ויאמר אל האיש אשר ידו יבשה קום ועמוד בתוך ויקם ויעמד :¹⁰ ויאמר אליהם ישוע אשאלה אתכם דבר הנכון בשבת להיתיב אם להרע להציל נפש אם לאבד :¹¹ ויבט סביב אל כלם ויאמר לאיש פשט את ירך ויעש כן ותרפא ידו ותשב אחרת :¹² וזה נמלאו חמה ויסדו יחד מה לעשות לישוע :¹³ ויהי בימים ההם ויצא ההרה להתפלל ויעמד כל הלילה בתפללה

הכהן והקרב קרבן על טהרתך כאשר צוה משה לעודת להם :¹⁵ ושםעו הולך הולך ונגדל ויקבצו עם רב לשמעו ולהרפה בידו מתחלאיהם :¹⁶ והוא סר אל המדברות ויתפלל :¹⁷ ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר בר בא מכל כפרי הגליל ומיהודה וירושלים ונברות יהוה היהת בו לרפואה :¹⁸ והנה אנשים נושאים איש במטה והוא נכח אברים ויבקשו להביאו הביתה ולשם לפניו :¹⁹ ולא מצאו דרך להכניסו מרוב העם ויעלו הגנה וירידתו ואת ערשו בין הרעפים לתוך הבית לפני ישוע :²⁰ וירא את אמונהם ויאמר אליו בן אדם נסלו לך חטאיך :²¹ ויחלו הסופרים והפרושים לחשב מהשבות לאמר מי הוא זה המדבר נדופים מי יוכל לסלח חטאיהם מבלעדி האלים לברדו :²² וידע ישוע את מהשבותם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבכם :²³ מה הוא הנקל האמר נסלו לך חטאיך אם אמר קום והתהלך :²⁴ אך למען תדען כי בן האדם ישלו השלון בארץ לסלח חטאיהם ויאמר אל נכח האברים אמר אני אליך קום ושה אתה ערשך וילך אל ביתך :²⁵ וימחר ויקם לעיניהם וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלאל את האלים ויאת את משכבו וילך לו אל ביתו מהלאל את האלים :²⁶ ושם החזקה את כלם ויברכו את האלים וימלאו יראה ויאמרו כי נפלאות ראיינו הימים :²⁷ ויהי אחריו בן ויצא וירא מוכס ושמו לוי יושב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחריו :²⁸ ויעזוב את הכל ויקם וילך אחריו ויעש לו לוי מיטה נдол בቤתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו משבים עמהם :³⁰ וילונו הסופרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למה אתם אכלים אליהם הבראים אינם צדיקים לרפא כי אם החלים :³² לא באתי לקרו הצדיקים כי אם החטאיהם לתשובה :³³ ויאמרו אליו הן תלמידי יהנן צמים

לאלהים: ³³ ובביהית הבקר אסף אליו את תלמידיו ויבחר מהם שנים עשר אשר נם קרא להם שליחים: ³⁴ את שמעון אשר נם קראו פטרוס ואת אנדרו אחיו את יעקב ואת יוחנן את פילופוס ואת בר תלמי: ³⁵ את מתי ואת תומא ואת יעקב בן שמעון ואת מתיהו נקנו את יעקב ואת יהודה איש המכונה הקנא: ³⁶ את יהודה בן יעקב ואת יהודה איש קריות אשר גם היה למוסר: ³⁷ ויריד אתם ויימד במקום מישור והמנון תלמידיו וקח עלם רב מכל יהודה וירושלים ומוחוף ים צר וצידון אשר בא לשמע אתו ולהרפא מחליהם: ³⁸ וגם הנלחצים ברוחות טמאות ורופאו: ³⁹ וכל הדמוני מבקשים לגעת בו כי נבורה יצאה מאתו ורפה את כלם: ⁴⁰ והוא נשא את עינויו אל תלמידיו ויאמר אשריכם העניים כי לכם מלכות האלים: ⁴¹ אשריכם הרעבים כעת כי תשבעו ישנאו אתכם האנשים ואם ינדו אתכם וחרפו והדרתו את שמכם כשם רע בעבר בן האדם: ⁴² שמהו ביום ההור ור��ו כי הנה שכרכם רב בשמי כי כוות עשו אביהם לנכאים: ⁴³ אך אוילם העשירים כי כבר לקחתם את נחמתכם: ⁴⁴ אוילם השבעים כי תרבעו אוילם השחקים כעת כי תחאלו ותבכו: ⁴⁵ אוילם כל האנשים משבחים אתכם כי כוות עשו אבותיהם לנכאי השרק: ⁴⁶ אבל אליכם השמעים אני אמר אתהו את איביכם היטיבו לשנאיםכם: ⁴⁷ ברכו את מקהליכם והתפללו بعد מכלימיכם: ⁴⁸ המכחה אתך על הלהי הטה לו גם את האחרת והלקחה את השטף פרץ הנהר בבית ההוא ולא יכול להניעו כי על הסלע יסודו: ⁴⁹ ואשר שמע ולא עשה דומה לאיש אשר בנה בית על הקרקע בלי יסוד ויפרץ בו הנהר ויפל פתאום וינדל שבר הבית ההוא:

ולוקס 661

אם נחכה לאחר: 21 בעת ההיא רפה רבים מחליים העם ויבא אל כפר נחום: 22 ועבד לאחד משרי המאות חלה למות והוא יקר לו מאר: 23 וישמע את שמע ישוע ושלח אליו מזקנו היהודים וישאל אותו לבודא ולהושיע את עברו: 24 ויבא אל ישוע ויתחנן לו מאר ויאמר רואי הוא אשר תעשה בקשתו: 25 כי אהב עמו הוא והוא בנה לנו את בית הכנסת: 26 וילך אתם ישוע והי יאשר קרב אל הבית ושלח אליו שר המאה על ידי רעיו לאמר לו כי ארני אל נא הטריה את עצמך כי איני כדי שתבוא בצל קורתה: 27 ובעבור זאת נם את עצמי לא חשבתי רואי לבוא אלך אך דבר נא דבר וירפא נער: 28 כי נם א נכי איש נתון תחת השלטון יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתי לה זה הוא אשר כתוב עליו הני שלח מלאכי לפניך וזה ישוע את דבריו ויתמה עליו יופן ויאמר אל ובנה דרך לפניך: 29 כי אמר אני לכם אין איש בילדך אהריו אמר אני לכם נם בישראל לא ההמון ההלך אהריו אמר אני לכם נם בישראל לא מצאו אמונה גדולה כזאת: 30 וירושבו השלוחים אל הבית וימצאו את העבד החהלה והוא נרפא: 31 כי ימי מהחרת וילך אל עיר ושם נעים ורבים מתלמידיו הליכים אותו והמון עם רב: 32 והוא קרב אל שער העיר והנה מוצאים מת בן יהוד לאמר לאמו והיא אלמנה ועמה רבים מעם העיר: 33 וכראות אתה הארון נכמרו רחמיו עליה ויאמר לה אל תבכי: 34 ווינש וינע בארון והנשאים עמדו ויאמר עלם אמר אני אליך קומה: 35 ויתעדך המת ויחל לדבר ויתגנו לאמו: 36 ויהא חכם רעה וישבחו את האלים ויאמר כי נביא נדול קם בקרבנו וכי פקד האלים את עמו: 37 וויצא הדרבר הוה בכל יהודה ובכל היכר: 38 ותלמידיו למוסים ולחטאיהם: 39 ויבקש ממוני אחד מן הפרושים לאכל אותו לבן: 40 ויהנה אשא אחת יהונן הגידו לו את כל אלה: 41 ויקרא אליו יהונן שניהם לבן רעה וישלחם אל ישוע לאמר לו אתה הוא מהתלמידים וישלחם אל ישוע לאמר לו אתה הוא הבא אם נחכה לאחר: 42 ויבאו אליו האנשים ויאמרו יהונן המטביל שלחנו אליו לאמר אתה הוא הבא ותברך ותחל להרטיב את רגליו בדמעות ותניב אתן

בשערות ראה ותשך את רגליו ותמשח אתן בשמן: נפל על האדמה הטובה ויצמח וייש פרי מאה שערים ³⁹ זו את דבר ווועק מי אשר אונים לו לשם ישמע: ⁴⁰ וישאלתו תלמידיו לאמר מה המשל הזה: ⁴¹ ויאמר לכם נתן לדרעת את סודות מלכות האלים ולאחרים במשלים למן בראתם לא יראו ובשמעם לא יבינו: וזה הוא המשל הזרע דבר אלוהים הוא: ⁴² ואשר על יד הדרך הם השמעים ואחר כן בא השטן ונשא את הדבר מלכם פן יאמינו ונושעו: ⁴³ ואשר על הסלע הם המקבלים בשמה את הדבר בשמעם ושרש אין להם רק לשעה מאמינים ובעת הנסyon יסנו אחר: ⁴⁴ ואשר נפל בין הקצים הם השמעים והולכים להם וימכו בדאנות ובעשר ובתאות החיים ופריל לא ישו למו: ⁴⁵ ואשר באדמה הטובה הם השמרים בלב טוב וטהור את הדבר אשר שמעו ועשיהם פרי בתוללת: ⁴⁶ ואין איש מדליק נר אשר יסכה אותו בכל依 או ישימה תחת המטה כי אם על המנורה יعلחו למן ירא כל בא הבית את האור: ⁴⁷ כי אין דבר נעלם אשר לא יגלה ואין נזוז אשר לא יודע ובא לאור: ⁴⁸ לבן דרא איך תשמעון כי כל אשר יש לונזון נתן לו וכל אשר אין לו נס את אשר הוא חשב להיות לו יקח ממנה: ⁴⁹ ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לנשא אליו מפני העם: ⁵⁰ וינדר לו לאמר אמך ואחיך עמדים בחוץ והם הקצים לראותך: ⁵¹ ויען ויאמר אליום אמי ואחיך הם השמעים ועשיהם את דבר האלים: ⁵² ויהיו הימים וירוד אל אניה הוא ותלמידיו ויאמר אליהם נערה אל עבר הים וישטו הימה: ⁵³ ויהיו בלבכם באניה וישכב ויישן ורוח סערה ירדת על הים ויטפחו עליהם המים ויהיו בסכנה: ⁵⁴ ויגשו ויעירו אותו לאמר מורה מורה אשר יצאו אליו מעיר ועיר וידבר במשל: ⁵⁵ הזרע יצא לזרע את זרעו ובורעו ונפל מן הזרע על הקרקע וירמס וועוף השמיים אכלו: ⁵⁶ ויש אשר נפל על הסלע ויצמח וויבש כי לא היתה לו לחה: ⁵⁷ ויש אשר נפל בתוכם הקצים ויצמחו הקצים עמו וימעכחו: ⁵⁸ ויש אשר

בשערות ראה ותשך את רגליו ותמשח אתן בשמן: נביא כי עתה ירע מי הדיא זאת ואי זו הדיא הננעה בו כי אשה החטא היא: ⁵⁹ ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לאליך ויאמר רבי דבר: ⁶⁰ שני חיבים היו לנשה אחד האחד חיב לו דינרים חמיש מאות והשני דינרים חמישים: ⁶¹ ויהי באשר לא השינה ידם לשלם וישטט את שנייהם ועתה אמר נא מי משניהם ירבה לאהבה אתו: ⁶² ויען שמעון ויאמר אהבב כי האיש ההוא אשר הרבה להשמי לו ויאמר אליו כן שפטת: ⁶³ וויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשה הזאת הנה באתי אל ביתך ומם על רגלי לא נתה והיא הרטיבה את רגלי בדמעות ותנגב בשערותיה: ⁶⁴ נשיקה לא נשקתי והיא מז באתי לא חדרה מנשק את רגלי: ⁶⁵ בשמן לא משחת את רashi והיא בשמן המור משחה את רגלי: ⁶⁶ וכן אני אמר אליך נסלה לה החטאיה הרבות כי הרבה אהבה ואשר נסלה למעט ה הוא אהב מעט: ⁶⁷ ויאמר אליה נסלה לך חטאיך: ⁶⁸ ויחלו המסבים עמו לאמר בלבם מי הוא זה אשר נס יסלח חטאיהם: ⁶⁹ ויאמר אל האשה אמונייך הושעה לך וכי לשולם:

8 ⁷⁰ ויהי אחריך ויעבר מעיר אל עיר ומכפר אל כפר קורא ומברשר את מלכות האלים ושנים העשר אתו: ⁷¹ ונשים אשר נרפאו מרוחות רעות ומחלאים מרים הנקראת מגדיות אשר גרשו ממנה שבעה שדים: ⁷² ויוחנה אשת כווא סוכן הורדוס ושותנה ואחרות רבות אשר שרתו מנכסיהם: ⁷³ ויהיו בהחטאך המונע עם רב אשר יצאו אליו מעיר ועיר וידבר במשל: ⁷⁴ הזרע יצא לזרע את זרעו ובורעו ונפל מן הזרע על הקרקע וירמס וועוף השמיים אכלו: ⁷⁵ ויש אשר נפל בתוכם הקצים ויצמחו הקצים עמו וימעכחו: ⁷⁶ ויש אשר

ארץ הגדריים אשר ממול הגליל: 27 ויצא אל היבשה לרפאתה: 44 היא קרבה מאחריו ותגע ב策ית בנדו ויפנשחו איש מן העיר אשר שדים בו מימים רבים ובנד לא לבש ובכבוד לא ישב כי אם בקברים: 28 וירא את ישוע ויפל לפניו ויקרא בקהל גדול מה לי ולך ישוע מבן אל עליון מבקש אני מך אשר לא תענני: 29 כי צוה את הרוח הטעמה לצאת מן האיש כי ימים רבים חוף אותו ונאסר בזיקים ונשמר בכבלים והיה בנתקו את המוסרות ונחרב ביד השד אל המדברות: 30 וישאל אותו ישוע לאמר מה שמק ויאמר לניון שמי כי שדים רבים נכנסו בו: 31 ויתהן לו לבתי צות אתם לרדת אל התחום: 32 (Abyssos g12) ויהי שם עדן חזירים רבים על המרעה בהר ויתהנו לו כי נינה המורד אל הום ויטבע: 34 וינסו הרעים כראותם את המורד אל הום וינדו הדרבר בעיר ובכפרים: 35 ויצאו אשר נעשה ויבאו בחזירים ושתער העדר מן הארץ והוא ויבאו בחזירים ושתער העדר מן המורד אל הום ויטבע: 34 וינסו הרעים כראותם את המורד אל הום וינדו הדרבר בעיר ובכפרים: 35 ויצאו לראת את אשר נעשה ויבאו אל ישוע ומיצאו שם את האדם אשר יצאו ממנה השדים ישב לדגلى ישוע מלכש וטוב שכל וויראו: 36 ומספרו להם הראים אתם לבתי הניד לאיש את אשר נעשה:

9 וירא אל שנים העשר ויתן להם נבראה ושלtan על כל השדים ולרפאה חליים: 2 ווישלחם לקרא את מלכות האלהים ולרפאה את החלים: 3 ויאמר להם אל תקחו מאותה לדרך לא מותות ולא תרמילי ולא לחם ולא כסף ולא יהיה לאיש מכם שתו כתנות: 4 והבition אשר תבואו בו שם שבו לכם ומשם צאו: 5 וכל אשר לא יקבלו אתכם צאו מן העיר ההיא ונערו את העפר מעל רגליך לעדות בהם: 6 ויצאו ויעברו בכפרים מבשריהם את הבשורה ומרפאים בכל מקום: 7 וישמעו הורדים שר הרבע את כל אשר נעשה על ידו ותפעם רוחו כי יש אשר אמרו יהונתן קם מן המתים: 8 ויש אמרו אליו נרא ואחרים אמרו נביא קם מן הקדרמוניים: 9 ויאמר הורדים הן אין אני נשאתי את ראש

ויתן מעליוomi אףוא הוא אשר אני שמע עליו כזאת את נפשו: ²⁶ כי כל אשר היה אני ודבריו לו להרפה הוא היה להרפה לבן האדם כאשר יבא בכבודו ובכבוד האב והמלכים הקדושים: ²⁷ ובאמת אני אמר לכם יש מן העמדים מה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את מלכות האלוהים: ²⁸ ויהי כשםנה ימים אחרי הדברים האלה ויהי אליו את פטרוס ואת יוחנן ואת יעקב ויעל אל החר להתפלל שם: ²⁹ ויהי בהתפללו נשנה מראה פניו ולבשו הלבין והבריך: ³⁰ והנה שני אנשים מדברים אותו והמה משה ואליהו: ³¹ אשר נראה בכבוד והגידו את אחריותו אשר י מלאנה בירושלים: ³² ויהיו פטרוס ואשר אותו נרדמים ובתקיצם רואו את כבודו ואת שני האנשים העמדים עליו: ³³ ויהי בהפרדים ממננו ויאמר פטרוס דבר: ³⁴ הוא מדבר כזאת והנה ענן סכך עליהם יושע מורה טוב היונטו מה נעשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת ולא ידע מה וככואם בענן נבעתו: ³⁵ ויצא קול מן הענן אמר זה בני ידידי אליו תשמעון: ³⁶ ובздות הקול נשאר יושע לבדו ומה החשו ולא הגידו דבר לאיש ביוםיהם הם מכל אשר ראו: ³⁷ ויהי ממחרת ברדתם מן החר והנה רוחacho בו ופתחם הוא מצוק והרוח מרצו את ההוריד רירו ומנסה לסרור ממננו ובסרו ידכאתו: ⁴⁰ ואבקש מתלמידיך לרשותו ולא יכול: ⁴¹ ויען ישוע ויאמר הו דור חסר אמונה ופתלתל עד מתי אהיה עמכם ואסבל אתכם הבא הנה את בך: ⁴² נער ברוח הטמא וירפא את הנער וישיבתו לאביו: ⁴³ וישתחמו כלם על נדلت האלים והוא בתרמהם כלם על כל אשר עשה ויאמר ישוע אל תלמידיו: ⁴⁴ אשר יאבד את נפשו למען הוא יושענה: ²⁵ כי מה יועיל האדם כי יקנה את כל העולם ואבד והשחיתת שמו אתם באזינכם את הדברים האלה כי עידך בזאת נפשו: ¹⁰ וישבו השליחים וספרו לו את כל אשר עשו ויקחם אליו ויסר בלבד אל מקום חרב אשר לעיר הנקרה בית צידה: ¹¹ והמן העם כאשר ידעו את הלו כו אחריו ויקבלם וידבר אליום על מלכות האלוהים וירפא את הצריכים לרפואה: ¹² והיום רפה לערב ושנים העשר קרבו ויאמרו אליו שלח נא את העם וילכו אל הכהנים והחצרים אשר סביבותינו ללוון שם ולמצא מזון כי פה אנחנו במקום הרבה: ¹³ ויאמר אליהם תננו להם לאכל ויאמרו אין לנו כי אם חמשת ככרות להם ודגנים שניים בלתי אס נלך ונקנה אצל כל העם הזה: ¹⁴ כי היו כחמשת אלף איש ויאמר אל תלמידיו הושיבו אתם שורות שורות חמשים בשורה: ¹⁵ ויעשו כן ויושבו את כלם: ¹⁶ ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגנים וישא עניינו השמימה ויברך עליהם ויפרס ויתן לתלמידיו לשום לפני העם: ¹⁷ ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתוחים הנוטרים להם שנים עשר סלים: ¹⁸ ויהי הוא מתפלל בלבד ויאספו אליו תלמידיו וישאל אותם לאמר מה אמרים עלי המן העם מי אני: ¹⁹ ויענו ויאמרו יהונתן המטביל ואחרים אמרים אליו ואחרים אמרים נביאكم מן הקדמוניים: ²⁰ ויאמר אליהם אתם מה אמרם מי אני ויען פטרוס ויאמר משה לאיש את הדבר הזה: ²¹ ויצא אתם בנעරה לבתו הניד לאיש את הדבר הזה: ²² ויאמר מэн הצרך הוא אשר בן האדם יענה הרבה וימאס מэн הוקנים והכהנים הגודלים והטפירים ויהרגנו ובימים השלישי קום יקום: ²³ ואל כלם אמר איש כי יחפץ לכלת אחרי יכחש בנפשו ויום יום ישא את צלבו והלך אחריו: ²⁴ כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו האבד נפשו ממננו וכל שמו את כל העם ואבד והשחיתת שמים את כל העולם ואבד והשחיתת

האדם להמסר בידיו בני האדם: ⁴⁵ ויאמר להם הן הקציר רב והפעלים לובוא שמה: ² ויאמר להם הן הקציר רב והפעלים את המאמר זהה ונעלם הוא מודעתם ויראו לשאל אתו על המאמר זהה: ⁴⁶ ויעל על לבכם לחשב מי הוא הנדול בהם: ⁴⁷ וירא ישוע את מחשבת לבם ויקח ילד וימידתו אצלו: ⁴⁸ ויאמר אליהם כל אשר יקבל את הילד זהה לשמי אותו הוא מקבל וכל אשר יקבל אותו הוא מקבל את אשר שלחני כי הקטן בכלכם והוא יהיה הנדול: ⁴⁹ ויען יהנן ויאמר מורה ראיינו איש מנרש שדים בשמך ונכלא אותו יען איננו הולך עמנו: ⁵⁰ ויאמר ישוע אליו אל חכלאו כי כל אשר איננו גנדנו בעדנו הוא: ⁵¹ ויהי במלאת ימי העולות והוא שם את פניו ללבת ירושלים: ⁵² וישלח מלאכים לפניו וילכו ויבאו אל אחד מכפריו השמרוניים להכין לו: ⁵³ וולא קבלחו על אשר היו פניו הילכים ירושלים: ⁵⁴ ויאמר יעקב ויהנן תלמידיו כראותם זאת לאמר אדניינו התרצה ונאמר כי תרד אש מן השמים ותאכלם אשר עשה נם אליו: ⁵⁵ ויפן ונגער בהם ויאמר הלא ידעתם בני רוח מי אתם: ⁵⁶ כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי אם להושעים וילכו להם אל כפר אחר: ⁵⁷ ויהי בלבכם בדרך ויאמר אליו איש אדני אלכה אחיך אל כל אשר תלך: ⁵⁸ ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו: ⁵⁹ ואל איש אחר אמר לך אחרי והוא אמר אדני תן לי ואלכה בראשונה לcker את אביך: ⁶⁰ ויאמר אליו ישוע הנה למתיים לcker את מתיהם ואתה לך הודיע את מלכות האלוהים: ⁶¹ ויאמר עוד איש אחר אלכה אחיך אדני לך הנינה לי בראשונה להפטר מבני ביתך: ⁶² ויאמר ישוע כל השם את ידו על המחרשה ומabit אחיך לא ישר למלכות האלוהים:

10 ואחרי כן הבדיל האדון עוד שבעם אחרים וישלחם לפניו שניים אל כל עיר ומקום אשר בקש

אבי כי כן היה רצון מלפניך : 22 הכל נמסר לי מאת אבי ואין יודע מי הוא הבן בلتוי האב וממי הוא האב בلتוי הבן ואשר ייחוץ הבן לנלותו לו : 23 וויפן אל תלמידיו לב玳 ויאמר אשרי העינים הראות את אשר אתם ראים : 24 כי אני אמר לכם נבאים ומלכים רבים חפצו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו : 25 והנה אחד מבני עולם : (αιόνιος g166) 26 ויאמר אליו מהה כתוב בתורה ואיך אתה קורא : 27 וייען ישוע ויאמר מורה מה עשה ואירש חי עולם : (αιόνιος g166) 28 ויאמר אליו מהה כתוב בתורה מדריך בכל לבך ובכל נשך ובכל מادرיך ובכל אלהיך בכל לבך ובכל נשך ובכל מادرיך ובכל מדריך ואת חייה : 29 והוא חפץ להצתקך ויאמר אל ישוע וממי הוא רעי : 30 וייען ישוע ויאמר איש אחד ירד מירוחלים ליריחו ונפל בידי שדים והם הפשיטו גnom פצעחו ויעזבו אותו בין חיים למות וילכו להם : 31 ויקר המקה כי ירד כהן אחד בדרכו והוא וירא אותו ויעבר מעליו : 32 וכון נם איש לוי בען במקומות יונש וירא אותו ויעבר מעליו : 33 ואיש שמרוני הילך בדרכו ויבא לעלו וירא אותו ויהמו רחמייו : 34 ווינש אליו ויחבש את פצעיו ויסוכם בשמן ווין ויעלהו על בחתמו וויליכחו אל המלון ויכלכללו : 35 ולמהרת בנסעו הוציאו שני דינרים וויתנים לבעל המלון ויאמר כלכל אותו ואת אשר תוסיף עוד להוציאו לעלו אני בשובי אשולם לך : 36 ועתה מי מלאת השלשה היה בעיניך הרע לנפל בידי השדים : 37 ויאמר העשה עמו את החסד ויאמר אליו ישוע לך ועשה כן נם אתה : 38 ויהי בסעם ויבא אל כפר אחד ואשה אחת ושם מרחתא אספה אותו אל ביתה : 39 ולה היה אחות ושם מרחתא יגעה ישבה לרגלי ישוע לשמע אל דבריו : 40 ומרחתא יגעה ברב שרותה ותגש ותאמר הלא תשים על לבך אדני אשר אחותי עזבתי לשרת לברדי אמר נא אליו ותעוור

כ"י אמרתם שבבעל זכוב מגרש אני את השדים: ¹⁹ בו כל דבר חשך או יאור כלו והיה כהאר ל' הנר בברך נגנו: ²⁰ ויהי בדברו ויבקש ממנו פרוש אחד לאכל אתו לחם ויבא הביתה ויסב: ²¹ ויתמה הפרוש בראתו אשר לא נטל ידיו בראשונה לפני הסעודה: ²² ויאמר אליו הארוןicut אתם הפרושים מטהריהם את הכם והקערה מהווים והפנימי אשר בכם הוא מלא נול ורשע: ²³ הכתילים הללו עשה החיצון גם עשה את הזכרו והוא מזין והיה רכושו שלום: ²⁴ ואם יבוא עליו חוק ממנו ותקפו ישא ממנו את נש��ו אשר בטח בו ואת מלךחו יתחלק: ²⁵ כל אשר איננוarti הוא לנדי ואשר איננו מסךarti הוא מפוזר: ²⁶ הרוח הטמאה אשר יצאתו מכם: ²⁷ ובבואה תמצא אותו מטהטה לה מנוחה ולא תמצא או תאמר אשובה נא אל ביתו אשר יצאתו מכם: ²⁸ ואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחרות ומהדר: ²⁹ ויקבצו עם רבי ויתל לדבר הדור הזה רעות ממנה ובאו ושבנו שם והיתה אחראית האדם ההוא רעה מראשיתו: ³⁰ ויהי בדברו את הדברים האלה ואשה אחת מן העם נשאה את קולה ותאמר אליו אשורי הבטן אשר נשאך והשדים אשר ינקת: ³¹ והוא אמר ואף כי אשורי השמעים והשמרים את דבר האלים: ³² ויקבצו עם רבי ויתל לדבר הדור הזה רוע הוא אוט הוא מבקש ואות לא ינתן לו בלאם אותן יוניה הנביא: ³³ כי כאשר היה לאנשי נינה לאות כן היה נם בן האדם לדור הזה: ³⁴ מלכת תימן תקום במשפט עם אנשי הדור הזה והרשעה אותן כי באה מקומות הארץ לשמע את חכמת שלמה והנה ישפה גדרול משלמה: ³⁵ אנשי נינה יקומו במשפט עם הדור הזה והרשיעו כי הם שבו בקריאת יוניה והנה ישפה גדרול מיוינה: ³⁶ אין מדליק נר אשר ישימחו בסתר או תחת האיפה כי אם על המנורה למיען יראו בא הבית את אورو: ³⁷ נר הנוף הוא העין לכון בהיות עינך תמיימה גם כל נופך יאור ובחיותה רעה וחשך גם גופך: ³⁸ על כן השמר לך פן יחשך השטם אותו מאר ולהקשות לו בדברים רבים: ³⁹ האור אשר בקרברך: ⁴⁰ והנה אם נופך כלו אור ואין

ויארכו לו ויבקשו לצדוד דבר מפיו למען ימצאו נדולים מהם ואכנסה שמה את כל יבוליו וטובי: ¹⁹ ואמר לנפשו נפשו יש לך עתודות הרבה לשנים רבות הנפשי אכל' שתי ושייש: ²⁰ והאללים אמר לו אתה הכסיל בעצם הלילה הזה ידרשו ממק את נפשך ואשר הכניות לך למי יהיה: ²¹ זה חלק הא策 לו א策רות ולא יעיר באלהים: ²² ויאמר אל תלמידיו لكن אני אמר לכם אל תדרנו לנפשכם מה תאכלו ולנופכם מה תלבשו: ²³ הנפש יקרה היא מן המזון והגוף יקר מן המלבש: ²⁴ התבוננו אל הערכבים אשר אינם זרים ואין קצרים ונום אין להם מנורה ואוצר והאללים מכלל אותם ומה מעלים אתם מן העוף: ²⁵ ומני זה מכם אשר בדאנטו יוכל להוסיף אמה אחת על קומתו: ²⁶ ועתה הנה מעט מזער אין ביכלהם וליותר מה תדרנו: ²⁷ התבוננו אל השוונות הצמהות ואין טות ואין ארגנות ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה: ²⁸ ואם ככה ילביש אללים את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישך להזק התנור אף כי אתם קטני האמונה: ²⁹ נם אתם אל תדרשו מה תאכלו ומה תשתו ואל תהלו בגדלוות: ³⁰ כי את כל אלה מבקשים נוי הארץ וabicם הוא יודע כי צריכים אתם לאלה: ³¹ אך בקשו את מלכות האלים ונוספ לכם כל אלה: ³² אל תירא העדר הקטן כי רצחהabicם לחת لكم המלכות: ³³ מכרו את רכושם ותנו צדקה עשו لكم כסים אשר לא יבלו ואוצר בשמיים אשר לא יגרע לעולם אשר גנב לא יקרב אליו וסס לא יאכלחו: ³⁴ כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה נם לביבכם: ³⁵ מתנייכם יהיו חנוריהם והנרות דלקים: ³⁶ ואתם היו דמים לאנשים המוחכים לאנדים מות ישוב מן החתנה וכאשר יבוא ודרק יפתחו לו כרגע: ³⁷ אשרי העברים הם אשר בכוא האדון ימצאים שקדמים אמן אמר אני לכם כי יתאזר יוישבים וילך לשרת אותם: ³⁸

עליו שטנה: **12** ויהי עד כה ועד כה בהחטאף רכבות עם עד כי לחזו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו בראשונה השמרו לנפשתויכם משאור הפרושים שהוא החנפה: ² ואין דבר מכסה אשר לא גילה ואין נעלם אשר לא יודע: ³ לכן כל אשר דברתם בחשך באור ישמע ואת אשר לחשתם לאין בחדרים קרא יקרה על הגנות: ⁴ ואני אמר לכם יידי אל תיראו מן המימות את הגוף ואחריו זאת אין לאל ידם לעשות עוד דבר: ⁵ אבל אורה אתכם את אשר תיראו רואו את אשר יש לו שלטן אחורי המיתו להשליך אל ניתן **הן** אני אמר לכם אותו תיראוון: ⁶ Geenna g1067 הלא חמץ צפרים המכונה בשני אסרים ואין אחת מהן נשכחת לפני האלים: ⁷ ואתם נם שערות ראשכם מננות כלן לכן אל תיראו יקרתם מצפרים רבים: ⁸ ואני אמר לכם כל אשר יודה כי לפני האדם נם בכם הנדך יודה בו לפני מלאכי אללים: ⁹ ואשר יכחח האדם יודה בו לפני מלאכי אללים: ¹⁰ כי לפני האדם הוא יכחח לפני מלאכי אללים: ¹¹ וכל אשר ידר בחרפה על בן האדם יסלח לו והמנדרף את רוח הקדש לא יסלח לו: ¹² ובוכאשר יביאו אתכם אל בת הכנסיות ולפני הרשיות והשלטונות אל תדרנו אין או במה חצדרקו ומה תדרבו: ¹³ כי רוח הקדש הוא יודה אתכם בשעה ההיא את הנכון לדבר: ¹⁴ ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחיו ויחלק אותו את הירשה: ¹⁵ ויאמר אליו בן אדם מי שמנוי עלכם לשפט ולמחיק: ¹⁶ ויאמר אליהם רוא והשמרו לכם מבצע בצע כי חי האדם אינם תלויים בהרבות נכסיו: ¹⁷ ויאש משלו ויאמר אליהם אמר שדה איש עשיר אחד עשה תבואה הרבה: ¹⁸ ויחשב בלבו לאמר מה עשה כי אין לי מקום לכנס בו את תבואה: ¹⁹ ויאמר זאת עשה הרס את אסמי ובנה

38 ואם יבוא באשمرة השניה או באשمرة השלישיית
 וכן ימצא אשרי העבדים ההם: 39 וזהת דעה אשר
 אם ידע ידע בעל הבית באיזו שעה יבוא הנבג כי
 עתה שקר שקר ולא יתנו לחתר את ביתו: 40 לכן גם
 אתם היו נוכנים כי בשעה אשר לא פלתיהם יבוא בן
 האדם: 41 ויאמר פטרוס אדניינו הילנו אתה אמר את
 המישל הזה אם גם לכל אדם: 42 ויאמר האדון מי הוא
 אפוא הסכן הנאמן והנבען אשר יפקידתו האדון על
 עבדתו לחתת את ארחתם בעתו: 43 אשרי העבד ההורא
 אשר בבא אדני ימצאהו עשה כן: 44 אמת אמר אני
 לך כי על כל אשר יש לו יפקידתו: 45 והעבד ההורא
 אם יאמר בלבו בשש אדני לובוא והחל להכחות את
 העבדים ואת השפחות ולأكل ולשחות ולשכר: 46
 בוא יבוא אדני העבד ההורא ביום לא יצפה ובשעה
 לא יידע וישספ אותו וישים את חלקו עם הסורדים:
 47 והעבד ההורא אשר יידע את רצון אדני ולא היכין
 ולא עשה כרצונו יכה מכות רבות. ואשר לא יידע
 ועשה דברים אשר עליהם בנ חוכות הואר לא ייכין
 אם מעת כי כל איש אשר נתן לו הרבה דרוש ידרש
 ממנו הרבה ואשר הפקידו בידו הרבה ישאלו מאו
 יותר: 48 להיפיל אש על הארץ באתי ומה חפץ אני כי
 כבר בעריה: 49 ועלי טבילה להטבל ומה יציר ל-
 עד כי השלם: 50 והחשבים אתם כי באתי לחתת שלום
 בארץ אני אמר לכם לא כי אם מחלקת: 52 כי מעתה
 חמישה בבית אחד יחלקו שלשה על שניים ושנים על
 שלשה: 53 האב יחלק על הבן והבן על האב האם
 על הבת והבת על האם החמות על הכללה והכללה
 על החמות: 54 ויאמר גם אל המון העם קראתכם את
 הענן עליה במערב ואמרתם נשם בא וכן יבוא:
 55 ואם נשבה רוח הנבג תאמרו הנה חם בא וגם יבוא:
 56 והחנפים את פני הארץ והחמים ידעתם לבחון ואת
 העת הזאת איך לא תבחנו: 57 למה אף מנפחים לא
 מן האבוס וויליכחו להשקרתו: 58 וזאת אשר היא בת

אברהם ואשר השטן אסורה זה שמנה עשרה שנה לקבץ את בניך כאשר תקוץ התרנגולת את אפרוחיה חחת כנפיה ואתם לא אבitem: ³⁵ הנה ביתכם יעוז לכם שם ואני אמר לכם כי ראה לא תראוני עד בוא העת אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:

14 ויהי בבאו בשבת אל בית אחד מראשי הפרוושים לאכל לחם והמה ארבים לו: ² והנה איש אחד לפניו אשר נופו צבה ממים: ³ וווען ישוע ויאמר אל בעלי הتورה ואל הפרוושים לאמר המותר לרפא בשבת אם לא ויחרשו: ⁴ וויאחו בו וירפאהו וישלחו: ⁵ וווען ויאמר אליהם מי מכמ אשר חמור או שורו יופל אל הבאר ולא ימהר להעלותו ביום השבת: ⁶ ולא יכולו להשיב על זאת דבר: ⁷ ווישא משלו אל הקרואים בראשתו איך בחרו להם להסב בראש ויאמר אליהם: ⁸ כי יקרא אתך איש אל החתנה אל תסב בראש פן יקרא שמה איש וכבד מך: ⁹ ובא הקריאה אתך ואתו ואמր אליך פנה מקום זהה ואו תקום בכלמה ואתו ואמר אליך פנה מקום זהה ואו תקום בכלמה לחתת את המקום الآخرון: ¹⁰ אבל כי תקרא לך והסב במקום الآخرון למען יבא הקריאה אתך ואמר אליך אהובי עללה למעלה מזוה והיה לך כבוד לפני המשפיב את עצמו ירומים: ¹¹ וגם אל האיש אשר קרא אותו אמר כי תעשה סעודת צהרים או סעודת ערב אל תקרא לאחיך ולאחיך ולקרובייך ולשכניםיך העשירים פן יקראו לך גם המה והיה לך לשולם: ¹² אבל כי תעשה משתה קרא לעניים ולנסברים ולפחסים ולעורים: ¹³ ואשריך באשר אין להם לשולם לך כי ישלם לך בתקהית הצדיקים: ¹⁴ ווישמע זאת אחד מן המסבבים ויאמר אליו אשרי האכל לחם במלכות האלוהים: ¹⁵ וההוא אמר אליך איש אחד עשה סעודת נדולה ויקרא לרבים: ¹⁶ ווישלח את עבדו לעת הסעודה לאמר אל הקרואים באו כי כבר מוכן הכל: ¹⁷ וויהילו כלם פה אחד להתנצל ויאמר אליו

הלא תחר ממורשותיה ביום השבת: ¹⁷ ויהי אמרו את הדברים האלה נכלמו כל מתקוממיו ווישמח כל העם על כל הנפלאות הנעשות על ידו: ¹⁸ ויאמר למה דומה מלכות האלוהים ואל מה אמשילנה: ¹⁹ דומה הוא לנגרר של חרדל אשר ל夸חו איש ווישממו בnnen וויצמח ויהי לעז נדול וועוף השמיים יקנן בענפיו: ²⁰ ויאמר עוד אל מה אדרמה את מלכות האלוהים: ²¹ דומה היא לשאר אשר לקחתוasha ווישטממו בשלש סאים כמה עד כי יחמצז כלו: ²² וויעבר בערים ובכפרים עברו ולמד ווישם את דרכו לבוא ירושלים: ²³ ווישאלחו איש לאמר אדרניינו המעתם הם הגועשים: ²⁴ ויאמר אליהם התאמצו לבוא בפתח הצר כי אמר אני לכם רבים יבקשו לבוא ולא יוכלו: ²⁵ והיה מיום אשר יקום בעל הבית וסנור את הדלת ותחלו לעמד בחוץ ולרפק על הדלת לאמר אדרניינו אדרניינו פתח לנו וענה ואמר אליכם איני יודע אתכם מאיין אתם: ²⁶ או תחלי לאמר אבלנו ושותינו לפניך וברחבותינו למדת: ²⁷ ויאמר אני אמר לכם איני יודע אתכם מאיין אתם סורו ממי כי פועל האון: ²⁸ ושם תהיה היללה וחرك הנשים כאשר תראו את אברהם ויצחק ויעקב ואת כל הנבאים במלכות האלוהים ואתם מנרגשים החוצה: ²⁹ ויבאו מזרחה וממערב ומצפון ומדרום ויסכו במלכות האלוהים: ³⁰ והנה יש אחים נרונים אשר יהיו הראשונים וראשונים אשר יהיו אחרונים: ³¹ ביום ההוא ננשו מן הפרוושים ויאמרו אליו צא ולא מזוה כי הורודוס מבקש להרנק: ³² ויאמר אליהם לבו ואמרו אל השועל הזה הני מנרש שדים ופעל רפואות היום ומחר ובשלשי אבא עד קציז: ³³ אבל הלויך אליך היום לירושלים: ³⁴ ירושלים ירושלים החרנת את הנבאים והסקלה את הנשלחים אליה כמה פעמים חפצתי

הראשון שדה קניתו ועליו לצאת לראותו אבקש מך נקי: ¹⁹ ואחר אמר חמשת צמדי בקר קניתו ואני הlk לבחן אותך אבקש מך נקי: ²⁰ ואחר אמר אשא לךתי וב עבר זאת לא אוכל לבוא: ²¹ ויבא העבר וינגד את הדרבים האלה לאדרני ויקצף בעל הבית ויאמר לעבדו מהר צא אל רחבות העיר ואל הוצאותיה והבא הנה את העניים ואת הנשברים ואת העורדים ואת הפסחים: ²² ויאמר העבר אדרני כאשר צויתך נעשה ויש עוד מקום: ²³ ויאמר האדון אל העבר צא אל הדריכים ואל הנדרות ופצר בהם לבוא למען מלא ביתך: ²⁴ כי אני אמר לכם אין אחד מן האנשים הקרואים ההם אשר יטעם סעודתי: ²⁵ והמן עם רב הכלים אותו ויפן ויאמר אליו: ²⁶ איש כי יבוא אליו ולא ישנא את אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת אחיו ואת אחיתו ואף נם את נפשו לא יוכל להיות תלמידי: ²⁷ ואשר לא ישא את צלבו ובא אחריו לא יוכל להיות תלמידי: ²⁸ כי מי מכם החפץ לבנות מגדל הלא ישב בראשונה ויחסב את ההזדאות אם השג ידו להשלימו: ²⁹ פן ישים את היסוד ולא יוכל לבנותו והיה כל הראים יקומו להלעין לו ואמר: ³⁰ כי זה האיש החול לבנות ולא יוכל לבנות: ³¹ אז מי הוא המלך הקם להתגרות מלחמה במלך אחר ולא ישב בראשונה ויתיעץ אם יוכל בעשרה אלףים לערך לקראות הבא עליו בעשרים אלף: ³² ואם לא שלח אליו מלכים בעודנו רחוק לבקש שלום: ³³ ככה כל איש מכם אשר לא נפטר מכל רכושו לא יוכל להיות תלמידי: ³⁴ טוב המלח ואמ המלח היה תפל במה יתקן: ³⁵ לא יצליח נם לאדמה נם לדמן החוצה ישיליכו מי אשר אונים לו לשמע ישמע:

15 ויהי בקרב אליו כל המוכסים והחטאים לשמע אותו: ² וילנו הפרושים והסופרים לאמר הנה זה

אתכם אל משלכות עולם : (aiōnios g166) ¹⁰ הנאמן במעט מזער נאמן גם בהרבה והמעול במעט מזער מעול גם בהרבה : ¹¹ לכן אם בממון העולה לא הייתה אמנים את האמת מי פקיד בידכם : ¹² ואם בדרבר אשר לאחרים לא הייתה אמנים את אשר לכם מי יתן לכם : ¹³ אין עבד אשר יוכל לעבד שני אדרים כי ישנא את האחד ויאהב את השני או ידבק באחד ואת השני יבזה לא יוכל לעבד את האלים ואת הממון : ¹⁴ יושמעו כל זאת נם הפרושים אשר הם האבי כסף וילענו לו : ¹⁵ ויאמר אליהם אתם הם המצדיקים לפני האדם ואלהים יודע את לבבכם כי הונגה האדם תועבה הוא לפני האלים : ¹⁶ ה תורה והנביאים עד יוחנן וממן אז והלאה בשורת מלכות האלים וכל המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא וכל הלהקה את הנירושה מאישה נאף הוא : ¹⁷ איש עשיר היה והוא לבוש ארנמן וSSH ויתענג וישמה יום יום : ²⁰ ואיש אביוון ושמו לעזר משכוב פתח שער ביתו והוא מלא אבעבות : ²¹ ויתוא לשבע מן הפרורים הנפלים מעל שלחן העשיר ונום הכלבים באו וילקו אבעבותיו : ²² ויהיו כאשר מות האביוון ווובל על ידי המלאכים אל חיק אברהם וימת נם העשיר ויקבר : ²³ ובויתו במאכבות בשאול וישא את עיניו וירא את אברהם מרחוק ואת לעזר בחיקו : (Hadēs g86) ²⁴ ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני ושלח נא את לעזר ויטבל את קצחה אצבעו במים למען קרר את לשוני כי עניתי במקד זהה : ²⁵ ויאמר אברהם בני זכר כי לחתת טوبך בחיקך ונם לעזר לך את הרעות ועתה הוא ינחים ואתה תצטער : ²⁶ ומלא כל זאת שוחה גדולה מפסקת בינו וביניכם לבתיו יוכל עבור החפצים ללכת מפה אליכם ולבלתי יעברו מכם אלינו : ²⁷ ויאמר אם מכין והלבשנו והנו טבעת על ידו ונעלים ברגליו : ²⁸ והביאו את עגל המרכיב וטבחו אותו ונאכלת ונשמה : ²⁹ כי זה בני היה מת ויהי ואבד היה וימצא ויחלו לשמה : ³⁰ ובנו הנדרול היה בשדה והוא כאשר בא ויקרב אל הבית וישמע קול זמרה ומחלות : ³¹ ויקרא אל אחד הנערים וישאל מה זה : ³² ויאמר אליו כי בא אחיך ויטבח אביך את עגל המרכיב על אשר הושב לו שלם : ³³ ויהר לו ולא אבה לבוא הביתה ויצא אביו וידבר על לבו : ³⁴ ווין ויאמר אל אביו הנה זה שנים רבות אני עבד אתך ומימי לא עברתי את מצוחך ומימי לא נתת לי נדי למען איש עם רע : ³⁵ ויבא עגל המרכיב : ³⁶ ויאמר אליו בני אתה תמיד עמד בנק זה אשר בלו את נחלהך עם הונגה ותובה לו את עגל המרכיב : ³⁷ ויאמר אליו בני אתה תמיד עמד וכל אשר לי לך הוא : ³⁸ אבל נכוון לשוש ולשם כי אחיך זה היה מת ויהי ואבד היה וימצא :

16 ויאמר נם אל תלמידיו איש עשיר היה ולן פקיד על ביתו וילשנהו אליו באמרם כי מפוזר הוא את קניינך : ² ויקרא אליו ויאמר אליו מה זאת שמעת עלייך תן חשבון פקדך כי לא תוכל להיות עוד פקיד : ³ ויאמר הפקיד בלבו מה עשה כי קח אדני ממי את הפקודה לעדר לא אוכל ולשא� על הפתחים אני בוש : ⁴ ידעתו מה עשה למען יאשפוני אל בתייהם בעת אוסר מפקדרתי : ⁵ ויקרא אל כל איש אשר נשא בהם אדני וישאל את הראשון כמה אתה חיב לאדני : ⁶ ויאמר מאת בת שמן ויאמר אליו קח את שטרך ומהר שב וכחבת חמישים : ⁷ ואל אחר אמר כמה אתה חיב ויאמר מאת כר חטים ויאמר קח את שטרך וכחבת שמשים : ⁸ וישבח האדון את פקיד העולה על אשר הערים לעשות כי בני הרים זהה ערומים הם בדורם מבני האור : (aiōn g165) ⁹ ונם אני אמר לכם עשו לכם אהבים בממון העולה למען בעת כלתו יאשפו

ויען ישוע ויאמר הלא העשרה טהרו והתשעה איה הם :¹⁸ והאם לא נמצא אשר שב לחת כבוד לאלהים זולתי הנכרי זהה :¹⁹ ויאמר אליו קום ולך אמוןך והושעה לך :²⁰ וישראל הפרושים מתי TABOA מלכות האלהים ויען אתה לאמר מלכות האלהים לא TABOA במראה עינים :²¹ ולא יאמרו הנה פה או הנה שם כי מלכות האלהים הנה בקרבכם היא :²² ויאמר אל התלמידים ימים באים והתאותם לראות יום אחד מיימי בן האדם ולא תראו :²³ ואם יאמרו אליכם הנה שם הנה פה אל תלכו ואל תרויצו אחרים :²⁴ כי כברך אשר יברך מקצת השמים ויאור עד קצה השמים כן יהוה בן האדם ביוומו :²⁵ אך בראשונה צרייך הוא לסבל הרבה ולהמאס מן הדור הזה :²⁶ וכאשר היה נח כן יהיה ביום בן האדם :²⁷ אכלו ושתו נשאו נשים והשiao נשים לאנשימים עד היום אשר בא נח אל התבאה ויבא המבול וישחת את כלם :²⁸ וכאשר היה ביום לוט אכל ושתה קנה ומכר נטע ובנה :²⁹ ויהי ביום אשר יצא לוט מسدום וימטר אש ונפירות מן השמים וישחת את כלם :³⁰ ככה יהיה ביום אשר יגילה בן האדם :³¹ ביום ההוא איש אשר יהיה על הגן וככליו בבית אל ירד לשאת אתכם ואיש אשר בשדה אל ישב הביתה :³² זכרו את אשת לוט :³³ המבקש למלט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד אתה יהיה :³⁴ אני אמר לכם בלילה ההוא שנים יהיו במטה אחת האחד יאסק והאחד ייעז :³⁵ שתים תהיינה טהנות יחד האחת תאסק והאחדת תעז :³⁶ שנים יהיו בשדה ונאסק האחד והאחד ייעז :³⁷ ויענו ויאמרו אליו אתה אדניינו ויאמר אליהם באשר הפנור שם יקכזו הנשדים :

18 **וְגַם** משל דבר אליהם להתפלל תמיד ולא להתרפות :² ויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא יראה את האלהים ולא נשא פנים לאדם :³ ואלמנה

כן אבי שאל אני מatak כי תשלח אותו אל בית אבי :²⁸ כי יש לי חמשה אחיהם למען יעיד בהם פון יבא נם הם אל מקום המעצבה זוזה :²⁹ ויאמר אברהם יש להם משה והנביאים אליהם ישמעו :³⁰ ויאמר לא כן אבי אברהם אך אם יילך אליהם אחד מן המתים או ישובו :³¹ ויאמר אליו אם לא ישמעו אל משה ואל הנביאים נם כי יקום אחד מן המתים לא יאמין :

17 **וַיֹּאמֶר** אל תלמידיו אי אפשר שלא יבא המכשלים אבל אויל לאיש אשר על ידו יבואו :² נועה לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישראל אל הים מאשר יכשיל את אחד מהקטנים אלה :³ המשמרו לנפשותיכם אם יחתא לך אחיך הוכח לו ואם ינחם סלח לו :⁴ ואם יחתא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שב שבע פעמים ביום ואמר נחמתי וסלחת לו :⁵ ויאמרו השליחים אל הארון הוסף לנו אמונה :⁶ ויאמר האדון לו היהת לכם אמונה כנורו החדרל או תאמרו אל התות הזה העקר והנטע בתוך הים וישמע לכם :⁷ מי הוא זה מכם ולו עבר חרש או רעה אשר בבאנו מן השדה יאמר אליו מהר נשא הנה והסביר :⁸ הלא יאמר אליו הכן לי ארוחת הערב וחנור מתניך ושרתני עד אם כלתוי לאכל ולשתות ואחר האכל ותשתה נם אתה :⁹ הנם יתן תורה לעבד על עשתו את אשר צוהו אמרתוי לא יתן :¹⁰ ככה נם אתם אחרי עשותכם את כל אשר צויתם אמרו עבדים אין מועיל בהם אנחנו כי רק את המTEL עליינו לעשות עשינו :¹¹ וויהי בנסע ירושלים והוא עבר בתוך שמרון והגليل :¹² ויבא אל כפר אחד ויפגענו עשרה אנשים מצרים וهم עמדים מרוחק :¹³ וישאו את קולם לאמר ישוע מורה הננו :¹⁴ וירא אותם ויאמר אליהם לכו ותראו אל הכהנים ויהי בלחם ויתהרו :¹⁵ ואחד מהם בראשו כי נרפא וישב ווישבח את האלהים בקול גדול :¹⁶ ויפל על פניו לרגליו יודה לו והוא היה שמרוני :¹⁷

היתה בעיר היה ותבא אליו לאמר דינה את דיני מרובי: ²³ ויהי כשמו את זאת ויעצב מאד כי עשר נדול היה לו: ²⁴ וירא ישוע כי נצב ויאמר: כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלים: ²⁵ כי נקל לנמל עבר בתוכ נקב המחת מבוא עשיר אל מלכות האלים: ²⁶ ויאמרו השמעיםומי יכול להושע: ²⁷ ויאמר מה שיפלא מבני אדם לא יפלא מאלים: ²⁸ ויאמר פטروس הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך: ²⁹ ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אין איש אשר עזב את ביתו או את אבותיו או את אחיו או את אשתו או את בניו למען מלכות האלים: ³⁰ ולא יקח החתיהם כפלם הרבה בעולם הזה ובעולם הבא חי עולמים: ³¹ (αιόνιος g166, αἰώνιος g166) ויקח אליו את שנים העשר ויאמר להם הנה עלים ירושלים מה שאחרי הכותם בידי הנביאים על בן האדם: ³² כי ימלא כל הכתב בידי הנביאים על בן האדם: ³³ מסר לנו ויהתלו בו ויתעללו בו וירקו בפניהם: ³⁴ והם לא הבינו מאומה ויהי הדבר הזה קום יקום: ³⁵ והם לא הבינו מאומה ויהי הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו את התנא: ³⁶ ויהי בקרבו אל יריחו והנה איש עור ישב על הדרך והוא משאל: ³⁷ וישמע את קול העם העבר וידרש לדעת מה זאת: ³⁸ וינוידו לו כי ישוע הנצרי עובר: ³⁹ וההלוים בראשנה גערו בו להחשתו בן דוד חנני: ⁴⁰ והוא הרבה עוד לצעק ישוע בן דוד חנני: ⁴¹ והוא הרבה עוד לצעק ישוע והוא יוציא להביאו אליו ויהי כאשר קרב וישאלו לאמור: ⁴² מה חפצך כי אתה לך ויאמר אדרני כי אראה: ⁴³ ויאמר אליו ראה אמונהך הושיעה לך: ⁴⁴ ופתאם ראה וילך אחריו הלך ושבח את האלים וכל העם בראותם זאת נתנו תודה לאלים: ⁴⁵ וכל העם בראותם זאת נתנו תודה לאלים:

19 ויבוא ויעבר ביריחו: ² והנה איש ושמו זכי מראשי המוכסים והוא עשיר: ³ ויבקש לראות את ישוע מי הוא ולא יוכל מפני העם כי שפל קומה היה: ⁴ ויקדם וירץ ויעל על שקמה לראותו כי שם הדרך

וילך אחריו: ⁵ וימאן מיום אל יום ואחרי כן אמר בנפשו נם כי את האלים איני ירא ולאDEM לא אשא פנים: ⁶ ויאמר האדון שמעו 5 עשה את דין האלמנה הזאת על הונעהathi פן תבו תמיד ותՃאני במלים: ⁷ וזה אללים הלא הוא יעשה את אשר אמר דין העולה: ⁸ את אשר אמר דין הולך: ⁹ אן אמר לכם כי יעשה את דין בחריו הקרים אליו יומם ולילה נם כי יתמהמה להושעים: ¹⁰ אן אמר לכם כי יעשה את דין במהרה אך בן האדם בבא הימצא אמונה בארץ: ¹¹ ווישא משלו אל אנשים בטחים בנסיבות כי צדיקים מהם ואחרים נבזים בעיניהם ויאמר: ¹² שני אנשים על אל המקדש להחפטל האחד פרוש והאחד מוכס: ¹³ ויתיצב הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אללים אודך כי איני כאשר האדם הנזלים והעשקים והנאים או גם כמכם זהה: ¹⁴ אני צם פעמים בשבוע עני מעשר את כל קניינו: ¹⁵ והמוכס היה עמר מרחוק ולא אבה אף לשאת את עיניו לשמים כי אם תופף על לבו לאמר אללים סלח לי החוטא: ¹⁶ אני אמר לכם כי ירד זה לביתו נזרק מזה כי כל המרים את נפשו ישפל ואשר ישפילה ירומים: ¹⁷ ויביאו אליו נם את הילדים למען יגע בהם ויראו התלמידים ויונערו בהם: ¹⁸ ויקראתם ישוע אליו ויאמר הניחו לילדים לבוא אליו ואל תמנועם כי לאלה מלכות האלים: ¹⁹ אכן אמר אני הטוב מה לי לעשות ואירש חי עולמים: ²⁰ ויאמר רבינו רבי הוא לא יבא בה: ²¹ וישראל קצין אחד לאמר רבינו רבי מה לא תגע לאלה מלכות האלים: ²² אכן אמר רבי רצח לא תגנבי לא תענה עד שקר כבד את אביך ואת אמך: ²³ ויאמר את כל אלה שמרתי מנוורי: ²⁴ וישמעו ישוע ויאמר עוד אחת חסרת מכר את כל אשר לך וחלק לעניים ויהי לך אוצר בשםים ובוא

אשר עבר בה: זויהו בבא אל המקום ההוא ויבט
ישוע ויראהו ויאמר אליו זכי רד מהר כי צרך אני
לשנת היום בביתך: 6 וימחר וירד ויאספהו בשמה:
וילנו כל הראים לאמר בא ללון בבית איש חוטא: 8
ויעמד זכי ויאמר אל האדון הנה אדרני את מהצית נס כי
אני נתן לעניים ואם עשקתי איש אשיב לו ארבעתים:
9 ויאמר אליו ישוע היום היה תשועה בבית הזה
באשר בן אברהם נם הוא: 10 כי בא בן האדם לבקש
ולחשיש את האבד: 11 ויהי הם שמעים את זאת ויסוף
שאת משל עלי אשר קרב לירושלים והמה חשבים כי
מהדרה תגלה מלכות האלדים: 12 על כן אמר איש
אחד מן האדירים הילך אל ארץ רחואה לקחת לו
מלוכה ולשוב: 13 ויקרא אל עשרה מעבדיו ויתן
להם עשרה מנים ויאמר להם סחרו בהם עד בא: 14
ובני עיריו שנאים אותו וישלחו מלאכים אחריו לאמר
לא נחפץ בזה כי ימלך עליינו: 15 ויהי אחורי קחתו
את הממלכה וישב ויאמר לקרא את העבדים ההם
אשר נתן להם את הכסף למען ידע מה הרויה כל
אחד במשחרו: 16 ויבא הראשון ויאמר אדרני מנה
שלך הביא עשרה מנים: 17 ויאמר אליו כן העבד
הטוב תחת אשר היה נאמן במעט מזער היה שליט
על עשר ערים: 18 ויבא השני ויאמר אדרני מנה שלך
עשה חמשת מנים: 19 ויאמר גם לזה אף אתה היה
שלך אשר היה אצל צדורי בסודך: 21 מפני יראתי
אתך כי אתה איש קשה לך את אשר לא הנחת וקצר
את אשר לא זרעת: 22 ויאמר אליו מפיק אשפטך
העבד הרע אתה ידעת כי אני איש קשה לך את אשר
לא הנחת וקוצר את אשר לא זרעת: 23 ולמה לא
נתה את כספי לשלהני ואני בבואי היינו טובע אותו
במרביה: 24 ויאמר אל העמדים שם שאו ממנה את
המנה ותנווה אל אשר לו עשרה המנים: 25 ויאמרו
פריצים: 47 ויהי מלמד יום יום במקדש והכהנים

הגדוליים והסופרים ונעם ראשי העם מבקשים לאבדו: 48 ולא מצאו מה לעשות כי כל העם דבקו אהדריו לשמעו אותו:

20 ויהיו הימים והוּא מלמד את העם במקרא וمبשר ויגשו הכהנים והסופרים עם הוקנים: 2 ויאמרו אליו אמר נא לנו באז זורשות אתה עשה את אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת: 3 ויען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמר לו: 4 טבילה יהונן המן השמים היהת אם מבני אדם: 5 וויחשבו בלבם לאמר אם נאמר מן השמים ואמר למה זה לא האמנתם לו: 6 ואם נאמר מبني אדם וסקלנו כל העם בעמדם על דעתם כי יהונן נביא היה: 7 ויענו לא ידענו מאי: 8 ויאמר ישוע אליהם נם אני לא אמר לכם באז זורשות אני עשה אלה: 9 וויהל לדבר אל העם את המשל הזה איש אחד נטע כרם ויתן אותו אל כרמים וילך בדרך מרוחק לימים רבים: 10 ולמועד שלח עבד אל הכרמים לחת לו מפרי הכרם והכרמים הכהן וישלחו ריקם: 11 וויסוף שלח עבד אחר ויכונם אותו ויחרפהו וישלחו ריקם: 12 וויסוף לשלה שלishi ונם אותו פצעו וינגרשו וידחפהו חוצה: 13 וויאמר בעל הכרם מה עשה אשלהה את בני את דידי כראותם אותו אוליגורו מפני: 14 וכראות אותו הכרמים נועציו יחדו לאמר זה הוא היורש לכט ונהרגנו ותהי לנו הירשה: 15 ווינגרשו אותו אל מחוץ לכרם ויהרגנו ועתה מה עשה להם בעל הכרם: 16 יבווא ויאבד את הכרמים האלה ויתן את הכרם לאחרים ויהו כשםם ויאמרו חלילה מה להיות כזאת: 17 וויבט שם ויאמר ומה הוא זה הכתוב ابن מאסוי הבונים היהת בראש פנה: 18 כל הנפל על האבן היה ישבר ואת אשר תפל עליו תשחחו: 19 וויבקשו הכהנים הגדוליים והסופרים לשלוח בו את ידם בעת ההיא ויראו מפני העם כי ידעו אשר עליהם דבר את המשל הזה:

ויארכו לו וישלחו מארבים והם נדמו כצדיקים למען ילכדו אותו בדבר להסנירו אל השורה ואל יד ההגמון: 21 ווישאלחו לאמר רבי ידענו כי נכונה דבר ותלמוד ולא תשאנים כי באמת מורה אתה את דרך אליהם: 22 המתר לנו לחת מס אל הקיסר אם לא: 23 ויכר את נכליהם ויאמר להם: 24 מה תנסוני הראוני דינר של מי הצורה והמכתב אשר עליו ויענו ויאמרו של הקיסר: 25 ויאמר אליהם לכט תננו לקיסר את אשר לקיסר ולא להם את אשר לאלהם: 26 ולא יכולו לילכדו בדרכם לפני העם ויתמכו על מענהו ויהרשו: 27 ויקרבו אנשים מן הצדוקים הכהרים בתחית המתוים וישאלחו לאמר: 28 מורה משה כתוב לנו כי מותה אח בעל אשה ובנים אין לו ולכח אחיו את אשתו והקים זרע לאחיו: 29 והנה היו שבעה אחיהם והראשון לקח אשה וימת לא בנים: 30 ויקח אתה השני וימת נם הוא לא בנים: 31 ויקח אתה השלישי וככה עשו אף השבעה ולא הניבו בנים וימתו: 32 ובאחרונה מותה גם האשה: 33 והנה בתחית המתוים למי מהם תהיה לאשה כי היהת אשה לשבעה: 34 ויען יושע ויאמר אליהם בני העולם הזה ישאו נשים ונשאנה: (א) 35 ווזכרים לנחל את העולם הבא (א) ואות תחית המתוים לא ישאו נשים ולא נשאנה: (א) 36 כי לא יוכל עוד למות כי שיים הם למלאים ובני אליהם מה בהיותם בני התקומה: 37 וגם משה רמז בסנה כי יקומו המתים בקרוא את יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 38 והאלים איןנו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם חיים לו: 39 ויענו מן הסופרים רבי יפה דברת: 40 ולא עברו עוד את לכם לשאל אותו דבר: 41 ויאמר אליהם איך אמרו על המשיח כי הוא בן דוד: 42 והוא דוד אמר בספר תהילים נאם יהוה לאדרני שב לימיini: 43 עד אשית איביך הדם לרנליך: 44 הנה דוד קרא לו אדון

ואיך הוא בנו: 45 ויאמר אל תלמידיו באוני כל העם: 46 הוזהרו מן הסופרים החפצים להתהלך עטופי טלית ואהבים את שאלות שלם בשוקים ואת מושבי הראש בבתי הכנסת ואת מסבות הראש בסעודות: 47 הבעליהם את בתיה האלמנות ומאricsים תפלתם לмерאה עיניהם מהה משפט על יתר יקחו:

21 ויבט וירא את העשירים משליכים את נדבותם לארון האוצר: 2 וירא גם אלמנה עניה נתנת בו שתי פרוטות: 3 ויאמר אמר אני לכם כי האלמנה העניה זאת נתנה נתנה יותר מכלם: 4 כי כל אלה התנדבו לאלהים מהעדף שלהם והוא מהסרונה את כל רכושה נתנה: 5 ויהי באמրם על המקדש כי מהדר הוא באבונים יפות ובמתנות ויאמר: 6 את אשר אתם דאים הנה ימים באים ולא תשאך אבן על אבן אשר לא תתפרק: 7 ויאלהו לאמר רבינו מתי אפוא תהיה זאת ומה הוא האות לעת היותה: 8 ויאמר ראו פן תתעו כי רבים יבואו בשם לאמר אני הוא והעת קרובה ואתם אל תלכו אחריהם: 9 ובשעכם מלחמות ומהומותם למועד: 10 ויסוף דבר אליהם לאמר יקום גוי על נוי וממלכה על ממלכה: 11 והיה רعش גדרול כה וכלה רעב ודבר גומ מוראים ואתות גדלות מן השמים: 12 ולפניהם כל אלה ישלו בכם את ידיהם וירדפו וימסרו אתכם לבתי הכנסת ואל בתיהם ותובאו לפניהם מלכים ומשללים למען שמי: 13 והיתה זאת לכם לעדרות: 14 על כן שיתו לבבכם לבלידי דאג במה תצדקו: 15 כי אנכי נתן לכם פה וחכמה אשר לא יוכל לעמד לפניה ולדבר נגודה כל מתקוממים:

22 ויקרב חג המצות הנקרא פסח: 2 והכהנים הנדולים והסופרים מבקשים איך יירנה כי יראו מפני העם: 3 והשtan נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר שנים העשר: 4 וילך וידבר עם ראשי הכהנים ושרי החיל איך ימסרנו אל ידים: 5 וישמו אליו במקדש לשמע אותו:

ויקרב חג המצות הנקרא פסח: 2 והכהנים הנדולים והסופרים מבקשים איך יירנה כי יראו מפני העם: 3 והשtan נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר שנים העשר: 4 וילך וידבר עם ראשי הכהנים ושרי החיל איך ימסרנו אל ידים: 5 וישמו אליו במקדש קנו לכם את נפשתיכם: 20 וכאשר

ויאתו לחת לו כסף: 6 ויבטה אתם ויבקש תואנה למסרו אליהם שלא עני ההמון: 7 ויבא יום המזות אשר זבח יזבח בו הפסח: 8 וישלח את פטروس ואת יוחנן לאמר לך והכינו לנו את הפסח ונأكلה: 9 ויאמרו אליו בא זה מקום תחפץ כי נכין אותו: 10 ויאמר אליהם הנה אתם באים העירה ופנעו אתכם איש נשא צפתת מים לך אחריו אל הבית אשר יבו שמה: 11 ואמरתם אל בעל הבית כה אמר לך הרבה אהיה המלון אשר אכללה שם את הפסח עם תלמידיך: 12 והוא יראה אתכם עליה נדולה מצעה שם תכינו: 13 וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם ויכינו את הפסח: 14 ויהי כאשר הנעה השעה ויסב הוא ושנים עשר השליחים אותו: 15 ויאמר אליהם נכסף נכספה לאל אתכם את הפסח זהה לפני ענותי: 16 כי אמר אני לכם איני אכל אותו עוד עד כי ימלא במלכות האלוהים: 17 ויקח את הocus ויברך ויאמר קחו אותה וחלקו ביןיכם: 18 כי אמר אני לכם שתה לא אשחה מעתה מתנותה הגפן עד כי תבאו מלכות האלוהים: 19 ויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם לאמר זה נofi הנתן בעדכם ואכל עשו לזכרוני: 20 וכן גם את הocus אחר הסעודה לאמר זו הocus היא הברית החדשה בדמי הנשף בעדכם: 21 אך הנה יד המסר אותן אתך על השלחן: 22 כי הן בן האדם הילך לו כפי אשר נהץ עליו אבל או לאיש ההוא אשר על ידו ימסר: 23 והם החלו לחקר איש את רעהו מי הוא זה מהם אשר יעשה זאת: 24 וכן מריבבה היתה ביןיהם מי ייחס לחיות הנדול בהם: 25 ויאמר אליהם מלכי הגנים רדים בהם ושליטיהם יקראו עשי חסד: 26 ואתם לא כן כי הגדול בכם יהיה צער והמשל יהיה כמשרת: 27 כי הוא הגדול אם המסר או המשרת הלא המסר ואני הנני בתוככם כמו המשרת: 28 ואתם הם העמדים עמדים עד עתה בנסויותי: 29 וכן אני מנהיל אתכם

23 ויקם כל קהלם וויליכו אל פילטוס: 2 ויהלו לדבר עליו שטנה לאמר את זה מצאנו מסות את העם ומונע אותו מஸ אל הקיסר באמרו כי הוא מלך המשיח: 3 וישראל ה פילטוס לאמר אתה הוא מלך היהודים ויין אותו ואמר אתה אמרת: 4 ויאמר פילטוס אל ראש הכהנים ואל המון העם לא מצאתי דבר אמר שם באיש הזה: 5 והם התאמכו לדבר מדייח והוא את העם בלמדו בכל יהודה החל מן הגליל ועד הדנה: 6 ויהי כשמע פילטוס את שם הגליל וישאל אם הוא איש גלילי: 7 וכאשר ידע כי ממשלה הורדים הוא שלחו אל הורדים אשר היה נם הוא בירושלים ביום הלאה: 8 וישמה הורדים עד מאי כראותו את ישוע כי מימים רבים אווה לראת אותו על כי שמע אותה ווינו לארה שיב אותו דבר: 9 ווירב לשאל הנדרלים והסופרים ויתחזקו לדבר עליו שטנה: 10 ויעמדו הכהנים ריבבו אותו הורדים עם צבאותיו ויהתל בו וילבש אותו בגדי זהירות וישלחו אל פילטוס: 11 ביום ההוא נהיו בגד והרדים לאהבים יהדו כי מלפנים איבח פילטוס והורדים לאהבים יהדו כי מלפנים איבח היהת בינו: 12 ויקרא פילטוס את ראש הכהנים ואת השרים ואת העם: 13 ויאמר אליהם הבאתם לפני את האיש הזה כמסית את העם ותנה אני חקratio לעיניכם ולא מצאתי באיש הזה אשמה מאומה מן הדברים אשר אתם טוענים עליו: 14 ונעם הורדים לא מצא כי שלחתי אתכם אליו והנה אין בו חטא משפט מות: 15 על כן איסרנו ואפטרנו: 16 ועליו היה לפטר להם איש אחד ביום הchan: 17 וויצעקו כל המונם ויאמרו הסר את זהה ופטר לנו את בר אבא: 18 וההוא היה משלך בית האסורים על דבר מרד אשר נהיה בעיר ועל דבר רצח: 19 ויסוף פילטוס לשאת קולו כי חוץ לפטר את השוע: 20 והמה צעקו אליו לאמר הצלב אותו הצלב: 21 ויאמר אליהם פעם שלשית מה אפוא עשה זה רעה

את עבר הכהן הנדול ויקצץ את אונו הימנית: 51 וווען
ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגע באזנו וירפאהו: 52
ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים ושרי המקדש והזקנים
אשר באו עלייו לאמר כמו על פרץ יצאתם על
בחזרות ובמקלות: 53 וואחרי אצלכם יום יום בהיכל
ולא שלחتم ביד ואולם זאת היא שעתכם ושליטן
החשך: 54 ויתפשו אותו וויליכו ויביאו בית הכהן
הנדול ופטרוס הלאך אחריו מרחוק: 55 ויהי כי בערו
אש בתוך החצר וישבו יהדו וישב נם פטרוס בתוכם:
56 ותראתו השפהה יושב ננד האור ותבט בו ותאמר
נאם זה היה עמו: 57 וויכחש בו ויאמר אשה לא ידעתו:
ויאמר פטרוס לא אדם כי איני: 58 ואחריו עבר כשעה
אחד קים איש אחר לאמר אמם נם זה היה עמו כי איף
הוא נלייל: 59 ויאמר פטרוס בן אדם לא ידעתו מה
אתה אמר והוא עודנו מדבר והתרנגנו קרא: 60 ויפן
האדון ויבט אל פטרוס ויזכיר פטרוס את דבר האדון
אשר דבר אליו כי בטרם יקרה התרנגן תחשבי כי
שלש פעמים: 61 ויצא פטרוס החוצה וימרר בבכי: 62
והאנשים אשר אחש ויכחו על פניו וישאלו בו ויכחו: 63
ויחפו את ראשו ויכחו על פניו וישאלו לאמר הנבא
מי הוא התרגם אותו: 64 ועוד גדופים אחרים הרבה
עליו: 65 ובביהת הבקר נקהלו זקני העם והכהנים
הנדולים והסופרים ויעלהו לפני הסנהדרין שלהם
ויאמרו אתה הוא המשיח אמר לנו: 66 ויאמר אליהם
כי אין לך לא האמינו: 67 ונם אם אשאל לא תשבו
דבר ולא תשלחוני: 68 אבל מעתה יהיה בן האדם
ישב למיין נבורת האלים: 69 ויאמרו כלם הci אתה
הוא בן האלים ויאמר אליהם אתם אמרתם כי אני
הוא: 70 ויאמרו מה לנו עוד לבקש עדות הלא באזונינו
שמונוה מפי:

כל אשמה מות לא מצאתי בו על כן איסרנו ואפטרנו: 23 כשהה הששית והנה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: 45 ויהשך השמש ותקרע פרכת ההיכל לשנים קרעם: 46 ויקרא ישוע בקהל גדול ויאמר אביכם בידך אפקיר רוחיו ובאמרו זאת נפה נפשו: 47 וירא אשר המאה את אשר נהייה ויתן כבוד לאללים לאמור אכן האיש הזה צדיק היה: 48 וכל המון העם אשר התאספו יחד למראה הזה בהבitemם אל כל אשר נעשה توفפו על לבביהם וישובו: 49 וכל מידיעו עמדתו מרחוק ונם הנשים אשר הילכו אותו מן הנילול ועיניהם ראות את אלה: 50 והנה איש ושמו יוסף והוא מן הייעצים איש טוב וצדיק מן הרמותם עיר היהודים: 51 אשר לא הסכים לעצם ולפעלם ומהכח נם הוא למלכות האללים: 52 ויגש אל פיטוט וישאל ממנו את גנותו ישוע: 53 וירדר אתה ויכרכה בסדרנים וישימה בקבר החצוב בסלע אשר עדן לא הושם בו אדם: 54 ויום ערב שבת היה והשבת הגעה: 55 ותלכנה אחורי מן הנשים אשר באו אותו מן הנילול ותחוינה את הקבר ואת אשר הושם בו גוינו: 56 ואחריו שובן הכנוי סמי ומרקחות ושבתה שבתו כפי המזוה:

24 ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו אל הקבר ותבאיינה את הסמים אשר הכננו ועמהן עוד אחירות: 2 וימצאו את האבן נולחה מן הקבר: 3 ותבאה פנימה ולא מצאו את גוית האדון ישוע: 4 ויהי התה נבכוות על הדבר הזה והנה שני אנשים עמדו עליהם ולבושיםם מזהירים: 5 וויפל פחד עליהם ותקרנה אפים ארצתה ויאמרו אלהן מה תבקשנה את חיי אצל המתים: 6 איננו פה כי קם זכרנה את אשר דבר אליכן בעוד הדתו בנילול לאמר: 7 כי צריך בן האדם להמסר לידי אנשים חטאים ולהצלב וביום השלישי קום יקום: 8 ותזכרנה את דבריו: 9 ותשבנה מן הקבר ותגדרנה את כל הדברים האלה לעשתי העשר ולכל الآחרים: 10 ומרם המנדלים

וכו בקהל גדול ויבקשו כי יצלב ויחזק קולם 24 ויקול הכהנים הגדולים: 25 וינזר פיטוטס כי תעשה בקשות: 25 ויפטר להם את המשלך בבית האסורים על דבר מרדר ורצתה את אשר שאלו ואת ישוע מסר לרצונם: 26 וכאשר חוליכחו שם ויחזיקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו שמעון איש קוריני וישמו עליו את הצלב לשאת אחריו ישוע: 27 וילכו אחורי המון עם רב והמן נשים והנה ספרות ומקונות עליו: 28 ויפן ישוע ויאמר אלהן בנות ירושלים אל תבכינה עלי כי אם על נפשך בכינה ועל בניכן: 29 כי הנה ימים באים ויאמרו אשרי העקרות ואשרי המעימים אשר לא ילדו והשדים אשר לא היניקו: 30 אז ייחלו לאמור אל ההרים נפלו עלינו ועל הנבעות בסונו: 31 כי אם יעשנו כזאת בעץ הלח מה יעשה ביבש: 32 ווגם שנים אחרים אנשי בלייל מוצאים אותו למות: 33 ויהי כאשר באו אל המקום הנקרא גולתא ויצלבו אותו שם ואת אנשי הבלתי זה לימינו וזה לשמאלו: 34 ויאמר ישוע אבי סלה להם כי לא ידעו מה הם עושים ויחלקו בנדוי להם ויפלו גורל: 35 והעם עמד שם וראה וילענו לו השרים לאמור את אחרים הושיע יושע נא את נפשו אם הוא המשיח בחירות האללים: 36 ויהתלו בו אנשי הצבא ויגשו ויביאו לו חמץ: 37 ויאמרו אם אתה הוא מלך היהודים הוועש את נפשך: 38 ווגם מכתב היה ממעל לו בכתב יוני ורומי וערבי זה הוא מלך היהודים: 39 ואחד מאנשי הבלתי התחלו נדפו לאמור הלא אתה המשיח הושע את עצמך ואנו: 40 וויען האחר וינגר בו לאמר האינך ירא את האללים בהיותך בעצם העשנו זה: 41 והן אנחנו בו כמשפט כי לקחנו כפי מעשינו אבל זה לא עשה מאומה רע: 42 ויאמר אל ישוע זכרני נא אדני בבאך במלכותך: 43 ויאמר ישוע אליו Amen אמר אני לך כי היום יהיה עמדי בנן עדן: 44 ויהי

יווחנה ומרים אם יעקב והאחרות אשר עמהן הנהו המדברות אל השליחות את הדברים האלה: ²² ויהיו דבריהם כדברי ריק בעיניהם ולא האמינו להן: ²³ ופתרום אם וירץ אל הקבר וישקוף ולא ראה כי אם התחריכים מנהים שם וישב למקוםו משתומם על הנהיה: ²⁴ והנה שנים מהם היו הלכים בעם היום הזה אל כפר הרחק מירושלים כשיום ריס ושמו שמעון: ²⁵ והם נדברו איש אל רעהו על כל הקרות האלה: ²⁶ ויהי בדברם ובהתוכם יחד יונש ישוע אף הוא וילך אתם: ²⁷ ועיניהם נאחזו ולא יכירו: ²⁸ ויאמר אליהם מה מה הדברים האלה אשר אתם נשאים ונתנים בהם ייחדו בדרך ופניכם צעפים: ²⁹ ויען האחד אשר שמו קליפורס ויאמר אליו אתה זה מהשבות עלות בלבבכם: ³⁰ ראו את ידי ואת רגנלי כי אני הוא משוני וראו כי רוח אין לו בשער עצמות כאשר אתם ראים שיש לי: ³¹ ואחריו אמרו את זאת הדראה אתם את ידי ואת רגלי: ³² והם עוד לא האמינו משמהה ותמהה ויאמר אליהם היש לכם פה דבר אכל: ³³ ויתנו לפני חלק דג צלי ומעט צוף דבר: ³⁴ ויקח ויאכל לעיניהם: ³⁵ ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתי אליכם בעוד היותי עמכם כי המלא יملא כל הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהלים: ³⁶ או פתח את לבכם להבין את הדברים: ³⁷ ויאמר אליהם כן כתוב ובן נזר אשר תקראי בשמו תשובה וסליחת החטאיהם בכל הגוים דעת וככדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים: ³⁸ הלא על המשיח היה לסבל את כל זאת ולבואם אל כבודו: ³⁹ ויהל משה ומכל הנביאים ייבאך להם את כל הכתובים הנאמרים עליו: ⁴⁰ ויקרבו אתם ויפרד מאתם וינשא השמיימה: ⁴¹ והם השתחוו לו וישבו לירושלים בשמחה נדולה: ⁴² ויהיו תמיד נזע ונטה היום ויבא הביתה לשבת אתם: ⁴³ ויהי במקדש מהללים וمبرכים את האלים אם:

ויאמר אני מטביל במים ובתוככם עומד אשר לא ירעם אתו : 27 והוא הבא אחריו אשר היה לפני ואני נקלתי מהתיר שרוק נעליו : 28 זאת הייתה בבית עברה מעבר לירדן מקום אשר יהונן מטביל שם : 29 ויהי ממחרת וירא יהונן את ישוע בא אליו ויאמר הנה שהאללים הנשא חטא העולם : 30 זה הוא אשר אמרתי עליי אחרי יבא איש אשר היה לפני כי קדם לי היה : 31 ואני לא ידעתו כי אם בעבר יולח בישראל באתי אני לטבל במים : 32 וידע יהונן ויאמר חווית הרוח כרמות יונה ירדת משמי ותנה עליו : 33 ואני לא ירעתו אלם השלח אותי לטבל במים הוא אמר אליו את אשר תראה הרוח ירדת ונחנה עלי הנה וזה הוא אשר יטבל ברוח הקודש : 34 ואני ראייתו ואידעה כי זה הוא בן האללים : 35 ויהי ממחרת ויסוף יהונן ויעמד ושנים מתלמידיו עמו : 36 ויבט אל ישוע והוא מתהלך ויאמר הנה שהאללים : 37 ושני תלמידיו שמעו את דבריו וילכו אחריו ישוע : 38 ויפן ישוע אחריו וירא אותם הלבים אחריו ויאמר אליהם מה תבקשו ויאמרו אליו רבי פרושו מורי איפה תלין : 39 ויאמר אליהם בא וראו ויבאו ויראו את מקום מלנו וישבו עמו ביום ההוא והעת כשעה העשירית : 40 ואחד מן השניים אשר שמעו מאת יהונן ותלכו אחריו הוא אנדרי אחיו שמעון פטרוס : 41 והוא פנס בראשונה את שמעון אחיו ויאמר אליו את המשיח מצאנו אשר תרגנוו כריסטוס : 42 ויליכחו אל ישוע ויהי כהבית אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה לך יקרא כיפא אשר תרגנוו פטרוס : 43 ויהי ממחרת ויאל ישוע לצתת הניליה וימצא את פילפוס ויאמר אליו לך אחריו : 44 וofilpos היה מבית צידה עיר אנדרי ופטרוס : 45 ויפגע פילפוס את נתנאל ויאמר אליו מצאנו את אשר כתב משה בספר התורה והנבאים את ישוע בן יוסף מנצרת : 46 ויאמר אליו ונגאל המנצרת יצא לנו טוביה ויאמר אליו בא וראה :

1 בראשית היה הדרבר והדרבר היה את האללים ואללים היה הדרבר : 2 והוא היה בראשית אצל האללים : 3 הכל נהיה על ידו וMBOLUDI לא נהיה כל אשר נהיה : 4 בו היו חיים והחיה היו אור בני האדם : 5 וזה אור בחשך זרחה והחשך לא השיגו : 6 והוא איש שלוח מאת האללים ושמו יהונן : 7 הוא בא עדות להעיר על האור למן ימיינו כלם על ידו : 8 הוא לא היה האור כי אם להעיר על האור : 9 האור האמתי המאיר לכל אדם היה בא אל העולם : 10 בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם לא הכירו : 11 הוא בא אל אשר לו ואשר המה לו לא קבלחו : 12 והמקבלים אותו עז למו להיות בניים לאללים המאמינים בשם : 13 אשר לא מודם ולא מהפץ הבשר אף לא מהפץ נבר כי אם מאללים נולדו : 14 והדרבר נהיה בשר וישכן בתוכנו ונזהה תפארתו כתפארת בין יחיד לאביו רב חסיד ואמת : 15 ויהונן מעיד עליו ויקרא לאמר הנה וזה הוא אשר אמרתי עליו הבא אחריו היה לפני כי קדם לי היה : 16 וממלואו לקחנו כלנו חסיד על חסיד : 17 כי התורה נתנה ביד משה והחסיד והאמת באו על ידי ישוע המשיח : 18 את האללים לא ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בחק היהודיים מירושלים כהנים ולויים לשאל אותו מי אתה : 19 וזאת היא עדות יהונן בשלהח האב הוא הודייע : 20 ויהוד ולא כחש ויהוד לא אמר אני אני המשיח : 21 וישאלו אותו מי אפוא אתה אתה אליו ויאמר אני אני אתה הנביה ויען לא : 22 ויאמרו אליו מי זה אתה למען נשיב לשלהינו דבר מה תאמר עלייך : 23 ויאמר אני קול קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר יעשה יהו הנביה : 24 והמשלחים היו מן הזרים : 25 וישאלו ויאמרו אליו מודע אפוא מטביל אתה אם איןך המשיח או אליה או הנביה : 26 ויען אתם יהונן

47 וירא ישוע את נתנאל בא לkerato ויאמר עליו הנה הצאן ואת הבקר ויפזר את מעות השלחנים ויהפך שלחנתיהם: ¹⁶ ואל מכר היונים אמר הוציאו אלה מזוה ואל תעשו את בית אבי לבית מסחר: ¹⁷ ויזכרו תלמידיו את הכתוב כי קנתה ביתך אכלתני: ¹⁸ ויענו היהודים ויאמרו אליו איזו זאת תראננו כי כזאת אתה עשה: ¹⁹ ויען ישוע ויאמר אליהם הרסו את ההיכל הזה ו בשלשה ימים אקימנו: ²⁰ ויאמרו היהודים הנה זה ארבעים ושש שנה נבנה ההיכל הזה ואתה בשלשה ימים תקימנו: ²¹ והוא דבר על היכל גנותו: ²² ואחריו קומו מן המתים זכרו תלמידיו כי זאת אמר להם ויאמינו בכחוב ובברבר אשר דבר ישוע: ²³ ויהי בהיותו בירושלים בחג הפסח האמינו רבים בשם צי ראו אותן אשר עשה: ²⁴ והוא ישוע לא הפיק את עצמו בידיים על אשר ידע את כלם: ²⁵ ולא ה策ך לעודות איש על האדם כי הוא ידע מה בקרב האדם:

3 ויהי איש אחד בתוך הփרושים ושמו נקדימון שר ליהודים: ² ויבא אל ישוע ליליה ויאמר אליו רב כי ידענו כי אתה מורה מטה אליהם באת כי לא יוכל איש לעשות אותן אשר אתה עשה בלבתי אם האללים עמו: ³ ויען ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מלמעלה לא יוכל לדאות מלכות האללים: ⁴ ויאמר אליו נקדימון איך יולד אדם והוא זקן וכי שוב שוב אל בתן אמו ווילד: ⁵ ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מן הימים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות האללים: ⁶ הנולד מן הבשרبشر הוא והנולד מן הרוח רוח הוא: ⁷ אל תחתה על אמריו לך כי עליכם להולד מלמעלה: ⁸ הרוח באשר יחפץ שם הוא נשב ואתה השמע את קולו אך לא תדע מאי בא ואנה הוא הולך כן כל הנולד מן הרוח: ⁹ ויען נקדימון ויאמר אליו איך תהיה זאת: ¹⁰ ויען ישוע ויאמר אליו רבן של ישראל אתה וזה לא ידעת: ¹¹ אמן אמן אני אמר לך

באמת בן ישראל אשר אין בו רמייה: ⁴⁸ ויאמר אליו נתנאל מאי ידעתני ויען ישוע ויאמר לו בטרם קרא לך פילופוס בהיותך תחת התאננה אני ראייך: ⁴⁹ נתנאל ויאמר אליו רב אתה בן אלהים אתה הוא מלך ישראל: ⁵⁰ ויען ישוע ויאמר אליו על אמריו לך כי תחת התאננה ראייך האמנת הנה גדרות מלאה תראה: ⁵¹ ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לכם מעתה תראו השמיים נפתחים ומלאכי אליהם עליים וירדים על בן אלהים:

2 וביום השלישי הייתה חתנה בקנה אשר בנהיל ואם ישוע היה שם: ² וישוע ותלמידיו היו גם הם קראים אל החגנה: ³ ויחסר הין והאמר אם ישוע אליו יין אין להם: ⁴ ויאמר אליה ישוע מה לי ולךasha עת עדי דין לא באה: ⁵ והאמר אמו אל המשרתים הכל אשר יאמר לכם תעשו: ⁶ ותנה שהה כדי אבן ערוכים שם כמשפט היהודים לטהרתם שתים או שלשים יכל כל אחד: ⁷ ויאמר אליהם ישוע מלאו לכל הבדים מים וימלאו עד למעלה: ⁸ ויאמר שאבו נא והביאו אל רב המסכה ויביאו: ⁹ ווטעם רב המסכה את המים אשר נהפכו ליין ולא ידע מאי הוא ואולם המשרתים אשר שאבו את המים ידעו ויקרא רב המסכה אל החתן: ¹⁰ ויאמר אליו כל איש יתן בראשונה את הין הטוב וכאשר ישכרו יתן להם את הנרווע ואתה צפנת הין הטוב עד עתה: ¹¹ זאת תחלת האתות אשר עשה ישוע בקנה אשר בארץ הגליל גנלה את כבורי ויאמינו בו תלמידיו: ¹² ויהי אחרי כן וירד אל כפר נחום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו ולא ארכו ימי שבתם שם: ¹³ ויקרבו ימי הג הפסח אשר להודים ויעיל ישוע ירושלים: ¹⁴ ווומצא במקדש מכרי בקר ואנן ובני יונה ואת מחלפי כסף ישבים שם: ¹⁵ וויקח חבליים ויעבTEM לשות ויגרש כלם מן המקדש ואת

ידבר הבא משמעו נעלת על כל :³² ואת אשר ראה ושמע את זאת יuid ואין מקבל עדותו :³³ ואשר קיבל עדותו חתום חתום כי האלים אמרת :³⁴ כי את אשר שלחו אליהם דברי אליהם ידבר כי לא במדה נתן אליהם את הרוח :³⁵ האב אהבתנו ואת כל נתן בידיו :³⁶ כל המאמין בבן יש לו חי עולמים ואשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם חרון אליהם ישכן

עליו : (aiōnios g¹⁶⁶)

4 ויהי כאשר נודע לאדון כי שמו הפרושים אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה מיווחן :² ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם תלמידיו :³ ויעזב את ארץ יהודה וילך שנית הניליה :⁴ ויהי לו לעבר הארץ שמרון :⁵ ויבא לעיר מערבי שמרון ושם סוכר היא ממול חליקת השדה אשר נתנה יעקב לבנו לוסף :⁶ ושם באר יעקב וישוע היה עף מן הדרך ושב לו על הבאר והעת כשעה הששית :⁷ ותבאה אשה משמרון לשאב מים ויאמר אליה ישוע תני נא לי לשותה :⁸ כי תלמידיו הילכו העירה לknות אכל :⁹ ותאמר אליו האשה השמרונית הן יהודי אתה ואיככה תשאל ממי לשותה ואנכי אשה שמרונית כי לא יתערבו היהודים עם השמרונים :¹⁰ ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את מהת אליהם וממי הוא האמר אליך תני נא לי לשותה כי עתה שאלת ממוני נתן לך מים חיים :¹¹ ותאמר אליו האשה אדרני הן אין לך כדי לשאב בו והבאר עמוקה ובנינו אשר נתן לנו את הבאר הזאת וישת ממנה הוא המים האלה ישוב ויצמא :¹² והאתה גדול מיעקב אבינו אשר נתן לנו את הבאר הזאת וישת ממנה הוא ובנו ובעירו :¹³ ויען ישוע ויאמר אליה כל השתה ממי אשר א נכי נתן לך מים חיים :¹⁴ ואשר ישתה ממי לוי יהיו בקרבו למקור מים נבעים לחיי העולמים :¹⁵ ותאמר אליו האשה אדרני תנה לי המים ההם למען לא אצמא עוד ולא אוסיף לבוא הנה

כיו את אשר ידענו נדבר ואת אשר ראיינו נUID ואתם לא תקבלו עדותנו :¹² אם אמרתי אליכם דברי הארץ ואניכם מאמינים איך האמינו באמרי אליכם דברי השם :¹³ וऐש לא עלה השמימה בלתי אם אשר ירד מן השם בן האדם אשר הוא בשם :¹⁴ וכאשר הגביה משה את הנחש במדבר כן צריך בן האדם להנשא :¹⁵ למען לא יאביד כל המאמין בו כי אם יחיה חי עולמים :¹⁶ כי ככה אהב האלים את העולם עד אשר נתן את בנו את יחיה למען לא יאביד כל המאמין בו כי אם יחיה חי עולמים :¹⁷ (aiōnios g¹⁶⁶) המאמין בו יושע בו העולם :¹⁸ המאמין בו לא ידונ ואשר לא יאמין בו כבר נדונ כי לא האמין בשם בן האלים היחיד :¹⁹ וזה הוא הדין כי האור בא אל העולם ובני האדם אהבו החשך מן האור כי רעים עושיםם :²⁰ כי כל פעול עוללה ישנא את האור ולא יבא לאור פן יוכחו מעשיו :²¹ אבל עשה האמת יבא לאור למען גלו מעשיו כי נעשה באלהם :²² ויהי אחרי הדברים האלה ויבא ישוע ותלמידיו אל ארץ יהודה ויגר שם עמהם ויטבל :²³ ונם יוחנן היה טבל בעינון קרוב לשלם כי שמה מים לרבי ויבאו ויטבלו :²⁴ כי עוד לא נתן יוחנן אל בית הסחר :²⁵ ויהי ריב בין תלמידי יוחנן ובין היהודים על דבר הטהרה :²⁶ ויבאו אל יוחנן ויאמרו אליו רבי איש אשר היה עמד בעבר הירדן ואשר העידת לו הגו טבל וככלם באים אליו :²⁷ ויען יוחנן לא יוכל איש לחתת דבר בלתי אם נתן לו מן השם :²⁸ ואתם עדי כי אמרתי אני איני המשיח רק שלוח אני לפניו :²⁹ אשר לו הכללה הוא החתן ורעד החתן העמד ושמע אותו שמו ישמה לכל החתן הנה שמחתי זאת עתה שלמה :³⁰ והוא גידל הלוך ונגדל ואני אחסר הלויך וחסור :³¹ הבא ממעל נעלת על כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ

לשאב: 16 ויאמר אלה ישוע לך וקרא לאישך ושובי הלו: 17 ותען האשה והאמר אן ל' איש ויאמר אלה ישוע בן דברת אין ל' איש: 18 כי בעלים חמשה היו לך ויאשר לך עתה איינו בעלך לבן אמרת הרבך אשר דברת: 19 ותאמר אליו האשה אדרני ראה אנכי כינבנא אתה: 20 אבותינו השתחוו בהר הזה ואתם אמרם כי ירושלים היה המקום הנבחר להשתחות שמה: 21 ויאמר אלה ישוע אשה האמיini לי כי חבואה שעה אשר לא בהר הזה אף לא בירושלים תשתחוו לאב: 22 אתם משתחווים אל אשר לא ידרתם ואנחנו משתחווים אל אשר ידרנו כי היושעה מן היהודים היא: 23 אולם תבואה שעה ועתה היא אשר עבדי אל האמתים ישתחוו לאב ברוח ובאמת כי בירושלים כאלה חפץ האב: 24 האלוהים רוח הוא ומשתחווים לו צריכים להשתחות ברוח ובאמת: 25 ותאמר אליו האשה ידעתני כי יבא המשיח הנקרא כריסטוס הוא בבאו יגיד לנו את כל: 26 ויאמר אלה ישוע אני הוא המדבר אלקיך: 27 ויהו הוא מדבר ככה ותלמידיו באו יתמהו על דברו עם אשא אך לא אמר לו איש מה זה השאל או מה תדבר עמה: 28 והתעצב האשה את כדה ותלך העירה ותאמר אל האנשים: 29 באו וראו איש אשר הניד לי כי כל אשר עשיתו הכי זה הוא המשיח: 30 ויצאו מן העיר ויבאו אליו: 31 טרם יבאו ותלמידיו בקשו ממנו לאמרأكل נא אדרני: 32 ויאמר אליהם יש ליأكل לאכל אשר אתם לא ידרתם: 33 ויאמרו התלמידים איש אל רעהו הכי הביא לו איש לאכל: 34 ויאמר אלהים ישוע מאכל הוא לעשות רצון שלחי ולהשלים מעשה: 35 הלא אתם אמרו כי עוד ארבעה חדרים והקצר באה הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדרות כי כבר הלבינו לך: 36 וחקוצר יקח שכרו ויאסף תבואה לחיי עולמים למען ישמחו ייחדו נס הזרע נס הקוצר: 37 כי בזאת אמרת המושל כי זה

5 אחר הדברים האלה היה חן ליהודים ויעל ישוע ירושלים: 2 ובירושלים ברכה קרובה לשער הצאן ושםה בלשון עברית בית חסדא וללה חמשה אלמים: 3 שמה שכבו חולים ועורים ופסחים ויבשי

כח לרבות והמה מיחלים לתרנגולת המים: 4 כי מלאך ירד במוועדו אל הברכה וירעש את מימה והיה הירד ראשון אל תוכה אחרי התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלת אשר דבקה בו: 5 ואיש היה שם אשר הלה חלי זה שלשים ושמנה שנה: 6 וירא אותו ישוע שכוב וירעד כי ארכו לו ימי חיליו ויאמר אליו התהפץ להרפה: 7 ויען החולה ארני אין איש אליו אשר ישיליכני בהרעה המים אל הברכה ובטרם בא וירד אחר לפניו: 8 ויאמר אליו ישוע קום שא את משכברך והתהלך: 9 וכרגע שב האיש לאיתנו וישא את משכבריו ויתהלך והיום ההוא יום שבת היה: 10 ויאמרו היהודים אל האיש הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכברך: 11 וויען אתם לאמר האיש אשר החלמני הוא אמר אליו שא את משכברך והתהלך: 12 וישאלחו מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכברך והתהלך: 13 והנרפא לא ידע מי הוא כי סר ישוע וילך בהיות המן רב במקומו ההוא: 14 ויהיו אחדרי כן וימצאחו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו הנה נרפא לך אל חוטך לחתטא פן תאה אליך רעה נדולה מזאת: 15 וילך האיש רידף היהודים כי ישוע ויבקשו המתו על כי עשה רודפו היהודים את ישוע ויבקשו המתו על כי עשה כואת בשבת: 17 וויען אתם ישוע אבי פעל עד עתה ונםancy פעל: 18 אז יוסIFO היהודים לבקש את נפשו כי הוא אבי וידמה לאלהים: 19 ויען ישוע ויאמר אליהם מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר כי האלהים עשה הוא גם הבן יעשה כמהו: 20 כי האב אהב את מנסחו בלבתי את אשר יראה את אביו עשה כי את אשר עשה הוא גם הבן יעשה כמהו: 21 כי האב אהב את הבן ומראה אותו כל אשר יעשה ועוד מעשים נדולים מאלה יראהו למען תתמהו: 22 כי אהב את המתים כן נם הבן ייהה את אשר יחפץ: בקרבתם: 43 אני הנה באתי בשם אבי ולא קיבלתם כי האב לא ידרין איש כי אם כל המשפט נתן לבן

בנין 687

תוכלו להאמין אתם הלקחים כבוד איש מרעשו ואת נושבת: ¹⁹ והם חתרו במשוטיהם כדרך עשרים וחמש או שלשים ריס ויראו את ישוע מתחלק על הים הולך וקרב אל האניה ויראו: ²⁰ ויאמר אליהם אני הוא אל היראו: ²¹ ויוואילו ל��ת אותו אל האניה ורונע התנעה האניה לארץ אשר הם הלבטים שמה: ²² ויהי מחרת וירא המון העם העמד מעבר לים כי לא היהת אניה בזזה בלתי אחת אשר ירדו בה תלמידיו וכי ישוע לא בא עם תלמידיו אל האניה אך תלמידיו בלבד נסעו מזה: ²³ ואניות אחרות באו מטירבטים קרוב למקום אשר אכלו שם את הלחם בברכת האדון: ²⁴ ויהיו בראשות המון העם כי ישוע איננו שם אף לא תלמידיו וירדו גם הם באניות ויבאו אל כפר נחום לבקש את ישוע: ²⁵ וככאשר מצאו אותו מעבר הים ויאמרו אליו רבבי מותי באת הלם: ²⁶ ויען אתם ישוע ואמר אמן אני אמר לכם לא על ראותכם את האותות תבקשוני כי אם על אשר אכלתם מן הלחם ותשבעו: ²⁷ אל תעמלו במأكل אשר יאביד כי אם במأكل דקימים לחיי עולמים אשר בן האדם יתננו לכם כי בו חותמו אביו האלים: ²⁸ (aiōnios g166)

ויאמרו אליו מה נעשה לפועל פעולות האלים: ²⁹ ויען ישוע ויאמר אליהם זאת פעלת אליהם כי תאמינו בזזה אשר הוא שלחו: ³⁰ ויאמרו אליו מה אפוא האות אשר תעשה למענראה ונאמין לך מה תפעל: ³¹ אבותינו אכלו את המן במדבר כאשר כתוב להם מן השמים נתן לנו לאכל: ³² ויאמר אליהם ישוע אמן אני אמר לכם לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי אם אבוי נתן לכם את הלחם מן השמים האמתי: ³³ כי הווה אשר עשה ישוע ויאמרו הנה זה הוא באמת הנביא הבא לעולם: ³⁴ וידע ישוע כי יבוא ויתפשחו להמלך אותו וימלט עוד הפעם אל ההר הוא לבדו: ³⁵ ויאמר להם ישוע אבוי הוא לחם החיים כל הכא לאי רעבasher יאמין כי לא יצמא עוד: ³⁶ ואני הנה אמרתי לכם כי גם חוויתם אתי ולא תאמינו: ³⁷ וישוע לא בא אליהם: ³⁸ ויסער הים כי רוח גדולה

הכבד אשר מאת האלים היחיד לא תבקשו: ⁴⁵ אל תהשבו כי אני אטען עליים לפני אבוי משה הוא הטען עליים אשר לו תיחילו: ⁴⁶ כי לו האמנה למשה נם ל' תאמינו כי הוא כחך על': ⁴⁷ ואם לכתבי אינכם מאמינים איך לדברי האמיןו:

6 ויהי אחרי כן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל אשר לטיבריה: ² וילכו אחריו המון עם רב כי ראו אותו אשר עשה עם החולמים: ³ ויעל ישוע על ההר וישב שם הוא ותלמידיו: ⁴ וימי הפסח חן היהודים קרבו לבוא: ⁵ וישא ישוע את עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילפוס מאי נקנה להם לחם לאכל: ⁶ ואר לעז נסות אותו דבר זאת כי הוא ידע את אשר יעשה: ⁷ ויען אותו פילפוס לחם מאותים דינר לא ימצא להם לקחת לו איש איש מעת: ⁸ ויאמר אליו אחד מהתלמידיו אנדרי אחיו שמעון פטרוס: ⁹ יש פה נער ככורות לחם שעירים ושני דנים אף אלה אשר לו חמץ ככורות לחם שעירים ושני דנים צו את העם מה הינה לעם רב כזה: ¹⁰ ויאמר ישוע את הארץ לשבת ארצה וירק דשא לרבי היה במקום ההוא וישבו לארץ כחמשת אלף איש במספר: ¹¹ ויקח ישוע את ככורות הלחם וירק ויתן לתלמידיו והתלמידים אל המסבים וככזה גם מן הדנים כאות נפשם: ¹² ויהי כאשר שבעו ויאמר אל תלמידיו אספו את פתוותי לחם הנוטרים למען לא יאביד מאותה: ¹³ ויאספו וימלאו שניים עשר סלים בפתוותי חמץ ככורות לחם השעריט הנוטרים לאכליהם: ¹⁴ ויהי כראות האנשים את האות הווה אשר עשה ישוע ויאמרו הנה זה הוא באמת הנביא הבא לעולם: ¹⁵ וידע ישוע כי יבוא ויתפשחו להמלך אותו וימלט עוד הפעם אל ההר הוא לבדו: ¹⁶ ויהי בערב וירדו תלמידיו אל הים ויבאו באניה ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום: ¹⁷ ויכס אתם החשך

כל אשר יתגנו לי אביו יבוא אליו והבא אליו לא אהדפנו החוצה: ³⁸ כי ירדתי מן המשמים לא לעשות רצוני כי אם רצון שלחי: ³⁹ וזה רצון האב אשר שלחני כי כל אשר נתן לי לא יאבד לי כי אם אקימנו ביום الآخرון: ⁴⁰ וזה רצון שלחי אשר כל הראה את הבן ומאמין בו יהיה לו חי עולמים ואני אקימנו ביום الآخرון: ⁴¹ וילנו עליו היהודים על אמרו אני הוא בן יווסף אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן המשמים באתי: ⁴² וויען ישוע ויאמר אליהם בalthoi אם ימשכו אבוי אשר שלחני ואני אקימנו ביום الآخرון: ⁴³ הלא כתוב בנבאים וכל בניך למודי יהוה לך כל אשר שמע מון האב ולמד יבא אליו: ⁴⁴ לא יוכל איש לבוא אליו הלא אמר עלי רעהו: ⁴⁵ לא יוכל איש לבוא אליו בalthoi אבוי אשר שלחני ואני אקימנו ביום الآخرון: ⁴⁶ לא יוכל איש לבוא אליו הלא כתוב ב nebaim וככל בניך למודי יהוה לך כל אשר שמע מון האב ולמד יבא אליו: ⁴⁷ אמן אני אמר לכם הוא ראה את האלהים: ⁴⁸ אמן אני אמר לכם המאמין כי לו חי עולמים: ⁴⁹ אמן אני אמר לכם הראה את האלהים: ⁵⁰ זה הוא הלחם הירד מן לחם החיים: ⁵¹ אמן האל את המן במדבר וימתו: ⁵² וזה הלחם הירד מן השמים איש כי יוכל מן הלחם הזה יהיה לעולם והלחם אשר אתגנו הוא בשרי אשר אני נתן בעד חייו העולמים: ⁵³ ויתוכחו היהודים איש עם רעהו לאמר איך יוכל זה לחתת לנו את בשרו לאכל: ⁵⁴ ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אבוי אמר לכם אם לא תאכלו את בשר בן האדם ושתייתם את דמו אין לכם חיים בקרבתם: ⁵⁵ הacula את בשרי והשתה את דמי יש לו חי עולמים ואני אקימנו ביום الآخرון: ⁵⁶ הacula את בשרי והשתה את דמי הוא יליין כי משקה: ⁵⁷ הacula את בשרי והשתה את דמי הוא יליין כי ואני בו: ⁵⁸ כאשר שלחני האב חי ואני חי בandal ⁵⁹ כי אככל את נם הוא יהיה בandal: ⁶⁰ וזה הוא אשר אני מעד עליו כי רעים מעלהו: ⁶¹ עלו אתם ג'ון

יבא המשיח הנם יעשה אותן הרבה רבות מאשר זה: 32 והפרושים שמעו את העם מתחלהם עלי כזאת וישלחו הפרושים וראשי הכהנים משרתיהם להפשו: 33 ויאמר אליהם ישוע אך למצער עודני עמכם והלכתי אל אשר שלחני: 34 תשחררני ולא תמצאנני ובאשר אני שם אתכם לא תוכלו לבוא: 35 ויאמרו היהודים איש רעהו אניה ילק' זה ואנחנו לא נמצאו ה כי ילק' אל הנפוצים בין הינוים וילמד אנשי יון: 36 מה זה הדבר אשר אמר תשחררני ולא תמצאנני ובאשר אני שם אתכם לא תוכלו לבוא: 37 ויהי ביום החג האחרון הנדול עמד ישוע ויקרא לאמר איש כי יצמא 'בָּא נא לְאַיִלְוָתָה': 38 המאמין כי בדבר הכתוב מבטנו ונחרו נהורי מים חיים: 39 וזאת אמר על הרוח אשר יקחוה המאמינים בו כי לא נתן רוח הקדש עדנה יעתן אשר ישוע עוד לא נתפאה: 40 ורבים מהמן העם שמעם את הדבר הזה אמרו אכן זה הוא הנביא: 41 ויש אשר אמרו זה הוא המשיח ואחרים אמרו המן הגליל יבא המשיח: 42 הלא הוכיח אמר כי מזרע דוד ומכבר בית לחם מקום דוד יצא המשיח: 43 ותהי מחלוקת בתוך העם על אדרתו: 44 ומקצתם רצוי לחפשו ואיש לא שלח בו יד: 45 וישבו המשרתים אל הכהנים הנדולים והפרושים והמה אמרו אליהם מודיע לא הbabתם אותו: 46 ויענו העברים מועלם לא דבר איש כאיש זהה: 47 ויאמרו אליהם הפרושים ה כי נדרתם גם אתם: 48 גם המאמין בו איש מן השדים או מן הפרושים: 49 רק ההמון הזה אשר אינם ידועים אשר התורה ארוורים המה: 50 ויאמר אליהם נגידימון אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד מהם: 51 החשפט תורטנו איש בטרם תחקרתו לדעת את אשר עשה: 52 ויענו ויאמרו אליו הנם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לאם נביא מן הגליל: 53 וילכו איש איש לבתו: להנ את ההן אני לא עלה אל החג הזה כי עתי לא מלאה עד עתה: 9 נזאת דבר ושב בניל: 10 ויהי כאשר עלו אחיו לרגל ויעל גם הוא לא בנלי כי אם ממשתך: 11 והיהודים בקשו בתוכם העם אלה אמרו טוב הוא ואלה אמרו לא כי מותעה הוא את העם: 12 ותהי תלונה רבה על אדרתו בתוכם העם אלה אמרו אך אין איש מדבר עלייו בנלי מפני יראת היהודים: 13 ויהי בחצי ימי החג עלה ישוע אל המקדש וילמד: 14 ויתמה היהודים ויאמרו איך ידע זה ספר והוא לא למד: 15 ויתמה היהודים ויאמר לך לא שלוי הוא כי אם לאשר שלחני: 16 והאיש החפץ לעשות רצונו ידע לך אם מאת אלהים הוא ואם מנפשי אדרבר: 17 המדבר מנפשי כבוד עצמו יבקש אבל המבקש כבוד שלחו נאמן הוא ואין עולתה בו: 18 הלא משה נתן לכם את התורה ואני איש מכם עשה התורה מדוע תבקש להרני: 19 ויען ישוע ויאמר לך פולח את פעלתי להרנק: 20 ויען ישוע ויאמר להם פולח את פעלתי וככלם עלייה תחתהו: 21 משה נתן לכם הミלה אך לא משה היא כי אם ממן האבות ובכום השבת תמולו כל זכר: 23 ועתה אם ימול זכר בשבת למען אשר לא תופר תורה משה תקצפו עלי כי רפאתי איש כלו בשבת: 24 אל תשפטו ל谋ראה עין כי אם משפט זדק שפטו: 25 ויאמרו אנשים מישבי ירושלים הלא זה הוא אשר בקשו להמיתו: 26 והנה הוא דבר בנלי ולא ינערו בו האף אמנים ידעו ראשינו כי באמת זה הוא המשיח: 27 אך זה ידענו מאיין הוא וכאשר יבוא המשיח לא ידע איש כי מזוה הוא: 28 אז קרא ישוע במקדש וילמד אמר הן ידעתם אתוי אף ידעתם מאיין אני ומנסי לא באתי אכן יש אמות אשר שלחני ואתה לא ידעתם: 29 ואני ידעתו כי מאיין אני והוא שלחני: 30 ויבקשו לחפשו ואיש לא שלח בו יד כי לא בא עתו: 31 ורבים מן העם האמינו בו ויאמרו אם

וישוע הילך אל הר הזיתים: 2 ויהי בבקר הילך מזה ותבקשו ובחטאיכם תמותו אל אשר אני ויבא עד אל המקדש וכל העם באו אליו וישב הילדם: 3 ויביאו הסופרים והפרושים אשה לפני אשר נתפשה בשטותה ויעמידה בהruk: 4 ויאמרו אליו רבי האשה הזota נתפשה כשנטמאת בנאופיה: 5 ומשה צונו בתורה לסקל נשים כאליה ואתה מה תאמר: 6 ואך לנסתות אותו דברו זאת למצא עליו טונה ויכף ישוע למטה ויתו באצבעו על הקרקע: 7 ויהיו כאשר הוסיף לשאל אותו וישא את עניינו ויאמר אליהם מי בכם זך בלי פשע הוא ראשונה ידה בה אבון: 8 ויכף שנית למטה ויתו על הקרקע: 9 ויהיו כשמען וירק לבם אטם ויצאו אחד אחד החוצה החל מן הוקנים ועד האחרונים יותר ישוע לבדו והasha נצבת בהruk: 10 וישא ישוע את עניינו וירא כי אין איש בלתי האשה לברדה ויאמר אלה אשא איפה שטנייך הци הרשיך איש: 11 ותאמר לא אדרני ויאמר לך נם אני לא ארשיך לכני לדרכך ואל החטא עוד: 12 ויסקי ישוע וידבר אליהם לאמר אני אור העולם כל הילך אחריו לא יתהלך בחשכה כי אור החיים היה לו: 13 ויאמרו הפרושים על נשפק מעיד אתה עדותך אינה נאמנה: 14 וויען ישוע ויאמר אלה אם אעד על נשפי עדותך נאמנה יען כי ידעתך מאיין באתי ואני עלי נשפי עדותך נאמנה יען כי ידעתך מאיין באתי ואני אלך: 15 אתם לפה הבשר תשפטו ואני לא אשפט איש: 16 ואם אני כי יתהלך בחשכה כי לא לברדי הנני כי יעשה אתכם בני חורין חפשים באמות תהיו: 17 וגם בתורתכם כתוב כי ידעתו שני אנשים נאמנה היא: 18 אני הוא המעד עלי ונם האב שלחני יעדני: 19 ויאמרו אליו איו אביך ויען ישוע גם אתי גם את אביך לא ידעתם אלו אתי ידעתם כי עתה גם את אביכי ידעתם: 20 כדבריהם האלה דבר בבית האוצר במלמדו במקדש ולא תפשו איש כי לא בא עתו: 21 ווישע ויאמר אלהים אני

לרגע אותו ויישוע התעלם ויצא מן המקדש ויעבר כזאת: 41 את מעשי אביכם אתם עושים ויאמרו אליו לא ילדי זנונים אנחנו יש לנו אב אחד הוא האלהים: בוחום עבר וחלוף:

9 יהי בעברו וירא איש והוא עור מיום הולדו: 2 רישאלו אותו תלמידיו לאמר רבי מי הוא אשר חטא זהה אם ילדיו כי נולד עור: 3 ויען ישוע לא זה חטא ולא يولדייך אך למען גלו בו מעלי אל: 4 עלי לעשותות מעשי שלחיך בעוד יום יבוא הלילה אשר בו לא יוכל איש לפועל: 5 בהיותי בעולם אור העולם אני: 6 יהי בדברו זה וירק על הארץ ויעש טיט מן הרוק וימרחה את הטיט על עיני העור: 7 ויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלח פירושו שלוח וילך וירחץ ויבא ועיניו ראות: 8 ויאמרו שכני ואשר ראו אותו לפנים כי עור הוא ולא זה הוא היישב ומשאל: 9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך דומה לו והוא אמר אני הוא: 10 ויאמרו אליו במה אפו נפקחו עינייך: 11 ויען ויאמר איש אשר נקרא שמו ישוע עשה טיט וימרחה על עינייך ויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלח ואלך וארחץ ותארנה עינייך: 12 ויאמרו אליו אוי ויאמר לא ירדעתי: 13 ויביאו את האיש אשר היה עור לפנים אל הփרושים: 14 והודום אשר עשה בו ישוע את הטיט ויפקח את עיניו שבת היה: 15 וויסיפו לשאל אותו גם הփרושים איך נפקחו עיניו ויאמר אליהם טיט שם על עינייך וארחץ והנני ראה: 16 ויאמר מקצת הփרושים זה האיש לא מלאhim הוא כי לא ישמר את השבת ואחרים אמרוacha יוכל איש חטא לעשותות אותן כאלה והוא ריב בינוים: 17 וויסיפו ויאמר אל העור מה התאמר אתה עליו אשר פקח עינייך ויאמר נביא הוא: 18 ולא האמינו היהודים עליו כי עור היה וארו עיניו עד אשר קרא אל يولדי הנרפה: 19 וישאלו אותם לאמר זהה הוא בנים אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה עתה: 20 ויענו אתם يولדייך ויאמרו ידענו כי זה הוא בנים וכי נולד עור: 21 אבל איך הוא ראה עתה או מי

42 ויאמר אליהם ישוע אלו אליהם הוא אביכם כי עתה אהבם אותו כי אני יצאת וכתמי מאת האלים הן לא מני באתי אך הוא שלחני: 43 מודע לא תبني לשוני יונ לא תוכלון לשמע את דברי: 44 אתם מן אביכם השטן ולעשות את התאות אביכם חפצחים הוא רוץ נפש היה מראש ובאמת לא עמד כי אמת אין בו מדי דברי כוב משלו ידבר כי כוב הוא ואבי הacob: 45 ואני יונ דברי האמת לא האמינו לי: 46 מי בכם על עון יוכהני ואם אמת דברתי מודע לא האמינו לי: 47 אשר מאת האלים הוא ישמע את דברי האלים על כן אתם לא שמעתם כי איןכם מאת האלים: 48 או יונ היהודים ויאמרו אליו הלא התבנו אשר דברנו כי שמרוני אתה ושדך: 49 ויען ישוע שדרין כי רק את אבי מכבד ואתם תבוננו: 50 אכן לא אבקש את כבודך יש אחד אשר יבקש ווישפט: 51 אכן אמר אני אמר לכם אם ישמר איש את דברי לא יראה מות לנצח: (aiōn g165) 52 ויאמרו אליו היהודים עתה ידענו כי שדך הן אברם והנביאים מותו אתה אמרת אם ישמר איש את דברי לא יטע מות לנצח: 53 אתה גדול מאברהם אבינו אשר מות נם (aiōn g165) הנביאים מותו מה העשה את עצמך: 54 ויען ישוע אם אני מכבד את נפשי כבודך מאין אבי הוא המכבדarti אשר האמור עלייך כי הוא אליהם: 55 ולא ידעתם כמוכם אבל ידעתו ואת דברו שמרתו: 56 אברם אביכם שש לראות את יומי וירא וישמה: 57 ויאמרו אליו היהודים הנה איןך בן חמשים שנה ואת אברם דאית: 58 ויאמר אליהם ישוע אכן אמר אני אמר לכם בטרם הייתה אברם אני הוא: 59 אז ירימו אבנים

10 **אמן** אמן אני אמר לכם איש אשר לא יבוא דרך השער אל מכלא הצאן כי אם יעלה בדרך אחר נגב ופְּרִיצָן הָא: **2** ואשר יבוא דרך השער והוא רעה הצאן: **3** לו יפתח שמר הסף והצאן את קלו תשמענה והוא לצאנו בשם יקרא וויצו'ם: **4** ואחריו הוציאו את צאנו הוא יعبر לפניהן והצאן הילכות אחרים כי ידעו את קולו: **5** ואחריו יזר לא תלכנה כי אם ינוסו מפנוי כי את קול הורים לא ידעו: **6** המשל הזה דבר ישוע באוניהם והמה לא ידעו מה זאת אשר אמר אליהם: **7** וווסף ישוע וידבר אליהם אמן אמן אני אמר לכם אני הוא דלתה הצאן: **8** כל אשר בא לפני נקבים המה ופְּרִיצָם והצאן לא שמעו לקולם: **9** אני הדלת איש כי יבוא כי יושע ובצאתו ובבאו ימצא מרעה: **10** הנגב לא יבוא כי אם לנגב ולהרגן ולאבד ואני באתי לבבדור הביא להם חיים ומלא ספקם: **11** אני הוא הרעה הטוב הרעה הטוב יתן את נפשו بعد צאנו: **12** והשכיר אשר לא רעה הוא והצאן לא לו הנה בראותו כי בא הואב ישב את הצאן נס והואב יחתך ויבץ את הצאן: **13** השכיר ינוס כי שכיר הוא ולא יdag לצאנן: **14** אני הרעה הטוב וידעתית את אשר לי ונודעתת לאשר לי: **15** כאשר האב ידענו ואני ידעתי את האב ואת נפשי אתן بعد הצאן: **16** וצאן אחרות יש לי אשר אין מן המכלה הזאת ועלי לנحال נס אתן ותשמענה קולו והיה עדר אחד ורעה אחד: **17** על כן אהב אתי אבוי כי את נפשי אתן למען אשוב ואקחה: **18** ואיש לא יקחנה מatoi כי אם אני מעצמי אתנה יש בידי לחתה אתה ובידי לשוב לקחתה את המצווה הזאת לקחתו מעם אבוי: **19** ותהיו מחלקת נם בפעם הזאת בין היהודים על הדברים האלה: **20** ויאמר רביהם אלו הרגם אנחנו עורבים: **21** ויאמר אליהם אם עורבים היותם לא היה בכם חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאכם תעמד:

פקח את עיניו אנחנו לא ידענו הלא בן דעת הוא שאלו את פיו והוא יגיד מה היה לו: **22** כאות דבריו يولדי מיראתם את היהודים כי היהודים כבר נועצו לנדות את כל אשר יודה כי הוא המשיח: **23** על כן אמרו يولדי בן דעת הוא שאלו את פיו: **24** וויראו שנית לאיש אשר היה עור ויאמרו אליו תן כבוד לאלהים אנחנו ידענו כי האיש הזה חטא הוא: **25** וויען ויאמר אם האיש חטא הוא אני ידע אתה ידעתי כי עור לך איך פקח עיניך: **26** ויאמרו אליו עוד מה עשה משה ועתה הניי ראה: **27** וויען אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה לכם לשמע שנית החאבו נס אתם להיות תלמידיו: **28** וויחרפו אותו ויאמרו אתה תלמידיו ואנחנו תלמידיו של משה: **29** אנחנו יודעים כי אל משה דבר האלהים ואתה זה לא ידענו מאיין הוא: **30** וויען האיש ויאמר אליהם זאת היא הפלא ופלא כי לא ידעתם מאיין הוא והוא פקח את עיני: **31** וזהנה ידענו כי את החטאיהם לא ישמע אל כי אם את ירא האלהים ועשה רצונו אותו ישמע: **32** מעולם לא נשמע כי פקח איש עני עור מרחים: **33** (א) 165 g לולא היה זה מנת אליהם לא היה יכול לעשותות מאומה: **34** וויענו ויאמרו אליו הן בחטאיהם נולדה לך ואתה תלמידנו ויהדפהו להוציא: **35** וירושמע ישוע כי הדרפהו החוצה ויפנשו והואמר אליו התחמין בין האדים: **36** וויען ויאמר מי הוא זה אדני למען אממין בו: **37** ויאמר אליו ישוע הן ראיתו אותו והמדבר לך הנה זה הוא: **38** ויאמר אני מאמין אדני ווישתחו לו: **39** ויאמר ישוע אני לדין באתי לעולם הזה למען יראו העורבים והראים יכו בעורון: **40** ואשר היו עמו מן הפרושים שמעו דבריו ויאמרו אלו הרגם אנחנו עורבים: **41** ויאמר אליהם אם עורבים היותם לא היה בכם חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאכם תעמד:

אהיה חלה: 3 ותשלחנה אהיותיו אליו לאמר אדני הנה זה אשר אהבת חלה הו: 4 וושמעו ישוע ויאמר זאת המחלה איננה למות כי אם לכבוד האלים למען יכבד בה בן האלים: 5 וישוע אהב את מרתא ואת אחותה ואת עוזר: 6 ויהי כשמיין כי חלה ויתמהמה רישב יומים במקומו אשר הוא שם: 7 מאחריו כן אמר תלמידיו לכו ונשובה לארץ יהודה: 8 ויאמרו אליו להלמידיו רבי עתה זה בקש יהודים לסקלך ואתה השוב שמה: 9 ויען ישוע הלא שתים עשרה שעות ליום איש כי יילך ביום לא יוכל כי יראה אור העולם הזה: 10 אבל ההלך בלילה יוכל כי האור אין בו: כן צואת דבר ואחריו כן אמר אלהים לעוזר יידנו ישן הוא ואנכי ההלך למען עירנו: 11 ויאמרו תלמידיו אדני אם ישן הוא יושע: 12 וישוע דבר על מותו ומה מה שבעו כי על מנוחת השנה דבר: 13 או גלה ישוע את אונם ויאמר אלהים לעוזר מות: 14 ושמחה אני בגולכם כי לא הייתה שם למען האמינו ועתה נסעה ונלכחה אליו: 15 ויאמר תומא הנקרא דידומוס אל התלמידים חבריו נלכחה נם אנחנו למען נמות עמו: 16 ויבא ישוע וימצאחו זה ארבעה ימים שכב בCKER: 17 ובבית הני היה קרוב לירושלים בדרך חמיש עשרה ריס: 18 ורבים מן היהודים באו בית מרתא ומרם לנחם אתה על איחיה: 19 ויהי כשמי מרתא כי ישוע בא ותצא לקרתו ומרם יושבת בבית: 20 ותאמר מרתא אל ישוע אדני אלו היהת פה כי או לא מות א希: 21 ונס עתה ידעת כי כל אשר תשאל מות אלהים יתן לך אלהים: 22 ויאמר אלהים יושע קום יקום אחיך: 23 ותאמר אליו מרתא ידעת כי יקום בתקומה ביום האחרון: 24 ויאמר אלהים יושע אגני התקומה והחיים המאמין כי יהיה נם כי ימות: 25 וכל החי אשר יאמין כי לא ימות לעולם התאמני זאת: 26 ותאמר אליו כן אדני האמני כי אתה המשיח בן האלים

היה: 27 וויתה לך ישוע במקדש באולם של שלמה: 24 ויסבו אותו היהודים ויאמרו אליו עד אנה חתלה את נפשנו את המשיח אתה הגירה לנו ברור: 25 ויען אתם ישוע הן אמרתי אליכם ולא האמנתם כי המשים אשר אני עשה בשם אבי הם יעדו עלי: 26 אבל אתם לא תאמינו יען לא מצאיו אתם כאשר אמרתי לכם: 27 צאי תשמענה את קולי ואני ידעתין ואחרי תלכנה: 28 ואני אתן לך חי עולמים ולא תאבדנה לנצח ואיש לא יחתך אתה מידי: 29 αιόνιος g165, αἰώνιος g165, αἰώνιος g165

האב אשר נתן לי נדול הוא על כל ואיש לא יחתך אתה מיד האב: 30 אני ואבי אחד אנחנו: 31 או ירימו היהודים כפעם בפעם אבנים לסקל: 32 ויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הראייתם אתכם מאת אבי על אי זה מן המשים ההם תסקלני: 33 וויענו היהודים גדרך את אלהים ועל כי אדם אתה ותעש את עצמך לאלהים: 34 ויען אתם ישוע הלא כחוב בתרותכם אני אמרתי אלהים אתם: 35 חן קרא שם אלהים לאלה אשר היה דבר האלים אלהים והכתוב לא יופר: 36 ואיך התאמרו על אשר קדרשו האב ושלחו לעולם מגדף אתה יען אמרתי בן אלהים אני: 37 אם לא עשה את מעשי אבי אל תאמינו לי: 38 ואם עשותי ולא תאמינו לי האמינו נא למשי למען תדרו ותאמינו כי האב ואני בו: 39 או ישבו ויבקשו לחתשו וימלט מידם: 40 וילך וישב אל עבר הירדן אל המקום אשר הטביל שם יוחנן בתחלה וישב שם: 41 ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה אותן אבל כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמרת הוה: 42 ויאמינו בו רבים במקום ההוא:

11 ויהי איש חולה לעוזר שמו מבית הני כפר מרים ומרתא אחותה: 2 היא מרים אשר משחה את האדון בשמן המר ותגניב את רגליו בשערותיה ועתה לעוזר

48 אם נניח לו לעשות כלם יאמינו בו ובאו הרומיים ולקחו גם את אדרמתנו וגם את עמנוי: 49 ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן גדול בשנה ההיא אמר אליהם זה לא תדרעו מואמה: 50 אף לא ת התבוננו כי טוב לנו מות איש אחד بعد הגנו מאבד העם כלו: 51 וזהת לא דבר מלכו כי אם בהיותו כהן גדול בשנה ההיא נבא כי ישוע ימותה بعد העם: 52 ולא بعد העם בלבד כי אם לקבץ נם את בני אלחים המפוזרים והיו לאחדרים: 53 ויויעצו יחדרו להמיטו מהוות ההוא והלאה: 54 על כן לא התהלך ישוע עוד בתוך היהודים בנלו כי אם סר משם לארץ הקרובה אל המדבר אל עיר עפרים וינר שם עם תלמידיו: 55 ויקרכבו ימי הפסח ליהודים ועם רב עלו מן הארץ ירושלים לפני הפסח למן יטהרו: 56 ויבקשו את ישוע ובעמדם בבית המקדש נדברו לאמר מה תהשבו ה כי לא יבוא אל ההן: 57 והכתנים הגדרולים והפרושים גרו נורה אשר אם יידע איש את מקומו יודיעו למן יתפשהו:

12 וששת ימים לפני חג הפסח בא ישוע לבית היני מיקום לעזר אשר העיר אותו מעם המתים: 2 ויעשו לו שם משתה בערב ומרתא משרחת ולוודר היה אחד מן המსבכים אותו: 3 ותקח מרירים מפרקת נרד זך ויקר מادر לטרא אחת משקללה ותמשח בה את רגלו ישוע ותגנב את רגלו בשערותיה והביה י מלא ריח המפרקת: 4 ויאמר אחד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון איש קריות העתיד למסרו: 5 מודיע לא נמקרה המפרקת בשלש מאות דינר ונתן לעניים: 6 והוא לדבר את זאת מהמחלתו על העניים כי אם נגב היה וכיס הכסף אותו וישא כל אשר ישימו בו: 7 ויאמר ישוע הנicha לה ליום קבורתו צפנה זאת: 8 כי העניים תמיד הימה עמכם ואני איני תמיד עמכם: 9 וישמעו עם רב ביהודה כי שם הוא ויבאו לא בעבור ישוע לבדו כי אם לראות גם את לעזר אשר העירו

הבא לעולם: 28 ויהי אחר דברה זאת ותלך ותקרה למירום אחותה בסתר לאמר הנה המורה פה וקרא לך: 29 היא שמעה ותמהר למקום ותבא אליו: 30 וישוע טרם יבא אל הכהר כי עודנו עמד במקום אשר פנסתו שם מרטא: 31 והיהודים אשר באו אל ביתה לנחמה כראותם את מרירים כי קמה בהתאם וחצא הילכו אחריה באמרם כי הילכה לה אל הקבר לבכות ותבא מרירים אל המקום אשר ישוע עמד שם שמה: 32 ותבא אחותה אל הכהר לירגלו ותאמר לי אדרני אלוי היהת פה כי איז לא מת אחיך: 33 ויהי כראות ישוע אתה בכיה ונם היהודים אשר באו אתה בכיכים והזעם רוחו ויהי מרעד: 34 ויאמר איפה שמתם אותו ויאמרו אלוי אדרני בא וראה: 35 ויבך ישוע: 36 ויאמרו היהודים הנה מה גדרה אהבתו אותו: 37 ומקצתם אמרו הפקח עניי העור הילא יכול לעשות שם זה לא ימות: 38 וויסוף ואבן על מבואה: 39 ויאמר ישוע שאו את האבן מעלה ויאמר אליו מדרחא אחותה דמתה אדרני הנה כבר באש כי ארבעה ימים לו: 40 ויאמר אליה ישוע הלא אמרתי לך כי אים תאמיini תחזי את כבוד האללים: 41 וישאו את האבן אשר המת הושם שם וישוע נשא את עניי למירום ויאמר אודך אבי כי ענותני: 42 ואני ידעתי כי בכל עת עתני אלום בעבור העם הזה אשר סביבותיו דברתוי למן יאמינו כי אתה שלחתי: 43 ויהי הכלתו לדבר ויקרא בקהל גדול לעזר קום נא: 44 ויצא המת וידייו ורגליו כרוכת בחכרכין ופיו לוטים בסודר ויאמר אליהם יושע התירו אתו וילך לדרכו: 45 ורבים מן היהודים אשר באו אל מרירים בראותם את אשר עשה ישוע האמין בו: 46 ומקצתם הילכו אל הפרושים ויגידו להם את אשר עשה ישוע: 47 אז יקחיהם הכתנים הגדרולים והפרושים את הסנהדרין ויאמרו מה עשה כי איש הלווה עשה אותן הרבהה:

ויאמר לא לمعنى היה הקול הזה כי אם לمعنى: ¹⁰ וראשי הכהנים התייעצו להרנו גם את לעזר: ¹¹ כי בגוללו באו שמה רבים מן היהודים ויאמינו בישוע: ¹² ויהי ממחורת כשמיוע המון רב אשר באו להגן כי בא ישוע ירושלים: ¹³ ויקחו בידם כפות תמים ויצאו לקראו ויריעו לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל: ¹⁴ וימצא ישוע עיר אחד וירכב עליו כאשר כתוב: ¹⁵ אל תיראי בת ציון הנה מלך יבוא לך רכב על עיר בן אנתנות: ¹⁶ וכל זאת לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי אשר נרפא ישוע זכרו כי כן כחוב עליו וכי זאת עשו לו: ¹⁷ ויעידו העם אשר היו אצלם בקרואו אל לעזר לאצאת מן הכהר ויעיר אותו מעם המתים: ¹⁸ על זאת גם המון העם יצא לקראו על שםם כי עשה אותן הוצאות: ¹⁹ והפרושים דברו איש את אחיו לאמר הראיתם כי הועיל לא תועילו מאותה הנה כל העולם נמשך אחורי: ²⁰ ובתוך העלים להשתחות בחג הוו אנשי יונאים: ²¹ ויקרבו אל פילופוס איש בית צידה אשר בארץ הגליל וישראל ממננו לאמר אדרני לראות את ישוע הפסננו: ²² ויבא פילופוס וידן זאת אל אנדרו ואנדרו ופילופוס הנדנו אל ישוע: ²³ ויען אורם ישוע ויאמר בא השעה שיפאר בן האדם: ²⁴ אכן אמר אני אמר לכם אם לא יפלגנרג החתא אל תוך הארץ ומית ישאר לברור וכאשר מות יעשה נפשו בעולם הזה ינצרה לחיי נצח: ²⁵ האהוב את נפשו יאבדנה והשנא את פרי הרבה: ²⁶ האהוב את נפשו יאבדנה והשנא את החפש לשורתני לך אחרי ובאשר אהיה שם יהוה גם משורתני איש ישורתני אותו יכבד אבי: ²⁷ עתה נבהלה נפשי ומה אמר הושענוי אבי מן השעה הזאת אמר כי יש אחד אשר ידין אותו הדבר אשר דברתי הוא ידין אותו ביום האחרון: ²⁸ כי אני לא מלבי דברתי כי אם אבי השלה אותו הוא צוינו את אשר אמר ואת אשר אמר: ²⁹ והעם העמידים שמה כשםעם אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו מלאך דבר אותו: ³⁰ ויען ישוע

13

היותה למן בבואה תאמינו כי אני הוא: ²⁰ אכן אכן אני אמר לכם כי כל המקובל את אשר אשלחו אתי הוא מקבל והמקבל אתי הוא מקבל את שלתי: ²¹ ויהי ככלות ישוע לדבר הדברים האלה ויבהל בrhoתו ויעד ויאמר אכן אכן אני אמר לכם כי אחד מכם ימסרני: ²² ויתראו תלמידיו ויתמכו איש אל רעהו לדעת על מי דבר: ²³ ואחד מתלמידיו מסב על חיק ישוע אשר ישוע אהבו: ²⁴ וירמו לו שמעון פטרוס לדרש מי הוא זה אשר דבר עליו: ²⁵ ויפל על לב ישוע ויאמר אליו אדרני מי הוא: ²⁶ ויען ישוע תהה זה והוא אשר אטבל פהו להתו לו ויטבל את פהו ויתן הוא קרבו ויאמר אליו ישוע את אשר תעשה השטן אל קרבו ויאמר אליו ישוע את אשר תעשה עשה מהרה: ²⁸ וממן המסבים לא ידע איש על מה דבר כנסף תחת יד יהודה: ²⁹ והוא בקחו את פת הלחם מהר לצאת החוצה והי לילה: ³⁰ וזהו בקחו את פת הלחם עתה נתפאר בן האדם והאלחים נתפאר בו: ³² אם האלחים נתפאר בו נם האלחים הוא יפארחו בעצמו ובמהרה יפארחו: ³³ בני עוד מעט מזער אהיה עמכם אשר אני הולך לא תוכלו לבוא שמה כן אליכם אמר אני עתה: ³⁴ מצווה חדשה אני נתן לכם כי תאהבו איש את אחיו כאשר אהבתו אתם כן נם אתם איש את אחיו תאהבון: ³⁵ בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם בהיות אהבה בינוים: ³⁶ ויאמר אליו פטרוס אדרני أنها תלך ויען אותו ישוע אל אשר אני הולך שמה לא תוכל עתה ללבת אחדי אך אחרי כן תלך אחרי: ³⁷ ויאמר אליו פטרוס מדוע לא אוכל עתה ללבת כן תעשה: ³⁸ ויען אותו ישוע ה כי אחריך הן נשפי بعد נפשך אתה: ³⁹ ויען אותו ישוע ה כי

ולפני חן הפסח כ燒דע ישוע כי באה שעתו עבר מן העולם הזה אל אביו אשר אהב את בחריו אשר בעולם כן אהבם עד הקץ: ² ויהי אחרי החל הסודרה והשטן נתן לב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו: ³ וידע ישוע כי נתן אביו את הכל בידו וכי מלאחים בא ואל אליהם ישוב: ⁴ ויקם מעל השלחן ויפשט את בנדוי ויקח מטפחת ויחננה: ⁵ ואחר יצק במטפחת אשר הוא חגור בה: ⁶ ויקרב אל שמעון מטפחת ויהו אמר אליו אדרני אתה תרחץ את רגליך: ⁷ ויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה אין לך כתעת ואחריו כן תדע: ⁸ ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחץ את רגליך ויען ישוע אם לא ארחץ אך אין לך חלק עמי: ⁹ ויאמר אליו שמעון פטרוס אדרני לא בלבד את רגליך כי אם גם את ידי ואת ראשי: ¹⁰ ויאמר אליו ישוע המרחץ אין לו לרחץ עוד כי אם את הרגילים כי כלו טהור הוא ואתם טהורם אך לא כלכם: ¹¹ וכי ידע מי ימסרו על כן אמר לא כלכם טהורם: ¹² ויהי אחרי אשר רחץ את רגילים וילבש את בנדוי וישב להסב ויאמר אליהם הידעתם מה הדבר אשר עשיתו לכם: ¹³ אתם קראים לי رب ואדון והויטבתם אשר דברתם כי אני הוא: ¹⁴ لكن אם אני המורה והאדון רחצתי את רגילים נם אתם חיבים לרחץ איש את רגליך אחיו: ¹⁵ כי מופת נתתי לכם למען תעשו נם אתם אשר עשיתו לכם: ¹⁶ אכן אכן אני אמר לכם כי העבר איננו נדול מאדנו והשלוח איננו נדול משלחו: ¹⁷ אם ידעתם זאת אשריכם אם כן תעשה: ¹⁸ לא על כלכם דברתי יודע אני את אשר בחרתי בהם אך למען י מלא הכתוב אוכל להזכיר הנגיד עלי עקב: ¹⁹ מעתה אני אמר לכם בטרם

תתן נפשך بعد נפשי אמן אני אמר לך בטרם
ירקן התרנגול תכחש כי שלש פעמים:

14 אל יבהל לבבכם האמינו באלהים ובו האמינו:
בבית אבי מענות רבות ואם לא כן הוא כי עתה
הנדתי לכם הני הילך להכין מקום לכם: 3 וזה כי
הלבתי והכינותי לכם מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם
אליהם למען באשר אהיה שם תהיו נס אתם: 4 ואל אשר
אני הולך שמה ידעתם ואת הדרכך ידעתם: 5 ויאמר
אליו תומא אדני לא ידענו أنها אתה הילך ואיככה
נדע את הדרכך: 6 ויאמר אליו ישוע אני הני הדרכך
והאמת והחיה לא יבא איש אל האב כי אם על ירי: 7
לו ידעתם אתו נס את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אתו
וראיתם אתו: 8 ויאמר אליו פילוס אדני הרנו נא
את האב ודי לנו: 9 ויאמר אליו ישוע זה כמה ימים
אני אתכם ואתה פילוס הטרם תדענו הראה אתי
ראה את האב ולמה זה האמר הרנו את האב: 10
האיןך מאמין כי אני אבי באבי ואבי כי הוא הדברים
אשר אדרב אליכם לא מנפשי אני דיבר כי אני השם
בקרבי הוא עשה את המעשיהם: 11 והאמינו לי כי אני
באבי ואבי כי הוא ואם לא אך בכלל המעשיהם האמינו
לי: 12 אמן אני אמר לכם המאמין כי עשה נס הוא
את המעשיהם אשר אני עשה ונדרלות מלאה עשה כי
אני הולך אל אבי: 13 וכל אשר תשאלו בשם עשנו
למען יכבד האב בבנו: 14 כי תשאלו דבר בשם אני
עשנו: 15 אם אהבתם את מצותי תשמרו: 16 ואני
ашאלת מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן
אתכם לנצח: (165) 17 את רוח האמת אשר לא יכול
העולם להשינו באשר לא יראתו ולא ידעו ואתם
ידעתם אותו כי אתם שכנן הוא אף יהה בתוככם:
לא עזובכם יתומים אבואה אליכם: 18 עוד מעט
והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראו כי חי אני
וגם אתם היה תהיו: 20 והיה ביום ההוא ידוע תדענו כי

15 אני הנפן האמתית ואבי הוא הכרם: 2 כל
שריגי כי אשר איננו עשה פרוייסירנו ואשר עשה פרוי
יטהרנו להרבות את פרויו: 3 אתם כעת מטהרין
בעבור דברי אשר דברתי אליכם: 4 עמדו כי ואני
בכם כאשר השריג ביל עשה פרוי מאליו אם לא
עמדו בנפן כן נס אתם אם לא תעמדו כי: 5 אני הוא
הנפן ואתם השריגים העמד כי ואני בו הוא עשה
פרוי לרבי כי בלעדיו לא תוכלון עשה מואמה: 6
איש אשר לא יעמוד כי הילך כשריג החוצה ויישב
וילקטום וישליכום אל תוך האש והיה לבער: 7 וזה
אם תעמדו כי ודברי יהיו בכם ככל חפצכם תשאלו כי

16

ויעשה לכם: 8 בזאת נכבד אביכם בעשותכם פרי לרב והייתם לוי לתלמידים: 9 כאשר אהבנו אביכם אהבתינו הנה ינדו אתכם ואף באה השעה אשר כל הרגן אתכם ידמה להקריב עבודת אלהים: 10 וכזאת יעשה לכם עין גם את אביכם וגם את אתי לא ידע: 4 אבל הנדרת לכם את אלה למן אשר בבא השעה תזכרים כי אני אמץ את מצוות אביכם ועמדתי באהבתו: 11 אם תשמרו את מצוות אביכם ועמדתי באהבתו כאשר שמרתני גם אני אליכם בעבר תהיה שמחתו בכם ותמלא שמחתכם: 12 הנה זאת מצוות כי תאהבון איש את אחיו כאשר אהבתיכם: 13 אין לאיש אהבה יתרה מתחו אתה نفسך אחריהם: 14 ואתם ידרידם אם תעשו את אשר בעד ידרידיו: 15 לא אקרא לכם עוד עבדים כי אני מצוח אתכם: 16 לא תחרתם כי אם אלך לא יבא אליכם העבד איננו ידע את אשר יעשה אדוניו כי אם אמרתוי ידרידם כי כל אשר שמעתי מאת אביכם הודיעו אתכם: 17 לא תחרתם כי אם אמכי בחורתם בכם והפקתוי אתכם ללבכת ולעשות פרי ופירותם יקום והיה כל אשר תשאלו מאביכם בשם יתן לכם: 18 זאת אלה אני מצוח אתכם למן תאהבון איש את אחיו: 19 אם העולם שני אתכם דעו כי אני שנה ראשונה: 20 אל מון העולם הדיים כי או אהב העולם אתה אשר לו ויען כי אינכם מן העולם כי אם בחורתם מתחזק העולם לכון העולם ישנה אתכם: 21 זכרו את דברי אשר דברתוי אליכם העבד איננו נדול מאדוניו אם דרפו את נם אתכם ידרפו אם שמרו את דברי נם את דברכם ישמרו: 22 אבל כל זאת יעשו לכם בעבר שמי כי לא ידעו את שליחי: 23 לולא באתי ודברתי אליהם לא היה בהם חטא ועתה לא יוכלן להתנצל על חטאתם: 24 השנהathy ישנה נם את אחוי: 25 לא עשו את המעשיהם אשר איש זולתי לא עשה לא היה בהם חטא ועתה ראו ווישנו נם את אחוי נם את אחוי: 26 ובכוא הפרקלייט אשר אשלהנו לכם מאת שנאנו: 27 אביכם יתלהל לשלו: 28 האשה בלבדתה עצב לה כי באה עתה ואחריו ילדה את הילד לא תזכור עוד את עצבוניה משמחתה כי אדרם נולד לעולם: 22 וגם אתם

16 זאת נכבד אביכם בעשותכם פרי לרב והייתם לוי לתלמידים: 9 כאשר אהבנו אביכם אהבתינו הנה ינדו אתכם ואף באה השעה אשר כל הרגן אתכם ידמה להקריב עבודת אלהים: 10 וכזאת יעשה לכם את מצוות אביכם ועמדתי באהבתו: 11 אם תשמרו את מצוות אביכם ועמדתי באהבתו כאשר שמרתני גם אני אליכם בעבר תהיה שמחתו בכם ותמלא שמחתכם: 12 הנה זאת מצוות כי תאהבון איש את אחיו כאשר אהבתיכם: 13 אין לאיש אהבה יתרה מתחו אתה نفسך אחריהם: 14 ואתם ידרידם אם תעשו את אשר בעד ידרידיו: 15 לא אקרא לכם עוד עבדים כי אני מצוח אתכם: 16 לא תחרתם כי אם אלך לא יבא אליכם העבד איננו ידע את אשר יעשה אדוניו כי אם אמרתוי ידרידם יודיעו אתכם: 17 לא תחרתם כי אם אמכי בחורתם בכם והפקתוי אתכם ללבכת ולעשות פרי ופירותם יקום והיה כל אשר תשאלו מאביכם בשם יתן לכם: 18 זאת אלה אני מצוח אתכם למן תאהבון איש את אחיו: 19 אם העולם שני אתכם דעו כי אני שנה ראשונה: 20 אל מון העולם הדיים כי או אהב העולם אתה אשר לו ויען כי אינכם מן העולם כי אם בחורתם מתחזק העולם לכון העולם ישנה אתכם: 21 זכרו את דברי אשר דברתוי אליכם העבד איננו נדול מאדוניו אם דרפו את נם אתכם ידרפו אם שמרו את דברי נם את דברכם ישמרו: 22 אבל כל זאת יעשו לכם בעבר שמי כי לא ידעו את שליחי: 23 לולא באתי ודברתי אליהם לא היה בהם חטא ועתה לא יוכלן להתנצל על חטאתם: 24 השנהathy ישנה נם את אחוי: 25 לא עשו את המעשיהם אשר איש זולתי לא עשה לא היה בהם חטא ועתה ראו ווישנו נם את אחוי נם את אחוי: 26 ובכוא הפרקלייט אשר אשלהנו לכם מאת שנאנו: 27 אביכם יתלהל לשלו: 28 האשה בלבדתה עצב לה כי באה עתה ואחריו ילדה את הילד לא תזכור עוד את עצבוניה משמחתה כי אדרם נולד לעולם: 22 וגם אתם

כעת התעצבו אך אשוב אראה אתכם וSSH לכם ואין רק שמחכם מכם: ²³ וביום ההוא לא תshallוני דבר אמן אני אמר לכם כי כל אשר תהallow מאת אבי בשם יתנו לנו ²⁴ עד עתה לא שאלתם דבר בשם שallow ותקחו למען תמלא שמחכם: ²⁵ את אלה דברתוי אליכם במשלים אכן שעה באה ולא דבר עוד אליכם במשלים כי אם ברור אמלל לכם על אבי: ²⁶ ביום ההוא תהallow בשמי ואני אמר לכם כי אני אעתיר לאבי בעדכם: ²⁷ כי אבי נם הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתוני והאמנתם כי מאת אליהם יצחוי: ²⁸ מאת האב יצחוי ואבא לעולם אשובה אעוז את העולם ואלך אל אבי: ²⁹ ויאמרו אליו תלמידיו הנה כת ברור תמלל ולא תמשל משל: ³⁰ עתה ידענו כי כל ידעת ולא חצטרך כי ישאלך איש בזאת נאמין כי מאת אליהם יצאת: ³¹ וויען אתם ישוע עתה תאמין: ³² הנה שעה באה ועתה זה הגעה ונפוצותם איש איש לבתו ואתי חזובו לבדי ואני לבדי כי אבי עמדי: ³³ את אלה דברתוי אליכם למען כי יהוה לכם שלום בעולם יהיה לכם עני אך יאמץ לבבכם אני נצחתי את העולם:

17 את אלה דבר ישוע וישא עניינו השמיימה ויאמר אבי הנה באה השעה פאר את בנק למען נם בנק יפארך: ² כאשר נתת לו השלטון על כל בשיר למען יתן חyi עולמים לכל אשר נתת לו: ³ (αισθνιος g166) ⁴ ואלה הם חyi העולמים לרעת אתה אך אשר אתה לבדך אל אמת ואת ישוע המשיח אשר שלחת: ⁵ (αισθνιος g166) אני פארתיך בארץ כלתי פעלך אשר צויתני לשות: ⁶ את שמק הודעתך לבני האדם טרם היה העולם: ⁷ ואת דתך הולמים לך היו ולוי נתת אתם אשר נתתם לי מותך העולם לך היו ולוי נתת לך ואת דברך נצרו: ⁸ ועתה ידעו כי כל אשר נתת לך מה מעיך הוא: כי הדברים אשר נתת לך נתתי להם והם

כלם אחד כאשר אתה אבי כי אתה ואני בר והיו נם מהה בנו כאשר למען יאמין העולם כי אתה שלחתני: ²² ואני נתתי להם את הכבוד אשר נתת לך למען יהו אחד כאשר אנחנו אחד נחנו: ²³ אני בהם אתה כי למען יהו מושלים לאחד ולמען ירע העולם כי אתה שלחתני ואהבתם אותם כאשר אהבתני: ²⁴ אבי חפצתי כי נם הם אשר נתת לך יהו עמי באשר אהיה אני למען יהו את כבודך אשר נתת לך כי אהבתני לפני מוסדות עולם: ²⁵ אבי הצדיק הון העולם לא ידע אני ידעתיך ואלה הכירך כי אתה שלחתני: ²⁶ ואני הודיעתים את שמק להודיעם למען תהיה בם אהבה אשר אהבתני ואני אהיה בהם:

ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ועל לךו: ²⁰ ויען אותו ישוע אני בגלו דברתי אל העולם ותמיד למדתי בביה הכנסת ובביה המקדש אשר כל היהודים נקhalim שמה ולא דברתי דבר בסתר: ²¹ מה תהאל אתי שאל נא את השםיהם מה שדברתי אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי: ²² ויהי כדבריו הדברים האלה ויך אחד המשרתים העמד שמה את ישוע על הלחי ויאמר הכואת תענה את הכהן הנדול: ²³ ויען אותו ישוע אם רעה דברתי תנה עד כי רעה היא ואם טוב מודע תסתרני: ²⁴ וישלחו חנן אסור בזקים אל קיפא הכהן הנדול: ²⁵ ושמעון פטרוס עמד ומתחם ויאמרו אליו הלא נם אתה מתלמידיו ויכחש ויאמר אינני: ²⁶ ויאמר איש מעברי הכהן הנדול והוא מודע לאשר קצץ פטרוס את אונו הלא ראייתך עמו בתווך הגן: ²⁷ ויסוף פטרוס לכחש ופתאם קרא התרנגול: ²⁸ וויליכו את ישוע מבית קיפא אל בית המשפט ויהי בבקר השם והמה לא נכנסו אל בית המשפט למען אשר לא יטמא כי אם יאכלו את הפסה: ²⁹ ויצא פיטוס אליהם והוא על מה תאשימו את האיש הזה: ³⁰ ויענו ויאמרו אליו לולא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנהו אליך: ³¹ ויאמר אליהם פיטוס קחחו אתם עמכם ושעו משפטו כתורתכם ויאמרו אליו היהודים אין לנו רשות להמית איש: ³² למלאת דבר ישוע אשר דבר רשות אי זה מות עתיד הוא למות: ³³ ווישב פיטוס לרמזו אי זה מות עתיד הוא למות: ³⁴ אל בית המשפט ויקרא אל ישוע ויאמר אליו אתה הוא מלך היהודים: ³⁵ ויען אותו ישוע המלך תדבר זאת או אחרים הינו לך עלי: ³⁶ ויען פיטוס האף אני יהודי הלא עמך וראש הכהנים הסנירוך אליו מה עשית: ³⁷ ויען ישוע מלכותי איננה מן העולם הזה אם היותה מלכותי מן העולם הזה כי אז נלחמו לי משרתי לבתי המסר ביד היהודים ועתה מלכותי איננה מפה: ³⁸ ויאמר אליו פיטוס אם כן אף הוא מלך וציא החוצה עם תלמידיו מעבר לנחל קדרון ושם נן ויבא בו הוא ותלמידיו: ² וنم יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות נודע שהוא ישוע עם תלמידיו: ³ ויהי יהודה את הגדור ומשרתים מאת הכהנים הגדולים והפרושים ויבא שמה בנות ובפלדיים ובכלי נשק: ⁴ וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם ישוע אני הוא וגמ יהודה מוסרו הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא וגמ יהודה מוסרו עמד אצלם: ⁶ ויהי בדרבר ישוע אליהם אני הוא ויסנו אהור ויפלו ארצתה: ⁷ ויסוף ישוע הלא אמרתי ויאמרו את ישוע הנצרי: ⁸ ויען יושע את מוי התקשו לכם אני הוא לכן אםathy התקשו הינו לו לאלה וילכו: ⁹ למלאת הדבר אשר אמר מלאה אשר נתת לי לא אבד לי אף אחד: ¹⁰ ולשמעון פטרוס חרב וישפה ויר את עבד הכהן הנדול ויקצץ את אונו הימנית ושם העבר מלוכס: ¹¹ ויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל נדה הכי לא אשחה את הכווס אשר נתן לי אביו: ¹² אז תפשו הנדול ושר האלף ומשרתיו היהודים את ישוע ויאסרו: ¹³ וויליכו בראשונה אל חנן והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה נדולה בשנה ההיא: ¹⁴ הוא קיפא אשר ייעץ את היהודים כי טוב אשר איש אחד יאבד בעד כל העם: ¹⁵ ושמעון פטרוס והלميد אחר הלו יאבדו אחרי ישוע וה תלמיד הוה נודע לכהן הנדול ויבא עם ישוע לחצר הכהן הנדול: ¹⁶ ופטרוס עמד מחויז לפתח ויצא התלמיד الآخر המידע לכהן הנדול וידבר אל השערת ויבא את פטרוס פנימה: ¹⁷ ותאמר האמה השערת אל פטרוס הלא גם אתה מתלמידי האיש הזה ויאמר אינני: ¹⁸ והעבדים והמשרתים עברו אש גחלים כי עת קר היהת ויעמדו שם ויתחנמו וגמ פטרוס עמד עם מתחם: ¹⁹ ווישאל הכהן הנדול את ישוע על תלמידיו

ובלשונים נכתא: ¹⁴ ואזו הייתה הכתה הפסח והשעה כשבה הששית ויאמר אל היהודים הנה מליכם והם צעקו טול טול צלב אתו: ¹⁵ ויאמר אליהם פיטוס הצלב אצלב את מליכם ויענו ראש הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר: ¹⁶ או מסרו אליהם להצליבו ויקחו את ישוע וויליכו: ¹⁷ וישא את צלבו ויצא אל המוקם הנקרא מקום הגלגולת ובלשונים גלגולתא: ¹⁸ ויצלבו אותו שמה ושני אנשים אחרים עמו מוה אחד ומה אחד ויושע בתוך: ¹⁹ ופיטוס כתוב על לוח ושם על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך היהודים: ²⁰ ויהודים רבים קראו את המכתב הזה כי המוקם אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל העיר והמכתב היה בלשון עבר יון ורומי: ²¹ ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פיטוס אל נא כתוב מלך היהודים כי אם אשר אמר אני מלך היהודים: ²² וויען פיטוס ויאמר את אשר כתבו כתבתי: ²³ ויהי כאשר צלבו אנשי הצבא את ישוע ויקחו את בנדי ויחלקום לארכבה חלקים לאיש איש חלק אחד ונס את כבנתו והכנתה לא דורות תפורה כי אם מעשה ארנו מלמעלה ועד קזח: ²⁴ ויאמרו איש אל אחיו אל נא נקרעה לקרעים אך נפל עלייה נורל למי תהיה למלאת דבר הכתוב ייחלו בנדי להם ועל לבושי יפללו נורל ויעשו כן אנשי הצבא: ²⁵ ועל יד צלב ישוע עמדו אמו ואחותו אמו מרירים אשת קלופס ומרירים המגדלית: ²⁶ וירא ישוע את אמו ואת תלמידו אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל אמו אהה הנה וזה בנק: ²⁷ ואחר אמר אל תלמידו הנה זאת אמך ומן השעה היהיא אסף אתה התלמיד אל ביתו: ²⁸ ויהי מאחריו כן כאשר ידע ישוע כי עתה זה כללה הכלל למן ימלא הכתוב כלו אמר צמאתי: ²⁹ ושם kali מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמצז וישממו על אזוב ויקריבתו אל פיו: ³⁰ ויקח ישוע את החמצז ויאמר כליה וית את ראשו ויפקד את רוחו: ³¹ ולמגע אלה וייען ישוע אתה אמרת כי מלך אני לזה נולדתי ולזה באתי בעולם להעיר לאמת כל אשר הוא מן האמת ישמע בקולי: ³² ויאמר אליו פיטוס מה היה האמת ואחריו דברו זאת יצא שנית אל היהודים ויאמר אליהם אני לא מצאתי בו כל עון: ³³ חן מנהג הוא בכם כי אשלח לכם איש אחד חפשי בפסח הייש את נפשכם כי אשלח לכם את מלך היהודים: ³⁴ וויסיפו ויצעקו לאמր לא את האיש הזה אלא את בר אבא ובר אבא היה מרצה:

19 אז לפקח פיטוס את ישוע וויסרדו בשותים: ² ווישרנו אנשי הצבא עטרת קצים ווישימו אותו על ראשו וויעטהו לבוש ארגמן: ³ ויאמרו שלום לך מלך היהודים ויכחו על הלחין: ⁴ ויצא פיטוס עוד החוצה ויאמר אליהם הני מוציאו אותו אליכם למען תדרשו כי לא מצאתי בו כל עון: ⁵ וישוע יצא החוץ ועליו עטרת הקצים ולבוש הארגמן ויאמר אליהם פיטוס הגנה האדם: ⁶ ויהי כאשר ראהו הכהנים הגדולים והמשרתים ויצעקו לאמր הצלב הצלב ויאמר אליהם פיטוס קחחו אתם והצליבבו כי אני לא מצאתי בו אשמה: ⁷ ויענו היהודים תורה יש לנו ועל פי תורתנו חייב מות הוא כי עשה עצמו לבן אלוהים: ⁸ ויהי כשמע פיטוס את הדבר הזה ויאסף לרא עוד: ⁹ ווישב ויבא אל בית המשפט ויאמר אל ישוע מאין אתה ולא השיבו ישוע דבר: ¹⁰ ויאמר אליו פיטוס אליו לא תדבר הלא ידעת כי יש לאל ידי לצלבך ויש לאל ידי לשלחך: ¹¹ וויען ישוע לא הייתה לך רשות על לולא נתן לך מלמעלה לכון עון המסinner אני אליך גדול מעונך: ¹² אז יבקש פיטוס לשלחו והיהודים צעקו ויאמרו אם תשלח את זה איןך אהב לקיסר כי כל המתנשא להיות מלך מרד הוא בקיסר: ¹³ ויהי כשמע פיטוס את הדבר הזה הוציא את ישוע החוצה וישב על כסא המשפט במקום הנקרא בשם רצפה

לא תשאRNAה הנויות על הצלב ביום השבת כי ערָב שבת הוה ונдолְוּ יומם השבת ההוא שאלְוּ הוהודים מן פיטוס לשבר את שוקיהם ולהוריד אותם: ³² ויבאו אנשי הצבא ושברו את שוקי הראשון והשני הנצלבים עמו: ³³ ויבאו אל ישוע ובראתם כי כבר מת לא שברו את שוקיו: ³⁴ אך אחד מאנשי הצבאذكر בחנית את צדו וכרכע יציא דם ומים: ³⁵ ו/orהה את העיר ועדתו נאמנה והוא יודע כי האמת יניד מען נם אמרם תאמינו: ³⁶ כי כל זאת היה להמלאת הכתוב ועצם לא תשברו בו: ³⁷ ועוד כתוב אחר אמר והבית אליו את אשר דקרו: ³⁸ ויהי אחריו כן בא יוסף הרמתי והוא תלמיד ישוע אך בסתר מפני היהודים וישאל מאת פיטוס אשר יתנהו לשאת את נופת ישוע וניח לו פיטוס ויבא וישא את נופת ישוע: ³⁹ ויבא ערוב מר ואהלו כמאה ליטרין: ⁴⁰ ויקחו את נופת ישוע ויחתלוה בתכרכין עם הבשימים כאשר נהנים היהודים לכבר את מהזים: ⁴¹ ובמקום אשר נצלב שם היה נון ובן קבר חדש אשר לא הושם בו איש עד עתה: ⁴² שם שמו את ישוע כי ערָב שבת היה ליהודים והCKER קרוב:

20 ויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חש ותבא מרים המגדלית אל הCKER ותרא את האבן מוסרה מעל הCKER: ² ותרץ ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד אחר אשר חשך בו ישוע ותאמר אליהם הנה נשאו את האדון מCKERו ולא ידענו איפה הניחו: ³ וויצא פטרוס והتلמיד אחר וילכו אל הCKER: ⁴ וירוצו שניהם יהדו וימחר התלמיד אחר לרוץ ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הCKER: ⁵ וישקף אל תוכו וירא את התכרכין מנהום אך לא בא פנימה: ⁶ ויבא שמעון פטרוס אחריו ותוא נכנס אל הCKER וירא את התכרכין מנהום: ⁷ והסודר אשר הייתה

על ראשו איננה מנהת אצל החריכין כי אם מקפלה בלבד במקומה: ⁸ ויבא שמה נם התלמיד האחד אשר בא ראשונה אל הCKER וירא ויאמן: ⁹ כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קום יקום מעם המתים: ¹⁰ וישבו התלמידים וילכו אל ביהם: ¹¹ ומרים עמדה בוכיה מחוין לCKER ויהי בכוכחה ותשקף אל תוך הCKER: ¹² ותרא שני מלאכים לבושים לבנים ישבים במקום אשר שמו שם את נופת ישוע אחד מראשותו ואחד מרגלותיו: ¹³ ויאמרו אליה אשה למה תבכי ותאמר אליהם כי נשאו מזה את אדרני ולא ידעת איפה ישוע עמד ולא ידעת כי הוא ישוע: ¹⁵ ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי את מני תבוקש והיא חשבה כי הוא שמר הנון ותאמר אליו אדרני אם אתה נשאת אותו מזה הנידה נא לי איפה הנחתו ולקחתיו מכם: ¹⁶ ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו רבוני הוא מורה: ¹⁷ ויאמר אליה ישוע על תנעיב כי כי עוד לא עלייתך אל אבי אך לך נא אל אדו ותאמר אליהם אני עלה אל אבי ואביכם ועל אלה ואלהיכם: ¹⁸ ותבא מרים המגדלית ותשפר אל התלמידים כי ראתה את האדון וכזאת דבר אליה: ¹⁹ ויהי לעת ערָב ביום ההוא והוא אחד בשבת כאשר נסגרו דלתות הבית אשר נקבעו שם התלמידים מיראת היהודים ויבא ישוע ויעמד ביןיהם ויאמר אליהם שלום לכם: ²⁰ ובדברו זאת הראה אתכם את ידיו ואת צדו וישמחו התלמידים בראותם את האדון: ²¹ וויסוף ישוע לדבר אליהם שלום לכם כאשר שליחת האב כן אנכי שליחכם: ²² ויהי בדברו זאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם את רוח הקודש: ²³ ויהיה כל אשר תשלחו את חטאיהם ונסלח להם ואשר תחשימו יאשמו: ²⁴ ותומא אחד מנשים העשר הנקרא DIDOMOS לא היה בתוכם כבוא ישוע: ²⁵ וינידנו לו התלמידים

ונלחם לאכל: ¹⁰ ויאמר אליהם ישוע הביאו הלם מן הדנים אשר אהזותם עתה: ¹¹ ויעל שמעון פטרוס וימשך את המכ默ת אל היבשה והוא מלאה דנים נודלים מאה וחמשים ושלשה ולא נקראה המכ默ת אף כי רבים היו: ¹² ויאמר אליהם ישוע בא ברו לחם ואין נם אחד בתלמידים אשר מלאו לבו לשאל אותו מי אתה כי ידעו אשר הוא האדון: ¹³ ויבא ישוע ויקח את הלחם ויתן להם ונם את הדנים: ¹⁴ וזהת היא הפעם השלישיות אשר נגלה ישוע אל תלמידיו אחריו קומו עם המתים: ¹⁵ ויהי אחרי אכלם אמר ישוע על שמעון פטרוס שמעון בן יונה התאהב את יוחר מלאה ויאמר אליו כן אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו רעה את טלאי: ¹⁶ ויאמר אליו עוד הפעם שמעון בן יונה התאהב את יוחר ויאמר אליו כן אדני אתה צאני: ¹⁷ ויאמר אליו כי אהבתיך ויאמר אליו נהג את צאני: ¹⁸ אמן אמן אני אמר לך אליו ישוע רעה את צאני: ¹⁹ וכל זאת דבר יתנתק ונשאך אל אשר לא תחפץ: ²⁰ וכל זאת דבר לרמו על המיטה אשר יכבד בה את האללים ויהי ככלותו לדבר ויאמר אליו לך אהרי: ²¹ ויפן פטרוס יירא את התלמיד אשר ישוע אהבו הילך אחריהם הוא הנפל על לבו בעת הסעודה ונם שאל אדני מי הוא זה אשר ימסרך: ²² ויהי בראות אותו פטרוס ויאמר אל ישוע אדני זה מה הוא: ²³ ויאמר אליו ישוע אם חפצי כי ישאך עד בא מוה לך ולזאת אתה לך אהרי: ²⁴ על כן יצא הדבר הזה בין האחים כי התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי לא ימות אך אמר אם חפצי כי ישאך עד בא מוה זה לך: ²⁵ זה הוא תלמיד

הנשאים ראה ראיינו את האדון ויאמר אליהם אם לא אראה בידיו את רשם המסמרות ואשים את אצבעתי במקום המסמרות ואשים את ידי בצדיו לא אאמין: ²⁶ ויהי מקצתה שמנת ימים ותלמידיו שנית פנימה ותומא עמהם ויבא ישוע והדלות מסגרות ויעמד בינויהם ויאמר שלום לכם: ²⁷ ואחר אמר אל תומא שלח אצבעך הנה וראה את ידי ושלח את יידך הנה ושים בצד יאליהו אמר אליו אדני ואלהי: ²⁸ ויאמר אליו ישוע יען ראיית את האמונה אשר המאמינים ואינם ראים: ²⁹ והנה נם אותן אחרים רבים עשה ישוע לעני תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הזה: ³⁰ אך אלה נכתבו למען האמינו כי ישוע הוא המשיח בן אלהים ולמען היו לכל המאמינים חי עולם בשם: **21** ויהי אחרי כן ויסוף ישוע הגולות אל תלמידיו על ים טיבריה וכנה נגלה אליהם: ² שמעון פטרוס ותומא המכונה דידמוס ונתנאל מכונה אשר בארץ הגליל ובני זברוי ועוד שנים אחרים מתלמידיו ישבו יחדו: ³ ויאמר אליהם שמעון פטרוס הני הילך לדין ואמרו אליו נם אנחנו נלך עמק ויצאו ו邏הרו לדרת אל האניה וביליה ההוא לא אהזו מואה: ⁴ הבקר אור וישוע עמד על שפת הים ולא ידעו התלמידים כי ישוע הוא: ⁵ ויאמר אליהם ישוע בני הייש לכם אכל מאומה וירענו אותו אין: ⁶ ויאמר להם השיליכו המכ默ת מימיון לאניה ותמצאו וישליכו ולא יכלו עוד למשך אתה מרוב הדרנים: ⁷ ויאמר התלמיד ההוא אשר ישוע אהבו אל פטרוס וזה האדון ויהי כשמע שמעון פטרוס כי הוא האדון ויחנור את מעילו כי עירום היה ויתנבל אל הים: ⁸ והתלמידים הנשאים באו בספינה כי לא רחיקו מן היבשה כי אם כמאיתים אמה ומשכו את המכ默ת עם הדנים: ⁹ ויהי כצאתם אל היבשה ויראו שם נחלי אש ערוכים ודנים עליהם

המUID על אלה ואשר כתב כל זאת וידענו כי עדותו
נאינה: 25 ויש עוד מעשים רבים אחרים אשר עשה
ישוע ואם יכתבו כלם לאחד אחד אוחשנה כי גם
העולם כולו לא יוכל את הספרים אשר יכתבו אמן:

ישוע: ¹⁷ כי היה נמנה אנחנו זוכה בגורל השירות הזה:
 18 והנה הוא קנה לו שדה במחיר הרשעה ויפל על פניו ארצها ויבקע בתוך וישפכו כל מעיו: ¹⁹ וגם נודעה זאת לכל ישביו ירושלים ויקרא בשפטם לשדה החואן קל דמא הוא שדה הדם: ²⁰ כי כתוב בספר תהילים תהיו טירתו נשמה ואל יהו בה ישב ופקרתו יקח אחר: ²¹ ועל כן מן הצרך כי מן האנשים האלה אשר התהלו אנתנו כל ימי היות אדניינו ישוע יוצא ובאל פנינו: ²² החול מטבחית יהונן עד יום הלקחו מאננו כי אחד מהם יהיה לעד עמו על קומו מן המתו: ²³ ויעמידו שנים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ומתיה: ²⁴ ויתפללו ויאמרו אתה אדני הודיע כל הלבבות הראה נא מן השניהם האלה את האחד אשר בחרת בו: ²⁵ לקחת את גורל השירות הזה והשליחות אשר סר ממנה יהודה להלך אל מקומו: ²⁶ ויפילו גורלות ויפל הגורל על מותיה ויספח אל עשתי עשר השליחים:

2 וביום מלאת שבעת השבעות ויחאספו כלם לב אחד: ² ויהי פתאום קול רעש מן השמיים כקול רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישבו בו: ³ ותראינה אליהם לשנות נחلكות ומראיין כאש ותנוינה אחת אחת על כל אחד מהם: ⁴ וימלאו כלם רוח הקדרש ויהלו לדבר בלשנות אחרות כאשר נתנו הרוח להטיף: ⁵ ובירושלים שכנו יהודים אנשי חסד מכל נוי וגוי אשר תחת השמיים: ⁶ ויהי בהיות קול הרעש ההוא ויקבצו עם רב ויהו נבכים כי איש איש שמעם אתם מדברים בשפת עמו: ⁷ וישתוממו וויתמה ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים הללו גלילים מהה: ⁸ ואיך אנחנו שמעים אתם איש כשפה ארץ מולדתנו: ⁹ פרתים ומדים ועילמים וישבי ארם נהרים יהודה וקופורקיה פנטוס ואסיה: ¹⁰ פרוניא ופמפוליא מצרים וחביל לוב אשר על יד קוריני

הן המאמר הראשון תאופילוס עשיתיו על כל אשר החל שוע לעשות ולמד: ² עד היום אשר ל夸ם אחרי צתו ברוח הקדרש את השליחים אשר בחר בהם: ³ ואשר נם התיצב להם כי אחרי ענותו באות רבות בהראות אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האלילים: ⁴ ובאכלו לחם מהם צוה אתם לבלו סוד מירושלים כי אם להזוויל להבטחת האב אשר שמעתם ממי: ⁵ כי יוחנן הטביל במים ואתם תטבלו ברוח הקדרש בקרוב אחרי הימים האלה: ⁶ ויהיו כאשר נאפו יהדו וישראל לאמר אדניינו המשיב אתה בעת הזאת את המלוכה לישראל: ⁷ ויאמר אליהם לא לכם לדרת העתים והזמינים אשר יעד האב בשלטנו: ⁸ אבל תקבלו נבראה בבוא עליכם רוח הקדרש והייתם עדי בירושלים ובכל יהודה ובשומרון ועד קצה הארץ: ⁹ ויהיו כדברו אתה העלה והם ראים וישאהו ענן מנדר ענייהם: ¹⁰ ויביתו אחרי השמיימה בעברו והנה שני אנשים לבושי בדים נצבים עליהם: ¹¹ ויאמרו אתם אנשי הגליל מה תעמדו פה ועניכם השמיימה ישוע זה אשר لكم מאתכם השמיימה כן בוא יבוא כאשר ראותם אותו עליה השמיימה: ¹² וויפנו וילכו ירושלים מן ההר הנקרא הר הזוחים והוא קרוב לירושלים דרך תחום שבת: ¹³ ויבאו העירה ויעלו אל העליה אשר הוא ישבים בה פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי פילופוס ותומא בר תליי ומתי יעקב בן חלפי ושמעון הקנא ויהודה בן יעקב: ¹⁴ כל אלה היו שקדמים ייחדו לבב אחד להתפלל ולהתחנן ועםם הנשים ומרים אם ישוע וגם אחיו: ¹⁵ ובימים אלה קם פטרוס בתוכה תלמידים ומספר שמות גנקללים יחד כמו ושרים ויאמר: ¹⁶ אנשים אתם מן הצרך היה כי יملא הכתוב ההוא אשר דבר מקדם רוח הקדרש בפי דור על יהודה אשר היה מוביל את תשפי

והבאים מ羅מי נם יהודים נם נרים: ²¹ וכך כרתום וערבים הנה אנחנו שמעים אתם מספרים בלשנותינו נדלות האלים: ²² וישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש אל אחיו מה תהיה זאת: ²³ ואחרים לענו ויאמרו כי מלאי עסיס המה: ²⁴ או יעמוד פטרוס ועשה העשר עמו וישא את קולו וידבר אליהם אנשי יהודה וישבי ירושלים כלכם זאת תודע לכם והזינו אל דבריו: ²⁵ כי אלה לא שכוריהם המה כאשר חשבתם כי שעה שלישית ביום עתה: ²⁶ אבל זה הוא האמור על ידי יואל הנביא: ²⁷ והיה באחרית הימים נאם אליהם אשפיך את רוחיו על כלبشر ונבאו בינם ובניהם ובחוריכם חווונות יראו ווקניכם חלומות יחולמו: ²⁸ וכן על עברי ועל שפחותם ביום ההמה אשפיך את רוחיו ונכאו: ²⁹ ונתתי מופתים בשם ממעל ואთות בארץ מתחת דם ואש ותימרות עשן: ³⁰ השמש יהפוך לחץ והירח לדם לפני בוא יום יהוה הנדרול והנורא: ³¹ והוא כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט: ³²אנשי ישראל שמעו הדברים האלה ישוע הנצרי האיש אשר נאמין לכם מאת האלים בנכורות ובמופתים ובאותות אשר האלים עשה על ידו בתוככם אשר ידעתם נם אתם: ³³ אותו הנמר על פי עצת האלים הנחרצתה יודיעתו מוקם לקחתם ובידי רשותם הוקעתם והרגתם אותו: ³⁴ והאלים הקימו מן המתים בחזרה את חכלי המת באשר נמנע מן המת לעצר אותו: ³⁵ כי דוד אמר עלייו שיותי יהוה לנגיד תמיד כי מימי ני בלאמות: ³⁶ לכן שמח לבי ויגל כבודאי אף בשרי ישכן לבטה: ³⁷ כי לא תזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שתת: ³⁸ תודיעני ארחות חיים שבשבע שמות את פניך: ³⁹אנשים אחים הניחו לי ואדרבה באוני כלכם על דוד אבינו אשר נם נקבר וקברתו אנתנו היא עד היום הזה: ⁴⁰ והוא בהיותו נביא ומדעתו את השבועה אשר נשבע לו האלים להקים את המשיח את הנושעים:

3 ופטרוס ויוחנן עליים יהדו אל המקדש לעת התפללה בשעה התשיעית: ² ואיש אחד פסח מבטן

המשיח: 21 אשר ציריך כי יקבלו השמים עד ימי
שוב כל הדברים לתקונם אשר דבר עליהם האלים
בפני נבאיו הקדושים מימי עולם: (א' 165) 22 הן משה
אמר אל אבותינו נבאי יקיים לכם יהוה אלדייכם מקרוב
אהיכם כמו אליו השמעון ככל אשר ידבר אליכם:
והיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביה ההוא
ונכרתת מעמיה: 24 וגם כל הנביאים משماו אל ואשר
נבוא אחריו כלם הגידו מראש את הימים האלה: 25
אתם בני הנביאים ובני הברית אשר כרת האלים
עם אבותינו באמרו אל אברהם ונברכו בורעך כל
 mishpachot ha'ardah: 26 לכם בראשונה העמיד האלים
את עבדו יושע וישלחו לברך אתכם בשובכם כל
איש מראץ מעליכם:

4 ויהי בדברם אל העם ויקומו עליהם הכהנים
ווגnid בית המקדש והצדוקים: 2 כי חרה להם על
אשר למדו את העם והגנוו בישוע את תחית המתים:
3 וישלחו בהם את ידיהם וישימו במשמר עד
למהר כי כבר בא הארץ: 4 ורבים מהشمעים את
הדבר האמיןנו ויהי מספר האנשים כחמשת אלפים:
5 ויהי ממחרת ויקחלו שריהם ראשיהם וזקניהם
וסופריהם ירושלים: 6 ווחנן הכהן הנגול וכיפא וווחנן
ואלכסנדרוס וכל אשר ממשפחה הכהן הגדול: 7
ויעמידו אתם בטור וישאלום באיז זה כח ובאי זה
שם עשיהם זאת: 8 וימלא פטרוס רוח הקודש ויאמר
אליהם אתם ראש העם וזקן ישראל: 9 אם אנחנו
נחקרים היום על הטובה אשר עשינו לאיש חולה
וישאלם במה זה נושא: 10 יודע לכלכם ולכל עם
ישראל כי בשם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם
אותו ואשר האלים הקימו מן המתים כי בשם עמד
זה לפניכם בריא: 11 והוא האבן אשר מסתם אתם
הבונים ותהי לראש פנה: 12 ואין היושעה באחר ואין
תתחית השמים שם אחר הנთן לבני אדם אשר בו וושע:

אמו מובא שמה אשר יושיבתו יום יום שער המקדש
הנקרא שער המהדר לשאל מינותה מאת באי המקדש:
3. יהו כראותו אה פטרוס ואה יוחנן באים אל המקדש
ויבקש לבקשת מאתם צדקה: 4. וויסתכל בו פטרוס ונם
יוחנן ויאמר אליו הביטה אלנו: 5. ווישם פניו אליהם
בקותו לבקשת מאתם דבר: 6. ויאמר פטרוס כספ
זהובך אין לי אבל את אשר בידך אתנו לך בשם ישוע
המשיח הנצרי קום מטהלך: 7. ויאחזו ביד ימינו ויקם
אותו ויתחזקו פתאמ רגליו וקרסליו: 8. ווקפץ מטהלך
ויבא אל המקדש מטהלך ומרכז ומשבח את
האללים: 9. ויראהו כל העם מטהלך ומשבח את
האללים: 10. ויכירו אותו כי הוא אשר היה ושב לשאל
אדרהה בשער המהדר המהדר וימלאו שמה ושםמו

על הנשה לו: **נו** ווַיְהִי הוּא מְחַזֵּק בְּפֶטְרוֹס וּבְיוֹחָנֵן
וַיַּרְא אֲלֵיכֶם כָּל הָעֵם אֶל הָאָוֹלֶם הַנִּקְרָא אָוָלֶם שֶׁל
שְׁלָמָה וַיִּשְׁתּוּמוּ: **ז** וַיַּרְא פְּطָרוֹס וַיַּעַזְזֵב וַיֹּאמֶר אֶל
הָעֵם אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל מָה אַתֶּם תְּמִהוּם עַל זֹאת וּמָה
הַסְּתָכֵל בְּנֵי כָּאָלוֹ אֲנָהָנוּ בְּכָהָנוּ וּבְחִסְדֵּתָנוּ שָׁמָנוּ
אֲתָה זֶה מִתְהָלֵךְ: **ט** אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וּאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֶבְוֹתֵינוּ הוּא פָאֵר אֶת עֲבָדָיו יְשֻׁעָה אֲשֶׁר
אַתֶּם מִסְרָתָם אֹתוֹ וַיְחַשֵּׁת בּוֹ בְּפָנֵי פִּילָּטָס כַּשְׁחִיה
דָּרֶן לְפֶטְרוֹ: **י** אָבֵל אַתֶּם כְּחַשְׁתָּם בְּקָדוֹשׁ וּבְצָדִיק
וּבְקָשְׁתָם כִּי יְהִינָּה לְכֶם אִישׁ רְצָחָה: **יא** וְאֵת שֶׁר הַחִיָּים
הַרְגָּנָתָם אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים הַקִּימָוּ מִן הַמְּתִים וְאֲנָהָנוּ עָדִיו:
וְלֹמְעָן אִמּוֹנָת שְׁמֹו חֹזֶק שְׁמֹו אֶת הָאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר
ט אַתֶּם רָאִים וּמִכְּרִים אֹתוֹ וְהִאמְנוֹנָה אֲשֶׁר לְנוּ עַל יְדוֹ
וְעַתָּה אֲחִי יְדָעָה אֲנִי כִּי בְּבָלִי דָּעַת עֲשִׂיתָם נִמְמָתָם
טט רְאָשָׁיכֶם: **טט** וְהָאֱלֹהִים כִּכְהַמְלָא אֶת אֲשֶׁר הָגִיד מִקְדָּם
בְּפִי כָּל נְבִיאָיו כִּי יְעַנֵּה הַמֶּשֶׁיחָה: **טטט** לְכָן הַנְּחָמָמוּ וְשׁוּבוּ
וַיִּמְחֹה חַטָּאתְיכֶם: **טטט** לְמַעַן אֲשֶׁר יָבֹא יְמִי רֹוחָה מִלְּפָנֵי
יְהֹוָה וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר בָּשָׂרוֹ לְכֶם מִקְדָּם אֶת יְשֻׁעָה

13 וימלאו כלם רוח הקדש וירדברו את דבר האלhim בבטחון לבב: ³² וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר על אשר בידו לי הוא כי הכל היה להם בשותפות: ³³ ובגבורה גדולה יעדו השליחים על תקומת הארון ישוע וחסר גדור נمشך לכלם: ³⁴ כי לא היה בהם חסר דבר כי כל בעלי שדרות ובתים מכרו אותם ויביאו את כסף מהירות: ³⁵ וישימחו לרגלי השליחים ויתן לכל איש ואיש די מהסרו: ³⁶ ויוסף אשר כנוהו השליחים בשם בר נבא פרושו בן הנחמה איש לוי אשר נולד בארץ כתים: ³⁷ גם לו היה שדה וימכרהו ויבא את הכסף וישימחו לרגלי השליחים:

5 **ויאיש אחד ושמו חנניה עם אשתו שפירה מכבר את אהזתו:** ² ויקח מן המהיר וויתירהו ואשתו ידעת נם היא וחולק אחד הביאו וישם לרגלי השליחים: ³ ויאמר פטרוס חנניה למה זה מלא השטן את לבך לשקר ברוח הקדש ולהסתר ממהירות השדה: ⁴ הלא שלך היה טרם המכרו ונם אחריו נ麥ר היה בידך ולמה שמת על לבך הדבר זה לא שקרת לבני אדם כי אם **באלהים:** ⁵ וכשמע חנניה את הדברים האלה נפל ארצתו וינווע ותהי יראה גדולה על כל השמיים: ⁶ ויקומו הצעיריים ויאספו אותו וישאו החוצה ויקברחו: ⁷ וויען פטרוס ויאמר אליה והיא לא ידעת את הנעשה: ⁸ וויען פטרוס ויאמר אליה אמריו לי הבמיהר זהה מכתרם את השדה ותאמר כן במיהר זהה: ⁹ ויאמר פטרוס אליה למה זה נועדתם לנשות את רוח יהוה הנה בפתח רגלי המקברים את איש ונשאו אתך החוצה: ¹⁰ ותפלו פתחים לרגליו ותנווע והבחוריהם באו והנה מטה וישאו החוצה ויקברוח אצל איש: ¹¹ ותהי יראה גדולה על כל הקhal ועל כל השמיים את אלה: ¹² וויעשו אותן ומופתים רבים בקרוב העם על ידי השליחים וכולם

13 ויהיו כאשר ראו את בטהון לב של פטרוס וויתנן והבינו כי הדיווים ולא בעל חכמה המה וויתמדו עליהם ויכירום כי התחלכו עם ישוע: ¹⁴ וובראותם את האיש הנרפא עמד אצלם לא מצאו לדבר גנרטם דבר: ¹⁵ ויציוו אותם לצאת חוצה מן הסנהדרין וויתיצו יהדו: ¹⁶ ויאמרו מה נעשה לאנשים האלה הנה אותן גלו נעשה על ידיהם וגם מפרסם לכל ישבו ירושלים ולא יוכל לכחש בו: ¹⁷ אך למען לא ורבה הדבר בעם ויפרץ נזירה את גנערה לבתוי דבר עוד לכל אדם בשם זהו: ¹⁸ ויקראו אתם ויצוום אשר לא ידברו דבר ולא ילמדו בשם ישוע: ¹⁹ וויענו פטרוס ויהנן ויאמרו אליום הנכוון הוא לפני האלים שמעם להם יתר משמע לאלהים שפטו אתם: ²⁰ כי לא יוכל אנחנו לחדר מדבר את אשר ראיינו ושמנו: ²¹ וויסיפו לנוירם ובופטרו אתם באשר לא מצאו דבר לענוש אתם מפני העם כי כלם מהללים את האלים על הנעשה: ²² כי בין ארבעים שנה ומעלה היה האיש הוה אשר נעשה עמו אותן הרפואה הותא: ²³ ואחריו הפטרים באו אל אחיהם ויספרו להם את אשר אמרו אליהם הכהנים הנדרלים והזקנים: ²⁴ ויהיו כאשר שמעו את זאת וישאו את קולם בלב אחד לאלהים ויאמרו אדני אתה האל העשה את השמיים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בם: ²⁵ אשר אמרת בפי עבדך דוד למה רגשו גנים ולאמים יהנו ריק: ²⁶ ותיצבו מלכי הארץ ורוזנים ונסדי ייחד על יהוה ועל מישיחו: ²⁷ כי אמם נסדו הורדים ובנטים פילטוס עם הגנים ולאמי ישראאל על ישוע עבדך הקדוש אשר משותה: ²⁸ לעשות את אשר ידרך ועצתך מקדם נורה להיותה: ²⁹ ועתה אדני ראה את נערתם ותן לעבדך לדבר את דברך בכל בטהון לכם: ³⁰ בנטך את ידרך למרפאה ולתת אותן ומופתים בשם ישוע עבדך הקדוש: ³¹ ויהיו כאשר התפללו ויגע המקום אשר היו נקהלים שם

נאספו לב אחד באולם של שלמה: ³¹ ומן الآחרים אין איש אשר מלאו לבו לחולות עליהם אך הוקיר אתם העם: ³² אבל נספחו עוד יתר מאמינים אל האדון אנים ונשים הרבה מאר: ³³ עד כי נשוא את החולים אל הרחבות וישרומים על מטבח ומשכבותו למען אשר ילך פטרוס ונפל אך צלו על אחד מהם: ³⁴ ווגם המון עם הערים אשר מסביב נקבעו ירושלים מבאים את החולים ואת הנלחצים מרוחות טמאות וירפאו כלם: ³⁵ ויקם הכהן הגדול וכל אשר אתו להם אנשי כת הצדוקים וימלאו קנאה: ³⁶ וישראל יד בשילוחים וירגנו במשמר העיר: ³⁷ ויהי בלילה יפתח מלאך יהוה את דלתו בית הכהן ויצוים לאמר: ³⁸ לכו והתייצבו במקדש ודברו אל העם את כל דברי החיים האלה: ³⁹ והם כשמעם את זאת באו אל המקדש בהיות הבקר וילמדו שם ויבא הכהן הבני ישראל וישלחו אל בית האסורים להביא אותם: ⁴⁰ וילכו המשרדים ולא מצאים בבית הכהן וישבו וינידו לאמר: ⁴¹ את בית האסורים מצאו סנוור ומסגר ונמצא בו אדם: ⁴² ויהי כשמע הכהן ונניד המקדש והשمرים עמדים על הדלתות וכאשר פתחנו לא נמצאו בו אדם: ⁴³ ויאמר הכהן לאלה והבאים עלייהם וראשי הכהנים את הדברים האלה ויבחלו עליהם ויאמרו איך יפל הדבר הזה: ⁴⁴ ואיש אחד באוינד להם לאמר הנה האנשים אשר שמתם במשמר עמדים הם במקדש ומלמדים את העם: ⁴⁵ וילך שם הנגיד עם משרתו ויקחם אך לא בחזקה כי יראו מפני העם פן יסקלו: ⁴⁶ ויביאו אותם ויעמידם לפני הסנהדרין וישאלם הכהן הגדול לאמר: ⁴⁷ הלא צוה צוינו עליהם לבלתי למד בשם הזה והנה מלאתם את ירושלים תורהכם ותחפזו להביא עליינו את דמי האיש הזה: ⁴⁸ ויען פטרוס והשליחים ויאמרו הלא עליינו להකשב בקהל אלהים מהקשיב בקהל בני אדם: ⁴⁹ אלהי

6 בימים ההם כאשר רבו התלמידים הייתה תלונת הינוים על העברים על אשר העלימו עיניהם מאלמנתויהם לבלי תחת להן יום אמת אורתון: ⁵⁰ ויקראו שנים העשר את המון התלמידים ויאמרו לא נואה לנו כי ועוז את דבר האלים ונשמע את השלחנות: ⁵¹ לכן אחי ברו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם טוב להם ומלאים רוח הקדש וחכמה ונפקודם על העניין הזה: ⁵² ואנחנו נשקד על

ארבע מאות שנה: 7 וגם את הנווי אשר יעבדו דן אני אמר אלהים ואחריו כן יצאו ויעדוני במקום זהה: 8 ויתן לו את ברית המילה ובכון הוליד את יצחק וימל אותו ביום השמיני ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את שניים עשר האבות: 9 ויקנאו האבות ביוסף וימכרו אותו מצרים ואלהים היה עמו: 10 ויצילו מכל צרותיו ויתן לו חן וחכמה לפני פרעה מלך מצרים וישימחו שליט על מצרים וכנען וצරה נורלה ויהי רעב על כל ארץ מצרים וכנען וצרא נורלה ואבותינו לא מצאוأكل: 12 וישמע יעקב כי ישבר במצרים וישלח שמה את אבותינו בפעם הראושונה: 13 ובפעם השנייה התודע יוסף אל אחיו ומולדת יוסף נגלה לה פרעה: 14 וישלח יוסף ויקרא ליעקב אביו ולכל משפחותו שבבאים וחמש נשפ: 15 ויריד יעקב בקרבר אשר קנה אברהם בכספי מיר בני חמור אבי שכם: 17 ויהי כאשר קרבה עת ההבטחה אשר נשבע אליהם לאברהם וינדל העם וירב במצרים: 18 עד כי קם מלך אחר אשר לא ידע את יוסף: 19 וזה התהכם למשחתו וירע לאבותינו וייצו אתם להשליך את עלייהם אלפני השדה לבתי החיים: 20 בעת ההיא נולד משה ויהי טוב לאלהים ויהי אמון בביה אביו שלשה ירחים: 21 וכאשר השליך אספה אותו בת פרעה ותגדרלו לה לבן: 22 וילמד משה בכל חכמה מצרים ויהי גיבור בדברים ובמעשים: 23 ובמלאת לו ארבעים שנה עלה על לבו לפקד את אחיו בני ישראל: 24 וירא איש אחד מעשך חנן ויוושע לו ויקם נקמת המכחה בהכותו את המצרי: 25 ויחשב בלבבו כי יבינו אחיו אשר על ידו יותן האלהים להם תשועה והם לא הבינו: 26 ויהי ביום השני ויבא בתוכם והם נצית ויבקש לשות שלום בינויהם לאמר אנשים אחיהם את ולמה תעשken איש את אחיו: 27 והעשך את רעהו הדפו

התפללה ועל שםוש הדבר: 5 וויתב הדבר לפני כל ההמון ויבחרו את אספנוס איש מלא אמונה ורוח הקדרש ואת פילופוס ואת פרוכורוס ואת ניקנור ואת טימון ואת פרמנס ואת ניקלס נר אנטוכיא: 6 את אלה העמידו לפני השליחים ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם: 7 ויהי דבר האלהים הולך ונDEL וירב מספר התלמידים בירושלים עד מאי גם המון רב מן הכהנים נכנוו אל האמונה: 8 ואספנוס מלא אמונה ונבורה וייש אחות ומופתים נדולים בקרוב העם: 9 ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרא על שם הליברטינים ושל קורינים ואלכסנדריים ומן בני קיליקיא ואסיה ויתוכחו עם אספנוס: 10 ולא יכול עמד לננד החכמה והrhoה אשר דבר בו: 11 ויסיתו בו אנשים אמרים שמענו אותו מדבר נדופים במשה ויעוררו את העם ואת הוקנים והסופרים ובאליהם: 12 ויקומו עליו ויתחפחו ויביאו לפני הסנהדרין: 13 ויעמידו עדי שקר אשר אמרו איש זה איננו חדל מהشيخ דברים ננד מקום קדש זהה וננד התורה: 14 כי שמעהו אמר זה ישוע הנצרי יתין את המקום הזה וישנה את החוקים אשר מסר לנו משה: 15 ויסתכלו בו כל היישבים בסנהדרין ויראו את פניו לפני מלאך אלהים:

7 ויאמר הכהן הנדרול האמתה הוא אשר דברו: 2 ויען ויאמר אנשים אחיהם ואבות שמעו אלהי הכבוד נרא אל אברהם אבינו בהוותו באדם נהרים לפני שבתו בחורן: 3 ויאמר אליו לך מארץ וממלכתך ובא אל הארץ אשר ארך: 4 ויצא מארץ כשרים וישב בחורן ואחריו מות אביו העביר אותו שם אל הארץ הזאת אשר אחם ישבים בה עתה: 5 ולא נתן לו נחלה בה אף לא מדרך כף רגל ויבטה לתחה לאחוזה לו ולזרעו אחריו ועוד לא היה לו בן: 6 ויאמר לו אלהים כי גור יהיה זרעך לא להם ועבדום וענו אתם

כתחנית אשר ראה: 45 ואבותינו לקחו ונם הביאו אתם הם ויהושע בראשם את ארצות הגוים אשר נרש אתם אלהים מפני אבותינו עד ימי דוד: 46 והוא מצא חן בעינו אלהים וישאל למצא משכנות לאלהי יעקב: 47 ושלמה בנה לו בית: 48 אבל העליון לא ישכן בחילולות מעשי ידים כאשר אמר הנביא: 49 השם כסאי והארץ הדרם רגלי א' זה בית אשר תבנו לי אמר יהוה וא' זה מקום מנוחתי: 50 הלא את כל אלה יורי עשתה: וקשי ערך וערלי לב ואונים ממרימים היותם תמיד ברוח הקדש כאבותיכם נם אתם: 52 מי מהנביאים אשר לא רדפוهو אבותיכם אף המתו את המבשרים מקדם ביאת הצדיק אשר עתה היותם אתם מוסריו ומרצחו: 53 אתם אשר קבלתם את התורה על ידי מלאכות המלאכים ולא שמרתם אותה: 54 והוא כשםם את אלה התרנוו לבכם ויחרקו עליו שניהם: 55 והוא מלא רוח הקדש ויבט השמימה וירא את כבוד אלהים ואת ישוע נצב לימיון האלים: 56 ויאמר הני ראה את השם נטהחים ואת בן האדם נצב לימיון החלום: 57 ויצעקו בקול נדול ויאטמו את אוניהם ויתנפלו עליו כלם יחד: 58 וידחפו חוצה לעיר ויסקלו אותו באבנים והערדים פשטו אותו בנדיהם לרנלי בחור אחד ושמו שאל: 59 ויסקלו אותו אספנוס והוא משוע ואמר אדני ישוע קיבל את רוחו: 60 ויכרע על ברכוו ויצעק בקול נדול יהוה אל תשמר להם את החטא הזה ויהי אחורי דברו בדבר הזה ווישן:

8 ושאל גם הוא רצה בהרנתו ותהי ביום ההוא רדיפה גדולה על הקהלה אשר בירושלים ויפצו כלם בערי יהודה ושמرون בלבד מן השילוחים: 2 וישאו אונים חסדים אלה אספנוס ויקברתו ויסփרו עליו מספד נדול: 3 ושאל החריב את הקהלה וישוטט בכתים ויסחב שם אנשים ונשים ויסנירם לכלא: 4 והנפוצים עברו הארץ ויבשרו את הדבר: 5 ופילופס

לאמר מי שמק לאי שר ומשפט עליינו: 28 הלהרני אתה אמר כאשר הרנתה אתמל את המצרי: 29 ויברחה משה על הדבר הזה ויהי גור בארץ מדין ווילד שני בנים: 30 ובמלאת ארבעים שנה נראה אליו מלאך יהוה במדבר הר סיני בלבת אש מותך הסנה: 31 וירא משה ויתמה על המראה ובسورו לראות ויהי קול יהוה אליו: 32 אגci אלהי אבותיך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויחרד משה וירא מהביט: 33 ויאמר אליו יהוה של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומדת עליו אדמת קדרש הוא: 34 ראה ראיינו את עני עמי אשר במצרים ואת נאחים שמעתי וارد להצילים ועתה לך ואשליך מצרים: 35 והוא משה אשר כחשו בו לאמר מי שמק לשך ומשפט אותו שלח האלים לשך ונאל ביד המלאך הנראה אליו בסנה: 36 והוא הוציאם ויעש אותן ומפתים בארץ מצרים ובסוף ובמדבר ארבעים שנה: 37 והוא משה אשר אמר אל בני ישראל נביא מקרב אחיכם כמוני קיים לכם יהוה אלהיכם אליו תשמעון: 38 והוא אשר היה בקהל במדבר עם המלאך הדרך אליו בהר סיני ועם אבותינו ואשר קיבל דבריהם לחתת לנו: 39 והוא אשר אבותינו לא אבו לשמע לו כי אם מסכו אותו אליהם אשר יכלו לפניו כי זה משה אשר העלו הארץ מצרימה: 40 ויאמרו אל אהרן עשה לנו בימים ההם ויזבחו זבחים לאليل וישמחו במעשה ידיהם: 42 ויפן מהם האלים ויתנים לעבר את צבא השם כאשר כתוב בספר הנביאים הובחים ומונחה הונstem ל' במדבר ארבעים שנה בית ישראל: 43 ונשאתם את סכת מלכם ואת כוכב אלהיכם רמנון הצלמים אשר עשיהם להשתחות להם והגלותי אתכם מהלאה לבבל: 44 משכן העדות היה לאבותינו במדבר אשר צוה המדבר אל משה לעשות אותו

ירד אל עיר שמרון ויכרזו להם את המשיח: ⁶ ויקש יהוה שבו ירושלים ויבשרו את הבשורה בכפרים המון העם בלב אחד אל אמר פילפוס בשם עם ובראותם את האותות אשר עשה: ⁷ כי רבים היו אוחזין פילפוס לאמר קום לך הנבנה על הדרך הירדת מירשלים עזזה והיא הרבה: ²⁷ ויקם וילך והנה איש כוש והוא סריס ושליט לדרך מלכת כוש וממנה על כל נגניה אשר עליה אל ירושלים להשתחות: ²⁸ ויהי בשובו והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר ישועה הנביא: ²⁹ ויאמר הרוח אל פילפוס נשא והלה עלי המרכבה הזאת: ³⁰ וירץ פילפוס אליה וישמע אליו קרא בספר ישועה הנביא ויאמר הנם תבין את אשר אתה קורא: ³¹ ויאמר ואיככה אוכל אם אין איש יותר וירני ויבקש מאת פילפוס לעלות ולשבת אצלו: ³² וענין הכתוב אשר קרא זה הוא כשה לטבח יובל וכrangle לפניו גוזיה נאלמה ולא יפתח פיו: ³³ בעצר משפטו לך ואת דורו מי ישוחח כי גנורו מארץ חייו: ³⁴ ויען הסריס ויאמר אל פילפוס אשה מה מך עלי מי הנביא מדבר את זאת על נפשו או על איש אחר: ³⁵ ופתח פילפוס את פיו ויהל מון הכתוב הזה ויבש את יושע: ³⁶ ויהי בעברם בדרך ויבאו אל מקום מים ויאמר הסריס הנה מים מה ימנعني מהטבל: ³⁷ ויאמר פילפוס אם מאמין אתה בכל לבך מתר לך תוך המים פילפוס והסריס יוטבל אותו: ³⁹ ויהי כי עלו מן המים וישא רוח יהוה את פילפוס ולא יטפ הסריס לראותו כי הלך בדרךו שמה: ⁴⁰ וofilpos נמצא באשדוד ויעבר ויבש בכל הערים עד באן רעתק זאת והתنان אל האלים אויל הسلح לך לקסרין:

9 ושאל עודנו יפה עם ורצח על תלמידי הארון ויבא אל הכהן הנגדל: ² וישאל מאתו מכתבים לדמשק אל בתו הכנסיות למען אשר יאסר את אשר נמצא בדרך ההייא אנשים או נשים ויבאים ירושלים:

יהיה מלפניהם בעיר מכשף ומשמעים את עם שמרון אמרו על נפשו כי נגדל הוא: ¹⁰ ויקשיבו אליו מקטנים עד נדולם לאמר זה הוא נבורת האלים הנדולה: ¹¹ ויקשיבו אליו על היוטו משמעים אותו בכספי ימים רבים: ¹² ויהי כאשר האמינו לפילפוס בברשו את מלכות האלים ואת שם ישוע המשיח ויטבלו אנשים ונשים: ¹³ ויאמן שמעון נס הוא ויטבל וידבק בofilpos וירא את האותות והנפתים הנדרלים אשר נשׂו ווישתומים: ¹⁴ וישמעו השליחים אשר בירושלים קיבלה שמרון את דבר האלים וישלחו אליהם את פטרוס ואת יוחנן: ¹⁵ וירדו שמה ויחפללו בעדם אשר קיבלו את רוח הקדש: ¹⁶ כי הרוח לא צלחה עד עתה על אחד מהם והם רק נטבלים בשם האדון ישוע: ¹⁷ ויסמכו את ידיהם עליהם ויקבלו את רוח הקדש: ¹⁸ ויהי בראות שמעון כי בסמיכות ידי השליחים נתן רוח הקדש ויבא לפניהם כסף: ¹⁹ ויאמר תנו לנו נם לי את היכלה הזאת אשר קיבל את רוח הקדש כל אשר אשים עליו את ידי: ²⁰ ויאמר אליו פטרוס כסף יהיו לך לאבדון יען חשבת לקנות במחירות את מחת האלים: ²¹ אין לך חלק ונורל בדבר זה כי לבבך איננו ישר לפני האלים: ²² ועתה שוב מראתך זאת והתنان אל האלים אויל הسلح לך מזמת לבבך: ²³ כי ראה אני כי באת לידי מרורת רוש וחרצבות ריש: ²⁴ ויען שמעון ויאמר העתינו אתם בעדי אל יהוה לבתיו בוא עלי דבר מכל אשר אמריהם: ²⁵ והמה אחורי אשר העידה ודברו את דבר

ויהי הוא הילך וקרב לדמשק והנה בהתאם נגה עליון ולמפני זאת בא הגנה להבאים אסורים לפני ראשי הכהנים: ²² ושאל היה הולך וחוק ויהם את היהודים ישבו דמשק בהוכיחו כי זה הוא המשיח: ²³ ויהי כי ארכו לו שם הימים ווועצז היהודים יהרו להמיהתו: ²⁴ ויודע לשאול ארבעם והמה שמרו את השערים יומם וליליה למען ימיההו: ²⁵ ויקחו את התלמידים לילה ווירויידחו בסל' بعد החומה: ²⁶ ויהי כבאו שאול ירושימה ויבקש להלota אל התלמידים ויראו כלם מפניהם ולא האמינו כי תלמיד הוא: ²⁷ ויקח אותו בר נבא ויביאו אל השליחים ויספר להם את אשר ראה בדרכך את האדון וכי הוא דבר אליו ואיך לדמשק השמייע בבחון את שם ישוע: ²⁸ ויהי אתם יוצאים ובא בירושלים: ²⁹ ויקרא בבחון בשם האדון ישוע וידבר ויתוכח גם עם היהודים היוונים והם זממו להמיהתו: ³⁰ וישמעו האחים ווירידו אותו לקסריין וישלחו אל טرسוס: ³¹ ויהי שלום לקהלות בכל מקומות יהודה והגליל ושמرون ותבנינה ותתהלך ביראת האדון ותרבינה בנהמת רוח הקדש: ³² ויהי בסבב פטרוס בכל המקומות וירד גם אל הקדושים אשר ישבו بلد: ³³ וימצא שם איש בשם אניס והוא שכב על משכבו זה שמנה שנים והוא נכח אברים: ³⁴ ויאמר אליו פטרוס אניס רפאך ישוע המשיח קום הצע לך אתה ויקם פתאם: ³⁵ ויראו אותו כל ישבו לדר והשרון ויפנו אל האדון: ³⁶ ותלמידה ביפו ושמה טביהה תרגומו צביה והיא מלאה מעשים טובים וצדקה אשר עשתה: ³⁷ ויהי בימים ההם ותחל והמת וירחצז אתה וישמו בעליה: ³⁸ וולד קרובה היא ליפו וישמעו התלמידים כי פטרוס שם וישלחו אליו שני אנשים ויפצרו בו לבתיו העצל לעבר אליהם: ³⁹ ויקם פטרוס וילך אתם ובכאו העלהו אל העליה ותנסהו אליו כל האלמנות בוכיות ומראות לו את הכתנת ואת הבנדים בן האלהים: ⁴⁰ וישתוממו כל השמעים ויאמרו הלא זה הוא אשר האבד בירושלים את קראי השם הזה ויהי הוא הילך וקרב לדמשק והנה בהתאם נגה עליון מסביב אoor מן השמים: ⁴ ויפל ארצה וישמע קול מדבר אליו שאל שאל למה תרדפני: ⁵ ויאמר מי אתה ארני ויאמר האדון אני ישוע אשר אתה רודף קשה לך לבט בדרבנות: ⁶ והוא חרד ונבעת ויאמר אדני מה תחפץ ואעשה ויען האדון קום לך העירה ויאמר לך את אשר עלייך לעשות: ⁷ והאנשים אשר הلقו אותו עמדו נאלמים כי שמעו את הקול ואיש לא הביטו: ⁸ ויקם שאל מן הארץ ובפתחו את עיניו לא ראה איש ויחזקן בידו וויליכו לדמשק: ⁹ ויהשכו עיניו מראות שלשת ימים ולא אכל ולא שתה: ¹⁰ ותלמיד אחד היה בדמשק חנניה שמו ויאמר אליו האדון במחזה חנניה ויאמר הנני אדני: ¹¹ ויאמר אליו יהודה לאיש טרסי ושמו שאל כי הגה הוא מהפלל: ¹² וירא במחזה והנה איש ושמו חנניה בא החדרה והשם עליו את ידו למען ישוב ויראה: ¹³ ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי רבים מספרים על האיש הזה כמה רעות עשה לקושיך בירושלים: ¹⁴ וגם פה רשyon יש לו מأت ראש הכהנים לאסר את כל הקרים בשם: ¹⁵ ויאמר אליו האדון לך כי כל חפץ הוא לי לשאת את שמי לפני גויים ומלכים ולפניהם בני ישראל: ¹⁶ כי אני אראהו כמה יש לו לסלל למעןשמי: ¹⁷ וילך חנניה ויבא הביתה ושם את ידיו עליו ויאמר שאל אדו האדון ישוע הנראה אליו בדרך אשר באת בה שלחני למען תשוב ותראה והמלא רוח הקדש: ¹⁸ וכרגע נפל עניינו כמו קששים וישב פתאם לראות ויקם ויטבל: ¹⁹ ויאכל לחם ויחזק וישב שאל ימים אחדים עם התלמידים אשר לדמשק: ²⁰ וימחר ויקרא בכתו הכנסות את המשיח לאמר כי הוא הוא בן האלהים: ²¹ ווישתוממו כל השמעים ויאמרו הלא אשר עשתה צביהה בעודה עמהן: ⁴⁰ וויצא פטרוס

על המראה אשר ראה והנה האנשים השלוחים מأت קרניליויס שאלו לבית שמעון ויעמדו על הפתחה: ¹⁸ ויקראו וידרשו הייש מתגורר שם שמעון המכנה פטרוס: ¹⁹ ובפטרוס עודנו חשב עם לבבו על המראה והrhoח אמר אליו הנה שלשה אנשים מבקשים אותך: ²⁰ לכן קום רד ולכה נא אתם ואל תחתהמה כי אני שלוחתים: ²¹ וירד פטרוס אל האנשים הנשלחים אליו מأت קרניליויס ויאמר אני האיש אשר אתם מבקשים למה זה באכם הנה: ²² ויאמרו קרניליויס שר מאה איש צדיק וירא אלהים ולו שם טוב בכל עם היהודים צוה על פי מלאך קדוש לקרה לך אל ביתו ולשמע דברים מפי: ²³ ויקרא אתם אליו ויאספם הביתה והיו ממחרת ויצא פטרוס אותם ומקצת האחים אשר בינו הלוغو עמו: ²⁴ ולמחרתו באו אל קסرين וקרניליויס מחהה להם ועמו בני משפחתו וקרוביו ומידעו הנהקלים אליו: ²⁵ ויהי כבוא פטרוס ויצא קרניליויס לקרהתו ויפל לרגליו וישתחו: ²⁶ ויקם אותו פטרוס ויאמר קום כי גם אני אנוש אני: ²⁷ וידבר אותו ויבא הביתה וימצא רבים נאספים שם: ויאמר אלהים אתם ידעתם כי אסור הוא לאיש יהודי להלות ולקrab אל נכרי ואתה הורה אלהים לבליות אמר חל או טמא על כל אדם: ²⁸ ובבעור את כאשר נקרأتي לא נמנעת מhalb ועתה אשאלכם מדווע קראתם לי: ²⁹ ויאמר קרניליויס זה ארבעה ימים הייתה צם עד השעה הזאת ובעעה התשיעית החפלותי בתוך ביתו והנה איש נצב לפני בלבוש זהה: ³⁰ ויאמר קרניליויס נשמעה חפליך וצדוקיך היו לזכרון לפני האלים: ³¹ ועתה שלח אל יפו וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס מתגורר הוא בבית שמעון הבורסי על הים אשר בכואו ידבר לך: ³² ואמהר ואשלח אליך ואתה הייבטה לעשות אשר באת אליו והגנו לנו פה לפני האלים לשמע את כל את כלם החוצה ויכרע על ברכיו ויתפלל ויפן אל גויתה ויאמר טביה קומי ופתחה את עיניה ותרא את פטרוס ותתעדך: ³³ וישלח ידו ויקם אתה ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אתה חיה לפנים: ³⁴ וירע הדרב בכל יפו ויאמין רבים באדרון: ³⁵ ויוואל לשכת ביפו ימים רבים עם בורסי אחד ושמו שמעון: **10** ואיש היה בקסרין ושמו קרניליויס שר מאה מן הנדור הנקרא האיטלק: ² והוא חסיד וירא אלהים עם כל בני ביתו ועשה צדקות הרבה לעם ומchapל תמיד לאלהים: ³ ומחזה נראה אליו כשהה התשיעית ליום וירא מלאך אלהים בא אליו פנימה ואמר קרניליויס: ⁴ ויבט אליו וירא ויאמר מה זה אדנו ויאמר אלהי הפלוחיך וצדוקיך על לזכרון לפני האלים: ⁵ ועתה שלח לך אנשים אל יפו והבא אליך את שמעון המכנה פטרוס: ⁶ והוא מתגורר עם בורסי אחד שמעון שמו אשר ביתו על יד הים הוא יאמר לך את אשר عليك לעשות: ⁷ וילך לו המלאך הדרב אל קרניליויס ויקרא אל שנים מעברדי ביתו ואל איש מלחה אחד ירא אלהים מן העמדים תמיד לנביו לשרתו: ⁸ ויספר להם את כל הדברים וישלחם אל יפו: ⁹ ויהי ממחרת והמה הלכים בדרך וקרבים לעיר ויעל פטרוס על הגן להחפלו כשבעה הששית: ¹⁰ והוא רעב ויתאו לטעם לחם ובכינס לו נפלת תרדמה עליו: ¹¹ וירא את השמים נפתחים והנה כל ריד אליו כدمات מטפתת בד נדולה וירד בארכע כנפותיו על הארץ: ¹² ובתוכו מכל בהמת הארץ והיה ורמש ועוף השמים: ¹³ ויהי קול אליו לאמר קום פטרוס זבח ואכל: ¹⁴ ויאמר פטרוס חלילה לי אדני כי מעולם לא אכלתני כל פנוול וטמא: ¹⁵ ויהי עוד קול אליו פעם שנית לאמור את אשר טהר האלים אתה אל תטמאנו: ¹⁶ וכןן היה שלש פעמים והכל שב והעלת השמייה: ¹⁷ ויהי בהתפעם רוח פטרוס

אשר צוית מאת יהוה : 34 וויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה ידעת כי באמת כי האלים איןנו נשא פנים : 35 כי אם בכלל עם עם הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפניו : 36 ווישלח את דברו לבני ישראל ויבשר את השלום על ידי ישוע המשיח והוא אדון הכל : 37 אתה ידעתם את הדבר הנעשה בכל יהודה החל מן הגליל אחרי הטבילה אשר קרא אותה יונתן : 38 את אשר משה האלים את ישע הנצרי ברוח הקודש ובכבודה ויעבר בארץ עשה חסד ורפא את כל הנכבים תחת יד השטן כי האלים היה עמו : 39 ואנחנו עדים על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ואשר הרנו בזקיעם אותו על הארץ : 40 אותו הקים האלים ביום ששת האלים האלה ונבוא אל בית האיש : 41 לא לכל העם השלישי ויתנהו להראות בנלו : 41 כי אם לנודים אשר יכלו סליית החטאיהם בשם כל המאמינים בו : 42 אשר אכלנו ושתינו אותו אחרי קומו מן המתים : 43 ויצו אתנו להשまず לעם ולהuid כי אותו שם האלים לשופט החיים והמתים : 43 וועלוי כל הנכבים מעדיהם כי יקבלו סליית החטאיהם בשם כל המאמינים בו : 44 עוד פטרוס מדבר הדברים האלה ורוח הקודש צלחה על כל השמעים את הדבר : 45 והמאמינים בני המילה אשר באו את פטרוס השותמו כי מתנת רוח הקודש נשפכה נם על הנזירים : 46 כי שמעו אתם ממללים בלשנות ומונדלים את האלים : 47 וויען פטרוס ויאמר היכול איש למנוע את המים מטבל את אלה אשר קבלו את רוח הקודש נם הם כמו כן : 48 ויצו לטבל אתם בשם האדון ויבקשו ממנה לשבת אתם ימים אחדים :

11 וישמעו השליחים והאחים אשר ביהודה כי קבלו נם הנזירים את דבר האלים : 2 ויהי כאשר עלה פטרוס ירושלים ויריבו עמו בני המילה לאמר : 3 אל אנשים אשר להם ערלה באית ותאכל אתם ללחם : 4 ויהל פטרוס ויספר להם את כל אשר קrho לאמר : 5 מתפללevity בעיר יפו וארדם וארה מראה והנה כל-

בלב נכוון: ²⁴ כי איש טוב היה ומלא רוח הקדש ואמונה ויאספו לאדון עם رب: ²⁵ וילך בר נבא משם אל טرسוס לבקש את שאול וימצא אותו ויביאו אליו אנטוכיא: ²⁶ ויהיו ישבים יחד בקהלת שנה תמיימה ומלמדים עם رب או הוחל באנטוכיא לקרוא את התלמידים בשם מושיחים: ²⁷ ויהיו ביוםיהם ההם ויבאו נביים מירושלים אל אנטוכיא: ²⁸ ויקם אחד מהם ושמו אנבוס וינדר על פי הרוח כי רעב נדול יבוא על כל ישבי חבלי ויהי כן ביום קלודוס: ²⁹ ויויעצו התלמידים לשלח איש איש מאשר תשיג ידו לעזרת האחים היישבים ביהודה: ³⁰ וכן נם עשו וישלחו אל הוקנים על ידי בר נבא ושאל:

12 בעת היה שלח המלך הורדוס את ידו להרע לאנשים מן הקהל: ² וימתה את יעקב אחיו יוחנן בחרב: ³ וירא כי טוב הדבר בעין היהודים ויסוף לחפש נם את פטרוס והומיים ימי חן המצוות: ⁴ ויהיו אחיו יותנהו במשמר וימסרו לאربع מחלקות של ארבעה אנשים צבא לשמרו כי אמר להעלתו אחורי הפסח לפני העם: ⁵ פטרוס היה עצור במשמר והקהלת העתירה בעדו בחזקה אל האלים: ⁶ ויהי בליל ההורא אשר אמר הורדוס להביאו מהר לדין ויישן פטרוס בין שני אנשי צבא והוא אסור בשנים זקים ושמרי הפתחה שמרים את המשמר: ⁷ והנה מלאך יהוה נצב עלייו ואור נגה בחדר ויספק על ירכ פטרוס ויעירתו לאמר קום מהרה ויפלו מוסרתו מעל דיו: ⁸ ויאמר אליו המלאך חנר מותני והגעל את רגליך ויעש כן ויאמר אליו עתה מעילך ולך אחריו: ⁹ ויצא וילך אחורי ולא ידע אם אמת הוא הונשה לו על ידי המלאך כי כמראה היה בעינוי: ¹⁰ ויעברו דרך המשמרת הראשונה והשנייה ויבאו עד שער הברזל אשר יצאו בו העירה ופתח השער לפניהם מלאיו ויצאו החוצה וילכו מהלך רחוב אחד והמלאך סר מעליו פתאם:

13 ואנשים נביים ומלמדים היו באנטוכיא בקהלת אשר בה בר נבא ושמעון הנקרא נינר ולקיים הקוריני ומנחם אשר נדל עם הורדוס שר הרבע ושאל: ² ויהי בשורתם את יהוה ובצומם ויאמר רוח מירשלים אחורי כלותם את השמוש ויקחו אתם יוחנן המכנה מרקוס:

הקדש הבדילו לי את בר נבא ואת שאל למלאה אשר קראתיהם לה: 3 ויצומו ותפללו וסמכו את ידיהם עליהם וישלחום: 4 והנה המשלחים על ידי רוח הקדש ירדו אל סלוקיא ומשם באו באניה אל קפروس: 5 ויבאו אל עיר סלמיס וינידו את דבר האלוהים בbatis הכנסיות אשר ליהודים ויהו להם נם יהנן למשרת: 6 ויעברו בכל הארץ עד פפוס וימצאו איש מנוש אחד נביא שקר איש יהודי ושמו בר ישוע: 7 אשר היה עם סרניוס פולוס שר המדינה איש נבון והוא קרא אליו את בר נבא ואת שאל ויתאו לטמע את דבר האלוהים: 8 ויעמד לנגדם אלימה המנוש כי זה תרנום שמו ויבקש להטוט את השר מן האמונה: 9 ושאל הנקרא נם פולוס מלא רוח הקדש ויסתכל בו: 10 ויאמר אתה המלא כל מרמה וכל עולה בן בליעל ושונא כל צדק הלא תחדל לסלף את דרכי יהוה הישרים: 11 ועתה הנה יד יהוה בך והיית עור ולא תראה את השם עד עת מועד ותפל עליו פהאמ אפהה וחשכה ויפן הנה והנה ויבקש איש להוליכו בידו: 12 והשר כאשר ראה את המעשה ימים רבים אל העלים אותו מן הנגיד ירושלים והנה עתה עדיו אל העם: 13 ווירא והנשא אשר אותו מפפוס וירדו באניה ויבאו אל פרני והנשא אשר אותו מפפוס וירדו באניה ויבאו אל פרני אשר בפומפלי ויעזב אתם יהנן וישב ירושלים: 14 והנה נסעו מפרני ויבאו אל אנטוכיא אשר בפיסידיא מלא האלוהים לבניינו בהקימו את ישוע: 15 וככזה במזמור השני בני אתה הים ילדייך: 16 ועל אשר יבאו אל בית הכנסת ביום השבת וישבו: 17 ויהי אחר קריית התורה והנבאים וישלחו אליהם ראשיהם הכנסת לאמר אנשים אחים אם יש לכם דבר מוסר עם דברו: 18 ויקם פולוס וינפ ידו ויאמר אנשים ישראל ויראי אלוהים שמעו: 19 אלהי העם הזה אלהי לאל אבותינו וירא את השחת: 20 ואשר האלוהים הקים אותו הוא לא ראה השחת: 21 לכן אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה הנגד لكم סליחת החטאיהם: 22 אתם ויכלכם במדבר ארבעים שנה: 23 וישמד שבע שנים בארץ כנען ויהלך את ארצם להם לנחלה: 24 ובכל אשר לא יכולתם להצטדק בתורת משה כל

האמאיין יצדק על ידו: ⁴⁰ לכון השמרו לכם פן יבוא עליים הנאמר בנבאים: ⁴¹ ראו בגדים והתמהו ושמו כי פעל فعل אני בימייכם فعل אשר לא תאמינו כי בספר לכם: ⁴² ובצאת היהודים מבית הכנסת בקשו מהם הנוגים לדבר אליהם את הדברים האלה בשבת הבאה: ⁴³ ורבים מן היהודים ומגורי הצדיק הלאו אחריו פולוס ובר נבא בהפרד הכהל והמה דברו על לכם ויזהירום לעמד בחסד האלהים: ⁴⁴ ובשבת השנית נקהלת כמעט כל העיר לשמע את דבר יהוה: ⁴⁵ ויהיו כראות היהודים את המון העם וימלאו קנהה ויכחישו את דברי פולוס הכהש ונגד: ⁴⁶ אז הנידר פולוס ובר נבא על פניהם לאמר בדין היה להשמי אתכם בראשונה את דבר האלהים ועתה אחריו איש מסתם אותו ואינכם זכרים בעיניכם לחיי העולם וכן הנו פנים אל הנוגים: ⁴⁷ כי כן צוה לנו האדון נתחיך לאור נזירים להיות ישועתי עד קצה הארץ: ⁴⁸ וישמחו הנוגים כשםם ויהללו את דבר יהוה ואמינו כל אשר היה מוכנים לחיי עולם: ⁴⁹ וירפרץ דבר יהוה בכל המוקם: ⁵⁰ אך היהודים הסיטו את הנשים החסידות והחשיבות ואת אצילי העיר ויעוררו רדיפה על פולוס ובר נבא וגירושם מנכולם: ⁵¹ וזה מה נערו עליהם את העפר מעל רגיהם וילכו לאיקנין: ⁵² וזה תלמידים מלאו שמהה ורוח הקדש:

14 יהי באיקנין ויבאו יהדו אל בית הכנסת היהודים יידברו שם עד כי האמין המון רב מן היהודים ומן הינוים: ² אך היהודים אשר לא אמינו עוררו והכעיסו את נפשות הנוגים על האחים: ³ וישבו שם ימים רבים וילמדו בבטחונם ביהוה העמיד על דבר חסדו בעשה על ידם אותן ומופתים: ⁴ ויחלך המון העיר לחציו אלה נטו אחרי היהודים אלה אחרי השליחים: ⁵ ויהיו רנשת הנוגים והיהודים עם ראשיהם

אשר הרבה האלים לעשות על ידיהם בקרב הנויים:
13 ויכללו לדבר ויען יעקב ויאמר אנשים אחים שמעו
אלוי: 14 שמעון ספר איך האלים ראה לו בראשונה
לקחת מבין הנויים עם לשם: 15 ולזאת מסכימים
דברי הנביאים כתוב: 16 אחרי זאת אשוב ואקים
את סכת דוד הפלת והרסותה אקים ובוניתה:
17 למען ידרשו שאarity אדם את יהוה וכל הנויים
אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה כל אלה:

18 נודעים לאלים מעולם כל מעשי: (ai 9:165) 19
ועל כן אני דין שלא להחמיר על השבטים מן הנויים
לאלים: 20 רק לכתב אליהם אשר ירחקו מטמאת
האלילים ומן הנות וմبشر הנקוק ומן הרם: 21
כי משה מדרת עולם יש לו מנידיו בכל עיר ועיר
ויראה בbatis הכנסיות מדי שבת בשבתו: 22 וויטב
בעיני השליחים והזקנים עם כל הקהל לבחר מהם
אנשים ולשלח אתם אל אנטוכיה עם פולוס ובר
נכאת יהודיה המכנה בר שבא ואת סילא אנשי שם
בין האחים: 23 וויתבו וישלחו על ידם לאמר אנחנו
שליחים והזקנים והאחים שאלים לשлом האחים
אשר מן הנויים באנטוכיה ובסוריה ובקיליקיה: 24
יען וביען שמענו כי יצאו מאתנו מבלבלים אתם
ומקללים נפשתיכם בדברים באמרם לכם להמול
ולשמר את התורה אשר לא צוינו אוחם: 25 לכן טוב
בעיני כלנו ייחדו לבחר אנשים לשלחם אליכם עם
חביבינו בר נבא ופולוס: 26 אנשים אשר מסרו נפשם
על שם אדנינו ישוע המשיח: 27 על כן שלחנו את
יהודיה ואת סילא אשר גם המה יינדו זאת בפיהם: 28
כי טוב לפניו רוח הקודש ולפנינו לבתו שום עליהם
משא אחר לבד מלאה הדברים הצריכים: 29 אשר
תרחקו מזבחי אלילים ומן הרם וմبشر הנקוק ומן
הנות אם מלאה תשמרו את נפשתיכם תיטיבו לעשות
ושלום לכם: 30 וישלחו האנשים ויבאו אל אנטוכיה

האדון אשר האמינו בו: 24 ויעברו בפסדיא ויבאו אל
פמפליא: 25 ושימינו את דבר יהוה בפרני וירדו
אל אטלייא: 26 ומשם באו באניה אל אנטוכיא אשר
נמסרו שם לחסד אלהים על המלאכה אשר מלאו
אתה: 27 וובבאם שמה הקהילו את העדרה וינידו את
כל אשר עשה אתם האלים ואת אשר פתח לנוים
פתח האמונה: 28 וישבו שם עם התלמידים ימים לא
מעטים:

15 ואנשים ירדו מיהודה וילמדו את האחים
לאמר אם לא תמול כדרת משה לא תושען: 2 ויהי
על זאת ריב ומחלוקת לא קללה לפולוס ובר נבא
עמהם וינזרו כי פולוס ובר נבא ואחרים מהם יעלו
ירושלים אל השליחים והזקנים על אדרות השאלה
זהות: 3 ותלווה אתם הקהילה ויעברו את פינוקיא
ואת שמרון מספרים את תשוכת הנויים וישמחו את
כל האחים שמחה גדולה: 4 ויהי כבאים ירושלים
ויקבלו אתם הקהילה והשליחים והזקנים וינידו להם
את אשר הגדיל האלים לעשות עמהם: 5 ויקומו
אנשים מאמינים מכת הפרושים ויאמרו כי חובה היא
למול אתם ולצוחם לשמר את חורת משה: 6 ויקהלו
השליחים והזקנים לעין בדרכם זהה: 7 ויהי ברבות
המחלקות קם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אתם
ידעתם כי מימים ראשים כי בחר האלים מכלנו
אשר ישמעו הנויים מפני דבר הبشرה ויאמינו:
8 והאלים ידע הלבבות העיד עליהם בתהו גם
לهم את רוח הקודש כאשר נתן לנו: 9 ולא הבדיל
ביןינו ובינויהם כי טהרת את לבכם על ידי האמונה:
10 וועתה מה תנסו את האלים לשום על על צוארי
התלמידים אשר גם אבותינו גם אנחנו לא יכלנו
לשאתה: 11 אבל בחסד ישוע המשיח אדנינו נאמין
להושע כמוهم כמוינו: 12 וויחרישו כל הקהל וישמעו
אל בר נבא ואל פולוס מספרים את האותות והמופתים

ללכת אל מקדוניית בהבגנו כי האלהים קראנו שמה לבשר אתם הבשורה: ²² ונצא מן טרואס ונרד באניה ונבא דרך ישרה אל סמותרקיית וממחרת אל נפוליס: ²³ ומשם אל פיליפי דרמשת ערי הפלך של מקדוניית והיא בת חורין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים: ²⁴ וביום השבת יצאו אל מחוץ לעיר אל יד הנהר אשר שם מקום תפליה כמנהם ונשב ונדבר אל הנשים הנקהנות שמה: ²⁵ ואשה יראת אליהם ושם לודיא מכרת ארמנון מעיר תאטריא שמעה ופתח יהוה את לבה להקשיב אל דבריו פולוס: ²⁶ ותטבל היא ובני ביתה ותבקש מננו לאמר אם חשבתםathy נאמנה לאדרון באנו אל ביתו ושבו בו ותפצר בנו: ²⁷ ויהי בלבתנו למקומות התפליה והפניע בנו שפהה בעלת אוב אשר עשתה הון רב לאדרניה בקסמיה: ²⁸ ותלך אחרי פולוס ואחרינו הלווק וקרוא לאמר האנשים האלה עבדי אל עליון הנה המודיעים אתנו ארחה היושעה: ²⁹ וכן עשתה ימים רבים וירע בעני פולוס הדבר זהה ויפן ויאמר אל הרוח אני מצוד בשם שוע המשיח לצאת ממנה ויצא בשעה ההיא: ³⁰ ויראו אדרניה כי אולה תוחלת בצעם ויתפשו את פולוס ואת סילא ויסחובם אל הרחוב לפני זקי העיר: ³¹ ויביאום אל השרים ויאמרו האנשים האלה עכרים את עירנו והם יהודים: ³² ומודיעים חקות אשר לא נכוון לנו לקבלם ולעתם כי רומיים אנחנו: ³³ ויקם נם העם עליהם והשרים קרעו את גונדים מעלהיהם ויצו להכותם בשותים: ³⁴ ויהי אחריו הכותם את מכיה הרבה וישליכם בשמור ויצוו את שומר האסורים לשמרם הוטב: ³⁵ והוא כאשר צוה כן השיליכם בחדר המשמר הפנימי וישם את רגניהם בסד: ³⁶ ויהי חצות הלילה ויתפללו פולוס וסילא ויזומרו לאלהים והאסורים מקשיבים אליהם: ³⁷ ופתאם היה הרע נורול עד אשר צעו מוסדות בית הכלא וכרכען נפתחו

ויקהילו את העם ויתגנו להם את האנרגיה: ³⁸ ויקראו אתה וישמחו על הנחמה: ³⁹ ויהודה וסילא אשר נם הם נבאים נחמו האחים בדרכם רבים ויחזוקם: ⁴⁰ ויהיו שם ימים אחדים וישלחם האחים בשלום אל השילוחים: ⁴¹ וויטב בעני סילא לשבתם: ⁴² ופולוס ובר נבא ישבו באנטוכיה וילמדו ויבשרו את דבר יהוה מה הנהנה: ⁴³ ובר נבא יען לקחת את יוחנן המכחנה מרקוס: ⁴⁴ אך פולוס לא אבה לקחת אתם את האיש אשר סר מעלהם בפמפיליא ולא הילך אתם במלאתם: ⁴⁵ ויהי דנו עד אשר נפרד איש מהció ויקח בר נבא את מרקוס ויעס באניה אל קפרוס: ⁴⁶ ופולוס בחר לו את סילא וימסרדו האחים אל חסיד יהוה ויצא: ⁴⁷ ויעבר בסוריה ובקיליקיה ויהזק את הקהילות:

16 ויבא אל דרבי ואל לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו טימותוס והוא בן אשא יהודית מאמנתה ואביו יוני: ² ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאיקנין: ³ בו בחר פולוס אשר יצא אותו ויקח וימל את עבו ריהודים אשר במקומותיהם ויקח וימל את אביו כי יוני הוא: ⁴ ויהי בעברם כי כלם ידעו את אביו כי יוני הוא: ⁵ ויהי בעברם בערים וימסרו להם לשמר את הפקודים אשר נזרו השילוחים והזקנים אשר בירושלים: ⁶ ותתזקנה הקהילות באמונה וירב מספרן יום יום: ⁷ ויעברו בפרוניא ובארץ נלטיא כי מنعم רוח הקדש מהשמי את הדרבר באסיה: ⁸ וככאמ אל מוסיא הואילו ללכת אל ביתוניא ולא תניח להם הרוח: ⁹ ויחלפו מוסיא וירדו אל טרוואס: ¹⁰ וחוון נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב והוא מבקש ממנו לאמר עבר אל מקדוניית וערנו: ¹¹ וכרכאו את המזהה מיד בקשו

כל הדרתאות ומוסרות כלם נתקו: ²⁷ וושומר האסורים ויקנוו הסודרים שביהודים ויקחו להם אנשי בלבד נוער משנתו וייחי כראתו את דלותה המשמר נפתחות מבטלני השוק ויקבזו המון ויהמו את העיר ויסכו על בית יסון ויבקשו להביאם חוצה אל העם: ²⁸ וכאש האסורים: ²⁹ ויקרא פולס בקהל גדור לאמר אל ישוף חרבו ויבקש לאבד את עצמו בחשבו כי ברחו תשע לך מאומה רע כי פה אנחנו כלנו: ²⁹ וישראל נרות וידלן פנימה והוא מרעד ויפל לרגלי פולס וסילא: ³⁰ וויצוים החוצה ויאמר אדני מה עלי לעשות למען אושע: ³¹ ויאמרו האמן באדון ישוע המשיח ותוועש אתה וביתך: ³² וינידו לו את דבר יהוה ולכל אשר בביתו: ³³ וויקחם בלילה בשעה ההיא וירח את חבוריהם וימחר להטבל הוא וכל אשר לו: ³⁴ ויעלם אל ביתו וישם שלחן לפנייהם ויגל עם כל נידיכים מאנשי תסלוניקי ויקבלו את הדבר בכל ביתו על היותו מאמין באלהים: ³⁵ ובוחת הבקר שלחו השרים את השוטרים לאמר שלח את האנשים ההם: ³⁶ ויגד שמר האסורים לפולס את הדברים האלה לאמר שלחו השרים לפטר אתכם ועתה צאו ולכו בשלום: ³⁷ ויאמר פולס אליהם הכה הכו נגד כל העם بلا דין ומשפט ואגננו אנשים רומיים ושיליכו אתנו במשמר ועתה נסתור יגרשנו אל נא כי אם יבוא המה וויצוינו: ³⁸ ווינידו השטרים לשרים את הדברים האלה ויהי כשמעם כי רומיים הם ויראו: ³⁹ ויבאו ויחלו פניהם וויצוים וישאלו מהם לצאת מן העיר: ⁴⁰ ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לודיא ויראו את האחים ויזהירום וילכו לדרכם:

17 ויהי אחרי עברם באמffffוליס ובאכלוונא ויבאו אל תסלוניקי אשר שם בית הכנסת היהודים: ² ופולס נכנס אליהם כמשפטו ושלש שבתות דבר עמהם בדברי הכתובים: ³ פתווח והוכח להם כי צרייך היה אשר יענה המשיח ויקום מן המותים וכי זה הוא המשיח ישוע אשר אני מוניד לכם: ⁴ ויאמינו מכךם ויספחו על פולס וסילא ונום יראי אלהים מן הינוים לרבות נשים חשובות מספר לא מעט: ⁵

ובא אליהם ויהי בהותם בני אמונה אחת וישב אתם
ויש מלאכתו ואמנותם עשות יריעות אהלים: 14 וידבר
בבית הכנסת בכל שבת ושבת וויכח את היהודים
ואת הינוים: 5 וככowa סילא וטימותois מקדוניא היה
פולוס נשברוח להעיר אל היהודים כי ישוע הוא
המשיח: 6 ויהי כהמרותם וכנדפס וינגרת את בנדיו
ויאמר אליהם דמכם בראשיכם ואני נקי מעתה
אלכה לי אל הינוים: 7 וילך משם ויבא אל בית איש
ושמו יוסטוס איש ירא אלהים וביתו סמוך לבית
הכנסת: 8 וקריספוס ראש הכנסת האמין באדון הוא
וכל ביתו ונס קורנותים רבים בשםיהם האמינו ויטבלו:
9 ודבר האדון היה אל פולוס במחזה בלילה לאמר
אל תירא כי אם דבר ואל תחש: 10 כי עמד אני
ואיש אל יגע לך להרעה לך כי גוי גודול לך בעיר
וישב שם שנה ושהה חדשים וילמד בהם
זהות: 11 וישב שם שנה וששה חדשים וילמד בהם
את דבר האלים: 12 ויהי בהיות נליון שר מדינת
אכיה ויקומו היהודים כלם וחדרו על פולוס ויביאו
אל כסא המשפט: 13 ויאמרו האיש דזה מפהה את בני
האדם לעבד את אלהים בלבד כתורה: 14 ויהי אף
בקש פולוס לפתח את פיו ונליון אמר אל היהודים
לאמר אם היה דבר פשע או מעשה נבלה כי עתה
נשאתי ושמיית אתכם היהודים כמשפט: 15 אבל אם
היא שאלת על מלין ושמות והדרת שלכם רואו אתם
ואני אין רצוני להיות שפט על דבריהם כאלה: 16
וינרש אתכם מלפני כסא המשפט: 17 ויאחו כל הינוים
את סותנים ראש הכנסת ויכוחו לפני כסא המשפט
ונליון לא שת לבו גם לזאת: 18 ופולוס ישב שם עוד
ימים רבים ויפטר מן האחים וירד באניה לлечת
אל סוריה ואתו פריסקלה ועקלים ויגלח את ראשו
בקנקרי כי נדר עליו: 19 ויבאו אל אפסוס ויעזב אתם
שם והוא הילך לבית הכנסת וידבר עם היהודים: 20
ויבקשו ממנו להאריך ימי שבתו אתם ולא אבה: 21 כי
וביא באזינו והננו חפצים לדעת מה עניהם: 21 כי
האתינאים כלם ונום הנקרים הנרים שם לא חשו לדבר
אחר כי אם לספר או לשמע חדשות: 22 ויעמד פולוס
בזהר ועד השפטים ויאמר אנשי אתינס הנה ראה בכל
כיראי אלים אתם מaad: 23 כי אני עבר ומתבונן אל
עבדות אלהיכם ואמצא מזבח אחד כתוב עליו לאל
הנעלם ועתה את אשר עבדתם ואניכם ידעים אותו
אני מגיד לכם: 24حال אשר עשה את העולם וכל
אשר בו לא ישבן בהיכלות מעשה ידים כי הוא אדון
הسمים והארץ: 25 נם לא ישרתו ידי בני אדם כאלו
יצטרך לדבר כי הוא הנתן לכל חיים ונשמה וכל
דבר: 26 ויושב כל עמי בני אדם על כל פני הארץ
מדם אחד ויצב מועדים קבועים ונבולת מושבים: 27
למען יבקש את האלים אולי ימשחו וימצאו אף
כי איננו רחוק מכל אחד ממננו: 28 כי בו אנחנו חיים
ומתנוועדים וקיים כאשר גם מקצת משוררים אמרו
אף ילידיו אנחנו: 29 והנה בהווננו ילידי האלים לא
נכון לנו להשכבי האלים תדרמה להב או לכסף או
לאבן מעשה חרש ומהשבת בני אדם: 30 لكن עתה
אחרי עבר אלהים על מות הסכלות מצוח הוא את
כל בני האדם בכל אפסי ארץ כי שוב ישבו: 31 יען
אשר שת יום לשפט תבל בצדך על ידי איש אשר
הפקידו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקימו אותו מן
המתים: 32 וכאשר שמעו זהות מתים אלה הלוינו לו
ואלה אמרו על זאת נשמע בעת אחרת: 33 ובכן יצא
פולוס מותוכם: 34 ומקצתם דבקו בו ויאמינו ובהם
דינוסיס מן השפטים של אריפונוס ואשה אחת שמה
דרמיס ועד אחריהם עמהם:

18 אחר כן סר פולוס מאתינס ויבא אל קורנותוס:
2 וימצא יהודי נולד בפונטוס ומשו עקלס אשר בא
מקרוב מן איטליה הוא ואשתו פריסקלה מפני אשר
צוה קלודיווס את כל היהודים לסור מעיר רומי: 3

אם נפטר מהם באמרדו מחייב אני להג את התהנ' הבא בירושלים ואחריו כן אשובה אליכם אם ירצה יהוה יילך לו באניה מן אפסוס: ²² ויבא אל קסידין ויעל וישאל לשлом הקלהה וירד אל אנטוכיה: ²³ ווישב שם ימים אחדים וילך למסעי ויעבר בארץ גלטיא ופרוניא ויהזק את כל התלמידים: ²⁴ ואיש יהודי בא אל אפסוס ועיר מולדתו אלכסנדריה ושמו אפולוס איש דברים ותקוף בכתביהם: ²⁵ והוא היה מלמד דרך האדון והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטב על אדרות ישוע ולא ידע כי אם טבילת יהנן לברה: ²⁶ והוא החל לקרוא בבית הכנסת בבטחון לבב וישמעו אליו עקלס ופריסקלה ויקחחו אליהם וויסיפו להניד לו את דרך האלים בא רוחם: ²⁷ ויהפץ לכלת לאכיה ויכתבו האחים את התלמידים ויעררו אותם לקבלו ויבא שם ויעזר הרבה את המאמינים על ידי החסד: ²⁸ כי בחזקה התווכח עם היהודים לפני כל העם ויראם מן המקראות כי ישוע הוא המשיח:

19 ויהי בהיות אפולוס בקורנותוס ויעבר פולוס במדינות העליונות וירד אל אפסוס וימצא שם תלמידים: ² ויאמר אליהם הקבלתם את רוח הקודש אחרי אשר האמנתם ויאמרו אלו אף לא שמענו כי ישנו רוח הקדש: ³ ויאמר אליהם על מה אפוא הטבלתם ויאמרו על טבילת יהנן: ⁴ ויאמר פולוס יהנן הטביל בטבילה התשובה ואמר אל העם כי האמן יאמין באשר יבוא אחריו והוא המשיח ישוע: ⁵ ויהי כשםם זהת יdio עליהם ויבא עליהם רוח הקודש ויסמך פולוס את יdio עליהם ויבא עליהם רוח הקודש וימללו בלשנות ויתנכו: ⁶ ויהיו כלם כשים עשר איש: ⁸ ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבטחון לבב וידבר עמו כשלשה חדשים ויט את לבם אל דברי מלכות האלים: ⁹ אך מקצתם הקשו את לבם ולא האמינו וירבררו סרה על הדריך הזיה לפני הקהיל

כמעט באסיה כליה זה פולוס פטה והדריה המון עם רב אמר לא אלהם אלה הנשים בירם: ²⁷ ועתה הקהיל:

20 ואחרי אשר שקתה המהומה קרא פולוס לתלמידים וברכם ויצא לлечת אל מקדוניא: ² ויעבר במדינות ההן ויזהר אתם בדבריהם רבים ויבא אל ארץ יונן: ³ וישב שם שלשה חדשים ויהי באמרו לлечת אל סוריה ויארכו לו היהודים וינגר בלבו לשוב דרך מקדוניא: ⁴ וילכו אותו עד לאסיה סופטראוס הברואי ומן התסלוניקים ארטשטרטוס וסקונדוס וגינוס הדרבי וטימוטויס ומן אסיה טוכיקוס וטרופיפוס: ⁵ ואלה הילכו לפניו וויחלו לנו בטראוס: ⁶ ואנחנו יצאנו מן פילפי אחרי ימי חג המצות ומקץ חמשה ימים באנו באניה אליהם אל טראוס ונשב שם שבעת ימים: ⁷ ויהי באחד בשבת כאשר נאספו התלמידים לבצע הלחם וידבר אתם פולוס כי אמר לлечת שם למחרת היום ויארך הדבר עד חצות הלילה: ⁸ ונרות רבים היו בעלייה אשר נאספו שם: ⁹ ובוחור אחד שמו אבטוקוס ישב בחילון וירדם בהאריך פולוס את אמרתו ותגבר עליו שנתו ויפל מהמדור השלישי למטה וישאחו מת: ¹⁰ וירד פולוס וינגר עליו ויחבקתו ויאמר אל תבהלו כי נשמותו בו: ¹¹ ואחר עליה ויבצע הלחם ויטעם וירב לשיח אתם עד אור הבקר ויצא לлечת לדרכו: ¹² והם הביאו את הנער חוי וינחמו עד מאד: ¹³ ואנחנו קדמנו לרדת באניה ונעבר אסופה למגע נקח שם אתנו את פולוס כי כן צוה והוא חשב בלבו לлечת שמה ברגלו: ¹⁴ ויפגש אתנו באסוס ונכח אותו ונבא אל מיטוליני: ¹⁵ ושם יצאנו באניה ונפגע ממחרת אל מול כויס ובאים השליishi עברנו אל סמוס ונلن בתרגולין ולמחרתו באנו אל מיליטוס: ¹⁶ כי פולוס אמר לעבר מעל פni אפסוס פן יצטרך להתחמה באסיה כי אין לבוא אם יוכל עד חן השבעות ירושלים: ¹⁷ ומAMILיטos שלח

עד מעט ולא בלבד חלכנו זה יהיה לבו כי אם גם היכל ארטמייס המלכת הנדולה יחשב לאין ותכללה תפארתך אשר כל אסיה וכל ישבי תבל מכבדים אותה: ²⁸ ויהי כשםם את דבריו וימלאו חמה ויצעקו לאמר גדרולה ארטמייס של האפסים: ²⁹ ותملא כל העיר מבוכה וויסטרו כלם ייחדו אל התאטנון ויחטפו אתם נויס ואת ארטשטרטוס אגשים מקדוניים וחבריו פולוס במשעו: ³⁰ ויאל פולוס לבוא אל תוך העם ולא הניחו לו התלמידים: ³¹ וגם מקצת ראש אסיה אשר הוא אהביו שלחו אליו ויזהרו אותו אשר לא ימלאחו לבו לבוא אל התאטנון: ³² ויצעקו שם אלה בכח ואלה בכח כי מבוכה גדרולה הייתה בקהל ורבים לא ידעו על מה זה נאספו: ³³ ווישכו מתחהו את אלכסנדר והיהודים דחו אותו עד צאתו וינפ אלכסנדר את ידו ויבקש להצטדק לפני העם: ³⁴ והמה כהדים כי הוא יהודי נשאו כלם קול ויצעקו כשהתי שעת לאמר גדרולה ארטמייס של האפסים: ³⁵ ויהס סופר העיר את העם ויאמר אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע כי העיר אפסוס סכנת היא להיכל השמיים: ³⁶ ויען אשר אין לכח בדברים האלה ראיו לכם להיות שקטים ולא לעשות דבר נמהר: ³⁷ כי הباتם את האנשים האלה אשר אינם גולי מקדש נם אינם מנדפי מלכתכם: ³⁸ لكن אם לדמטרוס ולחרים אשר אותו דבר ריב עם איש הנה לנו ימי בית דין ושרי המדינה ויביאו אליהם את ריבם: ³⁹ ואם תבקשו דבר אחר שופט ישפט בקהל כפי החק: ⁴⁰ כי הלא בסכנה אנחנו להתחיב במרד בעבר היום זהה ודבר אין לנו להתחיון וחשבון על הרגשה זו:

אל אפסוס ויקרא את זקנֵי הקהלה: ¹⁸ ויבאו אליו
ויאמר להם ידעתם איך היה עמייכם בכל עת
טוב אשר תנתן משתקה: ³⁶ ואחריו דברו את הדברים
האללה כרע על ברכו ויתפלל עם כלם: ³⁷ ויבכו
כלם בכி גדור ויפלו על צוארי פולוס ווישקו לו: ³⁸
וביתר התעכבו על הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו
עוד לראות פניו וילוחו אל האניה:

21 ויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ונבו
דרך ישירה אל קוס ומחרת אל רודוס ומשם אל
פטרה: ² שם מצאנו אניה עברת אל פיניקיא ונרד
בנה נubar: ³ ונראת פני קפרוס ונעבנה לשמאל
ונ עבר אל סוריה ונגע אל צור כי שמה יוציאו את
מעמסת האניה: ⁴ ונמצא את התלמידים ונשב שם
שבועיים והם אמרו אל פולוס על פי הרוח לבתי
עלות ירושלים: ⁵ ויהי אחרי מלאת לנו הימים האלה
ונצא לכת לדרכנו וילו אתו כלם עם נשים ועם
טפם עד מחוון לעיר ונכרע על ברכינו על חוף הים
ונתפלל: ⁶ ונברך איש את רעהו ונעל אל האניה והמה
שבו איש לביתו: ⁷ ואנו חנו כלינו את דרך הים ונרד
מצור אל עכו ונשאלא לשлом האחים ונשב אתם יומ
אחד: ⁸ ומחרת נסעו פולוס ואשר אותו ונבא אל
קסרין ונלך אל בית פילופוס המבשר אשר הוא אחד
מן השבעה ונשב עמו: ⁹ ולו הוו ארבע בנות בתולות
מהנהנות: ¹⁰ ויהי בהוותנו שם ימים רבים וירד נבי
אחד מיהודה ושמו אנבוס: ¹¹ ויבא אצלנו ויקח את
אזור פולוס ויאסר בו את ידיו ואת רגליו ויאמר כה
אמר רוח הקדר כה יאשר היהודים בירושלים את
האיש אשר לו האזרה זהה יוסנירחו בידי הגויים: ¹²
ויהי כאשר שמענו את זאת ונבקש ממנו אנחנו ואנשי
המקום אשר לא יעלה ירושלים: ¹³ ויען פולוס ויאמר
מה לכם אשר תבכו ותשברו לבבי כי נכון אני לא
לבד להאסר כי נם למות בירושלים על שם ישוע
האדון: ¹⁴ ולא אבה שמע ונרכ ממנה לאמר רצון

החלשים ולזכור את דברי האדון ישוע כי הוא אמר
מן היום הראשון אשר דרכה רגلى באסיה: ¹⁹ אשר
עבדתי את האדון בכל עונה ובכמויות הרבה ובמאות
המצאות אני בנכלי היהודים: ²⁰ איך לא כחתי
מכם כל דבר תועלת והנדתו לכם ולמדתי אתכם
ברבים ובכל בית ובית: ²¹ ואעיר ליהודים וליוונים
את התשובה לאלהים ואת האמונה באדניינו ישוע
המשיח: ²² ועתה הנה אסיר הרוח לכת ירושלים
ואיני יודע מה יקרה שם: ²³ אף כי רוח הקדר מעיד
בכל עיר ועיר לאמר כי מוסרות וצרות נכונו לי: ²⁴
אבל לא אחש לאחת מהנה ונפשי לא יקרה בעני
למען אשלים בשמה את מרצו ואות השירות אשר
קבלתי מעתה האדון ישוע להעיד על בשורת חסר
אליהם: ²⁵ ועתה הנה ידע אני כי אתם כלכם אשר
התהלהתי בקרבתם הלווק והשמעו את מלכות יהוה
כי לא תוסיפו עוד ראות פנו: ²⁶ על כן מעיד אני בכם
היום הזה כי נקי אני מדים כלכם: ²⁷ כי לא כחזרו
מהגיד לכם את עצת האלהים כללה: ²⁸ لكن שמרו
את נשותיכם ואת כל העדר אשר הקים אתכם רוח
הקדש לפקידים בו לרעות את עדת האלהים אשר
קנה לו בדם נפשו: ²⁹ כי ידע אני אשר אחרי צאתו
יבואו בחוככם זאים עזים אשר לא ייחסו על העדר:
ווגם מקרבכם יקומו אנשים דברי תהफות להטוט
אחריהם את התלמידים: ³¹ על כן שקדו וזכורו כי
שלש שנים יומם ולילה לא חדרתי לדבר על כל כל
אחד מכם בדמעות: ³² ועתה אחוי אני מסר אתכם
אללהים ולדבר חסדו אשר לו היכלה לבנות אתכם
ולחת לכם נחלה בקרב כל המקדשים: ³³ לא חמדתי
כסף איש או זחבו או לבושו: ³⁴ ואתם ידעתם כי ידו
אללה עבדו بعد צרכיכם ובعد צרכי ההלכים את: ³⁵
ובכל הראיתי אתכם כי כן עליינו לעמל ולתמן את

יהוה יעשה: ¹⁵ ואחרי הימים האלה נשאנו את כלינו ונעל ירושלים: ¹⁶ וילכו אתנו נטילים מקרים אל מהוין למקדש וphetams סנוו הדלותות: ¹⁷ והמה מבקשים להמיתו והשמועה באה אל שר האלף של הנדור כי כל ירושלים נבוכה: ¹⁸ וימחר ויקח אותו אנשי צבא ושרי מאות וירץ אליהם ויהי בראשותם את שר האלף ואת אנשי הצבא ויחדלו מהחותם את פולוס: ¹⁹ ויגש שר האלף ויהזק בו ויצו לאסרו בנחותים ושאל מי הוא זה ומה עשה: ²⁰ ויענו מן העם אלה בכח ואלה בכח ולא יכול לדעת מואה אל נכון מרוב השאון ויצו להוליכו אל המצד: ²¹ ויהי כבאו עד המעלות וישאחו אנשי הצבא מפני חמת העם: ²² כי עם רב הילך אחריו והם צעקים ואמרם הסר אותו: ²³ וכאשר הקרב פולוס להאסף אל המצד אמר אל שר האלף התנית לי לדבר אליך דבר ויאמר אלה העם כי ישמעו כי באת: ²⁴ לכן עשה זאת אפוא המון העם אשר נדר עליהם קח לך והטהר אתם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגלו אtat רашם וידעו כלים כי שמעות שוא שמעו عليك וכי אתה בעצמך מתהלך בחוקות התורה: ²⁵ ועל דבר המאמינים בנויים כתבו ונדרנו אשר לא ישמרו דבר מלאה רק להשמר מזבחו אלילים ומן הדם ומברך הנחנק ומן הונות:

רבה וידבר בלשון עברית ויאמר:

22 אנשים אחים ואבות שמעו נא את דברי התנצלותי אליכם: ² ויהי כשםם כי הוא מדבר אליהם בלשון עברית ויחשו עוד יותר: ³ ויאמר איש יהודי אני נולד בטרסוס אשר בקיליקיא ומגדל בעיר הזאת לרנג'י נמל'אל ומלמד לפיר רדקוקו תורה אבותינו ואהו מקנא לאלהים כמוכם כלכם הימים: ⁴ ואדרף את הדרך הזאת עד מות ואהו אסר ומסניר לכלא אנשים ונשים: ⁵ כאשר נס יעד עלי הכהן הנדור וכל בית הוקנים אשר מהם לקחתי מכתבים ואלך אל האחים לדמתק לאסר אף את הנמצאים שם להבאים ירושלים למען יוסרו: ⁶ ויהי אני

העיר וירץ העם ויקבץ ויאחזו את פולוס וימשכוו ייבאו אתנו ללוון בבית איש כת ושמו מנsson והוא תלמיד ישן: ¹⁷ ויהי כבאו ירושלים ויקבלו אתנו האחים בשמחה: ¹⁸ ומחרת היום נכנס פולוס עמו אל יעקב ויבאו שם כל הוקנים: ¹⁹ וישאלם לשולם ויספר אחת את אשר עשה האלים לנוים בשנותו: ²⁰ וישמעו ויתהלו את האלים ויאמרו אליו הנה ראה אחינו כמה ריבות יהודים באו להאמין וכלים מקנאים ל תורה: ²¹ והם שמעו عليك שמעה כי תלמד את כל היהודים אשר בקרוב הגוים לסור ממשה אמרך כי אין עליהם מלול את נויים ולכלת בחוקת התורה: ²² ועתה מה לעשות הנה האسف יאסר המון העם כי ישמעו כי באת: ²³ לכן עשה זאת אפוא אשר נדר עליהם קח לך והטהר אתם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגלו אtat רашם וידעו כלים כי שמעות שוא שמעו عليك וכי אתה בעצמך מתהלך בחוקות התורה: ²⁵ ועל דבר המאמינים בנויים כתבו ונדרנו אשר לא ישמרו דבר מלאה רק להשמר מזבחו אלילים ומן הדם ומברך הנחנק ומן הונות: ²⁶ ויהי פולוס את האנשים וטהר אתם ומחרת בא אל המקדש וניד כי מלאו ימי טהרתם עד כי הקרב קרבן כל אחד מהם: ²⁷ ויהי כאשר קרבו שבעת הימים לכלות והיהודים אשר מסיא ראו אותו במקדש ויעוררו את כל המון וישלחו בו את ידיהם: ²⁸ ויצעקו לאמר אנשי ישראל על עזרו זה הוא האיש המלמד את כל אדם אשר בכל הארץ סרה על העם זהה ועל התורה ועל המקום הזה ונג הביא אל המקדש אנשים יונם ויחלל את המקום הקדוש זהה: ²⁹ כי היו ראים את טרופים האPsi עיר אתו ויחשבו כי פולוס הביא אותו אל המקדש: ³⁰ ותهام כל

העמד עליו האף רשותו לכם להוכיח איש רומי בלבד
דין ומשפט: ²⁶ וילך שר המאה כשמו את הדבר
זהו יונד לשר האלף לאמיר ראה מה עשה כי האיש
זה רומי הוא: ²⁷ ויבא שר האלף והוא אמר לוי
רומי אתה ויאמר הן: ²⁸ ויען שר האלף אני בכיספ
רב קניתו למשפט האזרחות הזאת ויאמר פולוס ואני
אף נולדתי בה: ²⁹ אז הרפו ממנה האנשים אשר באו
לברקו ונם שר האלף ירא בדעתו כי רומי הוא והוא
אשר אותו: ³⁰ ומחרת בקש לדעת אל נון על מה
שטעים אותו היהודים יותר מוסרתו ויצו להביא את
ראש הכהנים ואת כל הסנהדרין וירד את פולוס
ויעמידו בתוכם:

23 ייבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים
אחים בכל תמות לבבי התחלתי לפני אלהים עד
היום הזה: ² ויצו חנניה הכהן הנדול את העמדים
עליו להוכיחו על פיו: ³ ויאמר אליו פולוס יככה
אליהם הquier המסיד האמן ישב אתה לדין אני
כתורה ואתה מצוה להוכיחו שלא כתורה: ⁴ ויאמרו
העמדים שם את הכהן הנדול לאליהם תחרף: ⁵
ויאמר פולוס אליו לא ידעתו אשר הוא הכהן הנדול כי
תחוב נשוא בעמך לא תאר: ⁶ ופולוס ידע כי מקרים
צדוקים ומקצתם פרושים ויצעק בתוך הסנהדרין
אנשים אחים פרוש בן פרוש אני ועל תקות המתים
ותחיהם אני לדין: ⁷ ובדברו הדבר זה היה ריב בין
צדוקים ובין הפרושים ויחלך ההמון: ⁸ כי הצדוקים
אמרים אין תחיה ואין מלאך ורוח והפרושים מודים
בשניהם: ⁹ ותהי המלה נדולה ויקומו הסופרים אשר
מכת הפרושים ויתוכחו לאמיר לא מצאנו דבר רע
באיש הזה ואם רוח דבר אליו או מלאך אל נלחמה
באלהים: ¹⁰ וויהריב הולך וחזק ושר האלף דאג פן
ישסעו את פולוס ויצו את אנשי הצבא לרדת ולחתוף
אתו מתוכם ולהכיאו אל המצד: ¹¹ וובלילה ההוא נצט

הלך וקרב לדמשק כת צהרים ופתחם גנה עלי
מסביב אור גдол מן השמיים: ¹² ואפל ארזה ואשמע
קול מדבר אליו שאל שאל למה תרדפני: ¹³ וואען
ואמר מי אתה אדני ויאמר אליו אני ישוע הנצרי אשר
אתה רדפו: ¹⁴ והאנשים אשר אתי ראו את האור
ויראו את קול המדבר אליו לא שמו: ¹⁵ ויאמר מה
עשה אדני ויאמר אליו הדרון קום לך אל דמשק
שם אמר לך את כל אשר צוית לעשות: ¹⁶ ובואני לא
יכלתי לראות מפני זהר האור ההוא והאנשים אשר
אתו הוליכו ביד ואבא לדמשק: ¹⁷ ואיש חסיד כפי
התורה ושמו חנניה אשר קנה לו שם טוב בקרבת כל
היהודים היושבים שם: ¹⁸ ויבא אליו ויעמד ויאמר
אל שאל אחי שוב ראה ובשעה היה נפקחו עני
ORAITHA: ¹⁹ ויאמר אלהי אבותינו בחר לך לדעת
את רצונו וLEAROTOT AT HATZDIK V'LASHMEI KOL MAFIHO: ²⁰
כיו היה תהיה לו לעדר אל כל בני האדם על כל אשר
ראית ושמעת: ²¹ ועתה למה תתמהמה קום והטבל
והתרכז מחתאיך בקרך בשם: ²² ויהי בשבי
אל ירושלים ואחפכל במקדש ותהי עלי יד יהוה: ²³
ואראו אותו מדבר אליו חושה צא במרה מירושלים
כי לא יקבלו את עדותך עלי: ²⁴ ויאמר הלא הם
יודעים את אשר השלכתי אל הכלא והליך בבתי
הכנסיות את המאמינים לך: ²⁵ ובחשוף דם אסתפנס
עדך אף אני עמדתי שם חפץ בהרנתו ושומר את בנדוי
הגנו: ²⁶ ויאמר אליו לך כי אני אל הגו עד למרחוק
אשרך: ²⁷ וישמעו אליו עד הדבר הזה וישאו את
קולם ויאמרו הסירו איש כוה מעל האדמה כי איןנו
ראוי כי יהיה: ²⁸ ויהי בהיותם צעקים ומשליכים את
בנידיהם מעלייהם וזרקים עפר השמיימה: ²⁹ ויצו שר
האלף להוליכו אל המצד ויאמר לבדקו במלכות
למען ידע מדוע מה כהה צעקים עלי: ³⁰ ויהי
כאשר אסר להוכיחו ברצונות ויאמר אל שר המאה

עליו האדון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות ל' בירושלים כן העד תעיד ברכמי: ²² ויהי לפנות הבקר ויתחברו היהודים ויאסרו אסר על נפשם לאמר כי לא יאכלו ולא ישתו עד אם ירגנו את פולוס: ²³ ומספר הבאים באלה הזאת היה יותר מארבעים: ²⁴ ויגשו לא ראש הכהנים ואל הוקנים לאמר אסר אסרו על נפשנו לבתמי טעם מאומה עד אם הרגנו את פולוס: ²⁵ ועתה הודיעו אתם והסנהדרין את שר האלף עניינו ואנחנו נכוונים להמיתו בטרם יקרב אליכם: ²⁶ וישמע בן אחות פולוס את ארבע וילך ויבא אל המצד יוניד לפולוס: ²⁷ ויקרא פולוס לאחד משרי המאות ואמר אליו הולך את הבוחר הזה אל שר האלף כי דבר לו להודיעו: ²⁸ ויקחוה ויליכחו אל שר האלף ואמר פולוס האסיר קראני אליו ויבקש ממנו להוליך אליו את הבוחר הזה כי דבר לו להגיד לך: ²⁹ ויאחיו שר האלף בידיו ויסר עמו לבדו וישאלחו מה הוא זה אשר לך להודיעני: ³⁰ ויאמר כי נועציו היהודים ייחדו לבקש מך כי מחר תוריד את פולוס לפני הסנהדרין והמה כאלו חפצים לדעת היטב את עניינו: ³¹ אתה אל תשמע להם כי ארבעים לו מהם יותר מארבעים איש אשר אסרו אסר על נפשם לבתמי אכל ושתו בטרם ירגנו והמה עתה עמדים ומחכים להבטחתך: ³² וישלח שר האלף את הבוחר ויצוותו לבתמי איש כי גילה לו את הדבר הזה: ³³ ויקרא לשני שריו מאות ויאמר החלציו מאתכם אנשי צבא מאותים ללבת לקרים ופרשימים שבעים ומשבקי קשת מאותים מן השעה השליישית בלילה: ³⁴ ובכמאות יכינו להרכיב את פולוס למען הביאו שלם אל פיליכס הוגמן: ³⁵ ויכתב אנרת זהה תכון דבריה: ³⁶ קלודוס לוסיאס אל פיליכס הוגמן האדריך שלום: ³⁷ אתה האיש הזה תפשו היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם

24 וירד חנניה הכהן הגדול אחרי חמישית ימים ואתו הוקנים וטרטlös איש דברים ווידייעו את הוגמן את דבר ריבם עם פולוס: ² ויהי כאשר קראו לו ויחל טרטlös לשטנו ויאמר: ³ את אשר ישבנו על ידך בשלום רב ואשר נעשה תקנות רבות לעם הזה בהשנתך נקבל על כל פנים ובכל מקום בכל תורה פיליכס האדריך: ⁴ אך לבתמי הלאות הרבה אתחנן אליו אשר תשמענו בקצר דברינו כחמלתק: ⁵ כי מצאנו את האיש הזה כתוב ומגנה מדינים בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש התנצרים: ⁶ והוא נסח לחיל את המקדש ונפתח אותו ונחפץ לשפטו על פי תורהנו: ⁷ ויבא עלינו לוסיאס שר האלף ברב כח ויחטפו מידינו: ⁸ ויצרו את שטנו כי בוא יבא לפנייך ואתה כי תחקר אותו תוכל לדעת מפייו את כל הדברים האלה אשר אנחנו טענים עליו: ⁹ וימלאו היהודים את דבריו לאמר כי כן הוא: ¹⁰ וירמו הוגמן אל פולוס לדבר ויען ויאמר יען אשר ידעת

ימים ויקם פרקיוס פסטוס תחת פיליכס ופיליכס חפץ להתרצות אל היהודים וויעזב את פולוס חבוש בביה האסורים:

25 ויבא פסטוס אל המדינה ויעל אחריו שלשת ימים מקסרין לירושלים: ² והכהן הנדול וראשי היהודים הודיעו את ריבם עם פולוס: ³ ויפצרו בו רישאלו ממננו לעשותה חסד עמהם להביאו ירושלים והמה מותנכים אותו להמיתו בדרך: ⁴ ווען אותו פסטוס כי עצור פולוס בקסרין וכי גם הוא ישוב שם בקרוב: ⁵ ויאמר לבן ירדו את העזומים שבכם ואם יש מאום באיש זהה יענו בו: ⁶ ווישב בתוכם יותר מימים עשרה וירד אל קסרין וממהרת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס: ⁷ והוא בא והיהודים אשר ירדו מירושלים סבביהם ויאשימו את פולוס באשמות רכבות וקשות אשר לא יכולו להוכיח: ⁸ והוא הצדך לאמר לא חטאתי במאומה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא לקרים: ⁹ וופסטוס חפץ להתחפש עלולות אל היהודים וויען את פולוס ויאמר התחפש על יהודים למשפט על אלה לפני שמה: ¹⁰ ויאמר ירושלים למשפט על אלה לפני שמי: ¹¹ ויאמר פולוס לפני כסא משפט הקיסר אני עומד ושם נכון לי למשפט לא הרעתו ליהודים כאשר ידעת היטב נם אתה: ¹² אם הרעתו וויש כי דבר משפט מות בלב אחשך נפשי ממות ואם אין כי מאומה מכל אשר הם ענים כי איש לא יוכל להסנירני אל ידם את הקיסר אני קורא לדני: ¹³ ווועץ פסטוס עם יויעציו וויען אותו לאמר את הקיסר קראת אל הקיסר תלך: ¹⁴ ויהי אחרי ימים וירדו המלך אגרפס וברניקה אל קסרין לשאל לשלום פסטוס: ¹⁵ ויהי כי ארכו להם הימים שם וויספר פסטוס למלא את ריב פולוס לאמר ישפה איש אשר פיליכס הניחו אסור: ¹⁶ וובהו כי היהודים דברו אליו ראשי הכהנים וזקניהם היהודים על אדרותיו ויבקשו מני לחרץ משפטו: ¹⁷ ווען אותו כי אין

כיו זה כמה שנים שופט אתה לעם הזה הנני מצטרך בלב בטוח על עניינו: ¹⁸ אתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משנים עשר יומם מעת עליות ירושלים להשתחוות: ¹⁹ ולא במקדש מצאנו מתחוכם מעורר מהומה בעם ולא בתוכי הכנסיות ולא בעיר נס אין ביכלתם להוכיח עלי את אשר עתה הם שטנים אוטי: ²⁰ אבל את זאת מודה אני לפני כי בדרך היהיא אשר יקראוה בשם כת בה אני עבר את אלהי אבותינו בהאמני בכל הכתוב ב תורה ובנביאים: ²¹ ותקוטוי לאלחים אשר גם הם ייחכו לה זאת היא כי עתודה להיות תחיות המתים לצדיקים ולרשעים: ²² ובזאת גם عملתי להיות תמים לב לאלהים ולאדם תמייד: ²³ ומקץ שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי ולהקריב קרבן: ²⁴ ואתי מטהר במקדש לא בהמון עם ולא ב מהומה וכן מצאנו אנשים יהודים מסיסיא: ²⁵ אשר עליהם היה לעמד הנה לפני ולענות כי אם היה להם דבר נגיד: ²⁶ או אלה ידברו נא מה מה מצאו בי על בעמדי לפני הסנהדרין: ²⁷ בלבוי אם הדבר האחד ההוא אשר קראתי בעמדי בתוכם כי על תחית המתים אני נדון היום לפניים: ²⁸ וכי שמע פיליכס את הדברים האלה ויאחר את דינם לעת אחרית כי עניין הדרך הזו נודע לו הויט וביאמר ברתת אליו לוסיאס שר האלף אשפט על דרכם: ²⁹ ויצו את שר המאה לשום אותו במשמר ולתת לו רוחה ולבתוי מען איש ממידעו משרות אותו ומבוא אליו: ³⁰ ואחריו ימים אחדים בא פיליכס עם אשתו דרושאלה והיא יהודית וישלח לקרה לפולוס וישמע אותו על דבר האמונה במשיח: ³¹ ויהי כדברו על הצדק והפרישות ועל הדין העתיד לבוא ויחרד פיליכס וויען עתה זה לך ולכשאפנה אשוב לקרה לך: ³² והוא מקוה כי פולוס יתן לו שחר למן יתורחו ובכבוד והארא לו פעמים הרבה יידבר עמו: ³³ ויהי מקץ שנים

מנהג הרומיים למן איש לאבד בטרם יעדג הנשtan
לכח שטנו ונתן לו מקום להצדך מן השטנה:¹⁷
ולכן כאשר באו הנה יחד חשתי ולא התמהמהתי כי
מהחרת הרים ישבתי על כסא המשפט ואצוה להביא
את האיש:¹⁸ ויעמדו עליו שטנו ולא היבאו עליום דבר
רע מאשר אמר עליום פולוס כי הוא חי:¹⁹ רק היו להם דבריו
שמו אשר אמר עליום פולוס כי הוא חי:²⁰ ותכבד בעני
השאלה הזאת ואמר החפש אתה לרכת ירושלים
ולהשפט שם על אלה:²¹ אבל פולוס שאל להניחו
במנשר עד צאת מושטו מולפני אגוסטוס ואצוה
לשמרו עד אשר אshallח אותו אל הקיסר:²² ויאמר
אגופס אל פסטוס נם אני חפש לשמע את האיש ויאמר
מהר תשמענו:²³ ויהי מהחרת כבוא אגופס וברניקה
ביהוד גודול ויבאו אל אלם המשמעת המה ושרי האלף
ונניי העיר ויצו פסטוס ויבאו את פולוס:²⁴ ויאמר
פסטוס אגופס המלך וכל האנשים אשר אתם פה
אנטו הנכמים דאים את האיש אשר בעבורו פגעו בי כל
המון היהודים נם בירושלים נם מה ויצעקו כי אין
בדין שיחיה עוד:²⁵ ואני כאשר הכרתי כי לא עשה
דבר לחיבנו מיתה והוא נם הוא קרא את אגוסטוס
לדינו יעצמי לשלח אותו שמה:²⁶ אך אין לכתב
עליו דבר נכון לאנני ובעבור זאת הביאתי לפניו
וביתור לפניך המלך אגופס למען יחקרי וידעת
מהו אכתב:²⁷ כי לא יתכן בעני לשלוח אסיך מבלי
הודיע נם את עליית הדברים אשר שמו לו:

26 ויאמר אגופס אל פולוס נתן לך לדבר بعد
נשך או יצתק פולוס ויושט את ידו ויאמר:² מאשר
אני את נשוי המלך אגופס כי לפניך אצתק היום
על כל אשר שטנים אתי היהודים:³ כי אתה ידע
היטב כל המנהיגים והשאלות אשר בין היהודים ועל
כן אשלאה מatkד לשמע אתי כארך רוחך:⁴ הנה

וישבו אל האלים וויעשו מעשים ראויים לחשובה: 5 ונעבר את היום אשר לפני קיליקיא ופמפוליא ונכון ובגנול הדבר הזה תפשו את היהודים במקדש אל מורה אשר בלויקיא: 6 וימצא שם שר המאה ויבקש להמיתני: 22 והאלים היה בעזורי ועד היום אניה אלכסנדרית באה לאיטליה וויעברינו לתוכה: 7 זהה עמר אני וمعد לפני קטן ונודול איני מדבר והאגיה הלבנה בכבודות ימים רבים ואחרי אשר ינעונו דבר זולתי אשר דברו הנבאים ומה שכי עתידות ובנו אל מול קידושים לא הניחנו הרוח לחתר אל הינה להיות: 23 כי המשיח מענה הוא וכי ראשון הוא ואחרי אשר עברנו בתלאות באנו למקום אחד נקריא קלילמוני אשר קרובה לו עיר ושמה לסי: 9 ויהי מקץ ימים רבים כאשר באה עת הסנה לרדי הים כי נס הصوم כבר עבר ויזהר אתם פולוס: 10 ויאמר אליהם אנשים ראה אני כי היליכנו תהיה אך מרוי וניק נדול לא בלבד למעמסה ולאניה כי אם ננפשותינו: 11 ושר המאה לא שמע אל דברי פולוס כי אם אל רב החבל ולא בעל האניה: 12 ובאשר החוף איננו טוב לעמוד בו ביום הסתיו יעזו הרבים לעבר שם לאמר אויל נוכל הגיע לפניכם וישבנו שם ביום הסתו והוא חוף בקריטי פונה דרך הדרום מערבה ודרך הצפון מערבה: 13 וווחנןשפת לאט מדרום ויחשבו כי הצלחה עצם בידם ויעלו העוני ויעברו לעתה שפת קרייטי: 14 ויהי כמעט אחריו כן ותפנע בה רוח נחשל הנקראה אוריקילדון: 15 ותטרף האניה ולא יכלה לעמוד ננד הרוח ונרכף ידינו ממנה וננדף: 16 ותרץ האניה אל עבר אי קטן הנקרא קלודיה וכמעט לא יכולנו לאחו העברה: 17 ואחריו משבם אותה אליהם ויקחו לעזר את כל אשר השינה ידם ויחשבו את דפני האניה ומיראתם פן יפלו אל בין רכסי החול הורידו את כל הmaresה וכח נדפו: 18 ויהי הסער הולך וסער עליינו ומחרת הטילו את המעמסה אל הים: 19 ובכיוון השלישי הטלנו יידינו את כל האניה אל הים: 20 ויהי ימים רבים נם המשמש נם הכוכבים לא נרא וחסערה חזקה עליינו עד מאר ותברת ממנה כל תקות ישועה: 21 ופולוס עמר בתחום אחרי האריכם בצום ויאמר ממש וنعבר בסביבות קפרוס כי הרוחות היו לננדנו:

ונכלו: 40 וינדרעו את העוגנים ויעובום לים ויתירו נס את מיתרי המנהgin ויפרשו מפרש התאן אל פנ הרוח ויבקשו לבא אל החוף: 41 ויפגעו במקום אשר הים משני עבריו ותדק בו האניה ותעמד ראשה לא ינווע ואחריה נשברו משאון הנלים: 42 ותדי עצת אנשי הצבא להמית את האסירים פן ישחה איש מהם וימלט: 43 ושר המאה חפץ להציג את פולוס וינא את עצם ויאמר מי ידע לשחות ירד ויעבר ליבשה בראשה והשנארים אלה על קרשם ואלה על שברי האניה: 44 ויהי כן וימלטו כלם אל היבשה:

28 וכאשר נמלטו נודע לנו כי שם האי מליטי: 2 והנכרים לא המיעתו חסדם עמנו כי עברו אש וייספו את כלנו אליהם מפני הנשם היורד ומפני הקר: 3 ופולוס אסף לו ערמת קצים וישם על המוקד ומונח החם צאה אפעה ויאחו בידו: 4 ויראו הנקרים את היהת תלואה על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר הנקמה לא הניחה לו לחיות אף כי נמלט מן הים: 5 והוא נער את היהת מעלה ידו אל תוך האש ולא הרעה לו מואמה: 6 והם הוחילו אשר יצבה נופו או אשר יפל מות פתחם ויהלו עד בוש והנה לא קרדחו כל אסון ויהפך לכם ויאמרו כי אליהם הוא: 7 ובסביבו המוקם ההוא היו שדות אשר לראש אנשי האי ושמו פובליוס הוא הביא אתנו לבתו ויכלל אתנו בטבוכו שלשת ימים: 8 ואבי פובליוס מوطל למשכב בקדחת ובמחלה המעים ויבא אליו פולוס ויתפלל וישם עליו את ידיו וירפאהו: 9 ואחרי המעשה הזה באו נם החלים האחרים אשר בא וירפאו: 10 ויבחרנו כבוד נдол ובלכתנו שם ספקו לנו די צרכנו: 11 ואחריו שלשת חדרים עברנו שם באניה אלכסנדרית אשר ישבה באי בימי הסתו ואות דגללה התאומים: 12 ונבא אל סרקוסא ונשב שם שלשת ימים: 13 שם סבנו ונבא אל רגיוון ובנשב רוח דרומית ביום המחרת

אנשים לו שמעתם אליו ולא יצאתם מקריטי כיiao לא קרנו הנקה זהה במריכם: 22 ועתה אני אמר אליכם חזקו ואמצו כי לא תאבד נפש מכם בלבתי הספינה לבדה: 23 כי בלילה הזה נצב עלי מלאך האלים אשר לו אנסי ואשר אני עבד אותו: 24 ויאמר אל תירא פולוס עלייך עוד לעמוד לפני הקיסר ועתה הנה נתן לך האלים את כל ההלכים אתך באניה: 25 על כן אנשים חזקו ואמצו כי מאמין אני לאלים כי כן היה כארש נאמר אליו: 26 אך השליך נשלך אל אחד האלים: 27 ויהי כבוא ליל ארבעה עשר לטלטלו נבו בים אדריה כחצות הלילה ויהשבו המלחים כי קרבם להם יבשת: 28 וירידו את האנד וימצא עמק הים עשרים קומה ויעברו מעט וויספו להורד את האנד וימצא קומות חמיש עשרה: 29 ויראו פן יפגעו בשני הסלעים וישליכו מעל אחותרי האניה ארבעה עוגנים אל הים ויכספו לאור היום: 30 והמלחים בקש לברה מן האניה וירידו את העברה אל הים באמרם כי יש את נפשם לשלח עוגנים נם מראש האניה: 31 ויאמר פולוס אל שר המאה ואל אנשי הצבא לאמר אם אלה לא ישבו אתנו באניה לא תוכלו אתכם להושע: 32 ויקצטו אנשי הצבא את חבל הערבה ויתנו לנפול: 33 והבקר טרם יאור ופולוס מבקש מכם לטעם לחם לאמור היום יום ארבעה עשר אשר חיכית צמים ולא טעמתם מואמה: 34 על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא ל邏יחתכם כי איש איש מכם לא יפל משערת ראשו ארצה: 35 הוא דבר את הדברים האלה והוא רקח את הלוח ווודה לאלים לפני כלם ויבצע ויחיל לאכל: 36 ויאמץ לב כלם ויטמעו אכל נם מהה: 37 ואנחנו כל נפש אשר באניה מאותים ושבעים ושבש: 38 ויאכלו לשבעה ויקלו מעל האניה ויטלו את הצדה אל הים: 39 הבקר אור ולא הכירו את הארץ אבל ראו כמפרץ וחוף לו ווועצו לנגן אליו את האניה אם

באו בימים השני אל פוטיוולי¹⁴: ושם מצאנו אחיהם עם רעהו: ²⁰ ופולוס ישב שנתיים ימים בביתו אשר יובקשו ממנו לשבה אתכם שבעת ימים ובין הילכנו שכר לו וקיבל את כל הבאים אליו: ²¹ ויקרא את מלכות האלים וילמד את דרכיו ישע המשיח ארנינו בכל בಥון לבו ואין מגע:

לקראותנו עד לשוק אפיקים ועד לשלשת החנויות וירא אתם פולוס יודה לאלהים ויתחזק: ²² ואחר באנו אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל שר הצבא ולפולוס הניחו לשבת לבדו עם איש הצבא השמר אותו: ²³ ויהיו אחרי שלשת ימים ויקרא פולוס אליו את ראשיה היהודים ויקחלו אליו ויאמר אליהם אנשים אסרוני בירושלים וימסרנו לידי הרומים: ²⁴ וهم אחרי הCRM אמרו לי פטרני כי לא נמצא כי מושפט מות: ²⁵ והיהודים קמו כי ואננס לקרוא את הקיסר לדיני אך אין נפשי לשטון את עמי בדבר: ²⁶ ובעבור זאת קראתי לכם לראותכם ולדבר עמכם כי בnell תקות ישראל אסר אני בכבלי הזה: ²⁷ ויאמרו אליו לא קבלנו על ארחותך אנרות מארץ יהודה ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הניד או דבר עלייך דבר רע: ²⁸ אמנים חפצים אנחנו לשמע את אשר בלבך כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזה: ²⁹ וישימו לו יום موعد ויבאו אליו רבים אל מלנו ויעד בהם ויבאר את מלכות אליהם וווכח להם עניינו ישוע מותרת משה ומן הנביאים מבקר עד ערבע: ³⁰ ויש אשר שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמינו: ³¹ ויחלקו בדעתם ויסורו ללבת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הזה היטב דבר רוח הקדש לאבותינו בפי ישיחו הנביא אמר: ³² לך ואמרת לעם הזה שמעו שמווע ואל תבינו וראו ראו ואל תדרעו: ³³ כי שמן לב העם הזה ואוני כבדו ואת עניינו השע פן יראה בעניינו ובאונינו ישמע וללבבו יבין ושב ורפאתיו: ³⁴ לכן דעו כי לנוים נשלחה תשועת אליהם והמה ישמעו: ³⁵ ויהי בדברו את הילכו מאות היהודים ויתוכחו הרבה איש

אל-הַרְוָמִים

נברא העולם תודע במעשים ותראה לבלתי היהת
לهم להתנצל: 21 (audio g126) יען בדעתם את האלים
לא כברדו אליהם וגם לא הורו לו כי אם הלו
אחרי הベル במעצחותם ויחסק לבם הנבער: 22
ובאמרם חכמים אנחנו היו לכסילים: 23 וימירו את
כבוד האלים אשר איננו נפסד בדמותם צלם אדם
הנפסד צלם כל עוף והולך על ארבע ורמש האדמה:
על כן נטנם האלים לטמאה בתאות לבם לנבל
נוויתיהם איש את רעהו: 25 אשר המירו אתם האלים
בכוב ויכבדו ויעבדו את הבריה תחת בראש המברך
לועלמים אמן: 26 (audio g165) בעבור זאת נתנם האלים
להאות בושה כי נשיהם החליפו את התשmis שבדרכן
בשלא כدرיכן: 27 וכן נטנם הזרים עזבו את תשmis
האהה כדריכה ויחמו זה בזה בתשוקתם ויעשו חועבה
זכר עם זכר ויקחו שכר מושבכם הראווי להם בעצם
ונופם: 28 וכאשר מסו להשיג האלים בדעת נתנם
האלים בידי דעה נמסה לעשות את אשר לא יתכן:
וירב בקרבם כל חמס ונות ורשות בצע ואון וימלאו
קנאה ורצח ומריבה ומרמה ותחפשות: 30 הלו רכיל
ומלשינום שנאי אליהם וגאים וודים והוללים וחשי
און ואין שמעים בקהל אבותם: 31 נבערים מדעת
ובנדים אכזרים נטריו שנאה ולא רחמנים: 32 יודעים
המה את משפט אליהם כי עשי אלה בני מותם ולא
לבד שיעשו את אלה כי נט רצתה נפשם בעשייהם:

2 לכן אין לך התנצלות אתה בן אדם הדרן תהיה
מי שתהיה כי بما שתדרן את חברך תהייב את
נפשך באשר אתה הדרן תעשה כמעשיהם: 2 וידענו כי
משפט אליהם כפי האמת על עשי אלה: 3 ואתה בן
אדם הדרן את אשר פעלן כאלה ועשה כמעשיהם
התחשב להמלט ממשפט האלים: 4 או התבונן
לעתרת טבו ולחמלתו ולא רק רוחו ולא ת התבונן
כי טובת האלים תדריך אתך להשובה: 5 ובקשי

1 פולוס עבד ישוע המשיח מקרה להיות שליח
ונבדל לבשורת אליהם: 2 אשר הבטיחה מ לפני
ביד נביאו בכתבי הקודש: 3 על דבר בנו הנולד
מורע דוד לפי הבשר: 4 אשר הוכן לבן האלים
בנברורה לפי רוח הקדשה בתקייתה מבין המתים הוא
ישוע המשיח אדניינו: 5 אשר בידו קיבלנו חן ושליחות
להקים משמעת האמונה בכל הימים למן שמו: 6 אשר
בתוכם הנקם גם אתם קרווי ישוע המשיח: 7 לכל
אשר ברומי ידידי אלהים וקרואים להיות קדושים
חסד ושלום לכם מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע
המשיח: 8 בראשונה אודה לאלהי בישוע המשיח
על כלכם אשר ספר אמונתכם בכל הימים: 9 כי
האלים אשר אני עבד אותו ברוחו לבשורת בנו לעד
לי כי תמיד אני מזכיר אתכם: 10 בהעתורי בתפלות
בכל עת למן אשר רק הפעם אצלי ברצון אלהים
לובא אליכם: 11 כי נכסף נכספת לראותכם ולהחלק
לכם או זו מחת רוח למן תחזוקי: 12 והוא להתנחם
עמכם זה בזה באמונה אשר לכם גם לי: 13 ולא
אחד מכם אחוי כי פעמים רבות שמי עלי לבי לבוא
אליכם אך נמנע ממני עד הנה למן אמצע פרוי נס
בכם כמו ביתר הימים: 14 מהיב אוכי ליווים וגם
ללויעים לחכמים וגם לפתאים: 15 לכן נרבני לבי
להשמע את הבשורה נט אשר ברומי: 16 כי
אני בוש מבשורת המשיח באשר נברות אלהים
היא להתשועת כל המאמין ליהודי בראשונה וכן נט
ליוני: 17 כי תגלה בה צדקה אלהים מאמונה אל
אמונה כתוב וצדיק באמונתו יחייה: 18 כי נלה חרון
אליהם מן השמים על כל רשות בני אדם וועלותם
אשר יעצדו את האמת בעולה: 19 יען אשר דעת
האלים גלויה בקרבם כי האלים הודיעים אותה:
20 כי מהותו הנעלמה היא כהו הנצחי ואלהותו מעת

לבבך הממן לשוב האכבר לך עברה אל יום עברת האלהים ועת הנלota צדקה משפטו: 6 אשר ישלם לאיש כמיشهו: 7 למתלמידים בעשות הטוב ומבקשים את הכבור וההדר ואת אשר איןנו עבד יתן את חייהם: 8 ועל בני המרי ואשר לא ישמעו לאמת כי אם לעוללה שמעו חרון אף והמה: 9 צרה ומזוקה על כל נפש אדם עשה הרע על היהודי בראשונה וכן גם על הינו: 10 וככבוד והדר ושלום לכל עשה הטוב ליהודי בראשונה וכן גם לינו: 11 כי אין משא פנים עם האלהים: 12 כי כל אלה אשר חטאו בלי תורה נם בבעלי תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה נם על פי התורה ישפטו: 13 כי לא שמעי התורה צדיקים לפני האלהים כי אם עשי התורה הם יצדקו: 14 כי הנויים אשר אין להם תורה בעשותם כדברי התורה מאליהם נם באין תורה הם תורה לנפשם: 15 בהראותם מעשה התורה כתוב על לבם וודעתם מעידה בהם ומחשבותם בקרובם מחייבות זהה את אותן נס מוכות: 16 ביום אשר ישפט האלהים את כל העלומות בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורתו: 17 הן אתה נקרא בשם יהודי ונשענת על התורה והתחללה באלהים: 18 וידעת הרاوي ובחיותך מלמד בתורה תבין בין טוב לדע: 19 ובבטחת בנפשך להיות מוליך העורדים ואור להלכים בחשך: 20 מיסר לחסרי לב ומורה הפתאים ויש לך צורתה המדעת והאמתת תורה אמרת לא תנגב והנק נגב: 21 אמרת לא תנאף אתה נאף תשקץ את האלילים ואתה נזול את קדרש: 22 תההلال בתורה ותנבל את האלהים בעברך את התורה: 23 כי שם האלהים בגולכם מחליל בנים כאשר כתוב: 25 הן חמיילה מועילה אם תשמר את התורה אבל אם עבר אתה את התורה או מילתק היהת לך לעוללה: 26 لكن אם ישמר העREL את משפטו

מבנה אדם תחלתו כי אם מאת האלהים:

3 ועתה מה הוא יתרון היהודי ומה היא תועלת המילה: 2 הרבה מכל פנים בראשון כי הפקדו בידם דברי אלוהים: 3 כי מה הוא אם מקצתם לא האמיןו היבטל חסרון אמונהם את אמונה אלוהים: 4 חיללה אבל יהי האל הוא הנאמן וכל האדם כוב כתוב תרומות את צדקה האלהים מה נאמר וכי יש על באלהים המשלח חרון אף לפני דרכ בני אדם אנכי מדבר: 6 חיללה שם כן איך ישפט האלהים את העולם: 7 כי אם על ידי כובי תרבה ותפרץ אמת אלוהים לתחלתו למה זה אני אשפט עוד כחוטא: 8 ולא נעשה בדבר מחרפינו ומקצת מוצאי דביה עליינו לא אמר הנה אמרים נעשה הרע למען יצא החטב אשר דינם יבא עליהם בצדך: 9 ועתה מה הוא הדיש לנו מעלה תורה לא במאומה כבר הוכחנו כי נם היהודים נם הינוים כלם הם תחת החטא: 10 כתוב אין צדיק אין נס אחד: 11 אין משכיל אין דרש את האלהים: 12 הכל סר ייחדו נאלתו אין עשה טוב אין נס אחד: 13 קבר פתו גדורום לשום יחוליקון חמת עכשוב תחת שפתיימו: 14 אשר אלה פיהם מלאו ממרות: 15 רגליהם ימיהרו לשפק דם: 16 שד ושבר במסלותם: 17 ודרך שלום לא ידעו: 18 אין פחד אלוהים לנגד עיניהם: 19 ואנחנו ידענו כי כל מה שאמרה התורה מדברת אל אלה אשר תחת התורה למען יסכר כל פה והיה כל העולם מחייב לפני אלוהים: 20 יען אשר ממעשי

הتورה לא יצדק לפני כלبشر כי על ידי התורה דעת החטא: ²¹ ועתה בכל תורה צדקה אלהים מהול כי אם בערלתו: ²² וואות המילה קיבל לחות צדקה האמונה אשר היה לה בערלתו להיות לאב לכל המאמינים והם ערלים למען אף להם החשב הצדקה: ²³ ווליהות לאב גם למלים אך לא לאשר הם נמולים בלבד כי אם גם הילכים בעקבות האמונה שהיתה לו לאברהם בעודנו בערלתו: ²⁴ כי לא על ידי תורה באה הבהיר לאברהם ולזרעו להיוו ירש העולם כי אם על ידי צדקה האמונה: ²⁵ כי אלו לבני התורה הירוש האמונה לrisk תהיה והבהיר בטליה: ²⁶ כי התורה מביאה קצף כי באשר אין תורה גם אין שם עברה: ²⁷ על כן מtopic אמונה למן לפי חסד למן תהיה הבהיר קימת לכל זרעו לא לבני התורה לבדם כי גם לבני אמונה אברהם אשר הוא אב לכלנו: ²⁸ ככתוב כי אב המון גוים נתתיק והוא האמין בהביט אל אל המוחיה את המתים והקורה את אשר לא היה כמו הוה: ²⁹ באשר אין תקוה קואה ויאמן למן אשר יודה לאב המון גוים כמו שנאמר כה יהיה ורעך: ³⁰ ולא רפהה אמונה ולא התבונן אל גוף שכך נפוג בהיוו כבן מאת שנה ואל בלוט רחם שרה: ³¹ ולא חלק לבו בהבהיר האלים בחסר האמונה כי אם התזוק באמונתו ויתן כבוד לאלהים: ³² וידע בלבב שלם כי את אשר הבהיר נס יכול לעשותו: ³³ על כן נס נחשבה לו לצדקה: ³⁴ כי אם ולא בלבד למן תהוב זהה שחשבה לו: ³⁵ כי אם נס למן אשר עתודה להחשב לנו המאמינים במישער את ישוע אדניינו מן המתים: ³⁶ אשר נמסר בעבור פשעינו ונעור לעבור צדקה:

5 ³⁷ לכן אחרי נצדקו באמונה שלם לנו עם האלים באדניינו ישוע המשיח: ³⁸ אשר בידיו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עמידים בו ונתהיל בתקות כבוד האלים: ³⁹ ולא זאת בלבד כי אף

הتورה לא יצדק לפני כלبشر כי על ידי התורה לאור יצאה אשר העידו עליה התורה והנביאים: ⁴⁰ והוא צדקה אלהים באמונה ישוע המשיח כל כל ועל כל אשר האמינו בו כי אין הבדל: ⁴¹ כי כלם חטא וחסרי כבוד אלהים המה: ⁴² ונצדקו חנים בחסדו על ידי הבדות אשר הייתה במשיח ישוע: ⁴³ אשר שמו האלים לפני לכפרת על ידי האמונה בדמו להראות את צדקהו אחורי אשר העביר את החטאיהם שנעשו לפנים בעת חמלת אלהים: ⁴⁴ להראות את צדקהו בעת זואת להוות צדקה ונצדיק את בן אמונה ישוע: ⁴⁵ ועתה איה ההתהלה הלא נשבהה ועל ידי תורה מה העל ידי תורה המעשים לא כי על ידי תורה האמונה: ⁴⁶ לכן נחשב כי באמונה יצדק האדם בבלי מעשי תורה: ⁴⁷ או האלים רק אלהי היהודים הלא נס אלהי הגויים הוא: ⁴⁸ כי אחד האלים המצדיק את המולים מtopic האמונה ואת הערלים על ידי האמונה: ⁴⁹ ועתה המבטלים אנחנו את התורה על ידי האמונה חלילה אך מקימים אנחנו את התורה:

4 ⁵⁰ ועתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפני הבשר: ⁵¹ כי אם נצדק אברהם מtopic המעשים לו התהלה אך לא לפני האלים: ⁵² כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשבה לו צדקה: ⁵³ הנה הפעל לא יחשב לו שכרו על פי החסד כי אם על פי החוב: ⁵⁴ אבל לאשר אינו פעל כי אם מאמין בצדיק את הרשות אמונה תחשב לו לצדקה: ⁵⁵ כאשר נס דוד מאשר את האדם אשר האלים יחשב לו צדקה בלבד מעשים באמרו: ⁵⁶ אשריו נשוי פשע כסוי חטאה: ⁵⁷ אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון: ⁵⁸ ועתה האשור הזה העל המילה הוא אם נס על הערלה הלא אמרנו כי אברהם נחשבה אמונה לצדקה: ⁵⁹ ואין נחשבה

הפשע ובארשר רבה החטא עדף ממניו החסד : 21 ^{למען} כאשר מלך החטא במוות ככה ימלך נם החסד על ידי נסיוון לידי תקוה : ^ו והתקווה היא לא תביש כי הוצק הזכקה לחיי עולם בישוע המשיח אדניינו : ^ז (αἰσχος 166:9)

6 אם כן מה נאמר הנעמד בחטא למען ירבה החסד : ² חלילה לנו כי מתנו לחטא ואיך נוסף לחיות בו : ³ או האינכם ידעים כי לנו הנטבלים למשיח ישוע למוותנו נטבלנו : ⁴ לכן נקברנו אותו בטבילה למוות למען כאשר נעור המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך גם אנחנו בחיים מחדשם : ⁵ כי אם נדבקנו בדמיון מותו אנחנו גם נהייה דובקים לתחיתו : ⁶ באשר ידעים אנחנו כי נצלב אותו האדם הישן אשר בנו למען חבטל גוית החטא לבתוי היוטנו עוד עבדים לחטא : ⁷ כי אשר מות הוא נקה מן החטא : ⁸ והנה אם מתנו עם המשיח נאמין כי גם נחיה עמו : ⁹ באשר ידענו כי המשיח אחורי אשר נעור מן המתים לא ימות עוד ומותה לא ישפט בו עוד : ¹⁰ כי אשר מות מות לחטא פעם אחת ואשר חי הוא לאלהים : ¹¹ וכן גם אתם חשבו אתכם מותים לחטא והווים לאלהים במשיח ישוע אדניינו : ¹² אם כן אפוא אל תמלך החטא בתוכם אשר ומות למוות אחריה בתאותיו : ¹³ גם אל תכינו את אבריכם להיות כל-על לחטא אך תכינו את נפשכם לאלהים כחיים מעם המתים ואבריכם כל-דרך לאלהים כי החטא לא יוכל למשל עוד בכם עין איןכם תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד : ¹⁴ ועתה מה הנחטא עין איננו תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד חילילה : ¹⁵ הלא ידעתם כי לאשר תחנו את נפשכם להיות עבديו לסור למשמעתו הן עבדים אתם לאשר תשמעו לו אם לחטא אליו מות אם למשמעת אליו צדקה : ¹⁷ אבל תודת לאלהים כי היותם עבדי החטא ואחר שמעתם בכל לבבכם אל תוכנות הלקחה אשר נמסרתם לו : ¹⁸ שהררתם מידי החטא לכן השתעבדתם לצדקה : ¹⁹ אבל בני אדם אני מדבר

נזהל בצרות יען אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי סבלנות : ⁴ והסבלנות בידי עמידה בנסיוון והעמידה בנסיוון לידי תקוה : ⁶ והתקווה היא לא תביש כי הוצק בלבבנו אהבת אל על ידי רוח הקדש הנתן לנו : ⁶ כי המשיח בעורנו חלשים מות בעתו بعد הרושים : ⁷ הון بعد הצדיק יקשה לאיש למות אכן למות بعد הטוב أولוי ישאחו לבו : ⁸ אבל בזאת הודיע האלהים את אהבתנו אלינו כי המשיח מות בעורנו בהיותנו עוד החטאים : ⁹ ועתה אשר נדקרו בדמו מה מאר נושא בו מן הCEF : ¹⁰ כי אם נרצינו לאלהים במוות בנו בהיותנו איבום אף כי נושא עתה בחיוו אחורי אשר נרצינו : ¹¹ ולא זאת בלבד כי גם מתחללים אנחנו באלהים על יד אדניינו ישוע המשיח אשר בו עתה קיבלנו את הרצוי : ¹² לכן כאשר על ידי אדם אחד בא החטא לעולם ומותם בעקב החטא וכן עבר המות על כל בני אדם מפני אשר כלם חטאו : ¹³ כי עד זמן התורה היה החטא בעולם אך לא יחשב חטא בגין תורתה : ¹⁴ אולם המות מלך מדם עד משה גם על אלה אשר לא חטאו בדמיון עברת אדם הראשון אשר הוא דמות העתיד לבוא : ¹⁵ אך לא בדבר הפשע דבר המתנה כי אם בפשע האחד מתו הרבים אף כי חסד אלהים ומנתנו עדפו עروف לרבים בחסד האדם האחד ישוע המשיח : ¹⁶ ולא כמו על ידי חטא אחד כן המתנה כי המשפט יצא מאחד לחיב אבל מותנת החסד היא לזכות מפשעים רבים : ¹⁷ כי אם בפשע האחד מלך המות על ידי האחד אף כי מקבל עדר החסד ומנתנת הצדקה ימלכו בחיים על ידי האחד ישוע המשיח : ¹⁸ לכן כאשר בפשע אחד נאשמו כל בני אדם ככה גם על ידי זכות אחת יוכו כל בני אדם לחיים : ¹⁹ כי כאשר במרוי האדם האחד היו הרבים לחטאים ככה גם על ידי משמעת האחד יהיו הרבים לצדקים : ²⁰ אבל התורה נכתה למען ירבה

התורה היא קדושה והמצווה קדושה וישראל וטובה: 13 וכי הטובה היתה לי למות חילתה אלא החטא למען יראה כי חטא הוא הביא לי על ידי הטובה את המות למען אשר יהיה החטא לחטא יתרה על ידי המצווה: 14 כי ידים אנחנו שהتورה היא רוחנית ואני של בשר ונמכר תחת יד החטא: 15 כי את אשר אני פעל לא ידעת כי איני עשה את אשר אני רצחה בו כי אם אשר שנאתי אותו אני עשה: 16 ובבשורתי את אשר לא רציתי בו הני מודה בזאת כי התורה טוב היא: 17 ועתה לא אני עוד הפעל אותו כי אם החטא היושב بي: 18 כי ידעת אשר כי בבשרי לא ישב טוב הן הרצון יש עמודי אבל עשות הטוב לא מצאת: 19 כי איני עשה הטוב אשר אני רצחה בו כי אם הרע אשר אני רצחה בו אותו אני עשה: 20 ואם את אשר לא רצית בו אני עשה לא עוד אני הפעל כי החטא היושב בקרבי: 21 ובכן מצא אני כי זה החוק אגמי רצחה לעשות הטוב ודבק ביה: 22 כי לפי האדם הפנימי הפטצתי בתורת אללים: 23 אך ראה אני באבורי חוק אחר הלחם לחק שכלי ווילכני שבי לתורת החטא אשר באברי: 24 אווי לי האדם העני מי יצילני מנוף המות זהה: 25 אורה לאלהים בישוע המשיח אדניינו:] Romans 7:26) לכן בשכליו הני עבר לتورה האלים ובבשרי אני עבר לتورה החטא:]

8 על כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח ישוע המתhalbכים ללא כבשרא כי אם לפי הרוח: 2 כי תורה רוח החיים במשיח ישוע שחררה את מותרת החטא והמות: 3 כי מה שלא יכולת התורה לעשות הנקלה על יד הבשר עשה האלים בשלהו את בנו בתואר כשר החטא ובعد החטא וירושע את החטא בבשר: 4 למטען תמלא חקמת התורה בנו המתhalbכים ללא כבשרא כי אם לפי הרוח: 5 כי אשר מה לבשר בעניין הבשר יחשבו ואשר לרוח בעניין הרוח יחשבו: 6 כי מהשบท

מןפני ריפויו בשרכם כי כאשר לפניהם הכינותם את אבריכם לעבודת החטא והרשות להרשע עתה הכינו את אבריכם לעבודת הצדקה להתקדש: 20 כי בעת היוחם עברי החטא חפשם היותם מן הצדקה: 21 וממה אפוא הפרי שהוא לכם אז מן המעשים אשר בהיותכם משחררים מידי החטא ומשעבדים לאלהים יש לכם פריכם לקדשה ואחריותו חי עולם: (αιόνιος g166) 22 כי שכר החטא הוא המות ומנתנת חסד אלהים היא חי העולם במשיח ישוע אדניינו: (αιόνιος g166)

7 או הלא ידעתם אחי ולידי התורה אני מדבר כי התורה תשלט על האדם כל ימי חייו: 2 כי אשה בעלת בעל קשורה היא באישה כמי התורה בחיו ובמוות בעל פטורה היא מותורת בעל: 3 ונהנה אם תהיה לאיש אחד בחיו בעלה נאפת יקרא לה אבל אחרי מות בעלה פטורה היא מן התורה ואינה נאפת בהיותה לאיש אחר: 4 לכן אחי הומתם נם אתם ל תורה בנויות המשיח להווותם לאחר לאשר נוער מן המתים למען נעשה פרי לאלהים: 5 כי בעת הווינו בבשר תשוקות החטא אשר התעוררו על ידי התורה היו פעולות באברינו לעשות פרי למות: 6 אבל עתה נפטרנו מן התורה כי מתנו לאשר הינו אסורים בו למען נ עבר מעתה לפי התחרשות הרוח ולא לפי ישן הכתב: 7 אם כן מה נאמר כי התורה החטא היא חילתה אלא לא ידעת את החטא בalthi על ידי התורה כי לא היהתי יודע החמוד לו לי אמרה התורה לא תחמד: 8 וימצא החטא סבה לו במצוות לעורר בקרבי כל חמוד כי מבלעדי התורה החטא מת הו: 9 ואני חיה מלבנים ללא תורה וכאשר באה המצווה ויהי החטא: 10 ואני מתי והמצווה אשר נתנה לחיים היא נמצאה לי למות: 11 כי מצא החטא סבה במצוות להתעות אני ויהרני על יהה: 12 ובכן

ובכן גם הרוח תמך אתנו בחולשותינו כי לא יידענו מה להחפלו כראוי אכן הרוח הוא מפניע בעדרנו באנחות עוקות מרובה: ²⁷ ווחקר לבבות יודע את אשר יחשב הרוח כי כרצונו האלוהים יפניע בעדר הקדושים: ²⁸ והנה יידענו כי לאחבי אלוהים והקרואים בעצמו הכל יעוז לטוב להם: ²⁹ כי את אשר ידעם מקדם אתם נס יעד מקדם להיות דומים לדמותם בנו למן יהו היבוכר בתוך אחיהם רבים: ³⁰ ואת אשר יעד מקדם אתם נס קרא ואת אשר קראם אתם נס הצדיק ואת אשר הצדיקם אתם נס פאר: ³¹ ועתה מה נאמר על זאת אם האלוהים לנו מי יריד אנתנו: ³² אשר על בנו ייחדו לא חס כי אם נתנו بعد כלנו הלא נס יתנו עמו את הכל: ³³ מי יענה בבחירה אלוהים הן אלוהים והוא המצדיק: ³⁴ וממי הוא יאשימים הן המשיח אשר מות וביותר אשר נעור מעם המתים הוא לימין האלוהים והוא יפניע בעדרנו: ³⁵ מי יפרידנו מאהבת המשיח הצרעה או מצוקה או משטמה או רעב אם עריה או סכנה או חרב: ³⁶ ככחוב כי עליך הרנו כל הימים נחשבנו צaan טבחה: ³⁷ אבל בכל אלה נברנו מאד על ידי האhab אנתנו: ³⁸ ובתווך אנכי כי לא המות ולא החיים לא מלאכים ולא שרדות ולא גבורות לא ההוה ולא העתיד: ³⁹ לא הרוח ולא העמק ולא כל בריה אחרית יוכל להפרידנו מאהבת האלוהים אשר היא במשיח יושע אדנינו:

9 אמת אני מדבר במשיח ולא אשוף ודרתי מעידה לי ברוח הקדש: ² כי גודל עצבוני ואין קץ לדאbone לבוי: ³ כי מי יתן התיי אני מחרם מן המשיח بعد אני שاري ובשרי: ⁴ אשר הם בני ישראל ויש להם משפט הבונים והכבוד והבריות ומתן התורה והעבדה וההבותות: ⁵ ווללים האבות ואשר מהם יצא המשיח לפני בשרו אשר הוא אל על הכל מברך לעולמים אמן: (165 g אונט) ⁶ אבל לא כאלו נפל דבר אלוהים

הبشر היא המות ומהשבת הרוח היא החיים והשלום: ⁷ ייען מהשבת הבשר רק שנתה אלהים היא באשר לא תשעב ל תורה האלוהים ואף איןנה יכולת: ⁸ ואשר מהה בבשר כי אם ברוח אם אמן רוח האלוהים שכן בקרבכם כי מי שאין בו רוח המשיח איןנו שלו: ¹⁰ ואם המשיח בקרבכם או הגוף מת הוא בראב החטא והרוח חיים הוא בראב הצדקה: ¹¹ ואם ישכן בקרבכם רוח המעריר את ישוע מן המתים הוא אשר העיר את המשיח מן המתים נס את גינוייכם המתות יהיה על ידי רוחו השכן בקרבכם: ¹² לבן אחוי חביבים אנחנו לא לבשר לחיות לפיה הבשר: ¹³ כי אם תחיו לפיה הבשר מות המתון ואם על ידי הרוח תמוותתו את מעליי הבשר היה תחיו: ¹⁴ כי כל אשר רוח אלוהים ונחננו בני אלוהים מהה: ¹⁵ כי לא קבלתם רוח עברות לשוב לירא כי אם קבלתם רוח משפט בנים אשר בו קראים אנחנו אבא אבינו: ¹⁶ והרוח ההורא מעיד ברוחנו כי בני אלוהים אנחנו: ¹⁷ ואם בנים אנחנו נס ירשים נהיה ורשי אלוהים וחבריו המשיח בירשה נס אמן נתענה אותו למן נס אותו נכביד: ¹⁸ כי אחשב אשר עינוי הזמן הזה אינם שוקלים כניד הכבוד העתיד להנלה עלינו: ¹⁹ כי הבריאה תערן ועיניה תלויות להганות בני אלוהים: ²⁰ כי נכבשה הבריאה להבל לא מרוצונה כי אם למן הכבש אתה אליו תקוה: ²¹ אשר הבריאה נס היא תשחרר מעדות הכלוין אל חרות כבוד בני האלוהים: ²² כי יידענו אשר הבריאה כליה יחד תאנח ותחליל עד הנה: ²³ וזה זאת בלבד כי נס אנחנו אף אם יש לנו בכורי הרוח אנחנו בנפשנו ונכח למשפט הבנים פדות גויתנו: ²⁴ כי נשענו בתקוה אך התקווה הנרא לא עניים איןנה תקוה כי איך ייחיל איש לדבר אשר הוא ראה: ²⁵ אבל אם נקוה לאשר לא ראיינו נכח לא בסבלנות: ²⁶

עשה בקרב הארץ: ²⁹ וכאשר אמר ישעיהו לפנים לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדר היום לעמירה דמיינו: ³⁰ ועתה מה נאמר הגוים אשר לא רדפו אחרי הצדקה השינו את הצדקה היא הצדקה אשר מותק האמונה: ³¹ וישראל בקשו אחרי תורה צדקה לTorah הצדקה לא הניע: ³² ועל מה יען אשר לא מאמונה דרשוה כי אם ממעשים כי התגנפו באבן נגף: ³³ ככתווב הנני יסיד בציון אבן נגף וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש:

10 אхи חפץ לבבי ותפלתי לאלהים بعد ישראל אשר יושעו: ² כי מעד אני עליהם שיש להם קנאה לאלהים אך לא בדעת: ³ כי את צדקה אלהים לא דעו ויבקשו להקים את צדקתם ובעבור זאת לזרק את אלהים לא נכנעו: ⁴ כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו: ⁵ כי משה כתוב על דבר הצדקה מותק התורה אשר יעשה אתם האדם וחיה בהם: ⁶ והצדקה אשר מותק האמונה כה אמרת אל תאמר בלבך מי עללה השמיימה הלא זאת היא להוריד את המשיח: ⁷ או מי ירד לתחום זאת היא להעלות את המשיח מן המותמים: ⁸ אבל מה היא אמרת קרוב אליך הדבר בפיק ובלבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מبشرים: ⁹ כי אם תורה בפיק אשר ישוע הוא האדון ותאמין בלבך אשר אלהים העירו מכם המותמים או תושע: ¹⁰ כי בלבבו יאמין האדם והיתה לו לצדקה ובפיהו יודה והיתה לו לישועה: ¹¹ כי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש: ¹² ואין הבדל בזה בין היהודי לינוי כי אדון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראו: ¹³ כי כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט: ¹⁴ ועתה איך יקראו אל אשר לא האמינו בו ואיך יאמינו באשר לא שמעו את שמעו ואיך ישמעו באין מנייד: ¹⁵ ואיך יגידו אם אין שלוחים ככתווב מה נאו רגלי מבשר שלום מבשר טוב: ¹⁶ אך לא כלם שמעו לקול

ארציה כי לא כל אשר הם מישראל גם ישראל המה: ⁷ ולא על חייהם ורע אברהם כלם בנים הם כי ביצחק יקרא לך ורע: ⁸ כלומר לא בני البشر המה בני האלהים כי אם בני ההבטחה הם הנחשבים לזרע: ⁹ כידבר הבטחה הו מה שנאמר למועד אשוב ולשרה בן: ¹⁰ וולא זאת בלבד כי כן היה גם ברכבה בהיותה הרה לאחד ליצחק אבינו: ¹¹ כי בטרם ילדו בניה עוד לא עשו טוב או רע למען תקום עצת האלהים כפי בחרותו לא מותך מעשיהם כי אם כרצון הקרה: ¹² נאמר לה כי رب יעבד צער: ¹³ ככתב ואהב את יעקב ואת עשו שנאתי: ¹⁴ אם כן מה נאמר ה כי יש עול באללים חיללה: ¹⁵ כי למשה אמר ותני את אשר אהן ורחתמי את אשר ארחים: ¹⁶ ועל כן אין הדבר לא ביד הרצה ולא ביד הרץ כי אם ביד האלהים המרחים: ¹⁷ כי כן הכתוב אמר לפרעה עברו ואת העמדתך בעבור הראתק את כחיו ולמען ספר שמי בכל הארץ: ¹⁸ וויצא מזה כי את אשר יחפץ יתגנו ואת אשר יחפץ יקשוו: ¹⁹ ובו תאמיר אל מדרע יוכיה עוד ננד רצונו מי יתיצב: ²⁰ אמןם בן אדם מי אתה אשר תריב את האלהים והוא אמר יציר ליצרו למה ככה עשיתני: ²¹ אם אין רשות ליצר על החמר לעשות מגלים אחד כלוי אחד לכבוד ואחד לקלון: ²² ומה אפוא אם אלהים החפץ להראות עמו ולהודיע נברותו נשא בכל ארך רוחו את כל העם המכונים לאבדון: ²³ להודיע גם את עשר כבודו על כל הchnina אשר יעדם לכבוד: ²⁴ והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הגויים: ²⁵ כדברו בהושע אקרא לא עמי עמי וללא רחמה רחמה: ²⁶ והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: ²⁷ ווישיעו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר בני ישראל כחולם שאר ישוב בו כליוון חרוץ שוטף צדקה: ²⁸ כי כליה ונחרצת אידי

הנויים א נכי את שרותי א פאר : 14 לו אוכל להקניא את בשרי ולהושע מקצתם : 15 כי אם נעלתם רצוי לעולם מה אפוא תהיית אספתם הלא חיים מן המתים : 16 ואם התרומה קדש כן גם העשה ואם השרש קדש כן גם הענפים : 17 וכי נקפו מכת הענפים אתה זית העיר הרכבת במקומם ונתחברת לשרש הזית ולדשנו : 18 אל התפאר על הענפים ואם תתפאר דע שאינך נשא את השרש כי אם השרש הוא נשא אותך : 19 וכי תאמר הלא נקפו הענפים למען ארכוב א נכי : 20 כן הוא המה נקפו על אשר לא האמינו אתה הנך קים על ידי האמונה אל המתגה כי אם ירא : 21 כי האלים אם לא חס על הענפים הנולדים מן העץ אויל לאייחוס נם עלייך : 22 لكن ראה נא טובת אליהם ועמו זעמו על הנפלים ועליך טובתו אם תעמד בטובתו ואם אין כי עתה נם אתה תנדע : 23 וגם המה אם לא יעדמו במרים ירכבו כי יכול האלים לשוב להרכיבם : 24 כי אם ירכבו כי יכול האלים לשוב להרכיבם : 25 כי לא אחד אתה נגורת מעץ אשר הוא בטבעו זית יער והרכבת שלא לטבע בית טוב אלה הייצאים ממנה על אחת כמה וכמה שירכבו בזאת שליהם : 26 כי לא אחד מכם אוית את הסוד הזה פן תהיו חכמים בעיניכם כי טמטום הלב למקצת נהיה לישראל עד כי יכנס מלא הנויים : 26 ובכן כל ישראל יושע ככתוב ובא לציון נואל וישיב פשע מירקב : 27 ואני זאת ברורי אותם בהסירי חטאתם : 28 הנה ליפוי הבשורה שנואים הם למענכם אך לפי הבחירה חביבים הם למען האבות : 29 כי לא ינחם האלים על מתנותיו ועל קריאותו : 30 כי כאשר נם אתם מלפני מרים היהת את פי אלהים ועתה הוחנתם במרים של אלה : 31 כן גם אלה עתה מרים היה למען על ידי חניתכם נם הם יתנו : 32 כי האלים הסניר את כלם ביד המרי למען יחן את כלם : 33 מה עמק עשר חכמת אליהם ועשר דעתו משפטיו מי יחקר ודרךו מי ימצא : 34 כי

הבשורה כי ישעיהו אמר יהוה מי האמין לשמעתנו : 17 לכן האמונה באה מותוק השמואה והשמואה על ידי דבר אלהים : 18 ואמר ה כי לא שמעו אמנים בכל הארץ יצא קום ובקצתה תבל מליהם : 19 ואמר ה כי ישראל לא ידע הנה כבר משה אמר אני אקניאכם בלא עם בני נבל אכעיסכם : 20 וישעיהו מלאו לבו לאמר נמצאתו לא בקשי נדרשתי ללא שאלו : 21 ועל ישראל הוא אמר פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ומרה :

11

ובכן אמר אני ה כי זוח האלים את עמו חיללה כי נם א נכי בין ישראל מזור אברהם למטה : 2 לא זוח האלים את עמו אשר יידעו מקדם בניין : או הלא תדוע את אשר כתוב אמר באלהו כאשר קרא אל האלים על ישראל לאמר : 3 יהוה את נביאך הרגנו ואת מזבחתיך הרסו ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי : 4 אבל מה ענה אותו מענה האלים השארתי לי שבעת אלף איש אשר לא כרעו לבעל : 5 וכן נם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירת החסד : 6 ואם היה זה עת על ידי החסד לא היה מתוק המעשים כי לולי כן החסד איננו עוד חסד כי לולי ואם היה מתוק המעשים איננו עוד חסד כי לולי כן המעשים ייחד להיות מעשה : 7 ועתה מה הוא את אשר בקש ישראל לא השיג רק הנבהרים הם השיגו והנשארים השמינו לבבם : 8 כתוב נתן להם האלים רוח תרדמת עיניהם לא לדראות ואזנים לא שמע עד היום הזה : 9 ודדור הוא אמר ידי שלחנם לפח ודרך ולמוקש ולשלומים להם : 10 תחשנה עיניהם מראות ומוגניהם תמיד המעד : 11 ובכן אני אמר הנכשלו למען יפלו חיליה אך בפשעים יצא האישועה לנוים למען חיליה הקנאים : 12 ואם פשעם עשר העולם וחסרון עשר הנויים מלאם על אחת כמה וכמה : 13 כי אליכם הנויים אני מדבר וכפי אשר שליח

מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו : 35 או מי הקדרמו וישלם לו : 36 הלא הכל ממננו והכל בו והכל אליו אשר לו הכבור לעולמים אמר : (א) 165 g (א) 165 g (א)

12 ועתה הנה מוחיר אתכם אליו בرحמי אלהים אשר תשים את נוויותיכם קרבן חי וקדוש ונרצה לאלהים והיתה זאת עבודתכם השכלית : 2 ואל תשתו לעולם זהה כי אם התחלפו בהתחדש דעתכם למען תבחן לדעת מה הוא רצון האלהים הטוב והחמד והשלם : (א) 3 כי על פי החסד הנתן לי אמר אני לכל איש ואיש מכם לבתוי רום לבבו למעלה מן הראו כי אם יהו צנו במחשבותיו כפי מדרת האמונה אשר חלך לו האלהים : 4 כי כאשר בנוף אחד יש לנו אברים הרבה ואין פעולה אחת לכל האברים : (א) 5 כן אנחנו הברים גוף אחד במשיח וכל אחד ואחד ממנו אבר לחברו הוא : 6 ויש לנו מותנות שונות כפי החסד הנתן לנו אם נבואה תהי כמי מדרת האמונה : 7 ואם לאיש שימוש יعمال בשמוש כמי מורה בהוראה : 8 ואם מוכיח בתוכחה הנתנו ואם מורה לאשר לו המכס והמורא לאשר לו המורא והכבוד לאשר לו המכס והמורא לאשר לו המורא והכבוד לאשר לו הכבוד : 8 ואל תהיו חיבים לאיש דבר זולתי אהבת איש את רעהו כי האהבת את חבריו קים את התורה : 9 כי מצות לא תנאף לא תרצה לא תמנב לא תענה עד שקר לא תחמד ועוד כאלה כלולות הנה במאמר הזה אהבת לדרך כמוך : 10 אהבה להקיין מן השנה כי ישועתנו קרובה עתה מהוים אשר באו להאמין : 11 הלילה חלף והיום קרב לנו נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כל נשק האור : 12 כי אם התנהנו עם השפלים אל תהיו חכמים בעיניכם : 13 אל תשלמו לאיש רעה תחת רעה דרשו הטוב עניינו כל אדם : 14 אם תוכלו ככל אשר תמצא ידכם והוא בשלום עם כל אדם : 15 אל תנקמו נקם יידידי כי אם תנו מקום לרונו כי כתוב לי נקם ושלם אמר

יהודה : 20 אכן אם רעב שנאך האכילתו לחם ואם צמא השקהו מים כי נחלים אתה חתה על הראש : 21 אל נא יכחש הרע כבוש אתה את הרע בטוב :

13 כל נשחכע למדلات הרשות כי אין רשות כי אם מאת האלהים והרשות הנמצאות על יד אלהים נתנו : 2 אכן כל המתקומם לרשota מרד הוא בצוות האלהים והמרדים ישאו את דין : 3 כי השליטים אינם לפחות למשעים הטובים כי אם להרעים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והיה לך שבח ממנה : 4 כי משמשת אלהים היא לטוב לך אך אם הרע העשה ירא כי לא להנמ חגרת חרב היא כי משמשת אלהים היא נקמת בקצף מכל עשה הרע : 5 על כן עליינו להכנע לא לבך בעבור הקצף כי גם בעבור דעת חותנו : 6 כי זויא אף משלימים אתם את המס כי משרותי אלהים הימה השקדים על זאת : 7 אכן הטענו לכל איש כחוותכם המס לאשר לו המס המכוס לאשר לו המכס והמורא לאשר לו המורא והכבוד לאשר לו הכבוד : 8 ואל תהיו חיבים לאיש דבר זולתי אהבת איש את רעהו כי האהבת את חבריו קים את התורה : 9 כי מצות לא תנאף לא תרצה לא תמנב לא תענה עד שקר לא תחמד ועוד כאלה כלולות הנה במאמר הזה אהבת לדרך כמוך : 10 אהבה להקיין מן השנה כי ישועתנו קרובה עתה מהוים אשר באו להאמין : 11 הלילה חלף והיום קרב לנו נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כל נשק האור : 12 כי אם התנהנו עם השפלים אל תהיו חכמים בעיניכם : 13 אל תשלמו לאיש רעה תחת רעה דרשו הטוב עניינו כל אדם : 14 אם תוכלו ככל אשר תמצא ידכם והוא בשלום עם כל אדם : 15 אל תנקמו נקם יידידי כי אם תנו מקום לרונו כי כתוב לי נקם ושלם אמר לא להנביר התאות :

מאכל הן הכל טהור והוא אבל רע לאדם אשר יאכלנו במקשל לבו: 21 טוב שלא תאכל בשר ולא תשתה יין ולא תעsha דבר אשר יתגנף בו אחיך או יכשל או יחלש: 22 יש לך אמונהதהו לך לברך לפני האלים אשרי מיו שלא ידין את נפשו בדבר אשר שר בעינוי: 23 ואשר לו ספק באכל נאשם כי לא עשה מאמונה וכל אשר נעשה מבלתי אמונה חטא הוא: 24

15 ועלינו החזקים לשאת חלשות הכהלים ואל נבקש הנאת עצמנו: 2 כי כל אחד מנו יבקש הנאתם חברו לטוב לו למען יבנה: 3 כי נם המשיח לא בקש הנאת עצמו אלא כתוב חרבות חורפי נפלו עליו: 4 כי כל אשר נכתב מלפנים למדנו נכתב למען תחיה לנו תקווה בסבלנות ובתנוחותה הכתובים: 5 ואלהי הסבלנות והנחמה הוא ייתן לכם להיות כלכם לב אחד על פי המשיח ישוע: 6 אשר תכבדו בנפש אחת ובפה אחד את האלים אבי אדרניינו ישוע המשיח: 7 על כן תקבלו איש את אחיו כאשר נם המשיח קיבל אותנו לכבוד האלים: 8 ואני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת בני הAMILה למען אמת האלים لكم את ההבטחות אשר לאבות: 9 והגנים תמה יכבדו את האלים למען רחמייו כתוב על כן אודך בנוי ולשםך אוזמלה: 10 ואומר הרניינו נוים עמו: 11 ואומר הלו את יהוה כל נוים שבחוותו כל האמים: 12 רישעיהו אמר והיה שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו נוים יקו: 13 ואלהי התקווה הוא ימלא אתכם כל שמחה ושלום באמונה למען תעדך תקותכם בנכורת רוח הקדש: 14 והנה אחד מבטחה אני בכם כי נם אtem בעצמכם מלאי אהבתה חסד ממלאים כל דעת ותוכלו להוכיח איש את רעהו: 15 אך העוזי מעט בכתביכם אליכם הנה והנה כמצויר אתכם על פי החסד הנתון לי מאת האלים: 16 להיוותי משרות ישוע המשיח לנוים ולכון בبشורת האלים למען יהיה קרבן

את המחשבות: 2 יש מאמין כי נכוון לאכל כל דבר והחלוש יאכל רק את הירק: 3 האכל אל יבו את אשר לא יאכל ואשר לא יאכל אל ידין את האכל כי קבל את האלים: 4 מי אתה כי תדין את עבד האחר הן לאדרני הוא יקום או יפל אבל יוקם כי יוכל האלים להקימו: 5 יש מבדיל בין יום ליום ויש אשר כל הימים שווים בעינוי ויהי כל איש נכוון בדעתו: 6 השמר את היום לאדרון שמר אותו ואשר איננו שמר את היום לאדרון איננו שמר האכל לאדרון הוא אכל כי מורה הוא לאלים ואשר איננו אכל לאדרון איננו אכל מורה הוא לאלים: 7 כי אין איש מאתנו אשר י היה לנפשו ואין איש אשר ימות לנפשו: 8 כי כאשר נחיה נחיה לאדרון וכאשר נמות לאדרון לכן אם נחיה למן יהה אדרון נם על המתים נם על החיים: 10 ואתה למן זה תודח את אחיך או אתה למה תבוז לאחיך הלא לנו עתדים לעמוד לפני כסא דין אלדים: 11 כי כתוב חי אני נאם יהוה כי לי חכרא כל ברך וכל לשון תורה לאלים: 12 הנה נא כל אחד ממו על נששו יתון חשבון לאלים: 13 לכן אל נדין עוד איש את רעהו כי אם זה יהי דינכם שלא יתון איש לפני אחיו מכשול או מוקש: 14 ידעת כי מבטחה אני באדרון ישוע כי אין דבר טמא בפני עצמו ורק טמא הוא למי שייחשבנו לו לטמא: 15 ואם יעצב אחיך על דבר האכל אין מתחלק עוד בדרך האהבה אל נא תאבד באכלך את אשר בעדו מות המשיח: 16 לכן הזהרו פן יהיה טובכם לנדרופים: 17 כי מלכות האלים איננה אכילה ושותיה כי צדקה היא ושלום ושמחה ברוח הקדש: 18 והעבד באלה את המשיח רצוי הוא לאלים ובוחן לאנשים: 19 ועתה נרדפה דרך השלום ודרך הבנות יחד איש מרעהו: 20 אל תחרוס את מעשה אליהם על דבר

הנויים רצוי ומקדש ברוח הקדש: ¹⁷ על כן יש לי להתהלך במשיח יושע ננד האלהים: ¹⁸ כי לא אעו פני לדבר דבר זולתי אשר עשה המשיח בידי למען הטהה אמר ובמעשה את לב הגוים לסור למשמעתו: ¹⁹ בנבורת המשיח ובעדרת רוח אלהים עד כי מלאתי מירושלים וסביבותיה ועד לאלוריקון את בשורת המשיח: ²⁰ בהשתדרלי לתגידי את הבשורה לא במקומות אשר שם כבר נקרא שם המשיח לבתי בנות על יסוד אחרים: ²¹ כי אם כתוב אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו: ²² וזה הוא הדרבר אשר נעצרתי בגולו פעמי ושתים מבוא אלכם: ²³ אבל כתעת אשר אין עוד מקום לי בגלילות האלה ונכסף נכספי לבא אליכם זה שנים רבות: ²⁴ אבא אליכם בלבתי לאספמי כי מקווה אנכי לראותכם בעברית ואתם תשלחוני שמה ואשבעה מעט מכם בראשונה: ²⁵ אמם עתה אלכה ירושלים לעזרת הקדושים: ²⁶ כי מקדוני ואכיה הויאו לחת משות נדבה לאבוני הקדושים אשר בירושלים: ²⁷ כי הויאו ואח מחייבים הם להם כי אם היה לנוים חלק ברכבי הרוח אשר להם הלא עליהם לעוזרים נם בדרכי הנוף: ²⁸ لكن כשנمرתי את זאת וחתמתי להם הפרי הזה או עברה דרך ארצכם לאספמי: ²⁹ ווירודע אנכי כי בבאי אליכם אבא במלא ברכת בשורת המשיח: ³⁰ ואני מעורר אתכםachi באדניינו ישוע המשיח ובאהבת הרוח להחאמץ אני בהעתיר בעדי אל האלהים: ³¹ למען אשר אנטל מהסורים בארץ יהודה וירב על הקדושים שמושי לשם ירושלים: ³² ואשר אבא אליכם במשחה ברצון אלהים ואנפש עמכם: ³³ ואלהי השלום עם כלכם אמן:

16 והנוי מזכיר לכם לטוב את פובי אהוינו שהוא משמשת הקהלה אשר בקנכי: ² אשר תקבלוה באדניינו כראוי לקדושים ותעוזרו לה בכל אשר

שאליהם לשולםכם : 22 אני טרטיוס כותב האגרת
הזהת שאל לשולםכם באדנינו : 23 ניוס המארח אותו
ואת כל הקהלה שאל לשולםכם ארسطוס סגן העיר
וקורטוס אחינו שאליהם לשולםכם : 24 חסיד אדנינו
ישוע המשיח עם כלכם אמן : 25 ולאשר יוכל לחזק
אתכם כבשורתי וכקריאת ישוע המשיח כפי נלווי
הסוד אשר היה מכסה מימות עולם : 26 (aiōnios g166)
ועתה נתפרסם ונודע על ידי כתבי הנביאים למצות
אליהו עולם לכל הנויים להביאם למשמעות האמונה :
אליהם החכם לבדו לו הכבוד בישוע
(aiōnios g166) 27 לאלהים אמן : 28 (aiōnios g165)

הראשונה אל-הקורנטיים

1 פולוס המקרה להיות שליח ישוע המשיח ברצון

כי אחרי אשר בחכמת האלים לא ידע העולם את האלים בחכמיה היה רצון לפני להושיע בסכלות הקראית את המאמינים: ²¹ כי היהודים שלא למדו אותן והווים מבקשים חכמיה: ²² ואנחנו ממשיעים את המשיח הצלוב מכשול ליהודים וסכלות ליוונים: ²³ אבל למקראיים הן מיהודים הן מיוונים את המשיח אשר הוא נבורת אללים וחכמאת אללים: ²⁴ עין כי סכלות האל חכמיה היא מ אדם וחלשת האל חזקה היא מ אדם: ²⁵ כי ראו נא אחוי את קריאתכם שלא רביהם מההחכמים לפי הבשורה לא רביהם השליטים ולא רביהם החרים: ²⁶ כי אם בסכל שבולם בחר האל למען ביש את החכמים ובחלוש שבולם בחר האל למען ביש את החזק: ²⁷ ובבדלה העולם בחר האל ובנמאם ובאשר כאין למען בטל את אשר ישנו: ²⁸ כד רשותם של ואיתה לשל לפנוי כלبشر: ²⁹ וממנואם בתשיש ישוע אשר היה לנו לחכמיה מאות האלים ולצדקה ולקדוש ולפדיון: ³⁰ כי יוזי ככבוד המתהיל ותחלל ביהות:

2 גם אגבי באוי אליכם אחוי לא באתי בנאות הדבר והחכמיה בהגידי לכם את עדות האלים: ² כי לא חשבתי לדעת בתוככם דבר בלאי אם ישוע המשיח והוא הנצלב: ³ ואחוי אצלכם בחילשה וביראה ובחללה הרבה: ⁴ ודבריו וקריאתי לא לפתות באמרי חכמת בני אדם כי אם בתוכחת הרוח והגבורה: ⁵ למען אשר לא תהייה אמוןתכם בחכמת בני אדם כי אם בנבורת אללים: ⁶ אכן חכמה נדבר בין השלמים לא חכמת העולם זהה גם לא של שרי העולם זהה אשר יאבדו: ⁷ כי אם בסוד נדבר חכמת האלים הנסתירה אשר האלים יעדיה לכבודנו לפני ימי העולם: ⁸ אשר לא ידעתי איש משרי העולם זהה כי לו ידעוה לא צלבו את ארון הכהן: ⁹

אללים וסוסתניים אחינו: ² אל קהילת אללים אשר בקורנותוס אל המקדשים במשיח ישוע הקראים להיות קדשים עם כל הקראים בשם אדנינו ישוע המשיח בכל מקום שלהם ושלנו: ³ חסיד לכם ושלומ מאות האלים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: ⁴ אודה לאלהי בעברכם בכל עת על חסיד האלים הנtan לכם המשיח ישוע: ⁵ אשר עשרתם בו בכל דבר ובכל דעת: ⁶ באשר עדות המשיח התקיימה בכם: ⁷ עד כי לא חסרתם כל מותן החסיד והונם מחייבים להתגלות אדנינו ישוע המשיח: ⁸ אשר נם יקיים אתכם עיר עת קץ להיות נקיים ביום אדנינו ישוע המשיח: ⁹ נאמין הוא האלים אשר על פיו נקראותם לחברת בנו ישוע המשיח אדנינו: ¹⁰ והנני מזוהיר אתכם אחוי בשם אדנינו ישוע המשיח להיות כלכם פה אחד ולא תהיו מחלקות בקרבכם כי אם תכונו יחד בלב אחד ובעה אחת: ¹¹ כי הנדר לי עליים ביד בני בית כלואה כי יש מריבות ביןיכם: ¹² וזהת אני אמר כי איש איש מכם זה אמר לפולוס זהה לאפלויס זהה לכיפא וזה למשיח הנני: ¹³ וכי חלק המשיח כי פולוס נצלב בערכם או לשם פולוס נטבלתם: ¹⁴ אודה לאלים שלא טבלו איש מכם כי אם את קרספוס ואת ניוס: ¹⁵ פן יאמרו כי לשמי טבלתי: ¹⁶ אך טבלתי נם את בני בית אספנוס ומלבד אלה אני ידע אם טבלתי עוד איש אחר: ¹⁷ כי לא שלחני המשיח לטבול כי אם לבשר לא בחכמת דבריהם למען אשר לא יהיה לריק צלב המשיח: ¹⁸ כי דבר הצלב סכלות הוא לאבדים אבל לנו הנושעים נבורת אללים הוא: ¹⁹ כי כן תהוב אבדר חכמת חכמים ובוים נבויים אסתיר: ²⁰ איך חכם איה ספר איה דרש העולם זהה הלא

לשיטת יסוד אחר חוץ מן המוסד שהוא ישוע המשיח:
 12 ואם יבנה הבונה על היסוד הזה והב או כספ או
 אבני יקרות או עז או חציר או קש: 13 מעשה כל
 איש נגלה כי היום הוא יבררתו כי באשר יראת ואת מה
 מעשה כל איש ואיש האש תבחןנו: 14 אם יעמוד מעשה
 איש אשר בנה עלייו יקבל שכרו: 15 ואם ישרף מעשה
 יפסידנו והוא יושע אך כמו מצל מאש: 16 הלא ידעתם
 כי היכל אליהם אתם ורוח אליהם שכן בקרבכם: 17
 ואיש אשר ישחית את היכל אליהם האלים ישחית
 אותו כי היכל אליהם קדוש ואתם הנכם קדושים: 18
 אל ירמה איש את עצמו והחשב את עצמו חכם בעולם
 הזה יהיו לסלל למען ייחכם: 19 כי חכמת
 העולם הזה סכלות היא לפני האלים כחוכם לכיד
 חכמים בערמים: 20 ו עוד כתוב יהוה ידע מוחשבות
 חכמים כי המה הבעל: 21 על כן אל יתהלך איש באדם
 כי היכל הוא שליכם: 22 אם פולוס אמר אפולוג ואמ
 כי אם העולם אמר החיים ואמ המות אמר ההווה ואם
 העזיז הבעל הוא שליכם: 23 ואתם הנכם של המשיח
 והמשיח הוא של אליהם:

4 כי יחשב איש אתנו כמשרתי המשיח וסכני רוי
 אל: 2 הנה סוף דבר שלא יבקש מן הסכנים כי אם
 להמציא נאמן: 3 ואני נקללה היא בעני כי אתם דנים
 atri או יומ דין של בני אדם נם אני את נפשי לא אדין:
 4 כי אני יודע בנפשי רע ובכל זאת לא אצדק כי הדין
 atri הוא יהוה: 5 על כן אל תשפטו שפטו לפני העת
 עד כי יבוא האדון אשר נם יוציא לאור את תעלומות
 החשך ונגלה את עצת הלבבות ואו תהיה תהלה
 לכל איש מאות האלים: 6 ואת זאת אני הסבטי
 על עצמי ועל אפולוג בעבורכם למען תלמדו בנו
 שלא יתחכם איש יותר ממה שכתב פן תגנו איש
 בשם איש לנדר רעהו: 7 כי מי הפליא אותך ומה
 לבני אליהם אתם: 10 ואני כפי חסר אליהם נתן לך
 בידך אשר לא קבלתנו ואיך ירא כל איש

9 אלא כתוב אשר עין לא ראתה ואוזן לא
 שמעה ולא עלה על לב אנוש את היכין האלים
 לאבויו: 10 ולנו גלה האלים ברוחו כי הרוח חוקר
 את הכל גם את עמוקי האלים: וכי מי הוא בבני
 אדם הידע את אשר באדם בalthי אם רוח האדם אשר
 בקרבו לנו לא יידע איש אשר באלים בalthי אם
 רוח האלים: 12 ואנחנו לא קבלנו את רוח העולם כי
 אם הרוח מאת האלים למען נדע את אשר נתן לנו
 מאת האלים בחסרו: 13 ואת זאת נדבר לא בדברים
 אשר תלמיד חכמת בני אדם כי אם בדברים אשר
 רוח הקדש תלמיד ונברא בדברים רוחניים על פי
 הרוח: 14 הנה האדם הנפשי אינו מקבל את דברי רוח
 האלים כי מהה סכלות לו ולא יוכל להבינם באשר
 הנה נדונים בדרך הרוח: 15 אבל האדם הרוחני ידין
 את הכל ואותו לא ידין איש: 16 כי מי תכן את רוח
 יהוה ומירודינו ואנחנו הנה יש לנו רוח המשיח:

3 ואני לא יכולתי לדבר עמכם אхи כעם רוחניים
 כי עודכם של הבשר וכמו בעליים במשיח: 2 חלב
 השקותי אתכם ולא מאכל כי או לא יכלתם גם עתה
 לא תוכלו עין היתכם עוד של הבשר: 3 כי באשר
 קנאה ומריבה ומחלקים ביןיכם הלא של הבשר אתם
 ומתחלכים לפידך בני אדם: 4 הנה בامر האחד
 אני לפולוס והשני אני לאפולוג הלא של הבשר
 אתם: 5 מי אפוא פולוס וממי הוא אפולוג אך משרות
 הם אשר על ידם באתם להאמין איש איש כמתנה
 האדון אשר נתן לך: 6 אני נטעתי ואפולוג השקה אבל
 האלים הוא הצמיה: 7 על כן הנטע איננו מואה
 והמשקה איננו מואה כי אם האלים הצמיה: 8
 והנטע והמשקה כאחד המה ואיש איש יקבל את שכרו
 כפי עמלו: 9 כי עוזר אל אנחנו ואתם שדה אלהים
 ובני אליהם אתם: 10 ואני כפי חסר אליהם נתן לך
 לבני חכם שתי יסוד ואחר בונה עליו אך ירא כל איש

למסר את האיש ההוא לשטן לאבדן הבשר למען יושע הרוח ביום האדון ישוע: 6 לא טוב התהלהכם הלא ידעתם כי מעט שאר מהחמצ את כל העסה: 7 בערו את השאור היישן למען תהיו עשה חדשה הלא לחם מצותם אתם כי נם לנו פשחנו הנובח בעדרנו הוא המשיח: 8 על כן נתנה נא החג לא בשאר ישן ולא בשאר הרע והרשע כי אם למצות היישר והאמת: 9 כתבתו לכם באגרת שלא תחרבו עם הווים: 10 ואין דעתך בזאת על הווים שבעולם הזה או על בצעי בצע וגולנים ועבדי אלילים כי או יהיה לכם לצאת מן העולם: 11 אך זאת כתבתוי לכם לבalto התערב עם איש אשר אח יקרא והוא זנה או בצע או עבד אלילים או מנדף או סבא או גולן עם האיש אשר כזה נם לא האכלו: 12 כי מה לי לשפט את אשר בחוץ הלא תשפטו את אשר בביות: 13 ואשר בחוץ האלים ישפטם ואחרם תבערו את הרע מקרבכם:

6 היה בכם איש אשר בריבו עם רעהו ייזד להביא דבר דינו לפניו הרשעים ולא לפני הקדשים: 2 הלא ידעתם כי הקדשים ידינו את העולם ואמ העולם ידונ על ידכם האינכם ראויים לדין דינים קטנים: 3 הלא ידעתם כי נידין את המלאלכים אף כי דברי ממונות: 4 ואתם כאשר יש לכם דיני ממונות מושיבים אתם את הנחשים לאין בקהל לשפטיכם: 5 לבשתכם אמר אני את זאת הכי אין בכם חכם אחד שיוכל להוכיח בין איש לאחיו: 6 כי אה רב עם אחיו וזהת לפני לא מאמנים: 7 הן בכל ירידה היא לכם שתיריבו זה עם זה למה לא תבחרו לסלב הונאה ולמה לא תבחרו להיות שעשוקים: 8 אבל מונים אתם ועשוקים אף את אחיכם: 9 הלא ידעתם כי הרשעים לא יירשו את כבר דנתי כלוי היתי אצלכם על האיש אשר עשה דבר הזה: 4 בשם אדניינו ישוע המשיח בהקהלתכם יחד ורוחוי אתכם עם נבורות אדניינו ישוע המשיח: 5 השכבים את זכר: 10 לא הנכבים ולא בצע לא

כאיש אשר לא קיבל: 8 הן כבר שבעתם כבר עשרתם ובcludינו מלכתחם ולו מלכתחם למען נמלך אתכם נם אנחנו: 9 כי אחש שהאללים הցיג אנתנו השליחים שפלי השפליים לבני ממותה כי היינו לראות לעולם נם למלאכים נם לבני אדם: 10 אנחנו סכלים למען המשיח ואחרם חכמים במשיח אנתנו חלשים ואתם נבורים אתם נכבדים ואנחנו נקלים: 11 ועוד השעה הואת הננו רעבים נם צמאים וערדים ומיכים באגרף ונברך חרפונו ונסבל: 13 גדרו אנתנו ותנחן ונהי כללי העולם ולסחי לכלם עד עתה: 14 ולא לביש אתכם אני כת הדרבים האלה כי אם מוזהיר אתכם בניי האהובים: 15 כי נם אם היו לכם רביבות אמנים במשיח אין לכם אבות רבים כי אני הולדהו אתכם בישוע המשיח על ידי הבשורה: 16 על כן אני מבקש מכם לילכת בעקבותי: 17 ובverbour זאת שלחתי אליכם את טימותיות בני האהוב והנאמן באדון והוא יזכיר לכם את דרכי במשיח כאשר מלמד אני בכל מקום בכל קהלה וקהלה: 18 הן יש מתנשאים כאלו לא אבאו אליכם: 19 אבל בוא אבוא אליכם בזמן קרוב אם ירצה האדון ואדרעה לא את דבריו המתורמים כי אם את נבורתם: 20 כי מלכות האלים איננה בדבר שפטים כי אם נבורתך: 21 ומה תחפצו הבוא אבוא אליכם בשפט או באהבה ובברוח עונה:

5 שמוועה נשמעת בארץ כי נמצאה זנות בינוים ואיך זנות אשר בנוים לא ספר כמות כי יקח איש את אשת אביו: 2 ואתם עוד נבחי רוח תחת אשר היה לכם להתאבל למען יוסר מקרבכם עשה המעשה הזה: 3 אני הרחוק מכם בגופי וקרוב ברוחי כבר דנתי כלוי היתי אצלכם על האיש אשר עשה דבר הזה: 4 בשם אדניינו ישוע המשיח בהקהלתכם יחד ורוחוי אתכם עם נבורות אדניינו ישוע המשיח: 5

הסבירים ולא המנדרפים ולא הנזולנים כל אלה לא יירשו את מלכות האלוהים: ⁹ וכolumbia l'פניהם היו מkeitchem אבל רחצתם אבל קדשתם אבל הצדקהם בשם האדון ישוע וברוחו אלהינו: ¹⁰ הכל הוא ברשותי אשך לא כל דבר יועיל הכל הוא ברשותי אך לא ישעבدني דבר: ¹¹ המאכל לכבר והכרש למאכל והאללים את זה ואת זה ילכה והגוף אל יחי לזנות כי אם לאדון והאדון לנוף: ¹² והאללים העיר נם את אדניינו ועיר נם אתכם בגבורתו: ¹³ הלא ידעתם כי גופתכם אכרי המשיח הנה כי אכח את אברי המשיח ועשה אתם לאכרי זונה חלילה: ¹⁴ או הלא ידעתם כי הרכך בזונה נוף אחד הוא עמה כי הכתוב אמר והוא שניים לבשר אחד: ¹⁵ אבל הרכך באדון אמר אחד הוא עמו: ¹⁶ נoso מן הונות כל חטא אשר רוח אחד הוא מוחז לנצח הוא והזונה חטא עצם יעשה אותו האדם מוחז לנצח הוא והזונה חטא עצם גופו: ¹⁷ או הלא ידעתם כי גופכם הוא היכל רוח הקדש השכן בקרבכם אשר קבלתם מאת האללים וכי לא לעצמכם אתם: ¹⁸ כי במחירות נקניהם על כן כבדו את האללים בוגופכם ובברוחכם אשר לאלהים המה:

7 ולעניהם מה שכחבתם אליו הנה טוב לאדם שלא יגע באשה: ¹⁹ אך מפני הונות תהיל כל איש אשׁו ויהיו לכל אשה בעלה: ²⁰ האיש יקיים חותמת העונה לאשתו וכןמו כן האשה לבעלה: ²¹ האשה איננה שלטה על נופה כי אם בעלה וכמו כן נם האיש איננו שלט על גופו כי אם אשׁו: ²² אל תמנעו את עצמכם זה מזה זולתי בהסכמה שניכם על זמן קבוע להיות פנויים לתחנויות ולהתפללה ותשובו ותתאחדו פן ינסח אתכם השטן בעבר פריצות יצרכם: ²³ ואני אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצוה: ²⁴ כי מי יתן והיה כל אדם כמוך אך יש לכל איש מתנתו מאת האללים זה בכח זה בכח: ²⁵ ואל הפנויים ואל האלמנות אמר אודיע את עצמי אחריו אשר חנני האדון להיות נאמן: ²⁶ הני חשב כי טוב לאדם מפני הצרה הקרובה כי טוב לו להיות כמו שהוא: ²⁷ אם נקשרת באשה אל

תבקש להפטר ואם נפטרת אל התקשasha: 28 וכן כי תקח אתך אינך חטא והבתולה כי תהיה לאיש איננה חטאך אך יבואם צורות בבשרם והנני חס עליכם: 29 וזאת אני אמר אחי כי השעה דחוקה למען מעתה יהו הנושאים כאלו אין להם נשים: 30 והבכימים כאין בכם והשmachים כאין שמחים והקונים כאלו אין קניין בידם: 31 והנהנים מן העולם הזה כאלו אין להם הנאה ממנה כי עבר חאר העולם הזה: 32 ואני חפצתי שתהיו בלי דאגה מי שאין לו אשה דאג לאשר לאדרון איך ייטב בעני האדון: 33 וממי שיש לו אשה דאג הוא לעניini העולם איך ייטב בעניini האשא: 34 יש הבדל בין אשת איש לבתולה כי האשא אשר לא היהת לאיש דאגת לאדרון ולהיות קדושה נם בוגפה נם ברוחה ובועלות בעל דאגת היא לעניini העולם איך ייטב בעניini בעלה: 35 וזאת אני אמר לתעלתכם ולא להשליך עליכם פח כי אם להנאה טובה ולהוותכם נכונים תמיד לפני האדון בגין מני: 36 וכי יחשב איש למעשה שלא כהן לבתולתו אם לא אכשיל את אדו: (אנו 165g)

9 הלא שליח אני הלא חופשי אני הלא ראוי את ישוע המשיח אדרני הלא אתם פعلي באדרניינו: 2 ואם איני שליח לאחרים אך לכם הני שליח כי חותם שליחותי אתם באדרניינו: 3 וזהת התנצלותי כננד הדנים אוטי: 4 הain רשות בידנו לאכל ולשתות: 5 הain רשות בידנו להוליך עמו אחות לאשה כמו נס השליחים האחרים וכמו אחוי האדון וכמו כיפא: 6 אם לוי לבדוי ולבך נבא לא נתנה רשות להבטל מלאכה: 7 מי הילך לצבא במשכרת של עצמו מי נשע כרם ולא יאכל את פריו מי רעה עדר ומhalb העדר לא יאכל: 8 היכו לפי דרכו של אדם או מדבר כזאת הלא נט התורה אמרת כן: 9 כי כתוב בתורת משה לא תחסם שור בדישו הלוועים הושע עליו לדעת אתו: 10 או אך למעןו מדבר אכן למעןו נכתב

ת עבר פרקה ודבר חובה הוא או יעשה כאשר עם לבבו איננו חוטא ישיאנה: 37 וממי שהוא נכוון בלבו ואיננו מכיר ויכול לעשות כרצונו ויגמר זאת בלבו לשמר את בתולתו טוב עשה: 38 לכן המשיא אתה טוב הוא עשה ואשר איננו משיא עשה טוב ממנו: 39 האשא קשורה לבעלת על פי התורה כל עת שהיא חי וכי מות בעלה או מתרת היא להנשא למי שתרצה ובלבך שתהיה באדרון: 40 אבל אשריה יותר אם לעמוד פנוייה ואת דעתו ואחשב נם אני כי רוח אליהם כי:

8 ועל דבר זבחו האלילים ידענו שיש דעה לכלנו הדעת תנביה לב והאהבה היא הבונה: 2 החשב כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע מואמה כאשר

כהולם רוח: 27 כי אם אדריכא את גוףיו ואשעברנו פן
אהיה אני הקורא לאחרים נאלח בעצמי:

10 ולא אחד מכם אחוי אשר אבותינו היו כלם
תחת הענן וכולם עברו בתוך הום: 2 וכולם נטבלו
למשה בענן ובמים: 3 וכולם אכלם מאכל אחד רוחני: 4
וכולם שתו משקה אחד רוחני כי שתו מן הצור הרוחני
ההילך עמהם והצור ההוא היה המשיח: 5 אבל ברכם
לא רצחה האללים ופניהם נפלו במדבר: 6 וכל
זאת היהת לנו לモופת לבתיהם התאות לרעה כאשר
התאוו גם המה: 7 ולא תהיו עברי אליים כאשר היו
מקצתם כמו שכחוב וישב העם לאכל ושתו ויקמו
לצחק: 8 ולא נהייה זנים כאשר זנו מקצתם ויפלו
בימים אחד שלשה ועשרים אלף איש: 9 ולא נסנה
את המשיח כאשר נסחו מקצתם ויאבדו הנחשים:
10 נם לא תלינו כאשר הליינו מקצתם וימתו ביד
המשיחת: 11 וכל זאת מצאתם להיות לモופת ותכתב
למוסר לנו אשר הניעו אלינו קצי העולמים: 12 (הא�)
לכן החשב שהוא נצב ירא פן יופל: 13 עדין
(הא�) 12 כי ביהוותי חפשי מכל עשייתו עצמי עבר לכל אדם
לא בא עלייכם נסיוון אחר בלחמי אם נסיוון בני אדם
כי נאמן הוא האללים אשר לא יניח לנסות אתכם
למעלה מיכלתכם כי אם יתן עם הנסיוון גם תוכאתיו
כדי שתוכלו שאת: 14 על כן חביבינו נסוע מעבודת
אלילים: 15 כמוו אל נבונים מדבר א נכי ושפטו אתם
את אשר אמר: 16 כוס הברכה אשר אנחנו מברכים
הלא היא התהברות דם המשיח והלחם אשר אנחנו
בצעים הלא הוא התהברות נוף המשיח: 17 כי ללחם
אחד הוא לנו נוף אחד אנחנו הרכבים אשר לכלנו
חלק בלחם האחד: 18 רואו את ישראל לפני הבשר
הלא אכלי הובחים חברי המזבח מה: 19 ועתה מה
אמר הייש ממש באileyil אם יש ממש בזובי אלילים:
20 אלא את אשר יזבחו הגויים לשדים הם זבחים ולא
לאלהים ואני לא אחפש היתכם חבירים לשדים: 21
כי החרש יחרש אליו תקוה והחדש ידוש אליו תקוה
לקחת חלקו בתקווה: 22 אם זרענו בכם ענייני הרוח
הכי דבר גודל הוא אם נקצר מכם ענייני הבשר: 23
ואם לאחרים יש רשות עליהם הלא ביותר לנו אבל
לא השתמשנו ברשותה הזאת כי אם סבלנו את הכלל
לבתיהם שום מעזר לבשותה המשיח: 24 הלא ידעתם
כי עברי עברת הקדש אכלים מן הקדשים ומשרתי
המזבח לקחים חלום במזבח: 25 כן תקן אדניינו נם
הוא אשר ייחיו המבשרים על הבשורה: 26 ואנכי לא
השתמשתי באחח מלאה וنم לא כתבתי זאת למען
יעשה לי כזאת כי טוב לי המות מאשר ישם איש
את תחלתי ליריק: 27 אם אבשר את הבשורה אין לי
תחללה כי החובה מטלה עלי ואוי לי אם לא אבשר:
28 כי אם ברצוני עשה כן יהיה לי שכר ואם בעל
כרחי פקחת משמרתי הוא: 29 ועתה מה הוא שכרו
הלא זה שאבשר בשורת המשיח בלא מוחר לבתיהם
השתמש להנאת עצמי בדרשוון הנתן לי בبشורה: 30
כי ביהוותי חפשי מכל עשייתו עצמי עבר לכל אדם
למען אקנא את הרבים: 31 ואהוי ליהודים כיהודי
לקנות היהודים ואשר הם תחת התורה היהתי להם
כמו תחת התורה למען קנות אותם אשר תחת התורה:
32 לאלה אשר בלי תורה היהתי כבלי תורה אף כי
איןני בלי תורה האללים כי אם תחת תורה המשיח
אנכי למען קנות אותם אשר בלי תורה: 33 ולחלשים
היהתי כחלש לקנות את החלשים הכלל לכולם נהיה
למען בכל דרך אושע אחרים: 34 ואת זאת אני עשה
בעbor הבשורה למען אקח חלקי בה נם אנכי:
35 הלא ידעתם כי רצוי המרוצח באסתדיין רצויים כלם
הרי אחד מהם ישיג את שכר הנזוח ככה רצוי למען
תשיגו: 36 וכל העמד להאבק ינזר מכל דבר מה
לקחת כתר נפסד ואנחנו לקחת כתר אשר איןנו
נפש: 37 לכן הנני רץ לא כמו בחשכה הנני נלחם לא

לא תוכלו לשותות יחד כוס אדניינו ונום כוס השדים אבל האשה היא כבוד האיש: 8 כי אין האיש מן האשה כי אם האשה מן האיש: 9 גם לא נברא האיש בעבור האשה כי אם האשה בעבור האיש: 10 על כן האשה חיבת להיות לה כפה על ראהה בעבור המלאכים: 11 אבל אין האיש بلا אשה ואין האשה بلا איש באדון: 12 כי כאשר האשה מן האיש כן נם האיש על ידי האשה וככל זאת מלאהיהם: 13 שפטו נא בונפכם הנאה לאשה להתפלל אל האלים בנווי הראש: 14 או הלא נם הטעב בעצמו לימוד אתכם כי איש אשר יגדל פרע שער ראשו חרפה היא לו: 15 אבל האשה כי תנדל שעורה פאר הוא לה כי נתן לה השער לנצח: 16 ואם ייחשב איש לערד עליינו אין לנו מנהג כזה ולא לקהלות האלים: 17 והנה בצוותי את זאת לא אוכל לשבח אתכם על אשר תקhalbו יחד לא להועיל כי אם לרעעה: 18 כי בראשונה שמעתי שיש מחלוקת ביןיכם כאשר תועדו בקהל ומתקטו אני מאמין: 19 כי אף צדיקות כתות להיות ביןיכם למען יודעו הנאמנים בכם: 20 ועתה כאשר תקhalbו יחד אין זה לא כל סעודת האדון: 21 כי כל אחד מקרים ליקחת סעודתו בעת האכילה זה ירעב זה ישתרכ: 22 אין לכם בתים לאכל ולשתות בהם או להתבוח את קהל אללים ותכלמו את אשר אין בידם מאומה מה אמר לכם העל זאת אשבח אתכם אייני משבח: 23 כי כה קבלתי א נכי מן האדון את אשר נם מסרתי לכם כי האדון יושע בליל ההורא אשר נמסר בו ללח את הלחים: 24 ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה נופי הנבעץ בעדרם עשו זאת לזכרוני: 25 וכן גם את הocus אחר הסעודה ויאמר הocus זאת היא הברית החדרה ברדמי עשו זאת לזכרוני בכל עת שתשתו: 26 כי בכל עת שתאכלו את הלחים זהה ותשתו את הocus זאת הזכר תזכירו את מות אדניינו עד כי יבוא: 27 וכן מי שיאכל מן הלחים זהה או ישתה מкус האדון לא תוכלו לשותות יחד כוס אדניינו ונום כוס השדים ולא תוכלו להתחבר אל שלחן אדניינו גם אל שלחן השדים: 22 התגעז להקניא את אדניינו הכהי חזקים אנחנו בעבור האשה כי אם האשה בעבור האיש: 23 על ממנו: 24 הכל בראשותי אבל אין הכל מועל הכל ברשותי אבל אין הכל בנה: 25 איש איש אל יבקש את תועלת עצמו כי אם את תועלת רעה: 26 כל הנמכר במקולין אותו חאכלו ואל תחקרו מפני מכשול הלב: 27 כי ליהוה הארץ ומלאה: 28 ואם יקרא אתכם איש מאשר אינם מאמינים ותרצוו ללבת אליו אוכל תאכלו מכל אשר ישימו לפניכם ואל תחקרו מפני מכשול הלב: 29 ואיש כי יאמר אליכם זה הו זבח אללים אל תאכלו בעבור המודיע ומפני מכשול הלב כי ליהוה הארץ ולמואה: 30 והלב אשר אני אמר לא לבך כי אם לב רעך כי למה זה תשפט חרותי על ידי לבך אשר אני מודה עליו: 31 ולכן אמר תאכלו על הדבר אשר אני מודה עליו: 32 או אם תאכלו או אם תשטו או כל אשר תעשו את הכל עשו לכבוד אללים: 33 ואל חננו מכשול לא ליהודים ולא ליהודים ולא לקהלת אללים: 34 כאשר נם א נכי מבקש להיות רצוי לכל וכל ולא אבקש תועלת עצמי כי אם של הרבים למען יושעו:

11 לכו בעקבותי כאשר נם אני הlek בעקבות המשיח: 2 ועל זאת אני משבח אתכם א כי זכרתםatri בכל לשמר את הקבלות כאשר מסרתי לכם: 3 אך חפץ א נכי שתדרשו כי ראש כל איש המשיח וראש האשה האיש וראש המשיח הוא האלים: 4 כל איש אשר יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מבזה הוא את ראשו: 5 וכל אשה אשר תתפלל או תתנבא וראשה פרוע מבזה היא את ראהה יען בזה היא כמו מונלהה: 6 כי האשה אם לא תתכסה נם תתגלח ואם בזון הוא לאשה להכסם או להתגלח תתכסה: 7 וזה איש א נכי חיב לכסות את ראשו כי הוא צלם אליהם וככבודו

16 וְאִם תֹּאמְרוּ הָאָזְן אִינְנוּ עַזְלָן אֵין אִינְנוּ מִן הַגּוֹף
הַבּוּבָר זֹאת אִינְנוּ מִן הַגּוֹף: 17 אִם הַגּוֹף כָּלֵוּ וְהִיא עִזְּזָה
אִיהָ הַשְׁמָעָה וְאִם כָּלֵוּ יְהִיא שְׁמַעְאֵיהָ הַרְיָה: 18 וְעַתָּה
הַאֲלָהִים שְׁתָתֵת אֶת הָאָבָרִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם בְּנוֹתָה
כְּמַיְצָרָנוּ: 19 וְאֶלְלוּ הֵיו כָּלִם אָבָר אֶחָד אִיהָ הַגּוֹף: 20
הַנָּהָרִים הֵם הָאָבָרִים וְהַגּוֹף אֶחָד: 21 הַעַזְלָן לֹא תָוֹכַל
דָּבָר אֶל הַיְד לְאָמֵר לֹא אַצְטָרֵךְ לְךָ וְגַם הַרְאָשׁ לֹא
יָכַל דָּבָר אֶל הַרְגָּלִים לְאָמֵר לֹא אַצְטָרֵךְ לְכָן: 22
כִּי לְהַפְּקֵד אָבָרִי הַגּוֹף הַנְּרָאִים רְפִים הֵם לָנוּ לְצְרָךְ
בִּיּוֹתָר: 23 וְהַנְּרָאִים לָנוּ נְקָלִים בְּנוֹתָה אַתָּם נְלִבְשִׁ בֵּיתָר
כְּבָוד וְאַשְׁר לְבָשָׁת לָנוּ הַמָּה כָּאֵלֶּי הַגּוֹנוֹנִים מְכָלִם: 24
כִּי הַגּוֹנוֹנִים לָנוּ אַיִם צְרִיכִים לְזֹאת אֶבֶל הָאָלָהִים מִזְגָּן
כְּכָה אֶת הַגּוֹף שְׁנָתֵן כְּבָוד יוֹתֵר לְגַרְועָה: 25 לְמַעַן לֹא
תְּהִיָּה מְחַלְקַת בְּנוֹתָה כִּי אִם יַדְאָנוּ כָּל הָאָבָרִים יְהִדָּה וְ
לֹזה: 26 וְאִם יַכְאָב אָבָר אֶחָד יַכְאָבֵו אָתוּ כָּל הָאָבָרִים
וְאִם יַכְבֶּר אָבָר אֶחָד יִשְׁמָחוּ אָתוּ כָּל הָאָבָרִים: 27
אָכְן נֹזֵף הַמְשִׁיחָה אַתָּם וְאָבָרִיו כָּל אֶחָד לְפִי חַלְקָו: 28
וְמַהְם שֵׁם הָאָלָהִים בְּקַהֵל רְאִשׁוֹת לְשִׁלְיָהִים
וְשִׁנְוִית לְנַבְיאִים וּשְׁלִישִׁית לְמַלְמְדִים וּוֹתֵן נְבוּרוֹת אֲפָר
מְתֻנּוֹת הַרְפָּאֹת וּזְוּרֹם וּמְנַהֲנִים וּמְנַיִּין לְשִׁנּוֹת: 29
הַכָּלִם שִׁלְיָהִים אָם כָּלִם נַבְיאִים אוֹ כָּלִם מַלְמְדִים
הַכָּלִם עֲשֵׂי נְבוּרוֹת: 30 הַלְּכָלָם מְתֻנּוֹת רְפָאֹת הַכָּלִם
מְדֻבְרִים בְּלִשְׁנּוֹת הַכָּלִם מְפַרְשִׁי לְשִׁנּוֹת: 31 וְאַתָּם
הַתְּאוּ מוֹתָנוֹת הַמוֹעֲלּוֹת בְּיוֹתָר וּבְכָל זֹאת אֲרָא
אַתֶּם דָּרְךְ נַעַלְתָּה עַל כָּלָנה:

13 אִם בְּלִשְׁנּוֹת אֲנָשִׁים וּמְלָאכִים אָדָבָר וְאֵין בָּי
הַאֲהָבָה הַיְיָתָי כְּנָחָת הַמָּה אָוֹ כַּצְלָל תְּרוּעָה: 2
וְכִי תְּהִי לֵי נַבְואָה וְאֶדְעָה כָּל הַסּוֹדוֹת וְכָל הַדְּרַעַת וְכִי
תְּהִי לֵי כָל הַאֱמֹנוֹה עַד כִּי אַעֲתָקִים הָרִים וְאֵין בָּי
הַאֲהָבָה הַיְיָתָי כָּאֵין: 3 וְאִם אַחֲלָקָת כָּל הַוְנִי וְאִם
אַתָּן אֶת נֹזֵף לְשְׁרָפָה וְאֵין בָּי הַאֲהָבָה כָּל זֹאת לֹא
תוֹעַלְנוּ: 4 הַאֲהָבָה מְאַרְכָת אָפָר וְעַשָּׂה חַסְד הַאֲהָבָה
יָד עַל כָּן אִינְנוּ מִן הַגּוֹף הַבּוּבָר זֹאת אִינְנוּ מִן הַגּוֹף:

שֶׁלֹּא כָּרָאוּ יִאָשָׁם לְנֹזֵף אַדְנִינוּ וְלְדָמוּ: 28 יִבְחַן הָאִישׁ
אֶת נְפּוֹשׁ וְאֶזְעַל מִן הַלְּחָם וְוַשְׁתָה מִן הַכּוֹס: 29 כִּי
הַאֲכָל וְהַשְׁתָה שֶׁלֹּא כָּרָאוּ אֶכָּל וְוַשְׁתָה דִּין לְנֶפֶשׁ יְעַזָּן
אֲשֶׁר לֹא הַפְּלָה אֶת נֹזֵף הָאָדוֹן: 30 בּוּבָר זֹאת אִתְשַׁי
חַולִים וְחַלְשִׁים רַבִּים וְהַרְבָּה יִשְׁנוּ הַמוֹתָה: 31 וְכָאַשְׁר נְדוֹן נְסָר
נְבָחַן אֶת נְפּוֹשׁ לֹא נְהִיָּה נְדוֹנִים: 32 וְכָאַשְׁר נְדוֹן נְסָר
עַל יָד הָאָדוֹן לְמַעַן לֹא נְחִיב עַם הָעוֹלָם: 33 עַל כָּן
אֲחִי בְּהַקְהָלָם יִחְדַּד לְאֶכָּל תְּחִכּוֹ אִישׁ אֶל רְעוֹה: 34
וְכִי יַרְעַב אִישׁ יִאָכֵל בְּבִתְוֹ פָּנִים תְּקַהֵלְוָי לְאַשְׁמָה וְיִתְרָה
הַדְּבָרִים אַתָּקָן בְּבָאי:

12 וּבְעַנְיוֹן הַרוּחָנִיות אֲחִי לֹא אֶחָד מִכָּמָם דָבָר: 2
הַלֹּא יַדְעַתָּם כִּי בְּהִוְתֵיכֶם גַּוְינִים אַחֲרִי אַלְיָלִים אַלְמִים
הַוּבְלָתָם כְּאַשְׁר נְמַשְׁכָתָם: 3 לְכָן אָזְדִּיעַ אַחֲכָם כִּי אֵין
אִישׁ דָבָר בְּרוֹחַ אֶלְהִים אֲשֶׁר יַאֲמֵר יִשְׁוּעַ חַרְם הָוָא
וְלֹא יוּכֵל אִישׁ לְקַרְאָ לְיִשְׁוּעַ אַדְוֹן בְּלִתְיַי אָסָם בְּרוֹחַ
הַקְדָּשָׁ: 4 וּשְׁנָוֹת הַנָּהָרִים הַמְתֻנּוֹת אֶבֶל הַרוֹחַ אֶחָד הָוָא: 5
וּשְׁנִים הַמָּה הַשְׁמֹשִׁים וְהָאָדוֹן אֶחָד הָוָא: 6 וּשְׁנָוֹת הַנָּהָרִים
הַפְּעָלוֹת וְהָאָלָהִים הָוָא אֶחָד הַפְּעָל אֶת הַכָּל בְּכָל: 7
וְלֹכֶל אִישׁ וְאִישׁ נְתַנָּה לֹו עַל יָדֵי הַרוֹחַ דָבָר הַחֲכָמָה וְלֹא
הָאֶחָד נְתַנָּה לֹו עַל יָדֵי הַרוֹחַ כְּפִי הַרוֹחַ הָוָא: 8 כִּי
הַהְדָעָה כְּפִי הַרוֹחַ הָוָא: 9 לְאַחֲר הַאֱמֹנוֹנָה בְּרוֹחַ
הָוָא וְלֹאָחָר מְתֻנּוֹת הַרְפָּאֹת בְּרוֹחַ הָוָא: 10 וְלֹאָחָר
לְפָעַל נְבוּרוֹת וְלֹאָחָר נַבְואָה וְלֹאָחָר לְהַבְחִין בּוּ
הַרוֹחָוֹת וְלֹאָחָר מִינִי לְשִׁנּוֹת וְלֹאָחָר בָּאוֹר לְשִׁנּוֹת: 11
וְכִל אֶלְהָ פָעַל הַרוֹחַ הָאֶחָד הָוָא הַמְחַלֵּק לְאִישׁ אִישׁ
כְּרַצְוֹנוֹ: 12 כִּי כָאַשְׁר הַגּוֹף הָוָא אֶחָד וְיִשְׁבַּו אֶבֶרִים
הַרְבָּה וְכָל אָבָרִי הַגּוֹף הָוָא אֲפָר כִּי רְבִים הֵם כָּלִם
גּוֹף אֶחָד כְּנִם הַמְשִׁיחָה: 13 כִּי בְּרוֹחַ אֶחָד נְטַבְלָנוּ כָלָנוּ
לְגַוֵּף אֶחָד אָסָם יְהוּדִים אָסָם יוֹנִים אָסָם עֲבָדִים אָסָם בְּנִי
חַוּרִין וְכָלָנוּ לְרוֹחַ אֶחָד הַשְׁקִינוֹ: 14 כִּי נִם הַגּוֹף לֹא
אָבָר אֶחָד הָוָא כִּי אִם רְבִים: 15 אִם תֹּאמֶר הַרְגָּל אַיִן
יָד עַל כָּן אִינְנוּ מִן הַגּוֹף הַבּוּבָר זֹאת אִינְנוּ מִן הַגּוֹף:

לא תקנא האהבה לא תתפרק ולא תתרומות: 5 לא פשר הקול יהיה נכרי בעני המדבר והמדבר יהיה נכרי בעני: 12 כן גם אתם בהיותכם מתואים לכוחות רוחניות בקשו להעדיף בונה שיבנה את העדה: 13 על כן יתפלל המדבר בלשון וגם פירושה: 14 כי אם אתפלל בלשון רוחי מתחפל ושבלי איננו עשה פרי: 15 ועתה מה לעשות אתפללה ברוחוי ואתפללה גם בשכלי אומרה ברוחוי ואומרה גם בשכלי: 16 כי אם תברך ברוח איך יענה העמד נמצב הדריות אמן על הודיעיך באשר לא יידע מה אתה אמר: 17 הן אתה תיטיב להדורות אבל רעך לא יבנה: 18 אודה לאלהי כי יותר מכלכם אני מדבר בלשנות: 19 אכן בקהל אחר לדבר חמש מיליון בשכלי למען הורת גם את האחרים מדבר רבבות מיליון בלשון: 20 אחוי אל תהיו ילדים בבניה רק לרע היו עללים ובבניה היו שלמים: 21 הן כתוב בתורה כי בלעוי שפה ובלשון אחרית אדרב אל העם הזה וגם בואת לא אבו שמע לי אמר יהוה: 22 لكن הלשנות לא למאmins הנה לאות כי אם לאשר אין מאmins אבל הנבואה אינה לאשר אין מאmins כי אם למאmins: 23 והנה אם תקהל כל העדה יחד וכולם ידברו בלשנות ויבאו הדריות או אשר אין מאmins הלא יאמרו כי משגעים אתם: 24 אבל אם יתגנאו כלם ובא איש לא מאמין או הדרiot או יוכח על ידי כלם וידון על ידי כלם: 25 ובכן גלו תעולמות לבבו ויפל על פניו ווישתחווה לאלהים יודעה בקהל כי באמת האלהים בקרבתם: 26 ועתה מה לעשות אחוי בהקהלם יחד כל אחד ואחד מכם יש לו מזמור יש לו הוראה יש לו לשון יש לו חזון יש לו באור אך יעשה הכל להבנותו: 27 כי ידבר איש בלשון ידברו נא שנים שניים או על היוטר שלשה וזה אחר וזה אחד יפרש: 28 ואם אין מפרש או ידם בקהל ידבר לנפשו ולאלהים: 29 והנביאים הם ידברו שניים או שלשה והאחרים יבחנו: 30 וכי נולח חזון לאחר

תשעה דבר חפלה ולא תבקש את אשר לה ולא תתרמר ולא תחשב הרעה: 6 לא תשם בעולה כי שמחה עם האמת: 7 את כל השא את כל האמין את כל תקווה ואת כל חסבל: 8 האהבה לא תבל לעולם אך הנבואות הנה תבטלנה והלשנות תכלינה והדעת תבטל: 9 כי קצית הוא שידענו וקצית הוא שנבאו: 10 וככוא החמים או עבר תעביר הקצת: 11 כאשר הייתי עלול כעולם דברתי כעולם הניתי כעולם חשבתי וכאשר הייתי לאיש הסירתי דברי העולל: 12 כי כתעת מביטים אנחנו במראה ובחירות ואו פנים אל פנים כתעת יורע אני קצטו או כאשר נודעתי אדע אף אני: 13 ועתה שלש אלה העמדנה האמונה והתקווה והאהבה והנדולה בהן היא האהבה:

14

רדפו אחרי האהבה והתאו מנתנות הרוח וביותר אשר תתנאו: 2 כי המדבר בלשון איננו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש אשר ישמעו רק ברוח הוא מדבר סודות: 3 והמתגנא הוא מדבר לבני אדם לבנותם וליסרם ולנהם: 4 המדבר בלשון בונה את נפשו והמתגנא בונה את העדה: 5 וחפצתי כי תדברו כלכם בלשנות וביותר כי תתנאו כי נידול המתגנא מן המדבר בלשנות בלוו אם יפרש מהו בונה את נפשו והמתגנא בונה את העדה: 6 ועתה אחוי כי אבוא אליכם למען תבנה העדה: 7 ועתה אחוי כי אבוא אליכם ואדרב בלשנות מה אוועל לכם אם לא אדרב אליכם בחזון או בדעת או בנבואה או בהוראה: 7 הלא נם הכלים הדוממים הנתנים קול הן חליל הן כנור אם לא ישמשו קלות אשר תוכל האן להבחן איךיה יודע מה יזכיר ומה יגנן: 8 גם השופר אם יתן את קולו בלוו ברור מי ייחלץ למלחמה: 9 כן גם אתם אם לא תוציאו בלשונכם דבר מפרש איךיה יודע האמור הלא חמיי כדברים לרוות: 10 הן כמה מני לשנות יש בעולם ואין אחת מהן בלי קול: 11 אכן אם אני ידע

הישב שם או ירד הראשון: ³¹ כי תוכלו להתגנא כלכם זה אחר זה למען ילמדו כלם וכולם יזהרו: ³² ורוחות הנבאים תחת ידי הנבאים המה: ³³ כי לא אלהי מבוכה האלים כי אם אלהי השלום כאשר בכל קהילות הקדשים: ³⁴ נשיכם בכנסיות תשתקנה כי לא נתנה להן רשות לדבר כי אם להכנע כאשר נם אמרה התורה: ³⁵ ואם חפצן ללמד דבר תשאלנה את בעלייהן בבית כי חרפה היא לנשיהם לדבר בקהל: ³⁶ או המכם יצא דבר אלהים אם אליכם לברכם הגיע: ³⁷ כי יתברך איש בלבבו להיות נביא או איש הרוח בין יבין את אשר אני כתוב לכם כי מוצאות האדון הנה: ³⁸ וממי אשר לא יידע אל יידע: ³⁹ ולכן אני השדרלו להתגנא ואל חכלאו מלדבר בלשנות: ⁴⁰ הכל יעשה כהגן וכשורה:

15 ואני אחוי אודיעכם את הבשורה אשר בשרתי אתכם אשר נם קבלתם אתה ונם עמדתם בה: ² אשר נם תושעו בה אם תחיזקו בדבר אשר בשרתי אתכם אך אם לא לשוא האמנתם: ³ כי מסרתי לכם בראונה את אשר נם קבלתי כי המשיח מות בעד חטאינו כפי הכתובים: ⁴ וכי נקבר וכי הוקם ביום השלישי כפי הכתובים: ⁵ וכי נראה אל כיפא ואחריו אל שניים העשר: ⁶ ואחריו כן נראה ליותר ממחוש מאות אחים כאחד אשר רבם עודם בחיים ומקצתם ישנו: ⁷ ואחריו כן נראה אל יעקב ואחריו אל כל השליחים: ⁸ ואחריו כלם נראה נם אליו כמו אל הנפל: ⁹ כי אני הצעיר בשליחים ואני כדי לחקרא שליח באשר רדףني את קהל האלים: ¹⁰ אבל בחסד אלהים היותי מה הייתה כי וחדו עלי לא היה לרייך כי יותר מכם עברתי ולא אני כי אם חסד אלהים אשר עמדתי: ¹¹ והנה נם אני נם מה ככה ממשמעים וככה האמנתם: ¹² ואם הגד הגד כי הוקם המשיח מן המותים אין יאמרו אנשים מכם כי אין תחיה למותים: ¹³ אם אין

וכשילבש מה שעתה לכלוין אל כלוין ומה שעתה למות ילכש אל מות או יהיה דבר הכתוב בעל המות **לנצח**: ⁵⁵ **אייה עקצף המות איה שאל בצחונך** (Hadēs) ⁵⁶ עקץ המות הוא החטא וכח החטא היא תורה: ⁵⁷ אבל תורות לאלהים אשר נתן לנו הנצחון על ידי אדניינו ישוע המשיח: ⁵⁸ על כן אחותי חבבי התקינו כל תמושו והעדיפו בכל עת במעשה אדניינו מודעתכם כי לא ליריק עמלכם באדניינו:

16 ועל דבר קבוץ התרומות לעזרת הקדושים כאשר תקנתי לקהילות אשר בnglelia/con העשו נם אתם: ² בכל אחד בשבת יניחו אצלו איש אש מכם ויאצר את אשר עליה בידו למען אשר בבא לא קיבוץ עוד: ³ ואנו בכאי את אשר חמצאו ואמנים עם אגרות אשלה אתם להביא את נדבתכם לירושלים: ⁴ ואם שוה הטרח שום אני אלך שמהathi ילכו: ⁵ ואניABA אליכם אחורי עברי את מקדונייכי את מקדונייכי עבריה: ⁶ ואולי אש עמכם ימים אחדים או כל מי הסתה למען תלוני אל אשר אלך שמה: ⁷ כי כעת אין רצוני לראתכם אך בערבי כי אוקה לשבת אצלכם זמן מה אם ירצה יהוה: ⁸ אבל אש בעפסוס עד חן השבעות: ⁹ כי נפתח לוי פתח נדול ורב פעלים ורבים המתקוממים: ¹⁰ וכי יבוא אליכם טימוטויס ראו נא שיהיה עמכם בלי פחד כי מלאכת יהוה הוא עשה כמו נם אני: ¹¹ על כן איש אל יבו אתו אך שלחחו בשלום למען יבא אליו כיacha לו עם האחים: ¹² ואפолов האח הנה פצרתי בו לבוא אליכם עם האחים אך לא היה ברצונו לבוא עתה אמם בוא יבו במצוות נוכנה: ¹³ שקדו ועמדו באמונה התאששו והתחזקו: ¹⁴ וכל דבריכם יעשו באהבה: ¹⁵ ואבקשה מכם אחות הלא ידעתם את בית אספנס שהוא ראשית אכיא ויתנו את נפשם לשירות הקדשים: ¹⁶ לכן הכנעו גם אתם מפני אנשים כאלה

אמר זאת: ³⁵ ואם יאמר איש איך יקומו המותים ובאי זה נוף יבואו: ³⁶ אתה הסכל הן מה שתורע לא יהיה בלאי אם ימות: ³⁷ ומה שתורע איןך זרע את הנוף אשר יהיה כי אם כנרגע ערם של חטה או של אחד הזרעים: ³⁸ והאלחים יתן לו נוף כפי רצינו ולכל זרע וזרע את נופו ל민הו: ³⁹ לא כל הבהיר באשר אחד הוא כי מין אחר הוא בשר האדם ומין אחר בשר הבהמה ומין אחר בשר הדנה ומין אחר בשר העוף: ⁴⁰ ויש נופות שבשמיים ונופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הנופות שבשמיים ונופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הנופות שבשמיים ואחר הוא כבוד הנופות שבארץ: ⁴¹ אחר הוא כבוד השמש ואחר הוא כבוד הירח ואחר הוא כבוד הכוכבים כי כוכב מכוכב נברל בכוכבו: ⁴² וכן נם בתחתיה המותים הן יזרע בכלוין ויקום בלבד כלוין: ⁴³ יזרע בבוין ויקום בכבוד יזרע בחלשה ויקום בגבורה: ⁴⁴ יזרע נוף נשפי ויקום נוף רוחני יש נוף נשפי ויש נוף רוחני: ⁴⁵ כן נם כחוב וידי האדם הוא אדם הראשון לנפש היה אדם האחרון לרוח מוחיה: ⁴⁶ אבל לא של הרוח היא הראשונה אלא של הנפש ואחריו כן של הרוח: ⁴⁷ האדם הראשון מן האדמה הוא של עפר והאדם השני הוא האדון מן השמים: ⁴⁸ וכמו אשר הוא מעפר כהה נם אשר הם מעפר וכמו אשר הוא מן השמים כהה נם אשר הם מן השמים: ⁴⁹ וכאשר לבשו דמות האדם אשר מעפר כן נלבש נם דמות האדם אשר מן השמים: ⁵⁰ וזהת אני אמר אחות כי בשר ודם לא יוכל לרשות את מלכות האלחים ואשר יכללה לא יירש את אשר לא יכוללה: ⁵¹ הנה סוד אגדה לכם הן לא כלנו נישן המות אבל כלנו נתחלף: ⁵² ברגע אחד כהרף עין כתקע השופר האחרון כי יתקע בשופר והמותים ייחיו בלא כלוין ואנחנו נתחלף: ⁵³ כי מה שעתה לכלוין לבוש ילכש אל כלוין ואמר ימות יבוש ילכש אל מות: ⁵⁴

ומפני כל אשר יעבד עמכם ויעמלו: ¹⁷ והנני שמה
בכיהת אספנוס ופרטונטוס ואקיקוס כי המה מלאו
את אשר חסרו אתכם: ¹⁸ ויניחו את רוחו ואת רוחכם
על כן הכירו אנשים כאלה: ¹⁹ הקהילות אשר באסיה
שאלו לשלומכם עקילס ופריסקלא ונעם הקהלה
אשר בביותם מרבים לשאל לשלומכם באדניינו: ²⁰
האחים כלם שאלים לשלומכם שאלות לשלום איש
את רעהו בנשקה הקדושה: ²¹ שאלות לשלומכם בידי
אני פולוס: ²² מי שלא יאהב את האדון ישוע המשיח
יחרם מך אתה: ²³ חסיד ישוע המשיח אדניינו יהי
עמכם: ²⁴ ואהבתו את כלם במשיח ישוע אמן:

הַשְׁנִית אֶל-הַקּוֹרְנִיטִים

1

בעצתי אם אשר יעצתי לפני הבשר יעצתי והוא אצלי
פעם הן הן ופעם לא לא: ¹⁸ אכן נאמן האלים כי
דברנו אליכם לא היה הן ולא: ¹⁹ כי בן האלים
ישוע המשיח הנקרא בחוככם על ידינו על יידי ועל
ידי סלננו וטימוטווס הוא לא היה הן ולא כי היה היה
בו רק הן: ²⁰ כי כל הבטחות האלים כלן בו היו הן
ובו היו אמן לכבוד האלים על ידינו: ²¹ והמכונן
וותנו אתכם במשיח ואשר משתנו הוא האלים: ²²
אשר גם חתמונו ואשר נתן בלבנו את עברון הרוח: ²³
ואני את האלים אקרה להיות עד לנפשי כי בעבור
היוותם חס עליכם לא באתי עוד לקורנות: ²⁴ לא
שנמשל באמונתכם כי אם עזרים אנחנו לשמהתכם כי
באמונה עמדתם:

2 ואני נמרתי בלבבי לבתי שוב עוד אליכם
בעצבת: ² כי אם אני עציבכם מי אפוא ישמשני
בלתי אם הנעצב על ידי: ³ זו זאת כתבתתי לכם פן יהיה
לי בבואי עצב מלאלה אשר היה לי לשמה עליהם
ובטה אני בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם: ⁴ כי
הריב צרת לבי ומצוקה כתבתתי לכם ובدماتה התרה
ולא להעציבכם רק למען תדעו האהבה היתרה
אשר אהבתו אתכם: ⁵ וואם יש איש אשר העזיב לא
את העזיב אלא כלכם פן אפריז על המדה העזיב
למקצת: ⁶ וידי לאיש כמהו התוכחה היה אמת
הרבים: ⁷ ועתה להפך תסלחו ותגחמו כדי שלא
יתבלע האיש בנדל העצבון: ⁸ על כן אבקשה מכם
לנמל עליו גמולת אהבה: ⁹ כי לעבור זאת גם
כתבתתי למען אדע את תמהתכם אם בכל תשמעון: ¹⁰
ואיש אשר תסלחו לו אסלח לו גם אני כי גם אנחנו אם
סלחתי דבר סלחתי לו למעןם בפני המשיח: ¹¹
פן יונה אנחנו השטן כי לא נעלמו מאתנו מזומו: ¹²
ואני בכאי לטראס על דבר בשורת המשיח אף כי
נפתח לי פתח באדרניינו: ¹³ לא היה רוחה לדוחי על

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברכzon אלהים
וטיבותיהם אחינו אל קהילת אלהים אשר בקורנותוס
עם כל הקדשים אשר באכיא: ² ברוך האלים
האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: ³ ברוך האלים
ואבי אדניינו ישוע המשיח אב הרחמים ואלהי כל
הנחמה: ⁴ המנחים אותנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם
הנלחצים בכל לחץ בנהמה אשר אנחנו מנחמים
בזה מאת האלים: ⁵ כי כרב ענוויי המשיח בנו כן
תרבה נחמתנו על ידי המשיח: ⁶ והנה אם נלחץ הוא
לנוחתכם ולישועתכם אשר יראה כחה בסבלכם
הענויים אשר נסבל אתן גם אנחנו ואם נחמים גם הוא
לנוחתכם ולישועתכם: ⁷ ותקומו בעדכם נכנה היא
באשר ידענו כי כאשר חלק לכם בענויים כן גם חלק
לכם בנחמה: ⁸ כי לא נכח מכם אхи את צרתונו אשר
מצאתנו באסיה אשר כבדה علينا עד למאר וויתר
מכחנו עד כי נואשנו מן החיים: ⁹ ואנחנו בלבבנו
חרצנו לנו את המות למען לא נהייה בטחים בנפשנו
כי אם באלים המהיה את המתים: ¹⁰ אשר הצלינו
ממות כוה ועודנו מצליל ولو אנחנו מוקים כי יוסף
להצלינו: ¹¹ בעורכם אנחנו בחפלתכם למען יודו
רכבים בעדרנו על מותנה החסיד שהיתה לנו על ידי
רבים: ¹² כי זאת היא תהלהתנו עדות לבבנו אשר
בתם וישראל אלהים החתכלנו בעולם ובויתר אתכם
ולא בחכמת הבשר כי אם בחסד אלהים: ¹³ כי לא
נכתב לכם כי אם מה שאתם קראים או גם ירדים: ¹⁴
ואקווה כי כאשר ידעתם אותנו למקצת אף תדעו עד
תכלית כי אנחנו תהלהתכם כאשר נם אתם תהלהתנו
בימים אדניינו ישוע: ¹⁵ ובבטהון הזיה הפתוח לבוא
אליכם מראש למען תקבלו טוביה פעים: ¹⁶ וולעבר
בתוככם אל מקדונייא ולשוב ממקדונייא אליכם ואתם
תשלהוני אל ארץ יהודה: ¹⁷ ועתה ה כי נמהר היינו

כי אם במשיח: 15 אבל עד היום זהה בקראים את משה מונה מסوها על לבם: 16 וכשינו אל הארון יוסר המשותה: 17 והאדון הוא הרוח ובאשר רוח הארון שם החרות: 18 ואנחנו כלנו בפנים מוגלים ראים את כבוד הארון במראה ונחלה פ' אל עצם דמות ההייא מכבוד הארון כהחלף מאת ארון הרוח:

4 על כן בהיות לנו השירות הזה כאשר חנו לא נחת: 2 כי אם מסנו בסתרי הבשת שלא להתהלך בערמה ולא לזייף את דבר האלים אלא בהראות האמת נוכיר אתנו לטוב נגר דעת כל בני אדם לפני האלים: 3 וגם כי נעלמה בשורתנו נעלמה הדיאמן האבדים: 4 אשר אלהי העולם הזה עור בהם את דעות הסורדים לבתי זרחה להם גנה בשורת כבוד המשיח אשר הוא צלם האלים: 5 כי לא אתנו מקרים אנחנו כי אם את המשיח ישוע לאמר הוא הארון ואנחנו עבדיכם למען ישוע: 6 כי האלים אשר אמר ויפע אויר מחשך הוא הופיע בלבנו להפיז אור דעת כבוד האלים אשר בפני המשיח: 7 אבל יש לנו האוצר הזה בכל חרש למען אשר תהיה גנובת הירתה לאלים ולא מאננו: 8 נחלצים אנחנו בכל ולא נדכאים דאים ולא נואשים: 9 נרדפים ולא נתושים משיכים ולא אבדים: 10 ונשאים בכל עת מיות האדון ישוע בנויתנו למען יגלו נם חי ישוע בנויתנו: 11 כי אנחנו חיים נמסרים תמיד למות בעבור ישוע למען יגלו נם חי ישוע בשרנו בשורתה: 12 لكن בני יאמץ המות ובכם החיים: 13 ובஹות לנו הרוח ההוא של האמונה לדבר הכתוב האמנתי כי אדרב נם אנחנו נאמין ועל כן נדבר: 14 באשר ידענו כי המעיר את הארון ישוע יער נם אתנו על יד ישוע ויעמידנו עמכם: 15 כי כל זאת למענכם למען אשר ירבה החסד על ידי רבים ותפרץ התודה לכבוד האלים: 16 ובבעור זאת לא נחת ואף אם

אשר לא מצאתי שם את טיטוס אחיו ואני נפטרתי מהם ויצאתי ללבכת אל מקדוניא: 14 אבל תודות לאלהים נתן לנו בכל עת נצחון במשיח ומפני עלי ידינו את ריח דעתו בכל מקום: 15 כי ריח ניחח המשיח אנחנו לאלים נם בתוך הנושעים ונם בתוך האבדים: 16 לאלה ריח מות למות ולאלה ריח חיים לחיים ומוי זה ראוי לך: 17 כי אנחנו איננו כמו הרבים העשים סחורה בדבר האלים כי אם מותך ישך לבב ומאלים לפני אלים נדבר במשיח:

3 הנחל עוד לשבח עצמנו האם נצרך כמקצת אנשים לאנורות אליכם או מכם המוכירות אתנו לשבח: 2 אתם אגרתנו הכתובה בלבבנו ונודעה ונקרה לכל אדם: 3 כי בירוע שאתם ארתת המשיח ערכוה על ידי שירותנו כתובה לא בדיו כי אם על לוחות אליהם ולא על לוחות אבן כי אם על לוחות ייען אשר לא נוכל אנחנו לדין דין מעצמנו כי יכלתנו מאת האלים היא: 4 אשר הקשר אתנו למשרת ברית חדשה לא של האותיות אלא של הרוח כי באות ימיה וחרות ייחיה: 5 ואם שירות המות החרות באותיות על האבן נראה בכבוד עד שלא יכלו בני ישראל להבטל: 6 כמו הקשר אתנו למשרת מטה המשרתות אשר לחיב כבוד הוא כמה יעדף בכבוד השירות אשר לזכות: 10 כי אף הנכבד איננו נחשב לכבוד לעתה הכבוד הנעללה זהה: 11 כי אם הדבר העמד להבטל יש לו כבוד הדבר הקים על אחת כמה וכמה: 12 על כן בהיות לנו תקוה כזאת פתוחה פניו רב הוא: 13 וולא ממשה אשר נתן מסווה על פניו פן יביטה בני ישראל אל סוף העמד להבטל: 14 אבל נטמטו דעותיהם כי עד היום זהה בקראים הברית היישנה נשאר ולא גלה המשווה ההוא אשר לא יוסר

ידענו את המשיח לפי הבשר מעתה לא נדענו עוד :
 וובכן מי שהוא במשיח בראיה חדשה והוא הישנו
 עברו והנה הכל נהייה מחדש : ¹⁸ והכל מאת האלים
 המרצה אנו לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן לנו
 שירות הרצוי : ¹⁹ יען אשר אליהם היה במשיח מרצה
 את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשיעיהם וישם
 בנו את דבר הרצוי : ²⁰ לכן מלייצי המשיח אנחנו
 וכאלו האלים מוחור אתכם על ידנו נבקש מכם
 بعد המשיח התרצנו נא אל האלים : ²¹ כי את אשר
 לא ידע חטאתו אותו עשה לחטאתו בעדנו למען נהייה
 בו אנחנו לזכות אליהם :

6 **ו** אנחנו כעורים נזהירה אתכם שלא תקבלו לrisk
 את חסד אליהם : ² כי הוא אומר בעת רצון עניתיך
 וביום ישועה עורתיך הנה עתה עת רצון הנה עתה יום
 ישועה : ³ וזה אנחנו נתנים מכשול במאומה פון היה
 שרוטנו לנאה : ⁴ כי אם נראה בכל דבר כמשרתי
 אליהם בסבלנות רבה בלחש ובבצורות ובמצוקות :
⁵ במכות ובמוסדות ובמהומות בתהלות בשקיות
 ובצומות : ⁶ בטהרה ובבדעת ובארך רוח ובחסד
 וברוח הקדש ובאהבה לא צביעה : ⁷ בדבר האמת
 ובגבורת אליהם בכל נשק הצדקה מימין ומשמאלי :
⁸ בכבוד ובקלון בשם רע ובשם טוב מתחעים ובכל
 זאת אנחנום : ⁹ כאינם ידועים ונם ידועים כמותיהם
 והנו חיים כמשרתים ולא מומתים : ¹⁰ כנעצבים ובכל
 עת שמחים כרשים ומעשורי ריבים כאשר אין להם
 מאומה ויש להם כל : ¹¹ פניפוח لكم אני קוונטוס
 ורחב לבנו : ¹² לא צר מוקםם בנו אך צר המקום
 במעיכם : ¹³ והיה זה גמולם כמו אלו בנים אני מדבר
 אם תרחיבו לבבכם נם אתם : ¹⁴ אל תהיו משכי על
 זר עם חסרי אמונה כי אי זה שותפות יש לצדקה עם
 העול ואי זה התהברות לאור עם החשך : ¹⁵ וαι זה
 הסכמה למשיח עם בליאל או מה חלק המאמין עם

יכלה בנו האדם החיצון הנה האדם הפנימי יתחדש
 יום יום : ¹⁷ כי לחצנו אשר הוא קל ואך לרגע יביא
 לנו כבוד עולמים נדול ורב עד למאד : ¹⁸ aiōnios g166
 אשר לא נביט אל הרברם הנראים כי אם אל אשר
 אין נראים כי הנראים לשעה המה ואשר אין נראים
 הם לעולם : ¹⁹ aiōnios g166

5 **ה**ן ידענו כי בהרס בית אهلנו אשר בארץ יש
 לנו בנין מאת האלים בית אשר איןנו מעשה ידים
 והוא לעולם בשמיים : ²⁰ aiōnios g166 כי נם עתה אנחנו
 ונכספים אנחנו להתעטף בביבתו אשר מן השמיים : ³
 באשר אחריו לבשנו לא נמצא ערים : ⁴ כי נם עתה
 באهلנו וזה אנחנו מפני הכבד ולא חפצנו לחתפת
 כי אם להתעטף למען יבלע המות על ידי החיים :
 וזה המכין לנו לזאת הוא האלים אשר אף נתן לנו
 את ערבות הרוח : ⁶ לכן בטוחים אנחנו בכל עת
 וידעים כי כל עוד שמושבנו בגוף רוחקים אנחנו מן
 האדון : ⁷ כי באמונה נטהלה ולא בראות עינים : ⁸
 אמנים בטוחים אנחנו ונברחה לנו להתרחק מון הנור
 ולהיות קרובים אל האדון : ⁹ על כן נשתדל אם
 קרובים אם רוחקים להיות לו לרצון : ¹⁰ כי לנו
 עתידים להראות לפניו כסא דין המשיח למען יקבל
 איש ואיש כפי פעולה בחמי גנוו אם טוב ואם רע : ¹¹
 עתה יען אשר ידענו יראת האדון נדבר על לב בני
 אדם ולא אליהם אנחנו גלוים ו坎坷ה כי גלוים אנחנו
 גם ממדעם : ¹² כי אין אנחנו משבחין שנית אליהם
 אך נתנים לכם סבה להתפאר בנו לנגד המהפכנים
 בפנים ולא בלב : ¹³ כי אם השגנו לאלים דותה
 זאת ואם השבלנו לכם היהת : ¹⁴ כי אהבת המשיח
 דחיקת אתנו בהויתנו דנים אשר אם מת אחד בעדר
 כלם כלם מותו : ¹⁵ ובعد כלם מות למען לא יהיה
 החיים עוד לנפשם כי אם לאשר מות ויקם בעדר : ¹⁶
 לכן מעתה אנחנו לא נדע איש לפי הבשר וגם אם

בעבור הנעלב רק למען תגלה בהם זריזותנו בעדכם לפני האלים: ¹³ ובבעור ואת נחמו בנהמתכם ועד שמחה יתרה היה לנו בשמחת טיטוס כי הונח רוחו על ידייכם: ¹⁴ כי במה שהתהלך לפנייכם לא נכלמתי כי כמו שדברנו הכל אליכם באמת כן גם תחולנו אל טיטוס הותה אמת: ¹⁵ ובכיוון מיעו המו לכם בוכרו את משמעותיכם ואת אשר קבלתם אותו ביראה ובחדרה: ¹⁶ לכן אני שמח כי בכל דבר יאמץ לבייכם:

8 והננו מודיעים אתכם אחוי את חסד האלים הניתן בקהילות מולדוניה: ² כי ברב נסיוں הלחץ רבתה שמחותם ושפלוות רישום העדיפה להראות עשר תמתם: ³ כי מעיד אני אשר לפני כחם וויתר מכחם התנדבו: ⁴ וויקשו ממוני ברב החנונים להיות חברינו בנימילות חסdem לעזרת הקדרים: ⁵ ולא כאשר הוחלנו כי אם את עצם נתנו בראשונה לאדון וنم לנו ברצון האלים: ⁶ עד כי בקשו מון טיטוס כאשר החל כן נם לנמור בהם את נימילות החסד הזאת: ⁷ אבל כאשר התרתם בכל באמונה ובדברו ובבדעת ובכל זריזות ובאהבתכם אנתנו כן נם תותירנו בחסד זהה: ⁸ ואני אמר זאת בדרך צווי כי אם לבחון על ידי זריזות אחרים נם את אמת אהבתכם: כי ידיעם אתם את חסד אדניינו ישוע המשיח כי בחיותו עשיר נעשה ראש בעבורכם למען תשאירו על ידי רישו: ¹⁰ ואחותה את דעתך בדבר זה כי זאת להועיל לכם אשר הקדומות כבר בשנה שעברה לא לעשותה בלבד כי נם להפץ: ¹¹ וועתה נם השלימו את המעשה למען אשר התנדבתם לעשות כן נם תגמרו כפי ייכלתכם: ¹² כי בהמצאתו לאיש רוח נדיבת רצiosa היא לפני מה שיש לו ולא לפני מה שאין לו: ¹³ כי לא למען תהיה רוחה לאחרים ולכם צוקה כי אם בשווי מלא יתרכם בעת זאת את מהසורם: ¹⁴ למען נם

שאינו מאמין: ¹⁶ וואי זה דבק יש להיכל אליהם עם האלים כי אתם היכל אליהם חיים כמו שאמר האלים ושכני והתהלך בתוכם והייתו להם לאלים והם יהיו לי לעם: ¹⁷ על כן צאו מתוכם והברנו נאם יהוה וטמא אל תגעו ואני אקbez אתכם: ¹⁸ והייתו לכם לאב ואתם תהיו לי לבנים ולבנות נאם יהוה צבאות:

7 לכן חביבי בהיות לנו ההבטחות האלה נטהרה את עצמנו מכל טמאתבשר ורוח להשלים קדשנו ביראת האלים: ² תננו לנו מקום לבלבכם לא חמסנו איש לא חבלנו איש לא עשנו איש: ³ לא לחיב אתכם אני מדבר הלא הקרים לי אמר כי אתם לבבנוי יחד למות ויחד לחיות: ⁴ רב בטחונו עליכם רכה תחולתי בכם מלאתי נחמה שבעתם שמחותם בכל לחצנו: ⁵ כי נם בבאו אל מולדוניא לא הייתה מרגעה לבשנו רק נלחצנו בכל מחוין מלחמות ומחרדים אימה: ⁶ אבל האלים המנחים את השפלים נחם אנתנו בבוא טיטוס: ⁷ ולא בבאו בלבד כי אם נם בנהמה אשר נחם בכם בתגידי לנו את תשוקתכם ואת אבלכם ואת קנאתכם לי ובכן הוסיף לשמוחה: ⁸ כי נם העצבי אתכם באנרגת אני מתחרט נם כי התחרטתי לפני מזה בראותי כי האנרגת היה העזיבה אתכם ואף אם לשעה: ⁹ עתה אני שמח לא על אשר נעצבתם כי אם על אשר נעצבתם לחשוכה כי נעצבתם כרצון אליהם למען לא תשוא נזק במאהמה על ידנו: ¹⁰ כי העצבת שהוא כרצון אליהם הפעיל השובה לישועה אשר לא יתחרט עליה אבל עצבת העולם פעלת את המות: ¹¹ כי ראו נא את אשר נעצבתם כרצון אליהם כמה הביא אתכם זה לידי זריזות נם להנצלות נם לרינו נם ליראה נם להשוקה נם לקנאה נם לנקמה ובכל הוכחתם כי נקיים אתם בדבר ההוא: ¹² לכן נם אם כתבתם לכם לא כתבתם בעבור העלב ולא

8 ואלהים יכול להשפיע עליהם כל חסר עד כי יהיה לכם בכל עת די ספיקם בכל ותוירו בכל מעשה טוב: 9 כתוב פור נתן לאבוניהם צדקה עמדת לעד: 10 והנתן זרע לזרע ולחם לאכל יתן וירבה את זרעם ויפリア תנובות צדקהם: 11 למן תעשרו בכל כל החמיימות הפעלה תודה לאלהים על ידינו: 12 כי שירות העבודה הזאת לא בלבד י מלא את מחסרי הקדושים כי נס ידו רבים לאלהים בשירותם הנאמן זהה: 13 ויכבדו את האלים על משמעת הוראתם לבשורת המשיח ועל תמת התהברותם אליהם ואל כלם: 14 והם בהתחננס בעדכם נכספים לכם בעבור חסר האלים אשר נבר עליהם: 15 ותודה לאלהים על מנתנו העצומה מספר:

10 ואני פולוס הנסי מזהיר אתכם בענוט המשיח וחמלתו אשר פנים בפניהם שלפנינו אני בתוככם וברחבי מתאמץ עליון: 2 ואתחננה שלא אצטרך בabei להתחמי בבטחון והוא אשר אהש להתגבר בו ננד האנשים החשבים אנחנו כמתהלים לפני הבשר: 3 כי בלבתנו בבשר לא נלחם לפני הבשר: 4 כי כל מלחמתנו אים של הבשר כי אם חזקים הם לאלהים להרס מבצרים: 5 כאשר הרסים אנחנו תחבלים וככל מרום המתנשא ננד דעת האלים ושובים כל מזמה למשמעת המשיח: 6 ונוכנים לנוקמה מאת פנים איש כי יבטה להיות למשיח ישוב וידין בלבו כי כאשר הוא למשיח כן למשיח גם אנחנו: 8 וגם כי אתחலל יותר מעט על דבר הרשות אשר נתן לנו האדון לבנותכם ולא לשחתכם לא אבוש: 9 למן לא אראה כמאים אתכם על ידי האגרות: 10 כאשרם הן האגרות קשות הנה וחזקות אבל הגוף בהותו לננדנו חלש הוא וניבנו נבזה: 11 ידע נא האמר צזאת כי מצער ולא מאנס כי הנתן בלב שמי יאהבנו אלהים:

יתרנו יהיה למלא מחשרכם כדי להשות: 15 ככזה לא העדיף המרבה והமמעיט לא החסיר: 16 ותודות לאלהים הנותן נס בלב טיטוס לשקר עליהם בשקייה כזאת: 17 כי שמע לבקשתו ובשקייתו היה להלך אליהם מרצון נפשו: 18 ועמו יחו שלחנו האח אשר יצא שבחו בכבודה בכל הקהלות: 19 ומלבך זאת נס נבחר הוא מאת הקהלות ללבת אתנו להביא החסיד הוה הנבוי על ידינו לכבוד האדון ולאמן לבבכם: 20 ונשמר בזאת שלא יצמיא איש עליינו דבה בשפעת המתנה הזאת הנבואה על ידינו: 21 כי משניהם אנחנו על הדבב לא לפני האדון בלבד כי גם לפני האדם: 22 ונשלח עמהם את אחינו אשר בחנו את שקייתו פעמים רבות בדרכם הרבה ועהה הוא שקודם עוד יותר בנדל בטהונו עליהם: 23 אם לטייטוס הנה חברינו הוא ועוזריכם ואם לאחינו הנה שלוחי הקהלות הם וഫארת המשיח: 24 על כן הרא והוכיחו להם לפני הקהלות את אהבתכם ואת תהלהנו עליהם:

9 אמם אין צורך לכחב אליהם על דבר השירות אשר לעזרת הקדושים: 2 כי ירעתי את נדיבתכם אשר עליה אני מתחלל בכם לפני אנשי מקדונייא לאמר אכיה מזמנת היא משנה שעברה ותער הקנהה היוצאת מכם את רוח רכם: 3 אבל שלחתי את האחים פן תהיה לרייך תהלוינו עליהם בדבר הזה ולמן תהו מזומנים כאשר אמרתי: 4 פן בבואה אתי אנשים מקדונייא ימצאו אתכם לא מזומנים ונבוש אנחנו ואנני אמרתם בבטחון הזה אשר התחללו בו: 5 על כן היה נכוון עני לבקש מן האחים כי יקדרמו ללבת אליהם ויכינו את ברחתם המיועדת מלפנים למען תהיה מוכנה כעין ברכה ולא כעין כילות: 6 כי הנה הורע במצצום נס יקצר במצצום והורע בברכות נס יקצר בברכות: 7 וכל איש אשר ידבנו לבו לא כמו שהוא בלב שמי יאהבנו אלהים:

בכם כי תהליتي זאת לא הכל לא מני בגלילות אכיא: 11 על מה זה העל אשר איני אהב אתכם האלים יודע: 12 אבל את אשר אני עשה אוסף לעשות לבתיותה ממקום לבקשתם עלייה למען מה שיתהלו בו ימצאו דומים לנו: 13 כי אנשים כאלה שליחו שקר הם פעלי רמיה מתחפשים לשילוחו המשיח: 14 ואינו פלא הלא השטן גם הוא מתחפש למלאך האור: 15 לכן אין זה דבר גדול אם גם משותיו מתחפשו למשרתי הצדקה אשר אחריהם תהיה לפני מעלהיהם: 16 ואושׁוּ ואמר אל נא ייחשבני איש לסלול ואם אין אף כסכל קבלוני למען אטהלן מעט גם אנו: 17 את אשר אדרב לא לפני דרך הדרון אני מדבר כי אם כמו בסכלות שוכן כבר בגובל אחרים: 18 רכבים מתחללים לפני הבשר לכון אעו וטהלל: 19 כי נשאים אתם ברצון את הסכלים אתהלך אף אני: 20 הלא תשאו אם יעבד אתכם בהיותכם חכמים: 21 לחרפתנו אני אמר זאת כאלו אתכם על פניכם: 22 עברים הם כן נס אני זרע אברהם הם הינו רפים אבל בכל אשר ירחב איש להטהל בסכלות אמר זאת אראב נס אני: 23 עברים הם כן נס אני ישראליים הם כן נס אני זרע אברהם הם כן נס אני: 24 משותיו המשיח הם כטהול אמר אני יותר מהם יותר בינוות יותר למאד במכות יותר במוסרות ורב פעמים במצוות מות: 25 חמש פעמים ספוני בידי היהודים ארבעים חסר אחת: 26 שלוש פעמים יסורי בשוטים פעם אחת סקלתי ושלוש פעמים נשברה לי הספינה ואדי במצולות ים לילה ויום: 27 במעסות רבות בסכנות נהרות בסכנות שדרדים בסכנות מצד בני עמי בסכנות מצד הגויים סכנות בעיר סכנות במדבר סכנות בים סכנות בזוק אחישקר: 28 בעמל ובתלאה בשקיות הרבה ברעב ובצמא בצמאות הרבה בקר ובעירום: 29 מלבד שאר הדברים הבאים עלי יום והרנה לכל הקהילות:

כן גם בפועל אנחנו בהיותנו קרובים: 30 כי אל נזע פנינו לכלל אתנו עם האנשים המשבחים נפשם או לערך אתנו לאלה אכן נבערו מרדעת המדרדים את נפשם בנפשם וערכים את נפשם לנפשם: 31 ואנו נזע לא נתנדל לבלי מידה כי אם כפי ממדת הגבול אשר חלק לנו האלים לחק להגיא נס עדיכם: 32 כי לו לא הענו עדיכם לא נשתרע למעלה מערכנו הלא כבר קדמוני נס אתכם בבשותה המשיח: 33 לא נתנדל לבלי מידה ביגיעת אחרים אבליש לנו התקווה כי ברבות אמונייכם נכבך בכם כפי גובלנו עד למעלה: 34 כדי לבשר הבשורה נס להלאה מכם ולא להטהל במה שוכן כבר בגובל אחרים: 35 והמתהיל יטהל ביהוה: 36 כי לא המשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר ישבחנו יהוה:

11 אחלי תשאו מעט אולתי ו אף אמנים תשאוני: 2 כי מקנה אני לכם קנאת אליהם כי ארשתי אתכם לאיש אחד להעמיד אתכם בתוליה תורה לפני המשיח: 3 אך יירא אני פן כאשר השיא הנחש בערמותה את חוה בן תשניתה נס מהשבותיכם מן התמיימות אשר עם המשיח: 4 כי אם יבא הבא והגיד לכם ישוע אחר אשר לא הנדרה או אם תקחו רוח אחר אשר לא לקחתם אותו או בשורה אחרת אשר לא קבלתם אתה כי עתה ריחת תשאנו: 5 אולם אתה אשר איני נפל במאומה מהשליחים הגודלים כל כך: 6 ואף אם עבר אני בדבורה איני בער בדעת כי אם בכל גנליינו אליכם בפני כל אדם: 7 או החטא חטאתי בהשפלי את עצמי למען הנביבים כי בשורתם של לוד בקחתי בשורת האלים: 8 קהילות אחירות של לוד בקחתי מהן שכר למען אשרכם ובחיות עמכם ואחסר לא הלאיתי אדם: 9 כי את מהסורי מלוא האחים בבאם ממקדוניא ובכל דבר נשמרתי מהיות לכם למשא ונם אשמר: 10 באמתו של המשיח אשר כי מעיד אני

את העולה הזאת: ¹⁴ הנה מוכן לבוא אליכם פעם שלישי ולא אלא אתכם כי לא אבקש את אשר לכם כי אם אתכם כי הבנים אינם חיבים לאוצר אוצרות לאבות כי אם האבות לבנים: ¹⁵ אבל אני בכל הפז לבבי אפור ונם אפור עד נשותיכם אף אם תחת אהבתו لكم הייתהתם תמעיטו את אהבתכם אליו:

¹⁶ אך אם כן הוא ואני לא הכבדתי עליהם אויל כאיש ערום במרמה לכדרתי אתכם: ¹⁷ אכן הונתו אתכם ביד אחד מלאה אשר שלחתי אליכם: ¹⁸ בקשיי מן טיטוס ושלחתי אותו את האח הכי הונה אתכם טיטוס הלא ברוח אחד התהלהנו הלא במעnal אחד: ¹⁹ התחשבו עוד כי מותניצלים אנחנו אליכם לא כי לפני האלים נדבר במשיח וככל זאת חביבי למען הבנו: ²⁰ כי יראה אני פן בבאי לא נמצא אתכם כאשר חפצתי ואתם גם אתם לא תמצאו אותו כאשר חפצתם פן יהוה בכם מצחה וקנאה ורגוז ומריבות ודרבה רעה ורכילות ונאות ומכוכה: ²¹ פן אשוב לבוא וישפלוני לידי אצלכם ותחabil על ריבים אשר חטאו כבר ולא שבו מן הטעמה ומון הונות ומון הזמה אשר עשו:

13 זאת הפעם השלישייה אשר אבא אליכם על פי שנים עדים או שלשה עדים יקום כל דבר: ² מקרם אמרתי בהיותי אצלכם בפעם השנייה ומקדם אני אמר וכותב עתה ברוחקי מכם לאשר חטאו לפני מזוה ולכל הנשאים כי בשובי לביא לא אchos: ³ יען בקשכם לבחון את המשיח המדבר כי אשר איןנו חלש לכם כי אם נבור הוא בתוככם: ⁴ כי אם נצלב בחלהה אכן חי הוא בגבורת אליהם ואמם חלשים בו אנחנו אכן נחיה עמו בגבורת אליהם לנדרכם: ⁵oso ונא אתכם אם באמונה אתם לבחון אתכם או האינכם ידריעם את נפשכם כי ישוע המשיח בכם אם לא כי נמאים אתם: ⁶ אבל אקווה כי תדרעו אשר אנחנו איננו נמאים: ⁷ ואני מתחנן אל האלים אשר לא תעשו

²⁹ מי יהלש ואני לא אהלש מי יכשל ולא יבר לבי: ³⁰ אם יש להתהלך אטהלך בחלהתי: ³¹ האלים אבוי ישוע המשיח אדניינו המברך לעולם עולמים הוא ידע כי לא אשקר: ³² (א) ברכיש שמר הנצב של המלך ארמש את עיר הדרמשיון ויבקש לתפשנו: ³³ ובعد החלון הורידו אותו בסל מעל החומה ואמלט מידיו:

12 אמן להתהלך לא יועיל לי כי אבא למדראות האדון וחזינותיו: ² ידעתו איש במשיח זה ארבע עשרה שנה אם היה בנוף לא ידעתו או מוחוץ לנוף לא ידעתו האלים יודע והאיש הזהו לך עד לרקיע השלישי: ³ זידעתו את האיש הזהו אם בנוף או מוחוץ לנוף לא ידעתו האלים יודע: ⁴ אשר העלה אל גוף לא ידעתו האלים יודע והפרדס נסתרים אשר נמנע מאיש למללים: ⁵ על איש כמו זה אתה לאך על עצמי לא אתה זולתי בחלהותיו: ⁶ כי לו חפצתי להתהלך לא אהיה סכל כי אמת אדרבר אבל אתה פן ייחשבי איש יותר ממה שיראה כי או שישמע ממוני: ⁷ ולמען אשר לא אתרום ברב נדל החזינות נתן לי סלון בבשדי מלאך השטן להכחני באנווף למען לא אתרום: ⁸ על זאת התהנתני שלש פעמים אל האדון להסירו ממוני: ⁹ ויאמר אליו די לך חסדי כי בחלהה תשלם גבוריتي על כן שמח לבי להתהלך בחלהותי למען תשרה עלי גבורת המשיח: ¹⁰ لكن רצחה נפשי בעדר המשיח כי כאשר חלשתי או נבור אני: ¹¹ סכל היותי בהתהלך אתם הכרחتم את תחת אשר היה עליים להזיכרני לשבח כי לא נפל אני במאומה מן השליחים הנדרלים כל כך אף כי אין אני: ¹² הן אותן השליח נעש בקרבכם בכל סבלנות באתות ובמופתים ובגבורות: ¹³ כי במאמה נגרעתם מן הקהלות האחרות אם לא הלאיתי אתכם סלחו נא ל-

כל רע לא למען נראתה אנחנו נאמנים כי אם למען
תעשו אתם את הטוב אנחנו נהייה כנמאים : 8 כי אין
 אנחנו יכולים לעשות מעצמה לנגד האמת כי אם بعد
 האמת : 9 כי נשמח אם חלשים אנחנו ואתם נבורים
 ועל זאת נטפלל על אשר חכונו : 10 ובעבור
 זאת כתבתי את אלה בהיותי ברחוק למען אשר לא
 אצטרך בקרבי אליכם לדבר אתכם משפטים לפני
 הרשות אשר נתנה לי האדון לבנות ולא להרוו : 11
 ובכן אחיו שמחו והתכונו התנהמו ויהי לכם לב אחד
 אהבו השלום ואלהי אהבה והשלום יהיו עמיכם :
 12 שאלו לשלום איש את רעה בנסיקה הקדושה
 הקדושים כלם שאלים לשלוםיכם : 14 חסד האדון
 ישוע המשיח ואהבת האלים והתחברות רוח הקדש
 עם כלכם אמן :

אל-הַגָּלְטִים

1

ואשב עמו חמישה עשר יום: ¹⁹ ואחר מן השליחים לא ראייתו וולתי את יעקב אחי אדניינו: ²⁰ ואשר אוי כתוב אליכם הנה נגנ' האלהים כי לא אכזב: ²¹ אחרי כן באתי אל נלילות סוריא וקיליקיא: ²² אבל קהילות יהודיה אשר במשיח הנה לא ידעו את פני: ²³ רק זאת בלבד שמעו כי האיש ההוא אשר רדף אותנו מאו עתה הוא מבשר את האמונה אשר האבידה מלפנים: ²⁴ ויהללו כי את האלהים:

2 אחרי כן מקץ ארבע עשרה שנה שבתי ועליתי לירושלים עם בר נבא ואכח אתי גם את טיטוס: ² ועל שמה על פי מהוה ואשים לפניהם את הבשורה אשר קראתי בנים וביחוד שמתיה לפני החשובים שבhem פן תהיה לירק מרדוצתי אשר ארוין או רצתי: ³ אבל גם טיטוס אשר אתי אף כי יוני הוא לא הכרח להמול: ⁴ מפני אתי השק הנקנדים בסתר בתוכנו אשר באו לרוגל את חרותנו אשר לנו בישוע המשיח למען העבידנו: ⁵ אשר לא סרנו למשמעותם אף לא שעיה אחת למען אשר תעמד בקרבתם אמתה של הבשורה: ⁶ ומאת הנחשובים להיות מה יהיו מי שייהו איני חוש לזה כי האלהים לא ישא פני איש לי לא הוסיף החשובים מאמוה: ⁷ ותהי להפק בראשותם כי הפקה לי הבשורה אל הערלים כמו שהפקה כיפא אל המולדים: ⁸ כי הפעל בכיפא לשלהו אל המולדים הוא פעל נם כי לשלהני אל הנזירים: ⁹ וכאשר ידעו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשובים לעמודים את החסד נתן לי נתנו לי ולבר נבא את יד ימנים ונאות כי כל אנחנו לנוים ומה להמולים: ¹⁰ רק שנזכר את האביוונים אשר נם שקדתי לעשותה: ¹¹ וכאשר בא כיפא לאנטוכיא הוכחתי אל פניו דרכו מפני שהיה בו אשם: ¹² כי לפני בא אנשים מאת יעקב היה אכל עם הנזירים יחדו וככאמ היה מתרחק ופורש מהם מיראותו את בני המילה: ¹³ ויכחשו עמו נם שאר היהודים עד

1 פולוס השליח לא מבני אדם ולא על ידי בן אדם כי אם על ידי ישוע המשיח ואלהים האב אשר העירו מן המתים: ² וכל האחים אשר עמדו אל הקהילות אשר בנטשיה: ³ חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ומאת אדניינו ישוע המשיח: ⁴ אשר נתן את נפשו בעיד חטאינו להלצנו מן העולם הרע הזה כרצונם אלהינו אבינו: ⁵ אשר לו הכבוד לעולמי עולמים Amen: ⁶ g165 aiōn תמה אני כי סרתם מהר מ踔ורי הקריאה אתכם בחסד המשיח אל בשורה זורה: והיא איננה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וזהו מלהק רוחה אחרת המשיח: ⁸ אבל נם אנחנו וחפצים להפק את בשורת המשיח: ⁹ מפני אתי בשורה או מלאך מן השמים אם יבוא לבשר אחכם בשורה מבלעדי זאת אשר בשרנו אתכם חרם היה: ⁹ כמו שאמרנו כבר כן אמר עתה עוד הפעם איש כי יبشر אתכם בשורה מבלעדי אשר קבלתם חרם היה: ¹⁰ ועתה המתריצה א נכי אל בני אדם אם אל האלהים או המבוקש א נכי למציא חן בעני בני אדם כי במצב חן בעני בני אדם לא אהיה עוד עבר המשיח: ¹¹ אבל מודיעע אני אתכם אתי כי הבשורה אשר בשורתך לא בעני בני אדם כי בזיהו עתך עבר המשיח: ¹² כי אם א נכי לא קבלתיה מ אדם לפי דרך ארד היה: ¹³ כי אם א נכי לא קבלתיה מ אדם ולא למחרונו אתה כי אם בחזון ישוע המשיח: ¹³ כי הלא שמעת את דרכי אשר התחלכתי מלפנים בין היהודים ואת אשר דרמתי על יתר את עדת האלהים ואבדתיה: ¹⁴ ואהיו הולך וחזק בדת היהודית על רביים מבני נילי בעמי בקנאי הינדרלה לקבלת אבותיהם: ¹⁵ אך כאשר היה רצון האלהים אשר הבדיל אתי מורה אמי ויקראני בחסרו: ¹⁶ לגולות כי את בנו שאברנו בנים מיד לא נעצרתי עם בשר ודם: ¹⁷ נם לא עלייה ירושלים אל אשר היה שליחים לפני כי אם הולכת לערב ומשם שבתי אל דמשק: ¹⁸ אחרי כן מקץ שלש שנים עלייה ירושלים לראות את כיפא

כ"י בר נבא נム הוא נדה אחרי כחשם: ¹⁴ אכן בראותו את אשר לא ישרו לכת אמרתא של הבשורה אמרתא אל כיפא בפני כל אם אתה היהודי תנתנה כנכרי ולא כיהודי למה תכrichtה את הנויים להנחתה כיהודים: ¹⁵ הן מזרע היהודים אנחנו ולא חטאיהם מן הנויים: ¹⁶ ומדעתנו כי לא יצדך אדם מותך מעשי התורה כי אם באמונת ישוע המשיח גם אנחנו האמינו במשיח ישוע למען נצדך מאמונת המשיח ולא מעשי התורה כי מעשי התורה לא יצדך כלبشر: ¹⁷ ואם בקשו להצדך במשיח נמצא נאנו חטאיהם הנה המשיח משרתת החטא חלילה: ¹⁸ כי אם אשוב ואבנה את מה שתורתני אני עשה את עצמי פשע: ¹⁹ כי מתי אני ל תורה על ידי התורה למען איה לאלהים: ²⁰ עם המשיח נצלבתי ואין עוד אני חוי עתה בבשר איה באמונה בנו כי בקרבי ואשר אני חוי עתה בבר איה באמונה בנו אלהים אשר אהבוי ויתן את נפשו בעדי: ²¹ לא אמא את חסד האלהים כי אלו תהיה על ידי התורה צדקה הנה חנוך מטה המשיח:

3 אהה גלטים חסרי דעת מי התעה אתכם בכספי משמע את האמת אחרי אשר ציר בתוככם ישוע המשיח הצלוב לנגד עיניכם: ² זאת בלבד חפצתי למד מכם האם מעשי התורה קבלתם את הרוח או משמעת האמונה: ³ הנטם סכלים כל כך אשר החולות ברוח ועתה תכללו בبشر: ⁴ הכואת סבלתם לרייך אם אמם אך לרייך: ⁵ הנה המפיק לכם את הרוח ופועל בכם גבורות היכי מעשי התורה הוא עשה אלה או משמעת האמונה: ⁶ כאשר האמין אברהם באליהם ותחשב לו לדרך: ⁷ דעו אפוא אברהם באליהם ותחשב לו לדרך: ⁸ והמקרה בראתו כי בני האמונה בני אברהם ומה: ⁹ מראש כי האלהים יצדיק את הנויים מותך האמונה קדם לבשר את אברהם לאמור ונברכו בר כל הנויים: ¹⁰ על כן בני האמונה יתברכו עם אברהם המאמין:

לבד בהיותו אצלכם: ¹⁹ בני אשר אני מוחולל שנית עדר כי יוצר בכם המשיח: ²⁰ אמנת חפצי לחיות עתה אצלכם לשנות את קול דברי כי נברך אני בכם: ²¹ אמרו לי אתם החפצים להיות משעדרים ל תורה הלא שמעתם את התורה: ²² כי כתוב שהוא לא אברהם שני בנים האחד מן האמה והשני מן החפשיה: ²³ ואשר לאימה הוא נולד לפני הבשר ואשר לחפשיה על פי הבטחה: ²⁴ ותדברים הם לרמו כי שתי הבריתות הנה האחת מן הירש סיני היולדת לעבדות והיא הנגר: ²⁵ כי הנגר סיני הר בערב הוא והוא כנגד ירושלים של עתה כי הוא בעבדות עם בנייה: ²⁶ אבל ירושלים של מעלה היא חפשה והיא אם כלנו: ²⁷ כי כתוב רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה: ²⁸ ואנחנו אחוי הנהנו כי יצחק בני הבטחה: ²⁹ וכאשר הנולד לפני הבשר או היה רדף את הנולד לפני הרוח בן הוא נם עתה: ³⁰ אבל הכתוב מה הוא אמר נרש האמה ואת בנה כי לא יירש בן האמה עם בן החפשיה: ³¹ על כן אחוי לא בני האמה אנחנו כי אם בני החפשיה:

5 עתה עמדו נא בחרות אשר שחרר אתנו המשיח ועל השבו להלך בועל העבדות: ² הנה אני פולוס אמר לכם כי אם תמולו לא יויעל לכם המשיח: ³ ומעד אני עוד הפעם בכל איש אשר ימול כי מהיב הוא לשמר את כל התורה: ⁴ נגוזתם מן המשיח אתם המצדוקים בתורה נפלתם מן החסד: ⁵ כי אנחנו ברוח ניחל מトル האמונה לתקות ה策קה: ⁶ כי במשיח איננה נחשבת לא הAMILAH ולא הערלה כי אם האמונה הפעלה באהבה: ⁷ היטבתם לרוץ מי חזק אתכם משמע אל האמת: ⁸ הפתוח הוה איננו מأت הקרה אתכם: ⁹ מעט שאר מוחמן הוא את כל העסה: ¹⁰ מבטח אני בכם באדון שלא תהיה רוח אחרת עמכם והעכדר אתכם ישא את עונו יהיה מושייהה: ¹¹ ואני

אתם על ידי האמונה במשיח ישוע: ¹² כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשתם את המשיח: ¹³ ואין עוד לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן חורין לא זכר ולא נקבה כי אתם כלכם אחד במשיח ישוע: ¹⁴ ואם אתם למשיח הנכם זרע אברהם ונחלים כפי ההבטחה:

4 ואני אמר היושל כל עת היותו קטן איין הבדל ביןו ובין העבר אף אם הוא אדון הכל: ² אלא הוא תחת יד אמנים ופקידי הבית עד לזמן המועד לו מאות אביו: ³ ככה נם אנחנו בעודו קטנים היינו משבדים ליסודות העולם: ⁴ ובמלאת העת שלח האלהים את בנו אשר נולד מasha וננתן תחת יד התורה: ⁵ לפדרות את אשר היו תחת יד התורה למען נקלת את משפט הבנים: ⁶ ועין כי כוים אתם שלח האלהים בלבבכם את רוח בנו הקורא אבא אבינו: ⁷ לכן איןך עוד עבד כי אם בן ואם בן אתה הנך נם יורש האלהים על ידי המשיח: ⁸ הנה לפנים בגין דעת אליהם היותם עבדים את אשר בעצמותם אין אליהם: ⁹ ועתה אחורי ידעתם את האלהים ויתר אחורי שנודעתם לאלהים איך השבו אל היסודות הרפאים והدلלים הם אשר חרצו להכנס ולהם מחדש: ¹⁰ ימים אתם שמרם וחדרים ומוגדים ושנים: ¹¹ מותירא אני פן לריק עמלתי בכם: ¹² היו נא כמוני כי נם אני כמוכם מתחנן אני לכם אחוי לא הרעתם לי מואמה: ¹³ אתם ידעתם אשר בחלשת בשדי בשרתי לכם את הבשורה לראשונה: ¹⁴ ואתם לא בזיתם את נסינו אשר נסיתו בכבורי ולא געלתם אותו כי אם קבלתם אותו במלך אליהם כמשיח ישוע: ¹⁵ ועתה איך אשרכם כי מעד אני עלייכם אשר אם יכלתם היותם עקרם את עיניכם לחתן לי: ¹⁶ ועתה הנהיתו לכם לאיב בדברי אמות אליכם: ¹⁷ אינם מקנאים לכם לטובה כי חפצם להפריד אתכם מעליינו למען תהיו מקנאים להם: ¹⁸ אבל טוב لكمא תמיד לטובה ולא

אתו יקצר: 8 הזרע בברשו יקצר כליוון משברו והזרע או מבטל מכשול הצלב: 12 מי תן ויכרתו המדיחים אתכם: 13 כי אתם אחוי לחרות נקראותם ובלבך שלא היהת החרות תנאה לבשר אל שתעברו איש את רעהו באבה: 14 כי כל התורה כלולה במצוות אחת והוא אהבתך לרעך כמוך: 15 אבל אם תנשכו ותאכלו איש את אחוי ראו פן תכלו איש על ידי רעהו: 16 והנני אמר התהלך ברוח ולא ת מלאו את תאות הבשר: 17 כי הבשר מטהות הפק מן הרוח והרוח הפק מן הבשר ושניהם מתקוממים זה לזה עד שלא תוכלו לעשות את אשר תחפזו: 18 ואם הנהנו על ידי הרוח או איןכם תחת התורה: 19 וגולויים הם פעליהם אשר הם נאوه זנות טמאה וזומה: 20 עבודת אללים וכשוף איבות ומצות וקנאה ורגז מרביבות מחלקות וכחות: 21 צרות עין וشفיכות דמים ושרון וזוללות ורומיהן אשר אמר עליהם כמו שאמרתי כבר כי עשי אלה לא ינהלו מלכות האללים: 22 ופרדי הרוח אהבה שמה והשלים ארך רוח ונדיבות וחסד ואמונה: 23 ועונה ופרישות אין תורה לננד עשי אלה: 24 ואשר הם למשיח צלבו את בשרם עם כל תשוקתי ותאותיו: 25 אם נהייה ברוח נתהלך גם ברוח: 26 ולא נרדף אחרי כבוד שוא להכweis איש את רעהו ולקנא איש את רעהו:

6 אחוי גם כי יתפשט איש מכם בעברה אתם אנשי הרוח תקימו ברוח ענווה והשמר לנפשך פן תבא לידי נסיוון גם אתה: 2 שאו איש את משא רעהו בזאת ת מלאו את תורה המשיח: 3 כי החשב את עצמו להיות מה ואינו מאומה את נפשו והוא מרמה: 4 אבל יבחן כל איש את מעשיו ואו לו לברדו תהיה תhalbתו ולא לננד אחר: 5 כי כל איש את משאו ישא: 6 המלמד בדרבר ייחק מכל טובו למלמדתו: 7 אל תהטע לא יתן אליהם להתל בוי כי מה שזרע האדם

הנקרא בשם לא לבד בעולם זה כי אם גם בעולם הבא: ^(αιόη 165) ²² ווישת כל תחת רגליו ויתן אותו לראש על הכל אל העדרה: ²³ אשר היא גופו מלאה הממלא את הכל בכלל.

2 גם אתה המתים לפניהם בפשעים וחטאיהם: ² אשר התהלהם בהם לפני דור העולם הזה כרצונו של ממשלה האויר והוא הרוח הפעל כתעת בבני המרי: ^(αιόη 165) ³ וגם אנחנו כלנו בתוכם הילכנו לפניהם בתאות הבשר לעשות חופשי בשרנו ומהשבותינו ונהי אך בני רנו בטבענו כאשר בני אדם: ⁴ אבל האלים המלא רחמים ברב אהבותו אשר אהב אותנו: ⁵ אחרי הייתנו מתים בפשעים החינו עם המשיח בחסד נושעתם: ⁶ יעירנו אותו אף הוישבנו במרומיים במשיח ישוע: ⁷ להראות בדרות הבאים את נדלה عشر חסדו בטובתו עליינו במשיח ישוע: ^(αιόη 165) ⁸ כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם היהתה זאת כי מחת אלhim היא: ⁹ לא מתווך המעשים שלא יתהלך איש: ¹⁰ כי פעל אליהם אנחנו נבראים במשיח ישוע למעשים טובים אשר הכנין האלים מקדם למען נתהלך בהם: ¹¹ על כן יזכרו כי אתם הנוים בברך הנקראים ערלים בפי הנקראים בני המילה שהיא מעשה ידיים בבר: ¹² כי אתם בעת היהתם בלי משיח מזורים לעדרת ישראל ונכרים לבריותה ההבטחה בגין תקווה ובאיין لكم אליהם בעולם: ¹³ ועתה בישוע המשיח אתם הרחוקים מזו היהתם קרובים בדם המשיח: ¹⁴ כי הוא שלומנו אשר עשה השנים לאחד ותרס מחייבת הנדר: ¹⁵ בבטלו האיבה בברשו את תורה המצות בגורותיהם לברא בנפשו את השנים לאיש אחר חדש ויעש שלום: ¹⁶ וירצה את שניהם בוגוף אחד לאלים על ידי צליבתו בהמיתו בנפשו את האיבה: ¹⁷ ויבא ויבשר שלום לכם הרחוקים והקרובים: ¹⁸ כי על ידו יש לשנינו מבוא ברוח אחד אל אבינו: ¹⁹ לכון ²¹ ממעל לכל שרה ושלtan וגבורה וממשלה וכל

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אליהם אל הקדשים הנמצאים באפסוס ומאמינים במשיח ישוע: ² חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: ³ ברוך הוא האלים ואבי אדניינו ישוע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת רוח במרומיים במשיח: ⁴ כאשר בחר לנו בו לפני מוסדות TABLE להיות קדשים ותמיימים לפניו באבבה: ⁵ יעדנו לנו לבנים על ידי ישוע המשיח כחפץ רצונו: ⁶ לתחלה כבוד חסדו אשר נתן לנו בידידיו: ⁷ אשר בו לנו הדריהם בדמו וסילחת הפשעים כרב חסדו: ⁸ אשר השפיעו עליינו בכל חכמה והשכל: ⁹ והודיענו את סוד רצונו עצתו הייעצה בו: ¹⁰ על דבר הנגנתו במלאת העתים לקבץ את הכל תחת המשיח הן מה שבשים הן מה שבארץ: ¹¹ אשר נם לקחנו בו נחלהנו אנחנו המיעדים לה מאו במחשבת פעל הכל עצת חפזו: ¹² להיווגנו לתחלה כבודו אנחנו אשר יחלנו אל המשיח מاز: ¹³ ואשר נם נטועים בו אחרי שמעכם דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו כשהאמנתם נם נחתמתם ברוח ההבטחה רוח וקדש: ¹⁴ כי זה ערבות ירושנו לפדות לו עם סגלה לתחלה כבודו: ¹⁵ בעבר זאת נם אני אחרי שמעי אמונתכם באדניינו ישוע והאהבה אשר אהבתם את כל הקדשים: ¹⁶ לא אחדל מהודות בעבורכם בהוכרי אתכם בתפלתי: ¹⁷ כי יתן לכם אלהי אדניינו ישוע המשיח אבי הכבוד את רוח החכמה והחוץ לדעתו: ¹⁸ וויאר עני לבבכם למען תדרשו איזו היא תוחלת קריאתו ואי זה הוא עשר כבוד נחלהו בקדשים: ¹⁹ ואי זה הוא יתרון נדלה נברחות בנו המאמינים כפי פעלת עצת כהו: ²⁰ אשר פעל במשיח בהעיר אתו מן המתים ויושבנו לימיינו במרומיים:

ונגביה: ¹⁹ וירעדתם את אהבת המשיח הנעלה על כל דעת נומלאתם את כל מלאא האלוהים: ²⁰ ולו אשר יוכל להרבות גמוליו עליינו יותר מכל משאלותינו ומהשבותינו לפני הכה הפעל בקרבנו: ²¹ לו הכה בקרב הקהלה במשיח ישוע לדרכך ודריך עד עולם עולמיים אמן: ^(aiōn g165)

ברוחם: אשר חבר בו יחד הבניון כלו ערו ונבה להיכל קדש להוות: ²² ובו נבנים נם אתם להיות משכנן אליהם

3 בעבור זאת אני פולוס אסיר המשיח למענכם הגוים: ²³ כי אמ衲ם שמעתם הנגנת חסד האלוהים אשר נתן לי אליכם: ²⁴ כי בחזון גלה לי הסוד אשר למעלה כתבותיכם במעט: ²⁵ ובקראכם תוכלו להכיר בזאת את בניתי בסוד המשיח: ²⁶ אשר בדורות הראנסים לא נודע לבני אדם כאשר גלה עתה לשילוחו הקדשים ולונבאיו ברוחם: ²⁷ להיוות הגוים נם בני ירשותו וגוף אחד וחברי הבטהתו במשיח על ידי הבשרה: ²⁸ אשר הייתה לה למשרת במתנת חסד אליהם הנגנת לי כפי פעלה נבורתו: ²⁹ לוי צעיר הצעירים שבכל הקדשים נתן החסד הזה לבשר בנוי את עשר המשיח אשר לא יזכיר: ³⁰ וולהאר עני כל מה היה הנגנת הסוד הנסתור מדרת עולם באלהים יוצר הכל על ידי ישוע המשיח: ^(aiōn g165) ³¹ למען אשר תודע עתה על ידי העדרה לשרים לשליטים אשר במרומי חכמת אליהם המפליה דתיכיה: ³² על פי עצת עולמיים אשר יעץ במשיח ישוע אדניינו: ^(aiōn g165)

4 לכן אזהירכם אני האסור באדרון להתהלך כאשר אתה למשמרתכם אשר נקראתם לה: ² בכל נמיות וענווה ובארך רוח לשאת איש את רעהו באהבה: ³ ושקדו לשמר את אחדות הרוח באגדת השלים: ⁴ גוף אחד ורוח אחד כאשר נם נקראות בתקות שומרתכם האחת: ⁵ אדרון אחד אמונה אחת טבילה אחת: ⁶ אל ואב אחד לכל שהוא על כל ובכל ובתוך כלכם: ⁷ אבל לכל אחד ואחד ממנונת החסד כמדת מתנת המשיח: ⁸ על כן הוא אומר עלה למורים שבה שבויו יתנו מתנות לאדם: ⁹ ועליה שאמר מה הוא אם לא שירד ירד מקדם לתחתיות הארץ: ¹⁰ הירד הוא אשר נם עלה למעלה מכל השמים למען יملא את הכל: ¹¹ והוא נתן את אלה שליחים ואת אלה נבאים ואת אלה מברחים ואת אלה רעים וממלדים: ¹² להשלים את הקדשים למעשה העבודה לבניון גוף המשיח: ¹³ עד כי נגעו כלנו לאחדות האמונה וידעתם את אלה מברחים ואת אלה רעים וממלדים: ¹⁴ בין האלוהים כאיש אחד שלם לשועור קומת מלאא המשיח: ¹⁵ ולא נהייה עוד ילדים ננזרים ונדרפים בכל רוח הלמוד בתרמיה בני אדם ומקשותם אשר שתו להתחנות: ¹⁶ כי אם נדבר האמת באהבה ונגדלה בכל דבר לו למשיח שהוא הראש: ¹⁷ אשר ממננו כל הנוף בהיותו מרכיב ומודבק בכל חברה המשמש כפי מדרת הפעלה הנתונה לכל אבר ואבר ירבה וינדל להשלמת בניינו באהבה: ¹⁸ ודהנה זאת אני אמר ומיד באדרון כי מעתה לא תallocו עוד כיთר הגוים להשיג עם כל הקדשים מה הוא הרחב והארך והעמק

כל מעשי חסד וצדקה ואמתה: ¹⁰ ובחנו מה הוא רצוי
בעיני אדנינו: ¹¹ ואל תשתתפו עם מעשי החשד אשר
לא יעשה פרי כי אם הוכח תוכיו אותם: ¹² כי מה
שם עושים בסתר חרפה היא אך לספר: ¹³ אבל כל
זאת גילה כשיוכח על ידי האור כי כל הנגלה אור
הוא: ¹⁴ על כן הוא אומר עורה היישן וקומה מן המתים
ויאר לך המשיח: ¹⁵ ועתה ראו והזהרו להתהלך
לא ככיסילים כי אם כחכמים: ¹⁶ מוקרים העת כי
הימים רעים המה: ¹⁷ על כן אל תהיו חסרי דעת
כי אם מבינים לדעת מה הוא רצון אדנינו: ¹⁸ ואל
תשתכו מניין המביא לידי פריצות כי אם המלאו
ברוח: ¹⁹ ושיוו איש לרעהו בתהלות ותשבות
ושירות רוחניות שירדו זומרו לאדרני בלבבכם: ²⁰
והו ידו בכל עת על הכל לאלהים אבינו בשם אדנינו
ישוע המשיח: ²¹ הכנסו איש לאחיו ביראת אלהים: ²²
הנשים הכנעה לבעליכן כמו לאדנינו: ²³ כי האיש
הוא ראש האשה כאשר המשיח הוא ראש העדה והוא
מושיע של הגות: ²⁴ אבל כאשר הכנס העדה למשיח
ככה גם הנשים לבעליהן בכל דבר: ²⁵ האנשים אהבו
את נשים כאשר גם המשיח אהב את העדה ויתן
את נפשו בעדה: ²⁶ למען קדשה בדברו אחריו אשר
טהרה ברוחצת המים: ²⁷ לתקינה בכבוד לו לעדה
אשר אין בה כתם וקמט וכדומה כי אם למען תהיה
קדושה ותמיימה: ²⁸ כן האנשים חיבים לאהוב את
נשיהם כונפים כי האהוב את אשתו אהב את עצמו: ²⁹
כי מעולם לא שנא איש את בשרו כי אם זן ומכלכל
אתו כאשר שם האדון את עדתו: ³⁰ כי אברינו גוף אנחנו
משברתו ומעצמו: ³¹ על כן יעזב איש את אביו ואת
אמו ודברק באשתו והוא שוניהם לבשר אחד: ³² נдол
הסוד הזה ואני מפרש אותו על המשיח ועל עדתו: ³³
ואולם גם אתם כל איש מכם יאהוב את אשתו כנפשו
ויאשה היא תזהר ותירא את בעלה:

לחי אליהם מפני אולחים אשר בהם כי מה מהשכיל
לבכם: ¹⁹ אשר השמיינו וויתנו את נפשם לזומה לעשות
כל תועבה באהבת הבצע: ²⁰ ואתם לא כן למדתם
את המשיח: ²¹ אם אמנים אותו שמעיתם ובו למדתם כי
האמת בישוע: ²² אשר תסورو מדריכים הראשונים
והפשטו את האדם היישן הנשחת בתאות התרמיות:
ויתחדרשו ברוח שכלכם: ²⁴ ותלבשו את האדם
החדש הנברא כדמות אלהים בצדקה וקדשת האמת:
על כן הסירו מכם את השקר ודברו אמת איש את
רעשו כי אברים כלנו יחד איש לאיש: ²⁶ רגנו ואל
תחטאו אל תשקע החמה על רגוניכם: ²⁷ גם לא חתנו
מקום לשטן: ²⁸ מי שנגב אל יסף לנגב כי אם יגע
ובידיו יעשה את הטוב למען יהיה לו تحت לאיש
מחסור: ²⁹ כל דבר נבול לא יצא מפייכם כי אם הטוב
הומועיל לבנות לפי הצרך למען יתן חן לשמעיו: ³⁰
ולא תעכבו את רוח הקדש של אלהים אשר נחתמתם
בו אל יום הנאלה: ³¹ כל מיריות וחמה ורגנו וצקה
ונזרק תסירו מכם עם כל הרשעה: ³² והוא טובים איש
אל רעהו ורחמנים וסלחים איש לאחיו כאשר סלה
לכם האלים במשיח:

5 **לכן לכט בדרכם האלים כבניהם חביבים:**
2 ותתהלך באהבה כאשר נם המשיח אהב אתנו
והקריב את נפשו בעדנו לקרבן זבח לאלהים ליריח
ניזוח: 3 אבל גנות וכל טמא ואהבת בצע כל זיכר
בניהם כאשר נואה לקדשים: 4 גם לא נבול פה
ורבורי סכלות ולעג אשר לא כהן כי אם קול תורה:
5 כי אתה ידע תדע כי כל זנה וטמא ואהבת בצע שהוא
עבד אלילים אין לו חלק ונחלה במלכות המשיח
והאלים: 6 אל ישיא איש אחכם בדבריו ריק כי נולל
אללה חרון אלהים בא על בני המורי: 7 על כן אל יהיו
חלקכם עמהם: 8 כי מלפנים הייתם חישך ועתה הנכם
אור באדנינו התהלך נא כבני אור: 9 כי פרי הרוח

הנאמן באדניינו : 22 אשר לאות שלחתיו אליכם למען הודיע את קורתינו ולמען נחם את לבכם : 23 השלום לאחים והאהבה עם האמונה מאת האללים האב ומאת הארון ישוע המשיח : 24 החסד עם כל האחים את אדניינו ישוע המשיח באהבה אשר לא תכלה אמן :

הוא : 2 כבד את אביך ואת אמך זאת היא המצוה הראשונה אשר לה ההבטחה : 3 למען ייטב לך ולמען יאריכון ימיך על האarmaה : 4 ואתם האבות אל תכעיסו את בנייכם אך גדלים במושר אדניינו ובתווכתו : 5 שמעו עבדים אל אדנייכם לפי הבשר ביראה ורחתם לבבכם כמו למשיח : 6 לא בעבדת מראה העין כמקשי חן בני אדם כי אם כעבדי המשיח עשים רצין האללים בכל נפשם : 7 ועבדים בנפש חפצה את הארון ולא בני אדם : 8 וידעתם כי כל דבר טוב אשר עשה האדם ישלמנו לו אדניינו אם עבד הוא או בן חורין : 9 ואתם האדנים ככה העשו נם להם חדרו מגערם וידעתם כי נם עליכם יש ארון בשמיים ואין לפניהם מושא פנים : 10 סוף דבר אחי חוקו באדניינו ובעו נבורתו : 11 לבשו כל נשק אללים למען תוכלו עמד גנד נכלי השטן : 12 כי לא עם בשר ודם מלחמותנו כי עם שרים ושליטים עם המשלים בחשכת העולם הוה עם הרוחות הרעות אשר במרומיים : 13 (איסו 165)

על כן אחזו בכל נשק אללים למען תוכלו ליקום ביום הרע ולמלא צבאים ולעמד : 14 עמדו נא חנורי מתנים באמת ומלבשים בשריון הצדק : 15 ורגלים מונעלות להיוותכם מוכנים לבשורת השלום : 16 ועל כל אלה תפשו את מן האמונה אשר תוכלו ללבותבו את חזי הרשות הבערים : 17 וקחו את כובע היושעה וחרב הרוח שהוא דבר האללים : 18 ותתפללו תמיד בכל עת בתפלה ותחנונים ברוח ושקדו והתאמזו על זאת להעתיר תמיד بعد כל הקדרים : 19 ונם בעדי למען ינתן לי הדבר בפתחו פי להגיד בכתחון את סוד הבשורה אשר אנכי ציר לה במוסרות : 20 למען אדבר בה בכתבה כאשר מטל עלי לדבר : 21 ולמען אשר תדעו נם אתם את קרתוי ואת מעשי הנה את הכל יודיעו אתם טויקוס האח החביב והמשרת

روح לי: ²² אולם אם להיות בברור עוד יוסוף לי פרי עמלין אין לי להניד בῆמה אבחור: ²³ כי משוך אני מני הימים נפשי אותה להפטר ולהיות עם המשיח כי זה המבחר: ²⁴ אבל לעמוד עוד בברור ציריך יתר בעבורכם: ²⁵ ואני בטח וידע כי אותר ואעמד עם כלכם יחד לאםץ אתכם ולהגדיל שמחת אמונתכם: ²⁶ למען תרבה על ידי תחלתכם במשיח ישוע בשובי לבוא אליכם: ²⁷ רק חתנהנו כראוי לבשורת המשיח למען אשמע עלייכם אם בבואי לראותכם אם בהווית רחוק כי קיימים אתם ברוח אחת ועורם אתי בנפש אחת להלחים بعد אמונה הבשורה: ²⁸ ואניכם חרדים מאומה מפני המתוקוממים אשר זאת להם אוט לאבדם ולכם לישועתכם ומאת האלים היא: ²⁹ כי נתן לכם بعد המשיח לא בלבד להאמין בו כי אם גם להתחננות בעדו: ³⁰ כי גם לכם המלחמה אשר ראייתם כי ואשר עתה שמעים אתם עלי:

2 **ל**כן אם יש תוכחה במשיח אם תנחותם אהבתה אם התחברות הרוח אם רחמים וחללה: ² השלימו נא את שמחתי בהיות לכם לב אחד ואהבה אחת ונפש אחת ורצון אחד: ³ ולוֹא תעשו דבר בדרך מריבה או כבוד שיא כי אם בשפלות רוח תחשבו איש את רעהו יותר מעצמו: ⁴ כל אחד יידאג לאשר לו לבדו כי אם גם לאשר לחברו: ⁵ כי הרוח ההייא אשר הייתה במשיח תהי נם בכם: ⁶ אשר אף כי היה בדמות האלים לא חשב לו לשכל הוויתו שווה לאלים: ⁷ כי אם הפשיט את עצמו וילבש דמות עבר וידמה לבני אדם וימצא בחכונתו בן אדם: ⁸ וישפלו את נפשו ויכנע עד מות עד מיתה הצליבה: ⁹ על כן נם האלים הנביהו מادر ויתן לו שם נעללה על כל שם: ¹⁰ למען אשר בשם ישוע תכדר כל ברך אשר בשמיים ובארץ ומתחת הארץ: ¹¹ וכל לשון תודה כי בטחון כאשר מאו נם עתה יתנדל המשיח בנווי אם בחיה אם במוותי: ²¹ כי המשיח הוא חי וחיות אדון הוא ישוע המשיח לכבוד האלים האב: ²² לכן

1 פולוס וטימוטיוס עבדי המשיח ישוע אל כל הקדושים במשיח ישוע אשר הם בפיילי עם הפוקדים והמשמים: ² חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: ³ אורה לאלהי מדי וכרי אתכם: ⁴ ותמיד בכל הפלותי אתחנן בשמהה بعد כלכם: ⁵ על התחברותכם אל הבשורה למנ היום הראשון ועד הנה: ⁶ ובטח אני כי המתחיל בכם המעשה הטוב נם יגמרנו עד יום ישוע המשיח: ⁷ כאשר ראיו לי לחשב כהה על כלכם בעבור שאותם אתם בלבבי במוסרי ובצדיקי ובחזקוי את הבשורה באשר לכלם חברו בחסד: ⁸ כי האלים לי לעד אשר לכלם נספתי באהבת ישוע המשיח: ⁹ ועל זאת מתפלל אמי כי תרבה ותנידל אהבתכם בהשכל ובכל דעת: ¹⁰ למען תבחנו את המבחנות והיותם זכרים ובלוי מஸיל ערד יום המשיח: ¹¹ מלאים פרי הצדקה על ידי ישוע המשיח לכבוד האלים ותחלתו: ¹² והני מודיע אתכם אדי כי אשר מצאתי הייתה אך ליתרונו הבשורה: ¹³ עד אשר ננו מוסרתו במשיח בכל שער המלך ולכל הנשאים: ¹⁴ ורב האחים באדניינו הוסיף אמי במוסרתו והתחזקו יותר בלבכם לדבר את הדבר בלי פחד: ¹⁵ הן יש מונדים את המשיח מקנהה וריבב את המשיח לא בלב טהור כי חשבים להוסיף צרה על מוסרי: ¹⁶ ואלה מאהבה באשר הם ידיעים כי נתן אמי להצדיק את הבשורה: ¹⁷ אך מה בך הלא בכל אופן אם בעיללה או באמת ינד המשיח ואני הני שמה בזאת נם אשמה: ¹⁸ כי יודע אני שתהיה לי זאת לשעה בתפלתכם ובכערת רוח ישוע המשיח: ²⁰ ואוחיל ואקוה שלא אבוש בכל דבר כי אם בכל בשמיים ובארץ ומתחת הארץ: ²¹ כי יודע אני שתהיה לי אם בחיה אם במוותי: ²² כי המשיח הוא חי וחיות

חביבי כאשר שמעתם לי בכל עת כן לא לבר בהיותו מן הכלבים הזהרו מן הפעלים הרעים הזהרו מן עמכם כי עוד יותר תהא אשר אני רוח מקם תינעו החותך: ³ כי אנחנו בני המילה העבדים את האלים ברוח ומתחפאים במשיח ישוע ואינו בטחין בבשר: ⁴ אף כי גם לי יש לבטה בבשר ואם יחשב איש שוכן לבטה בבשר הנה אני יותר ממוני: ⁵ אשר אני נמול בן שמות ימים מבני ישראל משפט בנימין עברי מן העברים: ⁶ לפי התורה פרוש בקנאי רדף את העדה ולפי צדקה התורה בלי שם: ⁷ אך התרנות האלה כלן חשבתי ליחסנותם למען המשיח: ⁸ וגם עודני חשב את כלן לחסרון לעמת מעלה ידיעת ישוע המשיח אדני אשר בעבורו הסרתי את נפשי מכל אלה ואחשבם לסתוי להרוויח את המשיח ולהמצא בו: ⁹ ולא היה לי צדקה מותוק התורה כי אם באמנות המשיח הצדקה היבאה מאת האלים באמונה: ¹⁰ לדעתה אתו ואת נברות תחיתו והתחברות ענוינו ולהדרמות למותו: ¹¹ להניעו אם אוכל אל תחית המותים: ¹² לא כאלו השנה כבר או כאלו השלמתי אבל ארדף אולי אשיג אשר גם השני המשיח ישוע: ¹³ אוחי איני חשב כי כבר השנהו אך אחת דברתי כי שכח אני את אשר מאחריו ואשתתח אל אשר לפני: ¹⁴ וארדף את מטרת שכר הנצחון אשר הוא בקריאת של מעלה מאת האלים במשיח ישוע: ¹⁵ לכן מי שהוא שלם בנו כן יחשב ואם תהשבו מחשבה אחרת נם זאת גילה لكم האלים: ¹⁶ רק נתהלך באשר הגענו עדיה במעגל אחד יבלב אחד: ¹⁷ אוחי היו חברים להלכים אחרי והביטו אל המתהלךים כן כאשר אנחנו מופת לכם: ¹⁸ כי רבים המתהלךים כן כאשר אנחנו מופת לכם: ¹⁹ כי רבים המתהלךים אשר עליהם אמרתי לכם פעמים הרבה ועתה נם בבכי אני אמר כי הם איבי צלב המשיח: ²⁰ אשר אחריהם האבדון אשר כרsum אלהיהם וכבודם בכשותם וקרכם הכל' חלד: ²¹ כי אורתוננו בשםים היא ושם מהכים אנחנו אליכם עלי אינו לטרח ולכם הוא להזוק: ²² הזהרו

מן הכלבים הזהרו מן הפעלים הרעים הזהרו מן עמכם כי עוד יותר תהא אשר אני רוח מקם תינעו בתשועת נפשתיכם ביראה וברעה: ¹³ כי האלים הוא הפעל בכם גם לחפש נם לפעל כפי רצונו: ¹⁴ עשו כל דבר بلا תלנות ובלא אזומות: ¹⁵ למען תהיו נקיים וטהורים בני אליהם לא מום בסם בתקד דור עקש ופתלטל אשר תארו בינויהם כמאורת בעולם: ¹⁶ מוחיקים בדבר החזים לתחלה לי ביום המשיח אשר לא להן רצוי ולא לrisk ייעתי: ¹⁷ אבל אם גם אסך על זבח אמוניכם ועובדת ההני שמח וגם שיש עם כלכם: ¹⁸ וככה שהוא אף אתם ושישו עמדוי: ¹⁹ וקומי בישוע אדניינו לשלח במנחה אליכם את טימותווס למען תנוח דעתך בהודע לי דבר מעמדכם: ²⁰ כי זולתו אין אתי איש כלבבי אשר בלב שלם יdagן לכם: ²¹ כי כלם את אשר להם ידרשו ולא את אשר לישוע המשיח: ²² ואוthon ידעתם כי בחון הוא אשר כבן העבר את אביו כן היה אתי בעבודת הבשורה: ²³ ואוthon אקווה לשלח אליכם מחר כאשר אראה מה יהיה לי: ²⁴ ובתחתי באדניינו אשר גם אני אבאו אליכם במנחה: ²⁵ ואחשב מן הצדך לשלח אליכם את אפפרודיטוס אוחי ועורי וחברי בצבא והוא שליחכם ומשרתי בצרבי: ²⁶ יען היהו נכסף לכלכם ונעצב מאר על אשר שמעתם כי חלה: ²⁷ אמנים חלה חלה וגם נתה למות אבל האלים רחם עליו ולא עליו בלבד כי גם עלי רחם שלא יבוא עלי ינון על ינון: ²⁸ לכן מהרתו לשלחו אליכם למען תראחו ותשובו לשמהו ונם ימעט יגוני: ²⁹ על כן קבלחו באדניינו בכל שמה והוקירות אנשים כמהו: ³⁰ כי בעבר מעשה המשיח הגיע עד מות ותקל נפשו בעינו למען ימלא את אשר חסרם בשרכם אותו: **3** ובכן אוחי שמהו באדניינו הן לכתוב ולשנות כואת אליכם עלי אינו לטרח ולכם הוא להזוק: ² הזהרו

למושיענו אדניינו ישוע המשיח:] (Philippians 3:22) אשר ייחליף את נופ שפלותנו להיווט דומה לנוף כבודו כפי כה יכולתו לכבש הכל תחתיו:]

4 ועתה אחיו התיביבים והחמודים שמחתי ועטרת ראש עמדנו נא כן באדניינו חביבי: 2 את אהוביה אני מזהיר ואת סונטניצי אני מזהיר להיות לך אחד באדניינו: 3 וזה חבריו הנצמד לי באמות אף מנק אני מבקש להיות לך לעזר אשר יגע עmedi על הבשורה עם קלילים ועם שאר תמכי אשר שמותם יחד בספר החים: 4 שמחו באדניינו בכל עת ועוד הפעם אמר אני שמחה: 5 ענות רוחכם תודע לכל איש קרב הוא הארدن: 6 אל תדאו כי אם בתפלה ובתהנונים עם תורה תודיעו בכל דבר את משאלותיכם לאלהינו: 7 ושלום אלהים הנשגב מכל שכל ינצח את לבבכם ואת מחשבותיכם במשיח ישוע: 8 ובכן אחוי כל אשר הוא אמות ונכבד וישר וטהור ונעים ואשר שמעו טוב כל מעשה צדק כל מעשה שבך על אלה תשים לבבכם: 9 אשר למדתם וקיבלו וראיתם וראיתם כי את אלה תעשו ואלhydro השלום יהיה עמכם: 10 ואני שמחתי מאר באדניינו כי עתה הפעם החלפתם כח להשניה עלי: 11 וגם משגיחים היותם עד כה אך לא עלתה בידיכם: 12 ועוד מאחסור אדבר כן כי למדתי להספוק במא שישי לי: 13 ידעתו לענות אף ידעתו להוtier מהנק אני בכל עניין ואופן הן לשבע הן לרעב הן להוtier הן לחסר: 14 כל זאת אוכל בעורת המשיח הנוטן כח בקרבי: 15 אבל הייטבם לעשה בחתחברכם אליו בצרתי: 16 יודעתם גם אתם פילפיים כי בראשית הבשורה צצתי ממקדוניא לא התחברה לי אחת מן הקהילות בעסק משא ומתן כי אם אתם בלבד: 17 כי גם בתסלונייקי שלחתם לי את צרכי פעם ושתיים: 18 לא שאבקש את המתן אך אבקש הפרי אשר ירבה בחשונכם: 19 ואני קיבלתי את הכל ויש לי די והותר

שלום בדם צלבו על ידו הן אשר בארץ הן אשר בשמיים: 21 וגם אתם אשר היותם מפנים מזרורים ואיים בנטות לבבכם אחרי המשים הרעים: 22 עתה רצאה אתכם בוגוף בשרו על ידי מותו להעמידכם לפני קדשים ובלי מום ודפי: 23 אם תעמדו מיסדים ונוכנים באמונה ולא תזעו מתחוללת הבשורה אשר שמעתם ואשר נשמעה לכל הנברא תחת השמיים ואני פולוס היותי לה למשרת: 24 עתה הני שמה בעניי אשר אני סבל למענכם ואמלא את החסר ביסורי המשיח בבשרי بعد נופו היא העדה: 25 אשר היותי ליה למשרת כפי פקודה אלהים אשר נהנה לי עליהם למלאת את דבר האלים: 26 את הסוד אשר היה נסתור מעולם ומדור ודור ועתה נגלה לקדשו: 27 אשר רצאה האלים להודיעם איזה הוא אשר (ח' 165) רצאה תקوت הכבוד: 28 ואותו ממשיעים אנחנו בהוכיחנו כל איש ובמלמדנו כל איש בכל חכמה למען העמיד כל איש שלם במשיח ישוע: 29 ובאות אף אני عمل ונלחם כפי פעלת כהו הפעל כי נבורה:

2 הני מודיע אתכם נדל הקרב אשר בקרבי על אדרותיכם ועל אדרות אני לודקיא ועל כל אשר לא ראו את פני בבשר: 2 למן ינחמו לבותם ונקשרו יחד באהבה ולכל עשר דעת נכוונה להשכיל סוד האלים אבינו וסוד המשיח: 3 אשר צפונים בו כל אוצרות החכמה והדעת: 4 זו זאת אמר אני לכם למען אשר לא יטעה אתכם איש במשפט חלוקות: 5 כי גם אם בבשרי אני רוח מקם הנה ברוחיו אני אצכלם ואשימים בראשתי את חוכתכם ואמיין אמונהכם במשיח: 6 לכן כאשר קבלתם את המשיח את ישוע אבינו כן גם התהלהכו בו: 7 משרשים ונבנים בו וקימים באמונה כאשר למדתם ומרבבים בתורה בה: 8 הזהרו פן يولיך איש אתכם שולל בפילוסופיה ובמדוחוי המלווא: 20 ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשה

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברכzon אלהים וטימותיו אחינו: 2 אל הקדשים והאחים הנאמנים במשיח אשר הם בקהל שאחדר לכם ושלום מאות האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 3 נודה לאלהים אבי אדניינו ישוע המשיח בכל עת אשר אנחנו מתפללים בעדכם: 4 אחרי אשר שמענו אמונהכם במשיח ישוע ואחbatchם אל כל הקדשים: 5 בעבור התקווה הצפונה לכם בשמיים ונודעתם לכם מקדם בדבר אמות הבשורה: 6 אשר בא אליכם וגם לכל העולם ותפרה ותרבה כמו גם בתוככם למן היום אשר שמעתם והכרתם באמצעות את חסד אלהים: 7 כאשר למדתם מן אפresse חברנו החביב אשר הוא משרת נאמן בעדכם למשיח: 8 והוא גם הודיע לנו את האבתם ברוח: 9 בעבור זאת גם אנחנו למן היום שמענו לא חדרנו להתפלל בעדכם ולבקש שתמלאו דעת רצון האלים בכל חכמה ותבינה רוחנית: 10 להתהלך לטוב בעניי האדון וככל רצונו ועלשות פרי בכל מעשה טוב וללבות בדעת אלהים: 11 להתחזק בכל כח כנברות כבודו לכל סבלנות ואיך רוח עם שמחה: 12 וולחת תודה לאבינו העשה אתנו ראויים לחלק נחלת הקדשים באור: 13 אשר הוא החלצנו ממשלה החשך והעבירנו למלכות בן אהבתו: 14 אשר יש לנו בו הפרדון בדמות סליחת החטאיהם: 15 והוא צלם האלים הנעלם ובכור כל נברא: 16 כי בו נברא כל אשר בשמיים ואשר בארץ כל הנראה וכל אשר אינו נראה הן כסאות ומלאות הן שרירות ורשות הכל נברא על ידי ולמענהו: 17 והוא לפני הכל והכל קים בו: 18 והוא ראש נוף העדה אשר הוא הראש ובכור מעם המתים למען יהיה הרראשון בכל: 19 כי כן היה הרצון לשכן בו את כל המלווא: 20 ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשה

ושוא לפיה קבלת בני האדם ויסודות העולם ולא על פיה המשיח: 9 כי בו בנופו שכן כל מלך האלהות וכו' אתם נמלאים: 10 אשר הוא ראש כל שרה ושלטן: 11 וכו' אתם גם נמלים מילה שלא בידים בהפשטה נוף הבשר החוטא הוא מילת המשיח: 12 כי נברתם אותו בטבילה אף קמכם אותו בחיה על ידו האמונה בגבורה אליהם אשר העירו מן המתים: 13 נם אתכם המתים בפצעים ובעדלה בשרכם החיה אותו בסלח לכם את כל פשעיכם: 14 וימחק את השטר המעד בנו בחתתו אשר היה לנדרנו וישאחו מתוכנו ויתקעחו בצלב: 15 ויפשط את השרים והשליטים וירגמ ביד רמה לראותם וויליכם שלול נפשו: 16 על כן לא ידין איש אתכם על דבר מאכל ומשקה או בעניין המועדים וראשי חדשים ושבתוות: 17 אשר הם צל הדברים העתידים לבא ונופם הוא במשיח: 18 אל תחנו לאייש לעקב אתכם על ידי שפנות רוח ועובדת מלאכים המהלאך בדברים אשר לא דאו עניינו ומלא רוח נאה על לא דבר נשבל בשרו: 19 ואינו אחו בראש אשר מחה ממנה כל הנוף ומאהו בציריו ורבקו יגדיל גודל אליהם: 20 لكن אם מתם עם המשיח ליסודות העולם למה תשתעבו לחיקם כאלו עדכם חיים בעולם: 21 אל תחחו אל תטעם אל תנע: 22 והם כלם לכלוון בהשMISSם לפי מצות אנדים ולמודיהם: 23 הנראים כעין חכמה בעבודה ברוחה מלב ובשפנות רוח ובעניינו הנוט שלא כהן רק להשביע הבשר:

3 لكن אם קמכם עם המשיח בקשו את אשר למלחה אשר המשיח ישב שם לימין האלהים: 2 את אשר למלחה יהנה לבבכם לא את אשר בארץ: 3 כי מתם וחיכם צפונים עם המשיח באלהים: 4 בעת הנלחת המשיח אשר הוא חייכם נם אתם תנלו עמו בכבוד: 5 על כן תמותתו את אבריכם בארץ את הוננות והטמאה

ישא העול אשר עשה ואין שם משא פנים:

אתם האדנים הגו לעבריכם היישר והשוה וודיעו כי גם אתם יש לכם אדרון בשמיים: ² התחמירו בתפלה וشكדו בה בתורה: ³ והתפללו גם בעדנו למען יפתח לנו האלים את שער הדברו לחות את סוד המשיח אשר בעבורו אסור א נ כ: ⁴ למען אשר אנלה אותו כמשפט עלי לחות: ⁵ התחלכו בחכמה עם אשר בחוץ והקירו את העת: ⁶ דבריכם יהיו נעימים בכל עת וממלחים במלח למען תדרשו להшиб דבר לכל אדם: ⁷ את כל הקרה אוטי וידיעכם טוכיקום האח החביב והמשרת הנאמן ועבד עמיתי באדרון: ⁸ אשר ליאת שלחתיו אליכם למען יידע את דבריכם וונחם את לבבכם: ⁹ עם אוניסים דאה הנאמן והחביב אשר הוא מכם מהה יודיעו אתכם את כל דברינו פה: ¹⁰ ארסטריכוס השבוי עמי יחד שאל לשולםכם ומרקוס בן אחות בר נבא אשר צויתם עליו אום יבוآلיכם תקבלו: ¹¹ ווישוע הנקריא יוסטוס אשר הם מן המולים אלה לבדם מן העודים למלכות האלים היו ללחמה: ¹² אפברס אשר הוא מכם שאל לשולםכם משרת המשיח הנאבק בעדכם בתפלתו בכל עת למען תעמדו שלמים ומלאים דעתה בכל רצון אלהים: ¹³ כי מעד אני עליי כי קנא נדולה הוא מקנא לכם ולאנשי לודקיא ולאנשי הירופוליס: ¹⁴ לוקס הרופא החביב וידים שאליים לשולםכם: ¹⁵ שאל לשולם האחים אשר בלודקיא ולשלום נומפס והקלה אשר בביתו: ¹⁶ ואחרי קראם את האגרת הזאת לפניהם עשו שתקראי גם בקהל לודקים ואת אשר לlodקיא תקראה גם אתם: ¹⁷ ואמרו אל ארכפוס שית לבך לעובדה אשר קבלתה באדרון למען תמלאננה: ¹⁸ שאלת השלים מידי אני פולוס זכרו את מוסרי החסד עמכם אמן:

ונם לא למן בצע בצע האלים עד : 6 נם לא בקשו
מן האדם כבוד לא מכם ולא מאחרים אף כי היה
לנו מקום להתחבר כשליחי המשיח : 7 אבל הלאנו
לאט בחוכם כאמנת מפנקת את בניה : 8 ובבחכמו
ככה אתם חפצנו להת لكم לא בלבד את בשורת
האללים כי גם את נשחתינו יعن כי היותם חביבים
עלינו : 9 הלא תוכרו אחיך את גיינענו ואת תלאתנו
אשר היינו عملים לילה ויום לבלי היהות למשא
לאיש בשערנו בקרבתם את בשורת האלים : 10
עדים אתם ועד האלים כי בקדש ובצדקה ובתמים
היינו עמכם המאמינים : 11 ואותם ידעתם כי כאב
את בניו הזרנו את כל אחד מכם ודברנו על לבו :
12 ונעד לכם לרכת כראוי לפני האלים הקורא
אתכם למלכותו ולכבודו : 13 בעבור זאת נס נודה
המיד לאלים כי אתם בקבלכם מעתנו דבר שמוועת
האללים לא קבלתם אותו כדבר בני אדם כי אם כמו
שהוא באמת דבר האלים אשר הוא גם פועל לכם
המאmins : 14 כי אתם אחים הלאים בעקבות קהילות
האללים אשר בארץ יהודה במשיח ישוע כי סבלתם
נש את כליה על ידי בני שבתכם כאשר סבלו נס
המה על ידי היהודים : 15 אשר אף המיתו את האדון
ישוע ואת נבאייהם ואותנו רדפו ואינם טובים בעני
אליהם ואיבם לכל אדם : 16 המנעים אותנו מדבר

אל הנזירים כי ישעו לעזע אשר ימלאו את חטאיהם
בכל עת וישגום החרוני עד לכליה : 17 ואנחנו אחיה
אחרי אשר שכלנו אתכם לזמן מעט בפנים ולא בלב
השתדלנו ביזור לראות פניכם בתשוקה רבה : 18
ועל כן חפצנו לבוא אליכם אני פולוס פעם ושתים
והשtan עצרנו : 19 כי מי תקוטנו ומוי שמחתנו ועטרת
תפארתנו הלא גם אתם לפני אדני ישוע המשיח
בכואו : 20 אמנים אתם כבודנו ושמחתנו :

1 פולוס וסלוניוס וטימוטוס אל קהילת הৎסלאנים
באללים האב ובאדון ישוע המשיח חסד לכם
ושלום מאה אללים אבינו ואדניינו ישוע המשיח : 2
נדוח לאלים על כלכם בכל עת בהזוכר אתם
בחפלוותינו : 3 בזכרנו תמיד לפניו האלים אבינו את
פעל אמונהכם ווניעת אהבתכם וסבלנות תקותכם
לאדניינו ישוע המשיח : 4 כי ידענו אחיך חביבי האלים
את אשר נבחרתם : 5 באשר בשורתנו לא היהת לכם
בדבורה בלבד כי גם בגבורה וברוח הקדש ובבדעת
נאינה מוד כאשר ידעתם נס את אשר היינו
בתוכם למענכם : 6 ואתם היותם הילכים בעקבותינו
ובעקבות אדניינו בקבלכם את הדבר בתק עני רב
עם חירות רוח הקדש : 7 עד היותכם מופת לכל
המאmins אשר במקדוניא ובאכיה : 8 כי מאתכם
שמע קול דבר יהוה לא בלבד במקדוניא ואכיה כי
אם בכל מקום יצא אמונהכם באלים עד שאין
לו צורך לדבר דבר : 9 כי פיהם המספר מה היה
mobano alimim ve-ayik panim meubodat alilim veshvah
לאלים לעבר את אל חי ואmorti : 10 וללחכות לבנו
מן השמים אשר העידו מן המתים לישוע מצילנו מן
החרון הבא :

2 כי אתם אחיך הנכים ידעתם את mobano alimim כי
לא היה ליריק : 2 אך אחרי אשר עניינו ולהרבות היינו
בפילפי כאשר ידעתם התחזקו באלהינו להניד נס
לכם את הבשורה בנטפחים רבים : 3 כי תוחכחו
איןנה מותוק טעות ונס לא מותוק טמא ולא ברמיה :
4 כי אם כאשר נחשבנו נאמנים לאלים להפקיד
בידינו את הבשורה כן נדבר ולא כחפצים להיות
רצויים לבני אדם כי אם לאלים הבחן לבותנו : 5
כי מועלם לא דברנו בשפת חלקיות כאשר ידעתם

3 ועל כן לא יכולנו עוד להתaffleק ונוצע להו^תר לבדנו באתינס: 2 ונשלח את טימותois אחינו ומשרת האל^הים ועזרנו בبشرות המשיח להזק ולזהיר אתכם על דבר אמונתכם: 3 שלא ימוט איש במצוקות האלה כי יידעתם אף אתם כי לאות יעדנו: 4 הלא כבר אמרנו אליכם בהיותנו אצלכם כי עתידים אנחנו להליץ כאשר נם היה ואתם יידעתם: 5 ובעבור כן לא יכולתי עוד להתaffleק ואשלח לדעת אמונתכם כי אמרתי פן נסה אתכם המנסה והיתה לריק ייעתנו: 6 ועתה כשוב אליו טימותois מאתכם ויבשר אתנו את בשורת אמונתכם ואהבתכם ואת אשר אתם זכרים ארנו לטו^בה בכל עת ונכפפים לראות אתנו כאשר נם אנחנו נכפפים לכם: 7 אז נחמננו עליכם א希י בכל צרתו ולחצנו על ידי אמונתכם: 8 כי עתה נחיה אם תעמדו אתם באדניינו: 9 כי מה נשיב לאל^הים להודות לו בעבורכם על כל השמחה אשר שמחנו עליכם לפני אל^הינו: 10 לילדה ויום מפליים אנחנו תחנתנו לדראות את פניכם ולהשלים את מהסרי אמונתכם: וזהו האל^הים אבינו ואדניינו ישוע המשיח ישר את דרכנו אליכם: 12 ואתכם ירבה וויתיר האדון לאהבה איש את רעהו ולאהבה כל אדם כאשר נם אנחנו אהבים אתכם: 13 ויכונן את לבבכם להיות תמים בקדשה לפניא אל^הינו אבינו בבואה ישוע המשיח אדניינו עם כל קדשו:

5 ועל דבר העתים והזמנים אין צורך לכתב אליכם א希י: 2 הלא אף אתם יידעתם היטיב כי יום יהוה כנגב בלילה כן בוא יבו: 3 כי בעת אמרם שלום ושלוחה יבא עליהם השבר בהתאם כחbillim על ההרחה ולא יוכל לحملת: 4 אבל אתם א希י איינכם בחשך שיגן אתכם היום כנגב: 5 אתם כלכם בני האור ובני היום לא בנו הלילה אנחנו ולא בנו החשך: 6 לכן אל נא נרדם כמו האחרים כי אם נשקד וננו^ר: 7 כי הנרדמים ייקר: 5 ולא בתאות זמה כדרך הני^{ים} אשר איןם ידועם האל^הים: 6 ולא יפרץ איש ויונה את א希י

4 ווד נבקשה מכם א希י ונזהיר אתכם באדניינו ישוע כי כאשר קבלתם מאתנו איך לכם להתהלך ולמצא חן בעיני האל^הים כן תוסיפו וכן תרבו עוד: 2 כי ידעתם את המצוות אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע: 3 כי רצון האל^הים היא קדרתכם אשר תתרחקו מן הונאות: 4 וידע כל איש מכם לשמר את כליו בקדשה נר^דם כנרו^תם האל^הים כי אם נשקד וננו^ר: 7 כי הנרדמים ייקר: 5 ולא בתאות זמה כדרך הני^{ים} אשר איןם ידועם האל^הים לא יכולנו עוד להתaffleק ונוצע להו^תר לבדנו באתינס: 2 ונשלח את טימותois אחינו ומשרת האל^הים ועזרנו בبشرות המשיח להזק ולזהיר אתכם על דבר אמונתכם: 3 שלא ימוט איש במצוקות האלה כי יידעתם אף אתם כי לאות יעדנו: 4 הלא כבר אמרנו אליכם בהיותנו אצלכם כי עתידים אנחנו להליץ כאשר נם היה ואתם יידעתם: 5 ובעבור כן לא יכולתי עוד להתaffleק ואשלח לדעת אמונתכם כי אמרתי פן נסה אתכם המנסה והיתה לריק ייעתנו: 6 ועתה כשוב אליו טימותois מאתכם ויבשר אתנו את בשורת אמונתכם ואהבתכם ואת אשר אתם זכרים ארנו לטו^בה בכל עת ונכפפים לראות אתנו כאשר נם אנחנו נכפפים לכם: 7 אז נחמננו עליכם א希י בכל צרתו ולחצנו על ידי אמונתכם: 8 כי עתה נחיה אם תעמדו אתם באדניינו: 9 כי מה נשיב לאל^הים להודות לו בעבורכם על כל השמחה אשר שמחנו עליכם לפני אל^הינו: 10 לילדה ויום מפליים אנחנו תחנתנו לדראות את פניכם ולהשלים את מהסרי אמונתכם: וזהו האל^הים אבינו ואדניינו ישוע המשיח ישר את דרכנו אליכם: 12 ואתכם ירבה וויתיר האדון לאהבה איש את רעהו ולאהבה כל אדם כאשר נם אנחנו אהבים אתכם: 13 ויכונן את לבבכם להיות תמים בקדשה לפניא אל^הינו אבינו בבואה ישוע המשיח אדניינו עם כל קדשו:

והאהבה וככובע את תקות היישועה: 9 ייען אשר לא
יעדרנו האלהים לחרון כי אם לנחל את היישועה על
ידי אדניינו ישוע המשיח: 10 אשר מות בעדרנו למען אם
נסחק ואמנס נישן חיה נחיה עמו ייחד: 11 על כן נחמו
זה את זה ובנו איש את אחיו כאשר נם עשיהם: 12
והננו מבקשים מכם אחוי להכיר את העמלים בכם
ואשר הם נצבים עליכם באדרון ומוכיחים אתכם:
13 אשר תננו בם כבוד עד למעלה באהבה למען
פעלים ויהי שלום בינויכם: 14 והננו מזוהירים אתכם
אחוי הוכיחו את הסורדים אמצו את רבי הלבב תמכו
את החלשים והאריכו רוח אל כל אדם: 15 ווראו פן
ישלם איש לאיש רעה תחת רעה כי אם רדפו בכל
עת את הטוב הן לאיש איש מכם הן לכל אדם: 16 היו
שמעחים בכל עת: 17 התמידו בתפלה: 18 הוודו על
הכל כי זה רצון האלוהים אליכם במשיח ישוע: 19 את
הרוח לא תכבו: 20 את הנבואות לא תמןאו: 21 בחרנו
כל דבר ובטוב אחוזו: 22 התרחקו מכל הדומה לדע:
23 והוא אלדי דשלום יקדש אתכם קדרה שלמה וכל
روحכם ונפשכם וגופכם ישמר תמים בבוא אדניינו
ישוע המשיח: 24 נאמן הקורא אתכם אשר נם יעשה:
25 אחוי התפללו בעדרנו: 26 שאלו לשлом כל האחים
בನשיקה הקדרה: 27 הנני משביעיכם באדרון שתקרא
האנרגת הזאת באוני כל האחים הקדרים: 28 חסד
ישוע המשיח אדניינו עמכם אמן:

2 סלוניים

כאללים ומראה את עצמו כי אללים הוא: 5 הלא תזכרו כי بعد הוותי אתכם דברתי אלה אליכם: 6 ועתה ידעתם מה שימנעוה מלהגלוות בעתו: 7 כי סוד הרשות כבר החל לפעול רק שיטור מתחוק המנע עד כה: 8 ואו יגלה הרשות אשר ימיתנו האדון ברוח שפטינו וישביתנו בהופעת ביתו: 9 את אשר יבוא חזקתו השטן בرب כח ובאותות ובמופתיו שקר: 10 ובכל מרמתו און באבדים תחת אשר לא קבלו את אהבת האמת להושע: 11 ובבעור זאת ישלח להם האלים מדרוחיו שוא להאמין בשקר: 12 למן ידנו כל אשר לא האמין באמתו כי אם רצוי בעוליה: 13 אבל אנחנו חביבים להודות לאלהים בכל עת בעבורכם אחוי חביבי האדון אשר האלים בחר בכם מראשית לישועה בקדוש הרוח ובאמונת האמת: 14 ליאת קרא אתכם בברורתנו לנחלת כבוד אדניינו ישוע המשיח: 15 לכן אחוי עמדו והחזיקו בקבולות אשר למדתם אם בדרכנו אם באגרתנו: 16 והוא אדניינו ישוע המשיח ואלהינו אבינו אשר אהב אותנו ויתן לנו בחסדו נחמת עולם ותקווה טובה: 17 והוא ינחים את לבבכם ויכונן אתכם בכל דבר ומעשה טוב:

3 עוד אחוי החפלו בעדנו אשר ירוץ דבר יהוה ויכבד כמו גם בקרבכם: 2 ואשר ננצל מן האנשים הטעים והרעים כי לא לכל אדם האמונה: 3 אבל נאמן הוא האדון אשר יחזק אתכם וישמרכם מן הרע: 4 ואנחנו בטוחים עליהם אדניינו כי תשועו גם תסיפרו לעשות את אשר נצווה: 5 וזהאדון הואייש את לבבכם לאحبת האלים ולסבלנות המשיח: 6 והננו מצוים אתכם בשם אדניינו ישוע המשיח אשר תברלו מכל Ach מעקש דרכיו ואננו מתחלך על פי הקבלה אשר קיבל מأتנו: 7 הלא ידעתם אף אתם איך עליהם להתחלך לנו כי לא נהנו דרך מועות בתוככם: 8

1 פולוס וסלוניוס וטימוטוס אל קהילת הৎסלאנוקים באלהים אבינו ובאדניינו ישוע המשיח: 2 חסד لكم ושלום מאה אלהים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 3 חיבים אנחנו להודות בכל עת לאלהים עליהם אחוי כראוי כי אמונתכם נדלה מאד ורבה אהבתם כלכם איש לרעהו: 4 עד כי נתהלך בהם אף אנחנו בקהילות אלהים על סבלנותם ועל אמונתכם בכל הדריות ובכל הלחץ אשר סבלתם: 5 לאות צדקה משפט אלהים למן חמצאו ראים למלכות האלים אשר בעוריה גם תענו: 6 באשר צדיק האלים לנמל לחץ להחיצים: 7 ולכם הנלחיצים רוחה אנחנו יחד בנהלות האדון ישוע מן השמיים עם מלאכי עוז: 8 באש להבה להшиб נקם לאשר לא ידעו את האלים ולא שמו לבשורת אדניינו ישוע המשיח: 9 אשר ישאו משפט אבדן עולם מאת פניו האדון ומהדר נאנו: (aiōnios) 10 בבאו ביום ההוא להכבר בקדשו ולהתפלא (g166) בכל המאמינים כי האמונתם לעודתנו אליכם: 11 לכן נתפלל בעדרכם בכל עת אשר יתן אתכם אלהינו בטוב וכל מעשה אמונתכם: 12 למן יכבד בכם שם ישוע אדניינו ואתם תכבדו בו על פי חסד אלהינו ואדניינו ישוע המשיח:

2 והננו מבקשים מכם אחוי על אדרות בית אדניינו ישוע המשיח ואסיפתנו אליו: 2 אשר לא תטרף דעתכם בהתאם ואשר לא תבהלו לא ברוח ולא בדיבור ולא באגרת כמו שלוחה מאגנו כאלו הניע יום המשיח: 3 אל יתעה אתכם איש בשום אופן כי לא יבא בטרם יהיה בראשונה המרד ונגלה איש החטאה בן האבדון: 4 המתקומם והמתורומם על כל תקרא אל או עבודה עד כי נם ישב בחיל האלים

نم לא אכלנו לחם איש חنم כי ביניעה ותלאה ליליה
ויוםם הינו עמלים לבלי היota לאיש מכם למשא: 9
לא בעבר שאין לנו הרשות לזאת כי אם לחת אתנו
לכם למופת ללבת בעקבותינו: 10 כי גם בהיותנו
אצלכם צוינו אתכם לאמר מי שלא ירצה לעבד
نم אוכל לא יאכל: 11 כי שמענו שיש בכם אנשים
המעקשים את דרכיהם ואינם עבדים מאומה ומבליטים
ימיהם בהבלים: 12 ואנשים כאלה נזווה אותם ונבקש
מהם באדרניינו יושע המשיח לעבד בנהת למען יאכלו
את לחםם: 13 ואתם אחיך אל תלאו בעשות הטוב:
14 ואם לא ישמע איש אל דברנו באגרת הזאת אותו
תרשמו לכם ואל התערבו עמו למען יבוש: 15 אך לא
כאייב תהשיבו כי אם תוכיחתו כאח: 16 ותהי אדון
השלום הוא יתן לכם את השלום תмир ובכל פנים:
17 יהיו האדון עם כלכם: 18 שאלת השלום מידי אני
פולוס והיא האות בכל האגרות כן אני כתוב:] (II
חסד יושע המשיח אדרניינו עם (Thessalonians 3:19
כלכם אמן:]

המצוה הזאת אני מזכה בני טימוטיווס כפי הנboveות
הקדומות עליך שתלחתם לפיהן המלחמה הטובה:
19 לאחוזה באמונה וברוח הטובה אשר יש מאסים בה
ותשבר אנית אמוןת: 20 ומהם הומנויס ואלבנסדר
אשר מסרתיהם לשטן למען יוסרו לבלתי נך עוד:

2 ועתה קדם כל דבר אבקשה מכם לשאת חפלות
ותחנונים ובקשות ותודות بعد כל בני אדם: 2
بعد המלכים וכל השליטים למען נחיה חי השקט
ובטה בכל חסידות וישראל: 3 כי כן טוב ורצוי בעיני
אליהם מושיענו: 4 אשר חפצנו שiouשו כל בני האדם
וינוינו להכרת האמת: 5 כי אחד הוא האלים ואחד
הוא העמד בין אללים ובין בני אדם הוא בן אדם
המשיח ישוע: 6 אשר נתן את נפשו כפר بعد כל
וاثת העדות הבאה בעטה: 7 אשר אני הפקרתי לה
לכרכו ולשליח אמת אני אמר במשיח ולא אשקר
מורה הגנים באמונה ובאמת: 8 لكن רצוני שיתפללו
האנשים בכל מקום וישאו ידיהם קדרש בלי כעס
ומידון: 9 וכן נם הנשים תהיינה בתלבשת נאה עם
בשת פנים וצניעות לא במחפות הראש לא בזחב לא
בפנינים ולא במלבושים יקרים: 10 אלא כמו שהוא
הנון לנשים אשר בחורו להן יראת אללים במעשים
טובים: 11 והאשה תלמד דומם בכל הכנעה: 12 ואיני
נתן רשות לאשה ללמד אף לא להתגשא על האיש
אלא תרום: 13 כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חווה:
14 ואדם לא נפתח כי האשה שמעה לקול המשיא
ותבא לידי עברה: 15 אבל תושע בולדתת בנימם אם
העمرנה באמונה ובאהבה ובקדשה עם הצניעות:

3 אמת הדבר איש כי יבקש לו פקידות הוא מתחוה
מעשה טוב: 2 ופקיד העדה צריך להיות איש אשר
אין בו דפי בעל אשה אחת משל ברוחו צנווע ונחמד
לבריות מכnis ארחום וمبין למד ולא אהב יין ולא
נוח להכחות ולא בצע רע: 3 כי אם דן לclf' זכות

1 פולוס שליח ישוע המשיח מצוות האלים
מושיענו והאדון ישוע המשיח תקוננו: 2 אל טימוטיווס
בנו האמתי באמונה חסד ורחמים ושלום מאת אליהם
אביינו והמשיח ישוע אדניינו: 3 הנה בלבתי למקדוניא
בקשתי מוך לשבת באפסוס למען זההיד מקצת
אנשים שלאי ירו תורה זהה: 4 ולו לא ישמו לבם להנדות
וללמודרי תולדות איזן קץ המבאים יותר לשאלות
מלבנות בית אליהם באמונה: 5 כי תכלית המצויה
הייא אהבה בלב טהור וברוח טובה ובאמונה לא
צבואה: 6 יש אשר תען ממנה ויפנו אחורי למודר
תהו: 7 בחשבם לחיות מורי תורה ואינם מבינים
מה הם אמרים ומה הם מחייבים: 8 אבל ידעו כי
התורה טובה היא אם יתנהג בה האדם כتورה: 9
ברעטו זאת כי חק לא הושם בעבור הצדיק אלא
בעבור הסורדים והמרדים הרשעים והחטאים עשי
זמה ונבללה מכיא אב ומכי אם ומרצחים: 10 זונים
ושכבים את זכר ונבנוי נפש וכובדים ונשבעים לשקר
וכובד האל המברך אשר פקדה עלי: 11 והנני מודה
ליישוע המשיח אדניינו המאורני חיל כי חשבני נאמן
וישמי למשרתתו: 12 כי אשר מלפניהם היזה מגרף
ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי עשיתי מבלי דעתה
באיין אמונה: 14 ויגדל עלי במאדר מאד חסד אדניינו עם
האמונה והאהבה במשיח ישוע: 15 נאמן הדבר וראוי
להתקבל על כל כי המשיח ישוע בא עולם להושיע
את החטאים אשר אני הגדול בהם: 16 ובעברו זאת
רחמתי למען אשר יראה ישוע המשיח כי בראשונה
את כל ארך רוחו להיווט למופת לכל אשר יבוא
להאמין בו לחוי עולם: 17 ולמלך עולם
אליהם הרים לעד והנעלם מעין והחכם לבדו לו
הכבד וההדר לעולמי עולמים אמן: 18 כי אם (σανατος) 165 (σανατος) 166 את

ולא בעל קטטה ולא אהב כסף: 4 ויהי מנהיג את בתיו בטוב ומדריך את בניו למשמעתו בכל הישר: 5 כי אם לא ידוע איש להנaging את ביתו איך יוכל לדאג לעת אליהם: 6 ואלי תלמיד חדש מען לא ירહב לבו ויפול בדין המשטין: 7 וזהו נס ציריך לשם טוב בפי אלה אשר בחוץ פן יפל בחרפה ובמווקש המשטין: 8 וכן גם השמשים יהו ישרים ולא מחליקי לשון ולא אהבים סבא יין ולא נטימים אחריו בצע רע: 9 כי אם ישמרו את סוד האמונה ברוח טהורה: 10 וכן אלה יבחנו בראשונה ואחר כן ישמשו אם אין בהם דפי: 11 וככה הנשים מהיינה ישרות ולא מלשנות משלות ברוחן ונאמנות בכל: 12 השמשים יהו כל אחד בעל אשה אחת ומנהלים בטוב את בניהם ואת בתיהם: 13 כי המשמשים היטב יקנו לעצם מעלה טובה ובטהון רב באמנות המשיח ישוע: 14 זאת אני כתוב אליך ואקווה לך אליך במהרה: 15 ואם אחר הנה תדע איך להתנגד בבית האלים שהוא עדת אלדים חווים עמוד האמת ומכוונה: 16 ובודי גדול סוד החסידות אליהם נולה בשער נזרק ברוח נראת למלכים הנג בנים ותקבל באמונה בעולם מעלה בכבוד:

5 אל תגער בזקן כי אם תזהרנו כאב לך ואת הצעריים כאחים: 2 את הוקנות כאמות ואת הצעריות כאחות ובכל טהרה: 3 כבד את האלמנות אשר באמת אלמנות הנה: 4 וכי יהו לאלמנה בנים או בני בנימם הם ילמדו לראשונה לעשות חסד עם ביהם ולשלם גמול לאביהם כי זה הוא טוב ורצוי לפני האלים: 5 אבל האלמנה באמת אשר נשארה יחידה שמה אליהם מבטחה ומתחמדת בתפלות ובתחנות ליליה ויוםם: 6 אך המעננה מותה היא בחיה: 7 וזאת צווה למן תהינה שלא דפי: 8 אבל מי שלא יפרנס את קרוبيו וביתר שאת בני ביתו כפר באמונה והוא גרווע מאשר איןנו מאמין: 9 אלמנת אל תבחר זולתי בת ששים שנה ואשר הויה אשת איש אחד: 10 ויש לה עדות על מעשיה הטובים שנדלה בנים והכונסה ארחים ירחה את רנלי הקדשים ותמכה את העשוקים ורדפה כל מעשה טוב: 11 אבל האלמנות הצעריות אל תקבל כי בהחותה יצראן את לבן מן

4 אבל הרוח אמר בפרש כי באחרית הימים יהו אנשים אשר יסورو מן האמונה בפנותם אל הרוחות המטעות ואל תורה השדים: 2 דברי שקרים בחנפה ונכויים הם במדעת: 3 אסרים לחתת אשה ומנעים ממיינן מאכל אשר ברם האלים שיأكلות בתורה המאמינים יודיע האמת: 4 כי כל בריאות האלים טובה היא ואין דבר משקץ אם יאכל בתורה: 5 כי יקדש בדבר אליהם ובכפללה: 6 אם תשים כזאת לפני אחיך משרות טוב תהיה לישוע המשיח מגדר ברכבי האמונה ובכל קח הטוב אשר דבקת אחריו: 7 אך התרחק מהנדות פסולות ובלוטות והרגל עצמן

המשיח ובكلק החסידות: 4 נפשו עפלה ולא ידע
מאומה כי אם חלה הוא בשאלות ומחילות מלים
המביאים לידי קנאה ומריבה ונודפים וחשד רע:
5 וכוכוי הבל של אנשים נשחתי דעת ומחסרי אמת
השמים את החסידות לדבר בצע סור מאושם כאלה:
6 ואך אמנים יתרון גדרול היא החסידות עם לב שמח
בגוריו: 7 כי לא הבנו מאומה לעולם בידוע שום
לא נוכל להוציא ממנה מאומה: 8 ועל כן אם יש לנו
מazon וכסות נסתפקה בהם: 9 אבל המבקשים להעשיר
יפלו בנסיך ובמוקשים וברב תאות סבלות ומשחיתות
המשקיעות את האדם בשחת ובאבדון: 10 כי שרש
כל הרעות אהבת הכסף ויש אשר ערנו לו ויסורו מן
האמונה ויעציבו את נפשם במכאים רבים: 11 וואתת
איש האלים ברוח לך מלאה ורדף צדקה וחסידות
ואמונה ואהבה וסבלנות וענו: 12 הלחם המלחמה
הטובה של האמונה ואחו חי עולמים אשר נקראת
ליהם והודיות הודאה יפה בפנוי עדים רבים (aiōnios:
13 הני מצוק ננד האלים המהיה אה כל וננד
המשיח ישות אשר השיד ההודאה הדיפה לפני פניו
פיטוס: 14 כי שמר תשמר את המזוה באין שמי
ודפי עד הופעת המשיח ישות אדניינו: 15 אשר יראנה
בעתה המברך והשליט לבודו מלך המלכים ואדני
האדנים: 16 אשר הוא לבודו חי וקיים והוא הדר באור
נשגב ואיש לא ראהו ולא יוכל לראונו ולו הכבוד
ונגורת עולמים אמן: (aiōnios g165) 17 את עשריו העולם
הזה תצוה שלא ירום לבכם נם לא יבתחו בעשר
הבודן כי אם באלים חיים המספרין לנו די וחותר
לשבע: (aiōnios g165) 18 יגמלו טוב ויישרו במעשים
טובים לחת מהונם ולעוזר לזולתם: 19 ויאצרו להם
אוצר ליסוד טוב לעתיד שישגנו את חייו העולם: 20
אתה טימוטוס שמר את הפקdon והתרכז מדברי
הבל הפסולים ומוכוכי המדע נקרא כן בשקר: 21

בגndo באמונת הראשונה: ¹³ ועוד בהיותן עצמות
למדו לשוטט מבית לבית ולא בלבד עצמות כי אף
מפתחות ורדפות אחר חידשות ומדרבות את אשר
לא יתכן: ¹⁴ על כן רצוני כי הצערות תהיננה לאיש
לילדת בנים ולהנגן את בתיהן ולא לחת לאיבר
האניה להרף: ¹⁵ כי יש מהן אשר כבר סרו אחריו
השתן: ¹⁶ בן אמונה או בת אמונה שיש להם אלמנות
יעזרו אתן ולא תהיננה למשא על הקהיל כדי שוכל
להספיק לאלה אשר הנה אלמנות באמת: ¹⁷ הזקנים
המייטיבים לנהל ראיום הם למשנה כבוד וביתור
הعمالים בדבר ובהוראה: ¹⁸ כי הכתוב אמר לא
תחמס שור בדישו ועוד נאמר הפעל שוה בשכו: ¹⁹
אל תקבל שטנה על הזקן בליך אם על פי שנים או
שלשה עדים: ²⁰ את החטאיהם תוכיה בפני כל למען
יראו גם האחרים: ²¹ הנה מעיד בך ננד האלים
ואנדינו ישוע המשיח וננד בחורי המלאכים אשר
שמור תשמר את זאת בליך משפט נמהר ולא תעשה
דבר במשא פנים: ²² אל תה נמהר בסמיכת ידיך
על אדם ולא תשתף לחטא אחרים שמר את נפשך
בטהרה: ²³ אל תרבה לשותות עוד מים כי אם קח
מעט יין בעבר בטנק ואשר פעים רבות חלה אתה:
²⁴ יש בני אדם אשר חטאיהם גלויות ומקדימות
לדין ויש מהם אשר הנה הלוות אחרים: ²⁵ וככה
גנס המעשים הטובים גלויים המה ואשר אינם כן לא
יוכלו למסתר:

6 כל אשר הם תחת על העברות יחשבו את ארניהם
ראויים לכל כבוד למען לא יהלל שם האלים
והולך: 2 ואלה אשר ארניהם בני אמונה אל יקללו
אתם על היותם אחים כי אם יעבדום ביותר בעבר
כי מאמינים ואחובים הם המשתדלים לנמל חסד
את זאת תלמיד ותוצה: 3 האיש אשר יורה תורה
אחרת ולא יעמוד בדברים הבראים של ארנינו ישוע

אשר יש מתחפאים בו ויתעו מן האמונה:] (I Timothy)

] (6:22) החסד עמך אמן:

רחמים מלפני יהוה ביום ההוא ורב שרותו אשר שרת

באפסוס אתה ידעת היטב:

2 **לכן** בני התקוק בחסד אשר במשיח ישוע:² ואת אשר שמעת מני בפני עדים רבים הפקידנו בידי אנשים נאמנים אשר הם כשרים ללמד גם את الآחרים:³ וסבל הרעות כאיש חיל בצבא מלחתה ישוע המשיח:⁴ איש יצא לצבא לא יתעורר בעסקי החיים למען יהיה רצוי לשער הצבא:⁵ וכן אם נאבק איש לא יכתר אם לא יאבק כמשפט:⁶ האכר העבר הוא יاقل ראשונה מפרי האדמה:⁷ בין באשר אני אמר כי האדון יתן לך חכמה בכל דבר:⁸ זכור תזכור את ישוע המשיח הנundo מן המותים אשר הוא מזורע דוד כפי בשורתו:⁹ אשר בעבורה אני נשא רעהות עד למוסרות כעה עול אבל דבר האלים איננו נאסר:¹⁰ ועל כן אסבל את כל למען הבחירה למען ישינו נם הנה את התשועה במשיח ישוע עם כבוד עולמים:¹¹ נאמן הדבר זה כי אם מתנו אותו נם אותו נחיה:¹² אם נסבל נם נמלך אותו ואם ננכר נם הוא ניכר אגנו:¹³ אם לא נאמין הנה הוא קים באמונתו כי לכהש בעצמו לא יוכל.¹⁴ זאת הוצר להם והעד לבני האדון שלא לעשך בחלוקת מלכים אשר לא להועיל רק לעות דעת השמעים:¹⁵ היה שקוד להחיזב נאמן לפני אליהם וכפעל אשר לא יבוש המחלוקת על נכון דבר האמת:¹⁶ אבל תרחק מדברי הבלתי הפסולים כי יוסיפו הרבות רשות:¹⁷ ושיוחתם כרכב תאכל סביב אשר מהם הומנווס ופיליטוס:¹⁸ אשר תען מן האמת באמרם כי תחיה המותים כבר יהוד האלים ויבלבלו אמונה קצת אנשים:¹⁹ אך איתן הוא יסוד האלים וזה חותמו ירע יהוה את אשר לו ועוד יסור מעול כל הקורא את שם המשיח:²⁰ כי בבית נдол לא כליזה ובכיסף בלבד אלא גם של עז ושל חרש ומהם לכבוד ומהם לבזoon:²¹ והנה אם טהר איש את נפשו מלאה יהוה

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברכzon האלים לפי הבתחת החיים אשר בישוע המשיח:² אל טימותיו בנו החביב חסר ורחמים ושלום מאת אלהים אבינו ומאת המשיח ישוע אדניינו:³ מודה אני לאלהים אשר אני עבד אותו מימי אבותי ברוח טהורה כי תמיד אזכיר בתפלותי לילה ווומם:⁴ ונכسطתי לראותך בוכרי את רמעותיך למען אמלא שמה:⁵ כי באתי לזכור את אמונהך בלו צבואה שכנה כבר בלאיס וקנוך ובאניקה אמק ומבטה אני כי תשכן גם בך:⁶ על כן אזכיר שתעדת את מנתת האלים הנוננה לך בסמיכת ידי:⁷ כי האלים לא נתן לנו רוח אימה כי אם רוח נבורה ואהבה ומוסר:⁸ لكن אל חbos לא מעדרות אדניינו ולא ממנוי איסירו כי אם תסבל הרעות נם אתה כמו עלי הבשורה כפי זה האלים:⁹ אשר הוא הושענו וקרנו בקריאת קדושה לא לפני מעשינו כי אם לפי עצתו וחסדו הנתן לנו במשיח ישוע לפני ימות עולם:¹⁰ ועתה נגלה בהראות מושעינו ישוע המשיח אשר בטל את המות וויאר לאור על ידי הבשורה את החיים ואת אשר איננו עבר:¹¹ אשר הפקרתי להיות לה כרו ושליח ומורה הגויים:¹² ובכבוד זאת אסבל כאלה ולא אבוש כי יודע אוכי במני האמנתי וmbטה אוכני כי היכלה לו לשמור את פקדוני עד היום ההוא:¹³ החזק בתכונת הדברים הבריאים אשר שמעת מני באמונה ובאהבה אשר במשיח ישוע:¹⁴ שמר את הפקדון הטוב בעורת רוח הקדש השכן בנו:¹⁵ זאת אתה יודע כי פנו מני כל אשר באסיה ובתוכם פוגלו והרמונnis:¹⁶ ייתן האדון רחמים לבית אניסיפורוס כי בעמיהם רבות השיב את נפשי ולא בוש ממושרי:¹⁷ כי אם בהיותו ברומי יגע לבקשנו עד כי מצאנו:¹⁸ ייתן לנו האדון למצא

אל היושעה על ידי האמונה במשיח ישוע: ¹⁶ כי
כל הכתוב נכתב ברוח אלhim גם מועיל להוראות
ולחוכיה ולישר וליסר בצדק: ¹⁷ למען אשר היה
איש האלים תמים ומהיר לכל מעשה טוב:

4 לכן אני מעד לך ננד האלים ננד אדני יושע
המשיח הבא לשפט את החיים ואת המתים בהופעתו
ובמלכותו: ² הכרז את הדבר והתמוד בין בעתו בין
שלא בעתו הכוח גנער והזהר בכל ארך רוח וחורה:
³ כי בוא תבא העת אשר לא ייכלו את הלקח הבריא
כי אם אותן נפשם יקצזו להם מורים לשעשוי אונים:
⁴ וויתו אוניהם מן האמת ויפנו אל ההנדות: ⁵ אבל אתה
היה ער בכל סבל הרעות ועשה מלאכת המبشر
ומלא את שרותך: ⁶ כי עתה זה אסך נסך ועת פטירתי
הגיעה: ⁷ המלחמה הטובה נלחמתי את המרוצחה
השלמתי את האמונה שמרתי: ⁸ ומעתה שמור לי
ctrת הצדקה אשר ביום ההוא יתנוני לי האדון השפט
הצדיק ולא ליברי כי גם לכל אהבי הופעתו: ⁹
חושה לבוא אליו במהרה: ¹⁰ כי דים עזבי באהבתו
את העולם הזה וילך לו לסתליניקי וקריסקיס הילך
לגלטיא וטיטוס לדלמטיא: ¹¹ (איאנ' 165) וילוקס הוא
לבדו עמד כי את מركוס והביאו אתק כי יועיל לי
למאדר לעובודה: ¹² את טוכיקוס שלחתי לאפסוס: ¹³
את המטפחת שהנחתתי בטרואס אצל קרפוס היביאו
אתק בבוקאך ואף את הספרים ובפרט את המגילות
של קלף: ¹⁴ אלכסנדר חרש הנחתת עשה לי רעות
רבות ישלם לו יהוה כמעשו: ¹⁵ וגם אתה השמר
לך ממנה כי מרו מורה את דברינו: ¹⁶ בהגנצלות
הראשונה לא היה איש לעזרני כי כלם עזבוני אל
יחסב להם עון: ¹⁷ אבל האדון הוא עזרני וחזקי למן
תשלם על ידי הבשורה וישמעו כל הגויים ואנצל
מי אריה: ¹⁸ ויצילני האדון מכל מעשה רע ווישענני
אל מלכותו שבשמיים לו הכבוד לעולמי עולם

כלי לכבוד מקדש ומועל לבעל הבית מוכן לכל
מעשה טוב: ²² ברוח לך מטות הנערומים ורדף צדק
ואמונה אהבה ושלום עם כל הקרים אל יהוה בלב
טההור: ²³ ותרחק מון השאלות התפלות באין מוסר
באשר תדע כי אך קטטה מולידות הנה: ²⁴ ועבד
האדון לא יתקוטט אלא יהי נוח לכל וمبין למד
וסבלן: ²⁵ ומיסר בנימיות רוח את המתננדים أول
יתן האלים בלבכם לשוב להכרת האמת: ²⁶ ויעירו
ממוקשי השטן אשר צדם בהם לרצונו:

3 זו את תדע כי באחרית הימים יבוא עתים קשות:
² כי יהיו האנשים אהבי עצם ואהבי בצע ותוללים
ונאים ומגדרים וממרים באבותם וכפוי טובה ולא
חסידים: ³ חסרי אהבה ובוגדים ומלשנים ווללים
ואכזרים ושנאי טוב: ⁴ ומסרים ופחוים ונבהי רוח
והלכים אחרי תענוים יותר מאחרי האלים: ⁵
ואשר דמיון חסידות להם ומכחשים בכחיה ואתה סור
מאלה: ⁶ כי יש בהם הכאים בלאט אל הבתים ושבים
נשים טענות חטאיהם ונחעות בתאות שנות: ⁷ הלמדות
תמיד ולעולם אין יכולות לבוא לידעית האמת: ⁸
כי כמו ניס וימברס אשר קמו על משה כן גם אלה
מתוקוממים אל האמת אנשים אשר נשחתה דעתם
ונמאסים בדבר האמונה: ⁹ אכן לא יוסיפו להצלחה
כי שנעונים גילה לכל כאשר קרה גם את האנשים
ההם: ¹⁰ אבל אתה הlected אחריו בהוראה ובהנינה
וברצון ובאמונה ובארך הרוח ובאהבה ובסבלנות: ¹¹
וברדיפות ובנעונים אשר מצאנו באנטיקcia ובאקוニア
ובלוסטרא ואלה הרדייפות סבלתי ומכלן הצילני
האדון: ¹² וגם כל החפצים לחיות חי חסידות במשיח
ישוע מהה ירדפו: ¹³ ואנשים רעים וקסמים יוסיפו
סירה מתעים ונחעים: ¹⁴ אבל אתה עמד במה שלמדת
והבטחת כי יודע אתה מי הוא אשר למדת ממוני: ¹⁵
ומגעוריך ידעת את כתבי הקדש היכלים להחכימך

אמן : (אנו g165) 19 שאל לשלוּם פריסקה ועקלִס

ובית אנטיפורוס : 20 ארסטוס נשאר בקורנתוס ואת

טרופים הנחתי חולה במילטוס : 21 חושא לבוא

לبني הסתוּ אובלוס ופודיס ולינוס וקלודיה והאחים

כלם שאלים לשולםך : 22 אדניינו ישוע המשיח יהיה עם

רוחך החסד עמכם אמן :

1 פולוס עבר אליהם ושליח ישוע המשיח לפי אמונה בחירות אליהם וידעו האמת אשר לחסידות: 2 עלי תקוט חמי העולם אשר הבטיח לפני ימות עולם האל אשר לא יشكر (aiōnios g166) 3 ונלה במוועדו את דברו על ידי הקדאה המפקדרה בידיו על פי מצות האלים מושיענו: 4 אל טיטוס בנו האמתי לפי אמונה אחת חסר ורחמים ושלום מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח מושיענו: 5 לזו את עזתיך בקריטי למען תשלים את החסד ותשים זקנים בכל עיר ועיר כאשר צויתיך: 6 אם ימצא איש תם ובבעלasha אחת ויש לו בניהם מאמינים ואין עליהם טענת פריצות ואינם סוררים: 7 כי פקיד הדרה צריך להיות איש תם כסיכון לאליהם לא עמד על דעתו ולא רגון ולא אהב יין ולא בעל אנרכ ולא נתה אחרי הבצע: 8 כי אם יחי מכנס ארחים ואהבת טוב וצניע וצדיק וקדוש וככש את יצרו: 9 ומוחזק בדבר הנאמן כמי ההוראה למען יהיה בכהו להזhor בלקח הבריא ולהוכיח את המריבים: 10 כי יש הרבה מרדדים מדברי הבעל ומטע נפש ובפרט מן המולדים: 11 אשר סבור יסבר פיהם ההפלגים בתיהם כלם בהוראות דבריהם לא כנים עקב בצע: 12 וכבר אמר אחד מהם ובאים אשר בחוכם בוי קרייטי כולם הם מעולם וחיות רעות וכרכישים עצלים: 13 והעדות הזאת אמת היא ובעברו כן תוכיהם תוכחה קשה למען יהיו בריאים באמונה: 14 ולא ישימו לב אל הנדות היהודים ואל מצות האנשים הסרים מן האמת: 15 הנה הכל טהור לטהורים אבל לניטמים ולאינם מאמינים אין דבר טהור כי נטמא נם דעתם נם רוחם: 16 אמרים מהה כי ידעו את האלים ובמעשיהם כופרים בו כי מטעבים וממרדים הם ולא יצלחו לכל מעשה טוב:

2 אתה דבר את הנאה ללקח הבריא: 2 שיהיו הוקנים משלים ברוחם ומוכדים ונכוונים ובראים באמונה ובאהבה ובסבלנות: 3 וכן הוקנות תה הנהנתן כאשר נואה לkadash לא תהינה מלשינה ולא נכשנות לשבוא יין כי אם מלמדות טוב: 4 ומשירות את העזרות לאהבת את בעליהן ולאהבת את בניהן: 5 ולהיות צניעות וטהרות צופיות הילכות ביתן וטבות וככנהות לבעליהן למען לא יחול דבר האלים: 6 וככל דבר תזהיר גם את הבחרים שייהיו צניעים: 7 ובכל צרופה ונחרדה: 8 ובברבר ברא ונוום אין בו למען יבוש המתקומם ולא ימצא לדבר עליכם רע: 9 העברים יכנעו לאדריהם ויתריצו להם בכל דבר ולא ימרו את דבריהם: 10 ולא ימעלו מעל כי אם יראו כל אמונה טובה למען יפארו בכל את ללח אליהם מושיענו: 11 כי הופיע חסד אליהם להושיע את כל בני האדם: 12 וליסר אתנו אשר נתעב הרשע והזאות העולם ונזהה בעולם זהה בצדקה ובצדקה ובחסידות: 13 ונחכה לתקוה המאשרת ולהופעת כבוד אליהם הנגדל ומושיענו ישוע המשיח: 14 אשר נתן את נפשו בעדרנו לנאלנו מכל על ולטהר לו עם סנהלה הוריז במעשים טובים: 15 את אלה דבר וזהיר ותוכיח בכל חזקה ואיש אל יבו לך:

3 הזכיר את להכנע ולשמע לשרים ולשלטוניים ולהיות נכנים לכל מעשה טוב: 2 ולבלתי נרף אדם ולחדל מריב ולהכריע לכף זכות ולהתנהג בכל עונה לפניו כל אדם: 3 כי גם אנחנו דינו מלפנים חסרי דעת וסוררים ותוועים ועברים לתאות ולתשוקות שנוח ומתחלכים ברשעה וקנאה ושנואים ושנאים איש את אחיו: 4 אמנים כאשר נגלה נעם אליהם מושיענו ורחמנותו אל האדם: 5 אז לא בಗלל מעשי הדרקה אשר עשינו הושיע אתנו כי אם מותך חסדו על ידי

טבילה התולדת השניה וחדרוש רוח הקדרש: 6 אשר שפק עלינו למכביר על ידי ישוע המשיח מושיענו: 7 למען נצדך בחסרו ונירש לפי התקווה את חיי העולמים: 8 נאמן הוא הדבר ורצח אני כי תקיים את אלה למען אשר ישתדל המאמינים לאלהים לעשך במעשים טובים עשות כאללה טוב הוא ומועיל לאדם: 9 אבל תרחק מן השאלות התפלות ומילמודי תולדות וממן הקטנות ומחלקות בענייני החוקים כי אין בהן מועיל והבל הנה: 10 ואיש החולק על האמונה אם הוכח פעם ושתיים שטח מעליו: 11 ודע כי איש כזה איש ההרכות הוא וחוטא בהרשיע את נפשו: 12 כאשר אשלח אליך את ארטמס או את טוכיקוס תזהר לבוא אליו לניקפלייס כי גמרתי בלבבי לשבת שם בימי הסתו: 13 השתדל ללוות על דרכם את זינס המלמד בתורה ואת אפולוס למען לא יחסרו דבר: 14 וילמדו נם אנשי עדתנו לעשך במעשים טובים לעזר בכל מהסור פן יהיה בלי פרי: 15 כל אשר עמד רשותם לשלהן שאל לשלום האהבים אठנו באמונה החסד עם כלכם אמן:

אֶל-פִּילִימֹן

אתה במשיח ישוע: ²⁴ ומרקוס וארטרכוס ודים
ולוקס עזרו שאלים לשולם: ²⁵ חסד ישוע המשיח
אדניינו עם רוחכם אמן:

1 פולוס אסיר המשיח ישוע וטימותיו האח אל פילימון החביב והעוזר אנתנו: ² ואל אפייה האהובה
ואל ארכפוס חבר מלחמתינו ואל הקהלה אשר
ביבתק: ³ חסד לכם ושלום מאת אליהם אבינו ואדניינו
ישוע המשיח: ⁴ מודה אני לאלהוי בכל עת בהזורי
אתך בתפלותי: ⁵ אחורי שמי עאהבתך ואמונתך אשר
ברך לאדניינו ישוע ולכל הקדושים: ⁶ למען אשר האמן
התהברות אמונתך בדעת כל טוב אשר בכם לשם
המשיח: ⁷ כי שמחה גדולה ונחמה יש לנו באהבתך
באשר הייתה רוחה למען הקדושים אחוי על ידיך: ⁸
לכן אף כי יש לי בטחון רב במשיח לצותך את הרואי
לק הנה בחרתי למען האהבה לחולות את פניך:
כאשר הנה אנכי פולוס איש זקן ועתה גם אסיר
ישוע המשיח: ¹⁰ אבקש מפק על בני אשר הוללו
במוסרי על אנסיםמוס: ¹¹ אשר מლפניהם לא הוועיל לך
ועתה הוא להוועיל נם לך נם לי והשיבתו אליך: ¹²
ו אתה קבל נא אותו שהוא מעי: ¹³ חפצתי לעצך אותו
אצל שירתני תחתיך במוסורת הבשורה: ¹⁴ אבל
בלי רצונך לא אביחי לעשותך דבר למען לא תהיה
טובתך באנס כי אם בנדבה: ¹⁵ כי אויל נפרד מפק
לשעה בעבר אשר יהיה לך לעולם: ¹⁶ (aiōnios g166)
ומעתה לא כעבד כי אם למעלה מעבד כאח אהוב
שכנ הוא לי ביוור ואף כי לך חן בכשר הון באדון:
והנה אם תחשבי לחבר לך תקבלנו כמוני: ¹⁸
ואם הרע לך בדבר או חיב הוא לך דבר חשבתו
לי: ¹⁹ אני פולוס כתבתי בירדי אני אישם ולא אמר
כי אתה חיב לי נם את נפשך: ²⁰ כן אתה אהנה נא
מנך באדון נחם נא את מעי באדון: ²¹ בבטחוני כי
תשמע לי כתבתי אליו וידע עני כי תעשה יותר ממה
שאמרתني: ²² ועם זה נם תכין לי בית מלון כי אקוה
אשר אנחנו לכם על ידי תפלותיכם: ²³ אפפרס האסור

את העולם הבא אשר אנחנו מדברים עליו: 6 כי אם כאשר העיר האמר במקומ אחד מה אושם כי תוכרנו ובן אדם כי תפרקנו: 7 ותחררו מעט מ אלהים וכבוד והדר העטרתו ותמשילו במעשי ידיך: 8 כל שתה תחת רגליו הנה באשר שת כל תחתיו לא השאיר דבר שלא שת תחתיו ועתה זה לא ראיינו עדין כי כל הושת תחתיו: 9 אבל ישוע המהסיד מעט מ מלאכים אותו ראיינו מעדטר בכבוד והדר מפני ענותו עד מות למען אשר יטעם בחסד אלהים את המותبعد כלם: 10 כי נאה היה לו אשר הכל למען והכל על ידו בהנחות בניים רבים לכבוד להשלים בענויים את שר ישועתם: 11 כי נם המקדש נם המקדשים כלם מאחד מהה וועלן לא בוש מקרא להם אחים: 12 באמרתו אספירה שמקרא לأخوותך קהילך: 13 ועוד וקוויתו לו ועוד הנה א נכי והילדים אשר נתן לי יהוה: 14 ויען כי הילדים כלם ייחדו בשור ודם אף הוא לבש בשור ודם כמויהם למען אשר יבטל על ידי המות את אשר לו ממשלה המות דוא השטן: 15 ולחביר את אלה אשר מאיימת המות היו נתנים לעבדות כל ימי חייהם: 16 כי אמנים לא ב מלאכים החזוק כי אם בזרע אברהם החזוק: 17 על כן היה עליו להדרות לأخوותך בכל דבר למען אשר יהיה כהן נדול רחמן ונאמן בענויי אלהים לכפר על חטא העם: 18 כי באשר הוא בעצמו ענה ונתקנסה יכל לעזר את המנסים:

3 **לכן** أخي הקדושים חבריהם לкриאה של מעלה הביטו אל השילוח וכחן הודיעתו הנדרול אל המשיח שוע: 2 אשר הוא נאמן לעשׂתו כמו גם משה בכל ביתו: 3 כי כבוד גדול ממשה נחל זה כאשר בנה הבית החשוב יותר מן הבית: 4 כי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא אלהים: 5 והן משה נאמן בכל ביתו עבר לעדות העמדות להאמר: 6 אבל המשיח הוא הבן על ביתו ואנחנו ביתו אם נחזק בכתHon ובתחלת

הימים האלה ביד בנו: 2 אשר נתנו לירוש כל ונם עשה בידו את העולמות: 3 והוא זהר כבודו וצלם ישתו ונושא כל בדבר נברותו ואחריו עשתו בנפשו טהרת החטאינו ישב לימיון הנדרלה במרומים: 4 וינגד מארן המלאכים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משליהם: 5 כי אל מי מן המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היוםילדתיך ועוד אני איה לו לאב והוא יהיה לי לבן: 6 ובתבאיו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחו לו כל מלאכים אלהים: 7 הן על המלאכים הוא אמר עשה מלאכי רוחות משרותיו אש להט: 8 אך על הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: 9 והוא שבחך והשנא רשות על כן משחך אלהים אלהיך שמן שנון מהבריך: 10 ועוד אתה אדני לפניהם הארץ יסדה ומעשה ידיך שמיים: 11 כלבוש תחליפם ויחלפו אתה וכלם כבגד יבלו: 12 כלבוש תחליפם ויחלפו אתה הוא ושנוריך לא יתמו: 13 ואל מי מן המלאכים אמר מעולם שב לימיון עד אשיות איביך הדרם לרוגליך: 14 הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעזרה بعد העתידים לרש את היושעה:

2 **לכן** אנחנו חוכמים ביוור להכין לבנו אל אשר שמענו פן ילו ויאבד ממנה: 2 כי אם הדבר הנאמר על ידי המלאכים היה קום וככל פשע ומררי נשא את ענשו כמשפט: 3 אך נמלט אנחנו אם לא נשים לב לתשועה נדולה אשר כזאת הנאמרה מתחלה בפי האדון ותקים לנו על ידי שמעיה: 4 וגם אלהים העיד עלייה באחות ובמופתים ובגבורות שנות ובחצילה מרוח קדשו כרצונו: 5 כי לא תחת יד המלאכים שת

התקווה ולא נרפנה עד הקץ: 7 לכן כמאמר רוח הקודש היום אם בקהלו תשמעו: 8 אל תקשׁו ללבכם כמוריבת כוֹם מִסְהָה בְּמִדְבָּר: 9 אשר נסוני אבותיכם בחנונו נס רוא פועל אربעים שנה: 10 לכן אקוט בדור ואמר עם תעי ללבם והם לא ידעו דרכי: 11 אשר שבתאי באפי אם יבאון אל מנוחתי: 12 רוא עתה אחי פן יש באחד מכם לב רע וחסר אמונה לسور מלאחים חיים: 13 אך הכוח תוכיחו איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למשען אשר לא יקשה איש מכם את לבו במדוחיו פשע: 14 כי נתחברנו למשיח אם נחזק בראשית הבטחה ולא נרפנה עד הקץ: 15 כאשר נאמר היום אם בקהלו תשמעו אל תקשׁו ללבכם כמוריבת: 16 מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל יצאי לשאת רחמים ולמצוא חסד לעזרה בעתה:

5 כי כל כהן נדול הלקוח מתווך בני אדם מפקד הוא בעבר בני אדם בענני אלהים להקריב מנוח וובה על החטאיהם: 2 והוא יכול לחמל על השגויים והתעויים בהיותו נס הו ידוע חלי: 3 אשר על כן חיב להקריב על החטאיהם גם בעד העם נס בעד נפשו: 4 ואת הנדרלה הוצאה לא יקח איש לעצמו רק הקרווא לה מאת האלהים כמו אחרן: 5 כן גם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן נדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך: 6 כמו שאמור נס במקומו אחר אתה כהן העולם על דברתי מלכי צדק: (166g אונט) 7 אשר בימי יראתו: 8 ואף כי היה הבן למד מענותו לשמעו: 9 ואחרי אשר השלם היה ממציא תשועת עולמים לכל שמעיו: (166g aiōnios) 10 והאלים קרא לו כהן נדול על דברתי מלכי צדק: 11 על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לברא לכם במלין יען כי כבדו אוניכם: 12 כי תחת אשר היה ראיו לכם לפוי ארך הזמן להיות מלמדים עתה מן הצרך לשוב וללמוד אתכם עקריו על יום אחר: 9 על כן נשארה עוד מנוחת שבת לעם

מצרים ביד משה: 17 ובמי התקוטט ארבעים שנה הלא בחטאיהם אשר נפלו פגיריהם במדבר: 18 ולמי נשבע לבתלי בא אל מנוחתו אם לא לسورדים: 19 ואנחנו ראים כי לא יכולו לבוא על אשר לא האמינו: **4** על כן נירא נא בהמצוא עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר פעמיו: 2 כי גם אלינו בא הبشرה כמו אליהם אך לא הוועיל להם דבר המשועה מפני אשר לא התערב באמונה לשמעים: 3 כי בא מונונה אנחנו המאמינים כמו שאמור אשר נשבע באפי אם יבאון אל מנוחתי אף כי גנמו רעו מעשי יהוה מעת הוסד העולם: 4 כי על היום השביעי אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו: 5 ובמקום זה אמר עוד אם יבאון אל מנוחתי: 6 ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה המה לא בא שם בעבר המרי: 7 לכן הוסיף לקבועו יום באמריו היום על ידי דוד מקץ ימים רבים כמו שנאמר היום אם בקהלו תשמעו אל תקשׁו ללבכם: 8 כי אלו יהושע הניח להם לא היה מדבר אחריו זאת על יום אחר:

למען על פי שני דברים בלחתי משתנים אשר חיללה אלהים לשקר בם היה לנו אשר נשנו לנו ורמז נдол לאחו בתקופה הנתונה לפניינו: ¹⁹ אשר היא לנפשנו לעוני נכון וחזק ומגע אל מבית לפרקת: ²⁰ אשר בא שמה יושע העבר לפניו ויהי כהן נдол לעולם על

דברתו מלכי צדק: (αι65 g165)

7 כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקריאת אברהם בשובו מהכות את המלכים ויברכו: ² ואשר חלק לו אברהם משער מלך שלו: יפרש מלך הצדק ועוד מלך שלם הוא מלך השלום: ³ באין אב באין אם באין יחש ולימיו אין תחולת ולהיו אין סוף כי אם נדמה לבן האלים הוא עומד בכהנותו לנצח: ⁴ ראו עתה מה נдол הוא אשר גם אברהם אבינו נתן לו מעשר מראותו השללי: ⁵ הנה אברהם אבינו נתן לאברהם את הכהנה יש להם حق על אלה מבני לוי אשר נחלי את הכהנה לא יתירהם פי התורה לקחת את המעשרות מן העם מן אחיהם אשר אף הם יצאי ירך אברהם: ⁶ ואשר איןנו מתייחס למשחתם הווא לך את המעשר מן אברהם ויברך את אשר הייתה לו ההבטחה: ⁷ וזה נכוון הדבר כי הקטן יברך על ידי הנadol ממן: ⁸ ופה בני אדם שימתו ללחים את המעשר אבל שם לקחו מי שהועדר עלייו כי הוא חי: ⁹ ויתכן לומר כי גם לוי הלקח את המעשרות היה מעשר בעשר אברהם: ¹⁰ כי עוד בירך האב היה בצתת מלכי צדק לקראותו: ¹¹ על כן אלו היה היטה שלמות על ידי כהנת בני לוי אשר בה נתנה התורה לעם למה זה צריך לקום עוד כהן אחר על דברתו מלכי צדק ולא יאמר על דברתי אהרן: ¹² כי בהשנתה הכהנה מן הצרך שתשתנה נס התורה: ¹³ כי אשר מדבר בו כזאת הוא משבט אחר אשר מעולם לא שרת איש ממן את המזבח: ¹⁴ כי נליו לכל אשר אדניינו זרח מיהודה מן השבט אשר משה לא דבר אליו דבר על הכהנה: ¹⁵ ויעוד

ראשית דבריו אלהים נצרכתם להלב ולא למאכל בריא: ¹⁶ כי כל אשר מאכלו חלב אינו מבני בדבר צדק כי עודנו עולל: ¹⁷ אך לשלים המאכל הברייא אשר על פי הרגנל יש להם חושים מנסים להבדיל בין טוב לרע:

6 על כן בעז בעת ראשית דבר המשיח נער אל השלמות ולא נשוב לשיטת יסודיו התשובה ממעשי מוות והאמונה באלהים: ² ותורת הטבילות וסמכת ידים ותחית המתים והדרין הנצחי: (αι66 g166) ³ ואת זאת נעשה אם יתן האל: ⁴ כי אלה אשר נגה עליהם האור וטعمו ממתנת השמים ונתן להם חלקם ברוח הקדש: ⁵ וטעמו את דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא וימעל מועל: (αι65 g165) ⁶ גמינו מהתחדש עוד לתשובה כי צלבו להם מוחדר את בן האלים ויתנוו למשל: ⁷ כי האדמה השותה את הנשם הורד עליה למכביר ומווציאה עשב טוב לעבדיה תשא ברכיה מאת האלים: ⁸ ואשר תוכיא קוז ודרדר נמאסה היא וקורובה למאירה וסופה להשרף: ⁹ אמנם ידרידי מבתחים אנחנו בכם טובות מלאה וקרבות לישועה אף כי דברנו כזאת: ¹⁰ כי אלהים לא יעתה צדק לשכח את מעשיכם ואת עמל אהבתכם אשר הראיתם לשמו ששרתם ועודכם משרותם את הקדשים: ¹¹ אבל חפצנו שכל אחד מכם נמי ישקר שקוד להחזק בעקבות הירושים באמונה וארך רוח את ההבטחות: ¹² כי בהבטחה אלהים את אברהם נשבע בנפשו יען ¹³ כי בהבטחה אלהים את אברהם נשבע בנפשו אשר אין נдол ממן להשבע בו: ¹⁴ ויאמר כי ברך אברך והרבה ארבה אותך: ¹⁵ ויהי בהאריך נפשו אהרן והרבה ארבה אתה: ¹⁶ בני האדם ישבעו בנдол מלהם השין את ההבטחה: ¹⁷ על השבואה להם קוז כל ערעור לקיום הדבר: ¹⁸ על כן כאשר רצתה האלים להראות ביותר את ירשי ההבטחה כי לא תשנה עצתו ערב אתה בשבועה:

לכללות את המשכן כי אמר אליו ראה ועשה הכל בchap. 16 אשר איננו על פי חקמתبشر ודם אלא על פי שרות מעלה כפי מעלה הברית הנעשה על ידו אשר הוקמה על הבטחות טבות ויתרות: 7 כי אל תיתה הראשונה ההיא תמייה לא יבקש מקום לשניה: 8 כי כה אמר בהוכחה אתם תנוה ומים באים נאם יהוה וכרתוי את בית ישראל ואת בית יהודת ברית חדשה: 9 לא כבירות אשר כרתוי את אבותם ביום החזקיי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפכו את בריתו ואנכי בחלתי בהם נאם יהוה: 10 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים בהם נאם יהוה נתתי את תורה בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 11 ולא ילמדו עוד איש את רעתו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותו למקומם ועד נדולם: 12 כי אסלח לעונם ולהשתחטם ולפשעיהם לא אוכור עוד: 13 הנה באמרו ברית חדשה ישן את הראשונה ומה שהוא נושא ומוקין קרוב הוא אל קציו:

9 **הן היה נם** לברית הראשונה משפטו העבודה ומקדש ארצי: 2 כי הוקם המשכן החיצון אשר בו המנורה והשלוחן ומערכת הלחם והוא נקרא קדרש: 3 ומבית לפרט השנית משכן תקראי קדרש הקדרשים: 4 אשר לו מזבח הזהוב לקטורת וארון הברית מצפה זהב כלו ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן אשר פרחה ולוחות הברית: 5 וממעל לו כרוכי הכבוד הסככים על הכפרת לאנדבר בעת על כל אחד מהם בפרט: 6 ואחריו שהוכנו אלה ככה באו הכהנים תמיד אל המשכן החיצון לעבר שם את עבדותם: 7 ואל המשכן אשר לפנים ממנוא בא שם הכהן הנדול לבדו פעמי אחת בשנה לא בבלוי דם אשר יקריב בעד נפשו ובעד שננות העם: 8 ורוח הקדרש מודיע בזאת כי לא נגלה הדרך אל הקדרש כל הימים אשר המשכן

יוטר ברור הוא אם יוקם על דמיון מלכי צדק כהן אחר: 16 אשר איננו על פי חקמתبشر ודם אלא על פי כח חיים בלא נפסקים: 17 כי העיר עליו אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: (aiōn g165) 18 בעבר כי המזוכה הקדמת הוסריה בהיותה חלשה וקצתה יד מהוועיל: 19 כי התורה לא השלימה דבר והנה כניסה במקומה תקופה טובה ממנה אשר נקרב על יהה לאלהים: 20 וכפי אשר לא היה זה את בלי שבועה: 21 כי המה נתכחנו בלי שבועה וזה שבועה על ידו האמר לו נשבע יהוה ולא ינתח אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: (aiōn g165) 22 גם הברית טובה יותרה היא אשר ישוע ערב אותה: 23 ושם נתכחנו רכיבים מפני אשר המות לא הניחם להותר בארץ: 24 אבל זה בעמדו לעולם יש לו כהנה אשר לא תעבר ממנה: (aiōn g165) 25 אשר על כן יוכל גם להושיע בכל את הנשים על ידו לאלהים כי חי הוא תמיד וכל את הנשים להפניע בעד: 26 כי נואה לנו כהן כזה שהוא חסיד והימים וטהור ונבדל מן החטאיהם ונשא מהשיטים: 27 אשר איננו צריך יום יום ככהנים הגדולים ההם להקריב בראשונה על חטאיהם ואחריו כן על חטאיהם העם כי זאת עשה בפעם אחת בהקריבו את נפשו: 28 כי התורה העמידה לכהנים נדלים בני אדם חלשים אבל דבר השבועה הבאה אחרי התורה העמיד את הבן המשלים לעולם: (aiōn g165)

8 זה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימין כסא הנבורה בשם: 2 והוא משרת הקדרש והמשכן האמתי אשר כונו אדני ולא אדם: 3 כי כל כהן גדול הוא מפקד להקריב מנחות וובחים ועל כן צריך שיש היה גם ליה דבר להקריב: 4 והנה אלו היה בארץ לא היה כהן כי יש פה הכהנים המקריבים הקרבות לפי התורה: 5 ומכהנים לדמות וצל הדברים שבשמות כדבר יהוה אל משה בבאו

25 אף לא להקריב את נפשו פעמים רבים ככהן הנודל אשר בא שנה בונה אל הقدس בדם אחרים: 26 כי אם כן הוא הלא היה לו לענות פעמים רבים בראשית העולם ועתה בקץ העתים נגלה בפעם אחת כדי לבטל את החטא בזבח נפשו: 27 כי אשר נגור על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדרין: 28 בן הקרב המשיח פעם אחת למען שאת חטא רבים ופעם שניית יראה בלי חטא לישועה למחכים לו:

10 כי התורה בהיותה בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכולתה להשלים את הקרים בקרבותיהם ההם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה: 2 כי לו לא זאת חදלו מהבאים באשר המקרים בהטרם פעם אחת לא היה בהם עוד רגש חטאיהם: 3 אבל יש שם הזכרת החטאיהם שנה בשנה: 4 כי דם הפרים והשעיריים לא יוכל להסידר חטאיהם: 5 ובכבודו זאת אמר בבאו לעולם זבח ומנחה לא חפצת נוף כוננת לי: 6 עולה וחטא לא שאלת: 7 או אמרתי תהנה באתי במגלה ספר כתוב על לעשות רצונך אלהי: 8 אחרי אמרו למעלה זבח ומנחה עולה וחטא לא חפצת ולא שאלת אשר יקריבו אתם על פי התורה: 9 או אמר תהנה באתי לעשות רצונך אלהי מעביר בזוה את הראשונה למען הקים את השניה: 10 וברצון זה מקדשים אנחנו על ידי הקרבת קרבן נוף לשרת ומוסיף פעמים רבים להקריב אתן הקרים נוף אשר לא יוכל לעולם להעביר חטאיהם: 12 אולם זה אחרי הקרים זבח אחד על החטאיהם ישב עד עולם לימין האלים: 13 וזכה יזכה עד כי יושתו איביו הדם לרוגליו: 14 כי הוא בקרבן אחת השלים לצחאת המקדשים: 15 ואף רוח הקדש מעיד לנו על זאת כי אחרי אמרו: 16 זאת הברית אשר אכרת אתם אחרי הימים ההם אמר יהוה נתני את תורתך בקרבם ועל

החינוך יש לו לעמוד: 9 והוא משל על העת ההווה אשר בה מקרים מנוחות ובחים אשר לא יוכל להשלים את לבב העבר: 10 אך משפטינו הנוף הנה עם המأكلות והמשקים והטבויות השנות אשר הושמו עד עת התקון: 11 אבל המשיח בבא לחיות כהן גדול לטבות העתידות עבר בתוך המשכן המעליה בנדלה ושלמות אשר לא נעשה בידיים כלומר אשר איןנו בכלל הבריה הזאת: 12 גם לא בא בדם שעיריים ונגלים אלא בדם נפשו בא בפעם אחת אל הقدس פנימה וימצא נאלת עולם: 13 כי אם דם הפרים והשעיריים ואפר הפרה אשר היה על הטמאים יקרשם לטהרת נופם: 14 אך כי דם המשיח אשר הקריב את עצמו לאלהים ברוח נצחי וכלי מומיטהר לבבכם ממעשי מות לעבד את אלהים חיים: 15 ובכבודו זאת הוא נם סדרם לברית חדשה למען אשר יירשו המקדשים את הבשחת נחלת עולם אחרי אשר מות לפדות מן הפשעים אשר נעשה תחת הברית הראשונה: 16 כי במקום שיש דיתיקי צדוק לדעת מות מקימה: 17 כי רק במוות המת תוכן דיתיקי ואינה בתקפה بعد מקימה בחים: 18 לכן נם הריאונה לא חנכה בלבד דם: 19 כי ככלות משה להניד לכל העם את כל המצוות כתורה לך דם הענלים והשעיריים עם מים וזרע שני ואזוב ויורק על הספר ועל כל העם: 20 ויאמר תהנה דם הברית אשר צוה אלהים אליהם: 21 וכן זה מן הדם על המשכן ועל כל כלי השרת: 22 וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה ואין כפרה בלי שפיכת דם: 23 וכן דמיוני הדברים שבשים צריכים להטהר באלה והדברים שבשים בעצםם צריכים להטהר בבחים טובים מלאה: 24 כי המשיח לא בא אל הقدس הנעשה בידיים שהוא רק דמות האמת כי אם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדינו את פניו האלוהים:

כִּי הָאמוֹנָה הִיא חָסֵן הַבְּטָחוֹן בַּמִּקְוָה וְהַכְּחַתָּה
דְּבָרִים לֹא נָרָאים: ² וּבָהּ נָהָלוּ הַאֲבוֹת עֲדֹתָה: ³
בָּאָמָנוּ נִבְנִין כִּי הַעוֹלָמוֹת נָעָשׂוּ בְּדָבָר הָאֱלֹהִים לְמַעַן
אֲשֶׁר יֵצֵא תְּנָרָאָה מִן הַנְּעָלָם: ⁴ (א' 165 g ו' 166)

הַקָּרֵיב הַבָּל לְאֱלֹהִים זֶבֶחׂ טוֹב מִקְוָן אֲשֶׁר הָיָה לֹא
לְעֻדּוֹת כִּי צְדִיק הָוּא בְּהָעִיד אֱלֹהִים עַל מְנַחְתָּיו
וּבָהּ עָדְנוּ מִדְבָּר אַחֲרִי מָתוֹת: ⁵ בָּאָמָנוּ לְקַח חָנָן
לְבָלְתִּי רָאָתוּ הַמוֹת וְאִינֶנוּ כִּי לְקַח אֶתְּנָא אֱלֹהִים וְהַוּדָה
עַלְיוֹן לְפָנֵי הַלְּקָחוּ כִּי אֶתְּנָא אֱלֹהִים הַתְּהַלֵּךְ: ⁶ וּבְלִי
אָמָנוּ לֹא יִכְלֶל אִישׁ לְהִיּוֹת רְצֵוי אֶל אֱלֹהִים כִּי
כָל הַקָּרֵב אֶלְיוֹן צְרִיךְ לְהִאמְנָה כִּי יִשְׁאָלְהִים וּגְנוּמָל
הָוּא מִשְׁבֵּב לְדָרְשָׁיו: ⁷ בָּאָמָנוּ בְּנָה נָח בְּיִרְאָתְךָ יְהוָה
אֶת הַתְּבָה לְהַצְלָת בֵּיתְךָ אֶתְּנָא אֶתְּרִי אֲשֶׁר צָוָה עַל דְּבָרִים
לֹא נָרָאים עַדְין וַיַּרְשָׁע בָּה אֶת הָעוֹלָם וַיַּהַי לִירְשָׁה
הַצְדָּקָה עַקְבָּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשָׁה וְלֹא יְדַע
נִקְרָא לְלִכְתָּא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשָׁה וְלֹא יְדַע
אֲנָה יְבֹא: ⁹ בָּאָמָנוּ הִיָּה נָר בָּאָרֶץ הַבְּטָחוֹה כְּמוֹ
בְּנִכְרִיה וַיֵּשֶׁב בָּאָהָלִים הָוּא וַיַּצְחַק וַיַּעֲקֹב אֲשֶׁר יַרְשָׁה
עַמוֹ הַהְבָטָחוֹת הָהִיא: ¹⁰ כִּי חָכָה לְעִיר אֲשֶׁר יִסּוּדָה
אָמָנוּ וּבָנָה וּמִכְנָה אֱלֹהִים: ¹¹ בָּאָמָנוּ שְׁרָה
גַּם הָיָא קִבְּלָה הַכָּחָה לְהַזְרִיעַ וְתַלְדֵ אַחֲרִי בְּלִתָּה כִּי
חָשְׁבָה לְנָאָמָן אֶת הַמְבָטִיחַ: ¹² עַל כֵן מִאָחָד אֲשֶׁר
כְּמַעַט מַתָּנוֹפֹה יָצָאוּ כְּכָוכְבִי הַשָּׁמַיִם לְרַב וּכְחֹלָל עַל
שְׁפַת הַיּוֹם אֲשֶׁר לֹא יַסְפֵר: ¹³ כַּפֵּי אָמָנוּ מַתָּה כָל
אֱלֹהָה וְלֹא הָשִׁיבוּ אֶת הַהְבָטָחוֹת רַק מַרְחֹק רָאוּ אֹתָן
וַיַּבְטַחְוּ וַיִּשְׁמַחוּ לְקַרְאָתָן וַיַּדְוּ כִּי גְּרִים הָם וְתוֹשְׁבִים
בָּאָרֶץ: ¹⁴ הָלָא הַמְדָבָרִים כָּזָאת יְדִיעָו כִּי הָם מַבְשִׁשִּׁים
אָרֶץ מַשְׁבָּב: ¹⁵ וְאֵם הִיְתָה דַעַת עַל הָאָרֶץ הָיָה
אֲשֶׁר יָצָאוּ מִמְּנָה הָלָא הָיָה בִּידָם לְשׁוֹבָלְיָה: ¹⁶
אַכְן נִכְסְפּוּ לְמוֹשֵׁב טוֹב מִמְּנָנוּ וְהָוּא בְּשָׁמִים וְעַל כֵן לֹא
בּוֹשְׁתְּ הָאֱלֹהִים לְהַקְרָא אֶלְהִים כִּי הַכִּין לְהָם
בָּאָמָנוּ הַעַלְהָ אֶבְרָהָם אֶת יִצְחָק כִּאֲשֶׁר נָסָה וְאַתָּה

לְבָם אֲכַתְּבָנָה: ¹⁷ וּלְעֹנוּם וְלַחֲטָאתָם לֹא אָזֶר עַוד: ¹⁸
וְהַנָּה בְּאֲשֶׁר נְסָלוּ הַחֲטָאים אֵין עוֹד קָרְבָּן עַלְיָה: ¹⁹
וְעַתָּה אָתָי בְּהִוָּת לְנוּ בְּטָחוֹן דָּרָךְ הַקְדָשָׁה בְּרַם יְשֻׁעָה: ²⁰
וְבְהִוָּת לְנוּ כְּהֵן מֹרֶל עַל בֵּית אֱלֹהִים: ²¹ נִקְרָבָה
נָא בְּלִבְבָּשׁ שְׁלָמָם וּבָאָמָנוּ תְּמִימָה מְתָהָרִים בְּהִזְוֹת
לְבָבְנוּ מְרוֹדָחָה וּרְחוֹצָה בְּשָׁר בְּמִים טְהָרִים: ²²
נִזְוַקָּה בְּהַדְרִית הַתְּקָוָה בְּלִנְמֹוט כִּי נָאָמָן הַמְבָטִיחַ:
וְנִתְבּוֹנָה זֹה עַל זֶה לְעֹורֵר אֲתָנוּ לְאַהֲבָה וּלְמַעֲשִׂים
טוֹבִים: ²³ וְאַל נָזַב אֲתָנוּ כְּנַאֲתָנוּ כִּמְנָה קָצָת אָנָשִׁים
כִּי אָם נָכִיָּה אִישׁ אֲתָה אָהָיו וּבְיוֹתָר בְּרַאֲתָכָם כִּי קָרָב
הַיּוֹם: ²⁴ כִּי אָם נָחַטָא בְּזָדְן אֲחָרִי אֲשֶׁר קָבְלָנוּ דָעַת
הַאֲמָת לֹא יִשְׁאַר עַד זָבֵחַ קָרְבָּן לְכִפְרָה עַל הַחֲטָאת:
כִּי אָם בְּעִוּתֵי הַדִּין הַעֲתִיד וְאַשְׁקָנָה אֲשֶׁר תָּאַכְלָ
אֶת הַצְּדָרִים: ²⁵ הָנָן אִישׁ כִּי יִפְרַת תּוֹרָת מֹשֶׁה מוֹת
יָמוֹת בְּלִי חַמְלָה עַל פִּי שְׁנָים עֲדִים אוֹ שְׁלָשָׁה: ²⁶ מָה
תִּחְשְׁבּוּ כִּמָה יִגְדֵּל הַעַשְׂרֵן הַרְאֹוי לְרַמְסָס בְּרַגְלָוּ אֶת בְּנֵי
הָאֱלֹהִים וַיַּחַשְׁבָ לְהַלֵּאת דָם הַבְּרִית אֲשֶׁר הָאָמָדָנִים
בּוֹ וּמַחֲרֵף אֶת רֹוח הַחַסְדָ: ²⁷ כִּי יִדְעָנוּ אֲתָה אֶמְרָה
לְיִקְנָם וּשְׁלָמָם וְעַד כִּי יִדְיָן יְהוָה עָמוֹ: ²⁸ מָה נָרָא
לְנַפְלֵבְרִיד אֶלְהִים חִיּוּם: ²⁹ אַבְלָזְכָרְנוּ נָא הַיּוֹם
הַרְאָשׁוֹנִים כִּי אָחָרִי אָרוּ עַנְיִיכָם נְשָׁאתָם כְּבָד עֲנוּיִם
רַבִּים: ³⁰ פָּעָם בְּהַוּתְכֶם לְרַאֵי בְּחַרְפָּה וְתוֹנָה פָעָם
בְּהַשְׁתָּחָפָה לְאֶשְׁר הַגִּיעָה אֶלְהִים כֹּאת: ³¹ כִּי הַצְּטָעָרָת
עַל מַוְסִּרִי וּזְוֹלָת רַכּוֹשָׁם סְבִלָתָם בְּשָׁמָה מִדְעָתְכֶם
בְּנַפְשָׁם שִׁש לְכָם בְּשָׁמִים קָנוּ טוֹב מִמְנוֹ וּקְיָם לְעַד:
לְכָן אַל תְּשִׁלְכֵוּ אֶת בְּתוֹחָנֶם כִּי יִשְׁלַׁל שְׁכָרְבָּ

כִּי צְרִיכִים אַתָּם לְסִבְלָנוּתָם לְמַעַן תַּעֲשֵׂו רְצִוָּן אֶלְהִים
וּנְשָׁאתָם אֶת הַהְבָטָחוֹת: ³² כִּי עַד מַעַט רְגֻעָה וְהַבָּא יָכָא
לְאַיָּחָר: ³³ הַצְדִיק בְּאָמָנוֹתָיו יְחִיָּה וְאִם יִסְגְּאַחֲר
לְאַרְצָה נְשִׁיָּה בָוּ: ³⁴ אַמְנָמָנָנוּ אַנְהָנוּ אַנְהָנוּ מִן הַנְּסָנוּיִם
אַחֲרָוֹ לְאַבְרָהָם כִּי אָמָנָיָם לְהַצְלָת הַנֶּפֶשׁ:

וחידו הקريب המקבל את ההבטחות: ¹⁸ אשר נאמר לו כי ביצחק יקרא לך זרע: ¹⁹ ויחסב בלבו כי יכול וכל אלהים להחיות נם את המתים על כן נם הושב אליו להיות למשל: ²⁰ באמונה ברך יצחק את יעקב ואת עשו וידבר על העתידות: ²¹ באמונה ברך יעקב את שני בני יוסף לפני מותו וישתחו על ראש המתה: יתרה:

12 לכן נם אנחנו אשר ענן עדדים רב כזה סבב לנו נשליכת ממנו כל טרח והחטא המקיים עליינו ונורצתה בתוחלת את המרוצחה הערכוכה לפניינו: ² ובכיתה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר بعد השמחה המשמורה לו סבל את הצלב ויבו החרפה וישב לימיין כסא האלדים: ³ התבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאינו ודולחה כוах למן לא חיעפו ולא תיענו בנפשותיכם: ⁴ עדין לא עמדתם עד לדם במלוחמתכם עם החטא: ⁵ ותשכחו דבר הנחומיים המדבר אליכם כמו אל בנים לאמר מוסר יהוה בני אל תמאס ולא תקץ בתוכחתו: ⁶ כי את אשר יאהב יהוה יוכיח יכאב את בן רצחה: ⁷ אם סבלים אתם מוסר דעו כי כאב עם בנים כן מרגנגן אליהם עמכם כי איה הבן אשר אביו לא ייסרנו: ⁸ אך אם תהיינו באין מוסר אשר היה מנת כלם או מזרויים אתם ולא בנים: ⁹ ועוד אם אבותה בשרנו היו מיסרים אותנו ונירא מהם אף כי נכנע לפני אבי הרוחות ונחיה: ¹⁰ כי מהה יסרנו כתוב בעיניים לימיים מעתים אבל זה להועיל למן יהוה לנו חלק בקדשו: ¹¹ וככל מוסר בעת עברו עליינו איןנו שמחה בעינינו כי אם יגון אללים באחריתו יתין פרי שלום לזכקה למלמדים בו: ¹² על כן חזק ידים רפות וברכחים כשלות: ¹³ ומעגל רגילים פלסו למען לא תהה הצלעה מן הדרך כי אם תרפא: ¹⁴ רדף את השלום עם כל אדם ואת הקדשה אשר בלעדיה לא יראה איש את האדון: ¹⁵ והזהרו פן יש בכם איש מהאחר מחסד אלהים פן יוניעכם שרש פרה לענה

22 באמונה הזכיר יוסף בקרב קזו את יציאת בני ישראל ויצו על ארות עצמותיו: ²³ באמונה הצפינו את משה אבותינו שלשה ירחים אחרי הולודם כראתם את הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך: ²⁴ באמונה מאן משה כאשר גדל להקרא בן לכת פרעה: ²⁵ ויבחר לסלל את עני עם אלהים מלהתענג לשעה בתענוינו החטא: ²⁶ בחשבו את חרפת המשיח לעשר גROL מאזורות מצרים כי הביט אל הנמול: ²⁷ באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחמת המלך כי היה כרא אה אשר איןנו נראה ויתחזק: ²⁸ באמונה עשה את הפסח ונתינת הדם למען אשר לא יגע המשחית בכוכורים: ²⁹ באמונה עברוatis סוף ביבשה אשר נסו מצרים נם המה ל עבר בו ויטבעו: ³⁰ באמונה נפלו חומות יריחו אחרי הקיפו אותו שבעת ימים: ³¹ באמונה לא אבדה רחוב הזונה עם הסוררים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום: ³² ומה אמר עוד הן תקצר לי העת אם אספר מעשי נדרען וברק ומשwon ופתח ודור ושמואל והנביאים: ³³ אשר באמונה כבשו מלכות ופעלו צדקה והשנו הבטחות וסקרו פי ארויות: ³⁴ וככבו גבורת האש ונמלטו מפני החרב והתחזקו מחלים ועשו חיל במלוחמה והפיל מchnות זרים: ³⁵ נשים לקחו מתחיה את מתייחן ואחרים רטשו בעניהם ולא אבו להגצל למען יוכו לתחיה טוביה ממנה: ³⁶ מהם נסו בתעלולים ובמכות ונסרו לכבל ומנגר: ³⁷ נסקלו באבניהם נסרו במנרה נבחנו ביטוריים מותם לפי חרב וינטו עטופי עורת כבשים

ונאמר יהוה לֵי בָּעֹזְרִי לֹא אִירָא מָה יִעְשֶׂה לִי אָדָם: ⁷ זכרו את מנהיגים אשר הנידו לכם את דבר האלים בינו לאחרית דרכם ולכו באמונתם: ⁸ יִשּׁוּעַ הַמֶּשֶׁיחַ ⁹ נס תמול נס היום הוא והוא גם לעלמיים: ^{(aiōn) g165} ⁹

אל תנוו בתרות שנות וורות כי טוב לבונן לבנו בחסד ולא בעוני מاقل אשר לא חועלו למתה הילכים בהם: ¹⁰ יִשְׁלַׁמְנוּ מִזְבְּחָה אשר אין רשות לאقل מעליו משרתי המשכן: ¹¹ כי הבהמות אשר הובא דמן בקדשו לכפרת החטא על ידי הכהן הנדרול גויתיה נשרפו מהווין למחנה: ¹² בעבר זאת נס ישוע למען קדש בדומו את העם ענה מהווין לשער: ¹³ לכן נצאה נא אליו אל מהווין למחנה ונשא את חרפתו: ¹⁴ כי פה אין לנו עיר עמדת כי את העמידה אנחנו מבקשים: ¹⁵ לכן נקריב על ידו בכל עת זבח תודה לאלהים היא פרי שפטים המודות לשמו: ¹⁶ ואל תשכחו לגמל חסד ולחת לאבוניהם כי זבחים כאלה יערבו לאלהים: ¹⁷ שמעו אל מנהיגים והכנוו מפניהם כי שקדים הם על נשזחים כתהדים לחת החשבון למען יעשוו זאת בשמחה ולא באנחת כי זאת לא להוציא לפניהם: ¹⁸ התפללו בעדנו כי ידענו אשר שלמה מוחשבתנו ונחפץ ללקת דרך ישירה בכל: ¹⁹ ובחזקת אבוקש מכם לעשות זאת למען אושב אליכם במהרה: ²⁰ ואלדי השלום אשר בדם ברית עולם העלה מן המהים את רעה הצאן הנדרול את ישוע אדניינו: ^{(aiōnios) g166} ²¹ הוא ישיליכם בכל מעשה טוב לעשות רצונו בפועל בכם את הרצוי לפניו ביד ישוע המשיח אשר לו הכבוד לעולמי עולמיים אמן: ^{(aiōn) g165} ²² ואבוקש מכםachi שאנו דבר התוכחה כי כתבי אליכם בקצרה: ²³ וודיעו כי טימוטיו אוחינו יצא מבית האסורים והיה אם יבא ב מהרהERAאתה את פניכם: ²⁴ שאלו לשולם כל מנהיגים ולשלום כל הקדשים בני ארץ איטליה שאלים לשולםכם: ²⁵ והחדר עם כלכם אמן:

וישמאו בו רבים: ¹⁶ פָּנִים יִמְצָא בְּכֶם זֶה אָוֶן חַלְל כְּעַשׂ אשר בנויד אחד מכר את בכוורתו: ¹⁷ הָלָא יַדְעָתָם כי נס נמאס אחריכן כאשר רצתה לרשות את הברכה כי לא מצא מקום לחשובה אף בקש אותה בדמעות: ¹⁸ כי לא באתם אל הר נמוש ובער באש ולא אל ענן וערפל וסערה: ¹⁹ ולא לקהל שופר ולקול הדרבים אשר שמעו בקשו שלא יוסיף לדבר עמהם עוד: ²⁰ כי לא יכולו לשאת את אשר צו ואם בהמה תנע בהר סקל תקסל או ירדה תורה בחזים: ²¹ וההראה היה נורא עד מאר ויאמר משה ינרטוי וחרדתי: ²² כי אם באתם אל הר ציון ואל עיר אלהים חיים אל ירושלים שבשמיים: ²³ ואל עצרת רבבות המלאכים ועדת הבכורים הכתובים בשמיים ואל אלהים שפט הכל ואל רוחות הצדיקים הנשלמיים: ²⁴ ואל ישוע סرسר הבריות החדרה ואל דם ההזאה המיטיב דבר מדם הבעל: ²⁵ לכן ראו פן תמאנו לשמע אל המדבר כי הן לא נמלטו המאנים לשמע אל המדבר עמהם בארץ אף אנחנו אם נמיין לשמע בקהל המדבר מן השמיים: ²⁶ אשר קולו הרועיש או את הארץ ועתה זה הבטיח לאמור עוד אחת ואני מרועיש לא לבד את הארץ כי נס את השמיים: ²⁷ וזו עוד אחת שאמר משמע חליפת הנרעשים אשר הם עושים למען יעמד אשר איןנו רועש: ²⁸ לכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמוש נבאה נא בתודה ונעבד בה את האלים לרצון לנו בצעירות וביראה: ²⁹ כי אלהינו אש אכלת הכא:

13 אהבת האחים תעמד: ² הכנסת אรหים אל תשכחו כי יש אשר הכנסו בה מלאכים ולא ידעו: ³ זכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמיהם ואת הגלחצים באשר נס אתם בברש: ⁴ האישות תיקר בכל וערש יצועכם אל יחלל את הוניכם ואת המנאים ידין אלהים: ⁵ רחקו מהאהבת כסף ושמחו בחלקכם כי הוא אמר לא ארפק ולא אעיבך: ⁶ על כן נבטה

הרבך ולא עשו נמשל לאיש מבית את תאר הויתו במראה: 24 כי הבית אל מראתו וילך לו וברגע שכח מה תארו: 25 אבל המשקיף בתורה השלמה תורה החירות ומחזק בה אשר איננו שמע ושכח כי אם עשה בפועל אשרי האיש ההוא במעשה: 26 איש מכם אם ירצה להיות עבד אלהים ואני שם רסן ללשנו כי אם מתהה הוא את לבבו עבדתו אך לrix תהייה: 27 זאת העבורה הטהורה והבראה לפני האלים אבינו לבקר את היהודים והאלמנות בלחצם ולשمر את עצמו נקי מחלאת העולם:

2 אחיו אל יהי משא פנים באמונתכם בישוע המשיח אדניינו אדרון הכהן: 2 כי אם יבוא איש לביתו נסחטם ושבעת זהב על ידיו והוא לבוש לבש מצלול ושם איש עני יבא שמה ובנדנו מטנה: 3 ופניהם אל הלבוש לבש מצלול ואמրתם לו שב לך תנזה בטוב ולענין תאמרו עמד שם או שב פה מתחת להדר רגלי: 4 הלא בזאת נחלה לבכם והנכם שפטים בעלי מחשבות רעות: 5 שמעו אחיו אהובי הלא בעניי העולם הזה בחר האלים לחיות עשירים באמונה וירש המלכות אשר הבטיח לאביו: 6 ואחרם הכלמותם את העני הלא העשירים הם העשקים אתכם והם הסחבים אתכם אל בית דין: 7 הלא הם המגדפים את השם הטוב הנקרא עלייכם: 8 הן בקימכם את המזווה המלוכה על כלן כפי הכתוב ואהבת לרעך כמוך תיטיבו לעשות: 9 אולם אם תשאו פנים החטאו במעשיכם ותורתה תוכיחכם כעברים אותה: 10 כי איש יקיים את כל התורה ונכשל בדבר אחד הוא אשם אשר שם בכלם: 11 כי האמר לא תנאף גם הוא אמר לא תרצה ואם אין לך נאף ואתה רוצחה היה נהיה לעבר תורה: 12 כן דברו וכן עשו כאנשים העתודים להשפט על פי תורה החירות: 13 כי אין חסד בדין לאשר לא עשה חסד והחסיד יתגאה על הדין: 14 אחיו מה יועיל לאיש לדמות את נפשכם: 15 כי איש אשר רק שמע את

שלום שנים עשר השבטים הנפוצים: 2 אך לשמה החשו לכם אחוי כאשר תבאו בנסיותו שוניות: 3 בדעתכם כי בחן אמוןתכם מביא לידי סבלנות: 4 והסבלנות שלמה היה בפועל להוויתכם שלמים ותמים ולא תחסרו כל דבר: 5 ואיש מכם כי יחסר חכמה יבקש מאליהם הנזון לכל בנדיבת ובאי נערה ותנתן לו: 6 רק יבקש באמונה ובבלי ספק כי בעל ספק דומה לגלי הים הסער והגנרש: 7 וזה איש ההוא אל ידמה בנפשו כי ישא דבר מאת יהוה: 8 איש אשר חלק לבו הפקף הוא בכל דרכיו: 9 אבל האח השפל יתהלך ברוימותו: 10 והעשיר יתהלך בשפלותו כי יعبر כצץ החציר: 11 כי זורה המשמש בחמתו ויבש את החציר ויבל ציצו וחסד מראהו אבד כן יוביל העשיר בהליכותיו: 12 אשרי איש העמד בנסיוינו כי כאשר נבחן ישא עטרת החיים אשר הבטיח יהוה לאביו: 13 אל יאמר המנסה האלים נסני כי האלים איננו מנסה ברע והוא לא נסח איש: 14 כי אם נסח כל איש בחתות נפשו אשר תסיתחו ותפתחתו: 15 ואחריו כן הרתה התאות ותולד חטא והחטא כי נשלם יולד את המות: 16 אל תחטו אחוי אהובי: 17 כל מתנה טובה וכל מנהה שלמה תרד ממעל מאת אבי האורות אשר חלוף וכל צל שני אין עמו: 18 הוא בחפציו ילד אותו בדבר האמת להיויתנו כמו ראשית בכורי יצורי: 19 על זאת אחוי אהובי יהי כל איש מהיר לשמע קשה לדבר וקשה לכווס: 20 כיicus אדם לא יפעל צדקת האלים: 21 לכן הסירו מעליכם כל מנוף וחרבות רעה וקבלו בענוה את הדבר הנטויע בכם אשר יכל להוציא את נפשותיכם: 22 והיו עשי הדבר ולא שמעו בלבד לדמות את נפשכם: 23 כי איש אשר רק שמע את

אם יאמר כי יש לו אמונה ומעשים אין בו הtoutכל האמונה להושיעו: 15 אח או אחות אם יהיו בעירם ובחסר לחם יומם: 16 ואיש מכם יאמר אליהם לכו לשולם והתחממו ושבעו ולא חתנו להם די מהسور נופם מה תועליל זאת: 17 ככה נס האמונה אם אין בה מעשים מטהה היא עצמה: 18 אך יאמר איש אתה יש לך אמונה ואני יש לי מעשים הראני נא את אמונהך מתוך משיך ואני אראך מתוך מעשי את אמוני: 19 אתה מאמין כי האלים אחד והוא הטבות נס השרדים מאמנים בו ורעדים: 20 ואתה איש בער התחפץ לדעת כי האמונה בבבלי מעשים מטהה היא: 21 אברהם אבינו הלא במעשהיו נצדך בהעלתו אט יצחק בנו על המזבח: 22 הנה ראה כי היהת האמונה עוזרת למשיעו ומתוך המעשים השלמה האמונה: 23 וימלא הכתוב האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשב לו לצדקה ויקרא אהב יהוה: 24 הנכם ראים כי במעשים יצדך האיש ולא באמונה לבדה: 25 וכן גם רחוב הוונה הלא נצדקה במעשים באספה את המלائכים אל ביתה והשלחים בדרך אחר: 26 כי כאשר הגו בלי נשמה מות הוא כן נס האמונה בלי מעשים מטהה היא:

3 אחיו אל יהיו רבים מכם למורים באשר ידעתם כי בזאת נכוביד עליינו את הדין: 2 כי כלנו מרבבים להכשיל ואשר לא יכשל בדברו הוא איש תמים וביכילתו לשום רסן נם לכל נופו: 3 הנה בפי הסוטים נשים את הרסן למען אשר ישמעו לנו ונהנו בו את כל גויהם: 4 והנה האנויות אף כי גודלוות הנה ורוחות קשות הידרומים יתגאנ אתן משוט קטן אל כל אשר יחפץ החבל כן גם הלשוןابر קטן היא וגדרות תדבר: 5 ראה מה גודל העיר ואש קטנה תבערנו נס הלשון אש היא עולם מלא עללה: 6 כן הלשון נצבת בין אברינו המגאלת את כל הנוף ומלחת את נלגל הויתנו והיא להויה באש ניהנים: 7 כי מין כל בהמה

לאבל ושמחתכם ליגון: ¹⁰ הכנעו לפני יהוה והוא ירים אתכם: ¹¹achi אל תחרפו איש את רעהו המחרף בידיו הדין: ¹² כי יצר לאיש בכם הוא יתפלל ואשר ייטב לבו הוא יזמר: ¹³ איש כי ייחלה בכם יקרא את זקנינו הקלה והתפללו בעדו ויסוכחו שמן בשם יהוה: ¹⁴ ותפלת האמונה תושיע את החולה יהוה קיימנו ואשר חטא יסלח לו: ¹⁵ התודו עונותיכם איש לפניו רעהו והתפללו איש بعد רעהו למען תרפא כי נרול כח תפלת הצדיק הקרא אל אלהים בחזקה: ¹⁶ אליו אגש אגש היה כמננו והתפלל תפלת שלא יהיה מטר ולא יהיה מטר בארץ שלוש שנים וששה חדשים: ¹⁷ ווישב וויהפלל והשנים נתנו מטר והארץ הצמיחה את פריה: ¹⁸achi כי יתעה איש בכם מן האמת ואיש אחר ישיבנו: ¹⁹ ידוע ידע כי המשיב את החוטא מעקשות דרכו הוא יושיע את נפשו ממות ויכסה על המון פשעים:

אחרת ויהי הן שלכם הן ולא שלכם לא פן תפללו את רעהו ודין את אחיו הוא מחרף את התורה ודין את התורה ואמ תדין את התורה אין עשה התורה כי אם שפטה: ²⁰ אחד הוא המחק אשר יכול להושיע ולאבד מי אתה כי תדין את עמיך: ²¹ כי האמירים נלכה היום ומחר לעיר פלונית אלמוני ועשה שם שנה אחת לסהר בה ולהרבות רוח: ²² ולא תדעו מה הילד יום מחר כי מה חייכם עשן הם אשר נרא מאעת רגע ואחר כליה וילך: ²³ תחת אשר אמרו אם רצחה יהוה ונחיה נעשה כזה וכזה: ²⁴ עתה מתנו בפחוותכם וכל נאה אשר כזאת רעה היא: ²⁵ לבן הודיע לעשות הטוב ולא יעשנו והיה בו חטא:

5 הוי העשורים בכו והיללו על הצרות אשר תבאגנה עליהם: ² שערכם בלה ובגדיים אכלם עש: ³ זהבכם וככספכם כסתם חלאה והויה חלאתם בכם לעדרות ואכלת כמו אש את בשרכם אצורתם לכם אוצרות בקץ הימים: ⁴ הנה שכר הפעלים אספי קציר שדרתיכם אשר עשקתם צעק עליכם וצקה התקוצרים באה באני יהוה צבאות: ⁵ התעדנתם בארץ והתעננתם והשמנתם את לבכם כמו ליום טבחה: ⁶ הרשעתם והמתם את הצדיק והוא נענה לא יפתח פיו: ⁷ לבןachi דמו והוחילו עד בוא האדון הנה האכਰ ממחכה לטוב תבאות הארץ בהוחילו כי ירד עליה נשם יורה ומלךו: ⁸ כן הוחילו נם אתם ואמכו לבבכם כי קרוב האדון לבא: ⁹achi אל תתאוננו איש על רעהו פן תשפטו הנה השופט עמד לפתח: ¹⁰achi הנכאים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו לכם לモפת העני והתחולת: ¹¹ הנה מאשרים אנחנו את הסבלים את סבלנות איבוב שמעתכם ואת אחרית האדון רואים כי רחום ותנן יהוה: ¹² וראש דברachi לא תשבעו לא בשמות ולא בארץ ולא בכל שבועה

הראשונָה לְפֶטְרוֹס

משא פנים כפי מעלי איש ואיש התחלכו נא ביראה
בימי מגוריכם: ¹⁸ מודיעתכם כי לא בדבר נסיך בכספי
או בזח נפדיות מדרך הבלכם אשר הנחלתם מأت
אבותיכם: ¹⁹ כי אם בדם יקר שלשה תמים ומום
אין בו בדם המשיח: ²⁰ הנודע מראש לפני מוסדות
תבל ונגלה באחריות הימים למענכם: ²¹ המאמינים
על פיו באלהים אשר הקיים אותו מעם המתים ייתן
לו כבוד לمعן היהות אמוןיכם גם תקווה לאלהים:
²² זכו את נפשותיכם על ידי הרוח בשמעכם בקול
האמת לאהבת אחיהם ולא חנפה ואהבתם איש את
רעשו אהבה חזקה בלב טהור: ²³ כנולדים מחדש לאל
מורע נשחת כי אם מזרע לא ישחת במאמר אליהם
החי והקיים לעולם: ²⁴ כי כל בשד החיר
וככל כבוד איש ציון השדה יבש החיר נבל ציון:
ורבר יהוה יקום לעולם וזה הוא הדבר אשרبشر

לכם: ²⁵ וְאַתָּה g165

2 **וְעַתָּה** הסירו מכם כל רשות וכל מרמה וחנפה
וקנאה וכל לשון רע: ² וככללים אשר מקרוב נולדו
התאוו לחלב השכלי והזק לمعן תנדרו בו: ³ אם
אמנם טעםם כי טוב הארון: ⁴ אשר גנחתם אליו
אל אבן חיה אשר מסכו בה בני האדם והיא נבחרה
ויקרא לאלהים: ⁵ וונבניתם גם אתם כאבני חיות
לכבוד רוחני לכהנת קדרש להעלות זבחו רוח לרצון
לאלהים בישוע המשיח: ⁶ וזה הוא שאמר הכתוב
הנני יסד בציון אבן פנה אבן בחן ויקרא והמאמין בה
לא יבוש: ⁷ לכן לכם המאמינים היקר אבל לסתוריהם
האבן אשר מסכו הובניהם היה להראש פנה ולאבן
נוף ולצורך מכשול: ⁸ והם נכשלו יعن לא שמעו לדבר
וליאת נס נועדו: ⁹ ואתם הנכם זרע נבחר מלכת
כהנים וגוי קדוש ועם סגלה לمعן תספרו תהלות
הקורא אתכם מחשך אל אורו הנפלא: ¹⁰ אשר לפניהם
לא עם היויתם ועתה עם אליהם ואשר לפניהם לא רחמו

1 פטרוס שליח ישוע המשיח אל תושבי תפוצות
פנטוס גלטיא קפודקיה אסיה וביתוניא: ² הנבחרים
מרקם כפי דעת אלהים האב בקדוש הרוח אל
משמעות ישוע המשיח ואל הזית דמו חסר ושלום
למכביר יהיו לכם: ³ ברוך האלהים אבי אדניינו
ישוע המשיח אשר כרב רחמיו שב והוליד אתנו
لتקווה היהת בהקמת ישוע המשיח מעם המתים: ⁴
לנחלת אשר לא תשחת ולא תנאל ולא תבל הצפונה
בשמות לכם: ⁵ הנספרים בז אליהם על יד האמונה
لتשועה העתידה להגלוות בעת קץ: ⁶ אשר בה תנילו
אתם המתעצבים עתה מעת לפני הוצרך במסת שנות:
למען תמצאו אמוןיכם המזוקה יקרה הרבה מן
זהוב האבד הזרוף באש לתהלה ולכבוד ולהפארת
בהתגלות ישוע המשיח: ⁸ אשר אהבתם ולא ראייתם
ואשר עתה האמינו בו ולא ראותו ובכן תנילו
בשמה מפארה עצמה מספר: ⁹ בקחתכם עקב
אמונתכם תשועה לנפשותיכם: ¹⁰ את התשועה אשר
עליה חקרו ודרשו הנבאים הנבאים על החסר
השומר לכם: ¹¹ בחקרם לדעת מותי ואיך תהיה
העת אשר הודיעה רוח המשיח אשר בקרם בהגנו
מראש את ענווי המשיח ואת הנדרלוות אשר אחריהם:
וונגלה להם כי לא לפניהם כי אם לנו שרתו בדרכם
ההם אשר הגד לכם עתה על פי המבשרים אתכם
ברוח הקדרש השלוח משמיים דבריהם אשר מלאכי
אליהם חמדו להשקייף אל תוכם: ¹³ לכן חגרו מתני
שכלכם התעוררו וקו קוה להסיד אשר יבואכם
בהתגלות ישוע המשיח: ¹⁴ כבני משמעת אל התנהנו
בהתאות אשר התאותם בעוד היוחכם בבבלי דעת: ¹⁵
כי אם היו קדשים בכל דרכיכם כאשר קדוש הוא
אשר קרא אתכם: ¹⁶ כי על כן כותוב והיויתם קדשים
כי קדוש אני: ¹⁷ וואם אב תקראו לאלהים השפט בבבלי

ועתה מرحמים: **כ** אַהֲבִים אֶל-יְהָוָה כָּנָרִים וּוֹתְשִׁבִּים
 וַיָּקֹר הָאָבָן אֶל-יְהָוָה: **כ** כִּי כֵן הַתְּקַשֵּׁטוּ לְפָנֵיכֶם נִמְרָחִים
 הַנְּשִׁים הַקְדְּשָׁתָה הַמִּיחָלוֹת לְאֶלְהִים בְּהַכְּנָעָן לִפְנֵי
 דָּרְכְיכֶם בְּגָנִים לְמַעַן יִבְטֹחוּ אֶל מַעֲשֵיכֶם הַטוֹבִים
 וְהִיא תַּחַת חֲרֵפָה אֶתְכֶם כְּפָעַל אָוֹן וְכָבְדוּ אֶת
 הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַפְּקָדָה: **כ** וְכֵן אַתֶּם הָאֲנָשִׁים שְׁבוּ עַמָּהֶן
 בְּעַלְיָהֶן: **כ** כִּשְׁרָה אֲשֶׁר שְׁמַעַה בְּקֹל אֶבְרָהָם וְתַקְרָא
 לוּ אֲדֹון אֲשֶׁר אָתָּן יִתְהַן לְהַלְבָּנוּ בְעַשְׂתָּכֶן הַטוֹב
 וְלֹא תִּרְאֶנָה מִפְחָד: **כ** וְכֵן אַתֶּם הָאֲנָשִׁים שְׁבוּ עַמָּהֶן
 בְּתַבּוֹנָה כִּי כָלִי רֶפֶה הָאָשָׁה וְתַנוּ לְהַכְּבּוֹד כִּי גַם לְהַן
 יִשְׁחַלְקָה בְּנַחַלָת מִתְנַת הַחַיִים פָּנָן חַכְלָאוֹ מִתְפָּלוֹתֵיכֶם:
כ וְסָופָר דָּבָר הַיּוֹכֵל כָּלֵם לְבָב אֶחָד בְּעַלְיָ חַמְלָה אַהֲבָה
 הָאֲחִים רְחָמִינִים וּמַתְקָבְלִים עַל הַבְּרוּאָה: **כ** וְאֶל תִּשְׁלַמְוּ
 רֶעָה תַּחַת רֶעָה אוֹ חֲרֵפָה תַּחַת חֲרֵפָה כִּי אִם תִּבְרְכֵוּ
 מִדְעָתֵיכֶם כִּי לְאַתָּן נִקְרָאתִים לְמַעַן תִּוְרְשָׁוּ אֶת הַבְּרָכָה:
כ כִּי אֲיַשׁ הַחֲפֵץ חַיִם אֲהָבָה יְמִים לְרָאֹת טֻבִּים יָצַר
 לְשָׁנוֹ מִרְעָעָוֹת וְשְׁפָטוֹי מִדְבָר מְרָמָה: **כ** וְיִסּוּר מִרְעָעָוֹת וְיִעְשֶׂה
 טֻבִּים יְבַשְׁקָה שָׁלוֹם וַיַּרְדְּפָהוּ: **כ** כִּי עַיִן יְהָוָה אֶל צִדְקִים
 וְאַזְנוֹ אֶל שְׁעוֹתָם וּפְנֵי יְהָוָה בַּעֲשֵׂי רָע: **כ** וְמוֹיִרְעָע
 לְכֶם אִם תִּקְנָאוּ לְעַשּׂת הַטּוֹב: **כ** אֶבְלָל אֲשֶׁרְכֶם נִמְמָתָה
 אִם תַּעֲנוּ לְמַעַן הַצְּדָקָה אֶךָ מַוְרָאֵם לְאַתְירָאָוּ וְלֹא
 תִּהְרִיצְיוּ: **כ** אֶת יְהָוָה אֱלֹהִים אֶתְחַשֵּׁב דָבָר בְּעֻנוֹתָה וּבְכִרְאוֹתָה לְכָל
 וְהַיּוֹ נִכְנִים תָּמִיד לְחַשְׁבָּן הַתְּחִילָה אֲשֶׁר בְּקָרְבָּכֶם: **כ** רֹוח
 שָׁאֵל אֶתְכֶם חַשְׁבָּן הַשְׁבָּן הַתְּחִילָה אֲשֶׁר בְּקָרְבָּכֶם
 שְׁלָמָה תַּהֲיוּ לְכֶם לְמַעַן יִבּשְׁוּ הַמְנָצִים דָרְכְיכֶם הַטוֹבָה
 בְמִשְׁיחָה בְּהַלְשִׁינָם אֶתְכֶם כְּפָעַל אָוֹן: **כ** כִּי טֻב לְכֶם
 אִם חֲפֵץ אֶל-יְהָוָה אֲשֶׁר הַעֲנוּ בְעַשְׂוֹתֵיכֶם הַטוֹב
 מִשְׁתַּعַנוּ בְעַשְׂוֹתֵיכֶם רָע: **כ** כִּי נִמְמָתָה שְׁעָנָה פָעָם
 אֶחָת עַל חַטָּאתֵינוּ הַצְּדִיק בְּعַד הַרְשָׁעִים לְקַרְבָּאָהָנוּ
 אֶל הָאֱלֹהִים הַוָּמֶת לְפִי הַבָּשָׂר וְיִחְיֵי בָרוֹחָה: **כ** אֲשֶׁר
 בּוּ הַלְּךָ וַיָּקֹרֵא נִמְמָתָה לְרוֹחָות אֲשֶׁר בְּמִשְׁמָר: **כ** אֲשֶׁר
 לְפָנֵיכֶם לֹא אָמַנְיוּ כִּאֲשֶׁר חַכָּה אֶל-יְהָוָה בְּאַרְךָ אַפָּו
 בִּימֵיכֶם בְּהַעֲשָׂוֹת הַתְּבָה אֲשֶׁר נִמְלְטוּ אֲלֵיכֶם מַעֲטִים
 וְהַם שְׁמַנָּה נְפָשּׁוֹת בְּמַיִם: **כ** וְזֹהֵא אָוֹת הַטְּבִילָה
 אֲשֶׁר כָּעֵת תַּשְׁוִיכָה נִמְמָתָה לְאַבְהָסִיר טְנוּף הַבָּשָׂר
 כִּי אִם בְּשָׁאֵל לְנוּ מִתְאַת אֶל-יְהָוָה רֹוח שְׁלָמָה עַל יְדֵי
 גְּזִפּוֹן פְּנִימָה בָרוֹחָה עֲנוֹתָה וְהַשְׁקָטָה אֲשֶׁר לֹא יִכְלָה:

3 **כ** כִּי כֵן הַנְּשִׁים הַכְּנָעָנה לְפִנֵּי בְּעַלְיָהֶן לְמַעַן
 נִמְמָתָה אֲשֶׁר אִינְם שְׁמַעַיִם לְדָבָר יִקְנוּ בָאַיִן אָמַר
 וְדָבָרִים עַל יְדֵי מַעֲשֵיכֶן הַנְּשִׁים: **כ** בְּרָאֹתָם כִּי תְּצִנְעָנָה
 לְכָת בְּיִרְאָה: **כ** וּפְאַרְכָן אֶל יְהָוָה מִבְחֹזָן בְּמַחְלָפָה
 שְׁעָר וְעָרֵי זְהָב וּלְבִשְׁתָמְלָצִים: **כ** כִּי אַתָּה אָדָם
 הַצְּפָן פְּנִימָה בָרוֹחָה עֲנוֹתָה וְהַשְׁקָטָה אֲשֶׁר לֹא יִכְלָה

הקים יושע המשיח: 22 אשר הוא לימון אלהים אחריו אשר עבר השמיימה ויכנעו לפני המלכים והרשויות ראהינה מה אפוא תהיה אחרית המקרים את בשורת אלהים: 23 הן צדיק כמעט יושע אף כי רשות וחוטא: והגבורות:

לכן גם המעניינים כרצון אלהים יפקדו את נפשותם ביד אלהים הברא הנאמן וויסיפו לעשות הטוב: 24

5 את הוקנים אשר בקרבתם איזהיר אני עמיים הוקן ועד עינוי המשיח ונם חבר לכבוד העתיד להגנות: 2 רעו את עדת האלהים אשר בידכם והשניהם עליהם לא באנס כי אם בנדוכה אף לא עקב בצע כי אם בנפש חפזה: 3 גם לא כמתעמרם בנהלת יהוה כי אם בהיותם מופת לצאן: 4 והיה בהגנות שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תבל: 5 וכן נם אהם הנערים הכוו לפניו הוקנים וחנרו כלכם שפלות רוח בהכנע איש לרעהו כי אלהים לצלים יליין ולענויים יתן חן: 6 השפלו נפשכם תחת יד אלהים החזקה למען ירומם אתכם בעתו: 7 השליכו עליו כל יהבכם כי הוא יdag לכם: 8 התעוררו שקדו כי מריבכם החטן משוטט כאריה שאג ומבקש את אשר יבלע: 9 ועמדתם ננדחו חזקים באמונה ודרשו כי ענויים כאלה באו נם על אחיכם אשר בעולם: 10 ואלהי כל החדר אשר קראנו לכבודו הנצחי במשיח יושע אחרי ענותכם מעת הוא ישלים ויחזק ויגבר וייסד אתכם: (ai¹⁶⁶ g¹⁶⁶) 11 לו הכבוד והען לעולמי עולמיים אמן: (ai¹⁶⁵ g¹⁶⁵) 12 ביד סלונוס האח הנאמן לכם כאשר אתה כחתי אליכם בדברים מעתים להזיר אתכם ולהעיר כי חסד האלהים הוה אשר עמדתם בו אמת הוה: 13 חברתכם אשר בבל הנבירה אתכם ומרקוס בני שאלים לשלומכם: 14 שאלו לשולם איש את רעהו בנסigkeit אהבה שלום

לכלכם אשר במשיח יושע אמן:

הקים יושע המשיח: 22 אשר הוא לימון אלהים אחריו אשר עבר השמיימה ויכנעו לפני המלכים והרשויות ראהינה מה אפוא תהיה אחרית המקרים את בשורת אלהים: 23 הן צדיק כמעט יושע אף כי רשות וחוטא: והגבורות:

4 עתה כאשר ענה המשיח בעדנו בבשר כן היו נם את מזוניים במחשבה היה כי המענה בבשר חדל מהטו: 2علمן אשר לא תחיו עוד לתאות בני אדם כי אם לרצון אלהים כל ימי היותם עוד בבשר: 3 כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות כחפץ הנויים בלבתנו בדרכי זמה ובתאות סכביין זוללי בשר ורדיי שכר ותועבות עברת האלילים: 4 ועל זאת תמהים המה ומגדפים כי לא תרצו עמהם לשטף בזמה כמויהם: 5 אשר יתנו חשבון לפני העתיד לשפט החיים והמתים: 6 כי על כן התבשרו נם המתים למען ישפו בבשר לפי דרך בני אדם וייחו ברוח לפי דרך אלהים: 7 הן קין הכל קרב לבן היו צנויים וערם להחפלה: 8 ולפניהם כל דבר אהבו איש את אחיו אהבה חזקה כי על רב פשעים הכסה האהבה: 9 והוא מארחים איש את רעהו בבל תלנות: 10 איש איש כמתן החסד אשר קיבל תערו איש לרעהו כנוברים ממנים על חסדי אלהים הרבים: 11 איש כי ידבר יהיו אמרדי אל ואיש כי יערת תה עזותו מותך החיל אשר חנוו אלהים למען יכבד אלהים בכל על ידי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והען לעולמי עולמיים אמן: (ai¹⁶⁵ g¹⁶⁵) 12 אהובים בכם בתוך כור עני למען נחכם אל נא תחמהו כאלו קרה לכם דבר זה: 13 כי אם שמהו על אשר חלק לכם בעינוי המשיח למען נם תשמהו ותעלטו בהגנות כבודו: 14 אם יחרפו אתכם למען שם המשיח אשריכם כי נחה עליכם רוח הכבוד רוח אלהים אצל מנאץ הוה ואצלכם נכבד: 15 רק אל יענה איש מכם כרצת או כנגב או כפעל אוון או כנכנס בפקדת אחרים: 16 ואם יענה כאחד המשיחים אל יבוש כי אם יודה לאלהים על הדבר

השנית לפטרוס

בחיותנו עמו בהר הקדש: ¹⁹ ועתה דבר הנבואה יותר קים אנחנו והטיבתם עשות אשר שם לבכם אליו כמו אל נר מאיר במקום אפילו עד כי יבקע אור היום וורה כוכב הנגה בלבבכם: ²⁰ וזאת תדרו ראשונה אשר כל נבואת המקרא איננה תלה בפרטון אדם מלבו: ²¹ כי מעולם לא יצא נבואה ברצון האדם כי אם ברוח הקדש אשר נשאם דבריו אנשי אלהים הקדושים:

2 ²² וגם נביאי שקר היו בעם כאשר היו נם בכם מורי שקר אשר יכנסו כתות משחיתות ובכחש במשל אשר קنم יביאו על נפשם כליוון פתאם: ²³ וربים ילכו אחריו תועבותם ובעבורה יתנו דרך האמת לנורפים: ²⁴ ובברדי בdry יעשו אתכם למחסר להם למען בצע אשר משפטם מעולם לא יתמהמה ושברם לא ינום: ²⁵ כי לא חס אלהים על המלאכים אשר חטאו כי אם הורידם לקבצי הרים ויסגורם בכבלי אפל לשמרם למשפט: ²⁶ *Tartaroο g5020* וגם על דורות קדם לא חס וישמר רק את נח השמיני קרא הצדק בהbayao את המבול על דור הרשעים: ²⁷ ואית ערי סדום ועמורה הפק לאפר והאשימים במחפה רישיםם למשל לאשר עתידים לעשות זמה: ²⁸ וויצל את לוט הצדיק אשר הלאוהו אנשי בלילה ההם בדרך ומתם: ²⁹ כי הצדיק הזה בשבעתו בתוכם האדיב את נפשו הישרה يوم יום בראותו ובשmeno מעשי רשותם: ³⁰ כי יודע יהוה להציג את חסידיו מנסיון ולחשך את הרשעים ליום המשפט להשיב נמולם להם: ³¹ ובביותך את ההלכהים אחורי הבהיר בתאות תבל ובזום את הממשלת עז פנים הלים בשידורותם לבם ולא יחרדו מחרף את השורות: ³² כי אשר אף המלאכים הנדרלים מהם בעז וכח לא יגדרם לפני יהוה במשפטם: ³³ והמה כבהתות הסכלות הנולדות רקם טבעם לכלך ולשחת יאבדו באבוד נפשם יען חרפו את אשר לא הבינו וישאו גמול עולתם: ³⁴ אשר

1 ³⁵ שמעון פטרוס עבד ישוע המשיח ושליחו אל אשר קיבל אמונה יקרה כשלנו בצדקה אלהינו ומושיענו ישוע המשיח: ³⁶ חסיד ושלום יהיו לכם למכביר בדעת האלהים וישוע אדניינו: ³⁷ באשר נברתו האלהיות נתנה לנו את כל אשר לחיים ולחסידות על ידי דעת הקורא אתנו בכבודו וחילו: ³⁸ אשר בהם נתן לנו הבטחות נדלות מאר ויקרות למן תקחו על ידן חלק בטבע אלהים בהמלטכם מכלוין התאהה אשר בעולם: ³⁹ בעבור זאת השתדל להעמיד באמונתכם את הצדקה ובצדקה את הדעת: ⁴⁰ ובדעת את הפרישות ובפרישות את האחו ובחואה את האהבה: ⁴¹ כי אם אלה המ贊ה ותרכינה בכם לא תתנה אתכם להיות בטלים ובלא עשה פרי לדעת אדניינו ישוע המשיח: ⁴² כי האיש אשר אין אלה לו עור הוא קצר הראות ושכח את טהרטו מהחטאתיו הראשונות: ⁴³ לכן אחותו הוסיף והשתדל לחזק את קרייתכם ובחירותכם כי בעשותכם זאת כשל לא תכשלו: ⁴⁴ כי כן יפתח לפניכם לרוחה המבויא אל מלכות עולם אשר לאדניינו ומושיענו ישוע המשיח: ⁴⁵ *g166* על כן לא אחדל להזכירם על אלה בכל עת נום כי ידעתם והחכוונתם באמת אשר היה לפנינו: ⁴⁶ ואחשב כי נכון להזכיר ולהעיר אתכם כל ימי היותי במשכן הזה: ⁴⁷ באשר ידעת כי מהר יעתק משכני כאשר נם גלה לי אדניינו ישוע המשיח: ⁴⁸ ואשתדל שיהיה לכם תמיד נם אחורי פשירתי וכורן הדברים האלה: ⁴⁹ כי הודענו אתכם נברות אדניינו ישוע המשיח ובאו לא בלבתנו אחורי הנדות מהכמות כי אם ראות היו עינינו את נדלהו: ⁵⁰ כי לך מאת אלהים האב יקר וכבוד בבא אליו קול מתוך הדרת כבודו לאמר זה בני ידידי רצחה נפשי בו: ⁵¹ ואת הקול הזה שמענו באזינו יצא משמי

עדנת יום לענג ייחשבו מטנפים ומום כם המותפנקים במדוחו נפשם ואכליהם ושתיים עמכם: ¹⁴ עינים להם מלאות נאים אשר לא תחלות מחתואו ואת נפשות הפתאים יצורדו ולב מלמד בצעם להם בני המאה: ¹⁵ את הדרך היישר עזבו ויתעו וילכו בדרך בלעם בן בעור אשר אהב שכר העולה: ¹⁶ ותהי לו תוכחת על חטאתו כי הבהמה האלמת דברה בקול אדם ות策ר באולת הקסם: ¹⁷ באורות בלי מים מה עבים נדפים בסערה אשר שמור להם חשך אפלת לעולם: ¹⁸ כי בדברם בגנותם דבריו שוא יצודו בהאות הבשר על ידי יונתם את אשר אך נמלטו מידי הhallלים בדרך תועה: ¹⁹ חפשה יבטיחו להם והם בעצםם עבדים לשחת כי האיש עבד לאשר נכבש ממננו: ²⁰ כי אחריו המלטם מטמאת העולם בדעתנו אדניינו ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והטבעו בתוכן ונכשוו אחריהם תהיה רעה מריאות: ²¹ טוב היה להם לא לדעת את דרך הצדקה מאשר ידעהו ונסנו אחריו מן המזווה הקדושה הנוסורה להם: ²² וויקר להם כאשר יאמר משל האמת הכלב שב על קאו והחזר עלה מן הרחצה להתגמל ברפש:

3 זאת היא האנרת השנית אשר אני כתב אליכם אהובים ובשתיין עיר בדרך הזכרה את תמתם לבככם: ² לזכר את הדברים הנאמרים מוקדם בידי הגביאים הקדשים ואת מצות אדניינו ומושיענו אשר נתנה בידינו השליחים: ³ וודיעו זאת לכם ראשונה כי באחרית הימים יבוא לצים הhallלים אחרי התאות נפשם ויתולצטו לאמր: ⁴ איה הבתחת בא כי מאיו שכבו האבות הכל עמד כמו מראשית הבריאה: ⁵ ונסתן מהם באשר לא יאבו לדעת כי מקדם קמו השמים והארץ בדבר אלהים מן המים ועל ידי המים: ⁶ ובמים אבדה תבל מאי כי נשטפה במיו המבול: ⁷ גם השמים והארץ אשר לפנינו נצפנו

165

הַרְאָשָׁוֹנָה לְיוֹחָנֵן

1

כבר זורח: 9 האומר כי ישנו באור והוא שנא את אחיו עודנו בחשך: 10 האהב את אחיו יעמוד באור וממושל אין בו: 11 והשנא את אחיו בחשך הוא ובחשך יתהלך ולא ידעagna הוא הלך כי החשך עור את עינו: 12 הנהני כתב אליהם הבנים יען כי נשלחו לכם חטאיכם למען שמו: 13 כתב אני אליהם האבות יען כי הכרתם אותו אשר הוא מראש כתב אני אליהם הבחרים יען כי התגנברתם על הרע כתב אני אליהם הילדיים יען כי הכרתם את האב: 14 כתבתם אליהם האבות יען כי הכרתם אותו אשר הוא מראש כתבתם אליהם הבחרים יען כי חזקתם ודבר האלים שכן בקרבתם והתגנברתם על הרע: 15 אל תאבהו את החלד ואת דברי החלד אם יאהב איש את החלד אין בו אהבת האב: 16 כי כל אשר בחילד תאות הבשר ותאות העינים וגאות הדzon איןנו מן אבינו כי אם מן החלד: 17 והחלד עבר עמו תאתו והעשה רצון אליהם יעדן לעדר: 18 ילדי הנה השעה האחרון באה וכאשר שמעתם כי בא צר המשיח כן עתה רבו צרי המשיח ובזאת נדע כי הוא השעה האחרון: 19 מאתנו יצאו אך לא משלנו היו כי אלו היו משלנו כי או היו עמדים עמו אבל למען יילו כי לא כלם משלנו המה: 20 ואות המשחה لكم מאת הקדוש וידעתם הכל: 21 לא כתבתם אליהם יען כי לא ידעתם את האמת אך יען כי ידעתם אתה ואשר כל צובינו מן האמת: 22 מי הוא הוכיח אם לא המכחש בישוע לאמור כי איןנו המשיח זה הוא צר המשיח המכחש באב ובבן: 23 כל המכחש בגין נס האב אין לו: 24 ואותם יקם נא בכם הדבר אשר שמעתם מראש ואם יקום בכם אשר שמעתם מראש או נס אתם תקומו בגין ובאב: 25 וההבטחה אשר הבטיחנו היא חי עולמים: 26 זאת כתבתם אליהם מפני מהתעים אתם: 27 ואות המשחה אשר קבלתם מאות

את אשר היה מראש אשר שמענו ובעינינו ראיינו אשר הבטנו ואשר מששו ידינו על דבר החיים: 2 והחיים נגלו ונרא ומידים אנחנו ומודיעים לכם את חי העולם אשר היו עם האב ונגלו לנו: 3 (aiōnios g166) את אשר ראיינו ושמענו נודעה לכם למען תחברו לנו נס אתם והתחברותנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח: 4 ואת זאת אנחנו לכם למען תחיה שמחכם שלמה: 5 וזהו הוא השםועה אשר שמענו ממנו וננד לכם כי האלים אור הוא וכל חשך אין בו: 6 אם נאמר כי יש לנו תחברות עמו ונתהלך בחשך הננו כובים ופעלנו איננה אמת: 7 אך אם באור נלך כאשר הוא באור הנה נתחברנו יחד ודם ישוע המשיח בנו יטהרנו מכל חטא: 8 אם נאמר כי אין בנו חטא הננו מטעים את נפשינו והאמת אין בנו: 9 ואם נודה את חטאינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את חטאינו ולטהרנו מכל עון: 10 ואם נאמר כי לא חטאנו לכוב נשימנו ודברו אין בנו:

2

בני הנהני כתב אליהם את זאת לבתי החטא ואם יחטא איש יש לנו מילץ לפני אבינו ישוע המשיח הצדיק: 2 והוא כפירה על חטאינו ולא על חטאינו בלבד כי גם על חטא כל העולמים: 3 ובזאת נדע כי הכרנו אותו אם נשמר כוב הוא והאמת אין בו: 5 אבל ואת מצוחז לא ישמר כוב הוא והאמת אין בו: 6 אבל השמר את דבריו בו נשלה באמת אהבת אליהם ובזאת נדע כי בו אנחנו: 6 האמר כי בו יעדן עליו להתהלך בדרך אשר נס הוא הלך: 7achi איןני כתב לכם מצוחה חדשה כי אם מצוחה ישנה אשר הייתה לכם מראש והמצוחה הישנה היא הדבר אשר שמעתם מראש מצוחה חדשה אני הודיע אשר היה הוא מושעכם מאיתם: 8 ועוד מצוחה חדשה אני כתב לכם אשר היה הוא מאיתם גם בו נס בכם כי החשך עבר והאור האמתי

עמדת בכם ולא הטרכו לאיש אשר ילמדכם כי אם אהינו: ¹⁷ ואיש אשר לו נכס הרים והוא ראה את אהינו חסר לחם וקפץ את רחמי ממוני איך תעמד בו אהבת אלוהים: ¹⁸ בני אל נא אהבת במלין ובלשון כי אם בפועל ובאמת: ¹⁹ ובזאת נדע כי מן האמת אנחנו ולפניהם נשקיית את לובתוינו: ²⁰ כי אם לבבנו וירושע אנחנו האלים נשגב הוא מלובבנו וידע את כל: ²¹ אהובי אם לבבנו לא ירשענו בטחון לנו באלהים: אהובי אם לבבנו לא ירשענו בטחון לנו באלהים: ²² וכל אשר נשאל מאותו נקבל כי נשמר את מצותיו ונעשה את הרצוי לפני: ²³ וזאת היא מצותו להאמין בשם בנו ישוע המשיח ולאהבה איש את רעהו כאשר צונו: ²⁴ והשמר את מצותיו יקום בו והוא בו ובזאת נדע כי הוא שכן בנו ברוח אשר נתן לנו:

4 אהובי אל האמינו לכל רוח כי אם בחנו הרוחות אם מאלהים מהה כי נביאו שקר רכיבים יצאו לעולם: ² בזאת תכירו את רוח אליהם כל רוח המודה בישוע המשיח כי בא בבשר מאלהים הוא: ³ וכל רוח אשר איןנו מודה בישוע האדון כי בא בבשר לא מאלהים והוא וזה הוא רוח צדקה המשיח אשר שמעתם עליו כי בוא יבא ועתה הנה הוא בעולם: ⁴ אתם הבנים הנכמים מאלהים ונתחמס אתם כי אשר בכם נדיל הוא מאשר בעולם: ⁵ הנה מן העולם על כן מהעולם ידברו והעולם ישמע אליהם: ⁶ ואנחנו מאלהים הידוע את האלים ישמע אליוינו ואשר איןנו מאלהים לא ישמע אלינו בזאת נכיר את רוח האמת ואת רוח התועה: ⁷ אהובי נאהב נא איש את רעהו כי האהבה מאלהים היא וכל אשר יאהב נולד מאלהים וידע את האלים כי האלים: ⁸ ואשר איןנו אהב לא יידע את האלים כי האלים הוא אהבה: ⁹ בזאת נראית אהבת האלים אהוי אהבה: ¹⁰ בזאת נראית אהבת האלים לנו כי שלח האלים את בנו את יהידו לעולם למען נחיה על ידו: ¹¹ בזאת היא אהבה לא שאנחנו אהבנו את האלים כי אם הוא אהב אותנו וישלח את בנו לכפרה על חטאינו: ¹¹ אהובי אם ככה אהב אנתנו

ככל עשה צדקה נולד ממנו: ¹²

3 ראו מה גדרה אהבת האב הנתוña לנו אשר נקרא בני האלים על כן העולם אין ידע אנתנו יען כי אותו לא ידע: ² אהובי עתה בנים לאלהים אנחנו עוד לא גנלה מהנה נהיה אך ירענו כי בהגלותו נרמה לו כי נראeo כאשר הוא: ³ וכל אשר לו תקווה כזאת יתהר את עצמו כאשר טהור נם הוא: ⁴ ככל העשה חטא נם פשע ב תורה הוא והחטא הוא פשע בתורה: ⁵ וידעתם כי הוא גנלה לשאת את חטאינו ובו אין חטא: ⁶ ככל העמד בו לא יחטא כל החוטא לא ראתו נם לא ידע: ⁷ בני אל יתעה אתכם איש העשה צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק: ⁸ והעשה חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מראש לאות גנלה בן האלים להחפר את פעולות השטן: ⁹ ככל הנולד מאלהים לא יחטא כי זרע בו יקום ולא יוכל להחטא כי מאלהים נולד: ¹⁰ ונודע בזאת בני האלים ובני השטן כל איש אשר לא יעשה צדקה איןנו מאלהים וכן כל אשר לא יאהב את אהוי: ¹¹ כי זאת היא השמואה אשר שמעתם מראש לאהבה איש את רעהו: ¹² לא כיון אשר היה מן הרעם וממש את אהוי ומදע הרגנו יען כי מעשיו היו רעים וממשי אהוי מושי צדיק: ¹³ אל תתמהו אהוי אם ישנא אתכם העולם: ¹⁴ אנחנו ידענו כי עברנו מן המות אל החיים על כי אהב את אהינו איש אשר לא יאהב את אהוי ישאר במוות: ¹⁵ ככל השנא את אהוי רצח נפש הוא יידעתם כי ככל רצח נפש לא יתקימו בו חי עולמיים: ¹⁶ בזאת הכרנו את אהבה כי הוא נתן את נפשו בעדנו נם אנחנו חיבים לחתת את נפשינו بعد (aiōnios g166)

הימים והדרם ושלשות לאחת המה: 9 אם נקבל עדות בני אדם דנה עדות האלים גדרלה ממנה כי זאת היא עדות האלים אשר העיר על בנו: 10 המאמין בבן האלים יש לו העדות בנפשו ואשר לא יאמין לאלים לכוב שמה יען לא האמין בעדות אשר העיר האלים על בנו: 11 וזהת היא העדות כי חי עולמים נתן לנו האלים והחיים האלה בבנו המה: (aiōnios g 166) 12 אשר יש לו הבן יש לו החיים ואשר אין לו בן האלים אין לו החיים: 13 זאת כתבתי אליכם המאמינים בשם בן האלים למען תרעון שיש לכם חי עולם ולמען תאמינו בשם בן האלים: (aiōnios g 166) 14 וזה הוא בטחוננו אליו אשר אם נשאל בדבר כפי רצונו ישמענו: 15 ומידעתנו כי ישמענו לכל אשר נשאל נדע גם זאת כי נשיג את המשאלות אשר שאלנו ממנו: 16 איש כי יראה את אחיו חוטא חטא את אשר לא למות שאל ישאל בעדרו ויתן לו חיים לכל אשר חטאו לא למות הן יש חטא למות על זה לא אמר לשאל בעדו: 17 כל מעשה שלא במשפט חטא דיא ריש חטא שלא למות: 18 ידענו כי כל הנולד מאת האלים לא ייחטא כי אשר ילד מאת האלים ישמר את נפשו והרע לא יגע בנו: 19 ידענו כי מאללים אנחנו וכל העולם ברע הוא: 20 וידענו כי בא בן אללים ויתן לנו בינה לדעת את האמות ובאמתינו אנחנו בבנו ישוע המשיח וזה הוא האל האמת והחי הульם: (aiōnios g 166) 21 בני השמרו לכם מן האלים אמן:

האללים נם אנחנו חיבים לאהבה איש את רעהו: 12 את האלים לא ראה איש מעולם ואם נאהב איש את רעהו האלים יעמוד בקרבנו ואהבתו נשלמה בנו: 13 בזאת נדע אשר בו נקום והוא בנו כי נתן לנו מרוחו: 14 ואנחנו חוזנו ונעדיה כי האב שלח את הבן מושיע העולם: 15 כל המודה כי ישוע הוא בן האלים האלים שכן בו והוא באלים: 16 ואנחנו ידענו ונאמנו באהבה אשר אליהם אהב אותנו האלים הוא אהבה והעמד באהבה עמד באלים והאלים עמד בו: 17 ובזאת נשלמה בנו אהבה בהיות לנו בטחון ביום הדין כי מכחו נם אנחנו בעולם הזה: 18 אין אימה באהבה כי אם אהבה השלמה תגרש את האימה כי אימה מעצמה ואשר באימהינו שלם באהבה: 19 אנחנו אהבים אותו כי הוא קדם לאהבה אותנו: 20 כי אמר איש אהב אני את האלים והוא שנא את אחיו כוב הוא כי אשר לא יאהב את אחיו אשר ראה שנא את אחיו איככה יוכל לאהבת האלים אשר אינו ראה אותו: 21 וזהת המצואה יש לנו מארו כי אהבת את האלים יאהב נם את אחיו:

5 כל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה זה ילד מאללים וכל האהבת את מולדיו יאהב נם את הנולד מארו: 2 בזאת נדע כי נאהבת את בני האלים באהבת את האלים ובשמרנו את מצותיו: 3 כי זאת אהבתם אליהם היה אשר שמר את מצותיו ומצותיו אין כבדות: 4 כי כל הנולד מאת האלים מנצחה את העולם ואמוןנתנו הנצחון המנצח את העולם: 5 מי הוא זה המנצח את העולם אם לא המאמין בישוע שהוא בן האלים: 6 זה הוא אשר בא בימים ובבגדים ישוע המשיח לא בימים בלבד כי אם בימים ובבגדים והרוח הוא המעד כי הרוח הוא האמת: 7 כי שלשה המה המעדים בשמות האב הדרבר ורוח הקודש ושלשות אחד המה: 8 ושלשה המה המעדים בארץ הרוח

השנית ליהנן

1 הזון אל הנבירה הבחירה ואל בניה אשר אני אהב אתכם באמות ולא אני לבדי כי אם גם כל ידעי האמת: ² למען האמות העמerta בקרבונו ונום תהיה עמו לעולם: ³ יהי עמכם חסד ורחמים שלום מאת האלים אבינו ומאת ארניינו ישוע המשיח בן האב באמת ובאהבה: ⁴ שמחתי למאך כי מצאתי מבני מתחללים באמת מצוה אשר קבלנו מאת האב: ⁵ ועתה מבקש אני מוך הנבירה ולא ככתב אלך מצוה חדשה כי אם את אשר הייתה לנו מראש לאהבה איש את רעהו: ⁶ זו זאת היא אהבה אשר נתה לך במצוות זאת היא המצוה אשר שמעתם מראש להתהלך בה: ⁷ כי מתעים רבים באו לעולם אשר אינם מודים בישוע המשיח כי בא בבשר זה הוא המתעה וצר המשיח: ⁸ חשמרו לכם פן תאבד ממנה פעתנו כי אם נכח משכורתנו שלמה: ⁹ כל העבר על תורת המשיח ואינו עמד בה אין לו אלהים והעמד בתורת המשיח יש לו גם האב גם הבן: ¹⁰ כל הבא אליכם ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אותו הביתה ולא חשאלו לו לשולם: ¹¹ כי השאלה של שלומו הוא משתף במשיו הרים: ¹² הרבה לי לכתב אליכם ולא חפצתי בוניר ובדיו כי אקווה לבוא אליכם ולדבר פה אל פה למען תהיה שמהתנו שלמה: ¹³ בני אחותך הבחירה שאלים לשולם אמן:

השליישית ליווחן

1

הוקן אל ניוס החביב אשר אמי אהב אותו באמת:² חביבי חפצי הוא כי ייטב לך בכל דבר ותחזק כאשר טוב לך בנפשך:³ כי שמחתי למאור כאשר באו אחים ויעידו על אמתך אשר מתחלק באמת אתה:⁴ אין לך שמחה נדולה מלהשמע את אשר בני יתהלך באמת:⁵ חביבי באמונה כל מעשיך עם האחים ועם הארכחים:⁶ אשר העידו על האבחן בפני הקהיל ואף熹 טוב לעשות בלוותך אתם כאשר יאהה לפני אליהם:⁷ כי בעבר שמו יצאו ולא לקחו מאומה מן הגויים:⁸ על כן חיבים אנחנו לקביל אתכם למען נהיה עוזרים לאמת:⁹ אני כתבתך אל הקהילה אך ריוטריפס המתואה להיות עליהם לראש אנחנו מקבלו אתנו:¹⁰ על כן בכאי אזכיר את מעשיהם אשר הוא עשה בספרו עליינו דברים רעים ולא דיו שלא יקבל את האחים כי נם ימנע את החפצים לקבל וינרשם מותוך הקהלה:¹¹ חביבי אל תרדף הרעה כי אם הטוב העשה טוב הוא מאלהים והעשה רע לא ראה את האלים:¹² על דימטריו העידו הכל ונעם האמות עצמה ונעם אנחנו מיעדים עליו יודעתם כי עדותנו היא נאמנה:¹³ זרבה לי לכתב ולא חפצתי לכתב אליך בדיו ובבנה:¹⁴ אבל אקווה לראותך במרה ופה אל פה ודבר:[(III)] John 1:15 שלום לך הרעים שאלים לשלומך שאל שלום הרעים לאיש איש בשמו:[

הנה יהוה בא ברבכetta קדרשו : ¹⁵ לעשות משפט בכלם ולחותה כל רשי עיר על כל מעשי רשעם ועל כל הקשות אשר דברו עלייו חטאיהם אנשי רשע : ¹⁶ אלה הם הרוגנים והמתהוננים ההלכים אחרי תאותיהם אשר פיהם ידבר עתק הדרי פנים עקב שחר : ¹⁷ וואתם האחובים וכרו את הדברים הנאמרים מקדם ביד שליחיו אדניינו ישוע המשיח : ¹⁸ בדברם אליהם לאמר הנה באחרית הימים יבוא לצים ההלכים אחרי תאות רשותם : ¹⁹ אלה הם הפרושים מן הצבור אנשי נפשיים ורוח אין בהם : ²⁰ וואתם האחובים הבנו באמונתכם הנעליה על כל בקדשתה והתפללו ברוח הקדש : ²¹ ושמורתם את נפשתיכם באהבת אליהם וחכitem לרחמי אדניינו ישוע המשיח לחיה העולם : ^(aiōnios g166) ²² הבדילו את אלה והתנהגו עמהם ברחמים : ²³ ואת אלה תושיעו באימה וחלצתם אותם מתוך האש וגולתם נם את הלבוש המגנאל בחלאת הבשר : ²⁴ ולאשר יוכל לשמרכם בבלי מכשול ולהעמיד אתכם בשון תמיימים לפני כבודו : ²⁵ לאלהים אשר לו לבודו החכמה המושיע אתנו לו הכבוד והנרגלה והען והמושלה מעטה ולעולם עד אמן : ^(aiōn g165)

1 יהודה עבד ישוע המשיח ואחי יעקב אל המקדשים אשר הם מקדשים באלהים האב ושמורים לישוע המשיח : ² רחמים ושלום ואהבה יהו לכם למכביר : ³ אהובי בהשתדרלי לכתב אליהם על דבר התשועה האחת לכלנו חובה היא בעני לזרעם במכתב אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקרים : ⁴ כי התננו לבוא מקצת אנשים הכתובים מזוֹה וכפרים באלהים המשל' היחיד ובאדניינו ישוע המשיח : ⁵ ויש את נפשי להזכיר אתכם את אשר כבר יעדתם כי הושיע יהוה את העם מצרים וישמד אדרוי כן את אשר לא האמין : ⁶ והמלאים אשר לא שמרו את משרתם כי אם עזבו את זבלם שמרם במסורתם עולם ובaphaelה למשפט היום הנדול : ⁷ (aiōdios g126) כאשר סדום ועמורה והערים סביבותיהם אשר הזנו כמונים וילכו אחרי בשר זר נהיו קרוי כי נמסרו למוסר אש עולם : ^(aiōnios g166) ⁸ וכן נם בעלי הצלמות אלה מטמאים את הבשר ואת המושלה יגאזו ואת השררות יחרפו : ⁹ ומיכאל שר המלאכים בהתחכו עם השטן וירב אותו על אדרות נוית משה לא מלאו לבו לחרין משפט גורפים כי אם אמר ינער יהוה בר : ¹⁰ אלה מגדפים את אשר לא ידעו ובדברים אשר יבינו מחק טבעים כבבמות הסכלות בחמה ישחיתו את נפשם : ¹¹ אויהם כי ברוך קין הלכו וישתקעו בתוועת בלעם לקבל שכר ובמרי קרח אבדו : ¹² הלא צוריו מכשול הימה בסעודתיכם של אהבה ובקלות ראש יאכלו וישתו עמכם ורעים את נפשם עננים הם בבל מים הנדרפים מנפניהם רוח עצי חרב באין פרי אשר מתו פעים ונעקרו : ¹³ משבורי ים עזים אשר ינרשו בשחתם ככבים תעים אשר חשך אפלה צפון להם עד עיד : ¹⁴ וגם חנוך השבעי לאדם נבא לאלה לאמר (aiōn g165)

אותו ואfell לרגליו כמה ווישת עלי יד ימינו ויאמר אל תירא אני הראשון והאחרון והח' : 18 ואתי מות והנני: כי לעולמי עולמים אמן ובידי מפתחות שאל ומוות: כי לעולמי עולמים אמן ובידי מפתחות שאל ומוות: (aiōn g165, Hades g96) 19 ועתה כתוב את אשת ראיות ואשר נעשה עתה ואשר עתיד להיות אחרי כן : 20 את סוד שבעת הכוכבים אשר ראיות בימינו ואת שבע מנרות הזוהר שבעת הכוכבים הם מלאכי שבע הקהילות ושבע המנרות אשר ראיות שבע קהילות הנה:

2 אל מלאך קהיל אפסוס כתוב כי אמר האחו בימינו שבעת הכוכבים המתהלך בתוך שבע מנרות הזוהר: 2 ידעתיך את מעשיך ואת عملך ואת סבלך וכי לא תוכל שאת הרשעים ותנסה את האמורים שליחים אנחנו ואינם והמצאים כובים: 3 ואתה נשאת הרבה ויש לך סבלנות ולמען שמי לא יעפת: 4 אך יש לי עלייך כי עזבת את האבותך הראשונה: 5 זכר אפוא כי מזה נפלת ושבה ועשה מעשיך הראשונים ואם לא הגני בא עלייך מהר ונשחטי מנוירך ממקומה אם לא תשוב: 6 אבל ואת היא לך כי תשנא את מעשי הניקליסים אשר שנאותים נם אני: 7 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהילת המנץח אתון לו לאכל מעץ החיים אשר בתוך נן עדן לאלהים: 8 ואל מלאך קהיל זמירנא כתוב כי אמר הראשון והאחרון אשר מות ויהי: 9 ידעתיך את מעשיך ואת צריך ואת רישך ואולם עשיר אתה ואת נדוף האמורים יהודים אנחנו ואינם כי אם כנסית השון: 10 אל תירא את אשר עלייך לשבל הנה עתיד המלישין להשליך מכם לבית המשמר למען ננסו והייתם בצרה עשרה ימים והיה נאמן עד מות יאנה לך עתרת החוים: 11 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהילות המנץח לא יונק במוות השני: 12 ואל מלאך קהיל פרגמוס כתוב כי אמר אשר לו חרב פיפויות החודה: 13 ידעתיך את מעשיך ואת מקום שבתק אשר שם כסא השטן ותדבר בשמי ולא

1 חoon ישוע המשיח אשר נתן לו האלים להראות את עבדיו את אשר היה במהרה והוא הודיעו בשלחו ביד מלאכו לעבדו יוחנן: 2 אשר העיד דבר האלים ועדות ישוע המשיח ואת כל אשר ראה: 3 אשרי הקורא ואשרי השמעים את דברי הנבואה ושמרם את אשר כתוב בה כי קרובה העת: 4 יוחנן אל שבע הקהילות אשר באסיא חסד לכם ושלום ממאה ההוה והיה ויבוא ומן שבעת הרוחות אשר לפני כסאו: 5 ומאת ישוע המשיח העד הנאמן ובכור מן המתים ועלין למלכי ארץ לו אשר אהב אתנו ובידמו נאלנו מהטאתיינו: 6 ויעש אתנו למלכים וכהנים לאלהים אביו הכבוד והעו לעולמי עולמים אמן: (aiōn g165) 7 הנה הוא בא עם העניים ורואה אותו כל עין נם אלה אשר דקרחו וספדו עלייו כל משפחות הארץ כן היה אמן: 8 אני האלף ואני הトー ראש וסוף נאם יהוה אלהים ההוה והיה ויבוא אלהי צבאות: 9 אני יוחנן אחיכם ונם חבר לכם בליך ובמלכות ובסבלנות למען ישוע המשיח היהתי בא אשר שמו פטמוס בעבר דבר האלים ובעבור עדות ישוע המשיח: 10 ואתי ברוח הקול המדבר אליו ויהי בפנוי וארא שבע מנרות ביום הארון ואשמע אחרי קול גדול כקול שופר: 11 ויאמר אני האלף ואני הトー הראשון והאחרון ואת אשר אתה ראה כתוב אל ספר ושלחו אל הקהילות אשר באסיא לאפסוס ולזמירנא ולפרגמוס ולתיאטרא ולסידריס ולפילדפיא וללודקיא: 12 ואפנן לדאות את הקול המדבר אליו ויהי בפנוי וארא שבע מנרות זהב: 13 ובתוך שבע המנרות דמותם בן אדם לבוש מעיל וחנור אוזר זהב על לבו: 14 ווראשו ושרו לבנים כצמר צהר כשלג ועינוי כלבת אש: 15 ומרגלאיו כעין נחשת קלל צדרופות בכור וקהלו כkol מים רבים: 16 ויהי לו ביד ימינו שבעה כוכבים ומפני וצאת חרב פיפויות חודה ופניו כשם המAIR בגבורתו: 17 וכראתי

שקרת באמונתי גם בימי אנטיפס עדי התאמן אשר נהרג אצלכם מקום מושב השטן: ¹⁴ אך מעט יש לומר כי שם עמק אנשים דבקים בתורת בלעם אשר הורה את בלק לחקת מכתש לפניהם בני ישראל לאכל מזבחו אלילים ולגנות: ¹⁵ וכן אמר נם בר אנסים דבקים בתורת הניקלסים אשר שנאתי: ¹⁶ שוכבה ואם לא כי עתה אבואה עלייך מהרחה ונלחמתי בסכום בחרב פי: ¹⁷ מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהילות המנצח אכלילנו מן המן הננוו ונתתי לו אבן לבנה ועל האבן מפתח שם חדש אשר לא ירענו איש זולתי המקובל: ¹⁸ ואל מלאך קהל תיאטריא כתוב כי אמר בן האלהים אשר עינוו כלבת אש ומרגלתו כעין נחשת קלל: ¹⁹ ידעתיך את מעשיך ואהבתך ואמנונך ועבורתך וסבלך וכי מעשיך האחרונים רבים הם מן הראשנים: ²⁰ אך מעט יש לי עלייך כי תניח את האשא איזבל האמרת כי היא נביאה ללמד ולהתעורר את עבדיו לzonות ולאכל זבחו אלילים: ²¹ ואתן לה זמן לשוב והוא מאנה לשוב מהונזיה: ²² והני מפיל אתה על מטה ואת המנאים אתה בצרה נדולה אם לא ישבו מעשיהם: ²³ והרנתי במוות את בניה וידעו כל הקהילות כי אני חקר כלויות ולב ונתתי לכם לכל איש כפרי מעלייו: ²⁴ אבל אמר אני לכם ולשאר הנמצאים בתיאטריא כל אשר אין להם הלקח ההוא ולא ידעו את עמקות השטן כאשר הם מתהלהים לא אשם לכם משא אחר: ²⁵ אפס מה שיש לכם החזקון בו עד כי אבוא: ²⁶ והמנצח ושמיר את מעשי עד עת קץ אתן לו שלטן על הנוגים: ²⁷ וורעם בשבט ברזיל ככלי יוצר יונפיצו כאשר קבלתו גם אני מאת אבי: ²⁸ ונתתי לו כוכב השחר: ²⁹ מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהילות:

3 ואל מלאך קהל סדריס כתוב כי אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים ידעתיך את

אדניינו לחתת כבוד והדר ועוז כי אתה בראשת הכל
ואלה בראשת עורותות ולמשח עניין קלורית למען
והכל בראזונך היו נבראו:

5 וארא בימין היישב על הכסא ספר כתוב פנים
ואחור וחתום בשבועה חתמו: ² וארא מלאך אביר
קורא בקול נדול מי הוא הכוח לפתח הספר ולהתיר
את חותמו: ³ ולא יכול איש נם בשמיים נם בארץ נם
מתחת לארץ לפתח את הספר או להביט אליו: ⁴
ואבך בכיו נדול על אשר לא נמצא איש זכה לפתח את
הספר ולקרוא בו או להביט אליו: ⁵ ויאמר אליו אחד
מן הוקנים אל תבכה הנה נצח האירה אשר הוא משבט
יהודיה שרש דוד לפתח את הספר ולהתיר שבעת
חותמיו: ⁶ וארא והנה בין הכסא וארבעה החיות ובין
הזקנים שעמדו כמו טבוח ולו שבע קרנום ושבעת
ענינים אשר הם שבעה רוחות האלדים השלוחים אל
כל הארץ: ⁷ ויבא ויקח את הספר מימין היישב על
הכסא: ⁸ ויהי בקחתו את הספר ויפלו לפני השה
ארבעה החיות ועשרים וארבעה הוקנים ואיש איש כנור
בידיו וקערות זהב מלאת קטרת אשר הנה תפולות
הקדושים: ⁹ ווישרו שיר חדש לאמר לך הנה לחתת
את הספר ולפתח את חותמו כי אתה נשחתת ובדמך
קניתנו לאלהים מכל משפחה ולשון וכל עם וגוי:
¹⁰ ותעש אתם מלכים וכחנים לאלהינו וימלכו על
הארץ: ¹¹ וארא ואשמע קול מלאכים רבים סביב
לכסא ולחיות ולזקנים מספרם רבו רבבות ואלפי
אלפים: ¹² קראים בקול נדול הנה לשחתה בלקחת
עו ועשר וחכמה נבורה והדר וכבוד וברכה: ¹³ וכל
בריה אשר בשמיים ובארץ ומתחת לארץ ואשר על
הים וכל אשר בהם את כלם שמעתי אמרים לאמר
ליישב על הכסא ולשה הברכה והדר והכבוד והעו
לעלמי עלמיים: ¹⁴ ^(א) ¹⁶⁵ ותאמRNAה ארבע החיות
אמן ועשרים וארבעה הוקנים נפלו על פניהם ושתחו
עתרותיהם לפני הכסא לאמר: ¹⁵ ^(א) ¹⁶⁵ לך הנה
לחי עלמי העולמים:

בаш למען העשיר ובנדים לבנים למען תחכשה בהם
ואלה בראשת עורותות ולמשח עניין קלורית למען
תרא: ¹⁶ אני את כל אשר אהב אוכחים ואיסרים לכון
תשקד ותשוב, הנה עמד לפתח ודק והיה כי ישמע
איש לקול ופתח הפתח אבוא אליו לסעוד עמו והוא
עמד: ¹⁷ המנצח אתנו לשכת אתי על כסאי כאשר
נ匝חתי נם א נכי ואשב את אבי על כסאו: ¹⁸ מי אשר
ازן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקחלות:

4 ויהי אחר הדברים האלה וארא והנה פתח
נפתח בשמיים והקהל הראשון אשר שמעתו בקול
שופר מדבר אליו אמר עליה הנה וארא את אשר היה
יהיה אחריו כן: ¹⁹ וכרגע היהתי ברוח והנה כסא נרא
בשמיים ואחד ישב על הכסא: ²⁰ והישב מראתו כמראה
אבן ישפה ואדם וקשת סביב לכסא ומראיה כעין
הכסאות ראייתי את ארבעה ועשרים הוקנים ישבים
והם לבשי בגדים לבנים ועתרות זהב בראשיהם:
ומן הכסא יוצאים ברקים ורומים וקולות ושבעת
לפידי אש בערים לפני הכסא אשר הם שבעה רוחות
האלדים: ²¹ ולפני הכסא ים זוכיות כעין קרח
ובין הכסא וסביב לכסא ארבע חיות מלאות עיניהם
מלפניהם ומאחריהם: ²² ודמותה החיים הראשונה
כאירה והחייה השנייה כשור ופני החייה השלישית
כפני אדם ודמותה החיים רביבים ולבנייה
ולכל אחת מאربع החיות שכנפים מסביב ולפניה
הנה מלאות עיניהם ואני דמי להן יומם ולילה ואמרות
קדוש קדוש יהוה אלהים צבאות היה ווה
יובא: ²³ ומדרי תה החיים כבוד והדר ותודה ליישב על
הכסא אשר הוא חי לעולמי עלמיים: ²⁴ ^(א) ¹⁶⁵ אז
יפלו עשרים וארבעה הוקנים על פניהם לפני הישב
על הכסא והשתחו לחיו לעולמי העולמים ושמו את
עתרותיהם לפני הכסא לאמר: ²⁵ ^(א) ¹⁶⁵ לך הנה

ולא כאשר פתח השה אחד מן שבעה החתומות הנדרולומי יכול להתייצב: ¹⁷ כי בא יום עברתו ואשמעו אחת מאربع החותמות מדרבתה כקהל רעם לאמר בא ו/orה: ² ואביש והנה סוס לבן והרכב עליו קשת בידו ותנתן לו עטרה ויצא מנץ' ולמען ניצח: ³ וכפתחו את החותם השני ואשמע את הحياة השנייה אמרת בא ו/orה: ⁴ וויצא סוס שני והוא אדם ורכב עליו נתן לשאת את השלום מן הארץ למען יחרנו איש את אחיו ותנתן לו חרב נורולה: ⁵ וכפתחו את החותם השלישי ואשמע את הحياة השלישי אמרת בא ו/orה ואביש והנה סוס שחיר והרכב עליו מאזנים בידו: ⁶ ואשמע קול מזוק ארבע החותמות לאמר קב חטים בדינר ושלשה קבאים שעירים בדינר ואת השמן והיין אל תשחח: ⁷ וכפתחו את החותם הרביעי ואשמע את הحياة הרביעית אמרת בא ו/orה: ⁸ ואביש והנה סוס ידרק והרכב עליו שמו המות ושאלול יוציא לרגלייו ויתנתן להם שלטן על רביעית הארץ ⁹ להמית בחרב וברעב ובדבר ובחית הארץ: ¹⁰ Hades 986 וכפתחו החותם החמישי וארא מהחת למזבח את נפשות הטבוחים על קול גדול ויאמרו עד מתי היהת להם: ¹¹ ויווזקו בדינר גדול ויאמרו עד מלאת מספר אדרני הקדוש והאמתי לא תשפט ולא תקום את דמיינו מישבי הארץ: ¹² בויתן לאיש איש מהם שמלה לבנות העברים חבירים ואיהם העתידים להרגן כמותם: ¹³ וארא בפתחו את החותם השישי והנה רعش גדול היה ויקדר המשמש כשק שער והירח הנהפק לדם: ¹⁴ וכוכבי השמים נפלו ארצת אשר תנע תאננה ברוח חזקה והשליכה פניה: ¹⁵ והשמות משו ספר גנול וכל הרים ואיל הרים ומוקומם: ¹⁶ ומלכי הארץ והרזנים ושרי התחבאו במערות ובסלעי הרים: ¹⁷ ויאמרו אל הרים ואל הסלעים נפלו עליינו וכסנו מפני היישב אמרן: ¹⁸ g165 (א'ז) יונן אחד מן חזנים ויאמר אליו אלה המלבושים בגדיו לבן מי המה ומאי בא: ¹⁹ ואמר אליו אדני אתה ידעת ויאמר אליו אלה הם הבאים מין

הארץ משאר קלות שופר שלושת המלכים העתידיים הצרה הגדולה ויכבסו את שמלהם וילבינום בדם השה: ¹⁵ וכן הנם לפני כסא האללים ומשרתים אותו להתקע:

9 **וְהַמֶּלֶךְ הַחַמִּישִׁי תַּקֵּעַ בְּשׁוֹפֶר וְאֶרְאָ כּוֹכֵב נָפֵל**
מן השמיים לארץ ויתן לו מפתח באר התהום: (Abyssos: 12)
ויפתח את באר התהום ויעל עשן מן הבאר כעשן כבשן גדרול וייחשך השמש והركיע מקייטר הבאר:

13 **וּמִן הַקִּיטָּר יֵצֵא אַרְבָּה עַל הָאָרֶץ וַיַּנְתֵּן**
(Abyssos g12)

לهم שלטן שלטן עקרבי הארץ: **4** **וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם**
אשר לא ישחטו את עשב הארץ ולא כל ירך ולא כל עץ כי אם את בני האדם אשר אין להם חותם אלהים במצחותם: **5** **וְלֹא נָתַן לָהֶם לְהִמִּיתָם רַק לְהַכְּאֵיכֶם**
חמשה חדשים וכאכט ככאב איש אשר יכהו העקב: **6** **וּבִמְיִם הַהֵם יִבְשְׁוּ בְנֵי אָדָם אֶת הַמּוֹת וְלֹא יִמְצָא הָאָדָם**
וישאלו את נפשם למות והמות יברח מהם: **7** **וַיְהִי**
מראה הארץ כדמות סוסים ערוכי מלחמה ועל ראשם כעטרות כעין זהב ופניהם כפני אדם: **8**
ושער להם כשער נשים ושניהם שני אדריה: **9** **וּשְׁרִינִים**
לهم כשרני ברול וקול כנפיים כkol מרכבות סוסים רבים הרצים למלחמה: **10** **וַיַּגְבֹּו לָהֶם כּוֹנְבוֹת עֲקָרִים וְעַקְצִים בְּגַבְוֹתָם וְהַשְׁלִטָו לְעֵנוֹת אֶת בְּנֵי**
הָאָדָם חִמְשָׁה חֲדִשִּׁים: **11** **וְוְמֶלֶךְ הַתְּהוּם הָוּ מֶלֶךְ עָלָיהם וְשָׁמוֹ אֶבְדּוּ בְּעַבְרִית וְהָוּ אַפּוֹלְיוֹן בְּלֶשׁוֹן יּוֹן:** (Abyssos g12) **12** **הַצְּרָה הַאַחַת חַלְפָה הַלְּכָה לָהּ**
וותגה באות אחריה עוד צרות שתיים: **13** **וְהַמֶּלֶךְ**
השוי תקע בשופר ואשמע קול אחד מארכבע קרנות מזבח הזוחב אשר לפני אלוהים: **14** **וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ**
השוי אשר השופר בידו תחר את ארבעה המלכים כיי מרים והוא: **15** **וְהַמֶּלֶךְ הַרְבִּיעִי תַּקֵּעַ בְּשׁוֹפֶר וְתַכֵּה**
שלשיות המים לעלנה ורבים מבני אדם מתו מן המים ולחדש ולשנה להמית שלשיות בני האדם: **16** **וַיְהִי**
מספר צבאות הפרשים שתירובו רכבות ואני שמעתי וכן נם הלהלה: **17** **וְכֹן רָאִיתִי בְּמַרְאָה אֶת הַסּוֹסִים וְרַכְבֵּיהם**
במרום הרקיע הקורא בקול גדול אווי אווי לישבי

הצהה הגדולה ויכבסו את שמלהם וילבינום בדם בהיכלו יום ולילה והישב על הכסא יtan משכנו עליהם: **18** **לֹא יַרְעֶב עוֹד וְלֹא יִצְמָא וְלֹא יִסְמַשׁ וְשָׁרֶב:** **19** **כִּי הַשָּׁה אֲשֶׁר בַּתּוֹךְ הַכְּסָא הוּא יְרֻעָם וְעַל מְבוּעִי מִים חִים יְנַהֵּל וְמַחְאָה אֲלֵיכֶם כָּל דְּמֹעָה**
מענייהם:

8 **וְכִפְתָּחוּ הַחֹותָם הַשְׁבִּיעִי וְתַהְיִי דְמָמָה בְּשָׁמִים**
כחזי שעה: **2** **וְאָרֶא אֶת שְׁבַעַת הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר עַמְּדוּ**
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיַּנְתֵּן לָהֶם שְׁבַעַת שׁוֹפְרוֹת: **3** **וַיַּבְאֵ**
מֶלֶךְ אֶחָד וַיָּנֶשׁ אֶל המזבח ומחתה והב בידו ותנתן לו קטרת הרבה לחתה עם תפנות כל הקדרים על מזבח הזוחב אשר לפני הכסא: **4 **וְעַל עַשְׁן הַקְּטָרָת**
עַם חִפְלוֹת הַקְּדָשִׁים מִיד הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים: **5** **וַיַּקְרְבֵּן**
וְיִשְׁלַׁךְ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי קּוֹלֹת וּרְעִמִּים וּבְרִקִּים וּרְעִשִּׁים
וְשְׁבַעַת הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּיָּדָם שְׁבַעַת הַשׁוֹפְרוֹת
התעדתו לתקע: **7** **וְהַמֶּלֶךְ הָרָא שׂוֹן תַּקֵּעַ בְּשׁוֹפֶר**
ויהי ברד ואש בלולים בדם ותשליך ארצתה ותשרפ שלשיות העץ וכל ירך שעב נשרף: **8** **וְהַמֶּלֶךְ הַשְׁנִי**
תקע בשופר והנה כדמות הר גדרול עבר באש השלך אל תוך הים ותהי שלשיות הים לדם: **9** **וְתַהְמָת** שלשיות כל נפשחיה אשר ביום ושלשיות האנויות נשחתה: **10** **וְהַמֶּלֶךְ הַשְׁלִישִׁי תַּקֵּעַ בְּשׁוֹפֶר וַיַּפְלֵל** מן השמיים כוכב גודל עבר כל פיד ויפל על שלשיות הנהרות ועל מעינות המים: **11** **וְשָׁם הַכּוֹכֵב נִקְרָא לְעֵנָה וְתַהְיֵה** שלשיות המים לעלנה ורבים מבני אדם מתו מן המים כי מרים והוא: **12** **וְהַמֶּלֶךְ הַרְבִּיעִי תַּקֵּעַ בְּשׁוֹפֶר וְתַכֵּה** שלשיות השמש ושלשיות הירח ושלשיות הכוכבים למען תחשך שלשיותם והיום לא יאיר שלשיותם **13** **וְאֶרְאָ אֶשְׁמָעָם** מלך אחד מעופף במרום הרקיע הקורא בקול גדול אווי אווי לישבי**

22 ויאמר אליו עלייך לשוב להנבא עוד על עמים ונויים ולשנות מלכים רבים:

11 ויתן לי קנה דומה למטה ויעדך המלאך ויאמר קום ומד את היכל יהוה ואת המזבח ואת המשתחים בו: 2 ואת החצר אשר לפניה להיכל השך חוצה ואל תמדנה כי נתנה לנוים ורמסו את העיר קדרה ארבעים ושנים חדשים: 3 ואtan לשני עדי ונבאו ימים אלף ומאותים וששים מתקכים בשקים: 4 אלה הם שני היזמים ושתי המנרות העמדים לפני אלה הארץ: 5 וכי יבקש איש להרע להם תצא אש מפיהם ואכלת את איביהם וכן כל המבקש להרע להם מות יומת: 6 ולחם השולטן לעצר את השמיים ולא יהיה מטר בימי נבאותם וישלטו על המים להפכם לדם ועל הארץ להכתה בכל גגע מידי ייחפכו: 7 ואחרי השלימים עדותם החיה העלה מן תחתום תעשה עמם מלחמה ותוכל להם והרגתם: (Abyssos g12) 8 והיתה נבלתם ברחוב העיר הנדולה הנקראת כפי הרוח בשם סדום ומצרים אשר שם נצלב גם ארנינו: 9 ורבים מן העמים והמשפחות והלשנות והנוים יראו את נבלתם ימים שלשה וחצי ולא יתנו את גויהם לשום בקברים: 10 וישבי הארץ ישמחו עליהם ויעלוו וישלחו מנוט זה לזה כי שני הנביאים האלה הכאיבו את ישבי הארץ: 11 ויהי אחרי ימים שלשה וחצי ותבא בהם רוח חיים מאת האלים ויעמדו על גנלייהם ואימה נדולה נפללה על כל ראייהם: 12 ויישמעו קול נדול מן השמיים מדבר אליהם לאמר עלogene ויעלו בענן השמייה ושנאיהם ראים איהם: 13 ובשעה ההיא היה רעש נדול ותפל עשרית העיר ושבעת אלפים שמות בני אדם נהרגו ברעש והנשדים רעדה אחורות ויתנו כבוד לאלהי השמיים: 14 הזרה השנייה חלפה הילכה לה ותנה הזרה השלישית מהריה תבוא: 15 והמלאך השביעי תקע בשופר ויהי קלות נדולים

אשר שריגותיהם כעין אש ותכלת וגפרית ורashi הסוסים בראשי אריות ותצא מפיהם אש וקיטור וגפרית: 18 ותמת שלישית בני אדם בשלש האלה באש ובקיטור ובגפרית היצאות מפיהם: 19 כי כה הסוסים בפיים כי זנובותם דומים לנחשים ויש להם ראשים וביהם ישחיתו: 20 ושאר בני אדם אשר לא נהרגו במניפות האלה בכל זאת לא שבו ממעשי ידיהם מהשתחות עוד לשדים ולעכבי זהב וכסף ונחשת ואבן וען אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יהלכו: 21 ולא שבו מדרכם לרצח ולכשף ולזנות ולנגב:

10 וארא מלאך אחר אביר יורד מן השמיים והוא עטה ענן ועל רשו כמראה קשת הענן ופניו כשמש ורגליו כעמודי אש: 2 ובידו ספר קטן פתוח וישם את רגלו ימינו על הים ואת שמאלו על הארץ: 3 וירקא בקהל נדול כאשר ישאג הארץ ובראו דברו שבעת הרעמים בקולותיהם בקהלותיהם: 4 וכדבר שבעת הרעמים בקולותיהם חפצתי לכתב ואשמע קול מן השמיים לאמר חתום את אשר דברו שבעת הרעמים ואל תכתב זאת: 5 והמלאך אשר ראיינו עמד על הים ועל הארץ הרם ידו אל השמיים: 6 ושבע בחו עולמי העולמים אשר בראה את השמיים וכל אשר בהם והארץ וכל אשר בה והים וכל אשר בו כי לא היה עוד זמן: 7 אך בימי קול המלאך השביעי עוד זמן: (aiōn g165) 7 אך בימי קול המלאך השביעי בעת עמדו לתקוע ונשלם סוד האלים כאשרبشر את עבדיו הנביאים: 8 והקהל אשר שמעתי מן השמיים שב לדבר אליו לאמר לך וקח את הספר הקטן הפתוח אשר ביד המלאך העמד על הים ועל הארץ: 9 ואבא אל המלאך ואמר לו תנה לי את הספר ויאמר אליו קח ואכל אותו וימר לבטן אבל בפיך יהיה מתוק כרבש: 10 ואכח את הספר מיד המלאך ואכלתו ויהי בפי כרבש למתק ואחריו אכלו אותו וימלא בטני מרורים:

בשים ויאמרו הנה ממלכת העולם היה לאידינו **16** ולמשיחו והוא מלך לפלמי עולמים: **16** (א"ו ג'ז) ושרים וארבעה חזנים היישבים לפני האלים על כסאותם נפלו על פניהם ושתחו לאלהים: **17** ויאמרו מודים אנחנו לך יהוה אלהים צבאות הארץ והיה ייכוא כי לבשת עזך הנדול ותמלך: **18** והננים קצפו ייבא קצף ועת המתים להשפט ולתת שכר לעבדיך הנבאים ולקדרים וליראי ש马克 למקטנם ועד נדולם ולהשחיתת משיחת הארץ: **19** ויפתח היכל יהוה בשם וירא ארון בריתו בהיכל ויהי ברקים וקלות ורעמים ורעש וברד כבד:

לهم עדות ישיע:

13 ואהי עומד על חול הום וארחיה עליה מן הים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים ועל קרניהם עשרה כתרים ועל ראשיה שם גדרופים: **2** והחיה אשר ראיי מראה כנמר ורנליה כרגני דב ופיה כפי אריה ויתן לה הגניין את כחו ואת כסאו וממשל רב: **3** וארא והנה אחד מראשה כפצוע עד מוות ומכת מוות אשר לו נרפא ותשוטטם כל הארץ אחריו היה: **4** ווישתו לתרין אשר נתן ממשלה להחיה ושתחו להחיה ויאמרו מי ירמה להחיה מי יוכל להלחם אתה: **5** ווינתן לה פה ממלל גדרות ונאותה ושלטן נתן לה להלחם ארבעים ושנים חדשים: **6** ופתחה את פיה לנאה אל האלים ותגאץ את שמו ואת משכנו ואת החנים בשם: **7** ווינtan לה לעשותה מלחה עם הקדרים ולנצחם ותנתן לה ממשלה על כל משפחה עם עם ולשון וגוי: **8** ווישתו לה כל ישבי הארץ אשר לא נכתבו שמותם בספר החיים אשר לשא הטבוח מיום הוסד תבל: **9** וכל אשר אזן לו ישמע: **10** כל המוליך לשבי יلد בשבי וכל הרגן בחרב הרני והרג בחרב בזיה סבלנות ואמונה הקדרים: **11** וארא היה אחרית עליה מן האדמה ולה קרנים כקרני שמה ומדברת כתניין: **12** ויהיא עשה כל

12 ואות נדולה נראית בשם אשר המשמש לבשה והירח תחת רגליה ועל דasha עטרת שנים עשר כוכבים: **2** והיה הרה ותזעך בחבליה ותקש בילדת: **3** ותרא אותן אחרית בשם ותגין נדול אדם כאש ולו שבעה ראשים ועשר קרנים ועל ראשי שבעה כתרים: **4** ווינבו סחוב מן השם שלישית הכוכבים וישליךם ארצתה ויתיצב התרין לפני האשה הילה לילדת למען בלו אט בנה בילדת: **5** ותולד בן זכר העתיד לדעות כל הנום בשכט ברזול וילקח בנה אל האלים ואל כסאו: **6** והחיה ברחה המדברה אשר שם הוון לה מקום מאת אליהם למען יכולות שם ימים אלף ומאותם וששים: **7** ותהי מלחמה בשם מיכאל ומלאכיו נלחמים בתניין והתרין נלחם ומלאכיו: **8** וולא התזקקו ונגמ נקונם לא נמצא עוד בשם: **9** וווטל התרין הנדול הנחש הקדמוני אשר נקרא שמו מלשין ושתן המדייח תבל כליה הוא הוטל ארצתה ומלאכיו עמו הוטלו: **10** ואשמע קול גדול בשמיים ויאמר עתה באה ישועת אלהינו ועו ז מלכותו וממשלה משיחיו כי הורד שוטן אנחנו העמד לשטנם לפניו אלהינו יומם ולילה: **11** וויהם נצחחו למען דם השה ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם עד

ומעינות המים: 8 ומלאך אחר בא אחריו ויאמר נפלת נפלת בכל העיר הנדולה כי השקחה כל הגנים מין חמת תונתה: 9 ומלאך שלישי בא אחריהם ויאמר בקהל נдол כל אשר ישתחוו לפני החיים ולפני צלמה ונשא את תוה על מצחו או על ידו: 10 גם הוא שתה ישתה מין חמת אליהם יין בלוו מחול הנמסך בкус עצמו ויענה באש וגפרית לפני המלאכים הקדושים ולפני השה: 11 ועשן ענוים יעלה לעולמי עד ולא ימצאו מנוחה יומם ולילה המשתחווים לחייה ולצלמה ואשר ישא אתתו שמה: 12 בזה סבלנות קדושים בזה השמורים את מצות האלים ואת אמונה ישוע: 13 ואשמע קול מן השמיים מדבר אליו כתב אשרי המתים אשר ימתו באדורן מעתה אמנים כן אמר הרוח למען ינוחו מעולם ומעשיהם הילך ילכו אחריהם: 14 וארא והנה ענן בהיר ועל הענן יש כדרמות בן אדם ועל ראשו עטרת זהב ובידו מגן מلطש: 15 ומלאך אחר יצא מן ההיכל ווועק בקהל נдол אל הישב על הענן לאמר שלח מגן וקצר כי בא העת לקצר כי יבש קציר הארץ: 16 וישלח הישב בענן את מגנו בארץ והארץ נקצרה: 17 ומלאך אחר יצא מן ההיכל אשר בשם נם לו מגן מلطש בידו: 18 ויצא מלאך אחר מן המזבח ומנשלו על האש ויקרא קול נдол אל אשר בידו המגן המלטש לאמר שלח מגן המלטש ובצר את גפן הארץ כי בשלו ענבייהם: 19 יונף המלאך את מגנו על הארץ ויבצר את אשכלה גפן הארץ וישליךם בנת חמת אליהם הנדולה: 20 ותדרך הנת מחוון לעיר ויצא דם מן הנת עד רסני הסוסים דרך אלף וש מאות ריס:

15 וארא את אחרת בשם נдолה ונפלאה שבעה מלאכים הנשאים את שבע המכות האחרנות כי בהן כליה זעם אליהם: 2 וארא כים זוכית בלוול באש ואת המתנברים על החיים ועל צלמה ועל תוה ועל מספר

פקודי החיים הראשונה בפניה ומביאה את הארץ ושכבה להשתחות לחייה הראשונה אשר נרפא מכת מוות אשר לה: 3 ונתנתן אותן נדלות וنم אש מן השמים תוריד ארצתה לעני בני אדם: 14 ותתעה את ישבי הארץ על ידי האותות אשר נתן לה לעשותות בפני החיים אמרה אל ישבי הארץ לעשות צלם לחייה אשר הכתה מכת חרב ותחי: 5 ווינתן לה לחת רוח בצלם החיים למען דבר ידך צלם החיים ועתה כי כל אשר אמין משתהווים לצלם החיים מוות יומתו: 16 ותעש כי כלם למקפן ועד נдол אם אביוון ואם עשר נם בני החרים גם העבדים יתו תוו על רדי ימנים או על מצחטם: 7 ווכי לא יכול לknوت או למכר כי אם בהיות עלייו תו החיים או שמה או מספר שמה: 18 בזה החכמה מי אשר לו תבונה יחשב מספר החיים כי מספר בן אדם הוא ומספרו שיש מאות וששים ושש:

14 וארא והנה שהעמד על הדר ציון ועמו מאות אלף וארבעים וארבעה אלפי הנשאים שם אביו כתוב על מצחותם: 2 ואשמע קול מן השמים בקהל מים רבים וכקהל רעם נдол ואשמע קול חפש כנור המנגנים בכנורותיהם: 3 וירושו כשיר חדש לפני הכסא ולפני ארבע החיים ולפני הזקנים ואין איש אשר יוכל ללמד את השיר זולתי מאת האלף וארבעים וארבעה אלפיים ההם אשר נקנו מן הארץ: 4 אלה הם אשר לא נגלו בנשים כי בתולות המה אלה הם ההלכים אחרי השה אל כל אשר יילך אלה נקנו מותוק בני האדם לראשית בכורים לאלהים ולשה: 5 ותרמיה לא נמצאה בפיהם כי תמים המה לפני כסא האלים: 6 וארא מלאך אחר מעופף במרום הרקיע אשר היה לו בשורת עולם לבשר את ישבי הארץ ואת כל נוי ונשפה וולשון ועם: 7 (אשניאס 166) ויאמר בקהל נдол יראו את האלים והבו לו כבוד כי בא עת משפטו והשתחו לעשה שמיים ואץ את חיים

שמה עמדים על ים הזרקית וכננות אליהם בירידם: ¹² וישפּךְ הששי את קערתו על הנהר הנדרל נהר פרת ויחרבו מימי למן תישר מסלה למלכים אשר מזורה שמש: ¹³ וארא והנה מפני התנין ומפני החיה ומפני נביא השקר יצאות שלוש רוחות טמות רומות לצפרדעים: ¹⁴ כי רוחות השרדים הנה עשות אותן ויצאות אל מלכי ארץ ותבל כליה לאספם למלחמה היום ההוא הנדרל יום אלהי הצבאות: ¹⁵ הנה בא כניב אשרי השקר ושמר את בנדיו למן לא ילק ערם וראו את עדרתו: ¹⁶ וויאסף אתם אל המקום הנקרא בעברית הדר מנדון: ¹⁷ וישפּךְ המלך השבעי את קערתו על האור ויצא קול נדרל מהיכל השמיים מן הכסא ויאמר היה נהייה: ¹⁸ ויהיו קלות ורעמים וברקים ויהיו רעש נדרל אשר לא היה כמהו למן היה אדם על הארץ רעש כזה נדרל עד מאר: ¹⁹ והעיר הנדרלה נחלקה לשלשה חלקים ותפלנה ערי הגנים ותוצר בבל הנדרלה לפני אליהם לחת לה כוס יין חמת אפו: ²⁰ ווינס כל אי וההרים לא נמצאו: ²¹ ווברך כבד בכבר ירד מן השמיים על בני האדם וינדרפו בני האדם את האלים על אדרות מכת הברד כי כבדה מכתו מאר:

17 ויבא אחד מן שבעה המלכים הנשאים שבע הקערות וידבר אליו לאמר בא ואראך את משפט הזונה הנדרלה הישבת על מים רבים: ² אשר זנו אתה מלכי האדמה וישכו שכני תבל מין תונותה: ³ ווילכני ברוח המדברה וארא והנה אשה ישבה על חיה אדרמה כתולע מלאת שמות נורפים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים: ⁴ והאשה לבושה ארוגמן ושני והיא מכלה בזחוב ואבן יקרה ופנינים ובידיה כוס זהב מלאה תועבות וטמות תונותה: ⁵ ועל מצחה כתוב שם סוד בבל הנדרלה אם הונות ותועבות האדמה: ⁶ וארא את האשה שכורה מדם הקדשים ומדם עדי ישוע ואשתום על המראה שמה נדרלה: ⁷ וינדרפו את אלהי השמיים ממכבים

ושמי עמדים על ים הזרקית וכננות אליהם בירידם: ¹² וישרדו את שירת משה עבד אליהם ושירת השה אמר גודלים מעשיך ונפלאים יהוה אליהם צבאות צדק ואמתה דרכיך מלך הגוים: ⁴ מי לא ייראך יהוה לא יכבד את שמק כי קדוש אתה לבך כי כל הגוים יבואו ווישתחו לפניו כי גנלו משפטיך צדקך: ⁵ ואחריו כן ראייתך והנה נפתח היכל משכן העדות בשמי: ⁶ ויצאו מן היכל שבעה המלכים הנשאים את שבע המכות מלבושים בדר טהור וצח וחנורים אורי זהב על לבביהם: ⁷ ואחת מארכע החיות נתנה אל שבעת המלכים שבע קערת זהב מלאות חמת האלים החוי לעולמי העולמים: ⁸ וימלא היכל עשן מכובד אלהים ועוז ולא יכל איש לבוא אל היכל עד אשר כלו שבע המכות אשר בידי שבעה המלכים:

16 ¹⁶ ואשמע קול נדרל מן היכל האמור אל שבעת המלכים לכובשו את קערת חמת האלים ארצתה: ² וילך הראשן וישפּךְ את קערתו על הארץ ויהי שהוין רע ומכאיבanganim אשר עליהם תו החיה ובמשתחים לצלמה: ³ וישפּךְ השני את קערתו על הים ויהי לדם כדם חלל וחמת כל נפש חייה אשר בים: ⁴ וישפּךְ השלישי את קערתו בנהרתו ובמעינות המים ויהיו לדם: ⁵ ואשמע את מלך המים אמר צדיק אתה יהוה והיה וקדוש כי כן שפט: ⁶ כי דם קדשים ונכאים שפכו ודם השקותם כי גמול ידם הוא: ⁷ ואשמע את המזבח אמר אמן כן יהוה אליהם צבאות אתה וצדך משפטיך: ⁸ וישפּךְ המלך הרבייע את קערתו על השמש ויתן לו לזרב את בני אדם באש: ⁹ וויצרבו בני אדם בחם נדרל וינדרפו את שם אלהים אשר לו המשלחה על המכות אלה ולא שבו לה תלו הכבוד: ¹⁰ וישפּךְ חממייש את קערתו על כסא החיה ותחשך מלכotta וינשכו מכאב לב את לשונם: ¹¹ וינדרפו את אלהי השמיים ממכבים

ואשמע קול אחר מן השמיים האמור צאו ממנה עמי פן תחבירו אל חטאתיו ופן תקחו ממכותיה: 5 כי חטאתיו הנישׁו עד לשמיים ויזכר אלהים את עונותיה: 6 שלמו לה נמולת שמלתכם ועשו לה כפלים כפעלה בכם אשר מסכה מסכו לה כפלים: 7 כאשר התרומותה והתעננה כן תננו לה חבֵל ואבל כי אמרה התרומותה והתעננה כן תננו לה חבֵל ואבל כי אמרה בלבבה אני ישבתי מלכה ולא אהיה אלמנה ואבל לא אראה: 8 על כן רגע ביום אחד תבנה מה כחשה מות ואבל ורعب וחרף במו אש כי חזק יהוה אלהים השפט אתה: 9 ויבכו ויספדו עליה מלכי הארץ אשר ננו והתעננו עמה בראשם את עשן שרפתה: 10 ומרחוק עמדו מפני אימת עוניה ואמרו אוֹי לְךָ בְּבֵל הַעִיר הנדולָה הַעִיר החזקה כי בשעה אחת בא משפטך: 11 וסחריו הארץ בכם ומתאבלים עליה כי עתה לא יקנה עוד איש את משא אניותם: 12 את משא זהב וכסף ואבן יקרה ופנינים ובזבז וארגמן ומשי ושני וככל עצי בשם וככל כלי שנחבים וככל כלי עץ יקר וככל נחות וברזל ושיש: 13 וקנמוון וקטרת סמים ומר ולבונה ויין ושמן וסלת וחתמים ומקנה וצאן וסוסים ומכובות גוונות ונפש אדם: 14 והמנדים מהמד נפשך אוֹלָה מִזְקָה ורכליים אשר העשירו ממנה יעדמו מרחוק מפני אימת עוניה ובכו והתאבלו: 15 ואמרו אוֹי אוֹי העיר הנדולָה המכוסה בשש וארגמן ושני ומכללה בוהב ואבן יקרה ופנינים כי בשעה אחת החרב עדר נдол כוה: 16 וככל חבֵל וככל בעל מעברת והמלחים וככל עשי מלאכה ביום עמדו מרחוק: 17 ויצעקו בראשם עשן שרפטה לאמר מי בערים כעיר הנדולָה: 18 ויזרקו עפר על ראשיהם ויצעקו בכיה וספוד לאמר אוֹי אוֹי העיר הנדולָה אשר בה העשירו מוהונה כל אשר להם אניותם כי בשעה אחת החרבה: 19 ארץ ננו עמה וסחריו הארץ משפטת הענינה העשירו: 20

ויאמר אליו המלך למה זה השזמה אני אמר לך את סוד האשה והחיה הנשאת אתה בעלת שבעת הראשים ועשרה הקרים: 8 החיה אשר ראותה הייתה ואינה עתודה לעולות מן התהום וללכת לאבדון וישבי הארץ אשר שם איננו נכתב בספר החיים מיום היסוד תבל ישתומו בראשם את החיה אשר הייתה ואינה ותבוא: (Abyssos g12) 9 בוה להבין לאשר לו חכמה שבעת הראשים שבעת הרים מה אשר האשה ישבת עליהם: 10 ושבעה מלכים מה כחשה מהם נפלו והאחד ישנו והאחד עוד לא בא והוא כי יבוא ענד יעדם לעת מעט: 11 והחיה אשר הייתה ואינה הוא השמיין והוא מן השבעה וילך לאבדון: 12 ושער הקרים אשר ראות עשרה מלכים הם אשר לא קבלו מלכות עד הנה רק לשעה אחת ממשלה כמלכים יקבלו עם החיים: 13 וללאה עצה אחת ואת כחם ואת ממשתם יתנו לחיה: 14 מה מה ילחמו בשעה והשה יוכל להם כי הוא אדני האדנים ומלך המלכים ועמו הקדושים והבחים והאמנים: 15 ויאמר אליו המים הם אשר ראות הזונה ישבת עליהם עמים והמנים מהם ננוים ולשנות: 16 ועשר הקרים אשר ראות והחיה מה ישנאו את הזונה באש: 17 כי האלים נתן בלבם לעשות את עצתו ועשוה עצה אחת ולתת את ממשתם לחיה עד כי ישלמו דברי האלים: 18 והאשה אשר ראות הריא העיר הנדולָה אשר היא נברת מלכות הארץ:

18 אחרי כן ראותי מלאך אחר יורד מן השמיים אשר לו שלtan נдол והארץ האירה מכבדו: 2 ויקרא בקהל עז לאמר נפלת נפלת בבל הנדולָה ותהי נוה שערם ומשמר לכל רוח טמא ומשמר לכל עוף טמא ונמאס: 3 כי מיין חמת זנותה שתו כל הנויים ומלאכי הארץ ננו עמה וסחריו הארץ משפטת הענינה העשירו: 4

לבן והרכב עליו נקרא נאמן ואמתו ובצדק הוא שפט ולهم: ²² ועיניו כלבת אש ועטרות הרבה על ראשו: ויש לו שם כתוב אשר לא ידע איש כי אם הוא לבדו: ²³ והוא לבוש בלבוש מארם בדם ושמו נקרא דבר האלהים: ²⁴ וצבאות השמיים יצאים אחריו על סוסים לבנים מלכשים בוגדי בז לבן וטהור: ²⁵ ומפני יצאת חרב חרדה להכותה בה את הגנים והוא ירעם בשבט ברזול והוא דרך פורת יין חמת אף אלהי הצבאות: ²⁶ ועל בוגדו ועל ירכו כתוב שם מלך המלכים ואנדי הארנים: ²⁷ וארא מלאך אחד עמד בשמש ויצעק בקול גדול ויאמר אל צפור כל כנף אשר תעוף: במרום הרקיע באו והאספו על זבח האלים הגדול: ¹⁸ ואכליהם בשר מלכים ובשרשרי אלפיים ובשר נבורים ובשר סוסים ורכבייהם ובשר כל בני חורדים ועברים הקטנים עם הגדולים: ¹⁹ וארא את ההייה ומליי הארץ ואנפיהם נקהלים לעשות מלחה עם הרכב על הסוס ובצבאו: ²⁰ ותתפשט ההייה ונכיה השקר אותה אשר עשה דאותות לבניה אשר הידית בהן את נשאי תו ההייה והמשתחו לצלמה וחיים השלכו שנהם באנש האש הער בונפרית (Limnē Pyr: g3041 g4442) ²¹ והנשארית נהרגו בחרב הווצאת מפי הרכב על הסוס וכל העוף שבעו מבשרם:

20 ² וארא מלאך יורד מן השמיים ובידו מפתח התחום וכבל גדול: (Abyssos g12) ³ ויתפשט את התגין את הנחש הקדרמוני הוא המלשין והוא השטן ויאסרו אלף שנים: וישליךתו בתהום ויסגר בעדרו ויוחתום עלייו למען לא יידיח עוד את הגנים עד כלות אלף שנים ואחריו כן יתר לזמן מצער: (Abyssos g12) ⁴ וארא כסאות וישבו עליהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרונאים על עדות ישוע ועל דבר האלים ואשר לא השתחו לחייה ולצלמה ולא קבלו את תוהה על מצחוותם ועל ידם ויקומו ויהיו וימלכו עם המשיח רוח הנבואה: ⁵ ווארא את השמיים נפתחים והנה סוס

שפט אלהים את משפטכם ממנה: ²¹ ווישא מלאך נורא ابن גדרולה כפלח רכב וישליך אל תוך הים לא אמר כהה חשלך במערצה בבבל העיר הנדרולה ולא חמצא עוד: ²² וקובל המגננים בכנור והמזמורים ומחללים בחללים ומהצדדים בחצרותם כל ישמע עוד בתוךך וכל חרש וחשב כל ימצא אך עוד וקובל רחיהם כל ישמע עוד בקרברך: ²³ ואור נר לא יאיר לך עוד וקובל חתן כללה לא ישמע אך עוד כי כנעניך היי נכבדי ארץ ובכשפיר תען כל הגנים: ²⁴ ובבה נמצא דם הנבאים והקדושים וכל הרוגני ארץ:

19 אחרי כן שמעתי קול גדרול בקול המון רב בשמיים האמורים הלויה היושעה והכבוד והעוז להוה אלהינו: כי אמת וישר משפטיו כי שפט את הזונה הנדרולה אשר השוויתה את הארץ בתונתה וידרש מידת דם עבדיו: ³ וישנו ויאמרו הלויה ^{(א) 165 g} ועשרים ושנה יעלה לעולמי עולמיים: ⁴ וארבעים וארבעה הזוקנים וארבע החיות נפלו על פניהם ושתחוו לאלים היישב על הכסא ויאמר הלו את הלויה: ⁵ וקובל יוצא מן הכסא ויאמר הלו את אלהינו כל עבדיו ויראו הקטנים עם הגדולים: ⁶ ואשמע בקול המון רב וככל מים רבים וככל רעמים חוקים ויאמרו הלויה כי מלך אלהינו יהוה צבאות: ⁷ נשמהה וננילה ונתנה לו הכבוד כי בא חתנתה השה ואשתו התקדשה: ⁸ וויתן לה ללבש בז טהור וצח כי הבז הוא צדוקות הקדשים: ⁹ ויאמר אליו כתב אשרי הקרוואם אל משתה חתנתה השה ויאמר אליו אלה הדברים אמת הם דברי אלהים: ¹⁰ ואפל לפני רגליו לשתחוו לו ויאמר אליו ראה אל תעשה זאת עבד כמוך אני וחבר לך ולאחיך אשר להם עדות ישוע השתחוה לאלים כי עדות ישוע היה רוח הנבואה: ¹¹ ווארא את השמיים נפתחים והנה סוס

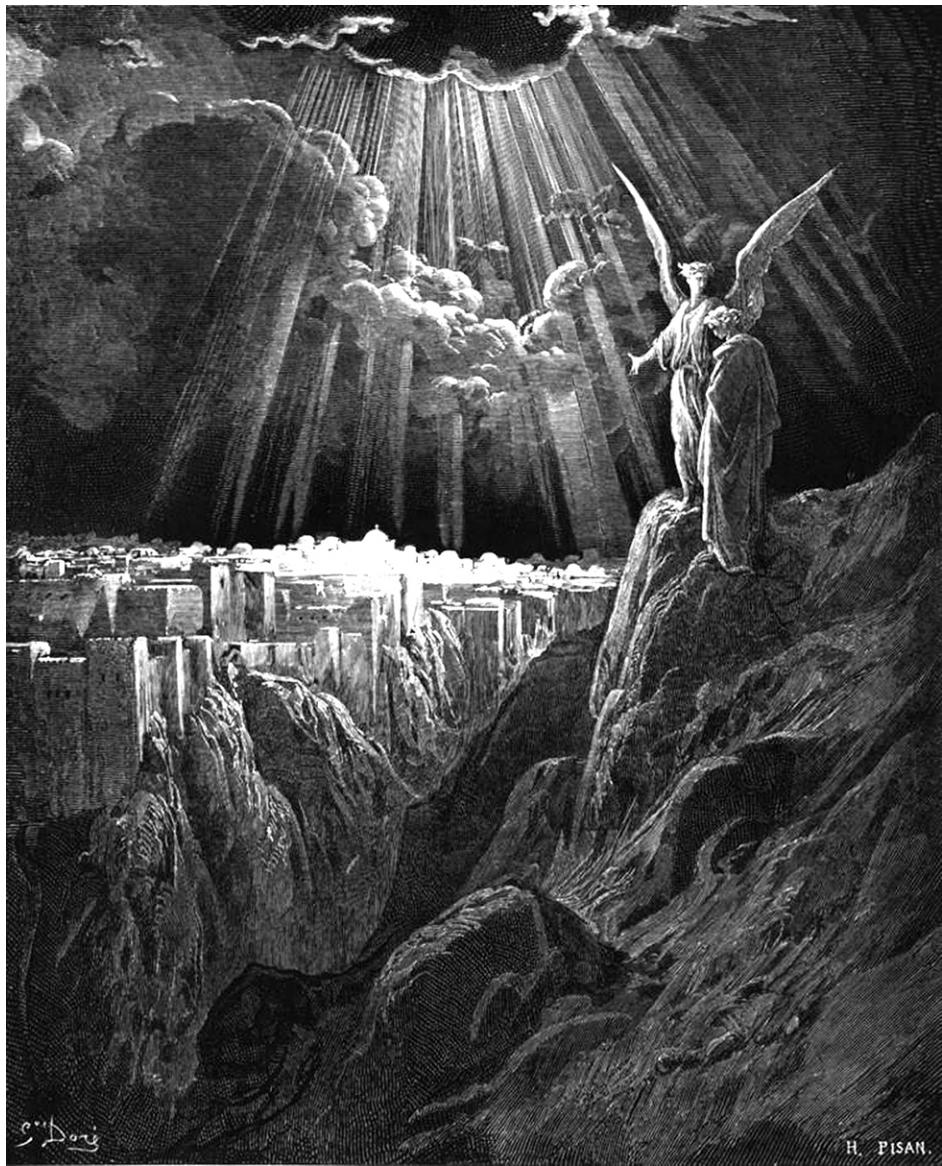
ואלפ' שניים: וושאר המתומים לא כמו לחיים עד כלות אלפ' התשנים זאת היא התחיה הראשונה: 6 אשורי האיש וקדוש הוא אשר חלקו לкомם בתחיה הראשונה באלה לא ישולט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים ולמשיחו וימלכוו אתו אלפ' שניים: 7 ואחרי כלות אלפ' השנים יתר השtan מבית משמריו: 8 ויצא להדריה את הגוים בארכבע כנפות הארץ את גוג ומגוג ולקבצם למלחמה אשר מסperm כחול הים: 9 ויעלו על מרחבי הארץ ויסבו את מתחה הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת האלהים מן השמיים ותאכל אתם: 10 והשtan אשר הדיהם השליך באנם אש ונפרית אשר שם נם החיה ונביא השקר ויסרו יומם ולילה לעולמי עולמים: (Limnē Pyr g3041 g4442) 11 וארא כסא לבן ונдол ואות היישב עליו אשר מפניו נסו ארץ ושמים ולא נמצא להם מקום: 12 וארא את המתים הקטנים עם הגדלים עמידים לפני הכסא וספרים נפתחים ופתח ספר אחר אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי הכתוב בספרים כמעשיהם: 13 ויתן דין את מתיהם והמות והשאול נתנו את מתיהם וישפטו איש איש כמעשיהם: (Hadēs g86) 14 והמות והשאול השליך באנם האש והוא המתים השני: 15 (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) וכל איש אשר לא נמצא כהוב בספר החיים השליך באנם האש: (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 וארא שמיים חדשים וארץ חדשה כי השמיים הראשונים והארץ הראשונה עברו והם אינם עוד: 2 וארא את העיר הקדשה ירושלים החדשיה ירדה מאת האלהים מן השמיים נקונה ככליה המקשתה לבעליה: 3 ואשמע קול גדול מן השמיים לאמר הנה משכן אליהם עם בני האדם ושכן בתוכם ומה יהו לו לעם והוא האללים יהיה אתם אליהם: 4 וממה אליהם כל דמעה מעיניהם והמות לא יהיה עוד ונם אבל וועקה וכאב לא יהיה עוד כי הראשונות עברו: 5

יוסיפ להצדיק והקדוש יוסיפ להתקדש: ²¹ והנני בא מהר ושכרי אתי לשלם לכל איש כמו שהוא: ²² אני האלף והתו הראש והסוף הראשון והאחרון: ²³ אשרי העשיהם את מצוחתו למען תהיה ממשלה בעז החיים ובאו העירה דרך השעריהם: ²⁴ ומוחוץ לה הצלבים והמכשפים והונים והמרצחים ועבדיו האלילים וכל אהב שקר ועשה: ²⁵ אני ישוע שלחתי את מלאכי להיעיד לכם את אלה בפני הקהילות אני שרש דוד ותולדתו כוכב נגה השחר: ²⁶ וויהרוח והכללה אמרים בא והשמע יאמיר בא והצמא יבווא והחפץ יקח מים חיים חנים: ²⁷ מעד אני בכל השמע דברי נבואת הספר הזה אם יוסיפ איש עליהם יוסיפ עליו האלים את המכות הכתובות בספר הזה: ²⁸ ואם יגער איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגער האלים את לחקו מעז החיים ומעיר הקדש הכתובים בספר הזה: ²⁹ המעד את אלה אמר אמן כן אני בא מהר אמן באה נא האדון ישוע: ³⁰ חסיד אדניינו ישוע המשיח עם כלכם כל הקדושים אמן:

שם התשיעי פטרה העשרי נפרק אחר העשר לשם שנים העשר אהלמה: ³¹ ושנים עשר השעריהם הם שתים עשרה מרגליות כל שער ושער מרגלית אחת ורחוב העיר זהב מופז כוכבית בהירה: ³² והיכל לא ראוי בה כי יהוה אלהים צבאות היכלה הוא והשה: ³³ והעיר אינה צריכה לאור המשמש ולננה הירח כי כבוד אלהים האיר לה ונירה הוא השה: ³⁴ והנויים ילכו לאורה ומלכי ארץ מבאים כבודם ותפארתם אליה: ³⁵ ושעריה יומם לא יסנו כי לילה לא יהיה שם: ³⁶ והביאו בה כבוד הנויים ותפארתם: ³⁷ ולא יבוא בה כל טמא ועשה חועבה וشكך כי אם הכותבים בספר החיים של השה:

22 יראי נחל של מים חיים זו מבהיק כעין קרה יצא מכסא האלים והשה: ² ובתווך רחוב העיר ואל שפת הנחל מזה ומזה עז חיים עשה פרישנים עשר כי מדי חדש בחדרו יתן את פריו ועליה העץ לתרופת הנויים: ³ וכל חרם לא יהיה עוד וכסא האלים והשה יהיה בה ועבדיו ישרתו: ⁴ והמה יראו את פניו ושמו על מצוחתם: ⁵ וליליה לא יהיה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש כי יהוה האלים הוא יאיר להם וימלכו עד עולם עולמים: ⁶ (א' 165 ו 6) ויאמר אליו הדרבים האלה אמתים ונאמנים הם וייהו אלהי הנבאים הקדשים שלח את מלאכו להראות את עבריו את אשר היה יהיה במהרה: ⁷ והנני בא מהר אשרי השמר את דבריו נבואת הספר הזה: ⁸ ואני יוחנן הוא הראה אלה ושםם יהיו כשמי ובראותי ואפל לפני רגלי המלך אשר הראני את אלה להשתתות לו: ⁹ ויאמר אליו ראה אל תעשה זאת כי עבר כמוך אני וחבר לך ולאחיך הנבאים ולשمرיהם את דבריו הספר הזה לאלים השתחוו: ¹⁰ ויאמר אליו אל תחתם את דבריו נבואת הספר הזה כי קרוב המועד: ¹¹ החומס יוסיפ לחמס והטמא יוסיפ להטמא והצדיק

H. PISAN.

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדרה ירידת מאת האלים מן השמים נכונה ככלה המקשחת לבולה:
ואשמע קול נדרול מן השמים לאמר הנה משכן אליהם עם בני האדם ושכן בתוכם ורמה יהיו לו לעם והוא
אליהם יהוה אתם אליהם:

(חזון יוחנן 21:2-3)

מַדְרִיךְ הַקּוֹרָא עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

מִילּוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aīōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aīōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

elēēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

מילון +

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Modern-Hebrew-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

לְקָם 31:8
אַלְקָרְוֹמִים 7:10
חוֹן יוֹקָן 1:9
חוֹן יוֹקָן 2:9
חוֹן יוֹקָן 11:9
חוֹן יוֹקָן 7:11
חוֹן יוֹקָן 8:17
חוֹן יוֹקָן 1:20
חוֹן יוֹקָן 3:20

aïdios

אַלְקָרְוֹמִים 20:1
יְהֹוָה 6:1

aiōn

מְתִיו 32:12

מְתִיו 22:13

מְתִיו 39:13

מְתִיו 40:13

מְתִיו 49:13

מְתִיו 19:21

מְתִיו 3:24

מְתִיו 20:28

מָארָק 29:3

מָארָק 19:4

מָארָק 30:10

מָארָק 14:11

לְקָם 33:1

לְקָם 55:1

לְקָם 70:1

לְקָם 8:16

לְקָם 30:18

לְקָם 34:20

לְקָם 35:20

נָוִן 14:4

נָוִן 51:6

נָוִן 58:6

נָוִן 35:8

נָוִן 51:8

נָוִן 52:8

נָוִן 32:9

נָוִן 28:10

נָוִן 26:11

נָוִן 34:12

נָוִן 8:13

נָוִן 16:14

מַעַשְׁ הַשְׁלִיחִים 21:3

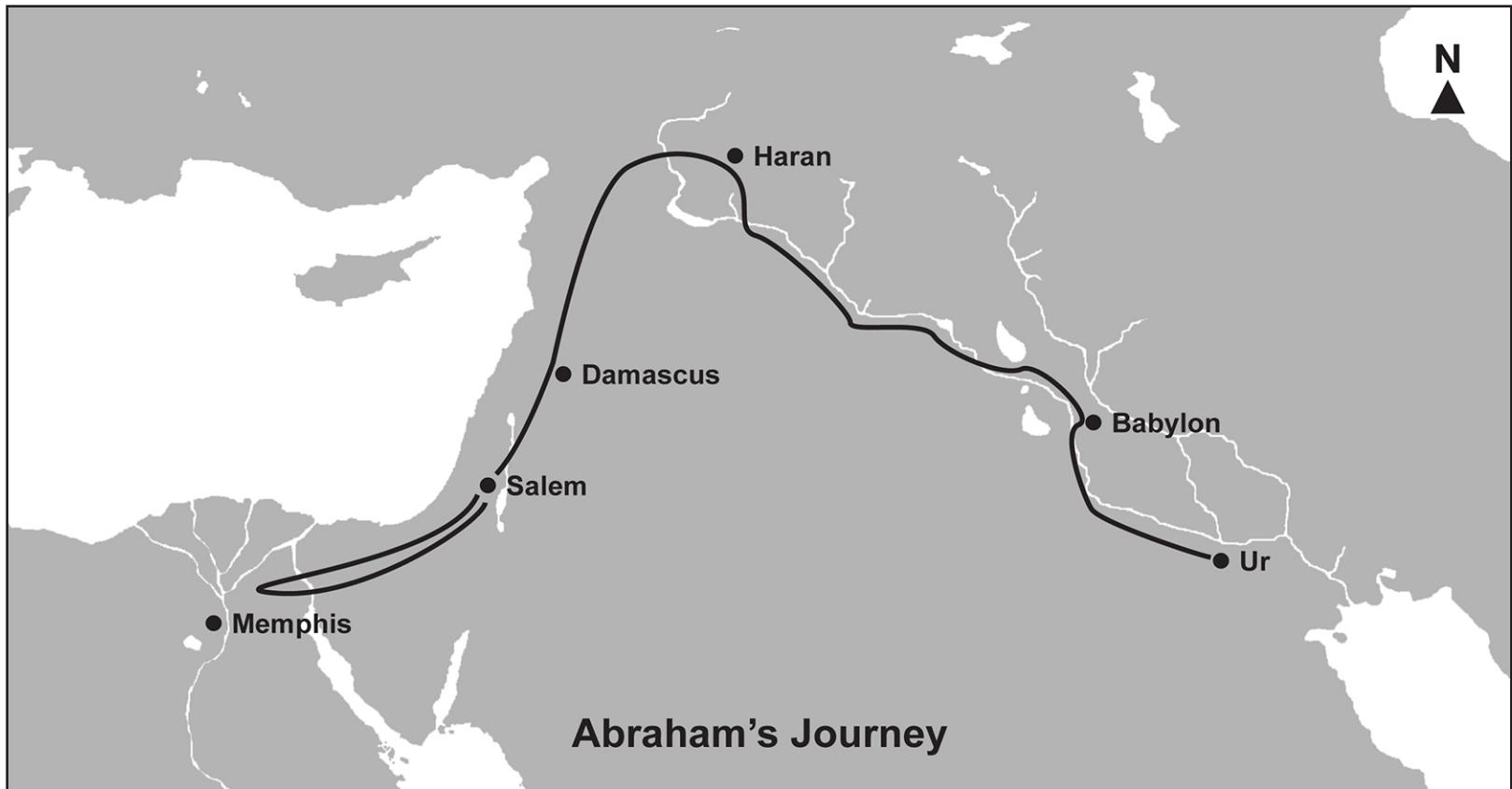
מַעַשְׁ הַשְׁלִיחִים 18:15

אַלְקָרְוֹמִים 25:1
אַלְקָרְוֹמִים 5:9
אַלְקָרְוֹמִים 36:11
אַלְקָרְוֹמִים 2:12
אַלְקָרְוֹמִים 27:16
הָרָאשָׁה אֶלְקָרְוֹרְתִּים 20:1
הָרָאשָׁה אֶלְקָרְוֹרְתִּים 6:2
הָרָאשָׁה אֶלְקָרְוֹרְתִּים 7:2
הָרָאשָׁה אֶלְקָרְוֹרְתִּים 8:2
הָרָאשָׁה אֶלְקָרְוֹרְתִּים 18:3
הָרָאשָׁה אֶלְקָרְוֹרְתִּים 13:8
הָרָאשָׁה אֶלְקָרְוֹרְתִּים 11:10
הָשְׁנִית אֶלְקָרְוֹרְתִּים 4:4
הָשְׁנִית אֶלְקָרְוֹרְתִּים 9:9
הָשְׁנִית אֶלְקָרְוֹרְתִּים 31:11
אַלְקָרְלִיטִים 4:1
אַלְקָרְלִיטִים 5:1
אַלְקָרְאָסִים 21:1
אַלְקָרְאָסִים 2:2
אַלְקָרְאָסִים 7:2
אַלְקָרְאָסִים 9:3
אַלְקָרְאָסִים 11:3
אַלְקָרְאָסִים 21:3
אַלְקָרְאָסִים 12:6
אַלְקָרְאָסִים 20:4
אַלְקָרְוֹלִיטִים 26:1
טְמוּחוֹ 17:1
טְמוּחוֹ 17:6
טְמוּחוֹ 10:4
טְמוּחוֹ 18:4
טְמוּחוֹ 12:2
אַלְקָרְבָּרִים 2:1
אַלְקָרְבָּרִים 8:1
אַלְקָרְבָּרִים 6:5
אַלְקָרְבָּרִים 5:6
אַלְקָרְבָּרִים 20:6
אַלְקָרְבָּרִים 17:7
אַלְקָרְבָּרִים 21:7
אַלְקָרְבָּרִים 24:7
אַלְקָרְבָּרִים 28:7
אַלְקָרְבָּרִים 26:9
אַלְקָרְבָּרִים 3:11
אַלְקָרְבָּרִים 8:13
אַלְקָרְבָּרִים 21:13
הָרָאשָׁה לְפֶטְרוֹס 23:1
הָרָאשָׁה לְפֶטְרוֹס 25:1
הָרָאשָׁה לְפֶטְרוֹס 11:4
הָרָאשָׁה לְפֶטְרוֹס 11:5
הָשְׁנִית לְפֶטְרוֹס 18:3

הָרָאשָׁה לְיוֹקָן 17:2
הָשְׁנִית לְיוֹקָן 2:1
יְהֹוָה 13:1
יְהֹוָה 25:1
חוֹן יוֹקָן 6:1
חוֹן יוֹקָן 18:1
חוֹן יוֹקָן 9:4
חוֹן יוֹקָן 10:4
חוֹן יוֹקָן 13:5
חוֹן יוֹקָן 12:7
חוֹן יוֹקָן 6:10
חוֹן יוֹקָן 15:11
חוֹן יוֹקָן 11:14
חוֹן יוֹקָן 7:15
חוֹן יוֹקָן 3:19
חוֹן יוֹקָן 10:20
חוֹן יוֹקָן 5:22

aiōnios

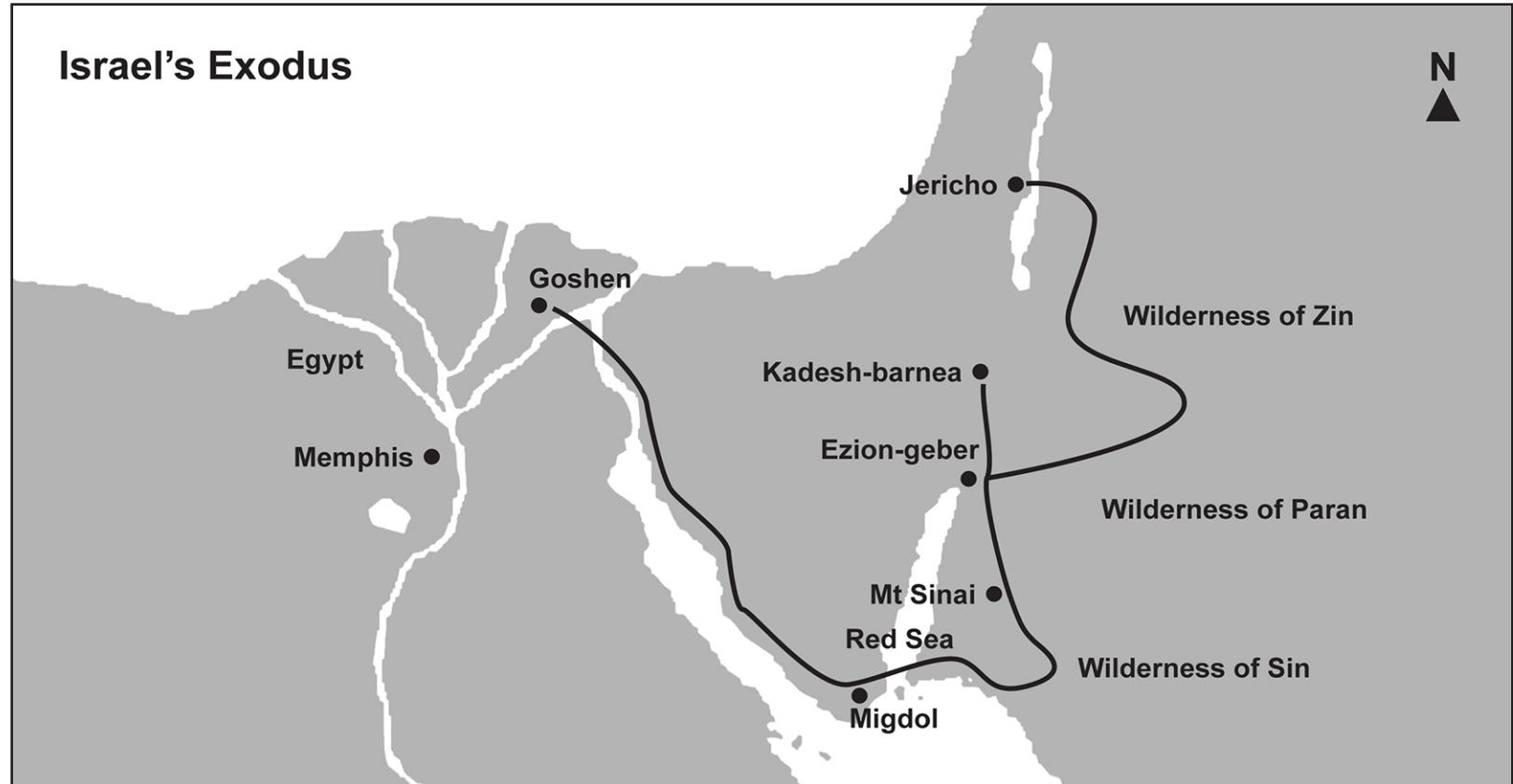
מְתִיו 8:18
מְתִיו 16:19
מְתִיו 29:19
מְתִיו 41:25
מְתִיו 46:25
מָארָק 29:3
נָאָרָק 17:10
נָאָרָק 30:10
לְקָם 25:10
לְקָם 9:16
לְקָם 18:18
לְקָם 30:18
נָוִן 15:3
נָוִן 16:3
נָוִן 36:3
נָוִן 14:4
נָוִן 36:4
נָוִן 24:5
נָוִן 39:5
נָוִן 27:6
נָוִן 40:6
נָוִן 47:6
נָוִן 54:6
נָוִן 68:6
נָוִן 28:10
נָוִן 25:12
נָוִן 50:12
נָוִן 2:17
נָוִן 3:17
מַעַשְׁ הַשְׁלִיחִים 46:13

באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללבת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא ידע אמה יבוא: - (אל-הָעָבָרִים 11:8)

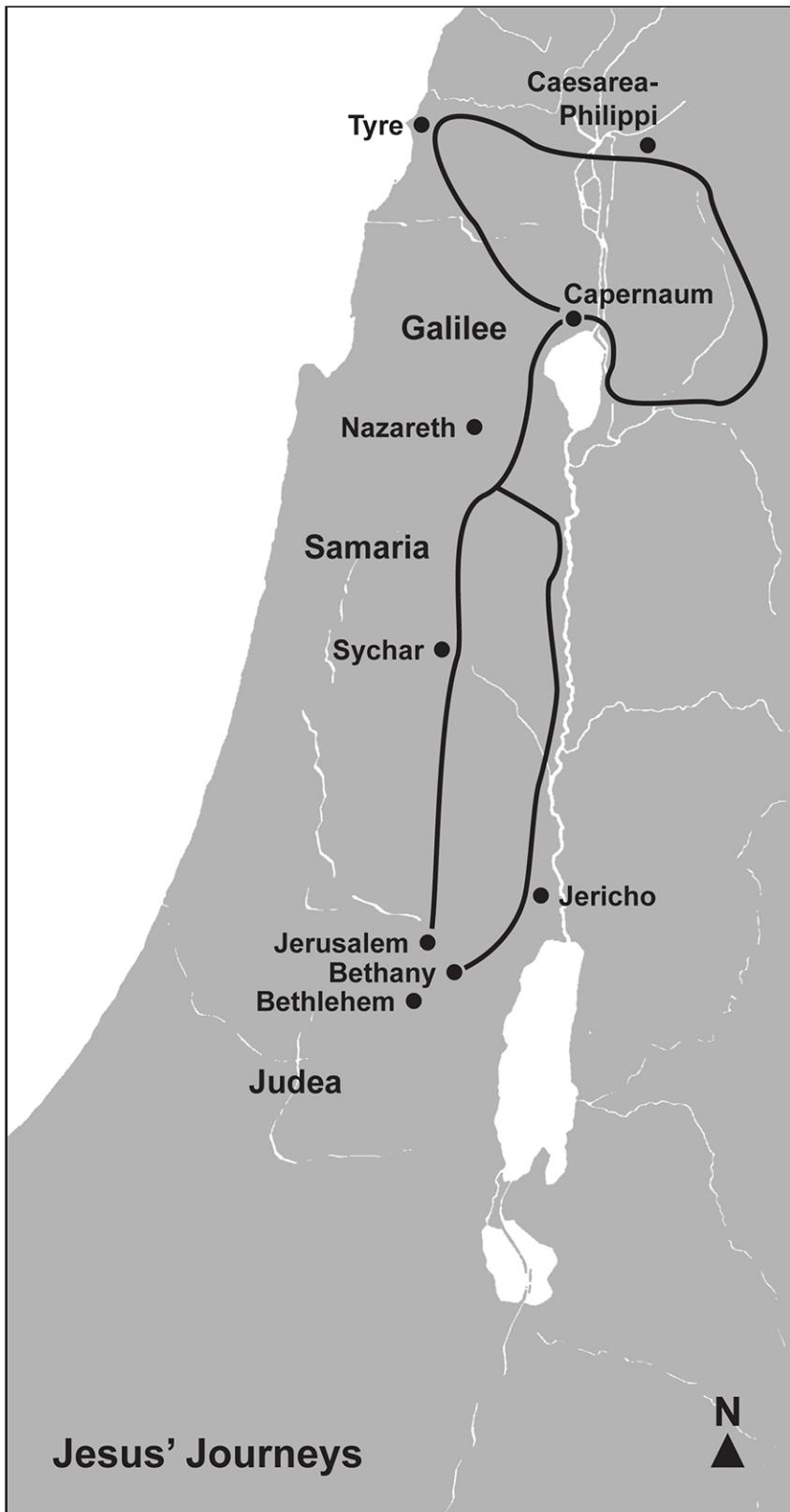
Israel's Exodus

N

יְהוָה בָּשַׁלַּח פְּרֻשָּׁה אֶת הָעָם וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דָּרְךָ אֶרְץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּנֵי יְנַחֵם הָעָם בְּרָאָתָם מִלְחָמָה וְשָׁבַו מִצְרִימָה: - (שָׁמוֹת 13:17)

ר' בון האדם אמר והוא לא לפניו שתרתו אם לשרה והת את נפשך בפה היה רבנן : - מארק (10:45)

פולוס עבר ישוע המשיח מקרא להוות שליח ונבדל ל布שורה אלהים: - (אל-קְרָזִים 1:1)

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Titus destroys the Jewish Temple
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us							
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin							
Where are we? ◀			When are we? ▼									
			Innocence		Fallen			Glory				
Who are we? ►	God	Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
		Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise					
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers						
	Mankind	Living			Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth							
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise							
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment							
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people		Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				
		Imprisoned			2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus							
		Fugitive			Revelation 20:13 Thalaasa							
		First Beast			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind							
		False Prophet			Revelation 19:20 Lake of Fire							
		Satan			Revelation 20:2 Abyss							
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all							

עצה

עברית at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

לכו ועשו לתלמידים את כל הגוים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקודש: - (מתיו 28:19)